27386/C

~~YHS.AA7~~

BIBLIOTHECA
MEDICINÆ PRACTICÆ
QUA
SCRIPTA AD PARTEM MEDICINÆ PRACTICAM FACIENTIA
A RERUM INITIIS RECENSENTUR.

AUCTORE
ALBERTO von HALLER
DOMINO IN GOUMOENS LE JUX ET FEUDI IN ECLAGNENS.
EQUITE STELLÆ POLARIS;
PRÆSIDE SOCIETATIS REGIÆ GOETTINGENSIS;
PRÆSIDE SOCIETATIS OECONOMICÆ BERNENSIS;
SODALI ACADEMIÆ REGIÆ SCIENTIARUM PARISINÆ; ACADEMIÆ IMP. NAT. CUR. ACAD. IMP. RUSS. BORUSS. SUEC. BONON. ARCADICÆ; ACADEMIÆ REGIÆ CHIRURGORUM PARIS. SOCC. REG. BRIT. BOT. FLOR. BAVARICÆ. HELVETICÆ. COLL. MED. EDINBURGENSIUM.
IN SUPREMO SENATU REIP. BERNENSIS DUCENTUM VIRO,

TOMUS III.
AB ANNO 1648. *AD A.* 1685.

BERNÆ apud EM. HALLER, & *BASILEÆ* apud JOH. SCHWEIGHAUSER.
MDCCLXXIX.

WELLCOME
HISTORICAL
MEDICAL
LIBRARY

B. L. S. D.

FRANCISCUS LUDOVICUS TRIBOLET

MED. D. POLIATER BERNENSIS. SOC. REG. MED. PARIS; COLLEG. REG. NANCEJENS; SOC. NAT. CURIOS. TIGUR. SODALIS; OECON. BERNENS. SECRETARIUS PERPETUUS.

En tibi traditur, *Benevole Lector*, ſerius quidem ac deſideratum fuiſſet, hujus Bibliothecæ pars poſthuma, in qua elaboranda jam jam moriturus AUCTOR omnes horas inſumſit, in quibus naturæ vires paulo erant alacriores, minusque ILLE doloribus exagitabatur. Eam in duo volumina dividere neceſſe fuit, cum unicum juſtam magnitudinem longe exceſſiſſet. Ejus edendæ cura cum mihi a typographis demandata eſſet, exorta eſt dyſenteria epidemica, quæ, tota æſtate præterita atque autumno late Bernenſem per agrum cum graſſaretur, ita negotiis implicitum me tenuit, ut omni litterario labori penitus ſuperſedere coactus fuerim, eoque factum ſit, ut nunc tantum præſens volumen in lucem edatur.

AUCTORIS codex equidem continua ſerie tantum ad annum hujus ſeculi decimum pertingit; quæ pertinent ad nuperiora

 tempora,

tempora, ea ſparſa ſunt in ſchedis, nulloque cohærentia nexu, futurorum ſcilicet voluminum materies, ſi diutius vivere Hallero fata dediſſent. Ea vero parte quamquam incompleti operis, tamen ſumma cura ab immortali viro elaborata, noluimus fruſtrari litterarium orbem, exiſtimantes ob id gratiam nos apud eos inituros, qui veſtigiis Halleri inſiſtentes, quæ reliqua ſunt, velint abſolvere.

Aliqua tamen excuſatione eſt quod egemus, ſi forte quis error in ſcribendis librorum titulis aut auctorum nominibus irrepſerit. Quæ enim ſub ultimis præſertim vitæ temporibus Auctor tremula manu ſcripſerat, ea, quod Ipse ſæpius queſtus eſt, habent litteras adeo minutas, adeo male pictas, ut quandoque, quid ſibi velint, vix ulla conjectura adſequi liceat, ita ut ab omni errore ſibi cavere penitus ſit impoſſibile.

Quartum volumen, dante Deo, ad nundinas paſchales anni 1780. prodibit cum additamentis aliquibus atque indice locuplete. Vale Benevole Lector, noſtroſque labores in edendis ultimis ſcriptis ſummi Viri, qui tantum de humano genere meruit, benignus accipe.

Bernæ Helvet. D. 13. Martii 1779.

BIBLIOTHECA PRACTICA.

LIBER NONUS.

FRANCISCUS SYLVIUS de le BOE.

§. DCXXXVIII.

Guilielmus Piso.

Medicus J. Mauritii Comitis Naſſoviæ, cum quo Braſiliam adiit. Ej. *de medicina Braſilienſi* L. IV. Amſterd. 1648. f. *. nitidiſſime prodierunt. L. I. agit de Braſiliæ aere, aquis & locis. Frigus nocturnum ſumme noxium eſſe, ideo indigenas focum tota nocte alere. Eos indigenas ſaluberrime vivere, mature pubeſcere, ſero ſeneſcere, ad centeſimum annum & ultra viridi ſenectute gaudere, raroſque morbos experiri. Medicamentis ſimplicibus uti, ſuis ex plantis, & cucurbitulis atque ſcarifatione, quæ fit ſagittis de baliſta impulſis, ut manantem ſanguinem exſugant. Vomitum ciere, alvum ducere. Epidemicos morbos ignorari; ſemel anthraces apparuiſſe, peſtem nunquam. Criſes febriles reſpondere, morborumque prognoſes faciles eſſe; morbos ſæpiſſime per ſudorem judicari, tamen etiam per alvi fluxum, vel per hæmorrhagiam. Homines fere tempore refluxus maris mori, primus ni fallor, adnotat.

L. II. morbi Braſiliæ endemii & familiares. Febres non quidem epidemicas hæc regio patitur, ardentes autem bilioſas, tertianas nonnunquam, etiam quartanas. Medicos ſolere vehementer ſanguinem mittere, aquam cum ſucco citri dare, ſomnum ciere; alvum medicamentis lenibus & rarius ducere. Et nyctalopiam hic ſævire, & hemeralopiam, & in guttam ſerenam malum facile tranſire. Spaſmus frequens eſt, quo totum corpus obrigeſcit. In eo malo vena ſecatur, ſudor cietur, validæ frictiones exercentur. Stupor chronicus pariter frequens eſt: huic drimyphagia opponitur. Frequens cartilaginis mucronatæ prolapſus. Viſcerum obſtructio, potiſſimum plurima in advenis, in hydropem tranſit, ſed etiam in phrenitidem. Hepar & lien intemperantibus obſtruitur; hic vomitus cietur, guajaci cortice cum ferri ſcoriis. Hydrops inter vulgatiores

morbos eſt, ut juvenes etiam atque pueros infeſtet. Curatur nonnunquam diuretica radice Caapeba, aliiſque plantis indigenis, tamen & gummi gutta, & balneis aquæ cum plantis aromaticis coctæ. Poſt diuturnam cordis palpitationem ſæpe ſerum in pericardio. Lumbricis acidiſſimos fructus, aliaſque ſuas plantas opponunt. Alvi fluxus & lienteria. Hic primas laudes Ipecacuanhæ reperias, quam radicem ex PISONE HELVETIUS habuit: Teneſmus moleſtiſſimus, huic Ipecacuanha & fotus adſtringentes. Cholera, ad quam ſyrupi acidi; Dyſenteriæ; iterum Ipecacuanha & adſtringentia. Fluxus alvi hepaticus; ad eum refrigerantia, acida, ſolanacea. Ani inflammatio, idem forte malum quod teneſmus.. Gummata hic exhibentur & fotus molliſſimi. Feminæ, potiſſimum ſi balneis indulſerint, uteri profluviis obnoxiæ ſunt. Contagioſus morbus in claſſe Hiſpanica. In continente hæc mala rariora. Febris petechialis bis tantum viſa. Variolæ & morbilli benigniores ſunt. Luem veneream vehementi igne ſacchariferarum culinarum tollunt.

L. III. Venena & antidoti. Serpentes, lacertæ, araneæ aliquæ, animal marinum bullæ ſimile. Fungi, herbæ venenatæ. A ſerpentis Ibiracoa morſu ſanguis per aures, nares, oculos effluit.

In editione altera de Indiæ utriuſque re naturali & medica redeunt iſta, in duos libros diſtributa. Priores libros belgice cum BONTIANIS dixi prodiiſſe Amſtel. 1642. 8.

§. DCXXXIX. VARII.

JACOBI ANTONII CLAVENNÆ *Clavis Clavennæ aperiens naturæ theſauros* Tarviſ. 1648. fol. *. Plantarum vires ſecundum morbos, quibus conferunt.

CHRISTOPHORUS MAGNENUS Burgundus, ex oppido Luxeu, Profeſſor Ticinenſis.

EJ. *Democritus redivivus, ſ. vita & Philoſophia Democriti* Lion 1648. 12. Lond. 1658. 8. OSB. ſi huc facit.

EJ. *de manna l.* Ticini 1648. 8. Haag. 1658. 12. *. Amſterd. 1669. 12. L. Præter rem botanicam & elementa mannæ, agit de viribus medicis: magnum mannæ eſſe conſenſum cum bile, quam ducat, tamen & aquam expurgare. Majori doſi quatuor unciarum dari debere. Formulæ.

EJ. *de tabaco, exercitationes* XIV; *in quibus hiſtoria, virtutes, vitia, uſus & abuſus oſtenditur* Ticin. 1648. 4. *. Haag. 1668. 12. *. & Amſterd. 1669. cum priori. Vires medicæ nicotianæ. Præhumidis temperamentis utilem eſſe. Multa contra NEANDRUM, cujus formulas exagitat. Divinatio Indorum, quam a fumo tabaci hauſto ſumunt. Proceſſus mammillares a tabaci fumo non exſiccari. Ad aſthma valere. Pulvis ſternutatorius ejuſque bonus uſus. Maſticatio, quæ vi polleat apophlegmatizonte. Compoſita ex tabaco medicamenta. In hydrope decoctum aquam copioſe traxiſſe, ut uſum noſter interrumpere cogeretur. Arthritidem levare. Multa iterum NEANDRI cenſura.

Statuta

Statuta & privilegia univ. art. Archigymnaſii Patavini a ſenatu Veneto permiſſa aut correcta L. IV. Patav. 1648. 4. B. BUN.

PHILIPPI FINELLI *Metopoſcopiæ* L III. Antwerp. 1648. 8. L.

EJ. *nævorum* L. III. ib.

EJ. *de quatuor ſignis quæ adparent in unguibus manuum* 1649. 8. RAST.

PONTII FRANCISCI PURPANI *Pharmacopœa Toloſana* 1648. 8. RAST.

. . . . GERVAISE *phlebotomia adumbrata* Pariſ. 1648. 4. PORTAL.

CHARLES GUILLEMEAU, medicus, quem Monſpelienſes ingrati animi & injuſti reum faciunt. EJ. eſt *queſtion cardinale à l'école de médecine ſous la préſidence de* C. G. reſpondente J. BAPT. MOREAU *la méthode d'Hippocrate eſt elle la plus certaine, la plus ſure & la plus excellente de toutes à guérir les maladies avec des obſervations ſur les points les plus importans* Paris 1648. 4 *. Auctor totus PATINIANUS, artem ſuam ponit in venæ ſectionibus, caſſia, ſenna, rheo, ſirupo roſarum pallidarum, & florum perſicorum, in balneis, lacte, aquis mineralibus, quæ omnia ad refrigerentia vireſque frangentia referas. Contra Chemicos, Arabes, & pharmacopolas. Se ipſum ſolius artis beneficio nunc a viginti annis ſuperſtitem eſſe. Artis medicæ principes medicos eſſe Pariſinos: Pariſiis medicos exteros demum veram medendi methodum diſcere. HIPPOCRATEM & GALENUM ſingulari providentiæ beneficio maximis animi dotibus ad artem perficiendam a DEO exornatos fuiſſe. Amicum, cujus ſibi mors malevole imputatur, qui ulcere hepatis laborabat, ab antimonio ſumto periiſſe. Ad hiſtoriam medicam. Antimonium a. 1566 damnatum. ROCHO le BAILLIF praxi medica a ſenatu eſſe interdictum. QUERCETANUM amiſſa fama ex mœrore a. 1603. extinctum fuiſſe. TURQUETUM de MAYERNE a. 1604 antimonii uſu ſe ipſum in hæmoptoen præcipitaſſe, & adflicta fama cælum mutaſſe. Hæc in præfatione.

Quæſtio omnino latine a. 1648. defenſa fuit, ſolitis Pariſinis longior, cum titulo CAR. GUILLEMEAU & J. B. MOREAU *E. hippocratica medendi methodus omnium rectiſſima tutiſſima præſtantiſſima.* Pro medicina antiphlogiſtica, qua Pariſiis eo ævo utebantur. Contra antimonium, in quo plumbi natura ſit; contra cardiaca, gemmas, unicornu, bezoar. Lapides eo nomine Pontifici CLEMENTI VIII. oblatos omnes fuiſſe factitios. Se a. 1622. abſque fructu eo lapide uſum. In antidotos, in theriacam, confectionem Alkermes, conf. de hyacintho, quibus juſcula herbarum præfert.

EJ. *cani injurio fuſtis, ſ. reſponſio pro ſe ipſo ad alteram apologiam* J COURTAUD Pariſ. 1654 8.; ad ſcriptum quod continuo dicetur.

EJ. *defenſio altera adverſus anonymi Monſpelienſis calumnias* ib. 1655. 4.

Et *Margarita ex ſterquilinio* J. COURTAUD 1655. 8. an idem T. II. p 493.

FRID. CAHLEN *memoria* BENEDICTI OHEIMII Hall. 1648. 4. B. BUN.

PAULI NEUCRANZ *de purpura & morborum malignorum natura* Lubec 1648. 4. 1660. 4. an non idem, qui p. 704.

EJ. *de harengo* Lubec. 1654. 4. *. Salubrem ejus piſcis uſum tuetur.

EJ. *idea perfecti medici oratio in obitum* HENRICI MEIBOM Lubec 1655. 4. TREW.

J. WALTHER *de vita & morte* Lipſ. 1648. 8.

GEORGII MORALEZ Luſitani *commentaria in aphoriſmorum libros duos priores* Venet. 1648. 8. *. Verboſa paraphraſis.

EJ. *manuductio ad univerſam aphoriſmorum doctrinam* Venet. 1653. 8. BASEGII.

EJ. *enchiridium medicum, ethicum & theologicum* Venet. 1655. 12. TR.

BERNARDI a MALINKROT *de ortu & progreſſio artis typographicæ* Colon 1648. 8. HARTMANN. Ad hiſtoriam editionum.

§. DCXL. VARII.

FRANÇOIS LANDREY *hiſtoire notable ſur les effets merveilleux de la ſaignée* Paris 1648. 4. FALC.

Lettre d'un ami au S. LANDREY *médecin d'Orleans ſur la mort de Mle. de la Serre & la réponſe* ib.

Apologia medicorum Aurelianenſium ad calumnias & impoſturas GROTÆI *a* CHESNAI *in* BRUNETTUM *ab* ARRANQUETO *medico regio eorum nomine inſulſa & ementita concinnata* ib. 4. BUR.

Cordial for the Calenture and thoſe other diſeaſes which diſtemper the ſeamem Lond. 1648. *.

En ny och ganska nyttig läkere book om häſte läkedomar &c. Stokholm 1648. 12. B. THOM.

J. AGRICOLA (an ejuſdem p. 448.) *Schuzſchrift wider die famöſe Schrift* GEORG DETHARDINGS 1648. 4. B. THOM.

ALESSANDRO TADINI *ragguaglio dell origine e giornali ſucceſſi della grave peſte nell' anno* 1629, 1630, 1631, *con l'aggiunta d'un breve compendio delle maggiori peſtilenze per l'addietro avvenute* Milan. 1648. 4.

§. DCXLI. DISPUTATIONES.

J. J. FREY *de appetitu canino* Argent. 1648. 4.

SAMUEL HENRIQUET COHEN *ſ. ex ſtirpe ſacerdotali de pleuritide vera* Leid. 1648. 4. HE.

J. MI-

J. MICHEL *de ulcere pulmonum ſ. phthiſi* Baſil. 1648. 4. HE.

EJ. *de pleuritide* Regiomont. 1649. 4. HE.

DANIEL ESPICH *de febri tertiana* Argent. 1648. 4. PL.

MICH. HELD *de arthritide* Stettin 1648. 4.

CHRISTOPH HARDER *de gutta roſacca* Argent. 1648. 4. *.

NIC. BLANCHET & JAC. GAMARRE *E. jecoris apoſtemati uſtio* Pariſ. 1648.

ANT. MORAND & STEPH. BACHOT *E. pueris acute laborantibus venæ ſectio* Pariſ. 1648.

TOUSS. FOUCAULT & ARM. JO. *de* MAUVILLAIN *an ægre convaleſcentibus aquæ Forgenſes?* ib. 1648.

PHILIB. MORISSET & J. *de* MAUVILLAIN *E. thea Chinenſium menti confert* ib. 1648.

JAC. CORNUTY & BERTIN DEUXIVOYE *E. ablactatis purgatio frequens* ib. 1648.

EUSEBII RENAUDOT & ANT. BOURGAUD *E. heroes bellicoſi* ib. 1648.

§. DCXLII. ARNOLDUS BOOTIUS *de* BOOT.

ALII.

ARNOLDI BOOTII, viri docti, etiam aliarum literarum gnari, Belgæ, archiatri exercitus Hibernici *obſervationes medicæ de affectibus omiſſis* Londin 1649. 12. Helmſtätt 1664. 4.* ex editione HENRICI MEIBOM, & in collectione cum BORELLO & CATTIER Lipſ. 1676. 8. *. Hæc ſunt capita. Abſceſſus hypocranios ab inflammatione in ſulcis (ſ. potius in ſinubus) duræ matris natus. Adultum malum cranii perforationem requirere. PETRUM PACHECUM apud Riverium hoc malum dixiſſe. 2. Vomica hypocrania, unicus, ſuo loco fixus, folliculus pure plenus: inſanabile malum, caſu noſter ſanatum vidit, cum pilæ ictu aure violenter concuſſa folliculus rumperetur, ut pus per aurem efflueret. 3, Suturarum diſceſſio. In Hibernia hoc malum frequens eſſe. Satis facile ſanari, adductis apta faſciarum opera oſſibus. 5, Capitis diſtortio in alterum latus perpetua, per aliquot exempla, quod malum noſter ſuperare non potuit. 6, Epilepſia procurſiva, ut puer recta procurrere cogeretur, quoad obſtaculum ei occurreret. Hæmorrhagia ex latere ſiniſtro oris periodica in Archiepiſcopo USHERIO. Ex lingua, vel ex gingiva, vel ex bucca, ſanguis ubertim prorumpebat. 8, Linguæ ardor & ſiccitas abſque febre; ardor linguæ moleſtiſſimus ab hydrope ſanatus, veſicis de crure ſponte erumpentibus. 9, Lippitudo mucaginoſa. Excreſcentiæ in quatuor oris angulis. 10, Labriſulcium, ſ. cheilocace, malum infantibus moleſtum, in Hibernia & Britannia familiare. Labra intumeſcunt, indureſcunt, abſque inflammatione, &

 revol-

revolvuntur, atque duobus ſulcis quodque labium dividitur, pure obſitis; utiliter hirudines admoveri. 11, Sterni dolor, purgantibus ſublatus & cerato anodyno. 12, Tabes pictava, abſque pulmonis vitio. Infantibus caput grandeſcit, reliquum corpus contabeſcit, oſſa in articulis tument, dextrum hypochondrium tumore æquali prominet: hoc malum multis millibus infantum moleſtum eſt.

Bernardus Verzascha Profeſſor Baſileenſis. Ej. *quæſtiones medicæ varii argumenti* Monſpel. 1649. 4. B. Tig.

Ej. *theſes & oratio inauguralis Monſpelienſis* Baſil. 1650.

Ej. *exercitatio de apoplexia & paralyſi* ib. 1658. 4. B. Tig. & *conſultationes quatuor* ib. 1662. 4. ib.

Ej. *Compendium medicinæ practicæ* Lion 1660. 8.

Ej. *obſervationum medicarum centuria* Baſil. 1677. 8. *. Exempla aliqua. Veſica urina plena, abſque calculo, per ſoporem lethalis. 2, A calculo in uretere ſiniſtro hærente iſchuria, mors die vigeſimo tertio. Ren ſiniſter ſero enormiter diſtentus; & arenulis; calculus ureteri impactus. 3, Vagitus uterinus. Contra paracenteſin. Poſt dolorem acutum, vermis de naribus excuſſus. Poſt cephalæam in cerebelli tunica vermis occultus. Sanguis humanus ob epilepſiam fruſtra & malo cum eventu epotus. Menſes per vomitum rejecti, & legitimo colo reſtituti. Aſthma cum rejectis calculis funeſtum. Ramus venæ arterioſæ rejectus (ramus, ut puto, aſperæ arteriæ, aut potius mucus, qui hujus rami figuram exprimebat). In colico dolore opium. Diarrhœam in variolis noſter papaveraceo medicamento ſubpreſſit. Hæmoptyſis bolis ſanata. Cantharidum malus effectus emulſione & mollibus ſuperatus. Peſtis Baſileenſis: pro potu ſirupus berberum: paſſim acida laudat, ſpiritumque ſulfuris. Sudorem tamen theriacalibus medicamentis movebat. Peſtis ſine febre: funeſtus hic effectus miſſionis ſanguinis. Pleuritis in peſte ſemper lethalis: ſic hæmorrhagia narium. Poſt longam phthiſin hæmoptoe ſubito funeſta, pulmo plenus ulceribus in aſperam arteriam apertis. Malus effectus amuleti arſenicum recipientis Dolor colicus pro nephritico habitus. Ex hellebori nigri uſu hypercatharſis. A lochiis ſuppreſſis convulſiones. Pica calcis in puero. Mania repetitis venæ ſectionibus ſanata. Dyſpnœa cum moleſtiſſima tuſſi a corporis exercitatione augeſcens, ſanata, cum Wepferi conſiliis.

Idem Riverium *contractum* Baſileæ a. 1680. edidit.

Laurentii Rodomontii *vitæ humanæ cataſtrophe ex peſtilentia ſ. de peſtis peſtiferæ febris eſſentia, præcautione, curatione* Piſauri 1649. 4. L.

Caroli Avantii Rhodigini *notæ ad* J. B. Fieræ *Cœnam* Patav. 1649. 4. *. Poſthumum opus edidit frater Jacobus. Doctæ comparationes locorum ex veteribus ad *cœnam* Fieræ, quibus pars non exigua diætetices continetur. Ex fabis

ſabis nunquam non incubus. Mors a frigida æſtuanti corpori ingeſta. Ipſe noſter a comeſtis fungis pene ſtrangulatus, alvi fluxu fætido ſervatus eſt. Poſt difficilem annonam, & inſalubris panis uſum, peſtilentia. Pronus decubitus noxius.

GUIDI ANTONII ALBANESII *aphoriſmorum Hippocratis expoſitio* Patav. 1649. 4. HANSEN.

J. JAC. SCHARANDÆUS, Soloduri in Helvetia medicus.

EJ. *ratio conſervandæ ſanitatis* Amſterd. 1649. 8.

EJ. *modus & ratio viſendi ægros* Solodur. 1679. 8. Erford. 1749. 4.*. De diverſis artis medicæ partibus ſententiam ſuam dicit, & conſilia dat, ut poſſit felicius & utilius exerceri, veteribus addictus, oſor chemiæ. Non tamen ubique ſcholas ſequitur, & in phrenitide venæ ſectionem rejicit. Editor ex HOFMANNO, & RODERICO *a* CASTRO ſua prudentiæ medicæ exempla addidit.

NICOLAI HAASII *manuductio ad artem medicam* Amſterdam 1649. 8. 1664. 4. LIND.

GABRIEL *du* CROT *de peſte* Caſtris 1649. 4. ASTR.

MARTINUS BOGDAN Dreſeno Marchicus, poſtea poliater Bernenſis, ſcripſit *theſes medicas inaugurales* Baſil. 1649. 4.

EJ. *tractatus de recidivis morborum ex* HIPPOCRATE *ad* HIPPOCRATIS *mentem* ib. 1659. 4. *. brevis libellus.

Cum nuperioribus editionibus *cultri* LYSERIANI Hafn. 1665. 8.*. 1679. 4.*. prodierunt BOGDANI *obſervationes medicæ*. Ex cauſa interna corruptio articulorum recidiva. Hydrops in vulvæ labiis, aqua calcis vivæ ſiccatus. Mira hiſtoria ramorum venæ epigaſticæ in tubercula terminatorum, ex quibus menſtruus ſanguis fluxerit. Peritonæum in hydropica craſſiſſimum.

IDEM SIMEONIS SETH nitidam editionem dedit T. I. p. 318.

Quæ pro BARTHOLINO ſcripſit, ea vide in anatomicis.

J. ZINCK *commentarius de criſibus* Francof. 1649. 12. 8. L.

J. LÆGER *varii, admirandi & pluſquam ferini veneficio illati affectus hiſtoria* Brunſvic 1649. 4. Francof. 1651. 4. Francof. 1651. 4. & in MERKLINI collectione 1698. 4. *.

J. WILH. *a* KEMPIS *de conſervatione ſanitatis* Antwerp. 1649. 8. FALC.

AVICENNAM *de morbo mentis* edidit PETRUS VATTIER Pariſ. 1649. 8.

§. DCXLIII. VARII.

BARTHOLOMÆO PIETRAGRASSA *politica medica per il governo del corpo umano diviſa in due trattati, nel primo ſi diſcorre d'alcune coſe proemiali, nell' altro dell aria* Pavia 1649. f. TR. alii 1651. f. B. THOM.

ALVA-

Alvarus *de* Fonseca Ulyſſiponenſis. Ej. eſt *tratado de la gonorrhea e outras cauſas* Lisbon 1649. 4. C. de V.

Sebastian Lagli *Miſcellaneo di curioſita medici paſſatempi* Venez. 1649. 8. Falc.

Isidori Ogurgione Ozzolini *le pompe Saneſi overo relazione delli uomini e donne illuſtri di Siena* Piſtoia 1649. 2. vol. 4. Carr.

Franciscus Soarez Feyo Conimbricenſis Academicus.

Ej. eſt *tratado de ſcurbuto a que o vulgo chama mal de ſoneda* Lisboa 1649. 4. C. de V.

Ej. *orat. come ſe decen abrir os fontes e das enfermidades da bicho ſaliciare* Lisboa 1649. 4.

Nicolai Culpeper *phyſical directory, or the tranſlation of the London diſpenſatory made by the college of phyſicians* Lond. 1649. 4. 1683. 8. 1695. 8. 1698. 8.

Ej. *ſemeiotica uranica, or an aſtronomical judgment of diſeaſes from the decumbence of the ſick* Lond. 1651. 8. B. Bodl.

Ej. *idea univerſalis medica practica* Amſt. 1652. 8.

Et *idea of practical phyſick* Lond. 1669. fol.

Ej. *a new method of phyſick* ib. 1654. 8.

Ej. *phyſician's library* 1657. fol.

Ej. *the English phyſician*

Ej. *the ſupplement to the English phyſician* Lond. 1674. 8. plantarum medicatarum catalogus.

Ej. *legacy* &c. *Teſtament oder lezter Wille nebſt zwey Tractaten von den Fiebern u. der Peſt* Germ. 1675. 8.

Vertit Sennerti *ll. de lue venerea* & de *podagra* Lond. 1660. 8. Unguenta mercurialia rejicit.

Mart. Frid. Rosencreuzer *Wurz und Kräuterkalender* Nurnb. 1649. 4.

Waltheri Magiri *Leichenpredigt auf* Hier. Bierling *u. deſſen Lebenslauf* Danzig 1649. 4. B. Bun.

Der Stadt Ulm erneuerte Apothekertax Ulm 1649. 4.

§. DCXLIV.

§. DCXLIV. Disputationes.

Samuel Pomarii *de noctambulis diſſ. I.* Witteb. 1649. 4.

Ej. *de iisdem diſſ. II.* ib. 1650. 4. utraque recuſa Witteb. 1656. 4. 1661. 4. 1670. 4.

Sigism. Grass *de pleuritide* Witteb. 1649. 4. He.

J. Hoppius *de phthiſi* Lipſ. 1649. 4. Pl.

Ej. *ventriculi humani diaſcepſis phyſiologica & pathologica* Lipſ. 1649. 4. He.

Ej. *Lectionum pathologico medicarum Ex. I. de morbi natura* 1650. 4. He.

Ej. *Ex. II. de morborum cauſis* ib. 1650. 4. He.

Ej. *Ex. III. de morborum differentiis* ib. 1650. 4. He.

Ej. *Ex. IV. de ſymptomatum differentiis & cauſis* ib. 1651. 4.

Ej. *Ex. V. de hydrocephalo & cephalalgia* ib. 1652. 4. He.

Ej. *de purpura* 1652. 4. He. Pl. Ante Welschium dixit de morbo puerperali *der Frieſel.*

Ej. *de catarrho ſuffocativo* 1655. 4. L.

J. Hulsemann *Leichpredigt* Leipzig 1654. 4.

Frid. Hoerscher *dyſenteria ejuſque curatio* Argent. 1649. 4. *.

J. Micraelii *theſes de inaudita philoſophia* J. B. Helmontii Stettin 1649. 4. Tr.

Adolph Dulcken *de methodo medendi in communi uſu ejuſdemque in ſuas partes diſtributione* Leid. 1649. 4. Pl.

J. Munthelius *de ſcorbuto* Leid. 1649. 4. He.

Sim. Harincarspel *de febri cauſo* Leid. 1649. 4. Pl.

Seb. Meier Lubecenſis vel præſ. Adolph Vorst *de dyſenteria* Leid. 1649. 4. Moell.

Ej. *caſus adfectionis hypochondriacæ* Leid. 1651. 4. He.

J. Chombert *de mania* Utrecht 1649. 4. Pl.

B. Varenius *de febre in genere* Leid. 1649. 4. He.

Fr. Vaughan *de cephalalgia* Leid. 1649. 4. Haen.

J. Volck *theoremata medica* Jen. 1649. 4. *.

Matth. Sladus *de aſthmate* Helmſt. 1649. 4.

Sigismund Closius *diſp. exhibens aliquot problemata* Argent. 1649. 4. *.

PAUL. BENJ. GLOXIN *de hydrope* Argent. 1649. 4. *.

MICH. RUROCK *de chloroſi* Baſil. 1649. 4. HE.

FR. BOUJONNIER & ROB. PATIN *E. certa & optima luis venereæ per ſolam hydrargyroſin curatio* Pariſ. 1649.

STEPH. BACHOT & PETR. PERREAU *E. patrum in natos abeunt ſemine mores* Pariſ. 1649.

J. *de* MONTIGNI & ROB. FATIO *E. ridicula, commentitia & chimærica chymicorum principia* Pariſ. 1649.

BERTIN DEUXIVOYE & GERM. HUREAU *E. lingua hæſitantes melancholici* ib. 1649.

JAC. GAMARRE & NIC. *de la* VIGNE *Non E. faſcinum coitum impedit* ib. 1649.

JAC. JOUVIN & GERM. HUREAU *E. gravidis exercitatio* ib. 1649.

HERM. ALAIN & ROBERT PATIN *E. tuendæ valetudini frequens & moderata purgatio* ib. 1649.

PHIL. HARDOUIN & M. *de la* VIGNE *Non E. parari poteſt medicamentum* ἀλιμον ib. 1649.

JO. *de* BOURGES & J. *de* BOURGES *E. obſtructo lieni chalybs* ib. 1649.

§. DCXLV. G. J. VOSSIUS.

GERARDUS JOHANNES VOSSIUS, vir doctus & literator, paſſim rem medicam adtigit. In *Etymologico linguæ latinæ* voces ad artem medicam adtinentes paſſim declarantur, exemplo Alchemiæ, Algæ, Aloſæ, Alſines, Altheæ, Aluminis, Athletæ, Amaranthi, Amelli, Amenti, Amethyſti, Ammoniaci (ſucci) Amomi, Amphibii, Amphisbænæ, quæ obiter decerpſi. Ita vocem amphimallam hic reperias, quæ heteromallæ poſſit obponi. Multa etiam, quæ paſſim vitioſe ſcribuntur, noſter corrigit. Ita tofum ſcribere docet pro topho, cum vox non græca ſit.

Gloſſema latino barbarum, ſ. de vitiis ſermonis, perinde multas voces habet medicas, ut luſcus, archiatrus &c.

Deinde huc refero libros V. *de artium & ſcientiarum natura & conſtitutione*. In libro V. multa ad nos faciunt. Principes enim ſcriptores veterum recenſet, qui de animalibus, de plantis, de phyſiognomia, de agricultura, demum de medicina egerunt. PARACELSI vitam dat, non ille ei homini adverſus. Dii medici, deinde Græci, cum temporum ratione, non ubique vera,

vera, neque enim T. Priscianum in tertio ſeculo quæſiveris. Tunc Arabes. Breviter omnia. In *hiſtoriis* etiam *philoſophorum* multa huc faciunt; & in *l. de Idololatria* multa ſparſim huc pertinent.

Refero ad a. 1649., qui Vossio ſupremus fuit.

§. DCXLVI. J. Schmidt.

Dantiſcanus. Ej. *Stadium medicum* Montpel. 1649. 4. Nempe *dyſenteriæ lac hepatitidi purgatio.*

E. N. C. Dec. I. ann. III. obſ. 121. Aphonia ſubita cum dolore capitis, ſubinde & ſponte diſſipata, & redux.

Obſ. 124. puellæ pudendum totum membrana obvelatum, exiguo foramine patente, per quod & alvi fæces exibant.

Ann. IV. V. obſ. 21. in fetu modo nato, foramen ſecundum anum, ex quo ſanies fluxit, deinde ſcybala prodierunt, funeſto eventu.

Obſ. 22. hernia ſpinalis, quam nævo tribuit.

Obſ. 24. Phthiſicus dura concrementa oſſium ſimilia per tuſſim ejecit.

Obſ. 25. Glandula inguinalis, & cutis perpetuo madida.

Obſ. 154. poſt apoplexiam oblivio, ut aliena vocabula veris ſubſtitueret, & literas, etiam ſua manu ſcriptas, legere impos eſſet.

Obſ. 155. a ſcorbutica acrimonia dyſuria & penis retractus, fiſtula urethræ.

Obſ. 156. vermes vivi cum lotio redditi.

Obſ. 157. fæces alvinæ per penem egeſtæ.

Obſ. 159. iſchuria die decimoquarto ſoluta, ut urina limpida copioſiſſime erumperet.

Obſ. 162. deglutitionis vitium, ut ſola liquida viam invenirent, & tamen ægra convaluerit.

Ann. VIII. obſ. 84. In gravibus variolis pus in puſtulis demum die 17. generatum, cum remiſſione ſymptomatum.

Obſ. 87. Vir urinam nigram cum redderet, nihil inde mali ſenſit. Criſin noſter vocat.

Obſ. 88. ab olei ſuccini enormi doſi plurimi calculi expulſi, ſed urina cruenta ſucceſſit, & febris, cum funeſta veſicæ inflammatione.

Obſ. 92. Carunculæ urethræ, ſuperatæ cereo inuncto viridi æris, cum ſublimato hydrargyro miſto.

Obſ. 94. icterus ſubditis clyſteribus, ſcybalis per os redditis, repoſito per blandas palpationes inteſtino, ægra ſervata. In feminis volvulum fere ab hernia eſſe.

Obſ. 95. In virgine ſcirrhus lienis duriſſimus, per puerperium ſolutus.

Obſ. 96. quæ de repente mortua fuerat, ſuſcitata.

Obſ. 97, ab aura frigida, ſudante corpore excepta, vomica pulmonis.

Ann. IX. X. obſ. 42. Puella hyſterica, cum artuum rigore, & convulſionibus mirificis atque deliriis, aſphyxia diuturna. Vena 17 bies ſecta, morbus vero conubio fideliter ſanatus. Neque perpetuum tamen hunc veneris ſalutarem effectum eſſe.

Obſ. 43. Hydrophobia in febre maligna ſuborta, quam noſter ad morſum canis rabidi refert, ante viginti annos inflictum.

Obſ. 45. exempla phthiſeos per veſtes & contagium propagatæ.

Obſ. 48. utique venæ ſectio feminis gravidis proficua.

Obſ. 50. poſt ſæviſſimum capitis dolorem auriſcalpio vermis eductus, & malum ſublatum.

Obſ. 52. ambuſto abdomine colica curata.

Obſ. 55. a calculis pulmonalibus moleſta tuſſis.

Obſ. 58. ex decepto amore deliria & mala hyſterica, demum vehemente ſanguinis miſſione & purgatione curata.

Obſ. 61. pulſum in febre petechiali ſæpe a naturali vix recedere. Pulſus in altera manu nullus, in altera fortis.

Idem in *Phil. tranſact* n. 30. & 34. quo loco ſe Fabricium vocat, experimenta ſua enarrat, quæ fecit medicamentis in venas variorum animalium & pariter hominum impulſis, quibus luem veneream, epilepſiam & alia mala ſuperavit.

§. DCXLVII. Franciscus Thevenin.

Hic etiam recenſeo Franciscum Thevenin chirurgum, cujus *opera* Guilielmus Parthon edidit Pariſ. 1669. 4. *, dudum a morte auctoris: medici cenſores librum probarunt anno 1657. Præter ea, quæ *de tumoribus & de morbis oculorum*, & alibi, inter chirurgica poſſunt ſparſa referri, huc pertinet *dictionarium etymologycum Græco latino gallicum* cum vocum technicarum, pariter etiam clinicarum, interpretatione.

§. DCXLVIII.

§. DCXLVIII. Franciscus Glisson, Gualther Charleton.

Radul. Bathuast.

Franciscus Glisson, profeſſor Cantabrigienſis, vir profunde res contemplatus, neque aliorum dictata ſequens, cujus vitam dedit T. Birch T. III. p. 354. ſua & *Sociorum opera* Georgii Bate & Ahasveri Regemorter, *de rachitide, ſ. morbo puerili qui vulgo* the rickets *dicitur* l. prodiit Lond. 1660. 12. *. Haag. 1682. 12.*. Alii etiam medici ſuam operam contulerunt, & obſervationes communicarunt, ut R. Paget, J. Goddard, French, Wrigth. Cum adnotatione naturæ vir Cl. ratiocinium, idque acutum, conjunxit. Morbum ante triginta, non plures annos, in occidentali Anglia innotuiſſe, inde Londinum advectum; in boreali Anglia etiam nunc rarum eſſe. Nomen rachitidis ipſe noſter morbo impoſuit. In cadaveribus inciſis reperti ſunt nodi epiphyſium circa articulos in oſſe radicati, & ejuſdem cum oſſe naturæ: Articuli minus rigidi, pectus conpreſſum, antrorſum acuminatum: Hepar, & perpetuo, juſto majus: Glandulæ non raro in meſenterio ſtrumoſæ: Pulmo nunquam non cum pleura cohærens, frequenter infarctus, etiam abſceſſibus & glandulis ſtrumoſis plenus, quæ ante pulmonem ad uſque ſeptum tranſverſum continuantur: Neque raro aquam inter duas meninges effuſam, & in ventriculis cerebri juſto uberiorem eſſe; carotides arterias & jugulares venas ampliores. Inde ætiologia. Cauſam morbi eſſe in frigida & humida intemperie, & in ſpirituum torpore & inopia; partes adfectas eſſe medullam ſpinalem & nervos inde ortos, parteſque corporis, ad quas ejus generis nervi diſtribuuntur; Secundariam cauſam eſſe fractum partium tonum. Inde ſymptomatum ortum explicat. Columnam ſpinalem diſtorqueri ob inæqualem alimenti ad partes aliquas uberiorem adventum, quod fibras vicinas a mutuo contactu dimoveat, ut columna ſpinalis ad eam ſedem curva fiat, quæ malignius alitur. Porro ut pectus anguſtius fiat, & antrorſum cogatur eminere, ob flexilitatem coſtarum in earum parte anteriori majorem; ea ergo ſede cedere eas & incurvari, dum poſteriores fines duriores magis reſiſtunt. Cauſam remotam eſſe in vita inerte, inque parentibus morbidis. Curatio paſſim paradoxa. Oſmundam enixe commendat, & aurium ſcarifationem. Ocreæ & ferulæ ad crura corrigenda. Emetica, quæ humores fluxiles reddant, obſtructiones reſerent, tonum partium confirment; non ſine cautela tamen ea adhiberi debere: Noſter utitur erigeronte, aſaro, ſale vitrioli, croco metallorum. Porro lenia purgantia, tum incidentia dat cum adſtrictione: ſpicam potiſſimum Oſmundæ, filiciſque maris turiones, adſtringentia, chalybem.

Ejusdem *anatomia hepatis* Londini 1654. 4. *. Amſterd. 1659. 12. 1665. 12. *. Paſſim vitia viſceris tanguntur, tumores calidi, frigidi, calculi bilarii, hepatici & fellei. Qui multos calculos per alvum reddiderit. Boves multum lapideæ materiæ per hiemem congerere, eam verno tempore videri diſſipari. Hydatides in hepatis tunica. Porro tumores, abſceſſus. Alia paſſim ſparſa. Incipit

pit hic de irritatione deque ejus efficacia ſua cogitata aperire. Ab irritatione purgationem ſequi.

Ej. *tractatus de ventriculo & inteſtinis, de partibus continentibus in genere & in ſpecie abdominis* Lond. 1671. 4. *. Amſt. 1678. 12. *. Senile opus, perfectioribus cogitationibus plenum. Nævi fiunt a vi plaſtica. Morbi, pilorum defluvium, vomitus. Cavitas triquetra inter fundum ventriculi, lienem & colon utique adeſt, ſecundum auctorem, non vero ſentina eſt corporis, neque ductum habet excretorium, neque in ſano homine quidquam continet, neque in ea flatus hypochondriaci habitant. Irritabilitas, poteſtas eſt fibræ inſita, qua ſe contrahit ad acceſſum ſtimuli; ejus poteſtatis exceſſus. Fames abolita, bulimus; ſitis morboſa. Exemplum tunicæ intimæ ventriculi punctis quaſi notatæ in homine, poſt medicamentorum acrium uſum continuo moriente. De nauſea fuſe, & de ejus varia ſede. Pituitæ varietates, noxæ. Cruditas morboſa & coctio. Emetica, cathartica, ut differant. Claſſes catharticorum. Flatus, ejus cauſæ & noxa. Flatus hypochondriaci. Rheumatiſmus. Fermentatio febrilis: febres putridæ.

Gualtherus Charleton Caroli I. & II. medicus.

Ej. *ſpiritus gorgoneus vi ſua ſaxipara exutus, ſ. de cauſis, ſignis & ſanatione lithiaſeos diatriba* Lond. 1650. 8. *. Theoria Helmontiana, ut multum ſpagiricis tribuat. Calculi materiam terreſtreitatem eſſe ſalſam, cauſam coagulationis ſalem ipſum. In medicamentis plurimum dauco tribuit, ſucco betulæ, demum ludo Helmontiano. Plenum opus ratiocinii & hypotheſeos.

Ej. *exercitationes pathologicæ, in quibus morborum pene omnium natura, generatio & cauſæ ex novis anatomicorum inventis inquiruntur* Lond. 1661. 4. *. Diviſiones & generales contemplationes; ſex res non naturales & morbi ex iis naſcentes. In ſanguine ſpiritus naſci igneos, ab iis cor ſuam habere vitalitatem. Qui in Virginiam migrant, eos omnes tumore abdominis & hypochondriorum corripi, & per ipſum in patriam reditum ſanari. Ejuſmodi paſſim aliquæ adnotationes operi pretium addunt.

Ej. *inquiſitiones II anatomicophyſicæ; I, de fulmine; II, de proprietatibus cerebri humani* Londin. 1665. 8. *. Pueri fulgurati inciſio. Cutis extus maculoſa, ſed leviter, vulnus aliud grande calvariæ, pone aurem, medulla oblongata tota confuſa & corrupta, membrana tympani ab annulo avulſa. Alius fulguratus, exanimatus, venæ ſectione ſanatus, in ſoporem incidit, ſed convaluit.

Ej. *de ſcorbuto l. ſingularis. Acc. epiphonema in medicaſtros* Lond. 1651. 8. 1672. 8. Falc. Symptomata ex Eugaleno & Willisio, Sennerto. Habet ſcorbutum & acidum, & alcalinum, hunc a ſale fixo natum: ſic lego.

Ej. *de cauſis catameniorum & uteri rheumatiſmo* Lond. 1685. 8. *. Leid. 1686. 12. *. Senilis ſermocinatio. Cauſam fluoris albi in utero eſſe aut debili, aut irritato; gonorrhœæ ſedem in anteriori vaginæ parte.

Radul-

Radulphus Bathurst priores annos vitæ ſuæ arti medicæ dedit; inde mutatis ſtudiis ad theologiam tranſiit, & ſenex obiit, decanus in *Bath.* & *Wells*, Willisii amicus, vir doctus, ſani judicii, quem mireris eo ſeculo verum, parum vulgo notum, adeo ſagaciter de opinionum acervis eduxiſſe, dictione præterea pura uſus & ornata.

Ej. *life and literary remains* edidit Thoms Warton Lond. 1761. 8. *. Quæ medica reliquit, ea fere phyſiologica ſunt, ut tamen paſſim alia intercedant. In *prælectionibus* de reſpiratione de morbis eam functionem vitiantibus etiam agit, tum de vulnerum pectus aperientium effectu; de refocillatione per reſorbtionem, quæ fit abſque ventriculi labore.

Ej. eſt etiam eſt libellus *on a maid who was recoverd after hanging*, cujus libelli verſionem habeo germanicam, *etwas neues vom Tode* Nürnb. 1655. 4. *. Infanticida ſuſpenſa, cum mortua putaretur, & vivere eſſet deprehenſa, vena inciſa refocillata eſt, & demum convaluit.

§. DCXLIX. Itali.

Petrus *a* Castro, alius ab eo, quem diximus. Noſter Veronenſis, edidit *febrem malignam puncticularem aphoriſmis delineatam* Veron. 1650. 16. L. Norib. 1652. 12. *. Patav. 1653. 12. Tr. Bergomi 1726. 12. Deſcribit febrem petechialem, quam vocat pulicarem & veſicularem, cum hydatidibus. Morbum exponit, ſed admiſtis veterum locis. A principio largiter ſudare bonum eſſe, malum ſi in morbi ſtatu ſudor eruperit: nigrum pulverem de capite in pulvinum delabentum funeſti eſſe augurii. Laudat acida, & poma, ſed carnem etiam vervecinam. In principio morbi ſanguinem liberaliter mittit, cucurbitulas etiam adhibet & ſcarifationem. Singultum ſanavit. Inunctiones oleoſas commendat, etiam odoratas. Veſicatoria cum aliquo diſcrimine admittit, & hirudines, & medicamenta, quæ vulgo cardiaca audiunt. In principio alvum ducit, tum in morbi parter progreſſu. Lapidis Bezoar nimiam doſin nocere. In verminatione hydrargyro utitur.

Ej. *peſtis Neapolitana, Romana & Genuenſis annorum* 1656 & 1657 *fideli narratione delineata & commentariis illuſtrata* Veron. 16,7. 12. *. Peſtem ipſe non vidit, qui Veronæ in tuto vixerit. Peſtis erat veri nominis, bubonacea & anthracina, quam dicit Neapoli trecenta millia hominum exſtinxiſſe, qui quidem numerus nimius videtur. Viſcera maculis varia fuiſſe, hepar, vertriculum, inteſtina. In veſicula fellea craſſam fuiſſe bilem. A frigore non potuiſſe ſubprimi, a pluvia tamen mitigatam fuiſſe. Et carbunculos abſque peſte dari, & bubones. Nobiles paucos ex peſte abreptos fuiſſe, pauperes plurimos ob annonæ difficultatem. Plurimam bilem vomebant; eam evacuationem noſter adjuvat. Sulfur cum aceto Romæ profuiſſe, ſudorem moviſſe. Venam in pede, qui buboni reſpondebat, noſter largiter ſecabat. Miſeros pueros paſſim per vicos oberraſſe, qui

nomen

nomen proprium ignoraverint; debere ergo cives certis notis inſigniri. Rogos accenſos laudat, & præcalidum quoddam vitæ balſamum. Inciſiones aliquæ hominum peſte exſtinctorum, non valde ſollicita cura factæ. Sidera eſſe inter peſtilentiarum cauſas. Ante homines bruta animalia contagium pati, quod facilius hauriant. Se a. 1650 in Cantabria cordis morſum a vermibus ortum vidiſſe. Regularem curationem Romæ inutilem fuiſſe. Venarum hæmorrhoidearum apertionem optime convenire, tum medicamenta veſicas trahentia; neque tamen nunquam iſta nocuiſſe, gangrænas etiam feciſſe. Carbunculus natus ex contactu morbo exſtinctorum.

Ej. *bibliotheca medici eruditi* Patav. 1654. 12. nuper ab ANDREA PASTA recuſa Bergam. 1742. 8. *. Quæ PETRUS habet, ea fere ad Galenicam praxin pertinent. PASTA aliquos nuperiores ſupplevit.

Ej. *Imber aureus, ſ. chilias aphoriſmorum ex libris epidemicis Hippocratis & F. VALESII commentariis extractus* Veron. 1652. 12. BAS. Ulm. 1661. 12.

Ej. *ſcheda de oleo antipleuritico* Ferrar. 1669. fol. forma patente.

IDEM ANTONII PONCE *de* S. CRUZ *l. de impedimentis magnorum auxiliorum ſecundis curis emendatum* edidit Patav. 1651. 12. *.

Ej. obſ. in E. N. C. dec. I. ann. I. obſ. 18. Olei cum cucurbitarum cortice cocti uſus ad pleuritidem.

Ej. obſ. 35. ſurdi nati nobiles omnino ab EMANUELI RAMIREZ de *Carrione* curati ex MS.

JOSEPHI MANCUSI *de ſecanda cubiti vena in febribus putridis & præſertim in febre quæ Panormum invaſit a.* 1647. Panorm. 1650. 4. Pro vena cubiti ſecanda, contra venam tali.

CONSTANTINI GRANITI *epiſtolæ & conſultationes medicinales* Napoli. 1650. 4. HOTTON.

HIERONYMI OCCHI RIZETTI *de peſtilentibus & venenoſis morbis L. IV. & de febribus malignis æſtivis anni* 1649. L. III. Brixiæ 1650. 4. TREW. Mihi titulus eſt HIERONYMI OCCHI *Brixienſis de febribus L. III, in quibus univerſa febrium putridarum materia explicatur. Accedunt Paradoxa tria & l. de humoribus* Venet. 1657. 4. *. Indulget theoriis & ratiocinationibus perpetuis, quibus ne minimum quidem experimentum utilitatem addit, neque tamen VALESIO ipſique GALENO parcit. Exponit, ut a febre putrida ſingulæ partes corporis animalis lædantur. Humorum putredinem deteriorem eſſe, quando & craſſiſſimi ſunt, & a maximo interno calore agitantur. Humores tamen, qui febrem faciunt, comburi potius quam putreſcere. Humorum, qui febres continuas faciunt, duplicem eſſe coctionem, putridam & Hippocraticam: prioris in venis, hujus in inteſtinis ſedem eſſe. Quare purgaturi medici non poſſint

coctionem

coctionem exſpectare. Utramque coctionem toto morbi tempore fieri. Turgere materiem, quando craſſa materies, ut atra bilis, etiam alia bilis, ante coctionem rarefit.

L. II. Claſſes febrium, vehemens, violenta &c. auctori propriæ. Febres veterum ſolitæ. Paroxyſmi febrium intermittentium citius redeunt, ut in calidiori ſede bilis citius combuſta fuerit.

L. III. de ſignis & præſagiis in febribus putridis, fere ex HIPPOCRATE, nullo ſuo experimento.

Ej. *Paradoxa*, 1, Pituitam, quæ frigida ſit, non poſſe febrem producere. 2, Ephemeram eſſe æqualem ſolidorum membrorum inflammationem. 3, Hecticam eſſe febrem putridam, cum inæquali ſolidarum partium adfectione.

Subjectus *L. de humoribus* in ratiociniis fere ſubſiſtit.

ANTONII VITALIANI *de abuſu tabaci* Rom. 1650. 12.

HICOLAI CATANUTI *Iſagogica ſ. facilis introductio ad univerſam artis pharmaceuticæ praxin* Cataneæ 1650. 4. MONGIT.

J. C. LAMPUGNANO Mediolanenſis *leves punctura tabaci* 1650.

JULII CLEMENTIS SCOTI *opuſcula aliquot* Patav. 1650. 4. L.

§. DCL. GALLI. GERMANI.

PETRUS BORELLUS medicus Caſtrenſis. Ej. pluſcula ſunt opera. Nolui a CATTERIO ſeparare, etſi ſcripta PETRI paulo ſerius prodierunt.

Ej. *hiſtoriarum & obſervationum medicophyſicarum Centuriæ* IV. Caſtris 1652. 12. Pariſ. 1656. 8. L. Francof. 1670. 8. *. 1678. 8. *. Non ubique velis fidem adbibere viro miracula quærenti. Ipſe laudat auri ſolutionem abſque igne ab unico menſtruo factam, qua febres malignas ad miraculum ſanaverit. Piſcis vivus per vomitum rejectus. Vermes certis verbis curati. Epilepſia compreſſa herba ſaponaria. Piſcis in digito pictus. Placentulam ad coronæ modum factam, vulvæ impoſitam, ſterilitati mederi. Amuletum ex pentaphylli foliis adverſus febres. Sirupi coralliorum & conſervæ cynorrhodon vis ad dyſenteriam. Iterum carmine ſuppreſſa hæmorrhagia. Alia paulo magis probabilia. Tumor ſpinæ dorſi aere plenus (ſpina bifida). Serpens per anum. Icterus argentum flavo colore tingens. Alia minus inventura difficultatis, ut cornua, ganglia in fronte. Pus per lotium in peripneumonia egeſtum. Clyſteres vomitu rejecti. Hæmoptoe a deglutita hirudine. Sanguis albus; ſubita ex terrore canities. Ab hydrocephalo interno dolor fixus, diuturnus, capitis. Maculæ a morte in pueris efflorеſcentes. Lethargus veſicatoriis & cucurbitulis denique ſuperatus. Poſt febrem lentam ventriculi abſceſſus.

In febre maligna & epidemica veſicatoria profuiſſe. Poſt cephalæam pus per os, nares, oculos, aures rejectum. In dyſenteria epidemica lac unice utile. Lapis in cranium intruſus per naturæ vires expulſus. A ſale ſaturni univerſi corporis paralyſis. Sirones teſtudinum effigie habet.

Ej. *hortus, ſ. armamentarium ſimplicium, mineralium, plantarum; animalium ad artem medicam utilium* Caſtris 1666. 8. *. Pariſ. 1667. 8. L. Materia medica ſimplicium alphabetico ordine recenſorum, cum viribus medicis, etiam cum veterum gradibus; collectitium fere opus.

Isaaci Cattier M. D. Monſpelienſis.

Ej. *tr. de la macreuſe* 1650. 4. *. prodiit cum l. *des eaux de Bourbon & de la poudre de ſympathie.* Hanc avem neque frigidi ſanguinis eſſe, neque piſcem, quem per jejunia catholici abſque culpa in cibis admittant.

Ej. *obſervationes medicinales* Petro Borello *communicatæ* Caſtris 1653. 12. Pariſ. 1657. 8. Francof. 1670. 8. *. Non paulo meliores Borellianis. Melancholia obſeſſionis non diſſimilis, purgata alvo, & ſemicupiis, ſuperata. Poſt dolorem diuturnum hypochondriorum, & dyſpnœam, repertum hepar magnis abſceſſibus repletum, & materia indurata vitellorum ſimili; pancreas ingens. Ex lochiis maligne fluentibus pulmo corruptus. In cephalæa materies lapidea duræ cerebri membranæ adnata, ſpiculis ſuis piam meningem perfodiens. Poſt frigoris gravem ſenſum gangræna latiſſime ſerpens.

Ej. *de rheumatiſmo, ejus natura & curatione* Caſtris 1653. 12. 1656. 8

Francisci Feynæi *medicina practica in quatuor libros digeſta e bibl.* Ren. Moreau Lion 1650. 4. Tr.

J. Merlet *paradoxa de tuſſi* Pariſ. 1650. 8.

J. Georg Reinhard *oratio de dignitate & præſtantia medicinæ* Lipſ. 1650.4. Pl.

Henrich Martini *anatomia urinæ Galeno ſpagirica, & ars pronuntiandi de urinis* Francof. 1650. 12. 1658. 12. Falc. etiam 1659. 1667. 12. Lind. Ex doctrina Hippocratis, Galeni, Paracelsi, & Thurneiseri. Adjectus eſt J. Cæsaris Odoni, *de urina.*

Ej. *anteambulo medicus ſ. univerſitas artis hebdomadali repræſententa* Brieg 1681. 12. Huth. niſi error eſt in titulo.

Augusti Hauptmann *Epiſtola præliminaris tractatui de viva mortis imagine mox edendo præmiſſa* Francof. 1650. 8. L.

Ej. *de viva mortis imagine* Francof. 1650. 8. Tr. Morbos omnes & mortem a vermibus eſſe.

Ej. *de ictero* 1653. 4. *. Vermium multitudo. Veſicula fellea vacua, ejus loco lapilli. In alio icterico veſicula fellis diſtentiſſima, & ejus exitus viſcida materia obſtructus, qualis ex alvo effluxerat.

Valentini Andreæ Moellenbroeck *de varis*, *ſ. de arthritide vaga ſcorbutica & de cochlearia* Lipſ. 1746. 8. *.

L. *de varis* ſolus 1663. 8. 1672. 8. Lipſ. Tr.

L. *de cochlearia* ſolus ib. 1674. 8. Ita lego, Scorbutus primum Weſtphalicus, olim Wiero dictus. Lienem etiam acerbos dolores pati. Cauſam mali eſſe ſal ſcorbuticum volatile, acre. A paralyſi ſcorbutica ſphacelus natium lethalis. In Weſtphalia frequentius malum eſſe, ob vulgatam oſculandi conſuetudinem, & videri contagium habere. Dari cum tumore & abſque eo, & decurrerentes etiam dolores. Adfines eſſe dolores nocturnos Turicenſium *der Nachtgriff*, quem tamen atrophia & ad motum impotentia ſequantur. Dolores aliquando vix ferri poſſe. Pulſum & urinam hic fallere. Periculi plus habere, ſi cervicem occupaverit: accedere etiam, & cum periculo, febres pernicioſas & lipothymias. Conjungi nonnunquam in eodem homine arthritidem, ſpaſmum, & paralyſin. Digeſtiva præmittenda purgantibus. Tunc ſylva medicamentorum antiſcorbuticorum. Purgantia: nutrici data etiam puerum purgant; ſe acida fere admiſcere. Venam in arthritide vaga ſcorbutica utique ſecari debere. In ſanguine non raro humorem album reperiri, ſe etiam lacti ſimilem in ſanis hominibus reperiſſe. Diureticorum magnam hic eſſe efficaciam. Formulæ. Excurſio in chryſopœos. Sudorifera etiam prodeſſe; eorum formulæ; non tamen debere ſudorem nimium urgeri. Diæta fuſe, ciborum etiam vinique ſelectus. Poſt purgantia, ſpecifica danda & anodyna, cochlearia, oleum Carpathicum (de pino). Martialia, compoſita varia. Acida laudat & laudanum opiatum, alia. Opium hydropicis nocere. Externa ſpirituoſa, fætida convenire. Cochleariam perſequitur per omnes formulas, in quas unquam recepta fuit.

Ej. *medulla totius praxeos medicæ aphoriſtica* Erford. 165 . 4. alii Arnſtatt.

Ej. *de peſte diſſ.* Erford. 1654. 4. Pl.

Ej. in *Eph. Nat. Cur.* adnotationes.

Dec. I. *ann.* I. obſ. 53. Fetus editus cum variolarum veſtigiis.

Ib. obſ. 59. a pulvere mercuriali alvus ſeptuageſies moto, demum cruenta, æger theriacalibus ſervatus.

Obſ. 81. poſt icterum nigrum, quartanam febrem & tertianam, omentum putridum.

Obſ. 88. mictus cruentus innocuus.

Obſ. 89. urina lactea, ſedimento chyli ſimili, vero chylo.

Ann. II. obſ. 20. Pinguis materies de alvo decedens.

Obſ. 91. Vena de pulmone rejecta, nempe ramoſus polypus mucoſus.

Ann. IV. V. obſ. 17. mors ſubita ab odore vini in cella, & alius caſus, hominis, qui a ſpiritus vini abuſu conflagravit.

M. QUIR. BOXHORN *Oratio in funere* ADRIANI FALKENBURG Leid. 1650. 4.

Statuta collegii medici Bruxellenſis Bruxell. 1650. 4. FARVAQUES latine edidit, quem vide ad p. 633.

Pharmacopœa Amſtelodamenſis Amſterd. 1650. 4.

Bibliotheca chalcographica virorum illuſtrium, cujus ſunt tomi novem, primus 1650. ultimus 1664. prodiit. Pars IX videtur alterius auctoris eſſe, certe BOISSARDUS dudum non erat in vivis, CLEMENT.

Pharmacopœa Londinenſis collegarum hodie viventium ſtudiis ornatum Lond. 1650. f.

§. DCLI. VARII ad 1650.

ALEXANDER READ's *phyſical workes* Lond. 1650. 4.

J. VENNER *ſtraigth way to long life*, cum *tr. de tabaco* Lond. 1650. 4.

ROB. PEMEL. *medicamen miſeris or an help for the poor being a collection of medicines* Lond. 1650. 8. 1660. 8. HOTTON.

EJ. *de morbis capitis, of the diſeaſes of the head* London. 1650. B. BODL.

EJ. *tr. on the nature and qualities of ſimple medicines* Lond. 1652. 8. HOTTON.

RENE' GENDRY *moyen de bien rapporter en juſtice les indiſpoſitions ou changemens qui arrivent à la ſanté des hommes* Angers 1650. 12. FALC. JOHANNES DEVAUX paſſim eo auctore uſus eſt.

J. CHRIST. GEILFUS *truz podagra, oder kurzes Bedenken wider das Podagra* Augſpurg 1650. 8.

EJ. *inſtructiones medicæ hiſtoriis & obſervationibus rarioribus auctæ* Aug. Vind. 1658. 12.

Reponſe touchant les fievres malignes & l'uſage des potions cordiales, de la ſaignée & des veſicatoires Pariſ. 1650. 4. Video GUIDONI PATIN tribui.

Ordnung u. Grundtax der Apotheken Budiſſin 1650. 4.

§. DCLII. FREDERICUS HOFFMANN.

FRIDERICI HOFMANN ſenioris, ut puto, fuerit *poſitionum medicorum pentas* Jen. 1650. 4. BURKH.

EJ. *de* οδονταλγια ib. 1652. 4. RIV.

EJ. *de ſingultu* Jen. 1667. 4.

EJ.

Ej. *de methodo medendi* Lipſ. 1668. 4. juxta Walaeanam *ſeriem ex Paracelſicis & dogmaticis principiis illuſtrata: accedit modus curandi inſultus apoplectici* Bib. Tig.

Ej. *clavis pharmaceutica* Schroederi Hall. 1681. 4. *. commentarius in Schroederum, creduli auctoris, qui aſtrologiæ fidem adhibebat; adjunctus eſt *Theſaurus pharmaceuticus* ſcriptionum & formularum ex medicis Germanis collectarum.

§. DCLIII. Disputationes.

Christoph. Ursinus *de lue caſtrenſi ſ. peſte privata militum vulgo febris hungarica vocata* Francof. Viadr. 1650. 4. H.

Jac. Croeser *de uteri ſuffocatione* Leid. 1650. 4. Pl.

Georg Preussing *de tranſmutatione hominum in bruta* Regiomont. 1650.4.*.

J. Mich. Wacker *de pleuritide* Argent. 1650. 4. *.

J. Martin Brendel *Monumentum fragilitatis humanæ momentaneæ anni climacterici* Altdorf. 1650. 4. Tr.

J. Thilo *de vita & morte* Lipſ. 1650. 4. alii 1649. 4. *.

Conr. Schmeling *de angina* Altdorf 1650. 4. *.

Mich. Chicoineau *quæſtiones medicæ pro prima laurea* Monſpel. 1650. 4. *. *Ergo die critico tundenda vena.*

Fr. Manet & J. Ant. Bourgaud *E. melancholiæ & epilepſiæ mutuæ vires* Pariſ. 1650.

Claud. Lienard & Germ. Hurault *E. expedit medicum propria manu chirurgiam exercere* ib. 1650.

Arm. J. *de* Mauvillain & Mich. L'anglois *E. puerperæ fabricitanti vena lochiis fluentibus ſaphena potius quam baſilica ſecanda* ib. 1650.

Ren. Moreau & Mich. *de la* Vigne *Non E. omnes febres quæ intermittunt periculi expertes* ib. 1650.

Dionys. Allain & P. Perreau *E. parotidi febri malignæ ſuperveniente primo die pyroticum* ib. 1650.

Helias Beda *des* Fougerais & Mich. Langlois *E. nutricis menſtrua patientis lac deterius* ib. 1650.

Fr. *des* François & Petr. Perreau *Non E. ſemel in menſe temulentiam provocare ſanum* ib. 1650.

J. *de* CLEDAT & ANN. BOURGAUD *E. optima medicamenta ab alimentis petenda* Pariſ. 1650.

CLAUD. QUIQUEBOEUF & J. *de* BOURGES *E. optimum boni ſucci alimentum* Pariſ. 1650.

PETR. PERREAU & FRANC. LOSES *E. a ſterilitate tarda ſenectus* Pariſ. 1650.

§. DCLIV. THONER. HIGHMOR.

AUGUSTINUS THONER Ulmenſis clinicus.

EJ. *de admirandis convulſivis motibus l. IV. morborum hiſtoriæ cum ſymptomatibus & proſpero medendi ſucceſſu. Acc. Conſultationum & Epiſtolarum* l. II. Ulm. 1651. 4. *. addit LIND. 1649. 4. & dedicatio data eſt a. 1649. Senex ex clinicis ſuis adnotationibus hæc edidit, non ille ſui decoris immemor, caſuſque fere felices producturus, credulus maleficiis, in theoria morborum in univerſum fuſior, inque formulis. A febribus incipit malignis continuis, in quibus ſanguinem negat mitti debere. Lapidem bezoar profuiſſe vult, tum ſpecies de hyacintho, & pulverem Pannonicum rubrum. Febribus tamen etiam malignis acido citri ſucco feliciter ſubvenit, quem ad ſuccum forte fauſtus eventus pertinet, quem noſter lapidi bezoar adſcribit, cum citri acore una dato. Sudoris fætidi felix effectus. Veſicatoria parvi facit. In phrenitide rupto, ut certe noſter exiſtimat, in cerebro abſceſſu pus per nares efluxit. Febris hectica cum continua conjuncta. Peſtis bubonacea. Calida dabat: tincturnam alexipharmacam PLATERI, ut minus ſuavem, rejicit. Non poſſe ſirupum emeticum SALÆ abſque magna cura exhiberi. In febribus intermittentibus aſaro video uſum fuiſſe. Hæc ex L. I.

In *Epiſtolis*; Male hermeticos ſecularem vitam magnatibus promittere. Pharmacopolarum errores & uromantum.

Subjecta eſt *appendix* de vario purgantium genere, quibus noſter uſus eſt, cum formulis, & alia quædam medicamenta peculiaris generis.

EJUSDEM *Epiſtolarum medicinalium mantiſſa* Tubing. 1653. 4. *. Aliæ a prioribus. In J. D. HORSTIUM & TILEMANNUM declamatio. Prunorum noxæ in diarrhœa, dyſenteria. In aliqua HELMONTII paradoxa, & commendatio ſtudii GALENICI. Iterum contra uromantas, & fuſius. Paralyſis ab apoplexia curata. Hic præter omnem modum verboſus fuit.

Epiſtola exſtat inter HORSTIANAS priores L. IV. *de convulſionibus.*

NATHANAEL HIGHMOR clinicus, etſi anatomes compendium a. 1650. ſcripſit. EJ. ſunt *exercitationes duæ; 1, de paſſione hyſterica, altera de adfectione hypochondriaca* Oxon. 1660. 12. L. Amſterd. 1660. 16. *. Jen. 16 2 12. Morbum hyſtericum non fieri ab utero, neque hoc viſcus adſcendere poſſe, quod immobile ſit. Fieri autem a ſanguinis nimia ubertate, in corde inque pulmone impacti, ita quaſi

quaſi ſtrangulationem & dyſpnœam, & mala ſymptomata oriri. Feminis quam viris ſanguinem uberiorem eſſe, tenuiorem magiſque flatulentum. Hypochondriacum malum pariter in feminis dari: eſſe a ventriculo debiliori, alimenta malignius coquente, lienem culpa carere. Contra fermentum ventriculi, contra acidum, quod noſter putat nocere, & putredinis initium eſſe; & ejuſmodi putredinem in ventriculo debili ſubnaſci.

EJ. *de hyſterica & hypochondriaca paſſione reſponſio epiſtolaris ad* T. WILLISIUM Lond. 1670. 4. v. BEUGHEM.

EJ. *the hiſtory of generation ... to which is joined a diſcourſe of the cure of wounds by ſympathy by Sir* GILBERT TALBOT'S *powder* London 1651. 12. *. Sympathias defendit, & per atomos explicat.

Pharmacopœa Valentianenſis Valenciennes 1651. 4.

ISAACI CUJACII *medicina peregrinantium nunquam antea edita* Brem. 1651. 12. GUNZ.

EJ. *Uromantia*, *ſ. Urocriterium* Brem. 1652. GUNZ.

LUCAS FUSLER Valentinus. EJ. *Anacephalæoſis librorum Galeni de criſibus* Valent. 1651. 8. 1693. 4. C. de V.

HIERONYMI CLAVERONI *clavis in peſtem* Neapoli 1651. 4.

ANDREAS VETRANUS EJ. *Trutina apologetica conſilii medici a* PAULO STECTES *nuper editi pro* ALEXANDRO LA BARBERA E RESTIVO (niſi vitium eſt) Panorm. 1651. 4. MONG.

EJ. *amuſſis medicamentaria ad uſum Pharmacopolarum* ib. 1655. 4. MONG.

EJ. *medicum diſcrimen de lepra gallica* ib. 1657. 4. MONG.

JACOB BALDE *de ſanitate mundi & medicorum gloria per ſatyras XXII. aſſerta carmen* Monachi 1651. 8.

EJ *ſatyra contra abuſum tabaci* Monachii 1657. 12.

EJ. ANTAGATHYRSUS, *ſ. apologia pinguium adverſus* AGATHYRSI *exultationem congregationis macilentorum* ib. 1658. 12. niſi error ſubeſt.

EJ. *vultuoſæ tortuoſitatis encomium* ib. 1658. 8.

EJ. *ſolatium podagricorum L. II. & medicorum gloria per ſatyras XXII. adſerta* ib. 1661. 8. 12. Germanice, *die geſunde Krankheit oder Troſt der Podagriſten* Nürnb. 1677. 12. B. THOMAS.

MALACHIAS GEIGER *microcoſmus hypochondriacus*, *ſ. de melancholia hypochondriaca* Monach. 1651. 4 PL. Verboſiſſimum opus, plenum digreſſionum & theoriæ.

Pro

Pro P. HIEREMIA DRECHSEL contra MATTHÆUM CLAUSS, & contra meri potum. Integra diætetica, & fuſiſſima atque varia conſilia. Melancholicorum hiſtoriolæ aliquæ. Refer ad p. 633.

NICOLAI RITTERSHUSII *memoria Georgii Nösler* Altorf. 1651. 4. PL. *.

BERNHARDI SCULTETI *conſulta medica, eorum quæ in curandis morbis deprehendimus, ſ. de melancholiæ morbis, ejuſque admiranda operum proprietate* Colon. 1651. f. lego etiam 1691. fol.

Circa hæc tempora PECQUETUS novum ſuum inventum, ductum thoracicum, propoſuit, ſed anno demum 1668. in *Journ. des ſavans* & *Nouv. Mem.* X. p. 476, dixit de vermibus in ovium hepate, qui ſideritidi arvenſi tribuuntur, cujus & icon hic depicta eſt.

CHRIST. BUNCKEN *de rheumatico affectu* præſide G. MOEBIO diſputavit Jen. 1649. v. pag. 647.

Et *de febre ardente* præſide C. SCHELHAMMERO a. 1645. 4. p. 707. Utramque diſp. præſidis eſſe putes.

EJ. *ſpeculum optimi medici ex conditionibus legitimis exhibitum* Gieſſ. 1651. 4. HUTH. Orat. inauguralis.

EJUS eſt *anatome principis Haſſiaci ab ipſo inſtituta*, etſi J. DANIEL HORST decadis ſuarum *obſervationum anat. tertiam* facit.

HENRICI NICOLAI *de pane, ejus natura, uſu & proprietatibus* Gedan. 1651. 4.

J. RUDOLPHUS GLAUBER chymicus non inutilis, Amſtelodami vixit. Salem GLAUBERIANUM & alia medicamenta invenit, quorum uſus in diſpenſatoriis perſtitit.

Neſcio num ad rem noſtram pertineat EJ. *proſperitas Germaniæ* P. I. Amſt. 1650. 8.

EJ. *pharmacopœa ſpagyrica* P. I. Amſterd. 1654. 8. 1661. 8. ſi huc facit.

EJ. *diſſertatio medico hermetica de catholicis magnæ naturæ magiſterialis myſteriis* Francof. 1656. 8. L. niſi error eſt.

EJ. *conſolatio navigantium* Amſterd. 1657. 8. *. Succum alibilem ciborum in electarii ſpeciem quaſi in compendium colligere docet; ut cereviſia ſubitanea ex aqua paretur. Solatium vero navigantium ponit in ſpiritu & oleo ſalis, non ille male.

EJ. *de Elia artiſta .. wie die wahre ſpagiriſche medicin der alten Ægyptier ſo bey tauſend Jahren verlohren, zu erneuern* 1668. 8. *. Nimias laudes ſuorum inventorum, obſcuras & ænigmaticas voces, communi chemicorum indoli condones.

THOMÆ

THOMÆ CORBEII *pharmacia ſimplicium & compoſitorum bipartita* Francof. 1651. 4. 1656. 4.

Pharmacopœa Amſtelodamenſis 1651. 12.

§. DCLV. VARII.

KENELMUS DIGBY, eques, apud CAROLUM II, gratioſus, *curioſus*, hactenus chemicus, amans arcanorum, magnus pulveris ſympathetici patronus, ſcripſerat *de anima rationali* Lond. 1651. fol. Videtur etiam eodem a. 1651. *orationem* habuiſſe *de pulvere ſympathetico*, quæ in *B. Chir.* dicta eſt.

EJ. *recueil des remedes & ſecrets tirés des memoires du Ch.* DIGBY edidit *J. Malbec* Paris 1669. 8. d'ETR. 1684. 12. RAST. Bruxelles 1683. La Haye 1700. 8. d'ETR. 1715. 8. 2. vol. Germanice vertente M. A. HYRIE Franсf. Leipz. 1668. 8. 1671. 8. HANS. 1672. 8. TR. 1676. 8. 1681. 8. 1684. 8. 1733. 8. TR. Anglice *receipts in phyſik and ſurgery* Lond. 1665. 8. Latine Lond. 1668. 8. Selectæ & expertæ formulæ remediorum medicorum & chirurgicorum cum cardiacis, & ſtillatitiis aquis & ſpiritibus.

Vita viri eſt apud BIRCHIUM T. II. p. 81.

NATHANAEL BIGGS *on the vanity of the craft of phyſik* Lond. 1651. 4. lego etiam titulum, *matajotechniam medicæ praxeos.*

J. FR. GIULIANI *dialogo del modo ed utilitá di far la quadrageſima per acquiſtar la ſanitá* Rom. 1651. 8. FALC.

ALPHONSI BURGOS Complutenſis *tratado de la peſte.... ſu neceſſaria prevencion y curaçion* Cordub. 1651. 4. C. de V.

DAVISSON *Obſervations ſur l'antimoine & ſur la neceſſité de la chimie dans la medicine* Paris 1651. 4. BUR.

LANDRERY *reponſe à la reponſe de* MORIN GROSTETE *ſ. du Clerac* 1651. 4. FALC. Videtur medici generis eſſe, & ſuſpicor ejusdem eſſe LANDREY p. 4.

T. ARNOULD *remedes ſouverains revelation charitable de pluſieurs remedes ſouverains contre les plus cruelles & perilleuſes maladies* Lyon 1651. 12. FALC.

GUILIELMI DWINNAS *van den Kinderpocken en Maſern* Briel 1651. 8 ſi recte & cum BEWERWYCKIO T. II. p. 619.

EJ. *peſt ſtrayd* Lond. 1664. 8. RUFFORTH ſi recte. Ego lego SWINNAS.

CHR. FRIED. FRANKENSTEIN *leben Chriſt. Wilh. Stiſſer's* Hall. 1651. 4.

Der Statt Schwäbiſch-Hall Reformation der Apothekerordnung und Tax Hall. 1651. 4. RIV.

ISRAEL HIEBNER *myſterium ſigillorum, herbarum & lapidum, oder vollkommene Cur aller Krankheiten, Schäden u. Leibes auch Gemühtsbeſchwerungen ohne Einnehmung der Arzney* Erfurt 1651. 4. RIV. Anglice 1698. 8.

EJ. *continuatio myſterii metallorum herbarum & lapidum* 1653. ib.

A. KERNER *vom vegetabiliſchen oder Schwefelbalſam ſo zu vielen Krankheiten nützlich zu gebrauchen* Caſſel 1651. GRAV. Contra eum LEICHNERUS ſcripſit.

§. DCLVI. DISPUTATIONES.

THEODOR HENISCH *caſus laborantis febri ſynocho imputri cum dolore* Leid. 1651. 4. MÖLLER.

J. EGGEBERT *de epilepſia* Leid. 1651. 4. RIV.

J. LUDOV. WITZEL *leptunſeos ſ. extenuationis ſciagraphia* Argent. 1651. 4.*.

J. HANDORF *encomium Erfordianum* Erford. 1651. 4. CARR. ſi huc facit.

EMAN. HURTER *de ictero flavo* Argent. 1651. 4. *.

J. STOLMANN *de arthritide* Roſtock 1651. 4. HÆNEL.

J. WILHELM GEBLER *de paſſione colica* Altdorf. 1651. VAT.

WOLFGANG SIGISMUND BREM *de auditu in genere, & tinnitu aurium perpetuo* Ingolſtatt 1651. 4. HE.

EJ. *de vita & morte* J. DUELER *Prof. Ing.* Ingolſtatt. 1656. oratio HE.

CONR. THEODOR LUNKER *de cauſa morborum toto genere præternaturalium* Grieffw. 1651. 4. cum notis & notiſſimo decreto Gratianopolitano.

J. ULRICH WILDBOLZ *ſyncopes natura & cura* Argent. 1651. 4. *.

MARTIN CHRISTOPH MEZGER *de palpitatione cordis* ib. 1651. 4. *.

RUD. CHRISTOPH MARCHAL *de peripneumonia* ib. 1651. 4. PL.

CHRISTOPH HENNING *de ſcorbuto* ib. 1651. 4. PL.

STEPH. RAM. *de apoplexia* ib. 1651. 4. *.

JAC. DURANC *E. tertianæ intermittenti venæſectio* Monſp. 1651. 4.

JEAN PAUTIER *quæſtiones cardinales.* E. *apoplecticis mercurius vitæ* Monſp. 1651. E. *inveteratæ luei venereæ caſtratio.* E. *toto graviditatis tempore tutum eſt purgare, & venam ſecare aliquando tutum, aliquando non.* E. *ſal viperinus in malignis auro & bezoardicis præferendum.*

TH.

Th. Gamarre & Fr. Landrieu *E. cæna prandio ſalubrior* Pariſ. 1651.

Ant. Charpentier & Fr. Lopez *E. tuendæ valetudini frequens balneum* Pariſ. 1651.

Rob. Tulloue & And. de Sarte *E. purgatio neceſſaria menſtruis inordinate fluentibus* Pariſ. 1651.

Dionys. le Soubs & Car. Baralis *E. extremis morbis extrema remedia* Pariſ. 1651.

§. DCLVII. J. Zwelfer.

J. Zwelfer Palatinus, medicus & pharmacopola.

Ej. *animadverſiones in pharmacopœiam Auguſtanam & adnexam ei mantiſſam, ſ. Pharmacopœa Auguſtana reformata* Wien. 1652. f. Gouda 1653. 8. L. Roterd. 1653. 8. Nurnb. 1657. f. 1667. f. 1675. f. Dordrecht 1672. 4. *. 1693. 4. 1714. 4. Gunz. Pharmacopœas omnes plurimis erroribus fœdari. Se in Auguſtana, tamquam celebriori, tentare, num hactenus repurgari poſſit, non auctoritate nixum, ſed experientia. In præparandis nempe medicamentis, aut non ſimpliciſſimam encheireſin doceri, aut non optimam, finive medico certius reſponſuram, aut doſes male temperari. Ita v. c. in decoctione difflari medicamentorum odoratorum potiores vires. Sirupum de althæa eſſe abſurdam farraginem viribuſque caſſam, cui præſtet decoctum ſubſtitui. Succum berberum imparem eſſe coralliis ſolvendis. Sirupum de hyſſopo futilem vocat, qui omnino nunquam poſſit ex ſcriptione obtineri. Sirupi nephrocathartici Jouberti enormem & inconditam eſſe farraginem. Sirupi de pomis ineptam eſſe ſcriptionem. Sirupi violati elegantior encheireſis. Potuit equidem ſubinde micrologus videri, nuperrime tamen pleræque compoſitiones, de quibus conqueritur, in diſpenſatoriis omittuntur.

In *mantiſſa* aquæ etiam deſtillatæ, & quæ a chemia repetuntur, examini ſubjiciuntur.

Ej. *appendix ad animadverſiones in pharmacopœam Auguſtanam* prodiit cum *operibus*. Pergit in labore, & compoſita aut præparata medicamenta porro docet ſimpliciora facere & efficaciora.

Ej. *Pharmacopœia Regia, ſ. Diſpenſatorium novum & abſolutiſſimum; adnexa ſpagirica Mantiſſa* Wien 1652. 4. Cum *operibus* Nurnberg 1692. 4. Germanice *kön. Apothek* &c. Nürnberg 1692. Dedicatio data eſt a. 1666. Syrupos & reliqua medicamenta officinarum deſcribit, docet ut ipſe malit parari. Sed & ipſe longiſſimas ſcriptiones bene multas retinet. Magnæ antidoti.

In *Mantiſſa ſpagirica* medicamenta mineralia ſimplicia recenſentur, deinde præparata medicamenta, quæ ex quoque obtinentur.

EJ. *diſcurſus apologeticus adverſus Hippocratem chymicum* O. TACHENII *ejuſque adulterini ſalis viperini antiquiſſima fundamenta*: & *vindiciæ adverſus* FRANCISCUM VERNY *pharmacopœum Monſpelienſem.* Præfatio eſt anni 1669. TACHENIUM ſalis viperini præparandi modum a ZWELFERO habere. Fuſiſſimæ rixæ, quarum legendarum tædium non ſuſtinui.

In editione Viennenſi 1675. f. Norib. 1678. f. Dordracena 1672. 4. *. ea reperiuntur, quæ nunc diximus.

§. DCLVIII. NUPERI ad a. 1652.

GEORG GELMAN *dreyfache chirurgiſche Blume* Francof. 1652. 4. *. Inter numeroſas formulas ſunt etiam clinici ſcopi aliquæ, ad paralyſin &c.

CLAUDE GERMAIN *Orthodoxe, ou de l'abus de l'antimoine neceſſaire pour ceux qui donnent ou prennent le vin & poudre émétique* Paris 1652. 4. BUR.

Legende des 61. Docteurs qui ont declaré leur ſentiment ſur l'antimoine Paris 1652. 12. TR. d'ETR. PATINO tribuitur.

JAMES HART *anatomy of urins* Lond. 1652. 4.

. . . . BURROUGHS *method of phyſik* ib. 1652. 4. OSB.

WOLRATH HUXHOLZ *Unterricht der Hebammen* Caſſel. 1652. 8.

GEORG MARCHE *Catalogus aller galeniſchen u. chymiſchen Arznezen ſo in der Apothek præparirt werden* Dreſden 1652. 4.

Antidotarium Gandavenſe, ſ. medicamentorum in pharmacopœis Gandavenſibus reperiendorum obſervata methodus Gandavi 1652. 4. BUR.

Strasburger Apothekertax Nürnberg 1652. 4.

In opuſculis LOISELII prodiit *la vie* de MICHEL MARESCOT Paris 1652. 4.

§. CCLIX. DISPUTATIONES.

LUD. HOMMELII *de hydrope* Baſil. 1652. 4. HE.

DANIEL BECKHER *de peſtilentia* Argentor. 1652. 4.

VITUS RIEDLIN ſenior, Ulmanus, *de loquelæ ſymptomatibus* ib. 1652. 4.

IDEM

IDEM reliquit *obſervationum medicarum centurias tres*, quas filius ejuſdem nominis Auguſtæ Vindel. 1691. 12. * edidit. Breves ſunt curationes. In ſynocho putrida, cum noſter ſerum lactis ægroto præſcripſiſſet, rigor ſucceſſit, huic plena ſanitas. In tuſſi ferina puerorum ſuccus raphani ad plantas pedis impoſitus ſaluti fuit. Sic raphanus in epilepſia. In eryſipelate faciei contra ſeculi ſui præjudicia venam fauſto eventu ſecuit. Poſt atrociſſimos ventris dolores in cadavere ventriculi & inteſtinorum inflammatio. Hæc ex Centuria I.

J. GEORG SCHIMMELPFENNING *de pleuritide* Baſil. 1652. 4. PL.

B. STOLLII *quæſtionum eruditarum & paradoxarum ſylva* ib. 1652. 4.

J CASP. BAUHINUS *de arthritide* ib. 1652. 4.

EJ. *de venæ ſectione* ib. abſque anno.

EJ. *de angina* ib. 1664. 4. PL.

EJ. *de epilepſia* ib. 1672. 4.

In EJ. *funus oratio* THEODORI ZWINGER ib. 1687. 4. B. Bun.

STATIUS HENRICUS CRAVELIUS *de ſcorbuto* Jen. 1652. 4. RIV.

J. TACK *academia Gieſſana reſtaurata* Gieſſ. 1652. 4. CARR.

WILH. METZGER *de pleuritide* Traject. 1652. 4. PL.

CONR. THULEMEIER *de epilepſia* Leid. 1652. 4. RIV.

J. DANIEL WILVISHEIM *de aſcite* Argent. 1652. 4. *.

ANDREAS SCHILLING *de hæmorrhoidibus earumque nimio fluxu* Argent. 1652. 4. *.

CHRISTIAN BRICCIUS *de dolore colico* ib. 1652. 4. *.

NIC. COLZOVIUS *de phthiſi* ib. 1652. 4. *.

J. MOCHINGER *de arthritico dolore* ib. 1652. 4. *.

FRANC. HERON pro prima laurea Apollinis diſputavit in hæc verba; *E. philtris propinatur amor* Monſpel. 1652. 4. *.

GERM. HUREAU & DAN. ARBINET *E. attenuantia præmittenda purgantibus* Pariſ. 1652.

MICH. LANGLOIS & FR. LANDRIEU *E. convulſioni evacuatio* ib. 1652.

ANT. BOURSAUD & FRANC. LOPEZ *E. peſti phlebotomia* ib. 1652.

FR. PIJART & CAR. BARALIS *E. ſolis alimentis ſuſtinentur vires* ib. 1652.

J. de BOURGES & DAN. ARBINET *E. vinum Belnenſe potuum ut ſuaviſſimus, ſic ſaluberrimus* Pariſ. 1652.

FR. BOUJONNIER & AND. de SARTE *E. curandis corporibus diæta quadrageſimalis* ib. 1652.

FRANC. LOPEZ & ROM. PARGAULT *E. prœmaturæ ſenectutis index præcox ſapientia* ib. 1652.

§. DCLX. CAROLUS DRELINCOURT.

Hic primam CAROLI DRELINCOURTII memoriam reperio.

EJ. *Oratio inauguralis qua medicos jugi* DEI *operum contemplatione permotos cæteris hominibus religioni adſtrictiores eſſe oſtendit* Monſpel. 1653. 12.

EJ. *Monſpelienſis Apollinis ſtadium currente* C. DRELINCOURT Monſpel. 1654. 12. Diſputat in hæc verba, *E. in omnibus febribus putridis venæſectio & purgatio.*

EJ. *quæſtiones cardinales quatuor. E. arthritidi thermæ. E. apoplexiæ ranularum ſectio. E. bilioſus humor aliquando expurgandus ante πεπασμον. E. adfectioni hypochondriacæ chalybs.* Ibid.

Inde *oratio in obitum Cl. v.* HORNE Leid. 1670. Vita viri.

Apologia medica, qua depellitur illa calumnia, medicos ſexcentis annis Roma exulaſſe. Prodiit Leid. 1672. 12. *. Nullum unquam S. C. aut Plebiſcitum medicos in exſilium egiſſe. Solum ARCHAGATHUM Romanis diſplicuiſſe. Omnino medicos & pharmacopolas Romæ exſtitiſſe, etiam Plauti teſtimonio, & Plutarchi, quo vincitur, vivente CATONE & ſuperſtite, medicos Romanos exſtitiſſe, etſi ipſe, privato ſuo judicio medicos, ut Græcos omnes, odio habuerit. Nomina medicorum, qui Romæ artem exercuerunt, etiam antiquioribus CATONE temporibus.

EJ. *Libitinæ tropæa* Leid. 1680. 12 *. Mortes vel ſingulorum virorum illuſtrium, vel numeroſorum hominum, quæ in eumdem diem cadunt, ſecundum numerum pereuntium.

EJ. *appendix ad libitinæ tropæa.*

Ad Doctores glanduloſos: diſſectio corporis tabidi, in quo pancreas durum & ſcirrhoſum &c. Narrationem hujus morbi exagitat, & in malos medicos declamat, nempe in SYLVIANOS.

Hi libelli conjuncti prodierunt Leidæ 1680. 12.

EJ. *de arthritide* Leid. 1681. 4. Budiſſ. 1684. 4. PL.

EJ. *obſervationes medicæ circa regimen puerperarum & recens natorum* Leid. 1684. 12. BUR. Neuter libellus in collectione operum repetitur.

EJ.

Ej. *de variolis & morbillis diſputatio.* Veteribus variolas notas fuiſſe. Variolæ ſcabioſæ & cryſtallinæ. Peſſimas eſſe, quæ tarde erumpunt. In mitibus variolis expurgandas primas vias, venam ſecandam. Variolas veteribus non fuiſſe ignotas, quæ ſint eorum carbunculi.

Ej. *ſermo de divinis apud* Hippocratem *dogmatibus* Lond. 1689. 12. oratio Græce dicta, a filio cognomine latine verſa eſt. Multa Hippocratem habere veræ fidei propiora.

In *opuſculis* de *ovis*, inque *perioche* 18. 19. Multa mala a corruptis ovis fieri. In *canicidiis* renem canis a duobus vermibus conſumtum vidit.

In collectione Rondelii adnotatio de ovario morboſo, quod in tumorem conglomeratum 18. ll. pendentem abierat.

Diſputatio *de apoplexia* Lond. 1673. 4. citari video, ſed ea in operibus non repetitur.

Cum filii *diſſ. de lienoſis* prodierunt *indicia* patris de inventis medicis nuperorum, apud veteres dudum latentibus.

An huc *homericus Achilles* per convicia & laudes delineatus Leid. 1696. 4.

Celeberrimi Theologi filius, vir eruditus, Græcarum literarum ſtudioſiſſimus, oſor ſectæ chemicæ, Sylvii collegæ acer adverſarius.

Collecta opera cum Boerhaavii præfatione prodierunt Haag 1727. 4. *.

In ea collectione adjecta ſunt opuſcula olim Drelincourtio oppoſita *Lepidi Pacifici Saxoferratenſis de exilio medicorum Romanorum, & de abſurdis libellis* Drelincourtianis Leid. 1681. 12.

Et *Aletophili obſervationes extemporaneæ ad libitinæ tropæa.*

§. DCLXI. Varii ad a. 1652.

Godofredus Welsch, profeſſor Lipſienſis. Vertit & edidit Scipionis Mercurii *librum obſtetricium* Lipſ. 1652. 4. & notas ſuas adjecit.

Ej. *de anaſarca.*

Ej. *ſcrutinium fontanellarum* Lipſ. 1654. 4. *.

Ej. *hiſtoria medica novum iſtum puerperarum morbum continens, qui ipſis* der Frieſel *dicitur* 1655. 4. *. Prima, ut vulgo putatur, de celeberrimo morbo diſputatio: ſed aliam

Ej. *de febribus* Lipſ. 1662. 4.

Ej. *de cachexia* ib. 1662. 4.

Ej. *de ſingularibus* ib. 1663. 4. *.

Ej.

Ej. *de prolongatione vitæ* Lipſ. 1664. 4. *.

Ej. *de morbis hereditariis* Lipſ. 1665. 4. Menz.

Ej. *de ſcabie* 1665. 4. *.

Ej. *de lethargo* 1667. 4. *.

Ej. *de infantis nutritione ad vitam longam* ib. 1667. 4.

J. Andreæ Schmitzii *medicinæ practicæ compendium* Harderov. 1653. 12. Tr. Hafn. 1659. 12. Leid. 1688. 12. opus poſthumum, auctum a Ch. Constantino Rumphio. Acc. Meniotii *epiſtola apologetica de variis ſectis amplectendis* Hardervic. 1653. 12. Pariſ. 1666. 12. *. 1673. 12. Utrecht. 1682. 12. Huth. Leid. 1688. fol. Tr. Genev. &c. Morbi cujuſque brevis hiſtoria, præſervatio, curatio, cum formulis. Auctor videtur in Gallia vixiſſe, aut certe Gallos habuiſſe præceptores.

Incertus, quo loco Cartesium dicam, qui varias partes medicinæ adtigit, & cujus æthere & peregrinis particulis multum ſunt uſi medici nonnulli Belgæ & Germani, hic ejus mentionem facio, non multum ante mortem viri.

Idem *de paſſionibus animi* Gallice ſcripſit, latine vertit H. D. M. editio mea eſt Amſterd. 1677. 4. *. Mechanica ratione fibras cerebri ad objectis externis impelli, & viciſſim fibras motrices in motum ciere; cauſam vero paſſionum animi eſſe emotionem glandulæ pinealis. Ut hi adfectus noceant, aut viciſſim proſint, ut ab iis ſanguis varie moveatur, &c.

LL. de homine & de formatione fetus in phyſiologicis diximus. Fervoribus, qualem in corde noſter ſtatuebat, plurimum etiam medici ad cauſam motuum animalium adſignandam uſi ſunt: pororum figuris ad ſecretiones explicandas, impactis in poros alienæ figuræ particulis ad obſtructiones, & ad febres.

Ej, *Epiſtolæ nonnullæ phyſicæ & medicæ* Leid. 1668. 4. 2 voll. ſcriptæ a. 1648. & 1649.

J. Lazarus Gutierrez *de faſcino* Lion 1653. 4.

Ej. *febrilogia, lectiones Pincianæ, practicum opus ad* Hippocratis *mentem* Galeni *ſaporem &* Avicennæ *judicium* Lion. 1668. fol.

Ej. *ad febrilogiam appendix docens diagnoſin, prognoſin, curationem tum natura ſphygm.*

J. Car. Mathesianus Claudini *empiricam rationalem* edidit Bonon. 1653. fol. 2 voll.

Augustinus *de* Laurentio Ej. *Panormus deliciarum hortus medicina cuſtoditus*, oratio a. 1650. dicta, Palermo 1652. 4. Mong.

Ej.

Ej. *diſceptationum medicarum decas* I, Una prodiit Panormo 1652. 4.*. Juvenis ingenio minime deſtituti opus: ut tamen ſentias, præter HIPPOCRATEM, GALENUM & ARABES non alios ei innotuiſſe fontes, atque eorum auctoritate putet demonſtrata, quæcunque ea quaſi ægide tuta ſcripſiſſet.

1. An homo abſque cibo & potu vivere poſſit. Poſſe, ſed cum diſpendio virium, exemplum hic proprium producit.

2. Si puerperæ lochia ſubſtiterint, alvus vero fluxa ſit, num vena ſecanda, & quæ vena? Secandam, & ſaphenam quidem. Ad ſuum experimentum provocat.

3. An in omnibus morbis ſternutatio proſit. Recte negat.

4. Sanguinis fluxus quid in morbis indicet, & quomodo ſit curandus? Hæmorrhagias ſpontaneas non laudat: eas compeſcit vena tali ſecta.

5. Quomodo in ſubmerſo cadavere dignoſcatur, an caſu, num violentia hominum in aquam projectum ſit? Non male reſpondet, vivum ſubmerſum fuiſſe, cui alvus aqua intumeſcit, cui ſpuma de ore & de naribus eruperit. Qui vivus ſtrangulatus fuerit, & ipſi ſpumam erumpere, & livorem indicio eſſe.

6. An oculorum auriumque morbis hypocauſta. Imo nocere.

7. Num venenum a veneno pellatur? Poſſe.

8. An in putridis & malignis capitis cordiſque adfectibus confert columbas inciſas pedibus admovere? Imo quam maxime conferre.

9. Num hydrops a cauſa frigida oriatur, & ut eum morbum curare oporteat? Cauſam debere inquiri, hepatis vitia refrigerantibus curari, ipſo demum aceto.

10. In urbe ſua victum ægrotorum tenuem laudat.

VINCENTII GARCIA SALAT *de dignotione & curatione febrium de febribus malignis & peſtilentibus* Valentiæ 1652. 4. CHIVA. 1656. C. de V.

LUDOVICI JACOB *de claris ſcriptoribus Cabillonenſibus* L. III. (qui in ea ditione aut nati ſunt, aut vixerunt, aut obierunt) Pariſ. 1652. 4. B. BUN.

EJ. *Bibliographia Gallica univerſalis, ſ. catalogus omnium librorum per univerſam Galliam annis* ib. 1652. & 1653. *excuſorum* ib. 1654. 4.

GUILIELMI MARCELLI Medicus *deo ſimilis Oratio panegyrica habita pro Jatragoniſtarum laurea donandorum elogiis* ib. 1652 8. FONTETTE. Eumdem librum reperio ad a. 1562. T. II. p. 51. verum potius huc repono.

ANDR. BAYER *nomenclator profeſſorum — medicorum quotquot in Univerſitate Jenenſi ab a.* 1648 *ab a.* 1652 *publice docuerunt* Jen. 1652. 12. PL. cum ſuo quiſque diſticho.

NIC. BALTHASAR MENZ *oenopolium polypharmacum, in quo ſuccus ſelectior ad evitandam morborum & ſymptomatum illuviem exhibetur* Herbip. 1652. 4.

GEORG GUMPELZHAIMER *gymnaſma de exercitiis academiarum, eorum neceſſitate, modo, tempore, perſonis, utilitate & augmento* Argent. 1652. 12. PL.

J. HEVNII (HEUNII) *tr. de hirudinibus earumque in medicina efficacia* Greifswald 1652. 12. FALC.

IDEM fuerit, cujus *Epiſtolæ* ſunt apud BARTHOLINUM III. n. 59. In recto inteſtino calculi, qui per anum & urinam egeſti fuerant, ad uncias duodecim cum ſemiſſe.

HENR. SIGISM. SCHILLING *Oratio de tuenda ſanitate* Dreſd. 1652. 4. PL. LIND. 1655. 4.

EJ. *de microcoſmi miſeria & perfectionis excellentia*, ſi recte Witteb. 1658. 4.

J. CHRISTOPH BRUNNER *biga obſervationum medicarum* Tubing. 1652. 8.

.... HESLING *de podagra* Aug. Vind. 1652. 4. TR.

J. SCHOLZ (SCULTETUS) junior, medicus & ipſe Ulmenſis.

EJ. *diſp. de obſtructione lienis* Altdorf. 1653. 4. PL.

EJ. *trichiaſis admiranda* Ulm. 1658. 16. *. Germanice 1662. 4. Chirurgica pluſcula. Morbus pilaris mammarum: ſed potiſſimum de globo pilorum agit, qui in rete intricati in abdomine enormem tumorem efficiebant, in hydropico cadavere ſub coſtis ſpuriis. Placenta veſicularis, pilorum varietates.

EJ. .... *tabula fano æſculapii appenſa* Norib. 1675. 4.

EJ. *prophylaxis circa præſentem & futurum ſanitatis ſtatum oratione propoſita* ib. 1665. 16. *. Peſtem aſtrorum adſpectibus tribuit. Venæ ſectionem nocuiſſe & purgationem validam. Fonticulos neminem tutum præſtitiſſe. Magnopere laudat antidotos, elixiria, vina medicata.

EJ. in E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* IV. V. obſ. 141. Integer liber de aſcite & hydrocephalo.

VINCENTII BUTII *de calido, frigido ac temperato antiquorum potu, & quo modo calida in deliciis uterentur* Rom. 1653. 4. PL.

J. TEUBERI *Arthritis, ſ. de natura, ortu, cauſis, ſignis, incrementis & practica curatione podagræ* Prag 1653. 4. MENZ.

PAULI CIGALINI *in aphoriſmos Hippocratis L. I. & II. lectiones. Acc. tabula de pleuritide, tr. de diebus decretoriis, conſultatio de victus ratione pro præſervatione oculi ab obſcuritate* Novicomi 1653. fol. Vitam PLINII non huc referas.

J. BA-

J. Barili *phyſiologia humana* Caen. 1653. fol. Hotton.

J. Guyot *de Garambure* equitis *divinæ naturæ artiſque ſacræ triumphus. Enarratio rari & naturalis, non miraculoſi affectus* Baſil. 1653. 8. *. Virgo cum ſcabie laboraret, hac ſiccata paralyſi correpta fuit, conqueſta quaſi de felium unguibus, omne genus hyſterici mali paſſa, denique & moto ſudore ſanata eſt.

Jac. Golii *lexicon Arabico latinum* Leid. 1653. 4. Voces etiam ad artem medicam facientes interpretatur.

J. Wallis celebris mathematicus. Ej. *Grammatica linguæ Anglicanæ* Oxon. 1654. 4. *. Leid. 1727. 8. * cum Ammanno. In præfatione tractatus eſt *de loquela*, quo literarum pronunciationem deſcribit, ut ab Anglo exſpectes. Cæterum ipſe homines loqui docuit, qui ſurdi & muti nati fuerant.

Ej. *Epiſtola ad* Boyleum *de modo docendi ſurdos* recuſa eſt in *Phil. Tranſ.* n. 61. & in E. N. C. *Dec.* I. *ann.* I. append. De diſcipulo ſuo Whaley, quem literas docuit pronunciare.

Ib. in *Phil. Tranſ.* de fulgurato, nullo vulnere apparente cute peruſta non ita muſculis. Pulmo ſanus.

Contra Holderum Londini 1679. edidit *a defenſe of the R. ſociety and chiefly of the Phil. Tranſactions* 1670. Wallisius juvenem loqui docuerat, qui prius in Holderi diſciplina fuerat: inde ſimultas.

§. DCLXII.

Varii.

Rafaele Carra *la confuſione de medici, ne quali ſi ſcoprano gl' errori e gl' inganni de medici* Milano 1653. *Scritt. Ligur.*

Nicol. Serpetro *il mercato delle maraviglie della naturà* Venez. 1653. 4. Videtur materiam medicam continere.

Francisci Martinez *arte de çocina paſteleria viſcocheria y conſervaria* Madrit 1653. 8. Locha.

Het neuw verbeterd en vermeerderd ligt der apothekers en deſtillier konſt Amſterd. 1653. 8. Tr. 1665. 8.

J. Fabricii *chriſtliches Angedenken* Wolfgang Ambros. Fabricii *der Arzney candidaten* Nürnberg 1653. 4. Hiſtoriam morbi adjecit Carolus Spon, & aliqua de Fabricii intineribus, Catacombis, lacu Agnanenſis conf. Sponium.

Ezechiel Bauschner *Raht wie man ſich in Sterbensläuften verhalten ſoll* Nürnb. 1653. 8. B. Thomas.

Alethei Hygiophili *von der Mäſſigkeit dem Wohlleben der Trunkenheit Selbſtmord* Ulm. 1653. 12.

Kurzer Bericht wie bey jeziger Peſtgefahr ſich ein jeder verwahren kann Breslau 1653. 4.

Gerard Boate Phyſician to the ſtate *Irelands natural hiſtory published by* Samuel Hartlib Lond. 1652. 8. *. Pleraque habuiſſe ab Arnoldo Bootio (p. 5.) fratre, cum ipſe brevi tempore in Hibernia vixerit. Præter hiſtoriam naturalem regionis calidæ & humidæ, habet etiam morbos Hibernis magis infeſtos, lepram nuper invaleſcentem; rachitidem etiam nuper valde frequentem & a nemine deſcriptam: tum dyſenteriam, diarrhœam, eo tempore frequentiſſimam: febrem malignam *the Irish ague*, in qua pulſus a naturali vix recedit: febrem militarem. Negat in Hibernia febres tertianas dari aut quartanas. Multos longævos in Hibernia reperiri.

Apologie de l'Univerſité de médecine de Montpellier repondant aux curieuſes recherches des Univerſités de Paris & de Montpellier Paris 1653. 4. B. Bun.

Seconde apologie de l'Univerſité de médecine de Montpellier repondant aux curieuſes recherches des l'Univerſité de Paris & de Montpellier faites par un vieil docteur medécin de Paris Paris 1653. 4. *. Rast. Videtur a. 1644. apologiam pro Monſpelienſium doctorum juribus a Johanne Courtaud ſcriptam eſſe: Reſponderat Riolanus in *curieuſes recherches.* Nunc, ut puto, ipſe J. Courtaud *replicat*, ut ab abſtinentia laudium exiſtimes, quibus reliquos, præter Courtaldum, profeſſores Monſpelienſes ornat. Aſperum cæterum, plenum frigidis jocis & convitiis ſcriptum eſt, non quidem urbaniſſimis Pariſinorum libellis oppoſitum. Omnino Academiam Monſpelienſem a Carolo M. ſuos doctores medicos habuiſſe, neque Judæos. Privilegiorum authenticitatem male impugnari, quæ Monſpelienſibus a Philippo VI. & a Johanne impertita fuerint. Medicorum univerſitatem Monſpelienſem antiquorem ea eſſe, in quam Legiſtæ anno demum 1289. coaluerunt. Contra contemtiores Monſpelienſium, quos inter eſt Divus Bernhardus. Pro elogiis lapideis antiquis, ante Ranchinum ſepulchris doctorum inſcriptis. In Arabibus manifeſto errat. Medici aliqui illuſtres ex ſchola Monſpelienſi. Omnes partes artis medicæ ab iis tactas eſſe. Contra nimias venæ ſectiones Pariſinorum: Cardinalem Biragium exſpiraſſe, dum ſanguis ex inciſa vena fluebat, ſic ſenatorem Miramion. Contra Guidonem Patinum, qui ſola venæ ſectione & refrigerantibus omnes morbos tollere velit. Medicos Monſpelienſes anno 1651. coram malam Pariſinorum praxin miratos fuiſſe, quam neſcio qua arcana traditione tuerentur, ſibi ſolis nota. Pro chemia, quam Pariſini ignorent, & cui Germani plurimum tribuant. Sibi ab empirico herbam oſtenſam fuiſſe, quæ undique ſanguinem de corpore hominis adtraxerit, ut totus palleſceret. Riverii laudes & oblatæ optimæ conditiones, quas refutaverit. Magni labores Monſpelienſium.

De

DE COMBES *le médecin charitable avec une ſuite qui traite de la ſaignée* Lion 1653. 1655. 1679.

EJ. *ſuite du médecin charitable par un diſcours ſur la ſaignée* ib. 1655. 8.

J. DIDIER *réfutation de la doctrine nouvelle de* v. HELMONT *touchant les fièvres* 1653. 8. BUR.

§. DCLXIII. DISPUTATIONES.

PETRI DEHNS *theſes inaugurales inter medicos controverſæ* Baſil. 1653. 4. MOELL.

TOBIAS HOFER *de ophthalmia* ib. 1653. 3.

J. LOESEL *de ophthalmia* ib. 1653. 4. alius a JOHANNE T. II. p. 618. dicto.

PETR. VALENTIN BERKELMANN *de affectibus appetitus ſenſitivi* Erfurd. 1653. 4. HE.

FRID. GOTTLIEB PANZER *de fluxu menſium febribus acutis & malignis ſuperveniente ut plurimum funeſto* Altdorf. 1653. 4. HE.

ANT. GUNTHER *ænigmatica ſenectutis & mortis deſcriptio* ex c. 12. *Eccleſ.* v. 1—7. Witteb. 1653. 4. VAT.

LEONHARDUS URSINUS (BEER) prof. med. Lipſienſis.

EJ. *diſp. inaug. de ophthalmia* Lipſ. 1653. 4. *.

EJ. *de rigore febrili* ib. 1656. 4. HAEN.

EJ. *de affectibus capitis internis* ib. 1657. 4. ID.

EJ. *de genorrhœa* Lipſ. 1662. 4. HE.

EJ. *de ſcorbuto* 1663. 4. PL.

Progr. in ejus funere, HIERONYMI KROMAYER 1664. 4. B. BUN. & SAMUELIS LANGE *Leichenpredigt* 1664. 4.

ADRIAN MENGERING *de atrophia ſcorbutica* ib. 1653. 4. PL.

SEBASTIANI ROHT *de ſalubritate lotionum capitis & balneorum aqua dulcis decocta* ib. 1653. 4.

J. AEDES *de empyemate* Utrecht 1653. 4. PL.

EGBERT. VEEN *de ſcorbuto* Leid. 1653. 4. PL.

CHRISTOPH FARUS *de melancholia* ib. 1653. 4. HAENEL.

J. H. DAUKEN *de febre caſtrenſi maligna* ib. 1653. 4. HAENEL.

J. BECK *de pica prægnantium* ib. 1653. 4. BOEHM.

A. HUYBERTS *de adfectibus ventriculi* ib. 1653. 4.

J. FRID. TREUBLER *de dyſenteria* Leid. 1653. 4. PL. an idem cujus epiſtolæ ad BARTHOLINUM p. 665.

ANT. *de* SARTE & CLAUDE QUARTIER *Ergo μακροκέφαλοι minus ſapiunt* Pariſ. 1653. 4.

FRANC. MANDAT & ALANUS LAMY *Non E. eadem vivendi ratio ſanis perpetuo urgenda* ib. 1653.

CLAUD. LIENARD & NIC. *le* LETIER *E. abſtremii educiores* ib. 1653.

CAR. *le* CLERC & CLAUD. QUARTIER *E. hydropem fortis diarrhæa ſolvit* ib. 1653.

FRANC. LANDRIEU & NIC. *le* LETIER, *E. aliquando etiam ante morbi vigorem purgatio* ib. 1653.

§. DCLXIV. J. PANTHOT.

J. PANTHOT *quæſtiones quatuor cardinales* Monſpel. 1653. 4. *. *E. calculo ſuccus limonum. E. hydropi venæ ſectio. E. in omnibus corporis partibus generantur vermes. E. aſthmaticis tabellæ de ſulfure.* Idem, ni fallor J. PANTHOT medicorum Lugdinenſium decanus, pluſcula ſcripſit.

EJ. *réflexions ſur l'état préſent des maladies qui regnent dans la ville de Lion, dans ce royaume & en diverſes parties de l'Europe, depuis la fin de* 1693. Lion 1695. 12. *. Primum genus febrium continuo incipere vehementi cum cephalea, ſopore, nauſea, conatu vomendi, pulſu perexiguo, cum motibus convulſivis: demum eruptiones rubræ ſuperveniunt, quæ in principio morbi nihil boni adnuntiant. Alterum genus incipit abſque ſymptomatibus, quæ die demum ſeptimo accedunt: eo die pulſus inæqualis fit, ſuperveniunt motus convulſivi, exanthemata & ſopor. Cauſam eſſe in frigida hieme & in malo pane. Non eſſe peſtem. Optime Lugduni curari. Duas eſſe cauſas mittendi ſanguinis, pleuriticos dolores, qui venæ ſectionem etiam repetitam poſcant, & in exemplis, quæ noſter producit, feliciter ceſſerint, erumpentibus inde poſt miſſum ſanguinem maculis. Altera cauſa venæ ſecandæ eſt hæmorrhagia aliqua enormis, menſes nimii, ſanguinis per nares jactura, quam inciſa vena oporteat ſupprimere; iterum in exemplo, ut inciſioni venæ eruptio ſuperveniat. RIVERIUM a. 1623. in febre maligna primum feliciter ſanguinem miſiſſe. Alvum aperiendam eſſe lenibus ptiſanis laxantibus. Sed ab ipſo morbi initio, niſi iſta ſufficiant, antimoniata emetica danda. Summam etiam veſicatoriorum utilitatem eſſe. Non debere cadavera incidi. Empiricus liquorem univerſalem adverſus omne genus febrium male laudabat.

IDEM in *journal des ſavans* 1679. vermes viri lumbricorum ſimiles. In corde hydropici os circulare, quod noſter pro naturali habet.

ID. in ventriculo canis vermes filiformes.

ID.

Id. in Zod. Med. gall ann. 5. de utilitate medica glaciei.

Id. *journal des ſçavans*, 1684. n. 24. Homo a fulgore exuſtus, veſtibus integris, lingua & dentibus evulſis, utique corpore ſano.

Id. *journal des ſavans* 1690. calculus ſolidus in medio vitello ovi.

Cum Filius ejuſdem nominis a. 1700. librum ſcripſerit, non ſatis novi, num ad noſtrum pertineat. *diſſertation très-inſtructive ſur trois operations de la taille faites en ſix mois avec parfaite guériſon de celui qui les a ſouffertes* Lion 1702. 4. Bur.

§. DCLXV. Jacobus Pancratius Bruno.

Per multos annos profeſſor Altdorfinus, numeroſas diſputationes edidit.

Ej. *de ophthalmia* Altdorf. 1653. 4.

Ej. *de fermentatione ſanguinis* 1663. 8. Lehm.

Ej. *de medicamentorum facultatibus* 1670. 4. H.

Ej. *dogmata medicinæ generalia in ordinem redacta* Nürnberg. 1670. 8. *. ib. 1682. 4. 1688. 4. Lipſ. 170 . medicinæ breve compendium ex Græcis, fere ad ſcholarum morem.

Ej. *remoræ impedimenta purgationis in ſcriptis Hippocratis detecta exercitationibus V. comprehenſa & theſes medicæ de purgationis modo ac viis ad alvum una cum quorumdam* ελλει μιματων *appendice* 16 . 4.

Ej. *conſuetudine* ib. 1677. 4.

Ej. *de medicamentis ex homine tam vivo quam mortuo deſumtis* ib. 1677. 4.

Ej. *de venæ ſectione duæ* ib. 1677. 4. He.

Ej. *de antehac promiſſo* Castellano *lexico medico renovato epiſtolica declaratio* ib. 1678. 4.

Ej. *methodus medendi cum ſubcontrarietate ex* Hipp. *Sect. II. Aph.* 22. ib. 1680. 4. He.

Ej. *de cephalalgia* ib. 1682. 4. He. alii 1683.

Ej. *de flatibus, ſ. aeribus microcoſmo commodis & incommodis* ib. 1683. 4. He.

Ej. *teſtimonium ſtudiorum* J. Mauritii Triller ib. 1689. 4.

Ej. *ad* Hippocratis *ſectionem III. Aph.* 3. Altd. 1687. 4.

Ej. *ad ſectionem III. Aph.* 12. ib. 1691. 4. He.

Ej.

Ej. *propyleum medicum* Altd. 1696. 8.

Ej. *de myſterio vel arcano medico vero & catholico* 1697. 4. Pl.

Ej. *de vomitoriorum & purgantium tempore delecto ad Hipp. aphor* IV. 4. ib. 1699. 4. He. Pl.

Ej. *de epilepſia puerili* ib. 1699.

Ej. *de incongruo purgantium tempore* ib. 1699. 4. Haen.

Ej. *de vomitionis commodo in ægris ſine febre* ib. 1700. 4. *.

Ej. *de hieme in lientericis vomitibus impedimentum præbente ad Hipp. aphor.* IV. 12. ib. 1710. 4.

Ej. *de retrimentorum corporis humani coloribus variam in ægrotos ſignificationem præbentibus ad* Hipp. *Aphor.* IV. 21. ib. 1702. 4. Pl.

Ej. *de natura methodi therapeuticæ ſcopum per contraria quærentis obſervata ex* Hipp. *Sect. IV. Aph.* 28. 1703. 4. *.

Ej. *de Arnaldia* 1706. 4.

Ej. *periculum majus vel minus in febribus continuis ex Hippocrate* 1707. 4. Haen.

Ej. *de reſpirandi difficultate & deſipientia in quibuſdam febribus continuis lethali denuntiata ex* Hipp. *ſectione IV. Aph.* 50. 1709. 4. He.

Annum ignoro *mantiſſæ ſ. nomenclaturæ medicæ hexaglottæ.*

Edidit & auxit B. Castelli *lexicon*, ſæpe recuſum.

Et Jessenii *de ſanguine judicium* Nürnb. 1668. 12. *.

Edidit C. Hofmanni *iſagogen medicam* Lipſ. 1678. 12.

§. DCLXVI. Varii ad annum 1654.

Dominicus *de* Marchettis, chirurgus & inciſor, cujus vita eſt in *Lyceo* Patini, hoc anno 1654. *anatomes compendium* edidit. Succeſſerunt *obſervationes & tractatus medico chirurgici recuſi* Patav. 1664. 8. *. Amſterd. 1665. 12. *. & nuper recuſi Neapoli 1772. 4. *. Chirurgici equidem potiſſimum argumenti ſunt, quas diximus obſervationes, verum memoria digniſſimæ. Intercurrunt tamen aliquæ magis practicæ. Dolor capitis ſæviſſimus ex lue natus venerea, repetita terebratione aliquoties ſedatus, demum ſublatus. Sic in alio exemplo. In tertio, cum a terebratione factum foramen clauſum eſſet, manſit dolor, porro inſuperabilis. Ex pleuritide empyema inciſione ſanatum. Anevryſma aortæ ſub corde, ſanguis in pulmone effuſus, æger ſuffocatus. Ampliſſimum cor firmius ſepto tranſverſo & pleuræ adnatum, inde difficultas reſpirandi, & dolor in hypochondriis. Dolor & abſceſſus ventriculi cum ſanguinis vomitu, lenibus auxiliis ſublatus. Abſceſſus purulenti

purulenti hepatis gibbi incidendi, cavi per urinam expurgandi, cujus expurgationis felix exemplum adfert. Teſticulus in inguine infantis retentus, male pro abſceſſu curatus. Veſicæ urinariæ loco cellulæ: hæc & aliæ nonnullæ adnotationes repetuntur apud RHODIUM.

In proprio libello *de ventoſa ſpina* ferro & igne uti jubet.

GE. CORTACII *trutina medica, ſ. de venæ ſectionis & vini uſu in febribus adverſus* αἱμοφοβους καὶ ὑδροφοβους *perpenditur* Patav. 1654. 4.

JAC. CUSIGNOTUS *de purgantium medicamentorum facultate* Lion 1654. 8. TR.

JULII MILLI *naturæ morbos decernentis arcanum opus* Venet. 1654. 4. *. Ad HIPPOCRATIS ſententiam, quam GALENICÆ opponit, de criſibus & modo numerandorum dierum. Exemplum quartanæ complicatæ in muliere gravida. Periodi, earum cauſa. Ubi venam ſecare liceat, ubi minus conveniat. Præcognitiones in certos & criticos dies. Coctio, ejus ſigna. Criſes & earum tempora, hæmorrhagia, ſudor, exanthemata, etiam icterus. Fuſe de ſymptomatibus febrium; ſoporem ſemper malum eſſe. Signa ex facie, lingua, aliis partibus corporis, repetita omnia, ad HIPPOCRATIS ſenſum. Morbi acuti. Angina, pleuritis & peripneumonia ejuſque præſagia; Tabes. Tunc chronica mala, fere per ſingula. Melancholia. Excrementa. Urinæ, fæces. Magna pars operis, ab ipſo rigore initio facto, eſt commentarius ad *prædictiones Coacas.*

Proluſiones apologeticæ approbatorum Stibii adverſus auctorem libelli qui inſcribitur Pithægia Pariſ. 1654. d'ETR.

LENONIS GUILLEMÆI *doctoris & peſte & fuſte ſublimis apotheoſis* Pariſ. 1654. 4. ASTR. Monſpelienſium aſperum ſcriptum in CAROLUM GUILLEMEAU.

SIMEONIS SETHI editionem diximus in Botanicis.

UBBO EMMIUS. EJ. *effigies & vitæ profeſſorum acad. Groningæ & Omelandiæ* ib. 1654. fol.

ANDR. QUENSTEDT *diatribe de patriis virorum doctorum* Witteb. 1654. 4.

ANDREÆ PROBST *de phantaſia ejuſque per melancholiam adfectione exercitatio* Berlin 1654. 12. L.

SAUVAGEON *traité chymique contenant les préparations uſages & doſes des plus uſités remèdes chymiques,* 1654. 12.

§. DCLXVII. VARII.

J. PERREAU *rabbatjoye de l'antimoine triomphant, ou examen de l'antimoine juſtifié de M.* RENAUDOT Paris 1654. 4.

JEAN MERLET *remarques ſur le livre de l'antimoine* d'EUSEBE RENAUDOT ib. 1654. 4. d'ETR.

EJ. *paræneſis ad medicos antimoniales ex libro* GALENI πεϱι πτιϛαvηϛ 1655. d'ETR.

CHARLES de ST. GERMAIN *le médecin royal ou le véritable médecin charitable* Leid 1654. 8. WACHEND. 1668. 4. FALC.

L. D. F. (LOUIS FONTENETTES) HIPPOCRATE *dépayſé, ou la verſion paraphraſée de ſes aphoriſmes en vers françois* Paris 1654. RADIER.

H. MASON's *general practice of phyſik* Lond. 1654. f.

Ferdinands III. *Infectiones-Ordnung* Wien 1654. F.

§. DCLXVIII. DISPUTATIONES.

MICH. SENNERTUS *de paralyſi* Witteb. 1651. 4. HE. Ad 1651. debuiſſet revocari.

EJ. *de apoplexia* ib. 1654. HE.

EJ. *de febribus in genere* ib. 1659. 4. RIV.

EJ. *de ſuffocatione uteri* ib. 1660. 4. HE.

EJ. *caſus laborantis febre maligna Ungarica* ib. 1662. 4. RIV.

EJ. *de hemicrania* ib. 1662. 4.

EJ. *de ſuppreſſione menſium* ib. 1664. 4.

EJ. *de febribus* ib. 1669. 4. num alia ab ea quæ 1659.

EJ. *de ſcorbuto* ib. 1673.

EJ. *de dyſenteria* 1677. 4. HE.

EJ. *de imbecillitate ventriculi* ib. 1676. 4. HE.

EJ. *de morbo Hungarico ſ. caſtrenſi* ib. 1677. 4. HE.

EJ. *de lue venerea* ib. 1679. 4. HE.

EJ. *de febre petechiali* ib. 1681. 4. HE.

HENR. DELMANN *de menſium fluxu immodico* Leid. 1654. 4. PL.

J. de RAEDT *de arthritide* ib. 1654. 4. PL.

J. van BONEVAAL *de paralyſi* ib. 1654. 4. PL.

J. DYLMAN *de phrenitide* ib. 1654. 4. PL.

GEORG. GESENIUS *de ſuffocatione uterina* ib. 1654. 4. PL.

HENR.

HENR. RYSENDEECH *de lue venerea ſ. morbo gallico* ib. 1654. 4. PL.

GERH. V. RHYN *de paralyſi* ib. 1654. 4. PL.

J. STORK *de cholera humida* ib. 1654. 4. PL.

BERN. PALLEMENT *de apoplexia* ib. 1654. 4. PL.

ANDR. TETRODIUS *de variolis & morbillis* ib. 1654. 4. PL.

HERMANN STEENBERGEN *de arthritide* ib. 1654. 4. HE.

HENR. ADOLPH HOEFER *de pleuritide* Argent. 1654. PL.

J. ALB. MULLER *de mania ſ. inſania* Argent. 1654. 4. *.

J. JOACH. VIETOR *de morbo Neapolitano* Gieſſ. 1654. 4. *.

CHR. NIFANIUS *de λυκανθρωπια* Witteb. 1654. 4. RIV.

EL. HENR. HENKEL *poſitionum medico forenſium enneas* Jen. 1654. 4.

J. GEO. REINHARDI *chymia ut quarta medicinæ columna* Lipſ. 1654. oratio HE.

FRID. ARNISÆUS *de affectione melancholiæ hypochondriaca* HAEN. 1654. præſide O. WORMIO.

GEORG KRUGK *de peſte* Gera 1654. 12. L.

J. ERN. ESLINGER *de peſte* Baſil. 1654. 4. HE.

GEORG KAUFUNGER trutina medica. Locus excidit.

J. BOURGEOIS & ALANI LAMY *E. phrenitidi narcotica* Pariſ. 1654.

REN. MOREAU & CL. QUARTIER *E. in longorum morborum apoſitia, ciborum varietas* ib. 1654.

CLAUD. QUARTIER & PHIL. DOUTE' *E. ſomnolenti vitæ brevioris* ib. 1654.

CAR. BOUVARD & CL. de FRADES *E. partium δυσπαθεια eſt potior δευπαθεια* ib. 1654.

§. DCLXIX. OTTO TACHENIUS.

Chemicus, peregrinator, homo morum ſuſpectiorum (*a*).

EJ. *Epiſtola de famoſo liquore alcaheſt* Hamburg 1655. 4.

EJ. *echo ad vindicias cheiroſophi de liquore alcaheſt* Venet. 1656. 4. *. Aſperrimum ſcriptum in HELFRICUM DIETERICH. Multa ad vitam & mores ſuos

F 2 ſpectantia

(a) BURGGRAV *libit.*

ſpectantia tuetur. Monet ſe viperinum ſalem raro vendere, cujus exiguam portionem intra annum parare poſſit. In liquorem alcaheſt.

Ej. *exercitatio de recta acceptatione arthritidis & podagræ* Patav. 1662. 4. B. Thomas.

Ej. Hippocrates *chemicus qui noviſſimi viperini ſalis antiqua fundamenta oſtendit* Venet. 1666. 8. Hænel. Brunſvic. 1668. 12. *. Leid. 1671. 12. Pariſ. 1674. 12. Rast. Inventa chemica omnia ad Hippocratem refert, de ſale ſuo obiter locutus. Duumviratum acidi & alcali adſtruit, igni acidam vim tribuit, alcalino ſali aqueam adſignat, ut Hippocratica placita adtingat. Alcalina corpora poroſa eſſe, in quibus acida ſpicula poſſint habitare. In Zwelferum multa, qua occaſione chemica experimenta eo ſeculo minime vulgaria producit, de hydrargyro ſponte præcipitato; de auri eroſione per ſimplices ſales, de argenti mercurio per diuturnam lixivioſi ſalis operationem detecto; de ſalibus fixis plantarum ſuppreſſo igne præparatis, alcalino ſalſis, eorumque diverſis notis & viribus, ac in hydrargyro præcipitando effectibus; de alcali in ſudore viſo, de ſale fixo ſanguinis. Dictio magna ſonans, & ut chemicum decet, obſcura.

Ej. *antiquiſſimæ medicinæ Hippocraticæ clavis*, (alius liber ab eo, quem modo dixi) Brunſvici 1668. 12. Tr. Venet. 1669. 8. Rast. Hæn. Francf. 1669. 12. *. 1673. 12. L. Leid. 1671. 12. L. Iterum defendit ignem & aquam ſ. ſalem acidum & alcalinum, qui rerum principia ſint. Salium, qui etiam nunc Tacheniani dicuntur, præparatio hic redit, ex conſumtis tecto igne plantis, quarum cineres multum de ſuæ plantæ natura retineant, neque ſponte deliqueſcant. Alcacheſt Zwelferi deridet, merum æruginis ſpiritum. Sales medios, ipſum etiam ſalem culinarem, ex conjuncto cum acore alcali naſci, quæ omnia eo ævo nova erant. Acidum ſeminale & innatum eſſe calorem, & vegetationis principium; alcali humorem radicalem, hic minus feliciter. Minium plumbum, ex quo paratur, pondere ſuperare. Salem ſuum viperinum laudat, qui ſit humidum radicale arte factum. Aquam ſpermatis ranarum ob lixivioſam indolem podagricis conferre. Nullas eſſe lapidis porcini vires.

Ej. *tr. de morborum principe, in quo plerorumque gravium & ſonticorum adfectuum dilucida enodatio & hermetica, i. e. vera, curatio proponitur; opus omni nævo liberum* Bremæ 1668. 12. Leid. 1671. 12. L. Oſnabrug 1679. 12. *. Iterum ignem, qui acidus ſit, & aquam ſ. alcali, omnium motuum in corpore humano cauſas eſſe, neque Hippocrati hæc ignota fuiſſe. Podagræ cauſam eſſe acidum cauſticum. Podagræ arthritidem accenſet. In podagra & arthritide in alcalinis ſpem omnem ponit, ut in raſura cornu cervi & pulvere alcalino. Alcali urinæ optimum in podagra fomentum eſſe, tum alia alcalia. Aquæ fortis metalla erodentis vaporem mortem inferre. Multa improbabilia. Calorem ab acido fixo fieri, & perinde ab alcali. Acerrimum integrum hominem eroſurum lixivium cum

calce

calce parari, recte. Oleum ſanguinis verum eſſe oleum. Titulus hominis ingenium prodit.

§. DCLXX. Varii.

Cl. Quillet *Callipædia, ſ. de pulchræ prolis habendæ ratione poëma* Pariſ. 1655. 4. *. 1656. 8. 1709. 8. *. Gallice & latine Pariſ. 1749. 12. Anglice Lond. 1718. 8. Aſtrorum influxum in fata fetus adgnoſcit. Ut femina optime fecundetur. Cura gravidæ. Nævi. Infantum prima cura. Paſſim lubricus poëta. Regem dehortatur, ne Mazarini neptim ducat. Sed eum *patriotiſmum* Mazarinus auro placavit, ut iſta in nova editione deleret.

Petrus Gassendus presbyter, philoſophiæ corpuſcularis adſtructor, Cartesii adverſarius, inciſor præterea, & univerſæ naturæ & medicinæ amans, obiit a. 1655. In ejus operibus omnibus Lion 1658. fol. editis, B. B. recuſis Florent. 1727. fol. 6. vol. paſſim aliqua ad rem noſtram faciunt. Primum in T. II., inque *Phyſices* libro XII. agitur de temperie & valetudine animalium; de ſex rebus non naturalibus; de cauſis morborum, variiſque circa eas opinionibus; Porro de febrium criſibus, de ſectis medicorum, de remediis, ſed in univerſum omnia. Liber XIII. eſt de vita & morte animalium, de incremento, decremento. Secunda juventus & renati dentes, vitæ duratio & aliqua exempla propria, de mortis cauſis, de annis climactericis. Multæ vir lectionis, potiſſimum in priſcorum Philoſophorum ſcriptis.

In tomo VI. *Epiſtolæ* continentur, in quibus etiam medica quædam reperias. Ad J. B. Helmontium, num homo natura ad carnium victum fabrefactus ſit. Videri homini non eſſe dentes, quales animalibus carnivoris. Exemplum agni pane nutriti, herbas averſantis, cujus caro mali fuerit ſaporis. Ergo alium a naturali cibum ſanitati nocere.

Claudii Bonnet *epitome univerſam* D. Sennerti *ſententiam fere complectens, purgata ab illis, quæ orthodoxæ fidei viſa ſunt adverſari, adjectis non vulgaribus notatiunculis in praxi animadverſis* Avenione 1655. f. Hanau 1655. f.

Alethophili epiſtola ad Jac. Thevart: *acceſſit ſtibii Pithœgia* Eleutheropoli 1655. d'Etr.

Apologia approbatoria ſtibii, ſ. Jacobi Thevart *carmen elegiacum αμοιβαιον, in quo probatur, ſtibium non eſſe venenum* Pariſ. 1655. d'Etr.

Huc refero αντιλογιαν *in formam dialogiſmi ad* Jacobum Thevart. d'Etr.

Zachariæ Pasqualigi *ſ. vero nomine* Theophili Raynaud S. J. *Eunuchi nati facti myſtici, ex ſacra & humana natura illuſtrati* Divione 1655. 4. d'Etr.

H.M.L.D.M. (Honoratus Maria Lauthier) Prof. Aquenſis. Ej. eſt Helmon-

TII *apologia adverſus doctrinæ novitatem prætendentes* Lion 1655. 8. *. Non debere omnia damnari, quæ nova ſint. De fetu retento vide *B. Anat.*

SEBASTIANI SCARABICII Patavini, in patria profeſſoris, *de ortu ignis febrifici hiſtoria phyſico medica ad* AVICENNÆ *ordinem* Patav. 1655. 4. *. Commentarius in Avicennam fuſiſſimus, ex Arabum & Græcorum theoriis, ad univerſam febrium hiſtoriam pertinens.

EJ. *de lapidis concretione in homine* Patav. 1678. 12. *. editio II. Non totus l. inanis eſt. Calculi varietates colores; Roboris truncus in lapidem converſus, Venetiis viſus. Canis figura in calculo renali, cordis in veſicali. Ad avertendum calculum utilis terebinthina: corticis medii avellanarum pulvis ad drachmam cum decocto viciarum, PREVOTII medicamentum.

EJ. *hiſtoria cerebri bovini in lapidem mutati* Patav. 1655. 12. 1678. 12. *. Bos ſaginantus uſque macilentus manſerat. Effracta calva cerebrum repertum ſuis cum gyris lapideum, in igne invictum. Vidit S. & demonſtravit. Nihil impedire, quo minus & in homine cerebrum petrefiat. Mammam marmoreæ duritatis vidit.

Vitam habet PATINUS in *Lycæo.*

JOHANNES FRANCISCUS de FRANCISCO medicus Taurinenſis, *de venæſectione contra Empiricos* Neapoli 1655. 12. Fr. Lipſ. 1685. 8. *. Se ex vulgari more venam in febribus ſecuiſſe, deinde, cum in conſtitutione epidemica infeliciſſime hæc curatio eveniret, abſque ea fauſtiori omine medicinam feciſſe. Contra GALENISTARUM argumenta, & contra plethoram. Denique, ſi Diis placet, GALENUM pro ſua ſententia citat.

THOMÆ STANLEII *hiſtory of philoſophy* Lond. 1655. fol. Pariſ. 1660. fol. Amſterd. 1690. 8. Lipſiæ recuſa & aucta a J. GODOFREDO OLEARIO. Inter philoſophos paſſim etiam veteres medicos græcos recenſet.

J. CONRADI DIETERICH *narthecium medicinæ veteris & novæ juxta ductum aphoriſmorum Hippocratis* Gieſſ. 1655. 4. L. Ulm. 1661. 4.

EJUSD. HIPPOCRATIS *aphoriſmi illuſtrati* Gieſſ. 1656. 4. Ulm. 1665. 4. L.

THEODORI BEZÆ; ANDR. RIVETI, GISBERTI VOETII, J. HOORNBECK *tractatus de peſte* Leid. 1655. 12. FALC.

HENRICI WENDLAND *catalogus Procancellariorum &c. Gryphiswaldenſ.* Greifswald. 1655. CONR.

§. DCLXXI. VARII.

ROBERTI BAYFIELD *enchiridion medicum containing the cauſes, ſignes and cures of all diſeaſes. Acc. Tract. de facultatibus medicamentorum compoſitorum & doſibus* Lond. 1655. 8. RICHT. EJ. etiam ſunt *diſeaſes of the head* Lond. 1663. 8. OSB.

Chymical medical and chirurgical adreſſes made to SAMUEL HARTLIB *Eſq.* Lond. 1655.

1655. 8. *. Num ſingulis morbis ſua ſpecifica ſint remedia; eſſe. Philaretus Empiricus. Male arcana utilia damnari.

FRANCISCUS MORETO ROMA, archiater JOHANNIS IV. *Obſervagao do Achaques que ſua Mageſtad tuve en Salvatierra* Lisboa. 1655. 4.

EJ. *de la medecina pratica* ib. 1664. 4. 167.. 4. 1726. C. de V.

DOMINICI AUDA LANTOSCAN *breve compendio di maraviglioſi ſecreti* Rom. 1655. 1660. 8. Venez. 1663. 12. ASTR. 1669. 12. 1676. 12.*. 1686. 12. 1692. 12. 1716. 12. MAZUCHELLI. Taurin. 1665. Milan. 1666. 12. Monachus, peregrinator, diſcipulus HIPPOLYTI MANCINI botanici, quem etiam in herbis conquirendis comitatus eſt, denique Romæ pharmacopœæ in Noſodochio S. Spiritus præfectus. Arcana aperit omnis generis, ea magnis laudibus effert. Arcanum auxilium, quo morientes aliquamdius ſuſtentet. Aliud antimoniale, quo lienis ſcirrhi ſuperentur. Notæ in verſiculos Salernitanos. Auctarium novum medicamentorum.

EJ. *pratica de ſpeziali* Venet. ..... 1736. 8.

J. J. (J. JOURDIN) *le parfait cavalier, ou la connoiſſance du cheval, de ſes maladies & remedes* Paris 1655. f.

ROBERT de SALNOVE, *la Vénerie Royale* Paris 1655. 4. RAST.

L. de BAUFORT *de la peſte* Leid. 1655. 12. CARLSON.

Lettre de M. GAUDIN *à M.* MERLET *au ſujet de l'émétique* Paris 1655. d'ETR.

RAINERIO PEUCA *apologia de medici* Milan. 1655. 8. d'ETR.

Des Fürſtenthums Hennebergs revidirte Ordnung u. Tax der Apothcken Arnſtatt 1655. 4.

Erneuerte Ordnung der Apotheken zu Heilbrunn Heilbrunn 1655. 4. TR.

MART. BOEHMENS *neu Buch bewährter Roßarzneyen* Berlin 1655. 8. B. LEHM. Lipſ. 1659. 8.

ELIAS BEYNON *barmherziger Samariter* Heilbrunn 1665. 12. TR. Lipſ. 1686. 12. Nürnb. 1700. 1752. 12. 2. vol. & alias; medicamentorum collectio.

... HYGRÆUS *van de medicyne en chirurgie* Amſterd. 1655. 4. RUFFORTH.

§. DCLXXII. DISPUTATIONES.

J. STRAUCH *de tympanitide* Lipſ. 1655. 4. RIV.

CORN. SCHAGEN HOOGHLANDT *de hepatide* Leid. 1655. 4. PL.

HENR. HILDERS *de generatione ſpiritus animalis ejuſque operationibus & nonnullis capitis adfectibus* Leid. 1655. 4.

PHIL.

PHIL. TUYNSLUIPER *de pleuritide* Leid. 1655. 4. PL.

SAM. EGGEBERT *de angina* ib. 1655. 4. PL.

J. LUBBERTUS *de lue venerea adjuncto dolore podagrico* ib. 1655. 4. PL.

GERH. WORST *de morbo regio* ib. 1655. 4. PL.

BONAVENTURÆ COEGELEN a DORTMONT *de colica paſſione* Utrecht 1651. 4.

CHRISTOPH LIPSTORP *de morbis mulierum* Jen. 1655. 4. p.

J. ANDR. FROMMANN *de jure furioſorum hypotheſes* Tubing. 1655. 4. Juriſconſulti.

CAR. LOMBARDIUS *de febre in genere* Marpurg. 1655. 4. HE.

MARTINUS LIPENIUS *de affectibus in genere* Witteb. 1655. 4.

EJ. *Bibliotheca realis medica* Francof. 1679. f. *. ſecundum titulos materiarum cenſus titulorum librorum.

J. KLEIN *artis medicæ elogium* Tubing. 1655. 4.

HENRICI SCHMIDT *medicina Danica* Hafn. 1655. 8.

JACOB ABEL *de phthiſi* Baſil. 1655. 4. HE.

J. RUD. DINKEL *de chylificatione & ventriculi coctione, ejuſdemque concoctionis læſa actione* Argent. 1655. 4. *.

CONRADI KLEIN *de morbi gallici natura, differentia, cauſis & ſignis* Argent. 16 . ASTRUC. putat ante a. 1656. poni debere.

DIONYSIUS GUERIN & ABR. THEVART *E. melancholici brevioris vitæ* Pariſ. 1655.

DION. ALLAIN & CAR. PATIN *E. fuſcæ nutricis lac ſalubrius* ib. 1655.

PETR. *de* BEAURAINS & PH. CHARTIER *E. oleum butyro ſalubrius* ib. 1655.

DION. *le* SOUBS & PHIL. DOUTE' *E. Borealium edacitas non inſalubris* ib. 1655.

BARTH. BARALIS & FR. *de la* CHAMBRE *E. carnes piſcibus ſalubriores* ib. 1655.

ALANI LAMY & PHIL. DU VAL *Non E. anginæ repellentia* ib. 1655.

NIC. *le* LETIER & ABR. TAEVART *E. febris quartana longiſſima & ſecuriſſima* ib. 1655.

CL. QUARTIER & CAR. PATIN, *Non E. peſtilentiæ ſudorifera* ib. 1655.

FR. LANDRIEU & NIC. MORIN *E. pleuritidis initio purgatio* Pariſ. 1655. Non fuiſſe propugnatam lego.

PETRI RAINSSANT *quæſtio medica an cometa morborum prodromus* . . . . . 1655. 4. le TELLIER.

§. DCLXXIII.

§. DCLXXIII. Varii.

Christophori Bennet *tabidorum theatrum*, *ſ. phthiſeos*, *atrophiæ & hecticæ xenodochium* Londin. 1656. 8. *. 1720. 8. Francof. 1665. 12. Tr. Leid. 1714. 8. Pl. 1733. 8. 1742. 8. Lipſ. 1760. 8. Florent. 1751. 8. Primo loco *Veſtibulum*. Præcedunt varia experimenta, etiam phyſiologica cum ſanguine phthiſicorum facta, qui ſubniger, conquaſſatus eleganter rubeat, & calore addito ex rubro in flavedinem tranſeat. Deinde pathologica, quibus ad opus ipſum ſe præparat. Pectoris mala & aſthma levata per ichorem de tibia manantem, & per tuberculum tibiæ. Hæmorrhagia ægroto familiari ſuppreſſa, pene tabes ſucceſſiſſet, niſi ſponte ſublata fuiſſet; cum ſanguis denuo de nare manaret. Sanguinis in caput congeſtio apoplexiam minata ſero educto ſanata. Sic porro noſter theſin aliquam proponit, remque per experimenta & obſervationes ſubjectas confirmat, tamen ut dictionem obſcuram malles dilucidam, & minus aliquanto theoriæ præferres. A ſanguine de tibiis repulſo, quarum arteria arctior erat facta, magna in capite & pulmone mala nata. Venerei veneni in pectus refluxus. Signa fluxionis, ſ. congeſti in aliquam partem corporis ſanguinis. Sanguinem igne ſubjecto pus olere, & ſponte in pus verti. Viſcoſitatem venæ pulmonali in infante lethali eventu vidit adhærere. Sputi variæ ſpecies. Mucoſitatem in ſanguine increſcere, & vaſa obturare. Salina ſanguinis degeneratio & ſulfurea. Sputum in tabidis ſubdulce. Emplaſtra glutinantia, & balnea frigida hæmoptoën augere. Purulento infanti lac in duritiem fere tofaceam degenerabat. A nimio uſu dulcium cholera. Halituum & ſuffituum ſumma utilitas in vero pulmonis ulcere, inque aliis phthiſicis, cum pulmonis corruptela. Sic etiam in pervicacitate tenacis ſputi ſudorem moviſſe profecit.

Theatrum ipſum. Tabes: humores in ea alienati, ſanguis ſalſuginoſus; ſigna mali & prognoſis. Hæmoptoe critice ſuperveniens ſæpe innocua. Tabes abſque pulmonis vitio Anglis familiaris. A menſibus ſubpreſſis hæmoptoe peſſima. Curatio: tempora leniter purgantis medicamenti. Deterſiva deinde, quoad ſputum colore & conſiſtentia ſit meliori: illa ex abiete, pino & terebintho optime ſumi. Acria torpidis danda. Sudorifera matutinum & diuturnum ſudorem expedientia in principio mali optima ſunt, inveteratæ phthiſi non conveniunt. Suffitus in principio difficiles, progrediente deterſione meliores: Neque adhibendi, niſi poſtquam per aliquot hebdomades hæmoptoe conquieverit. Venæ ſectio, potius minor & repetita convenit. Formulæ, inter eas decoctum limacum. Victus ratio. Vapores varii. Balſami pectorales, adſtringentia, ſed etiam auripigmentum, cum inſtrumentis ad ſuffitum recipiendum aptis. Ferrata aliqua medicamenta. Alia ſparſa. Cervix veſiculæ felleæ calculo obturata, ſero plena, in albuminis ſpeciem coagulabili.

Bartholomæi Bausner Tranſſylvani, *de conſenſu partium corporis humani L. III.* Amſterd. 1656. 8. *. Singularum corporis partium cum omnibus aliis conſenſus phyſiologicus, pathologicus, therapeuticus.

JOHANNIS CHICOT Medici Regii, *Epiſtolæ & diſſertationes medicæ* Pariſ. 1656. 4. *. Satis doctus vir & latinus, neque undique inutilis, etſi ſæpe meris inmerſus theoriis. Libelli ſunt ſeptem vel octo. *Manuductio ad medicinam faciendam: de anno & anni tempeſtatibus diſſ: de purgandi ratione*; hic fuſe, cordate antimonialia medicamenta contra acerbos horum medicamentorum adverſarios tuetur; eorumque laudes in malignis febribus celebrat, ut poſt iteratam phlebotomen vomitus cieatur, in ipſo principio acutorum morborum. *De rheumatiſmo* ampliter; iterum ſtibium defendit, cum tamen Hippocraticum ſe eſſe glorietur. Thermas non valde probat. *De morbillorum & variolarum ortu & cauſis*; non eſſe ab aliquo ſanguine menſtruo matris, quæ in ſenibus ſæpe primum erumpant. Non metuendam eſſe in variolis venæ ſectionem; LUDOVICO XIV. annum degenti duodecimum quater ſanguinem feliciſſime miſſum eſſe. Illuviem primarum viarum omnino expurgandam, ALFONSO MARESCOTO, DURETO, S. PIETREO auctoribus. *De dolore* fuſe. *De ſomno & vigilia. De vi opii*; vulgare noſtrum, quod merum ſit meconium, ſe non probare. Ut ex ſativo papavere inciſis capitibus ipſe opium præparet, mitiorem cum ſucco limonum tincturam daturum, quam exhalando in extracti formam denſes. *De melancholia morbo*. Pro GALENO contra AVERRHOEM. Aqua lactis e ſero ſtillans cum ſuccis cichorii &c. igne ſubjecto ſenſim pulſa, admiſtis fructuum horæorum ſuccis, una fermentationi permiſſa, hoc auxilii genus noſter putat efficax eſſe. Scriptiones aliquæ medicamentorum ex ferro, ex antimonio ſumtorum. Venæ ſectio receſſaria. Recuſæ ſunt Pariſ. 1667. 8. ASTR.

EJ. *poſteriores cogitationes epiſtolæ & diſſertationes medicinales* ed. III. Pariſ. 1669. 8. TR. *Acc. epiſtola de cholera morbo, diatriba de aſthmate ſ. ſuſpirioſo anhelitu.*

HONORATI BICAISSE *Manuale medicorum, ſ. ſyntaxis aphoriſmorum ex* HIPPOCRATIS *operibus, Prænotionum & prædictionum ſecundum propriam morborum omnium nomenclaturam ordine alphabetico* Aix. 1655. 12. 1656. 12. BUR. LIND. Genev. 1660. 12. Jen. 1712. 12. Pariſ. edente HENRICO GUYOT 1739. 12. BUR.

BENEDICTI SYLVATICI Equitis, Patritii Patavini, P. ſuper ordinarii. *Conſiliorum & reſponſorum medicinalium Centuriæ IV. accedit methodus collegiandi* Patav. 1656. fol. *. Morbi a capite ad calcem, & ad unumquemque pluſcula exempla. Ipſius morbi brevis hiſtoria, deinde ratiocinatio, denique curatio Galenica; multa conſilia pro Polonis, Germanis, & in univerſum illuſtribus ægrotis. Multa ſeculo condones, curationes imbelles: etiam ignorata, quæ ſcire potuerat, ut modum conſolandi myopes, cujus mali cauſam, dudum tamen detectam, noſter ignoravit. Non tamen nulla ſunt utiliter ab auctore adnotata. Omne excretionis genus nonnunquam ſuas ſervare periodos. Sudorem quavis nocte redeuntem ſe vidiſſe, & alias ſemel in menſe, menſtruæ purgationis locum tenentem. Multi ægroti, quos noſter morbo gallico laborare aperte fatetur. In planitie (illa ab effuſis aquis inſalubri mare inter & Lucam) febris acuta epidemica. Plicam a.

1560 in Alſatia & Helvetia graſſatam eſſe, poſſe abſque periculo aut cruentitione capillos reſecari, quod ipſe fecerit poſt neceſſarias purgationes: neque tanta mala ut cæcitatem, gibbum ablatæ plicæ ſupervenire. In ulcere palati gallico decem grana mercurii dulcis in dies imperat cum conf. hamech ſumenda. Epilepſia a ventre adſcendens, quam flatus erumpentes levabant: aquam Tettuccianam dat, & hieram picram, lapidem etiam lazuli, ut arabiſtam adgnoſcas, multoque magis ridicula alia, hirundinum picarumque cum pæoniæ radice certo ſub ſigno effoſſa tincturam. In mania laudat cranii terebrationem, cauterium prope ſuturam coronalem inuſtum, cui globulus inmittitur, alia in capite cauteria, non antimonium, quod noxium ſit expertus. In melancholia balnea, galenicum auxilium; a D. POMME denuo commendatum. In ſemiparalyſi folia nicotianæ maſticanda. In catarrho ſalſo cum difficili ſpiritu aerem frigidum jubet inhalare. Nyctalopia, nempe cæcitas nocturna. Viſio duplicata diuturna, nullo apparente vitio, tum ſplendores ob oculis verſantes. Polypum narium mavult evelli, quod MARCHETTO bene ſucceſſerit. In phthiſi laudat carnem porcellorum, in pleuritide oleum amygdalorum; in empyemate ſpiritum vitrioli. Qui panem non poterat deglutere, eum is morbus ſuſtulit, cum omnis deglutitio abolita fuiſſet. Qui guſtum amiſerit. Morbus niger. Vomitus materiæ nigræ, acidæ, acerbiſſimæ. Pus per alvum & vomitum redditum, cum tamen in crure ulcus eſſet. Ex brachii abſceſſu pus in alvum decumbens, inteſtinum perforatum, tamen ſanatum. Iſchuria a caruncula. In veſtali virgine alvus per triginta menſes obſtructa; oleum amygdalorum dat aliaque lenientia. Poſt colicam pus per alvum & urinam. Funeſtus A. SPIGELII morbus; a compuncto indice tumor & dolor in brachio, inde bubo ſub axilla cum febre & acuto dolore, apertus ichorem demittens, tunc diurrhœa funeſta: abſceſſus erat in hepate ſecundum prognoſticon. Lien tumidus cum ſynocho tertianæ duplicis typum ſervante. Cylaminis radix in ictero. Cum alvo adſtricta & dolore circa umbilicum, pulſus per univerſum corpus. Diabetes in puero ſeptenni. Potulenta non mutata per urinam reddita. Calculi duo inſignes ex femina exciſi. Urinæ ſumma parcitas, ut decimo fere die lacteæ urinæ modicum redderetur, alvus una ſicca. Ex renis ulcere lotium lacteum. Calculoſus luna creſcente atrociter dolebat, nihil quidquam luna tabeſcente. Calculus felleus interno nucleo circumnatus. CAROLUS auſtriacus a calculo ut videtur peremtus, & frater LEOPOLDUS (imperator) in juventute de calculo ſuſpectus. Qui ſemen ex levi tentigine aut libidine reddebant. Frequentiſſimos ονειρογμος, inde impotentia ad levandum oculum. Cui in venere penis flaceſcebat. Hydrops uteri & ex utero aqua manans cum abortu: partus vivus, ſed artubus contortuplicatis editus. Quæ claudos pueros pariebat. Calculus ridicule poſitus, ut quinquemeſtris fetus vitalis eſſe poſſit, menſes faciendo lunares, & connumerando imperfectos. Mors a fungorum eſu, certe ut putebatur nimis enim fera ſymptomata ſe extulerunt; ſic alius a veneno exſtinctus. Aſphyxia cum multis aliis malis conjucta, quam noſter non metuebat.

LEONHARDI SIMON *Gelodachrya ſ. de naturali & præternaturali fletu & riſu* Meſſan. 1656. 4. MANGET.

SAMUEL STOCKHAUSEN *de lithargyri fumo noxio morbifico ejuſque metallico frequentiori morbo vulgo dicto die Huttenkaze oder Huttenrauch cum app. de Montano affectu aſthmatico metallicis familiari die Bergſucht* Goslar 1656. 8. *. Novum morbum deſcribit; primum quidem a plumbo natum, cum immenſo alvi dolore, eaque pertinaciſſime obſtructa, cum cardialgia, ſyncope, inflammatione inteſtinorum, urinæ ſuppreſſione, deinde cum membrorum paralyſi & convulſione, & univerſi corporis atrophia. Invadere potiſſimum Euro flante, fumo antrorſum pulſo: in plumbariis, non in ærariis officinis. Malum non ab arſenico eſſe, neque ab antimonio, a ſulfure, a cadmia, a vitriolo, ſed ab ipſo lithargyrio; illis enim infeſtum eſſe, qui plumbo argentum depurant, aut alioquin in lithargyrio occupantur. Ad curationem, *benedictam* laxativam ſæpe non poſſe alvi ſtricturam ſuperare. Clyſterum neceſſitas. Emetica in morbi principio: deinde ſcammonium, jalappa, anodyna, emollientia.

Alter morbus eſt moleſta tuſſis abſque febre, ſicca, anheloſa inque phthiſin degenerans. Cauſæ variæ, fumi metallici & pulveres, & fætores metallornm. Subjecta eſt opuſculi epitome Germanica. Nuper STOKHAUSII opus in Gallia prodiit, gallice verſum 1776. 12.

In THOMÆ WHARTON *adenographia*, paſſim varia ad rem clinicam faciunt. Prodiit Lond. 1656. 8. *. Weſel. 1664. 12. *. Scirrhi glandularum meſentericarum, & ingens in meſenterio a WHARTONO repertus tumor. Pancreatis ſcirrhi, abſceſſus. Bubones varii generis. Proſtatam non eſſe gonorrhœæ ſedem. Strumæ & ſcrofulæ, nam utrumque genus ſeparat, & deſcribit. Strumas evaneſcere, & noviter redire. Cum externis ſtrumis internas fere conjungi, potiſſimum meſenterii. Externas dari, etiam in ciliis. Sub cornubus caprarum & ovium naſcuntur vermes, qui per nares & palatum deſcendunt, & in muſcas carnivoras abeunt.

CAROLI VALESII *de* BOURGDIEU *Commentatio de peſte & exanthematibus ad* ALEXANDRUM *VII.* Rom. 1656. 4.

EJ. *aphoriſmi prognoſtici* HIPPOCRATIS *in febribus acutis, commentariis illuſtrati* Rom. 1659. fol. HEBENSTR.

J. *de* GORIS *diſſ. de pleuritide infera deſcendente vel hypochondriaca* Pariſ. 4. FALC.

. . . . EBERHART *medulla totius praxeos medicæ aphoriſtica ex emendatione* JOACH. SCHELII & VAL. ANDREÆ MOELLENBROKII Erford. 1656. 4.

FRANC. PIDOUX I. F. M. D. *de febre purpurea* Poitiers 1656. 4. BUR.

FRANC. CHOMEL *de tuſſi* Lion 1656.

GEORG. ROSCIUS SABINUS *de peſte* Rom. 1656. 8. CIN.

Manuale medicorum. Aquis ſextiis 1656. 4.

VINCENT

J. MULLER *miracula chymico medica* Amſterd. 1656. 8.

CHRISTIANI OSTENFELD *oratio in obitum* THOMÆ FINKII (avi BARTHOLINI) Hafn. 1656. 4.

EJ *prodomus exercitationum de medicinæ fundamentis* ib. 1656. 4. L.

J. BRAUN *de vita & morte J. Dueleri prof. Ingolſtad* Ingolſt. 1656. 8. GRIENWALD.

Pharmacia bipartita Francof. 1656. 4.

Pharmacopœa Ultrajectina Ultraj. 1656. 4.

Catalogus medicamentorum reipublicæ Tauberanæ Rotenburg 1656. 4.

§. DCLXXIV. VARII.

DAVID VALETTA medici Veneti, *liguleio aphoriſtico overo promtuario methodico di preſervazione e curazione contro la peſte* Venez. 1656. 4. *. Curationem ſe ſuperſtruxiſſe experientiæ in peſte factæ, quæ annis 1630 & 1631 in urbe Veneta ſæviit, cum auctor ſolus noſodochio Veneto præeſſet. Excuſes accuſatas eclipſes & malignas planetarum conjunctiones. Hiſtoria morbi. In *ghetto* (vico Judæorum) intra ædes cubiculum erat, in quod ægrotos includebant, ita malum non tranſiit ad reliquos ejuſdem domus incolas. Divites debere propriis in ædibus coerceri. Venæ ſectionem excludi a putredine, a petechiis. Febres malignas nunquam non venæ ſectionem poſcere, non ita peſtilentes: venam tali optime ſecari. Primi qui a peſte infecti fuerant, a venæ ſectione adjuti ſunt, non ita, qui malo jam incrementa nacto. Sudorem Ulyſſipone profuiſſe; eum noſter ſuadet ciere, quando malignitas putredine major eſt, & viciſſim. Decoctum D. Ambroſii. Signa majoris malignitatis. Putredinem malignitate majorem indicant petechiæ, quæ abſque bubonibus & anthracibus erumpunt. Veſicatoria ad bubones conveniunt; horum & carbonum cura. Venetiis tamen quinquaginta hominum millia perierunt.

FABRICII ARDIZZONI medici Genuenſis, *Ricordi intorno al preſervarſi e curarſi della peſte* Genov. 1656.

EJ. *ragionamento o ſia diſcorſo ſopra l'eſſenza, coſa, ed effetti dell' aqua minerale, li abuſi ed errori che ſi commettono &c.* Genova 1680. MANGET.

Conſulti de medici per preſervarſi de' mali correnti nella città di Napoli Rom. 1656. CINELL.

Breve compendio del contagio della citta di Napoli principiante Maggio Napoli 1656.

G. Andrea Lorenzini *Breve compendio del contaggio di Roma dell a.* 1656. In dictione Papali quinquaginta millia hominum periiſſe.

J. Franc. Capello Genoveſe, *epilogo da maraviglioſi ed eſperimentati antidoti contro la peſte* Genova 1656. 12. Cin.

Avertimenti contro la peſte racolti degli ſecretti da P. Ingrassia Genova 1656. 12.

And. Cirini *hiſtoria della cauſe ed effetti della peſte* Genova 1656. 4. Mongit.

Frediano Elici *arca novella di ſanità, trattato fiſico morale* Lucca 1656. 8. d'Etr.

La ſtimiomachia; ou le combat des médecins ſur l'antimoine Poeme par C. C. (Corneau Caupin) Pariſ. 1656. 8. Falc.

Bineteau *la ſaignée réformée, ſes abus, ſon mauvais & trop fréquent uſage corrigé par quantité de raiſons naturelles & d'autorités d'Hippocrate & de Galien* La Fleche 1656. 8. Bur.

Pierre *de* Lune *le nouveau cuiſinier* Pariſ. 1656. 8. 2 vol.

Tho *de* Grey *the compleat horſeman and expert farrier in* 2 *books* Lond. 1656. 4. B. Bodl.

Rich. Short *περι ψυχροποσιας of drinking water againſt our noveliſts, that preſcribed it in England, whereunto is added περι θερμοποσιας of warm drink* Lond. 1656. 8 Pl.

. . . . Irvine *medicina magnetica, or the art of curing by ſympathy* Lond. 1656. 8. an Idem qui Walaei opera edidit.

John. Smith *compleat practice of phyſik* ib. 1656. 8.

Jerem. Girnti *Peſtregiment oder kürzlicher Bericht wie ſich geſund u. kranke in der giftigen Seuche der Peſtilenz verhalten ſollen* Lipſ. 1656. 4.

Leichpredigt auf Andr. Rivinum ib. 1656. 4.

Et *Programma* 1656. 4.

Christ. Farner's *Ehrenrettung wider die Apologie* J. Rud. Glauberi *ſamt angehängter Verantwortung* Stutgard 1656. 8.

Ej. *podagriſcher Triumph* 8. Tr.

Martini Tseh *hovar orvoſſagos ſzép ujj köng watss kuji Leutſchau* 1656. 9. 1676. 8. ſ. de cura equorum Weszpremi.

§. DCLXXV.

§. DCLXXV. Disputationes.

Michael Lyser *de ſphacelo cerebri* Lipſ. 1656. 4. *. A capite adliſo apoplexia, ſanguis in altero latere ad picis modum niger.

Ej. *de maraſmo* ib. 1656. 4.

Ej. in *cultro anatomico* exſtant *obſervationes* a Bartholino editæ Hafn. 1665. 8. *. 1679. 8 *, quæ huc faciunt. Febris ardentis æſtum ut temperaret, in acervis graminis virentis ſe ſepeliit, ſub iis enixe ſudavit, & convaluit. In virgine artus partim æſtu urente, partim frigore infeſtati. Sudore critico curata febris quartana. Ab uva criſpa mota alvus.

In *Epiſtolis ad* Bartholinum II. n. 73. agit de vomica hepatis.

Sigismund Rupertus Sulzberger profeſſor Lipſienſis.

Ej. *diſp. de mola* Lipſ. 1656. 4. Pl.

Ej. *de ictero flavo* ib. 1665. 4. Id.

Ej. *de ſcorbuto* ib. 1666. 4. He.

Ej. & Michaelis Ettmuller *de morſu viperæ* ib. 1666. 4. *.

Ej. *de iliaca paſſione* ib. 1667. 4. Pl.

Ej. *de rachitide Anglorum* ib. 1668. 4. Riv.

Ej. *de abortu* ib. 1669. 4. He.

Programma in ejus funere Henrici Rapolt ib. 1675. 4. B. Bun.

Jac. Jodocus Raabens *caſus practicus de pleuritide* Jen. 1656. 4.

Ej. *de αἱμοπτυσι ſ. ſanguinis ſputo* Jen. 1656. 4. Menz.

J. Casp. Fausius *de peſte* Heidelb. 1656. 4. Pl.

Ej. *de venenis morbiſque venenoſis* ib. 1656. 4.

Ej. *de paſſione iliaca* ib. 1657. 4. Pl.

Ej. *de morbo nigro Hippocratis* ib. 1657. 4.

Ej. *de morbo Hungarico* ib. 1666. 4. He.

Jac. Israel *de phlebotomia & arteriotome* Heidelbergæ 1656. 4.

Ej. *de febribus in genere* ib. 1665. 4. *.

Ej. *de empyemate* ib. 1665. 4. He.

Ej. *de urinæ incontinentia* ib. 1673. 4. *.

Ger. Thilenius *de ictero* Gieſſ. 1656. 4. *.

Tobias

TOBIAS HEINSIUS *de aſcite* Baſil. 1656. 4. RIV.

CHRISTIAN KIESLING *de ſingultu* Argent. 1656. 4.

NIC. JUNTA *de vertigine* Argent. 1656. 4. PL.

BERN. BREDENBECK *de dolore* Leid. 1656. 4. PL.

FR. LANDRIEU & NIC. MORIN *E. pleuritidi inferæ in principio levior purgatio* Pariſ. 1656.

ANT. *de* SARTE & FR. *de la* CHAMBRE *E. aſthmati thermarum potus* ib. 1656.

DANIEL ARBINET & FR. BOUJONNIER *E. febribus intermittentibus inutilis chinæ chinæ pulvis* ib. 1656.

CHARL. BARALIS & NIC. LIENARD *E. gonorrhœæ virulentæ ſuperiorum venarum ſectio* ib. 1656.

ANT. BOURGAUD & ÆGID. *le* BEL *E. a pituita alba hydrops* Pariſ. 1656.

MICH. LANGLOIS & PHIL. CHARTIER *E. poteſt debilius pharmacum crebritate vel copia vires ſupplere fortioris* ib. 1656. Reſponſionem ignoro.

CAR. *le* CLERC & ABR. THEVART *E. conferunt curandis magnis morbis animi pathemata* ib. 1656.

J. BOURGEOIS & NIC. LIENARD *Non E. eclipſes portentoſæ* ib. 1656.

J. MERLET & CL. *de* FRADES *Non E. obſoniis condendis peregrina* ib. 1656.

JAC. PERREAU & ÆGIDIUS *le* BEL *E. piſces convaleſcentibus* 1656.

FRANC. LOPEL & CL. *de* FRADES *E. dyſenteriæ opium* ib. 1656.

CAROL. GUYOT *an ſit in arthriticis affectibus neceſſaria venæ ſectio* Angers 1655. 4. HE.

§. DCLXXVI. PAUL BARBETTE.

PAULUS BARBETTE medicus Amſtelodamenſis, clinicus, inciſor & chirurgus, auctor, aut certe propagator acus triquetræ, & medicamentorum nonnullorum, quæ etiam nunc uſu veniunt.

In *Chirurgia* Belgice Amſterd. 1657. 8. *. 1664. 8. latine a J. MUYS Amſterd. 1693. 12. Patav. 1689. 12. edita, & alibi, aliqui morbi interni tractantur, tum hirudinum & cauteriorum uſus, inflammatio, eryſipelas, oedema, vena Medinenſis, bubo, carbunculus, opthalmia, angina.

EJ. *anatome practica* Belgice, Latine Amſterd. 1659. 8. *. Cum partium corporis humani deſcriptione morbos conjungit, chirurgicos & internos. Ita hydrocephalus, & uvulæ vitia, ſtruma, pleuritis, empyema, inflammatio mediaſtini, vermes

vermes in pericardio, & hydrops aſcites. Calculi ſupra 200 per annum egeſti cum ægrotus medicamento alvum duceret. Uteri mala. Iſchias.

Ej. *praxis Barbettiana* Amſterd. 1665. 8. *. 1669. 12. L. Belgice vertente Jac. Lescuilie Roterdam 1665. 8. Amſterd. 1669. 8. Tr. & in *coll. oper.* Breve compendium cum longa ſerie auxiliorum ad quemcunque morbum. Interpoſitæ ſunt adnotationes auctoris. Epilepſia ſola venæ ſectione & medicamento purgante ſanata, tum in alio exemplo, venæ ſectione, laxante medicamento & ſapone cum lacte cocto. Sic in aliis morbis fere exempla felicis eventus. Alii tamen caſus minus ex voto evenerunt, ut angina, quæ ægrotum ſuffocavit, poſt repetitam venæ ſectionem. Scrofulæ ſupra mille a collo ad pubem numeratæ. Pleuritis poſt iteratam venæ ſectionem curata miſtura de taraxaco. Tabidi ſanati. Ab oleo vitrioli caſu deglutito ſingultus, ſucco ſempervivi ſanatus. Scorbutum ſpiritu ſalis ammoniaci feliciſſime ſuperavit. In dyſenterico poſt plurimum ſanguinem egeſtum, inteſtina tenuia ſphacelata, tunicæ eroſæ & perforatæ. Volvulus a ſphacelo coli inteſtini, & alius ab ileo ſepties convoluto.

Cum multis notis recuſam dedit Fridericus Decker Leid. 1669. 12 Amſterd. 1678. 12. *. 1702. 12. Patav. 1676. 12. Venet. 1732. 12. Germanice Francof. 1693. 8. Tr. Lubeck 1700. 1718. 8. Anglice. 1718. 8.

Ej. *beſchryving der peſt* Amſterd. 1662. 8. Lamberg 1663. 8. Tr. 1664. Trew. 1672. 8. *. Ipſe peſtem cominus vidit, & rariores eventus deſcripſit. Iſchuria cum maximo dolore, ſanguinis, deinde puris effluxu ſanata. Carbunculus, ut putat. Multi facit lapidem *del porco*, qui ſudorem cieat, cordi robur addat. Opio feliciſſime ſe uſum, potiſſimum cum vigiliæ urgerent. Emplaſtrum peſtilentiale, quod arſenicum recipit Bubo peſtilens facillime aufertur. Adjectæ obſervationes. Cum hæmorrhagia adeſſet, ſudorem Paulus aliquando non movit, nam cæterum ſudorem ſolebat urgere. Tota glandula bicipiti muſculo inhærens conſumta pars tendinis deceſſit, abſque malo. Bubo abſque ſuppuratione, & bono cum eventu diſcuſſus. Carbunculus abſque febre. Carbunculus in manu igne tentatus, ſed fruſtra. Peſtis recidiva, tamen ſanata. Mota ſternutatione pus de naribus ejectum, morte ſequente.

Hæc *opera conjuncta* prodierunt Leid. 1672. 12. *. & recudi fecit Jacobus Manget Genev. 1683. 4. *. 1688. 4. Trew. Germanice prodierunt Francof. 1673. 4, vertente Philippo Jacobo Waldschmidt, tum Hamb. 1677 8. Tr. Francof. 1683. 8. Lubeck 1692. 8. 1700. 8. Gallice Genev. 1675. 8. Italice Venet. 1693. 12. Tr.

§. DCLXXVII. F. M. v. Helmont.

Franciscus Mercurius van Helmont, J. Baptistæ filius, ipſe patre ſuo, ſingulari viro, etiam magis ſingularis, propriis ubique uſus cogitatis, & in omnia

paradoxa atque inaudita delapſus, peritia chemica inſignis, BOERHAAVIO in ſenectute notus, ad quam ſummam pervenit, magni viri benignum judicium expertus eſt.

EJ. *Alphabeti vere naturalis hebraici delineatio, quæ methodum ſuppeditat, juxta quam ſurdi nati ſic informari poſſunt, ut ad ſermonis uſum perveniant* Sulzbach 1657. 12. *, & Germanice ibid. eodem anno *. Mirus libellus, neque totus inanis. Etſi enim vix credas uvulam, quæ alioquin nihil ad loquelam confert, cum lingua literas hebraicas & earum figuram chaldaicam repræſentare, laudes tamen virum, qui primus modum expoſuit, quo ad quamque literam pronuntiandam os hominis & ejus organa adaptentur: ſurdum etiam loqui docuit, etſi non primus.

EJ. *orgatrice or phyſik refined* Lond. 1662. fol.

EJ. *the paradoxal diſcourſes concerning the macrocoſm and microcoſm* Lond. 1685. 8. *. Belgice Amſterd. 1693. 12 Hamburg. 1691. 8. Macrocoſmum omitto, alias de theoria viri dicturus. In microcoſmo multos ſe gibboſos curaſſe, quibus curandis paratam machinam deſcribit. Aquam emiſſuri, cum tympaniticos ægros ignari medici incidiſſent, cum aere vitam erupiſſe. Morbum equi *a brokenwindneſſ* curari inciſione facta inter anum & caudam, deinde alte in inteſtinum cauterio adacto, denique loco uſto anulo plumbeo confirmato. Ad morſum canis rabidi certiſſimum auxilium ferrum eſſe ignitum. Opio hydropem ſanari & quartanam febrem, cum aliis tamen miſto.

EJ. *ſpirit of diſeaſes* Lond. 1694. 8. FOLKES. *Obſervationes circa hominem & ejus morbos vertente* J. CONRADO AMMAN Amſterd. 1692. 8.

Lego etiam *Vindicias, ſ. de vita diu conſervanda;* Anglicum ſcriptum Lond. 1657. 8, ſed vereor, ne error ſubſit, & ne hic liber ſit GEORGII STARKEYI, chemici.

§. DCLXXVIII. VARII.

ATTILII BULGETII *Patavini de affectionibus cordis tr. in tres libros diviſus. Acc. de morbis venenatis veneniſque tractatus generalis* Patav. 1657. 4. *. Antiqua equidem ratione ſcripſit, & formulas numeroſiſſimas operi immiſcuit. Neque tamen non laudes, quod per experimenta vim pulſificam arteriarum refutaverit. Palpitatio cordis, ſyncope.

FRANC. OSWALDI GREMBS Archiatri Salisburgenſis, *Arbor integra & ruinoſa hominis* Monach. 1657. 4. 1671. 4. *. Phyſiologia, deinde pathologia viri HELMONTIANI, qui plurima ad archæum auctorem morborum refert. Morbi a capite ad calcem chemice expoſiti. Ita in angina venæ ſectionem nonnunquam juvare, quod archæus in terrorem conjectus de furore ſuo remittat. Intercedunt tamen adnotationes aliquæ. Ita qui laute & edaciter vivebat, conſtrictionem colli

colli periodicam paſſus, ſponte ſanatus eſt, poſtquam fortunis imminutis parcius vivere inſtituit. Dolor immanis pylori a ſumtis cibis, quem noſter pyloro furenti tribuit. Aqua Tettucciana febricula diuturna, & alias pertinax cephalea ſuperata, tum hypochondriaca flatulentia, poſtquam a pnrgantibus medicamentis æger potius pejus habuerat. Colicam ſe ſæpe paucis medicamentis ſanaſſe, ſed cum abſtinentia a vino conjunctis. Tympaniticum ægrum acidis condimentis ſanatum. Qui vino poto ſolebat calculos expellere, denique poſt id remedium convulſus periit, cum lapillus initium ureteris obſideret. Sic porro pluſcula paſſim ab experientia ſua repetita utiliter adſpergit. Inde ad febres tranſit. L. III. agit de longævitate vitæ humanæ. Poſt iſchuriam calculi in veſica fellea, & una in urinaria.

GABRIELIS FONTANI *de veritate medicinæ Hippocraticæ firmiſſimis ratione & experimentorum momentis ſtabilita*, *ſ. medicina anti Hermetica* Lion 1657. 4. Apologeticon adverſus HELMONTIUM.

EJ. *Epitome tractatus de febribus. Tetras graviſſimorum capitis adfectuum, vertiginis, epilepſiæ, convulſionis & apoplexiæ.* Medica practica utrum mulieribus abortum petentibus more primario adfectis liceat venam malleoli ſecari: an potius ex brachio ſanguinem mittere. Aphoriſmi Hippocratici XV. Apologeticon pro vera Galeniſtarum cura Pleuritidis quorum curatio defenditur adverſus *van* HELMONT. Conſultandi methodus ad quoslibet affectus propoſitos neceſſaria. Prodiit Lion 1657. 4. L.

NICOLAI MORIN medici Pariſini, *Panegyris ſ. ſtadium ſtudii jatrici Pariſini heroico carmine* Pariſ. 1657. 4.

CÆSARIS ZAROTTI *in* MARTIALIS *epigrammata medica & philoſophica enarratio* Venet. 1657. 4.

GUIL. SLATHOLMÉ *nonnihil de febribus* Lond. 1657. 8.

BARTHOLOMÆI TORRINI *Parnaſſus triplex* Taurin 1657. fol.

EJ. *analyſis de ſectione ſaphenæ in ſuppreſſione menſtruorum* ib. 1661. 8. FALC.

EJ. *diſcuſſione ſe ſia bene di cacciar ſangue a fanciulli ſul principio del vajuole* Torin. 1672. ASM.

JACOBI HOLST *de flammula cordis liber* non huc facit.

EJ. *protropium doctrinæ medicæ de febribus* 1657. 4.

EJ. *Epiſtola ad* BARTHOLINUM 77 Cent. III. Calorem tamen febris individuum eſſe comitem.

MICHAEL WAGNER, HELMONTIUS *redivivus*, *ſ. de morbis tam univerſalibus quam quibuſdam particularibus ad calculum revocatio* Herbipoli 1657.

J. CHRIST. FROMANNI *hiſtoria ſerpentis nuper ex femina expulſi* Duisburg 1657. 4.

EJ. *de conſenſu partium corporis humani* Coburg 1658. 4.

EJ. *de balneis, imprimis ſudatoriis* ib. 1659.

EJ. *quæſtionum medico phyſicarum triga* ib. 1665. 4. BURKH.

EJ. *de venæ ſectione in declinatione morbillorum oborta pleuritide adminiſtratio* Lipſ. 1668. 8.

EJ. *de faſcinatione l. novis & ſingularis* Nurnb. 1674. 4.

EJ. *de hæmorrhoidibus* Coburg. 1669. 4. Nurnb. 1677. 12.

EJ. *tractatus ſingularis de hæmorrhoidibus problematum theoretorum & practicorum centuriæ abſoluta* Nurnb. 1677. 12. TR.

EJ. *Peſtordnung* Nürnb. 1681. 4.

EJ. *anſer martinianus* Lipſ. 1683. 4. *. miſcellanea cum viribus medicis.

EJ. in E. N. C. II. obſ. 11. In virgine mola inteſtinis incumcens, & aliud exemplum

BERNARDI SWALWE *therapeuticus generalis, ſ. artis medendi methodus Walæana methodo confirmata* Amſterd. 1657. 12. *. Jen. 1677. 12. De purgatione, vomitu, ſudore, earumque evacuationum moderamine. Opium optime ſudoriferis addi. Porro diureſis, inedia, ſanguinis evacuatio varia. Inde medicamenta alterantia. Spirituum vitia, vires.

EJ. *querelæ & opprobria ventriculi abuſus tam diætetici quam pharmaceutici* Amſterd. 1665. 12. *. 1675. 12. L. Longas illas apoſitias ſuſpicatur fictitias eſſe. Tabaci fumum ventriculo nocere, neque ſtrictam diætam omnibus convenire: duros homines a molli cibo lædi, per exempla. De cibis ſingulis, & de potulentis; Contra polypharmaciam fraudeſque pharmacopolarum; contra medicamenta metallica, mercurialia, antimonialia, Omnia purgantia nocere. Venena. In febribus neque ſemper alvus ducenda, neque ſemper urgendi ſudores. Ut in variis morbis ventriculus mala adfectus ſit. Ejus morbi, flatus, inappetentia, bulimus, pica, dolor, ardor, ſingultus. Circumforaneos a venenis non lædi, quod pinguibus abſorbtis ſe muniant.

EJ. *alcali & acidum, ſ. naturæ & artis inſtrumenta pugilitica* Amſterd. 1670. 12. *. 1678. 12 Jen. 1677. 12. De ea hypotheſi eo maxime tempore celebri fuſe, & in utramque partem diſputat, potiſſimum de TACHENII placitis, & de fervore ſucci pancreatici cum bile. Poſterius autem cum rationes in novatores producat, adparet his noſtrum non fáviſſe.

EJ.

Ej. *pancreas pancrene* Amſterd. 1668. 12. *. Morbi pancreatis non ſatis expediti. In pancreate ſedem eſſe intermittentis febris, & ab ejus ſucco in inteſtino fermentante. In febrientium cadavere injectum in pancreas liquorem ejus glandulæ acinos non potuiſſe ſubire. In febribus pancreatis cura gerenda. A pancreate adfectio hypochondriaca, ejus ſuccum vix differre ab eo, quem veteres melancholicum dixerint. In morbo longo pancreas corruptum. His fuſe expoſitis contra eadem ſua dubia movet.

Joachimi Jungii *hiſtoria vermium e ſchedis M. S. auctoris a* J. Vagetio *eruta a* D. J. Garmers *orbi erudito communicata* Hamburg 16 . . . 8. Obierat vir inſignis a. 1657. Opus ipſum eſt chaos adnotationum variarum, non perfectum, nec perpolitum.

Andreas Ravenstein *lexicon medicum Græco latinum Caſtellianum recuſum* dedit Roterd. 1657. 8.

Raymond Restaurand *monarchia microcoſmi* Lion. 1657. 4. Rast.

Ej. Hippocrates *de natura lactis ejuſque uſu cum curationibus morborum* Avenione 1677.

Ej. Hippocrate *de l'uſage de boire à la glace* Lion 1676. 12. *. Partem libri I. Hipp. de *diæta* gallice convertit. Ex eo locum excerpit, in quo Hippocrates adverſus ſitim vinum maxime frigidum imperat, & alium, quo ad typhum vinum gelidiſſima aqua temperatum, & alios paſſim, in quibus aquam quam frigidiſſimam commendat. Ipſe deinde ſententiam dicit, ut juniores vino detrahant, glaciei portionem, augeant, cum ſenio contra paulatim vino addant, maxime bilioſi, calidi, corpus vehementer exercentes. A glacie aquam corrigi. Optimum effectum glaciei ſæpe ſe vidiſſe, etiam in cholera morbo. Eſſe tamen ubi noceat.

§. DCLXXIX. Varii ad a. 1657.

J. *v.* Hadden *pleuris geneeſinge zonder aderlaaten* Amſterd. 1657. 8. Contra hunc l. ſcripſerat J. B. v. Lambsweerde, reſpondit noſter in altero, edito 1660. 8. *. qui coram eſt. Commendat ſuccum plantæ *paardebloemen* cum ſyrupo papaveris, ad cochlear omni bihorio aut trihorio ſumendum.

Ralph. Williams *phyſical rarities containing the moſt choice receipts of phyſik chirurgery for the cure of all diſeaſes wich the phyſical of Hermes triſmegiſtus* Lond. 1657. 8.

John. Hall *ſelect obſervations on Engliſh bodies* Lond. 1657. 12.

William Marqueſſ of Newcaſtle general ſyſtem of horſemanſhip Anvers 1657. f. 1674. 8. Carls: Gallice Leid. 1743. fol. Pariſ. 1743. fol. 2 vol. Germanice vertente P. F. Pernauer Nürnb. 1700. fol. 1764. 8. Suecice Stokholm 1752. 8. Morbos equorum continet.

The expert phyſician concerning agues, and fevers London. 1657. 8. BRODL.

MATTHIAS *de* LARA GILL *practica de fuentes, ſu utilidad: modo de nocer las con muchas advertencias* Madrit. 1657. 4. C. de V.

GIUSEPPE BALESTRA *gli accidenti del mal contagioſo oſſervati nel' Lazaretto all l'Iſola e la ſpecialita de medicamenti eſperimentati* Rom. 1657. 4.

GIACOMO MICCIONI *providenza de morbi particulari* Perugia 1657. 4.

MARCUS GARCIA Chir. Madritenſis, *honor de la medicina aplauſo de la chirurgia Caſtillana la fama de* PEDRO FERNANDEZ Madrit. 1657. 8. C. de V.

Kurzer Bericht wie die Peſtilenz zu curiren ſey Hanover 1657. 4.

Alius titulus *kurzer Unterricht wie der giftigen anklebenden Seuche der Peſtilenz zu begegnen ſey* Hanover 1658. 4.

Apothekerordnung der Stadt Northauſen North. 1657. 4.

J. GUALTHER HIMANTOTOMUS *de incerto urinarum judicio* Quedlinburg 1657. 4. Germanice contra uromantas.

§. DCLXXX. DISPUTATIONES.

CASPAR HANNASCH *miſcellanea medica* Baſil. 1657. 4.

FRANCISCI MEYER *de ictericæ flavæ theoria & therapia* ib. 1657. 4. RIV.

ANDR. SCHULZE *de phrenitide* ib. 1657. 4. RIV.

ADAM NEUFVILLE *de febribus in genere* Leid. 1657. 4. BURKH.

GEDEONIS HOLSTEIN *apoplexiæ hiſtorica* ib. 1657. 4. *.

J. LEPPIN *de lue venerea* Utrecht 1657. 4.

J. HENR. PAULI *de ſecundinarum retentione præſide* T. BARTHOLINO Hafn. 1657. 4. Anatomica laude florentem dixi in *B. Anat.*

CHRIST. HALBACH *de dolore capitis* Altdorf. 1657. 4.

J. ANDR. BOSII *de clinicis eccleſiæ veteris* Lipſ. 1657. 4. PL.

ROB. PATIN & J. B. REVELLOIS *Nihil E. ab annis climactericis metuendum* Pariſ. 1657.

NIC. MORIN & LUD. GALLOIS *An qui cæteris præſtant mente minus præſtant corporis valetudine?* ib. 1657.

PHILIP. DOUTE & FRANC. GOUEL *E. canities a timore* ib. 1657.

NIC. LIENARD & RAPH. MAURIN *E. a ſalacitate vita brevior* ib. 1657.

J. *de*

J. *de* Gorris & Petr. *le* Large *E. eſt certa quædam medendi methodus omnium ſaluberrima* Pariſ. 1657. traditio Pariſina.

Car. Bouvard & Ant. Morand *E. infantibus ſolum lac nutricis* ib. 1657.

J. *de* Bourges & Pet. Cresse' *E. Forgenſium aquarum vices ſupplere poſſunt Paſſianæ* ib. 1657.

Rob. Patin & Franc. Gouel *E. ſenibus vinum parcius dilutius* ib. 1657.

Abr. Thevart & Pet. Cresse' *E. arthritidi thea Chinenſium* ib. 1657.

§. DCLXXXI. J. Jacob Wepfer.

Scaphuſianus, ex præcipuis hujus ſeculi ornamentis, laborioſus inciſor, experimentorum patientiſſimus, clinicus celeberrimus, cui facile condones, ſi quidem venia aliqua indiget, quod archæum præſidis nomine admiſerit, cui principio fere ea officia tribuebat, quæ vulgo nunc ſolent irritabilitati tribui, aut in Gallia principio vitali.

Ej. *hiſtoria apoplecticorum obſervationibus & ſcholiis anatomico medicis illuſtrata* Scaphuſ. 1658. 8. *. 1675. 8. *, quæ editio plenior eſt, Amſterd. 1681. 4. 1724. 8. *. Egregium opus, cujus præcipua pars meris eſt in corporum inciſionibus. Per eas conſtitit Wepfero, cauſam apoplexiæ multiplicem eſſe, & eos omnes caſus comprehendere, in quibus ſanguinis ad cerebrum acceſſus impeditur: inter eas cauſas eſſe compreſſionem cerebri, factam a ſanguine de ruptis venis in ventriculos effuſo. Hydrocephali inciſio. Vertigo boum ab hydatide cerebrum premente. Sanguis de poro cutaneo exſiliens Curatio per ſanguinis revulſionem. Sanguinem ſub cranio effuſum aliquando ſponte diſſipari. Cum ſomnambuloni cranium fiſſum fuiſſet, abſque trepano reſtitutus eſt. Vermes hepatis bubuli habitare in bilis vaſis, non in ſanguineis. Hydatides propria encheireſi ex vertiginoſis jumentis extractæ, quales etiam in cerebri ſanguis effuſus, in altero hydatides plexus chorioidei. Plurima intercedunt utilia, quæ ſigillatim repetere non licet, hujus enim pretii libros totos oportet legere.

Ej. *hiſtoria anatomica de puella ſine cerebro nata* Scaphuſ. 1665. 8. & in E. N. C. Dec. I. ann. IV.

Ej. *cicutæ aquaticæ hiſtoria & noxa commentario illuſtrata* Baſil. 1679. 4. *. 1716. 4. *. Leid. 1733. 8. *. In immortali libro plus eſt experimentorum, quam facile quiſquam unquam vitalium ad verum revelandum fecerit, potiſſimum ad effectus irritatarum primarum viarum & dati veneni. Neque contentus enim inciſiſſe, & accurate in cadavere indagatum eſſe mala a cicuta aquatica ſumta nata; vivis animalibus numeroſis in experimentis venenum dedit, deinde viva accurate incidit, ut & vivorum ſymptomata videret, & a morte mutationes, quas a morbo viſcera paſſa eſſent. Adjuvarunt Cl. viri gener Brunner & J. J. Harder.

Primum

Primum accurate exponit ſymptomata & inciſiones hominum, qui a cicuta aquatica interemti fuerunt; mortes, coagulationem, frigus ante mortem perpetuum in dyſentericis, quod pariter vidi, ſed paradoxo effectu a poto ſpiritu vini ſuperveniſſe. WEPFERUS. Non reperit in febribus acutis ſanguinem cogi. Polypi cordis. Ætiologia ſymptomatum a cicuta deglutita ortorum. Felis inciſa, cui a partu uterus inflammatus, fætidiſſimis lochiis plenus erat. Epilepſiæ ſymptomaticæ exempla: clyſteribus ſanata. A cancro ſecto nunquam convulſionem oriri, neque ab eroſis partibus genitalibus, a funiculo ſeminali utique. Plura exempla epilepſiæ a terrore natæ, etiam in infante. Alvus mota a ſolo de purgantibus colloquio. Inde experimenta in vivis animalibus facta, cum eadem cicuta, & ſymptomatum inde ortorum hiſtoria. Vomendi mechaniſmus, diaphragmatis, & ventriculi actio. Inde alia venena. Napellus: cocculi, ab iſtis primæ viæ inflammatæ, ſanguis floridiſſimus, ſic a vomica. Canis, cui dati cocculi, gramen quæſivit, deglutivit, & vomuit. In pelvi renis canini coagulum, grumoſum & ren fere deſtructus. In nullo animalium ſanguis coactus. Porro vomica nux, helleborus, jalapa, corona imperialis, ſolanum, belladonna, hyoſcyamus, cum aliis ejus veneni ab hominibus ſumti effectibus. Tunc mineræ, antimonium, ab ejus vitro vomitus & veſicula bile plena; ab eodem hypercatharſes, tuſſicula, alia incommoda. Arſenicum, auripigmentum. Arſenici ad febrem ſuperandam fruſtraneus uſus. Ab arſenico ſudor frigidus, lac datum in grumos coactum, & per annos ſumma debilitas ventriculi ſuperſtes. Exempla ubi vomitus arſenici periculum ſuſtulit. Puer pigmentum lambſerat, quod ſandaracham recipiebat: vomuit, convulſus eſt, deglutire nequivit, periit. Ab eo veneno ventriculus inflammatus, tunica interna eroſa, ſanguis grumoſus in pectore effuſus. Canis decem granis ſublimati mercurii captis alvo ſurſum deorſum mota nihil paſſus eſt. Puer 30 menſium ſervatus lacte equino, cum grana octo cum ſemiſſe mercurii ſublimati ſumſiſſet. Cicutæ utilitas ex variis auctoribus: apparet vulgo intus datam fuiſſe. Orvietanni venditores venenum ſumturi, & oleoſis ſe muniunt, & vomitu ſibi conſulunt, perituri niſi vomuerint.

Codices MS. bene multos noſter reliquit. Eorum aliquos nepotes BERNARDINUS & G. MICHAEL WEPFERI ediderunt, & titulum fecerunt *Obſervationes medico practicæ de affectibus capitis internis & externis* Scaphuſ. 1727.4.*. Spiſſo volumine continentur 222 morborum hiſtoriæ, quarum guſtum aliquum interim dabimus. Ad epilepſiam, aliquot ægrotorum narrationes & diaria, cum conſiliis, ſæpe nulla cum adnotatione eventus. Valeriana plurimum uſus eſt, in pluſculis exemplis felix. Ad maniam & melancholiam alvum molliebat, ſerum lactis dabat, denique ſeculi vitio etiam abſorbentia. A fumo carbonum pene ſuffocatus. Memoriæ vitia, ut etiam vulgatiſſimorum oblivio ægrum debilitaret. Veſicatoriis noſter utebatur; & memorabiles hujus mali varietates recenſet. Paſſim feliciter curavit.

Epiſtolæ ejus exſtant apud VERZASCHAM pluſculæ, & alia. Ad BARTHOLINUM IV. ep. 13. A febre intermittente tumor indolens hypochondrii ſiniſtri, lienis, ut videtur.

Cum

Cum E.N.C. prodiit *vita viri* Ill. a genero Brunnero ſcripta, eadem cum *obſervationibus de morbis* capitis recuſa. Ex longo malo moriens juſſit incidi corpus ſuum, quo etiam a morte publice prodeſſet: aorta boni ſenis oſſeis ſquamis varia fuerat.

Ej. in E. N. C. multa ſunt adnotata.

Dec. I. ann. I. Lien magnus 6. l. pondere, alvus dura, apoplexia. In ventriculo ulcus, idemque flatu facillime ruptus eſt.

Ann. II. obſ. 39. Colica ex vino, ut putat. Inde pareſis, abſceſſus meſenterii.

Ann. VI. obſ. 116. experimenta nupera cum cicuta aquatica facta. Pereuntes inde homines: alii vomitu ſervati.

Obſ. 119. ad cervi inteſtina & in ſcroto maximi tumores adhærentes, folliculis lamellatis, aqua, materie varia pleni, intus cavernoſi.

Ann. VII. obſ. 16. In canis ventriculo tumor quaſi de pediculo ſuſpenſus, vermibus teretibus plenus, muco immerſis.

Ann. VIII. obſ. 1. de vermibus in ventriculo lupi viſis.

Obſ. 68. Vitia appetitus. Qui cum per quinquennium a matre nutritus fuiſſet, per integram reliquam vitam non alio alimento abſque ſummo incommodo vivere potuit, niſi quod ligna varia comederet; ei alvus conſtanter tarda fuit: idem ex hydrope periit. Quæ ſolo lacte vixit puella. Alius qui ad an. 47. carnium odorem averſatus eſt. In monaſterio pica varia inter virgines dominata eſt. Qui arenulas per ſex dies in ventriculo retinuit, male ab iis habuit.

Ann. IX. obſ. 229. In phthiſico, purulenta rejiciente, hæmoptoe ſupervenerat: pulmo undique adſperſus tumoribus exiguis, albis, ſubrotundis. Abſceſſus in aſperam arteriam aperiebatur, particulæ pulmonis fundum petebant, natabant aliæ.

Ann. X. obſ. 171. Abſque injuria externa, poſt multa mala; abdomen plenum flatu fætidiſſimo: ileo inteſtinum paulo ſupra cæcum ruptum, & paſſim idem inteſtinum ulceroſum & gangrænoſum. Docta ad hunc morbum commentatio.

Obſ. 172. Ex lapſu, ut videtur, 36 hora mors: inteſtinum fæces & aërem per foramen in abdomen dimittebat.

Dec. III. ann. I. obſ. 135. Ab inſultu epileptico proxima mors ſupervenit. Vaſa cerebri ſanguine turgida, circa occiput ſanguinis libra effuſa.

Obſ. 136. ex terrore vox vitiata, ut cantillare videretur, cætera ſanus. Cartilago ſcutiformis per medium fiſſa erat, & pars altera depreſſa, altera eminebat. Clamori forti in præcone (*Nachtwächter*) hoc malum Wepferus tribuit.

Apud Lentilium in *miſcell.* Hydrargyrus in ſceleto repertus: Apud Peyer *hydr. ovar.* exemplum hydropis ovarii cum pilis piloſis.

§. DCLXXXII. Varii.

August. Gallarati *de peragendis in peſte & peſtiferis affectibus* Ticin. 1658. 4. Cat.

Francisci Cavalli *de inſito morborum medicum opus & novum* Catanæ 1658. 8. Mong.

Casp. Calderæ *de* Heredia *tribunal medicum, magicum & politicum* Lond. 1658. fol. Strasb. 1663. fol. In P. I. prognoſis fallacia in communi & in particulari: obſervationes ſelectæ medicæ. Theſeus climactericus peregrinus. Antitheſeus expugnatus. Conſultatio de palpitatione cordis. De pulmonis & pectoris tuberculo. Judicium de ratione minorandi in praxi Hiſpalenſi. App. ad quæſtionem de V. S. in talo. De potionum varietate, de chocolata. Auxiliorum chemicorum judicium æqua lance libratum. De peſte Hiſpalenſi. In P. II. Tribunal continetur medico magicum; in P. III. Tribunal politicum. Acc. l. de facile parabilibus.

Ej. *Tribunalis medici illuſtrationes. Febrium & ſymptomatum accuratiſſima curatio. L. de facile parabilibus* Antverp. 1663. fol. Separat Lindenius.

Separari debet Petrus Michael *de* Heredia Complutenſis, quem dicemus.

J. Bapt. Bindi *Loimographia ſ. hiſtoria peſtis contagioſæ, quæ a. 1656. in Eccleſiaſticam ditionem fuit illata* L. V. Rom. 1658. 4. Mazuch.

Ej. *de nova epilepſiæ differentia conſultatio* Rom. 1658. 8. Bur.

Simon *de* Molinariis *Ambroſia Aſiatica, ſeu de virtute & uſu herbæ The ſive Cia* Genuæ 1672. 12. *. In botanicis dixi: elogium potius eſt herbæ theæ, ad omnes pene morbos, epilepſiam etiam & catochum. Medicamentorum nonnullorum formulæ. Virtutes aquæ communis.

Ej. *de trochiſci de vipera compoſti* Genova 1664. 4.

Josephi Faulisi *de virtutibus Xalappæ, quod non ſit venenoſa, neque hepati, ventriculo, cordi inimica, neque nimis laxativa* Panorm. 1658. 4. Mongit.

Phlebotomia heroico carmine adumbrata Pariſ. 1658. 4. Falc.

Martin Schook *de butyro* Groning. 1658. 12. 1664. 12. *. Hiſtoria phyſica butyri, ejus noxæ, quando nimis ubertim in uſum recipitur. Caſei noxæ & averſationis exempla.

Ej. *de ſignaturis fetus & nævis* Groning. 1659. 12. Immenſa compilatio.

Ej. *de cerevisia* 1661. 12.

Ej. *de fermento & fermentatione* 1663. 19. L.

Ej. *de inedia medicamento univerſali* Groning 1664. 12.

Ej. *de ſternutatione* Amſterd. 1664. 12. L.

Diſpenſatorium Hafnienſe a medicis urbanis & aulicis concinnatum Hafn. 1658. 4.

Christ. Ehlwart *metrica deſcriptio peſtis, quæ a.* 1667. *M. Julio primum affligere cepit, & quingentos circiter homines ſuſtulit, cum gratiarum actione* Colberg. 1658. 4. Oelrichs.

Joa-

Joachimi Hildebrand *Oratio de fundatione Academiæ Juliæ. Acceſſit* Henrici Meibom *de fundatione urbis Helmſtadienſis oratio* Helmſt. 1658. 4. Tr.

Ej. *de jejunio prælectio* recuſa cum Christ. Henric. Ritmeyer ib. 1719. 4. Tr.

J. Andr. Graba medici Erfordienſis *caſus laborantis affectu hypochondriaco cum ſymptomatibus ſcorbuticis* Gieſſ. 1658. 4. Pl.

Ej. *Beſchreibung der unaufhörlichen giftböſen anfälligen Landfiebern* Erfurt 1660. 8.

Ej. *kurze Erinnerung von der hin und wider graſſirende Seuche der Blattern u. Maſern* ib. 1661. 8.

Ej. *kurzer Unterricht vom Scharbok* ib. 1661. 8.

Ej. *medicinaliſche Erinnerung wie man ſich bey jeziger gefährlichen böſen Seuche von der Peſt verhalten möge* ib. 1666. 8.

Ej. *ελαφογραφια, ſ. cervi deſcriptio phyſico medico chymica* Jen. 1667. 8. *. In cervo pene panaceam ad omnes corporis humani morbos invenit: cornu cervi, chemicæ ejus præparationes, ſal volatile, bezoar, ſanguis, medulla: formulæ quas quæque pars cervi præparata ſubit, morbi quibus opponi ſolent &c.

Carolus Patin, Guidonis fil, vir doctus, antiquitatum amans, in exſilium ivit, quod mandata regia neglexiſſet, & Patavii docuit.

Ej. *de optima medicorum ſecta oratio inaug.* Patav. 1676. 4.

Ej. *oratio de febribus* ib. 1677. 4.

Ej. *oratio de* Avicenna, *habita a.* 1676. Patav. 1678. 4. B. Bun.

Ej. *oratio de ſcorbuto* Patav. 1679. 8.

Ej. *quod optimus medicus debeat eſſe chirurgus* ib. 1681. 4.

Ej. *oratio quod medico chirurgo liceat abſque artis dedecore etiam beſtiis mederi* Venet. 1682. 4.

Ej. *oratio medicinam practicam non ſatis æſtimari* ib. 1682. 4. Riv.

Ej. *de peſte* Patav. 1683. 8. Aug. Vind. 1683. 4. B. B. Primarium medicamentum adverſus peſtem Carolinam eſſe antidotum, cui a Carolo Borromeo nomen ſit, compoſitam ex medicamento ſudorifero, cardiaco, & purgante. Ipſum Carolum carbunculo correptum, eum propria manu inciſiſſe, pus emiſiſſe, ita ſymptomatibus omnibus finem feciſſe.

Ej. *quod optimus medicus debeat eſſe polymathes* ib. 1684. 4.

Ej. *Lycæum Patavinum* Patav. 1682. 4. *. Vitas & icones profeſſorum univerſitatis ſui temporis tradidit, eas inter ſuam aliquanto fuſiorem.

Ej. *oratio in febribus medendis inſpiciendum eſſe lotium* Patav. 1688. 4.

Ej. *theoremata philoſophico medica de vita & morte* Patav. 1685. 4.

Ej. *ερωτηματα ιατρικα de medico* Patav. 1685. diſp.

Ej. *flores medicinæ theoreticæ* Patav. 1686. 4.

Ej. *opiniones medicæ de febribus* Patav. 1687 diſp.

Ej. *oratio luem Veneream non eſſe morbum novum* Venet. 1687. 4.

Ej. *de remediis ſpecificis Oratio* Patav. 1689. 4.

Ej. *de remediis ſudoriferis* Patav. 1689. 4. Riv.

Ej. *de aortæ polypo epiſt.* Brix. 1731. 8. Smith. niſi error eſt.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* X. *obſ.* 123. Hydropicis aquis ſubito evacuatis mors ſupervenit.

Ej. *commentarius in* M. Artorii *medici* Cæsaris Aug. *cenotaphium ex Græcia adlatum* Patav. 1689. De aſclepiadeæ ſectæ medicis.

Carolus *de* Laurendiere edidit Melampum *de nævis* Gr. lat. & Cardani *metopoſcopiam* Pariſ. 1658. fol.

Caroli Barbeirac *quæſtiones medicæ duodecim* Monſpel. 1658. 4. *. Medicus reformatæ religioni addictus, ſimpliciſque curationis amans. Potum nive refrigeratum ſanitati convenire, chalybem viſcerum obſtructionibus, vomitum ſuffuſioni. Philtris amorem conciliari. Scirrhum & exquiſitam quartanam cauſa convenire & curatione. Contra antimonialium uſum in febribus putridis. In variolis erumpentibus, & bubonibus peſtilentialibus, venam debere ſecari. Annos climactericos non eſſe pertimeſcendos. Summus clinicus Vieussenio audiit.

Ej. *medicamentorum conſtitutio*, *ſ. formulæ editæ & auctæ* a D. M. Monſpelienſi (Jacobo Farjon) Lion 1751. 8. *. 1760. 8. Fatetur editor, incertum eſſe num C. B. verus auctor ſit. Formulæ, I. Claſſes medicamentorum, qualia Monſpelii in uſu ſunt. Apozemata numeroſa, ut in Arabicis ſcholis ſolent. Additamenta paſſim adjecta ſunt, etiam criticæ notæ, & refutationes aliquæ. Ita cum Barbeyracus helleborum nigrum in apozemate adverſus melancholiam adhibuiſſet, editor monet, hanc radicem nimis ſiccare, & ſpiſſare; monet idem, ne in rheumatiſmis viperina juſcula nimis libere adhibeantur, profutura ſi ſpiſſitas humorum adfuerit. Potio quæ corticem peruvianum recipit, cum ſale abſinthii, hic enixe laudatur. Remedium Arabicum ad hydropem, quod Pariſiis potiſſimum ex ſanitate D. Herault reſtituta famam adquiſivit, ex antimonio crudo, croco martis aperiente, ſcammonio mixtum. Inter emetica plurimo in uſu eſſe ſirupum emeticum Glauberi; neque debere medicamenta antimonialia ſuſpecta eſſe, cum in morbis acutis princeps fere mali fomes in ventriculo reſideat. De Ipecacuanha & Simaruba Cl. Farjon. Juſcula, formulæ Monſpelienſibus propriæ & familiares, inter eas juſculum viperinum, ubi monetur, non ſemper neque in iis morbis convenire, cum quibus acrimonia conjuncta fuerit.

Iterum

Iterum Cl. F. adnotat, amygdalarum ſuccum ventriculo ſæpe moleſtum eſſe. Deſcribit *ptiſanam regiam* ex lignis, adjectis alvum ducentibus paratam. Sic pulpam colocynthidis in decocto ſudorifero admiſceri, cum monitore pariter mireris. Purgantia bonum lactis effectum turbare. Lac caprillum verno tempore aſinino præferri. Cum virum illuſtrem vomitus acidi, cum terra effervefcentis, liquaminis mire vexarent, BARBEYRACIUS ægrotum ſolius lactis pro cibo & potu uſu conceſſi ſervavit. Aquæ minerales Gallicæ aliquæ; potiſſimum Balarucenſes. Aqua levis, non mineralis, diluendis humoribus apta, *du Maine* dicta. Vomitus omnium ciborum cum colico dolore, hic Bellilucanis a D. SIDOBRE ſublatus. Corticis peruviani uſum debere aliquamdiu continuari, etiam quando febris ceſſaſſe videtur; nocere tamen in vino infuſum (imo vero efficacius operatur, nimis vero utique efficaciter, quando timetur, ne æger nimium caleſcat). Aliæ laudes corticis Peruviani. Coffea, Thea, Chocolata. Laudatur coffeæ uſus viris ſtudioſis & ſenibus proficuus; nocere quoties ægrotus hæmorrhoidibus obnoxius eſt, aut eryſipelati. Nihil in acore ventriculi ſuperando aloe efficacius. Pulvis de gutteta etiam nunc frequenti in uſu eſt.

EJ. *traités nouveaux de médecine contenant les maladies de la poitrine des femmes & de quelques autres maladies ſelon les nouvelles opinions* Lion. 1654. 12.

Recuſum cum tit. *Diſſert. nouv. ſur les maladies de la poitrine, du cœur, de l'eſtomac des femmes, vénériennes, & quelques maladies particulieres,* Amſterdam 1731. 12. Laudat frictionem hydrargyri.

EJ. *elogium* ad a. 1699. reperitur in Hiſtoire literaire de Louis XIV. par LAMBERT.

SYLVESTRIS RATTRAY M. D. Glaſgovienſis, *Aditus novus ad occultas ſympathiæ & antipathiæ cauſas inveniendas per principia philoſophiæ naturalis ex fermentorum anatomia hauſta patefactus* Glaſgov. 1658. 8. L. Tubing. 1660. 12. *. & in *Theatro ſympathetico* Nurnb. 1660. 12. *. 1662. 4. *. Antipathias, etiam herbarum & aliorum medicamentorum, ad morbos certos curandos. Plurima fabuloſa.

Hoc *theatrum ſympatheticum*, in quo ſympathiæ variæ ex libellis DIGBÆI, PETRINII, HELMONTII &c. aliorum repetuntur Nurnb. prodiit 1660. 12. *, 1662. 4. *. V. in chirurgicis T. I. p. 367. Multa tamen paſſim habet, pleraque equidem fabuloſa, quæ ad medicinam internam referas.

MICHAEL BOYM miſit a. 1658. ex Regno Sina l. *de pulſuum doctrina ſ. clavem medicam.* Ea a PHILIPPO COUPLET ejuſd. ſocietatis a. 1686. cum appendice ad *ann.* IV. *Dec* II. E.N.C. edita eſt, qui l. diverſus eſt a CLEYERIANO, quem dicemus. Icones aliæ vere Chinenſes, ut facile ex longis adgnoſcas unguibus, quos CLEYERUS non habet, & in quibus externæ fere partes & puncta exprimuntur, qua ſede pulſus tangitur, tum medici manum prehendentis legitimus geſtus. Cum vero

CLEYERI opuſculum multis libellis fiat, hic capita ſunt 17. quæ CLEYERUS non habet, ut a decimo octavo incipiat. Compendium anatomes, & phyſiologiæ, a BOYMIO ad Chinenſium placita ſcriptum, cum recenſione locorum pulſuum, & humorum ſcaturiginibus. Tum pulſus tangendi ratio, locus, tempora, fuſe. Numerum pulſuum cum numero reſpirationum comparat, & prognoſtica a pulſibus ſumta, ſpecieſque pulſuum tradit.

LUDOV. JACOBILLI *Bibliotheca Umbriæ* Fulginei 1658. 4. CARR.

§. DCLXXXIII. VARII.

MARTINI ARREDONDO *Albeiteria* Madrit. 1658. C. de V.

ANT. DE SAN BONAVENTURA *Lazaretti della citta e riviera di Genova del anno 1657 ne quali ſi narrano l'operazioni di quelli ſi ſacrificano alla ſalute del proſſimo, e ſi danno le regole del ben governare un popolo flagellato della peſte* Genova 1658. 4. MAZUCH.

GUISEPPE COLANTONIO *ragguaglio della peſte ſcuoperta nella citta di Rieto* a. 1656. Rom. 1658. 4. *. Hiſtoria potius quam medica relatio. In montanis, ſaluberrimo loco, ſita urbs infecta fuit peſte, bubonibus, carbonibus & petechiis nigris fecunda, dum tamen morbus pertinaciter diſſimulabatur. Acorem noſter dabat vitriolicum & theriacam. Vi denique & ſuppliciis bonus ordo in civitate reſtitutus fuit, & tria conſtituta noſodochia, infectum, dubium, & ſanum. Pauci mortui ſunt. Octoginta diebus domus clauſæ fuerant, & cum aperirentur, peſtis recruduit.

MIGUEL PARACUELLOS *libro de Albeitar y qual ſi contien multas coſas* Savagoſſa 1658. 8. 1702. 8. Hæc editio aucta eſt arte equorum calceandorum C. de V.

Alphabeto delle materie ſpettanti all arte de ſpeciaria Bologn. 1685.

G. ALFONSO BORELLI magnus mathematicus. Lego ſed nimis ſero, anno jam 1649. ſcripſiſſe, *delle ragioni delle febri maligne di Sicilia* negli anni 1647. 1648. Coſenza 1649. 12. MAZUCH.

EJ. *della cauſa de febri maligne* Piſa 1658. 4.

In *Poſthumis* MALPIGHII, *epiſtolæ* aliquæ BORELLI exſtant, de morbo epidemico, qui a. 1661. Piſis graſſatus eſt. Ventris dolor aderat, vomitus frequens, ſitis, inquietudo; levamen a fluore ventris, non ita a venæ ſectione. Pulmones ſani, nullum in cadavere vitium, niſi moles felleæ veſiculæ aucta.

In *l. de motu animalium* P. II. Rom. 1681. & 1689. 4. *. de dolore caput legas, cujus proxima cauſa non ſit ſolutio continui, ſed utique nervi vellicatio. Laſſitudo. Convulſio, cujus cauſa ſit moleſta nervorum mordicatio. Tumor. Febris, quæ non fiat a fermentatione aliqua, neque a ſanguinis putredine, aut ab alia quacunque corruptione, ſed a ſpirituum acrimonia cor irritante & nervos.

Theoria

Theoria periodorum, ſymptomatum febrilium. Curationem febris vix medicamentis deberi. Venæ ſectionem & purgationem alvi aliis conferre, aliis nocere. De vaporibus ſpecus ad lacum Agnanum.

STEPH. BRACCIOLINI *bewährte Roßarzneyen* eſt liber II. cum PLUVINELLO editus Erford. 1658. 8. CARLS. Primam editionem ignoro.

MARIN HAMEL *diſcours de la cure & de la préſervation de la peſte* Rouen 1658. 12. FALC.

J. CHRISTIAN GEILFUS *truz podagra* Augſpurg 1658. 8.

EJ. *de terra ſigillata Laubacenſi* . . . .

EJ. *inſtitutiones medicæ* Augſp. 16 . 8. TR.

Treatiſe of phlebotomy with the uſe of cupping glaſſes and leeches Lond. 1658. 8.

§. DCLXXXIV. DISPUTATIONES.

MARTINUS FRIDERICUS FRIESE Profeſſor Lipſienſis.

EJ. *de hyſteralgia ſ. dolore uteri* Lipſ. 1658. 4.

EJ. *de epilepſia* Lipſ. 1658. 4. HE.

EJ. *de medico naturæ imitatore* Lipſ. 1664. 4.

EJ. *coralliorum tincturæ examen* ib. 1665. 4. 1679. 4. HE. PL.

EJ. *de tuſſi* ib. 1667. 4. HE.

EJ. *de aſcite* ib. 1664. 8. HE.

EJ. *de podagra* ib. 1673. 4.

EJ. *de auctoritate medici* 1680. 4.

EJ. *de ſalivatione* ib. 1648. 8. HAEN. RIV.

EJ. *de apoplexia* HE. anno omiſſo.

HIERONYMUS BAUHINUS περι της περιπνευμονιης Baſil. 1658. 4. PL.

EJ. *de odontalgia* Baſil. 1660. 4.

EJ. & TSCHIENTSCHI *de diarrhœa* Baſil. 1663. 4. *.

EJ. *prolegomena medica in ſuccinctas theſes reducta* Baſil. 1665. 4.

EJ. *theſes medicæ de peſte* Baſil. 1666. 4. PL.

EJ. *de tertiana intermittente* Baſil. 1666. 4. PL.

EJ.

Ej. *de catarrho* Baſil. 1665. 4. Pl.

J. Dietr. Brandes *de epilepſia* Utraj. 1658. 4. Pl.

Ant. Berckhuys *de arthritide* Groning. 1658. 4. Pl.

Ant. Gunther Friderici *de hæmorrhoidibus immodicis* Lipſ. 1658. 4. Pl.

Mart. Weise *de phthiſi* Leid. 1658. 4. Pl.

Jacobus *de* Paz Malacitanus Judæus *de ſyncope* Leid. 5418, quod interpretor 1658. 4. *.

Caspar March *de apoplexia* Roſtock 1658. 4.

Ej. *programma ad præparationem theriacæ Andromachi* Kiel 1665. 4.

Ej. *de affectu hypochondriaco* Roſt. 1665. 4. Haen.

Ej. *de menocryptia* Kiel 1666. 4. Pl.

Ej. *conſilia de memoria conſervanda*, cum Henr. Muller *eccleſiaſtico* Roſtock 1654. 8. Moeller.

Ej. *de melancholia hypochondriaca* ib. 1673. 4. Moell.

Georg. Casp. Kirchmaier de *vita & morte* Witteb. 1658. 4.

Ej. *de aranea imprimis & de tarantulis* ib. 1660. 4. He.

Ej. *de paſſionum & corporis morborum traduce* Witteb. 1684. He.

Ej. *pathologia vetus & nova* Witteb. 1685. 8. Tr.

J. Jacob Schuster *de pica ſ. malacia* Argent. 1658. 4. Riv.

Henr. Coeller *diſquiſitio morbum ſacrum veluti ignotum in republica medica humani corporis hoſpitem vulgata medicorum de eodem dogmata refellendo ac veram eſſentiam ſedem declarando introducens* Gieſſ. 1658. 4. *.

J. Fitzmann *de phthiſi* ib. 1658. 4. *.

Ant. Bigorre *declaratio laureæ.. triumphus novem celeberrimis quæſtionibus medicis pro more completus* Monſpel. 1658. 4.

J. Bacmeister dictus eſt T. II. p. 676. ſed omnibus computatis, puto huc potius referenda eſſe, ut prima diſputatio ſit anni 1658. tantum ut addatur.

Ej. *de cachexia* diſp. ib. 1658. 4.

Ej. *problemata phyſiologico medica* ib. 1664. 4.

Petri Perreau & Franc. Gouel *E. hydropi elaterium* Pariſ. 1658.

J. Arm. de Mauvillain & Ant. Joh. Morand *E. febribus putridis cardiaca* Pariſ. 1658.

Bertin

Bertin Deuxivoye & Lud. Gallois *E. febri quartanæ Peruvianus cortex* Pariſ. 1658.

Steph. Bachot & Petr. *le* Large *Non E. affectibus melancholicis manna* Pariſ. 1658.

J. B. Moreau & Fab. Perreau *Non E. colico & nephritico dolori eadem remedia* ib. 1658.

Eusebii Renaudot & Mich. Denyau *E. arthritidi pyrotica conveniunt.* ib. 1658.

Mich. *de la* Vigne & J. Gallois *Non E. in medendo acrium ſalutaris uſus* ib. 1658.

Petr. Perreau & Raph. Maurin *E. melancholicis venus* ib. 1658.

Steph. Bachot & J. B. *de* Revellois *E. utendum cibis ſimplicioribus* ib. 1658.

§. DCLXXXV. Thomas Willis.

Inciſor, in hypotheſes proclivior, potiſſimum chemicas, & efferveſcentias.

Ej *diatribæ duæ*, 1, *de fermentatione*, *ſ. de motu inteſtino particularum in quocunque corpore.* 2, *de febribus*, *ſ de motu earumdem in ſanguine animali* Haag 1659. 12. L. Lond. 1660. 8. L. 1662. 8. *. 12. Amſt. 1663. 12. L. 1665. 12. L. 1665. 8., ut legi, 1669. 12. Leid 1680. 12. Hæ editiones tertia parte auctoriores ſunt quam prima.

Liber *de fermentatione* phyſici fere argumenti eſt, aut certe ad fermentationes pertinet, quas noſter putat in animalium ventriculo, ſanguine, liene, ſemine & fere ubique locum habere. Morbos a fermentatione eſſe, & unumquemque ſuas tragœdias fermenti cujuſdam ope ludere. Corruptio & putredo.

In tr. *de febribus* in ſanguinis elementa inquirit: quatuor antiqua elementa refutat, iis tria elementa chemica ſubſtituit. Febrem oriri a mala fermentatione & ſanguinem duplici efferveſcentia cieri, quaſi naturali, & alia præter naturam. In febre efferveſcentiam fieri a ſucco nutritio depurato, congeſto, unde ſanguinis dyſcraſia. Ut febres medicamentis emeticis curentur. Febres ſingulæ, & cujuſque periodus, & curatio. Hæc fit diaſcordio, ſale abſinthii. In quartanæ curatione fidelem corticis peruviani efficaciam laudat. Febres continuæ ab efferveſcentia ſpirituum, ab inflammatione partis oleoſæ ſanguinis, aque contagio. Singularum febrium hiſtoria. Pulſuum uſus in prognoſtico, & urinæ, quam & plurimi facit. Curatio; vomitum movet, ſanguinem mittit, cereviſiam dat tenuem, lactis ſerum, refrigerantia omnia. Pulſus intermittens non ideo malignus eſt. Febris maligna a ſanguine aut nimium diſſoluto, aut conpacto. Peſtis cum ſymptomatibus. Vomitum hic

movet, inde ſudorem. Febres malignæ; epidemica illa anni 1643. cum ſtupore. Variolæ. Gravis caſus ſola refrigerante curandi ratione ſuperatus: alias ab hæmorrhagia. Tertianas febres victu tenui & alvum ducentibus ſanat; quartanam emeticis, ſudorificis, etiam ſalivatione: Peſtem evacuantibus metallicis & alexipharmacis. Venæ ſectionem defendit. Febris purpurata catarrhalis anni 1638. cum virium proſtratione. Alvum ducit, veſicas trahit.

In *Urinæ* analyſi aliquanto plus profecit, ad quam & exhalatione uſus eſt & ſubſidentia, & admiſtis quæ vocantur *reagentibus*. Colorum aliorumque adtributorum urinæ ſignificationes. Habet etiam morborum rariorum memoriam aliquam. Calculorum generatio. Calculi intra membranam veſicæ tanquam cyſtidem incluſi: ejuſmodi membrana, cruſta arenoſa plena, a femina egeſta. Sanguis, carnium quaſi fruſta, tubuli cum urina excreti, morbus ſpiritu vitrioli ſanatus. In alio pus & ſanguis cum urina prodiit; cum ceſſaret prodire, febris mali moris ſucceſſit, quoad abſceſſus ſponte natus pus iterum funderet. Ren a morte alter nihil reliquerat ſui præter membranam, altero calculis repleto, quorum unus inpactus ureterem claudebat. Sedimentum farinaceum album, quod decidit, & urinam limpidam relinquit, nunquam non calculum indicat &c.

EJ. *cerebri anatome* Lond. 1664. 4. *. 1664. 8. *. & alias. Princeps viri opus, anatomici utique argumenti, Phyſiologica admiſta habet, pathologica pauca. Mireris docere bonum virum, humores per infundibulum & in glandulam pituitariam ferri, & in proceſſus mammillares, & per os cribroſum trajicere, etiam exemplis adductis, ut feminæ, cui de naribus aqua ſtillabat limpida, cum gravi cephalæa & vertigine laboraret. A nervorum conjunctione & adfectione varia, ſympathia & alia ſymptomata. Suffocationis ſenſus in gutture, ab adfecto nervo intercoſtali: vomitus in adfectu nephritico.

EJ. *Pathologiæ cerebri & nervoſi generis ſpecimen, in quo agitur de morbis convulſivis & de ſcorbuto* Oxon. 1667. 4. L. Amſterd. 1668. 12. L. 1670. 12. Lond. 1678. 12. *. editio quarta, ab auctore locupletata. Pergit hypotheſin ſuam proponere, ſpirituum ſe explodentium, in varias acrimonias degenerantium, multaſque huic hypotheſi hiſtorias medicas interponit. Morbum hypochondriacum in cerebro ſedem habere. Convulſionum cauſam utique ſæpe, etiam in cadavere inciſo, oculos fugere. Frequens eſt aqua in cerebro effuſa abſque epilepticis aut convulſivis motibus. Non in meningibus cauſam convulſionum ſedere. Vertiginem epilepſia ſecuta eſt, quæ circa pubertatem erupit. Alia, cui menſibus in ordinem redactis morbus deſiit. In epilepſia noſter vomitum antimonialibus ciet, pæonia utitur, oleo ex ſale veneris &c. Convulſiones. Fonte in cervice, deinde veſicis excitatis, cum puer ſanus videretur, ſucceſſit tamen crurum imbecillitas & paralyſis. Opii in hyſterica femina felix effectus. Aliam veſicatoria empl. curarunt, & alcalia volatilia. In alia convulſiones in inſaniam perpetuam tranſierunt. Malum hyſterici ſimile in viro. Ventriculi tumor hyſtericus. Febris epidemica anni 1661, cum tuſſi, ſtupore, etiam phreneſi & cerebri adfecti ſignis,

ſæpe

ſæpe valde diuturnis; in cadavere intuſſuſceptionem inteſtini vidit, pulmonem nigrum, cerebrum aqua irrigatum. Nulli dies critici obſervari potuerunt, noſter emetica dabat. Adfectus hyſtericus periodicus. In hyſterica femina uterus ſanus, quinta ab abortu hebdomade. Tuſſi convulſiva abſque vitio pulmonum a nervis, ut videtur, nata. In ſcorbuticis adnotat, ſe crepitum oſſium motorum percepiſſe. LINDIO cæterum diſplicuit, quod omnia confuderit, arbitrarias ſcorbuti claſſes fecerit &c. In ſanguine ſulfureo ſalinum & ſalino ſulfureum vitium eſſe, & in nerveo liquido tria genera acrimoniæ ſedem habere.

EJ. *adfectionum quæ dicuntur hyſtericæ & hypochondriacæ pathologia ſpaſmodicæ vindicata contra* NATH. HIGHMOR. *Acc. diſſ. de ſanguinis accenſione de motu muſculari* Lond, 1670. 8. Leid. 1671. 12. *. Genev. 1675. 4. Contra HIGHMORI placita WILLISIUS defendit, malum hyſtericum & hypochondriacum nervorum vitium eſſe. Paſſim tamen bona aliqua habet. Polypum cordis in pueris poſt febriculam aſthma facere. In teneris corporibus a clyſteribus flatulentiam inteſtinorum & ventriculi excitari.

In *l. de motu muſculari* aliqua habet de ſpaſmis. In hyſterica femina videri paroxyſmum ab αναισθησια initium facere, deinde caput inclinari, brachia & crura rigere; ſuccedere cuique generi motuum alios contrarios: his denuo alios longiores, & demum emproſthotonum & opiſthotonum; huic malo paralyſis crurum ſucceſſit.

EJ. *de anima brutorum exercitationes duæ. Altera pathologica morbos qui cerebrum & nervoſum genus afficiunt explicat eorumque Therapejas inſtituit* Lond. 1672. 4.*. 1672. 8.*, Amſt. 1674. 12. L. Primam exercitationem anatomicam & phyſiologicam omitto. Altera multas habet hypotheſes de ſpiritibus lucidis degenerantibus.

Multa tamen etiam utilia intercedunt, curationes integræ & inciſiones cadaverum. Morbos autem capitis recenſet, cum cujuſque cauſis. Cephalalgiam terebrato cranio HARVEIUS ſanare volebat. Quæ inveteratæ luis venereæ effectus eſt, eam ſalivatione non debere tractari, quæ fere infeliciter ſuccedat, producto exemplo. Veterinarios arterias incidere. Cephalæa diuturna in lethalem lethargum tranſiit; aliud exemplum, ubi cephalalgiæ paroxyſmus in ſoporem, ſed minime malignum abiit. Aliud exemplum hemicraniæ, cui tumores in collo, convulſio & rigor funeſti eventus ſucceſſerunt. In alio exemplo vaſa cerebri & meningum ſanguine pleniſſima fuerunt, ventriculi ſero. Iterum morbus meningum craſſo ſanguine diſtentarum, ipſæque totæ phlegmone adfectæ. Aliæ cephalææ periodicæ. Lethargus ſæpe fit a feroſa cerebri colluvie. Exemplum mali a nimia doſi opii ob colicos dolores ſumti nati; inde oppreſſio ventriculi, ſyncope & mors intra tres horas. Subita mors abſque cauſa probabili in cadavere conſpicua. Lethargum pene ſemper venæ ſectionem requirere. Convenire veſicatoria emplaſtra ſincipiti admota. A cucurbitula cum multa flamma lethargicus homo ſanatus; ſic alius, tamen ut memoriam amiſerit. Tres homines WILLISIUS ſanavit profundo ſopore

 obru-

obrutos, cum radicem, ut ſuſpicatur, hyoſcyami ediſſent. Vomitum movit, clyſteres acres ſubjecit. Vinolentus homo, qui hydropem ſolebat abſtinentia facillime abigere, cum porro poculis indulgeret, in profundam ſomnolentiam incidit, aque coffea & ſtimulantibus liberatus ex aſthmate periit. Pervigilium & coma vigil. Vertigo. Sanatus æger antimonialibus emeticis. Alium noſter reſtituit, cui crura intumeſcebant cum paralyſi & oblivione. Apoplexia: ejus ſpecies, quam noſter habitualem vocat. In cadavere apoplectici nullum repertum vitium, cui apoplexiæ cauſa imputaretur. Paralyſis: eſſe ubi thermæ noceant. Paralyſis cum oculi immutabilitate, & univerſi corporis torpore & debilitate, cum ſanguis in ventriculum cerebri effuſus eſſet, & ab eo thalamus opticus, corpus calloſum atque corpus ſtriatum comprimeretur. Ex febre intermittente colica, deinde paralyſis, ſuperata ſalivæ fluxu per præcipitatum hydrargyrum excitato. A lethargo paralyſis. Abſceſſus in rene principia, & effuſa ſanies cerebrum multa aqua circumfuſum, qua etiam ventriculi ultra modum turgebant, unde cæcitas. In alio phrenitico partim, & partim apoplectico, ventriculi cerebri aqua pleniſſimi. Omitto phrenitidem, melancholiam &c.

Ej. *pharmaceutica rationalis*, *ſ. diatriba de medicaminium operationibus in corpore humano* T. I. Oxon. 1674. 4. *. T. II. 1675. 4. *. Totum opus Oxon. 1678. 8. *. Haag. 1675. 12. L. 1677. 12. *. Anglice, vertente D. PORTAGE Lond. 1683. fol. Ejuſdem generis utilis liber, cui tamen noſter immortuus eſt. Anatomica & phyſiologica omitto, illa non optima. Vomitus. Qui deglutire non poterat, niſi virgula, cui ſpongia adfixa erat, detruſa viam cibo in ventriculum præiret; totis ſedecim annis. Emetica medicamenta & eorum agendi ratio, ſcriptiones. Vomitus nimius, ut compeſcatur. Purgatio & purgantia medicamenta. Mali effectus draſticorum purgantium. Ab hypercatharſi ungues nigri & cruſtoſa de tota cute ſcabies. Contra olei olivarum vim purgantem. Dyſenteria Londinenſis incruenta, & altera anni 1670. cruenta, cui contemporanea ſolet eſſe febris quædam anomala. Noſter dabat rheum, theriacam, medicamenta adſtringentia, diacodium ad unciam, (qua tamen doſi perparum operatur). Diureſis & diuretica medicamenta, eorumque ſcriptiones. Diabetes, qui ſanguinis eſt deliquium. In calculoſo poſt diuturnam lotii retentionem mors, cum nihil in uretere obſtructum videretur. Saporem mellitum lotii adfuiſſe; laudat ſpiritus alcalinos volatiles. Curatio, cypreſſi nucleis, gummi, rheo, ſirupo de meconio. Adſtringentia parum prodeſſe. Sudatio & medicamenta ſudorifera. Sudoris nimii poſt quartanam febrem exemplum. Diſpoſitio ad morbos catarrhales. Sudor immenſus multorum annorum, ut multæ unciæ ſudoris de femoribus in pelvim defluerent. Sudor Anglicus. Medicamenta cardiaca. Palpitatio cordis cum auricula cordis dextra immenſum turgida eſſet, pulmo obſtructus. Opii uſus & damna: ſudorem movere & alexiteriam vim exercere. Ab opii uſu in cacochymo hydrops anaſarca: repetito opii uſu & paulatim aucto ſanatus, ſudore ingenti excitato. Immanes dolores non tantum opii uſu ſedati, ſed omnino ſublati. Noxæ variæ ejuſdem opii; mors ſubita per ſoporem, etiam abſque ſopore.

Pectori nocere, & adpetitum tollere. Felem ab exigua opii doſi necari, canem ne a magna quidem, neque a duabus drachmis. Coffeam aliquid ſtuporiferi habere.

P. II. Reſpirationis vitia. Venæ pulmonalis lapidea durities, ut vix guttatim ſanguis in cor deſtillaret. Pulmones tumidi ſanguine obfarti. Tuſſis. Phthiſis, etiam nervoſa. Acorem ſulfureum tabidis conferre. Tuſſis puerorum convulſiva epidemica; ad eam curandam lichen pyxidatus. Balſamica laudat. Hæmoptoe, a cauſa ſcorbutica, poſt ſalivationem nata. Hederam terreſtrem vehementer laudat. Hæmoptyſis curata carcere & aquæ ſolius potu. Peripneumonia. Poſt repetitam venæ ſectionem noſter ſpiritum ſalis ammoniaci dedit, veſicas copioſe traxit, felici eventu. Pleuritis. Venæ ſelectum parum laudat. Empyema. Sectio in eo malo alias felix, alias morti impediendæ impar. Alii ægri a morte inciſi, quos forte ea paracenteſis ſanaſſet. Vomica pulmonis. Exemplum fonentis emollitæ & apertæ vomicæ, & in fiſtulam abeuntis. Aſthma. Senex, cui a ſomno graviſſimi paroxyſmi imminebant, malum gummi ammoniaco mitigabat. Hydrops pectoris. In juvene pulſus quaſi vaſis rupti, inciſo pectore hactenus reſtitutus. Alium noſter uſu calomelanos reſtituit. Icterus. Aſarum adhibet, & lumbricorum pulverem. Morbus hepaticus. Hydrops aſcites. A nimio potu hydrops. Hydrops hydragogis ſanatus. Tympanites. Anaſarca. Phlebotomiæ uſus ſanguinis copiam minuit, miſtionem emendat, motum inordinatum corrigit. Selectus venarum. De vena brachii ſanguis mittitur, quoties ſubito magna plethora deplenda eſt. Ad revulſionem potius in pede, aut de hæmorrhoidum venis, ſanguis trahitur. Medicamenta iſchæma. Veſicatoria: Non conveniunt hominibus calidæ temperiei. Materiem morbi tamen auferunt, & loco criſeos ſunt. Fonticuli. Morbos cutaneos omitto.

Opera omnia prodierunt Genev. & Lion 1676. 4. B. B., qua editione ea comprehenduntur, quæ recenſui; porro Genev. 1680 4. L. Amſterd. 1681. 1682. 4. Venet. 1720. fol. Anglice 1684. fol. Folk.

Lego etiam Willis *Receipts for the cure of all diſtempers* Lond. 1701. 8.

Et Willis *plain and eaſy method againſt the plague* Lond. 1691. 8. Nomen tamen Thomæ in catalogo legi, ſed in operum collectione non redit.

§. DCLXXXVI. G. Blasius.

Gerardus Blasius, Leonhardi fil., medicus Amſtelodamenſis, qui juniores medicos domi alere ſolebat, & in arte inſtituere, potiſſimum etiam in brutis incidendis.

Ej. *impetus* J. Primerosii *in* V. F. Plempium *retuſus* Amſterd. 1659. 4.*.

Ej. *de noviter inventis oratio habita* 6. Oct. 1659. Habet v. Beughem.

Ej. *oratio de iis quæ naturæ, quæ homo arti debet* Amſterd. 1660. fol.

Ej. *medicina generalis nova accurataque methodo fundamenta exhibens* Amſterd. 1661. 12. *. Breve compendium univerſæ medicinæ, etiam anatomes, phyſiologiæ & pharmaceutices.

Ej. *medicina univerſalis hygieines & therapeutices fundamenta methodo nova exhibens* Amſt. 1665. 4. Schulz.

Ej. *Inſtitutionum medicarum compendium diſputationibus* 12 *abſolutum* Amſterd. 1667. 12.

Ej. *apologia ob editionem operum* Pauli Barbette ib. 1672.

Ej. *obſervationes medicæ rariores* ib. 1677. 8. *. Plurima ſpectant ad anatomen corporum morboſorum. Tumores cartilaginei, hydatici, ſpongioſi capitis, ex quorum aliquo multa lympha coagulabilis prodiit. Cum omnia vomitu reddita fuiſſent, colon inteſtinum duobus locis connaum erat, & mire arctatum. Abdomen pene cartilagineum & partim cancroſum. Uteri durities cartilaginea cum mola accreta, ut pondus librarum eſſet octodecim. Ovarium plenum veſiculis & cartilagineis tumoribus, materia pingui, pilis: multum etiam oſſeorum concrementorum. Poſt dolorem inſignem hepatis abſceſſus, aliique per abdomen, alius etiam in meſenterio. Pulmo inflammatus cum ſuppurationis initiis. Hydrops pericardii, veſicula fellea plena craſſa materie, intus in cruſtam coacta. In veſica fungus ſuppuratus, de quo carunculæ deceſſerant. Ventriculus hominis a frigido potu præcipiti morte abrepti inflammatus. Pancreas ſcirrhoſum; lien permagnus. Ilei inteſtini intus ſuſceptio. Veſicula fellis mole aucta. Ductus cyſticus cartilagineus; ſic uterus, aliquoties. Loco renis ſteatoma, in quo calculi: alias ren alter per ſuppurationem conſumtus, & pulmo alterius lateris poſt aſthma. A partu laborioſo uterus ſuppuratus. Ulcus uteri & vaginæ. Veſica urinaria enormiter dilatata. Poſt cardialgiam & ſputum ſanguineum & purulentum, ventriculus enormiter dilatatus & eroſus. Polypi in corde, in cerebri ſinubus. Poſt vomitum cruentum ventriculus ſanguine plenus. Aorta arteria ſupra cor oſſea, & alias in arteria oſſeæ particulæ. Vermis cum urina excretus. In corde calculus & in ductu Whartoniano. Calculus pene circularis in aſthmatici ægri pulmone, & lapillus in hepate cochleam referens. Vermes ex rene prælongi.

Ej. *medicina curatoria methodo nova conſcripta* Amſterd. 1680. 8. Moeller.

Idem edidit P. Morel *methodum præſcribendi formulas* Amſterd. 1659. 12. 1665. 12. 1680. 12.

Tum Beguini *tyrocinium chymicum*, Philippi Muller *miracula chemica, myſteria medica* ib. 1659. 12.

Ej. *diſp. de ictero* ib. 1682. Moeller.

§. DCLXXXVII.

§. DCLXXXVII. Varii.

Francisci Plempii *munitio fundamentorum* V. F. Plempii *adverſus* J. Primirose Lovan. 1659. 4. potius phyſiologica. Lego etiam Amſterd.

Ej. *loimographia ſ. tractatus de peſte* ib. 1664. 12.

Joseph Zamora y Claveira *pathologicæ elucubrationes, in quibus explicantur ſex* Galeni *libri de morborum & ſymptomatum differentiis eorumque cauſis* Saragoſſ. 1659. fol. Seguier.

Jacobi Mancini *ars viſitandi infirmos* Venet. 1659. 8.

Octavius Ferrarius literator Patavinus his temporibus floruit, natus anno 1607.

Ej. *l. de balneis veterum* exſtat in *collectione Theſ. antiq Rom* Græv. III.

Ejus *Epiſtolæ;* Vita viri apud Patinum in *Lyceo*.

. . . . Whitmore *febris anomala* Lond. 1659. 8.

J. Conr. Wechtler perſonæ imp. Leopoldi medicus, *Homo oriens & occidens* L. II. *Hominem ad corruptionem delabentem comitatur* Francof. 1659. f.*. Vaſtum volumen merito ignoratum. Scholaſtica methodus fuſiſſima; multum arabiſmi & inutilium ſpeculationum.

Joach. Polemanni *novum lumen medicum* Amſt. 1659. 12. 1660. 12. 1699. 12. 1747. 8. Tr.

J. Ebeling *vita* Erhardi Stedii *medici hexametris græcis* Wolfenbuttel 1659. 4.

Hieron. Kromayer *programma ad funus* Philippi Muller Lipſ. 1659. 4. B. Bun.

Pharmacopæa Hagienſis Haag. 1659. 4. & 12. Tr.

Tobias Andreas Profeſſor Francofurti ad Viadrum.

Ej. *caſus epileptici* Duisburg 1659. 4.

Ej. *de catarrhis* Francof. Viadr. 1675. 4.

Ej. ſed anonymi *de calculo in equo obſervato* Act. Erud. 1682.

J. Gorrhaei junioris *animadverſio in libellum* J. Lanæi *chirurgi togati, quo Hippocratis aphoriſmos in novum ordinem, meliorem ſi Diis placet, digeſſit* Pariſ. 1659. 4. Sa.

Christiani Marggraf Stadenſis, *de convulſione diſp.* Franeker 1659. 4. 4. He.

Ej.

EJ. *materia medica contracta exhibens ſimplicia & compoſita medicamenta officinalia, ſelecta, cum viribus doſibus methodoque deligendi, præparandi & componendi* Amſt. 1682. 4. GUNZ Leid. 1716. 4. *. Breve compendium. Primum claſſes medicamentorum. Eadem ſecundum vires, deinde ſecundum formas, & penum ex qua ſumuntur. Altera ſectione labores pharmaceuticos deſcribit, tertia & quarta formas medicamentorum præparatorum, ſiruporum, pilularum, cum diſpenſatorio medicamentorum uſitatorum. Ut ſpecimen dem compendii; in clyſtere primo loco ſuſcipientia recenſet, quantitatem deinde, tunc copiam ſinguli medicamenti, quod clyſterem ingreditur; urinam in hydrope ad tres uncias, Philonium ad drachmas duas, quadruplum doſis per os ſumtæ. Sic per ſingula. Compoſitorum & eductorum ſcriptiones integræ, cum modo præparandi, utendi, & medicatis viribus. Intercedunt minus vulgaria aliqua, ut aqua antepileptica Amſtelodamenſis, aromatica cum ſpecificis, quæ putabantur, paeonia imprimis. Decoctum vulnerarium Londinenſium, valde compoſitum, ut pleraque. Sirupum papaveris cardiacum vocat, quem ego lenientem & refrigerantem in me ipſo experior, tantum ut doſis unciarum duarum, & trium ſit, etſi vellem vim nimium ſacchari abeſſe. Pulveres chemici. Croco antimonii in peſte Leidenſi a. 1667. optimo ſucceſſu MARGGRAVIUS uſus eſt, quem negat corrodere. Sic bezoardicum minerale laudat, quod alcalina vi humores *edulcoret*.

§. DCLXXXVIII. VARII.

CARLO MORISIANO *torchio dalle oſſervazioni della peſte di Napoli nell anno 1656.* Napoli 1659. 4. MONGIT.

Iconographie & vies des hommes illuſtres du dix-ſeptieme ſiecle Amſterdam 1659. fol.

NIC. LIENARD *diſſ. ſur la cauſe de la purgation* Pariſ. 1659. 4. FALC.

PIERRO ALZIARI *concluſions ſur le boire à la glace ou à la neige* Toulouze 1659. 8. FALC.

Requête de la faculté contre les titres de faculté, de licence, de bachelier à MM. du Parlement Pariſ. 1659.

Extrait des regiſtres du conſeil du Roi du 29 Août 1655. *Extrait des Regiſtres du Parlement du* 15 *Sept.* 1659. Pariſ. 1659.

J. PISTORII *conſilium antipodagricum, oder Zipperlein Bericht* Halberſtatt 1659. 4.

JONAS ZIPPEL *podagriſcher Triumph* Altenburg 1659. 8.

Andere conſultation den podagriſchen Stand wieder honorabel zu machen 1659. 4. ſi huc facit.

Scharboks Spiegel oder ausführliche Beſchreibung &c. Nürnberg 1959. 12.

Taxe des Roſtocker Apotheker Roſtock 1659. 4.

WILL

WILL. BULLEYN *a dialogue wherein is a good regiment againſt the fever peſtilence &c.* Lond. 1659. 8. MEAD.

Pharmacopœa Londinenſis or the London diſpenſatory Lond. 1659. 8.

Counteſſe of Kent choice manual or rare and ſelect ſecrets in phyſik and chyrurgery Lond. 1659. 12. 1676. 24. quæ editio eſt decima ſeptima. De pulvere Vaſconico, lapide contrayervæ.

§. DCLXXXIX. DISPUTATIONES.

FLORIAN GERSTMANN *de ictero flavo* Gieſſ. 1659. 4. *.

J. ALB. SEBIZ *de ſyncope* Argent. 1659. 4. PL.

EJ. *de inedia* ib. 1664. 4. *.

EJ. *de phthiſi* ib. 1665. 4. *.

EJ. *de cachexia* ib. 1665. 4. RIV.

EJ. *de colica* ib. 1665. 4. *.

EJ. *de vertigine* ib. 1666. 4. legi & 1668.

EJ. *de Æſculapio inventore medicinæ* 1669. 4. PL.

EJ. *de fonticulis* 1669. 4. HAEN.

EJ. *pathologicarum exercitationum prima* 1669. 4. *.

EJ. *ſecunda* ib.

EJ. *tertia* 1669. 4. *.

EJ. *quarta* 1670. 4.

EJ. *quinta* ib. 1670. 4. *.

EJ. *ſexta* 1670. 4. *.

EJ. *ſeptima* 1670. 4. *.

EJ. *octava* 1670, 4. *.

EJ. *nona* 1671. 4. *.

EJ. *decima* 1671. 4. *.

EJ. *undecima* 1671. 4. *.

EJ. *duodecima* 1673. 4. *.

EJ. & J. VAL. SCHEID *decima tertia* 1673. 4. *.

EJ. *decima quarta* 1674. 4. *.

EJ. *decima quinta* 1674. 4. *.

Ej. *decima ſexta* 1675. 4. *.

Ej. *decima ſeptima* 1675. 4. *.

Ej. *decima octava* 1677. 4. *.

Ej. *decima nona* 1678. 4. *.

Ej. *vigeſima* 1679. 4. *.

Ej. *vigeſima prima* 1682. 4. *.

Ej. *vigeſima ſecunda* 1682. 4. *.

Ej. *vigeſima tertia* 1682. 4. *.

Ej. *vigeſima quarta* 1682. 4. *.

Ej. *vigeſima quinta* 1682. 4. *.

Una continua paginarum eſt ſeries. Tractatus ſunt miſcellanei, ad veterum ſaporem.

Ej. *Nachricht von dem anderthalbjährigen Faſten einer annoch lebenden Haderslebiſchen Jungfer* 1724. 8. Boehmer.

J. Mich. Kuhn *de fluxu menſium nimio* Leid. 1659. 4.

Arnoldi Syen *de hydrope aſcite* Leid. 1659. 4. Riv.

Theod. Steudner *de auditus dimunitione & abolitione* Leid. 1659. 4. He.

Petr. Schreckinger *de phthiſi* Argent 1659. 4. Pl.

Pauli Etschenreuter *δραχμοληπτον, ſ. calculus perutilis medicis & ægrotantibus, ſi ſcire deſiderent, quot grana ſingulorum ingredientium medicamentorum in drachma una adſumantur: acc. δραχμοτομια, ſ. partium drachmæ doſes* ib. 1659. 4. Riv.

Esaias Luderens *de ictero flavo* Altd. 1659. 4. Riv.

J. Ever. Kirchhof *de gutta roſacea* Altdorf. 1659. 4. He.

Sam. Kaldenbach *de incubo* Francof. V. 1659. 4. Pl.

Petri Benoit *quæſtiones medicæ duodecim* Monſpel. 1659. 4. *. Ad praxin iſtæ. *E. vita ſine ſomno tranſigi non poteſt. E. ſenes minus ægrotant. E. luis venereæ prima origo ab antropophagia. E. vita ſine alimentis aliquot annis non poteſt conſervari. E. in ulcere ventriculi cathartica.*

Caroli Fesquet *quæſtiones medicæ duodecim* Monſpel. 1659. 4. *. *E. algores diei ſexti in febribus continuis ſiniſtri ſunt judicii. E. aſtrologicæ obſervationes medicis abſurdæ. E. luis curatio per guaiacum quam per hydrargyrum tutior. Non E. datur catholicum purgans omnes humores. E. in dolore venæ ſectio & frigida. E. ex matre mortua fetus vivus. E. vulnera recens occiſorum præſentibus occiſoribus ſanguinem fundunt naturaliter. E. plica polonica a tarantiſmo differt. E. pulſus dicrotus ſemper pernicioſus. E. cataphoræ poſſunt jungi phrenitidi & venæ ſectionem poſtulant.*

Petri

PETRI CRESSE' & J. GROULT *E. ſomnolenti ſtolidi* Pariſ. 1659.

J. B. MOREAU & DION. PUYLON *Non E. idem in aſſumendis alimentis ordo* ib. 1659.

EUSEB. RENAUDOT & ANT. RAFFINE' *E. melancholicis accommodata parvæ pilæ exercitatio* ib. 1659.

ISAAC RENAUDOT & ANT. *de* CAEN *E. vinum Hiſpanicum confert melancholicis* ib. 1659.

ANT. MORAND & CAR. *de* LAVAL *E. ſomnus viſceribus vigilia jucundior* ib. 1659.

RAPH. MAURIN & J. GROULT *E. orgaſmi tempore purgandi opportunitas* ib. 1659.

J. MAURIN & DION. PUYLON *E. ſine ſanguinis in corde concoctione παλμος* ib. 1659.

EDM. CHARRIER & ANT. *de* CAEN *E. Pariſini ab Aquilone tuſſi obnoxii* ib. 1659.

FAB. PERREAU & ANT. RUFIN *E. volvulo balneum* ib. 1659.

§. DCXC. GEORG HIERON. WELSCH.

Auguſtanus, Med. Lic., nec unquam Doctor, vir eruditus, orientalium linguarum peritus & nuperarum, magnus codicum manu ſcriptorum collector, quos multos edidit, aſtrologiæ faventior. Multa edidit, plura inedita, ſed ad prelum parata, reliquit, cum ante diem obierit, annis non major 53.

EJ. *diſſ. de ægagropilis, ſ. calculis in rupicaprarum ventriculis reperiri ſolitis* Aug. Vind. 1660. 4. *. Non ingrata lectu varietas. Ægagropilas habet varias, intus fibris filiſque & radiculis, ſpinis, foliis, cauliculis fartas, exterius coriaceas & cortice quaſi ligneo tectas; easdem diſſolvit. Cogi a ſalſis illis aquis putat, quas hæc animalia lambunt (*ſulzen*). Non ex ſolo Doronico conpingi. Vires medicæ. Calculi lamellati ex colo inteſtino equi. In omento rupicapræ repertam fuiſſe ægagropilam oſſeam, rotundam, ſolidam.

Editio II. 1668. 4. *. multo plenior eſt, cum *altera diſſertatio*, eaque amplior acceſſerit, in qua multa varietas de animalibus congeneribus, de herbis, quibus paſci putes, de ſtrumis earumque cauſis, de ciborum digeſtione, loci fere auctorum, quibus noſter nihil addidit. Tunc decades curationum, quas in morbis acutis his ipſis ægagropilis noſter debuerit. Multa ad rem diæteticam.

EJ. *ſylloge curationum & obſervationum medicinalium Centuriæ* VI. MARCELLI

CUMANI, JEREMIÆ MARTII, ACHILLIS GASSERI, UDALRICI RUMLER, HIERONYMI REUSNERI & *ſuarum obſervationum epiſagmata centum* Augſp. vel Ulm 1668. 4. Veteres auctores dixi, qui hic conjuncti reperiuntur. *Epiſagmata* centum WELSCHII ſunt adnotationes. Multas ex Italia ſecum in Germaniam retulit, ſumſitque ex chartis JOHANNIS PREVOT & PAULI MARQUART SLEGEL. Aliqua ſuperſtitioſa, ut harpyja elephanti formam referens.

Prioribus vetuſtis adnotationibus notulas adjecit & loca ſimilia. Hydrargyro diſſolutus calculus. Mors ex tumore ſteatomatoſo adipe pleno, hepati adnato. Quæ ex hæmorrhagia uteri mortua eſſe putabatur, altero die revixit. Emetica non debere in febribus exhiberi, niſi poſt venæ ſectionem. Acerbiſſima cephalæa, ſanata ſcarifatione & temporum uſtione. Maniam herba Paris fuiſſe ſuperatam. In menſibus maligne fluentibus alterius lateris ſtupor. Poſt novum morbum *Frieſel* cæcitas. Idem malum curatum. Phthiſis meliori in aere curatio, tunc ſuffitu, hæc a VESLINGIO perfecta. Abſceſſus cartilaginis mucronatæ, ferramentis candentibus uſtus. A cordis polypis (adipem vocat) aſphyxia. Vir ruminans abſque malo ſapore: intus pyloro adnata caruncula. Volvulus hydrargyro ſanatus. Integri abdominis tumor. Aqua hydropica intra omentum incluſa. Subita evacuatio in hydrope funeſta. Omitto reliqua.

EJ. *exercitatio de vena medinenſi ad monita* EBNSINÆ, *ſ. de dracunculis veterum* Aug. Vind. 1674. *. *Acc. diſſertatio altera de vermiculis capillaribus infantum.* Doctum iterum opus, neque ex vulgatis ſcriptoribus, ſed ex puris utique fontibus collectum, etiam ex rariſſimis codicibus. Caput eſt AVICENNÆ, cum ampliſſimis commentariis, nova verſione critica, ex adnotationibus ad omnia, quæ ullo modo AVICENNA tetigit. Homines ex India reduces ſecum venam medinenſem adtuliſſe. Vermes animalium viſceribus circumplicati ex Gordii adfinitate. Alii vermes. De re cibaria plurima & docta collectio, & de materie medica. Non probes, quod in aliena & ſuperflua delabatur, qui de draconibus & ſerpentibus a noſtro cutaneo verme alieniſſimis fuſe commentetur, ipſa de LAOCOONTIS ſtatua. In experimentis parcior eſt, ut qui neque morbum, de quo ſcribit, niſi ex hodœporicis noverit. Curatio ex Arabibus.

Altera diſſertatio mera eſt compilatio. Vermes in corde teretes, articulati; alii etiam ejuſmodi vermes in hepate, inteſtinis.

Synopſis utriuſque diſſertationis.

EJ. *Obſervationum hecatoſteæ* II. *obſervationum phyſicomedicarum* Aug. Vind. 1675. 4. *. Varia rariora omnis generis ad rem naturalem facientia, & ad materiem medicam. In Centuria I, Glans plumbea hæſerat in animalis corpore folliculo obducta. Vitrum medicinale AVICENNÆ adverſus calculum. Summa macies. Lana querna ad ſanguinem ſiſtendum idonea; prodromus Agarici Broſſardiani. Roris ſolis efficacia adverſus peſtem.

In altera varia practici argumenti, & arcana medicamenta continentur. Purulenta

rulenta deceſſio ex meſenterii abſceſſu. Cephalalgia ceſſans, cum ſanguis ex naribus flueret. A repulſivis in podagra funeſta convulſio. Opii uſu averſa podagra. Reſiduum reſinæ Jalapæ & ipſum alvum ducere. Pro panacea ANWALDI, noſter enim in univerſum ſpecificis & panaceis faventior erat. Phthiſis a magno liene. Febris tuſſiculoſa, quam noſter credit a nemine fuiſſe deſcriptam. Morbus malignus epidemicus verminoſus. Volvulus hæmatodes Auguſtæ Vindelicorum endemius. Vermis de umbilico erumpens. Vulnera methodo MAGATI ſimplici deligatione ſanari, neque ſympathia opus eſſe.

EJ. *ſomnium* VINDICIANI *ſ. deſiderata medicinæ* Aug. Vind. 1676. 4.*. Satyra eſt multis verborum ambagibus obvoluta, potiſſimum in CASPARUM HOFMANNUM, nimis in GALENUM acrem. De THEODORO GAZA malo interprete. Conſilium de condenda ſocietate pro iis colligendis, quæ Arabes & Orientales viri utiliter ſcripſiſſent. Linguæ Arabicæ in medicina utilitas. Deſiderata medicinæ, nempe fere omnia, quæ cuncta noſter elaboranda ſuſceperat.

EJ. *conſiliorum medicinalium centuriæ* IV. *Acc. Exoticarum curationum & obſervationum medicinalium chiliades duæ* Aug. Vind. 1675. 4. 1698. 4. *. In priori opere conſilia ſunt Italorum paulo pleniora, ex ſeculio XVI & XVII, quos vel ipſe noſter audiverat, aut certe codices eorum penes ſe habebat. Multa Patavinorum, ſæpe a ſe invicem diſſentientium. Sæpe ſolum morbi nomen dat, cum prælonga ſerie medicamentorum. Adjecit noſter ſuas adnotationes, multas ex Arabicis literis deſumtas. Auctores ſunt THOMAS STROMAYER, cujus experimenta ad chirurgiam pertinent; CAROLUS WIDMAN, AUGUSTUS JUNG medicus Auguſtanus, J. ASSELINÆUS, alii, quorum aliquos ſuis locis citavi. Exempla aliqua. Partus monſtroſus manubus deformibus, genitalibus & ano deſtitutus. Aneuryſma, in cujus cavea materies dura cum ſanguine grumoſo, duro, poſt pilæ & veneris immoderatum uſum. Aurum potabile & irreducibile verum promittit ex J. U. RUMLER. Febris maligna ejuſque curatio, bezoardicis, hirudinibus, venæ ſectione, veſicatoriis, mithridatio.

Exoticæ curationes traduntur ordine alphabetico, ſecundum morborum nomina, ad quorum quodque medicamenta a Cl. viris laudata breviter recenſentur, multa parum vera. Ex L. GHINO, T. GEORGIO LAFFILE, CHRISTOPHORO PEUTINGER, JAC. RENERIO, qui luem veneream guaiaci ligno ſanavit: MICHAELE REZER Tubingenſi. Ex variolis abſceſſus cubiti. Tetanus in milite Cæſariano graſſans. A frigida pota mors. Porro adnott. GEORGII VOLLAND, F. WEISSENFELS, J. VUARHOROSKI Hungari, qui ad dyſenteriam felicem ſuam methodum aperit; HENRICI MINSINGER tertiana febris, quæ viginti fere puſtulis variolarum ſimilibus erupit. Enterocele curata a PETRO GASSER ſcabioſæ infuſo & aliis internis medicamentis. Rubiæ in phthiſi & ictero efficacia. Variolæ frigido aere ingraveſcentes.

Ej. *decas epiſtolarum de ſcriptis ſuis ineditis* Aug. Vind. 1674. fol. B. Bun. 1691. f. B. Tig.

Ej. *epiſtolæ mutuæ Argonautæ ad Neſtorem & Neſtoris ad Argonautam de theſauro ſcientiæ medicæ. Item* Welschius *de abortu* Aug. Vind. 1677. 4. Nempe J. Mich. Fehrii & Welschii commercium epiſtolicum.

Ej. *epiſtola de ſolano furioſo ad* J. M. Fabrum cum Ejus *ſtrychnomania* edita 1677. 4. *.

Ej. *curationum propriarum & conſiliorum medicorum decades X cum commentario, opus poſthumum* Aug. Vind. 1681. 4. *. 1698. 4. Edidit Lucas Schroeck. Centum ſunt morbi: deſcriptiones morborum ſemper breves, multum medicamentorum, deinde commentarius, in quo cum Arabibus aliiſque noſter ſuas adnotationes comparat. In morbis acutis theriacam cæleſtem dat, plurimumque in eventu determinando benigno vel maligno adſpectui ſiderum tribuit. Parcius venam ſecat, in alexipharmacis uberior. Diei ſeptimi criticam efficaciam Galenicam deridet. Paſſim rariora intercedunt, ut mirificus abortuum in eadem femina numerus.

Ej. *bewährte Arzneymittel*, cum aliis Baſil. 1704. 4.

Lucæ Schroeck *memoria* Welschiana Aug. Vind. 1678. 4. *. Incredibilis numerus librorum, partim abſolutorum, partim certe adfectorum, quos Welschius ad prelum parabat. Abſoluti fuerunt libri *Compendium medicinæ practicæ; Variæ lectiones de re medica.*

Alia vita reperitur in Brukers *Ehrentempel deutſcher Gelehrſamkeit* Dec. III. Aug. Vind. 1747. 4. *.

Walæi *methodum medendi animadverſionibus noſter illuſtravit*, quas Leidæ prælegerat Aug. Vind. 1679. 8. L.

Adnotationes bene multas adjecit *Ephemeridibus Naturæ Curioſorum.*

In *Dec.* I. *Ann.* I. *obſ.* 158. Calculus friabilis calci concretæ ſimilis, a cœmentario plurima cum tuſſi rejectus.

Ann. II. *obſ.* 8. Matronæ nephriticæ datum oleum terebinthinæ, inde vomitus, animi deliquium & epilepſia.

Obſ. 9. In ignem illapſa ab epilepſia liberata fuit.

Ann. III. obſ. 35. de puella 18 annorum aſitiam perpetuam ementita, cujus fraus detecta fuit.

In *Mictomimematibus* cum anno IV. V. E.N.C. editis Centuriæ ſunt tres adnotationum medicarum a claris viris communicatarum, breviſſimarum, cum ſuis notis.

In

In centuria II. cephalæa veſicatoriis coxæ admotis ſuperata. In dyſenteria aſphyxia, quod ſymptoma cum omnia bene ſe habere viderentur mortem intulit. Juniperi turiones purgare & Sambuci, ſic ſalviam creticam. In lue hungarica ſuborta diarrhœa non ſiſtenda, cum ab ea repulſa per corporis habitum ulcera oriantur. Singularis dolor capitis ſupra ſupercilia cum pulſatione, ſub ſolis ortum naſcens, ſub occaſum evaneſcens. Venetiis ad mala hyſterica celebrata botrys Lycopodium vulgare vomitum movere. Infuſo antimonii crudi intra triduum ſanatus icterus, & ulcera tibiæ decocto foliorum quercus. A ſuffuſione a SANCTORIO præſervatus radice thymelææ tamquam ſetaceo trajecta. Pleuriticos omnes evadere, qui a principio vomuerunt. Febrem tertianam erumpentes variolæ ſuſtulerunt. Nimiæ medicamentorum laudes.

Ann. VIII. obſ. 37. diarrhœa pertinax curata ovis cum aceto roſaceo.

Obſ. 38. lien in febre tumidus.

Obſ. 40. femina cæterum orthoſtadios, cui ex vulnere pro ſangui ſerum emanabat.

§. DCXCI.

JOHANNES BOHN.

Profeſſor Lipſienſis, inciſor, chemiæ non imperitus, vir recti judicii, & paulum ſceptici, in re forenſi integritate conſpicuus.

Numeroſas ſcripſit diſputationes, eaſque melioris notæ.

EJ. *de faſcia zodiacali* Lipſ. 1661. 4.

EJ. *de ſudore & ſudoriferis* ib. 1661. 4. HE. præſide G. WELSCH.

EJ. *de cholera* ib. 1666. 4. LIND.

EJ. *de chyloſi abolita & imminuta* ib. 1667. 8. HAEN.

EJ. *an mors ſit malum?* ib. 1668. 4.

EJ. *de pica* ib. 1670. 4. *.

EJ. *de lactis defectu* ib. 1674. 4. *.

EJ. *de catarrhis* ib. 1675. 4. HE.

EJ. *de variolis hactenus in patria graſſatis* ib. 1679. 4.*. A principio morbi purgans dat medicamentum, cum mercurio dulci, quo malignitatem morbis ſperat ſe ſuperaturum. Adultis hominibus opium indulget, & in malignis veſicas trahit. Bona diſp. cum adnotationibus. Ulcus in oſſe ſacro ſanatum.

EJ. *de cephalalgia* Lipſ. 1680. 4. HE.

EJ.

Ej. *an medicina recte diſtinguatur in theoreticam & practicam?* Lipſ. 1681. 4.

Ej. *de aeris in ſublunaria influxu* ib. 1681. 4. recuſ. in 8.

Ej. *de torminibus colicis* ib. 1684. 4. Haen.

Ej. *de dyſpnœa* ib. 1686. 4. *.

Ej. *de inflammatione* ib. 1686. 4. Haen.

Ej. *de atrophia* ib. 1688. 4. Riv.

Ej. *de vomitu* 1688. 4. Haen.

Ej. *de duumviratu hypochondriorum* ib. 1689. 4. *.

Ej. *de torminibus colicis* ib. 1689. 4. Pl.

Ej. *de rationis & experientiæ connubio in praxi medica* Lipſ. 1689. 4. *.

Ej. *medicinæ forenſis ſpecimina tria* Lipſ. 1690, 1691. & 1692.

Ej. *progr. quo prælectiones therapeuticas vindicat contra* Aristidem (Sbaraleam) Lipſ. 1691.

Ej. *de utilitate anatomes ſubtilioris in praxi medica* Lipſ. 1691. 4.

Ej. *de hæmorrhoidibus cæcis* Lipſ. 1694. 4. Haen.

Ej. *de angina* Lipſ. 1696. 4. & 1709. 4. an alia

Ej. *de ſymptomate urgente* Lipſ. 1697. 4. & cum *Circulo Anat. Phyſ.* 1710. 4. *.

Ej. *de medici officio* Lipſ. 1697. 4. & II, III & IV. ib. 1700. Inde natus eſt liber, quem laudabimus.

Ej. *de ſingultu* Lipſ. 1697. 4. Haen.

Ej. *valetudinarium parturientium* Lipſ. 1703. 4.

Ej. *dc revulſione cruenta* Lipſ. 1704. 4. *.

Ej. *de arte naturæ æmula* Lipſ. 1704. 4. He. & cum *Circulo* 1710. 4. *.

Ej. *de medicamentorum chymicorum & Galenicorum præpollentia dubia* Lipſ. 1706. 4. & cum *Circulo* 1710. 4. *.

Ej. *de victu ſalubri* Lipſ. 1707. 4. *. & cum *Circulo* 1710. 4. *.

Ej. *de hæmoptyſi* Lipſ. 1708. 4. *.

Ej: *de præmatura intermittentium fuga ſuſpecta* Lipſ. 1709. 4. Vater & cum *Circulo* 1710. 4. *.

Ej. *de experientia fallaci* Lipſ. 1710. 4. *. & cum *Circulo* 1710. 4. *.

Ej. *an medicus ſub conſcientiæ & exiſtimationis ſuæ integritate a pharmaçorum confectione & exhibitione abſtinere queat?* Lipſ. 1710. 4. Vater.

Ej.

Ej. *de prophylaxi peſtis dubia* Lipſ. 1711. 4. Vater.

Ej. *de phlebotomia culpoſa* ib. 1713. 4. *.

Ej. *caſus ægri ſomnambuli* ib. 1717. 4. *.

Ej. *de diſcuſſione* 1717. 4. Haen.

J. Cypriani *programma in ejus funere* ib. 1718. fol.

In Ej. *de renuntiatione vulnerum* ib. 1689. 1701. 4. *. Amſterd. 1710. 8. 1732. pluſcula huc faciunt, ut in univerſum caput de *deponendi* modo, ſigna fetus vivi nati aut mortui. Qui vivus mortuusve ſtrangulatus fuerit. Recte monet rariorem aliquam curationem nihil lethali naturæ vulneris detrahere. Neque vomicam, neque ſenium, aut debiliorem corporis conſtitutionem homicidam excuſare. Poſt diras ſuffocationes ſteatoma cordi adnatum, & aliud in pulmone ſimile. Dorſum incurvatum a vomica cruento ſero plena. Male ex funiculo umbilicali ſanguinem retropelli.

Ej. *de officio medici duplici, clinico & forenſi* ib. 1704. 4. *. Eximius liber. In l. *de medicina clinica* oſtendit anatomen practicam non omnes morbos detegere; denique fallere poſſe. Ob anatomes & inſtructorum noſodochiorum raritatem opus eſſe peregrinatione. Fortuna medica, & ægri caſu ſanati. Empirici, etiam pharmacopœi, qui mederi ſuſtinent, hominum ſaluti nocent; neque chirurgis licet internis malis mederi. Prudentia & decorum medicum, maſcule & cordate. In deſperatis morbis fortiora tentanda, quorum nonnunquam felix ſit effectus: ipſi ſucceſſit empyema perforatione feliciter ſanare, & alias inciſus abſceſſus inter muſculos abdominis: neque quiſquam deſerendus, qui medici opem requirat, tantum ne medicaturus nimia promittat. Conſultationum utilitas, ratio, modusque. Quæſtiones neceſſariæ & juſta ſubinde de reſponſionibus dubitatio. Cauſæ remotiores ab abſtantibus hauriendæ, non ab ægroto. Fallax ſpeculatio ſanguinis; cruſtæ fallacia, & color, & ſeri portio. Idioſyncraſia, ejus peculiaria exempla. Ficti morbi. In prognoſi modeſta diffidentia. Urinæ & pulſuum mendacia indicia. Adſtantes de periculo monendi. Monita aliqua de prudenti uſu efficaciorum auxiliorum, etiam diureticorum in calculo. Incommoda fumi nicotianæ & theæ, quæ eo ævo a medicis mirifice ſolebat laudari. In venæ ſectione meticuloſus noſter, in febribus ſuſpectam habet, in variolis rariſſime admittendam putat. Vanitas influxus ſiderum, quem nulla experientia fulciat. Symptomatum curatio. Symptoma urgens. Ut ſymptomata morbi curationem turbent. Doſes. Margaritæ, cinnabaris, bezoar debent ad minimum ad dimidiam drachmam dari, & ſæpe in alterantium nimis maligna doſi peccari. Somnum conciliare convenit. Indicationes. Vitalis indicatio. Contra indicantia. Menſes venæ ſectionem non contraindicant, neque fere morbi tempus: neque parvum vulnus eſſe debere, aut parcam ſanguinis omiſſi copiam. Purgatio etiam in inflammatione revellit. Non debet prophylactice purgari. Eſſe ubi crudos humores purgare oporteat, non autem in malignis febribus. Vomitorium alvo ſicca non dandum. Auri fulminantis aliquot grana emeticorum effectum adjuvare. Pur-

Purgantia ſigillatim. Mercurium dulcem eſſe blandum tutumque auxilium. Pro aloe. Poſſe hypnotica purgantibus addi. Salivatio; ea ſed ſpontanea, quartanam febrem ſublatam fuiſſe. Commode a mercurio dulci ſalivam moveri. WISEMANNI mercurium ſublimatum nimis eſſe corroſivum. Sudor; ubi eo ſit abſtinendum. Fonticulorum utilitas, locus. Ptarmica: ad partum expediendum. Clyſteres tepidi ſint; ſitus ad eos ſubdendos opportunior. Vitia humorum. Revulſio, repulſio, derivatio. Anodyna. Pro opio, quod nonnulli clinici male reformident. Febris acuta cum magno dolore artuum majori opii doſi ſuperata, ut tincturæ tres unciæ intra 15 dies ſumerentur. Damnum, in ventriculo potiſſimum: extus admotum opium parum valet. Victus ratio paulo benignior. Aerem craſſiorem aſthmaticis nocere (imo utiliſſimus eſt). Abſtinendum nimio calore, etiam in variolis. Ægri ut edant non urgendi. Pro vini uſu & ſomno mediocri. Quibus exercitatio noceat, arthriticis tenerioris corpuſculi hominibus. Alvus ſicca movetur deſidendo (nihil quidquam). Animi adfectus utiles, noxii. Medicis jus eſt medicamentorum parandorum, didendorum, per leges patrias datum: a medico enim efficaciora medicamenta ſperare licet, & ipſi medici per hoc ſtudium peritiores in arte redduntur. Exigua vis unionum, lapp. pretioſorum, auri, gemmarum. Pro Galenicis: ſæpe æque efficacia, cæterum tutiora & corpori humano magis accommodata eſſe. Chemicæ artis vires ſimplicium medicamentorum ſpecificas deſtruere. Chirurgica omitto.

De medicina forenſi. Medicis eam artem deberi, magis quam juriſconſultis. Quæſtiones de venenis: de veſtibus venenatis. Morbi ſimulati. In *depoſitionibus* medico legalibus medicus director eſt chirurgi & obſtetricis. Caute reſpondendum, neque niſi re deliberata. Male chirurgos a nonnullis Juris conſultis medicis præferri. Obſtetricum imperitia, ejus exempla, etiam in quæſtione, num femina pepererit. Collegium medicorum: de relationibus judicium. Diſpenſari medicum ab inciſione cadaveris nimium putridi. Aliquando tamen abſque inſpectione cadaveris pœnam ultimam inflictam fuiſſe (quod noſtro ævo, in Germania nunquam locum habuerit, aliis in regionibus utique). Sollicite inquirendum, cum non raro violentia ictus interiora læſerit, ut tamen cutis nihil videatur paſſa fuiſſe. Medici officia. Stolidi judices feminam epilepſiam cauſantem a tortura liberarunt. De veneno ſumto per ſectionem inquirendum: & de ſuſpecto cibo vel potu inquirendum, etiam per experimenta in animalibus facta. Qui ſexto menſe ex eroſo ventriculo periit. Carcerum inſpectio in Anglia peſtilentium. A veſte arctius adſtricta funeſta pleuritis. Ordo & forma relationis. Signa partus ſeptimeſtris, octimeſtris, maturi. Tempora partus. Contra HIPP. ſeptimeſtris partus encomia, pro octimeſtri, neutrum tamen vitalem eſſe. Virginitas: eſſe ubi ab ea demonſtrata vita accuſati pendereit. Qui majorem doſin opii ferre didicit, ad ſeptem grana. Mortes a rebus non vere venenatis. Lividitas & alia ejuſmodi ſigna venenum non demonſtrant, neque ſymptomata. Summa hic cautione opus eſſe noſter ſapienter monet. Idem in fictitia epilepſia fraudem detexit. Arſenici dati ſigna, in exemplo. Cancer mammæ, a contactu male ſanati hominis natus, aque terrore. Contra ſtigmata, quæ ſagarum ſigna dicuntur.

dicuntur. Medici non eſſe in mitiora declinare. Signa vivi ſubmerſi vel mortui. Spuma non ſufficit, ut oſtendatur vixiſſe. Ficta amentia detecta, & amentia pro magia habita. Bonum librum & ſuo ſeculo eximium, placuit accuratius perſequi.

Pauca reperias in *chirurgia naturali* a WINKLERO verſa & poſthuma Brunſwic. 1732 8. *. poſtquam VALENTINUS codicem citaverat.

In actis Eruditorum 1683. refert de propagine venæ pulmonis tuſſi cum ſanguine rejecta.

Epiſtolæ ad SCHELHAMMERUM in poſthuma collectione exſtant.

§. DCXCII. PAULUS AMMAN.

Breslavienſis, profeſſor Lipſienſis, acris ingenii homo, & minime ſui diffidens.

EJ. multæ ſunt diſputationes.

Præſide J. Michaelis *de pareſi ſ. paralyſi* Lipſ. 1660. 4. HE.

EJ. *de plethora* ib. 1661. 4.

EJ. *de ſuffocatione uterina* Jen. (ſic RIV.) 1661. 4. RIV.

EJ. *de rabie ſ. hydrophobia* 1662. 4.

EJ. *de ſoda* Lipſ. 1663. 4. *.

EJ. *de antiquartii peruviani hiſtoria* Lipſ. 1663. 4. BURKH.

EJ. *de affectione hypochondriaca* Lipſ. 1664. 4. HE.

EJ. *de dyſenteria* 1664. 4. HE.

EJ. *de phthiſi* 1664. 4. *.

EJ. *de podagra* 1664. 4.

EJ. *de arthritide* 1666. 4. PL.

EJ. *de pleuritide* 1666. 4. PL.

EJ. *de nephritide* 1666. 4. PL.

EJ. *de phthiſi* 1666. 4. *. alia diſp. a priori.

EJ. *de pleuritide vera* 1666. 4. *.

EJ. *de hæmorrhagia* 1667. 4. HE.

Ej. *de febre Hungarica* 1668. 4. Riv.

Ej. *de ſuffocatione uterina* 1668. 4.

Ej. *de ſpina ventoſa* 1672. 4.

Ej. *de mictione cruenta* 1673. 4. *.

Ej. *de autopſia medica* 1675. 4.

Ej. *de palpitatione cordis* 1680. 4. Riv.

Ej. *de ϛομακακη ſ. ſcorbuto* 1681. 4. Riv.

Ej. *de ictero* 1681. 4. Riv.

Ej. *de remediis ſtomachicis* 1689. 4. Riv.

Ej. *medicina critica, ſ. deciſoria, centuria caſuum medicinalium in conciliis facultatis medicæ Lipſienſis reſolutorum* Erford. 1670. 4. *. Stade 1677. 4. *. Lipſ. 1693. 4. *. Habuiſſe hos caſus a Johanne Michaelis, & in eos prælegiſſe a. 1666. Cæterum hæc reſponſa ab anno 1516. ad Ammanni tempora continuata ſunt. Breves ſunt hiſtoriæ, reſponſa ſæpe paradoxa. Ita fetum quinquemeſtrem Lipſienſes pro legitimo habent, undecimeſtrem pro illegitimo, fetum 12 ½ menſium iterum pro legitimo. Medullæ ſpinalis vulnus pro non lethali. Artemiſia rubra datur pro abortivo. Sponſalia diſſoluta, quod femina olim maniaca fuiſſet, & a maniaca nata. Matrimonium ſolutum ob tuſſim, ob alios morbos. Fætorem tamen alarum, ob quem maritus matrimonii diſſolutionem petebat, Lipſienſes declarant non eſſe ſignum luis venereæ. Contra Judæum recutitum, cum chriſtianas feminas corrumperet. Paſſionem hyſtericam intercedere, ne torturæ rea ſubjiciatur. Contra chirurgum aquas deſtillantem & vendentem. Contra privatam diſpenſationem Lipſienſes, arcana tamen admittunt. Auripigmentum venenum eſſe. In arthritide radix bryoniæ ad artum laborantem adſtricta, deinde defoſſa. Ab arſenico mors, manuum pollices clauſi. Damnati chirurgi, qui drachmam ſcammonii cum ſcrupulo opii dederant.

Ammannus *notas* addidit *locaque* fere *parallela*. Stuprationem non demonſtrare ſtuprum violentum.

Poſteriorem editionem edidit Christianus Franciscus Paulinus, & epiſtolas, atque reſponſa facultatum latine vertit.

Facultatis medicæ Lipſienſis excuſatio præliminaris, qua caſuum & reſponſorum ſuorum importunam editionem deprecatur Lipſ. 1670. 4. *. Oſtendit facultas, editionem ſuorum actorum ſibi diſplicere.

Ej. Ammanni *parænesis ad docentes occupata circa inſtitutionum medicarum emendationem* Rudolſtatt 1673. 12. *. 1677. 12. *. cum titulo *Conſilium de inſtitutionum medicarum emendatione neceſſario ſuſcipienda*. In iſta editione acceſſit *Archæus ſyncopticus* & diſſ. de *Vade & occide Cain*. Veritatis amans, & paulum ſcepticus, inve-

invehitur in hypotheſes, per totam artem medicam non ſatis firmas, maxime Galenicas, ſed meliora non ſubſtituit.

In ARCHÆO *Syncoptico* ſe contra LEICHNERUM tuetur Lipſ. 1674. 12. *. 1676. 12. vel. 1677.

Ej. *praxis vulnerum lethalium ſex decadibus hiſtoriarum rariorum cum cribrationibus* Francof. 1701. 8. *. Præter vulnera etiam de venenis agit, de atretis, ex Lipſienſium actis, cum adjectis minime reo parcituris animadverſionibus AMMANNI, qui rigidus amator juſti hypocriticas mitigationes culpoſorum damnat.

Ej. *Irenicum* NUMÆ POMPILII *cum* HIPPOCRATE, *quo veterum medicorum & philoſophorum hypotheſes civilis & canonici juris a præconceptis opinionibus vindicantur* Fr. Lipſ. 1689. *. Satyra. In medicinam nuperam, in pretioſa medicamenta. Deinde relationes medico legales, integræ diſſertationes cum argumentis ſententiarum, & exemplis analogis. Porro ſimiles quæſtiones, de quibus non quidem a facultate, ſed ab AMMANNO definitur. Partui certum tempus ſtatutum eſſe, contra laxas nimis collegiorum ſententias, confirmat, quæ & nimis teneros fetus vitales admittunt, & nimis ſerotinos, undecimeſtres & ultra. Contra ſententiam ſenatus Gratianopolitani. An tolerandi ſint medicaſtri quærit. Exemplum ſordidiſſimi medicamenti ab ejuſmodi ſaga exhibiti. Abſurditas & ignorantia obſtetricum. An dentur ſigna prægreſſi partus. De virginitatis ſignis. De impotentia ex alterius teſticuli defectu male præſumta C. DRELINCOURTII relatio. Atretæ. Contra Hippocraticam venam pone aures decurrentem, a qua inciſa impotentia ſequatur. Cruentatio ad præſentiam homicidæ in exemplo nulla ſecuta eſt. Venena: inter ea recenſus hydrargyrus ſublimatus; ab eo mors & ventriculus eroſus. Venenati mytuli, ex iis ingeſtis mors, ventriculo eroſo, pene ſubita. Reſponſum Leidenſium. In familia morbus malignus orius a glire, qui in dolium cereviſia plenum irrepſerat. Ridicula hiſtoria famuli tonſoris, quem collegio tonſores expellere volebant, quod hircum occidiſſet. Rident ignaros Lipſienſes medici, & hominis factum laudant. Sanata virgo, quæ ſe noctu commingebat. Mortes in convictorio ſtudioſorum a corruptis cibis frequentes.

JOACHIMI FELLER *programma* in AMMANNI *funere*.

Edidit etiam FORTUNATUM FIDELEM.

Et in E. N. C. *dec.* I. *ann.* II. obſ. 184. Lochia ſuppreſſa: eorum loco hæmorrhagia narium.

§. DCXCIII. VARII GALLI.

ANTONIUS MENIOT medicus. EJUSDEM eſt *Hiſtoria & curatio febrium malignarum. Acceſſere diſſertationes pathologicæ de delirio in genere; paraphroſyne, furore uterino, hydrophobia, incubo, catalepſi, convulſione & ſpaſmo cynico, catarrho, rheumatiſmo, mydriaſi, phthiſi pupillæ, bombis aurium, aphonia,*

voce depravata, *clangoſa nempe*, *&* *raucedine*, *mutitate* *&* *balbutie*, *cholera*, *dyſenteria hepatica*, *atrophia* Pariſ. 1660. 8. HOUSS. UFF. Mea editio eſt Pariſ. 1665. 4. *. Hoc primo volumine continentur, quæ modo citavi. Non licet omnia perſequi. Primum de febribus malignis; concurrere cum putredine venenum. Theoria & ætiologia Galenica. Signa. Pulſus varius, etiam nihil quidquam mutatus. Venam tamen ſecari debere, etiam quando papulæ efflorescunt. Saburra primarum viarum laxante medicamento educi debet & vomitu, decocta dari cichoracea, graminea, tum alexipharmaca. Nullum experimentum. Reliqua capita totidem ſunt ſymptomata, deinde diſſertationes propriæ.

Pars poſterior una prodiit. Diſſertationes ſunt de melancholia, tuſſi, inappetentia, bulimo, pica, ſiti nulla & nimia, imbecillitate ventriculi, cachexia, hydrope, nephritide, lithiaſi. Ejuſdem cum parte priori ſaporis, mere græca.

EJ. *Epiſtola apologetica de variis ſectis amplectendis adverſus* HADRIANI SCAURI *ineptias defenſio* Pariſ. 1666. 4. *. 1674. 4. *Epiſtola* ſola ib. 1666. 12. *. cum SMITZIANO *compendio* & Utrecht. 1682. 8. L. prodiit. In editione forma 12. dicitur *de variarum ſectarum amplexu*. HIPPOCRATICUM ſe eſſe, methodicos tamen ſe magni facere. Ipſum HIPPOCRATEM diverſas ſectas eſſe amplexum. Sed ſe neque empiricos ſpernere. SCAURUS negabat HIPPOCRATEM ſyncretiſmo faviſſe, quem ipſe improbabat.

Iſte HADRIANUS SCAURUS vero nomine fuit, PETRUS PETIT, PATIN *Ep.* 437. Alii tribuunt P. SAUVAGEON MENIOTUM rhetorem eſſe exprobrabant, neque recedit ASTRUCII judicium.

Iterum numeroſæ ſunt diſſertationes *partis tertiæ* quæ prodiit 1674. 4. *. De ſterilitate, comate, vertigine, epilepſia, tremore, horrore & rigore, hæmorrhagia, polypo, pleuritide, nauſea, vomitu; ſingultu, fluore cœliaco, lienterico, diarrhœa, dyſenteria & teneſmo, ictero, paſſione hypochondriaca, lumbricis. Ejuſdem iterum Græci ſaporis.

Pars quarta 1677. 4. *. De lue venerea, fatuitate & amentia, memoria læſa, aſthmate, tabe ſ. phthiſi, exſolutione, lipothymia & ſyncope, de arthritide. Luem veneream novum morbum eſſe.

EJ. *Opuſcules poſthumes contenant des diſcours* *&* *des lettres ſur divers ſujets* Amſterd. 1697. 4. *. Omiſſis theologicis. Primum vita viri: Doctor Monſpelienſis Pariſiis vixit, medicis Pariſinis carus, regi etiam a conſiliis medicis ordinariis, etſi firmus religionis proſcriptæ defenſor. Iterum breves fere diſſertationes. Parte prima, earum quæ ad pathologica pertinent, aliqua habet de delirio, de nova hypotheſi ad catalepſin quam refutat, & defenſam iterato impugnat. De medicamentis & medicis nuperis epiſtolæ variæ & aliqua conſilia. In hoc volumine SYLVIO & CARTESIO adverſus videtur. In l. de delirio ſtatuit ideas mobiles, in ſpiritibus habitantes, & fixas, cerebri incolas. Epilepſia, chemiſtæ hypotheſin refutat; Sylvianos in *lettres ſur la médecine* contemnit. In epiſtola hominem improbat, qui quotidie ſtimulo nares & uvulam cruentare ſuadebat.

NICO-

Nicolaus Chesneau medicus Maſſilienſis, clinicus.

Ej. eſt *Pharmacie hiſtorique* Pariſ. 1660. 4. Falc. 1682. 4.

Ej. *obſervationum medicarum libri* V. Pariſ. 1671. 8. L. 1683. 8. *. Leid. 1719. 4. *. 1742. 4. De quoque morbo diſſertationem ſcribit, deinde aliquot exempla curationum addit, quæ bene ceſſerunt, ſive ſecus, cadaverum etiam paſſim inciſiones dat. Cum Schneidero litigat de via a cerebro in nares, quam patere debilibus argumentis, & tabaci flavo colore ad meninges adſperſo, demonſtrare ſatagit. Indulget uſtioni, emplaſtris acribus, ut ranunculo ob hemicraniam impoſito. Epilepſiam veneficio tribuit. In pleuritide venam lateris adfecti ſecat. Colicam frigida ſuppreſſam vidit, & ego vidi. In dyſenteria laudano uſus eſt. Calculum tutius ſuperari aptis medicamentis in urethram injectis. Podagram purgantibus adgreditur, deinde decocto bardanæ. In quartana medicamentum purgans ſumſit, inde curſu ſe exercuit, vomuit, ſudavit, piperis grana ſumſit quatuordecim. Sed etiam aranea devorata & lapide lazuli quartanam curat. Variolas antiquis non fuiſſe cognitas: eſſe qui bis eas paſſi ſint. Febris continua gangræna judicata. Capitis dolor inſanabilis; reperta aqua limpida in baſi & laterali parte cerebri, & cerebrum corruptum.

Trophimi Serrier medici Arelatenſis *Hydatologia* Arelate 1669. 12. *. De fontibus ſoteriis nonnullis, & de fetu lapideo Muſſipontano.

Ej. *pyretologia ſ. de febribus* Loudon 1663. 12. L.

Ej. *obſervationes medicæ* Lion 1673. 8. *. Ad quamque curationem conſilia morbique paralelli. Dyſenteria contagioſa. In febre, quæ mitiſſima videbatur, aſphyxia funeſta. Hydrops uteri. Calculorum varia exempla. Prægrandem calculum a chirurgo non potuiſſe detegi. A colicis doloribus inteſtinum, ut auctor prædixerat, arctius repertum. Caro quaſi per alvum elapſa, ex regione umbilicali, bono eventu. Acicula deglutita multos poſt annos expulſa. In gonorrhœa maſtiche uſus eſt. Funeſtum experimentum cauſtici medicamenti, ad regionem umbilicalem admoti. In pleuritide venam lateris adfecti incidit. Innoxius mictus puri ſanguinis in corporis exercitatione.

Ej. *enchiridion ſur les cinq parties de la médecine* Lion 1664. 8.

Georg Questier *de naturalibus & legitimis matrimonii diſſolvendi cauſis medica deciſio* Rouen 1660. 8. Falc.

Jac. *le* Royer *cauſæ fluxus & refluxus maris, ventorum & febris intermittentis* Pariſ. 1660. 12. Gunz.

Philippi Labbe S. J. Claudii Galeni *elogium chronologicum cum* Jacobi Mentelii *ad eundem epiſtola* Pariſ. 1660. 8. *. Vir doctus, non quidem medicis ſtudiis innutritus, vitam Galeni ex ejus ſcriptis concinnavit. Librum de theri-

theriaca ſpurium facit, juvenis opus eſſe contendit, non viri gravis. Paſſim in MARTINUM EUSTACHIUM, qui Galeni vitam ſcripſerat, in NEANDRUM etiam magis; GALENUM natum eſſe a. C. 131.; & ſex vel ſeptem prioribus annis SEVERI ſuperſtitem fuiſſe.

EJ. *vita* GALENI *ex propriis ſcriptis collecta* Pariſ. 1660. 8. Epitome prioris libelli.

EJ. *bibliotheca bibliothecarum* Rouen 1672. 4. ob bibliographiam hactenus huc facit.

IDEM *hiſtoriam medicinæ* ſcribere adgreſſus non perfecit, H. MEIBOM.

FRANCISCO BLONDEL Decano, prodierunt *Statuta facultatis medicinæ Pariſienſis* Pariſ. 1660. 12.

NICOLAI FIGULI *novum medicinæ univerſale ſpeculum* Bruſſel 1660. 12. L.

§. DCXCIV. ALII.

PLACIDI *de* TITIS Peruſini, Olivetani monachi, profeſſoris Ticinenſis, *de diebus decretoriis & ægrorum decubitu epitome aſtroſophica, phyſicis rationibus, deinde* GALENI, ARISTOTELIS & PTOLEMÆI *principiis contenta* P. I. II. Ticin 1660. 4. *. Serium delirium hominis ſobrii. Ex PTOLOMÆO aſtrorum conjunctiones &c. Valor ſiderum benignorum & malignorum. Solis & lunæ actio in ſublunaria corpora. Periodi. Criſes. Cur pituita periodicas exacerbationes faciat, bilis diebus alternis, quarto die atra bilis. Morbi chronici. Eorum criſes ſequuntur motum ſolis, ut in acutis motum lunæ & menſtruum & diurnum. Anni climacterici. Themata, tempora quo quiſque decumbit: humorum quidem conditio conjungitur cum ſiderum influxu. Planetarum efficacia ad præſagiendos morborum eventus. Frigus a Saturno, calor a Jove, ſic porro. Duodecim ſignorum poteſtas. Ita ſagittarius, qui biformis ſit, morbos facit difficillimos, miſta cum flava bile, altera quæ atra. A cane rabies. Siderum in varias corporis partes ad venæ ſectionem poteſtas. Themata ſexaginta, in quibus tempora decubitus, mortis: pertinet ad Pontifices, Cardinales &c. ſed ex ARGOLO fere ſua habet, Criticorum dierum & Neapolitanæ ſeditionis a. 1641. cæleſtis cauſa.

In T. II. univerſales aeris & rerum conſtitutiones, quæ univerſales effectus producunt. Cauſa eventus, vitæ longæ, brevis. Valetudo parentum. Temperamenta, ſanitas, morbus. Ad vitia ſingularum corporis humani partium. Gibbi, claudi. Febres contagioſæ, febres in genere, tunc criſes, anni climacterici, ſignificationes ſiderum. Quinquaginta themata natalia Pontificium, Regum ex ARGOLO, aliis.

CAROLI MARIOTTI *de febribus tractatus* Neapoli. 1660. fol. Editio ſecunda.

Jos. Gislimberti *tractatus quo pulvis viperinus a quadam contracta calumnia liberatur, ac carnis viperinæ temperamentum expenditur* Ratisbon. 1660. 4. Tr.

Alexandri Deodati *valetudinarium, ſ. obſervationum, curationum & conſiliorum medicinalium ſatura* Leid. 1660. 12. Amſterdam 1668. 12. L.

J. Daniel Dieterichs *Oratio qua* Gregorio Horst *parentavit* Ulm 1660. fol. & cum operibus Horstii.

Guil. Davisson *Comm. in* Severini *ideam medicinæ philoſophicæ, in quo* Platonicæ *doctrinæ explicantur fundamenta, ſuper quæ* Hippocrates, Paracelsus, *&* Severinus, *nec non in antiquis* Aristoteles *&* Galenus *ſua ſtabiliverunt dogmata* Haag 1660. 4.

J. Ulacveld *hydropota* ελεγχομενος, *ſ. refutatio falſiſſimæ opinionis, qua aquæ frigidæ potum etiam illo cerevisiæ ſalubriorem eſſe contendit* Galenus de Haen Harlem 1660. 4.

Dan. Berckring *oratio in mortem* Danielis Voetii *medici*, Gisberti *filii* Utrecht 1660. 4. B. Bun.

Flaminii Gastonis *de peſte tr.* Görliz 1660. 12. Pl.

V. H. Z. *Xenium inauditum, ſ. ſynopſis omnium corporis humani ſymptomatum a capite ad plantam, morborum colli, brachiorum, articulorum, nervorum, venarum* Bellopoli Francof. 1660. 16. Compendium phyſiologiæ, tum qualitates medicamentorum. Acc. Hippocratis jusjurandum.

Albertus Otto Faber. Ej. *paradoxa de morbo gallico von der ſchaam ſeuche* Altona 1660. 4. M

Ej. *de auro potabili* Amſtd. 1672. 8.

Huc pertinet Sigismundus Nigrisolius Aquilæ prior. Ej. ſunt *medicorum deciſiones medicæ. De curandis fractis. De concoctione humorum, de ſomno in principio acceſſionis, de morbi comitialis cauſa, de venæ ſectione in febribus ardentiſſimis. An fontes febrientibus excitandi*, ſi recte lego (*a*) Codices MS.

Tobiæ Whitaker *de ſanguine uvæ* Haag. 1660. 8. etiam Anglice. Uſum vini etiam in morbis defendit, & ætiologiam dat a fermentorum theoria deſumtam, & a fermentorum naturalium corruptione. Huic theoriæ ſuam curationem ſuperſtruit.

Ej. *An Elenchus of opinions concerning the cure of the ſmall pox together with problematical quæſtions on the french pox* Lond. 1671. 8. Astr. Alii 1661. 12.

(a) Lanzon.

§. DCXCV. NUPERI.

NIC. *le* FEVRE *chymie* Paris 1660. 8. Leid. 1669. 12. *. nuper recuſ. Dicetur in phyſicis.

FILIP MOUTEAU *les miracles de la nature en la guériſon de toutes ſortes de maladies pour l'uſage de ceux Bourbon-Lancy* Châlons 1660. 8.

Appendix medicamentorum antipodagricorum MARTINI BIRR. Amſt. 1660. 8. eadem etiam calculum frangere.

SYFFREDI *Maître d'Hôtel de la Reine, nouveaux ſecrets rares & curieux donnés charitablement au public par* PE. ERESALDE *contenant divers remedes eprouvés, utiles & profitables pour toutes ſortes de maladies* Paris 1660. 4. HE.

SIMON *le* BOSSU *de l'uſage de la glace* Paris 1660. 4. 2 vol. HE.

Extrait des privileges de l'univerſité de Paris appartenans à la faculté de médecine ib. 1660. 4. FONTETT.

Arrêt du Parlement confirmatif de l'union des chirurgiens & barbiers à la charge de ſoumiſſion à la faculté de médecine ib. 1660. 4.

JOH. WYNEL *lues venerea wherein the nature, ſubject, cauſe, ſignes and cure are handled* 1660. 4. *Cat Osb.* Alexipharmacum indicum habet, & arcanum magnetem inter luem veneream & theriacam.

Phyſick for families Lond. 1660. 8. *Cat Osb.*

CHRISTOPH MERRET *collection of acts of parleament concerning the grants to the college of phyſicians . . . . . by* S. G. ALSTON Lond. 1660. 4.

IDEM contra apologiam pharmacopolarum ſcripſit *ſelfconviction or an enumeration of the abſurdities and railings againſt the college of phyſicians* ib. 1671. 4.

HENR. WOLF *von der Peſt* Duderſtatt 1660. HEIST.

EJ. *Zerlegung des Fleckfiebers* Halberſtatt 1670. ID.

J. FRID. HELVETII Cötheinienſis, Alchemiſtæ, *runder Schauplaz der arzneyiſchen Geſichtkunſt* Heidelb. 1660. 8. *. Belgice 1664. 8. LAMBERG. Temperamenta ſecundum planetas, quibus ſubjiciuntur, ſuis cum ſignis. Herbæ cuique planetæ ſubjectæ.

EJ. *mors morborum, der Krankheiten Tod, wie man ein gewiſſes Urtheil von allerley Gebrechen fällen ſoll* 1660. 8.

EJ. *luſtiger Spatziergang der Kräuter* Heidelberg 1661. 8. *. Herbarum catalogus ſecundum membra corporis, ad quæ putantur pertinere.

EJ. *beryllus medicus ein Edelgeſtein der Arzney* ib. 1661. 8. *. Iterum claſſes plantarum & de præparatione aliqua.

EJ.

Ej. *der Krankheiten Todt* Heidelberg 1661. 8. *. De ſcholis querela & aliqua de præcipuorum morborum ortu & cauſis.

Ej. *diribitorium medicum* Amſterd. 1670. 8. *. Morborum definitiones.

§. DCXCVI. G. Seger.

Georgii Seger Thorunienſis, diſcipuli Th. Bartholini, *oratio de vita & obitu* J. Jacobi *a* Brunn profeſſoris Baſil. 1660. 4.

Idem in *Epiſtolis ad* Bartholinum C. III. n. 61. de ſingultu per biennium durante.

Cent. II. *epiſt.* 79. de bezoar occidentali maximo.

Ej. *oratio inaug. de curioſitate medica, & medico phyſica* Gedan. 1675. 4. alias lego *de curioſitate phyſica.*

Ej. *numeroſæ adnotationes* in E. N. C.

E. N. C. anni II. obſ. 2. Menſes nimii per medicamenta reſtringentia repreſſi, deinde alvus conſtipata, alia ſymptomata, mors ipſa.

Obſ. 56. Ex aqua impura, acido impraegnata, varia mala, denique bufones vomitu redditi.

Obſ. 121. Ex lapſu in caput mutitas, tamen ſanata.

Ann. III. obſ. 82. Colicus atrox dolor cum inflatione abdominis, datis narcoticis tamen lethalis. Sphacelus inteſtini, peritonæi, pancreas ulceroſum, in hepatis parte ſima magnum ſteatoma.

Obſ. 95. a terrore inſomnium terrificum, evigilanti epilepſia, eventu funeſto.

Obſ. 160. In femina gravida epilepſia, motus in fetu violenti, convulſiones, ut tamen ſanum puerum ſanum eniteretur.

Obſ. 161. convulſiones in paturiente, poſt eas plena cæcitas, ſponte tamen diſſipata.

Obſ. 164. Vagitus uterinus, pro re certa.

Obſ. 198. mens confuſa, memoria abolita, ut ne legere quidem poſſet, quadrageſimo die ſponte reſtituta.

Obſ. 227. Urina purulenta, lumbricus, ut videtur, renalis, cum ea expulſus, niſi ſunt ſanguinei thrombi, tum renis particulæ. Ren pure plenus, in eo calculus corallii figura.

Ann. IV. V. obſ. 85. Nulla deglutiti aranei noxa.

Obſ. 86. neque a deglutitis acubus.

Obſ. 87. puella crebro vomens, diarrhœa gravi laborans, melancholica. Pancreas undique ſcirrhoſum erat, ſic meſenterii glandulæ.

Obſ. 142. infanti durus in toto abdomine tumor, diarrhœa, hepar inſolitæ molis. Lien ſcirrhoſus, pancreas putridum, ren ſiniſter eroſus, favorum ſimilis.

Ann. VIII. obſ. 33. in puero modo nato mucronatæ cartilaginis a ſterno dimotio ſponte curata. Et mobilitas inſolita cartilaginis thyreodeæ, ut nihilo ſecius lepide & caneret, & loqueretur.

Ann. IX. obſ. 97. clyſma per os rejectum, abſque malo eventu.

Obſ. 99. lacrumæ ſanguineæ.

§. DCXCVII. Disputationes.

Cl. Quina *de medicina* Leid. 1660. 4.

J. Kerfbyl *de dyſenteria* Leid. 1660. 4. Riv.

Petrus Hoffwenius *athleta hippocraticus aphor. 3. ſect. 1. deſcriptus* Leid. 1661. 4. He.

J. van der Meer *de fame canina* Leid. 1660. 4. He.

Assuerus Schut *de catarrho* Leid. 1660. 4. Riv.

Jac. Hoobroeck *de melancholia* Leid. 1660. 4. Riv.

J. a Wassenaer *de convulſione* Leid. 1660. 4. Riv.

Florent. Lakeman *de ολιγαιμια ſ. penuria ſanguinis* Leid. 1660. 4. Riv.

Corn. Slingeland *de noxiis ex abuſu cibi & potus frigidi* Leid. 1660. 4.

J. Downes *de affectione hypochondriaca* Leid. 1660. 4. Riv.

C. a Groenendyck *de ſterilitate in utroque ſexu* Utrecht 1660. 4.

Arn. Slepegrel *de pleuritide in puerpera* ib. 1660. 4. Pl.

Laurentius Drayer *de incubo* ib. 1660. 4.

Theod. Winand *de pleuritide in puerpera* ib. 1660. 4. Pl.

Matthias Bieben *de inflammatione* Baſil. 1660. 5.

Samuel Eglinger *de nephritide* Baſil. 1660. 4.

Ej. *de lienteria & cœliaco adfectu* ib. 1677. 4. Pl.

J. Jeremiæ Wollhardt *de melancholia* Baſil. 1660. 4. Pl.

Barth. Kisselbach *de febribus in genere* Baſil. 1660. 4. Riv.

J. Ro-

J. RODOLPH BURCHARD *de melancholia* Baſil. 1660. 4. RIV.

EJ. *diſſertatio medica de dyſenteria* ib. 1660. 4. SCHULZ.

MAURITIUS GRIMM *de ſyphilide* ib. 1660. PL.

JAC. STELZLIN *theſes ex univerſis inſtitutionibus medicis* Ingolſt. 1660. 8. TR.

MARCI MAPPI Prof. Argent. 1660. 4. *.

EJ. *de dolore nephritico* 1672. 4. HE.

EJ. *de lue venerea* 1673. 4. HE. PL.

EJ. *de potu calido* 1675. 4. HE. I. & II.

EJ. *de febribus quæſt.* X. 1675. 4. HE.

EJ. *de flatibus* 1675. 4. PL.

EJ. *catameniorum vitia & ſuppreſſio* 1676. 4. *.

EJ. *de ſuperſtitione & remediis ſuperſtitioſis inſignioribus* 1677. 4. HE.

EJ. *de foedis virginum coloribus* 1682. 4. *.

EJ. *de morbillis* 1688. 4. *.

EJ. *de potu theæ* 1691. 4. HE.

EJ. *de cephalalgia* 1691. 4.

EJ. *de lienoſis* 1692. 4. *.

EJ. *de potu coffeæ* 1693. 4. *.

EJ. *hiſtoria exaltationis theriacarum in theriacam cæleſtem* 1694. 4. *.

EJ. *de potu chocolatæ* 1595. 4. *.

EJ. *de febribus in genere* ib. 1697. 4. *.

EJ. *de eryſipelate* 1700. 4. *.

NIC. PFITZER *de variolis & morbillis* Argentorati 1660. 4. PL.

EJ. *zwey ſonderbare Bücher von der Weiber Natur, wie auch deren Gebrechen u. Krankheiten der Kinder* Nürnberg 1673. 8. Altdorf. 1691. 8. *. *mit Erfindungen u. Anmerkungen vermehrt.* Poſt anatomica & phyſiologica, partus hiſtoria & puerperii. Tunc morbi uteri cum oppoſitis medicamentorum formulis. Inter morbos uteri inflatio, hydrops, inflammatio, abſceſſus, ſcirrhus, ulcus. Inde morbi alii feminini; menſium vitia & alienæ viæ, fluor albus, & reliqua mala, fere per collectanea. Sic infantum morbi. Notæ ex Belgicis fontibus ſumtæ, cum in exemplo *saet* ſcribatur ubi *ſaamen* oportebat.

J. CONRAD BRODTBECK *catalepſis a* GALENO *L. I. Prorrhet. ſect. II. comm.* 56. *deſcripta* Tubing. 1660. 4.

Ej. *commentarius medicus in duas* Galeni *hiſtorias de febre complicata* Tubing. 1661. 4. He.

Ej. *Semi centuria ſyzeteſium medicorum* ib. 1661. 4. *. Practici ſcopi, gravidis aſtringentia non danda; lego etiam annum 1666.

Ej. *comm. in hiſtoriam* Galeni *de peſte* ib. 1661. Pl.

Ej. *de incubo* ib. 1666. 4. Pl.

Ej. *de dyſenteria* ib. 1666. 4.

Ej. *ſcrutinium pepaſmi ſ. de coctione materiæ febrilis* ib. 1671. 4. *.

Ej. *turgentia materiæ febrilis* ib. 1674. 4. He.

Ej. *de pica* ib. 1675. 4.

Ej. *de hydrope aſcite* ib. 1676. 4. He.

Gottl. Freytag *de lipothymia* Altdorf 1660. 4. Pl.

J. Phil. Deigler *de colica* Altdorf 1660. 4. He.

Herman Brand *de ſenſuum internorum ſymptomatibus & morbis* Steinfurt 1660. 4.

Sim. Boullot & Car. *de* Laval *E. frigida febribus* Pariſ. 1660.

Cl. Tardy & Petr. Pourret *E. morbi omnes a vitiata ſanguinis motu* ib. 1660.

J. B. *de* Revellois & Dionysii Dodart *E. in hydrope mittendus ſanguis* ib. 1660.

J. Hamon & J. Groult *E. ſano ſanis* ib. 1660.

J. Maurin & Dion. Dodart *E. febribus balneum* ib. 1660.

§. DCXCVIII. Marcellus Malpighius.

Marcellus Malpighius, Borelli diſcipulus, profeſſor aliquamdiu Meſſanenſis, inde redux Bononiæ vixit, & demum archiater Pontificius obiit. Majorem partem laborum ſuorum, qui plurimi fuerunt, impendit interiori & accuratiori fabricæ plantarum & animalium indagandæ, aliqua tamen etiam ad practica contulit.

Ej. *de polypo cordis* & in *operibus omnibus* Londin. 1686. fol. *. In dextro ventriculo fere ampliores reperiri polypos, magiſque albidos. Eandem eſſe naturam reticulatæ & fibroſæ partis ſanguinis, & cruſtæ pleuriticæ, & polypi. Deſcriptio polypi ingentis, lamellati. Vidit Malpighius ex ſubitaneo terrorre natum. Sedes & in utroque ventriculo, & in pulmonis vaſis eſt, & eodem tempore utrobique polypi reperti ſunt. Intercedere rubræ parti ſanguinis denſos globulos. Acidis chemicis liquoribus ſanguinem denſavit, atrum reddidit.

In

In *poſthumis operibus* MALPIGHII Lond. 1697. fol. *. Venet. 1743. fol. *. & alias editis, pluſcula ſunt clinici magis argumenti. De febre epidemica illa BORELLO dicta. Vermes in jecore bovino & hominum cucurbitini, ſoleæ figura.

ID. PLACIDI PAPADOPULI nomine *anatomes in medicina utilitatem* tuitus eſt, libello in *poſthumis* recuſo. Polypos cordis in vivo homine reperiri poſſe, contra KERKRINGIUM confirmavit. Caput in lapidem verſum, oſſibus mire craſſis deſcriptum dedit. Tæniæ caput dixit & oculos: ungueſque monſtroſos.

Alio libello ad SBARALEÆ objectiones reſpondet, quas ille in l. *de recentiorum medicorum ſtudio* protulerat. Non deſperandum eſſe de eruenda vera fabrica partium corporis humani, earumque actione, cum oculi pleraque phænomena artificioſo oculo imitari didicerimus. Abſque anatomes luce artem in empiriſmum tranſituram, ignoratis morborum cauſis. Cauſa morbi cognita, partiſque adfectæ fabrica, auxilia ad obvium quodcumque malum excogitari poſſe.

EJ. *Conſultationum medicinalium centuriam* I. adidit HIERONYMUS GASPARI Patav. 1713. 4. *. Maluiſſent MALPIGHIANI amici (*a*) abſtinuiſſet Editor ſuo labore; cum MALPIGHIUS, alias in curas intentior, in re clinica minus laboris poſuerit: ſalinæ præterea & acidæ theoriæ ſuo cum ſeculo deditus.

EJ. & LANCISII *conſultationes medicæ* Venet. 1747. 4.

Elogium eſt in *decadibus* FABRONI.

§. DCXCIX. VARII ad a. 1661.

GASPAR DELOS REYES FRANCO Medicus Carmonenſis in Hiſpania. EJ. eſt *Elyſius jucundarum quæſtionum campus medicis imprimis ſumme utilis* Bruxell. 1661. fol. Francof. 1670. 4. *. Spiſſum volumen, non illud profundiſſimæ eruditionis, non tamen non grata varietate plenum. Ad hiſtoriam & decora medicinæ tuenda. Medicorum dignitates & præconia. Pontifices medici: ÆSCULAPIUS, HIPPOCRATES. Ad prudentiam medicam, varia adverſus amuleta. Poteſtas ſanandarum ſcrophularum etiam regibus Hiſpaniæ impertita. Longævitas. An detur per conſortia juvenum rejuvenaſcere. Deliros & moribundos linguis peregrinis uſos fuiſſe, & vaticinia profudiſſe. Philtra. De animalibus abſque capite aliquamdiu viventibus, & ſine corde. De cruentatione cadaveris ad occiſoris præſentiam, etiam infantis cum propriæ matri geſtandus daretur. De cadaveribus incorruptis conpilatio. De animalibus aut lapidibus intra viva hominum corpora naſcentibus. Somnambuli. Aphrodiſiaca & antaphrodiſiaca. Virorum adfectiones muliebribus ſimiles. Fuſe de nævis & de efficacia imaginationis. Abortiva ſemper illicita eſſe. Scytharum ſterilitas HIPPOCRATICA. Aſiti. Propria hiſtoria feminæ Hiſpanæ, quæ 72 diebus in profunda fovea abſque cibo & potu vixit

(a) *Journal de Trévoux* 1713. p. 2190.

vixit, ſervata demum & cum vita reconciliata. Gallica lues; ejus origo, modi quibus contrahitur, teſtimonia aliqua, ante 1493 annum in Italia notam fuiſſe. Fuſe de rabie, ejus contagio, & imaginariis catulis. Veneno eneċta animalia, num venenata. Veneni propinati ſigna. Quæ biberat de aqua, ex qua mures biberant, tunc ipſi ex veneno propinato ægri, difficulter ſervata eſt. A veneno ventriculus cum œſophago excoriatus. Intra menſem periit, cui hydrargyri ſublimati minimæ doſes ſubinde propinatæ fuerant. Cur peſtis veſpillonibus non noceat? Num fædis odoribus juvetur. Vis alexiteria monocerotis, lapidis bezoar, auctor hic non valde credulus eſt. Febrium, quas antiqui a ſymptomatibus denominaverunt cum noſtris conciliatio. Negat hecticam febrem contagium habere, etſi vulgo ita putetur. Antifebrilia: chalybs in febre tertiana notha rebelli utilis. Quartanam eidem homini non bis moleſtam eſſe. Morbus hypochondriacus, ejus curatio auctori familiaris: per clyſteres lenes, humectantes, ſimilia purgantia, apozemata aperientia, fotus, unctionem roborantis ſcopi, balnea, chalybem. Venæ ſectio: eſſe tamen ubi in gravida femina venam radii aperire præſtet. In cacochymia lochiorum fluxus purgantium uſum non impedit. Aſtra ob venam ſecandam non conſulenda. Apoplectici reviviſcentes. Quare pleuritis facile in abſceſſum tranſeat, non ita phrenitis. Cur crurum paralyſi facile, brachiorum vix unquam curetur. Carnium primus uſus. Sanguinis ſudor & cruentæ lachrymæ. Longe poſt ſeptimum diem ſerius multos mortales ex iſchuria convaluiſſe. Lithontriptica multa. Podagra ſtricto victu ſanata. Abſurda deglutita. alienis locis per abſceſſus edita. Cui vipera manum momorderat, is ea continuo reſecta ſervatus eſt. Morbus aut adfectatus, aut hyſtericus, cum chorea S. VITI Emphyſema a pectoris vulnere per univerſum corpus expanſum, non intellectum.

GAUDENTII BRUNACLI medici Romani, *de Cina Cina ſ. pulvere ad febres ſyntagma phyſiologicum* Venet. 1661. 8. *. Homo ſcholaſticus mala dictione uſus eſt. Ex GALENO corticis peruviani dotes interpretatur, nec tamen nihil expertus, qui duabus drachmi duplici tertiana febre ſe ipſum liberaverit, cum tamen cachecticæ in corpore obſtructiones laterent. Corticis temperamentum calidum eſſe & ſiccum ſecundo gradu, non tamen ex ſola qualitate, ſed tota etiam ſubſtantia febrem ab eo cortice debellari. Ex vino vult ſumi, quod ſuo calore conveniat, non ex aqua, neque decoctum.

HENRICI EYSSON *diſſ. de fetu lapideſcente* Groning. 1661. 12. *, Profeſſoris Groningenſis non inepta opella, ſcripta occaſione celebris oſtenti Dolani, de quo per HENRICUM MEIBOMIUM audiverat. Ejus lapidei fetus formationem & retentionem in matris utero exponit. Ut potuerit lapideam induere duritiem. Subjicit aliorum de eodem oſtento relationes, ſua nuperiores.

EJ. *ſyntagma medicum minus* Groning. 1672. 12. L.

GOTHOFREDI VOIGT *deliciæ phyſicæ* Roſtock 1661. 8. Homo ſingularis ſyllogiſticus, etymologicus, literator, fuſiſſime opiniones & narrationes perſecutus, credulus & ſcholaſticus. In hac collectione eſt 1. diſſ. de ſtillicidio ſan-

ſanguinis ex cadavere hominis interemti, quod in præſentia occiſoris ſupervenit. Hiſtoriolarum abunde vetuſtæ famæ jam a LUCRETIO profectæ, quam tamen noſter refutat, & PFAUZII diſſertationem evertit.

ANTONII EVERARDI medici Middelburgenſis, per labores anatomicos noti, *Antiqui morbi recrudeſcentis per ſuctricem inducti cum gallico conciliatio* Middelb. 1661. 16. *. Morbus in patria civitate epidemicus, eas ſolas feminas infeſtabat, quæ hac neque alia ſuctrice femina uſæ eſſent. Papillæ ſordidæ, fiſſæ, nocturni artuum dolores, exanthemata capitis & crurum, faucium ulcera. Infantibus per faciem puſtulæ, aphthæ. Viri & mariti pauciſſimi aliquid mali paſſi ſunt. In ſuctrice nihil animadverſum ſuſpecti, quæ honeſta mulier eſſe videretur, ab alia aliqua femina infecta. Sed & ancillæ & cuſtodes contagio patebant. A ſuctione tamen luem ortam fuiſſe noſter oſtendit, cum mammæ malum primæ ſenſerint. Halitus neminem infecit. Aqua mercurialis, in qua hydrargyrus ſublimatus infuſus erat, ſalubri effectu dorſo illinebatur, decoctum ex lignis ſudoriferum propinabatur, cui plurimum noſter tribuit.

HOBII *van der* WORM, medici & in ſchola Naerdenſi rectoris *atriplex ſalſus vulgo dicto ſoutenelle* Amſterd. 1661. 12. *. In eo l. caput eſt de Quartana Zeelandis moleſta. Iis febribus atriplicem ſalſum mederi, & in univerſum domeſticas plantas ad domeſticos morbos convenire. Atriplicem ſalſum ad ſcorbutum valere. Ejus plantulæ ſingulares vires. Theoria morborum lienis, quod viſcus calidum ſit & ſiccum. Aphtharum ex ſalina natura exaltata ortus: a lienis intemperie ſalſa ſcorbutus. Urina, cum ruberrima eſſet & rubras arenulas deponeret, æger dolore adfligebatur, remittebat malum, quando pituita in matula coibat. Bullæ viſcidæ urinæ ſignum ſcorbuti. Atriplicis ſalubre acetarium. Alii modi utendi. Alia auxilia. In hypochondriaco malo cum paralyſi manuum larynx ſurſum & deorſum convulſive movebatur, ut digitis conprimentibus, diu & noctu nunquam dimittentibus, neceſſe eſſet laryngem coercere, cum convulſio alioquin ægrum ſuffocaret, totis 40 diebus.

JAC. REVII *Daventria illuſtrata* Leid. 1661. 4.

§. DCC. GABRIELIS CLAUDER. P. J. SACHS.

G. CLAUDER archiatri Geldani, *ad medicum Amſtelodamenſem* MARCUM RUYCH *de obſervatione anatomico practica mirabili epiſtola* Patav. 1661. 4. *. (in Germania excuſa). In homine frequenter cibum revomente ventriculus & omentum in pectoris caveam migraverant, cum duodeno, pancreatis parte, & colo.

EJ. in E N.C. Dec. II. ann. 3. obſ. 76. In cachectico & ſcorbutico cum calculos ægrotus exturbare vellet integra drachma ſpiritus ſalis ammoniaci ſumta, ſecuta eſt cum vehemente nephritide cruenta mictio, arenis etiam ipſius fruſtis egeſtis, & ſanguine pure ad integram libram effuſo, funeſto demum eventu.

Obſ. 77. a clyſtere colocynthide prægnante in cacochymo ſubdito epilepſia, mollientibus demum pacata.

Obſ. 78. In ventriculo cervi ſacculus membranaceus, intra eum calculus lamellatus.

Obſ. 79. cum polypus metueretur calculus denum intra eum una evulſus.

Obſ. 81. ex nauſea & terrore ſubito mortuus.

Obſ. 83. ſanguinis aſinini in aqua anagallidis potio ad convulſiones efficax, ex ſcriptoris teſtimonio.

Omitto anni IV. ſuperſtitioſa & medicamentorum ſcriptiones.

Obſ. 138. ſanguinem in apoplectico frigidum de vena fluxiſſe & 139 tum in obſ. 140 urina.

Obſ. 141. ſternutatio ad octo horas continuata moleſtiſſima, repreſſa opio & oleo hyoſcyami per nares adtracto.

Obſ. 142. cephalalgia vehemens cum diſceſſione ſuturarum: iſta etiam in partu difficili obſ. 143.

Obſ. 144. cui per ludibrium ſodalis aurem comminxerat, is ſtupore ſomnolento ſuborto ſalus fuit a mollientibus auxiliis.

Obſ. 145. Maximus dolor a formica in aurem irupente, vapore ſedatus.

Ann. V. obſ. 178. opii cum ſpiritu vitrioli ſuperfuſo grana decem ipſe imprudens abſorbſit, inde capitis ſtupor & aſthma, hæmorrhagia narium, nihil ultra mali.

Obſ. 179. qui opii grana triginta, triginta quinque & demum 50 in diem per octodecim menſes ſumpſit, nihilque inde incommodi paſſus eſt, continuo vero deinde diarrhœam, ſi deſiſteret.

Obſ. 185. arthritidi utilis adfricta bryonia. Baccas ſatas ſpeciem non reparari.

Obſ. 189. ſomnambulatio calidis ſufflaminata.

Obſ. 192. in dente vehementiſſime dolente vermis acaro caſeario ſimilis.

Obſ. 193. Juvenis athleticus cum cereviſiæ peſſime, fæculentæ magnam copiam bibiſſet, vomuit materiam piceam, tanta demum ubertate, ut ſuffocatus interierit. Ventriculus in pectus migraverat, pylorus laxiſſimus erat, ut facilis ex inteſtinis in ventriculum reditus eſſet.

Obſ. 194. clyſter vomitu redditus, neque magnum inde malum.

Obſ. 196. iram ſenibus potius analeptici loco eſſe.

Ann. VI. obſ. 178. hyoſcyami, in dyſenteria utilis uſus, & aquæ potiſſimum.

Obſ. 186. Vomicæ pulmonum ſæpe abſorbentibus ſanatæ.

Obſ.

Obſ. 188. arthritico cauteria jam in ſuo corpore geſtanti tamen a natura ulcus excitatum eſt.

Ann. VII. obſ. 161. cæcitas epilepſiam bis præceſſit.

Obſ. 164. in ſcorbuto riſus per multos annos ſardonius.

Obſ. 174. utique ex verme in dente habitante dolor.

Ann. VIII. obſ. 206. contra vires ſalutares, quas nicotianæ tribuunt.

App. ann. X. vita viri, ſcripta a FRIDERICO GUILIELMO CLAUDER, genero.

EJ. *inventum cinnabarinum h. e. diſſ. de cinnabari nativa hungarica in majorem efficaciam fixata & exaltata* Jen. 1684. 4. *. Hanc cinnabarim flammæ lampadis per octo & novem menſes exponit, tum calori fimi equini per centum dies, iterum tribus adhuc menſibus auctiori: ita porro igne ſubagitat, ut novem grana adverſus luem ſufficiant.

EJ. *Praxeos medicæ monumenta generalia* Chemniz 1729. 8.

PHILIPPUS JACOB SACHS Vratislavienſis, ex primis Novæ Academiæ Naturæ Curioſorum ſodalibus, magnus collector.

EJ. *ampelographia; ſ. vitis viniferæ conſideratio hiſtorico medico chymica ad normam collegii naturæ curioſorum* Lipſ. 1661. 8. *. Præter hiſtoriam naturalem vitis & vini collectitiam, longiſſimo ſermone agit de vini admirando & multiplici in arte medica uſu. Vini noxæ. Vina artificialia. Similis hiſtoria ſpiritus vini, aceti, tartari &c.

EJ. *Gammarologia* F. Lipſ. 1665. 8. *. Magna collectio de calculis in animalium corpore ſubnaſcentibus. Vires animalis medicatæ, potiſſimum oculorum cancrorum, collectitiæ. Serpens in corde cervi petrefactus.

EJ. *de lapidum natura* cum libello J. DAN. MAJOR *de cancris & ſerpentibus petrefactis* Jen. 1664. 8. *. Lapidum & partium induratarum in corpore humano collectio, quæ in ventriculo, aut alibi reperta ſint.

Memoriam viri celebravit J. DAN. MAJOR Lipſ. 1674. 4. *. Magna vis adnotationum eſt in E. N. C. Scholia ad ſingulas fere obſervationes dedit, quibus hiſtoriæ parallelæ comparantur.

Deinde proprii laboris ſunt *Dec.* I. *ann.* I. *obſ.* 13. Inſecta quæ peſtis & febrium malignarum cauſæ ſunt.

Obſ. 98. Homini robuſtiſſimo alvus pertinaciſſime conſtipata, & fæces demum ligneo inſtrumento exemtæ.

Obſ. 110. Fetus ventralis Aurelianenſis. Vixerat, uterusque illæſus fuerat.

Obſ. 141. Lactei victus adverſus podagram vis ſalutaris.

Obſ. 142. & emplaſtri podagrici ex eſula, bryonia, helleboro, ariſtolochia, chelidonii radice facti, maximum equidem dolorem cientis.

Ej. in *ann.* II. *obſ.* 69. opii vis aphrodiſiaca.

Obſ. 96. oculorum ſplendores in epilepticis mortis prænuntii.

§. DCCI. Varii.

Antonius Crispus Drepanitanus, ſacerdos & medicus, multa ſcripſit a Mongitorio recenſa.

Ej. eſt *commentarius in acutæ febris hiſtoriam* Panormi 1661. 4. Mong.

Ej. *in lethargum febri ſupervenientem acutæ commentario duo. Acc. novi in icteritiam ante ſeptimum commentarii, in quibus nonnulla etiam, quæ ad febris malignæ & peſtilentis dignotionem & curationem faciunt, enucleantur* Panorm. 1668. 4. Mong.

Ej. *Hypomnemata duo, in quibus de parotide laborioſis in febribus ſuperveniente, & ſimul nonnulla controvertuntur & declarantur, nec non quid a medicis praxin exercentibus in ejus eruptione ſit agendum exponitur* Panorm. 1668. 4. Mong.

Ej. *Epiſtola medicinalis ad* Gradonicum Seminara, *in qua exponitur ratio curandi febres putridas per venæ ſectionem & purgationem per alvum* Panorm. 1682. 4. Mong.

Ej. *de ſputo ſanguinis, ſi a corporis partibus infirmis proveniat, cum tuſſi & febre, conſultatio: & in medicinalem epiſtolam dilucidationes, quibus reſpondetur interrogationibus factis ab* Antonio Ruasi *de neglecta venæ ſectione in febribus* Drepan. 1682. 4. Mong.

Cum a. 1688. obiiſſet, *orationem funebrem* habuit & edidit Franciscus Valcassar Drepani 1689. Mong.

J. Baptista Bataller medicus. Ej. eſt *diſceptatio unica de ſignis propriis veneni ſumti* Origuelæ 1661. C. de V.

Bartholomæi Torrini *anacriſis de ſectione ſaphenæ in ſuppreſſione menſtruorum* Turin 1661. 8.

Stephanus Willet *de oſtento Dolano* Dol. 1661. 4. L.

Francisci Bouchart *Oſtentum Dolanum* ib. 1661.

Servatii Gillet, Galenus *moralis ac myſticus præſcribens alexipharmaca & amuleta ad utriuſque hominis ſanitatem præſervandam* Ed. II. Lovan. 1661. 8. F. Oppen.

Lud.

LUD: du BUISSON *hercules chymicus morborum debellator ſ. aurum philoſophorum potabile* Francof. 1691. 4.

ABRAHAM FALTZIUS *de artis pharmaceuticæ dignitate & præſtantia hujuſdem pro generatione nec non de requiſito & decoro cordati & periti pharmacopœi* Halberſt. 1661. 4.

J. HENR. URSINI *exercitatio de Hermete triſmegiſto ejuſque ſcriptis* cum EJ. *exercitatione de Zoroaſtro & Sanchoniatone* Norib. 1661. 8. B. BUN.

J. KLEINII *conſilium medicum de podagra* Onoldi 1661. 8.

D. R. I. *Medicinalia* Glukſtätt 1661. 12. TR.

JAC. HOLZAPFEL *de medicina ab opprobriis vindicata, & medicus indigne vapulans* Lipſ. 1661. f. TR.

J. BAPTISTÆ MORINI medici & aſtrologi *vita* Haag 1661. f. B. BUN. Num cum aſtrologicis aliqua medica conjunxerit, ignoro,

Pharmacopœa Antwerpienſis Galenico chymica Antwerp. 1661. 4.

CAR. v. MANDER *de pulvere tabaci poema* Hafn. 1661. 4.

§. DCCII.

ROBERTUS BOYLE.

Ex comitibus in Corke, nobiliſſima ſtirpe natus, debili corpuſculo, totum ſe dedit rei naturali, interque experimenta phyſica conſenuit. Medicinam ſolebat facere, & remedia ipſe miſeris diſtribuebat, SYDENHAMI, hoc ipſo teſte, adſecla. Huc facit *Chemiſta ſcepticus* Oxon. 1661. 8. 1679. 8. Lond. 1662 8. *. Roterd. 1662. 8. *. 1668. 12. ZOCHA. Ex præſtantioribus nobilis ſcriptoris laboribus, etſi ex antiquioribus eſt. In ſecunda Exercitatione oſtendit, non continuo poſſe pro corporum elementis ea producta haberi, quæ ignis de quoque corpore elicuerit, cum in plurimis exemplis hi ſales, hæc olea nunquam in eo corpore præſto fuerint, dum integrum ſuæque indoli & naturæ relictum fuit.

In *novis experimentis phyſico mechanicis de aëre* Oxon. 1661. 8. *. continetur digreſſio de reſpiratione, & agitur de animalium aere privatorum ſubitanea morte, ipſorum inſectorum, quæ tamen eadem amiſſo capite volare pergant. Suffocatio a vapore muſti, ab aere non renovato.

EJ. *tentamina phyſiologica & hiſtoria fluiditatis & firmitatis* Lond. 1661. 4. TR. latine & pariter Anglice 1668. 4. TREW. 1669. 12. Amſt. 1667. 12. *. Pluſculi ſunt libelli. 1, *Infidus experimentorum ſucceſſus.* Experimenta nempe

vera certiſque teſtimoniis nixa, quorum tamen eventus cum minutis neque ſemper ſatis notis, conditionibus conjungitur. Huc refert infidos medicamentorum ſucceſſus, quæ minus bene parata medicus exhibuerit: de hydrargyro ſublimato queritur, quem admiſto arſenico adulterent. Stanni, antimonii, aliarum minerarum varietates facere, ut ſubinde medicus promiſſis proceſſus ſtare nequeat.

2. *Experimenta quæ non ſuccedunt*, nempe eventus inconſtantes, qui modo hoc modo eveniunt, modo alio, ut varietates anatomicæ. Huc refert incertum effectum pulveris ſympathetici, qui ſæpe ſpem eludat, huc araneos in Gallia venenatos, in Hiſpania innocuos. Pleraque tamen exempla alio ſpectant.

EJ. majus opus *Some conſiderations touching the uſefulneſſ of experimental natural philoſophy* Oxford. 1663. 4. Tom. II. 1672. 4. *, Multum aucta in editione latina Lond. 1692. 4. *. Pars ſecunda tota medici eſt argumenti, vireſque medicatas tradit, minus eo ævo perſpectas, aliquantum ab optimo viro ornatas; forte quod amici, quibus liberaliter medicamenta impertiebat, virum optimum favente de utilitate commendatorum medicamentorum exitu ſublevare voluiſſent, quæ certe BOERHAAVII conjectura eſt. Ecce aliqua exempla. Anatome comparata. Utilitas experimentorum, per quæ conſtat, quæ pars corporis animalis ad vitam ſuſtentandam proxime pertineat, quæ minimi ſit momenti. Ad pathologiam experimenta, per quæ diſcimus certo, & intra breviſſimum tempus, poſſe duros calculos ex molli materie cogi: poſſe lapilli materiem in limpidiſſima urina diſſolutam inconſpicuam ſuſpendi. Veteres nimium tribuiſſe elementaribus *qualitatibus* corporum; ſalinis, ſulfureis aliis &c. nimis parum. Humorem hydropicum facile cogi. Calculorum etiam felleorum fabrica laminata eſt. Multum in humanis lapillis eſſe ſalis volatilis. Non deſperandum de liquore calculum ſolvente, cum dentur, etiam corrodendi vi deſtituti, liquores, qui ferrum ſolvant & aliqui hujus generis liquores ſibi innotuerint. Opium cani vix nocere, etiam majori doſi datum, felem in rabiem vertere. Viperæ morſum, experimenti cauſa receptum, ferro candente admoto noxa caruiſſe. Medicamenta, quæ ipſe paravit infuſoria. Vim corticis peruviani adverſus febres intermittentes conſtantem expertus eſt. Herba ſcrofulas curans. Virginem, quæ ſenſum partium externarum amiſerat, ſuperſtite motu, HARVEIUS nuptiis conciliatis ſanavit. Cancer mammæ vitriolico medicamento curatus. Specificum medicamentum ad hydropem. GERARDUM BOOT calculum renalem diſſolviſſe, nonnunquam etiam veſicalem. Fuiſſe, qui friabilem calculum inter digitos comminuerit. Nova vina artificialia. Medicamenta potentiora chemica, ut ex argento paratum ad expellendas aquas. Aliorum medicamentorum, ut ſennæ vires, admiſto ſale lixivioſo augeri. Ex zinco GLAUBERUM medicamentum non nauſeoſum parare (an forte flores nuperis laudati?). Vires medicamentorum, quæ pro vilibus habebantur, ut ſpiritus fuliginis, ſuccus ſtercoris equini ad iſchuriam efficax, millepedes ad cataractam. Simplicia compoſitis præſtare. Hyoſcyamus potentiſſime ſanguinis jacturas ſupprimit. Ens primum veneris (potius martis) ad rachitidem valet. Opium optime corrigi: digerendo in

in vino. Ut plantarum vires medicatæ efficaciores obtineantur. Pro medicamentorum extus adplicatorum efficacia. HARVEIUM certos tumores admota manu mortui hominis nonnunquam diſpuliſſe. Butyro profluvia alvi ſanari. Pauca hæc ex multis, omnia enim decerpere infinitum foret.

EJ. *experimenta & conſiderationes de coloribus* Anglice Lond. 1664. 8. & latine Lond. 1665. 12. *. Plurima & nobilia phyſici argumenti experimenta hic habes, & noſter colores conjunctos albedinem reflectere jam eo ævo vidit. Ad medicinam pauca faciunt. Colores phantaſtici, colores a morbo orti. Feminæ nobili ſubito omnia corpora ſplendidis coloribus tincta apparuerunt: ſed poſtridie hyſtericis motubus infeſtata, in delirium & paralyſin incidit. Idem ſplendor colorum in multis peſtis iimminentis ſignum fuiſſe: Salutare hic emeticum ex vitriolo albo. Cæcus, qui colores tactu dignoſcebat. Hic niſi fallor, primum habetur modus alcali & acidi præſentiam per cæruleum vel rubrum colorem ſuccis cæruleis impertitum detegendi.

EJ. *hiſtory of cold* Lond. 1665. 8. & 1683. 4. *. & *a dialogue concerning the poſitive and negative nature of cold* 1673. 8. Collectio ad effectus maximi frigoris, ex variis itinerum ſcriptoribus, etiam ad necanda animalia efficacis.

EJ. *continuation of new experiments phyſicomechanical upon the ſpring of the air* Orford 1669. 4. & latine *ſecunda continuatio* 1688. 8. *. Experimenta antliæ pneumaticæ ope facta, quam PAPINUS nuper perfecerat. Ut animalia in aëre factitio pereant, ut in ſpatio aere deſtituto. Aer, qui ex putredine generatur, aer compreſſus, ejuſque effectus.

EJ. *exercitationes de atmoſphæris corporum conſiſtentium deque mira ſubtilitate & inſigni vi effluviorum* Anglice Lond. 1673. 8. *. Latine Lond. 1676. 12.

EJ. *ſuſpiciones de latentibus æris qualitatibus* Lond. 1676. 12. *. Non repugnat aſtrorum influxui. Peſtes uni ſoli generi animalium infeſtæ.

In *tentamine porologico* Lond. 1684. 4. *. de nonnullorum medicamentorum vi per cutem animalium penetrabili.

In *apparatu ad hiſtoriam naturalem ſanguinis* Lond. 1685. 8. *. multis de ſpiritu ſanguinis agit, cui plurimum virium medicatarum tribuit.

EJ. *Hiſtoria naturalis aquarum mineralium* Lond. 1686. 12. Primum fere analyſeos harum aquarum ſpecimen. Acore conſpicuo deſtitui. Vires medicatas celeriter amittere.

In l. *de ſpecificorum remediorum cum philoſophia corpuſculari concordia, & de utilitate ſimplicium medicamentorum* Anglice Lond. 1685. 8. Latine ib. 1686. 4. *. Genev. 1687. 4. Gallice vertente D. ROSTAGNI Lion 1689. 12. d'ETR. 1688. 12. FALC. Dari utique medicamenta ſpecifica oſtendit, vel unico exemplo cantharidum, quarum

quarum maxima in veſicam urinariam eſt efficacia; neque ulla alibi. Ut poſſit eorum auxiliorum actio exponi: diſpellere materiem morbi per poros inſenſibiles. Poſſe etiam, ut ſales ſolent, medicamenta ſpecifica certas particulas domare, ut in exemplo acorem frangere, ut alcalia ſolent, aut de ſanguine noxium aliquem humorem præcipitare, aut morbi materiem ita diſponere, ut facilius ſubigatur, aut cum eo in neutram aliquam qualitatem tranſire. Ubique exempla producit.

In *altera diſſ.* oſtendit uſu ſimplicium medicamentorum efficaciam certius prævideri, certius confirmari. Oleum terebinthinæ in hæmorrhagia multum laudat; in gangræna compeſcenda ſaccharum ſaturni; in morbis pulmonum hederam terreſtrem, in ſcrofulis paronychiam foliis rutaceis: ſaponis in ictero, & ad urinam ſanguinolentam. Pronior in recipiendas has vires fuit, ut etiam lapidem de colubre ad viperarum morſum valere putet, & ungulas alcis geſtatas ad ſpaſmos. Gummi arabicum ad dyſuriam ſanandam aliquid poſſe facilius credas, etſi in me ipſo ſucceſſu caruit. Sulfure vitrioli diuturnam agrypniam ſuperavit.

Cum Ej. *final cauſes of the natural things* Lond. 1686, 4.*. quatuordecim prodierunt adnotationes de viſu varie vitiato, duplici &c. quarum rariores ſunt hiſtoriæ. De oculorum in ſubterraneo carcere mirifice acuto ſenſu. Ante cataractam viſum ſæpe duplicem eſſe, & cum vera imagine alteram obſcuram percipi.

Ej. *medicina hydroſtatica or hydroſtatiks applied to the materia medica* Lond. 1690, 8. *. Non valde ad rem noſtram facit, etſi pondera ſpecifica bilancis hydroſtaticæ eo tempore novæ auxilio detegere ſtuduit. Pro bolorum & terrarum vi medica pugnat. Varios medicos erraſſe in ratione ſpecifici ponderis.

Ej. *experiments and obſervations on ſeveral ſubjeets relative to natural phyloſophy* Lond. 1690. 12. 1718. 12. Curationes morborum per medicamenta chemica ſublatorum. Ens veneris in febre epidemica Dublinenſi adverſus ſubſultum tendinum bono eventu adhibitum eſſe.

Ej. libello *on the great effect of languid and unheeded motion* adjecta eſt diſſertatio *on the cauſes of the ſalubrity and inſalubrity of the air.* Aeris inſalubritatem eſſe ab exhalationibus ſubterraneorum corporum, nam mineras etiam terra ſepultas effluvia ſua in atmoſphæram didere. Arſenicalem magnetem adverſus peſtem laudat.

Ej. *general hiſtory of the air* 1692. 4. *.

Ej. *medicinal experiments, or a collection of choice and ſafe remedies the moſt part ſimple* Lond. 1696. 12. 3 vol. *. 1731. 12. 1743. 8. Germanice Leipz. 1692. 12. 1704. 8., & alias. Secundum morbos formulæ ſunt auxiliorum. Nolles hunc libellum ſummo viro excidiſſe, in quo certe innumera continentur, nullo fundamento nixa: ut cineres fimi porcini in dyſenteria; marcaſita adverſus

veſicæ

veſicæ dolores etiam a calculo natos, ſenecionis ad febres intermittentes; amuleti mechoacannæ ad crampum, ſtercoris humani ſicci ad initia cataractæ, geranii columbini ad hernias, euphraſiæ ad viſum debilem.

Operum omnium editio imperfecta Genevæ prodiit 1671. & 1704., de quarum editione priori BOYLEUS conqueritur (*a*). Compendium Londini dedit BOULTON, & aliud plenius PETRUS SHAW 1725. 4. 3 vol. Nuper ſplendida editio fol. 3 vol. prodiit Londin. 1744. B. B. cum fuſiſſima auctoris hiſtoria.

In *philoſophicis tranſactionibus* aliquæ ſunt ſummi viri diſſertationes.

N. 22. de transfuſione quæſtiones, ad LOWERUM datæ, acuti judicii plenæ.

Apud BIRCH a. 1664. T. I. p. 509. experimentum ſuum recenſet, quo uno nervo phrenico abrupto animal laboret, utroque rupto ſubito pereat.

EJ. experimenta infuſoria.

Ap. BIRCH. II. a. 1666. opium in venas injectum continuo ſuum effectum edere.

Iterum a. 1669. de morte a deglutito, & inteſtini particulam replente atque vitiante hydrargyro, quod funeſtum in volvulo tentamen fuit.

ID. in n. 62. Experimenta facta in ſpatio aëre vacuato. Piſces ſolent intumeſcere, tum viperæ: deinde aërem emittunt & detumeſcunt, ſed iterato tument, & denique pereunt. Rana perinde tumeſcit, & mortuæ ſimilis adparet, ſed tamen convaleſcit aëre reddito, diuque vim ſpatii aëre vacui eludit. Catellus modo natus, cum mortuus videretur, reddito aëre convaluit. Piſces non facile pereunt. Sub aquam merſa fringilla intra dimidium horæ minutum interiit, tum paſſer, & muſculus. Anas ſubmerſus aërem de roſtro reddidit, & de pulmone aquam, periit idem intra ſextum minutum: alias intra quartum.

Ib. n. 63. Aërem nom omnino exhauſtum, valde tamen rarefactum, animalia ferre ſolent, & reddito aëre reviviſcere. Aër ad reſpirationem ineptus redditus tamen vim prementem conſervat. Inſecta in ſpatio inani alia ita perire videntur ut reviviſcant, alia irrevocabili morte exſtinguuntur.

EJ. Phil. Tranſ. n. 107. de laudano ſenioris HELMONTII, & de junioris laudano. FRANCISCI arcanum, fit opio cum ſucco cydoniorum fermentato, inde poſt decennium infuſo cum cinnamomo, moſchata nuce & caryophyllis, poſt aliquot dies percolato, in extractum ſpiſſato, Doſis eſt 4 ad 10 guttas. Hanc præparationem præfert vir nob. equám arcanam J. BAPTISTA pater reliquit.

(a) *Phil. Tranſ.* n. 130.

DCCIII. Olaus Borrichius.

Vel Borch, Ripenſis ex Jutia, vir ingenio valens, in chemiam propenſior, tantum ex arte ſua confecit lucri, ut collegium medicum proprium cum ſtipendiis pro pauperibus ſtudioſis, reditibus donare moriens potuerit.

Primum, dum peregrinabatur, in epiſtolis ad præceptorem T. Bartholinum ſolebat, quæ nova mererentur, cum eo communicare. Eæ epiſtolæ ex doctiſſimis ſunt earum, quas collectas Bartholinus edidit. In *Centuria* III. quæ Hafniæ prodiit 1661. 8. *. cadaverum aliquot inciſiones habet.

In ep. 85. calculos felleos 90 dicit.

In *ep.* 97. Ureterem obſtructum, plenum duabus aquæ libris.

In *Cent.* IV. ep. 17. Febris intermittens ſanata mercurio præcipitato, ad ſcrupulum unum intus ſumto. Mercurio Arabes ad ulcera fætida oris, ad tineas, uſos: idem auxilium a Gordonio & Argellata ad luem veneream primum translatum, & a J. de Vigo deſcriptum fuiſſe.

Ep. 76. Calculus aqua calcis ſolutus, ante nuperos, proprio experimento.

Ep. 92, Aurum potabile ſibi apud Jeſuitas oſtenſum fuiſſe. Femina barbata. Opio in venas infuſo canem ſoporem paſſum, mirifice inde obeſum factum. Ab inteſtino in inteſtinum ſuſcepto volvulus. Aurum fulminans ſummum in hæmorrhoidibus ulceroſis remedium eſſe. Cæcitas diuturna, mercuriali ſternutamento ſublata.

Poſtquam in litem veniſſet cum Hermanno Conringio, chemiæ oſore, duobus ſcriptis contra doctum virum, ſed qui aliquo jam tempore alia ad ſtudia traſiiſſet, animoſus inſurrexit. Prius, brevius, *de ortu & progreſſu chemiæ* Hafn. 1668 4.*. Alterum multo uberius, *Hermetis Ægyptiorum & chemicorum ſapientia ab* H Conringo *vindicata* Hafn. 1674.*. Doctiſſimum opus, eo ditius, quod ex nupero itinere auctor codices MS. Ægyptiorum chryſopojeticos legiſſet, ſibique notiſſimos reddidiſſet. Nimis equidem res Ægyptiorum noſter ornavit, cæterum cauſam ſuam optime oravit. Perſuaſus ſe lapidem philoſophorum vidiſſe, & veterum de arte chryſopoietica monumenta defendit, & Paracelsi. Ut Ægyptios Conringius depreſſerat, ſic Borrichius Aristotelem, quem ille impenſius venerabatur. Non placebit æquo lectori, doctum virum ſpuriis manifeſto ſcriptis Hermeti, & Democrito tributis tanquam veris, deinde nuperioribus poſt Christum natum editis Ægyptiorum ſcriptis, ut perantiquis uti. Multa etiam experimenta chemica non auſim pro veris recipere: doctiſſimum tamen opus cum plurima voluptate legi, quo omnia recte & ſagaciter conjuncta reperias, quæ pro Ægyptiorum peritia chemica & medica dici poſſunt; de Hermete etiam potiſſimum. Plantarum cognitionem Ægyptiis non mediocrem fuiſſe oſtendit, etiam medicatarum, & potentiſſimum nepenthes non alibi notum. Sed Ægyptum ſalibus etiam & aliis medi-

medicamentis mineriſque abundaſſe. Sacerdotes Ægyptios artem medicam inveniſſe; diæteticam accurate perſpexiſſe, neque chemica medicamenta ignoraſſe. Incubationem in Ægypto natam eſſe. Medicinæ partes omnes ab Ægyptiis ad Græcos veniſſe.

L. II. pro Alchemia. PARACELSUM theoriam nimium immutaſſe. Librum HIPP. de veteri medicina tamen genuinum eſſe. A CONRINGIO PARACELSO injuriam fieri. Utique in pharmacis metallicis potentiores vires eſſe, non ideo draſticis, & aurum facile ſolvi, ut nulla corroſio accedat. Non eſſe neceſſe, medicamentum a natura ſuperari. Pro gemmarum vi medica, pro utilitate calcium abſorbentium. Olea ex animalibus parata penetrabiliora eſſe, & epilepſiæ reſiſtere. Sales volatiles eſſe efficaciſſimos. Sales plantarum dudum notos, a PARACELSO uberius fuiſſe expoſitos; iisdem ſpiritum ineſſe, antequam ad ignem transferas. Plantis Paracelſicos perinde uti: dari & Galenica draſtica. Sales in plantis ante combuſtionem ineſſe. Paracelſi mores excuſat.

EJ. *lingua pharmacopœorum*, *ſ. de accurata vocabulorum in pharmacopoliis uſitatorum pronuntiatione* Hafn. 1670. 4. *. Loca antiquorum collecta.

EJ. *de uſu plantarum indigenarum in medicina & de clyſſo plantarum & theæ ſpecifico enchiridion* ib. 1688. 8. *. 1690. 4. Ad quemque morbum, ad quamque claſſem virium medicatarum, catalogus plantarum indigenarum. Laudat aquam ſtillatitiam, quam in balneo mariæ correctam cum reſiduo ſiccato exprimit. Formulæ infuſorum theam æmulantium.

EJ. *chemicorum illuſtrium libellus poſthumus cum vita auctoris* ib. 1697. 4. *. & 1696. Hiſtoria potiſſimum chronologica alchemiſtarum.

EJ. *Diſſertationes*, *ſ. orationes academicæ*. Edidit SEVERINUS LINTRUP ib. 1715. 8. *. Huc pertinet oratio V. *de venenis* eorumque viribus medicatis, etiam cicutæ. De PANCIROLI deperditis. De contagio morborum & vitiorum. In l. de *qualitatibus occultis*, hellebori globulum in fonticulum brachii immiſſum, vidit vehementer purgaſſe.

Addidit vitam viri PAULUS VINDING.

Diſputationes ejus non pauciſſimæ exſtant.

EJ. *de ſcorbuto* 1671. 4. *.

EJ. *de malo hypochondriaco* R. PAULO BRAND 1676. 4. *.

EJ. & CHRISTIANI *de ictero* Hafn. 1677. 4. *.

EJ. & H. ETMULLER *de hæmorrhagia* Hafn. 1682. 4.

EJ. *de ſomno & ſomniferis maxime papaveraceis* Hafn. 1682. 4. HEF. 1683. 4. *. Antiquitates papaveris. Analyſis: vim opii eſſe in temperandis motubus animalibus.

EJ. *de menſium defectu* Hafn. 1684. 4. PL.

Ej. *de lapidum generatione* Ferrara 1687. 12.

Ej. *de uſu plantarum indigenarum in medicina* 1690. 4. *.

Ej. *de morbis ſoporoſis, comate ſomnolento, lethargo, caro & apoplexia ex intemperie craſſa & frigida oriundis* abſque a.

In *Actis Hafnienſibus* TH. BARTHOLINI multi ſunt libelli BORRICHIANI.

In act. Hafn. vol. I. obſ. 68. In tabido pulſus dexteræ manus bonus, malus ſiniſtræ.

Obſ. 70. Poſt petechias in tabida, ſudor atramenti atrore.

Obſ. 71. Poſt aphoniam quatuor annorum per iram recuperata loquela.

Obſ. 73. ſingultus in formoſa virgine periodicus.

Obſ. 74. obeſitas nimia, hydrargyro diſcuſſa & mota ſaliva.

Obſ. 75. decocto lignorum hydrops ſanatus.

Obſ. 76. aqua mercuriali illitæ fauces fecerunt cæcitatem.

Obſ. 89. hydrops abdominis, pectoris, pericardii. Lien prægrandis, cor exeſum.

Obſ. 91. diarrhœa bilioſa. Pulmo purulentus, hepar profunde cæruleum.

Obſ. 95. in puero hepar duriſſimum, plenum abſceſſibus.

Obſ. 98. in pedibus hydropicis celluloſa tela aqua ebria, & glandulæ pedum parum notæ.

Obſ. 134. DANIELIS PROTTENII ſpiritus antiſcorbuticus.

Vol. II. obſ. 47. de lumbricis cucurbitinis & tænia. Puncta in iſta adnotavit, & in iis liquorem. Idem æger intra annum ad 800 ulnas tæniæ dejecit. In alio adnotavit puncta lateralia alterna. Inde bulimus, amaris ſuperatus.

Obſ. 57. febris lipyria, ut putat, ex uſu uberiori fructuum fagi.

Obſ. 63. aque betæ ſucco pro errhino adhibito maxima intumeſcentia capitis cum ſummo dolore.

Obſ. 64. & cruenta urina ab adſumta aloe.

Obſ. 75. Pro tuto uſu ſalium volatilium. Negat omnes ejuſdem eſſe indolis, & ſalem volatilem cornu cervi non eadem putat præſtare quæ ſal volatilis cranii.

Obſ. 77. a vena fluentibus menſibus ſecta cancri metus, & demum mors ipſa.

Obſ. 78. a retentis menſibus memoria conſtanter abolita.

Obſ.

Obſ. 79. ex hauſto hydrargyri fumo, cardialgia, vertigo, aſphyxia pene perfecta.

Obſ. 80. viſus duplex in femina morbis exhauſta, & morti proxima.

Obſ. 84. omenti glandulæ ſcirrhoſæ, purulentæ, inde hydrops.

Ann. III. obſ. 34. in febre maligna diabetes.

Obſ. 36. retrocedentes variolæ quatuor veſicatoriis revocatæ.

Obſ. 37. febris vaga inverſo ordine a calore incipiens, in frigus deſinens.

Obſ. 38. a læto nuntio percepto calculoſus extemplo lapillum edidit.

Obſ. 39. ab repudiato amore paralyſis, epilepſia, fatua oblivio.

Obſ. 40. & in viro & in femina de pudendis crepitus.

Obſ. 41. teſticulus ſcirrhoſus & purulentus, in vehemente lapſu adflictus, integre ſanatus.

Obſ. 42. veſicatoriis os diſtortum reſtitutum.

Obſ. 44. in febre maligna veſicatoria phlegmaticis proſunt, bilioſis nocent.

Obſ. 45. Stypticum BOUDETI non curat, niſi quod contingit, hinc hæmorrhagiam narium non ſupprimit.

Obſ. 46. gravida per quadraginta menſes flatus peperit, & convaluit.

Obſ. 49. apoplexiæ ſuperveniens ſalutari eventu abſceſſus in femore.

Obſ. 52. ex febre catochus.

Ann IV. obſ. 43. Reduci ex India ſupprimitur urina, ſtupor in crus & pedem tranſit, dolor ſummus in pectoris muſculis ſævit, demum unius auris paralyſis, deinde & alterius accedit, alvus pene ad omnes ſtimulos ſurda denique reſpondet, neque urina voluntatem exſpectabat: ægrum empiricæ ſe credentem mulieri mors abripuit.

Obſ. 45. melancholica ſtipulas carpens & plumulas; difficillima ei alvus, niſi a tripla pharmaci doſi.

Obſ. 46. ex inguinis abſceſſu lumbrici. Os de pulmone rejectum & calculi; abſceſſus in ſede hepatis, ex quo lapilli fellei in femina orthoſtadia.

Obſ. 53. in febre maligna urina ſanæ ſimilis, bono equidem morbi eventu.

Obſ. 59. in podagra a ſolo ſudore levamen: cum ſpiritu nitri fervente.

Obſ. 60. abſque alio malo femina octavo vel nono demum die alvum liberans.

Obſ. 61. febres malignas in ſeptentrione ac in hiberno frigore non mitigari.

Obſ. 65. menſæ innixus marmoreæ in arthritidem incidit.

Obſ. 69. hydropica lac, in quo lavabat, ſudore ſuo coagulavit.

Obſ. 70. ſphacelus digitorum anno 36. ætatis ſuperveniens in patre inque filio.

Obſ. 72. in ſcorbutica ſputum dulce.

Obſ. 73. a terrore: a venæ ſectione oblivio. A catarctico priapiſmus.

Obſ. 80. Cantharidum analyſis, in iis ſal volatilis, plus adhuc olei craſſi, nihil acidum, ſalis fixi tantillum.

Ann. V. obſ. 38. Urina omnino viridis abſque cupri ſuſpicione.

Obſ. 40. imaginaria putredo & fætor perceptus.

Obſ. 41. urina profuſa in petechiali febre critice.

Obſ. 42. mirifica conjunctio diabetis cum dyſenteria.

Obſ. 43. qui in dyſenteria ex doloribus lancinantibus urethræ & teſtium dignoſcebat, ſanguinem ſibi deceſſurum.

Obſ. 44. Ulcera cruenta contagioſa.

Obſ. 49. ex imaginatione alvus fluxa, & in obſ. 50 ſpe procurata magna ſymptomata ſuppreſſa, aliique imaginationis effectus.

Obſ. 52. ab hydrargyro utrique carpo alligato mors ſubita. Alius æger a mercurio vitæ ſurſum & deorſum purgatus, periit pulſu prius deſtructo.

Obſ. 53. deliria a calculi aculeis veſicæ impactis.

Obſ. 54. Tertianæ frequens in quartanam degeneratio.

Obſ. 55. a temeraria doſi veratri propinata oculorum convulſio, ut inverterentur, & bulbus oculis ſolus conſpici poſſet. Eam oculi inverſionem in convulſione hyſterica ipſe vidi.

Obſ. 58. cum ob alvum pertinaciter ſtrictam glandes ſuppoſitæ fuiſſent, oleo diu colocynthi oblinitæ, demum duriſſimæ & fragiles fæces deceſſerunt.

Obſ. 60. apoplecticæ triſte delirium, ut ſe mortuam eſſe perſuaderetur: & id delirium diu ſupereſſet.

Obſ. 61. roſſalia, exanthema morbillorum adfine, ut latis ſcabris maculis cutis varia ſit, quæ in ſquamas ſolvuntur.

Obſ. 62. cephalæa immanis ſuperata frigida impoſita, & ſubinde renovata. Pariſiis frequenter eo in caſu arteriam ſecari.

Obſ. 63. adverſus initia ſuffuſonis oleum de linteo uſto ferro imbuto.

Obſ. 64. in hæmorrhoidibus tamen alvum duci poſſe.

Obſ. 65. Poſt faſtidia vomitus, dolores, calculi argilloſi, fellei, de alvo egeſti.

Obſ. 66. quartana diuturna: cum ſopita videretur, uſu hydrargyri & ſalivatione mota ſuſcitata eſt. Noſter corticem perſuadebat, novum auxilium.

Obſ. 67. Puer rudis, memoria pene deſtitutus, ſubnata febre ante mortem ad ſanæ mentis uſum rediit.

Obſ. 68. epilepſiæ nulla cauſa in cadavere reperta.

Obſ. 70. qui ſarcocele laborabat, urinas reddebat frigidas, & tunc convaluit. Alius vermes cum lotio reddebat lumbricis minores. Nigricans lotium abſque magno malo.

Obſ. 71. cui ob plethoram vena ſecabatur, ea maniaca periit.

Obſ. 72. ebrietas vena ſecta ſubito ſedata.

Obſ. 74. menſtruus ſanguis per nares bonis cum ægri rebus redditus, etiam per gingivas: & maculæ in brachio menſium vicariæ. Vaſculum erat ſanguineum dilatatum ſanguinem effundens.

Obſ. 75. Infans abſque variolis ex matre varioloſa.

Obſ. 77. Tumor frontis inſignis a cauterio ſiccato.

Obſ. 79. Incurvationem cartilaginis enſiformis ter vidit, unde difficilis ſpiritus: emetica proderant, neque malum funeſtum fuit.

Obſ. 80. Moxa in arthritide eadem facit, quæ alia veſicatoria.

Obſ. 84. Memorabilia itineris gallici. Arelate medicos ſua pharmaca, etiam purgantia glacie refrigerata dare. Maſſiliæ loco unius noſodochii plures ædes ad infectos recipiendos exſtructas eſſe.

Obſ. 86. a ſebi odore & vapore aſthma periculoſiſſimum.

Obſ. 87. Scorbuticus, ſed cætera ſanus, maculoſus. In eo demum plenus ſtupor. Supinus melius reſpirabat: demum cauterio ad occiput inuſto, & cucurbitulis aliiſque auxiliis levatus, ex hydrope periit.

Obſ. 124. de opio: ſed eadem in diſſ. *de ſomniferis* exſtant.

In Eph. Cur. Dec. I. ann. II.

Obſ. 168. Plumbi globuli per urinam excreti: idem æger ab ejuſmodi plumbo enectus.

Ann. III. obſ. 237. ſaliva dulcis cum linguæ ulcuſculis.

Obſ. 238. fabris intermittens tertiana curata lagenis aquæ calidæ admotis.

§. DCCIV. Varii.

Lucas *de* Gongora profeſſor Univerſitatis Oſcanæ, *Opuſculo medico che reſponde a las inſtancias que contra ſu parecer medico philoſophico ha hecho el* D. Gonsalo *de* Aguilar Sevilla 1661. 4. C. de V.

Jeronimo Pardo *tratado del vino aguado y agua avinada* Valladol. 1661. 4. Hansen conſ. p. 690. T. II.

Gabriel

GABRIEL *de* CASTAIGNE *œuvres taut médicinales que chymiques en* 4 *traités* Paris 1661. 8. CARLSON d'ETR.

FLACOURT *hiſtoire de la grande île de Madagaſcar* Troyes 1661. 4. *. Ombiaſſes, indigenæ medici, aſtrologi, horas adgnoſcunt certis planetis ſubjectas: lunæque effectus medicos, ex arabum, ut puto, ſcholis. Catalogus morborum in lingua Madagaſcariana. Habent etiam librum ALI MARINI *de morbis* & *l. de vulneribus*, *morbis capitis*, *febribus.* Venena varia, inter ea araneus niger, frigus & rigorem morſu ciens.

J. SPAENHOLZ Hungarus, teſte Cl. viro STEPHANO WESZPREMI, verus auctor eſt libri, qui cum hoc titulo prodiit; FRIDER. MULLER *v.* LÖWENSTEIN *Lexicon Galenico chymico pharmaceuticum*, *oder gründliche Erklärung* 18000 *medicinischer Nahmen* Francf. 1661. fol.

IDEM SPAENHOLZ ſcripſit *umbram redivivi* ZWELFERI, *ſ. reſponſionem ad apologiam* R. SMUTZII *contra* ZWELFERUM Francof. 1671. 8. &

EJ. vero MULLERI ſive PHILONIS NASTURTII eſt *poſtſcriptum apologeticum* 1673. 8.

EJ. *eilfertiges Gutachten über die Attentata und ärgerliche Defenſionsſchrift eines* RAPH. SCHMUZ, *ſo er aufgericht*, *zu Hohn u. Schimpf* J. ZWELFERS, *nebſt Erinnerung an den in arte pharmaceutica ſeicht gelehrten* L. SCHROECKIUM Lucæ fil. 1673. 8. TR.

EJ MULLERI *Exorciſmus medicus manium*, *larvarum & maleferiatorum ſpirituum Zwelferianorum* Norib. 1673. 8. TR.

TOBIÆ HEINSII *conſilium antidyſentericum*, *oder Beſchreibung von der epidemiſchen rohten Ruhr* Görliz u. Zittau 1661, 12. TR.

Privilegium über JUST. CHRISTIAN *von* LUNIG (niſi nomen malum eſt) *præparirte und approbirte Steintinctur* 1661. 4.

CHRISTOPHORI SCHORER *wie man ſich vor dem Schlag bewahren ſolle* Ulm 1661. 8. 1662. 8. 1665. 8.

EJ. *vom Schlag oder gewalt Gottes* Ulm. 1665. 8.

EJ. *von der Peſt* Ulm 1666. 12. 1667. 8.

EJ. *wie man ſich vor der Peſt bewahren ſoll* Ulm 1666. 4. HUTH.

EJ. *Bedenken von dem aufnehmen der Medicin* Ulm 1669. 8.

EJ. *Regeln der Geſundheit erſter Theil* Ulm 1668. 12. 1677. 12.

EJ. *medicina peregrinantium*, *oder Arzney der Reiſenden* Augſp. 1663. 8. TR. 1667. 12. 1677. 12. 1697. 12.

EJ.

Ej. *Bericht vom Nuzen und Gebrauch der Fontanellen* Augsb. 1664. 8. 1671. 8. *. Loci auctorum, qui & ipſi fontium inuſtum utilitatem commendant.

Ej. *Regeln der Geſundheit mit dem zweiten Theil, Arzney vor Reiſende* Augsp. 1677. 12. duo tomi conjuncti.

Ej. *kurzer Unterricht von der Peſtkrankheit* Francf. 1680. 12.

Ej. *Opuſcula conjuncta* Aug. Vind. 1694. 12.

W. Ramsay *tract on poiſons* Lond. 1661. 8. Osb.

Ej. *Elmintholologia or phyſical obſervations concerning wormes* Lond. 1668. 8. Bodl. Bun.

J. Evelyn *fumifugium or the inconvenience of Londons ſmoke and air diſſipated* Lond. 1661. 4. Hactenus ejus l. *de phyſiognomia* Lond. 1697.

§. DCCV. J. Arnoldi Friderici.

J. Arnoldus Friderici Profeſſor Jenenſis.

Ej. *diſp. de peripneumonia* Altdorf. 1661. 4. Riv.

Ej. *de cauſo ſ. febre ardente* Jen. 1661. 4. He.

Ej. *de adfectus hypochondriaci genuina indole cauſis & remediis* Jen. 1662. 4. He.

Ej. *de abortu* Jen. 1662. 4. Haen.

Ej. *Ordo & methodus cognoſcendi & per curationem præſervandi abortum* Jen. 1664. 4. Pl.

Ej. *de affectu hypochondriaco* 1664. 4.

Ej. *de dyſtocia naturali* Jen. 1665. 4. *.

Ej. *de incubo* 1665. 4. Pl.

Ej. *de hæmoptyſi* 1665. 4.

Ej. *de fluore albo mulierum* 1666. 4. Riv.

Ej. *de ileo* 1666. 4. *.

Ej. *de morbo caſtrenſi Hungarico* 1666. 4. *.

Ej. *de hyſteromania* 1666. 4. *.

Ej. *ordo & methodus cognoſcendi & curandi graviſſimum inteſtini tenuioris adfectum ileum* Jen. 1666. 4. Pl.

Ej. *de aſthmate* 1666. 4. He.

Ej. *de peripneumonia* 1666. 4. He.

Ej. *de ſtupore manuum* Jen. 1667. 4. *. Manus inſenſilis reſtituta.

Ej. *de phthiſi* 1667. 4. *.

Ej. *de ſpiritibus ſylveſtribus flatulentis* 1667. He.

Ej. *ſcrutinium hydrocephali ſecundum* διαγνωσιν, προγνωσιν και θεραπειαν 1669. 4. *.

Ej. ὑστερυδροςκασις *ſ. uteri hydrops* 1669. 4. Riv.

Ej. *de vertigine* 1669. 4. Riv.

Ej. *de lethargo* 1669. 4. He.

Ej. *de lienteria* 1670. 4. Riv.

Ej. *de corpulentia nimia* 1670. 4. Menz.

Ej. *de mania ex philtro* 1670. 4. Riv.

Ej. *de convulſione* 1670. 4. *.

Ej. *de melancholia* 1671. 4. He.

Ej. δευτερολογια *ſ. de ſecundarum natura, uſu & noxa* 1671. 4.

Ej. *de tentigine* 1671. 4. *.

Ej. *de cardialgia* 1671. 4. He.

Ej. *de hæmorrhagia uteri menſtrua præternaturalis theoria & therapeutica* 1671. 4. He.

Ej. *de læſione oris ſcorbutica* 1672. 4. Pl. *.

Ej. *de hydrope tympanite* 1672. 4. Riv.

Ej. *de convulſione inferioris maxillæ* 1672. 4. He.

Ej. *de atrophia* 1672. 4. *.

Ej. *de imbecillitate ventriculi* 1672. 4. *.

§. DCCVI.

Disputationes.

Ludov. Goclenius *de febribus* præſ. F. Sylvio Leid. 1661. 4. *.

Ej. *caſus arthritici ejuſdemque cura* Leid 1662. 4. *.

Car. Corbeil *de inflammatione* Leid. 1661. 4. *.

Lucas

LUCAS SCHACHT, inde profeſſoris Leidenſis.

EJ. *diſſ. mulieris artuum contortione ac rigiditate laborantis hiſtoriam & curam deſcribens* Leid. 1661. 4.

In EJ. *obitum oratio funebris* BURCHERI *de* VOLDER Leid. 1689. 4. B. BUN.

EJ. *het medicinale collegie ofte de pratyk der medicynen* Amſterd. 1718. 8. TREW. niſi error ſubeſt.

ROB. SIBBALD *theoria medica de variis tabis ſpeciebus* Leid. 1661. 4. F. SYLVIO. EJUSDEM SIBBALDI ſcripta alias dicentur. Hanc diſputationem putes SYLVII eſſe.

J. COCQ *de hydrope* Leid. 1661. 4. HAEN.

PAULI *a* WESTERVELD *de apoplexia* Leid. 1661. 4. *.

ANDR. BECKER *de pleuritide* Leid. 1661. 4. PL.

PETRUS TECKOP *de motus difficultate adfectioni hyſtericæ juncta* Leid. 1661. 4. *. Caſus & curatio.

J. PETRI *de febre quartana exquiſita intermittente* Utrecht 1661. 4. BUR.

CASP. FELDNER *de ſuffocatione uteri* Altdorf. 1661. 4. HE.

PAULI ROSENHARDT *genannt* GLOKENGIESSER *de atrophia* Altdorf. 1661. 4. *.

VALENTIN MICHAEL *de peripneumonia* Altd. 1661. 4 *.

EJ. *de arte medica adverſus vituperatores* 1661. & 1693. 8. C

JAC. THOMASII viri doctiſſimi *de arte medica progr.* 1661. 4. adverſus artis obtrectatores.

EJ. *de facultate medica quatenus gratioſa* Schneeberg. . . . . . 1734. 4. *.

EJ. *de morte in undis contra* SERVIUM & SYNESIUM Lipſ. 1667. 4. RIV. 1672. 4. MOELL.

GEORG WAGNER & RENGEL *mors mortua i. e. conſideratio mortis* Witteberg 1661. 4. BURCKH.

HIERONYMI ROETEL *de variolis* Gieſſ. 1661. 4. RIV.

HENR. HARMES *de hepatitide* Baſil. 1661. 4. PL.

GALLUS WIRTH *de affectu hypochondriaco* Baſil. 1661. 4. PL.

NIC. EGLINGER *de angina* Baſil. 1661. 4. PL.

J. JAC. WITTIG *prægnans Hippocratis ex Aphor.* V. 29. Baſil. 1661. 4. *.

EJ. *thematica, ſ. hiſtoria ægrotorum exoticorum Claſſ. I.* Erfurt 1662. 4. RIV.

J. Jac. Bauhini & J. Casp. Bauh. *præſ. diaſcepſis diætetica* Baſil. 1661. 4. Scheuchz.

Christoph Wolf *de ſepti tranſverſi inflammatione* Argentor. 1661. 4. He.

Ant. *de* Caen & Car. Brisset *E. natura optima dux vitæ* Pariſ. 1661.

Cl. Tardy & J. B. Ferrant *E. bilioſis purgatio ante cibum* ib. 1661.

J. Forestier & Nic. Robin *E. piſces carnibus ſalubriores* ib. 1661.

Mich. *du* Pont & Car. Brisset *E. ſalubris uſus chocolatæ* ib. 1661.

Ant. Ruffin & J. B. Fillant *E. rabidis mare* ib. 1661.

Petr. *de* Marcenne & Nic. Robin *E. Hippocratica methodus poſteriorum inventis mutari non poteſt* ib. 1661.

Andr. Guyot & Car. Brisset *E. ſcorbutus ab aquarum vitio* Pariſ. 1661.

J. Garbe & Jac. *le* Menestrel *Non E. divites tutius & citius a morbis curantur* Pariſ. 1661.

§. DCCVII. Laurentius Bellinus.

Aretinus, Redi diſcipulus & Borelli, profeſſor Piſanus, archiater, vir mathematum peritus, & orator, & poeta, & muſicus, medicus aliquamdiu etiam principis ſui, jatromathematicus ex primis, medica ipſa ex aliis ſumſit ſcriptoribus, etiam potiſſimum ex Sennerto: rerum miracula amans augere, dictione uſus eſt pompoſa & magnifica, in ipſo artis opere infelix (*a*), ut denique & publicam fidem amiſerit, & principis. Acris (non quidem in ſcriptis) in alios, ſui laudator, ex longa infirmitate corporis multa paſſus, infelicem vitam vixit, etſi ejus fama apud exteros maxima erat: denique ex colica inopinato interiit, cum enim obeſum corpus pro humore morboſo effuſo haberet, & inedia vellet eum humorem expurgare, ſanguinem vomuit (*b*) & per ſeceſſum edidit, inque cadavere vaſa ventriculi corrupta, & abſceſſus in ventriculo adparuit. Vitam etiam Fabronius, eamque ſincero ſtylo ſcripſit; habet & vitam nummoſque ei dicatos Cl. Moehsen.

Ej. princeps opus fuit *de urinis & pulſibus. De miſſione ſanguinis. De morbis capitis & pectoris opus* Bonon. 1683. 4. Francof. Lipſ. 1685. 4. adornante Bohnio, Leid. 1717. 4. *. cum Boerhaavii commendatrice præfatione. Pluſcula ſunt opuſcula. Præmittit lemmata phyſiologica, quibus nititur, de motu cordis, ſanguinis, reſpiratione.

Deinde

(a) *Phil. Tranſ.* n. 334. Fabroni &c.
(b) Quirini *vita* 35.

Deinde *de urinis*; Colores lotii naſci a determinata aquæ portione, ut ſola parte aquæ abacta lotium ſani hominis febrili urinæ ſimillimum reddatur, & viciſſim urina febrilis naturalis urinæ faciem adjecta aqua recuperet. Lapidem vidit venis coronariis adnatum, qua dextrum a ſiniſtro ventriculo dirimunt. Filos urinæ eſſe villos filiformes renum ipſorum (ex muco potius urethrico conſiſtunt, qualia fila poſt gonorrhœam fere in lotio abundant). Cæterum ex ſuis principiis in HIPPOCRATICA præſagia commentatur.

Pulſus theoria phyſiologica. Prognoſtica: pulſum fallere, ſi ſolum conſideraveris. Species pulſuum perpaucas facit.

EJ. *de ſanguinis miſſione* libellus celeberrimus, quo ingenioſa theoria continetur, quæ diu regnavit, donec a chirurgis gallis impugnata quidem, a nobis hactenus per experimenta conſtituta fuit, ut BELLINUM pleraque vera dixiſſe adpareat, tantum ut derivatio, quæ vere locum habet, in proxima tantum vaſa, dum ſanguis de vulnere fluit, imperium exerceat, & revulſio perinde remotiora vaſa vix mutet. Recte vero vidit vir Cl. ſanguinem in arterias artus alicujus velocius irruere, cujus ſodalem venam pertuderis. Non perinde credas, clauſa vena ſanguinis celeritatem per vaſa libera augeri: certe ad minuendam ſanguinis celeritatem medici venam ſecant, non ad augendam. Ipſe quidem venæ ſectionem plerumque minuere quantitatem ſanguinis, velocitatem augere docet, ut tamen refrigeret & humectet. Poſſe tamen fieri ut calefaciat, avulſa parte ſanguinis, quæ in capillaribus vaſis hærebat, & communi ſanguinis maſſæ reddita, ſic cruoris copia aucta. Cæterum de ſtimulis hic etiam agit, quos fere ad celeritatem auctam refert. Balneorum effectus æſtimatus ex preſſione aquæ in vaſa, quæ ea vaſa anguſtat, & contenta dimovet.

EJ. *de febribus libellus*, Anglice *mechanical account of fevers* Lond 1720. 8. OSB. Mechanice interpretatur, ut febres intermittentes a lentore naſcantur, qui in ſanguine ſubortus arteriolas capillares obſtruat: obſtructa vero parte vaſorum, per reliqua libera ſanguis celerius fluat, cum plus nunc ſanguinis in minori vaſorum ſyſtemate circumeat. Hanc partem theoriæ FRANCISCUS *de* SAUVAGES ſibi refutandam ſumſit. Aliæ febres.

De morbis capitis. Expoſitio mechanica vertiginis. Convulſio. *Morborum pectoris* cauſæ pluſculæ, ex anatome ſumtæ. Signa fere ex veteribus. Lapidis in corde, & calculorum pulmonalis arteriæ exempla. Hic Cl. viri labor uſu non caret.

EJ. *opuſcula aliqua ad* A. PITCARNIUM Piſtorii 1695. 4. *. Leid. 1696. 4. 1714. 4. *. 1717. 4. Huic libellorum collectioni potiſſimum contortuplicatum & anxium calamum adhibuit: ſæpe ea ut demonſtret, quæ nulla demonſtratione egebant. Pleraque phyſiologica ſunt. Huc tamen forte revoces, quæ de villo contractili habet, cujus modum mechanicum, per alternas ſeries parallelogrammatum in flexione de ſitu motorum exponit, tum de ſtimulis breviora, brevia

etiam tradit de ſanguinis miſſione. In præfatione quemdam ſuum morbum deſcribit, ex podagra natum, cum corniculo dirum acutiſſimi ſenſus, de oſſe tibiæ carioſo ſubnaſcente, quod uri & ſecari neceſſe fuerit.

Ej. *diſcorſi d'anatomia* a COCCHIO editi Florent. 1742. 8. *. Tomus II. 1746. 8. T. III. 1746. 8. Huc faciunt ob vitam viri & morbi funeſti mortiſque hiſtoriam. Poetica dictio. In *Academia* della *Cruſca* prælectos ſermones non ſerii eſſe ſcopi amici fatentur, qui ſentiant pompoſam vocum amplificationem conſtante viro minus dignam eſſe.

In epiſtola ad LANCISIUM poſcam ad podagram feliciter adhibitam laudat.

Prodiit etiam ſeorſim *relazione d'un certo authore della malattia e morte di* LORENZO BELLINI *con due inſcriptioni ſepulcrale* Firenz. 1741. 8.

Opera omnia prodierunt Venet. 1708. 4. 1720. 4. 1730. 4. SMITH. 1747. 4. 3 vol.

Codices MS. ineditos reliquit, a FABRONIO recenſos.

§. DCCVIII. J. D. MAIOR.

Vratislavienſis, Profeſſor Kilonienſis, ad nova tentanda aptus, ut nihil quidquam perficeret, denique ad curandam Reginam in Sueciam vocatus, cum illuſtris ill. ſanari non potuiſſet, ab aulica femina vitreo adamante ſoſtri loco donatus, præ mœrore interiit.

Jam a. 1657. præſide MARCO BANZER *de controverſiis medico miſcellaneis decadibus ſex* diſputavit Wittebergæ. Sed ea diſputatio præſidis opus fuerit.

Ej. *hiſtoria anatomica calculorum inſolentioris figuræ, magnitudinis ac molis, in renibus* SPERLINGII *repertorum* Lipſ. 1662. 4. *. Juvenis minime malum opus; collectio nempe calculorum tum urinalium, tum in aquis conſiſtentium. Poſt iſchuriam undecim dierum optimus SPERLINGIUS obierat, eum noſter incidit. Renes calculis pleni, inter eos, qui drachmas quinque ponderabat, pelvem totum replebat.

Ej. *de oraculis medicinæ ergo quæſitis & votivis convaleſcentium tabellis* Witteberg 1663. 4. HE.

Ej. *prodromus inventæ a ſe chirurgiæ infuſoriæ, ſ. quo pacto agonizantes aliquamdiu ſervari poſſint infuſo in venam ſectam peculiari liquore* Lipſ. 1664. 8 *. Frf. 1665. 12. *. Nimis præceps in edendo libello fuit, cum nullum rei experimentum ipſe cepiſſet, & fateatur, CASPARUM SCHOTTUM aliqua tamen experimenta habere.

In *deliciis* tamen *Hibernis* Kiel 1669. f. *. experimenta citat, & ſua jura in id inventum adverſus TIMOTHEUM CLARKE defendit. *De transplantatione morborum.*

Ej.

EJ. *Chirurgia infuſoria placidis Cl. virorum dubiis impugnata, cum modeſta ad eadem reſponſione* Kiel 1667. 4. *. Præfatio continet encheireſes, ut in vaſa liquor medicatus injiciatur. Collectio opuſculorum. Primum prodromus ipſe recuſus. Epiſtolæ Cl. virorum chirurgiam infuſoriam aut laudantium, aut vituperantium, pleræque humanitatis potius cauſa ſcriptæ, quam eo fine, ut de firmitate novi ſive inventi, ſive conſilii, anquiratur. Aliquanto tamen plenior eſt epiſtola C. MARCHII, alia C. F. GARMANNI. Inde dubia ab ipſo MAJORE in tabulas redacta. Ad ea reſponſio. Non impedire fixum cuique vitæ terminum, neque funeſtum exitum ſuadenti medico poſſe imputari. Non certam ſpem eſſe, effectum ſalubrem ſecuturum. Rationi ſæpe credendum, etſi experientia nondum teſtimonium ſuum addidit. Tubulus ad infuſionem. Effectum injecti liquoris prævideri non poſſe, cum alius ſit aliuſque uti modico cum ſanguine ſuſcipiatur, aut cum uberiori. Coloris in ſanguine mutationes ab admiſtis variis liquoribus. Cum objiciatur, non poſſe a brutorum experimento ad hominem concluſionem tranſferri, recte reſpondet, plerumque tamen veterinarios eadem medicamenta ſuadere, quæ veri medici. Ab inciſionibus animalium phyſiologiam fere pendere. Infuſionem nocere poſſe amiſſis cum ſanguine viribus. Recte negat, effectu funeſto noxiam aliquam auram ad cor revocari, neque adeo neceſſario colorem augeri oſtendit, qua occaſione paſſim eventus injectorum liquorum medicatorum colligit, ex FRACASSAT, periculis, aliisque.

EJ. *Diſputatio de febre maligna Kilonienſi* a. 1665. habita, hic indicatur, quæ a meo certe exemplo abeſt.

EJ. *occaſus & regreſſus chirurgiæ infuſoriæ* Gotha 1667. 4. *. & Germanice *Auf und Untergang der neuen Art zu curiren durch Einſprizung in die Vaſa.* Fatetur manum operi ſe non admoviſſe, cæterum jura ſua, tamquam inventoris, contra eos tuetur, qui ELSHOLZIO tribuebant.

EJ. *appendix* cum ſcripto *occaſus & regreſſus chirurgiæ infuſoriæ* 1667. 4. *. Adminiſtratio & neceſſarium inſtrumentum.

EJ. *anatome literato quovis digna medico autem neceſſaria* Kiel 1665. 4. *.

EJ. *collegium medicum curioſum* Kiel 1666. fol. Vix quidquam habet.

EJ. *de fortuna medici* ib. 1666. 4. HAENEL.

EJ. *de dyſenteria* ib. 1666. 4. *.

EJ. *de febre artificiali* 1666. 4.

EJ. *de cancris & ſerpentibus petrefactis* Jen. 1667. 8. *. Aliqua de utilitate carnis viperinæ, pleraque tamen ad rem naturalem pertinent.

EJ. *progr. lectionibus de ſcorbuto privatis præmiſſum* Kiel 1668. 4.

EJ.

Ej. *de chyſteribus veterum & novis* Kiel 1670. 4. *.

Ej. *de moderamine conſpirationis ſummo ac ultimo totius efficacis medicinæ termino* ib. 1671. 4. He.

Ej. *de purpura* ib. 1673. 4.

Ej. *medicinæ biblicæ a ſe duobus voluminibus tabularum edendæ ſummarium* ib. 1672. fol.

Ej. *de uſu & abuſu mercurii in lue venerea* ib. 1673. 4. *. Deſcriptionem morbi Astrucius laudat: cæterum Major lignis utitur, & ad hydrargyrum in deſperato tantum malo confugit. Intervallis interpoſitis oſſa carioſa eximere jubet.

Ej. *de amauroſi* 1673. 4. *. Hydatis maxima ex ventre gallinæ.

Ej. *de tactis fulmine* 1673. 4. He.

Ej *ad locum* Hipp. *l. de affectionibus de interrogandis ægris* 1673. 4. He.

Ej. *memoria* Sachsiana Kiel. 1679 & in E. N. C. Dec. I. ann. IV. V.

Ej. *genius errans ſ. de ingeniorum in ſcientiis abuſu* ib. 1677. 4.

Ej. *de malacia* ib. 1677. 4.

Ej. *medicinæ practicæ tabulæ ſciagraphicæ* XXVII. ib. 1677. 4.

Ej. *medicinæ practicæ tabulæ* 1677. 4.

Ej. *quæſtiones variæ imprimis, de podagra* Kiel 1679. 4.

Ej. *gratulatio ad* Sebastianum Schefferum *cum adhortatione ad* Conringianam *artis medicæ introductionem iterato edendam* Kiel 1679. 4. *. Multus in Hanemannum.

Ej. *de inventis a ſe thermis artificialibus ſuccinatis* Kiel 1680. 4.

Ej. *de motu & ſenſu abolito in affectionibus ſoporoſis* 1680. 4.

Ej. *de petechiis* Kiel 1681. 4. *.

Ej. *Serapis radiatus* ib. 1685. 4.

Ej. *de moribundorum regimine & de recte ferendis vulnerum judiciis* Kiel 1685. 4 He.

Ej. *de atrophia* 1685. 4. He.

Ej. *de ærumnis gigantum in negotio ſanitatis* Kiel. 1676. 4. *. 1689. 4.

Ej. *de catameniorum ſuppreſſione* Kiel. 1693. 4. *.

Ej. *de myrrha, locuſtis, jejunio Chriſti, Chriſto medico, lunaticis, paralyticis & ſale fatuo* Kiel 4. Hæc abſque anno.

In *act. Hafn.* V. obſ. 93. ſuppellectilis balnei artificialis.

Ej. *memoria* in E. N. C. Dec. III.

§. DCCIX.

§. DCCIX. Varii.

Caspar Bravo *de* Sobremonte Ramirez, Archiatri hiſpanici, profeſſoris Valliſoletani, habet Lindenius *Reſolutionum medicarum* editionem Lion 1654. fol. Non ſatis vero hæc certa viſa eſt.

Habet inde Lindenius *Reſolutionum & conſultationum medicarum* tertiam editionem, in qua 1 *phyſiologia*, 2 *pathologia febrium theoriæ & curationis*, 3 *ſanguinis miſſionis*, *purgationis & de ſudore*, 4 *ſanguinis circulationis & artis ſphygmicæ theoria ex* Galeno *& recentioribus*. 5 *Selectæ obſervationes & conſultationes* Lion 1662. f. Colon. 1664. Tom. 3. accedit *tirocinium artis curatricis hominum.*

Ej. tractatus duo priores continent *conſultationes medicas*, alter *tirocinium practicum artis curatricis* Colon. 1671. 4. *. In *Apologetico diſcurſu* medicinam dogmaticam ſupra omnes alias artes extollit; Contemtorum objectiones reſolvit. Apologia aliqua medicamentorum ſpagiricorum contra Riolanum. Nullam eſſe naturalem characterum neque carminum poteſtatem, quæ ſit eorum vis, eam a dæmone eſſe. Impſalmi Hiſpanici carminibus medentes & ſalutari halitu. Propria hic & perſonali facultate medentes utroſque improbat. Quantum artibus liberalibus medicina præſtet. In Plinium. Contra influxum aſtrorum, quem utique, ſed Hippocratico ſenſu, admittit aliquem. De uſu bezoaris dubia. Pro viperis: contra amuleta antifebrilia. De pulveribus de Quarango (peculiare nomen peruviani corticis). Exempla, ut in peſſimis febribus ejus uſus ſaluti fuerit. Pro ſudoriferis in febribus acutis, & in variolis datis. Signorum & prognoſium fallaciæ. Abortum etiam inanimati fetus non licet promovere. Conſultationes. Prima eſt ad morbum, quem noſter pro magico habet. Morbi & mors Philippi IV. dyſuria, calculus, inde urina cruenta & febris ardens. Exemplum cruentationis cadaveris ad præſentiam putatitii occiſoris. Hominis in anno climacterico conſtituti animum noſter erigit, dum demonſtrat, vim ejus anni non adeo certam eſſe, & homines alios eum longe ſuperare, & alios longe citra eum exſtingui. Sectæ medicæ, potiſſimum etiam ſpagirica: ſtibii apologia. In morbis ex vitioſa craſſitie humorum in caput impactorum, vel in apoplexia, hoc auxilium admittit, in febribus cum inflammatione rejicit, multiſque funeſtum fuiſſe oſtendit.

Tirocinium. Habet capita etiam inter conſultationes edita, ut de praxi ſpagiricorum, & de dogmatica praxi. Non debere anxie de ſelectu trium venarum brachii quæri, perinde enim eſſe, & poſſe pro unica vena haberi. Cacochymiæ. Prognoſes. Diætetica. Therapeutica. Catalogus medicamentorum compoſitorum.

Ej. diſputationes tres, quæ conſtituunt *quartum* tomum operum medicinalium Lion 1679. fol. excuſorum, Prima eſt *de vita & morte*, *& de cauſis mortis repentinæ.* Secunda *de membrorum proprietatibus*, *ratione miſcibilium*, *continua fermentatione & putredine.* Tertia *miſcellaneæ reſolutiones* Seg.

J. Jacobi Brunſwicenſis *problemata miſcellanea circa fundamenta medicinæ* phyſiologica 1662. 8. Recentiores conatur cum antiquis conciliare.

Arnoldi Senguerd *diſcurſus de oſtento Dolano* Amſterd. 1662. 12.*. Adjecta eſt hiſtoria fetus Muſſipontani. Ætiologia retenti fetus.

Collectanea de diuturna graviditate Amſt. 1662. 12. prodierunt, collectio, in qua hic ipſe libellus, & *lithopædium* J. Albosii (*Aillebouſt*) & Provancherii redit.

Friderici Moeller medici Brandenburgici *Obſervatio ſingularis & raræ de partu* 173 *dierum vivo*. Cuſtrin. 1662. 12. *. Libellus minime inficetus, etſi ad cauſam minus bonam ornandam ſcriptus videtur. Juvencula ſenis uxor die 173 a nuptiis poſt lapſum pepererat. Nuptias in fecundiſſimum ſignum cecidiſſe.

In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* V. obſ. 27. ſymptomata hypochondriaca, a lumbricis, his expulſis ſublata.

Exercitatio medica de uſu vini emetici in curatione febrium malignarum, ad mentem Hippocratis Pariſ. 1662. 12. Bur. Auctor non indocto libello ſuum emeticum medicamentum tuetur, ex theoria, quæ cauſam morbi fere in primis viis ponit; & ex auctoritate Hippocratis.

Arnoldus Montanus *de eſu carnium & quadrageſima pontificiorum* Amſtd. 1662. 8. Bodl.

Francisci Scacchi *de ſalubri potu diſſ.* Rom. 1662. 4. Falc.

J. Bapt. Veni *de* Vigiano *ſanitatis prodromus: vitæ ruralis lucubrationes peſtis tempore* Napoli 1662. f. ſi huc facit.

J. Mich. Bayer *epiſtola admonitoria* ad Franc. Cimani *medicum* Padua 1662. 12. L.

Fabricius Paduanus *de morbis in quibus præſentaneis uti convenit remediis cum* Brunone Seidel prodiit 1662. 8. lego etiam prodiiſſe 1661. fol.

Dan. Geiger *reſponſum medicum defenſorium ad* J. Helwig *prodromum pſeudapologeticum ſuper judicio medico de morbo Cardinalis Wartenbergici* Aug. Vind. 1662. 4. Tr.

Eben deſſelben Leben Regenſp. 1664. 4. Tr.

Jacob. Sarmes *Album Hiſpaniæ ſ. Hippodorum leges* Cadomi 1662. 4. Male.

Pharmacopœa Londinenſis Lond. 1662. 12.

§. DCCX. Stubbes, Graunt.

Henry Stubbes *of chocolate* Lond. 1662. 8. Medicus, ipſe Americam adiverat, nimis in bene meritos contentioſus homo.

Ej. *miraculous conformiſt, or an account of ſeveral marvelous cures performed by the ſtroaking of the hands of* Valentine Greatrake Lond. 1666. 4.

In

In *Phil. Tranſ.* n. 36. de calculis veſicæ felleæ in Jamaica porcos frequenter infeſtantibus. De inſecto *Chique.* Europæorum ſymptomata, qui nuper in regionem calidam advenerunt. Delirium in nave tropicos ſubeunte. Calentura emetico expugnanda. Opium in calidis regionibus nocere, & purgationes etiam lenes, præter chronicos morbos. Clyſterem tabacarium in colica ſicca non profuiſſe.

Ej. *ſpecimen of animadverſions upon the hiſtory of the R. ſociety* Lond. 1670. 4*. Male recenſeri morbum, qui Baconi *ſweating ſicknes* dicitur, medica auxilia paucos ſalvos præſtitiſſe, multos in idem malum eſſe relapſos. Ejus mali hiſtoria ex variis ſcriptoribus collecta. Vix centeſimum vitalem evaſiſſe. De Gebri ætate.

Video alium titulum & librum paulum diverſum, Ej. *examination of Lord Bacons relative of the ſweating ſickneſſ. On phlebotomy. Relation of ſtrange ſymptomes by the bite of an adder and the cure* Lond. 1671. 4. Osb.

Ej. *a cenſure of certain paſſages contained in the hiſtory of the Royal ſociety* ib. 1670. 4. An idem penultimo?

Ej. *Campanella revived or an inquiry into the hiſtory of the Royal ſociety* Lond. 1670. 4.

Ej. *plus ultra reduced to non plus or a ſpecimen of animadverſions upon the non plus ultra of M. Glanville* L. 1670. 4.

A reply to the letter written to H. Stubbes *in defence of the hiſtory of the R. ſociety* Lond. 1671. 4.

Ej. *preface againſt Eubulus* cum priori Lond. 1671. 4.

Ej. *epiſtolary diſcourſe concerning phlebotomy in oppoſition of* G. Thomson *pſeudochymiſt . . . and the effects of bloodletting, the practice thereof experimentally juſtified in the peſt and peſtilential diſeaſes, ſmall pox, ſcurvy, pleuriſy, and ſeveral other diſeaſes* Lond. 1671. 4. *. Non malus liber, noſter enim & bonos libros legit, & aliqua ſua experimenta addidit. Georgius Thomson omnem venæ ſectionem damnabat: noſter oſtendit, tamen ſanguinem & cacochymia peccare & phlethora. Helmontium non fuiſſe medicum practicum, neque morborum naturam perſpexiſſe. Noſtram praxin magis Arabicam eſſe. Galenum multo animoſius ſanguinem miſiſſe. Cum peſtis in exercitum Reipublicæ Anglicæ ſe ſparſiſſet, venæ ſectione, & quidem effuſiſſima, ad deliquium uſque, multos milites ſanatos fuiſſe: plures etiam medicos ſuadere quam improbare. Sanguinis eam eſſe copiam, ut homo jacturam toleret, exemplis adductis maximarum hæmorrhagiarum, quas homines impune tulerint. Sanguinem ſiccum inflammari, & crepitare. Naturam præire, ſanguine ſe critice liberare. In colica bilioſa ſe ſanguinis maximam copiam emiſiſſe, ad ſexaginta uncias, ita ſe in ſudorem delapſum ſanatum eſſe. Non impedire graviditatem, quin ſanguis mittatur. Hiſpaniæ & Angliæ reges in variolis ſalutari effectu venæ ſectionem tuliſſe. Contra Sydenhamum, qui nimia a natu-

ra exſpectet, & conſilia ſua fere ex WHILTAKERO ſumat, RHAZEQUE. Variolas tutius mature erumpere. Neque diarrhœam periculum habere, neque ſanguinem aut a chirurgo emiſſum aut a natura effuſum reformidari. Poſſe quidem in omni morbi tempore ſanguinem mitti. ANTONIO BORGHESIO PAULI V. nepoti, ſalubri eventu hirudines ad nares admotas fuiſſe. Contra SYDENHAMII *ebullitionem*, & inertem curationem. In variolis retrocedentibus, aut malignius erumpentibus, noſter venam jubet incidi: cardiaca non probat, neque veſicatoria. Funeſtiſſimæ in variolis narium hæmorrhagiæ aliquot exempla. Poſterioribus diebus in morbis acutis recte venam aperiri. JOSEPHUS *de* MEDICIS in peſtilenti morbo puerorum, & in angina, feliciter venam ſecuit. Cum venæ ſectio omitteretur, feminam variolis correptam ſub ſanguine quaſi ſubmerſam fuiſſe. Iterum in *appendice* exempla ſanguinis in variolis ſalutariter detracti.

J. GRAUNT *natural and political obſervations made upon the bills of mortality* Lond. 1662. 1676. 8. *. quæ quarta eſt editio, & alias. Novam contemplationem huic viro debemus. Uſus eſt primus, ni fallor, faſtis emortualibus civitatis Londinenſis, equidem imperfectis, ut vices vitæ mortiumque ætatis cujusque ſpes & pericula; morbi ſinguli in civibus necandis poteſtas; morborum increſcens ſævitia, aut viciſſim decreſcens æſtimetur. Utilitatem cæterum faſtorum oſtendit, abſque quibus peſtilentiæ nulla certa ratio haberi poſſit. Natorum tertiam partem ante annum tertium Londini exſtingui (apud nos multo pauciores). Mortuorum duas nonas partes ab acutis morbis abripi, $\frac{7}{229}$ a chronicis: Decrepita ætate $\frac{7}{100}$ exſtingui. Rachitim increſcere a 14 intra annum mortibus (anno 1634.) ad 500 (anno 1660). Morbum novum *ſtoppage of the ſtomach* valde increſcere, mortes ei debitas a ſex ad 300 auctus eſſe. Homicidia morbi. *Riſing of the ligths* a 44 ad 249 aucta eſſe. Utrumque malum videri eſſe rachitidis propaginem. Calculum minui, ſcorbutum increſcere. Puerperarum nondum $\frac{1}{200}$ in partu perire. Peſtilentiam quam febres præcedunt, abſumſiſſe fere civium $\frac{1}{5}$. Autumnum inſaluberrimum eſſe. In urbe $\frac{1}{12}$ plus mori, quam rure. Bis tot mulieres ægrotare quam viros. In peſtilentiali aëre feminas omnes abortare. In appendice aliqua corrigit. Numerus eorum, quos peſtis paſſim exſtinxit.

§. DCCXI. VARII.

PHILIBERT JONDOT chirurgi, *tr. des cauſes & neceſſités de la ſaignée & des maladies principales où il faut s'en ſervir* Paris 1662. 12. BUR.

RICHARD BUNWORTH'S *diſcovery of the french diſeaſe and running of the rein* Lond. 1662. 8.

Salve academicum vel judicia & elogia ſuper recens adornatam academiam naturæ curioſorum Lipſ. 1662. 4. *. Epiſtolæ aliquæ & elogia 23 primorum medicorum, qui in hanc ſocietatem coiverunt.

P. MAURICE *de* TOULON *le capucin charitable enſeignant la methode pour remedier aux grandes miſeres de la peſte* Genua 1661. Paris 1662. 8. Lion 1721 & 1722.

1722. 8. Præcepta ut infectæ urbes purgandæ & reliquiæ morbi exterminandæ, ab experto homine. Laudat L. A. MURATORI: eo uſus eſt MANGETUS.

ALBERTI OTTONIS FABRI *paradoxon de morbo gallico* L. II. Lond. 1662. 12. ex latino verſo. EJ. *mediciniſches aurum potabile* Amſtd. 1675. 4. ex anglico.

MART. GEIERS *Leichenpredigt auf* CHRISTIAN LANGEN Lipſ. 1662. 4. TR.

Le pâtiſſier françois Paris 1662. 8.

§. DCCXII. DISPUTATIONES.

J. TIELEN *de paſſione hyſterica* Leid. 1662. 4. PL.

GOD. AD. LUJA *de elephantiaſi græcorum* Leid. 1662. 4.

CHRISTOPH GOTTWARD *de melancholia hypochondriaca* Leid. 1662. 4. PL.

BALDUIN DRYVER *de phthiſi* Leid. 1662. 4. HE.

CÆSO GRAMM *de ſyncope* Leid. 1662. 4. RIV.

EJ. *de ſanguinis eſu diſp.* Kiel 1670. 4. PL.

EJ. in E. N. C. *ann.* III. *obſ.* 80. Fetus in utero retentus, petrefactus, emmenagogis remediis expulſus, ut oſſicula & carnes diſſolutæ ſenſim prodirent.

Obſ. 81. felix uſus cauterii ad conjunctionem ſuturæ coronalis cum ſagittali adplicati, in cephalæa ſcorbutica.

MOYSES SALOMON AZEVEDO *de aſthmate* Leid. 5422. (1662. 4. *.)

CHRISTOPH SELIGER *de ſuffocatione uteri* Leid. 1662. 4. PL.

HENR. SCHARMEYER *de aſthmate* Leid. 1662. 4. *.

NIC. ADOLPH. BARTELS *de phthiſi* Baſil. 1662. 4. PL.

FORTUNATI *a* JUVALGIS *de lumbricis* Baſil. 1662. 4. RIV.

GODOF. ENGELMAN *de cholera* Baſil. 1662. 4. PL.

HENR. FRISE *de hydrope* Argent. 1662. 4. RIV.

GREG. BLUM *de incubo* Argent. 1662. 4. RIV.

ALPHONSUS KHONN *de catalepſi* Argent. 1662. 4. PL. idem fuerit Academicus Nat. Cur. quem dicemus.

CHR. FRID. CROCII *Quæſtiones medicæ de palpitationis cordis natura & curatione* Marburg. 1662. 4. *.

EJ. *de elephantiaſi Græcorum* R. HIAC. STEINFELS Marb.. 1662. 4. *.

EJ. *de empyemate* ib. 1662 4. *.

EJ. & PETRI SIMLER auctoris *de ſingultu* Marb. 1669. 4. *.

EJ. *de morbo ejuſque cauſis & ſymptomatibus* 1669. 4. HE.

THEOD. ROLLIUS *de ægro icterico* Jen. 1662. 4. MENZ.

CASP. GIGAS *de cholera* Jen. 1662. 4. RIV.

GOTTFR. BEIER *de hemicrania* Witteb. 1662. 4. PL.

J. Hering *de morte* ib. 1662. 4. He.

J. Sieboldt *de elephantiaſi* Altdorf. 1662. 4. Pl.

Frid. Lepner *doctrina de partibus corporis humani earumque morbis* ſexta Witteb. 1665. 4. He. & XI. Regiom 1667. 4. He.

Ej. *de definitione & diviſione & elementis medicinæ* Leid. 1662. 4.

Ej. *de arthritide ex* Hipp. περι παθων Regiom. 1663. 4. He.

Ej. *de catarrho* ib. 1665. 4. He.

Ej. *de cujuſdam ex inſueta equitatione podagra correpti caſus* ib. 1669. 4. He.

Ej. *compendioſa in medicinam introductio, continens doctrinam de partibus præcipuis humani corporis regionum, earum morbis curandique ratione* ib. 1669. 4. Tr.

Ej. *de adfectu* Alexandri M. *ejuſque curatione* ib. 1670. 4. He.

Ej. *de arthritide* ib. 1673. 4. He.

Ej. *de ſyncope cardiaca* ib. 1690. 4. He.

J. Henr. Fuhrsen *de aquis earumque in ſanitate vel conſervanda, vel immutanda affectionibus* Pr. Ludero Kannengiesser Brem. 1662. 4.

Quæſtiones medicæ quarum veritatem tueri conabatur J. Vauloue Monſpel. 1662. 4. Astr. An inveteratæ lui venereæ caſtratio. Adfirmat noſter, quod in elephantiaſi caſtratio a priſcis commendata fuerit.

Paul. Courtois & Jac. Boujonnier *Non E. febres hac tempeſtate contagioſæ* Pariſ. 1662.

Pet. Moreau & Nic. Bonvarlet *E. mors a voluptate quam a dolore citior* ib. 1662.

J. Groult & Franc. Sorand *E. quovis tempore morbi purgandi occaſio* ib. 1662.

Guil. Petit. & Nic. Rainssant *E. tantum ab habitu epilepſia* ib. 1662.

J. Garbe & Jac. Boujonnier *E. lac recens etiam puerperæ infanti ſalubre* ib. 1662.

Paul. Courtois & Nic. Rainssant *E. morbi inſolentes & qui naturæ modum ſuperare videntur ab ictero* ib. 1662.

Petr. Moreau & Car. *le* Menestrel *E. nimius aquæ potus veneris incentivum* ib. 1662.

Jac. Boujonnier & Ant. *le* Moine *gemellorum par ſexus diſpari vivacior* ib. 1662. 4. Baron.

Rob. Merlet & Hipp. *du* Val *E. a ſalacitate calvities* ib. 1662.

Steph. *le* Gagneur & Petr. Legier *E. maribus procreandis florens ætas fœcior* ib. 1662. 4.

§. DCCXIII.

§. DCCXIII. J. Sigismund Elsholz. Beccher.

Electoris Brandenburgici archiater, ex ſchola Italica, ſolers botanicus, etiam inciſor, & experimentorum non imperitus.

Ej. eſt *Chymiatria nova, ſ. ratio qua in venam ſectam medicamenta inmitti poſſunt, addita inaudita ſanguinis transfuſione* Colon. ad Spream. 1667. 8. *. 1677. 8. Beughem; & Germanice *Neue Clyſtierkunſt wodurch eine Arzney durch eine eröfnete Ader beyzubringen* Berlin 1665. 8. 1666. 8. Non inficetum opuſculum; experimenta enim habet propria, in homine tria, in cane pluſcula, tum Dantiſcana J. Molleri, & reliquorum circa infuſionem ſanguinis geſtorum compendium. Injectionem tentavit in arteriam, a qua liquor injectus per venam rediit, tum per venam. Encheireſin dilucide exponit. Ab extracto opii canis ſomniculoſus factus eſt, tamen ut convaleſceret. Ab injecto medicamento purgante & emetico alvus ſeceſſit, & vomitus motus eſt, & ab arſenico injecto animal periit. In homine, cum ulcus in tibia antiquum eſſet, balſamici quid in venam injecit: in altero febriente antifebrile; in tertio ſcorbutico aquam cochleariæ. Inde transfuſio in canibus. J. Molleri curatio ulcerum, cum paralyſi, ea ab infuſo liquore celerrime coaluerunt. In epilepſia etiam ejus auxilii efficaciam tentavit.

Deinde J. E. Schefler cum J. Schmidio Gedani varios & pertinaces morbos injectis in venas aptis liquoribus ſanavit, arthriticos, epilepticos, maniacum: tabidum tamen levavit. Quare merito auctor anonymus *artis & progreſſus clyſmaticæ novæ* Gothæ 1667. 4. *. in Elsholzium a Majore laudem inventi transfert, ignoratis Anglorum juribus.

Ej. *Diæteticon oder Tiſchbuch von Erhaltung guter Geſundheit durch eine ordentliche Diät in VI Büchern* Cölln an der Spree 1682. 4. *. Leipz. 1715. 4. Juſtæ molis opus, quo omnia recenſentur, quæ in cibum veniunt, vireſque nutritiæ & medicæ, modique præparandi, & præparata ex ſimplicibus, ut panis, caſeus. In piſcibus potiſſimum mihi placet. Mel, potus varius, aqua, vinum, cereviſia, thea. Porro ad rationem vivendi in genere. Appendicis loco *coquus*, *conditor*, & *piſtor*, ex gallico verſi.

In E. N. C. aliquæ Cl. viri ſunt adnotationes.

Ann. VI. VII. obſ. 224. de moxa antipodagrica, compendium libelli Buschovii.

Steatoma ovarii in chirurgicis dixi.

Joacchimus Beccher Spirenſis, vir ſingularis, ingenii ad inveniendum novaſque vias aperiendas apti, ſed inconſtans erro, & infelix, cum tamen chemica peritia inſignis eſſet.

Ej. eſt *Parnaſſus medicus illuſtratus, d. i. Thier Kräuter und Bergbuch ſamt der Schul von* Arn. Villanovano Ulm 1663. fol. *. Primum materia medica, medi-

medicamentorum ſimplicium cenſus, in animalium claſſibus parum plenus, fuſior in plantis: cum iconibus Camerarianis. In mineralibus multas ſuas arcanas præparationes exponit, & docet, quæ vix credas, ut ex ſtanno & ex cupro faciendi hydrargyri artificium. Oleum mercurii & Jovis in morbis gallicis efficaciſſimum eſſe. Auri præparationes variæ, & aurum potabile (ſpiritu ſalis ſolutum). Turbith veneris pro maniacis & aphonis.

Ad ſcholam Salernitanam adjectæ ciborum facultates. Loci varii diætetici, ex veteribus; etiam Dioclis epiſtola, Katschii regulæ, prognoſtica Hipp. *ad vitam & mortem.* Fatendum in his, chemica ſi exceperis, noſtrum peregrinari.

Ej. *aphoriſmi ex inſtitutionibus medicis* Sennerti Francf. 1663. 8.

In *Phyſica ſubterranea* ſæpe excuſa Francof. 1669. *. & cum *ſpecimine* Beccheriano Stahlii Lipſ. 1748. 8. *. principia quidem rerum traduntur, tamen ut paſſim medica aliqua intercedant. Sale ſuo cæleſti magnos morbos ſuperatos fuiſſe. Putredinis in cadavere progreſſus. In medendo ſudoris moti contra venæ ſectionem laudes.

Ej. *Ampel oder Lampe des Lebens u. Todes* Breslau 1682. 8.

Ej. *kluger Hausvater, verſtändige Hausmutter, vollkommener Landmedicus, wie auch wohlerfahrner Roß und Vieharzt* Leipz. 1698. 12. 1702. 12. Tr. 1764. 12.

Ej. *mediciniſche Schazkammer die Kinderkrankheiten glücklich u. geſchwind zu curiren* . . . Leipz. 1700. 1755. 8.

Ej. *Bericht von Polychreſtpillen, ſamt* J. Dan. Gohls *Gedanken von ihrer Würkung ausgefertigt durch Fridr. Rohtſcholzen* bibliopolam Nürnb. 1719. 8. Hæ pilulæ, ex aloe minus reſinoſa factæ, multo in uſu ſunt, etiam noſtris temporibus.

Memini me aliqua minime ſpernenda de arcanis medicamentis legiſſe in *weiſe Nahrheit u. närriſche Weisheit* Francf. 1682. 12. 1707. 12. Nunc libellus non coram eſt.

Ej. *Lebenslauf* 1722. 8.

Dav. Kellner's *pilulæ polychreſtæ* Becchero Kellnerianæ Northuſ. 1688 4.

§. DCCXIV. Varii.

Laurentii Gieseler Oſterodani, diſcipuli Conringii, medici Brunſwicenſis, *Obſervationes medicæ de peſte Brunſwicenſi anni* 1657. Brunſwic. 1663. 4 *. Ipſe præſens adfuit a februario ad novembrem menſem, & 293 ægrotorum hiſtorias recenſet, breves, ſinceras, practicas, floſculis tamen ornatas. Primum methodus prophylactica. Sex res non naturales. Mummam tenuiorem laudat, & aloës uſum, laxandæ alvi fine. Venerem & nuptias improbat, cum neogamis peſtis funeſtiſſima fuerit, uti in univerſum iis omnibus periculoſa contingit, qui

febris

febris initia percipiunt. Curationem orditur a ſudorifero medicamento, cui plurimum tribuit: alvum clyſteribus lenientibus liberam ſervat. Sexto die leniter alvum ducit, cujus auxilii omiſſio peſſimos eventus ſortiatur. Valde extollit vires terræ ſigillatæ cum aceto bezoardico, calendulato, acidis, camphora, ſpiritu theriacali. Poſt ſudorem cardiaci quid dat ad vires reparandas. Venæ ſectioni minus favens, eam in plethoricis tamen admittit. Bubones non incidit, neque cucurbitulas imponit, ſed unguentum utique, propinat diachylon, & baſilicon, cum oleo ſcorpionum malaxatum: ſed neque carbunculos ſcarifat; emplaſtra alexipharmacis miſcet. Gangrænæ ſudorifera opponit. Eſſe qui bis reſtituti tertia vice perierint. Morſulos ex aloe nitro & rheo paratos certo a morte præſervaſſe. Criſis optima eſt bubo inguinalis. Eſt tamen ubi felici eventu evanuerit. Gravidæ mulieres & puerperæ fere omnes perierunt. Non deſperandum, ſi carbo mature eruperit, cum etiam prægnans femina periculum evaſerit. Servatus cui tres carbunculi, quatuor bubones ſponte evanuerant. Qui in libero aëre per peſtis primordia corpus exercitarunt, ii perierunt fere ad unum omnes; ſed etiam hæmorrhagia narium lethalis accidit. Plerique in morbi initio vomebant. Quæ omnia revomebat, lac tamen ebutyratum utiliter retinuit. Subito etiam perierunt ὀρθοστάδιοι. Qui poſt venæ ſectionem & narium hæmorrhagiam vitalis evaſit. Maculæ, ſ. parvi carbunculi, liveſcentes, funeſti. Qui calidis uſi ſunt, ii deterius habuerunt. Terror ſæpe nocuit; non tamen auctori. Difficilis deglutitio peſſima. In gutture tamen erumpens bubo per ſuppurationem ſanari potuit. Epilepſia in morbi initiis non mala, ea vero utique, quæ morbo ſupervenit. Iterum a calidorum uſu omnes pereunt, ut ipſa potulenta frigida dare neceſſe fuerit. Ab anodymis funeſtus ſopor, & alioquin ferrei ſomni aliquos mortales abripuerunt. Bubones ferro aut turundis tentatos dolores ciere acerrimos. Bubo in labio eminens lethalis: ſanatus tamen homo, cui carbunculus in pene, fuit & in alio ejuſmodi ipſa in glande erumpente carbone morbus mire levatus. Gangræna pedis ſpontanea, ſic iſchuria octiduana.

Ej. exſtat Germanice editio *kurze Anweiſung wie ſich ein jeder bey der um ſich greifenden Peſtſeuche fürſehen und curiren ſoll* Braunſchweig 1680. 4. Tr.

Samuel Sturm *de medicis non medicis* Witteb. 1663. 4. Haenel.

In Thomæ Cornelii Conſentini, *progymnaſmatibus* Venet. 1663. 4. *. deinde Neapoli 1688. 8. *. præter ſparſi quid nihil invenias practici argumenti.

Idem in *Phil. Tranſ.* n. 83. & apud Birchium T. III. p. 672, vim tarantulæ muſicam in dubium merito revocat, primuſque monet, melancholiam eſſe, quæ etiam abſque tarantula ſuperveniat.

Martini Kergeri Lignicenſis, medici chemici, *de fermentatione l. phyſico medicus* Witteberg 1663. 4. *. De flatuum a fermentatione origine, & tumorum, & caloris præter naturam aucti, ipſiuſque febris, potius quam a putredine. De modo quo coerceatur, impedita fermentatione per ſpiritus ardentes,

cujus methodi aliqua exempla producit. Ut ejuſmodi auxiliis, quæ fermentationi reſiſtunt, febres intermittentes ipſe novellus doctor ſanaverit, deinde ad millenos uſque morbo liberaverit, abſque venæ ſectione, abſque purgatione, quicunque eſſet intermittentis febris typus, ut ſubinde tamen pulvere Cornacchini uſus ſit. Ita porro diarrhœam, dyſenteriam, ventriculi vitia iisdem ex principiis ſuſtulit.

ROBERTI PATIN GUIDONIS F. *paranymphus medicus habitus in ſcholis medicis d.* 28. *Jun.* 1648. *de antiquitate & dignitate ſcholæ medicæ Pariſienſis & illuſtrioribus, qui in ea claruerunt, medicis* Pariſ. 1663. 8. B. BUN.

FRANCISCI STURM *de re medica & de inteſtinorum difficultate pravaque febris curatione* Macerat. 1663. PANELLI. Scriptum eriſticum.

VALERII FELICIS *ad* DEUSINGIUM *epiſtola dehortatoria* Roterd. 1663. 12. ſi huc facit.

G. E. OELLINGER *deſignatio alphabetica medicamentorum in ſua officina pharmaceutica Oellingeriana proſtantium* Norib. 1663. 12. L.

Notabilia de thermis & acidulis 1663. 4.

In T. BARTHOLINI *Epiſtolis* IV. n. 86. DANIEL PUERARIUS varia habet rariora, feminam octogenariam menſtrua patientem. Fetus qui in utero materno febrierunt, mulierum ex teſtimonio. Ex lapſu in ſene paralyſis, tamen veſicatoriis toti capiti admotis ſuperata. Mictus ſanguineus abſque alio malo. Poſt icterum veſicæ pulte plenæ numeroſæ per anum egeſtæ, felici eventu: adgnito abſceſſu intra abdomen latente, fomentis idoneis admotis, pus per alvum exiit, morbus ſublatus eſt. Laudanum ſine opio ſe parare. IDEM T. BURNET *theſaurum* edidit Genev. 1678. 12.

MATTH. JAC. MATTHIADES ib. L. IV. ep. 53. BURRHUM arcanum ſuum 60000 florenis vendidiſſe.

In iiſdem *Epiſtolis* BARTHOLINI III. n. 79. a. 1662. CHRISTIANUS WILLICH ſecretum laudat epilepticum, cujus bonos effectus viderit.

J. FRID. LECHEL Med. Bremenſis, *de rene exulcerato & veſicæ calculo lumborum doloris purulentæ mictionis ac dyſuriæ cauſis* Bruſvic. 1665. 4. HE.

EJ. *ſitne tutum & conveniens in capitis imique ventris contuſionibus pharmaca per inferiora purgantia uſurpare nec ne* Wolfenbüttel 1668. 4.

EJ. *adumbratio peſtis* Braunſchweig 1681. 4. niſi germanica eſt.

EJ. *obſervationes phyſicæ apertura corpuſculi puerilis* ib. TR.

E. N. C. dec. II. ann. 2. obſ. 76. cachectici viri inciſio. Celluloſa tela multo ſero ebria. Hepar tuberculis diſtinctum, in quibus materies puri ſimilis. Ventriculus patulo foramine apertus, quod noſter putat ab omento obturatum fuiſſe.

Obſ. 158. Hydrocephalus a partu natus, & cum eo conjuncta ſpina bifida, cum

cúm pedum paralyſi, pro medulla ſpinali in cadavere aqua limpida. Vertebræ lumbales deformatæ; capitis oſſa disjuncta & foraminibus præter naturam terebrata. Ventriculi cerebri ad veſicæ modum aqua limpida pleni.

Obſ. 150. Poſt multa mala & horrendos vomitus, ſteatoma meſenterii ingens.

§. DCCXV. Varii Nuperi.

Innocentius Valentini Ej. *repliche academiche alle repliche del* S. Giannadino Moneglia Firenz. 1663. 8.

J. Andr. Moneglia *riſpoſta alle repliche academiche del* Inn. Valentini ib. 1663. 4. Legi etiam annum 1662. De ejus viri cum Ramazzino lite dicetur.

Ej. *de aquæ uſu in febribus* Florent. 1700. 4. Mead. niſi alius eſt ejus nominis. Ej. *de viribus arcani antipodagrici* ib. 1656. 8.

Francesco Pignocatti *la medecina degli animali raccolta de Aleſſ.* Venturi *ed accreſciuta de nuovi ſecreti* Venez. 1663. 12. Thomas.

Melchisedek Thevenot *relation de divers voyages curieux* T. I. Paris 1663. fol. T. II. 1664. f. T. III. 1666. f. T. IV. 1672. f. Memorabilis collectio, in qua paſſim præter materiem medicam, etiam de moribus & curandi ratione & de morbis endemiis peregrinarum gentium aliqua reperiuntur.

Non puto eumdem eſſe auctorem, qui magnis itineribus defunctus eſt, & cujus *voyages en Europe*, *Aſie*, *Afrique* V. Tomis prodierunt Paris 1664. 4. 1674. 4. poſteriora vero volumina 1682. 8. &c. & Amſterd. 1727. 8. *. conf. *B. Bot.* I. p. 522. Hic pregrinator, minime malus auctor, potiſſimum etiam ad rem naturalem & medicam reſpexit, & ex graviſſimo morbo a medicis ejus regionis refrigerantibus medicamentis eſt reſtitutus. Morbi Cairi endemii, cardialgia ab admiſſo frigore, ophthalmia ex ſubtili calidoque ſabulo; tuſſis epidemica malis aurantiis ſanata; peſtis, quæ ſeptimo fere anno redeat, eademque poſt rorem 13 aut 15 Junio cadentem deſinat ſævire. Alepi in medicos publice animadvertitur, ſi infeliciter curaverint. De vento Samiel. Hiſtoria Zorzolacarum, ſ. Vampirorum. Quoties cadaver intra quadrageſimum diem non contabuit, abit in Zorzolacam, & porro incorruptum manet, noctu vero per oppidum oberrat, inclamatque nominatim hominem, qui idem poſt triduum periturus ſit. A ſcorpio in Ægypto ictus rapum edit, & nihil inde mali metuit. Femina vermes ex aure excantans. Guineenſes vermes ex aquis naſci. Idem Ebn. Beitaris opus editurus, Manæ in Perſia immatura morte abreptus fuit.

Henaut *le throne de la médecine* Rouen 1663. 8. Falc.

Charl. Lussaud *apologie pour les médecins contre ceux qui les accuſent de deferer trop à la nature & de n'avoir point de religion* Paris 1663. 12. Bur.

Remede ſouverain contre pluſieures maladies Paris 1663. 12. non plenus titulus.

Animadverſions on the new found way of curing the pox Lond. 1663. 8. OSB.

JOHN. OLIVER *a preſent for teeming wom en or ſcripture directions how to prepare for the hour of travel* ib. 1663. 8. ſi huc facit.

SAMUEL STRANGEHOPE ... *three pars concerning aſtrology, phyſik and husbandry* ib. 1663. 8. BODL.

RICH. MATTHEWS *a pretious pearl in the midſt of a dunghill* ib. 1663. 8.

EJ. *the unlearned alchymiſt, his antidote, or an explanation for the uſe of my pill* Lond. 1663. 8. L.

GEORG KENDALE *appendix to the unlearned alchimiſt. Phyſicians library* Lond. 1664. f.

J. HAYNE *drey unterſchiedliche neue Tractätlein, 1 von Aſtraliſchen Krankheiten, 2 von tartariſchen Krankheiten, 3 von Urinen* Francf. 1663. 8. UFF.

J. R. STOLBERG *u.* THEODOR MAY *Urinbücher* Hamburg 1663. 8.

Annon idem THEOD. MAY *Urinbüchlein ſamt* APOLLINARIS *Tractat vom Urin und Puls* Hamburg 1663.

FERDINAND GRUYWAART *van de doſen der purgatien, vomitorien en opiaten* Middelb. 1663. 8.

HENDRYK v. ROONHUYSE *ordinaris heelmeſter der ſtad Amſterdam heelkondige aanmerkingen betreffende de gebreeken der vrouwen* Amſterd. 1663. 8.*, qui idem eſt tomus II. *der heilcuren end deren aanmerkungen* Nürnberg 1674. 8. *. Anglice prodiit Lond. 1676. 8. (*a*) Hic ad medicinam: de chirurgicis malis alias dixi. Anus & vulva a natura aut caſu clauſa. Quæſtio an hydrargyrus in ſaliva cienda oris fætorem ipſe vi propria excitet. Ab ulceribus, non ab hydrargyro, fætorem eſſe. Alter tomus Belgice Amſterd. 1672. 8. prodiit, Germanice cum titulo libri I. excuſus Nürnberg 1674 8. *. Adnotationes ſunt 40, nonnullæ clinicæ. In viro ſatis imperfecto lotium per exiguos poros oſſis pubis manabat cum nulla veſica eſſet, ex RUYSCHII obſervatione. Caput obſtipum, malum in Belgio frequens, inciſo muſculo maſtoideo ſublatum. Calculi renales per ulcus prodeuntes: calculi ſalivares. Gangræna ſcorbutica, vitrioli oleo feliciter ſanata. Aliquæ harum adnotationum priori opere continebantur.

J. ALB. HUSWEDEL & J. GARMER *kurzer Bericht wie bey einfallender Krankheit ein jeder ſich verhalten ſolle* Hamb. 1663. 4.

§. DCCXVI.

(a) B. Chir. I. 368.

§. DCCXVI. Disputationes.

G. Emmerich *theſes phyſico medicæ* Leid. 1663. 4.

J. Emmerich *de morbo virgineo* Leid. 1663. 4. Haenel.

Tennecoyus Bougard *de colica* Leid. 1663. 4.

. . . . Jænisch *de morbo Hungarico* Leid. 1663. 4. Haenel idem forte, cujus in E. N. C. obſervationes dicentur.

Christoph Becker *reſolutio caſus practici anæmiæ ſanguinis miros fructus repræſentantis* Leid. 1663. 4. Pl.

Robert Padbrugge *de apoplexia* Leid. 1663. 4. Riv.

J. Schuter *de ſcorbuto* Leid. 1663. 4. Haen.

J. Harder *de partu ſeptimeſtri J. C. reſponſis & medicorum placitis inſigni* ib. 1663. 4.

Felix Tschientchi *de diarrhœa* Baſil. 1663. 4. B. Tig. Conf. p. 75.

Ej. *de aſthmate* ib. 1664. 4. L.

Wilhelm Barbor *de lue venerea* Utrecht 1663. 4. Astr.

Georg Henr. Goetz *de theologis pſeudomedicis, num theologo artem medicam exercere liceat* Utrecht 1663. 4.

J. Ulrich Oeler *problemata medica miſcellanea* Argent. 1663. 4. Riv.

Sam. Geidelin *de ſuppreſſione menſium* Argent. 1663. 4. *.

Urb. Ferd. Gudenus *de angina* Argent. 1663. 4. *.

J. Mithob *de colica paſſione* Argent. 1663. 4. *.

Maximil. Honorius Zollichofer *de cholera* Argent. 1663. 4. Riv.

Tob. Jac. Hainzel *de catharrho* Argent. 1663. 4. *.

J. Dan. Eckolt *de diabete* Argent. 1663. 4. *.

J. Phil. Huth *de hemitritæo ſ. ſemitertiana* Argent. 1663. 4. *.

Georg Balthas. Mezger profeſſor Tubingenſis, inter primos novæ academiæ Naturæ curioſorum ſodales fuit.

Ej. *diſſ. de ſcorbuto* Tub. 1663. 4. *.

Ej. *de affectuum hereditariorum theoria* ib. 1663. 4. He. lego 1681. 4. Pl.

Ej. *hepatis extiſpicium medico anatomicum* ib. 1663. 4.

Ej. *de pleuritide* ib. 1663. 4. *.

Ej. *de febre maligna petechiali* Tub. 1665. 4. Riv.

Ej. *de ſyncope* ib. 1665. 4. *.

Ej. *hiſtoria eryſipelatis cum aliorum graviſſimorum ſymptomatum ſatellitio* ib. 1666. 4. *.

Ej. *de fluxu hepatis* ib. 1671. 4. Hef.

Ej. *de ſiti præter naturam aucta* ib. 1673. 4.

Ej. *catarrhi ſuffocativi theoria* 1675. Hee.

Ej. *de tuſſi* ib. 1676. 4. Bur.

Ej. *ſphygmologia breviter delineata* ib. 1677. 4. *.

Ej. *de hæmorrhoidum ſtatu ſecundum & præter naturam* ib. 1677. 4. *.

Ej. *de ictero albo virginum* ib. 1677. 4. He.

Ej. *de alvi conſtipatione* ib. 1678. 4. Pl.

Ej. *de paſſione hyſterica* ib. 1678. 4. Burck Riv. & Hef. 1677.

Ej. *de medicamentis ſternutatoriis* 1678. 4. He.

Ej. *de diabete* ib. 1679. 4. Burkh.

Ej. *de podagra* ib. 1684. 4. B.

Ej. *ſcrutinium* λιθογενεσιας ib. 1685. 4.

Michael Heiland *de lue venerea* Lipſ. 1663. 4. *.

Ej. *de catarrho* Gieſſ. 1677. 4. Riv.

Ej. *de ſuppreſſione menſium* ib. 16 . 4. *.

Ej. *de ſcabie* ib. 1677. 4. He.

Ej. *de tuſſi* 1677. 4. He.

Ej. *de ſterilitate mulierum* 1677. 4. *.

Ej. E. N. C. Dec. III. a. I. 8. Hydrops: aqua pericardii fœtida.

Diſputaverat ſub Hoppio *de purpura* Lipſ. 1652. 4. *.

J. Magiri *Diſputationes ex phyſiologicis & pathologicis doctrinis deſumtæ* Marb. 1663. 4. *.

Annon Ej. *Bericht wie bey der Peſt u. rohten Ruhr ſich zu bewahren* Marb. 1667. 4.

Balth. Loeschenbrand *de paralyſis natura & therapia* Gieſſ. 1663. 4. *.

Id. *de ſuppreſſione menſium* Gieſſ. 1667. 4. *.

Henr. Avenius *de catarrho & ejus deſcendentibus odontalgia, epiphora & otalgia* Roſtoch 1663. 4.

Ant.

ANT. GUNTHER HELLENIUS *de podagra* Jen. 1663. 4. PL.

CHRIST. FRID. FRANKENSTEIN *de ephialte* Lipſ. 1660. 4. MENZ.

GEORG BERNARDI *de chloroſi* Altdorf. 1663. 4. *.

J. LUDER *de hæmorrhagia narium* ib. 1663. 4. RIV.

SIM. FRID. FRENZEL *de chiromantia* Witteb. 1663. 4.

EJ. *de cauſis corporum cruentorum* ib. 1678. 4. de puero cui lacrumæ cruentæ manabant.

EJ. *de cadaveribus humanis ad præſentiam occiſoris cruentatis* ib. 1677. 4. HE.

L. PETRI ALLIOT *theſes medicæ de motu ſanguinis circulato* (ſic) *& de morbis ex aëre profectis de arthritide* Pont-à-Mouſſon 1663. CARRERE.

PETRI BOURDELOT & GASP. MAURIN *E. qui ſunt habitu raro vivaciores* Pariſ. 1663.

NIC. RAINSSANT & JAC. *de* BOURGES *E. qui optimo temperamento ingenioſiſſimi* ib. 1663.

CAR. BRISSET & CASP. MARTEAU *E. medicus eſt ſenſualis phyſicus* Pariſ. 1663.

GUIL. PETIT & JAC. *de* BOURGES *Non E. infantulis imminente dentitionis tempore lac recens oggerendum* ib. 1663.

ROB. MERLET & ANT. *le* MOINE *E. panis, aqua, vita beata* ib. 1663.

STEPH. *le* GAGNEUR & CAR. MARTEAU *E. ſenibus ſtudium contentius ſalubre* ib. 1663.

PETR. BOURDELOT & HIPP. *du* VAL *E. homo fruges conſumere natus* Pariſ. 1663.

JAC *le* MENESTREL *E. arthritide & inveterato rheumatiſmo curandis ſolo lacte veſci convenit* ib. 1663.

NIC. ROBIN & HIPP. *du* VAL *E. hydropi pectoris ſectio* ib. 1663.

§. DCCXVII. VARII.

REGNER DE GRAAF Delfenſis, Sylvianæ ſectæ deditus, anatomica potius ſcripſit, ut tamen nonnulla pathologica & practica intercedant. In diſſ. inaugurali *de ſucco pancreatico* 1664. 8. *. hypotheſin ornavit de ejus ſucci cum bile conflictu, inde orto frigore, & calore, alterne recurrentibus. A cordis nimio motu coſtæ extrorſum pulſæ, ut tamen SYLVIUS malum curaverit. Morbi pancreatis varii. In hypochondriaco pancreas lapideum. Calculos ſe in lentis morbis frequentes vidiſſe, in Gallia etiam frequentiores. Ductus pancreatici orificium cartilagine cinctum.

cinctum. Ab acido ſucco pancreatico frigus internum, fames nimia, ſed etiam epilepſia. Ab ejus ſucci vitiis potiſſimum febres intermittentes oriri. In ejuſmodi febre putat ſe pancreas coacto ſucco obſtructum vidiſſe.

Libellus *de clyſteribus*, qui in poſthumis redit, totus huc pertinet; de clyſteribus agit variis, etiam nutritiis & antifebrilibus, deque ſiphone, cujus ope quiſque ſibi ipſi clyſterem inmittere poteſt.

In l. *de virorum organis genitalibus* Leid. 1668. 8. *. reprehendit chirurgos, qui caput gallinaginis pro excreſcentia morboſa habent. Sedes gonorrhœæ, etiam in proſtata & teſte eſt. Hæmorrhagia penis.

In l. *de mulierum organis* Leid. 1672. 8. *. plura huc faciunt. Menſium ſymptomata. Partus ventrales. Hydatides & morbi teſtium muliebrium. Ovariorum morbi. Uterum in hyſterica paſſione nequaquam adſcendere.

Opera omnia conjuncta prodierunt Amſterd. 1705. 4. *. & Belgice Amſterd. 1686. 8.

In E. N. C. 1670. n. 127. refert de dolore capitis intolerabili, cujus cauſam inciſum cerebrum revelarveit. Arenulæ erant in glandula pineali, lapideum concrementum in carotide arteria, qua ſecundum ſellam equinam curvatur.

Ib. obſ. 128. Uterus ſcirrhoſus maximæ molis, poſt abortum.

Edmundus *de* Meara edidit *Diatribes* Thomæ Willisii *de febribus examen* Lond. 1664. 8. Amſterd. 1667. 12. *. Præter phyſiologica pluſcula; de cauſa periodi febrium a Willisio diſſidet, deinde totam ejus therapiam refutat, potiſſimum etiam emeticorum uſum rejicit.

In adjectis *hiſtoriis rarioribus*, Febris dicitur, quæ remiſit, cum veſicæ erumperent, ut tamen varia mala levi ex cauſa recrudeſcerent, vomitus, lipothymiæ, morbuſque ſucceſſerit hyſtericus. Criſis in febre felix, ſanguine per penem egeſto, & quaſi vermiculis. Suffuſionem erumpentes variolæ ſuſtulerunt. Veri lumbrici per penem egeſti. Hydrops pectoris cum pulmonum ſphacelo. Fœtor in viro cadaveroſus. Ulcus abdominis & utriuſque generis inteſtinorum, tamen ſanatum. Verus bulimus. Guſtus per auris ulcus deſtructus. Dolores inteſtinorum, vomitus, febris, conſumtio. In cadavere nihil memorabile viſum.

Everardi Maynwaring practici Londinenſis, *hiſtoria & myſterium luis venereæ* Lond. 1664. 8. 1673. 8. Francf. Hamburg 1675. 8. vertente J. Lange. Collectio locorum, qui de eo morbo agunt. In curatione fuſiſſimus eſt. Methodus curandi varia. Hydrargyrum tamen omnium conſenſu potentiſſimum eſſe medicamentum.

Ej. *tabidorum narratio*, *ſ. tractatus de tabe Anglica* Lond. 1667. 12 Bur.

Ej. *utiles obſervationes factæ in quibuſdam ſcorbuticorum curationibus* ib. 1668. 12. Bun. & lego *of the cure of ſcurvy* 1667. 12.

Ej.

Et Ej. *treatiſe on the ſcurvy* Lond. 1685. 8. Bodl. 1679. 8.

Ej. *vita ſana & longa* Lond. 1670. 8. Anglice idem.

Ej. *of iſſues and ſetons* Lond. 1682. 8.

Ej. *the method and means of enjoying health and long life* Lond. 1683. 8.

Ej. *on pains and inflammations* Lond. 1697. 8. Osb.

Ej. *efficacy and extent of true purgation* Lond. 1696. 4.

J. Rogers *Analecta inauguralia*, *ſ. diſceptationes medicæ; acced. diatribæ diſcuſſivæ de quinque humorum corporis humani concoctionibus*, *potiſſimum de pneumatoſi*, *& ſpermatoſi* Lond. 1664. 8. *. Regii diſcipulus, homo ſingularis, chemicus, tamen Hippocraticus, qui multum librorum legerit. Plures ſunt libelli. 1, *oratio ανθρωπολογικη ανθρωποφυης explorandæ gratia comparata dicta* a. 1662. in templo Ultrajectino. Multum literarum chemicarum & Hippocraticarum, abſque experimento. 2, *aphoriſmi Hippocratici de ratione evacuandi.* 3, *de pleuritide.* 4. *de apoplexia.* 5. *Diatribæ diſquiſitivæ jatroſophicæ ſ. de pneumatoſi*, *ſ. de quarta corporis humani concoctione* Lond. 1664. 4. *. Pleraque phyſiologica, de ſpiritibus. In eorum motu vitia. Pneumatoſeos morbi organici. 6, *Apologia medicinæ chymicæ*, quam cum Galenica ſuadet conjungi. Philologica aliqua ad medicæ artis dignitatem. 7, *de ſpermatoſi* libri III. etiam pathologiam jatrochemicam continent. Ut calor naturalis fermentationem operetur. 8, Iterum de chymiatria morbiſque ſpermaticis. Morbi hyſterici, eorumque curatio.

Francisci Cross Angli *Diſſ. med. inaug. de febre intermittente* Leidæ 1664. 4. propoſita, recuſa Oxon. 1668. 12. *. Sylvianus, ſuccum pancreatis acidum accuſat, & turbatam cordis effervefcentiam. Acc. *Diſſ. epiſtolaris.* Sylvium diſcipulos in noſodochio urinas & cadaverum liquores guſtare juſſiſſe, ut de morbis cognoſcerent. Hyſtericum malum ab eadem, quam dixi, effervefcentia alterata. Pro febrium intermittentium a ſucco pancreatico origine.

Hermannus Grube Lubecenſis, Bartholini diſcipulus.

Ej. *diſp. de gonorrhœa* Leid. 1666. 4.

Ej. *l. de malo citreo* Hafn. 1668. 8. *. In botanicis dictus; utique multum habet practici. Sylvium aceto in peſte ad præſervationem uſum fuiſſe.

Ej. *de arcanis medicorum non arcanis comm. obſervationibus illuſtrata ad praxin medicam directa* Hafn. 1673. 4. & cum libello Bartholini *de tranſplantatione morborum.*

Ej. *de tranſplantatione morborum analyſis nova* Hamburg 1674. 8. & cum priori.

Ej. *de modo ſimplicium medicamentorum facultates cognoſcendi* Hafn. 1669. 8. *. Multa de bonis effectibus vilium, ut videantur, medicamentorum. Puerperam

cum maximis a partu dolotibus luctantem pelle agnina calente ſe curaſſe, quod auxilii genus in Delphina etiam tentatum fuit. Pulverem febrifugum valde laudat, ex ſale prunellæ, & antimonio diaphoretico paratum. Noxæ ſalis volatilis oleoſi SYLVIANI, in tertiana febre hominis bilioſi. Scabioſæ decocto hæmoptyſis ſuperata. Fontes, ſ. ſigna, ex quibus vires plantarum adgnoſcas: huc non color facit, non ſignatura. Elixir aſthmaticum ROLFINKII utile in pleuritide pituitoſa, inque aſthmate. Claſſes ex odore, & vires medicatæ cum certo odore conjunctæ. Sapor & cujuſque ſaporis vires. Amarorum, calidorum in febribus malignis laudes. In vires ſuperſtitioſas. Ex ſapore, odore, & experimento proprio aut alieno de viribus medicis ſtirpium eſſe judicandum. Chemiæ utilitas ad vires medicamentorum perſpiciendas, nimis breviter. Experientia. Diaſcordii vis alexipharmaca. Poſt uſum acidularum funeſta hypercatharſis. A tribus granis reſinæ Jalapæ plurimæ ſedes. Claſſes alterantium. Triplex vis ex triplici ſapore ſe prodit. Opium reformidat, quo tamen in maligna febre ROLFINKIUS feliciter uſus ſit. Contra purgationem electivam. Venena.

EJ. *de ictu tarantulæ & vi muſices in ejus curatione* Hafn. 1679. 8. *. Ipſam hiſtoriolam pro certa recipit; exempla narrat choreæ S Viti ſibi viſæ, quo & morbum a tarantula natum refert. Vox pueri, viri, ſenis, notis expreſſa muſicis. Hiſtoriola hæmorrhagiæ in variolis carmine ſuppreſſæ.

ROD. LOENIUS *explicationem pathologiæ* FERNELII & *l.* 4 *de febribus* edidit, *prognoſes & curationem* addidit Amſterd. 1664. 8.

J. LANAEI *aphoriſmi hippocratis novo ordine digeſti* Pariſ. 1664. 4.

Pharmacopœa Ultrajectina Utrecht 1664. 12.

CAROL. ANT. PAGGII Genuenſis, *Enchiridion medico aſtro chymicum univerſalem medicinæ theoriam complectens, ac praxin, poſt anatomiam reſtitutam* Lisboa 1664. 4. *Scritt. Lig.*

MIGUEL VILLAR profeſſor Valentinus. EJ. eſt *ſlatera jatrica Valentina, in theriacis viperinis, paſtillis, partium pondera librans* Barcinone 1664. Madrit. 1685. C. de V.

FRANCISCUS AVELINUS EJ. *heuroſis in qua corpori maligna febre laboranti veſicantium uſum interdicentes ex ſacra medicorum doctrina caſtigantur* Meſſan. 1664. 4. MONGIT.

F. MARIÆ BRANCACCIO *de uſu & potu chocolatæ diatribe* Rom. 1664. 4. Lego etiam 1665 & 1666 & 1673 fol. & inter diſſertationes 1677. fol.

FRANCISCI DOMINICI BAVISANI *prophylactica proviſio pro vertiginoſa adfectione* Cunei (Coni) 1644. 4. MAZUCHELL. Cl CARRERE repetit cum nomine BARSANO.

EJ. HIPPOCRATES *medicomoralis ad corporis & animæ ſalutem per geminam ejuſdem aphoriſmi expoſitionem accommodatus* Taurin. 1682. 4. MAZUCH.

EJ.

EJ. *la piſcina ſalutare ai bagni di Valdieri con trattato metodico d'ogni regola neceſſaria ſecondo la diverſita de morbi . . . al . . . uſo pratico di quei bagni . . . & con regolamenti d'alteri* Torin. 1674. 8. MAZUCH. & *de thermis Valderianis prope Cuneum* ib. 1690. 8. CARR.

FRANCISCI VERDE theologi Neapolitani *ingenuæ obſervationes phyſico legales* Lion 1664. 4.

EJ. *anacephalæoſis* ib. 1672. fol.

J. CHRISTIAN JEHRING Plavienſis, *de calculorum in humano corpore præſertim in renibus & veſica generatione* Jena 1664. 4. *. Neque a pituita calculos naſci, neque a frigore, neque a fervido urinæ ſpiritu, ſed a materie fibroſa, in ventriculo ſoluta, & rurſus coaleſcente. A calculo ſubito natus enormis dolor, lapillus cathetere admoto detectus, eductus, & alii ſupra centenos ſubinde ſecuti. Ab arenulis calculi præſentiam omnino indicari. Lithontriptica ex vulgari opinione.

DCCXVIII. FRANCISCUS REDUS.

Aretinus, vir nobilis, eloquens, lingua patria elegantiſſime uſus, fervidus poeta, rerum naturalium ſcrutator, in præſtanda narrationibus fide difficilis, ſimplicis amator medicinæ, archiater Principis.

EJ. *oſſervazioni intorno alle vipere* Firenz. 1664. 4. *. 1686. 4. *. Egregium opus, in quo REDUS oſtendit, quanta ſit differentia inter effectum medicamentorum deglutitorum, quæ eadem ventriculi & inteſtinórum vires coquentes patiuntur, & inter eadem medicamenta continuo in ſanguinem impulſa. Venenum enim viperarum ad aliquot drachmas abſque ullo incommodo deglutitur, experimento facto, cujus minima & inconſpicua guttula, in ſanguinem per vulnuſculum inmiſſa, certam necem infert. Sed neque ira liquorem viperarum venenat, cum mortuæ viperæ ſalivalis ſuccus perinde occidat. Non ſal vero eſſe, quod venenum habet, ſed ſalino adfinem, oleoſum tamen liquorem, ex ſua glandula ſecretum, inque cavum dentem defluentem. Suctu, etiam linctu, canis demorſus ſe ipſum ſalvum præſtitit. Experimenta aliqua, quæ REDUS veneno fecit Indico, quo ſagittæ imbuuntur. Omnes viperas ad theriacam conficiendam perinde valere.

Cum MOSES CHARAS ſuam de ira, virium lethalium veneni viperini unica cauſa, proprio ſcripto tueretur, reſpondit REDUS.

Lettera ſopra alcune oppoſizioni fatte alle ſue oſſervazioni intorno alle vipere Recuſ. in E. N. C. Dec. I. ann. II. Majora animalia difficilius occidi: venenum de ore viperarum exemtum, & de feſtuca in vulnuſculum inmiſſum, perinde occidere: ſic caput truncatum morſu lethum inferre. Minus ea animalia pati, quæ mordentur, poſtquam beſtia partem ſui veneni mordendo amiſit. Viperarum carnes aut capita, ab animale demorſo devorata, periculum non minuere.

Aliæ *lettere d'alcune eſperienze intorno al veneno delle vipere al* S. THOM. PLATT

medico e Litteratore Romano 1673. prodiit. Iterum vulnera ſimplicia non nocuiſſe, ſed fiſtulæ in venenum viperæ tinctæ vulnus lethale fuiſſe. Veneno ſiccato morſum capitis demortui non nocere.

Ej. *eſperienze intorno a diverſe coſe naturali particularmente che vi son portate dall Indie* Firenz 1671. 4. 1686. 4.*. Veneni viperini antidotus cum in pedra de cobra quæreretur, is lapis experimento facto iners compertus eſt. Vehemens venenum olei tabaci, ſi in ſanguinem animalis introduxeris. Lapillus *de cobra* vulneri quidem adhæret, periculum vero non minuit. Magica carmina vim pulveris pyrii non fregiſſe. Eodem modo vires lapidis manati in comprimendo ſanguine noſter refutat, & calculi ſerpentis Africani ad febres, & ungularum alcis adverſus epilepſiam poteſtatem. Fraudes, quas circumforanei butyro moliuntur, quod ante ſumtum venenum deglutiunt. De torpedinis vi ſtupefaciente experimenta. De oculis hirundinum reparatis.

Ej. *eſperienze intorno alli inſetti* Firenz. 1668. 4. *. & 1688. 4. Ad hiſtoriam naturalem pertinet. Per hæc ſua experimenta potiſſimum Redus effecit, ut generatio æquivoca veterum deſereretur. Huc revoces: quæ de vermibus dicit, in capite cervorum reperiundis, inque arietum capite, deque animalculis hepatis ovilli. Aliqua de ſcorpiis, & de ſymptomatibus ab ejus inſecti vulnere Tuneti ſubortis, tamen ut ægri mortem evitarent. Alia experimenta Florentiæ facta, quibus varia animalia omnino ab eo ictu interierunt, id autem venenum perinde ipſo in uſu conſumitur. Nulla noxa carnium animalium ab eo veneno occiſorum.

Ej. *oſſervazioni intorno agli animali viventi che ſi trovano negli animali viventi* Firenz. 1684. 4.* Hoc opus pene totum ad medicinam facit, cum de lumbricis, tæniis aliiſque beſtiolis ſermo ſit, quæ intra animalia vivunt, eorumque valetudini nocent. Cum ſerpens biceps abſque malo ſymptomate animalia momordiſſet, Redus adnotat, æſtate ea venena eſſe efficaciora, quæ frigidoribus anni menſibus parum nocent. Iterum viperarum mortuarum capitibus demorſa animalia perierunt. In viverris (faine) ſacculi vermibus pleni in pulmone reperiuntur, tum ſub cute, ſic in putorio, in marte, in ipſo denique leone. Lumbricorum caninorum fabrica. Experimenta variis anthelminticis remediis facta, quorum pleraque lumbricis nihil nocuerunt, ne oleum quidem, ſed nec amara. Multo efficacius mel fuit, & ſolutum in aqua ſaccharum, tum muria, tabacum, piper, cinnamonum, aquæ aliquæ deſtillatæ, & vinum, & vinum ardens. Lumbricos grandes in vicinia pulmonum falconum duobus in ſaccis habitare, tum alios in rapacium avium inteſtinis, in aliis etiam avibus. Vermes inter tunicas inteſtinorum piſcium. Vermes inter muſculos abdominis variorum animalium, in tuberculis œſophagi leonis, felis, melis, hyſtricis. Vermes pulmonis vulpini. In rene martis unicus lumbricus.

Ej. *lettere di* Francesco Redi a variis amicis ſuppeditatæ, in Tomo I. excuſæ

excuſæ ſunt, varii argumenti, literarii, ad rem naturalem facientis, & ad inſecta. Intercurrunt practica. Icteri curatio per tartari cremorem, qua occaſione pro medicina ſimplici orat. Contra ſalis prunellæ uſum in faucium inflammatione: ipſe aquam nucerinam ſimplicem, cum vino cotoneato aut punicis malis medicatam dedit, aut omphacium. Corticem peruvianum febrifugorum eſſe optimum. Pilulæ quas a REDO nominabant. Calculus veſicæ felleæ. Prudens pro puero glande male perforata conſilium. Repetito ſanguis in tertiana febre per hirudines eductus. In podagræ paroxyſmo clyſteribus, & tenui diæta ſolis utitur. Ante alios in coffea aliquid anodyni ſuſpicatur. Caſſiam ſatis laudat.

In T. IV. *collectionis Venetæ* continuantur *Epiſtolæ*. Aquam Tettuccianam de muriæ genere vehementer adverſus dyſenteriam laudat, ASCLEPIADEM imitatus. Conſilia pro nephritico malo: eamdem aquam nucerinam commendat. Methodus lacte repetitis vicibus utendi. In calido temperamento antimonii uſum non probat. Ardori urinæ ſolam vitæ rationem vult opponi. Alvo obſtructæ ſola mitia mederi, terebinthianam potiſſimum & tamarindos, & electarium Alexandrinum. In aſthmate ſanguineo venam ſecat, diæta leniſſima utitur. Hypochondriacum malum ſola leni diæta & parciori levat. In ſumma debilitate acres clyſteres ſuadet. Icteritio cardinali aquam Tettuccianam (falſam) tamquam verum ſpecificum commendat. A MALPIGHIO conſultus ob vitium renale, ſerum lactis dat. Ab Electore conſultus vinum improbat, & auri tincturam, & Jalappæ reſinam. Arthritico cardinali refrigerantia ſuadet, ſic hæmorrhoidario.

Tomus V. iterum eſt *Epiſtolarum*. Hypochondriacum virum ſuo exemplo ſolatur, qui eidem malo ſit obnoxius; id malum ſolis addit frangi humectantibus. Alium tympanitem metuentem ridendo conſolatur. Elixiris proprietatis quinque aut ſex in diem guttulæ debilius fuerint medicamentum, in quo tamen REDUS ſe continet. Calidam in debili ventriculo laudat. Fructus horæos ſaluberrimos eſſe, etiam crudos, ſic olera. In doloribus nephriticis a copioſo potu theæ ipſe noſter levatus eſt. Hypochondriaci alvum laxat.

Tomus VI. totus eſt *Conſiliorum medicorum*. Pauca ſpecimina indico. Adverſus palpebrarum ſuſpecta tubercula longus uſus leniſſimi ſirupi, etiam ſolutivi, deinde ſerum lactis cum fomentis mere aqueis. VICTORIO SIRI, ſeni podagrico, rejectis omnibus potentioribus remediis, mitiſſima quæque ſuadet. Nephritico tamen & podagrico viro uniones cum matre perlarum aliiſque dat abſorbentibus. In dolore univerſi abdominis ſucci primum mites plantarum, cichorii &c. tunc aqua Tettucciana. In gravi caſu venereo cum ſcabie ſicca, ulceribus oris, melancholia, laxantia dat lenia, aquam nucerinam, ſerum lactis, humectantia omnia & refrigerantia. Lignorum decoctum reprobat. In aſthmate & hydrope terebinthina. In arthritide nephritico homini patientiam ſuadet & ſerum lactis. Plura non licet addere.

Subjunctus eſt 1, *libellus de modo quo diætam lacteam regere oporteat*, qua

Redus plurimum utebatur. Lactis etiam ne nimium æger ſumat, ſerio monet. 2, *Tr. de tumoribus* perbrevis. Aquæ potum ægrotis primus reſtituit (*a*).

In Tom. VII. *Conſilia* continuantur. P. I. & II. prodiit Florent. 1726. 4. In hydrope aſcite & ipſe valida medicamenta purgantia improbat, & terebinthinam commendat. In ſcotomia clyſteres ſed ſimplices, quales ſolos Redus admittebat. Caſſiam abſque correctione meliorem eſſe. Contra formulas compoſitas. Adverſus febres epidemicas Liburnenſes: alexipharmaca, & uniones rejicit, aquam puram cum acore miſtam ſuadet Idem medicamentum frequentius iteratum iners fit. Hic tamen in hydrope cum terebinthina Jalappam conjungit & theam, cui potui quam optime cupit.

Aliæ *lettere*, quæ potiſſimum etiam conſilia medica tradunt. In femina gravida extemplo jubet & abſque mora venam ſecari, ſummamque quietem ad evitandam jacturam ſanguinis per vulvam ſervare.

Ej. *bacco in Toſcana* nobile poema eſt Firenz. 1685. & aliud brevius *de chocolata*.

Vitam viri ſcripſit, inter illuſtrium Arcadium vitas, Salvinus Salvinius Romæ 1708. 4. repetitam in noſtra editione *operum* omnium. Parentavit Antonius Maria Salvinius, quæ etiam oratio hic redit. Vitam etiam Fabronius habet, & cum triplici nummo maximi moduli juſſu principis cuſo Ill. Möhsen. Alia vita auctore *Franciſco Cecchio* exſtat in J. Lamii *memorabil. Italorum præſtant* T. II. P. I. Alia in *Giorn. de lettr. d'Ital.* T. IX.

Liber *de inſectis* latine verſus prodiit Amſterd. 1671. 12. *. 1685. 12. 1686. 12.

Ej. *de viperis* ib. 1675. 12. *. 1685. 12, & una *epiſtola* Lond. 1672. 4, ut lego.

Ej. *de animalibus intra animalia* Amſterd. 1708. 12. *. vertente Petro Coste.

Ej. *de rebus naturalibus ex India adlatis* Amſterd. 1675. 12. *. 1686. 12. *.

Opera omnia aliquoties collecta prodierunt, Neapoli 1687. & 1688. 8. tum Venetiis 1711. 8. maj. 1718, 8. maj. 1742. 8. *. 7 voluminibus 8 maj.

DCCXIX. Varii.

Francesco dal Bosco *la pratica dell infermiere nella quale con oſſervazioni fundate nell uſo in moltiſſimi caſi ſi addottrina il infirmiere per ben connoſcere e ne' caſi repentini*

(a) Roncall. *Europ. med.* p. 332.

repentini applicare i remedi proporzionati a i mali de ſuoi infermi Verona 1664. 4. 1666. 12. B. THOMAS 1669. 8. 1671. 8. Venez. 1674. 12. Bologna 1677. 12. MAZUCH.

J. FRANC. AGGRAVI *antilucerna fiſica ove ſcoperta, la conſervazione della ſanità* Padov. 1664. 4. FALC.

EJ. *trattato della ſovrana medicina curativa univerſale d'ogni infermita illetale reativo magiſterio chimicamente edutto dall arcanizato ſpirito aureo detto roſa ſolis* Venez. 1682. 12. ENDTER.

DONATI CALVI *ſcrittori Bergameſi* Berg. 1664. 4. CARR.

DE LA MARTINIÈRE *l'Empirique charitable* Rouen 1664. 12. d'ETR. 1667. 12. FALC.

EJ *traité de la maladie vénerienne de ſes cauſes & des accidens provenans du mercure* Paris 1664. 16. RAST. 1684. 16. FALC. Chemiſta, chirurgus, peregrinator. Ut a podagra dolores venerei differant. Feminarum caſtarum benigni bubones, qui male inciduntur. Gonorrhœam oportet continuo curare, ne in ulcera & veram luem tranſeat. Tabes dorſalis neogamorum. Contra hydrargyrum, vulgari modo præparatum. Veneream luem, quæ pro curata habeatur, diu quaſi ſopitam tolerari. Deauratores ſæpe ſtupidos aut lethargicos fieri. Ut ipſe auctor multa cum ſollicitudine hunc morbum ſanet, hydrargyro correcto: ſed eam quæ per ſudorifera fit correctionem non aperit. Perfecte hecticum ſe curaſſe. Lues in infantibus. Bubo, qui dudum nulla incrementa cepit, porro nulla capit. A ſuppreſſo fluore albo ſcirrhus uteri. Ex ulcere ſe hydrargyrum eduxiſſe. Minimum quodque veſtigium luis oſtendit, non eſſe ſanatam. Leviores gradus morbi aliquando diæta tolli. Aſtrologicæ næniæ, quibus in ſua curatione noſter plurimum tribuit.

JACQUES CHAILLOU *recherches ſur l'origine & le mouvement du ſang, du cœur & de ſes vaiſſeaux, du lait, des fievres intermittentes & des humeurs* Paris 1664. 8. HAENEL. 1675. 12. 1699. 12. Nihil habet boni aut proprii. Antimonii uſum commendat.

EJ. *tr. des humeurs dans les plus ordinaires emotions des hommes* Paris 1680. 8. TR.

PIERRE BARRA *abus de l'antimoine & de la ſaignée demontré par la doctrine d'Hippocrate* Lion 1664. 12. BOH.

EJ. *abus de la theriaque & de la confection d'hyacinthe* Lion 1667. 12.

EJ. *de l'uſage de la glace, de la neige & du froid* Lion 1678. 12.

FOUQUET *art de monter a cheval avec les remedes les plus efficaces pour les maladies des chevaux* Paris 1664. 8.

H. S.

H. S. *Peſt beſchryving en geneeſing uyt verſchydene eerbare arzten verſamelt* Amſterd. 1664. 8. CARLS.

Unterricht von etlichen ſonderlich in Feldlägern geäuſſerten und gewöhnlichen Krankheiten und Zufällen, ſamt den bewährteſten Mitteln auch ohne medicum und Feldſcherer &c. Gotha 1664. 8. HUTH. an LUDOVICI?

CHRIST. LIPSTORP *Bedenken von der Peſtilenz mit angefügtem Bericht wie man ſich für derſelben verwahren auch wenn man angeſtecket curieren könne auf Begehren des Rahtes zu Stade* Stade 1664. 4.

J. HEBENSTREIT *Arzneyſchaz* Erfurt 1664. 4. An ſeculi XV. J. HEBENSTREITII.

Apothekertax aller Arzneyen der Stadt Ulm Ulm 1664. 4. RIV.

J. GEORG SOMMER *Hebammenſchule nebſt einem Weiber und Kinderpflegbüchlein* Coburg. 1664. 12. 1691. 12. 1715. 12. Arnſtatt 1676. 12. 1693. 12. Coburg. 1705. 12.

EJ. *mediciniſche Verordnung was bey der in benachbarten Landen einreiſſenden Peſt zu thun und zu laſſen ſey* ib. 1683.

EJ. Dec. II. ann. I. obſ. 40. In puella nuper partu edita ulcera ſanguinea centena capitis, quæ terrori materno tribuuntur.

Obſ. 41. femina neque menſes patiens, neque lochia.

Obſ. 43. a croco metallorum cruribus admoto vomitus.

Ann. II. obſ. 172. ab ira abortus.

Multa ſuperſtitioſa omitto.

Obſ. 181. fetus exſanguis.

Ann. III. obſ. 103. 105. 106. Draſtica medicamenta feminæ prægnanti ab inſcio data, abſque malo effectu: ſic Emmanagoga.

Obſ. 108. hæmorrhoides per quadraginta annos periodicæ.

Ann. IV. obſ. 124. Poſt fervidam æſtatem dyſenteria epidemica.

Ann. VI. obſ. 8. A rob ſambuci lotium nigrum.

Ann. IX. obſ. 16. Anorexia, dolor ventriculii emetico ejecta piſa, quæ germinaverant.

Obſ. 17. ex uſu turionum ſambucinorum hypercatharſis.

Obſ. 20. duo ſtudioſi juvenes a frigido potu ſubnâta febre ardente exſtincti.

Obſ. 21. a balneo caſu adhibito, in femina gravida variolæ non exſpectatæ feliciter eruperunt.

Obſ.

Obſ. 22. ex nimio gaudio & riſu infans ſubito exſpirat.

Obſ. 23. fetus cum ſignis variolarum in lucem editus.

Obſ. 24. variolæ veſtis pelliceæ ope communicatæ.

Ann. X. obſ. 81. mater debiliſſima, moribundæ ſimillima, & tamen fetus ſanus editus.

Obſ. 82. a galli morſu magna inflammatio & febris.

Obſ. 84. ſanguis de utero puellæ nuper partu editæ, aliquot hebdomadibus manans, abſque malo.

Obſ. 202. eryſipelas univerſi capitis cum febre continua & delirio, effloreſcentibus de capite veſicis tamen ſanatum.

Dec. III. ann. III. obſ. 151. de factitiis cancrorum lapidibus.

Obſ. 155. ardor ventriculi; ad eum petroſelinum.

Ann. V. VI. obſ. 250. Gallus Meleagris per 17. dies cibo carens ſuperfuit.

Obſ. 255. Mors a phaſeolo in aſperam arteriam illapſo.

§. DCCXX. Disputationes.

Peter Biester *de phthiſi* Leid. 1664. 4. Pl.

J. Jac Doebel ſenior. Ej. diſſ. *de lithiaſi renum* Leid. 1664. 4.

Ej. *de fœdis virginum coloribus* Roſtock 1670. 4.

Ej. Hippocratis & Helmontii *conciliatio de generatione* Amſtd. 1677. 4.

Idem Riverii *Inſtitutionum & Praxeos* L. XIV. & *obſervationum centurias quatuor* edidit Francof. 1674. fol.

Ej. *de ovis exercit.* I. Amſtel. 1676. 4. He.

Ej. *Exercitationes quarum* tertia prodiit Roſtock 1676. 4. He.

Just. Boolcoel *de ſterilitate muliebri* Leid. 1664. 4. *.

J. Moolwyck *de phrenitide* Leid. 1667. 4. He.

Gabriel Mindinger *de diarrhœa* Argent. 1664. 4. Riv.

Gabr. Cramer *de obſtructione jecinoris* Argent. 1664. 4. Riv.

Car. Bardili *de ictero flavo* Argent. 1664. 4. Riv.

J. Melchior Sax *de dyſenteria* Argent. 1664. 4. *.

J. Sebast. Otto *de faſcinatione puerorum & adultorum* Argent. 1664. 4. *.

Casp. *a* Ruoff *de apoplexia* Argent. 1664. 4. Riv.

.... Ammianus *de inflammatione lateris ſ. de pleuritide* Baſil. 1664. 4. Pl.

J. Christoph Rhebus *de pleuritide* Baſil. 1664. 4. Pl.

J. Christ. Steeb *de rabie* Baſi. 1664. 4. Pl.

Felix Tschientschi *de aſthmate* Baſil. 1664. 4. Pl.

Casp. Koelichen *de gutta ſ. morbo articulari* Præf. T. Bartholino Hafn. 1664.

Ej. in Act. Hafn. I. obſ. 79. a julis ſambuci hypercatharſis.

Obſ. 80. furor uterinus in virgine 15 annorum ſanatus.

Obſ. 81. hæmorrhoides in femina menſtruæ.

Obſ. 83. & fluor albus in puella ſexennis, quod exemplum inter noſtras puellas non rarum eſt.

Obſ. 85. graviſſima febris acuta, ex terrore nata.

Obſ. 86. 87. aphonia, apoplexiæ fugacis veſtigium. Emeticum profuit.

Obſ. 121. ex uſu balſami ſulfuris cardialgia.

Obſ. 122. ex febre acuta furor, ut juvenis ſe in puteum præcipitem dederit, qui extractus convaluit, argumento innoxiæ efficaciæ frigoris.

Vol. II. obſ. 99. ex ira phrenitis.

Et obſ. 100. ex riſu effuſo pleuritis.

Obſ. 115. febris epidemica petechialis Hafnienſis. cum cephalæa & ſpuria pleuritide, ex mitibus initiis, ſub quartum diem ingraveſcens. Venæ ſectio, niſi in primis morbi initiis, nocebat, Bezoardica & antidotos parum profuiſſe.

Obſ. 116. apoplexia a fungis comeſtis.

Obſ. 118. in cadavere detectus, qui ignorabatur hydrops pectoris: ventriculus pugno non major, hepar ſcirrhoſum.

Joh. Thomasius *de lue venerea* Altdorf. 1664. 4. Pl.

Jac. Burlin *de feminis ex menſium ſuppreſſione barbatis* Altd. 1664. 4. *.

Ant. Klotz *διασκεψις ιατρικη de hæmoptyſi* Jen. 1664. 4.

Car. Pfauz *de fluxu ſanguinis ad præſentiam occiſoris* Lipſ. 1664. 4.

Jer. Loss prof. Wittebergenſis Ej. diſſ. *de eructatione* Witteb. 1664. 4. He.

Ej. *de diabete* ib. 1666. 4. Riv.

Ej. *ad prælectiones medicas auditores invitat* ib. 1672. 4.

Ej. *de languore lymphatico* ib. 1673, 4. *.

Ej. *de aſthmate convulſivo caſus* ib. 1676. 4. *.

Ej.

Ej. *æger tertiana continua maligna laborans* Witteb. 1681. 4. Hl.

Ej. *erotomaniæ ſ. amoris inſani theoria & praxis* ib. 1681. 4. He.

Ej. *de morborum ab imaginatione ortorum alias idealium idea* ib. 1681. 4. He.

Ej. *de glandularum paſſionibus in genere* 1682. 4. He.

Ej. *de hydrophobia* 1682. 4. He.

Ej. *de iliaca paſſione* 1682. 4. He.

Ej. *de lue epidemica ſ. peſte* 1682. 4. He.

Ej. *de arthritide* 1683. 4. Pl.

Ej. *de inflammatione* 1683. 4. He.

Ej. *de lue venerea* 1683. 4. *.

Ej. *de nuce vomica* 1683. 4. *. Ipſe grana duo abſque noxa ſumſit.

Ej. *Gedanken vom alp* Dreſd. 1701. 8. Boecl.

Anton Adam Goldner *de nullitate* Cur. Var. 1664. 4. Heff. ad medic. for.

Car. *le* Breton & Pet. Legier *E. febri fluente alvo venæ ſectio* Pariſ. 1664.

Claud. Perrault & Ant. *le* Moine *E. bene fluida reddere corpora purgare eſt* ib. 1664.

Tuss. Fontaine & Jac. *de* Bourges *E. viſcerum obſtructionibus ſerum lactis* ib. 1664.

Car. *le* Breton & Guid. Cresc. Fagon *E. ſenibus nocet meri potio* ib. 1664.

Claud. Perrault & Petr. Legier *E. diuturni affectus loci mutatione curantur* ib. 1664.

Franc. Pajot & Car. Marteau *E. etiam poſt variolarum eruptionem venæ ſectio* ib. 1664.

Pet. Legier & Lud. Morin *E.* φιλογελοιοι *habitiores* ib. 1664.

Jac. *de* Bourges & Matth. Thuillier *E. feminæ brevioris ſtaturæ fecundiores* ib. 1664.

Florim. Raimond & Phil. Mathon *Non E. eſt aliqua in ſanguine menſtruo & ſemine prava qualitas* ib. 1664.

§. DCCXXI. J. Jacob Waldschmidt.

Profeſſor Marburgenſis, de Cartesii ſecta, medicam theoriam in æthere peregrino, in poris vitiatis, in acido & viſcido poſuit, & ante diem exſtinctus

 eſt,

eſt. NEUHUSIUS, fidus ejus diſcipulus, primus in prima mea juventute mihi Præceptor fuit.

EJ. *de adfectione hypochondriaca* Gieſſ 1666. 4. *.

EJ. *theriacæ Greiffianæ cæleſtis dictæ vires in calculo, podagra, epilepſia, apoplexia aliiſque innumeris adfectibus & præparandi ac utendi modus* Marburg. 1674. 4.

EJ. *de phthiſi* ib. 1675. 4. *.

EJ. *de cura lactis podagricorum ſolatio & certo podagræ remedio* ib. 1675. 4.

EJ. *de epilepſia von der ſchwerennoht* ib. 1676. 4. *.

EJ. *de colica* 1676. 4. *.

EJ. *monita medica circa opii & opiatorum uſum* 1676. 4. *. In acutis morbis opio jubet abſtinere. Recte monet, ſæpe vomitum ciere. In hydrope funeſtum fuit. SYLVIUM nimium opio uſum eſſe.

EJ. *de ebrietate & inſolentibus aliquot ejus effectibus* 1677. 4. *.

EJ. *de ſtupendo illo affectu catalepſi* Marb. 1678. 4. *.

EJ. *de febribus malignis, peſte, variolis & morbillis* ib. 1679. 4. *.

EJ. *de mania* ib. 1680. 4.

EJ. *ſanitatis ſtudioſorum tuendæ methodus* 1681. 4.

EJ. *ſcrutinium peſtis.* Nomen præfixum eſt NEUHUSII 1683. 4. *.

EJ. *de thea* 1685. 4. *. totius ſectæ gratioſiſſimo potu.

EJ. *de hæmorrhagia narium* 1686. 4. *.

EJ. & filii *de morbis aulicis* ib. 1686. 4. *.

EJ. *de pernionibus* 1687. 4. *.

EJ. *medicus Carteſianus detegens in medicina errores hactenus ex ignorantia philoſophiæ commiſſos* 1687. 4. *.

EJ. & filii *chirurgus Carteſianus* ib. 1681. 4.

EJ. *conſilium pro hæmoptoico* ib. 1688. 4. *.

In *poſthumis* plurimæ diſſ. collectæ ſunt, annis non additis. Inter eas *Aſtrologus medicus.*

Hæmorrhagia narium.

De veneni peſtilentis & alexipharmacorum natura.

De ventriculi & inteſtinorum morbis.

De dyſenteria maligna. Opiata, abſorbentia.

De

De hydrope.

De glandulæ pinealis ſtatu naturali & præternaturali.

De febribus integer tractatus.

De acidularum uſu.

De febre maligna.

De ſcorbuto.

Adoleſcens ſcorbuto laborans.

De paralyſi.

De purgantium ex foro medico proſcriptione. Omnes morbos ab obſtructione eſſe, hinc omnes reſolventibus egere.

Deinde varia viri ſcripta exſtant, *Fundamenta medicinæ* Marburg 1682. 8. *. Breve compendium, ex ſua theoria deductum. In *poſthumis* non redit.

Inſtitutiones medicinæ rationalis Marburg 1688. 8. & in *poſthumis* 1696. 8. 1707. 8. *.

Caſus 84 *medici* quos non prius editos eſſe puto. Brevis hiſtoria morbi, ætiologia, curatio per calida, abſorbentia, etiam in pleuritide, abſque venæ ſectione: in peripneumonia tamen venam incidit. In dyſenteria diaſcordium dat & theriacam.

Ej. *monita medica*, ad morbos chronicos. Hiſtoria & curatio morbi. In febribus continuis tamen venam ſecat & acida dat, & ipſum ſpiritum vitrioli.

Ej. *notæ in chirurgiam* Pauli Barbette.

Ej. *praxis medicinæ rationalis ſuccincte per caſus tradita ad praxin* Barbetti & Baldassaris Timæi Francof. 1690. 4. Riv. Multam addit theoriam, ad Cartesii mentem.

Ej. & Dolæi *commercium epiſtolicum* Leid. 1688. 12. Multa practica. Arthritidem nodoſam, cum tuſſi anheloſa & ſemi paralyſi, uſu multo theæ ſuperatam fuiſſe. Purgantia tamen medicamenta ad primas vias corrigendas conferre. Iterum atrophia theæ cum lacte potu curata. Hamis pueri vivi extracti. In quartana ſpiritu cornu cervi ſe ſalubriter uſum. Peregrinum ætherem defendit.

Ej. *anchora ſalutis pro varioloſis, Beſchreibung eines gewiſſen liquoris der Kinder vor den Pocken zu præſerviren, ſelbigen zu curiren und der Theetrank von falſchen imputationem freygeſprochen* Caſſel 1683 4. Boecler Francfurt 1689. 4. 1690 4.*. In variolis & morbis malignis, liquorem cum multa aqua dat, quem non revelat, ſed acidum vitriolicum eſſe adparet.

Ej. *Catalogus medicamentorum ſimplicium pharmacopoliorum Francofurtenſium* ab Em. Koenig in *Amaltheo* editus eſt, parvus libellus.

Ej. *opera omnia* (ultimo excepto) conjuncta prodierunt Francf. 1695. 4. 1707. 8. 2 vol. *. cum brevi vita viri. Recuſa Neapoli. 1727. 4. 2 vol. 1736. 4. 2 vol.

Ej. ſunt in Eph. Nat. Cur.

Ann. II. obſ. 214. veſicatoria in febribus malignis nunquam ſpem ſuam fefelliſſe.

Ann. III. obſ. 231. In febribus intermittentibus ſe vomitu & ſudore per antimonium nitratum moto uti.

Obſ. 233. pillularum Wildegansii infelix uſus.

Ann. VI. obſ. 152. hydropica poſt paracenteſin ſubnata inflammatione periit.

Obſ. 153. In ſubmerſis neque in ventriculo, neque in pulmone, aquam reperiri.

Obſ. 155. emplaſtrum ex cera, oleo lini, & cinnabari certum eſſe præſidium in lacte diſſipando.

J. Jacob Zaunschliffer *oratio in funera* Waldschmidii Marb. 1689. 4. B. Bun.

J. C. *Vademecum* Waldschmidianum, *h. e. inſtitutiones, medicinæ rationales* J. Jacobi Waldschmidt *per quæſtiones & reſponſiones ſub forma tabellarum diſtinctæ* Francof. 1696. 8. Tr. an idem opuſculum prioris paginæ.

§. DCCXXII. Henricus Meibom.

J. Henrici filius, profeſſor Helmſtadienſis, pariter ut pater vir doctus, qui pauca quidem ſcripſit; Idem *de incubatione in fanis* Helmſt. a. 1659. 4. *. præſide Conringio diſputaverat T. II. p. 625.

Ej. *de longævis epiſtola* ib. 1664. 4. *.

Ej. *de venæ ſectionis in variolarum curatione uſu* ib. 1666. 4. He.

Ej. *de motu ſanguinis naturali & præternaturali* ib. 1668. 4. *. Puella ulceroſa, conſumta, quæ a prima ætate menſtruo ſanguine per os ſe liberaverat. In ea inciſa, uterus ſanus, vaſa epigaſtrica turgida.

Ej. *de oſſium conſtitutione naturali & præternaturali* ib. 1668. 4.

Ej. *de arthritide vaga ſcorbutica* ib. 1668. 4. He.

Ej. *pathologicæ exercitationes undecim de morborum differentiis, cauſis, ſymptomatis, ſignis, pulſibus, urinis, febribus, cephalalgia* 1668. & 1669. 4. He.

Ej. *theſes medicæ ex univerſa arte depromtæ* 1668. 4. He.

Ej. *de oleorum ſtillatitiorum natura & uſu* 1679. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus* 1670. 4. He.

Ej. *de bubonibus* 1671. 4.

Ej. *de cephalalgia* 1672. 4.

Ej. *de atrophia* 1672. 4. He.

Ej. *de reſpiratione, ejus difficultate, ejuſque cauſis* 1673. 4. *.

Ej. *de colica* 1674. 4. He.

Ej. *de ſanguinis eductione* 1674. 4. He.

Ej. *de phthiſi* 1675. 4. He.

Ej. de *ſuppreſſione urinæ* Helmſt. 1676. 4. *. Ab uno rene obſtructo, tamen lotium integre ſupprimi. Iſchuria abſque dolore & inflammatione, ex renis lardoſa depravatione.

Ej. *de variolis & morbillis* ib. 1676. 4.

Ej. *veris morborumque vernalium & medendi rationis iſto tempore inſtituendæ conſideratio* ib. 1677. 4.

Ej. *de febribus intermittentibus epidemicis* Helmſt. 1678. 4. *. Omnino contagio ſe propagaſſe, ſub principio epidemiæ, non ſub fine. A miaſmate concipi. Venæ ſectione occupari gravia ſymptomata alioquin ſuperventura.

Ej. *de vomitu* ib. 1678. 4.

Ej. *de tumoribus pedum* 1679. 4. *.

Ej. *de cardialgia* 1679. 4. *.

Ej. *de febribus malignis* 1679. 4. *. In febribus Ungaricarum ſimilibus veſicatoria ſuadet.

Ej. *de conſuetudinis natura, vi & efficacia ad ſanitatem & morbos, ejuſque in medendo obſervationis neceſſitate* 1681. 4. He.

Ej. *de concoctione ventriculi læſa* ib. 1682. 4. *.

Ej. *de lue venerea* 1683. 4. He.

Ej. *de ſuffocatione hyſterica* 1688. 4. He.

Ej. *de hæmorrhagia* Helmſt. 1684. 4. *.

Ej. *de fluxu humorum ad oculum naturali & præternaturali hujuſque curatione* ib. 1687. 4. *. & in noſtra *collectione anatomica.*

Ej.

Ej. *de phthiſis curatione per lac* ib. 1687. 4. *. Pulmonis vulnera ſanavit & phthiſin, lacte mulieris, & bubulo lacte, & victu mere lacteo.

Ej. *de vomitu aquæ ex gula* ib. 1688. 4. Pl.

Ej. *de aquæ calidæ potu* 1689. 4. *. Laudat in colica, in malo hyſterico, in podagra, in aſthmate, in phthiſi, in urgente ſiti febris tertianæ.

Ej. *de leniorum medicamentorum eximio uſu* 1692. 4. He.

Ej. *de hydrope aſcite* 1695. 4. He.

Ej. *de abſceſſuum internorum natura & conſtitutione* Dreſd. 1718. 4. *.

Idem a. 1664. Bootii *morbos rariores* recudi fecit, cum præfatione ad hiſtoriam medicam, de ſcriptoribus obſervationum & conſiliorum.

Ej. *de cereviſiis* Helmſt. 1668. 4. *. erudita de potu hordeaceo antiquorum eſt diſſertatio.

Idem Helmſt 1669. 4. *. *epiſtolam ad* G. H. Welschium *de medicorum hiſtoria ſcribenda* dedit. Adfectum opus a patre acceperat, harum rerum gnaro viro: eos libros perficere & edere receperat: ſed nihil ejus unquam apparuit. De Labbeo, Menagio aliis ſcriptoribus ejus hiſtoriæ judicia.

Nuperiorem editionem operis paterni, *de flagrorum in re venerea uſu* Hafn. 1669. 4. *. *epiſtola* auxit *ad res venereas ſpectante.* Prodiit etiam, neſcio an cum hac epiſtola, Lond. 1665. 32. In *catalogo.*

Multæ Cl. viri epiſtolæ ſunt inter Schelhammerianas.

Programma academicum in ejus funere Helmſtatt 1700. 4. B. Bun.

Memoria Meibomiana ib. 1700. 4.

Ej. vita apud Niceron.

§. DCCXXIII. Fridericus Ruysch.

Haagienſis, ex pharmacopolio prodiiſſe dicitur. Idem Amſtelodami ad ſummum ſenium vixit, poliatri munere defunctus, & innumera cadavera incidit, plurimoſque potiſſimum caſus morboſos vidit & breviter fere deſcripſit.

Primum Haag 1665. 12. (1666. 12. *Journal des ſavans*) deinde ſæpe alias (v. *Bibl. Anat.*) edidit elegantiſſimum l. *dilucidationem valvularum in vaſis lymphaticis.* Adjectæ ſunt aliquæ obſervationes de vermibus ventriculi equini. Vermes in aneuryſmate arteriæ meſentericæ equi (quod aneuryſma frequens malum eſt). Ancyloſes vertebrarum; vermes renales canis; ren conſumtus, alter ureter ampliſſimus. Vermis omenti. Meatus cyſticus calculoſa materie repletus, hinc veſicula a bile diſtenta. Pori bilarii boum & ovium cruſta calculoſa obducti.

Scirrhi

Scirrhi meſentericarum glandularum. Vacca rigida, ob glandulas conglobatas ſcirrhoſas. Calculus in hepatis cane. Hydatides in tumores cyſticos degenerare.

Ej. *obſervationum anatomico chirurgicarum centuria* Amſt. 1691. 4. *. Multa memorabilia. Uteri polypus. Uterus ſcirrhoſus prolapſus, vaſti ponderis. Ulcus funeſtum uteri. Inteſtina ab inflammatione connata. Ren uterque conſumtus, membranæ craſſæ, inde diabetes. Hydrops ovarii. Tumor piloſus in omento; Veſicularum acervus in pulmone aere plenarum, obſtructarum, cum aſpera arteria non communicantium, inde aſthma; alia exempla adfinia. Placentulæ retentæ in molas degeneres. Molas eſſe abortuum reliquias aut uteri ſteatomata. In hydrope hydatidum acervus, membranaceo ſacco incluſus. Mola ſanguinis coacti. Veſicula fellis cruſta calculoſa obducta. Placenta veſicaria. Spinæ bifidæ cum oſſium degeneratione aliquot exempla. Sic aneuryſmata arteriæ aortæ. Scirrhus funeſtus ventriculi. Cephalæa ſetaceo repetito curata. Ex aperto bubone lymphæ magnus fluxus. In hydropico hepatis glandulæ tumefactæ. Hepatis ſcirrhus & ſuppuratio, idem cauſtico admoto felici eventu exuſtum. Hernia cerebri. Aſthma cum pulmone aqua ſpumoſa pleno. Lien in pelvim prolapſus. Ovarium mole auctum, inde tumor ventris oblongus. Vermes renum, hepatis. Vermes in ductu cyſtico & choledocho ovis, in aneuryſmate aortæ, in hepate aſelli, hi anguillarum ſimiles. Maſſa cruoris pro mola habita. Tumores aquoſi fetus communicantes cum aquis ventriculorum cerebri. Hepar in hydatides degener. Ab inedia ventriculus & inteſtina contracta. Valvulæ cordis oſſeæ & coalitæ. In peritonæo hydropicæ arenulæ. Bulimus a pyloro relaxato. Scabies veſicæ cum cavernulis. Alveolos dentium in ſenibus evaneſcere. In ſterili femina tubæ Fallopianæ clauſæ. Sanguinem per tubas in abdomen effundi. In hydropico ſcirrhus hepatis & induratæ glandulæ, ſic in viro cum calculis felleis. Invaginatio inteſtinorum. Tormina funeſta, colon inteſtinum enormiter dilatatum. Uterum in puerpera vere moveri ſenſit. Ureter latiſſimus, pure plenus. Dyſuria, inteſtinum rectum craſſius & mire coarctatum, Renes & ureteres latiſſimi, ab impedito lotii exitu.

In *catalogo rariorum muſæi ſui* una edito, aliqua morborum veſtigia recenſentur. Tenaciſſimus polypus ſinus falciformis. Tubæ ſanguine turgidæ, ejus grumus ovario adhærens. Exoſtoſes aliique oſſium morbi. Hydatides in ramulis aſperæ arteriæ bubulæ, frequens morbus. Tumor inteſtini aneuryſmati vero analogus. Os ſincipitis giganteum & tamen humanum.

Ej. *Epiſtolæ* parum habent hujus argumenti. In *Epiſtola* VI. J. Henrici Graetz 1696. 4. *. polypus aſperæ arteriæ dicitur, qui eam arteriam cum ſuis ramis imitabatur. In Ep. XIV hiſtoria ſpinæ ventoſæ chirurgici potius eſt argumenti. In Ep. XV chordam penis eſſe involucrum penis a parte inferiori induratum.

In *Epiſtola de fabrica glandularum ad* Boerhaavium Amſterd. 1722 4. *. morbos varios, quos Boerhaavius glandulis dilatatis tribuit, noſter aliter in-

 terpre-

terpretatur, ut celluloſæ telæ morbi ſunt, hydatides vero vaſa degenerantia. Hydropis peritonæi exemplum. Morbus, in quo equorum adeps in cavum abdomen effunditur.

Uberior *theſaurorum* eſt ſeges, etſi catalogi ſunt perbreves eorum, quæ RUYSCHIUS ſolebat pretio conſtituto oſtendere.

In Theſ. I. Amſtd 1701. 4. Calculi varii, etiam podagrici, tum fellei. Dens unicus, ſed & integer dentium acervus ex ovario muliebri. Vermiculos videri a muſcis poſitos, quorum cum lotio nymphæ prodibant. Calculi pulmonales.

In Theſ. II. ib. 1703. 4. excuſo fungi veſicæ urinariæ, inter eos calculi. Mira hiſtora concrementi ex utero educti, artuum nempe multorum fetuum, ſingulorum & ſolutorum. Chirurgos monet, ne naturales tonſillarum foveas pro abſceſſibus habeant. Calculi equini per anum redditi. Hepar totum celluloſum. Vermis in tumore hepatis.

In Theſ. III. ib. 1703. 4. Fibræ veſicæ urinariæ calculoſa cruſta obductæ. Calculi humani, veſi ales, inter eos molles, qui ſervati dureſcebant. Molæ ex retentis placentulis natæ. Penis alieno loco perforatus. Crinium glomer ex omento humano.

In Theſ IV. ib. 1704. 4. Veſica urinaria vaccæ craſſior, calculoſa cruſta obſtructa, cujus particulæ in caveam delapſæ liberos calculos conſtituebant. Plica Polonica.

In Theſ. V. ib. 1705. 4. *. Calculi fellei rotundi, alii anguloſi. Calculi pinealis glandulæ. Oſſa tarſi emollita.

In Theſ. VI. ib. 1705. 4. Altheromata, in eorum uno pili. Membrana ex ſanguine conquaſſato parata. Mola maxima vaccina, ex pilis ſtipata. Placentula retenta tuberculoſa. Iterum placenta veſiculoſa. Quæ pro molis habentur, eas eſſe placentulas induratas.

In Thſ. VII. ib. 1707. 4. *. Inteſtina feminæ nitentia, ſcintillantia, quaſi gelu obſita fuiſſent. Oſſa leviſſima & carioſa; ex lue venerea. Peritonæum & hydatides plexus chorioidei.

In Theſ. VIII. ib. 1714. 4. *. Oſſa fracta male ferruminata, ſolo ſpongioſo textu coaleſcente. Ab arſenico ventriculi tunica interna ulceribus eroſa. A fractura collum femoris deſtructum, ut evaneſceret, eam eſſe claudicationis cauſam, Glandulæ ſpuriæ in uteri facie interna.

In Theſ. IX. ib. 1714. 4. *. Os tibiæ plenum & abſque medulla. Aneuryſma arteriæ intercoſtalis ovi mole, poſt anxietates & lipothymias funeſtum. Placentæ crus humanum ad funiculi in placentam inſertionem adhærens. Iterum collum femoris fractum, deletum. Animalculum catello ſimile, vomitu redditum cum teſtimoniis: hæſerat in membranaceo ſacco, qui per funiculum adhærebat.

Capilli

Capilli ſponte glomeratim delabentes, etiam repetito. Tumor tendineus manui adhærens, granulis plenus, ab uſtione renatus. Meſenterium hydatidibus fartum. Ureteres prope veſicam in veſiculam terminati, minimo foramine apertam, hinc merito tumidiſſimi. Atheroma placentæ uterinæ. Capilli in atheromate. Teſtis humanus in cellulas cartilagineas converſus. Ex utero prægnantis ovis officula per ulcus educta.

In Theſ. X. ib. 1715. 4. *. Atheromata: Aliqua pilis feta. Inteſtini ſuſceptio, cui cauſæ noſter volvulum tribuit. Oſſa carioſa.

In *Theſauro omnium maximo* ib. 1724. 4. *. cujus deſcriptiones perbreves ſunt, pauca huc faciunt. Cranii fetuum oſſa ſæpe paſſim deficere. Fetus humanus per annum in utero retentus, flaccidus, ſed incorruptus. Os femoris ab œdemate in ſpongioſam naturam converſum.

Ej. *adverſaria anatomico medico chirurgica. Decas* I. Amſt. 1717. 4. *. Hæc boni ſenis opera reliquis utiliora ſunt. Iterum hic de animalculo quadrupede fiſſipede, caudato, vomitu reddito. Poſt magnos dolores nulla in renibus urina, ſed ren tuberculoſus. Glandulæ œſophagum comprimentis felix per hydrargyrum reſolutio.

Decas II. ib. 1720. 4. *. Abſceſſus meſenterii. Ex uretere pure pleno vaſa exeuntia verſus ſiniſtra, pariter pure plena. Femina ex nimia ſalivæ jactura debilitata, ea retenta convaluit. Rachitiça oſſa mollia curvari. Membrana veſicæ gangrænoſa decidens. Placentam, quæ firmius adhæſerit, non debere avelli, naturam enim muſculo proprio ea mole ſe liberaturam. Oſſa pelvis in partu laxari, coccygem cedere.

Decas III. ib. 1723. 4. *. Atheroma. In ovario pilorum faſciculus & carnes, cum oſſe & cartilaginis fruſto. Aliud in quo oſſa & dentes molares. Sanguis in puella poſt terrorem per poros univerſæ cutis ſudans. Inteſtina in fetu ſuſcepta.

Ej. *de muſculo in fundo uteri reperto* Belgice Amſtd. 1726. 4 & latine 1726. 4. *. Muſculum jam in adverſariis dixerat, depinxerat, nullo fibrarum ordine, niſi quod circulares videantur & parallelæ; eum hic repetit, & confirmat, placentæ exitum a natura exſpectari debere.

Ej. *Curæ renovatæ, ſ. theſaurus anatomicus poſt curas poſteriores novus* XII. 1728. 4. *. Pili ſub naſi radice erumpentes, ne igne quidem compeſcendi. Vitulus per ſex menſes in utero vaccæ retentus.

Index operum Ruyschii *ab* Ysbrando Gisberto Arlebout editus eſt ib. 1725. 4. *.

Vita & inventorum critica hiſtoria a J. Friderico Schreiber ib. 1732. 4.

§. DCCXXIV. Richardus Lower.

Medicus Oxonienſis, vir doctus, erecti ingenii, archiater. Ej. *diatribæ* T. Willisii *de febribus vindicatio* Lond. 1665. 8. Amſterd. 1666. 12. *. Mearam Willisii ſententiam parum fideliter exponere. Puellam, quam hæmorrhagia laborantem Willisius chalybeatis contra Mearæ opinionem curaverat, ſanam ſupervivere. Sudores nigri. Sudor, cæruleus, Lowero viſus. Mearam temere triſtia prognoſtica effatum. In tabe meſenterium & omentum ſunt abſque adipe.

Ej. celeberrimus *tractatus de corde, item de motu & colore ſanguinis & chyli in eum tranſitu* Lond. 1669. 8. *. & ſæpe alias (*a*), anatomici quidem & phyſiologici eſt argumenti, continet tamen, quæ ad morbos faciunt. Poſt deliquia animi & frigus artuum frequens, pericardium cordi totum adnatum, idem calloſum. Vermes intra pericardium generari, ſyncopen facere. Febrem intermittentem fomentis anthelminticis diſſipari. Aneuryſmatum & varicum effectus. Vinculum venæ cavæ injectum facile ferri, aortæ circumdatum miras facere anxietates: inde angina. In hydrope pectoris vaſa lymphatica turgida. A lacte in venam injecto anxietas in cane maxima. Poſt tabem & deliquia, & dextri & ſiniſtri ventriculi cordis oſtium carneo concremento fere obturatum: varii ſitus corporis in ſanguinis motum effectus. De catarrhis, non deſcendere a capite, nec ex glandula pituitaria poros in os ſubire. Transfuſionis ſanguinis hiſtoria. Varios in venas vivorum animalium, liquores ſe ante multos annos injeciſſe: deinde transfuſionem feliciter eſſe molitum, quam fuſe deſcribit. Lacerato ductu thoracico canis contabuit, cum tamen bene aleretur.

In editione Londin. 1680. 8. *. accedit in titulo, *Acceſſ. diſſ. de origine catarrhi, in qua oſtenditur illum non provenire a cerebro*, quæ editio Leidæ 1727. 8. *. recuſa eſt. Caput Act. *de catarrhis*. Ex proceſſibus mammillaribus nihil ad fauces deſcendere. In lethargico ventriculi cerebri aqua pleni, infundibulum ſero diſtentum, glandula pituitaria gelatina repleta.

Ej. *bromographia, oder Habercur* Amſtd. 1669. 8. & germanice vertente I. Franco Ulm. 1715. 8. 1722. 8. *. Strasb. 1754. 8. Suecice, vertente cum notis J. Chr. Nordenheim Stokholm 1724. 4. Medicum J. de S. Catharina hoc decocto ad 120 annum vitam protraxiſſe, Lowerum ad nonageſimum (ita Francus). Ptiſana rubra ut inde paretur, ad omnem acrimoniam ſanguinis & humorum utiliſſima, cum curatorum ægrotorum hiſtoriis, a Franco deſcriptis.

Ej. *receipts* Lond. 1700. 8. *Engliſches Arzneybüchlein* Leipz. 1701. 8. 1734. 8. 1753. 8. vertente C. Ludovici.

In *Phil. Tranſ.* n. 28. de transfuſione ſanguinis in cane adminiſtrata agit. Multa ab eo invento ſperat.

Apud Birch & ad annum 1666. refert de transfuſione inter duos canes feli-

(a) v. Bibl. Anat.

feliciter adminiſtrata. Periit alter, omni ſanguine amiſſo, alter vegetus ſuperfuit.

In *Phil. Tranſ.* n. 29 perforato pectore animal perinde vitioſe reſpirare, ut equus aſthmaticus *Windbroken horſe*: ei abdomen in inſpirando detumeſcere & viciſſim. Idem BIRCH. II. p. 210 n. 32. deſcribit morbum in oculo equi, ſpongioſum concrementum ex uvea tunica efflorefcens, cujus culpa animal ſole fulgente nihil videt, nocte utique (dilatata pupilla).

EJ. apud BIRCHII II. p. 203 207. canem ſe facere hydropicum, ligato vena cava aut jugulari.

ID. n. 220 rupto ductu thoracico animal conſumtum.

§. DCCXXV. NATHANAEL HODGES.

Medicus Londinenſis, clinicus. EJ. ſunt *vindiciæ medicinæ* Lond. 1665. 8.

EJ. *λοιμογραφια*, ſ. *peſtis nuperæ apud populum Londinenſem graſſantis narratio hiſtorica* Lond. 1672. 8 *. 1675. 4. TR. Anglice cum notis J. QUINCY Lond 1715. 8, 1720. 8. Peſtem anni 1665 deſcribit, in qua, cum SYDENHAMIUS fugeret, ipſe cum uno ſocio medici peſtilentiarii munere functus eſt, atque periculum felix ſuperavit. Calidæ equidem & diaphoreticæ curationi addictior, tamen, ut recti judicii vir, utiliter ſcripſit. Sequeſtrationem equidem & ædium occluſiones hactenus non male improbat, quod in ejuſmodi damnatis ædibus, cum poſt quadrageſimum diem aperirentur, nemo vitalis repertus ſit. Rogi accenſi inpenſe nocuerunt, ut intra unicam noctem quater mille mortales perierint (a). Cauſam mali noſter in aëre ponit, & ante noſtrum SCHREIBERUM magnam adfinitatem reperit peſtem inter & veneream luem: Fuiſſe etiam in peſte, quibus ſaliva abunde fluxerit. Scrophuloſos & podagricos peſtis ſanavit. In cadaveribus veſiculæ in plexu chorioideo, pulmo putris, cor ſtigmate nigro infectum. Venæ ſectio nocuit. Spes omnis fuit in ſudore moto. Omnem etiam naturalem hæmorrhagiam funeſtum eventum ſortitam eſſe. Perierunt aliqui abſque manifeſta febre & abſque ſymptomate. Cæterum luem peſtiferam cum omni ſuo horrido ſatellitio deſcripſit. Maculæ frequentes eruperunt. In primis ſymptomatibus rigor fuit, ſæpe & vomitus, aut certe ad vomendum conatus, & pene continuo delirium, & vehementiſſima cephalalgia. Febris alias latens, alias manifeſta, typo nullo. Sopor frequens. Sudor ſæpe profuſus & funeſtus, idem ſæpe fœtidiſſimus. Carbones vix in gangrænam tranſibant, niſi chirurgi vitio. Petechiæ rariſſime criticæ. Gangrænæ exiguæ (tokens) etiam in orthoſtadiis funeſtæ, erat ubi multæ in unum vibicem confluebant. Bubones numeroſi meliores, carbunculi numeroſi deteriores. Urinæ nulla fides. In curatione noſter vomitum ciebat, tamen nonnunquam

(a) p. 24. 25.

quam alvum ducebat, ſudorem movebat ſerpentaria Virginiana, ſpiritu cornu cervi, theriaca, zingibere, aquis aromaticis. A lapide bezoar nihil magni præſtari vidit. Caſu detectum eſt, epiſpaſticum emplaſtrum in vicinia bubonis impoſitum profuiſſe: & ea emplaſtra in univerſum utiliter adhibita fuerunt. Omitto curationem prophylacticam. Noſodochia ſuadet. Inter 97306 cives peſtis abripuit 68596, intra annum, vel omnino plures.

HENRICUS *a* MOINICHEN Danus, BARTHOLINI & Italorum diſcipulus, cum LYSERI *cultro* Hafn. 1665. 8. *. & 1679. 8. *. edidit *obſervationes medico chirurgicas.* Pleuritis metaſtaſi in crus ſanata. Abſceſſus renis per urinam judicatus. In iliaco morbo mercurium crudum profuiſſe. Frigidæ fomentum eryſipelati impoſitum ægrum jugulaſſe. Arthritis veſicis ad genu excitatis ſublata, & icterus ſucco condenſato cichorii. Calidis abſque venæ ſectione admotis pleuritis curata. Auriculares vermes ſpiritu vini adſperſo educti. Aneuryſma arteriæ popliteæ ſponte ruptum, pulſus ſublatus, pes extenuatus, æger tamen evaſit. In pene callus durus & curvatio, ſanata guaiaco & hydrargyro.

Has obſervationes LANZONUS recuſas dedit, & Dreſdæ etiam redierunt 1691. 12.

In *Epiſtolis ad* BARTHOLINUM I. n. 44 de quartanæ curatione dixit.

T. II, ventriculi duo abſceſſus obſ. 41.

Ib. obſ 97. abſceſſus inter primam & ſecundam coſtam, pure plenus, non longe a ſterno diſtans, pulmo purulentus.

In *actis* Hafnienſibus Vol. I. obſ. 78. Cardialgia, ſpiritus difficilis, ſenſus moleſtus ventriculi: feliciter dato emetico ſuperatus. Tremor artuum, & debilitas a variolis.

§. DCCXXVI. EBERHARDUS GOECKEL.

EBERHARDUS GOECKEL Ulmenſis, clinicus.

EJ. *fidus Achates oder Frauen und Kinderbüchlein* 1665. 8.

EJ. *Betrachtungen des Zorns und der daraus entſpringenden Krankheiten* Hall. 1665. 8. LEHMANN; etiam 1667. 8. TR.

EJ. *de venenis, eorum cauſis & antidotis* Aug. Vind. 1669. 12.

EJ. *epitome theoriæ practicæ de odontalgia, oder Bericht von dem Zahnweh* Nordling. 1668. 8. TR.

EJ. *enchiridion medico practicum de peſte ejuſque origine, cauſis, ſignis & antidotis, partim ex probatiſſiorum medicorum libris, partim ex obſervationibus propriis concinnatum.* Annexus eſt *l. de venenis* Aug. Vind. 1667. 8. TR. 1682. 8.

EJ. *conſiliorum & obſervationum medicinalium decades* VI. Aug. Vind. 1683 4. *.

Hiſtoria

Hiſtoria eſt integri alicujus morbi, ut ſcorbuti, luis venereæ, cum curatione, & plurimis medicamentis. Aliquæ curationes notabiles ſunt, ut morſus canis rabidi abſque ſymptomate ſanatus. Acidularum analyſis per reagentia; etiam per argenti ſolutionem in aqua forti. Non probes, quod diebus hoſtilibus a venæ ſectione ſe abſteriori patiatur. Femina fulmine percuſſa, ſanata. Epilepſia ab animalculo lacertam referente, & per ſeceſſum egeſto. Ex panis gangræna mortuus, cum noſter nihil contra moliretur. Figulum ex fumis ſaturninis laborantem, medicamentis ex hydrargyro ſumtis ſanavit. Ex halece menſtruo ſanguine venenato funeſta nauſea. A frigidæ potu, cum corpus a vino accenſum eſſet, funeſtus eventus.

EJ. *curieuſe Beſchreibung des a. 1694, 1695, 1696 durch das Silberglätt verſüſſten ſauren Weins, und der davon entſtandenen neuen und vormals unerhörten Weinkrankheit* Ulm. 1697. 8. TR.

EJ. *Bericht von dem Beſchreyen und Bezaubern auch denen daraus entſtandenen Krankheiten* Lipſ. 1699. 8. TR. Idem, ut puto, l. cum ſequente.

Tractatus polyhiſtoricus magicus medicus curioſus Francof. 1717. 8.

EJ. *Gallicinium medico practicum ſ. conſultationum & curationum medicinalium novarum Centuriæ duæ cum dimidia* Ulm. 1700. 4. *. 1722. 4. TR. Hiſtoria morbi cum medicatione numeroſiſque formulis. Intercedunt & alia, ut anatomica, monſtra, chirurgica, aquarum mineralium analyſes. Superſtitionem noſter tamen non probat, ut puerum a dæmonio ſylvatico perterritum, aphonum, convulſum, pedibus contractum, quæ omnia mala abſque dæmone terror facere poſſit. Aliqua non graviſſima narrat, ut curationem cauſi, qui in tertianam abierat, vindicante ſe natura. Febris tertiana ſyncoptica, abſorbentibus & antidotis curata. Similibus aſthma periodicum ſanatum, & in univerſum his auxiliis noſter fere indulſit. Struma enormis ſoporem faciens, funeſta. (Ejusmodi caſum in docto viro vidi, cui ſtruma ferreum lethargum fecit). Hypochondriacum malum purgantibus acidis anodynis curat. Quartana febris corde quidem leporis, ſed etiam ſale ammoniaco & ſalibus lixivioſis ſanata. Diabetes, rarum malum. In empyemate pericardium conſumtum, pulmo dexter pene totus deletus. A fulmine occiſi cadaver nigris maculis varium. In pleuritide abſque venæ ſectione noſter abſorbentibus uſus eſt. Ex terrore circa oſtium ventriculi natus anthrax, mollientibus & virus abſorbentibus ſanatus; & alius in dorſo anthraxi & aſthma ſale volatili cornu cervi, ſpiritu ſalis ammoniaci ſublatum. Cephalæa bimeſtris, cum aurium dolor e enormi, demum pure per aurem effuſo ſanata. In conſilio inſerto WEPFERI venerea mala lignorum decocto ſuperata. Volvulus, cum hydrargyrum potum malum non ſuſtuliſſet, purgante medicamento ſanatus. Sphaceli ſpontanei pedis funeſti. A devorato ſublimato hydrargyro vomitus motus, data theriaca, felici eventu. Ambulandi impotentia curata lignorum decocto. Verum ſingula perſequi non licet.

EJ. *von den wütenden Hundesbiſſen* Augſp. 1679. 8.*. Varii a cane & fele de-

demorſi, in iis priuſquam hydrophobia erumperet, malum ſcarifatione, unguento Ægyptiaco, longa exulceratione, & remediis, etiam cancris combuſtis ſanati.

Ej. E. N. C. dec. II. ann. IV. obſ. 27. Ex terrore in puero aphonia & convulſio.

Obſ. 28. Ex dentitione ſeriori decennis pueri convulſio, & ſyncope, ut difficulter reſtitueretur.

Ann. VII. obſ. 125. empyema, cum non perforetur, funeſtum, de pulmone tantum tenuis pars menbranacea reſidua, pectus pure plenum.

Obſ. 126. capitis & auris diuturnus dolor, rupto abſceſſu, effuſo pure levatus.

Obſ. 128. aſthma periodicum pene ſuffocans, ſanatum ſpiritu ſalis ammoniaci & calidis.

Et obſ. 129. ſimilibus ſublatus dolor periodicus ſiniſtri hypochondrii.

Ann. VIII. obſ. 60. morbus convulſivus, cum vario delirio. Emetico pulvere, deinde ſolitis abſorbentibus pulveribus æger ſanatus.

Obſ. 65. cum hypochondriacus vitæ pertæſus hydrargyrum ſublimatum deglutiviſſet, horrida ſymptomata, vomituritio, tormina, acutiſſimi dolores. Vomitu excitato, deinde data theriaca & butyro, atque lacte, demum æger ſervatus eſt.

Obſ. 67. Tumor glanduloſus intra rectum inteſtinum natus, hæmorrhagiam periculoſam fecit.

Ann. IX. obſ. 65. In puella tumor abdominis, pedum tremor, capitis convulſio, ſingultus, per tres hebdomadas ab ictu majoris aranei.

Ann. X. obſ. 164. a terrore dolores colici feroces, inde febris intermittens putrida, aliaque mala ſanata.

Obſ. 166. convulſiones epilepticæ, ſedatæ expulſo animaculo lacertam referente.

Dec. III. ann. II. obſ. 142. Febris tertiana in viro convulſionibus ſtipata, ut cæcitas ſuperveniret, ſanata amaris calidis.

Ann. III. obſ. 53. Juvenes hypochondriaci, in ſcorbuticam acrimoniam proni, colica convulſiva correpti & intolerabili cephalæa, perierunt, quarto ſervato, cujus ſimilis morbus fuerat.

Obſ. 54. egeſtæ per lotium acus, clavi, cincinni crinium, alia abſurda, ut malum manifeſto, ut noſter exiſtimat, ex faſcino eſſet.

Ann. IV. obſ. 30. vinum aceto lithargyri emendatum. Inde enormia mala, colici dolores, paralyſis, hydrops, qualia etiam mala figulis impendent. Monaſterium totum inde diris malis infeſtatum.

Ann. V. VI. obſ. 37. Spaſmi cynici herniæ ſectioni ſupervenientis curationes, & alterum exemplum funeſtum.

Ann. VII. VIII. obſ. 92. ex fiſtula inguinali erumpentes lumbrici, malum ſanatum.

Obſ. 193. Febris maligna petechialis infecit per flores, quibus cadaver pueri ornatum fuerat, eo malo abrepti: quos flores alii pueri olfecerant.

Ann. IX. X. obſ. 73. a conclavi nuper calce oblito aſthma, æſtus, languor, ſitis, plerique ægri ſanati.

Obſ. 75. epilepſia impræviſa, ſubito lethalis.

§. DCCXXVII. Varii.

Caspar Theophilus Bierling clinicus Magdeburgenſis.

Ej. *diſſ. de elephantiaſi* Argent. 1665. 4. Riv.

Ej. *adverſariorum curioſorum centuria* 1. *cum ſcholiis & appendice medicamentorum* Jen. 1679. 4. *. Morbus funeſtus Ducis Henrici Julii, cui poſt morbum lentum calculi in veſicula fellea, ventriculus lividus ſanguineam materiem continens. Sopor, delirium ex eſu hyoſcyami; extracto caſtorei ceſſerunt. Eſu viperæ ſublata ſymptomata morſus viperini. Febris intermittens cum tumore ſiniſtri hypochondrii, ſanata lapidis candefacti vapore calido. Cœliaca vera, ſ. tabes cum excretione materiæ albæ. Ab arſenico in mortario tuſo, cum vapor ore receptus fuiſſet, tumor univerſi corporis. Sulfuris ſuffitu epilepſia curata (aut certe paroxyſmus ſublatus). Hydrops purgantibus ſanatus, deinde roborantibus. In cadavere reperta veſicula fellis aqua plena & lapidibus. Ex ira eryſipelas; cum tumor aperiretur, in ulcus abiit immedicabile. A febre quartana hydrops, facile ſanatus. Contra pharmacopœum ægros curantem. Lepra Græcorum. Felix in febre hungarica oſtreorum deſiderium. Toxicum ignotum, quo integra familia venenata fuerat, oleo ſuperatum. Scriptionum ad omnes morbos inſignis numerus, non abſque ſuperſtitione.

Ej. *conſilium febrifugum* Magdeb. 1680. 8. Germanice *Gutachten wider die Peſt* Helmſt. 1680. 8.

Ej. *problema pharmaceutico medicum an in peſte Magdeburgenſi medicamenta ανω και κατω evacuantia tuto præſervationis & curationis gratia exhibita fuerint, necne* Helmſt. 1684. 4. lego & 1689.

Ej. *tractatus medico politici prodromus* Lipſ. 1691. 8. Tr.

Ej. *theſaurus theoretico practicus continens obſervationes & curationes medicas, cum* J. Michaelis *arcanis* Jen. 1694. 4. Alii Magdeb. 1693. 4. cum præf. Jac. Wolfii.

Ej. *medicus theoretico practicus* Jen. 1697. 4. Tr.

In E. N. C. Dec. I. obſ. 152. atrophia ex diarrhœa chyloſa.

Obſ. 253. febris tertiana, ſublata verme ſupra ſcapulam exeunte.

Obſ. 268. ſterilitas a carnea excreſcentia os uteri claudente.

§. DCCXXVIII. Varii.

Michael Lipari Meſſanenſis, in Malpighium ſcripſit *Galeniſtarum triumphum neotericorum medicorum inſanias funditus eradicantem, ne mortales ex eorum perpetuo ſepeliendis doctrinis immatura imo violenta morte moriantur* Coſenza 1665. Capite ob rebellionem idem plexus fuit, acer homo, vel hoc titulo teſte.

J. Alos Barcinonenſis. Ej. *criticum apologema adverſus ſtateram jatricam* Michaelis Villar prodiit Barcinone 1665.

Ej. *Pharmacopœa Catalana* ib. 1686.

Ej. *diſquiſitio de corde hominis phyſiologica anatomica* Barcin. 1694. In ea continetur obſ. 22. an ex invento ſanguinis circulo mutata rationalis methodus medendi; obſ. 23. chirurgia infuſoria: obſ. 24 de transfuſione ſanguinis ex altero animali in alterum: 27 de variis & notabilibus pulſuum præternaturalium differentiis Seguier.

Petri Michaelis de Heredia archiatri Regii, *de morbis mulierum & utero gerentium* Lion 1665. fol. Redit in operibus omnibus.

Ej. *opera medica* Antwerp. 1690. fol. 4 Vol. In volumine I. *de differentiis febrium.*

Vol. II. Commentaria in Hippocratis *l. de morbis popularibus* 1688. fol. 1690. fol.

Vol. III. *de morbis acutis, ſomno, vigilia, delirio ejuſque cauſis* Lion 1685. fol. Antwerp. 1691. fol.

Vol. IV. *de adfectibus particularibus & de mulierum & utero gerentium morbis* Lion. 1665. 1685. fol. Antverp. 1690. fol.

Hanc editionem recognovit & emendavit Petrus Barea d'Astorga.

Hieronymi Nigrisoli *Progymnaſma de hirudinum applicatione internæ parieti uteri in puerperis & menſium ſuppreſſione; de ſucci citrei & limonii viribus & uſu in febricitantibus & puerperis; de vena in febribus malignis ſecanda an ſuperior an inferior; de Romana muliere per biennium utero gerente* Guaſtalla 1665. 4. Falc. Bur.

Antonii

Antonii Petitæi *Criſimologium dierum criſimorum ratio* Amiens 1665. 8. Gunz.

Hieronymi Barbati *de arthritide* L. II. Venet. 1665. 4.

Daniel Georg Morhof viri docti, *Princeps medicus* Roſtock 1665. 4. *. Hiſtoria ſanationum a Regibus Galliæ patratarum, in Hiſpania etiam tentatarum. Sed & Carolum II. Angliæ Regem ſcrofuloſum tetigiſſe vidit. Hiſpanorum *ſaludadores*, qui inhalando ſanant, Valentinus Greatrake.

Ej. *polyhiſtor literarius philoſophicus & practicus, ſ. de notitia auctorum & rerum commentarii* Lubec. 1692. 1695. 4. 1732. 4. *. Præter notitiam antiquorum, variis modis tamen ad medicinam ſpectantium, huc facit Tomi III. liber VII. medicus, perbrevis quidem. De Bibliothecis, de MS. de libris ineditis, prohibitis, inpiis. Exſtitiſſe tamen Basilium Valentinum. Libri chemici, illi veterum Ægyptiorum. Societates eruditæ. Bibliothecarum & catalogorum ſcriptores & vitarum. Polygraphi, Epiſtolographi. Memoriæ ſubſidia. Scriptores Græci. Latini. Poetæ antiqui, veteres, Philoſophi huc & Aristoteles. Hiſtoria naturalis ut inſtituenda ſit. Phyſica poetarum, philoſophorum nuperorum, Paracelſi. De elementis, lapidibus, ſalibus, plantis, animalibus ſcriptores.

Ej. *de auro* Kiel 1690. 4.

Petri Lambecii literatoris, *Commentarii de Bibliotheca Cæſarea Vindobonenſi* Huc faciunt Liber II. Vienn. 1669 fol. B. B. quo Græci quidam codices fuſiſſime deſcribuntur, ſpecimina eduntur codicum, ſæpe ab editis diverſa, demum de vita & ætate ſcriptorum quæritur. Potiſſimum hic Dioscoridis in alphabeti ſpeciem redacti, & Julianæ Aniciæ ſumtubus ſeculo VI. exarati deſcriptio habetur, cum inutilibus, quod doleas, figuris; ſic de Crateva; aliiſque Græcis medicis, vitæ & ſcriptorum monumenta.

In *itinere Tirolenſi* recenſet Codices MS. nuperorum medicorum, etiam morbos.

L. VI. ib. 1674. fol. dicuntur codices medici Græci, pluſculi, neoterici & ſemibarbari, tamen etiam Hippocratis, Galeni, Aetii, Oribasii, Moschionis. Ex Eutecnii ad Nicandrum ſcholiis deſumtæ animalium icones. Ex codice arabico icones ſerpentum. Iterum de Dioscoridis codicibus.

L. VII. ib. 1675. fol. Quadraginta philoſophorum Græcorum codices, quos inter pluſculi medici, imprimis neogræci. Fuſiſſime etſi & abſque ullo ordine vir Cl. ſcripſit, neque ad ea ſatis advertit, quæ præcipua erant, bona utique ſua habet propria, neque alibi reperiunda.

Cæsaris Egassi Bulaei *hiſtoria univerſitatis Pariſienſis, ipſius fundationem, actiones, facultates &c. privilegia, reformationes a* Carolo M. *ad noſtra tempora complectens* Tom. I. ab. a. 801. ad 1100. Pariſ. 1665. f. T. II. ab 1110. ad 1200; ib. 1665. fol. Tom. III. a. 1200. ad 1300., ib. 1666. fol. Tom. IV. ab a. 1300.

1300 ad 1400. Tom. V. ab a. 1400. ad 1500. Tom. VI. ab. a. 1500. ad 1600. ib. 1673. f. B. BUN. Multas ob cauſas ad bibliothecam medicam pertinet.

Comes *de* FLISCO *de fato anniſque fatalibus tam hominibus quam regnis* Frf. 1665. 4. TR. ſi huc facit.

Epiſtolæ clariſſ. virorum & reſponſa tum medica, tum philoſophica Roterdam 1665. 4.

FRANCISCUS PIENS *de febribus in genere & ſpecie ex veterum & recentiorum ſcriptis perpenſis* Amſterd. 1665. 8. 1669, 8. Genev. 1689. 4. cum adnott. MANGETI.

§. DCCXXIX. VARII.

MONCONIS *voyages* Pariſ. (Amſterd.) 1695. 8. vol. 5.*. Germaniſce Augſp. 1697. 4. Ex magiſtratibus patriis fuit, curioſiſſimus homo, ut arcana & peculiaria aliqua videret, Europam, Aſiam & Africam adiit, magica venatus & lapidem philoſophorum: hæc quidem Cairi & alibi meras reperit eſſe fabulas, paſſim tamen magnam vim ſcriptionum medicarum, chemicarum, phyſicarum collegit. Non omnia fida eſſe, facile dedero: neque credo viro, ſanguinem vulpis in veſicam injectum calculum ſolvere: neque ſympathiam ſanguinis & vitrioli calcinati. Melior eſt ſcriptio ad gangrænam ex ariſtolochia in vino cum ſaccharo temperato. Plurima hippiatrica. Bryonia ad hydropem, in vino infuſa. Pueris macilentis vermis ex recto inteſtino erepſit. Radicis cardui aſinini cortex ad ambuſta. Balſamum ad vulnus ulceroſum, hoc unguentum ipſe expertus eſt, cum alias pleraque aliena fide recenſeret. Sideritis ad pleuritidem. Ad arenulas cancri vivi contriti. Varia, quæ in conſeſſu ſocietatis Regiæ Britannicæ audiverat. Pice liquida in dorſum illita bufo occiſus. Bardanæ laudes ad pleuritidem. Scriptio pulveris comitiſſæ (*Kent*). In T. III. integrum volumen ſcriptionum ſ. formularum.

JEAN THOMAS RIOLLET *remarques curieuſes ſur la theriaque, avec un traité ſur l'orvietan* Bordeaux 1665. 8. RIV.

BELL'S *remembrancer of chriſtenings and mortality containing the weekely bills during the plague* 1665. 4. OSB.

London's dreadfull viſitation, or a collection of all the bills of mortality for the year 1665.

Certain neceſſary directions as well for the cure of the plague, as for preventing the infection by the colledge of phyſicians Oxford. 1665. 4. MEAD.

GUALTHER NEEDHAMS *medela medicinæ a plea for the free profeſſion and a renovation of the art of phyſik* Lond. 1665. 8.

GUIL.

GUIL. DRAGE's (DRAGEUS) *pyretologie* Lond. 1665. 12. De febribus intermittentibus, neſcio an nomen latinum ſit.

W. G. *A true gentlewomans deligth wherein is contained all manner of cooking* Lond. 1665. 8.

NIC. MATTH. SIEGFRIED *wahrhaftige Beſchreibung des balſami vitæ ſ. ſulphuris oder Schwefelbalſams* Schleuſingen 1665. 4. TR. 1676. 4.

ROBERT HOOKE mathematicus, mechanicus, a ſocietate Britannica annona ſublevatus, ut experimenta in conſeſſu faceret, vir meditabundus & melancholicus. EJ. ſunt *Philoſophical experiments and obſervations*, quæ poſt mortem viri prodierunt edente GUILIELMO DERHAM Lond. 1726. 8. *, Mortes boum & ovium a gramine in aſperam arteriam recepto vidit. Colica a fumis plumbeis in comitatu. Derbyshire endemia, etiam animalibus infeſta. Vir periodice aphonus. Alvi, hinc & lotii, ſuppreſſio, extracto de ano lapide ſublata. Agnus in omento matris repertus. Orvietani vera ſcriptio. Vis narcotica cannabis Bangue. Puer ex ſumpto pulvere cynæ vomuit animalcula numeroſa, millepedum ſimilia.

ANDR. MACKII *Unterricht wie die ungariſche Krankheit zu erkennen* Rudolſtatt 1665. 4. TR.

Officina pharmaceutica Quedlinburgica, Verzeichnis aller Materialien ſo in den Apotheken zu Quedlinburg zu bekommen Quedlinb. 1665. 4. 1701. 4. TR.

Der Stadt Bremen erneuerte Apothekenordnung ſamt beygefügter ſpecification der medicamenten und deren præparation Brem. 1665. 4. RIV.

Hausmittel für ſchwangere und gebährende Frauen Ingolſtatt 1665. 8. HEIST.

GEORG KRESLIN *neuvermehrtes und verbeſſertes Aderlaßbüchlein* Nürnberg 1665. 8.

J. ANDR. CAMMERER *Bericht wie ſich ſchwangere Weiber zu verhalten haben, oder aſtronomiſcher Grund von aderlaſſen, ſchröpfen und baden* ib. 1665. 8.

§. DCCXXX. MICHAEL ETTMULLER.

Lipſienſis Profeſſor, ex chemica HELMONTIANA & SYLVIANA ſchola, acidorum hoſtis, patronus abſorbentium, ante diem vitæ finem fecit, non ſupra 39 annos natus, & ſuo tamen tempore inter celeberrimos medicos habitus eſt.

Ipſe pauca ſcripſit, varia vero eo vivo ab aliis edita ſunt, plurima poſt mortem viri.

Diſputavit a. 1663. 4. *. *de ſingularibus*, ſed auctorem puto eſſe G. WELSCHIUM, qui idem præſes fuit.

Inauguralis diſputatio ipſo auctore prodiit Lipſ. 1665. præſide M. F. FRIESE cum tit. *coralliorum tincturæ examen.* Chemiæ inter artes medicæ partes noſter plurimum ſe dedit. Num genuina detur tinctura quærit, num mera corroſio, aut pulvis coralliorum in liquore ſuſpenſus. Veram tincturam non exſtare, ſolutiones vero aliquas non inutiles. Laudat, quæ fit coralliis in ſucco citri ſolutis ſuperfuſo, ſpiritu ſaſſafras: aut ſpiritu coralliorum ſuper coralliis repetito digeſto.

EJ. *de morſu viperæ* Pr. S. R. SULZBERGER Lipſ. 1666. 4. *. 1679. 4. *. 1685. 4. *. Pene cum CHARASIO adfirmat, mortuam viperam non nocere, totam eſſe alexiteriam, neque vivam, niſi irritatam mordere. Deinde ſigna morſus & curationem dat, quæ obtinetur vinculo injecto, uſtione, aliis modis.

EJ. *de chirurgia infuſoria* Lipſ. 1668. 4*. De nobili Luſato, cujus venator infuſo in venam vini ſpiritu canem inebriaverit. Ipſe auctor ſpiritum ſulfuris injecit, inde canis periit, ſanguine non coacto (cani enim etiam ſaniſſimo viſcidus eſt ſanguis). Oleum tartari ſanguinem diſſolvit, necem perinde intulit; ſic a mercurio ſublimato, in aqua ſoluto & injecto, animal periit, eliquato ſanguine.

EJ. *medicina Hippocratico chymica* Lipſ. 1673. 4. *. 1679. 4. 1684. 4. *. Leid. 1671. 12. *. nempe auctoris, qui chemicis principiis adoptatis, veterum laudes vel honoris cauſa cum laudibus chemicorum conjungebat. Vera enim HIPPOCRATIS ſtudia, & accuratam morborum adnotationem, noſter non urſit.

EJ. *de dolore hypochondriaco vulgo, ſed falſo putato ſplenetico* Lipſ. 167 . 4. *. Recte lienem abſolvit. Vidit in hoc malo colon ſumme diſtentum, gyrum ejuſdem inteſtini ſiniſtrum arctiſſime contractum. Auctor dicitur, qui reſpondit, EMANUEL BLUM.

EJ. *valetudinarium infantile* Lipſ. 1675. 4. *. Crinonum icon microſcopio aucta, adeo difformis animalculi, ut vix adgnoſcas animal eſſe.

EJ. auctore reſpondente ADAM SIGISM. SCHOLZ *cerebrum orcæ vulgare ſuppoſititium ſpermatis ceti larva develatum* Lipſ. 1671. 4. *. Valde laudat ſperma ceti ut venereum, anodynum, antihyſtericum, ad tormina utile, ad catarrhum ſuffocativum, & aſthma, hic potiſſimum manifeſto nociturum.

EJ. *de medicis balneis artificialibus* Lipſ. 1672. 4. *.

EJ. *de malo hypochondriaco auctore* & Reſp. I. CHRISTOPHORO TROPANEGGER Lipſ. 1676. 4. *. 1684. 4. *. In ventriculo malum reſidere.

EJ. & A. Reſp. GODOFREDI WEINLIG *de epilepſia* Lipſ. 1676. 4. *.

EJ. & A. Reſp. MAXIMILIANI PREUSS *parva magnorum morborum initia* ib. 1676. 4. *. Experimentum ETTMULLERI, Pomum colocynthidis a ſale tartari omni

omni vi purgante exui, neque pondere minui. Mercurium vitæ a ſpiritu vini cicurari, ut deorſum alvum cieat. Una guttula olei aniſi 30 libras aquæ odore imbui &c.

Ej. & auctor. Reſp. J. Frid. Ittig *diſp. de temulentia* Lipſ. 1678. 4. *.

Ej. *vis opii diaphoretica* Lipſ. 1679. 4. *. Jen. 1682. 4. *. 1696. 4. Gunz. Venet. 1727. 4. Melioris notæ & veriſſima diſp. Certum enim eſt, ab opii uſu pulſum augeri, perſpirationem cum caloris ſenſu cieri, relaxatis una poris; hinc in calculo utile eſſe: ab ejus uſu lotium ſalibus cryſtallinis plenum reddi, quod cum doloribus pallidum ſit & tenue. Phthiſicis conſummatis convenire. Nonnunquam, (& veriſſime) opium vomitum moviſſe.

Ej. *de præcipitantium vero uſu feroque abuſu* ib. 1681. 4. *. reſpondente J. Guilielmo Pauli, poſtea profeſſore Lipſienſi. Nempe de abſorbentibus, omni laude dignis ſecundum auctorum, cum plerorumque morborum acor cauſa ſit & fomes. Fixa tamen abſorbentia non ultra primas vias operari. Ventriculo moleſta eſſe. Acorem morboſum nimis figere, nocere coctioni ciborum, recidivas facere.

Ej. & Reſp. Georgii Melchioris Wiedemann *de corpulentia nimia* ib. 1681. 4. *.

Ej. *idea præſcribendarum formularum* ib. 1682. 4. *. Integer tractatus: in elegantia formularum noſter cum Wedelio excelluit.

Ej. *oratio ad inaugurationem cathedræ botanicæ* ib. 1682. 4. *. Ut ars aſperiora medicamenta mitiget. Sulfur antimonii in ſomniferum, & mite, medicamentum reformari. Salem tartari vetegabilium omnium vim frangere.

Ej. *de ſingularibus* R. filio M. Ernesto Lipſ. 1683. 4. *. nempe medicamentis alicui medico propriis, unique morbo ſubigendo deſtinatis. Diſplicere, quod a rationali medicina abducant. Male ab inventoribus occultari.

Quæ ſequuntur *poſthuma* omnia, eorumque pluſcula ſubleſtæ fidei ſunt.

Primum continuo a morte viri J. Christophorus Aussfeld M. D. Hamburgenſis, Leidæ, ſuo ſumtu a. 1684. 4. *, edidit *Chemiam rationalem ac experimentalem curioſam*, & multa alia, præter prælectiones Cl. viri ſe editurum promiſit. Eam chemiam publico programmate ſuppoſititiam eſſe Ettmulleri vidua & filii monuerunt. De ea tamen hoc loco dico, quod ipſe filius fateatur, videri prælectiones eſſe chemicas, a Parente ſtatim ab adito munere publico dictatas. Cæterum veri nominis chemia eſt, in qua multa ſunt, quæ ad artem medicam faciunt, ut caput de correctione medicamentorum acrium. Purgantia draſtica ex regno vetegabili ſumta, per acorem mineralem fere corrigi. Elaterium tamen melius fermentatione cicuratur. Colocynthis temperatior, ſic opium. De præparatione medicamentorum. Non ſimplicia conſideranda, ſed integræ compoſitionis

vires

vires. Cæterum ETTMULLERUS filius hanc chemiam in ſua editione omiſit, tum GEORGIUS FRANKE in editione Francof.. 1688. fol. *.

Succeſſit, eodem ut puto AUSSFELDIO curante, *medicus theoria & praxi inſtructus, i. e. fundamenta medicinæ vera* F. Lipſ. ſ. potius Dreſd. 1685. 4.*. Lion 1685. 4. Pathologia, hygieine & therapeutice huc faciunt. Prælectiones ſunt, cum additis notis. Theoria fermentorum, acidi morboſi, neceſſariorum in morbis acutis volatilium medicamentorum & calidorum, hic redit. Citatorum locorum paginas editor addiderat. Experimenta nonnulla in urina facta. Eam ab adjecto oleo tartari magnum ſedimentum ponere (ſed & aqua fontana ab oleo tartari album pollinem dejicit). Iidem lixivioſi ſales urinam turbidam limpiditati reſtitudunt, ſanæque reddunt ſimilem. Cum ſpiritu nitri ſales cryſtalliſati parietibus matulæ adhæreſcunt, & urina magis turbatur; ut adeo alcali lotium naturali ſimile reddat, acor morboſo, adeoque concrementa producat. Multa vero ſunt & peculiaria experimenta. Sudorem in acutis valde commendat. Epilepticus idemque venerea lue infectus, hydrargyro ab utroque malo liberatus eſt. Hic libellus cum utilia contineat, tamen pro ſuppoſititio habitus, & in *operum* collectionibus omiſſus eſt.

Sed etiam Londini 1683. 4. Lugd. 1685. 4. 1686. 4. 1690. fol. curante PETRO CHAUVIN, Leid. 1685. 4. *. prodierunt *Opera omnia theoretico practica, morborum omnium dilucida deſcriptio & curatio per ſelectiſſima. Acc. Chirurgia medica, methodus conſultatoria, tum tractatus aliqui particulares.*

De Leidenſi & Lugdunenſi editione ACTA ERUDITORUM conqueruntur (*a*).

Iterum Lugduni *opera pharmaceutica*; SCHROEDERUS *dilucidatus*; *Comm. in* D. LUDOVICI *l. de pharmacia moderno ſeculo applicanda*; *Pyrotechnia rationalis*, *ſ. Collegium chymicum experimentale* Lion 1686. Perinde *prælectiones* extemporaneæ, adeo neque elaboratæ ſcholæ.

Alium codicem nactus bibliopolas edidit *Opera omnia* curante GEORGIO FRANCO Francof. 1688. fol. *. Eo volumine continentur, 1. *Inſtitutiones medicæ.* Pathologia, ut in l. jam citato, ſemeiotice breviſſima, therapeutice.

2. Porro EJ. *adnotationes practicæ ad Inſtitutiones medicas ex prælectionibus* anni 1670. Pleraque in formulis verſantur. Malignitatem, & contra eam calida alexipharmaca hic & alibi noſter confirmat.

3. *Collegium practicum de morbis humani corporis*, perinde ex prælectionibus deſcriptum, tamen ut citationes etiam adjectæ ſint. Inter purgantia præfert antimonialia, eaque infuſa, & jubet ad liquoris pondus magis adtendere, quam ad pulverem. Prælectionem ſubitaneam excuſes, quando Cacao cum *Cocoſnüſſe* confundit. Verum, ne per ſingula eundo in inmenſum labor creſcat, de ſolis dicemus variolis.

Mira

(a) 1685. n. 7.

Mira hiſtoriola J. MICHAELIS, variolarum in uno latere, morbillorum in altero; tum variolarum, quæ eodem tempore diſſitis locis habitantes fratres invaſerint, occiderint. Curatio ſuſcipienda per bezoardica & alexipharmaca. Febrem modo ſimpliciter malignam eſſe, modo cum ardente maligna complicatam. Petechias tamen ſudoriferis non urgendas. Alvum non laxandam, ne clyſtere quidem, cujus effectus funeſtus eſſe poſſit. Hoc peſſimo J. MICHAELIS præcepto ipſe me puerum pene jugulatum fuiſſe memini, cum medicus alvum 14 diebus clauſam immotus contemplaretur. Vomitum in principio mali in malignis ſæpe jure cieri. Venæ ſectioni nullum locum eſſe. Cum ſanguis tamen a ſale volatili in morbis malignis diſſolutus ſit, acida oportere cum alexipharmacis conjungere. Opium in malignis ſalutare eſſe, non ita theriacam. In variolis motus nimius potius conpeſcendus eſt, & putredini reſiſtendum. Inter ſudorifera eminere camphoram, deinde ex cervo deſumta medicamenta, & ex vipera, tum calculum humanum bezoari vi ſua æqualem, ſulfur antimonii fixum, bolum, terram ſigillatam (mirum cum acidis conſortium, quæ, & quidem mineralia, pariter laudat); ſudorem etiam pane calente ciet umbilico impoſito. In principio præcipitantia (abſorbentia) conferre, in progreſſu ſudorifera. Morbillorum eruptionem promtam, urget liquore cornu cervi ſuccinato cum aqua florum ſambuci propinato. Hæmorrhagiam narium bufone adpenſo compeſcit. Retrocedentibus variolis veſicatoria potentiſſime mederi. Puſtulis lardum imponit, peſſimo iterum conſilio. Salivationem ſymptoma eſſe. Proxima variolis febris purpurata *der Frieſel*, cujus cauſa ſit malignus & ſui generis acor.

EJ. *chirurgia medica*. Pariter fere in formulis eſt, atque in medicamentis internis. In contuſione non exſpectandam maturationem, & prius ſedem mali incidendam, ne in gangrænam abeat. Parotidum maturatio cepis adjuvanda. Carbunculo in medio apice illiniendum antimonii butyrum, aut emplaſtrum arſenicale A. SALÆ. Oedemati cataplaſma ex caprillo ſtercore inponendum: Strumis emollientia, ut ſuppurentur. (Nunquam ſtruma ad ſuppurationem duci debet), habet tamen & ſpongias. Scirrho radix bryoniæ cum caprillo ſtercore.

4. *Collegium conſultatorium*. Caſus ut videtur varii, ut quiſque auctori curandi obtigerit, ad quemque conſilia & formulæ. Catarrhus a. 1675. per Germaniam epidemicus; etiam cum dolore punctorio pectoris conjunctus. Laudano & papaveraceis hic uſus eſt. In dyſenteria iterum acorem accuſat, & terras abſorbentes opponit, opio in progreſſu mali abſtinet (non bene). Caſus ſunt 38.

5. SCHROEDERUS *dilucidatus*. Hic iterum deſideres, ut abeſſent vires imaginariæ temere ubique plantis tributæ, quæ nihil ejuſmodi vere poſſint præſtare. Plantarum ad veneficia catalogus, nullo iterum fundamento nixus. Mireris de arnica ſcribentem dicere, plantam eſſe exoticam, de ea ſe nihil legiſſe, quæ tamen multo prius Germanis nota fuerat. Quis ferat hydropem, bellidis uſu curatum ? Suturarum a cephalæa diſceſſionem MICHAELEM emplaſtro de ranis cum emplaſtro de betonica miſto curaſſe. Biſtortam ſanguinem effuſum diſſolvere, acerbam plantam; Dentiſcalpia ex buxo facta vi narcotica dentium dolores ſopire. Secunda-

 rum

rum humanarum mira efficacia. Argentum capiti reſpondet, ejus malis & epilepſiæ medetur.

6. *Commentarius in* SCHROEDERUM *&* MORELLUM, *inque eorum methodum præſcribendi formulas & præparationem medicamentarum compoſitorum.* Artificis opus.

7. *Commentarius in* D. LUDOVICI *pharmaciam moderno ſeculo accommodatam.* Iterum artificis opus. Sirupos ob naturam ad fermentationem pronam in morbis acutis non convenire. Cohobationem, quæ fit ſpiritu proprio ſuper ſiccam plantam adfuſo, nullius eſſe uſus. Materiam perlatam CRUGERI ex lapide violaceo parari (Granite obducto byſſo rubro iridem redolente). In aloe vim purgantem a parte gummea eſſe, tormina & hæmorrhoidum excitationem a reſina. Scammonium veterum noſtro multo mitius fuiſſe. Colocynthidis grana aliquot cum ſale tartari blande alvum expurgaſſe. Succo elaterii recente ad cochlear dato auctor hydropicum valide purgavit. Fermentatione ſe ex elaterio potum vinoſum obtinuiſſe, cujus ſpiſſatum extractum blande alvum duxerit. Ad aſthma iridis ſuccus proficuus eſt. Caſu datus albus helleborus pro nigro, cum periculo vomitum & alvum civit. Angelicam Helvetiorum Germanica præſtare, nimis civiliter, cum in Helvetia Angelica vera rariſſime creſcat, & fere ex ultimo ſeptentrione accerſi debeat. Hoc cæterum opus in univerſum ex melioribus eſt.

Pyrotechnia rationalis. Collegium, quod in locum chymiæ primo loco dictæ ſucceſſit. De tribus principiis chemicis. De acido ventriculi nihil inquit ſe dicere, cum a nemine non admittatur. Recte, omnem animalem adipem acorem continere. Salem ammoniacum ſingulare eſſe ſtomachicum adverſus ἀπεψιαν remedium, ſummum etiam febrifugum poſt vomitum datum, potentius futurum, ſi cum cancrorum oculis conjunxeris. Salem marinum recte ſali fontano præfert; ſalem heterogeneum nitro admiſtum ejus eſſe vitium, quod ſal fuerit omnino marinus. Ab alcali fixo nitrum optime depurari. Spiritum nitri in febribus malignis aliis acidis ſpiritibus mineralibus præſtare. Ætheris, aut certe liquoris anodyni veſtigia in ſale volatili, quem noſter leniſſimo igne de ſpiritu vini conjuncto ignis vi elicit. Camphora in ſpiritu nitri ſoluta potens adverſus maniam medicamentum eſt. Recte, plerumque in vitriolo ferrum cum cupro miſtum ſubeſſe. Omnino vitriolum calcinatum aëri expoſitum novum dat ſpiritum acidum. In antimonio multum latere hydrargyrum metallicum, qui de natura ſaturni participet. De hydrargyro fuſe: Mercurium vitæ cum mercurio dulci tritum abire in catharticum innocuum. Stannum ſulfure abundare, & cum nitro in igne agitatum inflammari.

Poſt octo annos ſucceſſit editio J. CASPARI WESTPHAL Francf. 1696. fol., quam editor per decem annos integros ETTMULLERI auditor duplo auctiorem vocat. Sed MICHAEL ERNESTUS auctoris filius parum ei acceſſiſſe monet, & parum in eo quod acceſſit boni eſſe, ſynopſin enim inſtitutionum fruſtra adjici,

cum

cum inſtitutiones ipſæ proſtent. Confuſum de præſcribendis formulis tractatum diſſertatione authentica deteriorem eſſe.

Alia editio operum omnium Lugduni (Lion) dicitur a. 1690 prodiiſſe.

Alia Londini 1701. 8.

Alia Amſtelod. 1702. hæc minus plena FRANCIANA.

Demum ſucceſſit Francof. 1708. fol. 3 vol. * editio, quam MICHAEL ERNESTUS MICHAELIS filius curavit, jam a. 1703. adornatam. Hanc ex chartis paternis plurimum auxit, & ex *prælectionibus*. Acceſſit vero præter FRANCIANAM editionem, *diſcurſus phyſicus de principiis rerum naturalium*, breve opuſculum, in quo chemia ſaliumque hiſtoria cum morborum origine connectitur.

Tentamina uromantica. Hic experimenta redunt, quæ diximus, facta a. 1676. in urina humana, cui varios ſales admiſcuit, ſed ornatius hic repetuntur pleniuſque, omnino centum quinquaginta, deinde in P. II. corollaria ſubjecta ſunt. Lotii colores ab acido eſſe, aut a concentratione contentorum. Deinde urinas per morbos perſequitur. In febribus acorem mali cauſam eſſe, eoque ſuperato febrem ſuperari. Coctionem poni in acoris converſione in ſalem neutrum, quæ per effervescentiam fiat.

Inde *Collegium chemicum* ſatis fuſum anni 1671. omitto hactenus, etſi cum medicina utique connectitur.

Tentamina chymica. Experimenta nempe auctoris propria. Proceſſus chemici. Eventus præcipitationis per ſpiritum urinæ factum, ejus ſpiritus ad acores chemicos habitus, deinde cum ſolutione plumbi. Cum eodem conjunctorum ſuccorum vegetabilium phænomena, ſingularium etiam plantarum deſtillationes, ſpiritus fætidus hyoſcyami, qui debiliter fermentat, & tamen fætorem deponit. Experimenta cum magneſia facta. Fermentatio vinoſa. Sanguinis phænomena cum admiſtis ſalibus chemicis & acore marino, ſic cum ovo, cum bile, liquore &c.

Diſputatio de fermentationis & putredinis convenientia, cui annus non additur, quo propoſita fuerit. Duas has mutationes ſibi opponi, illam in acorem tendere, hanc in alcali.

Tomum II. ſolum efficit *collegium practicum*, non modicum volumen. Morbos a capite ad calcem hic auctor perſequitur, unicum vero ego caput excerpam, *de febribus malignis*. Ita dici, quæ ſubito vires proſternant, & quarum magna ſint ſymptomata. Sudorem ſubdulce quid & fatuum olere, quale quid cadavera ſub initio putredinis ſpirant. Se in arthritide vaga ſudorem acidum percepiſſe. Deglutitionem difficilem frequens & lethiferum ſymptoma eſſe. Cauſam contagioſorum morborum eſſe in maligno fermento multiplicabili, quod ſe adſociet mumiæ humanæ ſpirituali, vitali. Naturam ei eſſe acidam volatilem, &

& ſuperari iis, quæ acori reſiſtunt. Et ſanguinem adficere, & ſpiritus, hos deſtruere. Ad curationem requiri expulſionem fermenti per eruptiones cutaneas, humorum reſtitutionem in naturalem temperiem, per balſamum, ſulfur, alexipharmaca, theriacam: ſed in principio mali vomitum cieri debere. Opium utramque replere paginam. Veſicatoria utilia eſſe. Inde formulæ, ſudoriferorum potiſſimum. In petechiali febre peculiariter malum placidum videri, etiam tunc quando proxime nunc lethum inferet. Omnibus rite factis ægros non difficulter convaleſcere, per vomitoria, ſudorifera, abſorbentia, theriacalia, veſicatoria. Purpuram *Frieſel* oriri a ſale volatili, acore ſui generis maligno ſaturato. Curatio eadem. Scorbutum cum malo hypochondriaco confundere objicit Cl. LIND.

In T. III. *Collegium medico chirurgicum* ei ſubſtitutum, quod olim prodierat *chirurgiæ medicæ* nomine. Mumiæ & magneticæ curationi fidem præſtat.

De chirurgia transfuſoria diſputatio, non alias ni fallor, excuſa. Collectio experimentorum paſſim factorum. Totam cæterum curationem improbat, de ejus incommodis monet, ad juventutem reparandam fruſtraneam eſſe confirmat, vitia ſanguinis rarius curare vult, prodeſſe tamen melancholicis forte, & iis qui cum periculo hæmorrhagiis obnoxii ſunt, pleriſque in morbis nihil poſſe, quos recenſet.

Collegium medico practicum. Amplum opus. Ægroti ſunt 318, quorum morbos noſter breviter deſcribit, & ſua conſilia ſubjungit. In exemplo, Pleuritis eſt ab acore; ejus caſus pene deſperatus, ægra tamen ſervata per alcalia volatilia, abſorbentia, laudanum, ſudore ſuborto, abſque venæ ſectione. Hepatis inflammatio iterum ab acido viſcido fit, pulſus ei undoſus eſt, curatio obtinetur per cremorem tartari, antiſcorbutica, epithemata. Hæmoptyſes ab ulcere tibiæ clauſo. Fonticulus tunc aperiendus, pulmo hedera terreſtri & chærefolio conſolidandus.

EJ. *caſus & obſervationes* 313 multo breviores. Tuſſis humida pectoralis. Noſter oxymelle ſquillitico uſus eſt, papavere, opio. A verberibus in femina epilepſia, ſanguis per alvum: clyſteres dati, & ſpiritus ſalis ammoniaci, bono eventu. Phthiſi oppoſitum ſperma ceti, & oxymel ſquilliticum, fruſtra, ut exſpectares.

Vitam dedit filius cum hac editione, & dederat JOACHIMUS FELLER Lipſ. 1681. f. B. BUN.

Curante NICOLAO CYRILLO Napoli 1728. fol. opera ETTMULLERI recuſa ſunt.

Hic *animadverſiones* acceſſerunt, de quibus M. ERNESTUS ETTMULLER in *Actis Erud.* conqueſtus eſt, ſed reſpondit in *Bibl. Italica* T. XVIII. CYRILLUS, tum in proprio libello, quem dicemus.

Porro

Porro *Opera omnia* MANGETUS & CYRILLUS Genev. 1736. fol. 4 vol. recuſa dederant. Plena repetitis & inutilibus eſſe filius queritur, & *Inſtitutiones* per theſes cum adnotationibus practicis omiſit, quod in amplioribus *Inſtitutionibus* redeant.

Compendium operum prodiit Lond. 1702. 8. Amſtel. 1702. 8. 2 vol. & Lion vel Baſil. 1705. 8. *. abſque nomine viri. Germanice *kurzer Begrif der ganzen Arzneykunſt* Baſil. 1738. 8. 2 vol. Leipz. 1717. 4. 1735. 4. cum SYDENHAMIO Anglice Lond. 1699. 8. 1703. 8. 1712. 8.

Seorſim prodierunt ex operibus Cl. viri, ut videtur, decerpta capita *Tractat von Flekfiebern auch andern hizigen und zufälligen Krankheiten in einem conſilio medico gezeiget* Freyburg 1726. 8. TR.

EJ. *practice of phyſik* aliquod fuerit ex operibus jam recenſis, quæ prodiit Lond. 1690. 8. Fuerit idem cum Gallico libro *Pratique de médecine ſpeciale ſur les maladies, avec des diſſ. de l'auteur ſur l'épilepſie, l'ivreſſe, le mal hypochondriaque, la douleur hypochondriaque, la corpulance & la morſure de la vipere* Lion 1691. 12.

Libelli CYRILLI quos citavi ſunt, 1. *In ea quæ in Actis Lipſienſibus* 1731. *M. Maj. de Neapolitana operum* ETTMULLERI editione carpſerat. Reſponderat M. E. ETTMULLER filius. CYRILLUS iterum reſpondet, non ille molliter.

Pro N. CYRILLO pugnatur in l. inſcripto *vindiciæ adverſus Lipſienſium reſponſiones*, perinde 4. *. ACTORUM ERUDITORUM auctores pro ETTMULLERO reſponderant, noſter ſe tuetur. Verum tota lis non eſt tanti.

§. DCCXXXI. DISPUTATIONES.

J. BERGER *de lue venerea* Leid. 1665. 4. PL.

J. *de* LOUVAIN *de palpitatione cordis* Leid. 1666. 4. MOELL.

GIBERT RULE *de rachitide* Leid. 1665. 4. *.

WILHELM *de* VRIES *de peripneumonia* Leid. 1665. 4. *.

DANIEL WESTELIER *de ſcorbuto* Leid. 1665. 4. *.

CORNEL. *v.* DYCK *de ſuffocatione hypochondriaca* Leid. 1665. 4. *.

HUBERT HOEN *de ſyncope* Leid. 1665. 4. HE.

CHRISTIAN POLITIUS *de catarrho* Groning. 1665. 4.

SEPTIMIUS ANDREAS FABRICIUS *de catulis hydrophoborum* Patav. 1665. 4. *. Imaginarios eſſe.

Ej. *μελετημα ιητρικον medicinæ univerſalis* Venet. 1666. 4. *. ejusmodi adverſus medicamenta. Adjecta eſt hiſtoria duorum ſerpentum, qui a purgante medicamento ſumto de pueri alvo prodierunt.

Ej. *diſcurſus medicus de termino vitæ humanæ* Rom. 1666. 4. Tr.

Marci Koch *de melancholia hypochondriaca* Argent. 1665. 4. Pl.

J. Mithob *de paſſione colica* Argent. 1665. 4. Moell.

J. Philip Gieswein *de febre maligna* Gieſſ. 1665. 4. *.

Ej. *de ſuffocatione uterina* ib. 1665. 4. *.

Ej. *Hodegus medicus ſ. ſyſtema univerſæ materiæ medicæ Galenico chymicum* Francf. 1676. 8.

J. Wilh. Mogen *de miſerere mei ſ. Ileo dicto* Gieſſ. 1665. 4. Mellin.

J. W. Hechler *de noctambulis* Gieſſ. 1665. 4. Pl.

Christoph Faseltus *de ſtillicidio ſanguinis ex interemti hominis cadavere præſente occiſore* Witteb. 1665. 4. Vat.

Ej. *de natura ſenii* 1671. 4. He.

Christ Hundeshagen *de imaginatione ejuſque viribus* Jen. 1665. 4.

Ej. *de ſtillicidio ſanguinis in hominis violenter occiſi cadavere conſpicuo, an ſit ſufficiens præſentis homicidæ indicium?* Jen. 1679. 4. & in Valentini *novellis.*

J. David Ulstaett *de mola* Altdorſ. 1665. 4. Pl.

J. Geuder *oratio de Democrito Abderita cognominato ab injuria vindicato* Altdorf. 1665. 4. Pl.

Henrici Stæhelin *aſſertiones medicæ de catarrho* Baſil. 1665. 4.

Ej. *poſitiones de lactis defectu* ib. 1669. 4. Leu.

Ægidius Dexbach *de adfectu hypochondriaco* Baſil. 1665. 4.

Phil. Jac. Waldschmidt *de pica* Baſil. 1665. 4. *.

J. Amman *de inflammatione lateris ſ. pleuritide* Baſil. 1665. 4. Scheuchz.

Ej. puto, J. Ammani *gründlicher Bericht von der Peſt* Schaffhauſen 1677. 8. *. Collectanea, non diſſimulante auctore. Poſt difficilem annonam anni 1629. peſtem in urbe patria ſecutam eſſe. Prognoſtica: noſter multum lunæ tribuit. Contra amuleta. Venæ ſectionem & purgationem rejicit. Gelatinas pro alimento commendat. In ſudoriferis totus eſt. Bubonis in vicinia veſicatorium emplaſtrum imponit, tamen ut bubonem adtingat. De petechiis ſilet, quæ certiſſime funeſtæ ſint, neque ulli auxilio cedant.

Nic.

NIC. GROJEAN *de incubo* Baſil. 1665. 4. *. præſide J. R. BURCKART.

GEORG HORST *de ſiriaſi* Baſil. 1665. 4. *.

JACOB ROTH *Theſes inaugurales medicæ* Baſil. 1665. 4. *.

GUID. CRESC. FAGON olim archiatorum coſſmes *E. ſudor cruentus, naturæ vi* R. PET. LOMBARD Pariſ. 1665.

DIONYS. JONQUET & RAYM. FINOT *Non E. ſemper & certum impedimentum generationis, amoris vinculum* ib. 1665.

ANT. *le* MOINE & ROB. RAOULT *E. ſtatim a menſtruorum effluvio concepti firmioris valetudinis* ib. 1665.

TUSS. FONTAINE & MATTH. THUILLIER *E. μονοσιτια mentem & ſenſum acuit* ib. 1665.

FRANC. PAJOT & ROB. RAOULT *E. graciles obeſis vivaciores* ib. 1665.

FLOR. LANGLOIS & CAR. *le* LONG *Non E. unquam ſalubris ebrietas* Pariſ. 1665.

CH. *le* VASSEUR & LUD. MORIN *Non E. annus qui fructuum, idem & morborum ferax* ib. 1665.

HIPPOL. *du* VAL & RAYM FINOT *E. vindicat ab abortu venæ ſectio* ib. 1665.

CAR. MARTEAU & CAR. *le* LONG *E. omni apoplexiæ jugularium ſectio* Pariſ. 1665.

MICH. MARES & PET. LOMBARD *E. mulieri utero gerenti επικρασις* ib. 1665.

MART. AKAKIA & MATTH. THUILLIER *E. incunte febre continua ſævo dolore ventris opii uſus phlebotomiæ non præferendus* ib. 1665.

DCCXXXII. PHILOSOPHICÆ TRANSACTIONES.

A multis annis, dum bellum civile ſæviebat, Oxonii docti viri, auctore potiſſimum JOHANNE WILKINS, conveniebant. Iidem a. 1648. (*a*) Londinum migrarunt, & ſuos conventus iterarunt, & experimenta fecerunt, aut noviter inventa imitati ſunt, inque acta ſua faſtoſque retulerunt. Ad eos mature acceſſit ROBERTUS BOYLE & alii Cl. viri. Inde, cum CAROLUS II ad avita regna revocatus fuiſſet, idem anno 1662. & 663, privilegiis neceſſariis ſocietatem ornavit, juſſitque regiam dici, ipſe non expers naturalis philoſophiæ, ſtatuta etiam legeſque eo tempore nova ſocietas ſibi ſcripſit. Præter conventus ſolitos, ceperunt iidem 6 die Martis a. 1665, qui Anglis eo ævo audiebat 1664, edere *Philoſophical Tranſactions giving ſome account of the preſent undertakings, ſtudies and labours*

(a) Ita SPRAT, BIRCH. n. 1645.

labours in many conſiderable parts of the world: nam I. volumen annis 1665 & 1666. reſpondebat. Ejus operis ſcopus eo tempore fuit, non ſolos labores edere, ſed recenſere, quæ ubicunque aut noviter inventa eſſent, & experimento confirmata, aut publicis etiam typis excuſa. Collector, & hactenus auctor, erat HENRICUS OLDENBURG Bremenſis, cujus vitam dedit THOMAS BIRCH (*a*). Etſi princeps ſcopus virorum hiſtoria naturalis fuit, medicinam tamen non neglexerunt.

Ita n. 3. retulerunt de vi pulegii ſylveſtris Virginiani ad occidendos ſerpentes caudiſonos efficace.

IDEM HENRICUS OLDENBURG ann. III. obſ. 126. de oſſibus & inter ea 30 vertebris, carioſis fere: de abſceſſu umbilici in viro excretis, ex DENISII relatione.

In I. cæterum volumine Tranſactionum ROBERTUS MORAY de morte ſubita ſeptem foſſorum, qui in fodinis carbonariis in veterem cuniculum venenato aëre plenum deſcenderant; ii omnes ſubito tamquam fulmine percuſſi perierunt.

IDEM n. 5. retulit de morbo D. BELCARRAS, cujus corpus inciſum vidit, ut pericardii aqua nulla eſſet, calculi inter utrumque ventriculum duo, corpus emaciatum.

N. 6. LOWERUS & TIMOTHEUS CLARKE de gramine non infrequenter in aſpera arteria ovium boumque reperto.

N. 7. CHRISTOPHORUS WREN Aſtronomus & Architectus, circa a. 1660. propoſuerat infuſionem medicamenti in venam animalis. Curavit experimentum R. BOYLE. Opium canem ſtupidum reddidit, crocus metallorum vomitum funeſtum civit. Ab eo tempore experimentum ſæpe iteratum fuit a variis, potiſſimum a TIMOTHEO CLARKE. Inventum tamen debetur CHRISTOPHORO WREN.

N. 12. J. BEALE de curatione tumorum cyſticorum (*wen*) quæ obſtinetur fricando tumorem manu mortui corporis, a qua admota ægrotus frigoris ſenſum ad cor tendentis percipiat. Alia non probabilia.

N. 22. NATHANAEL FAIRFAX monet, araneas abſque noxa deglutiri. A ſucco venenato bufonis labium mire intumuiſſe, neque unquam naturalem modum recuperaſſe.

CAROLO II. imperante & hactenus ſocietati favente, ſatis feliciter Nova Societas ſe ſuſtinuit: nummi tamen extortu difficiles fuerunt, cum paulatim, qui libere ad ſumtus publicos contribuerant, ſuam liberalitatem interrumperent. Multum enim edendis novis libris, inſtrumentis emendis, experimentis adjuvandis impendebant. Lites etiam inter HOOKIUM & OLDENBURGIUM Societati moleſtæ

(a) *hiſtor of the R. ſoc.* III. p. 354.

moleſtæ fuerunt, ut de HENRICI STUBBS iniquiori judicio ſileam. Ita demum eo res rediit, ut ab a. 1688. ad 1690. Acta Societatis edi ceſſarent. Eorum loco ſolus ROBERTUS HOOKE ab anno 1679. edere cepit *Philoſophical collections*, quarum ſeptem numeri prodierunt, deinde *lectionum* CUTLERIANARUM titulo nova phyſica porro publicavit.

Demum imperante GUILIELMO Societas convaluit, & ab anno, ni fallor 1691. nunquam deſiit ſua acta ſolito tempore edere. Legibus etiam utilibus ſe circumſcripſit. Ita penes virum, qui a ſecretis Societatis erat, hactenus ſolum arbitrium fuerat ſeligendarum ad editionem diſſertationum, is vero ſelectus non omnibus placuerat, hinc nuper ſtatutum eſt, ut nihil ederetur, niſi a ſelectis membris ſocietatis probatum fuiſſet. Numerus etiam ſociorum, qui fere in nimium excreverat, lege circumſcriptus eſt, ut quotannis pauci, iique per ſua opera noti exteri adoptarentur.

Numeri ad uſque n. 497. numerati fuerunt, inde volumina pro numeris ſubſtituta fuerunt, & nuper ſancitum, ut extemplo fere ederentur, eodem anno nempe prior dimidia pars communicatarum cum Societate diſſertationum, proximo anno altera ſemiſſe; ut omnino multo promtius nunc ea omnia poſſideamus, quæ Societas edit.

Penſum cæterum Societas ampliſſimum ſibi ſumſit, hiſtoriam naturalem totam, medicinam, artes nobiles, matheſin puram, demum & literas.

THOMÆ SPRAT Epiſcopi Roffenſis (*Rocheſter*) *hiſtory of the roy. Society of London for the improvement of natural knowledge* Lond. 1667. 4. . . . 1734. 4.*-1764. 4. Fuſa dictione ſcripta eſt & eloquente, ut ſæpe in multa alia ſe auctor diffundat, apologiam contra obtrectatores interponat, & aliqua noviter cum ſocietate communicata interponat.

Sed nuper THOMAS BIRCH, qui eo tempore ſocietati a ſecretis erat, ex ejus ſcriptis & faſtis decerpſit diarium eorum, quæ in nova ſocietate, inque ſingulo conſeſſu, prioribus annis geſta ſunt, & multa nobis ſervavit, quæ OLDENBURGIUS olim prætererierat. Titulus eſt qui SPRATII, & prodiit Lond 1756. 4. & ſqq. annis, quatuor voluminibus. *

Compendia plura prodierunt, ſed quæ utilius nunquam prodiiſſent, cum & utiles libellos omiſerint & titulos corruperint. Primum J. LOWTHORP numeros ad 1700. in *compendium* contraxit, ediditque London. 4. *.

Inde BENJAMIN MOTTE ab. a. 1700 ad 1720. *compendium* continuavit.*

Aliud *compendium* eſt Cl. JONES, REIDII & GRAII ad a. 1732.

Aliud *compendium* eſt ab a. 1719 ad 1772. JOHANNIS JAMES & J. MARRARD ab a. 1733 ad 1749, aliud iterum J. BADDAMII X. vol. 8.

Tomi primi quinque *Tranſactionum* prodierunt latine Lipſiæ 1675. 4. *. Sex volumina Amſterd. 1668. 12. *. Gallice aliquot volumina an. 1731. ad 1736. curante D. BREMOND, & ab a. 1737 ad 1746. cura D. DEMOURS. Nuper etiam Wittebergæ ceperunt recudi.

Ante a. 1665. Socii egerant Jun. 1661. cum TIMOTHEO CLARKE, de infuſione liquorum in venam vivi animalis.

A. 1662. de vini præparatione & artibus longa diſſertatione.

Sic ROBERTUS MORAY de malta a. 1663.

IDEM a. 1663. de venenis, venenatis ſagittis, de veneno tabaci.

R. HOOKE de mortibus animalium in vacuo ſpatio incluſis.

T. CLARKE potiſſimum, & alii a. 1663. de fetubus in utero retentis, quorum oſſa variis modis per abſceſſus prodierunt, de partu ventrali, de medicamentis calculum ſolventibus.

IDEM a. 1663. experimenta infuſoria fecit.

POPE a. 1664. de vapore lethifero ſpecus Agnani.

Anno 1665. de morte a morſu viperæ Anglicæ, ſi vera eſt hiſtoria.

Anno 1665. experimenta circa mortes animalium in vacuo ſpatio iteraverunt.

Experimenta facta veneno in venas vivi animalis injecto, quod vocant Florentinum. Ab oleo tabaci injecto canis vomuit.

DANIEL COX feles oleo tabaci, etiam unica guttula in linguam deſtillante, occidit.

De veneno Macaſſarico.

Junii die VII. JOHANNES WILKINS de experimento transfuſorio ad Societatem R. retulit.

Canis a vipera Anglica demorſus ſponte convaluit.

§. DCCXXXIII.

§. DCCXXXIII.

Journal des Savans.

In Gallia eodem fere tempore diarium cepit edi, cujus initia fere eadem ſunt, quæ *Tranſactionum Philoſophicarum*, non quod eruditæ ſocietatis opus fuerit, ſed quod partim libros recenſeat, & partim nova experimenta & adnotationes det. Ejus primus auctor fuit Denis de Sallo Senator in Curia Pariſina, primumque *folium* prodiit 5. Jan. 1665. 4. B. B., & porro hebdomadatim exiguis foliis, poſterioribus vero temporibus ab. a. 1707. menſtruis. Ej. Sallo diarium tranſiit in curam abb. Gallois, qui ab a. 1666, nomine uſus eſt domeſtici ſui de Hedouville. Ab anno 1675. auctor fuit *Abbé de la* Roque, a. 1687. ſenator Cousin. Demum a. 1701. ſocietati hæc opera tradita eſt, cui Cancellarius præſidet, idemque diarii auctores ſeligit, & ab eo tempore paſſim celeberrimi in quaque arte viri cenſuras dederunt, adnotationes vero rariores factæ ſunt, ut pene ſolæ librorum recenſiones ſuperſint.

In hoc diario paſſim etiam & medici libri recenſentur, & obſervationes medicæ excuſæ dantur. Pariſiis pergit prodire, & Amſtelodami forma 12 auctius recuditur. *

LIBER DECIMUS.

THOMAS SYDENHAM.

§. DCCXXXIV.

Magnam in medicina converſionem huic viro debemus, qui recto judicio & abſque præjudicio ad artem acceſſit, & eventus abſque præconcepta opinione ſpeculatus, morborum curationes ad naturæ nutum reformavit. Hactenus enim tres ſectæ regnaverant. Galenici in meridionali Europa, & apud Gallorum pleroſque, artemque medendi quatuor qualitatibus, atque remediis cuique qualitati contrariis ſuperſtruebant. De eorum polypharmacia & debilibus in maximis malis auxiliis, cum vulgo ægroti quererentur, exſtitit in Germania ſecta *Chemica*, quæ cauſis morborum non magni factis, rejectis qualitatibus, victus ratione exigui habita, medicinæ perfectionem in certis & potentibus medicamentis ponebat, arte chemica paratis; ejus adſeclæ venæ ſectionis oſores & Galenicæ purgationis, calidis fere medicamentis indulgebant, & caldis atque ſudoriferis. Tertia ex chemica ſecta & ex Carteſiana theoria compoſita Sylviana, incipiebat circa hæc tempora in Belgio prævalere, & paulo poſt in Germania & ipſa regnavit, quæ in fermentis vitioſis, inque acore potiſſimum, & in viſcore, cauſas morborum ponebat, iiſque medebatur præſidiis, quæ his cauſis contraria eſſent, alcalinis fixis & volatilibus, aromatibus, eſſentiis, demum paulo poſt adtenuantibus & theæ infuſo.

Thomas Sydenham variolas & morbos acutos in univerſum his calidis & alexipharmacis medicamentis deteriores fieri convictus, & naturam freno ſæpiſſime egere, non ſtimulis, curationem febrium acutarum totam immutavit, & in refrigerantibus & acidis, in aere libero, in venæ ſectione ſuam ſpem poſuit. Porro conſtitutiones epidemicas idem accurate obſervavit, & comperit, aeris ſtatum ſuis annis certos morbos producere, diverſos ab iis morbis, qui eodem cum nomine aliis annis regnaverant, alias variolas, alias dominari febres, alias dyſenterias, alia indigentes curatione, aliis egentes criſibus, quam quæ eodem cum nomine morbi notæ fuerant. Idem vidit conſtitutionis epidemicæ proprium morbum etiam in aliis morbis regnare, ut in exemplo, ſi dyſenteria dominator fuerit morbus, etiam in febri-

bus alvum laxam faceret. Plerique medici, & princeps BOERHAAVIUS, SYDENHAMI præcepta amplexi ſunt, quæ viderentur ad HIPPOCRATICAM ſimplicitatem nos revocare, ad accuratam morborum obſervationem, & ad curationem, qualis in *l. de victu acutorum* deſcribitur. Poſteri tamen, RICHARDUS primum MORTON, tum JOHANNES HUXHAM, in SYDENHAMIO notarunt, quod eam quidem curationem ſapientiſſime nos doceat, quæ febribus cum inflammatione conjunctis opponi debet, non perinde utiliter nos ei forè obſecuturos, ſi in febribus nervoſis & malignis perinde ſanguinem profunderemus, refrigerantia urgeremus. Nuperrime denique compertum eſt, febrium acutarum ſimplicem curationem eo fere redire, ut in principio tamquam inflammatoriis medeamur, alvum laxemus, acida propinemus, putredini reſiſtamus; a ſtatu vero morbi pene idem malum tamquam malignum morbum & vires proſternentem tractemus, & cortice chinæ chinæ, vino, aliiſque in eum ſenſum auxiliis, labaſcentem naturam ſuſtineamus. In febribus vero nervoſis & malignis omnino ab antiphlogiſtica curatione nuperi abſtinendum duxerunt, acore quidem inhibendam putredinem, cæterum nihil admittendum, quod vires frangat, quarum princeps per totum morbum ratio ſit habenda.

EJ. *methodus curandi febres propriis obſervationibus ſuperſtructa* Lond. 1666. 8. 8. TR. 1668. 8. TR. 1683. 8. des TOURN. Amſterd. 1666. 12. *. Totus parvus libellus inſertus eſt in *Conſtit.* I. reſecto capite de variolis.

Alius titulus eſt, *Obſervationes medicæ circa morborum acutorum hiſtoriam & curationem*, quæ ſignatæ ſunt a. 1675; Lond. 1676. 8. *. Genev. 1683. 12. *.

Princeps viri opus, ſex ſectionibus febres omnes & morbos inflammatorios cum febre conjunctos continet; deinde peculiariter Conſtitutionem 1. ab anno 1661. ad 1664, alteram annorum 1665, 1666, tertiam ab anno 1667 ad 1669, quartam ab anno 1669 ad 1672 & 1673, quintam ab a. 1673 ad 1675.

In præfatione de medicis queritur, qui de cauſis certis & proximis ad remotas & diæteticas receſſerunt indagandas. Inde de morbis acutis in univerſum. Eos omnino ut HIPPOCRATES, noſter pro naturæ conaminibus habet, ſubigendæ materiæ morboſæ & expellendæ dicatis. Tum de febribus epidemicis, quæ diximus. In iis quoties nova conſtitutio ſibi occurrebat, SYDENHAMUS curando abſtinere, naturæ nutum, conamina, juvantia & nocentia adnotare, ſecundum adnotata curationem reformare ſolebat. Conſtitutio I., febribus continuis malignis, deinde autumnalibus intermittentibus fiebat, quæ prægreſſis intermittentibus ſatis analogia eſſet. Naturam in iſtis diarrhœam fere civiſſe, ſe vomitum moviſſe, a quo certum levamen ſit ſecutum, turbatum eo vomitu ventriculum paregorico ſedaſſe; quod ubique ſolebat eo die dare, quo alvum moverat, novo conſilio. Tunc elyſteres, eoſque ſæpe repetitos, adminiſtrari jubebat, & cardiaca morbo ſuperato ex aquis aromaticis miſta. Symptomata; adverſus phrenitidem dabat laudanum ſuum opiatum. Intermittentes autumnales difficiliores eſſe, quæ neque venæ ſectionem ferant neque purgationem. Corticem peruvianum non debere dari, niſi morbo paulum fracto, tunc utilem futurum. Vernales

 ſponte

ſponte fere cedere (quod longe aliter cecidiſſe vidi, ut viginti poſt paroxyſmos cortice peruviano opus fuerit). In quartana corticem in parvas doſes diviſum dari debere. In ſecunda conſtitutione peſtis Londinenſis tangitur, quam eamdem N. Hodges deſcripſit, noſter non vidit. Febres peſtilentiales eam præceſſerunt & ſecutæ ſunt. In principio mali auctor (non viſo morbo) venæ ſectionem repetitam profuiſſe didicit, cum victus ratione antipleuritica. Altera ſpes in calido ſudore per 24 horas continuato ponebatur. In tertia conſtitutione pleniſſima eſt hiſtoria variolarum, quas noſter primus explicite in diſcretas & confluentes ſeparavit, & utriuſve generis ſymptomata, eventus criſeſque & curationem diſtinxit. Diſcretas fere naturæ comittit. Confluentium pericula indicat, venam ſecat, emetica dat, anodyna. Febris varioloſa abſque eruptione. Quarta conſtitutio dyſenterica. In ea cholera morbus, quem ante Hiſpanos juſculo pullorum tenui per os adſumto, & per clyſteres injecto, debellare conatur. In dyſenteria venam ſecat, alvum ducit, narcotica dat: in teneſmode ſpecie ſolo ſero lactis utitur, iterum & epoto & in alvum injecto. Febris dyſentericæ ſimilis, ſed abſque alvi fluxu. Morbilli, quos victus ratione & ſubinde datis anodynis debellat. Variolis curationem antipleuriticam, hydrogalam, anodyna opponit: Colicæ bilioſæ venæ ſectionem, narcotica. In conſtitutione quinta febris comatoſa diuturno capitis ſtupore & languore ſe diſtinguens. Eam noſter continuo fere uſu evacuantium debellabat. Variolæ mali moris, cum maculis nigris, quæ ſoli fere oleo vitrioli cedebant: pleuritis, peripneumonia, tuſſis epidemica, quos morbos omnes venæ ſectione & curatione antiphlogiſtica ſubigit. In ſexta conſtitutione morbi varii, febres intermittentes ſui generis. Pleuritis, cujus antidotus eſt venæ ſectio: peripneumonia notha, pituitoſa. Hic auctor ſemel venam ſecat, deinde repetito alvum ducit. Rheumatiſmum venæ ſectione curat & auxiliis antiphlogiſticis; febrem eryſipelaceam venæ ſectione, cathartico, mollientibus. Neque tamen videtur in diras ejus generis febres incidiſſe, quales per æſtivos ardores vidi, ut gangræna ſuperveniret. In angina venam fere ſecat.

Epiſtolæ reſponſoriæ duæ, 1. *de morbis epidemicis a.* 1675 *ad* 1680. Lond. 1680. 8. *Altera de luis venereæ hiſtoria & curatione.* Hoc tempore fere febres intermittentes ſolæ dominatæ ſunt, niſi eas error medentium in continuas exacerbaret. Corticis peruviani hic uſum laudat, ejus innocentiam tuetur, & negat, unquam ſibi nocere viſum eſſe. Male continuo ante paroxyſmum exhiberi. Recidivas fieri ex uſu ejus auxilii non ſatis continuato. Cum vino exhibet. Rheumatiſmum nunc ſolo ſero lactis ſuperat. Mali venerei ſatis plena hiſtoria. Gonorrhœam fere catharticis adgreditur, luem veneream inunctione mercuriali.

Diſſertatio epiſtolaris de obſervationibus nuperis circa curationem variolarum confluentium, nec non de affectione hyſterica Lond. 1682. 8. 1683. 8. Francof. 1683. 8. &c. De variolis primum confluentibus. Principem ſpem ponit in ſirupo de meconio, in abſtinentia a lecto, cum univerſa diæta refrigerante. Morbum hypochondriacum & hyſtericum perinde oriri ab ἀταξία ſpirituum, uterumque noſter ſple-

ſplenemque pariter abſolvit. Spem fere ponit in corporis exercitatione, in roborantibus & chalybeatis.

Ej. *diſſ. de febre putrida variolis confluentibus ſuperveniente & de mictu ſanguineo & calculo* Lond. 1682. 8. ipſius nempe auctoris morbo renali.

De febre putrida ſecundaria, quæ die XI variolis ſupervenit. Refrigerantibus nimium variolarum proventum præcavendum eſſe. Febris putrida anodyna poſcit, deinde purgationem alvi. Hæmorrhagiæ internæ auctor venæ ſectionem & anodyna opponit.

Mictus ſanguineus a calculo renibus impacto requirit mollientia, ante paroxyſmum autem frequentem mannæ uſum, ſubjuncto ſubinde paregorico. Redeunt Lond. 1685. 8.

Ej. *de podagra & hydrope* Lond. 1683. 8. Tr. Cum podagra auctor ipſe vehementiſſima conflictatus, a multo decubitu etiam calculo correptus, hæc ſcripſit, & ante ſenium periit. De curatione radicali deſperat, cauſam podagræ in coctione ciborum debilitata ponit, obponit roborantia amara, patientiam, corporis exercitationem. In hydrope alvum ducit, & draſticis, cum admiſtis anodynis, & ſubſequentibus roborantibus.

Ej. *Schedula monitoria de novæ febris ingreſſu* Lond 1688. 8. Febrem ſtationariam peripneumoniæ ſimilem deſcribit, & de univerſa ratione febrium malignarum agit: male hic calidis medicos uti monet.

Ej. *proceſſus integri in omnibus fere morbis curandis* Lond. 1693. 12. 1695. 12. Osb. 1702. 8. 1717. 8. 1726. 8. Amſterd. 1694. 8. Genev. 1696. 8. Venet. 1696. 8. Tr. Edimburg 1750. 8, Tr. Anglice Lond. 1710. 12. Smith. Germanice Norib. 1772. 8. Latine in E. N. C. 1691. Gallice 1774. 4. Rast.

Nonne idem fuerit, *the practice of phyſik by* Sydenham Lond. 1695. 8. In univerſum compendium eſt, verbotenus ex operibus Cl. viri decerptum. Aliqua etiam fuſius expoſita, de phthiſi, de ſcorbuto, In phthiſi alvum ducit, dat ſirupum de meconio, & equitationem quotidianam imperat. Alia tabes a tuſſi pronata, venæ ſectione & catharſi ſuperatur, & materie febrili in pulmonem emandata.

Opera ſummi viri frequentiſſime repetita ſunt Londin. 1685. 8. 1705. 8. 1734. 8. Amſterd. 1683. 8. (quæ nempe eo tempore prodierant) 1687. 8. Tr. Lipſ. 1695. 8. 1711. 8. *. Genev. 1684. 12. 1696. 8. 1716. 4. 1723. 4. 1737. 4. 2 vol. *. 1757. 4. 2 vol. Leid. 1726. 8. B. B. cum pleno indice; 1741. 8. 1754. 8. Venet. 1735. f. 1762. f. Lion. 1737. 4. Anglice vertente C. Pechey Lond. 1696. 8. 1729. 8. 1734. 8. & cum notis J. Swan Lond. 1742. 8. Tr. 1753. 8. Germanicus liber *mediciniſche Werke* Leipz. 1717. 4. quid ſit ignoro: num opera omnia.

§. DCCXXXV.

§. DCCXXXV. Varii.

J. Michael Fehr Swinfurtenſis, ex primis Novæ Academiæ Naturæ Curioſorum collegis, & alter præſes.

Ej. *Anchora ſacra, ſ. de ſcorzonera* prodiit Jen. 1666. 8. *. quo libro omnes formulæ fere recuduntur, in quibus in quocunque morbo ſcorzonera locum invenit. Paſſim tamen aliqua congeſſit, quæ ad medicinam in univerſum ſpectant: ut exemplum diri contagii, in quo quinque medici ad epiſcopum curandum vocati, qui febre maligna laborabat, cum chirurgo omnes ad unum interierunt. Ea occaſione multa de curatione peſtis, febris petechialis, purpuræ miliaris *der Frieſel.* Poſt morbillos a. 1644. multos tuſſi & lenta tabe interiiſſe: puella tamen rauca cum eſſet, rupto in pectore apoſtemate integram valetudinem recuperavit. A variolis cranium carie tentatum: & ulcus ſinuoſum circa os ſacrum, aliaque erupuerunt ulcera; & ſpinæ ventoſæ ſucceſſerunt, circa articulos. Roſaliæ a. 1652. epidemicæ & a. 1657. febris catarrhalis ſæviit. A terrore viſarum viperarum ſubita febris. Fuſe de venenis.

Ej. *Hiera picra, ſ. de abſinthio analecta* Lipſ. 1667. 8. *. Ordo & methodus eadem. Vermis de naribus excuſſus, quem putat forficulam eſſe, apus erat & alis deſtitutus, forte vermis, aut muſcæ alicujus ea conditio, quæ eſt ex ovo prodeunti. Puer potu abſtinens, ex nævo. A cereviſia producta epidemica cachexia. Sanctorium per duo oſtia naturalia aquam hydropicam inſerto ſiphone eduxiſſe, teſte J. Christiano Keyser, tamen ut inſtrumentum non revelaret. Lumbrici lati icon, & pluſculæ ejus ulnæ purgante medicamento expulſæ. Mira capitis univerſi prurigo; educta per aures, perque gingivas ſanie malum ſanatum. Barbi piſcis ova choleræ cauſa fuerunt & convulſionum.

In E. N. C. aliquæ viri adnotationes exſtant.

Dec. I. *ann.* IV. V. *obſ.* 28. cum corporis marcore abdomen obeſiſſimum, inteſtina glandulis adipoſis adſperſa, pulmone a nimio adipe compreſſo, hinc difficilis ſpiritus.

Ann. VI. VII. *obſ.* 87. Mures in clibano ſiccatos, comeſtos, certum incontinentiæ urinæ remedium, ſi Cl. viro fides.

Obſ. 191. Sue ſtrumoſa in cibum recepta, vertigo in familia excitata, inde lipothymiæ, mors.

Ann. IX. X. De Arnicæ, eo tempore minus notæ, efficacia ad ſolvendum ſanguinem a lapſu effuſum, ſic in catarrho. De moxæ in tollendo dolore podagrico efficacia.

Dec. II. *ann.* I. *obſ.* 1. Catalepſis ſæpius de die redeuns, ut quaſi ſomno obruta nihil de ſe ſentiret. Alia exempla morborum ſoporoſorum. Deliria cum cantilena, a qua æger levatur.

Obſ.

Obſ. 2. In hydropico hepar ſcirrhoſum; in meſenterio quaſi grandines.

Ann. II. *obſ.* 1. Poſt vulnus capitis ſubnata plica.

Obſ. 3. Pro lactis in podagra utilitate teſtimonium.

Ann. III. *obſ.* 2. Fluxus hepatici ſanati exemplum, ut agrimoniæ potiſſima laus inſignis ſanationis deberetur.

EJ. *cum* WELSCHIO *commercium literarium* diximus. Titulus eſt *Epiſtolæ mutuæ argonautæ ad Neſtorem* Aug. Vind. 1677. 4.

MICH. FRIDERICI LOCHNER *Memoria* FEHRIANA Norib. 1690. 4. *. & in *appendice* ad *ann.* VIII. *decadis* II. E N. C.

MICHAELIS BOUDEWYN Colonienſ. Med. Præſidis *Ventilabrum medico theologicum, quo omnes caſus tum medicos cum ægros alioſque concernentes ventilantur, & quod SS. PP. conformius, ſcholaſticis probabilius, & in conſcientia tutius decernitur* Antwerp. 1666. 4. *. Caſuiſta medicus qui infinitis quæſtionibus inquirit; quid medico per conſcientiam liceat, quo oporteat ſe abſtinere. Seculi non noſtri eſſe memineris, qui amuleta permittat, tanquam eorum aliqua eſſet poteſtas. Dæmoniacos hactenus a medicis curari conſentit, quatenus morbos una patiuntur humanos & naturales. Chemicis remediis uti pro licito pronunciat, tanquam rem hactenus dubiam. Coſmeticen etiam medicis non negat, & aphrodiſiaca dare intra certos limites & virginitatem deſtruere, ſi ea violentia ad morbum curandum neceſſaria fuerit, & abortum nonnunquam procurare; & caſtrare vetat, niſi lepra aut certi morbi id poſcant. *Caſuiſtas* vero, & D. THOMAM fere ſequitur.

SEBASTIANI BARTOLI *Examen artis medicæ dogmata communiter receptorum in decem exercitationes paradoxas diſtinctæ* Venet. 1666. 4. *. Pharmaca non agere in excrementa inve humores, ſed in vitam, quæ contenta in corpore humano movet. Vita reſtituta. Spagiricæ medicinæ triumphus. Nobilis, cum pro tabido curaretur, cumque medici repetita alvi purgatione eum ad incitas redegiſſent, ut animæ deliquium paſſus, frigidus, abſque pulſu moribundus jaceret, a SEBASTIANO dato elixirio proprietatis, & generoſi vini hauſtu, primum refocillatus, denique integre reſtitutus.

EJ. *thermologia Aragonica* &c. Neapoli 1679. 8. *. Thermas alias dicemus, ſed hiſtoriam habet medicorum Salernitanorum, qui ſpecum a ſerpentibus medicatam deſtruxerunt.

GEORG ARAS *Enchiridion hermetico medicum, in quo virtutes, doſes atque appropriationes omnium fere medicamentorum ſpagiricorum compendioſe deſcribuntur. Acc. Idea, ſ. ſynopſis vivæ & experimentalis illius philoſophiæ, quantum ad dicta medicamenta, tum ad alios uſus, accurante* FR. TRAVAGINO Venet. 1666. 12. TR.

Ej. Travagini eſt *Synopſis nova philoſophica & medica cujus fundamenta ſ. principia ſal acidum & ſalſum ex quibus oritur omne fermentum* Venet. 1667. 12.

Mich. Rodriguez de Pedrosa *ſolutiones philoſophicæ & medicæ in difficultatibus quæ a philoſophis omittuntur vel negliguntur Salmantic.* 1667. fol.

Josephus Laurentius ſcripſit a. 1666. *polymathiam.*

Ej. eſt, & in *theſ.* Gronov. T. 8. *de agyrtis* in T. 9. *de prandiis & cœna veterum & de conviviis.*

Balthazaris Andreæ Ferrioli *armamentarium phyſicoantipeſtilentiale* Frf. 1666. 8. Tr. Germanice ib. 1666. 8.

Ej. *morboſi ventriculi infelix hactenus tentata cura* ib. 1668. 8. Annon forte hoc Christophori fuerit opus? Germanice ib. 1668. 8.

Matthiæ de Porras *animadverſiones de nivis in potu uſu* Limæ Peruvianæ 1666. 4.

Michael Baldit *ſpeculum ſacro medicum octogonum* Lion. 1666. 8. Rast. 1670. 8. B. Thomas.

J. Marchant *tr. de febre purpurata a. 1666. per Burgundiam graſſante* Divione 1666. 12. d'Etr. Nullum rubrum ſanguinem in rerum natura eſſe, ſed unice ſerum; id corruptum febres facere.

F. P. M. *Elogium* J. Marchant *verſibus elegiacis* Dijon 1678. 4.

Jac. Boujonnier *alexiterium* Rouen 1666. 8. Falc.

Siboldi Tiberii Hemsterhuys *hiſtoria & analyſis arthritidis vagæ* Leuward 1666. 12.

Isaaci Roet *peſtis adumbrata in libros V aphoriſm.* Lond. 1668. 8. niſi error eſt Amſterd. 1667. 12. Falc. Diſcrimen peſtis a febre peſtilente.

J. Matth. Nester Arch Brandeburgicus *de peſte & dyſenteria* Bayreuth 1666. 4.

Ej. *getreuer Rathſchlag wie ſich ein jeder bey der graſſirenden Soldatenkrankheit auch der einſchleichenden Peſt verwahren könne* Bayreuth 1677. 12. Tr.

Ej. Epiſtolas ad Reinesium diximus.

Ej. In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* IV. *obſ.* 190. Abſceſſus infra genu cum maximo dolore, apertus, in eo vivus vermis.

Ann. VIII. 1677. obſ. 23. hæmorrhoides cum euphoria fluentes, quibus ſuppreſſis febris ſucceſſit.

Obſ. 25. In puella octenni fluor albus, frequens malum.

Obſ. 26. Urinæ in dies 22 menſuræ redditæ, cum ſiti ſiccitate & febre hectica, eventu funeſto.

Alberti Bartholini Caspari fil. *de ſcriptis Danorum l. poſthumus auctior redditus a fratre* Thoma Bartholino Hafn. 1666. 8.*. Tranſiit in Moelleri magnum opus. Nic.

NIC. GERVAISE *catharſis, ſ. ars purgandi corporis humani Carmen* Pariſ. 1666. 4. FALC. Idem fuerit, quem diximus auctor.

Reip. Noribergenſis valor, ſ. taxatio medicamentorum ſimplicium & compoſitorum Norib. 1666. fol. 1669. fol.

CHRISTIAN THEOPHIL SCHEURL *de arteriotomia* ib. 1666. 8.

§. DCCXXXVI. C. HARVEY.

GIDEON HARVEY medicus clinicus, a GUILIELMO probe diſtinguendus, ſatyricus & litigator.

EJ. *morbus anglicus, or the anatomy of conſumptions, containing the nature, cauſes, ſignes, ſubjects, prognoſtiks, præſervation and method of curing conſumtions, cough and ſpitting of blood* Lond. 1666. 8. 1672. 8. 1673. 8.

EJ. *great venus unmaskd or a more exact diſcovery of the french diſeaſe and virulent runnings of the reins with the ſeveral methods of curing them* London 1666. 8. 1672. 8. OSB.

Et EJ. *little venus unmaskd or a perfect diſcovery of the french pox compriſing the opinions of moſt ancient and modern phyſicians, with the authors jugdment, and obſervation on the nature, cauſes, ways of curing of the french diſeaſe and running of the reigns* ib. 1670. 8.

The fourth edition with large additions, a new treatiſe of the ſcorbutik pox, a ſecond treatiſe of a mangy pox, alterd of a heretik pox, and an appendix of the venereal gout ib. 1675.

Demum *the french pox with all its kinds, cauſes, ſignes. The running a of the reigns, ſchankers, bubo, gleets, and their cures. Appendix of obſervations never yet diſcovered by any* ib. 1685. 8. ASTRUC.

EJ. *diſcourſe on the french pox* Lond. 1702. 8. BOEHMER.

EJ. *de febribus tractatus theoreticus & practicus* Lond. 1672. 8.*. & Anglice *treatiſe of fevers* 1674. 8. OSB. Aſper homo, qui aliis nullam permittit hypotheſin, ipſe ſuas & leviſſimo nixas fundamento præfert. Calidum innatum eſſe a bitumine in corde habitante. Tardum pulſum a raro diſtinguit. Febris eſt calor contra naturam in corde accenſus. Contra fermentationes. Ut ipſe febrem adgrediatur; enemate miti, tunc venæ ſectione, pro ſanguinis intumeſcentia magis aut minus copioſa. Contra aquam theriacalem. Ipſe dat calida cum acidis miſta, etiam cum vino, deinde abſorbentia, etiam lapides pretioſos cum contrayerva. Contra vulgarem curandi modum.

EJ. *diſeaſe of London or a new diſcovery of the ſcurvy* Lond. 1675. 8 BUCHN. Scorbutum oris eſſe ab acido, ſcorbutum tibiarum a ſtatu humorum ſaponaceo.

Ej. *the family phyſician and houſe apoticary* Lond. 1678. 8.

In Ej. *caſe of a noblemam* &c. Lond. 1685. 12. *. libello cæterum chirurgico, balſamum ex oleo terebinthinæ & colcothare vitrioli cum ſpiritu vini digeſtis, abeunte parte aquæ craſſius redditum multum laudat.

Ej. *conclave of phyſicians detecting their intreagues frauds and plots againſt the patient with a diſcourſe on the Jeſuits bark* Lond. 1683. 8. 1686. 8.

Ej. *diſſ. on the Jeſuits bark* ib. 1683. 4.

Ej. *of the ſmall pox and malignant fevers with a diſcurſe of the ſcurvy* ib. 1685. 8. Osb.

Ej. *ars curandi morbos per exſpectationem. It. de vanitatibus dolis & mendaciis medicorum* Lond. .... Amſterd. 1698. 8. Anglice *the art of curing diſeaſes by exſpectation* Lond. 1689. 8. Gunz. 1693. 8.

Cum amplis auctariis recudi fecit G. E. Stahl, titulumque fecit ſuo libro *Ars ſanandi cum exſpectatione oppoſita arti curandi nuda exſpectatione* Offenbach 1730. 8. *. Aſpera eſt Harveii ſatyra. Botanicam inutilem eſſe. Contra theoriam in univerſum. Medicos modernos in ſectas partitur. Ferreos nempe doctores dicit, qui ubique chalybe utuntur. Solet hic & ubique exempla addere infelicium curationum, quarum cujuſque harum ſectarum medici ſe reos fecerunt. Chalybis aliqua analyſis. Vis obſtructiones reſerans eſt in ſulfure chalybis; optime dari tincturam ſpiritu vini tartariſato factam. Doctores aſinarii, qui lactis aſinini uſui nimis indulgeant in tabe & adfinibus morbis. Doctores aquarii, qui ad aquas medicas confugiunt; eas aquas calculoſis hominibus datas, funeſtos effectus edere. Lithontripticorum vim fabuloſam eſſe. De noxis catheteriſmi. Lanii doctores, Botalliani, ſanguinis humani prodigi. A cortice peruviano ſyncopem & apoplexiam frequenter ſupervenire. Sapientia exſpectationis. Secta Jeſuitica, quæ cortici præſidet. Medicorum diſſidia. Medici coquinarii, quos laudat. Medicamenta inertia. Aquæ ſtillatitiæ futiles, quoties plantæ deſtillatæ elementa non ſunt volatilia. Aceta medicata & vina, ſyrupi, conſervæ, pulveres inutiles. In theriacam ſatyra. Pilulæ: verum correctivum purgantium eſt decoctum emolliens. Laudes ſuæ exſpectationis. Ex variolis vix duos unquam ægrotos interiiſſe, quorum curam geſſiſſet. Sic per ſingula, ut tuſſis aliique morbi exſpectando curentur. Satyra in collegium medicum, in conſultationes medicorum. De remediis morborum pulmonalium. Nullam hederæ terreſtris ſirupi in apoplexia, febre, aliiſque morbis vim eſſe.

Ej. *treatiſe of the ſmall pox and measles* Lond. 1696. 8. Osb.

Ej. *particular diſcourſe on opium, diacodium and other sleeping medicines ib.* 1696. 12. S.

Ej. *vanities of philoſophy and phyſik* ib. 1699. 8. 1700. 8. 1702. 8. Hotton.

§. DCCXXXVII.

§. DCCXXXVII. Nuperi.

Valentike Greatrake circa hæc tempora magnam apud homines ſamam acquiſivit. Miles bonæ notæ fuerat, qui intime perſuadebatur ea ſe virtute donatum eſſe, ut ſola manus impoſitione morbos frigidos, catarrhos, defluxiones & ſtrumas de parte in partem propulſare, & demum de corpore exturbare noſſet. Ej. *account of his great and ſtrange cures* Lond. 1666. 4. Ipſe ſuam vitam narrat.

David Bryde *wonders no miracles or* Greatrakes *healing examined* ib. 1666. 8.

Georg Thomson Chimjatri, *Loimotomia, or the peſt anatomized* Lond. 1666. 12. Mead.

Ej. *animatiaſis, ſ. vera methodus conſervandi ſanguinem in ſua integritate, & ejuſdem in integrum reſtituendi* (Anglice) Lond. 1670. 8. Bur.

Ej. μισοχυμου ελεγχος *a vindication of L. Bacon the auctor of experimental philoſophy* Lond. 1651. 8. Bur.

Ej. *a letter ſent to* Henry Stubbes, *wherein the Galenical method and medicament's as bloodletting in particular* &c. Lond. 1672. 4. Boehm.

Ej. *method of curing chymically* Lond. 1675. 8.

Ej. *experimenta admiranda cum obſervationibus inſolitis medico chymicis, in quibus materia medica ejuſque manufactura philoſophica amplius examinatur in loimotomiæ ſynopſi, litho colo & ſplenotomia, & experimentis aliquorum medicorum* G. T. & *aliorum.* In lucem edidit Rich. Hoie. Lond. 1680. 8. Anglice Pl.

Cox's *diſcourſes wherein the intereſt of the patient and phyſician is debated* ib. 1666. 8. Osb.

. . . Austin's *anatomy of the peſtilence a Poëm* Lond. 1666. 8. Mead.

J. Smith. *R. Salomonis portraiture of old age* Lond. 1666.

. . . . Mackline *nouveau maréchal traduit par* Joubert Paris 1664. 4.

Joseph Blagrave *ſupplement to* Nic. Culpeper's *Engliſh phyſician, a deſcription of all ſorts of plants, who growing in England are cited in the Engliſh phyſician* London 1666. 8. 1674. 8. Carr.

Ej. *Aſtrological practice of phyſik* Lond. 1671. 8. Bodl.

P. Gabriel hortoruum inſpectoris *proſelyte charitable, ou petit diſcours de la peſte* Tubingen 1666 4. Falc. *.

Ej. *Anmerkungen von der Peſt aus dem franzöſiſchen überſezt durch* Balth. Bischof Stutgard 1681. 8. 1687. 8. Alibi lego Jac. Stoffel cum tit. *kurzer Bericht von der Peſt* Stuttg. 1680. 12. Mihi coram eſt, *dankbare Bezeugung vermittelſt eines kurzen Berichtes von der Peſt* Stuttgart 1680. vertente Jacob Stoffel. Peregrina-

tor in peſtilentia mediolanenſi & burgundica olim ad curandos, ut videtur, ægros adhibitus, cogitata ſua defendit: de peſte Burgundica, quæ 30000 milites exercitus GALLASII interemit & provinciam totam vaſtavit, ut pagi deſerti eſſent. Peſtis ex fætore putreſcentis balænæ. Fabuloſa varia. Perniciofiſſimum & lethalem uſum uvarum fuiſſe. Exempla fonticulorum adverſus peſtem proficuorum, ut intacti manſerint, quibus inuſti fuerant. Qui ambulantes, & orthoſtadii ſubito interierunt. Vino fortiſſimo ſalubriter ſudor in peſte motus. Spiritus juniperi utiliter datus. Quoties natura ad vomitum prona eſt, eam adjuvare oportet, etiam hellebori albi ſucco, qui equidem validior ſit. Formulæ aliquæ. Secundum libellum non poſſideo.

Sed tertium *des barmherzigen Proſelyten dritter und lezter Theil; oder fernere Anmerkungen von der Peſt* Stuttgard 1681. 12. *. Multa aliena & longa adſeveratio magica: a Magis etiam peſtem fieri: tunc veneno illato aquam corruptam fumo ſulfuris reſtitui.

J. L. MONNIER *Cabinet ſecret des grands preſervatifs & ſpécifiques propres contre la peſte, fievres peſtilentielles, pourpres, petites veroles & autres maladies contagieuſes, ouvert & publié* Paris 1666. 8. BUR. 1668. 8. FALC.

DALICOURT *le bonheur de la vie, ou le ſecret de la ſanté* Paris 1666. 12. FALC.

QUERBRET CALLOET *avis comment on peut élever en France des chevaux auſſi beaux qu'en Allemagne* Paris 1666, 4.

JACQUES MASSARD *prononcé ou diſcours ſur les effets d'un remede experimenté & commode pour la guériſon de la plupart des maladies longues & même de celles qui paſſent pour incurables, avec un traité d'*HIPPOCRATE *de la cauſe des maladies & de l'ancienne médecine traduit par l'auteur* Grenoble 1679. 12. HOUSS. & alio, ut videtur titulo.

EJ. *divers traités des panacées ou remedes univerſels & ſur les abus de la médecine ordinaire, avec une traduction d'*HIPPOCRATE *ſur l'ancienne médecine & des avis de van* HELMONT *ſur la compoſition des médicamens* Amſterd. 1686. 8. *. Aſper chemiſta contra venæ ſectionem, clyſteres & medicamenta purgantia dicit, pro ſudoriferis, panacea mercuriali, tinctura auri. Omnia a fermentis pendere. HIPPOCRATEM de panacea dixiſſe. Contra refrigerantia, quæ reſpirationem ſufflaminent.

EJ. *ſuite du traité des panacées* Amſterd. 1687. 12. *. Curationes ſua per arcana factæ. Calidiſſima omnia. Ibicis ſanguinem in pleuritide laudat. Cum caput ex gravi lapſu adflictum eſſet, ægrum tinctura auri ſanavit, abſque venæ ſecta.

FRANCESCO ALFONSO DONNOLI *il medico prattico cioe della vita activa con laquale*

laquale puo regolarſi ogni medico che intende praticar medicina pratica Venez. 1666. 12. SMITH.

EJ. *l. de iis qui ſemel in die cibum capiunt* Venet. 1674. 12.*. Poſt phyſiologica in dialogo plurimis alienis miſta, negat ſano homini conferre ſemel in die cibum ſi capiat, quæcunque etiam ejus ætas fuerit. aut temperies. Mores inde fieri auſteriores. Ab ea mala conſuetudine ſenſim ad repetitam alimenti admiſſionem redeundum. Permittit iis, qui non norunt appetitum reprimere: tum aſthmaticis, epilepticis, vertiginoſis, quibus obſtructa ſunt viſcera & corpus cachecticum, in hydrope, lenta febre, calculo renum, in male cibum coquentibus, fame canina adfectis, obeſis, humidi temperamenti hominibus, hebetique ingenio: porro hieme, quo tempore pituita augeatur, denique literatis, monachis. Non tamen ante quadrageſimum annum hunc victum convenire.

EJ. *ad ſuam cathedram medicam proluſio* Patav. 1682. 4.

LORENZO CRASSO *elogii d'huomini letterati* Venet. 1666. 4.

ZACH. NIC. GOEZ *Conſilium medicum, was maſſen bey jezo umſchweiffenden Fiebern man ſeine Geſundheit vermehren und wieder zurecht bringen könne* Zwickau 1666. 4.

EJ. *apologia medicinæ, d. i. wohlgemeinte Lob und Schuzrede der rechten wahrhaften Arzneykunſt* ib. 1667. 12. TR.

EJ. *Unterricht wie man bey jezo graſſirender Peſtilenzialſeuche und Ruhr ſich præſerviren und curiren könne* 1676. 4.

EJ. *nöthiger Unterricht wie bey gefährlichen Sterbläuften præſervando & curando ſich jeder zu verhalten* ib. 1680. 4. RIV.

MATTH. RAMELOW *der jezt graſſirenden Krankheit der rothen Ruhr Beſchreibung* Goslar 1666. 4. *. Laudat ſuas radices peſtilentiales.

EJ. *kurzer Anhang wie der gemeine Mann ſich mit ſchlechten Mitteln wider die Peſt vorbewahren und heilen könne* Braunſchweig 1652. 4.

Bericht wie man ſich im Biſtum Strasburg vor anſtekenden Seuchen zu verhalten . . . . 1666. 8. BOECL.

Peſtordnung der grafſchaft Hanau Hanau 1666. 4.

Kurzer Bericht wie bey jezt graſſirender Seuche männiglich ſich verhalten ſolle Stuttgard. 1666. 8.

MEISTER ALBRECHT *neu vermehrtes Roſſarzneybüchlein* Schmalkald. 1666. 8. TREW.

BALTH KAUFMANS *arcula medicinalis chymica aperta d. i. ein ſonderbares Käſtlein etlicher nach ſpagyriſcher Kunſt ausgearbeiteten Medicamenten* Francfurt an der Oder 1666. 8. TR.

J. PUR-

J. PURGOLD *kurzer Bericht von der rohten Ruhr u. deren Zufällen* Mülhauſen 1666. 4. RIV.

J. ADAM ZAPF *von der Natur, præſervation u. Cur der jezt regierenden rohten Ruhr* Weimar 1666. 4.

GEORG LESSNER *informatorium was die Urſachen jeziger graſſirender Ruhren ſeyen* Plauen 1666. 4.

J. TACK *und* AUGUST ENGELHARDS *Erinnerung wie man ſich bey Sterbensläuften bewahren und von der angefallenen Seuche curiren möge* Darmſtatt 1666. 4.

EJ. TACKII prof. Gieſſenſis, *Chemicum conſilium von der rohten Ruhr* ib. 1669. 8.

EJ. *aliqua* in VALENTINI *praxi infallibili.*

EJ. *epiſtolæ* inter SCHELHAMMERIANAS.

Peſtordnung der Churpfalz Heidelberg 1666. 4. GRAU.

Arzneyſchaz niemahls entdekter Medicamenten Baſel 1666. 4. GRAU.

Arzneyverſchläge wider die rohte Ruhr u. Peſt Caſſel 1666. 8. GRAU.

Bericht wie man ſich bey der Seuche zu verhalten für die untere Marggrafſchaft Baden Durlach 1666. 8. UFF.

GOTTF. FOERSTERS *diſcurſus dyſentericus, oder kurze Beſchreibung der jezigen rohten Ruhr* Schleuſing. 1666. 4. TR.

Kurzes Bedenken wegen der hin und wieder einreiſſenden Seuche wie man derſelbens begegnen möge, geſtellt durch die mediciniſche Facultät zu Gieſſen 1666. 4. *. Sudorem movendum ter intra 24 horas. Tinctura bezoardica. *Peſtmixturen, Peſtlattwergen*, theriaca &c.

Bericht von dem nürnbergiſchen Pflaſter 1666. 4. TR.

§. DCCXXXVIII. DISPUTATIONES.

CHRISTOPHORI HELWIG Senioris. Profeſſoris Greifswaldenſis, peregrinatoris, qui cum MURALTO Helvetiam peragravit.

EJ. *Diſp. inaug. ad text. XXII. ſect. II. Libri II. Epid.* HIPPOCRATIS *de fluore muliebri* Baſil. 1666. 4. PL.

EJ. *de colica* Greifswald 1671. 4. M

EJ. *de hydrope* ib. 1672. 4. RIV.

EJ. *de tabe* 1672. 4. HE.

EJ. *relatio medica de morbo & obitu* CAR. GUSTAVI WRANGEL ib. 1676. 4.

EJ. *de peſte* 1682. 4.

Ej. *conſilium de peſte* Greifswald, alii Stettin 1683. 4. Tr.
Ej. *de adfectione hypochondriaca* 1685. 4. He.
Ej. *de apoplexia* 1686. 4. He.
Ej. *de pleuritide* 1686. 4. Pl.
Ej. *de ſuffocatione uterina* 1687. 4. He.
Ej. *ſpecimen pharmacologiæ ſacræ de antimonio, cicuta,* 1708. 4. *.
Ej. *de opinione iniqua rerum medicarum* 1712. 4.
Vitam habet Cl. Scheffel.

Matthias Paisenius Chemicus, *de humorum vitiis illorumque reſtitutione* Leid. 1666. 4. præeunte F. Sylvio.

Ej. *epiſtola ad amicum, qua examinatur* Andreæ Caſsii *Hamburgenſis diſp. inauguralis habita Groningæ* 1668. Amſterd. 1668. 8.

Ej. in Eph. Nat. Cur. *Dec.* I. *Ann.* IV. V. obſ. 192. Nuper puerpera, Sylvio præſente inciſa, poſt magnos colicos dolores inteſtinum & tenue, & alterum amplius, partim dilatatum partim conſtrictum habuit. Uterus grandis, in eo placentæ particulæ firmiter adhærentes, quæ putredine ſua cauſa mortis fuiſſe videntur.

Obſ. 163. Iterum cum Sylvio, qui hydropicum ex hæmoptoë inciderat, in eo fel nullum, aqua in thorace & in abdomine.

Obſ. 194. Sic ictericus homo poſt longum morbum inciſus, in quo aqua abdominis flava, ſic adeps, via ex hepate in folliculum fellis libera, meninges flavæ.

Obſ. 195. hæmoptoica, gravida. In ventriculo ſanguis effuſus, pylorus valde conſtrictus.

Obſ. 169. Iſta inciſio eſt J. v. Horne. Aqua hydrocephalici infantis, cui maximum caput, & in cerebri ventriculis aquæ 160. l. medicinales.

Arnold Stackelbeck *de podagra* Leid. 1666. 4. *.

Tammer Poutsma *de phthiſi* ib. 1666. 4. *.

Cornel de Vogel *de hydrope* ib. 1666. 4. *.

C. v. Groeneld *de febribus intermittentibus* ib. 1666. 4.

Cornel. Westwoude *de febribus* præſ. Phil. Matthæo Utrecht 1668. 4. *.

Gerhard Lammus *caſus hyſtericus variis ſymptomatibus ſtipatus* Groning 1666. 4. Hef.

Samuel Maresii *oratio in funere* A. Deusingii Groning. 1666. 4. *.

J. Placcii *Lucretia hyſterica, ſ. hiſtoria virginis ſuffocatione hyſterica laborantis* Duisburg 1666. 4.

Andreas Cassius *de febre artificiali* Kiel. 1666. 4.

Ej. *de triumviratu inteſtinali in ſuis effervescentiis repetita diſputatio* Groning. 1688. 4. præſide Tobia Andrea, recuſa Nurnberg. 1669. 12. *.

Henr. Kiellmann *de hydrope, in ſpecie de aſcite* Vindobon. 1666. 4. Hef.

SAM. DONNER *oratio chemicæ medicinæ præſtantiam propugnans* Francoſ. Viadr. 1666. 4.

MATTH. CLEMASIUS *de putredine* Lipſ. 1665. 4. ſi huc facit.

EJ. *præſagia quæ vulgo cordis vocantur* Greifswald 1698. 4.

PHIL. MULLER *de poculo ſalutis* Jen. 1666. 4. HEF.

J. LEHMAN *de Serapide Ægyptiorum Deo maximo* Witteb. 1666. 4. LEHM.

JO. WITTE *de natura* Witteb. 1666. 4. HEF.

SALOM. FLEISCHHAUER *de epilepſia* Gieſſ. 1666. 4. *.

GEORG KEUHE *de peſte* Gieſſ. 1666. 4. *.

CHR. SENNERT & J. CHRIST. SEMINARIUS *de morbo virgineo* Marb. 1666. 4.

MARTIN WILLICH præſide D. G. ROLFINK *de lue venerea* Jen. 1666. 4. Archiater inde Brandenburgicus. Vita prodiit.

J. JAENICH *de morbo hungarico* Heidelb. 1666. 4. PL.

WOLFG. UPILIO *de podagra* ib. 1666. 4. PL.

J. HENR. HEGNER *de febre tertiana intermittente* Baſil. 1666. 4. *. præſ. HIER. BAUHINO.

CHRISTOPH. JOACH. WOLPHART *de mania* Baſil. 1666. 4. PL.

EBERH. WELPER *deſcriptio fabricæ & uſus inſtrumenti critici* Argent. 1666. 4.

EJ. *Bericht der peſtilenziſcher Seuche* Strasb. 1666. 8. UFF.

J. AWEN *de incubo* Argent. 1666. 4. PL.

NIC. CAPPON & PH. MATHON *Non eſt E. unius naturæ opus criſis* Pariſ. 1666.

NIC. RICHARD & PAUL MATTOT *Non E. rheumatiſmo ſudorifera* ib. 1666.

PET. *le* MERCIER & ROB. RAOULT *E. in febribus continuis qualibet evacuatio naturæ lege ſuſcepta ſalutaris eſt & critica* ib. 1666.

CLAUD. GUERIN & LUD. MORIN *Non E. eſt inſita alicui homini naturaliter vis curandi morbos* ib. 1666.

DIONYS. JONQUET & PAUL MATTOT *E. aulicis mulieribus ſanitas firmior ab equeſtri venatione* ib. 1666.

JAC. GAVOIS & PH. MATHON *E. æſtate fructuum uſus innoxius* ib. 1666.

MICH. MARE'S & PAUL MINOT *E. pueris poſt απογαλακτισμον cibi ſolidores* ib. 1666.

MART. AKAKIA & PET. LOMBARD *E. melancholicis meri potio ſalubris* ib. 1666.

§. DCCXXXIX. DIARIA ad a. 1666.

In *Phil. Tranſ.* 1666. n. 8.

Ex ſuppreſſa tranſpiratione cutis penitus obſtructa. Pica ſalis.

N. 18. de calculis collectio, eos inter ex utero excuſſus ingens.

Apud

Apud BIRCHIUM in T. II.

De peſte. *Tokens* eſſe gangrænoſas particulas pyramidales ad oſſa uſque pergentes.

Varia a. 1666. de infuſione. Vomitum ciere, non alvum.

Epiſcopi & Cancellarii cadaver ab a. 1404. incorruptum in cavea templi Londinenſis detectum.

Nov. 14. de transfuſione feliciter perfecta a DD. KING & COKE, ut alter canis periret, alter ſalvus ſupereſſet.

Deinde die 21 fuſe D. KING de eodem, ſed repetito experimento.

Et denuo 21 Decembris.

In *Journal des ſavans* hujus anni 1666. legimus, Facultatem medicam Pariſinam die 29 Mart. antimonii uſum, quem centum ante annis proſcripſerat, ſuis permiſiſſe; cum prius acriter in hoc remedii genus inveheretur, & PALMARIUM non aliam ob cauſam ex ordine ſuo ejeciſſet, quam ob uſum chemicorum medicamentorum.

§. DCCXL. GEORGIUS WOLFGANG WEDEL.

Uxoris meæ amitam magnam in matrimonio habuit, ſupra quinquaginta annos medicinam Jenæ docuit, gratioſus præceptor & medicus, non ille indoctus, ut etiam orientales linguas calleret & in philologiam ſe diffunderet. Idem in concinnandis potiſſimum formulis elegans & peritus: in pathologia HELMONTIANAM & SYLVIANAM ſententiam ſecutus, acidi inſectator, qui plurimum ſperabat ab abſorbentibus & ſalibus volatilibus, quæ curandi ratio in Germania eo ævo dominata eſt. Sed & aſtrologiæ multa tribuebat. Id nocuit viro laborioſo, quod & praxi numeroſa diſtrahebatur, & lectionibus multas horas impendebat, & frequentiſſimis promotionibus doctorum, id enim fuit gloriæ Jenenſis ſeculum. Medicamenta varia invenit, quæ etiam nunc locum ſuum in diſpenſatoriis tenent.

EJ. præſ. ROLFINKIO *diſp. de pollutione nocturna* Jen. 1667. 4. TR.

EJ. eſt *diſſ. de diebus criticis* Jen. 1667. 4. *. 1678. 4. *.

EJ. *de diureticis* Jen. 1667. 4. *.

EJ. *de opio* ib. 1667. 4. HEFF.

EJ. *de vomitu* 1673. 4. HE.

EJ. *de pleuritide* 1674. 4. HE.

EJ. *de mania* 1673. 4. HE.

EJ. *oratio in funere* G. ROLFINK Jen. 1673. 4. *.

Ej. & auctor ZEIDLER *æger epilepticus* Jen. 1673. 4. *.

Ej. *caſus laborantis coryza* ib. 1673. 4. *.

Ej. & auctoris SCHLAPERIZZII *de mania* 1673. 4. *.

Ej. & auctoris J. ROESER *æger epilepticus* 1673. 4. *.

Ej. *de diarrhœa* 1673. 4. *. Mors ab arſenico, poſt vehementem hypercatharſin.

Ej. & auct. ROTTENBERGER *de diæta litteratorum* 1674. 4. *. 1709. 4. HE.

Ej. *arthritis vaga ſcorbutica* 1674. 4. *.

Ej. *de febre petechiali* 1674. 4. *.

Ej. *ægra pleuritica* 1674. 4. *. auct. WESENER.

Ej. & auct. R. NEUENHAHN *de ſcabie* 1674. 4. *.

Ej. & auct. SCHMID *æger palpitatione cordis laborans* 1674. 4. *.

Ej. & auct. OSTERLAND *de colica* 1674. 4. *.

Ej. *æger laborans colica* 1674. 4. HE. niſi eadem eſt.

Ej. & auct. CHEMNIZ *æger hydropicus* 1674. 4. *.

Ej. *æger hydropicus* 1674. 4. HE.

Ej. *æger tertianarius* 1674, 4. HE.

Ej. *de ſetaceis* 1674. 4. HE.

Ej. *de partu difficili* 1675. 4. *,

Ej. & ANT. WELLER *juvenis ictero flavo laborans* 1675. 4. *.

Ej. & auct. HEIDENREICH *juvenis melancholia laborans* 1675. 4. *.

Ej. *de colica* 1675. 4. *.

Ej. *de purgantibus rite adhibendis* 1675 4. *. Meretrices ſæpe draſtica ſumere, neque ideo abortare.

Ej. *ægra dyſenterica* 1675. 4 HE.

Ej. *de venæ ſectione rite adhibenda* 1675. 4. HE.

Ej. *æger hypochondriacus* 1675. 4. HE.

Ej. & ZOPF *de vomitoriis rite adhibendis* 1676. 4. *.

Ej. & WEIGEL *ægra ſuppreſſione menſium laborans* 1676. 4. *.

Ej. & A. HAMPE *de ſuffimentis* 1676. 4. *.

Ej. *æger ſingultu ex febre maligna laborans* 1676. 4. A. BECKER.

Ej. *de morbo hypochondriaco* 1676. 4. *.

Ej.

Ej. & auct. Grundel *de epilepſia* Jen. 1676. 4. *. 1683. 4. *.

Ej. *de epilepſia hyſterica* ib. 1676. 4. He.

Ej. *æger pollutione nocturna laborans* 1676. 4. A. Bucking.

Ej. *de paralyſi* 1677. 4. *.

Ej. & G. C. Schelhammer *de voce ejuſque affectibus* 1677. 4. *. egregia diſputatio.

Ej. *de elæoſaccharis . . . . præcipitatis* 1677. 4.

Ej. *de pharmacia diſſ.* VIII. 1677. 4. He.

Ej. *æger incubo laborans* 1678. 4. He.

Ej. & auct. Schott *de variolis & morbillis* 1678, 4. *.

Ej. & auct. Aeplin *æger incubo laborans* 1678. 4. *.

Ej. *de urinis earumque ſignificationibus* 1678. 4. *.

Ej. *de dentitione infantum* 1678. 4. He.

Ej. *de medicamentorum compoſitione* 1678. Haen.

Ej. & auct. Eckhard *æger hæmorrhoidibus dolentibus & immodicis laborans* 1679. 4. *.

Ej. & auct. Block *æger hæmorrhagia narium laborans* 1679. 4. *.

Ej. *æger nephritide laborans* 1680. 4. *.

Ej. & A. Muller *perniones* 1680. 4. *.

Ej. *de apoplexia* 1680. 4. *.

Ej. *æger vomitu cruento laborans* 1680. 4. *.

Ej. *de pervigilio* 1680. 4. He.

Ej. *de ſyncope* 1680. 4. He.

Ej. *de dolore iſchiadico* 1680. 4. *.

Ej. *de catarrho ſuffocativo* 1681. 4. He.

Ej. *de bubone peſtilenti* 1681. 4. He.

Ej. *virgo volvulo ex hernia laborans* 1681. 4. He.

Ej. ſ. qui ſe auctorem dicit, Dan. Henr. Ulrich, *æger peſte laborans* 1681. 4. *.

Ej. *æger laborans dolore iſchiadico* 1681. 4.

Ej. auct. Reſp. *æger laborans dolore iſchiadico* 1681. 4. *.

Ej. *de gibbere* 1681. 4. *.

Ej. *de chloroſi, ſ. fœdis virginum coloribus* Jen. 1681. 4. *.

Ej. *de peſte* ib. 1681. 4. Haen.

Ej. *de venenis & bezoardicis* 1682 4. He.

Ej. *æger vertigine laborans* 1682. 4. He.

Ej. *æger paralyſi laborans* 1682. 4. He.

Ej. *æger laborans ſyncope* 1682. 4. *.

Ej. & auctoris R. Kinner *æger eryſipelate laborans* 1682. 4. *.

Ej. & auctoris R. Gerberi *æger vertigine laborans* 1682. 4. *.

Ej. *æger paralyſi laborans* 1682. 4.

Ej. *morbi a faſcino* 1682. 4. *. Propriam habet hiſtoriam virginis, cui aciculæ de pectore poſt plurimos dolores eruperunt: Deinde animalcula de cutis poris erepſerunt, & ex femore avium unguiculi. Senſit tamen vir Cl. talem alioſque morbos, quos pro ſeculi ſuperſtitione faſcino tribuebant, & naturæ opus fuiſſe, & medicamentis ceſſiſſe. Calculi bilarii ter mille.

Ej. *chorea S. Viti* 1682. 4. *.

Ej. & Loeuw *de lue venerea* 1682. 4. *.

Ej. *de fluore albo* 1682. 4. *.

Ej. *de nutritione & atrophia* 1682. 4. *.

Ej. & Kinner *de raucedine* 1683. 4. *.

Ej. & auctoris J. M. Bertuch *æger mictu cruento laborans* 1683. 4. *.

Ej. *de convulſione ad praxin clinicam accommodata* 1683. 1683. 4. *.

Ej. *de antipraxi viſcerum* 1683. 4. *. Auctoris R. Spielenberger.

Ej. *æger mictu cruento laborans* 1683. 4. He.

Ej. *de ægro catarrho ſuffocativo laborante* 1683. 4.

Ej. *vita humorum morbifica* 1684. 4. *.

Ej. & Muller *de convulſione* 1684. 4. *.

Ej. *ophthalmia* 1684. 4. He.

Ej. & Neuse *de melancholia* 1685. 4. *.

Ej. *de hydrope* 1685. 4. *.

Ej. *de ictero* 1685. 4. He.

Ej. *de peſte ſpicilegium* 1685. 4.

Ej. *de Saule energumeno* 1685. 4. He.

Ej. & Hopf *de cephalalgia in genere* Jen. 1686. 4. *.
Ej. *de ſomno præternaturali* ib. 1686. 4. *.
Ej. *de clavo pedis* 1686. 4. He.
Ej. *de conſenſu partium* 1686. 4. He.
Ej. *de empyemata* 1686. 4. He.
Ej. *de fundamentis empiricorum* 1686. 4. He.
Ej. *de ſudore Chriſti cruento* 1686. 4. He.
Ej. *uſus cucumerum innoxius* 1686. 4. *.
Ej. *ægra dyſenteria laborans* 1687. 4. He.
Ej. *de peripneumonia* 1687. 4. He.
Ej. *de ſcorbuto* 1687. 4. He.
Ej. *de unguento anodyno* progr. 1687. 4.
Ej. *de naturæ miniſtro medico* 1687. 4. *. progr.
Ej. & J. Leonhard Hechtel *de nævis maternis* 1688. 4. *.
Ej. *de colica ſcorbutica* 1688. 4. He.
Ej. *de menſium fluxu immodico* 1688. 4. He.
Ej. *de phthiſi* 1688. 4. He.
Ej. *de quadrageſima medica* 1688. 4. He.
Ej. *de tuſſi* 1688. 4. He.
Ej. *venus medica & morbifera* 1688. 4. He.
Ej. *de morbo craſſo Hippocratis* 1688. 4.
Ej. *æger quartana laborans* 1688. 4. He.
Ej. *de cardialgia* 1688. 4. He.
Ej. *de bile ejuſque morbis* 1689. 4. *.
Ej. *naturæ miniſter medicus* 1689. 4. *.
Ej. *de ægro catarrho ſuffocativo laborante* 1689. 4. He.
Ej. *de contagio & morbis contagioſis* 1689. 4. He.
Ej. *de demonſtratione Hippocratica* 1689. 4. He.
Ej. *de ileo* 1689. 4. *.
Ej. *de morbis præcordialibus* 1689. 4. He.
Ej. *phyſiologia pulſus* 1689. 4. He.
Ej. *de ſimilitudine morborum* 1689. 4. He.
Ej. *de oblivione* 1690. 4. *.

Ej.

Ej. *de notis graviditatis* Jen. 1690. 4. *.

Ej. *de catalepſi rariſſimo affectuum* ib. 1690. 4. He.

Ej. *de inſomniis* 1690. 4. He.

Ej. *de palpitatione cordis* 1690. 4. *.

Ej. *de purpura puerperarum* 1690. 4. He.

Ej. *de tranſplantatione morborum* 1690, 4. He.

Ej. *de ileo* 1690. 4.

Ej. *de cucurbitula ſicca* 1691. 4. He.

Ej. *de amarorum natura & uſu* 1692. 4. He.

Ej. *de febribus intermittentibus* 1692. 4. He.

Ej. *de natura & uſu acidorum* 1692. 4. He.

Ej. *de ſuſpendio virginum* 1692. 4. He.

Ej. *de vini dulcis plenis* 1692. 4. He.

Ej. *de nyctalopia* 1693. 4. *.

Ej. *de fæcula Coa* 1693. 4. He.

Ej. *de mania* 1693. 4. *.

Ej. *de dulcium natura, uſu & abuſu* 1694. 4. He.

Ej. *de acidulis* 1695. 4. He.

Ej. *de thermis* 1695. 4. He.

Ej. *de paralyſi univerſali* 1695. 4. He.

Ej. *de morbis tartareis* 1695. 4. He.

Ej. *de aromaticorum natura, uſu & abuſu* 1695. 4. *.

Ej. *de arthritide* 1695. 4.

Ej. *de febre magna* 1695. 4. He.

Ej. *de frigore morbifero* 1659. 4. *.

Ej. *de hydrophobia* 1695. 4. *.

Ej. *de pruritu* 1696. 4. He.

Ej. *de oleis deſtillatis* 1696. 4. He.

Ej. *de fætore præternaturali* 1696. 4. He.

Ej. *de acrium natura, uſu & abuſu* Jen. 1696. 4. *.

Ej. *æger memoriæ debilitate laborans* ib. 1696. 4. *.

Ej. *de febre ephemera* 1696. 4. He.

Ej. *de febre maligna* 1696. 4. He.

Ej. *de morbo Nabalis* 1696. 4. He.

Ej. *de verrucis* 1696. 4. *. Succus eſulæ in mitiori malo ſufficit.

Ej. *de cholera* 1697. 4. He

Ej. *de inflammatione renum* 1697. 4. He.

Ej. *de oleoſorum natura, uſu & abuſu* 1697. 4. He.

Ej. *de ſudore Anglico* 1697. He.

Ej. *de terreorum natura, uſu & abuſu* 1697. 4. He.

Ej. *de terrore* 1697. 4. He.

Ej. *de auſterorum natura, uſu & abuſu* 1698. 4. He.

Ej. *de corroſivorum natura, uſu & abuſu* 1698. 4. He.

Ej. *de metu* 1698. 4. He.

Ej. *de tinctura bezoardica eſſentificata* 1698. 4. He.

Ej. *de vino medico* 1698. 4. He.

Ej. *de ructu* 1698. 4. Haen.

Ej. *æger iſchuria laborans* 1699. 4. He.

Ej. *de lactis defectu* 1699. 4. He.

Ej. *lemmata medica* 1699. 4. *.

Ej. *bubo peſtilens* 1699. 4. *.

Ej. *de ſpaſmo cynico* 1701. 4. He.

Ej. *ſummaria critica* 1701. 4. ſi recte.

Ej. *de ſalſorum natura, uſu & abuſu* 1702. 4. He.

Ej. *de morbo phœniceo Hippocratis* 1702. 4. He.

Ej. *de purgatione mechanica* 1702. 4. *.

Ej. *de aquarum natura, uſu & abuſu* 1702. 4. He.

Ej. *de uſu ligaturarum in hydrope* 1703. 4. *.

Ej. *de theriaca cœleſti* Jen. 1703. 4. He.
Ej. *de cura palliativa* ib. 1703. 4. He.
Ej. *de herpete* 1703. 4. He.
Ej. *de hercule medico* 1703. 4. He.
Ej. *de dyſuria* 1704. 4. He.
Ej. *αγωνια Chriſti* 1704. 4. He.
Ej. *de vomitoriis* 1704. 4. He.
Ej. *de affectibus animi in genere* 1705. 4. He.
Ej. *de amauroſi* 1705. 4. He.
Ej. *de Lazaro ante portam* 1705. 4. He.
Ej. *de ſuppreſſione menſium* 1706. 4. He.
Ej. *de tumoribus teſtium* 1706. 4. He.
Ej. *de vita longa* 1707. 4. He.
Ej. *de apoplexia ex epitome praxeos clinicæ* 1707. 4. He.
Ej. *de dolore capitis* 1707. 4. He.
Ej. *de melancholia ex epitome* &c. 1707. 4. He.
Ej. *de paralyſi* itidem 1707. 4. He.
Ej. *de vertigine* itidem 1707. 4. He.
Ej. *de affectibus ſoporoſis & catalepſi ex epitome praxeos clinicæ* 1708. 4.
Ej. *de epilepſia* itidem 1708. 4. *.
Ej. *de incubo* perinde 1708. 4. He.
Ej. *de mania* perinde 1708. 4. He.
Ej. *de præſervatione variolarum retrocedentium* 1708. 4. Pl.
Ej. *de catarrho* 2 diſp. 1709. 4. *.
Ej. *de atretis* 1709. 4. He.
Ej. *de ſputo cruento* 1709. 4. He.
Ej. *de teneſmo* 1710. 4. He.
Ej. *de adſtrictione alvi* 1710. 4. He.
Ej. *de hæmorrhagia narium* 1710. 4. He.
Ej. *de phrenitide ex epitome* &c. 1710. 4. He.
Ej. *de præſervatione variolarum* 1711. 4. He.
Ej. *de ſale volatili oleoſo* 1711. 4. He.
Ej. *æger colica ſaturnina laborans* 1721. 4. He. Opium valde noxium eſſe.

Ej.

Ej. *de impotentia virili* Jen. 1712. 4. *.

Ej. *de excutia ventriculi* ib. 1712. 4. *.

Ej. *ſynopſis qualitatum & effectuum medicamentorum* 1712. 4. He.

Ej. *de ophthalmia* 1713. 4. *.

Ej. *de tuſſi ex epitome* &c. 1714. 4. He.

Ej. *de ſtatu neutro* 1714. I. II. 4. He.

Ej. *de pleuritide ex epit.* &c. 1714. 4. He.

Ej. *de peſtilentia ex ſacris* 1714. 4. He.

Ej. *de viſus imbecillitate & defectibus* 1714. 4. *.

Ej. *de ſterilitate* 1714. 4. *.

Ej. *de ægra mola laborante* 1714. 4*. globo ponderoſo, duro, cum lacte in mammis.

Ej. *aſthma ſpaſmodico hypochondriacum periodicum* 1714. 4. He.

Ej. *de hæmoptyſi ex epit.* &c. 1714. 4. He.

Ej. *de hypercatharſi* 1714. 4. He.

Ej. *de phthiſi ex epit.* &c, 1714. 4. He.

Ej. *de fruſtranea & inconvenienti medicamentorum adhibitione* 1715. 4. He.

Ej. *de ſyncope & lipothymia ex epit.* &c. 1715. 4. He.

Ej. *de coſmeticis in ſacris* progr. 1716. 4. He.

Ej. *æger ictero calido laborans* 1716. 4. He.

Ej. *de angina ex epitome* &c. 1716. 4. He.

Ej. *de gutta ſerena caſus* 1716. 4. He.

Ej. *de palpitatione cordis ex epitome* 1716. 4. He.

Ej. *de ægra ſtrangulatione uteri ſyncoptica laborante* 1717. 4. He.

Ej. *de aſthmate ex epitome* &c. 1717. 4. He.

Ej. *de peripneumonia, empyemate & abſceſſibus internis ex epitome* 1617 4. He.

Ej. *de cantharidibus* 1717. 4. He.

Ej. *de catarrho ſuffocativo* 1717. 4. He.

Ej. *de morbo Jorami* 1717. 4. *.

Ej. & J. Christ. Wolf auctoris *de morbo ſpaſmodico epidemico maligno in Saxonia, Luſatia graſſante* 1717. 4. He. *. bona diſp.

Ej. *de colchico veneno & alexipharmaco* Jen. 1718. 4. *. Credulus colchicum ſuſpenſum peſtis pericula avertere perſuadetur.

Ej. *de hæmorrhagia narium ex epitome* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de ileo* 1718. 4. He.

Ej. *de morbis acutis febre ſtipatis, ſ. febribus acutis continuis* 1719. 4. He.

Ej. *de paralyſi* 1719. 4. He.

Ej. *de officio ægrotantium* 1719. 4. He.

Ej. *de femina duodecim annorum profluvio ſanguinis laborante* 1719. 4. *.

Ej. *de cardialgia ex epitome* 1719. 4. *.

Ej. *de elixirio proprietatis* 1719. 4. He.

Ej. *de hydropico diureticis curato* 1720. 4. He.

Ej. *de mutationibus aeris* 1710. 4. He.

Ej. *de morbis ani Philiſtæorum* 1720. 4. *.

Ej. *de regimine puerperarum* 1720. 4. He.

Ej. *de ſtranguria ſenili* 1721. 4. He.

Ej. *de verberibus medicis* 1721. 4. He.

Programmata u. Lebenslauf G. W. Wedels Jen. 1723. 4. He.

Sed etiam libros non pauciſſimos edidit. *Opiologia* prima prodiit, *ad normam naturæ Curioſorum* conpilata Jen. 1674. 4. *. Analyſis aliqua opii chemica, ut memor ſis, eo ævo voces chemicas nondum accurate definitum habuiſſe ſenſum, ſal volatile enim vaporoſum opii nominat, quod idem ſit mercurius. Infantes ſæpe ab uſu Jalapæ ſumtæ dormire. Vires opii eſſe in ſulfure narcotico, hinc exhalatione ejus medicamenti vires frangi. Menſtrua, doſes. J. Theodorum Schenckium ob hæmoptyſin ſcrupulum integrum ſumſiſſe, ſe ad conpeſcendam diarrhœam contumacem grana decem dediſſe. Recte monet, opium ſæpe potius dolores ſopire, quam ſomnum facere; mihi per annos opio uſo, ſemel omnino ſomnum civit, plus centies excuſſit. Addit vir Cl. fere ſemper perſpirationem & ſudorem movere, nonnunquam vomitum ciere, raro diarrhœam (cum conſtantiſſime mihi alvum ſiſtat) In febre intermittente ſæpe profuiſſe: in continuis febribus & malignis melius operari, ſi cum volatilibus conjunxeris. Paracelsum grana tria in phrenitide felici eventu imperaſſe. Porro in quibus morbis conveniat, phthiſi &c.

Ej. *exercitationes pathologicæ* Lipſ. 1675. 4.

Ej. *Pharmacia in artis formam redacta* Jen. 1677. 4. *. Enchiridion operationum pharmaceuticarum, non excluſis fermentationibus, diſſolutionibus, metallorum etiam tractatione varia. Deinde producta chemica, aquæ ſtillatitiæ, balſama,

balſama, quæ inter oleum nucis moſchatæ expreſſum præfert. Cauteria quo efficaciora eo minus dolere. Cineres, & inprimis antimonium diaphoreticum. Eſſentiæ, extracta, feculæ, quas non putat inutiles eſſe. Olea, magiſteria, terrea tamen non facit maximi. Sales lixivi vegetabilibus formaliter inſunt. Sirupi, ſpiritus &c.

Ej. *theoremata medica, ſ. introductio in medicinam* Jen. 1677. 12 1692. 12.

Ej. *tabulæ ſynopticæ de compoſitione medicamentorum extemporanea* ib. 1678. f.*.

Ej. *de medicamentorum facultatibus cognoſcendis & applicandis ll. duo* ib. 1678. 4. *. De modo cognoſcendi de viribus, medicamentorum: malles hic ſignaturas omiſiſſet. Sapor. Experimentum. Qualitates GALENICÆ. Claſſes medicamentorum per ſuos effectus. Deinde medicamenta topica, ut certe credebatur, cephalica, cardiaca, etiam ſplenetica, ex veterum placitis. Purgantia, eorumque formulæ, eadem gratiora. Jalapam laudat. Emetica fere reformidat. Aquam benedictam RULANDI ad inventoris ſcriptionem paratam præfert. Sudorifera ad expulſionem optima.

Ej. *de medicamentorum compoſitione extemporanea ad uſum hodiernum accommodata l.* Jen. 1678. 4. *. 1683. 4. *. Inter libros Cl. viri utilitate eminet. Formæ medicamentorum, pilulæ, pulveres, decocta, ad quamque formam doſes vehiculi, aut maſſæ, quæ medicamentum princeps recipiunt, & corrigentium. Ob elegantiam & gratiam has ſcriptiones ab omnibus laudari vidi.

Ej. *progreſſus Academiæ Naturæ curioſorum* Jen. 1680. 4. *. Elogium novæ ſocietis & catalogus membrorum.

Aliud programa cum *Dec.* II. *Ann.* I. dedit.

Ej. *amœnitates materiæ medicæ* Jen. 1684. 4. *. ex quatuordecim diſputationibus natæ. Generalia de actione medicamentorum, de modo quo eorum facultates adgnoſcantur Qualitates primæ; deinde ſecundæ & tertiæ, fere ut in *l. de medicamentorum facultatibus*, cephalica, thoracica, purgantia &c. ſed fuſius hic & per ſingula. Bezoardica, quibus multum tribuit. Recte monet, aliis venenis alia & alia auxilia opponi debere. Morbos peſſimos, etiam peſtem, ſi continuo mederi licuerit, poſſe a medico ſuperari. Dyſenteriam peſſimam tinctura bezoardica ſub initio morbi ſumta expugnatam, tum alios reſtitutos, qui cum infectos peſte inviſebant, prima ſymptomata peſtis jam perceperant. Quare ſemper & ubique debere ſub initia morbi alexipharmaca exhiberi.

Una prodiit *ſyllabus materiæ medicæ ſelectioris.* Ad titulos nempe indicationum ſola nomina & forma. Recuſus eſt Jen. 1735. 4.

Ej. *pharmacia acroamatica* Jen. 1686. 4. *. Quindecim ſunt diſputationes conjunctim recuſæ. Idem ordo qui *Pharmaciæ in artis formam redactæ*, & perinde operationes, ut vocant, pharmaceuticæ, & chemicæ, ſed plenius.

Ej. *pathologia medico dogmatica* Jen. 1692. 4. Pl.

Ej. *aphoriſmi aphoriſmorum, i. e. Aphoriſmi Hippocratis in poriſmata reſoluti* Jen. 1695.

Ej. *exercitationes pathalogico practicæ therapeuticæ* ib. 1699. 4.

Ej. *exercitationes ſemeiotico pathologicæ* ib. 1700. 4.

Ej. *theoria ſaporum medica* ib. 1703. 4. *. Diſputationes undecim conjunctæ, acida nempe, ut vidimus, amara, auſtera, dulcia, aquoſa &c. Acidorum proprietates. Febrifuga eſſe tamen contra propriam hypotheſin fatetur. Mulieribus nocere. Deſtillando amarorem deſtrui, calefacere cæterum amara, ſiccare, acidum ſubigere, ſæpe alvum ducere, putredini reſiſtere, hinc morbis putridis bezoardicorum auxiliorum loco eſſe. Ita fuſe per omnia.

Ej. *l. de morbis infantum* Jen. 1717. 4. *. Accurate, etiam de atretis, arenulis, urina difficili &c. Plurimum formularum abſorbentium. A nævo caput infanti ad annum uſque duodecimum juſto grandius. Adverſus reſpirationem interceptam optimum auxilium eſt, vomitum ciere. Ad unguem & vulnera corneæ tunicæ pinguedo viperina. Pædanchone in vicinia Jenæ viſa. Morbos a faſcino admittit, ut tamen medicamentis ſanari poſſint Ipſe vidit, ſerpentem ab infante trimulo egeſtum. Febres infantum minus habent periculi. Eorum criſes ſeptimo die pro decimo quarto fiunt. Multum bezoardicorum & calidiorum.

Ej. *exercitationum medico philologicarum ſacrarum & profanarum Centuria* ib. 1702. 4. *. Huc faciunt ex his programmatibus primæ duæ *Decades* anni 1686.

Ej. *de morte Judæ proditoris.* Exempla volvuli & diſrupti inteſtini.

Ej. *de morte* M. Attilii Reguli *ex perpetuis vigiliis.*

Ej. *de vultu ſpeculo corporis.*

Ej. *de utero morborum auctore.*

Ej. *de coloribus medicis.*

Ej. *de catarrho & rheumatiſmo.*

Ej. *de pulſu & ſpeciatim intercurente.*

Ej. *de fundamentis methodicorum.*

Tertia Decas Jen. 1687. 4. *.

Ej. *de morbis ſenum Salomoneis.*

Ej. *de fortuna medici.*

Ej. *de potu calido & frigido.*

Ej. *de fundamentis empiricorum.*

Ej.

Ej. *de ſtatu aeris auſtrino.*

Decas IV. 1689. 4.

Ej. *de unguento nardino.*

Ej. *de morbo Hiobi.*

Ej. *de morbo craſſo Hippocratis.* Colicam eſſe ſcorbuticam. Calculi poſt multa tormina per anum egeſti.

Ej. *de morbo inſpectato.*

Decas V. 1691. 4. *.

Ej. *de paralyſi, torpore &c.* Dolore alicubi nato ſenſus & motus brachio redibat.

Ej. *natura morborum medica.*

Decas VI. Jen. 1692. 4. *.

Ej. *de polymathia medica.*

Ej. *de contractura dæmoniaca.*

Ej. *de morbo & herba ſolſtitiali.* Illum morbum phthiſin eſſe.

Decas VII. Jen, 1694. 4. *.

Ej. *de morbo R. Hiskiæ.* Anginam fuiſſe.

Ej. *de maza Hippocratis.*

Decas VIII. Jen. 1696. 4. *.

Ej. *De paralyſi univerſali, & particulari. De paralyticis S.S. De medicamine faciei.* Coſmetica aliqua veterum.

Decas IX. Jen. 1699. 4. *.

Ej. *exſpectatione medica.*

Ej. *de hippocrate chemico, ex l.* 1. *de diæta.*

Dec. X. Jen. . . . .

Ej. *de morbo ſapientiæ.* Spaſmum eſſe cynicum, ſed oriri ex vitio diaphragmatis, quo hoc loco vox φρένες pertineat.

Nonnulla programmata, quæ ſolitaria poſſideo, cum *diſputationibus* recenſui.

Eorumdem *exercitationem Centuria* II. Jen. 1704. 4. *. Sed nonniſi quinque hujus centuriæ decades prodierunt.

Decas I. pleraque diximus.

De

De claudis N. Teſtamenti.

De Baſilio Valentino vero artifice ejuſque ſcriptis.

Decas II. 1708. 4. *. Non facit ad nos.

Decas III. 1711. 4. *.

De formulis loquendi & præſcribendi medicis in ſ. ſcriptura.

De Paulo a vipera demorſo.

Decas IV. 1715. 4. *.

Præter jam dicta huc facit *de lepra in ſacris* quæ ſit lepra Arabum.

Decas V. ib. 1720. 4.

Duo programmata de morbo Jorami, qui ſit lienteria.

De hydropico divinitus curato.

Ej. *catalogus ſcriptorum* G. W. WEDEL Jen. 1679. 4. *. 1709. 4. B. BUN.

Ej. *praxeos clinicæ ſect.* 1. *de morbis capitis* Jen. 1710. 4.

Ej. *epitome praxeos clinicæ* Jen. 1720, 4.

Ej. *exemplar MS. praxeos clinicæ compendium ſecundum codicem* B. TIMÆI Jen. 1707. 4.

In E. N. C. multas obſervationes edidit.

Dec. I. *ann.* II. *obſ.* 43. dyſenteria, ſed indolens. Sanguis ſurſum in dyſenteria pariter egeſtus.

Obſ. 46. flatus per penem emiſſi.

Obſ. 125. viperæ adeps ad unguem utilis, ad tubercula, ad rubedinem, ad ophthalmiam.

Obſ. 126. incipiens cataracta felle viperæ diſcuſſa.

Obſ. 129. uſus terræ catechu in urinæ incontinentia felix.

Obſ. 193. a ſanguine grumeſcente lipothymiæ, palpitatio cordis.

Obſ. 198. diabetes, ut urina ter & ſexies potum ſuperaret, eventu funeſto: Id malum ſucci betulæ uberrimo potui tribuit.

Obſ. 230 a gibbo in infante paralyſis, & obſ. 231. univerſi corporis paralyſis, etiam ſphincterum, ſanata aromaticis, formicarum balneo.

Obſ. 233. phthiſis a pulmone purulento.

Obſ. 137. pulſuum intermittentium exempla.

Obſ.

Obſ. 238. In ileo opio conpreſſus vomitus, malum purgante medicamento ſuperatum.

Ann. III. ad 1672. obſ. 14. Vitriolum album in aqua ſolutum, inque nares datum, utile in catarrhis errhinum.

Obſ. 16. a calce viva in officina hauſta, calculus pulmonis calcarius.

Obſ. 21. hyoſcyami ſumti noxæ acidis ſuppreſſæ.

Obſ. 24. menſes per alvum fluentes.

Obſ. 141. A nummo deglutito ſapor ærugineus ſpiritu ſalis ſublatus, & puer a nummo argenteo argenteo majori intruſo adhibitis lubricantibus nihil paſſus; ſic ab anulis æneæ catenæ.

Ann. IX. X. obſ. 20. Vomitus ſanguinis in matrona demum funeſtus. Omnia vaſa inania, lien permagnus: vas breve calami ſcriptorii diametro, per cujus ramos, ſtyli, ut putat, in ventriculo caveam penetrabant; ventriculus ipſe ſanguine plenus, in hepate duo calculi. Pulvere ſtyptico ex laudano, & ſanguine draconis potiſſimum conpoſito, ſæpe ſe hoc malum ſanaſſe.

Obſ. 21. purpura ſcorbutica ab acuta illa diverſa.

Obſ. 41. Quartana, quam inverſam vocat, in qua duo paroxyſmi, tertiuſque dies liber.

Obſ. 84. A tuſſi urina præter voluntatem expulſa.

Obſ. 169. pila hœdina. Pila ex ventriculo cervi, moſchi odore.

Dec. II. Ann. I. Catalogum dedit *Naturæ Curioſorum.*

Obſ. 7. A lumbricis cruentus vomitus.

Obſ. 10. ſyncope in aliquot juvenibus ſimilis, in eorum altero lethalis, cum omnia revomuiſſet.

Obſ. 11. Excreſcentiæ & verrucæ tactu manus mortuæ ſanatæ.

Obſ. 159. pila pilis farcta ex ventriculo cervi.

Ej. *oratio de cauſis diritatis peſtilentialis*, in *appendice* hujus *Anni.*

Dec. II. Ann. II. obſ. 144. Senex ictericus periit, ſanguine per os, nares, aures, oculos effuſo.

Obſ. 145. pulſus intercurrens.

Obſ. 148. ſqq. Epilepticorum ſymptomata, inter alia pica abſurdorum.

Obſ. 160. qui toti frigidi vitam tamen traxerunt: exſpiratio frigida mortis nuntia.

Obſ. 182. diarrhœa cruenta cum teneſmo: deinde parenchymata quaſi lienis ſimilia ad libras aliquot egeſta.

In *Appendice* mors Arii & Judæ a rupto inteſtino.

Ann. VI. obſ. 5. 6. de incommodis ex uvulæ defectu natis. Mala deglutitio, ut adſumta regurgitarent, vox rancida.

Obſ. 217. Vera inflammatio renis cum maximo dolore.

Obſ. 218. Qui ſemuncem aloes ſumſerat nullo inde malo.

Ann. VI. obſ. 88. Poſt variolas tuſſis pulmonalis & tabes.

Obſ. 89. Lepidium cum pane comeſtum inſigniter antiſcorbuticum.

Obſ. 90. ad arthritidem ſpiritus & ſal volatilis lumbricorum.

Obſ. 115. in docto viro varices non abſque periculo apertæ.

In Centur. X. obſ. 81. Plica pene quatuor ulnarum longitudine.

Obſ. 82. Qui uncialem argenteum deglutivit, periit: nummus in cæco inteſtino, ſpaceloſo, repertus eſt, ipſe nigricans.

In *actis Hafnienſibus* vol. II. obſ. 44. de dyſenteria epidemica anni 1669. Gangrænoſos plurimos perire. Singultus funeſtus. Cum hydrope fere uteri prolapſum conjungi.

Obſ. 49. cor in dextro latere pulſans. Flatus per penem.

In *Actis Hafn.* Ann. III. obſ. 58. Canis ren a maximo lumbrico totus conſumtus.

IDEM VALESCI *de* TARANTA *Philonium* Fr. Lipſ. 1680. 4.*. cum præf. edidit.

Et G. ROLFINK *epitomen methodi cognoſcendi & curandi affectus* C.H. Jen. 1675. 4.

§. DCCXLI. VARII.

CHRISTIAN FRID. GARMANN Phyſici Chemnienſis diſp. inaug. *de nutritione infantum ad vitam longam* Lipſ. 1667. 4.

EJ. *de miraculis mortuorum* ll. III. præmiſſa eſt diſſertatio *de cadavere & miraculis in genere* Lipſ. 1670. 4.*. Hoc opus a filio auctoris EMANUELE HENRICO GARMAN recuſum Dreſd. 1709. 4. *. inſigniſſime auctum eſt. Spiſſa collectio. In præmiſſa diſſ. de cadavere longa ſeries mortuorum, ut putabantur, qui ad vitam redierunt, apoplecticorum, ſuffocatorum, lethargicorum, ſed miſtæ fabulæ veris. Ecſtaticorum exempla. Mortis contemplatio, & de vita poſt mortem ſuperſtite aliqua.

Diſſ. II. de miraculis, potiſſimum etiam de curationibus morborum miraculoſis,

culoſis, de morbis a *Deo* ave ſanctis immiſſis, ſanctorum & reliquiarum poteſtas medica, tum Dæmonum. Capillorum poſt mortem incrementum, a vita propria, & a ſua anima vegetabili factum. Cadavera, quæ poſt mortem mandere dicuntur. Multa de ſagis, de dæmonibus, deque ſagis a morte tam diu in ſepulchro mandentibus, peſtemque ſuſtentantibus, quoad cadavera earum capite truncarentur. Deinde vampyrorum fabella. Faciei a morte mutatio, morbique quorum ſimilis eſt poteſtas. Hiſtoriolæ cordis a flammis intacti; & hominum ignem impune tractantium. Abdominis a morte diſruptio, ut viſcera effundantur, ſic a venenis, & in Ario. Partus a morte exempla, & erectio penis, inque univerſum de hac ipſa erectione variis ex cauſis, etiam ab opio nata. Maculæ cadaverum, & maculæ indices veneni. Contagium cadaverum. Eryſipelas funeſtum ab adhalatione. Sed per omnia non datur ire.

Ej. *epiſtolarum centuria* pariter a filio E. Henrico edita Róſtock 1714. 8.*. Tituli omnino ad rem medicam faciunt, diſſertationes autem leviter rem ipſam tangunt, ut ab epiſtolis familiaribus exſpectes. Sudoriferorum in malignis morbis, in venenis, laudes. De chirurgia infuſoria conſilia. Se etiam canibus liquores infudiſſe, diverſos autem ejuſdem liquoris infuſi effectus vidiſſe. Grana ſeptemdecim opii a cane impune tolerari, venis infuſa effectum ſuum edere. In catello modo nato varia ſe infudiſſe, effectum exſpectatum edidiſſe ſingula. Medicamento ſuo, quod cortice peruviano potius ſit, hypochondriacum morbum ſe curaſſe. Scorbutum poſcere diaphoretica, non purgantia. Maculæ ſcorbuticæ. quæ a morte adparent. Tumores poſt febres ſuperſtites in liene, ut etiam trium libr. cum ſemiſſe pondere eſſet. Sabulum in urina ſcorbuticorum, etiam flavum & nigrum viſum. Conſtans acidorum vomitus, cum malo ſtatu ventriculi conjunctus. Tumentes in ſcorbutico artus. Scorbutici difficulter purgantur, aphoni frequenter fiunt & derepente exſtinguuntur. Plura nunc quidem omitto.

Vita viri auctore Dan. Muller Chemniz 1719. fol.

Idem in E. N. C. Dec I. ann. I. obſ. 145. Lumbricus inteſtinum eroſerat, & tamen cum multi alii excreti fuiſſent, æger ſervatus eſt Ea fortuna noſtro iterato contigit.

Ann. III. obſ. 43. Calculus ſub lingua levis, ſponte prodeuns.

Obſ. 202. Extracto colocynthidis ſuperata melancholia.

Ann. VIII. obſ. 152. Triduana ſternutatio a ſuppreſſione menſium.

Ann. IX. obſ. 103. nimii menſes a terrore.

Ann. X. obſ. 56. 57. integer tractatus de epilepſia a cauſa interna nata.

Obſ. 185. Oſſiculum deglutitum, ex furunculo prope umbilicum poſt aliquot menſes prodiit.

Obſ. 186. fulguratus celeriter computruit.

Thomas de Murillo y Valverde presbyter, medicus regius. Ejus *re-*

lacion philoſophica y medica, util para medicos y philoſophos, del verdadero temperamento frio e humido de la nieve, in qua ſe trata de ſus utilitades y dannos, y ſe reſponde a un tratado, que difienda, que la nieve tiene ſequedad a predominio Madrit 1662. 4. SEGRER.

EJ. *noviſſima, verifica & particularis hypochondriacæ melancholiæ curatio & medela* Lion 1672. 12. *. & hiſpanice *aprobacion de ingenios y curation de hypochondrias* Saragoſſa 1672. 4. Plurimum ratiocinii arabici. Vigiliis opponit clyſterem opiatum, quem ego novi, ſomnum non adlicere. Venam in fluxione primum in talis ſecandam, deinde ſi res urgeat, cephalicam. Theriacam valde laudat, etiam in febribus epidemicis & peſtilentibus, ut ipſe in peſte ſit expertus, plurimiſque aliis malis, & demum in melancholia. Non chalybe ſe aperire, ad id officium inepto, ſed herbis & radicibus aperientibus. Contra balnei uſum. Contra antimonium. A ſeptem ejus granis hypercatharſin ſe vidiſſe.

EJ. *fabores de Dios hechos a la medicina græcorum contra* D. AUGUSTINUM BUSTOS DE OLMEDILLA Madrit. 1670. 4.

EMANUEL DOS REYS TAVARES Santirenſis *Controverſiæ Philoſophicæ & medicæ ex doctrina de febribus ſubtiliter lucubratæ* Lisboa 1667. 4. RAST. Theologica de medicis rebus tractatio, inutiliſſima, verboſa, potiſſimum quando ſibi nuperos aliquos refutandos ſumſit, ut MATAMORUM, GARCIAM, alios. Nihil ipſe præter immenſam GALENICAM ſubtilitatem habet.

LEONARDI AMATI *adverſariorum catena de jure galli veteris pro aſthmate* Panorm. 1667. 4. MONGIT.

ANTONII GALLEGO *oratio in funere* GERARDI NATERI, Panormi 1661. 4. MONGIT. ſi recte lego.

ANDR. ROSOTTI *ſyllabus ſcriptorum Pedemontii*, in quo brevis *librorum patriæ & nonnunquam vitæ notitia traditur.* Add. *Scriptores ſabaudi M. montis ferratenſes, & civitatis Nicenſis* Monteregali 1667. 4.

CAROLI LANCEANI PALTRONII *hippocratis oracula de febribus cum animadverſionibus* SPADONI Bonon. 1667.

MARTINI HANCKE *de quorumdam ſcriptis in publicum editis & clarorum virorum Sileſiacorum medicorum vitis* Breslau 1667. 4.

ERN. STOLMANN *hodegeticum & quæſtiones quinquaginta de peſte* Lipſ. 1667. 12. HAENEL.

EJ. *hodegeticum peſtilentiale ſacrum* Lipſ. 1667. 12. HANSEN, idem ut puto, liber.

J. C. F. *conſilium de peſte* 1667. 12. GUNZ.

JAN. KLENKII *oratio funebris in obitum* ARNOLDI SENGUERD Amſtd. 1667. 4.

DANIE-

Danielis Angeli *catalogus medicamentorum ſpagiricorum. Pharmacopœa ſpagyrica* Od. de Pepulis Dantiſc. 1667. 4.

Ej. E. N. C. ann. VIII. obſ 76. a nimia mandicatione nicotianæ inflammatio faucium, febris ardens, venæ ſectione & mitigantibus ſanata.

Obſ. 77. ex retro pulſa ſcabie, tumor ſubitus brachii.

Ej. *de compoſitione medicamentorum* Dantiſc. 1667. 8.

Circa hæc tempora prodiit Abdiæ Trew *Aſtrologia medica* quatuor diſputationibus comprehenſa. 1. *de abſurditate aſtrologiæ vulgaris.* 2. *de reſpectu corporum naturalium ad ſidera.* 3. *de homine ejuſque morbis, quatenus ſideribus ſubjiciuntur.* 4. *de applicatione aſtrologiæ ad medicinam & ſingulas ejus partes* Altdorf. 4. Obiit a. 1669.

§. DCCXLII. J. N. Pechlin.

J. Nicolai Pechlin Leidenſis *de apoplexia* diſſ. Leid. 1667. 4. *. Vir acuti ingenii, ſuo tempore anatomes & curioſæ praxeos clinicæ laude floruit, inque Sueciam vocatus auctor gentis fuit, quæ ad ſummos honores pervenit, hypotheſium Sylvianarum oſor.

Librum Leonicenæ omitto, quem non ignorem Pechlino vulgo tribui. Verum cum nullum certum teſtimonium mihi notum ſit, nolo viro præclaro aſperum in Præceptorem ſuum libellum tribuere.

Ej. *de purgantium medicamentorum facultatibus exercitatio nova* 1672. 8*. Leid. & Amſtd. 1702. 8. minus nitida. Phyſiologica & anatomica alias diximus. Quale ſit id, quod in purganto medicamento alvum movet: ſalſum, acre, volatile & oleoſum in purgantibus uniri, humores non ſubigere, purgantia ab emeticis, hæc a ſudoriferis gradu differre. Doſes non poſſe ex veteribus abſque ſcrutinio recipi, neque doſes adeo præciſe definitas eſſe. Cuti admota etiam alvum ciere. In chylum inque lac tranſire, & in univerſum ſanguinem. Sales volatiles purgantium vires mitigare. Ante paroxyſmum febrilem datum purgans potius alvum movet.

Ej. *de aëris & alimentorum defectu & vita ſub aquis* Kiel 1676. 8. *. Ad hortulanum Holmienſem, qui totis octodecim horis ſub aquis vixiſſe dicebatur. Magnum vero rerum ambitum noſter contemplatur, ſoporem etiam hibernum & hibernacula animalium. Homines reſpiratione aliquamdiu carentes. Olitoris vitalitatem nitroſis Sueciæ aquis tribuit. Aſitia, cujus tolerantia ſit a ſuppreſſa tranſpiratione & diminuto humorum motu.

Ej. *de epilepſia & contra eam remediis* Kiel 1678. 4. *.

Ej. *de hæmorrhagia narium* Kiel 1680. 4. *.

Ej. *Theophilus bibaculus* Francf. 1684. 4. *. Theæ vim eſſe in ſale volatili cum

cum adſtringente vi conjuncto. Salutarem ejus vim eſſe in ſcorbuto, calculo, podagra, viſcore ſanguinis & denſitate acida debellandis, nimium theæ favens.

Ej. *obſervationum phyſicomedicarum L. III.* Hamburg 1691. 4 *. Inſigne opus multa nunc experti medici. Exempla aliqua profero. Urina ſuppreſſa ad alvum converſa. Vermiculi in urinis. Hydatides uteri. Lympha uterina acris, ſalſa, pene cauſtica. Uteri cancer. Colis gangræna cum magnis ſymptomatibus, tamen reconciliata. Menſes præcoces in teneris puellis. Menſes coitu excitati. Sanguinis vomitus & dejectio in gangræna, abſque periculo. Menſtrua de verticis cute exſudantia, perque ulcus pedum, per nares, per tuſſim. Cæcitas inde menſtrua feminæ, cui alvo conſtipata. Poſt diuturnum ciborum vomitum demum volvulus. In moniali oſſicula pro miraculoſis habita, forte tendinum indurationes. Enormis vomitus ſeroſus. Neque cum ictero vitia veſiculæ felleæ conjuncta, neque cum ea obſtructione icterum. Hydrocephali interni exemplum, ſanguine in ipſam cerebri naturam effuſo. Vermes ut pertinaciter ad inteſtina adhæreant. Amara adverſus vermes noſter imbellia reperit; feliciter vero exhibuit viſcum, cum mercurio dulci & diagrydio. Scorbutus: etiam in Italia maritima locum habet. Morbus inter ſcorbutum & luem veneream ambigens. Lues venerea; ſalivatio Pechlino diſplicet. Polypus cordis verus. Arteriæ pulſus ſuo loco nullus, & alieno loco repertus; & in linea alba. Pulſus a flatubus intermittens. Contra ſelectum venarum &c. Calculi tuſſi rejecti. Cuticula petroſis apophyſibus diſtincta, quotannis lamellatim delabens, novaque renaſcens. In homine, cui a lapſu paralyſis artuum inferiorum, penis tamen erectio. Cruſtæ corneæ de toto dorſo boum erumpentes. A vomitorio ſudor, cum æger ſtragulis ſe tegeret. In lienteria pulveres adſtringentes immutati prodierunt.

In E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* IX. X. In ſcorbutica femina, cui odontalgia moleſta erat, vermiculi quinque pedati & pediculorum non diſſimiles detecti.

Obſ. 27. hæmoptoe menſtrua.

Obſ. 28. menſes tertio jam a nativitate anno conſpicui, & ante ſeptennium albus fluor.

Obſ. 29. ſanguis abſque malo de utero gravidæ ſtillans.

Obſ. 30. Quartanæ paroxyſmus hypercatharſi quadraginta ſedium ſuppreſſus, tamen redivivus quoad febris ſponte evaneſceret.

Obſ. 31. membrana lienis concremento lapideo obducta. Sic arteria aorta inferior ejuſque rami.

Epiſtolæ inter Schelhammerianas exſtant.

§. DCCXLIII. Nuperi.

Claudii Perrault medici pariſini *eſſais de phyſique ou recueil de pluſieurs traités* Tom. I. Paris 1680. 8.*. T. II. 1680. 8.*. T. III. 1680. 8.*. T. IV. 1688. 8.*. Etſi architecturæ, protectore Colberto, & anatomiæ animalium totum ſe de- [illegible] dit,

dit, ſunt tamen in collectione operum aliqua & magni momenti ſcripta, quæ ad morborum hiſtoriam & curationem plurimum faciunt. Nempe in Tom. IV. primum quæritur de dolore, & de voluptate. Animam confuſis cogitationibus externas motiones dirigere, cum his cogitationibus connexas. Confuſas enim eſſe, cum cauſas ipſa ignoret, quare ſpiritibus certos motus imprimat. Impreſſiones multæ ſenſuum, quæ in principiis vitæ humanæ expreſſas cogitationes excitaverant cum ætate confuſæ & ſine reflexione ſunt. Animam ſæpe male ſympathias gubernare, cum per cogitationes confuſas gubernet. Animam contractionem muſculi aliquando operari, ut ea non a ſtructura muſculi pendeat. Vides ſyſtema Stahlianum. In eodem T. IV. & prius a. 1667. agit de transfuſione ſanguinis, quam improbat. A coacto ſanguine canem periiſſe.

Idem de venenibus inteſtinalibus, qui vomitu reddebantur, innumeris. Eos frigus ſubito occidebat, quare noſter huic mala opponere ſuadet *Mem. avant.* 1699.

Ejus elogium *Journal des Savans* 1689.

Soleysel *le parfait Maréchal.* Hoc opus, quantum memini a. 1667. primum prodiit, etſi nunc nulla teſtimonia poſſum producere. Sæpe recuſum eſt cum titulo le P. M. *qui enſeigne a reconnoître la bonté & les défauts des chevaux, leurs maladies, leur guériſon, leur ferrure* &c. Paris 1667. 4. 1684. 4. 1698. 4. 1746. 4. 1754. 4. Genev. 1677. 4. B. B. Lion 1718. 8. Germanice & Gallice Baſil. 1706. 4. Anglice auctius a Guil. Hope Lond. 1696. fol. Malus anatomicus, mala & incerta dedit medicamenta, morborum cauſas ſpurias, eventus nunquam viſos. Vittet.

Vertit etiam Ducis de Newcastle *nouvelle methode pour dreſſer les chevaux* Paris 1677. 4.

Sub nomine le Bossu edidit *le Maréchal methodique & Dictionaire de tous les termes de cavalerie & la connoiſſance parfaite des tous les chevaux d'après les meilleurs auteurs & les mémoires de* M. Descampes.

In P. du Tertre *hiſtoire des îles Antilles* T. III. Paris 1667. 4.*. excuſa præter plurima ad materiam medicam facientia, aliqua ad artem propius ſpectantia habentur. Luem *Lepian*, quæ ſit venerea, indigenam Caraibum morbum eſſe, a ſordido vitæ genere, & ab eſu lacertarum natum. Habere eam gentem medicamenta, eaque potentia, ſed ad omnes morbos abſque juſto diſcrimine adhibere. Laborare febribus intermittentibus autumnalibus; & morbo oculorum contagioſo. Cum oculus Prætoris du Parquet cataracta tentaretur (ſed videtur pterygium fuiſſe) ſucco plantæ tactam, deinde linteo mundatam, membranulam delapſam eſſe. Leviter ſcarifare acutis animalium dentibus. Furunculos ſpina Rajæ aperire. Morbi colonorum gallorum. Febres intermittentes tertianæ, duplices tertianæ, quotidianæ advenas continuo invadunt. Sed & febres acutæ, pleuritides, colicæ bilioſæ, dyſenteriæ hic redeunt. A frigore concepto dolor femorum, vires frangens miſeros debilitat, nuper advenas, tum melancholia; & paralyſis univerſorum nervo-

nervorum; egeni etiam ulceribus crurum infeſtantur. In vehemente cephalæa ſæpe utiliter venam frontis ſecari.

F. J. R. *les vertus & propriétés de l'antimoine, l'uſage & les propriétés des taſſes antimoiniales* Lion 1667. 8.

ANTONII DE SG'OBBIS Pharmacopolæ Montagnanæ nati, *nuovo ed univerſale teatro farmaceutico* Venez 1667. fol. magnum & fuſum opus. In Tom. I. Pharmacopœa Galenica, cum nonnullis chemicis *deſtillationibus*. Innumerabiles hic compoſitiones offendas, ſæpe STECCHINI, non raro tamen ex aliis pharmacopœis ſumtas, etiam elixiria, ſpiritus ſimplices & compoſitos, olea ſtillatitia. Ad ſingulas fere compoſitiones, noſter ſcriptiones & encheireſes diverſorum ſcriptorum comparat. Sirupi innumeri, & ſingularum formularum numeroſiſſima ſpecimina.

MICHAEL XIMENEZ MELERO medicus Hiſpalenſis ſcripſit, *alegato juridico al fabor del derecho y coſtume, que tienen de preceder en las conſultas y funciones curativas los medicos revalidados a los doctores menos antiguos* Sevilla 1667. fol.

EJ. *propugnaculo del alegato juridico a fabor del derecho que tienen a preceder en las conſultas los medicos revalidados menos antiguos de la univerſidad de Sevilla contre requeſta a la* 1. *parte de la queſtion, que con impropriedad llaman Medicolegal por el* G. ALFONSO SOREA CORNEJO Hiſp. 1697. fol.

EJ. *apologia pro curatione apoplexiæ ſ. veridad ſer nubes de calumnia ſasisfacion, que da a un corſo, que non ſia artificio de la alegacion apologetica, que publica contra algunas dudas el* D. CHRISTOVAL RUYS PEDROSA Y LUQUE *en cuyo diſcorſo intenta probar, ſer probabiliſſima y mas provable, que la contraria opinion, que admite qualidades ocultas en la medicina* . . . . C. de V.

PEDROSÆ nomen oſtendit horum temporum eſſe.

MICHIELE GIUSTINIANI *ſcrittori Liguri* Rom. 1667. 4. B. BUN. Librorum hic recuſorum titulos paſſim citavi.

PELAGIO SAGAPENE, BRUNO CIBALDI *cum approbatione del ſuo diſcorſo intorno all uſo dell aqua vita* Palermo 1667. 12. MONGIT.

A Choice manual or rare and ſelect ſecrets in phyſik and ſurgery Lond. 1667. 12. GUNZ.

COLOMBIERE *l'hiſtoire des hommes illuſtres françois* Paris 1667. 8. CARR. ſi huc facit.

J. HENR. POSEWITZ *Unterricht vom menſchlichen Alter* Quedlimburg 1667. 4. B. THOMAS.

CAR. DE GOGLER *Haus- und Feldapothek* Francf. 1667. UFF. 1674. 8. TR. 1678. 8. TR. 1686. 8. TR.

MICHAEL

Michael Crugener *de materia perlata* (Germanice) Budiſſin 1667. 8. Tr. Ratisbon 1676. 8. Nic. 1679. 8. Tr.

Ej. *Continuation ſeiner mediciniſchen Epiſteln, worinnen der Nuz der Medicin materia perlata dargeſtellet wird* Regenſpurg 1680. 8.

Nuzlicher Bericht, wie man ſich vor der Peſtilenz hüten, u. ſo man mit derſelben behaftet wiederum curiren möge. Auf Befehl des weiſen Rahtes zu Baſel 1667. 4. *. Formulæ valde compoſitæ & calidæ.

Ortus & progreſſus Clyſmaticæ, oder der Anfang und Fortgang der neuerfundnen Clyſtierkunſt 1667. 4. Inventum Elsholzio vindicat.

Wohlgemeinte Ueberlegung der Hauptgründe, welche in einem ſogenannten ortu & progreſſu clyſmaticæ novæ angeführt werden. 1667. 4. Contra chirurgiam infuſoriam & transfuſoriam.

§. DCCXLIV. Ehrenfried Hagedorn.

Ehrenfried Hagedorn ſub Schenkio diſputavit *de mania puerorum a faſcino* Jen. 1667. 4. *.

Ej. *de terra catechu, ſ. japonica ad normam naturæ curioſorum* Jen. 1679. 8. *. Curationum hujus ſpiſſati ſucci ope peractarum exempla. Ptyaliſmus catarrhalis, compreſſus terra japonica, cum gummi tragacanthæ miſta, ſic hæmorrhagia narium: ſed & tuſſis cum pectoris anguſtia, & phthiſis, & hæmoptoë, & pene omnes alii morbi. Proprias ad curationes noſter provocat.

Ej. *Cynosbatologia* Jen. 1679. 8. *. 1681. 8. Spongia cum ovis inſecti in eam depoſitis. Utilitas ad innumeros morbos.

Ej. *obſervationum & hiſtoriarum medico practicarum rariorum centuriæ tres* Rudolſtadt 1698. Tr. Görliz 1698. 8. *. Adnotationes in praxi medica natæ perbreves. Epilepſia, quæ ex pollice pedis adſcendebat, & alius caſus ejus mali, ex repreſſis achoribus nati, exque ſcabie. Fragor in abdomine epileptici editus, bonis cum ægræ rebus. Ex narium hæmorrhagia expugnata, epilepſia, aphonia, cæcitas, & mania. Prunarum funeſtus vapor. A demerſione in fluvium cephalalgia, & lethargus, tandem ſuperatus. Poſt iſchuriam apoplexia. Catalepſis, cujus incerta cauſa. Eryſipelati capitis adplicata frigida: inde delirium & mors. A cephalalgia ſuturæ dehiſcunt. Gravida femina melancholica, excitato vomitu ſanata. Cerebrum de naribus & ore poſt mortem effluens. A ſternutatione violenta cæcitas ſubita, quam mors ſecuta eſt. In ſcorbutico homine ſanguis de naribus ad mortem uſque fluxit. Officulo educto dolor aurium ſopitus. Lympha de naribus ubertim manans. In aſthmate convulſivo profunda circa imum ſternum fovea naſcebatur. Ab arſenico ſumto mors. Phthiſica reddens officula ramoſa, prædura. Hæc ſpeciminis loco ex prima centuria decerpſi.

Idem Martini Rulandi *ſecreta ſpagirica* edidit.

Id. in E. N. C. *Dec.* I. *ann.* II. *obſ.* 246. In febre maligna glandulæ inſigni mole catenatim connexæ, per alvum redditæ, intus adipoſæ.

Ann. III, *obſ.* 26. duriſſima alvus, ſex tartari emetici granis ſoluta.

Obſ. 27. Poſt variolas ſanguis per os, tunc per inteſtitia digitorum.

Obſ. 28. Poſt variolas vermiculi per lotium redditi.

Obſ. 214. Ulcera chronica fonticulis curata.

Obſ. 216. Olei lini efficacia in pleuritide.

Obſ. 219. de ulcere femoris quaſi carbones & globuli piloſi egeſti.

Ann. IX. X. *obſ.* 72. Gryllum canorum urinam retentam & calculos pellere.

Obſ. 73. in melancholia feminæ gravidæ ſalutare emeticum.

Dec. II. *ann.* I. *obſ.* 163. ab odore tincturæ cantharidum lotium cruentum. Fonticulorum concretionem eadem impedit.

Ann. III. *obſ.* 70. qui araneis devoratis delectabatur.

Ann. V. *obſ.* 87. Popularis potus fermentatus ex ſphondylio cum farina ſecalina fervente: ad viſcerum obſtructiones, & febres intermittentes valet.

Obſ. 88. ex uſu arcani tartari diarrhœa.

Obſ. 89. Cum urina pauciſſima & ſanguine tincta redderetur, chalybis uſus utilis fuit.

Obſ. 90. femur enormiter tumens.

Obſ. 91. liquor de quercubus annoſis vitriolicus, percolatus & parti dolenti in podagra feliciter impoſitus,

Obſ. 95. aqua apoplectica illita capilli canuerunt.

Ann. VI. *obſ.* 144. intra octiduum quartana febris pediluviis ſuperata.

Obſ. 145. In femina anno ætatis 92. redeuntes menſes, quos poſt annum ceſſantes cæcitas excepit.

Ann. VII. *obſ.* 158. Cinnabarim nativam cum antimonii cinnabari alvum duxiſſe.

Vita viri a SAMUELE LEDEL deſcripta eſt in E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* II. *Append.*

§. DCCXLV. CAROL. RAYGER.

CAROLUS RAYGER *de ſalivæ natura & vitiis* Argent. 1667. 4.

Præſide J. ALBERTO SEBIZ diſputavit IDEM *de inedia* ib. 1667. 4.

ID. in E. N. C. *Ann.* III. *obſ.* 281. Data theriaca rubor de univerſo corpore effloruit, de iſto exanthemata grani milii vix æqualia, ichore albo plena. Porro calidis

calidis datis adgnitus morbus *Frieſel*, res eo tempore, ut videtur, in Hungaria nova.

Obſ. 282. mors ſubita, valvulæ in exitu aortæ oſſeæ.

Obſ. 283. calculus felleus olivæ figura. Laudat hic vires medicas lapidis *del porco*.

Obſ. 284. urina alba, craſſa, acidulis Egranis in naturalem ſtatum reſtituta. Calculoſus reddebat urinam mucoſam; & in iſchuriam incidit.

Obſ. 285. tumor puellæ circa lumbos. In cadavere ren conſumtus, pelvi arenulis plena, calculo uretere inpacto.

Obſ. 287. abſceſſus abdominis per umbilicum egeſtus, bono cum eventu.

Obſ. 288. Coronam urinæ merum eſſe effectum refractionis. Hoc anno in appendice prodiit RAYGERI verſio *agloſſoſtomolaliæ* ROLANDI DE BELLEBAT.

In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* IV. & V. *obſ.* 3. Mors continuo poſt paracenteſin ſecuta, & abdomen perinde aqua plenum. Hepar viſcore & ſanguine obductum, inteſtina inflammata. In femina anaſarca laborante inteſtina ſcrofulis adſperſa, ſic hepar; in ſcrofulis tofacea maſſa.

Obſ. 4. convaleſcenti a morbillis parotides funeſto eventu eruperunt.

Obſ. 5. vermes in meatu auditorio maximi doloris cauſa.

Obſ. 6. ventris dolor, pedes tumidi, ſubitæ porro convulſiones, abdomen tumidiſſimnm, mors ſubita.

Obſ. 7. poſt morbillos pleuritis ſudoriferis ſublata.

Obſ. 8. In pleuritico, ſumto emetico languor, dolor abdominis alter pes immobilis, inſenſilis, hæc mala difficulter ſuperata. (In pleuritide & peripneumonia doctum medicum vidi, frequenter emeticum propinare, indeque, cum ſingultus ſequerentur pertinaces, inductus fui, ut mortui corpus inciderem. Ventriculus ab uſu tartari emetici perinde inflammatus erat, ut ſolet eſſe ab arſenico).

Obſ. 9. poſt variolas univerſi corporis paralyſis.

Obſ. 11. poſt diuturnum aſthma pulmones in cadavere ſani: in veſicula fellis ingens calculus; inde forte alvus difficilis.

Ann. VI. VII. *obſ.* 200. in puello lienteriæ ſanguineæ.

Obſ. 203. abortus bis per venæ ſectionem averſus.

Obſ. 201. epidemicus icterus facile ſanabilis.

Obſ. 209. utile in hæmoptyſi oleum lini.

Obſ. 215. Serpens, ſed a morte, de homine exeuns.

Ann. VIII. *obſ.* 58. Molecula de inteſtino pueri, quam habuit pro pullo cervino: incredibilis hiſtoriola.

Obſ. 59. maculæ nigræ inter morbillos efflorefcentes exemplo.

Obſ. 63. ob dentium ſævos dolores perpetuus & innoxius opii uſus.

Obſ. 64. Dyſenteria nulla fructuum horæorum cum culpa, infantibus ægris funeſta. Vomitus bilioſus mali erat ominis. Viginti quatuor ante mortem horis pulſus & caloris exſtinctio ſalvis ſenſibus, quod ipſum etiam vidi.

Ann. IX. X. *obſ.* 109. Corpus peregrinum triduo in faucibus hærens, vomitu excuſſum. Ab oſſiculo in gula hærente repetitus vomitus, quo demum ipſe hoſtis expulſus fuit.

Obſ. 110. iſchuria cum ventris tumore, ſuccedente hemiplegia, crure altero convulſo.

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 23. Mandragoræ radix podagram curat. Ab opio in podagrico epilepſia.

Obſ. 24. a lapſu, integra cute lien ruptus, ſanguis in abdomen effuſus.

Obſ. 26. Cum hydrops exſpectaretur, reperta eſt omenti enormis moles duro adipe repleti. Aliud exemplum: unde vomitus omnium adſumtorum.

E. N. C. *Dec.* III. *ann.* III. *obſ.* 134. Radice armoraciæ con tuſa corpori in ſperſa, ſudor motus, arthritis ſuperata.

Obſ. 135. Poſt magnam hæmorrhagiam putrida lochia deceſſerunt, funeſto demum eventu.

Obſ. 136. Catarrho hydrops ſuperveniens.

Obſ. 137. Aſthma ex hydrope pectoris, cum pulmone calculoſo.

Obſ. 138. febris tertiana comatoſa, ILL. WERLHOFIO dicta.

Obſ. 139. dolor tumidi abdominis, calor perpetuus, tabes; in pulmone & meſenterio ulcera.

In MANGETI *Bibl. Chirurg.* puella ſine cerebro nata.

Diſtingui debet a WILHELMO RAYGER equite Hungaro, cujus eſt nephriticus pulvis ex oculis cancrorum, teſtis ovorum, operculis limacum: & a CAROLO nepote, quem dicemus.

§. DCCXLVI.

§. DCCXLVI. A. H. Fasch. Irenæi Vehr.

Augustinus Henricus Fasch Profeſſor Jenenſis *de chylificatione læſa* Jen. 1667. 4. Pl.

Ej. *de gutta roſacea* ib. 1669. 4. Hef.

Ej. *de morbo dominorum & domino morborum* Jen. 1670. 4. Haenel.

Ej. *Ordo & methodus conſiderandi parturientes* Jen. 1671. 4. Haenel.

Ej. *de veſicatoriis* Jen. 1673. 4. Hef.

Ej. *mulier melancholia hypochondriaca laborans* Jen. 1674. 4. Hef.

Ej. *de purpura puerperarum* Jen. 1674. 4. Mong.

Ej. *de cholera humida* Jen. 1675. 4.

Ej. *conſultatio medico practica proponens ægrotum arthritico nephriticum* ib. 1675. 4. Trew.

Ej. *de reſpirationis læſionibus hypochondriaco ſcorbuticis* 1677. 4. Haenel.

Ej. *de medicina proſthetica* 1667. 4. Hef.

Ej. *de dyſenteria* 1678. 4. Hef.

Ej. *de dyſenteria epidemica* 1678. 4.

Ej. *ægra hectica laborans* 1678. 4. Hef.

Ej. *de phthiſi* 1679.

Ej. *de epilepſia* 1679. 4. Riv,

Ej. *de ſuffocatione uterina* 1681. 4. Haenel.

Ej. *de autocheiria* 1681. 4. Haenel.

Ej. *de peſte* 1681. 4. ib.

Ej. *anthrax peſtilens* 1681. 4. *.

Ej. *de diarrhœa* 1681. 4. Hef.

Ej. *de circulatione lymphæ & catarrhis* 1682. 4. Hef.

Ej. *rachitis* 1682. 4. *.

Ej. & Cl. Loeuw *de morbo hungarico* 1682. 4. *.

Ej. *de oedemate* 1683. 4. *.

Ej. *de arthritide vaga ſcorbutica* 1683. 4. Haenel.

Ej. *Parotides* 1683. 4. *.

Ej. *de doloribus poſt partum* Jen. 1683.

Ej. *de mola* ib. 1684. 4. *.

Ej. *ſterilitas* ib. 1684. 4. *.

Ej. *de dyſenteria* 1684. 4. *.

Ej. *de febre quartana intermittente* 1685. Hef.

Ej. *ſpicilegium peſtis* 1687. 4. Hef. Pl.

Ej. *de peſte* 1685. Haenel.

Ej. *prædictio mortis* 1686. 4. *.

Ej. *de amore inſano* 1686. 4. *.

Ej. *de epilepſia* 1686. 4. Riv.

Ej. *de intemperie corporis humani morborum fœcunda matre* 1687. 4. *.

Ej. *de anorexia* 1687. 4. *.

Ej. *de ſuffocatione hyſterica* 1688.

Ej. *de febre hectica* 1688. 4. Haenel.

Ej. *de febre amatoria* 1689. 4. Haenel.

Ej. *de chylificatione læſa* 1689. 4. Haenel.

Ej. *de morbillis* 1689. 4. Haenel.

Irenæi Vehr Profeſſoris Francofurtini ad Viadrum.

Ej. *diſp. de eryſipelate* Altdorf. 1667. 4. Pl.

Ej. *de methæmochymia* Francof. Viadr. 1668. 4. *. de chirurgia transfuſoria, Mauritio Hofmanno inventam tribuit.

Ej. *de gonorrhœa* ib. 1674. 4. *.

Ej. *de febre continua epidemica Marchiam infeſtante* abſque anno.

Ej. *de anima fœtida* ib. 1679. 4. Pl.

Ej. *diſp. exhibens ægrum quartanarium* ib. 1680. 4. Riv.

Ej. *de phantaſia morborum parente & medicina* Auctore Kaldenbach. ib. 1681. 4. *.

Ej. *delirium ex ventriculo* ib. 1682. 4. Riv.

Ej. *de mictione chyloſa* ib. 1682. 4. Vater.

Ej. Diſp. *qua unus Androcles cum cæteris ſui generis expeditur* ib. 1683. fol.

Ej. *de abortu* ib. 1684. 4. *.

Ej. *de hydrope ſicco* ib. 1686. 4. Riv.

Ej.

Ej. *de oxyregmia* Francf. Viadr. 1689. 4. Ph.

Ej. *de ſuſpirio & ſuſpirioſo* ib. 1689. 4. Hn.

Ej. *de aſtroboliſmo* ib. 1690. 4. Pl.

Ej. *de medicamentis ſanguinem purificantibus* ib. 1692. 4. Menz.

Ej. *de minis medicis* ib. 1693. 4. Menz.

Ej. *reſolutio caſus ægri ſanguinem revomentis* ib. 1696, 4. Ph.

Diſſ. *qua diaceltateſſon Helmontii exponitur* ib. 1698. 4. Riv.

Ej. *de affectione marmorea* ib. 1698. 4. Hn.

Ej. *de læto & læſo ſpiritu mundi parvi in cerebro generatore* 1698. 4. Haenel.

Ej. *de mania* ib. 1701. 4. Pl.

Ej. *de melancholia ex utero in puerpera obſervata & curata* ib. 1705. 4.

Ej. *de phthiſi pulmonali hæmoptoicorum* ib. 1708. 4. *.

Ej. *de ictero fuſco cum plica polonica ex ſuppreſſione menſium* ib. 1708. 4. *. Sanatus. Parentatio Francf. Viadr. 1709. fol.

§. DCCXLVII. Aliæ. Disputationes.

J. Henr. Fuhrsen *de catarrho* Leid. 1667. 4. Moell.

Moesmann Dop *de comate ſomnolento* Leid. 1667. 4. *.

Nic. Vermeiren (Fr. Sylvii) *de cordis palpitatione* Leid. 1667. 4. *.

J. Elsworth *de variolis* Leid. 1667. 4. *.

Cornelii Porta *methodus medendi* Leid. 1667. 4. *.

J. Spragge *illuſtres aliquæ poſitiones de univerſa medicina* Leid. 1667. 4. *.

C. Westwoude *de arthritide* Leid. 1667. 4.

Adolph. Visscher *de diæta* Leid. 1667. 4. *.

Petrus Bonckenbergh *de phlegmone* Leid. 1667. 4. *.

J. Frid. Helwig *de medicinæ excellentia* Roſtock 1667. 4.

Frid. Wilh. Schaeffer *de paſſione iliaca* Altdorf. 1667. 4. Pl.

J. Dan. Dorstenius *de phthiſi* Marburg. 1667 4.

Ej. *de atonia Laamheit der Glieder* ib. 1682. He.

Ej. *de ſucci nutritii ſtatu naturali & præternaturali* Marburg. 1688. 4. He.

Ej. *de natura medicinæ* ib. 1691. 4. He.

Ej.

Ej. in E. N. C. *Dec.* II. *ann.* III *obſ.* 60. Lumbricus teres peritonæo adfixus, quod perforaverat: inteſtina ſphacelata, in putri liquamine natantia; nullum foramen in ventriculo repertum, nullum in inteſtino.

Obſ. 63 tuſſis ſicca cum aſthmate, & rejecti ſubinde calculi.

Obſ. 152. puer totus hydropicus, etiam in capite & univerſa ſub cute.

Obſ. 153. in puero quinquenni poſt vehementes vomitus & dolores cum veneni ſuſpicione, & mors. Inteſtinum intus ſuſceptum. Ventriculus alteri ventriculo incluſus, quas voces vix intelligas. In utroque cordis ventriculo polypi.

J. Joachim Zentgraf *de tactu R. Franciæ quo ſtrumis laborantes reſtituuntur* Witteb. 1667. 8.

Ej. *de ſuperſtitione & remediis ſuperſtitioſis* Argent. 1677. 4. ita lego.

J. Christ. Nettelblatt *de epilepſia* Lipſ. 1667. 4. B. Tig.

J. Strauch *de ſyncope* Witteberg. 1667. 4. Minz.

Salomon Eichler *de cauſo* Lipſ. 1667. 4.

Ej. *de putredine* Lipſ. 1667. 4. Haen.

Simon Corfinius *de morte in undis contra* Servium & Synesium Præſ. Jac. Thomasio Lipſ. 1667. 4. 1692.

Ej. *de catalepſi* Lipſ. 4.

Georg Trinkhusius *de curatione regum per contactum* Jen. 1667. 4. Pl.

J. Andr. Schlegel *de phthiſi* Jen. 1667. 4. Pr. Rolfing.

Ej. *Abhandlungen von der graſſirenden epidemiſchen Seuche . . . von giftigen Krankheiten* Weiſſenfels 1681. 4. Tr.

Ej. *de venenis & morbis venenoſis* Erford. 1679. 4.

Ej. *von natürlichen, unnatürlichen, und widernatürlichen Dingen in vergleichung der groſſen Welt mit der kleinen* Nürnberg 1686. 8.

Ej. *Zipperleins Beſchreibung* Weiſſenfels 1687. 12.

Mathias Zacharias Pellin *ordo & methodus cognoſcendi ſcirrhum lienis* Jen. 1667. 4.

Henr. Christian Alberti *de eſſere ſcorbutico* Erford. 1667. 4. Haen. alii 1692. 4. Pl.

Ej. *de lactis ſtatu ſecundum & præter naturam* ib. 1684. 4. Hef.

Ej. *de bilis natura & uſu medico* ib. 1691. 4. He.

Ej. *de colica paſſione* ib. 1691. 4. He.

Ej. *de ægra phthiſica pro deſperata habita curata* ib. 1691. Tr. He.

Ej. *de cura palliativa* 1692. 4. He.

Ej. *de natura & cura phthiſeos* ib. 1692. 4. Pl.

Ej.

Ej. *de morbis hereditariis* ib. 1692. 4. Pl.

Ej. *de ſcorbuto* ib. 1692. 4. He.

Ej. *de pleuriſi* ib. 1693. 4 Pl.

Beni. Ewald *de podagra* ib. 1661. 4. Pl. alius ab altero nupero Regiomontano cognomine.

J. Conr. Hollænder *de variolis* Baſil. 1667. 4. Pl.

Samuel Eglinger & Fr. Plater *de lienteria & cœliaca* Baſil. 1667. 4. Pl.

J. Rod. Burchard *de morbo hungarico* Baſil. 1667. 4. Pl.

J. Henr. Glaser *oratio in funere* Hier. Bauhini Baſil. 1667. 4. *.

Ej. *de cardialgia* Baſil. 1667. 4. *.

Ej. *de lethargo* Baſil. 1668. 4. *.

Ej. *de caro apoplexia terminato* Baſil. 1672. 4. Pl.

Ej. *de ictero nigro* Baſil. 1672. 4. He.

Ej. *de ſcrofulis* Baſil. 1672. 4 He.

Ej. *de menſium ſuppreſſione earumque per aures excretione & febre tertiana notha* Baſil. 1673. 4. *.

Francisci Pariz *Orationi in ejus mortem* Baſil. 1675. 4. adnotationes aliquæ pathologicæ additæ ſunt. Cor innumeris carunculis aſperum. Cor inſolitæ molis cum valvulis oſſeis.

Matth. Huser *de morbo hungarico* Baſil. 1667. 4. annon idem Burkhard.

J. Slegel *de pica* Baſil. 1667. 4.

Andr. Matthias Volswets *de αἱματοπτυσει ſ. de ſputo ſanguineo* Argent. 1667. 4. Pl.

J. Mich. Hirtebrodt *de peſte* ib. 1667. 4. *.

J Jac. Wagner *de febre quartana intermittente* Arauſione 1667. 4. Non fuerit Tigurinus Academicus, quem dicemus.

Rob. Raoult & Cl. Berger *E. imperfectus medicus qui aſtrologiam ignorat* Paris 1667.

Raym. Finot & Henr. Mahieu *Non E. vita ſine ſomno* ib. 1667.

Nic. Cusson & Henr. Mahieu *E. vinum vitæ & ſtaturæ detrahit* ib. 1667.

Nic. Richard & Cl. Guerin *E. vita nullis adſtricta legibus brevior* ib. 1667.

PETR. *le* MERCIER & MICH. POINSSART *E. poteſt infans per plures annos in utero matris ejuſque tubis ſana ſuperſtite muliere conſervari* Paris 1667.

CL. GUERIN & DOM. *de* FARCY *E. pituitoſis exercitatio* ib. 1667.

PH. MATHON & CL. BIENDISANT *E. intermittenti tertianæ pertinaci balneum* ib. 1667.

CL. GERMAIN & RAIM. VARLET *E. veternus delirio capitalior* ib. 1667.

PETR. LOMBARD & DOM. *de* FARCY *E. in dyſenterico adfectu hepatica catharticis admiſcenda* ib. 1667.

GEOM. PREVAUX & CL. BERGER *E. cauſum ſuperveniens rigor ſolvit* ib. 1667.

§. DCCXLVIII. ACAD. SCIENT. PARIS.

Ad annum 1667. recenſeo originem *Academiæ Scientiarum Pariſinæ*, quo anno monſtruoſum piſcem deſcriptum dedit, & a quo conventus porro ſuos continuavit. Hanc Academiam ad imitationem Brittannicæ & Cimentinæ COLBERTUS condidit, pariter nullis officiis obſtrictam, ut tamen quiſque ſodalium academicos conventus frequentaret, & de novis ſuis inventis prælegeret. Communia etiam opera academia ſuſcepit præficienda, & primam anatomen animalium reformandam, ut de vera fabrica conſtaret, veterumque errores corrigerentur. Sic plantarum hiſtoriam & earum analyſes, quarum immenſam vim curavit. Demum aquas minerales indagandas, & earum elementa definienda recepit. Neque medicinam practicam undique neglexit, ut per ſingula oſtendemus.

Verum anno 1699. magna rerum in hac Academia facta eſt converſio. Artes nunc diſtinxerunt, quibus perficiendis ſua otia quiſque Academicus impenderet. Conſtituti in quaque arte Profeſſores, eorumque, adjuncti. Sancitum ut diſſertationes quotannis Academiæ ſuppeditarent, quæ perpetuo ordine in volumen conjunctæ ſingulis annis prodirent Hujus legis ſumma fuit utilitas. Viri enim ex gente ingenioſa ſelecti, nimio labore non diſtracti, ad unam, neque vaſtam, particulam naturalis hiſtoriæ quaſi adligati, in delectu ſuæ materiei liberi, non exſpectaverunt, ut antea fere fieri ſolebat, naturam ſe ipſam offerentem, ſed aliquam materiem ſibi ornandam ſumſerunt, quam repetitis laboribus undiquaque ſpecularentur, & experimentis indagarent, quid veri, quid fabuloſi foret, quid de ea materie homines ſcire expediret. Inter omnes LUDOVICI XIV labores nullus ſpei viri laudium cupidi plenius reſpondit, cum & ipſi Pariſini Academici plurimis & difficillimis rei naturalis particulis plenam lucem adfuderint, & aliæ Academiæ undique idem conſilium imitatæ conditæ fuerint, per quas imperium veri extenderetur. Ab ipſo demum rege nova Academia ſæpe in difficilibus quæſtionibus utiliter conſulta fuit, & ad ejus ſententiam res magni momenti definitæ.

Ante annum 1699. volumina XIV. prodierunt, etſi decem numerantur. Titulus eſt *Mémoires de l'Académie des Sciences avant le renouvellement*, quorum commentariorum editio circa a. 1733. Pariſiis prodiit 4. *. præter tomos ſingulos, qui dudum, ut dicetur, editi fuerant.

Ab anno 1699. ad annum nunc 1773. totidem, vel potius aliquanto plura quam anni volumina prodierunt *de l'hiſtoire & des mémoires de l'Academie.* Eorum pleraque Amſtelodami 8. recuſa fuerunt. Hæc in epitomen contracta prodierunt Anglice Lond. 1721. 8. Hiſtoriam novæ Academiæ J. B. *du* HAMEL ſcripſit, de quo viro continuo dicendi erit opportunitas.

In primo tomo *Mémoires avant le renouvellement* ad annum 1667, quo ejus labores inceperunt, SIMON COTEREAU *du* CLOS agit de elementis aquarum mineralium Galliæ. Septies in conventu Academiæ ſanguis a cane in canem transfuſus fuit, minus feliciter, cum ſanguis facile cogeretur, aliunde in cane viſcidior. Quare & CL. PERRAULT, ut nuper diximus, contra novum inventum dixit.

Obiter addo, hoc anno Academiam CIMENTINAM, experimentis faciendis & hiſtoriæ naturali ornandæ deſtinatam, penitus diſperſam fuiſſe, cum FABRONIO teſte, academicorum aliqui apud M. DUCEM Hetruriæ alieni a religione animi ſuſpecti facti eſſent. EJUS præcipui auctores fuerant VIVIANUS, BORELLUS. Vide de ea academia NELLIUM (*a*).

§. DCCXLIX. PHILOS. TRANSACTIONES. JOURNAL DES SAVANS.

In. n. 25. narratur, ut EDMUNDUS KING ſanguinem ex vitulo in ovem transfuderit, felici eventu. Apparuit etiam, vitulum amiſſis ſexaginta unciis ſanguinis animo defeciſſe, quinque ultra priores emiſſis interiiſſe. Solebat autem KINGIUS animal ſanguine pene exhaurire, tum demum ex altero animale reddere (*b*).

THOMAS COX ſcabioſum canem, transfuſo in eum ex ſano animale ſanguine ſanavit.

N°. 29. NATHANAEL FAIRFAX. In virgine alvus ſicca. Cavea pectoris dextra ſpiſſo lacte plena, & tres pintæ lactis in propria cyſtide.

A mellis eſu univerſi corporis intumeſcentia. Pica aëris ex folle hauſti.

In CAR. FRACASSATI experimentis n. 27. & 29. injecti in ſanguinem liquores acidi ſanguinem cogunt.

N. 30. RICH. LOWER & EDM. KING de transfuſione ſanguinis retulerunt, in homine tentata, nihil inde paſſo.

Apud BIRCHIUM T. II. M. Martio agitur de oſſe per veſicam expulſo, quod

 cum

(a) *Storia delli letter Fiorent* p. 82.
(b) BIRCH II. p. 162. 167. 169. 190.

cum pro calculo haberetur, Rex adgnovit, oſſiculum eſſe. Pariſiis inciſis vaſis catellæ prægnantis catulos exſangues viſos eſſe.

TIMOTHEUS CLARKE ſplenem animali excidit.

POPE de vermibus in ventriculo corvi marini, animalis voraciſſimi, viſis.

Experimentum factum in *Arthur* COGA, homine parum ſani ingenii, & ſanguis animaliis in eum transfuſus eſt, abſque noxa M. Decembri.

§. DCCL. THEOPHILUS BONNET.

Medicus Genevenſis, laborioſus, & utilis collector, qui & ipſe ægros curaverit.

EJ. eſt *Pharus medicorum* h. e. *Cautiones, animadverſiones practicæ ex operibus Guil. Ballonii erutæ, libris X. comprehenſæ* Genev. 1668. 12 L. Idem fuerit *guide to a practical phyſician* Lond. 1684. fol. B. Catal.

EJ. *Labyrinthi medici extricati ſ. methodus vitandorum errorum, qui in praxi occurrunt monſtrantibus Guil. Ballonio & C. Septalio* Genev. 1688. 4. *. Meri ſunt loci BALLONII ad certos titulos ordine methodico diſpoſiti. Interpoſuit BONNETUS SEPTALII loca de victus ratione, de pharmaceuticis; uno verbo ad ſingulos titulos BALLONIANIS SEPTALIANA interpoſuit. Poteſt pro utriuſque viri utili compendio haberi.

EJ. *Prodromus medicinæ practicæ ſ. de abditis morborum cauſis ex cadaverum diſſectione revelatis* L. I. c. I. *de doloribus capitis ex illius apertura manifeſtis* Genev. 1675. 8. *. Omnino prodromus illuſtris, quam continuo dicam, collectionis. Undiquaque collectæ inciſiones hominum, qui capitis dolore laboraverint, & eorum indicatio, quæ a morte in inciſo cadavere mutata ſunt reperta; ex variis ſcriptoribus collecta, & ex proprio etiam experimento addita. Plurimum certe mihi hoc inſtitutum dudum placuit. Ordo naturalis, facilis, ſapienter diſpoſitus ſecundum ſymptoma in oculos cadens, non ad theoriæ ductum, nulli obnoxium dubitationi. Mutationes in cadavere poſt mortem repertæ non certum ſemper, ſed probabilem & homini recto judicio utentem, ſatis certum lumen accendunt, ut diſcat, quæ ejus mali ſedes, quæ cauſa ſit proxima. Facile autem meditanti occurrit, non debere morbi cauſæ ejus effectum tribui: ita hydrops hectici alicujus mali effectus, non cauſa fuerit. Sed neque putredinis & mortis effectus malo peculiari tribui debet, neque naturalis fabrica ex præjudicata opinione pro vitioſa haberi, quod hic noſtro accidit, qui cephalæam adhærenti ad calvariam duræ membranæ tribuit, quæ ipſa membrana magni mali, & non dubie cariei in calvaria cauſa fuiſſet, ſi cranio non adhæſiſſet. Denique tenendum eſt, poſſe cauſam veriſſimam mali eſſe, quam etiam in docta collectione non reperias expreſſam. Ita hic vitia ſinus frontalis, certo dolorem capitis immanem factura, noſter non habet.

Cæterum BONNETUS in *Scholiis* nexum inter cauſam morbi & morbum cupit oſtendere.

Opus ipſum exſpectationem ſuperavit, nempe *Sepulchretum ſ. anatome practica ex cadaveribus morbo denatis proponens hiſtorias & obſervationes . . . quæ pathologiæ genuinæ tum noſologiæ orthodoxæ fundatrix dici meretur* Genev. 1679. fol. 2 vol. deinde aucta tertia fere parte a J. JAC. MANGET Genev. 1700. fol. 2 vol.*.

Si unquam ſperari poteſt, nos de morborum ſede, & cauſa vera neque ſcholaſtica, verum cognituros, hoc ab inſtituto ſperaveris, eo facilius deſiderio petituris, quo uberior nunc per univerſam Europam Noſodochiorum eſt ubertas, & incidendorum cadaverum facilitas. Non potuit noſter omnia vidiſſe, & longe major numerus adnotationum pathologicarum in cadaveribus factarum poſt ejus demum ævum in faſtos eſt relatus; neque poterat, ut quidem oportuerat, BONNETUS omni hypotheſeos ſtudio liberum ſe ſervare. Sed quale eſt, immortale eſt opus, quod ſolum pro pathologica bibliotheca ſit. Multas ſuas adnotationes ipſe alienis, ſæpe valde brevibus, BONNETUS admiſcuit, uberiores eas & utiliores. Nolles cum bonis adnotationibus miſtas ſæpe longas ſermocinationes, ut cum hydrope a duplici peritonæo (exemplo falſæ hypotheſeos: cum is hydrops in celluloſa tela peritonæo circumfuſa ſedem habeat, quem perinde in celluloſo textu pleuræ circumfuſo vidi. Sed etiam fuſiores ratiocinationes MANGETUS addidit.

EJ. *Cours de Médecine & de Chirurgie* Genev. 1679. 4. 2 vol. *. Chirurgiæ quidem amplum compendium eſt, adnotationum potiſſimum, plerarumque ex medicis, nonnullarum tamen a chirurgis ſumtarum. Intercedunt, ut in omnibus compendiis chirurgicis, aliquæ quæ perinde ad medicinam faciunt, ut ad hydrocephalum, herpetem, ſcabiem, lepram, alios morbos cutaneos, ad luem veneream, ad homines ſubmerſos, ad phlegmonem &c. Formulæ etiam medicæ hic reperiuntur.

EJ. *medicina ſeptentrionalis collectitia* Genev. 1684. fol. 2 Vol. *. Anatomicæ, chirurgicæ, practicæ obſervationes decerptæ ex *Eph. Nat. Cur.* ex *Actis Hafnienſibus*, & aliis nuperis Societatum eruditarum commentariis, & ſuos ſub titulos diſpoſitæ.

EJ. *mercurius compilatitius ſ. index medico practicus deciſiones, cautiones, obſervationes in ſingulis affectibus præter naturam & præſidiis medicis diæteticis, chirurgicis & pharmaceuticis veram & tutam medendi viam oſtendens* Genev. 1682. fol. Bona collectio locorum præcipuorum ad hiſtoriam & curationem morborum chirurgicorum & medicorum ſpectantium, ex variis ſcriptoribus decerpta, additis etiam, quæ noſtro propria ſunt, ordine alphabetico. Commode hic ad quemque datum morbum ſubito multorum doctorum virorum collectas opiniones habes. Acc. *Appendix de medici numere.*

EJ. *epitome operum Sennerti* Genev. 1685. fol. SCHEUCHZER.

Ej. *polyalthes ſ. theſaurus medico practicus* Genev. 1699. fol. Practicum ſyſtema ex recentioribus collectum.

J. D. Turqueti de Mayerne *l. de arthritide & aliqua conſilia* edidit Genev. 1671. 12. *.

§. DCCLI. J. Muralt.

J. Muralt, nobili familia natus, quæ Locarni Helvetiæ tranſalpinæ ſupereſt, ſed potiſſimum Bernæ floret & Tiguri. Ex ſchola Leidenſi & Pariſina prodiit, inciſor, obſtetrix, vir laborioſus & utilis.

Ej. *diſp. de angina* Baſil. 1667. 4. Præſide J. C. Bauhino. Leu.

Ej. *diſſ. de inflammatione & ulcere veſicæ* Leid. 1668. 4. Leu.

Ej. *de morbis parturientium & accidentibus, quæ partum inſequuntur* Baſil. 1671. 4. Lehm.

Ej. *de bile & concrementis bilioſis* Tigur. 1673. 4.

Ej. *de ſanguine & excrementis humanis* ib. 1675. 4.

Ej. *exercitationes medicæ* ib. 1675.

Ej. *anatomiſches Collegium, in welchem alle Theile des Leibes zuſamt den Krankheiten, welchen ſie unterworfen, beſchrieben werden* Nürnberg 1687. 8. *. Morborum internorum breve compendium, cuique corporis humani parti, quam deſcripſit, ſubjectum. In gonorrhœa glandulæ lymphaticæ duriores, ſucco quaſi purulento plenæ, ſic vaſa lymphatica. Vermes in equi ventriculo, undique ſpinoſi, ad multas centurias, Hydrops 40. l. Uterus ſcirrhoſus. Aſſerum partes verminoſæ a pueris excretæ. Ova barbi venenata, indeque mortes (*a*).

Ej. *Schrifften in der Wundarzney* Baſel 1691. 8. 1711. 8.*. De more tumores & morbi cutanei cum chirurgicis hic numerantur. In adnotationibus, quas M. ſubjecit, hydropis etiam, & tumoris aërei ingentis, memoria exſtat, & paralyſis a vapore ſtanni arſenicali natæ, & deliquii ex uſu emplaſtri, quod ranunculus ingreditur, & hypercatharſeos ob mannam datam. Vermis de umbilicico elicitus (a D. E. Koenig). Oedema univerſi corporis, varia a verme mala, & febris lenta. Ulcus magicum, ut eo quidem ævo credebatur. Suppreſſus fluor albus. Amauroſeos initia. Hæmorrhagia narium ægre repreſſa. Hydrops ſanatus. Hydrops uteri per umbilicum egeſtus. Lienis morbus, multa aqua per vomitum reddita curatus. Peſtis hiſtoria & a febre hungarica diſtinctio. Eglinger de lue venerea. Tinea. Epilepſia ſanata, & ſetaceo hæmorrhagia cum convulſionibus conjuncta. Hydrophobus. Phthiſis a fumo plumbi vel ſtanni, ſudore ſanata

(a) Pars harum obſervationum pertinet ad ſcripta chirurgica.

nata & balneo. Ex HENRICI RUFII curationibus, aphona curata, glandulæ ſublinguales obſtructæ & tumidæ. Oedema manus, malum nunc maxime in patria mea epidemicum (a. 1776.). Ciſta militaris.

EJ. *curationes medicæ obſervationibus & experimentis anatomicis mixtæ* Amſterd. 1688. 4. TR.

EJ. *Kindbüchlein, oder Unterricht für Wehmütter* Tigur. 1689. 8. Baſil. 1697. 8. it. *Hebammenbüchlein, oder Unterricht, wie ſich die Wehmütter zu verhalten haben* ib. 8.

EJ. *kurzer Bericht wie die rohte Ruhr verhütet und geheilt werden könne* Tigur. 1690. 8. 1709. 8.

EJ. *Kriegs und Soldatendiät* Zürich 1712. 8.

EJ *Hippocrates Helveticus, oder Eydgenöſſiſcher Stadt Land und Hausarzt* Baſel 1692. 4.*. 1716. 8. Lexicon medicum copioſum, ad quemque morbum. Theoria & conſilia medica, formularumque ad eundem.

Appendix gewiſſer Lehrſätzen die Erhaltung der Geſundheit und glückliche Cur der Krankheiten betreffend.

Ib. *Zugabe von zubereitung der Arzneyen aus den drey Reichen.*

EJ. *Neueröfneter Geſundheitsſchaz wider die anſtekende Seuche an Menſchen und Vieh* Tigur. 1714. 8.

EJ. *Preſervatif oder Verwahrungsmittel wieder die diſmaligen Viehpreſten* Tigur. 1714 fol. LEU.

EJ. *kurze Beſchreibung der anſtekenden Seuche der Peſt* Zürich 1721. 8.*. Eſſe a vermiculis. Tempore peſtis chartas colorem flaveſcentem induiſſe. Prophylacticæ ſcriptiones de more ſeculi. Sanguinem in peſte coagulari, ſed paulo poſt reſolvi. Dat emeticum, tunc ſudorifera, bolos. Ad ſymptomata. Ipſe luem non vidit. Anonymi conſilia, contra ſecluſionem infectorum.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* I. Poſt mœrorem ſecundæ retentæ putreſcentes. Inde fœtor cadaveroſus, febris, & vehementes dolores, qui demum placentam felici eventu expulerunt.

Obſ. 103. In plethorica femina partus difficilis venæ ſectione expeditus.

Obſ. 104. Dolor in veſica pungens, abſque calculo, excreto verme ſiluit.

Obſ. 107. Partus a debilitate retardatus, borace, ſpiritu ſalis ammoniaci, juſculis e ciceribus expeditus.

Obſ. 109. Lactens, febre hectica laborans, ablactatione & ſero lactis ſanata.

Obſ 114. Hydrops uteri, tumore ad umbilicum ſubnato & rupto, levatus, ut tamen menſium defectus perſiſteret.

Obſ.

Obſ. 118. Volvulus a vermibus funeſtus.

Ann. II. *obſ.* 93. Hæmorrhagia puerperam abripiens, de qua placenta non ſoluta fuerat, & aliqua, ut videtur, parte deceſſerat.

Obſ. 95. Balſami ſulfuris uſus in hydropica femina funeſtus.

Obſ. 96. Puella de graviditate ſuſpecta, quæ helleborum ſumſerat, poſt anxietates, incendia præcordiorum, vomitus, & convulſiones, periit: maculæ in ventriculo nigræ.

Ann. III. *obſ.* 130. a variolis ſcapulam inter & claviculam abſceſſus, iſta eroſa.

Obſ. 139. Ren ulceroſus, pus per lotium, dolor obtuſus renis, æger tandem mollientibus & cultro apertoque abſceſſu ſanatus.

Obſ. 146. ex pleuritide empyema, ſanatum medicamentis, ſed potiſſimum lacte caprillo.

Ann. V. *obſ.* 33. Urina funeſto exitu retenta. Inciſo cadavere veſica pleniſſima, in ejus cervice ſcirrhus, ureteres mole aucti.

Obſ. 35. retentis ſecundis dolor lancinans, & ſuppreſſio urinæ, quibus malis noſter extracta placenta finem fecit.

Obſ. 133. Verruca, quæ in cancrum degeneravit, qui tendines muſculorum extenſorum manus & ipſa oſſa corrupit, plurimo cum pure acidum olente ſebaceo. Bene tamen de eventu ſperat.

Ann. VIII. *obſ.* 92. A morſu canis rabidi ſuffocatio, denique rabies & mors.

Obſ. 93. Ab uſu pulveris antihectici paralyſis.

Obſ. 95. cum capilli unguento ex ranunculo facto illiti fuiſſent, prurigo inſignis, deinde animi deliquium.

Obſ. 100. poſt febrem hungaricam curatam durabile delirium, emetico tartaro & purgantibus ſuperatum.

Obſ. 102. a deglutita pecunia vomitus, diarrhœa, quoad nummus per alvum prodiit.

Obſ. 106. Acicula deglutita, cum fæcibus egeſta.

Obſ. 107. a fluore albo reflua materies dolorem capitis faciebat, viſuſque debilitatem.

Obſ. 109. Balnea in paralyſi potius noxia.

Obſ. 111. dyſenteria 1680, ætate fervida contagioſa, non tamen exitialis.

Obſ. 112. a granis quindecim reſinæ jalapæ hypercatharſis.

Obſ. 113. multum aquarum de utero ante fetum effluxit, ita tumor aquoſus ſublatus eſt.

Obſ. 114. Poſt febrem epidemicam contagioſam ſputum purulentum & hectica febris.

Obſ. 115. in febre epidemica neceſſitas venæ ſectionis per experientiam demonſtrata.

Obſ. 116. Aſthma convulſivum pene enecans.

Obſ. 117. vomitus perpetuus & lethalis.

Obſ. 118. a lupa rabida demorſus ſervatus, cum vulnus diu apertum manſiſſet. Nulla tamen eruperat hydrophobia.

Obſ. 119. ab alvo conſtipata volvulus: feliciter ab hydrargyro ingeſto ſcybala expurgata.

Obſ. 120. dira orthopnœa veſpertina.

Obſ. 217. tertiana duplicata funeſta.

Obſ. 219. febris adſpectu mitis, cum capitis aliqua gravitate, intermittens, ſenſim in continuam degener, ac mutato demum aëre ſanata.

Obſ. 220. milites helveti ob caſtelli, in quo degebant, ſitum paluſtrem febre tentati.

Ann. VIII. *obſ.* 2. Vulgare noſtro ævo auxilium eo tempore rarum erat, cortice peruviano febres fugare, & etiam nunc rarum fuerit, ſemidrachma fugare.

Obſ. 3. in viro litterato ructus acidi, titubatio, tremor, ſanatus pulvere ſtomachico Birkmanni & Nicolai pilulis.

Obſ. 4. Hydrops univerſalis aſcites & anaſarca, ſanatus mercurio dulci, rhamno cathartico & jalapa.

Obſ. 6. pleuritis in femina gravida ſanata.

Obſ. 7. febris quartana ſublata aqua cum crudo antimonio cocta.

Obſ. 11. diuturna febricula & delirium chronicum, & pulſatio ſub cartilagine enſiformi ſublata.

Obſ. 13. diuturni dolores colici frequenter recurrentes cum debilitate, acidulis ſanati.

Obſ. 14. catarrhus cum raucedine in funeſtam tabem tranſeuns.

Ann. X. *obſ.* 107. Pleuritis, quam ſpuriam vocat, inde abſceſſus per urinam critice repurgatus.

Cent. IV. *obſ.* 134. Enormis ex terrore materno, ut putat, labii ſuperioris defectus.

§. DCCLII. Varii.

J. Mayow D. M. & collegii omnium animarum Oxonii Sodalis.

Ej. *l. de reſpiratione & rachitide* Oxon. 1668. 8. Ph. Tr.

Ej. *tractatus quinque jatro phyſici, quorum ultimus de rachitide* Oxon. 1669. 8. 1674. 8. *. & *opera omnia medico phyſica* Haag. 1681. 8. *. Belgice 1687. 8. Rachitidem eſſe ab impedito influxu ſpirituum, quod impedimentum ſit a medulla ſpinali obſtructa. Ex hac cauſa ſymptomata morbi explicat, caput grande, abdomen tumidum, pectus acuminatum, ſpinæ incurvationem, iſtam potiſſimum ab imminuta muſculorum nutritione. Vomitum ciet, alvum ducit, deinde alterantia, ligna, ut dici ſolent, radicem oſmundæ, chalybem, ſalem volatilem paratum ex conflictu ſpiritus ſalis ammoniaci cum ſalis ſpiritu. In editione Haagienſi 1682. acceſſerunt *obſervationes* Georgii Bate.

In reliquis *opuſculis* ſparſa aliqua huc faciunt, ut de ſpirituum animalium morbis.

Pauli Manfredi Lucenſis, *de nova & inaudita operatione ſanguinem transfundente de individuo in individuum* Rom. 1668. 4. *. Aliquot experimenta in cane facta; in homine unicum, cum fuſa encheireſi; non infauſto eventu.

Relazione delle eſperienze fatte in Inghilterra, Francia ed Italia intorno alla tranſfuſione del ſangue Rom. 1675. 4. *. Experimenta in Italia facta Hippolyti Magnani, fere infeliciora, deinde Denysiana, & libelli pro transfuſione & contra eam ſcripti Gadroys, Lami &c.

Bartholomæi Santinelli *confuſio transfuſionis ſ. refutatio operationis transfundentis ſanguinem de individuo in individuum* Rom. 1668. 4. *. Funeſti aliquot eventus in medico Ventroni, inque cane Magnani.

Ludovici *le* Vasseur M. D. *de Sylviano humore triumvirali epiſtola ad* P. Aug. Rompfium Paris 1668. 4. *. Haag. 1668. 12. Lego auctorem verum Pechlinum eſſe, ſed plurima græciſſatio potius Drelincurtium ſuſpectum redderet. Hypotheſes Sylvianas & febrium interpretationes ab Hippocraticis longe diſſidere. Nihil autem utilitatis publicæ pro bona cauſa adfert, experimentum nullum.

Ej. Sylvius *confutatus* Pariſ. 1673. 8. *. Nempe contra Schuylium ſcribit, ſed eo nomine Sylvium latere putat. Eadem græciſſatio & eruditio antiqua, omnis fructus utique caſſa.

Francisci

Francisci Boselli Bergomatis Prof Patavini, *Amaltheum medico hiſtoricum tres in apparatus digeſtum. Encomia in Academia patavina medicinæ profeſſorum ab anno* 1631, *& elogia publica in bibliotheca depictorum hominum* Patav. 1668. 4. *. Conditio, virtutes, fortunæ, honores medici fuſiſſime, neque ſine fabulis & alieniſſimis admiſtis, & mirificis comparationibus medici cum Perſeo &c. Politia medica & de miniſtrorum chirurgorum, pharmacopolarum, obſtetricum officiis, Panegyrici profeſſorum Patavinorum ab a. 1631. ad ſuum annum bona fruge caſſi.

Raimundi Johannis Fortis Veronenſis *Conſilia de febribus & morbis mulierum facile cognoſcendis & curandis* Patav. 1668. 4. Tr. Genev. 1677. cum ſequente.

Ej. *conſultationum & reſponſionum medicinalium centuriæ quatuor* Patav. 1669. fol. *. 1678. fol. Genev. 1677. fol. & tomus alter, cui acceſſit vita auctoris Patav. 1678. fol. Galenica ex ſchola, ut eo ævo in Italia ſolebat, innumerorum medicamentorum compilata farrago, clinici tamen opus. Negabat ullum diuturnum adfectum dari, qui invocata a principio idonei medici ope non poſſit ſuperari, apud diſcipulum Andriollum.

Georgii a Turre Patavini, pariter in patria urbe profeſſoris, *Junonis & Neſtis vires, in humanæ ſalutis obſequium traductæ* Diſſ. *qua aëris & aquæ nativa ſua natura expenditur* Patav. 1668. 4. *. Magna pars phyſiologica eſt & phyſica. Aquæ melioris notæ, ſed obiter. Frigidæ utilitas. Balneum frigidum. Aquæ medicatæ, thermæ. Aquæ medicatæ frigidæ; earum ſapor acidus, aluminoſus. Aponi fontes ſigillatim. Nihil proprii aut utilis.

Ej. *methodus ſingulis morbis explicandis pro hoc anno litterario præmiſſa* Patav. 1685. 4. 1686. 4.

Ej. *ad* G. H. Welsch Conſ. 93. Cent. IV.

Elogium *in Lyceo patavino.*

Petri Gonthier Roanenſis, *de ſanitate tuenda & vita producenda exercitationes* CLXIII. Lion 1668. 4. d'Etr.

Aphoriſmi Hippocratis græce & latine *cum* Galeni *comentariis* Nicolao Leoniceno *interprete, nec non* Joh. Signoret *excerpta aphoriſtica cum ſymbolo* Lion 1668. 4. *. Signoretus, Sponii adfinis, ex Galeno & aliis veteribus paſſim aphoriſmos interpretatus eſt, & in ordinem conjunxit. Emendationem dat loci a Moræo profectam. Scholaſtica omnia, propriæ adnotationis nihil.

Benedicti Perduch Tornacenſis *Statera ſanguinis ſ. de ſaphenæ ſectione in febribus* Tornaci 1668. 8. Falc.

LUD. HERMAN LAMBACH *de dyſenteria* Leid. 1668. 8.

PETRUS GUISSON *de tribus præcipuis chemicis & una medendi methodo* Frf. 1666. 4. & cum POTERIO 1668. 4.

THEOPHRASTI VERIDICI *Scoti Plicomaſtix* Aberdeen 1668. 4. B. HOTTON Gedan. 1668. 4. *. Pro DAVISSONO, cujus forte opus fuerit, contra THEODORUM SKUMINOVIUM (T. S. E. G.) cujus epiſtola ad V. F. PLEMPIIUM una excuſa exſtat; & contra V. F. PLEMPII locum de plica. Plicam non verum eſſe morbum, ſed effectum ſordium: hinc impune reſecari, & ejus mali hiſtoriam multis fabellis augeri. Multa aliena. Sex centies ſe impune plicam recidiſſe, teſtis eſt ſibi.

ANONYMI *Londinenſis de medicamentis variis eorumque abuſibus inter apoticarios* Lond. 1668. 4. HERMES laudat, eundem ut puto, librum, qui anglice ſcriptus dicetur p. 248.

Pharmacopœa Londinenſis Lond. 1668. 12. HANSEN.

Pharmacopœa Amſtelodamenſis Amſterd. 1669. 8.

NICOLAI HOBOKEN *oratio de obſervato hodie circa medicinam abuſu & inordinatione, & de doctoribus promotis, proprio medicinæ faciendæ & conſiliorum dandorum jure* Utrecht 1668. 4.

EJ. *oratio de medicorum nobilitate* ib. 1670. 4. 1675. 4. 1683.

EJ. *de profeſſionis medicæ cum mathematica conjunctione* ib. 1670.

In l. *de ſecunda humana*, in pleuritide ulcus pulmonis ſe vidiſſe teſtatur &c.

WOLFERD SENGUERD *de tarantula* Leid. 1668. 12. Rotterod 1715. 8. *. Actionem muſices phyſiologice interpretatur.

§. DCCLIII. FRANCISCUS MAURICEAU.

Primus in obſtetricia arte ſupra coævos ſe extulit. Cum de morbis gravidarum, puerperarum & parturientium ſcriberet, etiam morborum internorum paſſim mentionem facit. Editiones gallicas ſolas citabo. *Traité des maladies des femmes groſſes & de celles, qui ſont accouchées* Paris 1668. 4. *. 1673. 4. *. 1681. 4. 1694. 4. 1721. 4. *. 1740. 4.

EJ. *obſervations ſur la groſſeſſe & l'acouchement des femmes* ib. 1695. 4. 1715. 4. *. 1728. 4. 1738. 4.

EJ. *Aphoriſmes touchant la groſſeſſe, l'acouchement, les maladies des femmes groſſes* ib. 1694. 16. 1721. 4. *.

EJ. *dernieres obſervations ſur les maladiés des femmes groſſes & accouchées* ib. 1706. 4. 1715. 4. *. In primo præcipuo opere agit de molis, de falſo germine, de fetu intra uterum pereunte, de victus ratione, de gravidarum incommodis, vomitu, tuſſi, hydrope, hæmorrhoidibus, diarrhœa, hydrope uteri, lue venerea,

rea, abortu. Vomitum poſt quartum menſem curatione egere; noſter leniter alvum aperit, venam ſecat. Vomitum abortum facere poſſe. Narcotica rejicit: liberumque vinculis pectus, & parcum victum urget. De hæmorrhagia fuſe, quo in caſu, ſi ultra ſeptimum menſem fetus perfectus fuerit, ſubito eum jubet educere. Ad eum hydropem mirifica dat conſilia, venæ ſectionem, balnea. Labiorum aquoſum tumorem non ſatis reformidat, quam ſæpe vidi funeſtum eventum habuiſſe. Ex tumore inciſo pus effluxiſſe. Hydrargyrum prægnanti feminæ venereæ perinde debere inungi, exemplis etiam productis. Hydrops uteri pro graviditate habitus.

Inde cura puerperarum, lactis, lochiorum, tum uteri, mammarum morbi, fluor albus. Non raro ſe veneream in teneris puellis luem vidiſſe, quas ſervi corruperant. Admittit injectiones adſtringentes.

Inter obſervationes 700. non paucæ clinici ſunt argumenti. A medicamento purgante abortus quinquemeſtris. (Raro id ſuccedit. Plerumque fetus impios conatus ſuſtinent innoxios, vidi etiam miſeram cum ſuo fetu periiſſe.) Convulſiones a partu funeſtæ. Convulſiones in ipſo partu. Exempla tumentium labiorum vulvæ, funeſti eventus. A nimis repetita venæ ſectione mors fetus. Mors a febre continua poſt partum. Laudani, quod noſter improbat, felix uſus. Crepitus ſonori per uterum editi. Mors ex hydrope pectoris. Hæc ex duabus prioribus centuriis. Variis locis. Fetum ultra legitimum tempus geſtatum, mortuum abſque putredine manſiſſe. Fetum tonitru enectum fuiſſe. Placenta, quinto menſe, per ſuppurationem abſcedens. Ovaria ſcirrhoſa capitis mole. Maxima cum falſo germine hæmorrhagia. A puero mortuo & retento uterus putridus.

In dernieres obſervations, quæ ſunt omnino 150. Mortes a convulſionibus poſt partum ſupervenientibus. Fetus ſanus, cum mater febre continua laboraret. Febres feminarum prægnantium cortice chinæ chinæ ſanatæ. A vomitu violento matris mortui fetus. Purgatione brevi ſuſcitati, qui languebant, dolores. Aquæ ſpuriæ ex hydrope matricis. Ex emetico prægnanti dato, convulſio & mors. Placenta veſicularis. Fetus hepate enormiter tumido. Incontinentia urinæ a difficillimo partu.

Aphoriſmi ſunt conſiliorum FRANCISCI compendium. Recte ſenſit, corticem peruvianum tuto dari. Signa graviditatis non veræ, & morbi prægnantium. Diarrhœa ſæpe prægnantes occidit. Morbi puerperii.

§. DCCLIV. MOYSE CHARAS.

MOYSE CHARAS pharmacopola, chemicus & plenioris pharmacopœæ auctor, cum ejecti ex Gallia proteſtantes paſſim divagarentur, hiſpanicam aulam adiit, cumque de vano aliquo miraculo minus credule locutus eſſet, carceribus Inquiſitionis mancipatus, religione ſua libertatem redemit, & in Academiam Scient. Pariſ. receptus paulo poſt obiit.

Ej. *Thériaque d'Andromaque avec des raiſonnements & obſervations néceſſaires ſur l'élection, la préparation & le mélange (des ingrédiens)* Paris 1668. 8. 1685. 4. *. 1691. 12. Genev. 1679. 8. latine Genev. 1685. 4. Cenſus primo innumerabilium medicamentorum, quæ theriacam ingrediuntur, cum deſcriptione ſingulorum & utilitate. Inde labor pharmacopœi in hac theriaca paranda, tritus, coctio, extracta varia, etiam opii in vino. Denique de utilitate theriacæ, quam potiſſimum ab opio ſperat, unde valentior eſt, quæ recens.

Ej. *nouvelles expériences ſur la vipere, les effets de ſon venin, & les remèdes exquis, que les artiſtes peuvent tirer du cörps de cet animal* Paris 1669 8. *. 1690. 8. *. Oleum nicotianæ inſtillatum in viperæ vulnus eam continuo occidit. Liquor venenatus non eſt fel, ſed in propriis glandulis paratur, ſubjecta habentibus vaſa lymphatica, oculo vicinis, quarum ductus in unum confluunt, inſertum veſiculæ, unde ad radicem dentis exſerti per oſtiolum egeritur. Glandulam etiam ſerpentes habent.

Suite des nouvelles expérience ſur la vipere & une diſſertation ſur ſon venin pour ſervir de réponſe à une lettre de M. Redi *á M.* Bourdelot & Morus Pariſ. 1672. 8. 1690. 8. *. Poſt nitidam viperæ anatomen experimenta recenſet in canibus facta, quibus credit vinci, non in ullo animalis ſucco funeſtum venenum eſſe, ſed omnino in ira & in furore mordentis animalis. Quo in eventu longe a Redo differt, & videtur in experimentis effetta vipera atque veneno exhauſta uſus eſſe. Ut viperæ ad uſus medicos præparentur. Laudes ſalis viperarum volatilis, & fixi. Medicamenta, quæ ingreditur. Minus probes, quod demonſtrato vero oculos clauſerit, neque voluerit unquam admittere, venenum viperæ, integra vi in ſanguinem admiſtum, animal occidere, etiam ſi nulla in vipera ira, etiamſi vipera mortua fuerit. Eam, a nemine receptam opinionem, etiam experimentis fulcire tentavit, quorum eventum ſibi faventem narrat.

Ej. *Pharmacopée royale galenique & chymique* Paris 1672. 8. Falc. 1676. 8. Hf. 1681. 8. J. Savans. 1682. 4. Lion 1692. 4. 2 vol. 1753. 4. Latine Genev. 1684. 4. Bur. cum l. *de viperis*.

Ej. *nouvelle manière de donner le quinquina*, *Mémoires de l'Acad.* 1692. Faciebat tincturam ſpirituoſam, deinde vinoſam, eas miſcebat, ita nullum amittebat utilem in cortice particulam. Inde ad dimidium exhalando ſpiſſat; addit ſpiritum kermes, & extractum denique exhalando parat.

Idem ſe ipſum a vipera demorſum curavit: a morte animalis, digitum fortiter ligavit, ſecundum ſupra carpum vinculum injecit, ſumſit grana 24. ſalis viperini, abſtulit dolorifica vincula, jam ſanus.

Idem in *journal des ſavans* 1694. Qui pro podagrico habebatur, ei abſceſſus purulentus erat, circa genua.

§. DCCLV.

§. DCCLV. Varii Nuperi.

Job. v. Meekern chirurgus Amſtelodamenſis Ej. *Heel en genees kondige anmerkingen* Amſterd. 1668. 8. *. latine vertente Abrah. Blasio Ger f. Amſtd. 1682. 8.*. Melioris notæ ſcriptor, expertus & modeſtus, 85. adnotationes dat. Paſſim amicorum, etiam Pauli Barbette & J. v. Hoorne, epiſtolæ interponuntur. Abſceſſus hepatici occaſione vulnerum capitis nati. Cauterio vere curata epilepſia, ad coronariæ & ſagittalis ſuturæ concurſum admoto (felici temeritate). Hemicrania trepano ſublata, ad depreſſam ſedem cranii adhibito. Manus exareſcens cucurbitularum ſuctione reſtituta. Collum ad latus inclinatum, inciſo muſculo maſtoideo correctum. De cantharidibus ulceroſis tibiis admotis, malo eventu, & alii mali effectus hujus remedii. Faſcinatio imaginaria. Invaginatio ductus cyſtici, rariſſimum malum. Hydrops in duplicatura peritonæi. Oſſa, ſacrum & coccygis, in puerpera a pelvi ſeceſſerunt. Sanguis coactus per penem ejectus; vermiculorum ſimilitudine. Magna jactura cerebri nullo cum detrimento ſenſuum. Qui mortuus videbatur, & cui gangræna naſum conſumſerat, hactenus refocillatus, ut tamen decimo & octavo die mori ei neceſſe fuerit. Ulcus profundum exulceratum cordis, & cor quaſi eroſum, cum plurima in pericardio aqua. A variolis paſſim oſſa carioſa. Reſuſcitatus, qui pro mortuo habebatur.

Cornelii *van den* Voorde medici & chirurgi Middelburgenſis in Taxandris (Zeeland) *Lichtende fakkel der Chirurgie ... het twede van de theory en derde van de practica — de Chirurgyns ſchepskiſt van de medicamenten, die yeder chirurgyn naar Ooſt och Weſtindien medevoert en de ziekten bygevoegt door* J. v. B. *Chirurgyn* Amſterd. 1668. Middelburg 1680. 4. *. quam editionem Antonius *de* Heyde auctam dedit. Theoria fere medici argumenti eſt. Diæta, morbi ſymptomata, ſigna, indicationes, venæ ſectio, primum revulſoria, poſt quam derivatoriam admittit. Purgatio & formulæ ejus ſcopi. Inde Chirurgia ipſa, in qua de more tumores, & morbi externi tractantur.

Ciſta nautica eſt Johannis Verbrugge opus, uberius recuſum, quam in editione, quam continuo dicam.

J. Verbrugge *Examen van land end zee chyrurgie de voornaamſte Hoofdſtukken die de kentniſſe der Chirurgye angaen — van allerley Ziekten op Ooſt en Weſtinoien Guinea Grönland* Amſt. 1696. 8. Edit. VI. Amſterd. 1714. 8.*. & multum a J. D. Schlichting aucta Amſterd. 1748. 8. *. Præter morbos, quos chirurgi in ſuis compendiis tractant, hic agit de diverſis oris & peregrinis regionibus, quas nautæ batavi adeunt, ut Grönlandiam (Spizbergam) in qua ſcorbutus, Guineam, in qua vermis ſubcutaneus, & morbus peculiaris regnat, cephalea cum collapſa facie, in quo antimonium diaphoreticum laudat. Porro de India occidentali agit, ut de Surinamia, in qua volvulus, quem anglico nomine Bellick (Bellyach) dicit, quem ipſum mucilaginoſis & anodynis, deinde purgante aliiſque curat. In India orientali dyſenteria endemia eſt, & hydrops, paralyſis, cholera morbus, ab

acido

acido pancreatico ſucco natus, tum morbus exanthematicus calidiſſimus *Root Vout* & phthiſis, in qua balſamica. Denique plantas indicas deſcribit, & multo pleniorem ciſtam dat navalem, tunc diſpenſatorium pene integrum, & alimentorum cenſum.

Ej. eſt etiam *chirurgyns of heelmeeſters reysbock* Amſterd. 1674. 8. vel. 1687. 8. niſi idem eſt liber.

Ej. *Chyrurgyns nieuw vermeerderde ſchepskiſt* Amſterd 1700 8*. Medicamenta ſimplicia & compoſita interna & externa, quibus chirurgi in peregrinationibus utuntur, etiam formulæ. Denique morborum nonnullorum hiſtoriæ, hydropis; ſcorbuti, dyſenteriæ, peſtis.

Ej. *verſio libri* J. Guillemeau *des maladies des yeux* Amſterd. 1678. 8. *. & Germanice 1706. 8.

Cornelis Herls *Examen der Chirurgye* Middelb. 1660. . . . 1668. 4. aut. 1664. 4. Amſterdam 1672. 8. 1680. 4. Middelburg 1679. 12. 1692. 12. Perinde aliqua practica miſta. Putes ex T. II. p. 432. librum eſſe antiquiorem.

Joseph Glanville *ſocietatis regiæ Britannicæ* cauſam repetito defendit.

Ej. *plus ultra, progreſſ and advancement of knowledge ſince the days of Ariſtotle* Lond. 1668. 8. Laudes Societatis regiæ. Non debere ab ea impoſſibilia ſperari.

Ej. *prefatious answer to M. Stubbe about his animadverſions on Glanvilles plus ultra* Lond. 1671. 8.

Ej. *a farther reply to M. Stubbe's laſt pamphlet againſt J. Glanville* ib. 1671, 8.

Jonathan Goddard *a diſcourſe concerning phyſic and the many abuſes there of by the apotecaries* ib. 1668. 8. qui l. dictus eſt p. 224. Lego & annum 1670. 4. Med.

Ej. *a diſcourſe ſetting forth the unhappy condition of the practice of phyſick in London* 1669. 4.

Ej. *the colledge of phyſicians vindicated* Lond. 1676. 4. Mead. niſi error eſt, ejuſdem enim tituli habeo librum Caroli Goddard,

Ej. Arcana Goddardiana (cum *Bateanis*) Lond. 1691. 8. Vita viri eſt ap. Birch. T. III. p. 244.

Huc pertinet Antonius Wood, nempe ejus *hiſtoria & antiquitates univerſitatis Oxonienſis* L. II. Oxon. 1668. 4. tunc 1674. fol. & *Athenæ Oxonienſes* ib. 1691. fol. 1692. fol. 1711. fol. Acris liber, ſed hactenus utilis.

A. Porchon *traité de la canicule & des jours caniculaires avec un traité de la peſte, de ſa préſervation & de ſes remèdes* Paris 1668. 12.

Dalicourt *le ſecret de retarder la vieilleſſe ou l'art de rajeunir* Paris 1668. 12. Falc.

Arnauld

ARNAULD BARRIE presbyter *la conduite aſſurée du deſinfectement des perſonnes, des maiſons, des animaux & des étables en tems de contagion, pour en arrêter le cours & conſerver la vie a pluſieurs* Paris 1668. 12. FONTETTE.

Avis pour ſe préſerver & guérir de la peſte Rennes 1668. 8. FALC.

Secrets touchant la médecine Paris 1668. 12. FALC.

EDME BAILLARD *diſcours du tabac, ou il eſt traité particulièrement du tabac en poudre* ib. 1668. 12. 1693. 11. BUR. Apologia tabaci; Negat pulverem in cerebrum venire.

DENYS FOURNIER chirurgi, *l'Oeconomie chirurgicale pour le retabliſſement des parties molles du corps humain & un traité methodique de la guériſon de la peſte* ib. 1671. 4.*.

EJ. *l'art, qui chaſſe la peſte, les bubons, les charbons, l'eſtiomene & la gangrene* Paris 1671. 4. Lego etiam *tr. de la gangrene & particulièrement de celle, qui ſurvient en la peſte* Paris 1670. 12. d'ETR *& l'antiloimotechnie, ou l'art, qui chaſſe la peſte & tous les accidens, qui ſont la pourpre, la petite verole, la rougeole pourprée, la dyſenterie, les bubons, les charbons, & la gangrene, par un remède experimenté & nouvellement mis en lumiere* Paris 1669. 12. BUR.

In *chirurgia*, ut ſolet, paſſim medicina admiſcetur. Liber *de peſte* totus noſtri ſcopi eſt. Ad præſervationem omnino purgandum. Buboni de more mollientia & adtrahentia; hic tamen venam ſecat. Symptomata, inter ea multa mala hepatis. De aliis morbis exanthematicis aliqua, variolis, morbillis, purpura, quibus omnibus cardiaca opponit. Carbo; hic tamen aliqua acidorum fit mentio, ſed cum theriaca miſtorum.

Traité nouveau & ſingulier de la préſervation & curation de la peſte Lauſanne 1668. 12. B. B. Anonymus liber, ſed ſubſcripſerunt J. GIRARD *de* BERGERIES & BENJAMIN BOURGEOIS, medici. Quæ peſte imminente facere oporteat. Senatus ad curandam valetudinem conſtituendus. Civitas in regiones dividenda. Cuique regioni ſui medici, ſui chirurgi, ſuus victus, ſui veſpillones, ſui pharmacopolæ proſpiciendi. Occidendi canes feleſque. Domus in qua aliquem mortalem peſtis peſſumdedit, claudenda, ſepe munienda, ex ea ante 40 diem nemo in publicum admittendus. Peſtem triplicem eſſe, febrem ephemeram, putridam & tertianam. Neque vomendum in peſte neque alvus ducenda. Providendum ut ſatis pharmacopoliis ſit herbarum alexipharmacarum. Earum danda infuſa, decocta, cum ſucco citri, acetoſa. Sudores ciendi. Bubo, anthrax, ſymptomata. Hæmorrhagiam jubet compeſcere. Civitas poſt finitam peſtem eſt repurganda. Formulæ medicamentorum; acetum theriacale, aqua theriacalis BAUHINI.

Arrêt du Conſeil d'état de Paris 1668 *portant deſunion des droits & privileges ſur & concernant l'état & l'art de barberie chirurgique dans le royaume cy-devant*

 attri-

attribués a la charge du premier Barbier du Roi & union d'icelle à celle du premier chirurgien de Sa Majeſté Paris 1668. 4.

Nicolo Guerra *racconto della peſte di Napoli dell' anno* 1656. 1668.

J. Gufer Memmingenſis, *kleine Hausapotek* Augſpurg 1668. 12. Menz *nebſt* Lebenwalds *verdeutſchter ſalernitaniſcher Schule* Kempten 1727.12. Wien 1752.12.

Ej. *medicina domeſtica* Augsburg 1668. 12. 1689. 12.

Ej. *Tabula medicæ ſ. medicina domeſtica d. i. kleine Hausapotek* Augſpurg 1670. 12. 1689. 12. Leipz. 1752. 12. Vater. Adparet unum eſſe librum tribus diverſis ſub titulis.

Ordnung wornach man ſich der anſtekenden Seuche halber bey jetzigen gefährlichen Läuften in der Pfalzgrafſchaft bey Rhein zu richten 1668. 8.*. Edictum Electoris, quo aliqua ad publicam curam, tum remedia traduntur, ex præconceptis ejus ſeculi opinionibus, calida, ſudorifera, theriaca, & alia id generis, & viribus ſuſtentandis deſtinatæ gelatinæ. Narium hæmorrhagiam & diarrhœam nocuiſſe.

§. DCCLVI. Galli, qui de transfusione scripserunt.

Magna animorum contentione hoc anno primum a nonnullis medici tentatum eſt, transfuſionem, tanquam remedium ſummæ utilitatis, in homine experiri.

In *Phil. Tranſ.* N. 27. Joh. Baptista Denis, Profeſſor Matheſeos, princeps horum experimentorum laudator, poſt aliqua breviora indicia, de transfuſione fuſius egit. In animalibus eam tentavit, nulla cum eorum noxa. Magnam ſpem conceperat, ſanguine ſani animalis repletis vaſis animalis morboſi, valetudinem integram ſe reſtituturum, vetulo juventutem redditurum. In juvene inde hoc auxilii genus repetiit, in cujus venam ſanguinem equi derivavit, nullo cum ejus malo.

N. 30. & ap. *Birch* II. p. 188. In equi venam transfuſus ſanguis quatuor arietum, felici eventu. Sed in viro lienteria & bilioſa diarrhœa laborante, transfuſio ſecunda vice repetita, eventu funeſto excepta eſt, cum inteſtina gangræna obſideret.

N. 32. Phrenitis transfuſione ſanata. Verum id gaudium brevis fuit ævi.

N. 36. Triſtes exitus transfuſionis; prioris etiam juvenis uxor de medicis ad judices retulit, qui funeſto eventu præceps auxilium ſuaſerant.

Ej. *Epiſtola Journal des Savans* 1667. p. 44. 65. Satis felicia experimenta recenſet, in animalibus capta.

Ej. *lettre á M. de* Montmort *touchant deux experiences de la transfuſion faites ſur les hommes* Paris 1667. 4. & in *Phil. Tranſ.* n. 27.

Ej. *lettre ſur une folie inveterée guérie par la transfuſion* Paris 1667. 4. Sed vid. B. Anat. I. p. 555.

Sed porro in *Phil. Tranſ.* n. 28. de aliis experimentis in Gallia factis agit, etiam infelicibus. Inde adminiſtrationem deſcribit. Non bene Gallos ſibi hoc inventum adrogare. Denique cum ſenatus Pariſinus publice hanc curandi rationem damnaſſet, & eam porro tentare vetuiſſet, infuſoria tamen medicina non abſtinuit (*a*).

Ej. *Mémoires concernant les Arts & les Sciences* Paris 1672. 4. *. Amſterdam 1682. 12. *. Diarium adfine illi, quod dicitur, eruditorum. Aliqua de ſcorbuticorum palpitante corde. Cornu efflorefcens de poplite hominis.

Ej. *conferences préſentées à M. le* Dauphin Paris 1672. 4.*. Amſtel. cum priori. Nihil huc facit.

Eutyphrontis (lego Petrum Petitum hoc nomine ſe texiſſe) *de nova curandorum morborum ratione per transfuſionem ſanguinis* Paris 1668 4.*. Detracto ſanguine opus eſſe, non addito.

Claudii Tardy libellos noluimus a cæteris ejus opuſculis avellere, dudum dictis ad a. 1636.

Guilielmi Lamy *lettre à M.* Moreau *contre les prétendues utilités de la transfuſion du ſang* Paris 1668. 4.*. Incommoda varia. Sanguinis in diverſis animalibus diverſa natura. Nimia copia ſanguinis ſubito accepti.

Lettre de M. Gadroys *ä M. l'Abbé* Bourdelot *pour ſervir de reponſe à la lettre écrite par M.* Lamy *contre la transfuſion* Paris 1668. 4.*. Ramos etiam in alienas arbores feliciter inſeri. Bondii infortunium excuſat.

Seconde lettre de M. Lamy *pour confirmer les raiſons qu'il a apportées dans ſa premiere lettre contre la transfuſion du ſang* ib. 1668 4.*. Et canem poſt transfuſionem ſanguinis periiſſe, & nobilem Suecum Bond.

Lettre de M. Gurye *de Montpoli à M.* Bourdelot *ſur la transfuſion du ſang* ib. 1668. 4 *. Malum fuiſſe eventum, & periiſſe canem, quem ſtudioſe ſervatum volebant.

Pierre Martin *de la* Martiniere *opuſcules contre les circulateurs & transfuſions du ſang* 1668. Goulin. An non idem ille Martiniere p. 151.

Récueil de quelques nouvelles obſervations de la transfuſion du sang & de l'infuſion des médicamens dans les veines la Haye 1668. 12.

Ondervinding door de beroemdeſte Geneesheeren van het leyden des bloods uyt een gedierte in het ander Leeuwaarden 1668. 12. Heist.

(a) Dionis *Cours de Chirurgie* p. 458. *du* Hamel *Hiſt. Acad.* p. 21. 22.

§. DCCLVII. Disputationes.

Corn. Schagen *de paralyſi* Leid. 1668. Pl.

Gott. Schwetkius *de mola* Leid. 1668. 4.

Casp. Gunth. Cramer *de peſte* Leid. 1668. 4.

Henr. Sampson *de celebri indicationum fundamento, contraria contraria contrariis curari* ib. 1668. 4.

Leonh. van der Hauck *de ſuppreſſione menſtruorum* ib. 1668. 4. Pl.

Wilh. Hellenius *de aſthmate* ib. 1668. 4. Pl.

Frid. Albinus *de ſcorbuto* ib. 1668. 4.

J. Blumig *de febribus* ib. 1668. 4.

Godofr. Gigas *de lipothymia* ib. 1668. 4.

Nicol. Mourik *de iſchuria* ib. 1668. 4.

J. Kopeczki *poſitiones variæ per univerſam medicinam* ib. 1668. 4.

Reyner a Diephout *de chylificatione læſa* ib. 1668. 4.

Henr. van der Busch *de delirio* ib. 1668. 4.

J. van der Mark *de febre nuperrima epidemica* ib. 1668. 4.

Simon v. Assendelft *de febre quadam epidemica* ib. 1668. 4.

Isaac a Loef *de medicina per ſocietates illuſtrata* ib. 1668. 4.

Henr. Althusius *de ſanguificatione læſa* ib. 1668. 4.

Cornel. Kettenes *de aphtis* ib. 1668. 4.

J. Caspar Caspari *de pleuritide vera* ib. 1668. 4.

R. Lonk *de ſuppreſſione menſium* Utrecht 1668. 4. Haenel alibi lego Giess. & forte error eſt in titulo.

Christ. Andr. Schöngast *Enkurek Perſarum morſuſque tarantulæ* Lipſ. 1668. 4. *. Eventum pro certo recipit, ætiologiam refutat. Vipera univerſalis eſt antidotus.

Sam. Eichler *de cauſo* ib. 1668. Pl.

J. Christ. Hippius *de febre hectica* Lipſ. 1668. 4. Riv.

Anton. Heshusius *de abſtinentia carnium* Lipſ. 1668. 4. Hef.

J. Centurio Macasius *de aſthmate* Lipſ. 1668. 4. Hef.

Gottfr. Weiss *de malo peſtifero* ib. 1668. 4. Riv.

Christ.

CHRIST. STRABANT *de morte* Lipſ. 1668. 4. THOM.

J. FRIDEL *de pleuritide* Witteb. 1668. 4. PL.

EJ. *de hydrope* ib. 1668. 4.

J. FRID. MEYER *de valetudinis diis deabuſque* Lipſ. 1670.

J. PHIL. HILBRAND *de cephalalgia* Jen. 1668. 4. RIV.

J. GEORG TRUMPH *de ſalivatione mercuriali* Jen. 1668. 4. RIV.

DAVID KELNER *de empyemate* Helmſtatt 1670. 4. PL.

LAURENT LOSS *de lue venerea* Gieſſ. 1668. 4.

EJ. *chirurgiſches Handbuch, oder concentirter Begriff &c.* Eiſenach 1676. 12. Meinungen 1679. 8.

EJ. *Peſtbarbier* 1683. 8.

J. MATH. VALENTIN *de paſſione colica* Gieſſ. 1668. 4. RIV.

J. PHIL. FABRICIUS *de apoplexia* ib. 1668. 4.

CONR. PHIL. VON MER *de Hydrophobia* Altdorf. 1668. 4.

J. GEORG KEYSER *de rariſſimo nec non graviſſimo corporis humani adfectu tetano* Altdorf. 1668. 4.

MATH. HARSCHER *de lethargo* Baſil. 1668. 4. PL.

J. TREFURT *de nimio menſium profluvio* Argentor. 1668. 4. PL.

JAC. SAALMANN *Pleuritis* ib. 1668. 4.

FERDIN. MENDEZ Luſitani, *ſtudium apollinare ſ. progymnaſmata medica ad Monſpelienſem Apollinis honorem conſequendum habita* Lion 1668. 4. FALC.

EDMUND. MORPHÆUS Limericenſis. EJ. ſunt *quæſtiones medicæ* XII. Monſpel. 1668. 4. ASTR.

ANDREAS BRUNEL *in quæſtionibus medicis* XII. ib. 1668. Uterque agit de morbo venereo. ASTR.

LUD. MORIN & GUIL. PETIT *E. naturæ morborum medicæ* Paris 1668.

CAR. *le* LONG & HENR. MAHIEU *E. arthritidi hypnotica* ib. 1668.

FR. BLONDEL & MICH. POINSSANT *E. morbis extremis remedia extrema* ib. 1668.

PAUL. MATTOT & CL. GUERIN *E. in curanda ſyphilitide balneum ptyaliſmo præmittendum* ib. 1668.

Jac. Mentel & Gabr. Dacquet *E. purgatio ſolum a plantis* Paris 1668.

Petr. Yvelin & Guil. Petit *E. fructuum uſus inſalubris* ib. 1668.

Fr. *de* Vignon & Henr. Mahieu *Non E. extremis morbis ſola diæta* ib. 1668.

Petr. Legier & Raym. Vasse *E. hydropotæ minus morbis obnoxii* Pariſ. 1668.

Cl. Germain & Gabr. Dacquet *E. in magnis inflammationibus & doloribus ſanguinis miſſio ad deliquium* ib. 1668.

Cl. Guerin & B. *de* Monstreuil *E. vitæ longioris ex junioribus parentibus orti* ib. 1668.

Henr. Mahieu & Franc. Vizon *E. cœlibes* μακροβιοτεροι ib. 1668.

Nic. Mathieu & Cl. Puylon *Non E. ſolius guſtus eſt de alimentis ferre judicium* ib. 1668.

Cl. Germain & Gabr. Dacquet *E. Non potuit hactenus ulla præparatione antimonium emendari* ib. 1668. Non defenſa, vetante ſenatu.

§. DCCLVIII. Diaria.

In *Phil. Tranſ.* 1668. n. 36. *Guil.* Holder refert de juvene; qui ſurdus cum natus eſſet, vehementibus ſonis agitato tympano editis, alios etiam ſonos percipere potuit.

Ej. *elements of ſpeech, an inquiry into the natural production of letters wieh an appendix concerning perſons born deaf and dumb* Lond. 1669. 8. *. Theologus, artem exercuit docendi ſurdos & mutos. Viſu & tactu docet diſcipulos, quibus motibus quæque litteræ producantur.

Cum J. Wallis de arte docendorum ſurdorum litem aluit, & Lond. 1678. 4. edidit *a ſupplement to the philolophical tranſactions* July 1670. *with ſome reflexions on* D. Wallis *letter.* Se in docendo Wallisio feliciorem fuiſſe.

Timoth. Clarke de infuſione & transfuſione, quorum illam Christophoro Wren tribuit, qui anno 1656 a ſe ipſo excogitatam primus adminiſtraverit, tum Clarkius a. 1657. Inde *Lowerus* a. 1666. transfuſionem molitus eſt.

N. 37. de morbo oculari equorum, Libavii de transfuſione locus.

Ib. & n. 38. & 39. de utilitate tuborum inanium in debilitate viſus.

N. 39. Equos antimonium amare.

Apud Birchium in T. II. mortes avicularum in aëre non renovato. Vindobonæ optimo ſucceſſu in canibus ſanguinem transfuſum eſſe; etiam a Malachia Thruston; ſed animal recipiens a coacto cruore ſuffocatum eſſe.

Gilbert

Gilbert Talbot de hydatidibus ex abſceſſu lateris pullulantibus.

Thom. Hobbes empaecta, de virgine, quæ cibo & potu per ſex menſes abſtinuit. Se ipſum quadraginta diebus cibo abſtinuiſſe.

In *Journal des Savans* 1668. cujus auctor eſt Galloys. In puero nullus pulmo, quem una & aſperam arteriam ipſam, abſceſſus conſumſiſſe videtur. Mediaſtinum craſſiſſimum. Calculus quadrilibris in equo (in cæco ut videtur inteſtino) Vermes ſideritidis foliis ſimiles in hepate ovium.

Ib. anonymus, qui tamen Pecquetus eſſe videtur, agit *ſur les vers qui ſe trouvent dans les foies de quelques animaux.*

Romæ hoc anno novum diarium prodire cepit *Giornale de letterati* apud Nicol. Angelum Tinassi; porro in urbe continuatum ad 1675. Itali diarium *Journal des Savans* ex gallico converſum dederunt; addiderunt varia, tum cenſuras librorum in Italia editorum, tum doctorum virorum adnotationes.

Epiſtola ad D. Sorbiere de ſtulto curato per transfuſionem (eodem Maunoy; qui cum iterato transfundere vellent, ſubito mortuus eſt).

De transfuſione Bononiæ adminiſtrata apud Cassinum, & Utini apud Montanarium, bono eventu, ſed in animalibus.

Hippolytus Magnanus poſt longum morbum colon inteſtinum latiſſimum reperit, ſanguinem omnino nullum. Vindobonæ facta experimenta, & animalia, potiſſimum magna, & ipſi boves a viperis demorſi, lapide indico ad vulnus admoto, ſanati.

§. DCCLIX. Guilielmus ten Rhyne.

Daventrienſis, Indiam adiit, Bataviæ novæ artem exercuit, Japoniam vidit; in Europam denique rediit.

Ej. *diſp. de dolore inteſtinorum a flatu* Præside Sylvio defenſa fuit 1668. 4. *.

Ej. *diſp. inaug. de arthritide* Leid 1669. 4. *.

Ej. *meditationes in* Hipp. *textum 24 de vetere medicina cum laciniis de ſalium figuris* Leid. 1669. 4. Boehm 1672 12. *. Mixti argumenti, chemici, phyſiologici, practici, Sylviani hominis, dictione uſi phalerata, & in omnia alia delabentis. Hippocratis verba ad præceptoris ſententiam detorquet.

Ej. ex India reducis, diſſ. *de arthritide; Mantiſſa ſchematica de acupunctura. Orationes tres*, earum prima *de chemia & botanices antiquitate & dignitate* Lond. 1683. 8. Liber Bataviæ Javanæ ſcriptus a. 1679. Dictionis conſtans obſcuritas. Textum operis objectiones conſtituunt, quas noſter Busschhofio oppoſuit, ob theoriam flatulentam arthritidis, cum reſponſione Guilielmi. Aliæ ad Busschovii de

de podagra opuſculum notæ. Tunc demum ipſum opus GUILIELMI. Arthritidem nunc omnino a flatibus derivat, ſedem in perioſteo ponit. In medio oſſe, terebra aperto, carnem fungoſam fuiſſe, apprime ſenſilem. Inde ad uſtionem, quam Bataviæ ab HERMANNO BUSSCHOV didicit, in Japonia vero ipſe moxæ uſui teſtis fuit, quam cum omni inſtrumento fuſe deſcribit. Abſceſſum pectoris ficus indicæ foliis feliciter ruptum fuiſſe. Japonenſium morbi: truculentiſſimæ variolæ, peſtis ignota.

Febris cardiaca & cordis palpitatio ex flatibus ab ipſo authore paſſa. Subito truculento morbo correptus, & pene enectus, pulſu interrupto, quem ex Sinenſium doctrina, funeſtum fore exſpectabat. Reſpiratio difficillima. Sudor enormis & perpetuus. Cardiaca nocuerant; profuerant clyſteres, decoctum radicis Chinæ; inuſtione demum in abdomine & lumbis, vulnuſculo diu manante convaluit. In Bengalæ R. & in Perſia hoc malum regnat, & palpitationes, per inſultus redeuntes, ſæpe necant.

EJ. *Mantiſſa Schematica.* Libellus japonicus, in quo loci exprimuntur, in quibus, ad ſuum quemque morbum, propria in ſede Japones uſtione utuntur, empirice quidem, nulla apparente probabili cauſa diſcriminis.

EJ. ad hiſtoriam medicorum Japoniæ libellus, cum BLANCARDO *de podagra* recuſus eſt.

Inde *acupunctura japonica*, quam in chirurgicis dixi.

Et *Oratio* o. 1674. *Bataviæ novæ dicta de chemiæ & botanices antiquitate & dignitate.* Veras chemicorum laudes cum ſuppoſitiorum hominum laudibus miſcet, Hippocratem chemicis accenſet.

Deſcriptio morbi ſævi maritimi. Febris fuit peracuta, cum cardialgia, vomitu, vertigine, capitis dolore ſitique, ſæpe cum parotidibus. In claſſe ſæviit, & multos occidit. Noſter calida, longiſſimas in formulas compacta ſuadet. Ipſe hæmorrhagia narium valde debilitatus venam tamen ſecuit. Lotium in principio febrile inde in ſanorum lotii ſimilitudinem tranſibat. Calidis & viperinis antidotis ſibi ſubvenit.

In l. *de promontorio bonæ Spei* Schafhuſ. 1686. 8. *. ab HENR. SCRETA edito exponit, quo modo in eo promontorio indigenæ medicinam faciant. Multum utuntur ſuctione & inunctione. Multum etiam igne utuntur, etiam in arthritide.

EJ. *ein Verhandlung van de aſiatiſche melaatzye* Amſterd. 1687. 8.

§. DCCLX. VARII.

FRANCISCI DE ROMA ſ. ROMANIS Centurſini, *conſultationes medicæ chirurgicæ*, opus poſthumum, a filiis editum. Napoli 1669. fol. *. Centuria I. integra eſt, ſecundæ conſultationes ſunt 21. Magna pars eſt chirurgica. Ad medicinam tamen alia faciunt. Theoria ſcholarum. Luis gallicæ ſedem in hepate ponit; lignis utitur

utitur ſolitis; externo uſu ſublimati mercurii & demum mercurio præcipitato rubro in unguento illita. Angina peſtilens a pueris progreſſa ad adultos, gangrænoſæ indolis. Ocyſſime debere venam ſecari, alvum expurgari, antequam gangrænæ adſint indicia, tunc cucurbitulæ ſcarifatæ admoveri, & bolus dari cum lapidibus pretioſis. Ad ipſa loca corrupta aqua aluminoſa, oleum chalcanti. In eryſipelate phlegmonode univerſi capitis, periculum mortesque vidit tumidiſſimo cum capite, qualis morbus exercitum Batavorum Cochinum obſidentium pene exſtinxit. Curationem adhibet antiphlogiſticam. Gonorrhoeæ ſedem ponit in proſtata. Diuretica dat, miro conſilio, tum purgantia. Adverſus hæmorrhoidum nimium fluxum, quod magnum malum eſt, venam ſecat, aut in debiliori ægro ſcarifat, refrigerantia dat & adſtringentia. Neapoli editum a . . . .

ANTONII MOLINETTI Prof. Med. & Anat. primarii *diſſertat. anatomicæ & pathologicæ de ſenſibus & eorum organis* Padua 1669. 4*. & *diſſ. anatom. pathologicæ, quibus humani corporis partes accuratiſſime deſcribuntur* Venet. 1675. 4.*. Poſt deſcriptionem cujuſque partis corporis humani morbos ejuſdem ſubjicit: ut oculi morbos, aurium, linguæ, convulſionem hic & paralyſin. In hydropico nullum hepar, nullus lien repertus. Quinque ſe veſicas reperiſſe, ſex ureteres. Calculus in pleura viſus. Calculi in vena emulgente. Calculus circa acum natus. Urethræ oſtium a fragmento candelæ obſtructum, quam noſter inciſione eduxit. Inteſtina undique a lumbricis eroſa, inde mors poſt multa tormina.

ENGELBERT HOLTERHOFF Profeſſoris Colonienſis, *Conſilium antidyſentericum ob graſſantem dyſenteriam, Ducis juſſu* Duſſeldorf. 1669.

EJ. *Animadverſiones in* F. SYLVII *diſſ. de primariis corporis functionibus, demonſtrantes fundamenta illius veritati contraria eſſe* Colon. 1675. 12.

EJ. *diſcurſus medicus oſtendens errores medicorum in curationibus aliquot præcipuorum morborum, febrium, pleuritidis, phthiſis, dyſenteriæ* Colon. 1678 4. L.

EJ. *vita longa & brevis, der Weg zum geſunden und langen Leben, die Urſachen des kurzen und kranken Lebens* Cölln 1670. 12. HARZHEIM 1678. 12 TR.

J. BAPTISTA DUHAMEL clericus, Academiæ regiæ ſcientiarum pariſinæ a ſecretis, *de corpore animato* L. IV. Paris 1673. 12.*. Norimb. 1681. 4.*. (nam priores ll. *de conſenſu veteris & novæ philoſophiæ* prodierunt Oxon. 1669. 8.*) In horum operum poſteriore aliqua huc faciunt. Lens cryſtallina glaucomatica, in urſo; Strabones fieri ex lente per proceſſus ciliares ad latus deducta.

In Lib. II. *de affectibus corporum manifeſtis & occultis* Paris 1670. 12. Theoria operationis medicamentorum.

In *Mémoires de l'Acad. Avant* 1699. T. II. in colica aliquando glandes utiliter datæ, alias neutiquam.

EJ. *Hiſtoria Academiæ Reg. Scient* Paris 1698. 4. *. 1701. 4.*. hactenus huc

 faceret,

faceret, niſi nunc excuſis *Mémoire de l'Acad. Avant* 1699. ea pleniora excuſa proſtarent, quæ DUHAMELIUS excerpſerat.

J. B. DONII *de reſtituenda ſalubritate agri romani*, *opus* poſthumum Florent. 1669. 4. Legi, inſalubritatem eſſe ab aquis ſtagnantibus, a flante auſtro. Agrum romanum poſt invaſiones barbarorum demum inſalubrem factum eſſe. Aedes debere in collibus exſtrui: puriores aquas etiam a longinquo adduci.

NICOLAI GERVASII *ſuccedanea* Palermo 1669. 4. FALC.

EJ. *antidotarium panormitanum pharmacochymicum* Palermo 1669. fol. FALC. 1670. 4. MONGIT. 1718. 8.

EJ. *norma tironum pharmacopolarum Galenoſpagirica* Nepol. 1673. 4. MONG.

J. FERDIN. HERTODT *tartaromaſtix Moraviæ* . . . 1669. 8.

EJ. *opus mirificum ſextæ diei*, *ſ. Homo phyſice*, *anatomice & moraliter conſideratus* Jen. 1671. 8. *.

EJ. *Crocologia* ib. eodem anno 8. *. ad normam *naturæ Curioſorum*.

In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* I. *obſ.* 99. Poſt ſæviſſimos dolores & egeſtas arenulas, mors ſubita. Diaphragma foramine pertuſum. Pancreas corruptum, quod etiam ſpinam dorſi infecerat, & venam cavam perruperat.

In *Ann.* II. *obſ.* 146. emphyſema ſubitaneum univerſi corporis.

Obſ. 147. vermes bombycum ſimiles de naribus.

FRANCISCI BORRHI *Epiſtola* ad BARTHOLINUM Hafn. 1669. 4. *. Arcanum laudat, quo oculorum humores amiſſos norit reſtituere, in univerſum arcanorum chemicorum laude celebris, ut etiam in arce S. ANGELI labores chemicos continuare juſſus fuerit.

EJ. aliqua in *praxi infallibili* VALENTINI.

ANDREÆ RAVESTEYN *Lexicon græco latinum ex monumentis* HIPPOCRATIS, GALENI, AVICENNÆ ed. III. Tubing. 1669. 8. SMITH.

De uſu vini emetici in curatione febrium malignarum ad mentem Hippocratis Paris 1669. 12. FALC.

Hoc anno *collectio de hiſtorica fetu muſſipontano* prodiit curante L. STRAUSSIO Francof. 1669. 4. *. cum *ſcriptis* HONORATI LAUTHIER, ANTONII DEUSING, BERNARDI A DOMA, G. PATINI *epiſtola*, & EISENMENGERI.

J. BETTUS Coll. Med. Lond. Socius. In ejus l. *de ortu & natura ſanguinis* Lond. 1669. 8. *. magna pars practici eſt argumenti. De lacte augendo, minuendo; de lactis adfectionibus morboſis, & de ejus utilitate medica: de morbis a pinguedine ortis, & de uſu ejus medico: de morbis a ſpirituum incremento ac de-

decremento natis: de peſte: de ſenectute: de fumo & flatu, & de morbis inde ortis. Colicam in paralyſin abeuntem ſe in Barbado inſula vidiſſe. Morbi a bile; ſeri evacuatio, defectus; ſerum depuratum. Morbi a ſucci ubertate. Arenulæ in ſanguine leproſi hominis viſæ, & ex vena malleoli externi eductæ. Calculus in homine iſchiatico proſiliens. Femina calculoſa mollientibus ſanata. Febres. Breviter omnia.

J. FRID. KOEBER *diſſ. in laudem medicinæ* Gera 1669. 4.

EJ. *diſſ. de medicæ artis præſtantia & difficultate* Gera 1685. fol PL. Nonne idem liber?

GUIL. PARENT. Colonienſis, medici Leodienſis, *methodus ſanandi peſte adfectos, principiis certis ſtabilita* Leodii 1669. 8.*. Proprii ingenii partus, neque compilatum opuſculum. Aphoriſmos primo loco poſuit, quibus ſuam ſententiam comprehendit. Morbus malignus ex curata gangræna tibiæ ortus, quæ ipſa febri ſupervenerat. Excitato vomitu peſtis principia ſæpe radicitus evelluntur, cum ſudorifera noceant. Chirurgo, qui bubonem inciderat, puſtula de digito effloruit. Qui ab infectionis ſenſu impatiens factus, ſurſum deorſumque mota alvo, ſubito ſervatus ſit. ALBERTI BAVARIÆ D. pilulas utiles eſſe. Peſtem non curari niſi humoribus craſſis eductis, per vias omnino conſpicuas. Refrigerantia cum adſtrictione nocere. De medicamentis alvum ducentibus. Non *contraindicari* a ſuppoſititia cordis debilitate. Triplices eſſe circuitus ignis ſ. ſpiritus in ſanguine; eorum primus per arterias & venas perficitur, alter per arterias, vaſa lympatica & venas, tertius per arterias, nervos, carnes & venas. Ab antimonio plurimam ſe ſperare. Helleborum album & nigrum effectu vix differre, ſi vires in extractum coegeris.

EJ, *dialogus inter* HIPPOCRATEM, PARACELSUM & THEMISONEM, *quo demonſtrantur cauſæ peſtis & effectus, & probatur virtus pro poſitæ methodi peſte effectos ſanandi* Leodii 1671. 12.*. PARACELSUM refutat; peſtem oſtendit non eſſe a ſale aliquo volatili. Profuiſſe acre medicamentum ex aloe, oleo ſulfuris, moſcho compoſitum. Omnes morbos tempore peſtis a venæ ſectione in peſtem abire. A materie peſtilenti ad cor repercuſſa maximæ vertigines, palpitationes. Utile fuit pilulas Rufi ſumere. Paganos cum fructu helleboro uti. Sudorifera materiem morbi non poſſe totam diſpellere; emeticum ſatis feliciter ſucceſſiſſe. Utilia ergo eſſe & emetica & purgantia, ut tamen non omnes ægri, etiam cum iſtis auxiliis ſerventur. Ab adſtringentibus fiunt abſceſſus hepatis & lienis. Fætores ſingulares in aëre perceptos fuiſſe in regionibus peſte infectis. Cum peſte Leodienſi bubones & arthraces rari erant & lethales, tum papulæ. Iterum exemplum ſervati laxante medicamento, qui peſtem conceperat.

FRANSISCI PIENS *tr. de febribus in genere & ſpecie ex veterum & recentiorum ſcriptis perpenſis ſ. febris heautotimorumenos* Neomagi 1669. 8. Recudit cum notis MANGETUS Genev. 1689. 4.

Th. Montanus *de peſte Brugenſi* Brugis 1669. Hotton.

Christoph Fahrinholz *officina pharmaceutica brandenburgica ſ. catalogus medicamentorum, quibus officina aulica anno 1669. inſtructa fuit* Berlin 1669. 4. Tr.

Vincentius Ketelaer *de aphthis noſtratibus vulgo de ſprouw* Middelburg 1669. 8. Leid. 1672. 8. 1715. *. 1749. 8. curante J. Schmidt. Utiliter in brevi opuſculo morbum patrium deſcribit. Criſeos eſſe ſpeciem, ſed lentæ; præcedi a difficili reſpiratione, anxietate. In graviori malo etiam interna corporis occupari; metus etiam ſuper eſt, quando evanuit, ne iterato erumpat, quod in corpore non repurgato evenit, aut adtritis prius viribus: venæ ſectionem hic non reſpondere: prodeſſe ſi præcedatur ab evacuatione univerſi corporis, ſed mitibus medicamentis facta. Quæ aphthæ poſt ſeptimum diem, ſuperata jam vi morbi, ſuperveniunt, eæ nullo medicamento egent. Gargariſmi metus. Fugienda eſſe acida, & tamen noſter ſpiritum ſulphuris potui inſtillat, tum refrigerantia antifebrilia dat, ſi malum ad diarrhœam vergat, quem eventum noſter vehementer reformidat: denique ſudorem ciet, theriacam propinat.

§. DCCLXI. Nuperi.

Eſcrutinio medico fiſico da un ſpecifico de las calenturas intermittentes y otros echaques motivado de un libro, que eſcrivio el D. Joſeph Colmenero Sevilla 1669. 4.

Traduccio Salvi *il chirurgo* . . . *ej. il miniſtro del medico* Rom. 1669.4.*. quæ non prima eſt editio. Huc facit L. VIII. ſ. *de natura ſimplicium, bonis notis & viribus medicis.* Tum L. IX. ſ. *antidotarum ſecundum indicationes.*

Benedetto Stella M. D. ex civitate Caſtellana. Ej. eſt *il tabacco medico morale curioſo* Rom. 1669. 8. *. Vires medicatæ ſucci nicotianæ. Sanat vulnera, tineam; fumus in regionibus paluſtribus utilis eſt. Nicotianæ nimia copia ſumtæ noxa. In ejuſmodi homine pulmones, hepar vitiatum; cerebrum ſiccum, denigratum, fuliginoſis cruſtis tectum. Apoplexia ex eo abuſu nata. A pulvere pariter cerebrum fædari. Ad ſcrofulas laudatur. Plurima alia id genus.

The marrow of chymical phyſick or the practice of making chymical medicines Lond. 1669. 8.

A diſcourſe, wherein the intereſt of the patients in reference to phyſick and phyſicians is ſoberly debated, with the reaſons and advantages of phyſicians preparing their own medicines Lond. 1669. 8.

Francesco Liberati *la perfettione del cavallo* Rom. 1669. 4.

Antonius Cangaloes Luſitanus. Ej. *Tratado de gonorrhea* Lisboa. 1669. 4. 1688. 4. C. de V. niſi male ſcripſi.

Barbereau (chemica de ſecta) *remedes ſouverains decouverts & employés par l'auteur* Paris 1669. 4. Falc.

Louis de Serres *la véritable médecine oppoſée a l'erreur contenant un avis ſalutaire*

ſalutaire au public touchant la cure des maladies & les abus, qui s'y commettent Lion 1669. 12. RAST. BUR.

J. MALBEC DE TREVEL *recueil de remedes ſecrets tirés de celles du* C. DIGBY *avec pluſieurs autres ſecrets & parfums experimentés* Paris 1669. 8.

Secrets & remedes approuvés ib. 1669. 12. (niſi idem eſt l.).

P. ERESARDE *nouveaux ſecrets, rares & curieux* ib. 1669. 12. RAST.

JAC. DU ROURE *nouveaux cours de médecine* ib. 1669. 12.

MICHEL BICAIS *la manière de regler la ſanté par ce qui nous environne* Aix 1669. 8. FALC.

CHOMEL *de la dignité & des abus de la médecine* Lion 1669. 12. RAN.

S. DE LA BELLERIE *deſcription du vignoble de Garembaut & diſcours ſur la crapule* Lyon 1669. 8. FALC. ſi huc facit.

BENJ. WELLIS *of the joint evil* Lond. 1669. 12. BUR.

J. FR. WEYPERT *güldenes Kleeblat der Wundarzney* Francf. 1669. 12.

J. PHIL. DE LYSECK *propugnaculum contra peſtem, welche übernatürliche Mittel mit der Aſtrologie in den Leibern der Erden durch die Experienz ermeſſen, beſchrieben, nebſt Salomons Spiegel, wie ſich das politiſche Weſen wider Gott und den Nächſten vergeſſen hat* Straubingen 1669. 4. 1673. 4. TR.

EJ. *ſpeculum Salomonis, oder ſalomoniſcher Spiegel* ib. 1673. 4.

Des Rahts zu Leipzig für die Apotheker aufgerichtete Ordnung und Taxa Leipzig 1669. 4.

Der Stadt Frankfurt Reformation oder erneuerte Ordnung die Pflege der Geſundheit betreffend nebſt der Taxa Francf. 1669. 4. MENZ.

Der Grafſchaft Henneberg Naumburgiſchen Theils erneuerte Apothekerordnung und Tax Schleuſingen 1669. 4.

§. DCCLXII. J. AUG. HUNERWOLF.

J. AUG. HUNERWOLF *de variolis* Gieſſ. 1669. 4.

EJ. *anatomia pæoniæ* Arnſtatt 1680. 8. *. Iterum ad modum *Nat. Cur.* Se lumbricos abegiſſe eſſentia radicis pæoniæ, miſta cum ſpiritu vitrioli fixato. Ex uſu pultis farinaceæ alvus pertinaciter conſtricta.

EJ. *fecundi gynæcei myſteria, oder ſonderbare frauenzimmergeheimniſſe* Frf. Lipſ. 1690. 8.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* III. *obſ.* 91. Mortem inſtare præſagit, ex dulcedine ceruminis.

Ann. V. *obſ.* 18. Vomitus & mors a lumbricis vomitu rejectis aliiſque, qui inteſtinum partim perruperant, partim excitata gangræna late deſtruxerant.

Obſ. 20 muſcæ in lacrumis.

Obſ. 21. Scrofula ex brachio viri exemta, mollis, mobilis, indolens.

Obſ. 23. Napelli venenum innoxium fuit, quod vomitu ſponte rejiceretur.

Ann. VII. *obſ.* 83. in hydropica hydatides peritonæo adnatæ; ſic utero mola adhærebat, cancroſa, novem librarum.

Obſ. 84. in hydrope ſpecificum eſſe fœniculum aquaticum (an forte phellandrium).

Obſ. 86. Diabetes ab admotis cantharidibus.

Obſ. 87. in dyſenteria deſperata demum opium utiliter dedit.

Ann. VIII. *obſ.* 16. ab uſu frequenti cricetorum (hamſter) ſcabies & demum elephantiaſis.

Obſ. 18. poſt multa mala & in ventre dolores, denique mors. Ventriculus inflatus; inteſtinum colon ſepties in ſe ipſum ingreſſum; cum calculo veſicæ & lumbricis. Stercus tamen non vomuerat.

Obſ. 94. in barba plica polonica innocua.

Ann. IX. *obſ.* 99. In fœmina hydropica cranium in tumorem abierat glandulis factum & hydatidibus.

Obſ. 100. menſes continuo a nativitate fluentes.

Obſ. 101, Urina ductilis & fila trahens.

Obſ. 102. Arthritis ſalivatione ſublata.

Obſ. 109. Exemplum appetitus ciborum per fumum tabaci deleti.

Ann. X. *obſ.* 49. Cum hydrops exſpectaretur, ſaccus cum burſulis ingentibus aqua plenis repertus.

Obſ. 50. poſt reſpirationem difficilem glandulæ meſenterii induratæ; lien magnus & durus.

Obſ. 51. Venter dolens, emaciatio. Sanata omnia conulis ſebaceis per anum egeſtis.

Obſ. 54 in ſene orthopnœa, ſpiritu ſalis ammoniaci vinoſo & acri clyſtere ſanata.

Dec.

Dec. III. *ann.* I. *obſ.* 106. Urina lactea, ſanata ſtrictiori diæta.

Obſ. 117. mercurio dulci vermes 250. una vice ejecti.

Obſ. 119. Hæmorrhoidibus inciſis, deinde per adſtringentia ſiccatis, fiſtula, ſuborta, per epilepſiam lethalis.

Obſ. 120. Pulvis ſtaminum coryli utilis ad epilepſiam ex acido natam.

Ann. II. *obſ.* 91. Philtri malus effectus, emetico diſſipatus.

Obſ. 92. Vertigo, convulſio a radicibus hyoſcyami comeſtis, ſponte tamen ea ſymptomata ſublata.

Obſ. 94. Febris ardens peſſima, vomitu moto, laudano dato ſanata.

Obſ. 96. Tertiana febris diuturna excretis vermibus ſanata.

Obſ. 97. a capite in frigidam demerſo cæcitas.

Obſ. 140. In hydrope abdomen duris tumoribus plenum, in quibus veſiculæ lympha plenæ, aliaque materie. Vaſa abdominis grandiora; fovea a cartilagine enſiformi hepati impreſſa.

§. DCCLXIII. DISPUTATIONES.

HERMANN DORELL *caſus de aſthmate* Leid. 1669. 4. *. Hiſtoria ægri.

PETRUS COSSON *de ileo* ib. 1669. 4. *.

ABRAH. BULTINGK *de epilepſia* ib. 1669. 4. *.

GERARD LIEVENS *de ſyncope* ib. 1669. 4. *.

HENR. ALTHUSIUS *de gravedine & catarrho* ib. 1669. 4. *.

PETRUS SECQUIER *de uſu venæ ſectionis in medicina* ib. 1669. 4. *.

J. BEYER *de febre hectica* ib. 1669. 4. *.

J. DE WITTE *de catarrhis* ib. 1669. 4. *.

THOMAS FONES *de ophthalmia* ib. 1669. 4. *.

JAC. BECKERS *de alimentorum faſtidio* ib. 1669. 4. PL.

FLORENTII SCHUYL poſtea Prof. Botan. *de angina* ib. 1669. 4. PL.

EJ. *pro veteri medicina contra* D. LE VASSEUR ib. 1670. 13. *. Sylvianus, fermentationem ſucci pancreatici cum bile experimento conatur ſtabilire. Inteſtinum duodenum utrinque ligat, ſic inter duo vincula, quæ ductuum, choledochi & pancreatici, oſtia intercipiant, ſpuma in vivo cane oritur. Sylviana placita tamen apud HIPPOCRATEM reperiri in l. *de vetere medicina.*

J.

J. SCHAPER *de caduco muliebri* Raſtadt 1669. 4. HAENEL. Vix ſinit temporis ratio *Schaperum* eſſe Francofurtanum, quem dicemus.

FRID. MADEWIS aut. J. DAN. MEYER *de longævitate patriarcharum* ib. 1669. 4. *.

J. PETR. PRÜCKEL *ſcrutinium hydrocephali* Jen. 1669. 4. *.

J. MICH. SCHWIMMER *de antipathia* ib. 1669. 4.

HIER. SICELII *de viro terete quadrato* Lipſ. 1669. 4. HEF. ſi huc facit.

THEODOR KIRCHMAYER *de cruentatione cadaverum fallaci præſentis homicidæ indicio* Witteb. 1669. 12. 1726. 4. *.

AD. PURPII *de cauſis laboranti naturæ obſtetricantibus exercit.* I. II. Witteb. 1669. 4. VATER.

JUST. ORTOLF MAROLD *de abartu per vomitum rejecto* Altdorf. 1669. 4.*. & in E. N. C. *Dec.* I. *ann.* I. *obſ.* 108.

EJ. *loimographia oder Peſtdiſcours* Schleuſingen 1680. 4.

AND. SCHAARMANN *de lochiis* Altdorf. 1669. 4.

J. WOLFG. HELBICH *de ſonitu & tinnitu aurium* ib. 1669. 4. RIV.

PHIL. HENR. BEYER *de rabie ſ. hydrophobia* Gieſſ. 1669. 4. *.

JUSTINI WIGAND *de ptyaliſmo* ib. 1669. 4. HAENEL.

FR. PLATNER *de tarantiſmo* Baſil. 1669. 4.

J. JAC. STÆHELIN *de lactis defectu* ib. 1669. 4. PL.

J. FRID. ERER *de fratre lombardorum* Strasb. 1669. 4. *. Molæ id nomen dederant.

J. CARL. HAMMERER *catarrhologia* Argent. 1669. 4. *.

J. CONR. MATTHIS *de mania* ib. 1669. 4. *.

LAUR. ENGELHART *de Æſculapio inventore medicinæ* ib. 1669. 4. FALC.

GERM. PREAUX & CL. PUYLON *E. ſomnus ſalubrior, qui breves facit tenebras* Paris 1669.

NIC. MATTHIER & FRANC. VEZOU *Non E. a venatione vigente fame αδδηφαγια* Paris. 1669.

CL.

Cl. Biendisant & Cl. de Quanteal *E. erumpentibus variolis urgente tuſſi aut alvi profluvio venæ ſectio repetenda.*

Cl. Berger & Lud. Gayant *E. puerperæ febre correptæ purgamenti defectu cædendæ cubiti venæ* Pariſ. 1669.

Raym. Vaslet & J. Robert *E. fluxioni a capite vomitus nonnunquam utilis* ib. 1669.

Nic. Langlois & Felix Descemet *E. icterus cauſum ſolvit* ib. 1669.

§. DCCLXIV. Georg Christ. Petri v. Hartenfels.

Prof. Erfordienſis.

Ej. *Aſylum languentium ſ. Carduus benedictus* Jen. 1669. 4.*. innumerabilis formularum cenſus; quæ eum carduum recipiunt.

Ej. *peſtis tela prævisa nützliche Anleitung, wie reiche und arme vor der Seuche der Peſtilenz ſich bewahren und retten können* Erfurt 1682. 12.*. Plurima ſuperſtitioſa & vana. Lipſiæ dolores ſævos in ſpina dorſi perceptos, ut de calculo cogitaretur. Laudes bezoaris. Qui tinctura abſinthii ſe a peſte tutum præſtiterit. Suum balſamum. Sudor urgendus, fuſe, & poſt 9 horas porro repetendus, & iterato.

In E. N. C. *Cent.* I. II. *obſ.* 35. tertiana ſpontanea vomitu curata poſt anaſarcam.

Obſ. 38. Glandulæ ſcirrhoſæ ſponte de mamma delabentes.

Ej. *de arthritide ſcorbutica vaga* Altd. 1670. 4. Pl.

Ej. *de igne microcoſmico, qui græcis καυσος, Latinis febris ardens vocatur* Erf. 1670. 4. Haen. 1671. Rit.

Ej. *de ſterilitate mulorum* 1674. 4. Riv.

Ej. *de ſuffocatione uterina* Erf. 1672. 4. Riv.

Ej. *de alvi adſtrictione* ib. 1678. 4. Tr.

Ej. *de fluxu alvi cruento* ib. 1685. 4. *.

Ej. *de morbo comitiali* 1688. 4. Hef.

Ej. *de volvulo ſ. paſſione iliaca* 1688. 4. Menz.

Ej. *ægra laborans febre alba virginea* Erford. 1690. Hef.

Ej. *de febre hectica* 1690. 4. Riv.

Ej. *de phlegmone* 1690. 4. Hef.!

Ej. *de convenientia medicinæ cultoris cum piſcatore* Erf. 1691. Boehm.

Ej. *de diabete* 1691. 4. Hef.

Ej. *de dolore hypochondriaco* 1691. 4. Pl.

Ej. *de febre petechiali* 1691. 4. Hef.

Ej. *de morbo herculeo ſ. epilepſia* Erf. 1691. 4. Hef.

Ej. *de anorexia ſ. apoſitia* ib. 1692. 4. Hef.

Ej. *de diarrhœa* 1693. 4. Hef.

Ej. *de ſtrangulatione a corporibus externis* 1693. 4. Hef.

Ej. *de virgine chloroſi liberata* 1693. 4. *.

Ej. *de ephialte* 1694, 4. Hef.

Ej. *de meteoro microcoſmi cruento ſ. dyſenteria* 1694. 4. Riv.

Ej. *quid in medicina ſanum & nocivum ſit* 1698. 4. Hef.

In *Elephantographia* alias dicenda, laudes medicamentorum ex ea bellua repetitorum. Memoria viri dicta eſt Erford. 1718. fol.

§. DCCLXV.

In Transactionibus Philosophicis anni 1669.

In n. 48. Edw. Browne peregrinator, de vaporibus noxiis fodinarum Hungariæ, ex quibus frequentes omnino morbi naſcuntur.

Robert Wittie *anſwer to the hydrologia chymica of William Sympſon* Lond. 1669. 8. Video ex *Phil. Tranſ.* n. 51. deſcribi hic diabeten 12 librarum in 24 horis, quoad tota caro in lotium diſſoluta eſt.

N. 52. & 53. Wilhelm Durston medicus, refert de ſubitanea intumeſcentia enormi mammarum, in femina viſa, cui menſes ſuppreſſi fuerant. Siniſtræ mammæ ambitus fuit 3. pedum 1. 6. cum ulcuſculis. Ante mortem etiam aliquantum increvit.

N. 54. aliqua de lite a vidua intentata J. Baptistæ Denis, ob infelicem eventum transfuſi in juvenem ſanguinis.

Apud Birch T. II. p. 380 Gornia medicus Florentinus conſultus de hydrargyri ſui in tollendo volvulo efficacia reſpondet, multos a ſumto ob volvulum hydrargyro perire, non ideo continuo ab eo metallo eos infauſtos eventus eſſe. Corroſivam vim in eo nullam eſſe, neque probabile videri, ingeſtum in inteſtina venenatam aliquam indolem induere.

De nobili virgine, quæ amiſſis fortunis experimentum fecit, num omnino abſque

abſque alimento vitalis ſupereſſe poſſet. Paulatim ergo de victu ſibi detraxit, ut demum ſubinde ſemel in menſe ſuccum aurantii dulcis ſugeret. Obeſa cum fuiſſet, emarcuit, urinam reddidit lixivioſam profundioris, quam in recta valetudine coloris. Frigus perpetuum eam invaſit. Demum tormina ſenſit, quibus aliquamdiu forti animo toleratis, denique ad corporis aliquam exercitationem, adque cibum potumque, rediit utcunque ſuperſtes.

Melancholica virgo, cui menſes retenti per oculum, aures, & nares exibant, interim per quadraginta dies cibo & potu abſtinuit, neque ſudavit, neque minxit. Pulſus naturalis, ſed ſumma macies cum parciſſimo nullove victu. De plena inedia tamen medico JOHNSTON, qui de miro hoc exemplo ad R. *Societatem* retulit, non ſatis liquebat.

Epiſcopus Ceſtrienſis retulit de experimentis, per quæ conſtitit, viperarum anglicarum morſum non nocere.

Vita GEORGII BATE Archiatri, cujus *pharmacopœa* exſtat.

§. DCCLXVI. FRANCISCUS BAYLE.

FRANCISCUS BAYLE Profeſſor Toloſanus, jatromechanicus, ſed ex cautioribus.

EJ. *diſſertationes medicæ* Toloſ. 1670. 4. d'ETR. 1672. 12. RAST. Haag 1678. 12. *. Toloſ. 1681. 12. *. *Diſſ.* 1. *De cauſis fluxus menſtrui mulierum.* Non a luna cieri, ſed a fervore uteri. 2. *De conſenſu variarum partium corporis cum utero.* Cauſæ ſympathiæ variæ: ſimilitudo officii & fabricæ, vicinia, commercium vaſorum & nervorum. 3. *De corporis alimento immediato.* Ciborum coctio: de pullo; lactis in tabe utilitas. 4. *Venæ ſectionem humores non revellere ad interiora & tranſpirationem potius promovere; ſudorifera ſubinde nocere, etiam in morbis in quibus prodeſſe ſolent.* Tres priores Diſſ. prodierunt Toloſ. 1674. 4. L. Bruges 1678. 4. LIND.

In *diſputationibus phyſicis* Toloſ. 1677. *. Haag. 1678. 12 L. Fetus pathematibus maternis obnoxius, ob alimenti rationem. Cauſæ variarum propenſionum hominum, ex prima fetus formatione conſtantes, ut a cerebro corporis configuratio pendeat.

EJ. *Problemata phyſica & medica* Toloſ. 1677. 12. Haag. 1678. 12. LIND. Toloſ. 1681. 12. *. cum titulo tomi tertii. Breves diſſertatiunculæ. Pauca ex multis. Sanguinem neque ex anguſtiori vulnere ſubtiliorem fluere, neque ex naribus. Colorem ſanguinis floridum non accuſare malignitatem. Quatuor humores in ſanguine non demonſtrari. Fibras ſanguinis non demonſtrare phlegmaticum vitium. Ut venæ ſectio modo menſes moretur, modo pellat. Contra derivationem & venæ ſectionem in proximo. Cur alia medicamenta vomitum cieant, alia alvum ducant. Venæ ſectionem ſanguinis velocitatem in ea arteria augere, cui reſpondens vena a medico inciditur. Vertigo eſt a fibris nervi optici circumactis, ut circuli partem deſcribant Plurima phyſici ſunt argumenti.

Ej. *tractatus de apoplexia* Toloſ. 1677. 12. Gallice 1677. 8 in catalog. Haag. 1678 L. Toloſ. 1681. 12.*. ubi tomus quartus vocatur. Apoplexia eſt ſuppreſſio omnium motuum animalium præter reſpirationem. Cauſam eſſe in bile atra, quæ ſanguinem cogat. Venæ ſectionis neceſſitas. Vomitus ciendus, quando natura eo inclinat, aut alvus, id ſi non ſit.

In magna opere de *corpore animato* Toloſ 1700. 4.*. Huc facit tr. *de longa inedia in animalibus & in homine*, de interitu animalium per ſenium, per morbum. Inde integra pathologia & morborum per claſſes diſtributio. Peculiariter febres, earum cauſa, acrium nempe in ſanguine aut proportio aucta, aut momentum. In febre eſſe tumultuarium elementorum motum, inde fermentationem. Febres ſigillatim. Acidi una auſteri in febribus culpa.

Oratio Gallica *diſcours ſur l'experience & la raiſon* Toulouſe 1675. Haag. 1678.

Hiſtoire anatomique d'une groſſeſſe de 25 ans Toulouſe 1678. 1693. 12. d'Etr. & latine vertente D. C. D. M. Vide in *B. Anat.*

Diſcours ſur quelques matières de phyſique & de médecine Toulouſe 1685. 8.

Information ſur quelques femmes, qu'on a crues poſſédées du Démon Toulouſe 1689. cum alio titulo *Relation de l'état de quelques perſonnes prétendues poſſédées* ib. 1682. 12. Latine eodem vertente 1693. 12. d'Etr.

Inde prodiit Collectio operum gallica. *Hiſtoire d'une groſſeſſe de 25 ans Relation des perſonnes &c. Diſc. ſur l'experience & la raiſon* Toulouſe 1693. 12. d'Etr.

Diſſ. novæ de conſuetudine, de voluptate & dolore, priori in collectione operum recuſæ Toloſ. 1700. 4 vol.*.

In T. I. operum collectorum, phyſica continente, huc referas, quæ de temperamentis, de fermentationibus. Deſunt, quæ de poſſeſſis.

§. DCCLXVII. Theodorus Kerkring.

Chemicus, homo ſuſpectorum morum, neque timidus alienis ſe ornare plumulis.

Ej. *ſpicilegium anatomicum* Amſterdam 1670. 4.*. 1717. 4.*. Plurimæ inter centum adnotationes clinici ſunt argumenti, aut certe ſpectant ad morborum per inciſiones cadaverum cognitionem. Puella lento malo contabuerat, in ejus pyloro hærens deprehenſus eſt nummus, tanti mali cauſa. Spina bifida. Hydatides ab hydrope differre; etſi is morbus ex ruptis hydatidibus oritur. Cordis enormis moles, viciſſim cor ultra modum exiguum. Glandulæ meſocoli tumidiſſimæ. Animalcula ex aure aſellorum ſimilia. Cor durum & parvum in puero novenni.

Sputum

Sputum ſanguinis menſtruis intervallis redeuns, in viro. Glandulæ bronchiales petrefactæ. Calculos podagricos igne ſubjecto dediſſe ſpiritum acidiorem, quam ſpiritus eſt tartari. Ulcera oleo tartari ſanata. Ex lapſu dolor, febris hectica, anhelatio, lien & magnus & durus. In fatuo aqua ventriculorum cerebri ſalſa, & in dextro ſuperiori calculus piſi mole. Secunda quarto menſe incorrupta, & abſque incommodo reddita. Placentas eſſe, quas Belgæ *ſuygers* vocant. Non debere nimium ciborum pueris ingurgitari, cum pylorus ipſis anguſtiſſimus ſit, & flatum impulſum ſua ſponte retineat. Hydatides in ovario, ad alas veſpertilionum. Intra molam fetus difformis. Penis clauſus, urina per fiſtulam excreta. Volvulum ab inflammatione & ulcere inteſtinorum potius, quam ab eorum convolutione oriri. Poſt cephalæam vermis de naribus ejectus, totus hirſutus aut ſetoſus. Vitulus exſtinctus a fœno aſperam arteriam replente, quam nimis parva epiglottis male tegebat. Sanguinis jactura & gravis morbus ex pulvere ſternutatorio prævalido. Hæc ex dimidio opere decerpta.

§. DCCLXVIII. M. Tiling.

Mathias Tiling collector, medicus Bremenſis, cujus multa opera ſunt.

Ej. *de tuba uteri deque fetu nuper in Gallia extra uteri cavitatem in tuba concepta Exerc. academica* Rinteln. 1670. 12. *. In Vassalii fetum ſ. tubarium ſ. in duplici utero natum, commentarius, deque fetubus ventralibus.

Ej. *Anchora ſalutis ſacra ſ. de laudano opiato medicamento cœlitus demiſſo l. ſingularis, in quo plane mirabiles hujus medicamenti virtutes in omnibus morbis obſervationibus tam propriis quam alienis confirmantur* Francf. 1671. 8.

Ej. *de placenta uteri diſquiſitio anatomica novis in medicina hypotheſibus illuſtrata* Rinteln. 1672. 8. *. Parum ad ſcopum practicum habet.

Ej. *de admiranda renum ſtructura ac uſu Exerc. Anat.* Franc. 1671. 12. *. Frf. 1699. 12. & *Nephrologiæ* nomine Francf. 1719. 12. Morbi ex retento renum officio oriundi, etiam hydrops.

Ej. *de febribus petechialibus tr. curioſus* Francf. 1676 12. Lego eumdem librum eſſe *Pancratii Anonymi pyritologia myſtica* i. e. *diſcurſus de febribus continuis* Patav. 1686. 8. Falc.

Ej. *Anatomia lienis ad circulationem ſanguinis accommodata* Rintelæ 1673. 12. 1676. 12. *. Fuſe etiam de morbis lienis, eorum effectibus & curatione.

Ej. *παρεκβασις ſ. digreſſio phyſico anatomica de vaſe brevi lienis ejuſque uſu nobili* 1676. 12. *. Ampliſſima collectio de coctione ciborum; de ſucco in liene genito; de vitiis harum functionum & eorum effectibus.

Ej. *diſquiſitio phyſicomedica de fermentatione in gratiam philiatrorum elaborata* Brem. 1674. 12. L.

Ej. *Prodromus praxeos chymiatricæ l. ſingularis, in quo variorum myſteriorum recta*

chymicorum & medicamentorum ſolertiſſimorum & præſtantiſſimorum conficiendorum recta ratio, cum utilitate &c. Rintel. 1674. 8. Tr.

Ej. *Rhabarbarologia ſ. curioſa rhabarbari diſquiſitio* Francof. 1679. 4. L.

Ej. *de recidivis tractatus aureus ad uſum practicum accommodatus* Minden 1679. 12. L.

Ej. *Cinnabaris mineralis ſcrutinium phyſicomedico chymicum* Francof. 1681. 8. Lind.

Ej. *de apoplexia* Rinteln. 1682. 4.*. Exſtincti tres homines, qui in puteum, eum purgaturi deſcenderant.

Ej. *Lilium curioſum ſ. acurata lilii albi deſcriptio* Francof. 1683. 8. Formularum immenſa collectio, quas lilium quocunque modo ingrediatur.

In E. N. C. Ejusdem ſunt.

Dec. I. *ann.* VI. VII. *obſ.* 132. Anhelitus difficilis cum ſuffocationis metu, demum numeroſi calculi duri egeſti, morbus levatus, qui tamen denique mortem miſero intulit.

Obſ. 133. in puero unius anni tabido lien induratus, pene ſcirrhoſus.

Ann. II. *obſ.* 62. In febre maligna feminæ gravidæ ſingultus perpetuus quem emulſione compreſſit.

Obſ. 63. in febre maligna urina nigra, eventu tamen non infelici.

Obſ. 64. in febre vehementiſſima contra ſeculi genium ſanguinem miſit, tamen & ſudorem movit, felici conatu.

Obſ. 71 in bienni puella atrophia, ſcirrhoſa natura in glandulis meſenterii, hepate præmagno & pancreate.

§. DCCLXIX. J. Groeneveld. Varii.

J. Groeneveld, qui in Anglia nomen ſuum refinxit, ut eſſet Greenfield, Daventrienſis belga, medicus & lithotomus, jam a. 1670. *de calculo renum* diſputaverat.

Edidit prius Lond. 1684. & auctius & emendatius ib. 1687.8.*. *diſſertationem lithologicam variis obſervationibus illuſtratam.* Præter calculum renalem, qui chirurgici ſit argumenti, dat aliquas adnotationes de calculis veſiculæ felleæ, quos bis vidit; de calculo in viri docti cerebro reperto, tum in pulmone, digitis &c.

Ej. eſt cum nomine Greenfield *a compleat treatiſe of the ſtone and gravel with a diſcourſe on lithontriptic medicines* Lond. 1710. 8. *. De arcanis lithontripticis Daffy, Tipping, Rogerii; horum noviſſimus pulvis eſt alcalinus, quem noſter laudat. Lignum nephriticum nullius eſſe momenti.

Ej. *de tuto cantharidum in medicina uſu interno* Lond. 1698. 12. *. anglice vertente J. Marten Lond. 1706. 8. Pl. Cum Londini artem exerceret, in neutra Britan-

Britanniæ academia privilegiis ornatus doctoralibus, & cantharides in feminis potiſſimum paſſim exhiberet, ob infelicem, ut puto, eventum carceri datus eſt, etſi doctor. Hic ſe vindicat, productis numeroſis medicis ſcriptoribus, qui & ipſi cantharides dederunt intus ſumendas, & exemplis de vi earum diuretica. Deinde curationum narrationes producit feminarum fere, tamen & virorum, quibus in dyſuria cum ſedimento lotii purulento & ſignis inflammationis, optimo tamen eventu ad grana duodecim intra trihorium, & viginti & unius grani intra duodecim horas cantharides datæ ſunt. Reſtitutus, qui ab uſu cantharidum vehementer ægrotabat. ¡Vim diureticam cantharidum placari camphora. Thymi, ſerpylli, origani, camphoram HERMANNUM ſibi demonſtraſſe.

J. STERPINI *trifolium medicum ſ. ſynopſis medicinæ* Hafn. 1670. 1671. fol.

Idem vertit prima volumina *Philoſ. Tranſactionum* latine Amſterd. 1671.

ANONYMI *diatribe de ortu & progreſſu facultatis & formali conſtitutione artis medicæ per Judæos* Hamburg 1670. Si recte legi.

VINCENTII TORDERA Valentini *Commentaria pertinentia ad l.* HIPP. *de natura hominis & introductorium ad artem medicam* Valent. 1670. fol. CU.

MICHAEL ANGELUS LAPI *ſubmerſos per* 24 *horas vitam protrahere poſſe* Rom. 1670.

DOMINICUS KOLLER *præfatio pro ſolenni ſtudiorum inſtauratione* Patav. 1670. 4.

FELIX JULIAN RODRIGUEZ Valentini EJ. *reſponſum medicum ad epiſtolam* ANGELI MICHAELIS DE RAMPULLA *de impedimento viſionis monialis* Valencia 1670. 4. C. de V.

EJ. *praxis medica in tyronum gratiam ſcripta in tres ll. digeſta totius corporis humani adfectus percurrens, illorum eſſentiam, partem affectam, differentias, cauſas, ſigna, prognoſticon, victus rationem & curationem adæquate exponens* Valent. 1677. 1678. 4. 1698. 4. C. de V.

FRANCISCI MORÆI *tr. de maligna febre paroxyſmante* Frf. 1670. 12.

J. B. MAGINI REATINI *de podagra brevis diſceptatio, in qua morbi idea, cauſa & curatio ab uſu lactis ſine aliis cibariis proponitur* Rom. 1670. 8. Sex uncias lactis ſumi debere, adſcendi ad octodecim, inde pro tolerantia ventriculi.

JACOB F. ISAAC F. ZACHALÆ Romanus, EJ. *theſaurus vitæ ſ. opus medicum in* XII. L. *diviſum* 1670. WOLF *Bibl. Hebr.*

J. LUDOV. HANEMANN compilator. EJ. *Prodromus lexici utriuſque medicinæ practicæ* Hamb. 1670. 12. Stadæ 1672. 12. Plagii in opere CONRINGII perpetrati a SCHEFFERO accuſatus fuit.

EJ. *nova ars clyſmatica enervata* Stadæ 1670. M. unicum folium.

Ej. *faſciculus 60 quæſtionum miſcellanearum* Brem. 1672. 4.

Ej. *ætiologia facultatis purgatricis contra Williſium* Hamb. 1677. 4. Vim purgativam non poni in reſina.

Ej. *de uſu & abuſu inebriaminum* Kiel 1679. 4. M.

Ej. *quatuor epiſtolarum faſciculus* Hamb. 1690. 4.

Ej. *Vertheidigung der Aſtrologie, Chiromantie, Metopoſcopie* Hamb. 1699. 4. & *continuation der Vertheidigung* ib.

Ej. *de admirandis in homine* Kiel 1699. 4.

Ej. *de nonnullis paradoxis morborum curationibus, & de dolore capitis & epilepſia* Kiel 1706. 4.

Ej. *oſtrea holſatica* Kiel 1708. 4.

In Act. Hafn. II. *obſ.* 108. inter alia, putat ſe vidiſſe tranſplantationem morbi: verum excitatus ſudor potuit febrem depellere.

Obſ. 109. mollientibus ſuperata urinæ incontinentia.

Obſ. 112. volatiles ſcorbuticæ maculæ.

Ann. III. *obſ.* 12. fonticulorum in oculi vitiis proficuus uſus.

Obſ. 20. Viſus in homine ſano duplicatus.

Ann. IV. *obſ.* 16. Oleum raparum gratum & certum aphthis infantum remedium.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* I. *obſ.* 69. canities perfecta in juvene.

Obſ. 70. hæmorrhoides in viro periodicæ.

Obſ. 73. a ribium uſu diarrhœa.

Obſ. 74. ſi vera eſt planta, Aconiti radices ob gratum aroma comeſtæ, anxietas inde & magni dolores.

Obſ. 76. tridui in puella exſtaſis.

Obſ. 134. ſi fides poteſt præſtari. Puer a veneno bufonis irati cum anxietate æger, theriaca ſanatus.

Ann. II. *obſ.* 46. fonticulus in malo iſchiadico utiliter inuſtus.

Obſ. 48. in altera manu pulſus per febrem malignam abolitus, nunquam per reliquam vitam rediit. Sic *obſ.* 49. in altera manu nullus.

Obſ. 54. aquæ forti deglutitæ ſuperingeſta felici eventu frigida.

Ann. III. *obſ.* 48. cum febre deglutitio impedita, per paralyſin, ut putat, gulæ.

Obſ. 51. Epilepſia, ut putat, ſanata clyſtere nicotianæ, qui vomitum alvumque vehementer commoverat.

Christ.

Christ. Winkelmann *medicamenta officinalia præcipua* Witteb. 1670. fol.

Caroli de la Font profeſſoris Avenionenſis Diſſ. duæ *de veneno peſtilenti, ubi oſtenditur venenum peſtilens nulla coagulandi ſed corrodendi vi eſſe præditum; in altera de veneni peſtilentis curatione* Avenione 1670. 12*. Contra vim conſtellationum ad peſtem producendam, quæ fiat a venenatis vaporibus de terra adſcendentibus, qui ſint arſenicales. Quare nocere corrodendo. Alexipharmaca vel acida eſſe, quæ frangant vim corroſivam, vel alexipharmaca, quæ venenam expellant. Contagium habere dubitat. Ex hac theoria eruit curationem variam, totam hypotheticam.

Ej. *de tympanite* Diſſ. Genev. 1697. 12.*. Omnino ab hydrope differre, quod hic merus flatus ſit pro materie. Neque eſſe ut Willisius volebat, malum convulſivum. Flatum autem oriri a lucta humorum contrariorum, potiſſimum in duodeno inteſtino. Curationem ponit in mollientibus: demum ſi iis auxiliis fervor in humoribus non ceſſerit, utitur venæ ſectione, refrigerantibus, vitatis calidis. Felicis curationis teſtimonia producit.

Collectio operum de urinis Utrecht 1670. 8 *. Continentur eo volumine Actuarii L. VII. Jodoci Willich *de probationibus urinarum cum* H. Reusner *ſcholiis.* Willis diſſ. *de urinis.* Guilielmi Straten *de fallaci urinarum judicio.* Aristotelis & Telesii *de coloribus.* Stratenius, profeſſor ultrajectinus, *contra temeraria ex urina judicia* dicit. Poſſe omnino a variis cauſis urina limpiditatem, colorem, copiam, in totum mutari. Sic tempus morbi, ætatem, alias cauſas plurimum in mutandis urinis valere.

§. DCCLXX. Aliæ Linguæ.

Pierre Joseph Michon dictus Bourdelot, medicus, eccleſiaſtici tamen ordinis, polypragmon, aliquamdiu Reginæ Christinæ medicus potius nimium gratioſus.

Ej. *recherches & obſervations ſur les viperes, en reponſe à une lettre de M.* Redi Paris 1670. 12. alii 1671. In Italia ſuccum flavum ad necandum ſufficere, in Gallia egere auxilio ſpirituum iratorum.

Ad eum auctorem refero *converſations de l'Academie de M. l'Abbé* Bourdelot *recueillies par le* S. Gallois Paris 1675. 12. *. Hi conventus coibant in ædibus Bourdeloti, qui arbitri officio fungebatur. Scopus eſt Cartesiana placita Galenicis & Aristotelicis opponere, & priora ſtabilire, iſtis everſis. Huc pertinent aliquæ, quas vocant, obſervationes. Fetum enectum eſſe a ſanguine, quem obſtetrix de umbilico repreſſerat. Bourdelot contra transfuſionem. Gibbus ſubito in juvene bene nato ortus. Vermes intra animalia reperti. Demum in porco vermes, oribus ſuis ad quamdam quaſi lentem adhærentibus. In Polonia vermem exiguum in ſerpentem coalescere. Peſtem non eſſe a vermibus. Anthracis deſcriptio certo lethalis. Feminæ ſubito incurvatæ.

Diſſ. de utilitate academiarum & de earum originibus. Latine exſtant in *Zodiac. Med. Gall.* 1681.

Idem in *Epiſtola* ad D. FAGON in *Zod. Med. Gall.* 1680. ſe podagram adſtringentibus admotis curaſſe, & pancreas tumidum purgantibus: & hominem, qui cum febre hectica viridia fætida exſcreabat.

Hiſtoire de la maladie & de la mort de M. BOURDELOT 1684. 12. FALC.

FRANCISCUS BERNIER philoſophus ex ſecta GASSENDI. Arabiam, Ægyptum, Indiam adiit orientalem, & in ædibus ſatrapæ DANISCHMENDE philoſophi munere functus, aliquamdiu aulam AURENGZEBI ſecutus eſt. Multa, ut doctior, accuratius vidit, quam vulgo ſolent peregrinatores. *Pouſt*, potio papaveracea, quam captivi & morti deſtinati principes quotidie certa doſi cogebantur haurire. Ita ſenſim emaciati, una ſtupidi & ſomnolenti, lenta morte exſtinguebantur. Indorum ſobrietas, hinc vita libera a podagræ, calculi, arthritidis, catarrhi, febrium quartanarum metu. Ipſam luem veneream minus hic malignam eſſe: animum autem ad deſidiam & languorem inclinare. Exſtaſes menſtruæ Fakirorum. Alchemiſtæ in ea gente. Medici, eorum conſilia. Abſtinentia ſevera, carnium potiſſimum. Venæ ſectio rara, niſi inflammatio eam poſcat, tunc copioſa. A malis aquis febres difficiles, & vermes periculoſi ſubcutanei, quos noſter deſcribit, additque curaturos multum uti lacte & limonum ſucco. Puſtulæ ob calorem undique efflorefcunt. Titulus operis eſt *voyages de* FRANÇOIS BERNIER. T. I. II. Paris 1670. 1675. 12 4 vol. Amſterd. 1720. 12. 2 vol. *.

HENRICH WOLF *febris malignæ anatomia oder Zerlegung der giftigen Fleckfieber* Halberſtatt 1670. 4.

JAMES WOLVERIDGE *ſpeculum matricis Hybernicum, or the midwifes handmaid* Lond. 1670. 8. BODL.

WILLIAM CLARKE *natural Hiſtory of nitre* Lond. 1670. 8. Vis hujus ſalis emetica purgativa refrigerans, antifebris.

In PHILIPPI MASIERO *Chirurgo in practica* Venet. 1670. 8. 1690. 8. 1702. 8. etiam alique practica.

EJ. *il piu temuto dé mali la peſte, quanto ſia duopo preſervarſi e per iſcaverlo* Venet. 1722. 8.

EJ. *chirurgia compendiata* 1702. 8. TR. & 4.

EJ. *opera chirurgica collecta* ib. 1707. 8.

FILIPPO CICINELLO *Atene dei letterati Milaneſi*, Milan. 1670. 4. CARRERE.

ADRIEN SICLER *hiſtoire inouie d'un accouchement de dix-neuf mois* au Puy 1670. 4. FALC.

Lettre

Lettre ſur une nouvelle opinion au ſujet de la cataracte Rouen 1670. 4. FALC.

Remedes pour les pauvres de la Campagne & pour leurs beſtiaux Parix 1670. 4. BUR.

MIRBEL *Palais du prince du ſommeil — l'oneiromantie ou l'art de deviner par les ſonges* Lyon 1670. 16.

J. LUPII *groſſes und ſonderbares Traumbuch* Hall 1670. 8.

HOSEAS BACUET *l'apoticaire charitable* Genev. 1670. 8.

J. HISKIÆ CARDILUCII *neu aufgerichtete Stadt und Land Apotheke, vier Theile, nebſt einem Anhang von den vier Materien der vier elementiſchen Geiſter* B. CARRICHTER'S Nürnberg. 1678. 8. 1680. 8. & prius, Francof. 1670. 8. *Neuer Anhang* 1685. Nürnb. 1694. 8.

EJ. *compendium medicinæ hippocraticum, oder kurzer hippocratiſcher Begrif von der Arzney* 1673. 8. 1676. 8.

EJ. *arzneyiſche Waſſer und Signaturkunſt* Nürnberg. 1650. 8. TR.

EJ. *magnalia medico chymica continuata* ib. 1680. 8. CARLSON.

EJ. *Tractat von der Peſt* ib. 1679. 12. 1681. 12. *und appendix dazu* 1679. 8. 1681. 12. Berlin 1681. 12.

EJ. *officina ſanitatis ſ. praxis chymjatrica a* J. HARTMANNO *conſcripta, a* J. MICHAELIS *publici juris facta, nunc locupletata: adnexus Zodiacus medicus cum libello de concordia rerum medicarum cum Zodiaco cæleſti* Nürnberg. 1677. 4. L.

EJ. *Evangeliſche Kunſt und Wiſſenſchaftſchule* Sulzbach 1685. 8. & 1677. 8.

EJ. *Diätbüchlein oder Speis, Trank und Lebensordnung in Geſundheit und Krankheit* . . .

EJ. *editio des Buches von der Harmonie* BARTHOLOM. CARRICHTERS Nürnb. 1686. 8. *.

EJ. *von der anſtekenden Lägerſeuche und rothen Ruhr* ib. 1684. 12.

EJ. *neuer chymiſcher u. arzneyiſcher Pallaſt* 1684. 8.

EJ. *evangeliſche Kunſt der Natur Frühling Sommer Herbſt und Winter* Sulzbach 1685. p. II. 1688. 8. III. 1697. 8. IV. 1702. 8.

Epiſtola ad amicum de peſte in tractatum CARDILUCII ib. 1678. 8.

Ordre public pour la ville de Lyon pendant la maladie contagieuſe Lyon 1670. 4.

Ordnung wornach in heſſiſchen Ländern Medici, Apotheker, Wundärzte und Hebammen ſich verhalten ſollen Gieſſ. 1678. fol.

§. DCCLXXI. DISPUTATIONES.

VALENTINI CASPARI RUPITZ *de aſthmate* diſputatio Leid. 1670. 4. *. inſoliti voluminis, non ſine multa veterum lectione. In icterica femina numeroſos calculos felleos vidit, & cum SCHACHTIO DRELINCOURTIUS aſthmaticum virum curavit, qui quotidie aliquot calculos exſcreabat, deque alvo ſimiles edebat. Ipſe de podagrico viro, qui ingentem vim toforum de articulis manuum pedumque exemtorum collegerat, caſei mollis ad modum cadentium, ſed in aere cito petrefactorum. Ex frigido & medicato pileo capiti impoſito aſthma, quod ipſe difficulter ſanavit. Puer ex aſthmate gibboſus, eventu funeſto. In plethorico viro aſthma per venæ ſectionem ſubito debellatum.

J. KISSNER *de ſuffocatione hypochondriaca* Leid. 1670. 4.*.

J. GODFRID SEIDLER *de paſſione hæmoptoica* ib. 1670. 4.*.

FR. DE PERSYN *de purgatione* ib. 1670. 4.

ELIÆ TILLANDS *de atrophia* ib. 1670. 4. *.

BERNH. CHRIST. CAPELLE ib. 1670. 4.*.

J. FEAKE *in hippocratis aphoriſmum* 51. *ſect.* II. ib. 1670. 4. *.

SAMUEL BOUVIER *de nonnullis infantum adfectibus* ib. 1670. 4. *.

CORNELII VAN SOM *de ſpirituum animalium natura & vitiis* ib. 1670. 4.*.

J. WENESTEEL *caſus epilepticus* ib. 1670. 4. PL. ſi recte ſcripſi.

DAN. DE HOEST *de vomitu* ib. 1670. 4. RIV.

GEORG WARMUTH *de abortu* ib. 1670, 4. HUTH. PL.

ELIAS NITSCHKE *de cuſtode errante* HELMONTII *ſ. productione muci depravata* ib. 1670. RIV.

BERTHOLD SIMON *de epilepſia* ib. 1679. 4.

FLORENT DOUW *de ſuppreſſione menſium* ib. 1670. 4. PL.

ENGELBERT ENVELIN *de eadem* ib 1670. 4. RIV.

JEAN MORGENSTERN *de podagra* ib. 1670. 4. RIV.

GEORG KOVACS TATAI *de podagra* ib. 1670. 4. *.

EJ. *epilepſiæ certa curatio* ib. 1670. 12.

HENR. SCHEIDEMANN *de rubigine* Utrecht 1670. 4.

GOD. REINHOLD *de ictero* ib. 1670. 4. *.

PETER

PETER DE TIEN ſi recte lego, *de epilepſia* Neomagi 1670.

DAVID KELNER *de empyemate* Helmſtatt 1670. 4. *. Pulmo totus in pus converſus, ut dexter lobus totus deſtructus eſſet, de ſiniſtro una tertia pars ſupereſſet integra. Empyema ſanatum per diarrhœam purulentam & per purgantia.

HENR. MAJUS *de dyſenteria* Marpurg. 1670. 4.

EJ. *de peripneumonia* Rinteln. 1687. 4. MENZ.

EJ. *de morbo caſtrenſi quem vulgo cephalalgiam epidemicam vocitant* ib. 1691. 4. PL.

EJ. *de præcipuis capitis adfectionibus* ib. 1691. 4. PL.

Nunc video jam a. 1668. Rintelii *de vermibus inteſtinorum ſ. lumbricis* diſputaſſe Rinteln. 1668. 4. HEF.

J. RIKEMANN *ordines & methodi cognoſcendi, præcavendi & curandi ebrietatem & inde ortam crapulam* Ed. II. Jen. 1670. 4. PL.

EJ. *de ſatyriaſi & priapiſmo* Jen. 1670. 4. RIV.

MARTIN HARTMANN & J. SEB. SICELII *Hippocratis coi aphoriſmus VI. ſect. 6. in quo vitiorum renum & veſicæ in ſenioribus prognoſis traditur & reſolutio* Jen. 1670. 4. HE.

PAUL. FRANC. ROMANI & MARCI KEGEL *de medico* Lipſ. 1670. 4. M.

J. WILH. MAYER *de diis & deabus valetudinis* ib. 1670. 4. R. J. CHRIST. HARTMANN.

G. ABR. MEKEL *acclamatio* Altd. 1670. 4.

GREGOR HILLING *de temperamentis* 1670. ſi recte lego.

PETER SIMLER *ordo & methodus cognoſcendi & curandi pleuritidem* Marburg 1670. 4. LEU.

NIC. GROSJEAN *de Θρομβωσι ſ. lactis in mammis coagulatione* Baſil. 1670. 4.

GEOR. ZOLLIKOFER *de morborum differentiis & cauſis* Baſil. 1670. 4.

JULII REICHELT *exercit. de amuletis* Argent. 1670. 4.

GILB. PUYLON & FRANC. VEZOU *E. cæcitas individuus variorum morborum adſecla* Pariſ. 1670.

NIC. BRAYER & CLAUD. PUYLON *E. quæ hydrargyro non cedit ſyphilis, hydroticis curanda* ib. 1670.

GAB. DACQUET & PET. YVELIN *E. nocet fœcunditati aquarum metallicarum potus* ib. 1670.

Jac. Renault & J. Robert *E. variolis a fuſo largiter ſanguine ægre minuſque erumpentibus balnea* Pariſ. 1670.

Nic. Langlois & Fel. Lisleman *E. odorifera conferunt diuturnitati vitæ* Paris 1670.

Gilb. Puylon & Cl. de Quanteal *E. tuberum quam fungorum eſus tutior* Pariſ. 1670.

§. DCCLXXII. Andreas Petermann.

Andreas Petermann Profeſſor Lipſienſis medicus & chirurgus.

Ej. *de nutritione integra ſervanda, abolitaque reparanda* Altdorf. 1670. 4.*.

Ej. *de peſte* Lipſ. 1683. 4 *.

Ej. *de ephialte ſ. incubo* ib. 1688. 4. Pl.

Ej. *de pleuritide* Dreſd. 1690. 4. He. Pl.

Ej. *de gonorrhœa* Dreſd. 1690. 4. He.

Ej. *Gedanken vom Saamenfluſſ* Dreſd. 1701. 8.

Ej. *de medicamentis alvum laxantibus* Leipz. 1692. 4. Menz.

Ej. *ſcrutinium icteri ex calculis felleis occaſione caſus cujuſdam ſingularis* ib. 1696. 4. *. 1750. 8. Calculi 72. in anguloſis rotundi, per alvum redditi.

Ej. *manuductio ad praxin medicam* Lipſ. 1703. 8. edente filio.

Ej. *opuſcula medica atque chymica* ib.

Ej. *caſuum medico legalium Decas I.* ib. 1708. edente filio.

Benjamin Benedicti Petermann *obſervationes medicæ* D. I. II. III. Lipſ. 1707. 8. *. 1708. 8. *. Aliquæ ſunt Andreæ patris. Calculi glandulæ pinealis & in ortu aortæ. In hydropica glanduloſa corpora inteſtini recti: in corde polypus. Anus clauſus, fæces per vulvam redditæ. Noluerunt ob eam cauſam matrimonium ſolvere. Andreæ p. mors ex peripneumonia: fractum fuerat os femoris, & pars deſtructa: pulmones ſphacelati; in veſicula calculi, in urina arenulæ. Reliquas adnotationes, ad quas parentem non citat, cum filio dicam.

Programma J. Cypriani *in* Andreæ Petermann *funere* Lipſ. 1705. fol. B. Bun.

Ej *ſcripta eriſtica* contra J. Siegismundam & contra facultatem Viadricam dixi in Chir. I. p. 500.

Henricus Screta Schitnovius de Zavorzitz medicus Scaphuſinus.

Ej. *diſſ. de cauſis ac natura auditionis* prodiit Heidelberg. 1670. 4.

Ej.

EJ. *de læſa auditione* Baſil. 1671. LEU.

EJ. *de peſte & febre peſtilentiali* latine verſus ex Germanico Schaffh. 1675. 8. 1685. 8. 1686. 8. *. 1716. 8. TREW. tum Francofurt. 1713. 4. Dreſd. 1710. 8. BOEHM. An non idem *kurzer Bericht von der allgemeinen anſteckenden Lagerſeuche, oder den giftigen und hizigen Haupt- Hals- Bruſt- Magen und Bauchweh mit und ohne Fleken* Schaffh. 1684. 8. 1676. 8. TREW. Vir orientalium linguarum peritus. Febrem eſſe a ſtagnatione humorum in vaſis minimis ſanguinem morante, cujus cauſa ſit in ſanguinis aut lymphæ craſſitie præter naturam aucta. Exempla hominum, qui ſibi manus intulerunt, & crudeliſſima morte ſe peremerunt, ſpretis doloribus. Caſtrenſis febris cauſam proximam eſſe vapores arſenicales. Morbi hiſtoria ſatis inexhauſta. Vomitus ſæpe perpetuus aut diarrhœa. Urina lixivioſa, acida (ita noſter). Imitari tertianas. Vigiliæ aut gravis ſopor, pulſus intermittens, formicans, qui convulſiones indicat. Auxilio eſſe, quæ acidum volatile arſenicale doment, viſcorem humorum emendent, ſtagnationem tollant. Venæ ſectionem non convenire. Laudat abſorbentia; recenſet etiam oleoſa, commendat ſales volatiles oleoſos; tamen & ſerum lactis caprillum, jura carnium pinguia, theriacalia & quæ non. In principio morbi emetica ſaluti eſſe, æque antimonialia. Inde ſudorem movet alexipharmacis. Alexipharmaca urget ad nauſeam uſque.

EJ. *adnotationes practicas* lego proſtare.

§. DCCLXXIII. DIARIA anni 1670.

In *Phil. Tranſ.* n. 58. DE MARTEL cogitata de producenda vita medicamentorum ope, quæ membranas vaſorum confirment.

In n. 62 & 63. experimenta BOYLEANA animalium in aere rarefacto incluſorum ſuo loco dicta ſunt.

In BIRCHII T. II. p. 449. WALSH de inſectorum millepedum ſimilitudine, per alvum egeſtione.

GEORGII STIERNHIELM, mira hiſtoria hortulani, qui Holmiæ quindecim diebus ſub aqua congelata ſubmerſus, excitato vomitu reſtitutus fuerit.

SAMUELIS SORBIERE *vita.* Scripſiſſe unicum folium, impreſſum cum titulo *ſyſteme de la médecine Galenique pour le ſoulagement de la mémoire.*

Neſcio an huc faciant EJ. *lettres & diſcours ſur diverſes matières curieuſes* Paris 1660. 4.

EJ. *avis à un jeune Médecin* Lyon 1672. 12. Mortem ſuam laudani opiati quatuor granis acceleravit.

GRAVEROL *Mémoires pour la vie de M. S.* Paris 1694. 12. B. BUN.

Diarium

Diarium *Journal des Savans* poſt februarium M. quievit, neque niſi a. 1671. cepit imprimi.

Hoc anno prodiit *primus annus primæ decadis Miſcellaneorum curioſorum ſ. Ephemeridum medico phyſicarum germanicarum anatomiæ Naturæ curioſorum*, quæ collectio nunc ſupra centeſimum annum continuata pergit prodire. Voluntaria ſocietas medicorum Germanicorum, adhortante LAUR. BAUSCHIO Swinfurtenſi primo præſide, ſuas ſibi adnotationes communicare ſoliti, nunc primum cepit collectionem edere. Multorum, neque ejuſdem ingenii hominum, a nullo cenſore caſtigata collectio, paſſim aliqua habet, quæ omiſſa malles, multa tamen utilia magniſque viris digna continet, qui ei Academiæ nomina dederunt, quam Imperator privilegiis & honoribus ornatam confirmavit. Cum innumerabiles fere adnotationes in his voluminibus occurrant, & ſoli tituli volumen ſibi eſſent poſcituri, ſi omnes obſervationes vel nominare voluiſſem, coactus ſum labori me ſubmittere non mediocri, ut ſelectum inſtituerem, minuſque, ut mihi videtur, notatu dignas adnotationes amputarem. Tomus I. Pariſiis recuſus eſt 1672. 4.

J. WEPFER, magni viri J. JACOBI frater. EJ. eſt *Obſ.* 2. de magno liene in principe hypochondriaca, quæ ſubito animo linquente exſpiraverit. Lien ille nigerrimus, putridus & inflammatus erat. Ventriculus inflammatus molliſque.

Ad hoc volumen ſcholia obſervationibus addidit PHILIPPUS J. SACHS, quibus adfines fere caſus conparantur.

MATTHIÆ FRANCISCI HERTODT a TODTENFELD, qui diverſus eſt a nuperiori J. FERDINANDO HERTODT *obſ.* 4. Femina ſalax, quæ a venere vomebat, & aſcitica ante diem obiit.

Obſ. 14. In empyemate ex pleuritide lacte caprillo malum ſuperatum, ſic *obſ.* 22 in febribus putridis.

Obſ. 126. alvus ſicca, tres in ileo inteſtino nodi.

JOACHIM GEORG ELSNER.

Obſ. 12. ad oculi atrophiam, morbum rarum & parum definitum, liquorem laudat ex humore aqueo avium paratum & inſtillatum.

Obſ. 57. ſcrofularum in Carinthia & Stiria epidemicarum remedium aſclepias alba, ejuſque eſſentia & decoctum (non ſatis firmo experimento).

SALOMON REISEL Würtembergicus, idem phyſicus.

Ann. I. *obſ.* 14. de ſerpente in ventriculo cervi, ut putat, petrefacto. Figuratus, ut puto, lapis forte ex claſſe ammoniacorum cornuum. Qui enim animal herbivorum ſerpentem deglutierit.

Obſ. 191. Pulmo poſt purulentam exſcreationem conſumtus, firmiſſima cicatrice pleuræ adcretus.

Obſ.

Obſ. 193. a lumbricis renalibus luporum rabies.

Ann. III. *obſ.* 288. Coronam urinæ merum eſſe refractionis opus.

Ann. VI. VII. *obſ.* 69. Catella ſanguinem meiebat, vomituriebat. In cadavere duæ in collo ſtrumæ viſæ, & ſimiles glandulæ circa urethræ de veſica exitum.

Ann. VIII. *obſ.* 30. Adeps cordis liquefactus, quem putavit morbum eſſe, ego ſuſpicor naturalem eſſe adipis in vivo animale ſtatum liquidum, per certos morbos a morte conſervatum.

Obſ. 31. Hectica & mors a tumore ingente circa pancreas ſubnato.

Dec. II. *ann.* II. *obſ.* 113. In aſcitico homine umbilicus ſponte ruptus cum levamine. Bonus effectus pulveris ſaxifragi Volcameri.

Obſ. 114. funeſta iſchuria, veſica multis glanduloſis tuberculis obſeſſa, craſſa, ſphinctere cartilagineo.

Obſ. 116. pone laryngem moleſtum quid ſubnatum; oſſiculum erat, & in cartilagine poſteriori (anulari) laryngis, caries.

Obſ. 117. Hæmorrhoides, fæces alvi duriſſimæ. Craſſum inteſtinum fæcibus ad aliquot libras repletum: alvi obſtructio nata a glandulis ſupra anum circa inteſtinum rectum obortis.

Obſ. 118. ab aceto cum pipere adſumto menſes ſuppreſſi, ab his artus contracti: ſpiritu ſalis ammoniaci & cornu cervi ſanitas reſtituta.

Ann. IV. *obſ.* 86. morbus niger funeſtus.

Ann. VI. *obſ.* 7. Cardialgia periodica funeſta. Supra pylorum ventriculus foramine pertuſus, quod callus circumdabat: per idem pars alimentorum in abdomen elabebatur.

Obſ. 9. Tumor enormis ligamento lato uteri adnatus, ex hydatidibus, glandulis, & ſacculis purulentis congeſtus.

Obſ. 12. puer aſthmaticus. In corde peramplo polypus. Pulmones undique adhærentes.

Obſ. 15. Tumor durus ſub umbilico, ex eo fæces alvi prodierant, inteſtinum ileum ruptum erat, membrana cinctum, quæ fæces per umbilicum cogebat effluere.

Ann. VIII. *obſ.* 58. Sanæ virgini ſaliva nauſeoſe dulcis, etiam in auctore poſt febrem tertianam.

Ann. IX. *obſ.* 31. poſt magnum æſtus ſenſum dolor & tenſio dextri lateris, & diarrhœa purulenta, ut tumor evaneſceret. Inde icterus, hydrops, mors. Jecur libras decem pendens, intus plurimo pure plenum, quo etiam veſicula fellis plena erat.

Obſ. 32. alvi pertinax obſtructio, demum ab oleoſis & mercurio epoto alvus liberata.

Obſ. 34. magni effectus thermarum Cellenſium.

Ann. X. *obſ.* 23. Scabies inuncta hydrargyro: inde aſthma, vertigo, mors.

Obſ. 27. Ovarium tumidiſſimum, hydropicum.

Obſ. 28. Tumor abdominis ab omenti tumentibus glandulis, ut pondus eſſet 26 ℔.

Obſ. 31. vomitu rejecta maſſa lubrica limaci ſimilis.

Obſ. 32. Cæcitas globo oculi ſub palpebra inferiori latente.

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 60. iſchuria perfecta a tumore ſcirrhoſo exitum veſicæ claudente.

Ann. III. *obſ.* 23. Quæ fetum per novem annos retinuerat, demum per ulcus reddebat, pultis avenaceæ uſu ſanata.

Obſ. 24. Orthopnœa vehemens abſque tuſſi, cruribus tumentibus paulum levata, recruduit cum delirio. In cadavere pulmones ſani, cor maximum, polypo inter valvulas ſiniſtras intricato, in aortam producto.

Obſ. 159. de morte Augusti.

Ann. IV. *obſ.* 79. femina, cui ante menſes tuberculum in collo rumpitur.

Obſ. 80. Serum acre per papillas manans.

Ann. V. VI. *obſ.* 150. fuſe de cauſa colorum coronæ in urina, ex rationibus etiam dioptricis.

Obſ. 151. anus cæcus, inteſtinum craſſum in ſaccum deſinens peramplum, qui idem etiam lotium recipiebat.

Obſ. 152. decocto cynosbati & ſempervivi ſucco ſuperatus hydrops.

Obſ. 252. de vino lithargyro venenato, de noxis inde epidemicis, & de legibus, quibus uſus toxici proſcriptus eſt. Fumi ſulfuris noxæ & leges, quibus circumſcribitur.

Memoria Reiselii E. N. C. *Dec.* III. *ann.* IX. X. *app.*

Georg Sebastian Jung medicus Vindobonenſis.

Ej. eſt E. N. C. *Dec.* I. *ann.* I. *obſ.* 28. In dextro ventriculo cordis & vaſis pulmonalibus materies alba tenax & viſcoſa, quam pro lacte habuit.

Obſ. 29. lien magnus ejuſque membrana cartilaginea.

Ej. *cydonii collectio decorticatio &c.* Wien. 1673. 8. *. De more naturæ Curioſorum omnes formulæ, quas unquam mala cydonia ingreſſa ſint.

Iterum

Iterum *ann.* III. *obſ.* 275. Oſſa in motu ſtrepentia.

Obſ. 276. vena ſecta ſponte ſe die octavo aperiens.

Ann. IV. V. *abſ.* 106. Vir calidioris ſanguinis omni mane per octiduum cicutæ ſucci uncias tres deglutivit, nullum inde malum præter pallorem paſſus, & debilitatem aliquam.

Zacharias Managetta Archiater Cæſareus.

Obſ. 30. circa ultimas coſtas ſpurias cornu enatum, dimidii pedis longitudine.

Obſ. 32. glandulæ meſenterii ſcirrhoſæ in femina hyſterica.

Laurentius Wolfstriegel medicus Vindobonenſis.

Obſ. 43. magna hydatis reni inſidens.

Ann. II. *obſ.* 89. poſt dolores quaſi nephricicos, calculi anguloſi exigui (fellei non dubie) de alvo excreti, recurrentibus ſubinde doloribus, & ipſi recurrentes, idemque ſæpius.

Nicol. Wilhelm Beckers.

Ann. I. obſ. 44. poſt aſthma, dolores iſchiadicos, icterum, calculi 72 veſicæ felleæ, in viro illuſtri.

Obſ. 81. aurifaber deaurationibus incumbens, deliquiis animi & convulſione ſubito exſtinctus.

Ann. II. *obſ.* 32. abſceſſus meſenterii ſanati, purulenti humoris 18 libris per uterum excretis.

Obſ. 33. filia innocens patris venerei tofo in fronte laborans, ſanata lignorum uſu.

Ann. III. obſ. 67. Poſt dolores punctorios & deglutitionem impeditam. oeſophagus cartilagine ſubnata obturatus.

Obſ. 68. poſt dolores ingentes corpus membranoſum excretum cum triplici tunica, eoque expulſo ſanitas reſtituta.

Ann. VIII. *obſ.* 71. a terrore in puella decenni convulſiones ut currere cogeretur, venæ ſectione ſanatæ.

Obſ. 72. Hemicrania ſanata, cum arteria temporalis ſponte aperiretur.

Obſ. 73. & anaſarca per quinque abſceſſus curata.

Obſ. 74. In vetula intolerabilis muliebrium pruritus ab aſcaridibus.

Ejusd. *florilegium hippocraticum & Galenicum* Wien 1677. 8. 1688. 8.

J. Georg Greisel.

Dec. I. *ann.* I. *obſ.* 64. ren dexter purulentus, conſumtus.

Obſ. 64. calculi ex vena inciſa exſilierunt in calculoſo, mira hiſtoria.

Obſ. 65. In femina gravida ſubito exſtincta cyſtis hepati accreta, denſiſſimo cortice, intra eum lapis ovo gallinaceo paulo minor.

Obſ. 70. in puero cor maximum, in aſpera arteria maſſa arenoſa, valvula, ex ſemilunaribus, conſumta, pariter arenoſa.

Obſ. 74. In omnibus quos inciderit apoplecticis, ſe corpuſcula calloſa glutinoſa in corde aut in cerebro, aut utrinque ſe vidiſſe.

Ann. II. *obſ.* 5. In hydropico tabe exſtincto ſtruma in collo inque meſenterio.

Ann. III. *obſ.* 45. Obeſiſſimus homo ſubito enectus, cui pancreas ſphacelatum.

Obſ. 47. mortes ex modicis laxantibus medicamentis.

Obſ. 48. a pulvere electarii catholici hypercatharſis, demum curata laudani granis quatuor.

Obſ. 49. delirium melancholicum pia fraude ſanatum.

Ej. eſt *de cura lactis in arthritide* Wien 1620. 12. Bauzen 1681. 12. auctius. Res eo tempore nova.

Alhard Hermann Cumme Archiater Brunſwicenſis.

Obſ. 46. In puero ſexenni caput enorme, aqua tumens: aromaticis adplicatis, frictione, & cauterio ſanatum.

Obſ. 47. In cadavere inciſo aqua in pectore illi ſimilis, quæ in caput effuſa erat. Nulla glandula pinealis, neque pituitaria.

Obſ. 58. funeſta apoplexia a ſcabie retropulſa.

Obſ. 85. Epilepſia ex hypochondriis, curata vomitu moto, tunc lactis uſu, & *obſ.* 86. venere atque puerperio.

Obſ. 92. ex vulnere viſus in tenebris acutus, ut homo lucem de die vix toleraret.

Obſ. 93. viſus ex gallico malo duplex.

Obſ. 94. pus fluidum per os rejectum abſque phthiſi, & *obſ.* 95. menſtruus ſanguis.

Atque *obſ.* 9. menſes per tali venam manantes.

Ann. III. *obſ.* 109. oſſicula pruni emetico exturbata, quæ germinaverant.

Obſ. III. gypſea materies fruſtatim de pulmone expulſa, bono eventu.

Obſ. 116. in dyſenterica, ſiti intenſa vexata, duodenum & jejunum bile plena, colon longe corruptum, ſic ilei finis, veſicula fellis bile pleniſſima.

Obſ. 117 placentæ particula retenta pugni mole, poſt menſem cum bonis ægræ rebus excreta.

Obſ. 118. Ventriculus & colon gangrænoſum, hoc cum ulcere; pulmones tenaci materie obducti: hæc poſt diarrhœam cruentam.

Obſ. 119. In tabida femina glandulæ circa ventriculum ſcrofuloſæ: inteſtinorum membrana interna abraſa, pulmo purulentus.

Obſ. 130. poſt vomitum fere perpetuum, duodenum muco deſtitutum, craſſa inteſtina viſcida materie oblinita.

Obſ. 131. In ſtannario artifice plumbo multum utente tuſſis ſicca, anhelitus, alvus conſtipata, artuum tremor, debilitas. Vomitu, acribus clyſteribus in tempore hæc mala ſublata. Alia exempla, etiam in ipſo auctore, ſuperati pinguibus & bezoardicis mali, quod ab hauſto plumbi fuſi vapore natum erat.

Obſ. 133. efficacia hepatis bubuli in nyctalopia (auxilium erat D. CHAILLETI ad oculos obſcuros vel debiles).

Obſ. 181. pituitæ globuli per anum excreti, inde dolor in recto inteſtino graviſſimus; fomentis expedita materies ſtercoracea; ſucceſſit ulcus putridum. In cadavere inteſtinum rectum totum gangrænoſum, amplo foramine eroſum.

Obſ. 182. fulgurata ſanata & 183. diabetes.

Obſ. 186. in aſcitico hepatis 58 abſceſſus cyſtici, lien induratus, gypſea materie plenus.

FRID. FERDIN. ILMER a WARTENBERG profeſſor Vindobonenſis.

Obſ. 68. in homine melancholico dolor ſincipitis, hinc vigiliæ, tunc delirium, demum mors convulſiva. In cerebro ulcus flava ſanie plenum, quod noſter gonorrhœæ male curatæ tribuit, inque ventriculis anterioribus integra ſeri limpidi libra.

In alio *obſ.* 69. dolor capitis ſine febre, vigiliæ, delirium, ſomnus, mors In cerebri ventriculis multa aqua (nulla ergo cauſa mortis manifeſta).

Ann. III. *obſ.* 39. Iſchuria duodecimo die calculo ſponte prodeunte ſanata.

Obſ. 40. arſenicum cum chocolata ſumtum, æger facile ſanatus.

Dec. II. *ann.* III. *obſ.* 16. de hypochondrio dextro, ex ſubnato abſceſſu, calculi prodierunt.

Obſ. 17. Quartana febris per corticem peruvianum ſanata, in vino datum, quæ res eo ævo nova erat.

JACOBI WENCESLAUS DOBRZENSKY a NEGROPONTE Profeſſor Pragenſis EJ. *obſ.* 78. In febre maligna homo delirus inteſtina ſibi extraxit, quoad in ipſo labore exſtingueretur.

Obſ. 80. hypo hondriacus vir ill. inunctione mercuriali cum plumbo temere tentata, mortem præcipitvit. Urina pauciſſima, penis gangrænoſus, renes materia viſcida pleni.

Obſ. 129. durities hypochondrii, icterus, hepar 12 l. pendens, veſiculæ fellis calculi varia mole, quorum unus perfecte claudebat meatum hepaticum (puto cyſticum).

Obſ. 130. de Patavino SCARABICIANO bovis petrefacto cerebro.

Ann. II *obſ.* 101. Calculi poſt multos dolores vomitu redditi, aliique de pulmonibus rejecti.

Dec. II. *ann.* IV. *obſ.* 29. Juvenis bis variolis correptus ex terrore.

EJ. HIPPOCRATES *redivivus ſ. theſes inaugurales præliminaria antiphyſiologica in quibus ad uſum quarundam partium appertinentia phyſiologica, demum ſecuriorem medendi methodum & principia rerum Hippocratica continentes;* Reſp. VOITA Prag 1684. 4. HE. & E. N. C. 1673.

EJ. *præſervatorium univerſale bono publico conſecratum* Prag. 1680. 8. cum ALPRUNERO, & in E. N. C. *Dec.* I. *ann* IX. X. Germanice *allgemeines nützliches præſervatif* Nurnb. 1680. 8. 12. *. ſummum avertendæ peſtis præſidium eſſe, ſalivam deſpuere, neque deglutire,

EJ. *epiſtola novi præſervativi univerſalis naturalis nunciatoria & vindicatoria* 1681. 12.

EJ. *an datur lapis philoſophorum, & ejuſdem in morbis virtus* 1682. 12.

HENRIC. VOLGNAD *obſ.* 103. Quæ bufones vomitu reddiderat poſt acerbiſſimos ſtomachi dolores, fætidiſſimoſque vomitus: in ileo inteſtino habuit tres nodos inteſtini in ſeipſum retracti, ut aqua non tranſmitteretur, niſi guttatim. Hepar album & durum.

Obſ. 146. occiſus æger a lumbricis inteſtinum perumpentibus.

Ann. IV. V. *obſ.* 169. Nephriticus homo præpinguis. In veſicula fellea calculi & in rene alius.

GODOFREDUS THILESIUS.

Obſ. 105. Poſt dolores hypochondrii dextri tumor maximus ſubnatus, ruptus dimiſit materiem craſſam inque fiſtulam abiit: una calculi exierant anguloſi (manifeſtus veſiculæ felleæ abſceſſus).

DAVID SPILEMBERG.

Obſ. 173. In Hungaria ſubitum tumorem colli curant deglutitis decem cantharidibus, quæ ſudorem aut urinam cient, abſque dolore.

Ann. II. *obſ.* 71. priapiſmus a medicamento purgante.

Ann. IX X. *obſ.* Capilli de capite in femina cephalea laborante ſubito erumpentes. Pili, quos noſter veros putat, per lotium prodeuntes,

FRIDERICI

FRIDERICUS ORTLOB.

Obſ. 143. calor lumborum, pulſus debilior, vomitus niger, mors. Hepar magnum, colon inteſtinum ſanguine piceo plenum, in altero rene calculus.

Ann. IV. V. *obſ.* 198. A lapſu infantis epilepſia, hinc perpetua infantia, imbecillitas, hydrocephalus, cum tamen 37 annum adtingeret.

J. GUIL. RIVA chirurgus & inciſor Romanus. Tria exempla anno 1667. jam edita, ſanguinis in venas hominis inmiſſi cum teſtimoniis.

Subjuncta ſunt REDI de vipera experimenta, tum alia ad pluſculas adnotationes *ſcholia* SACHSIANA.

§. DCCLXXIV. J. JACOBUS HARDER.

Profeſſor Baſileenſis, inciſor, potiſſimum etiam in comparata anatome exercitatus.

EJ. pluſculæ ſunt *diſputationes.*

EJ. *epicheireſis phyſicæ examen* Baſil. 1671. 4.

EJ. *diſſ. de ictero nigro* ib. 1673. 4.

EJ. *de empyemate* ib. 1675. 4. HE.

EJ. *de noſtalgia* ib. 1681. 4. recuſ. 1745. 4. *.

EJ. *de naturalis & præternaturalis ſanguificationis in humano corpore hiſtoria* ib. 1690. 4. HE.

EJ. *Apiarium obſervationibus medicis centum ac phyſicis experimentis refertum, cum reſponſione ad invectivam* J. B. LAMZWEERDE Baſil. 1687. 4. *. & cum titulo *theſauri obſervationum medicarum* ib. 1736. 4. Princeps viri opus. Centum ſunt obſervationes, has inter multæ ad inciſiones corporum morboſorum pertinent, multæ ad venenorum vim in vivis animalibus experimentis exploratam, ut napelli & olei nicotianæ in ciconia, ejuſdem olei in variis ſerpentibus, quæ omnia animalia illitum enecet, limaci non noceat. Gallinæ mors poſt vertiginem, a devoratis carbonibus. Porro canis inciſio a morſu viperæ enecti, ex qua nihil valde conficias, ſanguis enim alias grumoſus fuit, alias fluidus. Inde cicutæ terreſtris in variis animalibus noxæ, ventriculus & inteſtina inflammata. Tunc curationes aliquæ, ut catarrhi ſuffocativi, etiam cum paralyſi conjuncti. Tinctura antimonii ſuperatæ convulſiones, aſthma convulſivum. Abſceſſus pleuritidi ſuccedens ſanatus. Demum corpora ægrorum inciſa. Juvenis hydrocephalo laborans, cerebro gelatina obducto. Poſt diuturnam paralyſin multus ſub meningibus ichor, tum paſſim circa cerebrum & cerebellum. Poſt coma & epilepſiam ventriculi aqua pleni. In ſubito mortuo nulla lethi cauſa detecta. Calculi pulmonales, dextra auricula

auricula cordis amplior. Poſt difficilem ſpiritum pulmones ſcirrhoſi, adnati, purulenti. Sic ſcirrhoſus pulmo poſt phthiſin & cachexiam, & in eo poſt tabem ſteatomata, & in alia virgine abſceſſus purulentus, & iterum pulmones undique adnati, vomicis pleni purulentis, pleura digiti craſſitie, aqua pericardii tres libras ſuperante, corde cruſta alba tectum: iterum poſt tabem pulmo ſiniſter abſumtus, & ejus loco ichor purulentus. Poſt pleuritidem gravemque ſoporem, pleura craſſa, pulmo purulentus, ſic cerebri cortex. In homine fatuo & cachectico, tamen famelico, aſcitico, polypi in corde, pulmones putridi, in cerebro nullum vitium. In ſtupido poſt anxietates pulmo alter putridus. Poſt mortem impræviſam polypus cordis in magna vaſa productus, & multum in cerebro ſerum, poſt delirium. Poſt atroces dolores capitis & convulſiones in utero abſceſſus folliculatus, circa cerebrum multum & acerrimum ſerum. In ovo pro fetu cruenta maſſa, ſcirrhi viſcerum abdominis numeroſi, etiam glandularum conglobatarum. In hydrope ſcirrhus lienis. Cor maximum ſeſquipedis ambitu, cum polypis. Multum paſſim polyporum. Calculi veſicæ felleæ anguloſi, ductu non obſtructo, poſt diros dolores. Animalculum hirudini ſimile vivum, horridum, antennis duabus, per urinam redditum. Hydropis varia exempla, etiam ovarii. Denuo animalia. Lis cum L. B. LAMZWEERDE de molis eſt, de quibus iſte homo aſpere & inciviliter in noſtrum ſcripſerat.

EJ. PÆONIS & PYTHAGORÆ *exercitationes anatomicæ & medicæ familiares bis quinquaginta* Baſil. 1687. 8. *. Centum epiſtolæ PEYERI ad HARDERUM, aut HARDERI ad PEYERUM. Earum aliquæ medici ſunt argumenti. De cordis hydrope. Caries maxima cubitum inter & carpum, de qua multa oſſa cranii oſſibus ſimilia prodierunt, fabuloſa ut videtur hiſtoria. Adfinium exoſtoſium exempla. Stranguria dyſenteriæ ſuperveniens. Hepar inmenſæ molis, durum, paſſim putridum. In aſthmatico juvene cor enormi mole, polypis plenum; una hepar & lien grandiores, ſcirrhoſi. In gallinæ cerebro calculus. Renis alterius & capſulæ renalis loco hydatides, ren alter grandior. Specimen TRALLIANI Græci cum vetuſta GUINTERI, & nupera HARDERI verſione notiſque ſuis, in quibus aliorum veterum placita comparat. In hydropica puella ſcirrhi in hepate ſebacei, in glandulis conglobatis pectoris. In gallina obeſa ſubito exſtincta, calculus ureterem obſidens, alter in rene, ſabulum in veſicula fellea. Inteſtinum gangrænoſum ſepties perforatum.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* III. *obſ.* 5. Experimenta ſua narrat, in variis animalibus cicuta terreſtri facta, majori, ut puto. Canem unum alterumve herba occidit, ventriculo & inteſtinis inflatis, nonnunquam etiam pulmone inflammato.

Ann. IV. *obſ.* experimenta facta viperarum morſu. Canes inde perierunt. Sanguis extra vaſa effuſus, & tenuis, urina etiam cruenta. Sanatum eſt aliud animal, cui ferrum ignitum non quidem impreſſerat, ſed propius admoverat vulneri.

Ann.

Ann. VI. *obſ.* 100. Difficultas mingendi, in perinæo abſceſſus, febris continua, mors. In pelvi pus fætidiſſimum, rectum inteſtinum ſphacelatum, & pus ex pelvi in perinæum continuatum.

Obſ. 101. Scirrhus in pyloro, glandulis ventriculi, pancreate, poſt crebros vomitus.

Obſ. 104. poſt febrem malignam dyſenteria funeſta. Inteſtina gangrænoſa, in corde polypi: pulſus intermiſerat, ante mortem tamen in ordinem redierat.

Obſ. 120. In cervo ſacculus adnatus pancreati aſelliano, in eo glandulæ magmate plenæ, quod indurerat.

Ann. IX. *obſ.* 91. In quartanario homine ſuffocato, vaſa cerebri coacto ſanguine plena, pulmones toti adnati, polypus cordis dextri, lien nimia mole.

Obſ. 92. Poſt capitis dolores pulſus inæquales &c. Omentum ſcirrho caſeoſo fartum, pus in pulmone viſcidum, cor permagnum, intus hiſpidum.

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 19. Hydrops pectoris & pericardii: polypus dextrum cordis ventriculum undique replens, multipes, valvulis itricatus, in pulmones protenſus: in ſiniſtro thalamo alter minor.

Obſ. 100. inter convulſiones fetus partu editus, tum in puerperio repetiti ſpaſmi, vena inciſa & clyſteribus conpreſſi.

Obſ. 101. convulſiones paroxyſmis tertianam febrem imitantes.

Obſ. 103. poſt convulſiones glomer vermium vomitu redditus, tum ab emetico pharmaco vermis etiam ex pudendo.

In *Decuria* III. aliquot epidemicas Baſilienſium conſtitutiones deſcripſit.

§. DCCLXXV. Nicolaus Venette.

Medicus Rupellenſis, excitati ingenii homo, ſi moribus caſtius proſpexiſſet.

Ej. *traité du ſcorbut ou du mal de terre, & de toutes les maladies qui arrivent ſur la mer* Rochelle 1671. 12. * omiſſo auctoris nomine. Scorbuti hiſtoria. Ægroti, ſi numeroſiores fuerint, aerem utique inficiunt. Annis frigidioribus ſcorbutus etiam epidemicus fit. Multum culpæ eſſe in cereviſia; in fabis, piſis. Alii morbi chronici; jactura quæcunque humoris alicujus, & quæ vires frangunt, corpora ad ſcorbutum obnoxia reddunt. Sedem mali eſſe in ſanguine, inque ſpiritubus male temperatis. Lienem male accuſari; inter 500. ſcorbuticos vix octo eſſe, in quibus juſto ſit grandior, ſuo experimento; vidiſſe ſe tamen pancreas, omentum & meſenterium corrupta. Calidus ſcorbutus & frigidus. Inter ſigna durus crurum tumor. Inter ſymptomata vomitus, dyſenteria, quæ ſanguifluos viſcerum abdominis tumores expurgat, dolor abdominis, hydrops, urinæ lixi-

vioſæ, febris lenta cum pulſu inæquali, caloris & frigoris alternæ vices, ſpiritus difficilis, pectore quaſi conpreſſo, cordis palpitatio, melancholia, color faciei plumbeus, ſalivatio, diarrhœa ſanguinea, paralyſis, convulſio, ſudor nocturnus, ſtrepitus oſſium. Ad avertendum malum oryza, vinum purum, ſicera, corporis exercitatio. Rupellis in obſidione ſcorbutus invaluerat, quem noſter uberiori uſu ſinapi ſuperavit. Convenit etiam vinum, ptiſana, ſubacida in calido aere, armoracia, ſinapi & hydromel in frigido; ſacrifationes etiam & hirudines admittit: inter remedia calida arum, naſturtium &c. inter frigida electarium de bardana cum ſummitatibus abſinthii, virgæ aureæ. Porro emetica, rheum, non aloe, neque ſcammonium. Noſter nimis multa neque ſelecta dat remedia. Ad ulcera oris decoctum tamarindorum cum alumine. Gingivas tumidas ſcarifat, gentianæ & ariſtolochiæ decocto abluit. Ad dyſenteriam rheum, myrobalani. Rheumatiſmus ſcorbuticus *de lopende varen*, ad eum theriaca nova, diaſcordium, opium.

EJ. *de la génération de l'homme, ou le tableau de l'amöur conjugal*, Amſterd. 1687. vel 1688. 12. (*a*), cum titulo NICOLAI SALONICHI, Cologne 1712. 12. *. (in Belgio). Lion 1769. 12. 2 vol. *. Anglice 1703. 8. Hoc inprimis lubrico ſcripto famæ ſuæ nocuit. Ad partium externarum adfectiones primum parum caſta conſilia. Deinde de ſterilitate, de aphrodiſiacis & antaphrodiſiacis, in quibus ſcholas ſecutus rutam & viticem recenſet: inter ea vero, quæ ad venerem incitant, boracem, opium, hoc recte. Veneris boni & mali effectus. Nævi. Impotentia & congreſſus. Philtra & pharmaca, quæ effectum edere dicuntur contrarium. Opii vires exhilarantes recte ad proprium experimentum deſcribit.

EJ. *traité ſur les pierres qui s'engendrent dans les terres & dans les animaux avec la methode de les prêvenir & de les chaſſer* Amſterd. 1701. 12. *. Parcior aliquanto collectio calculoſarum concretionum, quæ in corpore animali natæ ſint, experimenta pauca: theoria vana; quæ eam concretionem ſpiritui petrificanti tribuit, qui ſit in materie petrificabili, & frigidam faciat effervescentiam cum fixo ſale, cujus fervoris effectus coagulatio ſit. Calculorum varietas: calculi circa nucleum nati, calculi fellei. Quæ alimenta, aut potulenta, calculi generationi faveant, quæ reſiſtant. Diuretica. Oſtrea ſua cum aqua potenter urinam & arenas expellere. Minerales aquas reformidat: pluſcula vulgo dicta lithontriptica medicamenta recte rejicit.

Ad vitam commentarios dedit J. B. de la CURNE de S. PALAYE *in mémoires de l'Acad. des Inſcriptions* T. XX. ſed JOHANNEM de VENETTE. vocat, an idem? Non coram eſt.

§. DCCLXXVI. MARTINUS LISTER.

Medicus Eboracenſis, denique ex archiatris R. ANNÆ, vir in indagando vero ardens & laborioſus, potiſſimum quidem in teſtaceis animalibus & inſectis, tamen

(a) conf. *B. Anat.* I. p. 724.

tamen ut etiam artem clinicam exerceret, ad hypotheſes, eaſque ſubinde minus probabiles pronus.

Pluſcula primum ejus viri in *Philoſ. Tranſactionibus* exſtant, & quidem cum anno 1672., refert de calculo ſublinguali, de gordio, ſ. ſeta aquatica in aquis, ſed etiam in alimalibus reperta.

In *Phil. Tranſ.* n. 147. hydrophobi hiſtoria, qui volebat bibere, neque poterat.

N. 160. Longævorum in Anglia boreali exempla.

N. 221. de verme medinenſi circa Gomron & Schiraz frequente

N. 233. dente delphini venenatum vulnus inflictum.

N. 242. duorum hydrophoborum exempla: eorum alter, qui latraverat, tamen pene ſponte convaluit.

Ej. apud BIRCH. T. IV. p. 138. & in HOOKII *collectaneis* n. 6. Poſt multa incommoda animal vomitu rejectum, cauda bifurca, tribus pinnis &c.

Deinde cum ſuis animalium teſtaceorum deſcriptionibus, paſſim practici argumenti diſſertationes edidit.

Primum in *hiſtoriæ animalium Angliæ tribus tractatibus* Lond. 1678. 4*. Primus eſt de araneis. In eo de veneno eorum animalium quærit, & de ejus antidotis: Negat noſtros venenum habere, cum ne alvum quidem avicularum fluidiorem reddere expertus ſit, alacriores utique reddere viderit. Tarantularum fabuloſa miracula tota rejicit.

GOEDARTII *inſecta* in ordinem redegit Lond. 1685. 8. *. quæ utcunque huc referas, ſed ea in phyſicis dicentur.

Ej. *duo* ſunt *de aquis medicatis Angliæ libelli* Priori titulus eſt, *Novæ exercitationes & deſcriptiones thermarum ac fontium medicatorum Angliæ* Eboraci . . . Lipſ. 1684. 8. *. Leid. 1686. 12. *. Nitrum calcarium ſive ſal fontium amarum primus, ni fallor dixit, cui plurimum tribuit; aque eo & a pyrite (marcaſita) etiam calorem thermarum interpretatur. Sed plura in phyſicis dicentur.

Ej. *novæ exercitationes & deſcriptiones thermarum & fontium Angliæ, exercitatio altera* Lond. 1684. 4. *. Leid. 1686. 12. *. Hic propius ad medicinam accedit. A bilis evolutione typos febrium intermittentium interpretatur, & alios morbos a bilis & pituitæ efferveſcentia. Icterum curabat indici pilulis, inde bilioſa urina ex atro viridis redditur, his ſæpe valetudinis integritatem reſtituit. Alius icterus periodice redibat, cum dolore circa ventriculum, vomitu, animi pene deliquio. Urina caſei etiam odori ſimilis. Aquarum mineralium in corpus humanum effectus. Ex centum mortalibus vix unum eſſe, cui non in urina arenulæ

 dece-

decedant. Calculos humanos magna ex parte ex ferro oriri, & calcinatos a magnete adtrahi. Aquas minerales in febre intermittente potius nocere.

Ej. *exercitatio anatomica, in qua de cochleis, maxime terreſtribus & limacibus agitur* Lond. 1694. 8. *. Egregius libellus. De jejunio hiberno cochlearum.

Ej *ſex exercitationes medicinales de quibuſdam morbis chronicis* Lond. 1694. 8. *. Hydrops. A ſpirituum inebriantium abuſu plerumque oriri. Adverſus hunc morbum fortiſſimis purgantibus utitur, elaterio, ſucco ebuli, ireos, & multa felicium curationum exempla producit. Elaterium primo loco ponit, ebulum paulo inferiori, neque gummi gutta commendat, quod inertius ſit. Habet & lazuli lapidem.

2. *Diabetes.* Exempla hujus mali orti ex aquis mineralibus, ex uſu terebinthinæ, balſami copaivæ. Ei medetur lacte, vino, fructibus horæis, pauciora tamen exempla adducit. Iterum hic de fontibus medicatis Angliæ, & eorum elementis. In Eboracenſi ditione urinoſas aquas dari.

3. *Hydrophobia.* Multæ propriæ & accuratæ morbi hiſtoriæ. In lenius demorſis vidit pro hydrophobia iracundiam & truculentum animum ſucceſſiſſe. Canes frequentius curari. Nihil certius eſſe helleboro albo. In digreſſione de cortice chinæ chinæ agit. Eum contra SYDENHAMIUM vult continuo ante paroxyſmum ſumi, ita minorem doſin ſufficere. Trunci corticem æque bonum eſſe quam corticem ramorum. Plurimum S. BADO utitur.

4. *Lues venerea.* Eam derivat ab eſu lacertarum iguanarum, quæ ob maculas de ſerpentum genere ſint. Sæpe ſalivæ fluentum ſponte manare, abſque hydrargyri auxilio. Ægroti abſque ſalivatione lente curati, non tamen & abſque hydrargyro. Abſque eo metallo neminem ſatis tuto ſanari. Guajaci lignum hydrargyri antidotum eſſe, & eum de corpore expellere.

5. *Scorbutus.* A ſalis abundantia fieri. Eum acidis & fructibus horæis curat.

6. *Arthritis.* In prima diatrito ſanguinem cruſta coriacea tegi. Sanavit aliquos ſola quiete, & ſtricta victus ratione; alios, qui pleniori victu utebantur, emeticis, cardiacis. Ubique hiſtorias ægrotorum addit.

Ej. *Exercitatio anatomica altera de buccinis fluviatilibus & marinis. Nec non Exercit. medicinalis de variolis* London. 1695. 8.*. Opus ipſum plurimum phyſiologiæ habet. Veneni varioloſi primam originem ad morſum alicujus animalis venenati referendum eſſe videri: obſidere ductus exhalatontes cutis, quibus ſui ſint ſphincteres, eoſque vellicando conſtringere. Alexipharmaca laudat, curationem refrigerantem improbat.

In *exercit. anatomica tertia de conchyliis utriuſque aquæ* Londini 1696. 4. *. quæ nunc non eſt coram, neſcio an aliquid practici reperiatur: phyſiologica certe &

& defenſionem fermentationum atque putredinis contra tritum habet. Uniones morbum eſſe, & naſci ex ipſa teſtarum materie. Adj. Diſſ. *de calculo*, qua plera-que continentur, quæ prius ſcripſerat, multæque curationes, quas LISTERUS aſellis, coccinella, & purgantibus medicamentis debuit.

EJ. *exercitationes practicæ*, quas dixi, redeunt in *collectione* cum HARRISIO & GUILIELMO COLE Genev. 1696. 4.*. & London 1697. 12. FALC.

EJ. *a journy to Paris in the year* 1698. Lond. 1699. 8*. Cum DUCE PORTLANDIÆ, pacem ſignaturo, Lutetiam adiit, eo fine ut litterarum ſtatum cominus perſpiceret. Grata libri varietas placet. Contra diætam tenuiorem & jejunia. Bibliothecæ & theſauri rerum naturalium Pariſini. Plantæ. Potus Pariſinorum. Artificium, quo caro vitulina albiſſima & tenera redditur, venæ ſectione repetita, victu farinoſo cum ovis. Vini præſtantiores varietates. Aquæ diverſarum fontium. Hortus regius; aeris in eo ſalubritatem laudat & ſiccitatem. Morbi Pariſinorum, dyſenteria, malum hypochondriacum, calculus. De varia calculi ſectione. Remedia. De guttis anglicis.

EJ. HIPPOCRATIS *aphoriſmi cum commentariolo* London. 1703. 12.*. græce & Latine cum notis paraphraſticis. Textus non valde emendatus. Notæ continent effatorum HIPPOCRATIS expoſitionem per nuperas theorias, cum pauciſſimis propriis adnotationibus. In hydrope optimo ſucceſſu ſe tenuiſſimum victum imperaſſe. Qui phthiſicis vulgo lac aſininum imperant non meminerunt, veteres eo lacte non uſos fuiſſe, niſi ut alvum cierent, neque id vitium tollitur vel opio adjecto, vel adſtringentibus medicamentis admiſtis. Hydrops ampliſſimus in duplicatura peritonæi. Aquam & pus paulatim & per libras evacuari debere. Hydropicum non debere ultra ſelibram intra 24 horas bibere.

EJ. *Diſſ. de humoribus* Lond. 1709. 8. *. Amſterd. 1711. 8. *. Præcipuum & ſenile opus, nihilo ſecius plenum hypotheſium, tum refutationum. In præfatione jatromathematicos increpat, qui & ultra experimenta progrediantur, & contra ea. Plurima pars operis phyſiologica eſt: propius ad medicinam practicam pauciſſima ſpectant. Condimenta & medicamenta ſtomachica fere ejuſmodi eſſe, quæ putredinem adjuvent: alia argumenta cauſæ ſuæ ſumit a flatibus, ab eupepſia & apepſia. Aliqua de cereviſia, vino. De lotio aliqua.

EJ. SANCTORII SANCTORII *de ſtatica medicina aphoriſmorum Sect. VII. cum commentario* Lond. 1716. 12. *. Breves notulæ, potius paraphraſticæ.

§. DCCLXXVII. J. VAL. WILLI.

J. VALENTINUS WILLI phyſicus Colmarienſis.

EJ. *diſp. de ira* Argentor. 1671. 4. *.

EJ. *bezoar ſeptentrionalis ſ. de ſalis cornu cervi uſu & abuſu* Hafn. 1675. 8.

Ej. *de morbis caſtrenſibus internis* Hafn. 1676. 4.*. diſp. ſed multo brevior, tum uberior Haag 1739. 8.*. cum Portii adfinis argumenti libro. Ad guſtum ſeculi. In peſte in genere convenire med. vomitoria, veſicatoria, frictiones. In febribus malignis venæ ſectionem ante quartum diem locum invenire, non ſerius: ſpem eſſe in ſudoriferis; in acidis demum ſpiritibus. In morbo hungarico vena ſecanda, tunc purgandum eſt: vomendum; ſic in febre petechiali, tum alexipharmaca & pulveres abſorbentes. Se ſolo trifolio fibrino cum cereviſia coćto, etiam in ſenibus, diuturnum ſcorbutum ſuperaſſe. Luem gallicam equidem per oſculum conceptam ſpiritu ligni ſancti, & clyſſo minerali ſanatam fuiſſe, lignorumque decocta &c.

Ej. *de Philiatrorum germanorum itineribus Diſſ. tres* cum Joachimi Viti Wigandi *nomine* Friburg 1678. 12. *. Germanos jam eo ævo frequentiſſime ad exteros peregrinantes increpat. Infelicitas medicorum: medici capite plexi, exilio, carcere mulctati. Germanos domi habere, quæ ſibi ſufficiant, etiam abunde doctorum virorum, quorum magnum numerum recenſet. Certos morbos certis in germaniæ partibus optime curari, & exterorum conſilia germanis peſſime ceſſiſſe per exempla, & male, qui artem apud exteros docti eſſent, in patria præceptores fuiſſe imitatos, enormem ſanguinis miſſionem ſuaſiſſe &c. Indoctos feliciter curantes objicit, Sennertum infeliciter. In II. *Diſſ.* admittit peregrinationes ſtudiorum cauſa factas. *Diſſ.* III. ſeligit Academias, quæ utilius adeantur. Laudat hortum Altdorfinum; noſocomia Hamburgenſia; theatrum anatomicum Argentoratenſe; laudat ſuos Doctores. Multa ad hiſtoriam medicorum ſui ævi, etiam, quam vocant, *ſcandaloſam*.

In Act. Hafn. III. *obſ.* 73. de hirudinibus. Et ab alcali volatili enecantur & ab acore vitriolico.

Obſ. 70. Arthritis ira ſanata.

Obſ. 75. per exempla vis medica trifolii fibrini in ulceribus ſcorbuticis, hydrope aſcite, febribus intermittentibus, paralyſi, oculorum doloribus.

Obſ. 76. morbus bovillus. Animalia obeſa, pulmones hydatidibus pleni, ſic hepar; & in ductibus bilariis animalcula illa ſolita. Hydatides pulmonum etiam in pueris vidit. Aliæ conglomeratæ hydatides in hepate leporis.

Obſ. 78. Albuminis utilitas in diſſolvenda myrrha, tum ſalis volatilis ex albumine parati.

Obſ. 84. Piſcis föſing aculeata pinna dorſalis periculoſe vulnerans.

§. DCCLXXVIII. Varii.

Hyacinthi Anderi Hoſtalricenſis, *practica Gothalanorum pro curandis corporis humani morbis juxta medicinæ rationalis leges* Barcinone 1671. fol. C. de V. Morbi a capite ad calcem.

Jacobi

JACOBI GRANDI *de laudibus* SANCTORII Venet. 1671. CIN.

GUIDONIS FANOIS M. D. *Diſſ. medica de morbo epidemico æſtate anni* 1669. *Lugduni Batavorum viciniſque locis graſſante* Leid. 1671, 12. *. Leidæ & Harlemi potiſſimum miram ſtragem edidit. Febris erat putrida, maligna, remittens, cum ſumma præcordiorum anxietate, gravamine ventriculi, vomendi conatu: anthraces tamen & bubones aberant. Cauſa in ſiccatis a magno æſtu paludibus, hinc putrefactis humoribus. Requirebantur emetica medicamenta, & abſque iis ſudorifera male cedebant. Deinde vulneraria, aromatica, antidoti, julepi ſubacidi. Ex 2000 ægrotis ſibi non ſupra duodenos interiiſſe.

J. B. LAMZWEERDE Prof. Colonienſis, *appendix ad armamentarium medico chirurgicum* Amſtd. 1671.8.*. 1672.8.L. Huc facit caput de ſanguinis transfuſione, excerptum ex libris Gallorum & LOWERI. BURRHI epiſtola de reparandis humoribus oculi. Chirurgiæ infuſoriæ brevis hiſtoria. Lectus coriaceus ad balnea SANCTORIANUS. Deinde obſervationes medicæ; quarum MORGAGNUS multas ſubreptitias eſſe oſtendit, ut noſter nihil ſui dederit præter nomina. Semina cerealia cum urina excreta, lolii, burſæ paſtoris, naſturtii. De ea hiſtoria epiſtolæ ROLANDI STURM, DIEMERBROECKII. Cornu de fronte exiens. Cephalæa venerea calvaria repetito terebrata demum ſanata: & epilepſia ferro candente ad ſuturæ ſagittalis & coronariæ conjunctionem adpreſſo. Mutus & ſurdus, ex gravi lapſu fracta calvaria reſtitutus, & morbus gallicus cereviſia ex ligno ſancto medicatus. Scrotum ſphaceloſum reparatum. Hydrops pectoris pro pleuritide habitus. Obſervationes a DIEMERBROECKIO, PETRO GUENELLON & a chirurgo RIDIGER PYL communicatæ.

EJ. *chirurgiæ veteris & medicinæ promtuarium tabulis XXIV exaratum, obſervationum medico chirurgicarum centuria illuſtratum* Amſtd. 1682. 8. TR. An idem? Puto.

EJ. *naturalis molarum uteri hiſtoria* Leid. 1686. 8. *. Francofurti 1689. 4. BUTTN. Aſper homo & litigioſus. Proprias tamen molarum hiſtorias habet. Poſt tumidiſſimum diu circum geſtatum abdomen, uterus ſcirrhoſus, cartilagineus, pene oſſeus. In ovario puellæ maximus tumor, plenus carnis, oſſium, particularum cranii, cerebri, pilorum In hydropica femina tumores mucoſi & extus utero adhærentes, & intus eo contentæ, in Imperatrice, hæc aliena fide. Fabuloſus homo aquilam in arboris ſectione expreſſam depingit. Molæ materiem eſſe in ſemine, inque materno ſanguine; cauſam in utriuſque ſeminis potiſſimum maſculi virtute: deinde occaſionem præſtare defectum particularum in ſemine, aut vigoris, aut malum ſitum, vel externam conpreſſionem. Motus veri fetus, & molæ, diſcrimen feminam optime ipſam diſtinguere. Non poſſe abſque maris auxilio molam concipi, nec in vidua. Morbum manifeſto hyſtericum; uteri oſtio dilatato multa fætente materia emiſſa, injectis detergentibus ſanavit. Qui hic & alibi pro incantato habebatur. Dæmonem non poſſe molam generare. In brutis animalibus molas rariores eſſe. Fraudes variæ, ſilicum per alvum excretorum, ovorum de femore feminæ prodeuntium exempla, male pro re naturam ſuperante habita. Carnes de utero ab agyrta avulſæ. Non poſſe ex ſemine humano animalia alterius generis parari:

pareri: inſecta vero, quorum ova in ventriculo integra ſuperſunt, poſſe in uterum aliquo modo penetrare, inque ſui, ſimilia inſecta confirmari. Neque feminam ex animale, neque beſtiam ex homine concipere.

Ej. *monita ſalutaria de magno thermarum & acidularum abuſu* Colon. 1684. 8. *. Oſor chemicorum & Aquiſgranenſium, in deprimendis aquis medicatis Galeni auctoritate nititur, tum ratiociniis. Ut poſſit per tubulos urinarios aqua accurate ad medullam ſpinalem duci, aut quo lubeat. Lectulus iterum coriaceus Sanctorianus. Thermas adverſus ſterilitatem nihil facere, & ſales quoſcunque potius nocere: utilius in uterum aquam ſiphone urgeri. Thermopotationem potius nocere, ad hepar non penetrare, ſcirrhos non mollire, calculoſis, podagricis infenſiſſimam eſſe. Poſſe neceſſariam bilis & ſucci pancreatici fermentationem ſupprimere. Poſſe tamen convenire, quoties primas vias eluere neceſſe ſit. Acidulas rectius cum cibis bibi, vini potoribus debere puras exhiberi. Hæc monita fere exemplis productis tuetur.

Librum lego, quem ſcripſerit contra P. von Hadden Amſterd. 1677. Lamb.

Ej. *monita ſalutaria de thermarum & acidularum abuſu confirmata, & a verboſo* Blondelii *ſtrepitu vindicata* Colon. 1684. 8. *. Ratiociniis & exemplis utitur eorum, qui ab uſu Aquiſgranenſium thermarum deterius ſibi habuerunt.

Ej. *examen eucharisticum durioris Harderianæ apologiæ ſuper fraternas admonitiones in caput XXIV tractatus ſui de molis uteri contentas* Francf. 1689. 4. Burck.

Cum *reſpirationis* Swammerdamianæ *exſpiratione* Amſterdam. 1674. 8. *, edidit hiſtoriam virginis, quæ urinam revomuit, & molam, præſente Ruyschio cum lotio reddidit, lapilloſque varii coloris, demumque inſignem calculum.

J. Bimii medici Leodienſis, *peſtis ad vivum delineata & curata* Leod. 1671. 8. *. Dari peſtem a ſanguine diſſoluto, dari & peſtem a coacto ſanguine. Scarifationem cum cucurbitulis profuiſſe; nocuiſſe venæ ſectionem aut ſcarifationem, quæ lanceola fieret. Valde laudat tartarum vitriolatum. Peſtem ipſe non vidit.

Sebastianus Wirdig.

Ej. *diſp. de ſcorbuto* Roſtock 1671. 4. Pl.

Ej. *de pleuritide* Leid. 1674. 4.

Ej. *de palpitatione cordis* Regiomont 1674. 4.

Ej. *de medicina ſpirituum* Hamburg. 1673. 12. ib. 1688. 12. *. germanice vertente Christophoro Helwig juniore Lipſ. 1707. 8. Hypotheticus & loquax auctor. Aciditatem omnium morborum cauſam eſſe. Febres eſſe ſpirituum morbos. Remedia. Medicina magnetica & ſympathetica.

ANGELI J. FRANCISCI *homo omnis ſ. microcoſmus morali phyſicus & politico moralis* Weym. 1671. 8. ſi huc facit.

VALENTIN MERBIZ *de infantibus ſuppoſitiis vulgo wechſelbälgen* Lipſ. 1671. 4. 1678. 4. *. Rachiticos vult, quos miſeros dæmonis prolem eſſe popularis volebat ſuperſtitio.

EJ. *de varietate faciei humanæ diſſ. phyſica* Dreſd. 1676. 4. *. Phyſiognomia ſumta a proportionibus trium partium, in quas faciem partitur. Potius ad anatomen pertinet.

Medicus Romanus ſexaginta ſolidis æſtimatus Leid. 1671. 12. 1681. 12. *. in germ. 1746. 8. J. C. tum Leidenſem BÖKELMANNUM. DRELINCOURTIO infenſum, audio auctorem libelli eſſe, eumdemque, cum perinde ut D. CONYERS MIDDLETON, medicos romanos ſervilis conditionis fuiſſe adfirmaret, magnis litibus & multis ſcriptis occaſionem dediſſe. Satis vero certum eſt, in familiis ſervorum romanorum, ut rhetores & alios litteratos homines, ita etiam medicos fuiſſe: neque tamen minus homines liberos bene atque natos in Græcia artem exercuiſſe, & denique Romæ. Cæterum anonymus hujus libelli auctor etiam de medicis parabolanis, & de archiatris agit, & oſtendit, chirurgos vulgo medicorum nomen uſurpaſſe.

MARTINI FRIDERICI SEIDEL *icones & elogia virorum, qui Marchiam illuſtrarunt* Berlin 1671. fol. ſi huc facit.

J. H. SCHMIDT *diſcurſus medicus, de cachexia ſcorbutica* Placent. 1671. 4. HAENEL.

J. GEORG HUTTEN *de potu felleo & acetoſo agonizanti Chriſto porrecto* Guben 1671. 4. B. Tig.

GUIL. CHRISTOPH. KRIEGMANN *epiſtola qua probatur quod* PLUTARCHUS *ſit inſignis ſcriptor chymicus* Darmſt. 1671. 8.

VALENTIN LÖBER *anchora ſanitatis dialogice fabricata, cui annexa eſt mantiſſa de venenis & eorum antidotis* Hamburg 1671. 8. Francof. 1679. 8. L.

WENC. MAXIM. ARDENSBACH *tartaro clypeus excipiens tartaromaſtigem Hertodium, ac diſcurſum in opus mirificum ſextæ dici D. Hertod* Prag. 1671. 8.

DONATI SCIALOIA *praxis purgandi infirmata* Napoli 1671. fol.

MICH. DE LA VIGNE *diæta ſanorum ſ. ars ſanitatis* Edidit MICH. DE LA VIGNE MICH. fil. Pariſ. 1671. 12. BUR.

§. DCCLXXIX. Christianus Franciscus Paulini.

Medicus, magnus collector.

Ej. *diſſ. epiſtolica complectens curioſiſſimam* quæſtionum *an mors naturalis ſit ſubſtantia verminoſa* Rom. 1671. 8. ut lego, & *de morte verminoſa* Francf. 1703. 8.

In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* III. 1672. *obſ.* 60. ἀναυδία ex catarrho, ſublata venæ ſectione & gargariſmo.

Ann. VI. VII. *obſ.* 3. de poris cutaneis moribundi infantis vermiculi nigri egreſſi, ſed ex aliena fide.

Obſ. 235. Camphoræ uſum nihil ad reprimendam venerem potuiſſe.

Ann. VIII. *obſ.* 82. a drachma integra gummi guttæ propinata lipothymia & mortis metus.

Ej *obſſ. medico phyſicæ ſelectæ curioſæ* in *appendice* anni V *decadis* II. Multa ſunt practica. In febre maligna ſudor odoris alliati, & alius violaceus, porraceus, luteus, melleus, arenoſus. Hæmoptoë vomitu excitato levata. In vulva plica. A retentis menſibus ſcabies mammarum. Halece curata quartana. Paralyſis ira ſanata. Phthiriaſis in homine venereo: & ex ea cauſa tumor verminoſus: alias de toto corpore vermiculi exulcerantes. Mutus ab infantia violentia febris ardentis ſanatus. Aſcites ſublatus abſtinentia a potu. A ſternutatione revocati menſes: iidem ex mamma. Hepatis partes per os & alvum rejectæ. Menſes cum hæmorrhoidibus alterni. In paralytico hydrops unius lateris. A vermibus ductum replentibus urina ſuppreſſa per oculos aberravit. Penis in naturam oſſeam converſus. Sempervivi majoris ſuccus in febribus ardentibus beneficus. Cum alvi fæces fætorem amiſiſſent, noſter mortem & recte præſagiit. Obſervationes 123. Vana admiſta.

Ej. *obſervationes medico phyſicæ ſelectæ & curioſæ*, Nurnberg 1688. 4. *. tanquam *appendix* E. N. C. Ex ingenio hominis: obſervationes variæ, curioſæ, abſque ſtudio natæ, neque omnes ſatis fidæ. Ecce meliorum exempla. A globulo plumbeo contra vermes exhibito in puero funeſta colica. Hereditaria conſuetudo retinendæ urinæ ad ſextum & octavum diem. Qui per ſomnia verſus pangebat. In Germania inſolito conſilio nive intus & extus admota febris ardens ſuperata. Sarcocele venerea, medicamentis ſanata. In ventriculo circa œſophagi ingreſſum verruca inſignis, inde hæmoptoë & tabes. Renis abſceſſus ſanatus. Menſibus imminentibus maculæ rubræ cum gravi cephalalgia erupuerunt. Cruento cum ſudore arenulæ. Exempla vini in febribus abſque noxa dati. In febre maligna ſanguis coccineus funeſti fere eſt præſagii. Adnotationes ſunt 64.

Ej. *obſervationes medico phyſicæ raræ, ſelectæ & curioſæ Cent. IV. cum lance ſatura V alias decades obſervationum excellentium virorum complectente* Lipſ. 1706. 8. Gunz.

Ej.

Ej. *bufo* Nurnberg 1696. 8.

Ej. *ſacra herba ſ. nobilis ſalvia* Aug. Vind. 1688. 4. *. Integrum volumen formularum, quas ſalvia ingreditur, ut tamen in omnia alia auctor divagetur, etiam in jura medicorum, & curationum hiſtorias. Cum bufonem ſub ſalvia vidiſſet, noſter folium decerpſit; & abſque noxa edit.

Ej. *anguilla* Lipſ. 1689. 8. Collectanea medica & ſcriptiones.

Ej. *lagographia curioſa ſ. leporis deſcriptio &c.* Aug Vind. 1691. 8.*. Idem ſtudium & alieniſſima quæque, ut etiam diplomata & orationes Doctorum virorum recenſeat.

Ej. *lycographia* Francf. 1694. 8. *. Eodem modo quæcunque de lupi partium vi medicata dicta ſunt aut ficta hic collegit. Vermes renum lupinorum, Lycanthropia.

Ej. *de aſino l.* Francf. 1695. 8. *. Ejuſdem ſaporis.

Ej. *heilſame Drekapothek wie mit Koht und Urin auch die ſchwerſte Krankheiten u. bezauberte Schaden curirt werden* Francf. 1696. 8. 1697. 8. 1699. 8. 1714. 8. 1734. 8. 1747. 8.

Ej. *flagellum ſalutis, curieuſe Erzählungen wie mit ſchlägen allerhand ſchwere Krankheiten bald und wohl curirt werden* Francf. 1698. 8. LEHM. alii 1697.

Ej. *de jalapa* Francf. 1700. 8.

Ej. *de theriaca cœleſti reformata liber* ib. 1701. 8.

Ej. *μοσχοκαρυολογια ſ. nucis moſchatæ deſcriptio* Francf. (Erford.) 1704. 8.*. Spiſſum volumen formularum, quas hæc nux ingreditur, & curationum, ad quas ea unquam aliquid conferre potuit.

Ej. *memoria Dolæana ſ. diſſertatiuncula de vita* J. DOLÆI Hamburg 1703. in *Novis literariis.*

Edidit *medicinam criticam* AMMANNI 1677. 4. *.

In *zeitvertreibende erbauliche Luſt* medica aliqua etiam ſunt de menſtruis &c.

Ej. *obſervationum medico phyſicarum decades duæ* in *append.* ad E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* VII. De vermibus collectio. In urina pediculi. Sudor ſtercoris fætore ex uſu medicamenti ſudoriferi. Fæces alvi per vulvam ejectæ. Pro curationibus domeſticis. Frequentem in Thuringia ſcorbutum eſſe. Vituli oſſa per vulvam, ſed etiam per os, a matre rejecta.

Ann. IX. *obſ.* 187. Urina glutinoſa vino medicato curata.

Obſ. 188. ex morſu ſciuri icterus.

Obſ. 189. a caſtitate delirium & anorexia.

Obſ. 193. urina viridis in femina gravida, cum febre tertiana.

Obſ. 194. ebrietas ſcarifatione ſublata.

Ann. X. *obſ.* 189. Iſchuria & tumor univerſi corporis in infante, qui lignum carioſum devoraverat.

Dec. III. *ann.* I. *obſ.* 145. moxa in arthritide fruſtra incenſa.

Obſ. 146. ab extracto panchymagogo priapiſmus.

Ann. IX. X. *obſ.* 54. a vermibus ſubita manuum pedumque contractio, ſuperata expulſo, quadrupede echninato, & caudato.

§. DCCLXXX. Daniel Ludovici.

Daniel Ludovici, medicus Gothanus, rei pharmaceuticæ peritiſſimus, chemicus idem, vir excitati ingenii.

Ej. *de pharmacia moderna ſeculo accommodata* Diſſ. III. Goth. 1671. 12. Hamburg. 1685. 8. Trew. 1688. 8. 1728. Boret. Hafn. 1693. 8. Gallice Lion 1710. 12. 2 vol. Recenſio critica diſpenſatoriorum germanicorum. Multa medicamenta imbellia vult relegata: multas inutiles adminiſtrationes reciſas, miſcellaſque nimias & ingrati ſaporis. Fruſtranea varietas ſalum alcalium vegetabilium ſ. lixiviorum. Nullo omnino looch opus eſſe. Condita fere effeta. Nimius emplaſtrorum numerus. Aurum potabile inane eſſe. Inde de bona nota medicamentorum purgantium. Falſas proſtare ſpecies, & veri hellebori loco venalem adonidem. Inutilis mechoacanna, ſic hermodactylus. Contra melius eſt, quod reformidant medici, gummi gutta. Inde nimis draſtica refutat, ut gillam veneream, vitriolum album, purgantia ex hydrargyro parata. Eumdem mercurium repetita ſublimatione effetum reddi. Buxi, fraxini, juniperi, ebeni, ſaponariæ, conſueta in Gallia decocta refutat, & alexipharmaca atque antipeſtilentialium in numero, ſcorzoneram, galegam, os de corde cervi; tum ſordida ex animalibus auxilia, aut inutiles ægagropilas. Antimonium diaphoreticum triplici detonatione nimium cicurari. Inter plantas etiam plurima ad obſoleta rejicit, tum lumbricos, lapidem nephriticum. Plura omitto in libro vulgo proſtante. Adparet autem, cordatum & præjudicatis opinionibus purum virum hæc ſcripſiſſe. Diſſ. II. pertinet ad nimia medicamentorum pretia, quæ noſter ad juſtam mediocritatem reducit. Diſſ. III. defendit privatam medicamentorum diſtributionem, contra pharmacopolarum oppoſitionem. Dictio auctori impedita, etiam potiſſimum paracenteſibus.

Germanice *Abhandlung von moderation der Apothekertaxe uberſetzt und vermehrt von* J. Heimreich Gotha 1714. 8. Riv. cum vita auctoris.

Ej. *zwey Tractätlein von Feldkrankheiten und der rothen Ruhr.* Prior libellus Germanice 1664. cum nomine *myrothecii caſtrenſis.* Alter a. 1666. prodiit, & uterque Mülhauſen 1685. 8. Heist. Lipſ. 1702. 8. 12. Tr. demum Latine verſi in collectione operum. Non probes, quod fructus horæos dyſenteriam facere ſcribat, quæ quidem eo ævo recepta erat opinio. Tranſit ad aquas inſalubres, aeremve nebuloſum, æſtus nimii oblitus Vomitum cieri poſſe radice aſari: alvum demum helleboro nigro, ſucco iridis noſtratis. Deinde diaphoretica dat, & theriacam, & abſorbentes pulveres, tormentillam, ceram ipſam. Gummi, papaver, ad aliqua ſymptomata valere. Myrothecium caſtrenſe.

Ej. *kurzer unterricht von der Ruhr, wie ſich der gemeine Mann bey ſolcher zu verhalten, ſamt einem Anhang, wie man ſich ſolches bey jeziger einreiſſenden Ruhr bedienen könne* Chemniz 1691. 8. Tr. idem forte brevior *de dyſenteria* tractatus, quo potiſſimum curatio traditur.

Ej. *compendium materiæ medicæ* Francof. 1698. 8.

Multæ ſunt Cl. viri in E. N. C. adnotationes.

Ann. III. *obſ.* 250. atrophia gravis in puero, ſanata tinctura martis aperitiva cum arcano duplicato.

Obſ. 251. ſenſus de univerſa cute perfecta abolitio, reſtituta vena ranina inciſa.

Obſ. 252. atrox ad ſupercilia dolor, veſicatorio ſuperatus pone aures admoto.

Obſ. 253. hypochondriaci ſeri ſpeciem vomitu reddentes.

Obſ. 254. a tartaro emetico expulſus longiſſimus lumbricus teres trium ulnarum.

Obſ. 256. Hydrops vulvæ in gravidis, frequens & ſæpe funeſtum malum, inciſione ſanatum.

Ann. IV. V. medicamenta aliqua chemica.

Obſ. 207. Phthiſis ſanata quotidiano uſu opii, ſed parca doſi ſumti. Negat alvum inde ſemper ſiccari.

Obſ. 210. palpebrarum paralyſis oleo tartari nigro ſanata.

Ann. VIII 68. Somnus ſeptem dierum in puella. A ſirupi papaveris mediocri doſi etiam in puero ſopor quatriduanus, in mediis variolis innoxius. In Java nova variolas æthiopum curari demerſione in frigidam, oxygala & acetario ex cucumeribus.

Ann. IX. X. *obſ.* 34 Cardialgia metallo calidiſſimo ad locum dolentem admoto ſuperata. Veſicatorio emplaſtro podagra ſanata. A cantharide integra devorata priapiſmus poſt mortem perdurans.

Obſ. 35. menſes reſides lotura linteorum menſtruorum data reſtitutæ.

Obſ. 153. antimonii butyro inſtillato abſque dolore eſchara excitatur.

Obſ. 156. Alvus ſtricta nunquam liberata, niſi effuſo una ſemine. Fæces cereviſiæ recentis alvum ducunt.

Obſ. 158. Pulmonum apoſtemata a pleuriticis longe diverſa, chronica, non difficulter ſanata. Ulcus arteriæ aſperæ.

Obſ. 159. Veneris in caput effectus; Apoplexia inde orta. Albi quid & cerebri ſimile ex pueri naribus excretum.

Obſ. 160. Hiſtoria ſemicrudi cibi, invito homini in os adſurgentis, & immedicabilis ruminatio.

Hæc omnia conjuncta prodierunt Francof. 1712. 4. *. cum præfatione J. CONRADI MICHAELIS, medici Hanovienſis, *de corruptela medicinæ*.

EJ. *theſaurus Ludovicianus ſ. compendium materiæ medicæ auctore* WOLFGANG CHRISTEN Bern 1707. 12. Nurnberg. 1720. 8. HUTH.

§. DCCLXXXI. ALII.

HERMAN BUSSCHOF *het podagra metsgaders deſſelſs ſeker geneezinge* Amſterd. 1674. 12. 1677. 4. 1678. 8. B. THOM. Germanice *das genau unterſuchte und ausgefundene podagra* Bresl. 1677. 16. *. 1693. 12. Anglice Lond. 1676. 8. cum ROORHUYSIO (*a*) Bataviæ novæ V. D. M. cum a podagra mire torqueretur, conſilium feminæ Javanæ ſecutus, moxa ſibi dolentem pedem inuri paſſus eſt, effectu optimo, ut viginti conos ferret. Hanc ſuam felicitatem hoc libello publice laudat, teſteſque felicium curationum producit. Medulla eſt artemiſiæ in conos ficta & incenſa, quæ lente deflagrat. Scirrhos eodem modo curari, duroſve nodos artuum, & demum lethargum.

COSME VIARDEL *obſervations ſur la practique des accouchemens* Paris 1671. 12. 1748. 8. (*b*) & Germanice 1672. 8. *. cum notulis non malis. Cum parturienti feminæ clyſterem ſubjicere conſulatur, monet editor, prius nos certos eſſe debere, ſpatii in pelvi ſatis eſſe, quo clyſter recipiatur. Meconii exitum certum mortui fetus ſignum eſſe. Graviditas pro hydrope venditata. Puerperæ mors ſubita, ob pericardium & pulmonum bronchos pituita infarctos. Abſque omni metu luem veneream in femina prægnante curari poſſe. Superſtitioſe cineres placentæ pro expellenda ſecunda propinat. Morbi muliebres. Menſium ſuppreſſio; hæmorrhagia uteri, fluor albus &c.

(a) conf. Bibl. Chir. T. II.
(b) Bibl. Chir. T. I. p. 396.

. . . DUBE' *médecin des pauvres, qui enſeigne les moyens de guérir les maladies par des remèdes faciles à trouver dans tout pays* Paris 1671. 12. 1672. 12. FALC. 1674. 12. 1675. 12. 1693. 12. HE. Lion 1700. 12. Rouen 1712. HEIST.

EJ. *medulla medicinæ practicæ* Pariſ. 1671. 12.

J. ISAAC QUATROUX *traité de la peſte, de la difference de la pourpre, la petite verole & la peſte; contre la dyſenterie & le flux de ventre* ib. 1671. 8.

Etat-général des baptemes, mariages & morts de Paris avec des obſervations générales ſur les années 1670. 1671. Paris 1671. fol.

LOUIS AUGUSTE ALLEMAND *ſecret de la médecine des Chinois, conſiſtant dans la connoiſſance des pouls* Grenoble 1671. 12. Lego non ſatis certum eſſe librum eſſe ALLEMANDI. BACHER.

WILHELM SALMON'S *ſynopſis medicinæ compendium of phyſik chirurgery and anatomy* ib. 1671. 8. OSB. niſi vitium & verus annus eſt 1681. 8. ut pene ſuſpicor, iterum 1695. 8.

EJ. *new London diſpenſatory* Lond. 1678. 8. 1680. 8. 1708. 8. 1719. 8.

EJ. *ſyſtema medicinale* Lond. 1686. 8. Amſtd. 1686. 8.

EJ. *doron medicum* Lond. 1687. 8.

EJ. ſunt etiam *ſelect medical and chirurgical obſervations* ib. 1689. 8.

Idem DIEMERBROECKII opera omnia edidit Lond. 1689. GUNZ.

EJ. *practica medicinæ cum clave alchymiæ* Lond. 1692. 8.

EJ. *ſeplaſium ſ. complete engliſh phyſician or the druggiſts shop opend* London. 1693. 8. 1703. 8.

EJ. *ars chirurgica* ib. 1698. 8. Medicus, qui Americam adierat, idem polygraphus. Præter morbos cutaneos & tumores, quos & medici curant, integra materia medica hic reperitur, & diſpenſatorium medicamentorum receptiorum, etiam internorum, cum multa virium ſalubrium enumeratione.

Idem edidit G. BATE diſpenſatorium Lond. 1693. 8. 1706. 8. & addidit proceſſus chemicos ineditos.

EJ. *theory and practic of phyſik* Lond. 1698. 1707. 8.

EJ. *family dictionary or housholdeom panion* Lond. 1710. 8.

Ein neu an Tag gebrachtes Roſſ- und Vieharzneybüchlein 1671. 8. TR.

MARTIN DIEKEL *Beſchreibung der in Kriegsläuften gewöhnlichen Krankheiten und wie ſie curirt werden* Erfurt. 1671. 12.

GEORG

GEORG NICOL. SCHURZ (FR. GEORG alii) *neu aufgerichtete Materialkammer oder Beſchreibung der vornemſten Materialien und Spezereyen* Nürnberg 1671. fol. 1673. fol. TR.

SERMONS *engliſh midwife* Lond 1671. 8.

DOMINICI MAGRI & FAUSTI NARONII BARNESII *de Coffea* 1671. Conf. B. Bot.

PHILIPPE SYLVESTRE DU FOUR *traité nouveaux du Caffé, du The & du Chocolat* Lion 1671. 12. Haag. 1685. 12.*. Lion 1688. 12. Paris (Genev.) 1685. 12.*. conf B. Bot. I. p. 564. Hiſtoria naturalis Caffeæ & utendi modus, & utilitas etiam medica. Sic Thea & Chocolatæ ingredientia, ut vocant.

§. DCCLXXXII. DISPUTATIONES.

FRID. WILH. CRELLIUS *de arthritide* Leid. 1671. 4. PL.

J. LE CANDELE *de atrophia* ib. 1671. 4. PL.

PETR. LAKENKOOPER *de hydrope* ib. 1671. 4. RIV.

J. NIC. WASSELEWITZ *de variolis* ib. 1671. 4.

JAC. RUFINE *de paſſione cœliaca* ib. 1671. 4. RIV.

THEODOR. GAVOT *de arthritide* ib. 1671. 4. RIV.

J. TEICHER *de epilepſia* ib. 1671. 4.

J. RESEBOOM *de phtiſi* ib. 1671. 4.

J. v. FLAMERDING *de tumoribus lienis* ib. 1671. 4. *.

J. C. MYLIUS *de pernione* ib. 1671. 4. *.

JAC. TEFFELEN *de iſchuria* ib. 1671. 4.

J. VINCENTIUS RICCIUS *de doctrina Galenochymica tam veterum quam neotericorum circa epilepſiam* ib. 1672. 4. *.

GER. DE HEIMERBERG *de pervigilio* ib. 1671. 4. *.

J. CH. STRAUS *de ſalium poteſtate* Utrecht. 1671. 4. HAEN.

CHRIST. DONATUS *de ſomniis* Witteb. 1671. 4.

EBERH. RUD. ROHT *de Oſiride, Iſide, Horo & Typhone Diis olim Ægyptiis* Jen. 1671. 4. PL.

JAC. ROB. RAABE *de ſanguinis ſputo* ib. 1671. 4. LIND.

J. GER. SIMON *Jura obſtetricum* ib. 1671. 4.

Ej. *de impotentia virili plena ſordibus diſp.* Jen. 1715. 4.

And. Homberg *de tentigine ſ. excreſcentia clitoridis nimia* ib. 1671. 4.

Adam Tribechovii *Moſes mizraim Ægyptiorum Oſiris* Kiel 1671. 4.

Ferd. Frid. Pock *loimographia ſ. diſſ. de peſte* Weim. 1671. 4. Pl.

Anton. Künzli *de paſſione iliaca* Baſil. 1671. 4. Haenel.

J. Rud. Zender *de hæmoptyſi ſ. ſputo ſanguinis* ib. 1671. 4. *.

Lud. Salzmann *de abſceſſu interno inſignis magnitudinis cum hydrope & aliis notatu dignis in muliere Argentorati nuper obſervato* Argent. 1671. 4. *. Pro gravida habita fuerat, cum incideretur: hydrops erat 56 librarum aquæ, & tumor in inguine factus cyſticus abſceſſibus & hydatidibus, tum in utero alius. Pancreas ſcirrhoſum.

G. Chr. Zink *de dyſenteria* Argent. 1671. 4. *.

J. Sebast. Schikardt *de diarrhœa* ib. 1671. 4. *.

G. Ludw. Petenkofer *de reſolutione* ib. 1671. 4. *.

Fr. Vezou & Petr. Ozon *E. quibus ingenii vis major, minor eſt corporis* Pariſ. 1671.

Jac. Thouart & Fr. Bazin *E. panis cereviſiæ ſpuma fermentatus minus ſalubris* ib. 1671. Quæſtio erat publici valetudinis officii, quod a facultate petierat, num vere ejuſmodi cereviſia inſalubris eſſet: idem cereviſiam proſcripſerat, cum medici reſpondiſſent, utique nocere. Perralto autem & Rainssant contrariam ſententiam tuentibus libertas ei potui reddita eſt.

Nic. Brayer & Ant. de S. Yon *E. puro parcoque victu vegetius corpus expeditior animus* ib. 1671.

Guido Patin & J. Cordelle *E. theriaca peſtilente febre jactatis venenum* ib. 1671.

J. Thevart & Guil. Lamy *E. ex aeris & diatæ vitio ſcorbutus* ib. 1671.

J. Robert & Ant. de S. Yon *Non E. inſtante febrium excandeſcentia acceſſione purgandum* ib. 1671.

Philippi Morisset & Petr. S. Yon *E. hydropi venæ ſectio* ib. 1671.

Herm. de Launay & Guil. Lamy *E. arthritide laborantibus opium* ib. 1671.

§. DCCLXXXIII.

P. SORBAIT.

PAULUS DE SORBAIT Profeſſor Vindobonenſis & Archiater.

E. N. C. *ann.* II. *obſ.* 14. Angina recidiva a membrana de amygdala per petiolum pendula.

Obſ. 104. impotentia ex capitis vulnere.

Obſ. 105. a veſicatorio ardor urinæ & mictus ſanguinis.

Obſ. 116. in puerpera calculus ingenti mole hepati adhærens.

Ej. *univerſa medicina theoretica & practica* Nurnberg. 1672. fol. WACHEND Wien 1701. fol. *. cum titulo *praxis medica aucta & a plurimis mendis repurgata* Tr. I. morbi a capite ad calcem Tr. II. de lue venerea. Tr. III. de febribus. Tr. IV. de puerorum morbis. Tr. V. de chirurgia. Tr. VI. methodus medendi ſ. quæſtiones & theſes medicæ. Tr. VII. de modo conſultandi. Tr. VIII. de modo promovendi doctores. Editio Veneta 1701. fol. error eſt ut puto. Vir Cl. non potuit quidem maligno ſeculi influxui reſiſtere, ſemi paracelſiſta, ſuperſtitioſus, credulus, qui conſilia non raro vaniſſima daret, formulaſque vulgo longiſſimas. Cum tamen in copioſa praxi multa non potuerit non videre, ſparſas hinc inde reperias notabiles adnotationes, ſæpe paucis vocibus expreſſas, rarius paulo uberiora exempla. In vidua aphonia apoplexiæ ſubpar ex veneris defectu. In ſummo capitis dolore ſcutellam capiti impoſuit aqua plenam, in eam plumbum fuſum infudit (quod auxilii genus M. SCHUPPACH in mania adhibere ſolet). Plicæ abſciſſæ dyſenteria immedicabilis ſucceſſit. In epilepſia ſcirrhi in plexu choriodeo. Auri potabilis paucis guttulis epilepſiam conſtante effectu ſuppreſſam fuiſſe. Fabuloſæ obſeſſarum mulierum hiſtoriolæ. Succo hederæ admoto ſanata ozæna. Auſter poſt frigidam æſtatem ſuccedens facit catarrhorum & rheumatiſmorum frequentiam. Ipſe auctor, cum pectoris hydrope laboraret, a D. MANAGETTA ſanatus fuit. Phthiſin in auſtria frequentem eſſe. Pro infallibili in hæmoptoe auxilio abſurdum decoctum. Hydropem certo ſanari vino purgante, in quo rheum & jalappa. Diarrhœa alba inodora, incruenta; ut demum per alvum atra bilis bono eventu decederet. In peſte anni 1679. quam noſter proprio etiam libello deſcripſit, calida ſola profuerant. Hydrargyri internum uſum externo præſtare, potiſſimum præcipitatum etiam rubrum repetita lotione mitigatum. Præſtare ſalivæ fluentum divertere, ſuo experimento. Adnotat ASTRUCCIUS, noſtrum multa ex antiquioribus ſcriptoribus habere, etiam ex J. v. ALMENAR. In puero epileptico ventriculus eroſus & perforatus. A meconio id malum frequenter accidere. Poſt gravem cephaleam cerebri ventriculi aqua pleni. Tinea hydrargyro dulci, & picis etiam ſuffumigio ſanata, & ſanguinis ſputum excitatis hæmorrhoidibus. Ulcera pulmonis reconciliata. Icterus periodicus, calculis de alvo decedentibus curatus, podagra

podagra lacte. In peſte ſpiritus cornu cervi ſalubris. Variolas retrocedentes diaphoreticis expedit. Variolæ mali moris petechiis miſtæ. Catarrhus ferinus phthiſin minitans ſanatus, cum materies exſcreata craſſior fieret. Id malum epidemicum, calidis curatum.

Ej. *Conſilium medicum ad peſtem Vindobonenſem ſ. dialogus.* Violentius morbus ſæviit, cum ſepultura cadaverum negligeretur. Primum ſe monuiſſe, peſtem eſſe: peſtem etiam abſque febre non raro decurrere. Sæpe orthoſtadios obambulare, quibus bubones & carbones eruperint. Focos incenſos nocuiſſe. Noſter a. 1655. peſtem viderat & medicatus fuerat. Purgationem alvi & venæ ſectionem nocuiſſe. Noſter theriacam dabat, ſudorem tamen difficulter extorquebat. Eum ſudorem 4. 5. 6. horis debere denuo cieri. Ad carbunculum cepas & fermentum panis imponebat &c.; ad bubonem mollientia, aromatica.

Hæc putes eadem eſſe, quæ proſtant in *conſilio medico de peſte* Wien. 1679. 8. *Geſpräch von der Contagion zu Wien* Wien 1679. 8. Gotha 1681. 12. & redeunt in Valentini *prax. med. infallib.*

Trewius vero pluſculos habet noſtri libellos hujus argumenti.

Geſpräch von der Contagion zu Wien 1679. 12. & Berlin 1681. 12.

Et *conſilium medicum dialogus oder Geſpräch über den betrübten Zuſtand der Stadt Wien bey dieſer gefährlichen Contagion* Wien 1680. 4. 1681. 4.

Et *Peſtordnung aus* J. Guilielmi Managetæ *manuſcriptis genommen und verändert* Wien 1680. 4. 1681. 4.

Et *Wiener Peſtbeſchreibung und Infectionsordnung* ib. 1727. fol.

Ej. *commentaria & controverſiæ in omnes libros aphoriſmorum* Hippocratis ib. 1701. 4.*. Spiſſum volumen, ſcholaſtica methodo ſcriptum; Objicio, Reſpondeo, Concedo: Nego. Hippocratem ſuos aphoriſmos ex divina infuſione ſcripſiſſe. Ex podagra retrograda tabes. Quem lumbago diu vexaverat, is reſtitutus fuit, cum hæmorrhoidibus liber fluxus redderetur. Calculi veſiculæ felleæ numeroſiſſimi. In peſte urina frequenter rubra. Ex uſu hellebori nigri mors. In Auſtria eryſipelati infeliciter refrigerantia imponi, non ita in Italia, Gallia. Peſtis anni 1679. Vindobonæ 120 000 homines interemit; feminæ infectæ fere abortierunt. Pœnitet, quod bubonibus ignem non appoſuerit.

Ej. *iſagoge inſtitutionum medicarum* Wien 1678. 4.

Ej. *examen obſtetricum oder tr. darinnen abgehandelt wird, was die Hebammen und Wundärzte vor und nach der Geburt thun müſſen.* Pars eſt praxeos medicæ verſa a Francisco Stokhammer Wien. . . . 8. Tr.

§. DCCLXXXIV. Diaria.

In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* II. hiſtoria aliqua nova Societatis.

Simon Schulze medicus Thorunienſis.

Obſ. 24. vermes in palpebris inque aurium cavea.

Obſ. 25. ſcabies mercurialibus repercuſſa, inde tumor durus, exitum urinæ de veſica impediens.

Obſ. 60. Abdomen late cum utero ſcirrhoſum, nullo viſcere conſpicuo.

Obſ. 62. in epileptico cadavere nulla mali cauſa detecta.

Obſ. 87. Vir nimium obeſus, difficulter ſpirans, pedibus ulceroſis, ſubito mortuus, cætera ſanus.

Obſ. 134. tumor abdominis per lapſum ex alto diſcuſſus.

Obſ. 136. Calculi per inteſtina decedentes.

Ann. III. *obſ.* 1. Calculus ſublingualis exciſus.

Obſ. 6. Zona eryſipelacea ſanata aquis refrigerantibus admotis, datis intus bezoardicis.

Obſ. 88. qui braſſicam capitatam ederant, omnes gravi dyſenteria adfecti.

Obſ. 90. Epilepſia, ut putat, curata tribus glandulis de cubito ſe efferentibus.

Obſ. 147. Hydrops ſublatus inpoſitis ſacculis ex iridis radice in vino cum aromatibus decocta, unde abundantes dejectiones ſecutæ.

Obſ. 153. raucedinem ſæpe ſe ſanaſſe ſirupo de eryſimo compoſito.

Obſ. 156. aliquot exempla fonticulorum ſalubriter excitatorum in apoplexia, cæcitate.

Obſ. 157. Amentiæ a faſtu exempla (Nobis etiam certo conſtat, maniacorum, qui Konigsfeldæ cuſtodiuntur, bene multos hanc ſuperbiæ mercedem tuliſſe).

Obſ. 159. magnæ molis lumbricus vomitu redditus, ſic multa mala ſedata & aphonia.

Obſ. 161. rerum caninorum vermes.

Ann. IV. V. 45. Sibi ſanguinem multis annis per alteram narem menſtruis periodis cum euphoria fluxiſſe.

Obſ. 46. emulſionibus & tabaco ſuperatus maraſmus.

Obſ. 69. exempla hæmorrhoidum menſtruarum, per totam vitam manantium.

Obſ. 74. tertio die ſuperata iſchuria, & quinque lapilli expulſi.

Obſ. 75. menſes per apoſtema in genu natum fluentes.

Obſ.

Obſ. 109. mucilaginoſis ſanatus, qui aquam fortem hauſerat.

Obſ. 114. Regi Poloniæ nephritico, ſingultuoſo, dato croco metallorum, multa per alvum bilis dejecta, eventu lethali.

Obſ. 122. poſt inteſtini recti magnum dolorem gangræna.

Obſ. 123. magnæ laudes menyanthis trifoliati adverſus arthritidem.

Obſ. 124. a radicibus hyoſcyami comeſtis rixæ & furor.

Obſ. 125. poſt atrociſſimos dolores anguloſi calculi per alvum egeſti.

Obſ. 126. lapides duri in urina feminæ depoſiti.

Obſ. 178. balnei Formicarum in paralyſi efficacia.

Ann. VI. VII. *obſ.* 134. poſt hydropem paralyſis alterius lateris.

Obſ. 138. integer de *plica* tractatus. Venæ ſectionem nocere, ſic purgationem. Caput bene lavari decocto ſphondylii, ſedi majoris & lycopodii. Exempla feliciter curatorum. Multa mala, quæ prorumpente plica ceſſaverint.

Ann. VI. VII. *obſ.* 144. ex bubone inguinali vermes vivi prodeuntes cum fæcibus alvi.

Obſ. 147. Empyema poſt pleuritidem ſolutum per ſuppurationem vulneris, quod a vena ſecta cuti inflictum fuerat.

Obſ. 148. Epilepſiæ genus. In paroxyſmo æger ſenſu & loquela deſtituebatur, motuque univerſi corporis agitabatur, cum admiſto tremore: hiſtoria imperfecta.

Obſ. 149. ſingultus diuturnus cum vomitibus opio denique curatus.

Obſ. 151. Invectiva in medicos Judæos.

Obſ. 152. Angina alba, pituitoſa, abſque febre nihilominus exitialis, a CAROLO BATTO olim deſcripta.

Obſ. 156. in calculoſa uteri fundus ſphacelatus.

Obſ. 160. fabuloſa hiſtoria carnis (quam noſter credit vixiſſe), cum calculo expulſæ.

Obſ. 161. tertiana tertio redeuns funeſta (non ait ſoporoſam fuiſſe) meſenterium & pancreas corrupta.

Obſ. 163. pulmonis abſceſſus, demum in colle ulcus apertum, funeſtum tamen.

Obſ. 164. epilepſia mitigata, denique ſanata, per abſceſſum in pectore natum, qui tamen denique necem intulit.

Obſ. 165. paracenteſis fruſtra adminiſtrata in hydrope abdominali. Multa in abdomine corrupta, ſed obſcure deſcripta.

Obſ. 172. Puer diarrhœa primum, deinde maculis purpureis cum pruritu erumpentibus, & ſudore reſolutivo, & narium hæmorrhagia, & faucium putredine, & ichore de aure manante ſqualido, & urina ſanguinea ante mortem laborans, a corrupta, ut videtur, univerſa humorum maſſa.

Obſ. 233. Veſiculæ pone aures ante & poſt menſes efflореſcentes.

Ann. VIII. *obſ.* 12. Arthritis in puero duodecenni.

Obſ. 13. Vidua a prima infantia ad ſenectutem vermibus vexata.

Obſ. 14. vermes faſciculati veſiculis incluſi per urinam & per os exeuntes.

Obſ. 15. ſuis Thorunienſibus familiarem eſſe emtionem variolarum.

Obſ. 21. In puero octenni hæmorrhoides.

J. Paterson Hain.

In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* II.

Obſ. 28. Morbus Hungariæ endemius (*Zemer Tſömör*) naſcitur ex nimio cibo vel potu.

Obſ. 114. qui ſæpe vitro antimonii uſus fuerat, ei, cum mannæ tantum duas uncias ſumſiſſet hypercatharſis: funeſta accidit, ventriculus maculoſus, in recto inteſtino tres fiſtulæ.

Ann. III. *obſ.* 220. plica in pudendo muliebri.

Obſ. 221. qui ultra triginta annos quotidie clyſtere uſus eſt: & alter, qui eo ſolo auxilio ſe a flatubus tutum præſtitit.

Ann. IV. V. Vermes millepedes cauda fiſſa per lotium redditi.

Ann. VI. VII. *obſ.* 176. Hydrargyrus deglutitus ſexta demum die de alvo deceſſit.

J. Jänisch Uraterlavienſis.

In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* II. *obſ.* 79. poſt multa mala mola ingenti nixu edita, cum qua prolapſus uteri evanuit, qui quinquennio feminam vexaverat.

Ann. IV. V. *obſ.* 189. in epigaſtrio dextro ſubnatus tumor in abſceſſum abiit, in hepar ducturum, ex eo ad ducentos calculos variæ magnitudinis prodierunt.

Augustin Herrmann.

E. N. C. *Dec.* I. *ann.* II. *obſ.* 171. femina per alvum reddens fila varia, oſſicula, lapillos, ligna, demum inciſa. Veſica ſphaceloſa, dura, exulcerata.

Vincentii Fabricii ut E. N. C. *Dec.* I. *ann* II. *obſ.* 188. Venus cum femina peſtem paſſa felici eventu.

J. Wolfgang Moegling.

Ib. *obſ.* 175. Diabetes per totam vitam continuatus, ſitis magna & potus copioſus, & ſenilis diureſis.

Godofredus Schubart.

Ib. *obſ.* 259. A gravi lapſu vomitus ſanguineus; ab odoribus convulſiones, cibus parciſſimus. Salium uſu excitatus pruritus per artus fuit, ſalutari effectu.

Obſ. 288. poſt febrem continuam pupillæ mira dilatatio.

Ann. III. *obſ.* 67. Abſceſſus articuli cubiti a variolis.

Obſ. 138. enormis ſternutatio trecenties repetita, qua hemiplegia ſanata eſt. Ex violentia ſternutationis excitatus eſt tumor, qui purulentus factus inciſus eſt & curatus.

Appendicis contenta in Redo diximus.

§. DCCLXXV. Elias Rudolph Camerarius.

Rudolphi Jacobi & Eliæ pater, pariter Profeſſor Tubingenſis.

In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* II. *obſ.* 186. Iſchuria viginti & duorum dierum, ſoluta parvo calculo decedente.

Ej. diſputationes melioris fere ſunt notæ, certe eo ſeculo.

Ej. *de phyſographia* Tubing. 1678. Hef.

Ej. *de acidularum uſu externo* ib. 1679. 4. He.

Ej. *de ictero* ib. 1679. 4. He.

Ej. *de anorexia* ib. 1679. 4. He.

Ej. *cur epilepſia hodie inter nos tam frequens ſit* ib. 1680. 4. Pl.

Ej. *de ſpaſmo inteſtinorum* R. Zellero ib. 1680. 4. *.

Ej. *Phyſotherapia* 1680. 4. Bur.

Ej. *quale ſignum in morbis præbeat urina* ib. 1680. 4. Pl.

Ej. *de palpitatione cordis* 1681. 4. Burkh.

Ej. *de vomitu gravidarum* 1682. 4. M.

Ej. *de mictione pultacea* ib. 1683. 4. *. Ægri hiſtoria.

Ej. *Hiſtoria cardialgiæ ſublatæ* ib. 1683. 4. Burkh. *.

Ej.

Ej. *valetudinarii ſenilis lineæ generales* 1683. 4. M.

Ej. *Hiſtoria anatomica renum & veſicæ* 1683. 4. *. Ren conſumtus in ſaccum pure plenum abiit. Calculorum hiſtoria. Lapilli in parietibus ureteris viſi.

Ej. *diſſ. de phlogoſibus vagis cum ſcorbuto* ib. 1684. *. Scorbutus calidus.

Ej. *de phrenitide* ib. 1684. 4. Burkh.

Ej. *tenſio cordis lipothymiæ cauſa* ib. 1686. 4. *. experimenti pneumatici occaſione expoſita. Inflavit aerem in venam jugularem, repetito animal enecuit. Aliæ injectiones acidorum. Contra uſum calidorum alcalium & volatilium in febribus.

Ej. *vomitus aquæ ex gula* ib. 1686. 4. *.

Ej. *indicatio ſymptomatum* ib. 1686. 4. M.

Ej. *poſitiones medicæ miſcellaneæ* ib. 1687. 4. *.

Ej. *de coryza ſicca* ib. 1688. 4. *. & 1689. 4.

Ej. *de ægritudine animi* ib. 1688. 4. He.

Ej. *de clyſmatibus* ib. 1688. 4. He.

Ej. *de tremore ex ceſſante ſcabie* 1688. 4. He.

Ej. *expoſitio medica caſus de animi ægritudine* ib. 1688. 4. Burkh.

Ej. *de glandulis præter naturam patulis* ib. 1689. 4. *.

Ej. *de caſu, in quo menſes præter naturam emanentes per emmenagoga non ſunt ciendi* ib. 1690. 4. Pl.

Ej. *catalepſis epileptica* ib. 1690. 4. Burkh.

Ej. *Anatome hydropicæ cum ſcholiis* ib. 1691. 4. *. Poſt cordis palpitationem inteſtina & viſcera ſebo obducta. Pulmones grandinibus ſebaceis obſiti, cor pericardio denudatum, in illo polypus.

Ej. *obex curationis morborum tam gravis quam frequens occaſione aphor.* 12 Sec. II. ib. 1691. 4. He.

Ej. aut Eliæ filii *ſubſidia in arte medica ab antlia pneumatica petenda* ib. 1691. 4. *.

Ej. *pleuritis & abſceſſus pectoris cum ſuccedente colica ſpaſmodica & gutta ſerena* ib. 1692. 4. *. Gravis morbus feliciter curatus.

Ej. *de febre maligna tertiana* ib. 1692. 4. *. In morbo epidemico calida ſuadet.

Ej. *de febre intermittente anomala cardialgica* ib. 1692. 4. Calida, ſales volatiles ſuadet. Morbum deſcribit. An differt?

Ej. *de febribus in genere* ib. 1692. 4.

Ej. *de ozæna* ib. 1692. 4. He.

Ej.

Ej. *poſitiones medicæ* ib. 1693. 4. He.

Ej. *de teneſmo* ib. 1693. 4. He.

Ej. *de febre petechiali* ib. 1693. 4. Burkh.

§. DCCLXXXVI. Augustus Quirinus Rivinus.

Profeſſor Lipſienſis, vir excitati ingenii, magna audere promtus, Botanicus, non expers anatomicæ peritiæ, neque chemicæ, longævus idem.

Ej. numeroſæ ſunt Diſputationes.

Ej. & Q. Fl. Septimii Rivini Fratris, Diſputatio *de pœna medicinali* Lipſ. 1672. 4. Menz. Ipſius fuerit Septimii.

Ej. *de agreſtis vitæ ſanitate* 1677. 4. *. Paganos longævos eſſe cum integra valetudine, feminas puerperio feliciter defungi, & mature ad labores redire.

Ej. *de febribus intermittentibus* Lipſ. 1683. 4. *. Vomitus cum cardialgia febris tertianæ periodos ſervans, abſque febre tamen, ut tamen veram in febrem convaluerit.

Ej. *de acido fermento ventriculi* Lipſ. 1672. 4. He. Cauſſæ, quæ apetitum deſtruunt.

Ej. *de dyſpepſia* Lipſ. 1679. 4. *. & in meis *ſelectis.*

Ej. *de peſte Lipſienſi* Lipſ. 1680. 8. *. Germanice *von der Peſt, ihrer Natur, Urſachen, denen Mitteln ſich davor zu bewahren und zu curieren* Lipſ. 1714. 8. Peſtis ipſe teſtis fuit. Plurimum tribuit terrori, a quo multi mortales in peſtem inciderint. Petechiæ facillime ſanatæ; dabat autem alexipharmaca. In principio epidemiæ omnes periiſſe, niſi continuo & primo die ſudore procurato, fatum effugerent. Multos ex ſolo metu, abſque ſuſpicione contagionis, infectos fuiſſe. Contra qui imperterriti, qui demum mortis cupidi ſe contagio obtuliſſent, eos nihil paſſos eſſe. Hiſtoria morbi. Bubo ſubito erumpens periculum auferebat. Vomituritio mala erat & ſopor. Petechiæ ipſis carbunculis deteriores ſunt: Ipſæ autem radicem ipſo in oſſe radicatam habent, ut carbunculi. Alvi fluxus, qui fere ſemper funeſtus. Amuletorum vim eſſe in confirmando contra metum animo. Non aerem contagionem habere, ſed fætorem. Nicotianæ fumus nullam ſecuritatem præſtat. Curatio verſatur in diſſipato terrore; calida, volatilia, oleoſa, ſæpe nocuiſſe; unicornu verum profuiſſe, tum cancrorum lapides, & alios hujus generis pulveres. Verum omnino ſudor urgendus, etiam admotis actu calidis. Vomitum comprimebat aqua cinnamomi cydoniata. Vinum, & abunde potum, non paucis profuiſſe. Contra emetica. Oleum ſcorpionum expellendo agere. Buboni hyoſcyamum imponi non improbat.

Ej. *de ſpiritu hominis vitali* Lipſ. 1681. 4. *.

Ej. *de iſchuria* Lipſ. 1682. 4. *. A lapſu ſuppreſſa urina, neque craſſa, neque ſanguinolenta: æger veſicatoriis, & narcoticis ſanatus.

Ej. *de febribus malignis* ib. 1484. 4. *.

Ej. ſ. auctoris PERTSCHII *de aſthmate* ib. 1684. 4. *. Adhæſiones pulmonis in plurimis exemplis innoxias eſſe.

Ej. *de thoracis empyemate* ib. 1686. 4. GUNZ.

Ej. *de dubio medicamentorum effectu* ib. 1689. *. Cholera vitriolico medicamento, cum tantillo opii, repreſſa, rediit a cereviſiæ potu, eodemque iterum auxilio ſanata eſt.

Ej. *de hæmoptyſi* ib. 1689. 4. HE.

Ej. *de remediis analepticis* ib. 1692. 4. RIV.

Ej. *de medicamentorum proprietatibus* ib. 1692. 4. HE.

Ej. *de Aſtrologiæ vanitate & abuſu in medicina* ib. 1694. fol.

Ej. *de auctoribus artis medicæ in Græcia præcipue Chirone* progr. ib. 1694. 4.

PHIL. JAC. RUMPEL *de ſcorbutica tabe* Utrecht 1693. 4. etiam RIVINO tribuitur PL.

Ej. *de frigoris damno* Lipſ. 1696. 4. RIV. A pedibus podagricis igni expoſitis ſingultus plurium dierum, mors ipſa. Auctor noſter nimium indulgebat calidis & ſudoriferis.

GODOFRIDI MAGIRI *de morbis complicatis* Ultrajecti 1698. 4. * Huc refert PLATNER diſſ. quæ omnino etiam in collectione RIV. repetitur Lipſ. 1710. 4. *.

SAM. TEUCHER *de medicina in alimentis optima* Erford. 1698. 4. pariter RIVINO tribuitur PL.

Ej. *de cholera* Lipſ. 1698. 4.

Ej. *medicus ſuperſtitioſus* ib. 1698. 4. *. In chiromantiam Aſtrologiam, & alia priſcorum ſomnia. Contra certorum menſium periculum. Poſitis calculis ſub ſolſtitia & æquinoctia Lipſiæ non integram tertiam partem obiiſſe eorum, quos is annus abripuerit.

Ej. *de ſitu ægrorum commodo* ib. 1700. 4. *. Lapſus ab alto graviſſimus, levatus ſanguine de aure manante, apto ſitu adjuto, perque fomenta: felix eventus. Fæces retineri, ſi in dextrum latus decumbas.

Ej. *cenſura medicamentorum officinalium* Lipſ. 1701. 4. *. Multa vult exterminata, ſordida, inter ea mumiam, adipem humanum, bufones, pulmones vulpinos, hirci ſanguinem. Deinde ignava, quo etiam innocentia aliqua refert, nucleos

nucleos perſicorum, celebres nuper glandes. Acria & antiſcorbutica & ranunculos ſiccatos nullius eſſe momenti. Porro nimis corruptibilia, olea, ſuccos. Dubia de quibus ignoratur, num veram plantam accipiamus, Been album, rubrum, gemmas, coſtum. Suppoſititia, ubi fraudes pharmacopolarum revelat & *qui pro quo.* Porro adulterata, ſuperſtitioſa, vana, inutilia, & aquas ſtillatitias plantarum inodorarum, repetita adiaphora, quorum unicum ſufficeret. Inertia, inter ea antihecticum poterii, quod modo alvum modo vomitum cieat, lotionem lazuli, extracta plantarum odoratarum, aurum potabile. Iterum in abſurdas mixtiones pugnantium & inutilium.

Ej. *medicus inculpatus* ib. 1699. 4. *. Medicum neque Botanices, neque Pharmaciæ, neque Chirurgiæ debere ignarum eſſe. Aliæ virtutes, quæ a medico poſcuntur.

Ej. *de ſanguinis pravitate* (nomine J. Bornhorst) Utrecht 1702. 4.*. & in *collectione.*

Ej. *de hæmorrhoidibus apertis* Lipſ. 1709. 4.

Hæ diſputationes medicæ, in unum faſciculum collectæ prodierunt Lipſ. 1710. 4. *. verum numeroſiſſimæ hic etiam redeunt diſputationes, quarum legitimos annos ignoro.

Ej. *de viribus imaginationis medicis.* Multum ei tribuit. A terrore variolæ conceptæ, & a convulſione viſa convulſiones. Febris intermittens ridiculo amuleto curata.

Ej. *de apoplexia.*

Ej. *de remediis antepilepticis terreis, aliis foſſilibus.*

Ej. *de angina.*

Ej. *de raucedine.*

Ej. *de hæmoptyſi.*

Ej. *de phthiſi.*

Ej. *de cordis palpitatione.* Ejus mira violentia.

Ej. *de fame canina & bulima.*

Ej. *de volvulo.* Recte improbat frequentem uſum pilularum purgantium. Globulos plumbeos ſæpe deglutiendos dabat. Inde dolor continuo ſuppreſſus, conatus vomendi ſedati. Hi globuli ſolebant tertio, aut quarto die de alvo egredi.

Ej. *de lienteria.*

Ej. *de tabe ſcorbutica.*

Ej. *de paralyſi ſcorbutica.*

Ej. *de hydrope.*

Ej. *de diabete.*

Ej. *de abortu.*

Ej. *de morbis hæreditariis.*

Ej. *de morbis endemiis.* In Sudetum montibus frequentia mala, nunc minus moleſta videri, quod quibuſdam fontibus incolæ uti deſiverint.

Ej. *de morbis animatis ſ. ab animalibus ortis.* Vidua, quæ a dæmone vexari putabatur, repetita alvi purgatione a Rivino ſanatá eſt.

Ej. *de morbo auxiliari.* De utilitate morborum, ſudoris, exanthematum, fluoris albi. A febre ardente epilepſia habitualis ſublata.

Ej. *de morbo retrogrado.* A gutta roſacea per repellentia repreſſa aſthma, ſublatum puſtulis erumpentibus.

Ej. *de recidiva.*

Ej. *de febribus ardentibus.*

Ej. *de auditus vitio* Lipſ. 1717. 4. *. in anatomicis dicta diſp.

Ej. *de coagulatione humorum ejuſque effectu* Lipſ. 1717. 4. *.

Ej. *de appetitu erroneo ſ. pica* Lipſ. 1719. 4.

Ej. *progr.* a. 1719. 4. quo decani facultatis medicæ Lipſienſis recenſentur, cum aliis muneribus, quibus ex ordine defucti ſunt.

Ej. *de morbis a veſtitu* Lipſ. 1721. 4.

Ej *de ſanguine ſtagnante* Lipſ. 1721. 4. Pl.

Ej. *de pruritu exanthematum ab acaris* Lipſ. 1722. 4.*. cum crinonum iconibus.

Ej. *notitia morborum compendioſa, & manuductio ad chemiam pharmaceuticam* Lipſ. 12.*. abſque anno breviſſimum compendium.

Gottlob Friderici Ienichen *progr. in funere* Rivini Lipſ. 1724. fol.

§. DCCLXXXVII.

Georgius Francus.

Naumburgenſis, Profeſſor Heidelbergenſis, Wittenbergenſis, demum Hafnienſis, collector, multas potiſſimum diſputationes edidit. Gradum Doctoris meruit a. 1666. 4.

Ej.

Ej. *de hæmorrhoidibus* Heidelberg. 1672. 4. in *Satyris* recuſa.

Ej. *de muſica* ib. 1672. 4. & cum *Satyris.*

Ej. *inſtitutionum medicarum ſynopſis ac methodus diſcendi medicinam quam primis prælectionibus delineavit*, Item *delineatio communis doſium medicamentorum* Heidelb. 1672. 4.

Ej. *lexicon vegetabilium uſualium in uſum medicinæ, pharmacopææ, & chirurgiæ ſtudioſorum* Argent. 1672. 12. *. Lipſ 1716. 8. *. vertente hic Christophoro Helwig juniori, qui multa ad vires medicas addidit.

Ej. *de reſtitutione in integrum* Heidelberg. 1672. 4. recuſ. in *Satyris.*

Ej. *de ſterilitate muliebri* ib. 1673. 4.

Ej. *de abortu* ib. 1674. 4.

Ej. *de febre militum diætetica die graſſirende hizige Krankheit* ib. 1674. 4. He.

Ej. *de lupanaribus ex principiis medicis improbatis* ib. 1674. Jen. 1695. 12. & in *Satyris.*

Ej. *de ſtudiorum noxa* diſſ. Heidelb. 1675. 4. Jen. 1697. 12. & in *Satyris.*

Ej. *de ſuffocatione hypochondriaca ſ. hyſterica* Heidelb. 1673. 12. Pl.

Ej. *de gallica planchette*, *& ejus noxa medica* ib. 1676. 4. & in *Satyris*

Ej. *de alapis ſ. colaphis* ib. 1676. 4. & in *Satyris.*

Ej. *tr. philologico medicus de cornutis* ib. 1678. 4. jocoſum opuſculum.

Ej. *medicus monſtroſus* ib. 1678. 4. *. Quæ artes ad verum medicum requirantur: etiam Anatome. Noſodochia Italica laudat.

Ej. *de verrucis* ib. 1678. 4.

Ej. *de hyalophagis* ib. 1678. 4. He.

Ej. *phthiriaſi morbo pediculari, quo nonulli imperatores, reges, aliique illuſtres viri ac feminæ miſere interierunt* ib. 1678. 4. Pl.

Ej. *de aſellis ſ. millepedibus* ib. 1679. 4.

Ej. *hectices natura & curatio* ib. 1679. 4. Pl.

Ej. *de mola* ib. 1680. 4. Menz.

Ej. *diſputationes privato publicæ ſeptem* ib. 1679. 1680.

Ej. *demens idea ſ. de mania* 1680. 4.

Ej. *agoniſmata phyſico medica undecim* Heidelberg 1681. 4.

De *præjudicatis opinionibus.*

Et n. 4. *maxillæ inferioris immobilitas cum rigore ſæpe lethalis.*

N. 5. *de venæ ſectione.*

Ej. *caſus viri colica laborantis* Heidelberg 1681. 4.

Ej. *de carbunculo* ib. 1682.

Ej. *de riſu ſardonio* ib. 1683. 4. *.

Ej. *de atrophia* ib. 1683. 4. *.

Ej. *de morbis gravidarum* ib. 1684. 4.

Ej. *de Nakir arabum*, ib. 1684. 4. *. Tumor flatulentus ambulans, idem cum morbo die lopende varen.

Ej. *lapicidinæ microcoſmi præludium* Heidelberg 1685. 4.

Ej. *lapicidina microcoſmi in capite* 1688. 4. *.

Ej. *lapicidina microcoſmi in thorace* ib. 1688. 4. *.

Ej. *de empyemate ex pleuritide* ib. 1685. 4. *.

Ej. *de coryza* ib. 1685. 4. *.

Ej. *caſus dyſuriæ ad ſtranguriam vergentis reſolutus* ib. 1686. 4. *.

Ej. *de calumniis in medicos & medicinam* ib. 1686.

Ej. *medicus deſinit ubi phyſicus incipit* ib. 1686.

Ej. *de ortu & progreſſu univerſitatis in Germania antiquiſſimæ Heidelbergenſis* ib. 1687. 4. CONRING.

Ej. *de hydrope aſcite* ib. 1690. 4. *.

Ej. *ſiphilidis natura & cura* ib. 1690. 4.

Ej. *de medicis philologis epiſtola* Wittemb. 1691.

Ej. *de theriaca cæleſti* ib. 1691. 4.

Ej. *de variolis* ib. 1692. 4. PL.

Ej. *de hydrope* ib. 1693. 4.

Ej. *de morbo Ennii poetæ, ſive podagra ex vino* ib. 1694. 4. PL.

Ej. *de ψαμμισμῳ* ib. 1695. 4.

Ej. *ſatyræ medicæ viginti & diſſ. ſex edente filio* GEORGIO FRIDERICO Lipſ. 1722. 8. *.

Sec. 2. 1673. 4. *de venæ ſectione.* Praxis ſine theoria.

3. *de*

3. *de variis purgandi rationibus & purgandi modis* 1674.

6. *de menſtruo ſanguine in mulieribus citius & tardius imo nunquam præſente* 1674.

8. *varia de methodo medendi, de anguillarum uſu medico* 1675.

9. *de vaticiniis ægrorum* 1675. 4.

10. *de linguis peregrinis ab ægris & rudibus prolatis* 1675.

14. *de terra lemnia* 1676.

17. *de rachitide Anglorum* 1676.

18. *quamdiu dormiendum* 1681.

Ej. in E. N. C. *Dec.* I. *ann.* IV. V. *obſ.* 101. In urſo ſteatoma pylorum comprimens, hinc ventriculus maxime diſtentus.

Dec. II. *ann.* I. *obſ.* 25. ab ovis barbi piſcis anxietas, vomitus, dejectiones copioſæ, lipothymiæ, non ſine periculo.

Obſ. 27. In arthritide uſtio fomite in temporibus facta, felici eventu.

Ann. III. *obſ.* 11. menſes ſuppreſſi, inde ſanguis per alvum, digitos; malum ortum a nimia excaleſcentia.

Obſ. 12. In virgine varices ſponte rupti, ſanguinis libra amiſſa, felici tamen eventu.

Obſ. 110. in hydrope coma vigil funeſtum.

Obſ. 111. alius hydrops cum quartana febre, ſanatus terebinthinæ ſpiritu.

Obſ. 201. ex febre maligna amblyopia hactenus curata.

Ann. V. *obſ.* 231. Tænia cum aſcaridibus in unius anni infante.

Obſ. 222. ex terrore ſuppreſſa lochia, inde funeſta phrenitis.

Obſ. 224 teterrima oculi convulſio, catarrhus ſuffocativus, mors ipſa, a ſcabie repreſſa.

Obſ. 225. cum legitima purgatio 30 menſibus defeciſſet, tandem cachexia, apoplexia, mors.

Obſ. 226. ſtruma felici audacia exciſa.

Ann. VI. *obſ.* 80. Cum embryone quinquaginta dierum per abortum rejectæ duæ molæ, adipe factæ membranoſo. Cum gravi partu egeſta mola ſeptem librarum ſteatomati ſimilis.

Obſ.

Obſ. 193. Poſt nares obſtructas, & dolores inſignes, ſanguis de naribus, & pus, & oſſicula, inde lethargus. Cranium foramine patens, per quod ſanies ex cerebro in nares deceſſit, ſimilis circa cerebellum ſanies erat.

Obſ. 194. Cum hydrope pectoris tres in hepate abſceſſus curati.

Ann. IX. *obſ.* 200. Puerpera frigida pota incidit in delirium cum febre funeſta & convulſione.

Dec. III. *ann.* IV. *obſ.* 1. Varii morbi ex variolis nati, abſceſſus, ſcirrhi, tabes, raucitas, uvulæ eroſio.

Obſ. 2. vermiculi & cum lotio & cum alvi fæcibus egreſſi.

Obſ. 3. Olfactus abolitus. A gratis odoribus cephalalgia.

Obſ. 5. Hæmorrhoides manantes in octenni puero.

Obſ. 6. Draſticum medicamentum ad menſes ſuppreſſos datum, funeſto eventu: alia exempla: inde natus hydrops.

Ann. V. VI. *obſ.* 172. poſt paralyſin & alia mala ex ulcere digiti hydrargyrus crudus manavit.

Obſ. 173. in ſene munditiei ſtudioſo phthiriaſis ante mortem.

Obſ. 175. anorexia, dyſpepſia, vomitus, tumor epigaſtrii, tabes, ventriculus inflammatus, inter utrumque oſtium tumor glandulosus, & ſcirrhoſus.

Epiſtolæ ad SCHELHAMMERUM in *collectione* prodierunt.

Edidit a. 1688. ETTMULLERI opera, & ZACCHIÆ *quæſtiones medicas* cum obſervationibus.

MULLENII progr. in funere G. FRANCI exſtat in *Pippingi appendice ad memor. Theol.* B. BUR.

Catalogus variorum tractatuum programmatum & diſputationum ſub G. FRANCI præſidio defenſarum Dreſden 1692. 8.

§. DCCLXXXVIII. VARII.

FRIDERICUS LOSS Heidelbergenſis, Dorceſtriæ in Anglia medicinam fecit. EJ. *obſervationum medicinalium* L. IV. Londin. 1672. 8. *. MAYERNII amicus, non ineruditus, non quidem TULPIO æqualis, ejus tamen ſtudium imitatus eſt. Sincerus, minime mortes eorum diſſimulavit, quorum curam geſſerat, & quorum corpora incidit. Multas utiles adnotationes ei debemus. Cancer faciei hydrargyro & ſalivatione excitata ſanatus: opium in febre quartana ante paroxyſmum datum: funeſto eventu, a colica artus contracti, reſtituti balneo aquæ dulcis: hydrops rhamno ſuperatus. Scrophulas curatas tactu ſeptimi filii minus probat.

probat. Camphora veneream potentiam exſtinxiſſe videtur. A terebinthina hydatides, & alias vermiculi per lotium expulſi. Calculus claudens meatus a proſtata in urethram productos, inde ſterilitas. Cum ſanguine rejecta maſſa membranea fætido & atro ſanguine plena. In tabido pulmo obductus gypſeis tuberculis, ſanguis ex ore, naribus, utero, lotio, cum nimium diſſolutus eſſet: malum ſuperatum refrigerantibus & adſtringentibus. Vertigo per narium hæmorrhagiam ſublata. Vermiculi & crines cum lotio. Qui arſenicum ſumſerat, oleo, lacte, lenientibus morti ereptus, miſeram tamen vitam duxit. Tumor uteri, ſcirrhus, hydrargyro, gummi ammoniaco bryonia diſſolutus. Inteſtinum duodenum poſt multos dolores a verme perforatum. Duo calculi a femina redditi, ſed ut lotium porro non poſſet continere. Globulus plumbeus, quo homo percuſſus fuerat, multo poſt tempore vomitu rejectus.

Ej. *conſiliorum ſ. de morborum curationibus liber poſthumus* Londin. 1684. 8. *. Diverſum opus a priori morbos continet, qui frequentius occurrunt. Plerumque ſuam opinionem dicit, nihil ultra, abſque eventu. Inteſtinum a verme terete eroſum. Ad ſaburram ventriculi, vitriolum album commendatur & mechoacanna. Tertianam febrem abſque cortice peruviano curat. Vermiculi criniti atrovireſcentes per lotium editi.

Animadverſiones in Lossii *medicinales obſervationes* prodierunt Londen 1674. 8. Osb.

§. DCCLXXXIX. J. Conr. Brunner.

Dieſſenhofenſis, celebris inciſor, Archiater Palatinus, & dictus de Brunn L. B. de Hammerstein, in ſuis *phyſiologicis de glandulis duodeni* cogitatis Frf. 1715. 4. * paſſim aliqua practica admiſcet. De iis, quæ coctionem ciborum morantur, ut animi triſtes affectus, acres meditationes. Amarorum adverſus podagram poteſtas, corticis peruviani in hæmoptoe. Morbi glandularum duodeni obſtructarum, inde dyſpepſia, quam oleo & tepida data tollit. Struma pylori; Ab œſophagi ulcere perpetuus vomitus, ſanatus lactis aſinini potu. In funeſta diarrhœa glandulæ duodeni in cancroſam naturam degeneraverunt. Ad obſtructiones & humorum acrimoniam laudat lenia diluentia & aquoſa.

Porro Ej. *de methodo tuto & facile luis venereæ curandæ experimentis & obſervationibus confirmata Scaphus.* 1739. 4. *. prodiit edente J. Jacobo filio. In principio ſalivationem repudiat, novam curandi rationem dudum non ignotam laudat, non tamen ſatis hactenus definitam, quam ipſe feliciter exercuit. Mercurium dulcem dabat ad grana in diem tria, cum decocta lignorum, in qua hydrargyrus infuſus: felici in eo inque aliis exemplis. Hanc novam curandi rationem candide aperit, cum doſibus & cautionibus formuliſque. Infantes minori doſi perinde curat. Vis aquæ in qua decoctus hydrargyrus. Hiſtoriæ ſanatorum numeroſæ, & morborum utique abſque ſalivatione ſuperatorum, cum ephemeridibus.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* VI. *obſ.* 195. Cum puerpera dyſenteria laboraret & catulos mammis admoveret, ſuxerunt & perierunt diarrhœa correpti: quartus demum catulus, cum femina convaleſceret, nihil paſſus eſt. Infans a dyſenteria matris, quam ſuxerat, convulſione excitata enectus eſt.

Dec. II. *ann.* VIII. *obſ.* 100. Diarium feminæ hydropicæ, cum per paracenteſin, aqua de abdomine per intervalla & parvis doſibus educeretur, mors denique vitari non potuit. Viſcera abdominis dura, non tamen ſcirrhoſa. Suctrix feminas lue venerea inquinavit.

Id. E. N. C. III. *ann.* I. *obſ.* 152. Hydrocephali aliquot exempla: oſſa cranii longiſſime diſtantia; famelicus infans, vagiebat, lac amabat: pericranium cum dura membrana coaluerat. Cerebrum tenuiſſimum, aqua turgens, non coagulabili. Aqua in vertebrarum caveam continuata, inde ſpina bifida, cum paralyſi crurum: tumor ligatus, reſectus, in eo aqua, inde eventus funeſtus. Caput tumidum aperto tumore concidit.

Obſ. 153. in apoplectico pia mater aqua turgens, cerebrum firmum, ventriculi aqua pleni, ſic infundibulum, & in cavea vertebrarum aqua.

Obſ. 154. in apoplectico dexter ventriculus cerebri ſanguine ſeroſo plenus, & in thalamo optico intus grumus, denique ſanguis in quarto ventriculo.

Ann. II. *obſ.* 223. equus ob velocem curſum moribundus, venæ ſectione levatus.

Obſ. 224. Convulſiones, digiti ſphacelati. Ab eſu ſecalis corniculati.

Ej. in C. III. IV. *obſ.* 73. In anxietate ſpiritus deficiens vena inciſa rediit. Sic venæ ſectione ſingulo menſe repetita tetanus cordis ſublatus. In paroxyſmo, ut puto, hyſterico, vena aperta continuo calorem reddidit.

Obſ. 93. Cani lithargyrus in os intruſus: tormina inde, titubatio, mors ipſa. Omnia viſcera abdominis rubra.

Ann. V. VI. *obſ.* 294. In puero poſt multa mala lumbricorum magnus numerus per os & anum redditus: deinde cochleæ vivæ, ſcarabæi, forficulæ, erucæ, papiliones, millepedes, viva omnia. Ita ille non parum emunctæ naris homo.

Ann. VII. VIII. *obſ.* 206. febris miliaris maligna, alba, manente diuturna omnium oblivione. Aliud exemplum, ubi alba purpura rubræ ſupervenit eventu funeſto.

Obſ. 207. Acerrimus dolor iſchiadicus a concepto frigore periodice redeuns.

Cent. I. II. *obſ.* 69. Amauroſis. Circa nervos opticos cerebrum in tabum converſum.

Cent. X. *obſ.* I. Poſt febrem puſtulæ cutaneæ, inde urina turbida, mucoſa, tum

tum ſanguis de auribus, inde dolor pedis, porro manus, demum coryza, iterumque pedis dolor. Longa ſeries metaſtaſium.

Obſ. 3. in apoplectico grumi ſanguinis in dextro cerebri hemiſphærio.

Ej. diſp. *de panaceis* Heidelb. 1686. 4.

Ej. *de affectione hypochondriaca* ib. 1688. 4. He.

Ej. *de pleuripneumonia epidemica Philipsburgi graſſante* ib. 1689. 4. Sch.

In l. *de pancreate* Amſterd. 1683. 8.*. experimenta aliqua habet, vivis in animalibus capta, in quibus venenorum effectus adnotavit. Cocculos etiam ad drachmas duas datos canem vix læſiſſe, vomicæ drachmam unam vero enecaſſe.

In Electore Palatino inciſo pleura a muſculis intercoſtalibus avulſa, in corde polypus, in veſicula fellea calculus 90 granorum. Ap. Klaunig.

DCCXC. L. Ant. Portius.

Lucas Antonius Portius Neapolitanus, aliquamdiu Profeſſor Romanus, deinde caſtrenſis in Germania medicus, iterum in patria Profeſſor, matheſeos & phyſices ſtudioſus.

Ej. Erasistratus *ſ. de ſanguinis miſſione* Rom. 1672. Venet. 1683. 12. Bun. Dialogi forma oſtendere conatur, rariſſime venæ ſectioni locum eſſe: Galenum frequenter ſanguinem miſiſſe, quod Romani cruentis ſpectaculis adſueti eſſent. Sanguinem vitioſum ab ea miſſione non corrigi, & quod de ſanguine in vaſis reliquum ſit, nihilo melius eſſe novo. Plethoram aut nullam dari aut raro; vires vero animalis in ſanguine eſſe & in vaſorum plenitudine, hinc per ſanguinis miſſionem minui. Sed neque adverſus rarefactionem ſanguinis miſſionem valere. In II. diſſ. inflammationem vetare miſſionem ſanguinis. Eo in malo ſanguinem emendatione egere, & eum quidem ſanguinem, qui in parte ſit adfecta. In pleuritide miſſionem S. non requiri, cujus peſſimum ſymptoma ſit virium dejectio. Venæ ſectionem neque a parte inflammata revellere, neque effuſum ſanguinem in vaſa revocare. Sed neque menſes hoc auxilio cieri. IV. Quos Galenus velit a neglecta venæ ſectione interiiſſe, eos ab aliis cauſis interemtos fuiſſe. Tabidos mori, utcunque venam ſecueris. In angina ne Hippocratem quidem ſanguinem miſiſſe. Criſes ea miſſione impediri, & peripneumonicis noceri. Nullum eſſe morbum, qui certo vena ſecta curetur vel levetur. Ipſos Galenicos huic ſuo præſidio parum confidere. Sed neque productas a Willisio hiſtorias utilitatem miſſionis ſanguinis demonſtrare. Ipſum Willisium, cum in peripneumonia ſanguinem ſibi ſæpius miſiſſet, tamen periiſſe.

Contra hunc librum ſcripſit Petrus Aguenza *de ſanguinis miſſione L. IV. contra* Erasistrati Portiani *dialogos* Madrit 8. Reſpondit pro Portio J. Alizzanus in *defenſione trutinæ medicæ* Musitani.

Ej. *Apologia* Galeni. Galenum conſtanter monuiſſe, ne in cacochymia

ſanguis mittatur, neque in pueris, neque niſi in plethora, inque raris nonnullis caſibus, ut in lapſu ab alto.

Ej. *Paraphraſis in* HIPPOCRATIS *l. de veteri medicina* Rom. 1681. 12. FALC. alii 1683. R. 1691.

Ej. *diſſertationes variæ* Venet. 1683.

I. *de medicinæ difficultate artibuſque quibus bonus medicus indiget.* Suffumigium cinnabarinum laudat, quod omnes novi medici feliciter adminiſtrent.

II. *de aere animalia enecante, qui rarefactionem in eorum humoribus excitare ineptus eſt.* De crypta canina & de mephitidibus.

Ej. *de militis in caſtris tuenda valetudine* Wien 1685. Neapoli 1728. 8. Haag. 1739. 8. *. Anglice Lond. 1747. 8. Gallice vertente EIDOUS Pariſ. 1744. 12. In præfatione laudat ſtrictam incluſionem ægrotorum peſtilentiæ tempore, qua ipſe FERDINANDUS M. D. hoc malum ſuppreſſerit. Veſtales etiam virgines ſe diligenti clauſura a peſtilentia immunes præſtitiſſe. Germanos, rectius quam Italos, noſſe ſe contra frigora tueri. Dyſenterias aliquas, non omnes, contagium habere, ne caſtrenſes quidem, in obſidione Budenſi natas. In ipſo, digno opere docet, militem in urbe melius valere, quam in caſtris. Cauſam morborum caſtrenſium, & potiſſimum Hungaricorum, eſſe in aëre paludoſo inconſtante, inque malis aquis. Ut ſibi hactenus miles cavere poſſit, calidos cibos potumque aquæ frigidæ ſuadet; laudat munditiem corporis; cibum corrigit; aquas emendat coctu, colando per arenas, ſelectu aquæ danubialis per propriam machinam inſtituto. Coquere vetat, injiciendo ferri limaturam corrigit, & pini fructibus. Porro ut ab inſolatione caveatur. De noxis aëris humidi, frigidi, nebuloſi, unde febres, dyſenteriæ, caveri excluſo nocturno aëre. Putredo arcenda mundatione, defoſſis cadaveribus. Sigillatim, ut morbus quiſque avertatur; dyſenteria, contra quam aromatica & mentham laudat, febris intermittens, quæ piperis uſu & zingiberis tollatur.

Ej. *opuſcula & fragmenta varia* Napoli 1701. Quæ ranam ſe in ventre gerere credebat, & ſubinde ſe audire coaxantem, ei in cadavere inciſo ſcirrhus pyloro circumnaſcebatur.

Ej. *de tumoribus præter naturam.*

Ej. *medicæ conſiderationes variæ.* Femina epilepſiæ obnoxia viſa ſibi ſpeculum ante oculos habere, ut ſe ipſam videret. Dolores imaginarii in artubus detruncatis. Mulier, quæ ſe gravidam putabat; lien erat immenſæ molis. Præfatio de febre hectica dignoſcenda, cum qua putrida febris conjungatur. Significatio vocis *putredo*. *Peſtis* apud GALENUM. Varia in GALENUM inconſtantem, aut ſuarum rerum parum certum. Febris eſt vitioſus cordis motus. Febres, quæ circuitus obſervant, ſedem habent in parte

ſolida.

ſolida. Febres periodicæ. A labore febris, ab animi adfectu, a ſolis ardore. Calor naturalis GALENI non eſt calor, qualem vulgo eo nomine deſignamus. Vitia coctionis ciborum, Abſceſſus internus. Ut ab ægroto eodem poſſit & calor percipi & frigus.

In *lettere e diſcorſi academici* aliqua huc faciunt. Ut poſſit homo mala avertere, quæ ab animi adfectionibus oriuntur. De reſpiratione artificioſa. Epiſtola *de neceſſitate aerem ſemper novum reſpirandi* Napoli 1698. in *collectione ſecunda epiſtolarum* BULIFONI *racolta IV.*

Lexicon poſthumum nepos J. MOSCA noluit edere.

Opera omnia conjuncta Neapoli 1736. 4. 2 vol. *.

Vitam viri ſcripſit nepos JOSEPHUS MOSCA Napoli 1765. 8. *. Multos codices MS. citat ineditos; Inter eos *dell idea d'un buon medico*, recuſus cum vita PORTII. Facilis Neapoli ad Cathedras concurrendi ratio.

§. DCCXCI. VARII ad a. 1672.

THOMAS BURNET medici Edinburgenſis, *Hippocrates contractus in quo* HIPPOCRATIS *opera omnia in brevem epitomen reducta debentur* Edinburg 1685. 8*. Venet. 1751. 8. 1733. 4. Viennæ 1737. 8. Strasburg 1765. 8. Commodum compendium, adjectis ſubinde DURETI & FOESII notis, & aliis affinibus HIPPOCRATIS locis ad ſua capita reductis. Nullum ſpuriorum operum a genuinis diſcrimen fecit.

EJ. *theſaurus medicinæ & practicæ ex præſtantiſſimorum medicorum obſervationibus collectus* Londen 1672. 4. 1673. 4. L. 1685. 12. 1743. 8. Porro Genev. 1697. 12. 1698. 4. Venet. 1687. 12. 1694. 12. Gallice Genev. 1676. 12. cum adjectis DAN. PUERARII *obſervationibus* FALC. Lion 1694. & 1687. 12. 1733. 8. Morbi 410. cum cauſis, ſignis, cum curatione, medicamentis. Nautam poſt multa mala demum polypos ramoſos de pulmone exſcreaſſe. Neronianam in utroque brachio venæ ſectionem periculo plenam eſſe. Denuo homines ruminantes.

CHRISTIANUS MARGGRAV, Profeſſor Leidenſis.

EJ. *prodromus medicinæ practicæ dogmaticæ & rationalis ſuperſtructa circulari ſanguinis motui ac hypotheſi Helmontianæ & Sylviani facile medendi pleriſque affectibus ex acido & alcali methodo* Leiden 1672. 4. L. paulo alium titulum habet.

EJ. *materia medica contracta continens ſimplicia & compoſita medicamenta officinalia* ib. 1674. 4. L. 1716. 4. *. & Amſterd. 1682. 4. L. Claſſes ſecundum ſcopum medici & formam medicamenti ſimplicis 1. 2. Encheireſes pharmaceuticæ. S. IV. formæ medicamentorum, diæta. S. IV. medicamenta compoſita interna & externa. In univerſum formularum, & ſatis compoſitarum, magnus numerus. Medicamentorum

mentorum qualitates in quinque claſſes diviſæ, ut adſtringendi, vi ſimplici purgandi: deinde effectus compoſitorum ad viſcerum peculiaria mala; alexipharmacæ vires ſimplicium, cum indice virium medicatarum, etiam cum hiſtoriis. Ita ante AETIUM negat nucem moſchatam cognitam fuiſſe. Compoſitionum & formularum leges & doſes, & officinalium compoſitionum. Anno 1664. ſe in ſæva peſti Leidenſi unice aceto theriaci ſuam valetudinem integram conſervaſſe. Chemica aliqua. In eadem peſte, quando vomendi conatus urgebat, vino feliciter uſus eſt. Laudanum opiatum maximi facit: robuſto homini ejus grana tria dat.

EJ. *opera medica duobus libris conprehenſa. I. morborum naturas & cauſas inquirit. II. medicamentorum ſimplicium præſtantiorum vires, nec non compoſitorum compoſitionem, uſum, & doſin detegens* Amſterd. 1682. 1715. BUR.

EJ. *prodromus medicinæ practicæ & vere rationalis* Leid. 1674 1685.4. Auctior TR.

EJ. *ignorantia* MORTII *detecta* Leid. 1687. 8. chemici argumenti.

BENJAM. BROECKHUYSEN *Oeconomia corporis animalis, ſ. cogitationes ſuccinctæ de mente corpore & utriuſque conjunctione* Noviomag. 1672. 8.*. Amſterd. 1683.4. CARTESIO totus adictus, materiæ ſubtili poros formanti, ſucci pancreatici cum bile fervori. Ad practicam artis partem pertinent ſex res non naturales. Morbi ventriculi. Menſes vomitu rejecti, propria ex adnotatione. Morbi inteſtinorum. Febres eſſe a materie heterogenea ſanguini admiſta, a poris ab iis alienis, qui ſunt in ſanguine. Poetica allegoria morborum ſpirituum. (Hanc memini mihi puero quatuordecim annorum, CARTESIANUM præceptorem nacto, ita diſplicuiſſe, ut nunquam cum CARTESIO poſſem reconciliari, indignante magiſtro, qui demonſtrationes elementorum & figurarum CARTESII petenti putabat ſufficere, quod phænomena apte per eas hypotheſes explicarentur).

EJ. *rationes philoſophico medicæ theoretico practicæ* Leid. 1687.4. Haag. 1688.4.

JOACHIMI JUNGII, viri acutiſſimi ingenii, *poſthuma hiſtoria vermium e MS. ſchedis auctoris a* J. VAGETIO *eruta* Hamburg. 1691. 4.

J. DAVID PORTZII *vini rhenani, inprimis baccaracenſis, anatomia chymica* Heidelb. 1672. 12. L.

EJ. *bacchus enucleatus, h. e. examen vini rhenani ejuſque tartari ſpiritus, aceti &c.* Leuward. 1673. 12. *. Muſti vinique præparatio botanica œconomica & chemica. Aqua vitæ MATTHIOLI in ulcerum malignorum curatione feliciter adhibita. De tartari præparatis; aceti analyſis.

EJ. *demonſtratio medico chirurgica de tumoribus & ſpeciatim de pædarthrocace* Leuward. 1679. 12. L. Anglice Lond. 1706. 8. Latine Neapoli etiam 1727. 4. cum MUYSIO. Theoria acida.

GUILIELM. CLEMENTIS *prognoſis ſive methodus generalis* Avenion 1672. 12. TR. Exſtitit antiquior GUILIELMUS CLEMENS.

TIBERII FARINÆ *ortus & occaſus morborum epidemicorum* Rom. 1672. 12. TR.

EJ. *della podagra* Rom. 1672. 12.

DIDACUS MATARATIUS *de febribus peticularibus malignis contagioſis quæ a. 1672. per univerſum Trinacriæ regnum debacchatæ fuere medica relatio problematicis controverſiis locupletata* Mazaria 1672. 4. quæ editio nunquam ad finem perducta fuit, MONGITORE.

GUILIELMI MAGISTRATII *iſagoge therapeutica de peſtis ſævitia ejuſque curatione* Venet. 1672. 8. L. Francf. 1672. 8.

CAROLI CLARAMONTII *de aere locis & aquis Angliæ deque morbis Angliæ vernaculis diſſ. nec non obſervationes medicæ Cambrobritannicæ* Lond. 1672. 12.

J. MICH. SCHWIMMER *de academicis omnium facultatum profeſſoribus & ſtudioſis* Jen. 1672. 4.

EJ. *curioſitates ex phyſica ſecretiori diſſertationibus* XIV *enucleatæ* Jen. 1672. 4.

EJ *phyſicaliſche Ergötzlichkeiten* Erford. 1701. 8. Frf. Leipz. 1716. 8.*. Superſtitioſus & credulus homo, agit de plica polonica: lycanthropis: nævis & fetubus retentis & petrefactis.

EJ. *phyſicaliſche Himmelsbetrachtung* Frf. Leipz. 1716. 8. *. de influxu ſiderum in morbos & eorum mutationes, & mortes.

Regulæ rhytmico medicæ de conſervanda valetudine Tubing. 1672. 8.

BENEDICTI BACQUERE *ſalvator ſenum* Colon. 1672. 8. alii 1673. 8.

EJ. *Senum medicus præſcribens obſervanda, ut ſine magna moleſtia ſenectas protrahatur* Colon. 1673. 8.

AMBROSII WOLTER a LIEBENFELD phyſici Glazenſis *pyrotechnicum opuſculum, ſ. de fonticulorum ſ. cauteriorum utilitate* Breslau 1672. 8. *. Medici magis quam chirurgici eſt argumenti.

J. LANGII *ratio ſcribanica ſ. ſuccincta deductio, cur arthritis, podagra, chiragra atque alii calculoſi adfectus, qui originem a ſale ſ. tartaro habent, ex fundamento ſanari poſſint* Hamburg 1672. 12. RIV. niſi LANGIUS editor potius ſit quam auctor.

Catalogus & valor medicamentorum ſimplicium & compoſitorum in officinis Hafnienſibus proſtantium Hafn. 1672. 4. RIV.

NICOLAI

Nicolai Antonii *Bibliotheca Hiſpanica nova* Rom. 1672. fol 2 vol. B. Gott. Legi librum, quo vix careas, etſi in medicis mihi videtur ſæpe potius Lindenium exſcripſiſſe.

Ej. *Bibliotheca Hiſpanica vetus* Rom. 1696. fol. 2 vol.

§. DCCXCII. Aliarum Linguarum Nuperarum.

Bernardinus Genga M. D. & Chirurgus Mandolfi natus (a) in ducatu Urbinenſi; Ej. *anatomia chirurgica, cioe Iſtoria anatomica dell' oſſi — ed un brive trattato della — circulazione del ſangue, con rifleſſioni patologiche e chirurgiche* Rom. 1672. 8. Gunz. Bologn. 1687. 8. *. Erecti vir ingenii, neque auctoritati facile ceſſurus. Chirurgicas hiſtorias & curationes plurimas habet, pathologicas aliquas. Cur ſtatura ſenum minuatur? ob exſiccata ligamenta inter vertebras poſita. Vomitus & cardialgia a mucrone cartilaginis enſiformis introrſum flexo. Parotides criticæ & ſymptomaticæ. Fiſtulæ ani utilitas, quam conveniat non curare. Paralyſis ab ejuſmodi fiſtula levata, & hydrocephalus. Balneorum utilitas. In bubone venereo chirurgus non culpari debet, etiam quando tumore inciſo nil niſi ſanguis prodit. Aorta abdominalis tota oſſea.

Ej. *in* Hippocratis *aphoriſmos ad chirurgiam ſpectantes commentaria* Rom. 1694. 8. *. Latine & Italice Bonon. 1692. 8. 1717. 8. 1727. 8. Hiſpanice Madrid. 1744. 8. vertente Andrea Garcia Vasquez, Heister. Etſi ſola chirurgica promittit ſe interpretaturum, intercurrunt tamen & medica, eaque plurima, tantum ut amet ad aphoriſmos, ipſos quidem medicos, adnotationes addere chirurgicas.

Robert Talbor Pyroiatrus, celebris ob curatum cortice chinæ chinæ Ludovicum XIV, quæ felicitas & auctori ſummo emolumento fuit, & ipſius corticis uſum fecit frequentiorem, cum plurimi medici novo auxilio hactenus reniterentur. Empiricos tuetur, a quibus multa diſcantur, exemplo opii in pleuritide efficacis, & in calculo utilis. Nolles certas conſtellationes requiri, quibus dominantibus Verbaſcum & Quinquefolium utilius carpantur. Intermittentis febris paroxyſmum poſſe, reſecto vinculo, retardari, aut omnino ſupprimi. Cauſam earum febrium eſſe pituitam viſcidam, qualem conglobatam vidit vomitu reddi. Quartanam diutius protractam lieni indureſcendi cauſam eſſe. Modum adhibendi corticis non liquide aperit. Incipit a Riverii amaro febrifugo, quod & ſurſum alvum cieat & deorſum: & ante paroxyſmum debeat exhiberi. Deinde adverſus quartanam arcanum ait dari tetrapharmacum, cujus duo medicamenta ſint domeſticæ plantæ, duo exoticæ. Tertio paroxyſmo ſpleneticum medicamentum deberi. Reliquam curationem abſolvit ſpleneticis & antiſcorbuticis. Corticem peruvianum vehementer nocere, niſi ex arte præparatus fuerit. Convulſionem ab eo auxilio in Eſſexia

(a) *B. Chir.* I. p. 406. 407.

Eſſexia natam. De febribus acutis in quibus calida dabat. Nunc demum didicimus TALBORIUM corticem peruvianum ex vino dediſſe.

THOMAS SHIRLEY *philoſophical eſſay declaring the probable cauſes and cure of the greater world in order to find out the cauſes and cure of the ſtones in the kidney and bladder of man* 1672. 8. Hypotheſes: aquam per ſuos odores fermentativos in lapidem cogi.

JOHN JOSSELYN *New Englandes rarities diſcovered with the remedies uſed by the natives to cure their diſeaſes wounds and ſores* Lond. 1672. 12. *. Phthiſin curari teſtudinum carnibus, pterygion calcinata teſta penis marini.

EJ. *a account of two voyages to new England* Lond. 1674. 12. *. Itinera duo a. 1638 & 1639. Nobilis vir, curioſus, qui etiam medicinam ſubinde faceret, cæterum ſuperſtitioſus & credulus. Hiſtoria naturalis regionis Maſſachuſet, plantarum, aromatum, morborum etiam endemiorum diviſio. Dyſenteria ibi frequens eſt, tum angina & tonſillarum inflammatio, pleuritis, calculus, iſchias. Dentes incolis mature delabi. Exempla enormium vermium. In corde puellæ duo oſſicula: ea hirſutos vermes reddiderat.

HIERONYMO DE AYALA *principios de cirurgia utiles, provechoſos para que pueden aprovecher a los principiantes* Madrid. 1672. *& dos tratados uno del feto humano per* FRANCISCO NUNNEZ; *y otro de las infermidades de los rinnones per & lit.* JAN. FRAGOSO ib. 1724. 4. C. de V.

GUIL. HUGHES *the american phyſician* Lond. 1672. 12. ad plantas medicas adque chocolatam.

EDWARD BOLNEST *rational way of preparing animales, vegetables and minerales for phyſical uſe* ib. 1672. 12. ſed puto multo antiquius opus eſſe.

GUIL. COWPER *catalogue of the chymical works written in English* ib. 1672. 8. 1675. 8. CARRERE.

ANT. EYSEL *apologema over de menſcheliken watern* Amſterd. 1672. 8. Uromantæ ut videtur.

EJ. *nieuwe geneeskonſt of mantiſſa medicaminum* ib. 1673. 8. TR.

FRANCOIS ANDRE' medici Cadomenſis, *entretiens ſur l'alcali & l'acide* Pariſ. 1672. 12. 1680. 12. BUR. Italice vertente STEPH. BACHETTI in *Galer. di Minerva* T. I. 1696. Latine in *Zod. Med. Gall.* T. IV. V. *diſceptationes de acido & alcali quibus variæ adduntur objectiones a* R. BOYLE *contra hæc principia adlatæ.*

Alius eſt & diverſus Auctor *de St.* ANDRE' *reflexions nouvelles ſur les cauſes des maladies & de leurs ſymptomes* Pariſ 1688. 8. vel 1687. quem dicemus.

ABRAHAM BAUDA chirurgi Sedanenſis, *diſcours curieux contre l'abus des ſaignées, qui prouve que la ſaignée n'eſt pas l'unique ni le plus aſſuré remède des pleureſies* Sedan 1672. 8. BUR.

Ej. *exemplum oſſium mollitorum* cum Sponio citabimus.

Jacob Girard *des* Bergeries, quem tetigimus.

Ej. *la médecine domeſtique contenant le gouvernement de la ſanté* Genev. 1672. 8. Liege 1690. 12. B. Thomas.

Ej. *l'apoticaire, le chirurgien, le médecin charitable avec une harangue de la goutte á Meſſieurs ſes Hôtes* Genev. 1673. 8. *. Ita lego, ſed hanc editionem coram habeo, & video auctoris nomen inſertum, Jacobi Constant, cum quo dicam.

Ej. codicem MS. vel *manuale medicum anamneſticum in proprios uſus collectum*, nitidum totius medicæ compendium a. 1672. manuſcriptum poſſideo.

Galateau *lettre ſur la mort du Marquis de Rabot* Bourdeaux 1672. 12. Falc.

Et *lettre de M. d'*Albert *ſur la mort de M. le Marquis de* Rabot Bourdeaux 1672. 12. d'Etr.

Ej. Galateau *diſſ. ſur la digeſtion de l'eſtomac & touchant l'humeur acide* Paris 1676. 12. Contra triumviratum Sylvianum & acidum humorem ventriculi.

Jean Michault *le barbier moderne, ou les fleurs d'*Hippocrate, *ou le remède a toutes les maladies par le ſeul ſecours de la main charitable* Paris 1672. 12. Convitia medicis dixit, ob quæ facultate ad ſenatum referente mulcta ei indicta eſt, & artis uſu interdictum.

Id. *extrait des regiſtres du parlement rendu le 5 Juillet* 1673. ib. excuſ. 1673. & cum Philippi Hecquet *brigandage de la chirurgie* ib. 1736. 12. *.

Ej. *les diſcours de Chirurgie pour l'explication des nouvelles machines pour les os & pour la verole lorſquelle fait des nœuds & des exoſtoſes & des anchyloſus aux jointures avec l'art de la guérir methodiquement par la ſeule aplication du mercure* ib. 1682. 12. Bun. 1672. 8. Astr. & 1691. 8. Circulator Astr.

Denis Puylon *ſtatuts de la faculté de médecine en l'univerſité de Paris avec les pièces juſtificatives de ſes privileges & des droits & ſoumiſſions à elle ſeule de par les apothicaires & chirurgiens* ib. 1672. 8. Bur.

C. Schwaben *Frauendienſt, oder viele Hülfsmittel für allerhand Krankheiten der Frauen, ſchwangern und andern edirt durch* M. Schwaben C. F. Erfurt 1672. liber puto antiquior.

Eundem puto eſſe l. Hausmittel für ſchwangere und gebährende, und für kleine Kinder 1672. 8. Tr.

Des Kapitels und Rahts zu Halberſtatt erneuerte Apothekerordnung und Tax Halberſtatt 1672. 4. Tr. 1697. 4. Tr.

Færordning for medicus og apotheger Hafn 1672. 4. Tr. & *Catalogus & valor ſimplicium & compoſitorum in officinis Hafnienſibus proſtantium* Hafn. 1672. 4. Tr.

Georg

Georg Simon Winther *de re equaria tractatio nova complectens* P. III. Lat. Gall. Germ. Nurnb. 1672. fol. *. Germanicus titulus eſt *volkommener Roſsarzt* 1679. fol. 1678. fol Tr. 1685. 4. 1687. &c. Riv. 1691. 8. 1722. 8. 1746. 8.

Anweiſung zu den Arzneymitteln Francfurt 1672. 8.

§. DCCXCIII. R. W. Crause.

Rudolphus Wilhelmus Crause Prof. Jenenſis innumerabiles pene defendit diſputationes.

Ej. *de ſcorbuto* Jen. 1672. 4.

Ej. *mars ſalutaris morborum debellator* ib. 1672. 4. Boehm.

Ej. *de ictero flavo* 1672. 4. Riv.

Ej. *de palpitatione cordis* 1672. 4. He.

Ej. *de podagra* 1673. 4. *.

Ej. *de alvi fluxu ex* Hipp. *aphor.* 1, 5. 6. *ubi dicitur ructus acidus in diuturnis inteſtinorum levitatibus, qui prius non erat, bonus.* 1674. 4. Tr.

Ej. *de adſtrictione* 1674. 4. Riv.

Ej. *de frigidis* 1674. 4. He.

Ej. *de roſa* 1674 4. He.

Ej. *de febribus catarrhalibus* 1675. 4. *.

Ej. *de fonticulis* 1675. 4. He.

Ej. *de cachexia* 1677. 4. He. *.

Ej. *de ſpaſmo cynico* 1677. 4. He.

Ej. *de febre quartana intermittente* 1678. 4.

Ej. *de angina* 1678. 4. *.

Ej. *de ſphacelo* 1678. 4. *.

Ej. *de tuſſi* 1678. 4. *.

Ej. *de mediciua univerſali* 1679. 4. *.

Ej. *de cachexia ſcorbutica* 1680. 4. He.

Ej. *theſes medicæ variæ ſex* 1681. 4. He.

Ej. *de odontalgia* 1681. 4. *.

Ej. *de tabe* 1681. 4. Pl.

Ej. *de pleuritide* Jen. 1681. 4. Pl.

Ej. *de hypercatharſi* ib. 1681. 4. Pl.

Ej. *de lochiis naturaliter, & præternaturaliter ſuppreſſis* 1682. 4. *.

Ej. *de aſthmate* 1683. 4. He.

Ej. *de atrophia* 1683. 4. He.

Ej. *de febre petechiali* 1683. 4. He.

Ej. *de incubo* 1683. 4. He.

Ej. *de cordis palpitatione* 1684. 4. He.

Ej. *de inteſtinis eorumque morbis ac ſymptomatibus cognoſcendis & curandis* Reſpondit vir ſummus G. E. Stahl 1684. 4. *.

Ej. *de lumbricis* 1685. 4. *.

Ej. *de delirio in genere* 1686. 4. *.

Ej. *de iſchuria* 1686. 4. *.

Ej. *de gonorrhœa ſimplici* 1686. 4. *.

Ej. *de contractura* 1687. 4. *.

Ej. *de influxu aſtrorum* 1687. 4. *.

Ej. *de efficaci intuitu panni rubri ſ. kermeſini in morbillis & variolis* 1687. 4.

Ej. *de morbillis* 1687. 4. *.

Ej. *de ſtrumis* 1687. 4. *.

Ej. *de contagio* 1687. 4. He.

Ej. *de morbis ſpirituum in genere* 1688. 4. *.

Ej. *de morbis mammarum* 1689. 4. *,

Ej. *de apoplexia* 1689. 4. Menz.

Ej. *de pleuritide* 1689. 4. Riv.

Ej. *de ægro chylificatione læſa hypochondriaca laborante* 1689. 4.

Ej. *de ulceribus uteri* 1690. 4. He.

Ej. *de vertigine* 1690. 4. He.

Ej. *poſitionum medicarum decades* IV. 1691. 4. *.

Ej. *de nymphomania* 1691. 4. He.

Ej. *de diabete* 1692. 4. He.

Ej *de vomitu hypochondriaco* Jen. 1692. 4. Menz.

Ej. *de febre tertiana intermittente* ib. 1692. 4. Pl.

Ej. *de febre quartana intermittente* 1693. 4. He.

Ej. *progr. de intemperantia* 1693. 4. *.

Ej. *de dyſenteria* 1693. 4. *.

Ej. *de tinnitu aurium* 1694. 4. He.

Ej. *de ſcirrho lienis* 1694. 4. *.

Ej. *de fulmine tactis* 1694. 4. He.

Ej. *de febre hectica* 1695. 4. Pl.

Ej. *æger bulimicus* 1695. 4. *. Fames perpetua, & nullum tamen a cibo ſumto levamen.

Ej. *de uſu & natura ſternutatoriorum* 1695. 4.

Ej. *de hirudinibus* 1695. 4. *.

Ej. *de anorexia* 1696. 4. He.

Ej. *de memoria ejuſque remediorum natura uſu & abuſu* 1696. 4. He.

Ej. *opiſthotono* 1696. 4. He.

Ej. *de calendario valetudinariorum perpetuo* 1697. 4. I. & II.

Ej. *de abortu* 1697. 4. He.

Ej. *de potu frigido* 1697. 4. Pl.

Ej. *de efficaci influxu aſtrorum in corpus humanum* 1697. 4. Lehm.

Ej. *de varis* 1697. 4. *.

Ej. *an & quando aurora vel muſis ita quoque ſanitati amica ſit* 1697. 4. Lehm.

Ej. *de difficultate in ſtudio medico hodie incognita* 1697. 4. He.

Ej. *de matheſi medico neceſſaria* 1697. 4. He.

Ej. *de appetitu ventriculi depravato in pica & malacia* 1698. 4. He.

Ej. *de carminativis* 1699. 4. *.

Ej. *de meteoris microcoſmi* 1699. 4. He.

Ej. *progr. de fatis medicinæ* 1700. 4. alii 1709.

Ej. *de phthiſi ſ. exulceratione pulmonum cum febre hectica* 1700. 4.

Ej. *theſes medicæ inaugurales* 1700. 4. He.

Ej. *de incantatis* Jen. 1701. 4. He.

Ej. *de ſynergiis naturæ in curatione neceſſariis* ib. 1702. 4. He.

Ej. *de ærumnoſa ſexus muliebris conditione* 1702. 4. He.

Ej. *de aphonia* 1702. 4. He.

Ej. *progr. commendans ſtudium inquirendi facultates medicamentorum* 1702. 4. He.

Ej. *de iis quæ ad ευσχημωσυνην medici requirnntur* 1702. 4. He.

Ej. *de regulis antimonii eorumque præparatione & hſu* 1403. 4.

Ej. *de menſtruis difficilibus* 1704. 4.

Ej. *de philtris* 1004. 4. *.

Ej. *de morbo caſtrenſi* 1704. 4.

Ej. *de reſtitutione in vitam ſuffocatorum laqueo vel in aqua* 1705. 4. *.

Ej. *de ardore ſtomachi* 1705. 4. He.

Ej. *de arteriotomia* 1704. 4. *.

Ej. *de podagra* 1705. 4. Haenel.

Ej. *theſes medicæ inaugurales* 1706. 4. He.

Ej. *theſes medicæ inaugurales* 1707. 4. He.

Ej. *de dyſenteria* 1708. 4. He.

Ej. *de occaſione* 1709. 4. He.

Ej. *de neceſſariis medici practici requiſitis* 1709. 4. He.

Ej. *de febribus recidivis* 1709. 4. He.

Ej. *de morbis nocturnis & nocturnis morborum exacerbationibus* 1709. 4 Menz.

Ej. *de curioſitate in medicina laudanda* 1709. 4. Pl.

Ej. *de fatis medicinæ* 1709. 4. Pl.

Ej. *de turba medicorum* 1709. 4. *.

Ej. *de difficultate in ſtudio medico incognita* 1709. 4. *.

Ej. *de paſſione hyſterica ſtrangulatoria* 1710. 4. He.

Ej. *de cœliaca* 1710. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus cæcis* 1710. 4. He.

Fj. *de ſemeiotica* 1711. 4. Pl.

Ej. *theſes medicæ inaugur.* 1711. 4. He.

Ej. *de ſpectris montanis cauſis morbificis* 1712. 4. He.

Ej.

Ej. *de aeris verni & æſtivi ſalubritate* Jen. 1712. 4. Lehm.

Ej. *de contagio* ib. 1712. 4. He.

Ej. *de epilepſia* 1712. 4. He.

Ej. *de medico artifice* 1712. 4. He.

Ej. *de methodo curandi locali* 1712. 4. He.

Ej. *de ſiti immoderata* 1713. 4. He.

Ej. *exempla quædam ex obſervatis in nupera peſte Hamburgenſi* 1714. 4. He.

§. DCCXCIV. Disputationes.

J. Pantelii *poſitiones medico felici ad praxin exercendam neceſſariæ* Leid. 1672. 4. *. alius Pantelius dicetur a. 1699.

M. Carceus *de fluxu hepatico* ib. 1672. 4.

Ej. *index motus medicæ ſ. indicamentorum a* F. *de le* Boe. Sylvio *laudatorum* Leid. 1671. 12.

J. Frid. Almacher *de morbis caſtrenſibus* ib. 1672. 4. *.

J. Berricov *de peſte* ib. 1672. 4. *.

Ern. Barnstorf *de catarrho* ib. 1672. 4. Pl.

Georg Herm. Schuller *de cephalalgia* ib. 1672. 4. *.

Sigism. Gabr. Otto *de ictero flavo* ib. 1672. 4. *.

J. Bartholomæus *de empyemate* ib. 1672. 4.

Et L. I. Bartholomæus *de lochiis* ib. 1672. 4.

J. Druyvaert *neceſſariæ quæſtiones laconice propoſitæ & ſolutæ* ib. 1672. 4.

Theod. Croone *de vertigine* ib. 1672. 4. Pl.

J. v. Hiemenbergh *de cholera* ib. 1672. 4.

Robert Trotter *de lethargo* ib. 1672. 4. *.

Didrich Kannengiesser *de epilepſia* ib. 1672. 4. *.

Petri Hotton *celebris botanici poſitiones quædam medicæ* ib. 1672. 4. *. Ejus epiſt. inter Schelhammerianas, & aliqua de acmella lithontriptica in *Tranſ. Phil.* n. 268.

Georg Vlietarpius *de dolore colico* ib. 1672. 4. *.

Everard v. Workum *variæ quæſtiones medicæ* ib. 1672. 4. *.

Abrah. de Reus *de bulimo & appetitu canino* ib. 1673. 4. *.

Cyp.

Cyp. Regn. ab Oostryk *de calculo veſicæ* Utrecht 1672. 4.

J. Biester *de epilepſia* Utrecht 1672. 4.

J. Conr. Johrenius Profeſſor Rintelienſis, deinde Francofurtenſis ad Viadr.

Ej. *de apoplexia* Gieſſ. 1672. 4. *.

Ej. Hartmanni *praxis chymiatrica* Roſtoch 1676. 8. alii Rinteln 1676. 8. & Hallæ 1678. Tr.

Ej. *de adfectione hypochondriaca* Rinteln 1678. 4. *. In tabidis pulmones pleni tuberculis tartareis.

Ej. *de volatili & fixo ſanitatis humanæ conſervatore deſtructore & reſtauratore* ib. 1678. 4. He. Separat Hefter, omiſſo nomine Joh.

Ej. *de lithiaſi* 1678. 4. He.

Ej. *de epilepſia* Fr. Viadr. 1700. 4. Riv.

Ej. *de viſu integro & corrupto, in ſpecie de gutta ſerena* Fr. Viadr. 1701.

Ej. *de Chriſto medico* ib. 170 . 4. He.

Ej. *de morbis biblicis* 1704. Riv.

Ej. *de arthritide vaga ſcorbutica & hujus occaſione de terra medicinali Freyenwaldenſi* 1706. 4. Pl.

Ej. *de lue venerea* 1706. 4.

Ej. *de adfectu hypochondriaco* 1706. 4. Pl.

Ej. *de reſtitutione hæmatologiæ medicæ peccantis in integrum* 1706. 4. He.

Ej. *de morbis biblicis* 1708. 4. He.

Ej. *de querquera veterum* 1710. 4. He.

Ej. *idolum muliebre in paſſione hyſterica elevatum & excuſſum* Jen. 1712. 4.

Ej. *de dyſenteria* Jen. 1713. 4.

Ej. *Apollo* λοιμώδης *in peſte* Jen. 1713. 4.

Ej. *theſes de medicinæ progreſſu* 1713. 4. *.

Ej. *de paſſione iliaca* 1714. 4.

Ej. *de Philiſtæorum plaga I. Sam. V. 6.* 1713. 4. Pl.

Ej. *de mentagra* Fr. Viadr. 1668. 4. Haenel verum non poteſt noſtri eſſe, qui 1672. demum gradum doctoris meruit. De nuperis cæterum morbis quærit, qui ad mentagram referuntur.

Alius fuerit Conr. Johrenius, cujus diſſ. a. 1740. Langenhemius recudit.

In E. N. C. *Dec.* III. *ann.* V. VI. *obſ.* 169. dens cartilagineus.

Obſ. 230. dentes coaliti, imprudenter ſeparati.

Obſ.

Obſ. 271. hæmorrhagia ex fonticulo ab abuſu elixirii proprietatis alcalini.

Elogium exſtat in E. N. C. *Dec.* II.

CHRISTOPH URSINUS *de apoplexia* Fr. Viadr. 1672. 4. BURCK.

A. HEILAND *de alopecia & ophiaſi* ib. 1672. 4. HAEN.

BALTHAS. BEBEL *de bis mortuis* Jen. 1672. 4.

GOTTFR. SIGM. BIRNBAUM *de ſterilitate* Lipſ. 1672. 4.

J. USLEBER *de ſterilitate utriuſque ſexus* Altdorf. 1672. 4. *.

J. SEVERUS IOHN *de menſtruis immodicis* ib. 1672. 4. *.

MARTIN HURTE *de ſecundinarum poſt partum excernendarum retentione* Altd. 1672. 4. PL.

J. GEORG ROSÆ *de ligatione vulgo neſtelknüpfen* Heidelb. 1672. 4. *.

J. HENR. LAVATERI *de* εντεροπεριςολη, *ſ. inteſtinorum compreſſione* Baſil. 1672. 4. *. Colon in ſcrotum elapſum pugno æquale.

J. GEORG MANGOLD *de epilepſia* Baſil. 1672. 4. *.

EJ. *de catalepſi* ib. 1673. 4. LEU.

SALOM. HOTTINGER διατυπωσις *reliquiarum poſt quartanam diſcutiendarum* ib. 1672. 4. *.

EJ. *de pane ejus natura uſu legitimo & noxio abuſu* Tigur. 1696. 8.

EJ. *de vino I. ſiſtens ejus cauſam efficientem materiam & naturam vitium uvarum atque muſti* ib. 1707. 8.

EJ. *de lacte* ib. 1704. 4.

DAV. RONGWITZ *valetudo homo homini* Baſil. 1672. 8. HE.

J. RUBINI *jatrographia* Baſil. 1672. 4. *.

HENRIC. MARTINI *carus apoplexia terminatus* Baſil. 1672. 4. *.

JAC. FORBERGER *theſes medicæ de apoplexia* Prag. 1672. fol. MENZ.

J. OERTEL *de teneſmo* Argent. 1672. 4. *.

WILH. CHRISTIAN KUEFFER *de lacte* Argent. 1672. 4. *. deque ejus vitiis.

PHIL. HARDOUIN DE S. JACQUES & PETR. OZON *E. morbis oppugnandis ſtibium* Pariſ. 1672.

CL. QUIQUEBOEUF & FR. BAZIN *E. diabeti lac aſininum* ib. 1672.

CL. DE QUANTEAL & CAR. DALLE *E. in febribus malignis ante pepaſmum purgatio* ib. 1672.

PHILIP. MORISSET & PET. OZON *E. lac tabidis* Pariſ. 1672.

HERM. DE LAUNAY & PETR. YON *E. panis ſatietas omnium peſſima* Pariſ. 1672.

FRANC. PIJART & NIC. DE JOUVANET *E. medicina dogmatica præſtantior* Pariſ. 1672.

§. DCCXCV. DIARIA ANNI 1672.

In *Phil. Tranſ.* n. 83. de lacu non longe a Gedano diſſito, in quo viride quid reperiatur, ex quo aqua vim lethalem concipiat.

N. 87. THOMAS PLATT de experimentis nuperioribus Florentiæ factis, quibus ad REDI ſententiam confirmatur, viperæ morſum abſque ira, & a morte animalis, omnibus animalibus mortem inferre, exhauſto vero ſucco venenato, noxa carere.

Apud BIRCHIUM T. III. canis cachecticus a frequenti in ſpiritu vini lotione.

BURGHILL de ſalubritate aëris Maroccani. In collibus ſanos vivere, cæterum dentes amittere a ſucco acri dactylorum.

LUCAS SCHROEK pater, Medicus Auguſtanus.

Dec. I. *ann.* III. E. N. C. *obſ.* 76. Petechiæ cum urina ſanguinea funeſtæ.

Obſ. 77. balſamum peruvianum in dyſenteria ſalutare.

Ann. IV. V. *obſ.* 167. Pluſculæ hiſtoriæ prægrandium calculorum equinorum.

Ann. VI. VII. *obſ.* 229. balneum quod fit decocto pulvere coriario. Eo ſubito ſanata dira arthritis.

Ann IX. X. *obſ.* 89. Aphonia in juvene non plane apoplectica, ſublata.

Obſ. 90. calculus per alvum globoſus, deinde alii rotundi.

Obſ. 91. pulſus deficiens biduo ante mortem.

Obſ. 162. Gemellorum alter ante quatuor menſes mortuus.

Obſ. 163. a fœtu mortuo uterus gangræna infectus.

Dec. II. *ann.* III. 18. Cum in femina ex ſymptomatibus lapis promitteretur, calculi loco tumor durus ſupra os pubis repertus eſt, glanduloſus, cuti adhærens. In veſica humor purulentus, & glandulæ duræ, quarum una mole ſuperavit, fila, arenulæ.

In E. N. C. *Ann.* III. *obſ.* 9. FRANCISCUS BOUCHARD medicus Veſuntinus, Mercurio dulci ad X grana dato eruptio variolarum adjuta.

Obſ. 12. Fetus Dolanus ſedecim annis in matris utero retentus.

SIGISM.

Sigism. Grass *obſ.* 54. venæ varicoſæ ſponte ruptæ.

Obſ. 55. abſque malo inciſa vena in variolis malignis.

Obſ. 56. & datus mercurius dulcis.

Obſ. 212. Iſchuria cum ſopore, prurigine, ſudore, demum cum epilepſia: ab eo tempore urinæ fluentum liberum fuit.

Ann. IV. V. *obſ.* 65. lac ex vulnere ſcarifatione inflicto, & 66, ex femoris tuberculo.

Obſ. 67. Hydropici ſerum ſanguinis nigrum, urina atra, & rubra urina ab eſu capreolinorum, ſi recte ſcripſi.

Obſ. 77. ingens capitis eryſipelas ſcarifando ſublatum.

Obſ. 166. apoplexiæ metus averſus ab hæmorrhagia uterina, in femina ſexagenaria.

E. N. C. *Ann.* III. *obſ.* 61. Melchioris Fribe calculus lamellatus, phaſeoli figura, ſub lingua extractus.

Obſ. 96. Volvulus ſuperatus globulo plumbeo hydrargyro illito.

Obſ. 99. Subito ſubnatus in ſano homine & maximus tumor, erat emphyſema, fotu ſuperatum.

Samuel Ledel clinicus Gorlicienſis, non ille incredulus.

Dec. I. *ann.* III. *obſ.* 83. Sudor perpetuus etiam a morte, in melancholico.

Obſ. 225. Alvi pertinax in femina gravida obſtructio, ſoluta duabus unciis cum ſemiſſe hydrargyri crudi.

Ann. IX. X. *obſ.* 144. ſubinde ſub lingua dolor & motus læſus; demum calculus non mimimus erupit.

Obſ. 146. canis, qui nuces vomicas & arſenicum abſque noxa tulit.

Obſ. 148. dolorifica urina a maſticatoriis, quæ cantharides recipiebant.

Dec. II. *ann.* II. *obſ.* 34. In ſcorbutico a motu corporis ſudor ſanguineus erupit.

Obſ. 38. proprio experimento confirmat, in dyſenteria utiliter pulverem oſſium humanorum dari.

Obſ. 29. a gryllo in aurem irrepente mors.

Obſ. 33. fetus veſiculis aqua plenis obſitus.

Obſ. 141. Struma cadaveris manu curata.

Ann. III. *obſ.* 98. empyema lacte caprillo curatum.

Obſ. 100. duplicatis catharticis ſuperata demum alvi conſtipatio.

Obſ. 101. in puero a viſo epileptici paroxyſmo epilepſia.

Obſ. 102. quæ furtim impraegnatæ abortiva ſumunt, ſæpe fine ſuo fruſtrantur, etiam quando ſummo cum ſuo periculo draſtica ſumſerunt.

Obſ. 145. aliquot viri ſubito interierunt, qui in cellam aromatibus plenam deſcenderant.

Dec. II. *ann.* IV. *obſ.* 18. A febre mali moris exſtinctus ad quintum diem a morte calebat.

Obſ. 19. hirudinum utilitas in hæmorrhoidibus dolentibus, melancholia hypochondriaca.

Obſ. 20. frigida compreſſa hæmorrhagia narium diuturna.

Ann. IV. *obſ.* 45. Lotium in pueri variolis retentum, facile lactis fotu liberatum.

Obſ. 50. cum puer in lixivium incidiſſet, vomitus, alvi fluxus, corporis tumor, mors.

Ann. VI. *obſ.* 24. Stomachi debilitas a nimio pulverum uſu, iis egeſtis ſublata.

Obſ. 25. aquam ligni fraxini in dyſenteria utilem fuiſſe.

Sic *obſ.* 66. ſcopo vulnerario.

Obſ. 28. cornu in ſcobem redactum ad podagram leniendam.

Obſ. 60. poſt febres intermittentes cum appetitu languente, utile ſphondylii decoctum.

Obſ. 61. fetus cum variolis natus.

Ann. VII. *obſ.* 41. vomitus perpetuus poſt aliquot menſes lethalis.

Obſ. 45. infans vulnerata ex matre ſanguinem loco lactis exſugit & periit.

Obſ. 51. tumor linguæ apertus multum pus fudit, bono eventu.

Ann. VIII. *obſ.* ex ictu in caput mutitas aliquot hebdomadum, ſanata.

Obſ. 30. magnus nummus dimidii floreni pondere deglutitus, & per anum feliciter redditus. Sic globulus figulinus, iſte in ventriculo moleſtus, per ſedem exiit.

Obſ. 85. ex cereviſiæ potu viſus obſcuratio: ex ſpiritu vero frumenti uberius ſumto cæcitas, epilepſia, mors.

Obſ. 86. menſes ex vulnere digiti manantes.

Ann.

Ann. IX. *obſ.* 2. Fabri ærarii juniores a vapore cupreo vomunt, quando teneriori ſunt habitu, alvove ſunt fluxa, quando robuſtiores.

Obſ. 5. Puella, quæ ab ipſa nativitate nulla rationis ſigna dedit, motum nullum exercuit.

Obſ. 6 magicis artibus poſſe corpus emaciari, ut contabeſcat.

Obſ. 8 infuſo in vino centaurio minori febris ſuperata.

Obſ. 36. poſt hemiplegiam cadaver toto triduo ſudaſſe.

Ann. X. *obſ.* 7. hydrops, gangræna ſpontanea pedis non infrequens, icterus, tympanites funeſtus. Alias hydrops ſanatus,

Obſ. 13. Radix eſulæ funeſto eventu propinata.

Obſ. 14. a mercurio dulci ad pene ſemuncem ſumto, hypercatharſis, mors.

Obſ. 15. maculæ petechiales in dyſenteria funeſtæ.

Obſ. 16. apoplexiæ ſuccedens epilepſia & mors.

Obſ. 101. purgante medicamento ſiccatum antiquum ulcus cruris.

Dec. III. *ann.* I. *obſ.* 60. Dyſenteria mucoſa & cruenta benignior, in ea decoctum corticum quernorum utile.

Et *obſ.* 61. opium.

Obſ. 65. a veratro in vino aduſto infuſo vomitus & convulſiones. Sic cum in cereviſia infuſum eſſet.

Dec. III. *ann.* I. *obſ.* 97 Melancholicus cereviſia ſanatus, in qua pulvis ex ſalibus fixis & nitro antimoniato.

Obſ. 98. vomitus ſtercoris funeſtus, quem noſter frigidæ potæ tribuit.

Obſ. gonagra profuſa ſanguinis jactura præter conſilium ſanata.

Et *obſ.* 10. fonticulos ſæpe inutiles, alias tamen in aſthmate ſeroſo utiles fuiſſe, & in apoplexia, ut omnino ſiccato fonticulo mors per redeuntem inſultum ſequeretur.

Ann. II. *obſ.* 42. In puero atrophico, tuſſiculoſo, quartana triplex: fruſtra dato cortice peruviano, diarrhœa & mors.

Obſ. 41. a lacte matris territæ in puero convulſiones, tormina, mors.

Obſ. 42. apoplexia, cum diuturna ſenſus motuſque ſuppreſſione, mitior tamen & facile ſanata.

Obſ. 45. a vapore cellæ vinariæ in Hungaria ſubita mors.

Obſ. 48. crudi cucumeres poſt novem menſes emetico expulſi.

Obſ. 49. Quartana china chinæ expugnata, ſed amat relabi.

Obſ. 132. cum hæmorrhagia narium compeſceretur, ſanguis ex angulo oculi fluxit.

Obſ. 133. poſtquam vermis de aure erepſerat, puella ab epilepſia tuta.

In *Ann.* II. *Dec.* III. app. vitam HAGEDORNII dedit.

Eodem *ann.* III. *obſ.* 75. ſero, ut videtur, malis cum ægri rebus, felici tamen eventu, vomitus tartaro emetico in dyſenteria motus.

Obſ. 16. poſt pleuritidem pus fætidum rejectum, ut decocto ex herbis & lignis æger ſanaretur.

Obſ. 17. veſicæ maximæ, etiam pugni mole, in manu, per febrem malignam erumpentes, bono eventu.

Obſ. 18. phthiſis ex nuce avellana in aſperam arteriam illapſa.

Obſ. 19. abſceſſus in axilla catharticis ſiccatus.

Obſ. 108. a cancris in multis mortalibus ventriculi dolor.

Et *obſ.* 109. ex uſu lactis febris.

Obſ. 110. neque arthritis diætæ lacteæ ceſſit.

Dec. III. *ann.* IV. *obſ.* 26. aſthma convulſivum volatilibus & antiſcorbuticis ſanatum.

Obſ. 49. defluxio ad fauces emplaſtro ſanata, veſicas trahente & cervici impoſito.

Obſ. 50. uſu rob ſorbi aucuparii (improbabili medicamento) menſes reſtituti.

Obſ. 52. vivus piſciculus deglutitus, a ſumto oleo tertio die vivus vomitu rejectus.

Obſ. 89. poſt variolas abſceſſus umbilici pus fundens, ſanatus ſumto mercurio dulci.

Obſ. 90. ex antiqua trabe, dum diſſecabatur, vapor exeuns, marito & uxori funeſtus.

Obſ. 91. Scorbuticus, ut putat noſter, adfectus, denique ſanatus hæmorrhoidibus fluentibus.

Ann. V. VI. *obſ.* 51. ob arthritidem ſudor ſpiritu vini motus, cum ignem cepiſſet, ægrotus ambuſtus, inde ſpaſmi &c.

Obſ. 52. viſus nocturnus, ut æger diei fulgorem abſque lacrumatione ferre non poſſet.

Obſ. 113. Hæmorrhagia feminæ puerperio proximæ, cum uteri oſtium clauſum

clauſum eſſet. Nihil noſter dedit niſi cardiaca, bezoardica, cum adſtringentibus, eventu funeſto.

Obſ. 217. iſchuria in femina cum perpetuo vomitu; die undecimo ſumto grano unico cantharidum, & mors die decimo tertio, per epilepſiam.

Obſ. 218. aſcarides menſtruis intervallis moleſtæ.

Obſ. 219. ſenſus carnis bubulæ fætentis, denique emetico medicamento ſuperatus.

Obſ. 264 mutitas ſubitanea emetico ſanata.

Obſ. 265. Cephalæa ſublata ſanguine de naribus fluente.

Obſ. 266. arenulæ in ovo.

Ann. VII. VIII. *obſ.* 60. ter in menſe epidermis poſt pruriginem delapſa, non ita ungues nec capilli.

Obſ. 61. vermis vivus poſt magna ſymptomata vomitu redditus.

Obſ. 63 dulcis & nauſeabundus ante mortem feminæ odor.

Obſ. 89. ſudor a purgante motus.

Obſ. 90. Petechiæ funeſtæ poſt convulſiones, & deglutitio ſuppreſſa &c.

Obſ. 91. lingua ſola paralytica ſanata.

Obſ. 124. a terrore epilepſia & in ipſis uteri labiis convulſio.

Obſ. 127. ſingultus in febre theriaca cæleſti maligna ſuperatus.

Ann. IX. X. *obſ.* 32. pueris teneris epilepticis oleo majoranæ ſubventum.

Obſ. 33. pedum impotentia poſt variolas, tamen ſanata.

Obſ. 65. ſcabies melancholiam ſedaverat, ea ſiccata melancholia rediit.

Obſ. 67. ex ridiculo metu amentia.

Obſ. 6 . in hypochondriaco urina nigra, & in alio ſudor frontis cruentus.

Obſ. 115. tumor perpetuus pedis.

Obſ. 116. ab ulceribus pes ſponte delapſus.

Obſ. 198. etiam in octogenaria vena utiliter ſecta.

Cent. I. II. *obſ.* 48. menſes per labia fluentes.

Obſ. 72. pruritus ambulans cum puſtulis in ſcorbutico decocto trifolii fibrini ſanatus.

Christiani Rudnicii in E. N. C. *Dec.* I. *ann.* III.

Obſ.

Obſ. 158. Alvus adſtricta prædura. A morte glandulæ abdominis omnes induratæ; cellulæ coli duris ſcybalis fartæ, lien cruſta cartilaginea obductus.

Henricus Sampson.

Dec. I. *ann.* III. *obſ.* 170. difficultas in deglutitione. Oeſophagus totus in cartilaginem mutatus, ut cavea vix ſetam porcinam tranſmitteret.

Obſ. 173. de eadem Martha Taylor aſita, de qua Durston. Nullum excrementi genus, ut nullus cibus.

D. Maichanquez ib. *obſ.* 174. Icterus. Iſchuria, in urina arenulæ, calculi, ſanata ſuborto ſudore univerſi corporis.

Christophorus Harder Scaphuſinus.

Obſ. 180. Aſcites, ut etiam in pectore aqua eſſet, cum ſcirrho meſenterii, ovarii, & aliiis in meſenterio ſcirrhis.

Andreas Cnoeffel, ut puto junior, & ab Andrea diverſus quem diximus in L. IX.

Obſ. 205. febris peculiaris alterius brachii, frigus, inde calor.

Obſ. 206. in hydropico agmen novem calculorum felleorum ſibi coaptatorum

Obſ. 208. Urina ſuppreſſa ſibi per umbilicum viam aperuit.

Obſ. 209. clyſter in iliaco per os rejectus, funeſto eventu.

Obſ. 210. ardor ſtomachi nitri doſi ſublatus.

E. N. C. *Dec.* II. *ann.* IV. *obſ.* 53. Urina craſſa in qua multum ſabuli, & quæ menubus tanquam filamenta neceſſe erat de matula eximere. Sanat ſpiritu vitrioli.

Obſ. 57. in vidua hydropica lien calculis plenus, in rene dextro calculus pelvim replens, uterus totus cartilagineus.

Obſ. 58. Poſt febrem petechialem, hydrops, icterus niger, tamen ut ſanari poſſet.

Obſ. 60. gangræna infantis ſpiritu acido ſeparata. Ad variolarum vitandas foveas lotio ex ſaccharo ſaturni.

Obſ. 62. Bis a vipera in brachio demorſus facile ſanatus, ſudore moto, in Marchia Brandenburgica. Alius tamen in femore demorſus, cum nullo præſidio ſe muniiſſet, utique periit.

Obſ. 63. dolor pleuriticus ſed vagus, per univerſum corpus oberrans in uſque pedes, calidis linteis cedens.

Obſ. 64 poſt iſchuriam ren dexter pene lapideus, & via ad pelvim clauſa.

Obſ. 65. in puella quinquenni lapis in utero.

Ann.

Ann. VI. VII. *obſ.* 82. graviſſimæ otalgiæ exempla, etiam lethalis.

Obſ. 83. Arthritis, raro exemplo etiam vitales muſculos invaſit, collum ſpiritum & vocem ſuppreſſit & deglutitionem, quo malo æger periit.

Obſ. 85. aer inſpiratus ore & nare conpreſſis, de aure exit, quæ obtuſe audiebat.

Senioris ut puto CNOEFFELII archiatri, *conſilium, prognoſis & curatio affectionum* VLADISLAO IV. *familiarium.* Integrum volumen, cum maximo numero medicamentorum, pro eo rege a CNOEFFELIO paratorum. Inter eos pulvis de helleboro ſtyriaco (certo ſub adſpectu collecto) & extractum hellebori ſolutivum (ex ſpiritu vini paratum). Sic per ſingulas formarum claſſes. Inter eos lapis artificialis, lapidi *de Cobra* ſimilis; theriaca ſimplex ex viperarum carne & floribus ſulfuris. Sed etiam arcana varia theriaca cum ſulfure vitrioli & auri: balſamus apoplecticus collegii Romani Jeſuitarum, alia. Phlegma vitrioli pro ſummo medicamento.

Ann. III. *obſ.* 267. TOBIAS CZASCHELIUS de abſceſſu hepatis in femina gravida per convulſionem ſubito lethali.

JACOB BREYNE Gedanenſis.

Dec. I. *ann.* III. *obſ.* 320. Muſco pulmonario vulgari cum cereviſia cocto icterus diuturnus ſuperatus.

CHRISTOPHORI ROESLER medici Lignicienſis *obſervationes ſelectiores* cum ſcholiis GODOFREDI CHRISTIANI WINKLER, auctoris ex filia nepotis.

Obſ. 301. aſpera arteria excoriata, ſuppurata, unde tabes.

Obſ. 302. a vermium maialium uſu (ob metum hydrophobiæ) urina ſanguinea.

Obſ. 307. calculi in venis meſaraicis, improbabilis hiſtoria.

Obſ. 312. vermis ſub cute perambulans, denique eductus.

Obſ. 313. in ſcorbutico, cui cephalæa moleſta erat, egeſtus ſanguis viſcidus, ita ſublatus dolor.

Obſ. 318. tertio a morte die fetus de gravida femina exiit.

Obſ. 322. caput conſtanter ad alteram partem flexum.

Obſ. 329. calculus de articulo exit.

Obſ. 330. & de crure vermis.

Obſ. 332. Tortura oris ſanata.

Obſ. 333. deglutitis (in aſperam arteriam) nucleis, ſputum purulentum, demum tabes, ſanata nucleis rejectis.

Obſ. 334. in brachio paralytico pulſus deletus.

Obſ. abſceſſus per umbilicum plurimo pure liberatus.

Obſ. 339. hydrops ſanatus ulceribus in cruribus ſubortis.

§. DCCXCVI. Acta Hafniensia.

Thomam Bartholinum ea collegiſſe diximus, hic autem maluimus recenſere, cum triginta prius annis Thomam dixerimus, quo tempore aliqui auctores *Actorum Hafnienſium* nondum nati erant. Prodierunt autem *Acta medica & Philoſophica Hafnienſia* pro annis 1671 & 1672. vol. I. Hafniæ 1673. 4. *.

J. Henr. Brechtfeld.

Obſ. 99. Anheloſa cum tuſſi ſicca, rejecit calculum ſatis grandem, & convaluit.

Obſ. 100. & de ano calculus ovi columbini mole egeſtus, extus cryſtalli ſimilis.

Obſ. 103. hydrops tubæ dextræ, paracenteſi curatus.

Obſ. 104. Cruribus hydropicis ſcarifatis gangræna lethalis.

Obſ. 105. In viro hæmoptyſis fluidi ſanguinis periodica, innoxia.

Obſ. 108. ab eryſipelate ζωςηρ dicto, funeſta & gangræna.

Obſ. 109. a variolis os & gula coaleſcunt.

In T. II. n. 14. In phthiſica vetula inciſa flatus in pulmone & abſceſſus pure plenus. Sic in rene cum ſibilo, tamen abſque calculo. In falce cerebri viſcida materies.

N. 15. In phthiſico pulmo duriuſculus, parvis ſteatomatibus & tuberculis purulentis obſitus.

N. 16. In hydropica cum aqua in pectore fætida, quæ pleuram & diaphragma adroſerat, pulmonis membrana craſſior, pus in pulmone. In glandulis colli materies pultacea, quaſi gypſea.

N. 17. In vetula a diarrhœa peremta, gypſea & viſcida materies in tumorem collecta, omento adnata: in pericardio flatus, tenue inteſtinum fibris cum colo cumque rene cohærens

Ann. III. IV. *obſ.* 71. Tænia de infante bimulo egeſta.

Obſ. 72. Acuum deglutitarum itinera: qualis per umbilicum prodiit.

Ann. V. *obſ.* 114. Subitanea hydrophobia per rabiem lethalis; corpus tabefactum,

factum, hepar pene gangrænoſum; ventriculi tunica interior corrupta, œſophagus quaſi clauſus. Cauſa morbi non nota.

Matthias Jacobæus.

Obſ. 113. a ſalium volatilium uſu frequens, & pene funeſta, ſanguinis per nares jactura.

Obſ. 114. a fumo ſeminis hyoſcyami excuſſi de dentibus vivi vermiculi, ſed inde vertigo, ſtupor & imbecillitas ſuborti.

Obſ. 117. Saga ex odore morituros divinans.

Obſ. 118. a nimio uſu ſpiritus frumenti femina combuſta.

Obſ. 119. deglutitio difficilis, cruſta de œſophago per anum decedente ſanata.

Ann. V. *obſ.* 115. a pilulis quibuſdam cephalicis tumor capitis & ſuffocatio.

Obſ. 116. aqua coſmetica ex ſublimato hydrargyro deglutita: inde vomitus, convulſiones, febris, tamen ut ægra ſervari poſſet.

Obſ. 119. ad hydropem ſcorbuticum ſalutaris vis chalybis.

Obſ. 128. calculoſæ, ut putabatur, feminæ oleum quoddam ab agyrta propinatur: dolor cum lotio reddendo immanis, calculus in cadavere nullus, veſica glabra.

Obſ. 121. ab utero gravido adeo vehementer conpreſſa cervix veſicæ, ut urina ſupprimeretur, & veſica funeſta gangræna corrumperetur.

Obſ. 122. hæmorrhagia narium invicta, demum ſopita, cum oſſiculum de naribus deceſſiſſet.

Obſ. 130. lapidem bezoar verum cum ſpiritu nitri vehementer fervere. Non ita alium calculum.

Obſ. 131. Variolæ, inde gingivarum & labii ſuperioris gangræna funeſta.

Obſ. 132. a gangræna male ſuppreſſa dyſenteria. Ab enormi doſi colocynthidis ad fugandam dyſenteriam exhibita, tormina crudeliſſima & dyſenteria.

Nicolaus Stenonis Filius.

Act. Hafn. Ann. I. *obſ.* 131. Vituli hydrocephalici inciſio, inde caput ſimile canini capitis, in cerebro quatuor aquæ libræ.

§. DCCXCVII.

CASPAR BARTHOLINUS THOMÆ F., CASPARI N.

Vir acuti ingenii, qui demum ad magnos honores, & locum honoratum in regio miniſterio emerſit.

In *Act. Hafn. Vol.* I. *obſ.* 139. Inedia & lacrumæ ſanguinæ fraudulentæ.

In *Vol.* III. *obſ.* 56. In homine verminoſo pulmones purulenti, vermes omnino nulli.

EJ. *exercitationes miſcellaneæ varii generis* Leid. 1675. 8. *. Utcunque huc faciunt, In I. de variolarum cauſa agitur: in III. de uſtione bregmatis, hiſtorice potius quam medice. In VII. de ſtyptici liquoris uſu interno, cujus nempe arcani vis in ſanguine reprimendo efficax coram rege experimentis confirmata fuerit. Carnis fruſta confervere, ſi cum ſymphyti radice coxeris. Liquores ejuſmodi varii. REDI experimenta.

In *tr. de ovariis mulierum* Amſterd. 1675. 12. *. HIERONYMI BARBATI contra noſtrum inutilia ratiocinia refutantur.

In libello *de unicornu*, quem noſter recuderat Amſterd. 1678. 8. *. morboſa cornua deſcribuntur.

Liber *de puerperio veterum expoſitio* Rom. 1677. 12. *. cum *epiſtola* THOMÆ patris *de puerperio veterum* recuſus, argumenti potius eſt philologici.

Diſputationes utique potius juvenum ſunt opus, qui reſpondentium partes defenderunt, ut *de aphonia* Hafn. 1684. 4.

EJ. *de cruditate ventriculi, ſ. fermentatione alimentorum læſa* Hafn. 1685. 4. PL.

EJ. *de pleuritide & peripneumonia* Hafn. 1700. 4. *. R. J. de BUCHWALD.

EJ. *de eſſere Arabum* Hafn. 1703.

§. DCCXCVIII. BINNINGER. DECKER.

J. NICOLAUS BINNINGER, ex ſchola Italica & Gallica, paulum credulus & ſuperſtitioſus, neque pleniſſimas daturus morborum hiſtorias, inciſiones tamen corporum morboſorum utiles paſſim interſperſit, tum clinicas alias.

EJ. *obſervationum & curationum medicinalium Centuriæ* V. Montisbeligard 1673. 8. *. Argent. 1676. 8. L. Urinæ cruſta ſupernatans arenoſa. Lumbrici de umbilico erumpentes. Calculus acui circumnatus. Cornea tunica ab ictu diſrupta, reconciliata. Cucurbitula ſicca ſub mamma admota ex HIPPOCRATIS conſilio, nimios menſes repreſſit. Lienis, ut putat dolor & tumor, clyſtere pur-

purgante diſcuſſus. Ulcere ſub mammis enato ſuppreſſi menſes redditi. Mors ex nimia ingurgitatione pedum vitulinorum. Hydrocephalus, ut putat, in homine quadragenario, ſubito natus, tumor nempe maximus faciei & colli, pellucida aqua plenus, poſt cephalæam, purgata alvo ſanatus. In puerpera aura a pede abſcedens dolorem faciebat univerſi corporis, deinde cardialgiam, febrem, convulſiones. Sic ab aura ejuſmodi atrox tibiæ dolor, ſphacelus, amputatione facta, & in altero latere tibia ſphacelata reſecta, mors. A nucleis ceraſorum in colo inteſtino collectis, gangræna inteſtini, & mors poſt triennium. Herpes zona, diaphoreſi ſanatus. In calculoſo ſtylus per urethram in ipſum renem pertingebat, nulla interpoſita veſica. Plurimus in pectore adeps cum ſpirandi difficultate. A paronychia inciſa, æſtus in cordis regione periodicus, & cephalæa ſuperata. Empyema pro aſcite hydrope habitum. Ex lapſu in caput abſque vulnere, ut videtur, tumidiſſimum abdomen, eductis flatubus ſubſedit. Ab acidulis Swalbacenſibus ipſe in debilitatem, ſanguinis ſputum, dyſenteriam incidit. A ſecundis retentis ſeptimo die mors, tumidiſſimo abdomine, fætore cadaveroſo. Acidæ pituitæ ſenſus, dimidii capitis paralyſis, riſus ſardonius (ore ad latus diſtracto). Hyſtericus dirus adfectus, tumores demum vagi abdominis, tabes. Vaſa ſpermatica, ut noſtro videtur, ſubcæruleo ſemine repleta, teſtes, tubæ, vaſa deferentia, veſiculæ ſeminales (quid?) tumebant, inque iis ſemen, cujus pars aut ſebi aut ſteatomatis ſimilior erat, ad ſeſquilibram. Diarrhœa ſpontanea malum hypochondriacum ſuſtulit. Aquæ longe ante partum manantes, partus infelix. Typica narium hæmorrhagia. Cadaveribus aqua fontis venenati infecta, cephalææ febreſque per totum pagum. Vere ut credit obſeſſi.

Fridericus Deckers Leidenſis Profeſſor, medicus & chirurgus. Ej. *exercitationes practicæ circa medendi methodum* Leid. 1673. 8. Trew. 1694. 4. *. Neapoli 1726. 4 hic ad Angelo de Martino animadverſionibus auctæ. Ordo operis ſequitur claſſes auxiliorum, errhina, ſuffimenta maſticatoria, vomitoria, purgantia, clyſteres, ſudorifera, diuretica. Cujuſque claſſis ſingulæ ſpecies, formulæ, deinde morbi in genere in quibus proſint, indicantia, vetantia, & ſingularia exempla, in quibus iis remediis noſter bono cum ſucceſſu uſus eſt. Ecce exempla. In phthiſi vomitu præter rem moto, ſanguinis ſputum. In hæmoptoe balſamum Locatelli & infuſum ſolani dulcamaræ bono effectu propinata; ejus balſami ſcriptio, terebinthina, balſamus peruvianus, ſulfur, cera, parum certe ventriculo apta. In febre quotidiana continua die ſexto ſcrotum inflammatum & vomitus: iſte laudano repreſſus cum aromatibus, illud in pure plenum abſceſſum abiit. In ſcroto intus cruſta calcaria cranio ſimilis ſubnata, minutatim demum forcipe extracta. Pueris emetica non convenire (imo facillime ferunt). Indicari ab oculorum madore potiones tepide ſumendæ. Nimius vomitus opio in aromaticis ſoluto citiſſime reprimitur. Mercurius vitæ in quartana febre alvum movet, non vomitum. Hic noſter ſalem dedit ammoniacum. Purgantia per ſuos gradus. Quæ fructuum horæorum abuſui adſtringentia ſuperbiberat, a doloribus fere in furorem acta, clyſteribus lacteis cum diaſcordio, tum pilulis

ex opio & rheo ſanata. Electarium Deckeri antidyſentericum, totum adſtringens; ſirupus diacolocynthidon Sylvii, oleum febrifugum ex antimonio crudo cum ſalis ammoniaci ſublimati floribus colliqueſcentibus, guttis tribus ad octo ſumtis, Ex refrigeratione graviſſima tuſſis cum anxietate, hinc quartana & anaſarca, morbus diureticis ſanatus, ex ſambuco cum ſale ammoniaco. Quartana, hydrops, decocto purgante valde compoſito & epithemate ſuperantur. Inter indicantia catharſeos ſuccus pancreaticus acidior. Epilepſia annua laudano ſ. cum ſale ammoniaco & purgantibus pilulis ſanata. Injectiones in angina ſalutares. Aſthma ex pleuritide ſuperſtes, curatum alvo ducta. Quartanam ſevera diæta nonnunquam ſanari. Frequens in quartana recidiva, niſi corticis febrifugi uſui diarrhœa ſucceſſiſſet. Quare noſter ante nuperos conſtanter & bono ſucceſſu purgantia cortici adjecit, ipſam jalapæ reſinam. Radice etiam ſerpentariæ ejus effectus adjutus. In febre continua, quæ multis malis ſucceſſerat, *pedra del porco* infuſa ante paroxyſmum, inde ſudor, alvi libertas, ſanitas. Cortex febrifugus in cereviſia adhibitus. Plura neceſſe eſt omittere.

Ej. *praxis Barbettiana, cum notis & obſervationibus* Friderici Deckeri Leid. 1669. 12. Amſterd. 1678. 12. *. Germanice, vertente P. Iw. Francof. 1693. 8. Ad morbos a capite ad calcem, ſua conſilia noſter addidit, & parallelos aliorum ſcriptorum locos. In epilepſia, ſed extra paroxyſmum, opii uſus utilis. Epilepſia aromaticis, ſed valde compoſitis curata, & apoplexia, ſed levior, ſalivatione. In hoc malo reſinam colocynthidis commendat & extractum hellebori nigri. In lethargo turbith minerale naribus inflatum, inde plurimum cum pauco ſanguine pus eductum, eventu optimo. In angina mireris gargariſma adſtringens & acre cum ſale ammoniaco adhibitum. In cancro & ſcrophulis amalgama ex hydrargyro & plumbo. Ad ſtrumam emplaſtrum de ranis cum mercurio, galbanum, ſaccharum ſaturni, ſal volatilis ammoniacus, mira miſcela. Anevryſma imprudenter apertum funeſto eventu. Jacobum Hadden probare videtur, qui pleuritidem omnem abſque venæ ſectione docuit curari. Ipſe juveni cum difficili reſpiratione & levi dolore aromatica cum theriaca, opio & ſpiritu ſalis ammoniaci dedit, & ſimilia pleuritico, acute febricitanti, qui merito periit. Phthiſicis gummi arabicum cum croco, flore ſulphuris & decocto ceparum. Cum febris ex acido & viſcido naſcatur, Noſter adtenuantia dat, & acida cum ſalibus fixis & volatilibus miſta, ipſos ſpiritus minerales, potiſſimum tamen quoties plus eſt frigoris quam caloris. Febres tamen addit, ſe ſanaſſe vomitu mercurio vitæ moto, tum purgante medicamento & hauſtu ſudorifero. Plura omitto.

§. DCCXCIX. Varii.

Jacobus Constant, quem ſæpe vocant de Rebeque, ex familia nobili, ad ſummos in exercitibus Belgicis honores evecta, clinicus, botanices ſtudioſus.

Ej. eſt *le chirurgien charitable* Lauſanne 1673. 8. *. Lyon 1731. 8. quo opere etiam lepra, & morbi alii cutanei & lues venerea continentur. Venerei

mali

mali quatuor facit gradus; humores decoctis variis ſolet præparare: tunc lignorum decoctum dare, & ſudorem ciere ad dies uſque quinquaginta: & demum in deſperato caſu ad unguentum mercuriale venire, atque ſalivam movere. Formulæ. Herbæ vulnerariæ helveticæ, quas nimis parce componit, ex ſola pervinca, artemiſia & virga aurea.

Ej. *le médecin charitable* Genev. 1673. 8. Podagra lacte curata.

Ej. *l'apoticaire charitable* ib. 1673. 8. *.

Ej. *prodromus medicinæ helvetiorum* ib. 1677. 8. *.

Ej. *atrium medicinæ helvetiorum* ib. 1691. 12. *. Pharmacopœa ſive medicamenta officinalia, & quæ inde parantur, compoſita, etiam chemica. Denique obſervationes medicæ 131, morborum paſſim occurrentium. Vetula poſt varia mala, etiam anaſarcam, ad firmam valetudinem redeuns, nonagenariam ætatem ſuperavit, denique hydropica interiit, cruribus ruptis, aqua manantibus, ſed in gangrænam verſis. Decocta ſudorifera in febribus pituitoſis temperamentis prodeſſe, calidis nocere. Paralyſis alterius lateris venæ ſectione ſuperata. In febre pueri intenſiſſima cum difficili ſpiritu, vomitus motus, optimo effectu. Cum in profundo ſopore pueri vix pulſus perciperetur, clyſteribus expergefactus eſt: cumque medicus purgans medicamentum daturus eſſet, inexſpectatas vidit variolas erumpere. Morbilli cum convulſionum metu & deliriis eruperunt, refutatis a noſtro calidis. In femina gravida quarto morbillorum die vena inciſa, repetita ob anginam ſanguinis miſſione. Maniacus hirudinibus ad venas hæmorrhoidales admotis, datis refrigerantibus, convaluit. A ſecunda retenta magna ſymptomata & mortis metus, depulſus validis cardiacis, ejecta ſecunda. Lumbrici croco metallorum de alvo exturbati. Homo ſanus ex metu veneficii in cordis palpitationes, & arteriarum pulſationes incidit, & hirudinibus ad anum admotis ſanatus eſt. Aſthma curatum clyſtere acri, emetico vino, illito adipe caponis.

Ej *eſſai de la pharmacopée des Suiſſes, en laquelle on fait voir, que les médicamens, qui naiſſent en Suiſſe ſont ſuffiſants pour compoſer la pharmacopée entière, & pour la guériſon de toutes les maladies.* Eſt idem opus latine verſum & auctum Bern. 1709. 12. Præter plantarum cenſum ſpontanearum & hortenſium, virium populariter receptarum indicem habet. & aquas etiam medicatas Helvetiæ, non abſque propria adnotatione, ut tamen aliqua nimia ſint, & in patria non viſa.

Lemeryi *chemiam* latine reddidit Genev. 1681. 12. L.

An diverſa, *la médecine domeſtique contenant le gouvernement de la ſanté* Genev. 1677. 8.

Sigismundi Koenig Bernatis, *Bibliothecam medicam* Lion 1673. 12. video citari.

Ej. λιθογενεσιας *humanæ ſpecimen binis epiſtolis ad ſocietatem Britannicam exhibitum*

bibitum Bern. 1689. 12. *. & in Phil. Tranſ. n. III. 181. tum Wien 1686. 12. ut lego. Virgo paupercula immenſam vim lapidum per vomitum perque anum expulit, quorum analyſin & ipſe FRIDERICUS SLARE ſuſcepit. Nullus præter ſpiritum nitri liquor iis calculis ſolvendis ſuffecit. Igne ſubjecti quos evomuerat, prodiit aliquantum ſalis volatilis cum ſpiritu & phlegmate, terræ plurimum, ſalis fixi vix quidquam. Qui ex veſica prodierunt, ii plus habebant volatilis naturæ cum ſubacido phlegmate, ſpiritu forti urinoſo, & modica ſalis fixi portione. In ſtrangurioſo viro renes mole aucti, calculis pleni, & lapilli ex tonſillis exciſi. Epiſtolæ doctorum virorum. Sanaſſe ſe, qui per inteſtinum calculum & gypſum excreverat. Periiſſe, qui de pulmone calculos rejecerat. *Prodromus arthriticis meliora augurans* ſubjectus eſt.

IDEM in *Phil. Tranſ.* n. 157. dedit compendium deſtinati de calculis operis. In n. 181. calculos recenſet, in variis corporis humani partibus repertos, & analyſin vid. *Bibl. Chir.* I. p. 453.

GERHARDI FELTMANN J. C. tr. *de cadavere inſpiciendo ac varia de funeribus, ſepulturis, venenis; cruentationibus* Gröning 1673. 4. *. Etſi non eſt medici opus, omnino tamen meretur innoteſcere; docti enim viri eſt, cujus acutum fuit ingenium. Multa quidem alia & ad jura principum pertinent, atque privatorum, aliqua etiam ad nos. Studioſorum corpora a magiſtratu academico inſpiciantur. Judex debet intereſſe inciſioni cadaveris, & medicum dare, non reus. Sufficient duo medici, denique unicus. Quid judici agendum, quando medici a ſe diſſident. Nondum eo ævo de tranſmiſſione actorum cogitabatur. Medicus eſt doctor, tonſor homo vilis. Medici cum chirurgis vocandi, neque ob voces CAROLO V. elapſas excludendi. Si medici deſint, poſſunt chirurgi ſufficere (ut de vulnere referant). Jurati referre debent. Contra inculpationem rei, ex fluxu ſanguinis de cadavere; eum poſſe innocentiſſimo homine præſente locum habere, & viciſſim nullum prodire, vero homicida præſente. Neglecta tempeſtiva inciſione cadavera debere effodi.

EJ. *jus georgicum de incluſione animalium, aliiſque rei agrariæ argumentis* Colon. 1736. 4.

EJ. *de dea podagra l. ſingularis* Brem. 1693. 8.

J. DIETRICH *de doctorum dignitate nobilitate privilegiis præeminentia* Salzburg 1673. 12.

CHRISTIAN HOFMANN *de ſtrumis, ubi omnia ad ejus affectus theoriam atque praxin pertinentia exhibentur* Caſſel. 1673. 4.

JOHANNES SCHEFFER, cujus poſteri ad ſummos honores evecti ſunt, *laponia illuſtrata* Francof. 1673. 4. *. Morbi endemici, laborant in oculis ob fumum, cujus ſunt patientiſſimi. Longævos tamen eſſe. Frigori reſiſtere veſicis.

JOH.

JOH. COUSIN *novum aſthma, novis ſignis, novam cauſam arguentibus, detectum* Pariſ. 1673. FALC.

ISAACI SCHOOK *Centuriæ duæ rariorum problematum hiſt. medico phyſicorum* Groning. 1673. GUNZ.

JOH. BASCARINI *diſpenſationum medicomoralium canones duodecim* Ferrar. 1673. 16. CARR.

An huc J. B. PACICHELLI *Cheiroliturgia ſ. de varia ac multiplici manus adminiſtratione* Cöllen. 1673. B. THOM.

CLAUDIUS MARTELLUS ad JANUM LEONICENUM *de nupera metamorphoſi* ÆSCULAPII & APOLLINIS Leid. 1673. 8. B. THOM.

Exorciſmus medicus in cauſa SCHMUZIANA 1673. 8. B. THOM.

Nobiliſſimorum medicamentorum biga Stutgard. 1673. 12.

§. DCCC. NICOLAUS DE BLEGNY.

Chirurgus herniarius, idem medicinæ Doctor, homo ambitioſus, irrequietus, qui ordinem equeſtrem conatus ſit conſtituere, cujus ſe magiſtrum faceret & præſidem, ob eam potiſſimum culpam in exilium actus, novarum rerum ſtudioſus & propagator. Multa ſcripſit.

L'art de guérir les maladies veneriennes expliqué par les principes de la nature & de la mecanique Paris 1673. 12. 2 Vol. *ſuite des obſſ.* 1677. 12. FALC. 1683. 8. la Haye 1683. 8. Amſterdam 1696. 8. 3 Vol. 12. Anglice 1687. 8. 1707. 8. OSB. Latine in *Zod. Med. Gall. Anat.* Morbum antiquitus notum fuiſſe, etiam Moſi. Nimia venere abſque contagio contrahi. Symptomata quæ vocat lues particulares. Uſum adſtringentium auxiliorum in gonorrhœa improbat. Criſes luis venereæ, nempe bubo, vomitus, ſedes, urina, ſalivatio. Ligna quibus ea lues impugnatur. Corticem ligni guajaci nimis calidum eſſe & acrem: radix Saſſafras, quam noſter præfert. Hydrargyrus: ejus formulæ ad internum uſum & ad externum: illum reformidat. Inunctionis modus & ratio. Ulcera per ſalivationem exorta non morbi eſſe effectum, ſed hydrargyri, & pariter ſanis hominibus moleſta eſſe, qui hydrargyrum in ſanguinem reciperet. Funeſti eventus ſalivationis. Medicum ea poſſe carere, & decocta ſudorifera atque diuretica ſufficere. Exempla ejuſmodi curationum producit, modum vero curandi non indicat.

EJ. *remède Anglois pour la guériſon des fievres publié par ordre du Roi* Pariſ. 1672. 12. in titulo, verum annum puto eſſe 1682. 12. Lion 1680. 12. *. Bruxellis eodem anno, Germanice Genev. 1683. 12. Prima pars remedii corticis eſt in pulverem redacti, in vino rubro macerati, frequenter motitando

& admiſcendo. Ea infuſio fortior febrem curat. Altera infuſio fit pulvere primæ infuſionis miſto cum dimidia doſi novi corticis, & pariter in vino macerato. Hanc dat Archiater (DAQUIN) febre jam ſuppreſſa, & prima infuſione per ſex dies ſumta. Tertia fit pulvere ſecundæ infuſionis ſimpliciter in vino infuſo, quam adhibere jubet D. poſtquam octiduo ſecunda infuſio data fuit, deinde omittere & poſt 15 dies iterare. Eſſentia fit pulvere corticis in ſpiritu vini infuſo per 15 dies, agitando quotidie. Hac eſſentia adjecta primæ infuſioni, ejus efficacia augetur. Si neque hæc corticis forma ſuffecerit, electarii ſpecie ſumitur pulvis cum ſirupo limonum aut cydoniorum miſtus. Si alvus ſicca fuerit, vinum purgans, hic præſcriptum, additur infuſioni corticis. Aqua & ptiſana debere abſtineri. TALBOTUM, nam hoc ei viro nomen facit, nimis brevi tempore corticem infudiſſe, non ſatis hoc remedium depuraſſe, ejus uſum male ad febres continuas tranſtuliſſe. Aliud electarium, cortice cum pulvere centaurii minoris & cum theriaca ſubacto. Opii levis hiſtoria, quo DAQUIN in febribus utebatur.

EJ. *Hiſtoire anatomique d'un enfant, qui a demeuré vingt-cinq ans dans le ventre de ſa mere* Paris 1679. 12. *. alii 1678. 12. ſed verus annus eſt 1679. Fetus idem toloſanus, de quo F. BAYLE. Ex utero ulceroſo, prope tubas perrupto, fetus in ventrem elapſus fuerat. Obductus erat cruſta dura, pene cartilaginea, ad pollicem craſſa, ſed ad ignem fuſili. Se ipſum, cum uterus inanis eſſet, de dilatata tuba FALLOPII plurimum ſanguinem eduxiſſe.

EJ. (litteris deſignati N. D. B. chirurgi jurati Paris) *les nouvelles decouvertes ſur toutes les parties de la médecine* Paris 1679. 12.*. Initium eſt a Januario menſa 1679. Medicamentum compoſitum ex cortice peruviano cum corticis fraxini tantundem in ſpiritu vini macerato, cum ſpiritus ſalis ſub quadruplo; ejus guttas viginti ad hæmorrhagias ex vino rubro dat. Exemplum fetus compreſſi & eliſi. In ſtudioſo viro vomitus adſumtorum quorumcunque, & tabes: pylorus extus gypſea dura materie cinctus, tum duodenum, ut pylorus anguſtiſſimo foramine pateret (*a*). Penna deglutita & abſque incommodo in ventriculo retenta. Epilepſiæ pathologia, eſſe a ſero ſub cranio effuſo: remedium ex duobus helleboris ſuſpectum. Omnino carunculas in urethra dari, in exemplo. Vermes hirſuti ex abſceſſu inteſtini cum alimentis prodierunt, ulcus tamen facile ſe claudi paſſum eſt. Vermis hirſutus cum lotio exiit. Vomica pulmonis ex uſu cathartici ſcreando rejecta. Medicorum *Pedariorum* ſchola in viginti aphoriſmos digeſta, ſatyra in vulgarem ejus ævi medicinam. Partus difficilis venæ ſectione expeditus.

BLONDIN fetus retenta oſſa per apertum cauſtico abſceſſum extracta.

Fabella a D. D. EMERI communicata, de arenulis oculo injectis, quæ in calculos

calculos abierint; redit in *Journal des Savans* a. 1679. a.´ II. & de iisdem agit de S. ROMAN.

IDEM D. EMERI de curatione ſympathetica minitantis gangrænæ pedis, cum contuſus fuiſſet.

Anno ſequente 1680. titulum diarii B. mutavit, ut eſſet *le temple d'Eſculape ou le dépoſitaire des nouvelles découvertes en médecine* T. II. 12. *. Omnia ſimilia.

Aphoriſmi, in quibus compendioſa medicinam faciendi methodus continetur. Satyra.

Verumontanum tumidum, materia ſpermatica ſuis in vaſis petrefacta, & ejaculatoria plena lapillis ſubrotundis præduris.

Arcanum febrifugum BLEGNYI promiſſum.

Ad peſtem avertendam inciſio in inguine, quam turunda apertam teneas.

Poſt iſchuriam veſica minima, ren minor, alter duplo major.

De dentium morbis.

Anonymi de ortu & progreſſu medicinæ diſſ.

De hydrargyri effectibus turbatis, & actione per alvum.

Anonymus de aquis mineralibus.

In pleuritico pleura livida, pulmones ſanguine infarti.

Denuo alius titulus *Journal des nouvelles découvertes* T. III. Paris 1681. 12. *. Sal ſulfuris ad omnes morbos pectoris utile.

Retenta urina, inde iſchuria, veſica intumeſcens lotio fruſtra cathetere exhauſto, cum veſicæ tonus non redderetur; paulatim tamen ſanitas reſtituta, poſtquam catheter in veſica relictus fuerat.

In colica nephritica aqua ſtillatitia ſedi vermicularis potens eſſe remedium. Puellus tabidus, in quo pulmo partim ulceroſus, partim ſcirrhoſus.

Hæc Diaria THEOPHILUS BONNET latine vertit, & *zodiacum medico gallicum* dixit, *ſ. miſcellanea medicophyſica gallica* T. I. pro a. 1679. Genev. 1679. 4. *. cui adjectæ ſunt *obſervationes de lue venerea*, de quibus editor aliqua leviora reſecuit: & T. II. pro a. 1680. Genev. 1681. 4. *. cum JACOBI SPON & MONGINOT *obſervationibus de febribus & febrifugis*, & RAVELLY *de ventris fluxibus*. T. III. pro anno 1681. Germanice prodierunt vertente J. L. M. C. Hamburg. 1680. 8. 5 vol. Belgice vertit S. BLANCAARD, quem dicemus Amſterd. 1680. 8. inde Germanice Lipſ. 1690. 8.

EJ. *la doctrine des rapports en chirurgie, fondée ſur les maximes & l'uſage*

 Lyon

Lyon 1684. 12. *. Aliis auctoris opuſculis hoc melius videtur. Perite I. modum docet, quo a medicis & chirurgis de rebus ad legem pertinentibus reſpondetur. Qui reſpondent, nominantur ab archiatrorum comite, bini in quaque civitate, alias tamen judices eos nominat. Pariſiis matronas juratas eſſe conſtitutas, quæ de jure reſpondeant, ubi de congreſſu agitur. Cum iis medicos non conferre, quæ ignaræ ſint, & a. 1665. bis feminas gravidas eſſe negaverint, quæ ſupplicio adfectæ utique fetum utero geſtaſſe repertæ ſunt, qui crudelis error etiam mihi ex inciſo cadavere aliquando revelatus eſt. In parte II. reſponſorum exempla ſunt: ſunt autem fere reſponſa de probabili vita, & de periculo læſi hominis. Aliæ ſunt quæſtiones de virginitate, de ſignis ſtupratæ virginis, ex hymene rupto adgnoſcendæ; de ſuffocatis, ſubmerſis, ſuſpenſis, quibus utriſque ante os ſpuma ſit, de veneno ad experimentum in animale factum. Chirurgi hic etiam de paralyſi, de cæcitate, de impotentia reſpondent, & de vulneribus ſoli. In æſtimationibus & diſpenſationibus medici concurrunt.

Mercure Savant, quem BLEGNY cum D. GAUTIER ſuſcepit edere Amſterd. 1684. brevis ævi fuit.

EJ. *le bon uſage du thé du caffé & du chocolat pour la préſervation & la guériſon de maladies* Lyon 1688. 12.

EJ. *ſecrets concernants la beauté & la ſanté* Paris 1689. 8. 2 vol. 1698. BUR.

§. DCCCI. ALII.

ELIE BEYNON *ſuite du Samaritain charitable, medicamens approuvés, deſcription circonſtanciée des maladies, leurs cauſes, ſignes & moyens de les guérir traduit par* LOUIS FRANC. Genev. 1673. 8. *. prodiit. Formulæ undique collectæ, nullo ſelectu, Germanice Francf. 1682. 12. Nurnberg 1738. 8. 1752. 8. Sed ille ſamaritanus antiquior liber eſt.

La harangue de la goute à tous ſes hôtes Genev. 1673. 8. *. Jocoſa morbi apologia, & curationes ſingulares.

J. BOUCHER BEAUVAL *traité de la populaire bilieuſe de Poitou* la Rochelle 1673. 8. FALC.

ROBERT GODFREY *various inſuries and abuſes in chymical and galenical phyſik committed both by the phyſicians and apothicaries detected by* R. G. London. 1673. 8. BUR. 1674.

ALMOND *engliſh horſeman and farrier* Lond. 1673. 8.

JOHN. ARCHER *any man its own doctor with an herbal* Lond. 1673. 8.

L. S. *προφυλακτικον or ſome conſiderations on a notable expedient to root aut the french pox from the engliſh nation* Lond. 1673. 12. ASTR.

JOHN.

John Rai, celebris botanici, opera botanica non repeto.

In *obſervations topographical, moral and phyſiological made in a journey through part of the low countries, Germany, Italy and France* Lond. 1673. 8. *. plura huc faciunt ad ſtatum academiarum, hortos medicos, theatra anatomica, rariorum collectiones, thermas, aquas minerales.

In ejus *collection of engliſh words* Lond. 1674. 8. lego varia ad vires medicatas & medicam materiem facere.

Cornelius v. Solingen medicus, chirurgus & obſtetrix.

Ej. *embryulcia ofte afhaalinge eenes dooden vrugts door de hand eenes heelmeſters* Hag. 1673. 12. *. Cauſæ partus difficilis a plethora, a fœtidis odoribus, ab alvo conſtipata, ab hydrope partium genitalium. Signa fetus mortui. De retenta ſecunda.

Ej. *ampt en plicht der vroedvrouwen* Amſterd. 1684. 4. Molæ. Symptomata varia prægnantium, vomitus, dorſi dolores, tuſſis; Hydrops uteri. Vinculum, quo belgæ ſolent uti ad ſuſtentandum ab enixu abdomen. Morbi aliqui infantum. Adnotationes. Molæ aliquæ; hæmorrhagia, uteri ſcirrhus, cancer. Veſica lotio ſupra modum diſtenta. Aetitis vires fabuloſæ. Lochia ſuppreſſa, revocata vena ſaphena inciſa, ſpongia in vaginam data. Placenta veſicaria. Induratio fæcum inteſtinum rectum claudens, ſoluta clyſteribus ex lotio factis. Pennæ quaſi ſtruthiocameli ſanguine plenæ egeſtæ.

Ej. *manuale operatien* &c. Amſterd. 1684. 4. *. Medicamenta aliqua. Arthritidis curatio. Spaſmus cynicus. Scrofulæ.

Opera omnia Amſterd. 1698. 4. *.

Franc. Ignat. Thiermaier *conſultationum & ſcholiorum medicorum* L. IV. Munchen 1673. 8.

Ej. *kurzer Unterricht in beſorglichen und gefährlichen Seuchen neu aufgelegt* ib. 1713 8.

Lauream appollinarem lego jam a. 1651. Monſpelii adquiſiviſſe.

Adrian Nasser's *koſtbarer Schaz der Geſundheit darinnen allerhand ausgeleſene Arzneyen ausgetheilt werden* T. I. Nurnberg 1683. 8.

Gaspar Cardosa de Siqueira *parte de ſegredas de naturaleca tuvadas de regras filoſoficas* Lisbon 1673. 12.

Georgii Genova chirurgi *oſpitale publico di varii mali ed eſperimentati ſecreti* Belogn. 1673. 12.

Astolfus Columbani *modo di adoperar la tazza purgativa perpetua* Aquila 1673.

J. B. Ferrari *tr. utile per guarir cavalli, bovi, vacche* &c. Bologna 1673. 12.

§. DCCCII. Disputationes.

J. Schouten *de ſcorbuto* Leid. 1673. 4.

Petri Hoppestein *de cholera* ib. 1673. 4.

Godofr v. Alphen *de pleuritide* ib. 1673. 4.

J. ab Hoolwerf *de aſthmate* ib. 1673. 4.

C. Vasmorus *de ſanguine ejuſque læſione in phthiſi* ib. 1673. 4.

J. a. Klieftenburg *de ictero flavo* ib. 1673. 4. *.

G. Lovell *de febre delira ſ. delirio* ib. 1673. 4.

Joh. Chr. Bautzmann *de peſte* ib. 1673. 4. *.

David Martini *natura acidi & alcali genuinarum ſanitatis & morbi cauſarum* ib. 1673. 4.

J. Werckhorst *de phthiſi* ib. 1673. 4.

C. v. der Linden *de plethora* ib. 1673. 4.

J. Frid. van Cappeln *de ſcorbutica ſanguinis intemperie* ib. 1673. 4.

Albert Moehring *de animi pathematibus* ib. 1673. 4.

Herman Heineken *de hydrope aſcite* Franecker 1673. 4.

Ge. Frid. Huck *de obſtructione fiſtulæ inteſtinalis* ib. 1673. 4. *. Vermes aliquoties cauſæ obſtructorum inteſtinorum.

J. Christoph Hert *de catarrho ſuffocativo* Gieſſ. 1673. 4.

J. Otto Horstius *de fetu abortivo icterico* Gieſſ. 1673. 4.

D. Kelner *de empyemate* Helmſt. 1673. 4. Haen.

J. Ludw. Huxholz *de fontanellis* Marburg. 1673. 4.

J. Fr. Reinhard & Crause *theranthropiſmus fictus* Witteb. 1673. 4.

Sim. Frid. Frenzel *de cadaveribus humanis ad præſentiam homicidæ cruentatis* Witteb. 1673. 4. Hee.

Ej. *de cauſis corporum cruentorum ſuperioribus non modo annis ſed elapſo cum maxime in Miſnia viciniſque oris conſpicuorum* Witteb. 1673. 8. Hef.

Jac. Frid. Muller *Lycanthropia ſ. de transmutatione in lupos* Lipſ. 1673. 4. Hef.

J. Frischmuth *programma in funere* G. Rolfink Jen. 1673. 4.

FRIDER. BECHMANN *de termino vitæ humanæ* Jen. 1673. 4. HE.

EBERH. ERKELS *de febre quartana intermittente* Baſel 1673. 4. PL.

J. GEORG POETTER Præſide PETRO MÖLLER *de ventoſitate ſpinæ* Regiomont 1673. 4, *. Hiſtoria morbi & inciſi cadaveris. Medulla putrilaginoſa in oſſibus, perioſteum incraſſatum, tibia mole aucta, ſpina eminens & acutiſſima, fibula exoſtoſibus efflorescens.

GEORG REITMEYER *de lumbricis* Altdorf. 1673. 4.

BENJAMIN NIESIUS *de elephantiaſi ſ. lepra Arabum* Argent. 1673. 4.*.

EJ. *defenſio medica neceſſaria de affectione hypochondriaca* Francof. 1674. 4.

EJ. *continuatio nec non ad* J. VALENTINI *ſcriptum reſponſio* ib. 1674. 4.

J. CASP. SPARR *de lue venerea diſſ. duæ* Argentor. 1673. 4. *.

MARC. LAUR. DONNER *de apoplexia* ib. 1673. 4. *.

J. BOECLER *de vomitu* ib. 1673. 4. *. alius a nuperis ejuſdem nominis BOECLERIS.

CLAUDII RAYNAULT *quatuor quæſtiones cardinales.* Inter eas eſt cui titulum fecit *non ſolis ſudoriferis curari poteſt lues venerea* Monſpel. 1673. 4. ASTR.

PETR. YON & GERM. PREAUX *E. ſenecta plena malis* Pariſ. 1673.

ANT. DE. S. YON & PETR. DAQUIN *E. præcox canities vitæ longioris argumentum* ib. 1673.

CL. QUIQUEBOEUF & NIC. PELLETIER *E. utilis a ſpontaneis alimonia* ib.

FRANC. PIIART & REN. CHAUVELE *E. ex animi pathematis ſanitas* ib. 1673.

RAYMUND FINOT & NIC. DE JOUVANCY *E. fructus vino temperati ſalubriores* ib. 1673.

ROB. RAOULT & FRANC. AFFORTY *E. ſenibus meri potio inſalubris* Pariſ. 1673.

MATH. THUILLIER & PETR. DAQUIN *E. decedit aliquid ſanitati a diuturniori ſomno* ib. 1673.

LUD. GAYANT & PETR. DAQUIN *Non* E. *arthritidis origo ſemper ab internis* ib.

FRANC. VEZON & REN. LE CONTE *E. recte medetur, qui hæmorrhoides venæ ſectione antevertit* ib. 1673.

CL. PUYLON & GERM. PREAUX *Non E. catharſis in balneo* 1673.

PETR. YVEIEN & NIC. RAVEAU *E. ſanguis utilius mittitur primo quam medio graviditatis tempore* ib. 1673.

RAYMOND

RAYMOND VASLET & MARC. ANT. HELLOT *Non E. cardiaca purgantibus commiſcenda* Pariſ. 1673.

§. DCCCIII. DIARIA AD ANNUM 1674.

In Vol. IX. PHIL. TRANS. n. 96. fruſta quaſi ſebi ad homine debilis ſtomachi rejecta.

ACTA HAFNIENSIA *Vol.* II. *ad a.* 1673.

OLIGER JACOBÆUS THOMÆ BARTHOLINI gener *obſ.* 45. de cyſtide piloſa intra muſculum coxæ bubulæ reperta.

Ann. III. *obſ.* 64. Peritonæum totum inteſtinis adhæreſcens, inteſtina inter ſe coalita, tuberculis adſperſa. In ventriculo fætidum ulcus, inde perpetuus vomitus. Lien putridus; hepar ſcirrhoſum, in veſicula fellea lapilli.

Ann. V. *obſ.* 99. de veſicula venenifera ſcorpionis.

Obſ. 103. Infans abſque oſſibus, ut omnes artus huc illuc pro arbitrio flecteret.

Obſ. 104. cornu enorme ex palpebra enatum.

Obſ. 105. Aſellus vivus cum lotio ejectus.

Obſ. 106. ren canis totus abſumtus.

Obſ. 107. de polyphago ferrum & alia devorante, & cultros atque novaculas. Fæces alvi nigricabant, clavis ferrea die nono nigerrima deceſſit. Bufonem etiam devoravit integrum, non ſine magnis doloribus.

EJ. *oratio in obitum* T. BARTHOLINI Hafn. 1681. 4.*.

EJ. *compendium inſtitutionum medicarum* Hafn. 1688. 1694. 8. HEF. breviſſimum, non tamen contemnendum.

EJ. diſpp. *de natura & uſu ſalium volatilium* ib. 1695. 4. HEF.

EJ. *de febre lipyria* ib. 1695. 4. HEF.

EJ. *de vermibus & inſectis* R. JAC. WINSLOW ib. 1696. 4. HEF.

EJ. *vita J. Trevoux* 1701. Oct.

In E. N. C. Vol. IV. *ad annos* 1673. & 1674.

ANTONIUS DE POZZIS.

Obſ. 29. Febricula lenta octennis; omentum fætidiſſimum: in pancreate duræ glandulæ; ren alter maximus, in eo ingens calculus; ſub rene magnus abſceſſus, abſque femoris ſtupore; pulmones corrupti. Nunquam de renibus, aut de aliqua urinæ vitio conqueſtus fuerat.

Obſ. 30 Lien enormis molis, inteſtina tribus ulnis non longiora.

Obſ. 31. Aqua plurima in pectore, abdomine, hepar ſcirrhoſum. Ab eo dolor ventriculi. Cor bubulo majus pulmones eliſerat.

Obſ. 34. in epileptico magnum os in falce duræ membranæ, acutum, meningem fodiens, inflammans.

Obſ. 35. in alio homine calvaria interior ſeceſſerat, & verſus cerebrum tumebat.

Obſ. 36. poſt febrem ardentem libra aquæ in cerebri vertriculis.

Obſ. Mania ſanata eruca hirſuta per ſternutationem expulſa.

Obſ. 38. Fundus ventriculi a vermibus perforatus, ulcus duris labiis cinctum: per id foramen cibi exibant.

Obſ. 40. poſt cordis palpitationes, cor magnum, in eo unciæ ſanguinis grumoſi ſedecim.

Obſ. 41. Inter muſculos & peritonæum ſanguinis libræ octoginta effuſæ: in tuba altera ſeſqui libra viſcidi humoris.

JUSTUS CORTNUM.

Ann. VI. V. *obſ.* 141. Infans brachio paralytico ob tumorem nervos comprimentem; eo diſcuſſo ſanatus.

EJ. *de morbo attonito* Lipſ. 1677. 4. tum Hildesheim 1685. 4. cum tit. J. C. M. D. *utilis & curioſa apoplexiam curandi methodus.*

FRID. LACHMUND.

Obſ. 173. Ex ore JACOBI LACHMUND patris. In Braſilia ulcus militibus in recto inteſtino naſcebatur, paronychiæ ſimile, quod limone in inteſtinum inſerto ſanabant.

Obſ. 174. idem ſolita fere ratione de verme ſubcutaneo, vena medinenſi, & ejus curatione refert.

Obſ. 175. pluſcula oſſicula de pulmone rejecta.

Obſ. 178. de homine, cui ſingulis menſibus in auribus, naſo, digitis pedum manuumve gangræna oboriebatur.

Obſ. 180. cornu ex pede feminæ natum.

MARTINI BERNHARDI A BERNIZ Archiatri regis Poloniæ.

In *appendice* eſt *faſciculus medicamentorum podagricorum ab* ULADISLAO IV. *adhibitorum.* Varia arcana, quorum aliqua Rex multo auro redemit, ut

duas Angelicas cum hyſſopo. Eo auxilio cum Rex adjutus fuiſſet, alia vice nihil profectum eſt. Adjectæ curationes variæ hominum arthriticorum.

Ej. *duo faſciculi remediorum* Lipſ. 1676. 1677. 4. Carr.

§. DCCCIV. Guilielmus Cole.

Guilielmus Cole Jatromathematicus & hypotheſium inventor.

Ej. *de ſecretione animali cogitata* Oxon. 1677. 8. *. Genev. 1696. 4. *. potius phyſiologici eſt argumenti: ſecretiones tamen præter naturam proprio capite dicit.

Ej. *novæ hypotheſeos ad explicanda febrium intermittentium ſymptomata hypotypoſis* Lond. 1694. 8. *. Genev. 1696. 4. *. Amſterd. 1698. 8. Fieri a ſucco nerveo depravato per admiſtas particulas heterogeneas, aut a quacunque alia ratione. Ita acrimoniam naſci in corporis humani receptaculis, ſive intervallis ultimis fibrarum: ab ea lancinationem, rigorem, & demum, quando acres particulæ in ſanguinem penetraverunt, æſtum oriri. Corticis peruviani efficaciam adverſus eas febres ſpecificam eſſe.

Ej. *eſſay concerning to the late frequence of apoplexies* Lond. 1689. 8. 1693. 8.

Ej. *conſilium aetiologicum de caſu quodam epileptico, quo reſpondetur epiſtolæ* Thomæ Hobart M. D. *Adnexa diſquiſitione de perſpirationis inſenſibilis materia & peragendæ ratione* Lond. 1702. 8. *. Inſcripſit æger epilepticus in exemplum quod legi, ſe a Coleo non quidem integre ſanatum, tamen levatum eſſe. Hobartus in epiſtola conſilium pro epileptico petit, noſter reſpondet, varia commendat, etiam viſcum. Epilepſiæ ſedem in cerebro eſſe, motuum hyſtericorum in nervis. Ut ſudor & diarrhœa perſpirationis vices & defectum ſuppleant.

In *Phil. Tranſ.* n. 173. de falſa feminæ graviditate, cum nauſea, vomitu, doloribus, mammis turgeſcentibus.

N. 173. Femina ad hæmorrhagias inclinans, indulgebat jejunii: piæ matris vaſa turgidiſſima, in cerebro ingens ſanguinis grumus. Apoplexia.

N. 174. Paroxyſmus hyſtericus cortice peruviano ſublatus. Alius morbus convulſivus per octo dierum intervalla redeuns, cum ſomnolentia & delirio.

§. DCCCV. Varii.

Justus Schrader ex familia medica laude celebri natus, ex ſchola batava prodiit, & edidit Amſterd. 1674. 12. *. *quatuor decades obſervationum anatomico medicarum*, quarum pleræque ſunt cadaverum inciſiones a J. v. Hoorne, & F. Sylvio,

Sylvio, H Meibom, Fr. Ruysch adminiſtratæ. Poſt febrem continuam, dolorem ſiniſtri (non dextri) hypochondrii & vomitus, in hepate abſceſſus maturo pure plenus. In vetula delira, cui alvus conſtipata, inteſtina inflammata, ſphaceloſa, eroſa, ut fæces in abdomen elaberentur. In fellis veſicula calculi 17. Aqua ſatis copioſa in cerebri ventriculis, & inter meninges. In viri cadavere inteſtina eroſa, in glandula pineali calculi. Pulmo inflammatus, glandulæ ad pulmonem gypſo plenæ. Poſt mœrorem in homine paupere humor in abdomine amariſſimus; inteſtina certis locis valde flatu diſtenta, alibi conſtricta; veſicula fellis aere plena. In alio, qui ſpiritui frumenti nimium indulſerat, abſceſſus in meſenterio, cujus pus in calculum concreverat; pulmo dexter pure circumfluo tectus. Poſt febrem catarrhalem malignam, nihil valde morboſum in cadavere repertum. Poſt ſævos abdominis dolores, & excretos ſanguinis grumos, inteſtina fætidiſſimo pure madida, & connata. Hernia ſpinalis. In aſthmatico puero nihil vitioſi, præter hepar diaphragmati firmiter adnatum. Poſt difficilem reſpirationem & animi deliquia tres in corde polypi. In ebrio in ipſa crapula pereunte ſpiritus frumenti odor in cerebri ventriculis perceptus. In canis abdomine prælongus vermis. Caput viri plurimis tumoribus cyſticis obſeſſum, ſebo factis. Infans in lucem editus cum ſarcomate de fronte prodeunte. Poſt cephalæam & pus per aures, nares & oculum emiſſum, cavernulæ oſſium auditus & ſphenoidei pure plenæ. Poſt natationem in puero ſpina ventoſa ſubnata, multa oſſa exeſa, muſculi conſumti. In aſthmatico, cui in pectore dolor moleſtus erat, cum tuſſi, & difficili ſpiritu, vomitus niger. In hydropico multum ſanguinis puri de alvo deceſſit. Poſt emplaſtrum mercuriale tibiæ admotum, tertio inde menſe ſalivatio moleſtiſſima. Medicus ob ſalſas defluxiones laudani 15 grana in diem ſumens. Collyrium ex infuſione croci metallorum alvum ſolvit..

G. Harveii etiam medicas adnotationes ex opere *de generatione* excerptas una edidit.

J. Munniks diſſ. *de urinis earumque inſpectione* Utrecht 1674. 12. *. 1687. 8. Breve compendium ſignorum, qualia a veteribus recepimus. Monet tamen, infantibus urinam lacteam eſſe, pueris turbidam, junioribus ſubauream, verſus ſenectutem magis albam.

Ej. *Chirurgia ad praxin hodiernam accomodata* ib. 1689. 4. *. 1715. 4. Habet capita medica ſolita, de inflammatione, morbis cutaneis, hydrocephalo. Subinde, rarius equidem, ſuas proprias obſervationes interſpergit. Ita de gangræna, quæ criſis eſt febris malignæ: ita in medico, cum ex ejuſmodi febre convaleſcere videretur, crus alterum paucos intra dies emortuum eſt. Multas formulas interponit.

Uromanticus caſtratus ſ. tract. de urinis earumque inſpectione caſtigatus Utrecht 1697. 4. An in Munniks ſcriptum?

Tentamen medicum de natura, cauſis, temporibus, differentiis, ſignis, medela variolarum in gratiam tyronum Lond. 1673. 12. alii 1674. 12. Leid. 1673. 12. L.

Antidotarium Bononienſe Bonon. 1674. 4.

DE CAUX *varia philoſophica & medica* Rouen 1674. 12. FALC.

J. V. S. H. H. D. M. P. P. *anatomia monſtri Francofurtenſis* 1674. *per abortionem rejecti* Heidelb. 1674. Pro FRANCO adverſus NIESIUM: qui de ſuffocatione hypochondriaca FRANCUM refutaverat.

MATTHÆI DE LLERAS *clavis totius medicinæ VIII. dentibus acutiſſimis fabrefacta arcana expediens per VIII. ll. methodi* GALENI Saragoſſa ... 4 Lion. 1674. fol.

EJ. *manus medica dextra olim jam typis Cæſarauguſtæ in* 4 *publicata quinque digitos continens.* I. *de febribus.* II. *de ſanguinis miſſione.* III. *de purgatione.* IV. *de criſibus & diebus decretoriis.* V. *de pulſu & urina* Lion. 1674. fol. SEG. cum priori.

JACOB BARNER chemici Helmontiani, *Prodromus* SENNERTI *novi* Aug. Vind. 1674. 4. Nunquam prodiit.

EJ. *prodromus Vindiciarum contra* DAVID *van der* BECKE ib. 1674. 4.

EJ. *chymia philoſophica* Nurnb. 1689. 4. cum artificioſa medicamentorum abſque igne præparatione.

J. KRAFT *microtechne methodo dialectica* Francf. 1674. 12. ſi huc facit.

J. BAPT. ORIVAZ Y DE MONREAL Valentinus *propugnaculum Hippocraticæ & Galenicæ Doctrinæ de febrium putridarum in principiis per purgationem & ſanguinis miſſionem curatione cum diſp. de antipodophlebotomia contra* CASPARUM CALDERA *hiſpalenſem* Lion. 1674. 4.

EJ. *teatro de la verdad y otros manifeſtos del conocimiento de la enfermidad de la cividad de Orihuela* 1674. Saragoſſa 1679. 4. C. de Vila.

PHILIPPI TROMBETTI *apologia contra una lettera del* S. STANISLAO OREATI *ſopra la cognizione e curatione della paſſione hypochondriaca* Genova 1674. 12. alii 1676. 12. v. BEUGHEM.

PETRI GALLANDA *vita* PETRI CASTELLANI ſtudio STEPHANI BALUZE prodiit Paris 1674. 8. FALC.

LUD. WOLZOGEN *oratio funebris in deceſſum* NIC. TULPII Amſterdam 1674. fol.

DAVID *van der* BECKE Mindani ex chemica ſecta, *experimenta & meditationes circa naturalium rerum principia* Hamburg 1674. 8. *. & auctius mutato titulo, ut nunc audiat *amœnitates phyſicæ* Hamburg 1703. 8. *. Etſi ad alium ſcopum hæc ſcripta ſint, continent tamen pathologica, etiam practica. Acidum morborum

morborum cauſam facit, ipſius eryſipelatis, calculi, pleuritidis. In calcinatis plantis non ſupereſſe eaſdem vires, quæ ſunt in integris, & rutæ ſalem, in exemplo, præter rem in apoplexia adhiberi, tanquam cephalicum; ignem enim peculiares plantarum vires deſtruere. In acore, qui ſit ignis, rerum latere principia, ab eo coagulationem eſſe. Nullos in corpore humano dari ſales alcalinos, & bilem, quæ alcalina ſit, defectu acidi prædominari, & febres ardentes facere. Italos vim ignis in compeſcendis ulceribus recte noſſe, germanos male ignorare. Nitrum omnium ſalium principium eſt, & univerſalis medicina. Oleoſis ubſtinendum in dyſenteria, in ulceribus. Putredo eſt ab acido, & pus eſt ſanguis balſamico alcali deſtitutus, & ab acido corruptus: putrescentia etiam acidum ſpirant. Iis plumbum medetur.

EJ. *de procidentia uteri* Hamburg 1683. 8. *. ad chirurgiam pertinet.

RICH. BROWN *medica muſica* Lond. 1674. 8.

MATH. ZIMMERMAN *ſuburbanum medicum* Einſidlen 1674. 12.

ADELBERTI TYLKOWSKY *diſq. phyſica oſtenti duorum puerorum, quorum alter eſt capite gigantis Wilnæ ſpectatus* Oliva 1674. 12. *. nempe hydrocephalus.

PAULI DE MINIS & ANTONII VINCENTII MAJOLI *galeniſtarum hypotheſis adverſus recentiorum placita confirmatio* Bonon. 1674. A. N. C. *Dec.* II. *ann.* 9. *app.* Contra fermenta & theoriam mechanicam.

EJ. *medicum igne non cultro neceſſario anatomicum eſſe* Venet. 1678. vel 1679. 4. & in E. N. C.

J. a CHOKIER *de ſenectute* Leodii 1674. 4.

Orationes de fame & ſiti Tubing. 1674. 8. BOECL.

JOH. MALPETOFT *prælectionum tertia de origine & progreſſu artis medicæ* Bonon. 1674.

JOH. WILLISII *de memoria naturali fovenda libellus* in collect. *de arte memoriæ* Lipſ. 1674. 8. B. BUN.

HENRICI MARTINI *medicina ſanguinis ſtyptica* Brig. 1674. 4.

§. DCCCVI. VARII NUPERI.

PAULI (alias SYLVII) BOCCONE Siculi, inde monachi, botanici & rariorum in Sicilia & Corſica collectoris, aliqua ſunt opuſcula.

Recherches d'obſervations naturelles Amſterd. 1674. 12.*. De lapide Bezoar minerali medicato, aut certe vulgo adhibito, adverſus febres potiſſimum malignas, & pleuritides, cum medicorum teſtimoniis: de aliis terris medicatis.

Ej. *oſſervazioni naturali ove ſi contengono materie medico fiſiche e di botanica* Bologna 1684. 12. *. Medicamenta aliqua. In peſte Genuenſi a. 1636. veſicatoria homines omnes tutos præſtitiſſe, qui eo auxilio ſe muniiſſent; ea potiora eſſe, quæ a flammula Jovis vim ſuam habent, non a cantharidibus; ſed etiam in malo curando conducere. In ægroto ſingulam puſtulam vermem planum continuiſſe; malum ſanatum eſſe inuncto hydrargyro. Aliæ ſcriptiones alexipharmacorum, emollientium, aliorumve adverſus peſtem remediorum. Ante nuperos de anulis ferreris ad crampum & vertiginem utilibus. Medicamenta ſympathetica varia, vana, laudata. Medicamenta empirica & popularia. Sideritis arvenſis glabra albo flore adverſus atrophiam infantilem. Ad ſcrophulas emplaſtrum ex radice cyclaminis in oleo cocta. De acido & terris atque lapidibus, qui acidum frangunt. De antimonii uſu & medicamentis ex eo præparatis. Mephitides & vapores venenati de terra ſulfurea ſurgentes, in Umbria etiam aves neci dant. Poſt uſum *petræ bezoardicæ mineralis* epidermis decedens. Cæterum pleraque in ſequente opere repetuntur.

Ej. *muſeo di fiſica e di eſperienze medicinali raggionamenti ſecundo li principii di moderni* Venez. 1697. 4. *. Poſt terræ motum ſiculum ſubnati morbi. etiam ani fiſtulæ, & ſpinæ ventoſæ. Terræ alcalinæ medicinales variæ, in Italia inventæ, quas putat balſami vires habere: morbi, in quibus auxilio fuerint, ſigillatim: etiam ad morbum hypochondriacum facere, & ad urinam cruentam. Ludovicus Testi ejuſmodi terram circa Regium reperit; fabuloſa alia omitto. De terra Bairenſi & pulvere *di chiaramonte* ſiculo, utraque in febre ardente & alias ſalutari. Iterum de petra bezoardica minerali lamellata, in febre peſtilente utiliter propinata. De celebri illa terra Lucerina (di Nocera) De fungo (Cynomorio) ſanguinem comprimente. De manna calabrina ſponte ſtillante, & altera ex inciſione manante. A duabus mannæ unciis quinquaginta ſedes & funeſtus eventus. De tarantula corſicana, cujus morſus venenum habet: ei theriacam opponunt, & ſudores cient, vel cucurbitulam ſedi demorſæ adfigunt. De tarantula apula ſaltatrice, quam fabulam popularem duoſque modulos expugnando veneno deſtinatos noſter repetit. Exempla aranei Corſicani & ſardi truculente mordentis. Variæ plantæ, quæ huic malo reſiſtunt. Chamædryos infuſæ potens vis ad rheumatiſmos. Morbus in Sicilia ex terrore naſcens, de icteri nigri adfinitate, febriſve aut diarrhœæ. Volvulus certis temporum intervallis redeuns. Febrium periodi: earum curatio, ſic flatuum, vermium. Canem, qui a vipera demorſus intumeſcebat, præcipitem ſe in aquam dediſſe, ſic convaluiſſe.

Ej. *curioſe Anmerkungen* Lipz. 1694. 12. *. Ex muſæo experimentali phyſico decerpta. De alcali vegetabili *ſanatodos*, quo demorſa a cane rabido animalia curantur, tum febres & colica. De Roſæ eglanteriæ ſpongia (Bedeguar). Centaurio minori, aliis ſcriptionibus. Phthiſis ſanata. Stramonium etiam ſues inebriat. A radice tithymali epithymi fructu ſubita mors. Cæterum mutata ſunt nomina Cl. virorum, ad quos hæ epiſtolæ dantur, quæ numero ſunt XXXIV.

Ej.

EJ. *italiäniſche erfahrne Arzneyquellen in lib. güldner Arzneyſchaz* Edidit EM. KOENIG Baſil. 1704. 8. cum aliis

BOIREL *obſervations ſur les maladies veneriennes* Paris 1674. 12. ASTR. FALC.

EJ. nova editio cui acceſſerunt obſ. *ſur la verole & la panacée mercurielle* Paris 1711.

THIBAULT *cours de chymie augmenté du febrifuge de* SYLVIUS *d'un excellent emetique &c.* Paris 1674. 8. BUR.

P. GUIDE Med. Monſp. *obſervat. anatomiques faites ſur pluſieurs animaux au ſortir de la machine pneumatique* Paris 1674. 12. *. In anatomicis dixi. Symptomata recenſet, quæ ab aëre exhauſto in animalibus ſe extulerunt. Tumor potiſſimum univerſi corporis. Sanguis ex auribus erumpens. Spuma aſperam arteriam replens. Varia impedimenta reſpirationis, eorumque remedia, venæ ſectio, emeticum.

EJ. *traité de la nature du mal vénérien* ib. 1676. 12.

EJ. *expériences, ſur la vertu du vin rouge pour guérir la rétention d'urine, avec quelques obſervations ſur le quinquina* Lond. 1684. 12.

SERCY *inſtructions pour élever toute ſorte d'oiſeaux & traité ſur les maladies des chiens.*

GEORG. BASIL. WITTIG *von Fürtreflichkeit beyder Giftarzneyen der theriaca Andromachi und mithridatii* DAMOCRATIS Nurnberg 1670. 12. B. THOM. 1675. 12. WILL.

J. G. RIEMSCHNEIDER *Bedenken von Viehſeuchen* Quedlimb. 1674. 4. TR.

FIENUS *redivivus oder Aryneybuch die Blähungen und Windkrankheiten zu curiren* Stutgard 1674. 12. *.

JOSEPHI DEL PAPA medici Florentini, REDI diſcipuli.

EJ. l. *intorno alla natura del caldo e del freddo* Firenze 1674. 8. magis phyſicus.

EJ. diſſ. *de noxio vi vernicis indici* Phil. Tranſ. n. 234.

EJ. *conſulti medici* Rom. 1733. 4. 2 Vol.

EJ. *trattati vari fatti in diverſe occaſioni* Firenze 1734. 4. *. De vi venenata vernicis chinenſis. In pullis illitum ulcera feciſſe. Nonnullis hominibus a tractato vernice faciem & manus intumuiſſe cum pruritu & inflammatione. Cum pulli cuti vernix illita fuiſſet, ulcera fecit. De vaporum morbificorum in caput ex inteſtinis adſcenſu. Flatus in caput non poſſe adſcendere, cæterum per nervos cauſam morborum ſurſum poſſe migrare. Contagia fieri particulis ſubtiliſſimis de corpore inficiente exhalantibus. Non poſſe ſecure pronuntiari, certas merces contagium

contagium nunquam perferre, & eorum corporum cenſum a mercatoribus nimium augeri. Rivus, qui in Hetruria lapidea cruſta immerſa corpora obducit, ſtatuaſque, nova marmorea, ejuſdem formæ, vagina includit. De aqua ſalubri, quæ Infanti (CAROLI III) poſſit bibenda curari. Lucerinam ſatis probat. Vina ſalubria. Conſilium ad variolas hujus principis. Conſilia nupera, poſt ea quæ Romæ prodierunt. In temperamento calido & ſicco ſuadet potionem aquæ nucerinæ (Nocera). Sarſaparillæ decoctum ad gonorrhœam cum copioſo potu ejuſdem aquæ nucerinæ. Aſthma convulſivum: etiam hic redit aqua nucerina; victus mitis & vegetabilis. In tuſſi convulſiva adoleſcentis eadem utendum aqua, cum jure carnium tenui, venæ ſectione, pæoniæ radice. Ad vertiginem cum frequente & contumaci tuſſi decoctum radicis Chinæ, & aqua nucerina, & pæoniæ radix.

EJ. *de præcipuis humoribus, qui humano in corpore reperiuntur* Leid. 1736. 8. *. Aliqua pathologica habet admiſta.

§. DCCCVII. DISPUTATIONES.

GOTTFR. SIGM. BIRNBAUM *de dyſenteria* Leid. 1674. 4. *. Pariſiis ab aqua ſapone corrupta oriri.

NICOL. RUYTER *de paralyſi* ib. 1674. 4. *.

ADRIAN DONKER *de pleuritide* ib. 1674. 4. *.

GEORG. OPHOVEN *de rabie canum* ib. 1674. 4.

J. TATUM *de febribus* ib. 1674. 4.

GISBERT. VAN TOL *de gonorrhœa virulenta* ib. 1674. 4. *.

ADRIAN V. RUYMEN *de empyemate* ib. 1674. 4. *.

ARNOLD DE LANNOY *de mania* ib. 1674. 4. *.

JACOB D'OUTRELEAU *de pleuritide* ib. 1674. 4. *.

J. MOEBIUS *de aſthmate* ib. 1674. 4. *.

G. T. RADEMACHER *de arthritide vaga ſcorbutica* ib. 1674. 4.

U. KERMAN *de empyemate* ib. 1674. 4. niſi male legi.

HERMAN BRUYNSTEEN *de inflammatione* ib. 1674. 4. *.

LAURENT. V. GAASBEK *poſitiones ex univerſa medicina deſumtæ* ib. 1674. 4. *.

J. FRID. GIESELER *de calculo veſicæ* ib. 1674. 4. *. Arteria lienalis tophacea, & coronariæ lapideſcenti acerous lapideus circumnatus; calculi veſiculæ felleæ

felleæ ad minimum 120. per alvum egeſti. In femina ulcus renis plurimum puris quotidie fundens.

PHILIPP FERDIN. *van der* VEEKEN *de angina* ib. 1674. 4. *.

GEORG. ARCHIBALD *de catarrhis* ib. 1674. 4. *.

ABRAH. KINKHUYSEN *de chyloſi* ib. 1674. 4. *.

J. SALOM. HATTENBACH *theſes medicæ ex univerſa arte depromptæ* Helmſtatt 1674. 4. *.

HERM. THEOD. TEICHMEYER avi uxoris meæ, *de hydrope aſcite* Erford. 1674. 4. *.

EJ. memorabilis relatio *de fetu tubario* nunc non eſt ad manus.

GOTTFR. THEOD. RADEMACHER *& arthritide vaga ſcorbutica* Jen. 1674. 4. RIV.

GOTTFR. BEYER *problemata circa arteriotomen* Jen. 1674. 4. *.

EJ. *erotematum medicorum de peſte Decades* IV. ib. 1674. 4. RIV.

EJ. *de hemicrania* ib. 1674. 4. RIV.

HENR. RUMPEL *de inedia quorumdam hominum diuturna* Lipſ. 1674. 4. *.

PANCRAT. WOLF *de ictero* Altdorf. 1674. 4. PL.

EJ. HIPPOCRATIS *regulæ de febrium criſibus per abſceſſus*, *eryſipelata &c.* Hall. 1705. 4. RIV.

EJ. HIPPOCRATIS *cautela exemplo Halicarnaſſenſis ſuper venæ ſectione intempeſtiva in phrenitide & delirio febrili* Hall. 1706. 4. *.

EJ. *Hippocratica* προεξευκινησις *declarans orgaſmum purgantia in febribus acutis intempeſtive urgentem* Hall. 1706. 4. TR.

EJ. *de inſomniis* Hall. 1707. 4. HAENEL.

EJ. *auri fulminantis defenſio, purgantis in febribus acutis propter orgaſmum tempeſtivi*, *tutiſſimi* Hall. 1707. 4. *.

EJ. diſp. *ſecundum Hippocratem opinionum medicorum inſomnia adnotantur* Hall. 1707. 4.

EJ. *Tractätgen vom Podagra* . . 1679. MENZ.

GOD. SAND Profeſſor Regiomontanus *de menocryphia* Regiomont 1674. 4. *.

EJ. *de fungo cerebri* ib. 1700. 4. *. & in noſtris *theſib.* chirurgicis utilis adnotatio.

EJ. *rarus ventriculi abſceſſus* ib. 1701. 4.*. puris octo in abſceſſu libræ, ventriculus lardoſus.

EJ. *de effetarum lactatione* ib. 1701. 4. cum exemplo.

HENR. NICOLAI *de lienis obſtructione & reſeratione* Altdorf. 1674. 4. *.

GEORG SIGISM. BETZ *de phthiſi* ib. 1674. 4. PL.

ALBERTUS BENOIT medicus Bernenſis *de dyſenteria* Baſil. 1674. 4. CARRERE.

CAR. CHRISTOPH, EISEN *de comate ſomnolento* Baſil. 1679. 4.

FRANC. PARIS *de tribus conſiliis medicis* ib. 1670. 4. *.

VALENTIN HÜBNER *de Tarantiſmo* Argentor. 1674. 4. *.

FRID. SCHILLING *de approbatione medicorum* ib. 1674. 4. PL.

CHR. FRID. GRUBER *de ſtranguria* ib. 1674. 4. *.

LUDOV. v. HAMMEN *curriculum medicum Monſpelienſe pro doctoratus gradu* Monſp. 1674. 4. ASTR. Tertia quæſtio eſt. E. in curanda lue venerea hydrargyrum guajaco præferendum.

GAB. DACQUET & REN. CHAUVEL *E. venus hyſtericarum medela* Pariſ. 1674.

CL. BERGER & NIC. DE JOUVANCI *E. calidiori impeditoque corpori non metallica ſed ſimplex aqua* ib. 1674.

CL. BIENDISANT & FR. AFFORTI *Non E. pleuritidi ſaphænæ ſectio* ib. 1674.

J. CORDELLE & CL. MARILLIER *E. cephaleæ venarum jugularium ſectio* ib. 1674.

DOM. DE FARCY & NIC. PELLETIER *E. paralyſi ſudorifera* ib. 1674.

J. FERRAND & CL. MARILLIER *E. ad vitam bene ſalubriterque ducendam aqua vino præferenda* ib. 1674.

CAR. MARTEAU *An E. ex morbo convaleſcentibus panis ſpuma cereviſiæ fermentatus ſalubris* ib. 1674.

ANT. LE MOINE & GERM. PREAUX *E. jejunium quadrageſimæ ſanitati innoxium* ib. 1674.

GUID. CRESC. FAGON & NIC. RAVEAU *E. febricitantibus accomodatior diluti in aqua panis, quam carnis elixæ ſorbitio* ib. 1674.

J. DE BOURGES & MARC. ANT. HELLOT *E. non ſtatim a cœna ſomnus* ib. 1674.

GER. PREAUX JUN. & J. B. REN. MOREAU *Non E. ex capillis certum de temperamento judicium* ib. 1674.

§. DCCCVIII.

§. DCCCVIII. Diaria ad A. 1675.

Ad Philos. Transactiones n. 101. Iohnston calculos in veſica bubula ducentos auri ad modum nitentes reperit. Ab aqua forti ſolvebantur.

Christoph. Sand margaritas eſſe animalis ova retenta nec egeſta.

N. 103. Joh Beal de utilitate ſalis communis in conſervanda ovium valetudine, curandiſque morbis. Antimonium crudum ea animalia ſaginat.

N. 106. Medicus anonymus de virgine, quam vulgo pro gravida habebant, quæ demum, cum obiiſſet, hydrope viſa eſt laborare in tunica celluloſa peritonæo circumjecta, quod idem mire craſſum erat.

N. 109. de infante trimeſtri, ſanguinem reddente per naſum, ſudorem capitis, poros manus, pedeſque.

§. DCCCIX. Varii ad A. 1675.

Philipp. Jacob Schoenfeld medici Ingolſtadienſis *de noſologica* Ingolſtatt 1675. 8. Boecl.

Ej. *Tractat von dem Kinderwehe Frais und Hinfallen nebſt eilf Regeln an die Hebammen* ib. 1675. 8. *.

Ej. *ſynopſis medica ſuper pharmacopœam auguſtanam pro præcipuis corporis humani adfectibus alphabetico ordine acc.* Hipp. *jusjurandum* ib. 1677. 8.

Ej. *Hiſtoriarum enarrationum & curationum cum annotationibus theorico practicis* L. I. Ratisbon. 1681. 8. *. Quinquaginta quatuor hiſtoriæ morborum & curationum. Dira arthritis duabus cucurbitulis ſuperata. Vehemens dolor ventriculi a verme erucæ non abſimili, hoc vomitu rejecto ſublatus. Mictio cruenta ſanata data terebinthina cum mollientibus & cicerum juſculo cocta. Variolæ retrogradæ (ut videtur) ſuborta anxietate, vomitu, & clyſtere laxante revocatæ. Senex impotens quotidie ſumtis decem cantharidum granis, ſanguinem mingebat, neque bene medicus terebinthinam ſymptomati oppoſuit. Febris tertiana gravis cum vomitu & alvi fluxu in paroxyſmo, venæ ſectione: alvo ducta, ſalibus mediis ſanata.

Thomæ Meermann v. Schönberg *conſultationes & reſponſiones medicæ ope* Francisci Ignatii Thiermayer *ex variis M. Sc. conquiſitæ, latine verſæ, adnotationibus & remediis auctæ* L. VIII. Ingolſtatt 1675. fol. Ej. propria conſilia, & undique collecta, etiam ex Italia.

Nicolai Franchimont a. Frankenfeld Prof. Med. Primar *nexus Galeno Hippocraticus de paſſione hypochondriaca* Prag 1675. 4. Pl. alium titulum lego. *Theſes medicæ auctoritatibus Galeni & Hippocratis innixas* Prag 1675. 4.

Ej. *lithotomia medica ſ. tractatus lithontripticus de calculo renum & veſicæ* Prag 1685. 8. *. In chirurgicis diximus, ſed medici mere argumenti eſt. Nihil autem propriæ lucis argumento adfundit: credulus ligno nephritico egregiam adverſus calculum vim tribuit, etiam vitro trito, mille aliis abſque ullo experimento ſuo medicamentis. Credulus idem in deſtillando oleo vitrioli dulci ſerpentem in retorta apparere ſcribit.

J. Francisci Siclensis volumen *de rebus medicis, quæ ſunt in quotidiano uſu & quas debent perfecte callere medici & pharmacopœi* Venet. 1675.

Brevis ad materiam medicam in uſum philiatrorum manuductio Lipſ. 1675. 8.

§. DCCCX. J. Mauritius Hofmann.

Mauritii Fil., Profeſſor per multos annos Altdorfinus, plurimas diſputationes edidit. Olim per errorem ei patris aliqua ſcripta tribui, quæ non poterant noſtri eſſe, qui a 1657. neque prius, natus ſit.

Ej. *de paroxyſmis frequentioribus & vehementioribus ſ. febrilibus, aſthmaticis, epilepticis, colicis & hyſtericis* Altdorf. 1675. 4. *.

Ej. & Ayrer *de differentiis alimentorum & medicamentorum* Altd. 1677. 4. *.

Ej. *de aëroteria ſ. microcoſmi æolia* 1680. 4.

Ej. & Cramer *æger aſthmate laborans* 1681.

Ej. *de carie oſſium* 1681. 4. *.

Ej. & Zollikofer *de dolore in genere* 1682. 4. *.

Ej. *linguæ ſtatus naturalis & præternaturalis* 1682.

Ej. & Kornmann *de anorexia* 1685. 4. *.

Ej. *de cuticula & cute* 1685. 4. *. cum earum morbis.

Ej. *de medicamentis martialibus* 1685. 4. *.

Ej. *de odoramentis & ſuffimentis* 1686. 4. *.

Ej. *de pericardio* 1690. 4. *. cum hiſtoria morboſa.

Ej. & Unzelmann *de ſalivatione mercuriali* 1692. 4. *.

Ej. *de aere morbifico* 1694. 4. He.

Ej & Melch. Conradi Cramer auctoris, *diluvium microcoſmi particulare de hydrocephalo* 1695. 4.

Ej. *ptarmographia phyſiologico pathologico therapeutica* 1710. 4. He.

Ej. *ſciagraphia methodi medendi primis deſignata lineis* 1713. 4. *.

Ex

Ex *diſputationibus* XX coaluerunt *diſquiſitionis corporis humani anatomico pathologicæ ſpecimina* XIII. Nurnberg. 1713. 4. *. Partes corporis humani deſcribit, deinde earum morbos exponit, collectis adnotationibus bonorum ſcriptorum uſus, etiam nonnullis ſuis, ad RIOLANI fere modum & MOLINETTI.

EJ. *ſyntagma pathologico therapeuticum ad* J. HARTMANNI *praxin chymiatricam cum adnexis proluſionibus de ſelectu remediorum* Norib. 1727. 4. Lipſ. 1728. 4.

EJ. *διατυπωσις praxeos chymiatricæ* HARTMANNI Lipſ. 1725. fol.

EJ. *Inſtitutiones medicæ* 4.

EJ. *acta laboratorii Altdorfienſis*, etſi plurima feterunt ad medicamentorum cognitionem, alias tamen dicentur.

Epiſtolæ aliquæ cum SCHELHAMMERIANIS.

Multa etiam habet in E. N. C.

ID. E. N. C. *Dec.* II. *ann.* III. *obſ.* 26. A venæ ſectione ſynoviæ fluxus cum febre hectica, ſtypticis & plumbeis ſuppreſſus; ulcus, ut puto, vaſculi lymphatici.

Obſ. 27. Sudor ſub axillis a corporis exercitatione, accurate miniatus.

Ann. IV. *obſ.* 154. in puerpera magna & periculoſa uteri hæmorrhagia.

Ann. V. *obſ.* 207. Amnios humana hydatidibus plena.

Obſ. 208. Spina bifida, plena humore limpido coagulabili, aperta parvo oſtiolo, & feliciter ſanata, adſtringentibus impoſitis.

Obſ. 209. Puella ſugere impos, quod obſtetrix pollice reprimente umbilicum læſiſſet.

Obſ. 220. in meliceride ſupra aurem capillorum glomer.

Ann. VI. *obſ.* 164. partus repetitus hydatidum.

Obſ. 166. noctu vena cephalica manus rupta, cum inſigni hæmorrhagia, & poſt aliquot menſes ſanguinis per os & anum funeſta rejectio, manifeſtum plethoræ documentum.

Ann. VII. *obſ* 243. quantum video internis medicamentis ſanatus teſtis tumidus.

Obſ. 244. poſt dolorem ſub dextro hypochondrio calculi bilioſi per alvum egeſti.

Obſ. 246. cartilago primiparаrum oſſibus pubis interpoſita mollis & ſpongioſa.

Ann. VIII. *obſ.* 186 puer aquis merſus ſponte ad vitam rediit; cum ſubnatæ eſſent convulſiones, tamen reſtitutus.

Obſ. 188. Acini hepatis gallinacei lapidei.

E. N. C. *Dec.* III. *ann.* I. *obſ.* 139. Ex vociferatione vomitus ſanguineus ſanatus.

Ann. II. *obſ.* 207. Paralyſis ſcorbutica etiam cum ſenſu partim diminuto, partim ſublato, calidis & lignorum decocto ſanata.

Ann. III. *obſ.* In femina hyſterica convulſiones & varia mala demum ſuperata. Fæces alvi acidiſſimæ (melle uſa fuerat).

Obſ. 157. in viro ſcorbutico dolor brachii vehemens & mors apoplectica.

Obſ. 158. in femina hyſterica cephalæa vehemens, convulſiva, & tertio die invaleſcens, abſorbentibus medicamentis (ex hypotheſi) ſuperata.

Ann. IX. X. *obſ.* 58. In fulgurati cadavere nulla fere læſio adnotata.

Ann. 59. Ulcus inguinis ſanioſum, utero inſonte. Tumores in abdomine ſteatomatici & hydatici; in pectore hydrops.

Obſ. 60. decedentes per diarrhœam pelliculæ, quas noſter pro muco coacto habet.

Obſ. 176. Spina ventoſa, de qua oſſicula deciderunt, etiam femoris particulæ, tamen ut ambularet.

Cent. IV. *obſ.* 109. Pila in ventriculo damæ.

Obſ. 3, Placenta veſicularis multorum ſanguine decedens.

Cent. VI. *obſ.* 44. Peſſus cruſta lapidea obductus.

Obſ. 45. cum multi pili cum lotio emingerentur: calculus veſicæ pilis circumvolutus.

Obſ. 46. a quatuor baccis mezerei hypercatharſis.

Obſ. 47. Mola polypoſa cum ſanguine expulſa.

Cent. VIII. *obſ.* 27. in femina tabida mors ſubita. In rene abſceſſus, alius in aortæ ſede; in utero & in glandulis meſentericis ſcirrhi; ovarium purulentum.

Obſ. 28. ante arthritidis invaſionem dolorifica contractio muſculorum Pſoæ & iliaci interni.

Obſ. 29. a lapſu epilepſia funeſta, cum os frontis fiſſum eſſet.

Obſ. 31. in parotide tumor & ſcirrhoſus & œdematoſus,

Cent. X. *obſ.* 28. Amauroſis ex oculi vulnere ſanata.

Obſ.

Obſ. 32. ab infuſo pomi colocynthidis hypercatharſis.

Vol. I. *obſ.* 98. in hydropico ſcirrhus in pancreate & in hepate bullæ aquæ limpidie.

Obſ. 99. Iſchias emplaſtro ſubito ſublata.

Obſ. 100. Cachexia ſanata, etiam recidiva.

Obſ. 213. Hydrops in ipſo pulmone uberius deſcriptus.

Obſ. 214. Foveolas variolis ſuccedentes evitari aut deauratis, variolis aut plumbeo unguento illito.

Obſ. 99. Iſchias ſubito emplaſtro ſublato.

Obſ. 100. Cachexia ſanata, etiam cum recidiva rediiſſet.

Obſ. 213. Hydrops ipſius pulmonis uberius deſcriptus, tuſſis ſicca perpetua, anhelitus difficilis, gravitas, febris. abſque fluctuatione.

Obſ. 214. a linimento lithargyrato impedivi variolarum foveolas aut illito unguento plumbeo.

Ad prelum aliqua præparaverat. Notas ad monita Waldſchmidii, ſciagraphiam inſtitutionum medicarum, Pauli Barbette chirurgiam.

Vita viri reperitur in E. N. C. *Vol.* II.

§. DCCCXI. Urb. Hiaerne.

Urbanus Hiaerne Archiater Sueciæ & Provinciæ Præfectus *Landhöfding* chemicus. Idem apud Birch T. III. p. 5. agit de ſuſcitandis ſubmerſis. In Finnia poſt triduum ſubmerſos convaleſcere. Aquam omnino in pulmonem recipi periculum vero ſupereſſe, ne æger ſanguinem vomat, certo periturus. Magno labore hominem ſubmerſum in dolio convolvunt, ut aqua liberent. Convaleſcentes ſtupidos fere manere. Exemplum hominis poſt triduum ſub aquis tranſactum ſervati.

In E. N. C. *Ann.* IV. V. obſ. 166. Hydropicus ut putabatur, cui medicus quadraginta grana gummi guttæ dederat, a morte compertus eſt, enormi in meſenterio tumore laborare, glandulas ventriculi tumidiſſimas habere.

Idem a. 1683. Holmiæ 8. edidit *lilla wattu pröfware* ſive acidularum Sueciæ deſcriptiones, cum ſanationum teſtimoniis.

Ejuſd. de xylobalſami uſu & virtute Stockh. 1711. 8. 1720. 8. Arcanum balſami vendebat.

Ej. *analyſis lichenis islandici* Holm 1744.

Ej. epiſtolæ ad Schelhammerum.

Ej. *de aquis medicatis in Medeby*, primo in Suecia cognito fonte acidulo. Earum

Earum utilitatem a. 1678. detexit, quas Regina potaverat, quibus etiam gibbus ſanatus ſit.

Ej. *brevis manuductio ad fontes medicatos, & aquas minerales ſolerter inveſtigandas, rite probandas, ex arte adplicandas* Holm. 1707. 12. *. In uſum Norvegiæ. Primus in Suecia chemiæ accuratiori ſe dedit, multum LISTERUM imitatus ſal calcareum & natrum in acidulis detexit. Aquas in ſeptentrione non minus bonas eſſe, quam in auſtralibus regionibus. Alii fontes Sueciæ, quos Noſter deſcripſit. Conditiones acidularum. Limpidas eſſe, loco provenire elato, inſecta non ferre, intra noctem non turbari, odore eſſe ſulfureo penetrante, valde leves, bullulas fundere, abſque noxa copioſe bibi, meliores eſſe, quæ lotium cient; quæ alvum deponunt, eas ſaporem & odorem facile mutare. Dari & ſubdulces lacteolas aquas: dari & elementis conſpicuis non divites, & tamen in medicando efficaces. Non diminui per æſtivos calores. Meliores eſſe, quæ cum gallis colorem faciunt purpureum; deteriores quæ nigrum, mere ferreæ. Reagentia, quæ vocantur, parum in vulgus eo ævo nota. Qui morbi, quibus ab elementis ſuperentur.

Acta Chemica holmienſia recuſa Holm. 1753. 8. *. cum notis WALLERII. Tomus I. in chemicis dicetur.

In *tentaminum chemicorum in laboratorio holmienſi peractorum* Tomo II. Holm. 1753. 8. *. Farmicarum acorem, deinde ſalem volatilem alcalinum, duoſque liquores intermedios deſcribit. Salem volatilem ab igne formari, neque prius adfuiſſe contendit. Vires laudat analepticas. Analyſes numeroſæ plantarum alias dicendæ, & de alcali fixo in corporibus præexiſtente. De acore univerſali aeri ſalubritatem præbente, unde Fahlunenſis aeris bonitas, & incolarum longævitas.

§. DCCCXII. LUCAS SCHROECK Filius.

LUC. SCHROECK jun. Præſes Academiæ N. Cur.

Ej. *de moſcho* diſputatio SCHENKIO præſide, noſtri ut puto, opus eſt.

Ej. *diſpenſatorii auguſtani vindicatio* Augſp. 1673. 4.

Ej. *pharmacopœa auguſtana reſtituta ſ. examen animadverſionum in pharmacopœam auguſtanam & mantiſſam* ZWELFERI Aug. Vind. 1675. 4.

Ej. *defenſio pharmacopœæ auguſtanæ adverſus* F. HOFMANNUM, PHILONEM NASTURTIUM & SCHMUZIUM Aug. Vind. 1675. 4.

Ej. *pharmacopœa auguſtana renovata* ib. 1684. fol. 1695. fol 1715. fol.

Ej. *memoria Welſchiana ſ. Hiſtoria vitæ* G. H. WELSCHII ib. 1678. 4. *.

Ej. *Hygieja auguſtana ſ. memoria ſecularis collegii medici auguſtani* Aug. Vind. 1682. 4. *. Nomina omnium, & de vita OCCONIORUM atque GASSERI.

Ej. *continuatio progreſſus Academiæ naturæ curioſorum* Nurnb. 1689. 4. *.

Ej. calculi equini E. N. C. *ann.* IV. V. *obſ.* 167.

Ann.

Ann. IX. X. *obſ.* 92. In ſene calculoſo, ut putabatur, nullus in gangrænoſa fellis veſicula calculus repertus, ſed ren alter totus conſumptus.

Obſ. 93. Homo a volvulo exſtinctus; pars inteſtini ilei gangrænoſa, valide ſupra ſtricturam dilatata.

Obſ. 165. bufo per ulcus excretus.

Dec. II. *ann.* II. *obſ.* 13. Ren & ureter urina turgidi, cum iſte ureter ad veſicam clauſus eſſet.

Dec. II. *ann.* III, *obſ.* 13. In ſarcocele ſuppurata oſſiculum multis eminentiis aſperum, eo extracto vulnus clauſum.

Obſ. 20. a catarrho hydrocele, cataplaſmatibus & catharticis ſanata.

Ann. IV. *obſ.* 173. Pila cortice lamellato lapideo, in cervicapra.

Obſ. 174. in capra podagra & exoſtoſes.

Obſ. 175. Raphani eſu ſanatum aſthma ſiccum, convulſivum.

Ann. V. *obſ.* 246. Amauroſis. A morte ventriculi cerebri plurimo limpido liquore repleti.

Obſ. 247. Purgante valido medicamento ejecta materia fætida, ſic amauroſis ſublata.

Ann. VI. *obſ.* 240. Urina retenta, die nono ſpiritus ſalis uſu liberata.

Obſ. 241. & die duodecimo ſale ſuccini cum cataplaſmatibus.

Ann. VIII. *obſ.* 232. Ex dyſuria tabidus: corpore exſangui: renes pure ebrii, veſica exulcerata, calculus, quem exſpectabant, nullus.

Obſ. 233. Saccus enormis lamellatus & hydatides variæ molis; uterus ſanus.

Ann. IX. *obſ.* 230. poſt immanes capitis dolores ſuturæ capitis diſceſſerunt. Malum tamen ſanatum eſt.

Dec. III. *ann.* I. *obſ.* 165. Hydrops, fluxus hepaticus, mors. Veſicula fellea inanis, in hepate ſteatoma.

Obſ. 226. tumor enormis brachii.

Obſ. 227. Inciſio iſchuria defuncti: veſica lotio diſtenta, oſtium a calculo obturatum, tum a glandula proſtata duriori.

Ann. III. *obſ.* 188. In tabidæ pulmone tubercula & veſiculæ pus fundentes, ulcera, calculi.

In appendice adfert de morbis in Germania epidemicis a variis ſodalibus communicata Valentino, Hardero, Gahrliep aliis. Breviter omnes.

Sic ad a. 4 epidemia catarrhalis, deinde eryſipelacea, & malæ variolæ.

Ib. *obſ.* 115. Caput enorme hydrocephalicum.

Obſ. 117. de miraculoſo BUTLERI lapide aliquæ hiſtoriæ. Qui eum vendiderit Pſeudo Helmontius. Vitriolicæ erat progeniei.

Obſ. 118. tabidus, cui vomica pure plena, ſimile quid in pericardio.

Ann. V. VI. *obſ.* 147. In colica convulſiva valde dolorifica cum alvo obſtructa, hydrargyro vivo ſex diebus continuis deglutito, demum alvus liberata, malum ſublatum.

Obſ. 299. ex alvi obſtructione longa, ſumptis fruſtra pilulis, mors, etſi alvus reſerata fuerat, dato hydrargyro & clyſteribus; eo enim malo recidivo æger periit. Colon in immenſum dilatatum, & in ileo ſcybala plurima, & una hydrargyrus. Denique tumor in recto inteſtino mortis cauſa.

In *appendice* conſtitutio epidemica Auguſtana. In variolis, contra noſtri ſpem, hæmorrhagia narium innocens. Febres intermittentes cortici peruviano ceſſuræ, etſi noſter doſes nimis exiguas nominat. Febres petechiales minus funeſtæ, quibus noſter theriacalia & antidotos opponebat. Inde conſtitutio anni 1698 Adjectæ Baſilienſis HARDERI perbrevis, G. CASIMIRI GAHRLIEP. S. S. ANHORN. CAR. RAYGER.

EJ. epidemiarum in Germania hiſtoria pro a. 1699. 1700. Angina notha hiberna, Febris hecticæ ſimilis. Æſtate petechiales multis hominibus funeſtæ. Sub autumnum diarrhœæ, etiam occidentes. Initio 1700 aſthma infantibus funeſtum. Æſtate iterum febres petechiales, etiam cum vermibus. Una prodierunt C. GAHRLIEP. J. JAC. HARDER. RUD. JAC. CAMERAR. AMBR. STEGMAN epidemiæ.

In *Dec.* III. *ann.* 9. 10. Appendice iterum Conſtitutiones epidemicæ Auguſtanæ ad a. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. Dyſenteria facile cedens adſtringentibus, opio. A. 1701. Febris petechialis multos mortales occidit, icterus etiam frequens ſæviebat, tunc dyſenteriæ, qua & ipſe auctor laboravit.

§. DCCCXIII. VARII.

Neſcio quo reponam JOHANNIS LOCKE opera, medici, *Sydenhamii* amici, cujus etiam conſiliis GUILIELMUS III. (*a*) uſus ſit, non quidem valde clinici.

In ejus l. de educatione puerorum, ſæpiſſime recuſo, conſilia medica repe-riuntur

(a) *Phil. Tranſ.* n. 43. ſi recte lego.

riuntur ad CELSI fere ſaporem, ut dure naturam tractare doceat. Nuper recuſus eſt Lond. 1772. 8.

In *Phil. Tranſ.* n. 230. de cornubus etiam ad quatuor unciarum longitudine ex digitis productis: Alia concrementa cornu de dorſo manus. Radix unguis ſenſit, ungula animalis inſenſilis eſt.

GONZALO BUSTOS *de* OLMEDILLA *de monſtro horrible de la Græcia mortel enmigo del hombre* Lisboa 1675. 8. C. de V. Videtur in HIPPOCRATEM ſcriptum eſſe, barbaris auxilium negantem.

MICHEL TOGNI *raccolta delle ſingolari qualita del caffé* Venez. 1675. 12.*. Miras narrat ſui potus virtutes: in Turcia ob ejus potus frequentiorem uſum podagram, calculum & hydropem ignorari. Inſerta eſt DOMINICI MAGRI epiſtola anni 1667. Romæ edita a. 1671. cum epiſtola medici Raguſini.

EUGENII MICHETI *lexicon botanicum* Rom. 1675. 12. SEG. ob vires medicatas.

GUERIN *methode d'éléver les enfans, ſelon les regles de la médecine, regime de vivre des veillards, & un traité de la goutte* Paris 1675. 8. BUR.

NOEL FALCONET longævi medici, *la methode de M. de Lucques ſur la maladie de Madame du Gué* Lyon 1675. 4.

EJ. *ſyſtême des fievres & des criſes ſelon la doctrine d'Hippocrate, des fébrifuges, des vapeurs, de la goutte, de la petite verole, de l'éducation des enfans, de l'abus de la bouillie* Paris 1723. 8. *. Grandævi ſenis labor, HIPPOCRATEM ardenter admirantis. In febribus deſpumatione aliqua heterogenei quid de ſanguine expelli. In febribus malignis in aere virus eſſe: mutato loco ſanatos, qui jam principia mali ſenſerant, capitiſque dolorem. Theoriam acidam ſecutus, hic ſales dat volatiles. Se hominem ſuſcitaſſe, quem jamjam erant ſepulturi. In gravidarum & puerperarum morbis venam pedis abſque ullo metu ſecat. De alendo infante, abſque pulte & abſque lacte atque nutrice. In morbillis ad liberandum pulmonem venam ſecat. In variolis fermentum eſſe, ut noſter ſatis Chinenſibus adſentiat, qui id fermentum in ultimis guttulis ſanguinis funiculi umbilicalis quærunt. Vidit, & ſæpe, variolas die 21 redeuntes. In magna febre venam ſecat, etiam in octenni puero; & undecies cum ſpiritus difficulter traheretur. Jus carnium dabat, cum parvo pulſu jus viperarum, ipſumque in deterrimo caſu ſalem viperinum. Anodyna rejicit. Contra variolarum inoculationem. In febribus intermittentibus primus in Gallia pater auctoris corticem dedit; in pertinacibus febribus & quartanis dat emeticum, ita recidivas am putat. In aſthmate venam ſecat, dat diluentia, viperarum jus, marrubium, jubet petum manducare. Quæ calculos quadrangulares ſputo reddebat. In peſte contagium non niſi ex proximo inficere, perveſtes, lanas; ſic phthiſin: per exempla. Contra vermiculorum theoriam. Pater in peſte viperis utebatur, non vero theriaca, ob opium admiſtum. Cauſas ex-

plicat ex HIPPOCRATE *de morbis*, neque tamen dies criticos perinde metuit, nam venam ſecat & purgat præſente orgaſmo: & in rege venam pedis ſecari juſſit. Malum hyſtericum eſſe a glandularum obſtructione, iſtiſque tumoribus reſectis ſæpe tolli.

SEIGNETTE fratres fuerunt, prior medicus Rupellenſis, alter pharmacopola. Hi cum ex ſoda mite medicamentum purgans præparaſſent, pluſculis libellis inventum aut propoſuerunt, aut defenderunt, neque enim revelarunt, etſi ſcriptio nunc vulgo nota eſt.

Les principales utilités & l'uſage le plus familier du véritable ſel polychreſte de M. M. SEIGNETTE Rochelle . . . . 4. *. Modus ut quiſque pro ætate a tenera retro infantia tuto eo medicamento utatur. Suum ſalem novum eſſe. Non eſſe ſalem vulgarem polychreſtum ex ſulfure paratum & fixo alcali. Analyſes ſui & ſpurii ſalis. Sui excellentiam Rupellæ vulgo notam eſſe.

La nature, les effets, & l'uſage du ſel alcali nitreux de M. SEIGNETTE *apothicaire* 4. *. Ejus doſis ad 18 grana definitur, ejus utendi modus. Ad indigeſtiones ventriculi, ad alia mala valere.

La nature, les effets & l'uſage du ſucre de mars de M. SEIGNETTE 4. *.

EJ. *le faux ſel polychreſte, les utilités de la poudre polychreſte du dit & apologie de ſon ſel polychreſte, par un médecin* la Rochelle 1675. 8. *.

NICOLAI LEMERY inter priores chymicæ ſectæ inſtauratores, tamen ut in pharmaceuticis fere ſe contineret & nimium admiſceret ratiocinii, & in paucis corporibus indagandis laboraret. Prima editio *du cours de Chymie* eſt Paris 1675. 8. aliæ 1677. 12. 1679. 12. 1682. 12. 1683. 12. 1690. 12. 1701. 8. Avign. 1751. 4. Bruxelles 1747. 8. Alias ſuo loco dicemus, & de BARONIANA ſeorſim agemus. Coram nobis eſt undecima Leid. 1716. 8. *. cum titulo *cours de Chymie, ou manière de faire les operations qui ſont en uſage en médecine;* Medicamentorum ergo præparandorum modum docet, doſes vireſque medicatas; has nimis liberaliter ornat. Monita ſua ad encheireſes adſpergit. Interſperſit adnotationes nonnullas proprias, ut muris a ſcorpio enecti, quem ipſum alius mus devoravit, nihil inde mali paſſus; Fraudes operarum: qui pro abſinthii ſale veneat, totum alium eſſe, exque alumine & nitro miſceri. Experimenta phoſphori, novi tunc quidem inventi.

EJ. *Dictionaire des drogues ſimples* Paris 1698. 4. 1714. 4. 1737. 4. cum acceſſionibus filii LUDOVICI & ANTONII *de* JUSSIEU & Roterdam. 1727. 4. *. Venet. 1751. fol. Germanice Leipz. 1721. fol. Medicamentorum ſimplicium deſcriptiones, doſes, vires medicatæ, vulgata fere omnia.

EJ. *pharmacopée univerſelle, contenant toutes les compoſitions de pharmacie qui ſont en uſage en médecine avec un lexicon pharmaceutique* Paris 1698. 4. 1748. 4. 1754. 4. *. 1759. 4. Haag 1763. 1764. 4. & Amſterd. 1716. 8. 1740. 8. 1729. 8. Italice

Italice Venet. 1720. f. In principio generalia aliqua, lexicon vocabulorum in pharmacia uſitatorum. Inde vulgares pharmaceuticæ operationes ſecundum formas medicamentorum, encheireſes, exempla, præparationes inde medicatentorum ſimplicium celebrium, formulæ.

Ej. *traité de l'antimoine, contenant l'analyſe chymique &c.* Paris 1707. 4. *. Paulo laborioſius opus, quam vulgo eo ævo ſcribebatur, ut omnia antimonii menſtrua exponeret, doſes & encheireſes expenderet Medicamenteriam vim paſſim ad propria experimenta deſcribit. Eſſe tamen quibus crudum vomitum movet: aquam cum eo metallo decoctam nihil facere, cum acidulis tamen miſtum fermentum calefacere. Sulfur auratum ex blandiſſimis eſſe emeticis. Pilulæ antimoniales non purgant, niſi deorſum & fragmentum ſumtum plus facit, quam integra pilula.

Ej. in *hiſtoire de l'Acad. des Savans* 1701. de infante quinquemeſtri, perpetuo cæruleo ſudore lintea tingente.

Alius eſt medicus Hemeri Burdigalenſis, in *Zod. Gallico* ſæpe citatus, cujus eſt *Récueil de ſecrets & curioſités de la nature* Lego alium titulum *Récueil des plus beaux ſecrets de médecine pour la guériſon de toutes ſortes de maladies* Paris 1676. 12. 1713. 12. 2 vol. 1737. 12. 4 vol. 1741. 12. 4 vol. *B. Bot.* I. p. 580.

J. Charpentier *de l'état préſent de la chirurgie . . des abus qui ſe commettent dans la médecine* Paris 1675. 12.

Der ſorgfältige Medicus, oder Anweiſung wie ein jeder ſich ſelbſt nöthige Medicinmittel verſchreiben kann Oſnabrugg 1675. 4.

Sebastiani Aibini V. D. M. *Bericht und Handgrif wie man mit den Perſoſonen ſo in äuſſerſter Waſſersgefahr gerahten umgehen ſoll* . . . . 1675. 8. *. quæ ſecunda eſt editio. Ut aqua exprimatur, debere corpus hominis ſubmerſi alterne ita comprimi, ut reſpirationem imiteris. Convaleſcens ne in dorſum reclinetur. Vomitum cieri inſerto digito. Exempla aliquarum ſanationum.

Ordnung des collegii medici u. der Apotheker Strasburg 1675. fol.

Conſilium wegen der epidemiſch oder recht hizigen Fiebern 1675.

Kurzes Regiment u. Inſtruction wegen der in der Nachbarſchaft ſich ereignenden Seuche der rohten Ruhr M 1676. 8.

Henrici Cellarii *Bericht vom Scharbok* Halberſtätt 1675. 12. *. Calidus ſcorbutus datur & frigidus. Inter viſcera plurimum peccare lienem, tum pancreas, cujus ſuccus præter naturam acerbus reddatur. Medicamentum ex lumbricis ſæpe profuiſſe, ſed alias tamen nocuiſſe, cum ſudorem nimium cieat. Herbæ antiſcorbuticæ.

EJ. *von vermeinter Mutterbeſchwerung* ib. 1677. 12.

PETER BURGER *candidatus chirurgiæ* Kœnigsberg 1674. 8. Hanover 1692. 8. aliquatenus huc facit.

J. HUBERT's *corner ſtone towards building of a new college that is to ſay a new ſeat of phyſicians in London* Lond. 1675. 4. HALL.

. . . . TRYER *daughter of* THOMAS O DOUDE *Vindication of the woman's phyſician being a vindication of* THOMAS O DOUDE *phyſician and chemiſt againſt the calumnies of* HENRY STUBBE Lond. 1675. 8.

FRANCISCI *van* STERREBECK *tonneel der campernaljen* Antwerp. 1675. 4. 1712. 4. *. Collectanea quidem, proprias tamen etiam hiſtorias habet infortuniorum ab uſu fungorum ortorum. Inde vomitus, diarrhœa, ſopor, & mortes, aut tarda convaleſcentia. Tres alii vehementiſſime ægrotaverant, ut tamen ſervari potuerunt. Paſſim alia ad plantas venenatas adnotat.

EJ. *horti cultura* Antw. 1682. 4. 1712. 4. *. in qua & aliæ arbores ſemper viventes tractantur. In botanicis dictus eſt. Indoctus omninò, qui HERODIANUM de imperatore CONRADO ſcripſiſſe dicit.

§. DCCCXIV. DIARIA ad a. 1675.

In *Phil. Tranſ.* n. 112. J. SWAMMERDAM de volvulo ex rupto meſenterio, quod inteſtinum ileon ſtrangulabatur ad funiculi modum.

N. 117. JESSOP de mephitide fodinarum metallicarum. Prima ſpecies mortales exſtinguit; altera grato odore eſt; tertia in lacunari cuniculi quaſi ſuſpenſa, ſi diſſiluerit foſſores enecat, quot quot in vicinia mali fuerint.

BERNHARDUS BELOW Suecus.

Obſ. 22. Herbæ vermicularis (Sedi acris) manipuli octo in cereviſiæ veteris libris octoginta coquantur, ut aqua ad dimidiam conſumtur, ejus decocti quotidie aut alternis diebus de duas quatuorve uncias, & vomitu excitato ſcorbutum ſuperabis. Multa exempla ſua adducit: ulcera etiam ſcorbutica extus admota eadem cereviſia ſanabat.

Obſ. 23. Cum dextrum latus paralyſis teneret, ſiniſtrum mira convulſione circum agebatur, quam noſter hactenus levavit.

PETRUS SPECHT, pariter Regis Seciæ medicus.

Obſ. 25. in ſubito mortuo pulmo alter conſumtus, pericardium, ſic enim voces obſcuras interpretor, ſanguine plenum (a rupto ut puto, corde manante).

DANIEL WINKLER medicus in Sileſia.

Obſ. 30. cum vomitu ſanguinis duas maſſas carneas expulſas fuiſſe hepatis ſimiles, quæ elutæ perſiſterent. Inde funeſtus hydrops.

Obſ. 34. Sanguis per urinam, deinde pus. Inde abſceſſus renis in lumbis erupit, is cum ad ſanitatem perductus fuiſſet, æger nihilominus interiit.

Obſ. 49. Menſibus ſuppreſſis ſanguinis vomitus ſucceſſit, ceſſavit idem, cum menſes reſtituti fuiſſent.

Obſ. 56. ſanguinis grumus, vermis ſimilis, per urinam.

Godofr. Christian Wincler, & ipſe in Sileſia medicus.

Obſ. 90. Magna ad ſex libras hæmorrhagia ſanguinis de naribus manantis, cucurbitula ad hepatis ſedem admota ſuppreſſa, quod auxilium & alias noſter efficax expertus eſt, cum fruſtra vena incideretur.

Obſ. 92. Cum V. D. M. inter perorandum hæſitaret, vocem recuperabat antidoto & radicis ari, atque caſtorei momento ad linguam illito.

Obſ. 95. Sputum purulentum ſanguine tinctum cum febre colliquativa & ſpiritu difficili: tantum malum ſolis vulgatis pectoralibus herbis ſuperatum fuiſſe.

Obſ. 97. Alvus adſtricta ſoluta egeſta maſſa carnea renis ſimili.

Obſ. 100. a variolis ſpina ventoſa, ſanata ſumto lignorum decocto, ulceribus aqua calcis ablutis.

Obſ. 103. fluor albus per adſtringentia ſuppreſſus, inde ſcrofulæ, tuſſis perulenta, febris hectica, mors.

Obſ. 106. Vulnus, inde abſceſſus hepatis, clauſo abſceſſu hydrops aſcites facile ſanatus.

Obſ. 108. Iterum a variolis pædarthrocace funeſta.

Obſ. 110. a febre maligna ſurditas, ſanata fumo tabaci & cucurbitulis pone aures adfixis.

Obſ. 111. Duæ maximæ petechiæ quaſi cauterio inuſtæ fuiſſent, & relicta eſchara; felici eventu. (In febre maligna idem vidi malum, ſed funeſtum).

Obſ. 112. Undecimo die iſchuria ſublata, prodeuntibus cum octo libris urinæ lapillis.

Obſ. 113. Morbus niger, cum maxima ſanguinis jactura ſæpe repetitus, cum jam hydrops videretur ſucceſſurus, feliciter ſanatus amarorum uſu.

Obſ. 114. Volvulus cum fæcum vomitu, prunorum putridorum libris ſex egeſtis ſolutus.

Christian Menzel, archiater Brandenburgicus, vir polymathos.

Ann.

Ann. VI. VII. *obſ.* 78. Sudor a rhei uſu flavo colore tinctus.

Ann. IX. X. *obſ.* 181. Renes calculoſi, purulenti, & una fellea veſicula calculis plena, ſupra quingentos.

Obſ. 82. Caſei magna fruſta, cum non aliter poſſent, de ano digitis extracta.

Dec. II. *ann.* I. *obſ.* 32. Secundæ abſque noxa retentæ, poſt IX. menſem rejectæ, ad pellis modum ſiccatæ: melius adeo relinqui in utero, quam cum periculo evelli.

Obſ. 33. In cerebro damæ levis calculus tophaceus fabæ magnitudine.

Ann. II. *obſ.* 57. Ruſtico plurimos inde dolores patienti, vermes numeroſos de auribus extraxit vivos, cum in ulceroſas aures muſcæ ova depoſuiſſent.

Dec. II. *ann.* III. *obſ.* 14. In Marchia Brandenburgica femina crure altero monſtroſo, tumido, ut malabarici hominis pedem elephantinum ſuperaret, ſanata potu aquæ Freyenwaldenſis.

Obſ. 15. Senex 120 annorum, & alter ejuſdem ætatis, uterque anno ætatis 118 novos dentes protruſit, argumento hominem in univerſum longiori vitæ deſtinari.

Ann. IV. *obſ.* 62. Infanti catarrho ſuffocativo exſtincto pituita craſſiſſima aditum laryngis obſtruxerat.

Obſ. 163. in funeſta iſchuria urina fluxit & de naribus, & de ſecta vena. Renes calculis pleni.

Ann. V. *obſ.* 42. Dyſenteriæ ſtypticis ſuppreſſæ, ſucceſſit ſphacelus pedis funeſtus.

Ann. VIII. *obſ.* 193. eryſipelas exulceratum.

Obſ. 197. ex uſu mytulorum convulſiones, & alia ſymptomata, ut tamen ſponte evaneſcerent. Vita viri exſtat in *Act. Berolin.* T. II.

J. Frid. Huldenreich.

Dec. II. *ann.* IV. V. *obſ.* 219. tumor in ſede hepatis cum vomitu aliiſque malis: hepar erat, quatuordecim librarum pondere, ulcuſculis ad triginta, qualia dum vivebat, per umbilicum pus fundebant. Caro renum tota conſumta.

Obſ. 220. atrociſſimi & ſubinde redeuntes abdominis dolores: vir qui ſe putaret ſerpentem egeſſiſſe, aliumque in corpore alere, poſt 34 annum hydrope exſtinctus. In veſicula fellea calculus rotundus quaſi pedatus.

Obſ. 221. innumerabiles in pulmone calculi.

J. Adolphus Kohn.

Obſ. 222. Caput fetus totis ſeptem annis in utero retentum, demum per particulas egeſtum.

Dec. II. *ann.* IX. X. *obſ.* 22. Mola inmenſa reſpirationem coercens viginti librarum, ſpiritu ſalis ammoniaci expulſa.

Obſ. 101. ex lapſu, quo lumbi contuſi fuerant, urinæ retinendæ poteſtas amiſſa; ſolamen in machina ab Hildani inventoſa.

Obſ. 102. urina ad diem 17 retenta; halitu jam urinoſo. In cadavere ren dexter minimus, inque eo grumus ſanguinis; vaſa ejus renis a materia cartilaginea arctata.

Dec. III. *ann.* IX.X. *obſ.* 76. Obſtructio hepatis & meſenterii pertinax, ut vires & ciborum coctio laborarent, cum intumeſcentia univerſi corporis, ſiccitate oris, ſiti, vomitu bilioſo, dolore hypochondrii. Hæc mala ſale volatili tartari ſuperata.

Obſ. 77. Infuſa in ſcabioſi hominis venam eſſentia lignorum diluta, ita magnum malum intra menſem ſanatum, inque alio ægroto; arthritis vero ſcorbutica ſpiritu lumbricorum cum eſſentia anodyna in venam dato.

Obſ. 78. In graviſſimis colicis doloribus, cum medicamenta omnia vomitu rejicerentur, mercurio crudo deglutito, ſuperpoto oleo alvus liberata, dolores ſedati; ſic *obſ.* 79. volvulus ab hernia natus.

Obſ. 80. Fulguratus, conſternatus, illæſus, cui puſtulæ acres de cute eruperant, cum æſtus intenſo ſenſu & aliis ſymptomatibus, ſenſim ſero tamen ſanatus.

J. Butzius.

Obſ. 223. In hydropica pene aſita nihil repertum, præter aquam in utroque ventre, & ventriculum craſſum, anguſtiſſimum.

Dec. III. *ann.* V. VI. *obſ.* 78. Tabes ſcorbutica funeſta. Vaſa meſenterii gypſea quaſi materia plena: hepar ſubputre, lien totus putris, idem perparvus, ſic cor & ventriculus, pulmoneſque, & iidem glutine circumdati.

Obſ. 81. ex mala tractatione pueri calculoſi paraphimoſis, cum gangrænæ metu.

Obſ. 82, Variolæ ſanguine loco puris plenæ, non lethales.

Obſ. 83. Mors repentina a nimia copia ſpiritus frumenti ingurgitati.

Ann. IX. X. Arthritis ſanata medicamento in venas infuſo.

Vertit P. Zacchiæ *com. de morbo hypochondriaco.*

Godofredus Schulze Medicus Eislebienſis.

Obſ. 341. Gravida femina hyſterica ſumta manna abortum paſſa.

EJ. *de natura tincturæ bezoardicæ* MICHAELIS, *& de mixtura ſimplici, præfixæ ſunt epiſtolæ medicorum* Hall. 1678. 8.

EJ. *ſcrutinium cinnabarium cum appendice de emplaſtro magnetico hernias ſcrotales curante* Hall. 1680. 12.*. Cinnabaris nativa, vulgaris, & ſanguis draconis. Præparationes, vires medicæ. Magnas vires his pigmentis noſter tribuit, etiam ſua fide interpoſita, in ſuis laudibus minime parcus. Eamdem efficaciam contra incredulos tuetur. Fatetur tamen fruſtra ſe in epilepſia dediſſe.

Dec. II. *ann.* III. *obſ.* 170. Mirifica & BOTALLO grata futura adnotatio. In hydropico dato ferro ſanguinis diluti repetita jactura per alvum, innoxio ſucceſſu.

Ann. VIII. *obſ.* 154. Succi phytolaccæ ſemidrachma cani non nocuit.

Obſ. 155. magnus tumor & ſævus dolor brachii, qua cum carpo committitur, a ſiccata ſcabie.

Dec. III. *ann.* III. *obſ.* 93. urina ſuppreſſa poſt calculum excretum, ſcrotum inflammatum, eventu felici.

In ACTIS HAFNIENSIBUS.

Vol. III. & IV. ad annos 1674. 1675. 1676. prodierunt Hafn. 1675. 4.*.

GEORGIUS HANNÆUS Profeſſor Othinianus.

Obſ. 66. iſchuria, atrox hemicrania, flante borea ſævior.

Obſ. 91. a devorato contra icterum pediculo atrophia funeſta, glomer inmenſus pediculorum in ventriculo repertus.

Ann. V. *obſ.* 12. In hydrope aſcite 120 ℔ aquæ.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* III. *obſ.* 215. magnæ per lotium hæmorrhagiæ abſque alio malo.

Ann. IV. *obſ.* 3. poſt quartanam dolor vehemens in reddendo ſemine, cum interim venerem adpeteret.

Obſ. 114. placenta veſicularis, cujus natura eo ævo ignorabatur.

Ann. V. *obſ.* 165. quæ paritura putabatur, iterum exſpectatione fruſtrata detumuit.

Obſ. 166. Hydrops aſcites vino abſinthite ſuperatus.

Obſ. 17 . infans cæca & muta reſtituta ejectis vermibus.

Obſ. 173. ſecundæ retentæ cum magnis ſymptomatibus, a natura poſt horas 36 expulſæ.

Obſ. 174. Quæ in quintum nunc annum mortuum fetum circumfert.

Ann.

Ann. VI. *obſ.* 134. ſabulum urinæ molle, fit tamen particulis anguloſis granatorum ſimilibus.

Obſ. 135. aſphyxia.

Obſ. 137. a ſtramonio in nares infarcto amblyopia & amauroſis.

Obſ. 138. ab octo granis tartari emetici hypercatharſis, cum maximis torminibus, & convulſionibus.

Ann. VII. *obſ.* 150. Lien de vulnere propendens reſectus, abſque noxa.

Obſ. 452. tonſione ſuppreſſa cephalalgia.

Obſ. 154. dyſenteria diuturna, biennis, curata elixirio antipodagrico.

Obſ. 155. capilli in ſenio virides, ex alio.

Ann. VIII. *obſ.* 108. Raucitas ſenilis ex conſilio F. Sylvii ſpiritu ſalis ammoniaci curata.

Obſ. 109. Pleuritis alternis diebus ingraveſcens, cum ſummo fætore rejecti craſſamenti.

Obſ. 3. mirifice ſanatus, quem vipera momorderat, inciſa cute verticis capitis.

Obſ. 114. cordis palpitatio in hypochondrio ſiniſtro percepta.

Ann. IX. *obſ.* 168. mola venoſa pro fetu egeſta.

Ann. X. *obſ.* 148. Lepuſculus in utero petrefactus.

Sic *obſ.* 149. uterus in ove lapideſcens.

Obſ. 150. vomitus ſtercoris abſque præcedente alvi obſtructione, oleo lini per anum ſubdito levatus.

Obſ. 151. magna in palpebra ſuperiori hydatis, purgatione, tractis veſicis, epithemate aromatico ſublata.

Dec. III. . . . *obſ.* 12. Alvus nono die ſicca, & urina triduo, liberata oleo lini in anum injecto.

Obſ. 13. aliquot mortales a vapore putri enecti.

Ann. V. VI. *obſ.* 237. Choreæ S. Viti ſaltatoriæ diarium. Inde multus quotidie vomitus, redeunte tamen ſanitate.

Obſ. 238. diarium morbi in puerpera.

Vitam viri ſcripſit Erasmus Bartholinus Hafn. 1684. 4. Boehm.

Daniel Prottenius chemicus, medicus Helſingorenſis.

Ann. III. *obſ.* 24. Eundem flexilibus oſſibus hominem Sedani vidit, de

quo BAUDA & SPONIUS. Ea mollities ſucceſſit artuum doloribus, cætera ſanus erat.

In *vol.* IV. *Collegii medici Hafnienſis* conſilium ad febrem epidemicam contagioſam. Antidoti, ſudorifera, alcali volatile.

Ib. *obſ.* 27. NICOLAI BENZONI medici Aalburgenſis, ſed Itali, ſcriptiones ad varios morbos. In febre tertiana duplici cum maxima virium jactura venam ſalvatellam aperit. Ad hyſtericum malum peſſus. In phrenitide, cui ſopor gravis ſucceſſit, veſicantia & interim clyſteres nutritii.

§. DCCCXV. DISPUTATIONES.

MATTHIAS FREYTAG *de inflammatione* Leid. 1675. 4. *.
ISAACUS WALLICH *de reſpiratione difficili* Leid. 1675. 4. *.

J. GEORGIUS AREND *de cephalalgia* ib. 1675. 4. *. In apoplectico nullæ ſuturæ, in cerebro ſerum. Apud C. DRELINCOURTIUM glandula pinealis tophacea ovi anſerini mole, nervi optici & auditorii ariditas, ut fidium ſimilis eſſet, cum viſu & auditu deſtructo.

JACOBUS HULLEKENS *de incubo* ib. 1675. 4. *.

DANIEL PARENT *de apoplexia* ib. 1675. 4. *.

JOACH. HENRICI LUTTERLOH *poſitiones anatomico medicæ* 1675. 4. *.

GOTTLIEB BECKER *de catarrhis* ib. 1675. 4. *.

J. ADAM LIMPRECHT *de tuſſi* ib. 1675. 4.

PHILIPPUS SCHAFFELDT *de variolis & morbillis* ib. 1675. 4. *. Veterum eſſe papulas didicit a DRELINCOURTIO.

ADR. *de* RUYELEN *de empyemate* ib. 1675. 4. *.

ABR. RAVEN *de vermibus inteſtinorum* ib. 1675. 4. *.

H. FISCHER *de ſuffocatione uterina* ib. 1675. 4.

J. WILHELMUS FAUSIUS *de hæmorrhoidibus* ib. 1675. 4. *.

VAL. LOOKEMANN *de doloribus* ib. 1675. HEF.

J. *v.* WYNINGHEN *de intemperie ſanguinis craſſa* ib. 1675. 4. *.

J. CONRAD RAZOR *de opthalmia cum fiſtula lacrumalti* ib. 1675. 4.

J. KEESMANN *de ſectione octava Hippocratis* ib. 1675. 4. *.

J. BAERTSCHEER *de angina* Harderwic. 1675. 4.

Programma ad exequias S. R. SULZBERGER Leipz. 1675. 4.

J. CONRAD

J. CONRAD HOENN *oratio, quo quis rectius cognoſcit morbum, eo rectius ſanat* Altdorf. 1675. 4.

THEOPHIL. MULLER *de ægro agonizante* Altdorf. 1675. 4. *.

J. DAN. MULLER *de cruentatione gingivarum ſcorbutica* ib. 1675. 4. BURKH.

J. ERIC. OLDENBORCH *de colica* Altdorf. 1675. 4. RIV.

DAN, GODOFR. KLUS *de fluxu chyli in fluore mulierum, gonorrhœa, cœliaca, urinis lacteis & lactis abundantia* Altdorf. 1675. 4.

GOTTFR. STEIN *de cardialgia ſcorbutica* Altdorf. 1675. 4. RIV. De paralyſi ſcorbutica, alia.

PAULUS MELCHIOR *de morbo caſtrenſi* Gieſſ. 1675. 4. *.

J. WILHELM REYGER *caſus laborantis peripneumonia* Gieſſ. 1675. 4. *.

LUD. CHRISTIAN TACK *de podagra* Gieſſ. 1675. 4.

CHRISTOPH HENRICH RUPERT *de ſyncope* Erfurt. 1675. 4. RIV.

LUD. CONR. JACOBI *medicatio ægri febri mali genii graviter decumbentis* Marb. 1675. 4. PL.

J. WILLICH *de fœtore oris* Lovan. 1675. 4.

J. MELCH. SULZER *de ſcorbuto* Pr. BORRICHIO Hafn. 1675.

LAUR. SCHILLING *de obſtructionibus* Baſil. 1675. 4. PL.

THEOD. BOXBART *de variolis* Baſil. 1675. 4. *.

STEPHANI BACHOT *veſpertina & pileus doctoralis* Pariſ. 1675. 8.

NICOLAI *de* JOUVANCY & JOS. THOMASSEAU *E. nitidus faciei color bene moratorum viſcerum index* ib. 1675.

HENR. MAHIEU & FR. GIRARD *& longius & felicius vivunt, qui juniores connubium ineunt* ib. 1675.

PETR. LEGIER & J. B. REN. MOREAU *E. balnei uſu ſalubrior vita* ib. 1675.

FR. SORAND & P. BONNET *E. a paſtu frigeſcere ſalubre* ib. 1675.

REN. *le* CONTE & PETR. BONNET *E. variolis male erumpentibus pulvis viperinus* ib. 1675.

NIC. PELLETIER & J. R. GIRARD *E. magnis lienibus ferrum* ib. 1675. 4.

§. DCCCXVI. J. VESTI.

JUSTI VESTI profeſſoris Erfordienſis numeroſiſſimæ ſunt diſputationes, deinde libri aliqui.

EJ. *diſp. de aſthmate* Erford. 1675. 4. RIV.

EJ. *de ſuffocatione hyſterica* ib. 1685. 4. *.

EJ. *de paſſione hyſterica* 1685. 4. HE.

EJ. *de medicamentorum formulis conſcribendis* 1685. 4. HE.

EJ. *de purgatione* 1685. 4. *.

EJ. *de ventriculi inflatione* 1686. 4. HE.

EJ. *de febre ardente maligna* 1686. 4. *.

EJ. *de magnetiſmo macro & microcoſmi* 1687. 4. HE.

EJ. *de epilepſia* 1687. 4. HE.

EJ. *de febre hungarica, quam vulgo cephalalgiam epidemicam vocitant* 1687. 4.

EJ. *de purgatione* 1636. 4.

EJ. *de hydrocephalo* 1688. 4. HE.

EJ. *de ſcorbuto* 1688. 4. HE.

EJ. *de catalepſi* 1689. 4. RIV.

EJ. *de dyſpepſia* 1689. 4. HE.

EJ. *de medico felici & infelici* 1689. 4. HE.

EJ. *de phthiſi* 1689. 4. HE.

EJ. *de phthoe ſ. adfectu thoracico phthiſeos* 1689. 4. PL.

EJ. *de colica* 1690. 4. HE.

EJ. *de pectoralibus adfectibus eorumque remediis in genere* 1690. 4. HE.

EJ. *de pleuritide* 1690. 4. HE.

EJ. *de abortu* Erford. 1690. 4. HE.

EJ. *de anorexia* ib. 1691. 4. HE.

EJ. *de ſingultu* 1691. 4. HE.

EJ. *de phrenitide* 1692. 4. HE.

EJ. *ſenio Salomonis* 1692. 4. PL.

Ej. *programma* 1692.

Ej. *de dyſtocia* 1693. 4. He.

Ej. *caſus ſat rarus de vomica pulmonum* 1693. 4. He.

Ej. *de menſium ſuppreſſione* 1694. 4. He.

Ej. *de ſymbolo Pythagoræ fabis abſtineto* 1694. 4. He.

Ej. *æger artuum tremore correptus* 1694, 4. He.

Ej. *de atrophia* 1694. 4. He.

Ej. *de doloribus vehementiſſimis partum præcedentibus* 1696. 4. He.

Ej. *de aſthmate* 1696. 4. He.

Ej. *de philtris* 1696. 4. Boeh.

Ej. *de ſternutatoriorum uſu & abuſu* 1696. 4. Haen. opus C. J. Langii Pl.

Ej. *de cardialgia* 1697. 4. He.

Ej. *de hectica cardiaca* 1697. 4. He.

Ej. *de motu chyli vitiato* 1697. 4. He.

Ej. *de odontalgia* 1697. 4. He.

Ej. *ægri aſcitici caſus* 1697. 4. He.

Ej. *de fluore albo* 1697. 4. Riv.

Ej. *de ægro aſcitico* 1697. 4. He.

Ej. *de vomica pulmonum* 1698. 4. He.

Fj. *de mictu cruento* 1698. 4. He.

Ej. *de variolis* 1698. 4. He.

Ej. *de apoplexia* 1698. 4. He.

Ej. *de ægro cacochymico* 1699. 4. He.

Ej. *æger phthiſi laborans* 1699. 4. He.

Ej. *animæ ad corpus habitudine praxeos fundamento* 1699. 4. He.

Ej. *de raucedine* 1699. 4. Haen.

Ej. *de arthritide* 1700. 4 He.

Ej. *de motu ſanguinis circulari naturali & præternaturali* Erford. 1700. 4. He.

Ej. *hiſtoria curati pleuritici* ib. 1701. 4. He. Lego *de pleuritide febrem malignam comitem habente* ib. 1701. 4.

Ej.

Ej. *æger melancholia amatoria variis ſymptomatibus gravioribus maritata* 1701. 4. He.

Ej. *de ophthalmia* 1701. 4. Menz.

Ej. *de delectu & paucitate medicamentorum in curandis morbis* 1701. 4. Menz.

Ej. *de hercule medico* 1701. 4. *. de ſpermate ceti.

Ej. *de caſtoreo* 1701. 4. *.

Ej. *de theio Hippocratis* 1702. 4. He.

Ej. *ſuccinum medice & phyſice conſideratum* 1702. 4. *.

Ej. *de affectione hypochondriaca* 1702. 4. He.

Ej. *de catarrho ſuffocativo* 1702. 4. He.

Ej. *de abortu* 1702. 4. He.

Ej. *caſus paſſione hyſterica laborantis, ejuſque curatio* 1703. 4.

Ej. *de ventriculo morborum chronicorum fecunda matre* 1704. 4. He.

Ej. *de fructuum horæorum uſu & abuſu* 1704. 4. *.

Ej. *æger peripneumonicus* 1704. 4. He.

Ej. *de vertigine* 1704. 4. He.

Ej. *de cornu cervi ejuſque vi bezoardica* 1704. 4. *.

Ej. *de ægroto peripneumonico* 1704. 4. Haen.

Ej. *de impotentia virili* 1704. 4. Haen.

Ej. *de dyſenteria caſtrenſi* 1704. 4. He.

Ej. *de uſu & abuſu medicamentorum mercurialium* 1705. 4. Boeh.

Ej. *de caloris nimii damno* 1706. 4. He.

Ej. *de hæmoptyſi* 1706. 4. He.

Ej. *de empyemate* 1707. 4. He.

Ej. *de bubone* 1707. 4. He.

Ej. *de ictero* 1707. 4. He.

Ej. *de lapide bezoardico orientali* 1707. 4. *.

Ej. *de hydrope anaſarca* 1708. 4. He.

Ej. *de ſymptomatibus variolarum retrocedentium* 1708. 4. He.

Ej. *de hypochondriaco dolore* Erford. 1708. 4. He.

Ej. *de temperamentis* ib. 1708. 5. He.

Ej. *de empiricis* 1709. 4. He.

Ej. *de ægro undimia laborante* 1709. 4. He.

Ej. *de lapicidina microcoſmica* 1709. 4. Haen.

Ej. *de dyſenteria epidemica* 1709. 4. He.

Ej. *de tranſpiratione ſanitatis & morborum matre* 1710. 4. He.

Ej. *de panis uſu alimentoſo & medicamentoſo* 1710. 4. Tr.

Ej. *de verme umbilicali* 1710. 4. Menz.

Ej. *de purpura puerperarum* 1711. 4. Ol.

Ej. *de ægro mendace* 1711. 4. He.

Ej. *de atrophia literatorum* 1711. 4. Bun.

Ej. *de febre petechiali* 1712. 4. Pl.

Ej. *de febribus petechialibus* 1712. 4. niſi idem eſt.

Ej. *de hydrope anaſarca* 1712. 4. He.

Ej. *de atrophia infantum* 1712. 4. He.

Ej. *de martialium uſu & abuſu* 1713. 4. R.

Ej. *de catarrho ſuffocativo* 1713. 4. He.

Ej. *de hydrope* 1713. 4. He.

Ej. *de præſtantia medicamentorum ſimplicium & Galenicorum præ chymicis* 1713. 4. He.

Ej. *de diarrhœa lochiis ſuperveniente* 1713. 4. He.

Ej. *de peripneumonia* 1714. 4. Haen.

Ej. *de atrophia literatorum* 1714. 4. He.

Ej. *de tremore* 1714. 4. He.

Lego etiam diſp. *de dyſenteria epidemica ad neotericorum mentem examinata & Cl. virorum experimentis nuperrimis aucta* ib. 4.

Cum Caspari Cramer *Collegio chymico in quinque diſputationibus* recuſo Erford. 1688. 4. *, edidit *obſervationum medicarum decadem.* Struma inſolito exemplo ſubito nata in homine ad hydropem vergente (aquoſa fuerit ſtruma & per metaſtaſin nata). In phthiſico & hepar ulceroſum & pulmo, & diaphragma eroſum, ut medius venter atque imus in unum ulcus conſentirent. Femina, cui ſanguis de utero uberius fluebat, lac puſioni præbuit colore kermeſino tinctum. Hydro-

 pica

pica crura ſcarifata in gangrænam verſa ſunt. In arthritide vino uſus æger & calidiſſimo balneo, cum euphoria. Poſt hydropem, quem oportet curatum fuiſſe, ſcirrhoſum hepar in cadavere repertum.

Ej. *inſtitutiones medicinæ reformatæ* Erford. 1697. 8. *. Breve compendium artis, ex opinionibus Helmontii.

Ej. *de purgatione doctrina theoretico practica* Jen. 8. abſque anno. Purgantium ſelectæ formulæ, valde compoſitæ.

Ej. *de medicamentorum formulis diſputatio recuſa & aucta.* Doſes, leges, cujuſque formulæ exempla, nimia ſemper ubertate ingredientium gravia.

§. DCCCXVII. Gualther Harris.

Gualther Harris medicus Londinenſis. Ej. *Obſervations on the art of curing the venereal diſeaſe* Lond. 1676. 8. Blegnyi eſt opuſculum.

Ej. *pharmacologia empirica* (Anglice) Lond. 1684. 8. eſt idem cum l. *on chymical and Galenical remedies* Lond. 1683. 4.

Ej. *l. de morbis acutis infantum* Lond. 1689. 8. *. 1705. 8. tr. acc. *obſſ. aliquot de morbis gravioribus* (una) *de luis venereæ origine natura & curatione.* Genev. 1696. 1698. 4. *. cum Listero, Amſterd. 1715. 8. *. 1736. 8. Gallice Pariſ. 1720. 8. 1738. 12. 1754. 12. vertente J. *de* Vaux Germanice Lipſ. 1691. 12. Tr. Unum eſſe variis ſub nominibus morbum infantum. acorem nempe. Cauſæ remotiores, hereditas, potiſſimum a matre, in cujus utero fetus novem menſibus, maternis ſuccis ſolis ſuſtentatus fuerit, tum lac & cibi potiſſimum acidi, nam caro infantibus omnino indigeſta eſt. Sed etiam matura vini indulgentia infantes lædit & dentitio. Tormina ventris infantibus potiſſimum a medio Julio M. ad Septembrem infeſta eſſe. Curationem eo redire, ut acor reddatur idoneus, qui eliminetur, deinde ut coctus expurgetur. Præparatur acidum per alexipharmaca & ſudorifera, ſed lenia, perque terras fere abſorbentes, non volatiles ſales neque lixivioſos. Præparati humores expurgandi, quod in febribus infantum noſter optime cedere expertus eſt; fere rheo, & tartari cryſtallis (tamen acidis). Venæ ſectio infantibus non convenit, niſi in tuſſi convulſiva, & in metaſtaſi ſanguinis in pulmones decumbentis. Neque opium confert. In febribus malignis ſucco limonum tamen utitur. Ejuſmodi febris malignæ epidemicæ hiſtoria, levi cum horrore invadentis; tum dolore capitis, vertigine, aphthis, diarrhœa, vomitu, torminibus, in quibus abſorbentia ſpecificam vim habent. Convulſiones iiſdem compeſcendæ, non volatilibus. Exempla infantum ægrotorum & curatorum.

Ej. *obſervationes medicæ* Lond. 1720. 8.

Ej. *de peſte diſſ.* Lond. 1721. 8.

Ej una prodiit l. *de innoculatione variolarum* Lond. 1722. 8. In peſte tartarum dat emeticum, inde ſerpentariam & alia ejusmodi. In morbillis tragacantham in febre frigida.

Ej. *diſſertationes medicæ & chirurgicæ habitæ in amphitheatro collegii regalis medicæ.* London. 1725. 8. *. In *præfatione* agit de hiſtoria chirurgiæ Anglicæ, Elisabeth prælectorem Chirurgiæ inſtituit. Inde morborum acutorum hiſtoria, & veterum methodus. Vomitum frequentius ciebant, venam liberaliter ſecabant, quæ tamen evacuatio in prima diatrito ſola locum habere debebat. Laudes teſtaceorum repetitæ. Veſicatoria in febribus calidis noſtro non placent. In declinatione lenis purgatio convenit. Intermittentes nonnunquam a principio catharticis oppugnat. Cortici Peruviano acida addit, etiam venam ſecat, ſi calidior febris ſit. Loco Ypecacuanhæ frequenter radicem venenatam venalem proſtare. Variolæ morbilli: Sydenhamium ſecutus curationem ſudoriferam rejicit, ſudorificum tamen magno viro adeo laudatum, eo tempore Londini perbonam veniiſſe, nunc multo deteriorem proſtare. Antimonialia emetica reformidat. Fonticulos vulgo inepto loco aperiri: debere cauteria in uri in vicinia magnorum vaſorum. Opium minus amat, quam Sydenhamius. Cardiacis vinum præfert. Veſicatoria ſolis obeſis convenire. In morbillis calida cauſam eſſe funeſtæ tuſſis. Regimen vitæ in univerſum moderatum reddere variolas innocuas. Aquæ laudes: ægre tamen credas Gangeticam aquam vini ſaporem habere. Frigidam tamen metuit. Vini vis vulneraria, etiam in ambuſto oculo ſalutaris. Venæ ſectio in Anglia uberior requiritur, neque timendæ duodecim unciæ. Convenit plethoræ, febribus inflammatoriis, aliiſque febribus continentibus. In pleuritide malum non ſuperatur abſque externo fotu, ſi a contuſione ortum fuerit. Materies medica: ſimplicia veteres præferebant auxilia. Pro inoculatione variolarum.

In *Epiſtola* ad Baglivium felicem Rhei effectum laudat.

§. DCCCXVIII. Varii ad a. 1676.

Theodorus Craanen ex ſecta Sylviana, archiater Brandenburgicus.

Ej. *de intemperie frigida* Utrecht 1676. 4. *.

Ej. *oratio funebris in obitum* Arnoldi Syen Leid. 1679. 4.

Ej. *lumen rationale medicum, h. e. praxis medica reformata* Middelburg 1686. 8. Lambergen. Adnotationes ſunt in Regii *praxin.*

Ej. *obſervationes ad libr. IV. inſtitt. medicarum* D. Sennerti *de auxiliorum materia* Leid. 1687. 12.

Ej. *de homine tractatus phyſico medicus* Leid. 1689. 4. *. Neapoli 1722. 4. Cum partium corporis humani hiſtoria anatomica & phyſiologica conjungit materiam medicam, pathologiam, artemque totam. Criſes nullas eſſe; eas a Galenicis male exſpectari, tempus amitti, quo ægro ſubveniri poſſet. Ex eroſione cruentæ dejectiones cum torminibus, languor per decennium, & denique mors. Facultates eſſe aſyla ignorantiæ. Paſſim tamen etiam adnotationes collegit, ut morborum cordis: Propriæ raræ ſunt. Fatetur ſe feminæ menſes promoviſſe, etiam ſabinæ oleo & draſticis purgantibus, cum tamen gravida eſſet; nihil inde

 paſſam

paſſam eſſe. Cæcitas ſubito orta ex convulſione. Stupor artuum a ſanguine in muſculos non fluente. In virgine veſicula fellis alba, calculis plena.

Ej. diſp. *de epilepſia* Francf. Viadr. 1690. 8. Tr.

Ej. *obſervationes medicæ* Leid. 1693. 12.

Hortus malabaricus, inmenſum opus, hactenus hic poteſt recenſeri, quod pene totam aromaticam materiam medicam, plurimaſque plantas medicatas deſcribat, non alibi prius aut depictas, aut digne deſcriptas. Ejus primarius auctor eſt Matthias *de* S. Josepho.

Lazari Riverii *arcana cum* P. F. Bernardini Christini *a* Juvellina *Cyrnæi fratr. Minor. Inſtitutionibus medicis, & regulis, conſultationibus & obſervationibus edita. Acc. Curationum quinque centuriæ; Tr. de lue ſ. malo venereo. De febre peſtilentiali cum brevi Romani contagii narratione. Aſtrologiam ad medicinam pertinere* Venet. 1676.4 Astr. 1696.4.*. Italice *Practica medicinale* Venez. 1681.4. Burette: vertente in Italicum ſermonem Josepho Testori *de Capitani* Minima pars operis eſt Riverii, arcana nulla (a); cui tamen viro chemica quædam medicamenta adſcribuntur. Reliqua omnia ſunt Christini chirurgi medici, fere empirici, chemici, laudatoris rerum ſuarum. Inſtitutionum T. I. Theoria ex Galenica & chemica miſta eſt. Conſultationes in T. II. ad omnes morbos, cum curationibus, ægre apud peritum fidem inventuræ; ut epilepſiæ per vana auxilia pæoniam palmam Chriſti ſanatæ, phthiſeos per alia nullius momenti medicamina. In volvulo flatum ſiphone impulit, ita alvum laxavit. Incontinentia urinæ ſanavit. III, Tabula medicamentorum Galenicorum. IV. Curationes quingentæ improbabiles, laude propria plenæ: hæmorrhagiæ ſympatheticæ ſuppreſſæ: coagulum hædorum ad mictum cruentum efficæ, cancri, epilepſiæ & ſæpe, ſanatæ. Naſum reſectum poſt integram horam comprehendiſſe. Epidemia maligna a vermiculo ſub calvaria, vino ſanata. In variolis emetica dat. Non diſplicuerit peſſus ex radice bryoniæ ad ſanguinem ducendum ſubitus. Morſum viperæ ſcarifando curavit. Sed immiſſo mure etiam uteri clapſum revocavit. Cum tredecim juvenes cum meretrice venerem exercuiſſent, tres inter eos, non plures, ſed graviter infecti fuerunt. In malo venereo antimonialia efficacia eſſe: ſe inunctione ſæpe uſum. VI, Febris petechialis. Romæ ſæviit febris peſtilentialis a. 1655, 1656, quam noſter aromaticis bezoardicis feliciter ſuperavit. Alia febris maligna alexipharmacis ceſſit. VII, Medicina aſtrologica ſuperſtitioſiſſima.

Andreas Cleyer M. Lic. Caſſellanus, archiater, ſocietatis Orientalis pharmacopolarum & chirurgorum ephorus.

Ej. *ſpecimen medicinæ Sinicæ*, *ſ. opuſcula medica ad mentem Sinenſium* Francf. 1682. 4. *. Libelli de febribus alii ab Europæo medico aut a Cleyero ſcripti, ut ſuſpiceris aliquas partes eſſe Guilielmi *ten* Rhyne, qui conqueſtus eſt, Cleyerum

(a) Male Riverio tribui Astruc, *maladies des femmes* IV. p. 362.

Cleyerum ſe inconſulto ſua edidiſſe; Primus libellus Europæus, ſed ex monumentis Chinenſium ſumtus eſt; alii libelli ſunt medicorum Chinenſium. Nihil theoria Chinenſi ſubtilius. Pulſus omnis habet radicem ad radium, tum medium pulſum, & ramum ſ. propiorem pollici locum: Horum pulſuum quiſque habet ſuam ſignificationem. Circulatio cum humido radicali & calore primigenio, quotidie intra 24 horas per vias duodecim principum membrorum abſolvitur: ſpirationes vero ſunt 13500. Sequuntur pulſuum figuræ fere innumeræ, etiam iconibus expreſſæ, cum ſuis præſagiis. In hoc ſtudio nihil ſani eſt, cum ad plures pulſus ajant unum in quaque reſpiratione locum habere, quod fieri non poteſt.

Sequuntur *libri Sinenſes de exploratione pulſuum Vam* (Vang) Xa (Cha) Ho, qui regnante familia Cyn (Tſching) vixit; tum ejuſdem medicamenta ad pulſus.

Denique herbæ 289. cum ſuis viribus medicis. Anatome Sinenſis.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* I. *obſ.* 18. In ventriculo humano, in India inciſo, plurimæ hydatides, quarum membrana tenax erat, ovi gallinacei mole, aut minor.

Dec. II. *ann.* II. *obſ.* 5. Ante annos non plures viginti in Java inſula elephantiaſin cepiſſe ſe efferre, morbum in quo de univerſo corpore tubercula efflorescunt, quæ in ulcera mali moris abeant, & oſſa ipſa corrumpant. Nonne *Yaws* Anglorum?

Ann. III. *obſ.* 13. De ſtrumoſis pedibus in Malabaria endemiis.

Ann. IV. *obſ.* 1. &c. medicamenta aliqua, moxa, thea; ginſeng.

Ann. X. *obſ.* 15. Indi opium ſumunt, ut ad venerem ſe excitent. In Japonia vitam opio putant ſe producere, ad drachmam in diem ſumto, vapore lactis calentis utcunque ſoluto.

Pauli Ludovici Sachs M. D. *Monocerologia*, *ſ. de genuinis unicornibus diſſ.* Razeburg 1676. 8. *. Non dari aliud unicornu præter cetum Narwhal: Animal equi ſimile cornu unico fabuloſum eſſe. Tunc deſcribit calvariam & manum (pinnam) hujus ceti, cum menſuris. Cornu prodit ex latere ſiniſtro, non ex dextro, liberum cæterum, nullique oſſi adhærens. Sub finem experimenta a ſe ipſo cum cornubus inſtituta recenſet; quibus unicornu cum vomica nuce admiſta propinavit. Evaſerunt alii canes ex mitiore malo; alii perierunt, illorum felicitatem ſuæ antidoto tribuit. In pereuntibus pulmonis vaſa omnia ſanguine plena. Spiritus cornu cervi nucis vomicæ venenum non ſuperavit.

M. Henning Witten *memoriæ medicorum noſtri ſeculi clariſſimorum renovata decas I.* Franct. 1676 8. *. & *ſecunda* ibid. eod. anno. Sunt fere orationes funebres & parentationes nihil mutatæ. In I. decade Clusius, Hier. Fabricius, C. Bartholinus Senior, Greg. Horst, Daniel Sennert, Petrus Kirstenius, J. B. v. Helmont, C. Hofmann; reliqui minus noti. In altera decade

cade LUD. JUNGERMANN, OLAUS WORM, J. ANTONIDES *v. der* LINDEN, alii obſcuriores.

EJ. *diarium biographium* Rig. 1688. 1696. 4.

JACOB *van* DÖHREN *de theriaca cæleſti a* JOSEPHO QUERCETANO *inventa, deinde* a FRID. GREIFFIO *aucta* Caſſel 1676. 12. Germanice J. *v.* DÖHREN *theriaca cæleſtis, d. i. Himmelstheriak, von Joſ. Quercetan erfunden, von F. Greiff vermehrt* Caſſel 1676. 12. L. 1705.

VINCENTII COGOLLI *adnotationes ad practicam* MARCI GATINARIÆ, LUDOVICI BELLACATI *lectiones medico practicæ.* & alia Italorum exſtant cum *Chiliadibus* G. HIER. WELSCHII Ulm. 1676. 4. *.

GEORGII MASBACH *collectanea practicarum & pharmaceutica* in *chiliadibus* G. H. WELSCH.

Sic GEORGII THANMULLER *experimenta medica chirurgica & collectanea.*

Et THOMÆ STROMAYER cum ſimili titulo poſthuma.

TOBIAS VOGLER *Mnemoſynologia, ſ. de memoria lib. medicus theoretico practicus, in quo eſſentia memoriæ conſideratur, deque cauſis tam lædentibus, ſ. oblivionem producentibus, cum ſuccincta methodo quomodo cum præſervetur, tum ſelectiſſimis remediis curetur* Jen. 1676. 12.

J. HORATIUS MOLITOR *de thermis artificialibus ſeptem mineralium planetarum* Jen. 1676. 12. *.

J. CHRISTOPH BECMANN *memorabilia Francofurtana, notitia univerſitatis, catalogus bibliothecæ* Francof. ad Viadr. 1676. 4.

EJ. *ſecularia ſacra academiæ regiæ Viadrinæ* 1676.

FRANCISCI FEV *medicum prognoſticum hujus anni* 1676. Barcinone 1676. 4. C. de V. Medicus erat Barcinonenſis.

CHRISTOPH HENRICH RECELLIUS *conſilium de morbo epidemico & febre peſtilentiali* Colberg 1676. 4. LEHM.

J. CASP. BOXBERGER *praxis methodica medicinalis* Bamberg 1676. 24.

JOH. HARWOOD *Bibliotheca curioſa regiomontana* Francf. 1676. 4.

MOSES a patria KALISIENSIS EJ. *hereditas Moſis* Walendorf 1676. 8. Remedia.

EJ. *Moſes de variis morbis eorumque curatione* ib. 1679. C. WOLF.

FRID. ZOBEL *tartarologia ſpagyrica ſ. medicamentorum ex laboratorio Gottorpienſi paratorum deſcriptiones* 1676. 12.

§. DCCCXIX.

§. DCCCXIX. Varii.

Charles Goodall *the college of phyſicians vindicated, and the true ſtate of phyſik in this nation faithfully repreſented in anſwer to a ſcandalous pamphlet intitbod cornerſtone* Lond. 1676. 8.*. Adrianus Huybers pharmacopola empiricus, chemicus, ſcripſerat contra legem, quæ Collegio medico Londinenſi poteſtatem impertit, coercendorum eorum, qui Londini medicinam facere vellent, neque aut gradus legitimos aut veniam collegii obtinuiſſent, quam legem Henricus VIII ſanxit, omiſſa formula *le Roi le veut.* Eam formulam Goodallus oſtendit, paſſim eo principe regnante omiſſam: legem ipſam a Regina Maria confirmatam, & ejus vi paſſim in empiricos animadverſum fuiſſe. Deinde exponit ſtatuta collegii medici, & oſtendit, æqua eſſe & ſani ſenſus. Porro medicinam certis principiis niti confirmat, & methodum neceſſariam eſſe.

W. R. M. D. *new treatiſe of winds effets on mens bodies* Lond. 1676. 8.

Thomas Sprat *the plague of athens* Lond. 1676. Idem fuerit cujus eſt hiſtoria Reg. Sor. Brit.

Kitchen phyſik or advice to the poor by the way of dialogue Lond. 1676. 8.

Rob. Fletcher *character of a trne phyſician* Lond. 1676. 8. A. C. Buchner.

James Cooke *mellificium chirurgiæ* Lond. 1676. 8.

Ej. *mirrar of ſurgery anatomy and phyſik* Lond. 1685. 8.

Richard Wiseman inſignis certe & peritiſſimus chirurgus, inter opera ſua etiam rem medicam adtigit.

Ej. *ſeveral chirurgical tracts* Lond. 1676. f. Ast. 1686. fol.*. 1719. 8. 2 vol. Huc pertinet in L. I. de tumoribus, caput de phlemone, eryſipelate, morbis cutaneis, hydrope, hydrocephalo, flatubus. Hydrocephali pluſcula exempla habet, aqua effuſa inter duas meninges; glandula pinealis in hydatidem degener: malum ſanatum fuit ſcarifando & fonticulo pone aures aperto. Cyſtides a dura membrana erumpentes aqua in meningibus & gelatina ſequens vaſa cerebri. Strumæ & curatio quæ tactu fit regum Angliæ. Rem ipſam noſter adfirmat, & a Carolo I. felici eventu tactos narrat ſcrofuloſos. Tum morbi deſcriptio & ſymptomata, hæc inter oſſium caries. Laudat noſter mercurialia, lignorum decocta; eradicationem per eſcharotica. Tractatus demum ultimus *de venerea lue* totus huc facit. Salivationem movet in morbo quidem gravi per inunctionem. Sublimati hydrargyri in aqua ſolutione nonnullos uti, ſe vero nunquam expertum eſſe. Denique numeroſæ morborum hiſtoriæ, & venereæ luis & gonorthoeæ.

David Martini *de acri, acido & alcali* Lond. 1676. 8.

. . . Garencieres *of the virtues and effects of the tincture of corals in phiſik* Lond. 1676. 8.

J. Abess

J. Abess *breve informazione della aqua detta la Rex ſua vera qualita fondata ſopra li eſperimenti dell a.* 1640 *fin l'a* 1670 Richenau 1676 12.

Joh. De La Torre Valcarel *Tratado de le ſaludar banneos de Lerida* 1676. 4. ſi recte legi.

J. Fogarole *examen judiciary y declaration contro la idea de M Piræn-dex* Barcinone 1676 Seq.

J. B. Tavernier terreſtrium itinerum longitudine & difficultate omnes, ut puto, hactenus mortales ſuperavit, gemmarius quidem mercator, neque litteratus: non potuit tamen non in Perſia inque India cis Gangem plurima notatu digna videre. Calamum ei D. Chapuzeau commodaſſe lego. Sparſa ad materiam medicam & artis in Aſia ſtatum morbosque multa habet. Prima editio eſt Pariſ. 1676. mea plenior ib. 1724 12. 6 vol. *. Arabiam potiſſimum, Perſiam & Indoſtaniam adiit, & in ea diu, atque cum principis favore moratus multa accuratius vidit, ut quidem eum videre licet, qui hiſtoriæ naturalis eſt imperitus. Morbi & medicina Perſarum, Sorbeti ſcriptio. Verum bezoar aquam non tingere.

Tunkini regnum a fratre I. Baptista deſcriptum eſt, ejuſque medici & medicationes, Chinenſium ſatis ſimiles. In febre purpurata medulla junci maculas inurunt, prius acu perforatas; tum acida dant, carnibus interdicunt. Mortes ſubitæ ab aere corrupto. Dolores ab aeris malignitate ſuperatos ſudore excitato arte medica.

Charles Bezançon *médecins à la cenſuré, ou entretiens ſur la médecine* Paris. 1677. 8. Italice Lion 1678. 12. vertente Constantino Belli. Apologia contra empiricos.

Ej. *la médecine prétendue reformée, ou examen d'un traité des fievres imprimé à Utrecht & compoſé par un Hollandois, qui pretend renverſer toutes les opinions des médecins anciens & modernes* Paris 1683. 12. Bur.

Ej. *Examen du traité des fievres par* Bontekoe ib. 1683. 12. Falc. an non idem l.

Ej. *nouveau traité des fievres* ib. 1698. 12. Febres eſſe a ſulure, & in cerebro reſidere.

Extrait des regiſtres du Parlement du 27 *Avril* 1676. 4. Chirurgis imperatur, ut annuum tributum ſolidi aurei medicis porro pendeant.

Alex. Bartholome *de* Vaux *la vérité decouverte, ou vraie methode de guérir* Bruxelles 1676. 4. Falc.

Dominici Auda *breve compendio di maraviglioſi ſecreti* Venez 1676. 12. *. Monachus peregrinator, botanicus, denique pharmacopolio ſ. ſpiritus Romano præfectus, omnis generis arcana collegit. Ex arſenico & antimonio pro ſtrumis,

ſcrofulis.

ſcrofulis. Arcanum quo moribundi vita aliquo tempuſculo ſuſtineatur. Lienis ſcirrhus antimoniali medicamento ſuperatus. Notulæ in verſiculos ſalernitanos. Novum auctarium medicamentorum.

J. Jac. Agricolæ *pharmacopœus oder Hausapotheker* Nordling. 1676. 4. Tr.

Abraham v. Frankenberg *Raphaël oder Arztengel* Amſterd. 1676. 4. Tr.

Christian Theophilus. Ej. *de ſanguine vetito pro* T. Bartholino *diſputatio* Hafn. 1676.* 8.

In Lucæ Debes *farö reſerata* Lond. 1676. Germanice Hafn. 1757. 8. *. 12. ad morbos & medicamenta popularia aliqua legas.

Georg Prückel *Bericht von dem grauſamen reiſſen in Leib colica genannt* Jen. 1676. 4. *nebſt einem Gutachten wie die Aryneykunſt zu unſerer Zeit ſchwer werde, und wie ungelehrte Empirici mit vieler Menſchen Schaden curiren.*

Just. Stengel *bewährte Bierkünſte von etlichen Kräuter, bieren und eſſigen* Regenſp. 1676. 4.

J. Joach. Hage'ns *judicium über die dieſer Zeit graſſierenden Durchfälle* Weiſſenfels 1676. 4. ſi recte nomen lego.

Christoph Vielheuer *pharmacopolæ* Landshutenſis, *Beſchreibung fremder Materialien u. Specereyen* Leipz. 1676. 4. *. Materia medica ex tribus regnis collecta, multaque myſtica admiſta.

Regimen u. Inſtruction wegen der in der Nachbarſchaft ſich ereigneten u. etwa ferner befürchteten Seuche der rohten Ruhr Merſeburg 1676. 8. Huth.

Facultatis medicæ Marburgenſis ſpaſmi maligni, oder Tractätlein von der giftigen Krampfſucht oder erbärmliche und aller Orten graſſierenden ξvox quia legere nequis auctore Georgio Leischner Plauen 1676. 4. vox ultima mihi deficit.

Unterricht wie bey jezo herumgehenden Fiebern geſunde und kranke ſich verhalten ſollen Altenb. 1676. 4. Tr.

Chr. Lipstorp *Bedenken von der rohten Ruhr und giftigen hizigen Fiebern* Stade 1676. 4.

J. Lechel *Warnung für dem unzeitigen Aderlaſſen u. Purgieren in Flekfiebern* Braunſchweig 1676. 4. annon ad p. 138.

Declinatio & deſcriptio medicamentorum confectionem theriacam ingredientium per D. Chriſioph Frid. Gruber 1676. 4. Neſcio quis ſit auctor, nec memini me de hoc opere inaudiviſſe. Verum mihi ſunt folia 4. formæ n. 83. Eorum multa ſunt peſſimæ icones, ſed pulchre coloribus ſuis illitæ. Aliæ ſunt icones perpulchre delineatæ & pictæ, potiſſimum fructuum, radicum, lignorum, animalium,

§. DCCCXX. Disputationes.

P. Moris *de ſuffocatione uterina* Leid. 1676. 4.

Theodor *van de* Graft *de catalepſi* ib. 1676. 4. *.

Gerhard zur Muhlen *de melancholia* ib. 1676. 4. *.

Maurit. Owenius *de hydrope aſcite* ib. 1676. 4. *.

J. Henr. Schæffer *de lochiorum ſuppreſſione* ib. 1676. 4. *.

J Schneiderman *de phthiſi* ib. 1676. 4. *.

Josua Fuhrmann *de catarrhis in genere* ib. 1676. 4. *.

Andr. Ketelar *de podagra* ib. 1676. 4.

O *van der* Bay *de pica* ib. 1676. 4.

Frid. Schrader & Justi Cellarii *de natura puris* Helmſt. 1676. 4.

Ej *de venenis & antidotis* Leid. 1679. 4. *. In ardentibus febribus bilariis, nihil melius eſſe quam quidem acidi minerales ſpiritus.

Ej *de frigoris natura* Helmſt. 1684. 4. He.

Ej. *de cognoſcendis qualitatibus medicamentorum* Helmſt. 1685. 4. He.

Ej. *de medicamentorum facultatibus* ib. 1685. 4. Gunz.

Ej *lymphæ & glandulæ pathologica conſideratio* ib. 1685. 4.

Ej. *de partu difficili* ib. 1685. 4. He.

Ej *de venæ ſectionis uſu & abuſu in febribus* ib. 1686. 4.

Ej. *de inſipidorum efficacia* ib. 1687. 4. Pl.

Ej. *de doloribus* ib. 1688. 4. *. In occipite ingens dolor ſublatus veſicatorio empl. admoto.

Ej. *de hemicrania* ib. 1690. 4. *. Orta a vermibus in nares irrepentibus.

Ej. *de medicamentorum Galenicorum pariter & chemicorum neceſſitate* ib. 1691. 4. He.

Ej. *de morborum quorumdam ſalubritate* ib. 1692. 4.

Ej *de hemicrania* 1693. 4.

Ej. *programmata Hippocratica de prognoſticis ſignis, doctrina, & diſputationes medicæ in aphoriſmorum Hippocratis ſectionem I. ad VII.* ib. 1693. ad 1695. 4. Haenel.

Ej. *de febre quartana* ib. 1694. 4. Pl.

Ej. *de auditus gravitate* ib. 1694. 4. He.

Ej. *de idioſyncraſia* ib. 1696. 4. Pl.

Ej. *de regularum ſanitatis prudenti applicatione* ib. 1698. 4. Pl.

Ej. *de ſenectutis præſidiis* ib. 1699. 4. Pl.

Ej. *de ſignis medicis diſſ.* I. ib. 1699. 4. Vat. & II. ib. eod. a. & III. a. 1700. 4. IV. ib. eod. a. 4. Pl.

Ej. *de medicamentorum vehiculis* ib. 1701. 4.

Ej. *de curioſitate medica* ib. 1701. Pl.

Ej. *de eruditorum valetudine* ib. 1701. 4. *.

Ej. *de hirudinibus* ib. 1713. 4. Haen.

Bernardus Albinus Deſſavienſis, Profeſſor Francofurtenſis ad Viadrum, inde Leidenſis, Albinorum pater.

Ej. *diſſ. de catalepſi* Leid. 1676. 4.

Ej. *de fonticulis* ib. 1681. 4. *.

Ej. *de affectibus animi*, A. & R. J. Friderico Ortlob Frf. Viadr. 1681. 4.*.

Ej. *de venenis* ib. 1682. 4. *.

Ej. & R. J. Christian Menzel *de elephantiaſi Javæ novæ* ib. 1683. 4. *.

Ej. *de ſterilitate* ib. 1684. 4. *. divortium ab uxore petitum ob nimiam membri genitalis molem.

Ej. *de atrophia* ib. 1684. 4. *.

Ej. *de ægro melancholia hypochondriaca laborante* ib. 1684. 4.

Ej. *de miſſione ſanguinis* ib. 1686. 4. *.

Ej *de hydrophobia* ib. 1687. 4. *.

Ej. *de paracenteſi thoracis & abdominis* ib. 1687. 4. *.

Ej. *de cantharidibus*, R. Ern. Heinsio ib. 1687. 4. *.

Ej. *de melancholia* ib. 1687. 4. He.

Ej. *theſes medicæ inaugurales* ib. 1687. 4. He.

Ej. *de ſomnambulatione* ib. 1689. 4. He.

Ej. *de ſalivatione mercuriali* ib. 1689. 4. *. ab unguento mercuriali ad hæmorrhoides adplicato.

Ej. *de pravitate ſanguinis* ib. 1689. 4. *.

Ej. *de diabete vera* ib. 1689. 4. He.

Ej. *de catalepſi* ib. 1690. 4. He.

Ej. *de apoplexia* ib. 1690. 4. *.

Ej. *de epilepſia* ib. 1690. 4. *.

Ej. *de cardialgia* ib. 1691. 4. *.

Ej. A. R. Christiani *de pica* ib. 1690. 4. *.

Ej. *tarantiſmus* ib. 1691, 4. *.

Ej. *de incubo* ib. 1791. 4. *.

Ej. *de fame canina* ib. 1691. 4. *.

Ej. *de mania* 1692. 4. *.

Ej. *de vomica pulmonum* 1693. 4. *.

Ej. A. R. Dan. Luge *de dyſenteria* ib. 1693. 4. *.

Ej. *de morbo Hungarico* ib. 1693. 4. He.

Ej. *de vomica pulmonum* ib. 1693. 4. Riv.

Ej. *de febre quartana intermittente* ib. 1694. 4. *.

Ej. *de atherapeuſia morborum* ib. 1694. 4. *.

Ej. *de elephantiaſi* ib. 1694. 4. *. alia a prius dicta.

Ej. *de polypis* ib. 1695. 4. *. Poſt lipothymias, crebram & laborioſam reſpirationem, pulſus varie inæquales, mors ſubita, polypi.

Ej. A. R. J. Theoph. Letsch, *de tabaco* ib. 1695. 4. *.

Ej. *de partu difficili* ib. 1696. 4. *.

Ej. *de pleuritide vera* ib. 1696. 4. *.

Ej. *de abortu* ib. 1697. 4. *.

Ej. *de ortu & progreſſu medicinæ* Leid. 1697. 4. *.

In diſſ. *de paronychia* quæ chirurgici generis eſt: vermes in paronychia reperti.

Ej. *de incrementis & ſtatu artis medicæ ſeculi* XVII. Leid. 1711. 4. *. Non ſine critica ſcriptorum dijudicatione, omnes artis partes perſequitur.

Ej. *oratio in obitum* J. Jacobi Rau Leid. 1719. 4. *. In elogio labores potius & ſolertiam auctoris laudavit, quam ingenium.

Georg Pfannenstiel *de atrophia* Utrecht 1676. 4. Moell..

Bernard Nieuwetydt *de obſtructionibus* Utrecht 1676, 4. *.

Idem

IDEM medicus & conſul edidit *het regte gebruyk der waereld beſchouwing* ſæpe recuſum etiam gallice & anglice 1716. 8. cum titulo *religious philoſophor* vertente CHAMBERLAYNE. Coram eſt editio ab ILL. SEGNERO adfini meo honoratiſſimo adornata, cum nova verſione, multiſque aut emendationibus, aut additionibus. Scopus equidem viro ILL. fuit, ſapientiæ Creatoris veſtigia ex mundi & corporum mundanorum fabrica eruere; eo fine integram phyſiologiam operi inſeruit. Senilium morborum Salomonis interpretatio. Deinde de tabulis quibus in mortuorum & naſcentium numeri adnotantur. Certos eſſe fines cuique proportioni, quos nunquam ullus caſus excedat. Impoſſibile eſſe, ſi caſus res mundanas regeret, ut numerus puerorum, qui in lucem eduntur, perpetuo feminas ſuperaret.

J. THEODOR KRUG *de morbis chronicis ex acido vitioſo* Marburg 1676. 4. *.

F. RENGER *de ſcirrho lienis* Altdorf. 1676. 4. HAEN. PL. habet annum 1677.

DAVID REICH *de peripneumonia* ib. 1676. 4. *.

J. PHILIP. STRUVIUS *reſolutio aphoriſmi* X. ſect. II. HIPPOCRATIS *in qua traditur prognoſis cephalææ* Jen. 1676. R. J. FRANCUS.

J. CHRISTOPH STURM *de transfuſione ſanguinis* Altdorf 1676. 8.

EJ. *de curatione* HISKIÆ *per ficum* Altdorf 1696. 4.

EI. *de presbytis & myopibus* ib. 1697. 4. morbum habet ſed theoriam non bonam.

J. GEORG RÖTENBECK *de ſudore præter naturam* Altdorf 1676. 4. *.

GEORG. HENR. STRUVE *de muribus eorumque damnis* Jen. 1676. 4. GRONOV. ſi huc facit.

CASPAR WIETZEL *de morſibus & punduris animalium* Jen. 1676. 4. *.

FRID. RAPPOLT *progr. in obitum* ITTIGII medici Lipſ. 1676. 4. B. BUR.

J. CHRISTOPH ADLUNG *de febre infantum purpurata* Erford. 1676. 4. RIV.

J. MULLER *de virtute herbarum medica* Witteb. 1676. 4. VAT.

EJ. & Auctoris FRIDERICI CHRISTIAN BRAUN *de tarantula* ib. 1676. 4.

HENR. SCHMID *de febre tertiana intermittente* Gieſſ. 1676. 4.

J. SCHILLING *æger ab amore catalepticus* Gieſſ. 1676. 4. *.

BERN. WILH. GEILFUS *de moxa* Gieſſ. 1676. 4. *.

J. WORMBSER *de pleuritide* Gieſſ. 1676. 4. *.

J. CHRISTIAN BECMAN *de prodigio ſanguinis* Francf. Viadr. 1674. 4. ſi huc facit.

PAUL. BRAND præſide O. BORRICHIO *de malo hypochondriaco* Hafn. 1676. 4.

J. HENR. STARK *de dyſenteria* Regiomont 1676. 4.

EJ. *an ſanguis venis & arteriis incluſus in pus mutari poſſit* 1676. 4.

EJ. *de fluxu hepatis* 1690. 4.

EJ. *de angina alba* 1691. 4.

JUL. REICHEL *de amuletis* Argent. 1676. 4. PL.

MATTH. SCHERF *de febre petechiali quæ ante biennium Argentoratum & viciniam infeſtavit* Argent. 1676. 4. *.

J. HENR. SENKENBERG *de ptyaliſmo* Argent. 1676. 4.

MARC. ANT. HELLOT & JOSEPH THOMASSEAU *Non E. demorſis a cane rabido colocynthis* ib. 1676.

CL. GUERIN & ARM. J. *de* MAUVILLAIN *Non. E. morbis curandis verba & characteres* ib. 1676.

PAUL MATTOT & J. B. REN. MOREAU *E. ex tabaco calvities* ib. 1676.

CAR. *le* LONG & LUD. POIRIER, *Non optima ſunt medicamenta, quæ magis arcana* Pariſ. 1676.

NIC. RAINSSAUT & JOH. THOMASSEAU *E. optima vivendi lex ſua unicuique conſuetudo* ib. 1676.

PETR. POURRET & A. J. *de* MAUVILLAIN *E. panis cereviſiæ flore fermentatus ſalubris* ib. 1676.

ANT. *le* CAEN & LUD. POIRIER *E. in cibis ſumendis ordo ſervandus* ib. 1676.

HENR. MATTHIEU & ANDR. ENGUEHARD *E. melancholicis animi mores vehementiores* ib. 1676.

§. DCCCXXI. J. DOLÆUS.

JOHANNES DOLÆUS medicus Haſſiacus, Archæo deditus, & hypotheſi ſpirituum corpus regentium; polygraphus idem, & credulus.

In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* VI. VII. *obſ.* 60. Sæpe ſe arteriam temporalem in phrenitide, antiqua, contumaci cephalæa, & melancholia hypochondriaca felici eventu aperiri juſſiſſe.

Obſ. 67. In viro epileptico, ſudor in paroxyſmo vere cæruleus manavit. Addit S. REISEL ſimile exemplum.

Obſ. 68. In aſcitico inteſtinum rectum cancroſum, pancreas induratum.

Ann. IX. X. *obſ.* 129. oſſa feminæ ſtrepentia.

Obſ. 130. ſaliva fætida & vermibus ſcatens.

Obſ. 135. obſcurior feminæ hæmoptoicæ inciſio; pulmo inflammatus, in eo vena cava diſrupta.

Obſ. 139. hepar octodecim librarum pondere, calculus in veſicula fellea uncialis poſt catarrhum ſuffocativum.

Dec. II. *ann.* I. *obſ.* 37. Abſceſſus circa carneam uteri ſubſtantiam prope veſicam, in quo duo oſſicula, cum faſciculo pilorum (in ovario), veneficio adſcriptus.

Obſ. 38. a variolis aphonia ſponte ſua ſanata.

Ann.

Ann. IV. *obſ.* 118. Maculæ ſcorbuticæ nigerrimæ.

Obſ. 120. a nimia & incauta hydrargyri inunctione ſphacelus linguæ, oris &c. funeſtus.

Ann V. *obſ.* 135. Qui iſchuria decimo die mortuus erat, ei in altero rene duæ hydatides. Veſica ampliſſima, proſtata dura.

Obſ. 136. latus ſiniſtrum tabidum, dum dextrum bene habet, ſanatum.

Obſ. 138 qui ſumſerat grana theriacæ cæleſtis duodena, ut alvus ei pertinaciter conſtiparetur, periit ex hypercatharſi, cum alvum vellet draſtico medicamento reſerare.

Obſ. 139. puella clauſis genitalibus, cui humor urinæ ſimilis per foramen prope claviculas ſtillabat.

Ann. VI. *obſ.* 36 in puerpera lac repreſſum per os egeſtum.

Ann. VII. *obſ.* 131. Abſorbentia alvum ducunt, quando acor abundat.

Ann. VIII *obſ.* 129. In homine phthiſico pulmones ulceroſi, in ventriculo dextro polypus in foſſulis cordis irradicatus, venamque cavam inferiorem totam replens. Sic in ſuperiorem alius, & alii in venam pulmonalem.

Obſ. 131. Canis vetulus ſcabioſus, a recepto per transfuſionem ſanguine junioris catelli ſuſcitatus & alacris.

Obſ. 133. Qui a paſtu alimenta revomebat, & inde contabuit. In pyloro ſcirrhus ulceroſus.

Ann. X. *obſ.* 68. In hypochondriaco diarrhœa, vomitus atræ bilis fætidiſſimæ, ab ovis duris adſumtis, vix nono die per clyſteres eductis: inde atroces convulſiones, mors ipſa.

Obſ. 69 poſt diarrhœam a purgante medicamento coercitam, ſæva tormina, & diuturni dolores, vix opiatis & mucilaginoſis ſedati.

Obſ. 70. a purgante medicamento acri diarrhœa, ventriculus tener, ut facile laceraretur, villoſa inteſtinorum tunica deraſa.

Obſ. 71. 71. a ſumto medicamento purgante puris 4 ℔ & ultra per os & anum egeſtæ.

Dec. III. *ann* II. *obſ.* 74. ab ulceribus pedis in cachectica clauſis convulſiones.

Obſ. 76. Ab hydrargyro in femoris fiſtulam impulſo, ſalivatio.

Ann. IV. *obſ.* 64. Cum urina in homine calculoſo mucago prodiit, quæ in aere continuo in calculum obriguit.

EJ. *Encyclopædia medica theoretico practica* Francf. 1684. 4.*. Amſterd. 1688. 8. ASTR. Venet. 1691 4. ib 1695. 4 RIV. *Acc. tr. de theriaca cæleſti*; obſervationes ex E N. C. & commercium epiſtolicum cum WALDSCHMIDIO Morborum enumeratio a capite ad calcem cum ætiologia & enumeratione medicamentorum, quæ vel Galenica ſchola cuique morbo obponit, vel chemica, cui noſter potius favet,

favet, acidæ & ſulfureæ theoriæ & archæis deditus. Phrenitis furor eſt Coſmetorgi, Melancholia microcoſmetoris deſponſio. Contra dulcium abuſum, quibus vulgares medici putant ſe morboſum acorem expugnaturos, acria enim eſſe, quæ guſtui dulcia videntur. Subinde, infrequenter equidem, proprias aliquas adnotationes morborumve hiſtorias interſpergit. Opium ad maniam commendat. Ren lapideus. Adfectus verminoſi curatio. Multum REGIO debere objectum eſt (*a*).

Idem opus cum alio titulo prodiit *Encyclopædia medico dogmaticæ* Francof. 1691. 4. *. Auxit ex ſua praxi, ex nuperis libris; princeps opus idem eſt. Hæc ſola in poſthumis redit, omiſſa priori.

EJ. *Encyclopædia chirurgico rationalis* Francf. 1689. 4 *. Amplo opere, ut fere in chirurgicis ſolent, tradit etiam medica aliqua de hydrocephalo, morbis pilorum, morbis cutaneis, hæmorrhagia narium, coryza, linguæ malis & variis vitiis, ſalivatione, dentium morbis, angina, ſtrumis, ſcrofulis, œſophago impervio, œdemate aliiſque malis medicis.

EJ. *epiſtolæ ad* J. J. WALDSCHMIDT *de variis argumentis medicis* Marburg. 1687. 4. cum ejus viri operibus recuſæ Francof. 1707. 8. *. Morborum hiſtoriæ, medicamentorum vires, & de novis libris judicia. Homo clavis & verrucis obſitus. Salivatio ab hydrargyro quadraginta fere ante diebus inuncto. Diabetes: egeſtæ ad 18 in dies libræ lotii, cum potus non ponderet ſupra $2\frac{1}{2}$. Ulna per cariem deſtructa & a natura reparata. Poſt multum cum ictero colicum dolorem, calculi in fellea veſicula. Vermis per umbilicum erepens, octipes; ſecutus eſt chylus ex ulcere, maxima copia, fauſto tamen eventu. Ex virginis digitis manuum, pedumque aut ſanguis aut verrucæ, quæ intra 14 dies delapſæ, noviter renaſcebantur. Eo tempore corpus nulla incrementa capiebat. Calculi fellei toti, ut putat, ferrei. Morbus epidemicus: ſubita virium proſtratio, dolores pleuritici, cum progreſſu morbi diarrhœa, pancreas inflammatum. Ex vi hypotheſeos noſter venæ ſectionem, ipſos clyſteres, & acida medicamenta vult exſulare.

EJ *de furia podagræ lacte victa & mitigata tract. novus* Amſterd. 1707. 12.*. Anglice Lond. 1732. 8. vertente STEPHENS. Belgice *geneezing der Gicht doorr de melkc cur.* Harlem 1709. 8. Poſt GREISELIUM, qui idem argumentum tractaverat, & ipſe experimenta proponit, etiam ſua, & aliorum, qui a podagræ ſævitia debilitati ſani exſtiterint, cum ad lactis uſum ſe recepiſſent, omni prӕterea alio cibo & potu excluſo. Fatetur tamen noſter, vires ventriculi ſibi a lacte vehementer fractas fuiſſe. Fatetur idem, non perpetuum effectum eſſe, tamen ut malum a lacte levius eſſet. Ipſe uncias 56 in dies ſumſit. Salem vitabat. Arthritis & contractura eodem remedio ſuperatæ, calculus diminutus. Podagræ ſedes eſt in glandulis HAVERSII.

EJ. *opera omnia* Venet. 1693. fol. Francf. 1703. fol. 2 vol. OSB.

Act.

(a) GRÆBNER *tract.* 9.

Acc. *theatrum de theriaca cæleſti Hoffſtadiana* Hanov. 1680. 12. quæ ſcriptio numeroſa ingredientia hujus antidoti recenſet, ut vires medicas, in malignis etiam febribus & variolis, & morbillis conſpicuas.

Inde aliæ breves fere variorum ad DOLÆUM epiſtolæ, ejuſque reſponſa fere 85.

Reperio & tribui *adfectuum totius corporis humani præcipuorum theoriam & praxin tabulis exhibitas* Francf. 1664, 4.

§. DCCCXXII. DIARIA ad a. 1676.

PHILOSOPHICÆ TRANSACTIONES.

In *Vol.* XI. & XII. ad ann. 1676, 1677. PHIL. ROGERIUS MOSLYN refert de vapore venenato fodinarum carbonis foſſilis ex genere inflammabili, fætidiſſimo, qui operarios nonnullos ambuſſit, tamen ut convaleſcerent.

In BIRCHII hiſtoria anni 1676. de ſecali corniculato & de morbo ex ejus uſu nato; atque animalibus ab eo necatis. Hæc adnotatio pertinet ad DIONYSIUM DODART, juvenem tum medicum & *Acad. R. ſcient ſoc.* PATINI jam laudes meritum. Morbus a ſtupore incipit, tranſit in dolorem, & gangrænam incurabilem, niſi per amputationem exterminatur. In provincia Solonienſi id malum vulgare eſſe *Journal des ſavans* ejus anni N°. 6. Redit in *Mémoires de mathem. & de phyſ.* T. X. p. 560.

EJ. *mémoires, pour ſervir à l'hiſtoire des plantes* Paris 1676. fol. 1731. 4.*. Vide *B. Bot.* I. p. 591. Ab analyſi lento igne facta ſperat, propius nos ad naturam medicatam plantarum acceſſuros.

Porro apud BIRCH, NEHEMIAS GREW vir egregius, feminam produxit, quæ & per vomitum calculos reddidit, & per urinam, variæ magnitudinis eos, friabiles alios & calcareos, alios ſiliceos. Iſtos ſpiritus nitri non ſolvebat, ſilicum videbantur duritate eſſe.

EJ. eſt *muſeum Regalis Societatis, or a catalogue of natural and artificial rarities belonging to the Royal Society and preſerved & Gresham college* Lond. 1681. fol. *. Huc pertinent morborum veſtigia & cauſæ. Partus ex ovariis mulierum exciſi. Oſſa per ancyloſin connexa & pumicoſa. Oſſis fragmentum & ſphæra plumbea per lotium egeſta, tum calculus enormi mole. Calculi ex animalibus & pilæ crinitæ. Lacrymæ lapideæ cervi, & os de corde ejus animalis.

EJUSDEM in *Phil. Tranſ.* n. 194. in puella 19 annorum lien quaſi putridus 25 unciarum doloreſque in ſiniſtra parte uteri gravativi.

Ab anno 1675. *diarium literatorum Italicum* diviſum eſt in duo diaria: alterum prodiit continuatum. Ad annum 1679. Romæ apud BENEDICTUM: alterum porro ab anno 1675. ad 1679 apud TINASSUM, J. CIAMPINI & L. A. PORTII neque J. FRANCISCI NAZARI opera *B. Bun.*

§. DCCCCXXIII.

Gunther Christoph Schelhammer.

Profeſſor Jenenſis, Helmſtadienſis, Kilonienſis, vir acuti ingenii, Conringii gener inque ſoceri gratiam peripateticæ ſectæ addictus, vir cæterum ſplendidus, Christophori F.

Ej. & Wedelii *de voce ejuſque adfectibus diſſ.* Jen. 1677. 4. *. Auctorem putem fuiſſe Schelhammerum. Pars altera huc facit, de vitiis vocis, aphonia ejuſque cauſis. Vox obſcura nonnullis phthiſicis familiaris. Aphonia emetico ſuperata. Raucedo.

Ej. *de capitis dolore exercitatio medica* Jen. 1678. 4. Hef.

Ej. *de peſte diſſ.* Helm. 1682. 4.

Ej. *de aphoriſmorum Hippocratis ortu & certitudine* Jen. 1685. 4. *.

Ej. *pathologiæ generalis diſputationes tres* Jen, 1683. 4.

Ej. *epiſtola ad* G. W. Wedel *qua pulſus ratio omnis diligentius expenditur* Jen. 1690. 4. *. recuſa in T. II. operum omnium. Poſt phyſiologiam pulſus pathologia & ſemeiotice.

Ej. *progr. de medico philoſopho ισοθεω* Jen. 1690. 4.

Ej. *diſſ. de tabe dorſali* 1691. 4.

Ej. *de epulide & parulide cum adnexa dentium & gingivarum εξεςευνησει* Jen. 1692. 4. *. ob curationem medicamentariam: docta diſputatio.

Ej. *diſſ. de tumore* Jen. 1692. 4.

Ej. *diſſ. de lethargo* ib. 1692. 4.

Ej. *de genuina febris curandæ methodo* Jen. 1693. 4. *. Naturam febris in calore eſſe, cauſam in ſanguine ejuſque fermentatione. Hæmorrhagiæ cauſæ propiores. Miaſma inflammationem & gangrænam in viſcere aliquo excitam, & ſanguinis incraſſationem; hanc in febribus intermittentibus ſolis. Methodus medendi. Ephemeram febrem curari ſolo calore ſubnato. Morbi maligni epidemici ſævierunt, cum dies æſtuoſi, noctesque frigidæ eſſent. Intermittentium cauſa ſuperata, ſic in putridis. Singulatim cujuſque peculiaris febris curatio, hic narcotica mitiora tamen, quæ ſanguinem incraſſent. Intermittentes vomitu curantur, non alvo ducta, unde vires vehementer dejiciantur. Paroxyſmi ſunt a ſanguine viſcido reſiſtente. In China Chinæ non eſſe in elemento terreo efficaciam, validiorem enim eſſe quæ parum amara ſit. Ad paroxyſmum ſedandum ſudorifera, radices, aromata, ſales, adſtringentia. In ardentibus febribus cum putredine venam vix unquam ſecandam. Frigidæ potus. Aciduli potus abunde ſumti in ſe ipſo optimum effectum expertus laudat. Malignæ, ſ. ſporadicæ, ſ. epidemicæ. Venæ ſectio hic nocet, ſic purgatio: emetica

in

in principio, & ſudorifera tutiſſima. Veſicatoria non laudat. Liber in univerſum acute ſcriptus, etſi noſtri ævi inventa non habet, & in generalibus verſatur.

Ej. *diſp. de pareſi ſ. paralyſi ex colica* Jen. 1693. 4.

Ej. *de morbis ætatum* ib. 1694. 4.

Ej. *de anxietate præcordiali* ib. 1694. 4.

Ej. *de febrifugorum ratione agendi & applicandi modo* ib. 1694. 4.

Ej. *de dyſpepſia* ib. 1695. 4.

Ej. *de oncologia in genere, ſ. de corporis humani tumoribus* Jen. 1695. 4. *. ob theoriam, ob carbunculos, bubones, cyſtides.

Ej. *de fonticulis diſp.* Jen. 1696. 4.

Ej. *de natura l. bipartitus* Kiel. 1697. 4. *. Theoreticum opus, in quo quærit, quid medici per naturam intelligant, quid philoſophi. Contra Archæum. Naturam eſſe leges æternas motus, quæ ſingula cum univerſis connectunt. Ut medicus naturæ miniſter ſit. Medicamenta quibus morbi præcaventur vomitoria, venæ inciſio. In chronicis, corporis exercitatio, acidulæ. Acido arcano ſe ſororum tertiam a contagio variolarum ſervavit. Curatio quæ impoſſibilis. Corruptis viſceribus fruſtra aquæ hydropicæ educuntur. Paroxyſmum febris tertianæ magna doſi corticis peruviani cum conpeſcuiſſet, alvus repetito reſpondit, & ſudor ſucceſſit. Contra G. Harveium, naturæ obpreſſæ eſt ſubveniendum. Laudes confectionis alkermes veræ ad pericula malignarum febrium. Hydropicos ſudore excitato ſanari. Larga doſi 20 ad 30 gran. opii ſuperata graviſſima mala. Naturæ erroribus ut occurrendum. In febre epidemica non alios evaſiſſe vitales, niſi qui purgati eſſent. Nitrum cum camphora in pleuritide laudat, in dyſenteria pulverem Pannonicum. Adnotationes aliquas, circa triginta, interſpergit.

Ej. *theſes medico miſcellaneæ* Kiel. 1697. 4.

Ej. *de ſpina dorſali* ib. 1698. 4.

Ej. *de fine medicinæ* ib. 1700. 4.

Ej. *de odontalgia tactu ſedanda* ib. 1701. 4. *. Non inutilis diſputatio.

Ej. *naturæ vindicatæ vindicatio* ib. 1704. 4. Contra Sturmium.

Ej. *de obſeſſis* ib. 1704. 4.

Ej. *de morbis magicis* ib. 1704.

Ej. *de fundamentis artis medicæ præcognoſcendis in materia medicæ ulteriori notitia* ib. 1707. 4.

Ej. *orat. de augmentis & decrementis artis ſe primo præſidium ſumente* ib. 1708. 4.

Ej. *de proportionibus corporis humani deſtructis morborum-cauſis* ib. 1706. 4. *. Morbos ad exceſſu aut defectu alicujus quantitatis vel elementi oriri.

Ej. *diſſ. de nitro* Amſterd. 1709. 8. *. De vi medica parcus eſt. Externo uſu ad ſudorem movendum, ad ſcabiem nitrum, a veteribus adhibitum iterum vult reſtitui. Sed eorum nitrum erat alcali foſſile.

Ej. *via regia ad artem medendi* Kiel. 1709. 4. Ejus ſtadium V. erat *de therapeuſi.* VII. *de pharmacia.* VIII. *de formulis præſcribendi* IX. *de curatione per diætam* Kiel 1708. 4.

Ej. *de humani corporis adfectibus* ib. 1713. 4. *. Exempla effectuum in corpus humanum & collectitia & ſua. Hiſtoriolæ vix fide dignæ. Canis, qui nolebat die veneris laborare.

Ej. *ars medendi univerſa* a morte viri prodiit, cujus volumen II. & III. huc faciunt. Edidit Ernestus Fridericus Burchart. In T. II. Wiſmariæ 1747. 4. *. edito, Pathologia traditur. Habet tamen præter acuta ratiocinia, morborum generalia, & partitiones, cauſas morborum, claſſes, ſigna, prognoſes, proprias etiam adnotationes. Obſtructiones non frequentes eſſe, cum injectus in arterias liquor facile in venas tranſeat. Febrem intermittentem inſperato cortice peruviano ſublatam. Corticis nullas certas vires eſſe. Febrem paulatim hominem dereliquiſſe, ut caput primum dereſeret, inde pectus, denique pedes.

Vol. III. Wiſmar 1752. 4. *. edente anonymo, qui ſubinde calamum auctoris non ſatis potuit interpretari. Vita viri. Materia medica. Aliqua de arte pharmaceutica, chirurgica, diætetica, plus vero abſtractionum, nominum & methodi quam rerum. Brevia aliqua, ut ſcriptio ſalis volatilis Sylvii, quem virum invidia preſſerit. Aquam hydropicam ſimul & ſemel exhauſit. In diæta indulgentem ſe præbet. Theam laudat, commendat. Adverſus diarrhœam utiliter vaccinia dedit. Medendi methodus brevis & facilis.

In T. I. *phyſiologiæ* Wiſmar. 1752. 4. *. hiſtoriam medicinæ brevem dat. Jatromathematicis non favet, neque Cartesianis: neque Stahlio. An medicina ars ſit an ſcientia multis quærit.

Virorum clariſſimorum ad G. C. Schelhammerum *epiſtolæ*: recenſuit, vitam addidit Christian Stephanus Scheffel Weiſmar. 1727. 8. *.

Idem etiam Sch. Conringii Soceri *introductionem in univerſam artem medicam* multis & magni momenti notis edidit Helmſtad. 1687.4. recuſam Hall. 1726.4.*. Acris autem noſter judex eſt. Multa *poſthuma* reliquiſſe Scheffelius, quæ & recenſet.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* V. *obſ.* 8. Quartana febris epidemica anni 1684. etiam triplicata, mali moris, cum ſudoribus fætidis, debilitate, frigore diuturno. Sanavit noſter cortice peruviano.

Obſ. 10. de abſceſſu lateris prorumpentes lumbrici.

Obſ.

Obſ. 11. abſceſſus hepatis, denique lethalis. Pus de viſcere ſub cutem effuſum magnum in tumorem collectum erat.

Obſ. 12. a tribus granis opii adſumtis ſomnus turbulentus, vertigo, leve delirium, ſenſus etiam tactus obtuſus erat, frigus acceſſerat. Demum convaluit nulla cum rerum geſtarum memoria.

Obſ. 14. in abdomine matris mortuæ fetus ſe vehementer agitans.

Obſ. 16. ab opio ſudor efficaciter motus.

Ann. VI. *obſ.* 13. a bufone enecato puero in os intruſo anxietas & ſubita ſcabies.

Obſ. 114. Diuturna epilepſia ab ictu in ſinciput accepto.

Ann. VII. *obſ.* 197. ante paroxyſmum vir epilepticus percipiebat aliquid a cerebro ad brachium deſcendere, inde brachium movebatur, & paulo poſt totum corpus.

Obſ. 199. Viro fervidioris ingenii, ſi quando genio indulgeret, ſanguis proſiliebat ex minimi digiti articulo, etiam ad duarum ulnarum altitudinem; ceſſans idem nullum ſui oſtii veſtigium relinquebat. Alteri circa lien tumor efferebatur, tum ſanguis ad aliquot libras vomitu reddebatur.

Dec. III. *ann* II. *obſ.* 88. Infans atrophicus: inteſtina inflammata, glandulis duris ſcirrhoſis obſita: eadem inteſtina paſſim perforata, plurimis lumbricis feta.

Obſ. 89. fetus mortuus abſque malo ſymptomate duobus menſibus utero geſtatus.

Ann. III. *obſ.* 90. Cephalalgia periodica in juvene cum convulſione, ſanata fere cortice peruviano.

Obſ. 91. de cruſta gelatinoſa ſanguini innatante in febribus intermittentibus aliiſve.

Ann. V. VI. *obſ.* 222. Dyſenteria caſtrenſis in diuturna inteſtinorum ulcera degenerans.

Obſ. 226. febris autumnalis epidemica mitis, facilis, pulſu fere ſani hominis, ſenſim debilior, cum ſtupore & ſopore, abſque criſi ſæpe deſinens. Vomitum ciere, calida dare proficiebat cum mixtura ſimplici.

Ann. IX. X. *obſ.* 81. Urina per chartarium colum tranſmiſſa in colo reliquit lutoſum quid, quod in lapidem concrevit.

Obſ 82. Urina, quæ in febre maligna ſalutare ſedimentum poſuit, ſæpe ad priſtinam cruditatem rediit.

Obſ. 83. ſanæ ſimilis in hectica febre.

In *Act. Lit. Mar. Balth.* comparatio aquarum Schvalbacenſium cum pyrmontanis.

§. DCCCXXIV. Varii.

Franciscus Calmette Ruthenenſis D. Academiæ Monpelienſis dedit a. 1677. & recudi fecit Lyon 1704. 12. 2 vol. 1714 12.*. Anglice Lond. 1706. 8. l. qui *Riverium renovatum ſ. praxis medicæ Riverianæ non abſimilis* T. I. & II. Caſu factum eſt, ut judicium amiſerim, quod tunc deſcripſeram, ut ſoleo, quando librum modo legeram, nunc quæ obvia erant, ea ſola repeto. Morbi ſunt abdominis cum pathologia acida, ſalſa & ſucco pancreatico acido & acida. Ventriculi morbi. Laudat hic theam jejuno ventriculo ſorbtam, coffeam, tum maxime innoteſcentem, aquas thermales. Vomitus, fuſe. Cholera morbus, hic emetica mitiora, narcotica, etiam in clyſtere, non tamen quando vires jam valde adtritæ ſunt Alvus nonniſi morbo ſuperato movenda. Colicæ variæ, etiam Pictavienſis, in qua febrem lentam recipit & corporis marcorem; hic valida emetica poſcuntur, volatilia, purgantia, venæ ſectio, manuum & pedum ſcarifatio, demum anodyna. Alvus adſtricta, lienteria, diarrhœa, dyſenteria. In adfectu inveteraſcente thermales aquæ. Mercurium in aquo forti ſolvit, per alcali volatile præcipitat, hunc hydrargyrum vulgari ſublimato præfert.

T. II. Teneſmus, Fluxus hepaticus, Lumbrici: ſe ejuſmodi animal, quod ulnæ eſſet longitudine adſervaſſe, utrinque in gracile acumen terminatum, ut cohæſio cucurbitinorum in unam tæniam locum habere nequeat. Hæmorrhoides; Hepatis calor; inflammatio, abſceſſus, ſcirrhus, icterus. Ad obſtructionem hepatis non ſolum ferrum, ſed etiam theriaca, aliæque antidoti. Hydrops varius, paracenteſis partitis vicibus inſtituta. Lienis obſtructio, ſcirrhus: morbus hypochondriacus: ſcorbutus varius, acidus, rancidus. Meſenterii inflammatio, abſceſſus & pancreatis ex theoria, ut puto. Mala quæ vitio lotii fiunt & calculus. Mictus ſanguineus, Iſchuria, ſtranguria & incontinentia lotii. Nihil valde habet propriæ adnotationis.

Lego ſeorſim prodiiſſe *de morbis abdominis* Genev. 1735. 8.

Matthias Garcia Valentinus Profeſſor *diſputationes medicæ ſelectæ in duas partes diſtributæ* Leon. 1677. fol. Vide ne ſit Garcia Carrero dictus ad a. 1626.

Epiſtolæ mutuæ Argonautæ ad Neſtorem & Neſtoris ad Argonautam de theſauro experientiæ medicæ de abortu 1677. 4. Argonauta fuit J. Michael Fehr.

Camillus Baldus *de podagra* Nurnberg. 1677. 12.

Israel Conradi *diſſ. med. phyſica de frigoris natura & effectibus* Monaſter 1677. 12. Gunz.

J. Cornelii Weber *anchora ſauciatorum ſ. liquor ſtypticus ſanguinem confeſtim*

feſtim ſiſtens Brieg. 1677. 8. Breslau 1680. 8. *. In univerſum etiam de iis, quæ ſanguinis fluentum compeſcunt. Archæiſta fuit.

J. Böhm *catalogus medicamentorum rariorum* Venet. 1677. 4. & 1709.

§. DCCCXXV. Aliæ Linguæ.

Robertus Plot L. D. & muſæi Ashmoleani cuſtos, rerum naturalium, hiſtoriæ etiam patriæ ſtudioſus, collector non inutilis.

Ej. *natural hiſtory of Oxfordshire* Oxford 1677. fol. *. Ruſtici hominis filia aſita per 70 dies, quæ tamen ad victum naturalem rediit. Greeniæ exemplum, quæ ſuſpenſa ad vitam revocata fuit, cum chirurgi nunc incidere vellent.

Ej. *natural hiſtory of Staffordshire, being an eſſai towards the natural hiſtory of England* Oxford 1696. fol. *. De animalibus multa, & morbi ſingulares. Longævorum exempla. In vacca reperta ſceletos vituli, cujus caro conſumta, ſic in cerva. In aſthmatico homine calculi in veſicula fellea; nullum in pulmone vitium. Lepus, ut putat, extra uterum conceptus, & vivus exciſus. Suſpenſa, quæ poſt 36 horas convaluit. Catella oſſibus fetus ſe per vulvam liberavit, cum fetubus ventralibus detectis, dum incidebatur. Femina, cui fetus in utero mortuus reſidebat, tamen concepit & peperit. Vituli, cum naſcerentur, prægnantes. Pilæ in animalium ruminantium ventriculis. Nævi, ut putat. Partu redditus tumor, in quo dentes & pili. Exempla diuturni ſomni & aſitiæ 40 dierum in femina carceri incluſa. Ex vena brachii forcipe acus educta. Qui funes & lintea devorabat. Qui nunquam exſpuit. Gangræna ſpontanea in impio ſe ipſum exſecrante.

Jean Ravelly diſſ. *ſur la nature des cours de ventre & ſur les remèdes qu'on y peut aporter* Paris 1677. 12. *. Multum ad longam ſuam experientiam provocet. Diarrhœam facit lientericam, chyloſam, balioſam, melancholiam, pituitoſam, dyſentericam, teneſmum, dyſenteriam adipoſam. Singulo malo curationem tradit multis cum formulis. In lienteria vomitum ciet, vitriolo in aqua diſſoluto, de quo ferrea terra ſubſidendo ſeceſſerit. In chyloſo alvi fluxu purgat, datis rubeæ radicem, tincturam, alia inſolita. Inblioſa diarrhœa agit de opio quod fit calidum, diaphoreticum & diureticum, cum quo caute oporteat mercari, hic adſtringentia dat cum acidis miſta, confectiones cum ſpiritu vitrioli. In feroſa diarrhœa theriacam ſales alcalinos fixos exhibet, tum chalybem & abſorbentes terras. In dyſenteria alvum ducit, ipſa ut jalapa utatur; ulcus ſubnatum ſanat rheo barbaro, terebinthina ſymphyto & colcothare cera involuto ad unam duaſque drachmas. Adipoſam diarrhœam periculum habere, ſuccedere longis malis cum putredine & cum febre hectica conjungi. Hic jujubas dat & eboris ſcobem, ſemina frigida, ptiſanas.

Ej.

Ej. *traité de la maladie de la rage* Paris 1696, 12. A lupo rabido demorſi plerique rabidi ipſi & mordere cupidi perierunt. Adurere vulnus jubet, hinc vomitum antimonio ciere, inde ſudorem, & herbas dare vulnerarias.

Giov. Cinelli Calvoli *bibliotheca volante continuata da* Dionysio Andr. Sancassani Venez. 1734. 4. *. verum Calvoli 1677. incepit hanc bibliothecam ſparſis ſchedis edere, cujus ſtanzas fecit 17 quibus tres demum Sancassanus adjunxit, ultimam anno 1718. Librorum fere italorum cenſuræ hic continentur, ob quas, & ob vindicatum ſibi animalculorum ſcabiem facientium inventum, cum Redo inimicitias alens, etiam in carcerem conjectus, patriam maluit relinquere quam deprecari. Diu per Italiam oberravit, paſſim *medicus conductus*, & demum Loretti obiit, fuitque ex iis doctis viris, quorum labores fortuna non remuneravit. In editione mea 20 *ſcanze* in formam dictionarii redactæ ſunt; Multa quidem tradit exigui monumenti, verum in poſterioribus numeris etiam medica hic recenſentur. Varia adjecit nuperus editor D. A. C. M. C. In T. II. Cinellus de lite cum Redo ſe purgat. In lite etiam Ramazzini cum Moneglia aliquæ noſtri partes fuerunt.

J. B. Girardet *miracle de la nature ſur la guériſon de toute ſorte de maladies provenantes de qualité chaudes par l'uſage des eaux de Louveret* Beſançon 1677. 12.

Nathanael Henshaw *Aerochalinos or a regiſter for the air* London 1677. 16. *. ſed dedicatio eſt anni 1687. Varia facientia ad artem medicam, ut camera portatilis, in qua aerem alicujus domicilii facile mutes, in quo invento ſibi noſter multum placuit. Potus ante cibum appetitum frangit.

J. Christophori Bitterkraut hippolitani, *wehmütige Klagthränen der bedrängten Arzneykunſt* Nürnberg 1677. 4. *. Queritur de vario genere medicaſtrorum, de alchymiſtis, ſuperſtitioſis medicis, aliis imperitis artem invadentibus. Fuſiſſima confabulatio & intermiſtæ hiſtoriolæ curationum abſurdarum; earum plurimæ undique improbabiles. Honores etiam medicorum, & medici pontifices, cardinales, aliasve ad dignitates evecti. Fraudes alchymiſticæ. Vulgatiſſima pro arcanis vendita. Hiſtoria medicinæ. Paracelsi laudes & excuſatio.

E. G. *laboratorium medico chymicum* verſum a J. Marschall Nürnberg 1677. 8. *.

Das franzöſiſche Kochbuch und der franzöſiſche Keller Minden 1677. 8.

Marguerite *du* Tertre *veuve du S. de la* Marche, *inſtitution touchant les choſes, qu'une ſage femme doit ſavoir dans l'exercice de ſon art* Paris 1677. 12. 1691. 12. 1710. 12. *. Ad curam prægnantium, & puerperarum aliqua.

Duprade

DUPRADE *hiſtoire du Tabac* Paris 1677. 12. 1684. 8. Genev. 1687. & 1747. 8.

DEMEUVE *Dictionaire pharmaceutique* Paris 1677. 4. 1689. 4. & alias. Lexicon medicamentorum ſimplicium cum viribus collectis.

Der vermehrte ſorgfaltige Medicus 1677. 4. ASTR.

F. Anthora d. i. Giftheil oder Beſchreibung des Gifts der Peſtilenz auch anderer giftiger Krankheiten durch P. F. 1677. 12. *. Ille FELGENHAUER alchimiſta in eo placet, quod ſua tamen experimenta narrat. Ita puerum ſanavit vomitu per crocum metallorum moto. Abſinthii tincturam ad ſolem vino extractam valde laudat. Butyrum cum ovi vitello tritum vomitum moviſſe. Vera ſpiritus & ſalis urinæ efficacia in paralyſi. Opii longa & tædioſa præparatio. A vipera demorſus cum ipſe omnino male nunc haberet, ſale abſinthii ex vino calente ſumto curatus eſt. Recuſum eſt opuſculum cum nomine auctoris Leipz. 1680 12.

Particulare ex univerſali oder kurzer Entwurf einer ſonderbaren Arzney Augſp. 1677. 8. UFF.

ANDRIES BOECKELMANN *van* D. BONAVENTURA *van* DORTMONDS *berigt waer in angeweeſen word de quade pratyken van D. D. en dezzelve onkunde angaande het afhaelen van een doode vrugt* Amſterd. 1677. 8. potius chirurgici argumenti.

LE MOINE *lettre a* LOUIS *du* MOULIN *avec la replique du dernier* 1677. 8. FALC.

DE LA RIVIERE GROISSARD *le précurſeur de la médecine univerſelle* Rouen 1677. 12. FALC.

ANTONIO TRILLO *perfetto praticante* Toledo 1677. C. de V.

§. DCCCXXVI. DISPUTATIONES.

ANDREAS LAMB *de ſcorbuto* Leid. 1677. 4. *.

HENR. CHRISTOPH ERYTHROPEL *de paralyſi* ib. 1677. 4. *.

STATIUS JOACHIM HANNIEL *de melancholia hypochondriaca* ib. 1677. 4. *.

J. ADOLPH REINBOTH *de ſuppreſſione menſium* ib. 1677. 8. *.

J. CONSTANTIUS EJ. *jura pathologica pro moribus antiquorum & pſeudo-prophetas auguſtiſſimi Apollinis tribunali* Leid. 1677. 4. Titulus vitioſus.

J. GEORG SCHMIDT *de ileo* ib. 1677. 4. *.

MARTIN OWMANN *de melancholia* ib. 1677. 4. *.

J. BRAEMS *de pleuritide* ib. 1677. 4. *.

ROBERT TRITTER *de lethargo* ib. 1677. 4. *.

RODER. A RYK *de cruditate acida ventriculi* Utrecht 1677. 4. *.

J. Mathon *de medicamentis chemicis* ib. 1677. 8. *.

Abrah. Blendinger *de cancro* Erfurd 1677. 4.

Carl. Ludwig Funccius *de hæmorrhoidibus nimium conniventibus & cæcis* Altdorf. 1677. 4. Hf.

F. W. Schaffer *de paſſione iliaca* ib. 1677. 4. *.

Georg David Schulze *de angina ſtrangulationem æmulante affectu* ib. 1677. 4. Hef.

. . . Quentin *de præparatione gravidarum ad partum facilem* ib. 1677. 4.

Phil. Henr. Chuno *de apoplexia* Marpurg. 1677. 4. *.

J. Henr. Happel *de febre intermittente* ib. 1677. 4. *.

Gregor. Horst *de mania* Gieſſ. 1677. 4. Pl.

J. Theoderici Schur *de melancholia hypochondriaca* ib. 1677. 4. He.

J. G. Simon *de cancro venenato* Jen. 1677. 4. Pl. 1678.

Viri cognominis ſed J. C. *delineatio nova impotentiæ conjugalis* Jen. 1682. 4. Tr. 1718. 4. *. 1734. 4. Id. Sordidus l. & adverſus bonis moribus.

Caspar Posner *de mania* ib. 1677. 4.

J. Gerard Winter *de contagio peſtilentiali* Marpurg. 1677. 4. *.

Ej. *de hæmoptyſi* Rinteln 1684. 4. *.

Ej. *de hydrope* ib. 1684. 4. *.

Ej. *de obſtructionibus* ib. 1685. 4. *.

Ej. *de diabete* ib. 1685. 4. *.

Ej. *de catalepſi* ib. 1692. 4. *.

Ej. *phthiſis pulmonalis* ib. 1693. 4. *.

Ej. *de rabie* ib. 1698. 4.

Ej. *de memoriæ ſtatu præternaturali* ib. 1678 4.

Ej. *de contagione peſtilentiali* ib. 1693. 4. *.

Ej. *de hydrope aſcite* ib. 1699. 4. *.

Ej. *de apoplexia* ib. 1702. 4. *.

Ej. *de gonorrhœa* ib. 1718. 4. *.

Valentin Greising *de partu ſeptimeſtri* Witteb. 1677. 4.

Michael Henr. Horn *de ophthalmia* Lipſ. 1677. 4.

LAUR. CHRISTIANI *de ictero* Hafn. 1677. præſide BORRICHIO.

CAR. JOACHIM FREHER *de melancholia hypochondriaca* Baſil. 1677. 4. PL.

J. FAUST *exercitatio nonnemini oppoſita, qui temere dixit & audacter confirmavit logicam medico inutilem eſſe* Argentor. 1677. 4. ROCHE.

J. ULR. BIX *σφυγμογραφια ſ. de pulſu* Argent. 1677. 4. PL.

LEONH. HEINZ *de adfectibus ſoporoſis* Argent. 1677. 4. *.

J. VALENTIN SCHEID *de viſu vitiato ejuſque demonſtratione mathematico medica* Argent. 1677. 4. *. Varii oculorum morbi.

EJ. *de duobus oſſiculis in cerebris hominum apoplexia exſtinctorum repertis* Argent 1687. 4. *.

EJ. *de polypo cordis Pentas* ib. 1689. 4. *. Subjecta eſt hiſtoria.

EJ. *mutitas diuturna ſubito & ſponte ſublata, ſemine & pure excreto.*

EJ. *de lumbagine rheumatica* ib. 1704. 4. MENZ.

EJ. *de epilepſia verminoſa* ic. 1708. MENZ.

EJ. *de vomitu cruento* ib. 1709. 4. HAEN.

EJ. *de quibuſdam viſus imminuti vitiis* ib. 1720. 4. *.

J. LUDOVICI SCHEID *laudatio funebris* J. VALENTINI SCHEID Argentor. 1732. fol.

CAR. *de* LAVAL & ANT. ENGUEHARD *E. cauſariorum dolores imminentis aeris mutationes prænuntiant* Paris 1677.

DIONYS. DODART & JAQUES DESPREZ *Non E. carnes quovis alio cibo ſalubriores* ib. 1677.

DIONYS PYYLON & FRANC. *le* RAT *E. thermæ borbonienſes anſelmenſes minorem noxam potæ inferunt, quam arcimbaldinæ & vichenſes* ib. 1677.

J. B. *de* REVELLOIS & PETRI LAURENCEAU *E. vinum rhemenſe omnium ſaluberrimum* ib. 1677.

PH. MATHON & FRANC. *le* RAT *E. opium hyſtericæ acceſſioni noxium* ib. 1677.

RAYMUND FENOT & JAC. DESPREZ *Non E. ab urinis certa valetudinis auguria* ib. 1677.

Andr. Coppeniager & Tob. Zollet *de hydrope pectoris* Patav. 1677. 4.*. puto Zolleti opus eſſe. In utero vidit 17 menſuras auſtriacas ſeri.

Franc. Duval *E. catharſis pleuritidi* Romæ 1677. titulus imperfectus.

§. DCCCXXVII. A. Nuck.

Antonius Nuck celebris anatomicus *de ductu* Leid. 1677. 4. *. Nihil equidem ſcripſit vir Cl. practici argumenti: inter anatomica tamen paſſim intercurrunt aliqua huc ſpectantia.

In *ſialographia* Leid. 1692. 8.*. 1728. 8. *. de ſalivæ excretione critica & morboſa agit: de analyſi ſalivæ venereo tabo infectæ, & alioquin de vitioſa ſaliva lactea, dulci, calcarea.

In *adenographia* Leid. 1691. 8. *. 1696. 8, 1722. 8. *. de calculi generatione agit, & experimentum proprium refert de lapidea cruſta circa globulum concreſcente, quem in veſicæ cavum condiderat, cum exemplo ſimilis circa fiſtulæ tabacariæ fragmentum concrementi. Inde ovariorum hydropis ſteatomatis aliquot exempla. Sic de peritonæi proprio hydrope, vix noto eo tempore morbo, exempla, in quo aqua exterius ei ſacco circumfuſa in ejus cellulis ſtagnabat, vacuo abdomine. Paracenteſeos varii eventus. Hydatides peritonæi; meſenterii.

§. DCCCXXVIII. Diaria ad a. 1677.

Christoph Seliger in E. N. C. *obſ.* 56. In febre exanthemata maxima globulorum luſoriorum mole, felici eventu egeſta.

Collectores de magna & ſubitanea intumeſcentia hominis, ex cujus demum vena inciſa vermis vivus erepſit, quem dat depictum, maximum.

Leges privatæ Acad. a. 1677. a cenſore confirmatæ prodierunt cum effigie Volkameri præſidis 4. Willm.

In Birchiana *hiſtoria* T. III. Vita Henrici Oldenburg & Francisci Glisson.

In *Journal des Savans* n. 17. calculus ille ſalutaris ſerpentis depictus datur.

§. DCCCXXIX. J. Conrad Peyer.

Scaphhuſinus Patritius. Præcocem famam ſibi laborioſus juvenis peperit inciſionibus, potiſſimum animalium, tamen & corporum humanorum morboſorum. Diſcipulus fuit Duvermeyi.

Ita

Ita triennio prius, quam doctoris titulum ambiret, edidit, *methodum hiſtoriarum anatomico medicarum, exemplo aſcitis ex pericardii cum corde coalitu nati illuſtrata* Paris 1678. 12.*. Redit inter *parerga anatomica.* Modum hiſtoriæ morbi deſcribendæ, incidendi cadaveris, addendorum ſcholiorum docet, deinde ſuam adnotationem exponit. In corde polypi; pericardium carnoſum; aliqua in pectore aqua. In alio phthiſico pericardium valde craſſum; cor magnum, carneis quaſi lemniſcis effloreſcens, in aqua pericardii natantibus; membrana cordis carnoſa. In alia hydropica cor ſolum laboraſſe comperit. In corde vaccæ acum vidit dextro ventriculo infixam, pericardium cum corde connexum. In phthiſico cor externuatum, ut dexter ventriculus tunicæ craſſitiem non ſuperaret. Diſcrimen polyporum ſuorum & grumorum ſanguinis. Dari & in vivis hominibus polypos.

Ej. *Parerga anatomica & medica ſeptem* Genev. 1681. 8. *. Inter ea primum eſt de *glandulis inteſtinorum*, quod etiam ſeorſim prodierat Scaphus 1677. 8. *. Hujus aliqua pars practici eſt argumenti, de morbis inteſtinorum, de purgantibus medicamentis, de clyſteribus. Veras noſter inteſtinorum ſuſceptiones vidit, ut inteſtinum intra inteſtinum ingrederetur. Caruncula rubentes, vaſculoſas, per alvum excretas, pro ſuis glandulis habet. Purgantia de irritatis glandulis ſeri effuſionem excitare. In *ſecundo* ejuſdem tituli parergo de glandulis dicit inteſtino adhærentibus, in hydropico homine conſpicuis.

Quintum etiam parergon huc facit, in quo aſciticæ feminæ inciſio deſcribitur, quæ Glaseri labor eſt. Oſtium ductus choledochi ampliſſimum; lien faba non major, membranis a putri ſero exeſis. Sic *ſextum.* In femina hydropica ſaccus inteſtina operiens plenus ſaniei, ad duodecim pintas: tum aliqui variæ molis abſceſſus. Pancreas ſcirrhoſum; in fellea veſicula calculi: in utero hydatides.

Ej. *diſput. inauguralis de valetudine humana* Baſil. 1681. 4. *.

In Pæonis & Pythagoræ *exercitationibus familiaribus anatomicis & medicis bis quinquaginta* Baſil. 1682. 8. *. quinquaginta epiſtolæ Noſtri ſunt ſive Pythagoræ. Harderum diximus. Nunc Peyeri; tumor occipitis in viro, magno ſteatomate gravis, in quo hydatides fuerunt. De ſtranguria poſt dyſenteriam ſuperſtite. In pleuritico pulmo tenui muco adglutinatus, non purulentus, ſanguine cum pleura turgidus; in corde polypi veri, pro quibus ſenſit contra Kerkringium &c. In partem dilatatam inteſtini pars contracta ſubiit, ut abſque vi nodus ſolvi non poſſet, abſque tamen inflammatione. In aſthmate hydropico cor enorme ſpithamæ longitudine, novem librarum pondere, polypis plenum: & ſimile in femina exemplum. Vermis ventriculi equini, qui quaſi bipartitus erat, teres, apus, aculeatus, tumicis impactus. Ejuſmodi vermes facile ſexcenti fuerunt, in inteſtinis omnes teretes. Chorea ſ. viti ſ. diuturna contra voluntatem. Ab inunctione mercuriali cor grumoſo ſanguine plenum. Virgo, cujus ſuturæ ad tranſverſi digiti latitudinem poſt magnos capitis dolores diſſolutæ. Aorta oſſibus intus

intus aſpera. Hominum anatome, qui arſenico interemti fuerant; ventriculus intus rubens & inflammatus; ſanguis fluidus. A lotio per triduum retento rupta veſica. In hydropica paſſim per abdomen glandulæ conglobatæ ſcirrhoſæ. In gallinæ rene calculi. Inteſtinum gangrænoſum ſepties perforatum a febre maligna. A ſeminibus colchici comeſtis ſingultus, convulſiones, mors.

In *merycologia ſ. de ruminantibus & ruminatione commentario* Baſil. 1685. 4.*. caput huc pertinet, de hominibus ruminantibus, quod morbi genus eſt, cujus exempla recenſet; addit ſuum de puero fatuo ruminante, & aliud opulenti hominis, qui per totam vitam cum voluptate cibos in os revocavit, ut ruminaret: aliud, ubi idem cum moleſtia fiebat. Tum ruminatio in armentis ſuppreſſa, a pabuli nimia ingurgitatione.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* IV. *obſ.* 99. A ventriculo flatu diſtento, dum œſophagus accurate claudebatur, ruptum diaphragma, ut reticulum in thorace eſſet.

Obſ. 102. Corticem peruvianum, in Germania vix notum, dabat cum trifolio fibrino in pilulas intritum, & dudum monet, eo febrem ſanari, recte tamen jubet, octiduo a febris ſuppreſſione in eo cortice ſumendo pergi.

Ann. VII. *obſ.* 204. ex aqua collecta exſtinguitur cum corrupto pulmone; & polypo vero, qui per vitam magnarum anxietatum cauſa fuerat. Placenta ſedi uteri adhærens, qua os ſacrum reſpiciebat. Oſſa pubis laxa, ut cultro facile dividerentur.

Obſ. 205. in carne bubula perioſteum oſſeum.

Obſ. 206. ex vena portarum hydatis prodiit.

§. DCCCXXX. Varii.

Johannes Broen de Cartesii ſecta, diſcipulus T. Craanen, tamen ut non omnia Sylviana reciperet, neque ſucci pancreatici fervores. Prælector in Academia Leidenſi fuit.

Ej. *tempus vitæ & mortis* Leid. 1678. 12. Astr.

Ej. *de duplici bile veterum* ib. 1685. 12. *. Poſt phyſiologica agit de animi adfectuum in bilem poteſtate. De melancholia, ad quam faciat ſanguis craſſus & acidus. Icterus ab hepate obſtructo, a calculis felleæ veſiculæ, ab ariditate ſanguinis & humorum. Spes curationis a ſapone. Pro ſignis ex urina ſumtis non ſemper fallacibus. Icterum nigrum ipſum ſcorbutum eſſe. Scorbuti ſymptomata, etiam hydrops, pleuritis. Contra nimium illum αυταρκειας amorem. Purgantium modus agendi: electiva nulla dantur. Utiliter ſæpe ea in malis diuturnis cum ſudoriferis miſcuit. Sanguinem poſſe nonnunquam nimium ſubtilem fieri, nimiumve

nimiumve repletum particulis volatilibus. In pleuritide tamen venam tutius ſecari.

Ej. *animadverſiones medicæ theoreticæ practicæ in* HENRICI REGII *praxin medicam* Leid. 1695. 4.

Ej. *opera medica* Roterdam 1703. 4. *. edidit PETRUS v. PELT. Tres partes ſunt, ſed nulla priorum redit I. *medicina theoretica ſ. œconomia hominis.* Aliqua ad practicam partem faciunt, ut pulſuum ratio. II. *Exercitationes theoretico practicæ de operationibus medicamentorum.* Nimium indulgere nuperos ſalibus volatilibus, neque unicam cauſam morborum acidum eſſe. Dari omnino ſpecifica remedia. Cenſus medicamentorum eorumque claſſes. Bilis vitia acidis curari. Formulæ medicamentorum magiſtralium & pharmaceuticorum, doſes, ſcriptiones; In emeticis antimonialibus non adeo ad ſemimetalli doſin adtendi debere, quam ad doſin liquoris, in quo diluitur. Addere ſolet mercurium vitæ. III. *Compendium chemicum.*

LEONARDI FRANCISCI DINGHEN Prof. Lovanienſis, *fundamenta phyſico medica ad ſcholam belgicam adaptata, tr. de febribus* Lovan. 1678. fol. *. Phyſiologia valde antiqua, & nuperioribus inventis egena. In practicis perſequitur veterum intemperies. Sit pro exemplo febris. Ea eſt focus naturalis magis vel minus depravatus, bulliens aut morboſe fermenteſcens, ſive id cum calore fiat, ſive cum frigore. Cauſa ea omnia, quæ ſanguine magis agitabilia ſunt. Materiem febrilem periodicam fere cellulis recti inteſtini & coli inſidere, in materies, quæ febrem facit, fere eſt chylus indigeſtus. In febribus intermittentibus craſſior materies eſt, & in cavernulis minus calidis habitat &c.

JOHANNIS GARMERS peregrinatoris, medici Hamburgenſis, *oratio de theriaca in officina* HENRICI SONNENBERGERI habita Hamburg 1678. 4. & *de theriaca dicta in officina* J. STAHLII ib. 1679. & III. *de theriaca dicta in officina* J. KAHDEN ib. 1680. 4. TR.

Lites cum DAVIDE *van der* BECKE argumenti ſunt chirurgici.

FRANCISCI RUBEI *nocturnas exercitationes* IDEM edidit.

Ej. *Elogium funebre* a J. HEHRICO DANKER ſcriptum ib. 1700.

Lampas vitæ atque mortis J. E. BURGGRAV *ſtudio obſcure tradita nunc dilucide expoſita* a G. C. M. D 1678. 12. THOMAS.

THOMÆ RODERICI A VEIGA *practica medica; acc. tr. de fontanellis & cauteriis* Lisbon. 1678. FALC.

Diſceptatio medica philoſophica & optica de natura epilepſiæ Regenſpurg. 1678. 4. HOTTON.

Pharmacopœa collegii R. medici Londinenſis Lond. 1678. 16. *.

Diſſertatio

Diſſertatio phyſico medica de febre ſecundum principia CARTESII *prælecta in conventu in ædibus* D. *de* MONTMOR Lond 1678. 12.

CAROLUS *du* FRESNE Dom. *du* CANGE *gloſſarium ad ſcriptores mediæ & infimæ latinitatis, in quo latina vocabula novatæ ſignificationis explicantur* Pariſ. 1678. fol. Venet. 1736. fol. 6 vol. Baſil. 1762. fol. Vocabula etiam medica exponit. Egregium opus.

Gazophylacium artis memoriæ ſ. tractatus variorum auctorum de arte memoriæ JO. AUSTRIACUS. HIER. MARAFIOTUS. J. SPANGENBERGER. FR. M. RAVELLINUS. J. WILLIS & varii de ea arte.

AUGUSTINI OLDOINI *athenæum liguſticum, in quo peruſinorum ſcripta publica exponuntur* Peruſ. 1678. 4. B. BUN. 1680. 4. B. BUN. Syllabus ſcriptorum ligurum, nec non Sarzanenſium & Cyrnenſium Reip. Genuenſi ſubjectorum.

ANDREÆ SENNERT *athenæ & inſcriptiones Wittenbergenſes* Witteb. 1678. 4. CARRERE.

§. DCCCXXXI. B. SCHARF.

BENJAMIN SCHARF. EJ. τοξικολογια *ſ. de natura venenorum in genere, tractatus phyſicomedicus* Jen. 1678. 8. TR. 1679. 8. TR. Germanice *verwahrungsmittel wider die einſchleichenden Giſſtmiſcher* Erfurd. 1698. 8. *.

EJ. *juniperi deſcriptio curioſa ad novam Acad. Nat. Cur. elaborata* Lipſ. 1670. 8. *. Spiſſum volumen formularum, quas unquam ad quoſcunque fines juniperi aliqua pars ingreſſa ſit.

EJ. *Erinnerung zur Erkenn- Bewahr- und Heilung der Peſt* Jen. 1681. 12. TR. Multum ratiocinationis. Peſtis eſt a ſale aut a ſulfure aut a mercurio, eſt ab acido concentrato, ſanguinem coagulante, uti injectus in venas ſpiritus acidus minus concentratus ſanguinem coagulat. Cura præſervationi purgata alvus, alii. Monet ne quis jejunus de ædibus prodeat. Medicamenta acida, tunc abſorbentia, oleoſa, theriaca. Curatio, ſudor extorquendus, etiam lapide bezoar.

EJ. *unvorgreifliche Gedanken von den vielen heimlich gehaltenen magnetiſchen Curen* Sondershauſen 1700. *.

In E. N. C. *ann.* IX. X. *obſ.* 6. Vomitus ſanguinis in femina gravida innoxius.

Obſ. 7. ex muliebribus aſcarides.

Obſ. 103. In phthiſici pulmone late omnia ulceroſa, ut id viſcus cum pure retento ad quinque libras penderet; quam culpam noſter opio tribuit.

Dec. II. *ann.* II. *obſ.* 101. quæ puella menſes ab utero averſos per os rejiciebat cum anhelitu, reſtitutis legitimus menſibus ſanata.

Obſ. 103. Aſthma noctu per ſomnum obrepens & ſuffocationem minitans, volatilibus acribus ſuperatum, ſale viperæ, ſpiritu theriacali, eſſentia caſtorei.

Obſ. 104. in febris quotidianæ paroxyſmis copioſus deceſſus ſalivæ.

Dec.

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 82. Pulvis fungi ſaligni (cujus) funeſto eventu datus. Cadaver vehementer putreſcens, decolor; Ventriculus ſugillatus; hydrops pectoris; unde difficilis ſpiritus.

Obſ. 86. Scirrhus hepatis aptis emplaſtris in abſceſſum verſus & ſanatus.

Obſ. 87. utique a ranunculo paluſtri riſus ſardonius.

Ann. V. VI. *obſ.* 84. Lochia calidis provocata in nimiam hæmorrhagiam abierunt; neque tamen noſter venam ſecuit, cataplaſma vero ex aceto impoſuit. bono eventu.

Obſ. 85. Sic in hæmorrhagia narium feminæ illuſtris turiones fœniculi 86. & cichorii ſylv. radices ſiccatæ in nares datæ, aut manſæ.

§. DCCCXXXII. Cornelius *van* Bontekoe.

Proprio nomine Decker, cui ab inſigni patris cauponis nomen hæſit, idem archiater Brandenburgicus. Cartesianæ ſectæ aſperrimus defenſor, quo non alius confidentius ſuas conjecturas propoſuit; in acido & viſcido omnem morborum cauſam poſuit, curationem in aquoſis & adtenuantibus.

Ej. *tractaet van het excellenſte kruyd Thee* Haag 1678. 12. Hotton. & tertia editio a morte auctoris aucta, etiam *duobus tractatibus de Coffea & Choccolata cum apologia auctoris tegens ſyne laſteraars* Haag. 1685. 8. *. Cum pro ſummo bono ſanguinis tenuitas ipſi eſſet, ſpem ſuam præcipuam poſuit in Theæ infuſo, cujus etiam 100 eſt 200 cyathos bibere jubebat, veram omnium morborum panaceam, puram omni ſuſpicione nocendi, neque unquam ventriculum relaxaturam. Cæterum infinita aliena admiſcet, ſibique indulget, ut quidquid in mentem venerit, id effutiat. De coffea brevius: vires medicæ nimiæ. Hydropi & tympanitidi ſanandis prodeſſe. Sennam tamen præfert. Chocolatæ vis nutriendi eximia.

In *apologia* refutat eos, quibus prior de Thea libellus diſplicuerat, qui iidem auctorem ob infeliciorem in febre adhibitam curam carpſerant. Contra venæ ſectionem. Ob defenſionem Cartesianarum opinionum ei Leidæ diſputando contradictum eſt.

Ej. *Reden over de koorſen, doer welk aangeweezen word, dat de gemeene theorie en practyk vals ſchadelyk en moorddaadig is.* IV. *vermeerderd med een bewys, dat de ervarenheid der oude doctors zoo opſtoffen, geen waere bevindig is, en Provocatie aen de Doctoren; Chirurgyns ond Apotheker int beſonder van Amſterdam*, Haag. 1682. 8. *. Refutatis prioribus omnibus, febrem contendit eſſe a ſanguine lente moto; venæ ſectionem, & refrigerantia omnia nocere urget.

Ej. L. *de febribus periodicis*, gallice Utrecht 1682. 8. Latine vertente J. Abraham *de* Gehema Haag 1683. 8. Tr.

Vervolg van de reeden over de koorrtſee dionende tot en vorloper van een uytvoerlyck verhandeling van de fermentatie en de effervescentie... kort antword op de vuyle laſteringen in ſeker brief onder de naam van Pieter Bernagie *voorgebragt* Amſterd. 1683. 8. *. Cum juvenis medicus contenderet, in febre ſanguinem non pigrum eſſe, neque ab acido febrem eſſe, noſter utrumque confirmat, & exemplum adducit hominis, qui a nimia aceti copia epota in gravem febrem cum maculis incidit, & periit In peſte nihil valere, niſi ſales volatiles potentiſſimos.

Antwoord aan de Schryvers van de brief onder de naam van P. Bernagie *uytgegeven tegens het nieuw gebow der chirurgie, en de reden van kortzen* Amſterdam. 1682.8.*. Scripſerat non nemo contra ll. de Thea, de novo ædificio chirurgiæ, & de febribus: negat enim noſter Bernagii eſſe laborem. Aſperum iterum & inutile ſcriptum.

Latſte reden van afſcheid over de koortſen uytgeſproken 15 Jul. 1681 *tot waarſchruſchowing voor alle die haar leven lief hebben — om ſig te leten moorden met aderlaten, purgieren, kouddrinken &c.* Haag. 1681. 8. Wel.

Moellerus habet etiam *notas provocativas in Corollaria, quæ diſputationi ſuæ* de ictero *oppoſuerat* Ger. Blasius, *quibus reſpondetur ad calumnias, quas effudit oſtenditurque, quæ ſit medicorum imperitia, imprimis vero* Blasii *mendacium, quo auctoris libros de chirurgia & febribus famoſos libellos eſſe dixerat, refutatur* Amſterd. 1682. 8.

Kort en vaſt bewys dat er geen annus climactericus ofte moordjaar is, entſelve en de 63 *en* 81 *jaar niet te vreſen ſtaat* Haag. 1683. 8. *. Ad Electorem Fr. Guilielmum, qui annum Aet. 63. ingreſſus erat. Errorem facile refutat.

Ej. *nieuw gebouw der chirurgie of heelkonſt. I. Deel, alwaer t'oude geſtel van de theorie, en van de cur der gezwellen, wonden en ulceratien afgebroken word* ib. 1680. 8. *. Habet etiam res non naturales, Plegmonem.

In *operum collectione* redit *Omwerp van t'oude geſtel der medicyne eerſte deel.* L. I. *dat de generale theorie van de gemeene chirurgie vals is.*

In *collectione operum* eſt *het vierde boek van de mislagen omtrent de indicatien en de v. boek.*

Ej. *Vervolg van het eerſte deel alwaer de practyk der chyrurgie van een mennigte abuyzen en moorddaadigkeyt overtuigt word* ib 1681. 8. *. Nullam dari naturam medicam, nullam plethoram, neque etiam bilem; hepar in hydrope non vitiari; nullas dari fluxiones vel congeſtiones; derivationes, revulſiones, ſed neque criſes. Venam ſecandi occaſiones eſſe rariſſimas, & difficilime adgnoſcendas; ſic purgationes rariſſime requiri. Opii laudes; cum malo etiam cauſam auferre. De medicamentis. Contra Pharmacopolia; contra Galenica medicamenta, contra botanicam; quæ inutilis ſit. Percurrit inde ſirupos, reliquas formulas; oſtendit uſu carere.

Ej. *Naareden.*

Hortatio

Adhortatio ad deponenda præjudicia. Hæc germanice Hanover 1687. 8. Wolfenbüttel 1697. 8. *. cum vita auctoris & notis J. PETRI ALBRECHT, his ſatis copioſis B. B.

Nonne eadem fuerint opuſcula, quæ non coram habeo.

EJ. *Fragmenta dienende tot en bewys van de beweginge van het acidum methet alkali, als mede de grondtleg tot de opbouw der medecyn en chirurgy* Haag. 1683. 8.

EJ. *korte verhandeling van t'menſchen leven, gezondheit ziekte en dood, begrypende recepten I. over't ligham en zyne werkinge in gezondheit, over de middelen van het leven en gezondheit te bewaaren, en de meeſte ziekten voor te kommen door ſpyze drank ſlap en Thee, Caffee, Choccolade, Tabak en geneez middelen, zynde een vervulling van t'over gebouw der Chirurgie: den tr. van de kortzen en thee, als mede 3 verhandelingen over de natuur de bevinding en de zekerheit in de genees en heelkonde* Gravenhag 1684. 8. B. B. Germanice Bauzen 1686. 8, 1688. 8. 1692. 8. 1701. 8. ad SCHULZE.

In *operibus poſthumis* reſpondet huic operi *Derde deel behelzende de anatomie over de experientie ofte bevinding van's menſchen leven gezondheyt ziekte en dood om de gezondheyt te bevaaren en de ziekten voor te kommen.* Reſpondent etiam ſequentes libelli, tantum quod in editione poſthuma præcedant anatomes compendium & caput de experientia & quod aliqua alia in editione 8 ſequantur poſt caput *van't menſchen leven &c.*

EJ. *diſcours op het leven de ſiekten en de dood in poſthumis* germanice Bauzen 1686. 8. 1688. 8. 1692. 8. Contra medicos ſuos adverſarios. Pro medicis peregrinis. Contra pharmacopolas. Homines ſuorum morborum & mortis cauſas eſſe.

Korte verhandeling van de diæt of verkiezing der beſten ſpyſen.

EJ. *grondslag van een nieuw gebouw van medicyne en chirurgie nieuwelyk ontdekt in het alcali en acidum* Belgicum ſolum vidi; breve compendium. De vitiis humorum, acore, lentore. Vitia partium firmarum. Symptomata. Curatio. Claſſes medicamentorum, potiſſimum ſudorifera. Opium inter ea ex melioribus. Purgantia convenire in nimia abundantia humorum, affectibus ſoporoſis, febribus intermittentibus, vitiis ventriculi, ſcorbuto. Non purgandum in febribus.

In *pathologicis* docet unicum dari morbum, eum eſſe ſcorbutum ſive lentorem viſcidum & acrem, in quem omnes reliqui morbi reſolvantur, ipſa etiam inflammatio & febris, quæ fiat ab acido acri, cum ſanguine, quem lentum viſcidum & acrem reddit, reliqua autem mala eſſe a pancreate. Sequitur diæta, in qua contra acida pugnat, & animalia negat acida in ſanguinem recipere, ne quidem graminivora. Inter remedia univerſalia ſcorbuti numerat nitrum, ſed hoc nitrum fixum eſt ſal alcali detonatione paratum.

Ej. *litteræ familiares* ad Janum de Gehema Berlin 1686. 8. Gehema editore.

Nunc commemoratis operibus, quæ ſingula vidi exſtare, tranſeo ad ea, quæ in operibus demum omnibus reperio, cum hoc titulo collecta *Alle de philoſophiſche, medicinale en chymiſche worken* Amſterdam 1689. 4. 2 vol.*. Vita viri. Hamburgi aliquamdiu vixit, inde Berolinum vocatus ex principiis ſuis periit. Cum enim de gradibus delapſus caput adflixiſſet, eique ſanguis per aures manaret, & calvaria fiſſa eſſet, atque ſanguis in cranio effuſus, nunquam voluit venæ ſectionem admittere. Infelici in matrimonio vixit, laboratorium chemicum coluit. Cadavera frequentia ſecuit, diem obiit a. 1685.

Ej. *Omwerp van t'oud geſtell der medicyne. Eerſte deel dat de generale theorie der chirurgie vals is.* Libri IV. priores comprehenduntur in eo opere, quod ſecundo loco dixi. *Inſtitutie ofte kort begryp der gantſche medicyne, vierde deel.* Non novi primam editionem belgicam hujus operis. Neſcio numne hoc ſit opus, quod etiam germanice prodiit, *Grundſätze der Medicin* vertente H. H. 1691. 8. & vertente J. Casp. Rus Augſpurg 1721. 8. Fuerint *nouveaux elemens de médecine tr. par Jean de Vaux* Paris 1698. 12. 2 vol. latine *fundamenta medicinæ* Amſterd. 1688. 8. Tabula, deinde breve compendium cum notis.

Ej. *Fundamenten van het alcali en acidum.*

Ej. *grondslag* quod modo dixi.

Ej. *Pathologia of kenniſſe van de voornaamſte grondſtukken om tod een waare kennteniſſ der philoſophie en medicyn te konnen geraaken* Haag. 1687. 8. Non vidi, imperfecta eſſe legi. Facile fiat, ut in hoc librorum cenſu error ſit.

Ej. *medicinale collegium over de pratyk de medecyne* Amſtd. 1698. 8. Sed vereor ne ſint Blancaardi.

Ej. *Epiſt. in Act. Berolin.* I. n. 10.; ſe primum commendaſſe theam tamquam morborum panaceam.

§. DCCCXXXIII. Jacobus *le* Mort.

Jacobi *le* Mort Profeſſor chemiæ Leidenſis, *de medicamentis galenicis* 1678. 8.

Ej. *compendium chemicum* Leid. 1682. 12.

Ej. *chymia medico phyſica proceſſus ſpagirici ad finem procedendi normam exhibens, annexa eſt metallurgia contracta* Leid. 1684. 8. 1676. 4. 1688. Gunz

Ej. *pharmacia medico phyſica rationibus & experimentis inſtructa nec non obſervationibus medicis illuſtrata* Leid. 1684. 8. Gunz. 1688. 8. Tr.

Ej. *chymiæ veræ nobilitas & utilitas in phyſica corpuſculari theoria medica ejuſque materie & ſignis* Leid. 1696. 4.

Ej *ligt der natuurkunde aengeſloken tot den opbouw der geneskonſt nevens een briefwiſſel daran ugtzogen door* J. Loman Amſtd. 1696. 8. Carlson.

Ej. *theoriæ medicæ fundamenta novantiqua* Leid. 1700.8.*. Multi ſunt libelli eo fere fine ſcripti, ut medici chymiam plurimum ſervire, non ita anatomen. Tituli ſunt: 1. Chymia vindicata. 2. Chymia comparata; negat hic, per non inciſiones naturam morbi diſcere, qui homini fatalis fuit, aut medicamenta compoſita poſſe per Galeni methodum inveſtigari, aut eorum efficaciam erui. 3. Philoſophia medica, ubi multum utitur æthere & materie primi elementi. 4. Theoria hominis, humorum mutationes & depravationes, theoria morborum. Morbi calidi, acuti & frigidi, diuturni a terræ & aquæ abundantia. Ratiocinia mera, nullo cum experimento.

Ej. *oratio de concordantia operum naturæ chymiæ & medicinæ* Leid. 1702. 12.

Ej. *de empirica doctrina medica* Leid. 1702. 4.

Ej. *facies & pulchritudo chymiæ ab adjectis maculis purificata* Leid. 1712. 8. Tr.

§. DCCCXXXIV. Jacobus Spon.

Caroli fil. vir eruditus & antiquitatum imprimis ſtudioſus ex felici per Græciam ſuſcepto itinere celebris, ob religionem patria Lugduno exceſſit & Genevam ſe recepit.

Ej. *voyage d'Italie, de Dalmatie, de Grece & du Levant* Lyon 1678. 12. 2 vol. *. Germanice vertente Menudier Nürnberg 1690. fol. Etſi fere ad antiquitates reſpexit, paſſim tamen medicas adnotationes interpoſuit. Hydrocephalus in juvene 15. 16. annorum cum farcimine trium digitorum tranſverſorum craſſitie ante faciem prominente. Homo flexuoſis oſſibus, de quo chirurgus Bauda. De nominibus neogræcis plantarum. Baliſta ad venæ ſectionem. De nummis aureis a Vaillantio deglutitis, pluſculos poſt dies de alvo redditis. Cucumeres acidi cum lacte coacto in Græcia in cibum veniunt. Homo capite difformis, futuris ſecedentibus, idem fatuus. De codice Nicetæ. Peſtem etiam iterato eundem mortalem invadere. Deſcriptio depilatorii *Rusma*, quod calx ingrediatur & auripigmentum. De miſero artis medicæ in Turcia ſtatu, quæ fere ab erronibus exerceatur. Turci tamen medicum febrium a medico vulnerario diſtinguunt. Græci chirurgum ſimplicius dicunt ιατρον, medicum ιατρον γαμματισμενον. Inſcriptio Lampſacena in honorem Cyri Apollonii medici. Nummi Æsculapii icone ſignati.

Ej. *traité de la guériſon de la fievre par le quinquina* Lyon 1679. 12. *. abſque nomine parvus libellus. Variæ corticis febrifugi præparationes, per infuſionem: vinum, cum quo cortex in dolio conferbuit, plus habere efficaciæ.

Recte addi centaurium minus, quod & ſolum febres curare valeat. Sæpe etiam ſe laudanum utiliter addere. Ante ejus corticis uſum alvum ducendam. Non debere ſumi, ut eo ævo ſolebat, ſub initia paroxyſmi, ſed ab ejus fine ad novum uſque paroxyſmum. Recidivam poſcere iteratum uſum. Melius in liquida forma dari. In febrium acutarum remiſſionibus corticem etiam utilem eſſe, inque hectica febre cum abſceſſu, demum in febre maligna. Minus quam alia febrifuga calidum eſſe auxilium, & multo certius.

Ej. *obſervations ſur les fievres & les febrifuges à l'occaſion du l: intitulé la decouverte admirable du remède anglois* Lyon 1681. 12. *. & auctius 1684. 12. Angliсe Lond. 1682. 12. *on fevers and febrifuges.* Contra BLEGNYUM, habere eum remedium ſuum a TALBOTO. Indorum curationes per ſudorem. Radicem habere, qua manus confricant & ſerpentes libere contrectant, etiam caudiſonum. Theoria, qua caveas. Alvum ducendam, ſi ventriculus ſordibus plenus fuerit, ita nonnunquam febrem tolli. Emetica tamen ſummo ſæpe cum periculo dari. Febres putridæ in regione ſtagnis plena Dombenſi frequentes. TALBOTI ægros minus relabi. Quem BLEGNYUS librum Lugdunenſi medico tribuit, eum Pariſini Doctoris eſſe.

Ej. *recherches curieuſes d'antiquités contenues en pluſieurs deſcriptions ſur les médailles, basreliefs & ſtatues moſaïques & inſcriptions anciennes* Lyon 1683. 4. B. B.

Ej. *aphoriſmi novi ex* HIPPOCRATIS *operibus* ib. 1684. 12.*. 1689. 12. Indicium de genuinis HIPPOCRATIS operibus aut ſuſpectis, ad phyſiologiam, pathologiam, ſemeioticen, textus græci ex omnibus operibus HIPPOCRATIS collecti cum notis.

Ej. *Diſſ. qu'il n'eſt pas vrai, que ce fuſſent ſeulement les eſclaves, qui pratiquaſſent la médecine a Rome, ni que les médecins en ayent jamais été bannis* Lyon 1684. 4. *. redit in *miſcellaneis eruditæ antiquitatis* ib. 1685. fol B. B. qua collectione multa marmora continentur, inſcripta medicorum nominibus, aut certe eo ſpectantia.

Ej. in *nouvelles de la republique des lettres* 1684. p. 361. eſt ex urethra polypus ſ. prælongus grumus ſanguinis poſt multos dolores expulſus. Redit in *Act. Erud. Lipſ.* 1684. p. 279.

Ej. *bevanda aſiatica h. e. phyſiologia potus Caffee* Genev. (Paris) 1685. 12. *. cum notis J. JAC. MANGET. Modus præparandi potus, analyſis chemica fabarum, effecta medica, quæ noſter laudat, ut etiam ad podagram convenire ajat. Libellus eſt P. SYLVESTRIS DU FOUR, a MANGETO paulum auctus.

IDEM *Act. Erud.* 1689. obſervationes novas in cadavere hominis epilepticæ factas narrat, tum polypi

Elogium dedit P. BAYLE *nouv. de la republ. des Lett.* 1686. Fevrier.

§. DCCCXXXV.

§. DCCCXXXV. Varii.

Daniel Duncan Medicus Gallus, ob religionem profugus, Bernæ in Helvetia, Belgio, demum in Anglia vixit, & artem ſuam exercuit, Willisianus.

Ej. *explication nouvelle & mecanique des actions animales* Paris 1678. 8. *. Willisianis chemicis indulget hypotheſibus. De convulſione, phrenitide, vomitu.

Ej. *la chymie naturelle* ib. 1681. 12. 1687. 12. *Chymiæ naturalis ſpecimen, quo patet, nullum in chymicis officinis fieri proceſſum, cui ſimilis in animali corpore non fiat* Haag. 1707. 8. *. Cohobationes, calcinationes, quæ non alia, in corpore humano vidit. Habet tamen etiam ſuos ſibi adnotatos morborum varios eventus, morboſque, lienem in tabum atrum diffluentem, ſic hepar. Quintanam, ſextanam, ſeptimanam febrem ſe vidiſſe. Calculi pulmonales.

Ej. germanice *von dem Misbrauch heiſſer und hiziger Speiſen und Getranke ſonderlich aber des Caffees, Schoccolade und Thees* Leipzig 1707. 12. Anglice Lond. 1706. 8.

Apologie pour le S. Duncan *contre le traité de la mélancholie tiré des reflexions du S. de la* Menardiere ib. 4. d'Etr.

In *Journ. Sav.* 1683. 4. puellam habet ſeptennem menſes bono ordine patiente.

Elogium eſt in *Suppl. Act. Erud.* IV. p. 237. Senex obiit a. 1735.

Nicolai Toppi *Bibliotheca Napolitana adoperata a gli huomini illuſtri in lettere di Napoli e dello Regno* Napoli P. I. 1678. fol. P. II. 1683. fol. cum additionibus Leonardi Nicodeei ib. 1682. fol. B. Bun. Auctor patricius civitatis Chieta. Prima pars paucos habet medicos, ut L. a Capoa non nominet, Severinum rariſſime: libroſque ſæpe ex Lindenio recipiat, uberior in monachis & J. C. Parte II. paucos medicos ſed diligentius recenſet.

Secreti dell arte perfumatoria Venet. 1678. 8.

J. Galbam de Andrade Villæ vicioſæ natus, Luſitanus, veterinarius regius. Ej. *arte de cavalleria de gineta e eſtardieta bom primor de ferrar a albeiteria dividida en tres tratados, que contien varios diſcurſos e experiencias del arte* Lisboa 1678. fol. C. de V.

Récueil de remèdes faciles & domeſtiques récueillis par les ordres charitables d'une Dame C. *née* Fouquet Paris 1678. 12. In editione Lion 1680. 8 acceſſerunt tr. *pour préſerver le betail du mal contagieux* tum Paris 1712. 8. germanice Dreſd. 1708. 8.

Réſolution des cas propoſés ſur le ſerment, qu'ont fait les médecins de la Faculté de Paris de ne jamais conſulter avec aucun Docteur des autres Univerſités Rouen 1678. 8. Fontette.

Guion

GUION du LOIS ſ. de la NAUCHE *cours de médecine en francois contenant le miroir de beauté & de ſanté corporelle* Lion 1678. 4. idem procul dubio qui pag. L. GUION dudum dictus.

STOKEMAN *medela medicorum* Lond. 1668. 8. OSB.

CHARLES PETER *on the venereal diſeaſes* Lond. 1678. 8. 1686. 12. ASTR. 1694. Ad vendendum arcanum.

J. HERBERGER *methodus hygiaſtica* 1678. 8. TR.

J. FREYTAG *Bericht von der melancholia hypochondriaca* Augſpurg 1678. 12. niſi eſt idem dudum dictus.

Weinmariſches Arzneybuch in ſechs Büchern Lipſ. 1678. 4. HEBENSTR.

Die curioſe Medicin darinn die Geſundheit des Lebens in zwölf Regeln vorgeſtellt wird Francf. 1678. 12. 1688. 12. B. THOMAS. Ejuſdem etiam tituli libellus proſtat præfixo anno 1705. & 1708., cujus ſcriptorem dicunt FLEISCHER.

§. DCCCXXXVI. DISPUTATIONES.

PETR. BUSCHMAN *de hæmoptoe ſ. ſanguinis ſputo* Leid. 1678. 4. *.

GEORG RAST *de ictero* ib. 1678. 4. *.

HENRIC. BOBART *de atrophia* ib. 1678. 4. *.

SAMUEL JORDEN *de paſſione hyſterica* ib. 1678. 4. *.

GODOF. RICHTER *de phthiſi* Utrecht 1674. 4. HEE.

GEORG ERN. LUD. MEUSEL *de cardialgia* Utrecht 1678. 4.

ALBERT AB ALEN *de chloroſi* Utrecht 1678. 4. *.

AHASVER. LANGENHOLT *ſpecimen aliquot errorum in medicina* ib. 1678. 4. *.

GUIL. ÆMILIUS *de pleuritide in peripneumoniam degenerante* Hardervic 1678. 8. HEF.

GUIL. MECHHOVIUS Ej. *theſes medicæ ex univerſa arte collectæ* Helmſtätt. 1678. 4. BURKH.

DAV. ISCAN *de hydropiſi ejuſqueſpecierum triplici cognitione & curatione Galenica ſpagirica* Jen. 1678. 4. VAT.

EJ. *antipathiæ ſingulares ſ. de naturali ſed mirabili cibi & potûs faſtidio odio & abſtinentia* Jen. 1678. 4.

J. CHRIST. KALKHOF *de fontibus ſoteriis* Lipſ. 1678. 4. VAT.

J. CASP.

J. Casp. Bart. Voigt *de paſſione ſ. affectione hypochondriaca auctoritatibus* Galeni & Hippocratis *ſuffulta* Prag, 1678. 4. Hef.

J. Andr. Hofsteter R. Fasch *de fame abolita* Jen. 1678. 4.

Ej. *kurze Einleitung der Frage ob der natürliche u. rein gewaſchene Zinnober als eine Arzney in dem menſchlichen Leib gebraucht werden könne* Leipz. 1708. 8.

In *Acad. Nat. Cur. Dec.* I. *ann.* IX. & X.

God. Samuel Polis.

Obſ. 14. veſicatoriis ſuperata in puerpera epilepſia (vel certe morbus convulſivus).

Obſ. 16. poſt puſtulam prope oculum erumpentem gangræna ſuborta, in facie alioquin rarior.

Obſ. 104. Cum calculus palmatus in uretere hæreret, in ſacculo a veſicula fellea diverſo, hepati tamen adnexo, calculi innumerabiles fuerunt.

Obſ. 107. Spica ſiliginea deglutita ex dorſo demum erumpens.

Dec. II. *ann.* IV. *obſ.* 39. Vomitu rejecti ſcarabæi, ut videtur.

Obſ. 40. icon, quem putes ob aculeum eſſe locuſtæ, muſcæ polonicæ, quæ hominibus & beſtiis funeſta fuerit.

Obſ. hæmoptyſis & phthiſis ex contagio.

Ann. V. *obſ.* 160. veſicatorio (cum allio) ſuperata odontalgia,

Obſ. 161. Gargariſmi ſpecie in faucium ulceribus utilis ſpiritus ſalis ammoniaci.

Obſ. 162. anaſarca a retenta urina ſubito nata: curata ſacculis raphano ruſticano contuſo plenis.

Obſ. 164. cucurbitulæ ſcarifatæ in dolore iſchiadico ſalutares.

Obſ. 166. hydrocephali in puella modo nata deſcriptio.

Ej. *Myrrhologia* Nürnberg 1688. 4. *. & in Appendice *voluminis* VI. *decadis* II. E. N. C. Maxima collectio omnium formularum, quas unquam myrrha ingreſſa fuiſſet.

J. Henricus Hegner Vitoduranus.

E. N. C. *Dec.* I. *ann.* IX. X. *obſ.* 64. Fuſa narratio de morbo hyſterico in aliquot ſororibus.

Henr. Christoph Ebel.

Obſ. 77. Quintana febris,

J. GEORG TRUMPH medicus Goslarienſis.

Obſ. 76. Iſchuria diuturna: die 15 calculi aliqui expulſi, ſed malum rediit, & demum ſexto iterum die duodecim lotii libræ cum calculis exierunt, bono eventu.

Obſ. 81. ſponte ſuborta in corpore rigiditas, quæ in gangrænam lethalem univerſi pene corporis abiit.

SEBASTIANUS SCHEFFER Francofurtenſis medicus.

Obſ. 102. dolores circa renes validi, & venter tumidus; ingens tumor totum fere abdomen replens, calculis, glandulis, amurca plenus: ren ſiniſter mire deformis, ambitu quatuor pedum $\frac{2}{3}$.

Ann. III. *obſ.* 152. & in urinaria veſica calculus, & in fellea, in iſta toti receptaculo æqualis.

De editione *hiſtoriæ medicæ* CONRINGIANÆ, quam ex codice MS. ſuo excudi curavit, lites aliquas ſuſtinuit, etiam cum HANEMANNO, qui ſimile opus edere adgreſſus ſibi tribuebat. Idem C. HOFMANNI vitam medicam edidit Francof. 1680. 4.

J. SPECHT.

E. N. C. *Dec.* II. *ann.* IX. X. *obſ.* 113. urina fætidiſſima, purulenta, cum aſcaridibus excreta, doloreſque funeſti. In cadavere ren alter calculo ramoſo fetus, qui pelvim replebat. Veſica parva, craſſa, cum ulcere in collo, urinæ perexiguam copiam toleratura.

Obſ. 114. poſt vomitus ſtercoreos ſanitas reſtituta.

SIMON ALOYSIUS TUDECIUS.

Obſ. 116. Tarantiſmum Centumcollis vidit, hominem certe, qui ad ultimam defatigationem ſudabat, & tarantulæ morſum accuſabat.

Obſ. 122. poſt dolores colicos optimo eventu lapilli egeſti.

Obſ. 125. a nimio riſu mors, vena cava ſuperiori & azyga ſanguine concreto pleniſſimis.

Obſ. 126. uterus ſcirrhoſus & purulentus.

EJ. *medicus pharmaceuticus*, Nurnberg 1695. 8. EJ. *appendix* 1699.

EJ. *aula medica* Norib. 1723. 8.

CAROLUS OFFREDUS Profeſſor Patavinus.

E. N. C. *Dec.* I. *obſ.* 178. In puero ingentes fungi hæmorrhoidarii. Levamen ab oleo belladonnæ. Poſt tertianam febrem enormis molis hepar.

Dec. II. *ann.* I. *obſ.* 126. Ex abſceſſu abdominis ſponte ſuborto & aperto, lumbrici & alvi fæces, ſuperſtite ægroto.

Obſ.

Obſ. 127. duræ membranæ falx oſſea in meretrice.

Obſ. 129. Pleuritis ſubinde recidiva, toties repetita venæ ſectione curata.

Ann. II. *obſ.* 15. poſt reſpirationis perpetuam difficultatem hepar maximum, pulmones ad claviculas uſque depulſi.

Ann. IX. *obſ.* 221. hortulanus viridi cum ſenecta annum 110. adtigerat.

Anonymus *obſ.* 184. Circa oppidum Czierko alata inſecta equos interimentia, etiam homines. Pingit autem, ut obſcure videtur, crabrones.

JOHANNES BURGIUS.

E. N. C. *Dec.* I. *ann.* IX. X. *obſ.* 188. vir cui urina fætida, cum dolore abdominis conjuncta & ſtupore brachii, a vermibus &c.

Obſ. 189. In infante ſuturæ poſt multos planctus hiantes, ut arteriæ duræ matris ſalientes conſpicuæ fierent, & cerebrum in ploratu ad farciminis modum emineret.

Ann. III. *obſ.* 171. Tumor gravis manus, ut aſtaci chelam referret, quod malum nuper nobis non infrequens occurrit, inde late dominatum eryſipelas, tunc tinea, & albus tumor genuum, & maculæ late errabundæ.

Obſ. 173. cum nocturno ſudore & tabe aliqua; ſapor ſalivæ dulcis.

Obſ. 174. ſcorbutica contra receptam opinionem curata ſalivatione hydrargyri ope excitata.

Ej. obſervationes poſthumæ *ann.* IX. *dec.* II. *obſ.* 152. In minaci hæmorrhagia inter pariendum ſuborta, opium ſolum reſpondit, tum in alio exemplo.

Obſ. 15. Colica pertinax cum ſanguinis jactura; clyſtere ſubdito fetus cum mola eductus.

Obſ. 154. Deglutitio impedita, abſceſſus ſubnatus, per eum aer dimiſſus: erat emphyſema colli, de quo aer cum fragore erupit, cum perforaretur.

Obſ. 156. poſt lapſum ſummus dolor, intra oculi ictum ab incenſa moxa ſublatus.

Obſ. 157. In hydropicis cruribus fruſtra inciſiones & emplaſtra veſicas trahentia admota.

Obſ. 158. Tabidus vomitu aliquoties moto, deinde aquæ potu ſanatus.

Obſ. 159. venæ ſectio in pleuritide recidiva, inque febre maligna feliciter adhibita.

Academiæ Naturæ curioſorum literæ ſupplices ad Pr. Raimundum de Montecuculi pro ſuſcipiendo protectoratu, cum reſponſo & gratiarum actione Nurnberg. 1678. 4. *.

In *Journal des Savans* 1678. n. 3 & 6, poſt multos renum dolores hydrops, lithiaſis, etſi ſubinde aquæ abunde per lotium decedebat. Tumor totum pene abdomen, replebat; in eo glandulæ, calculi, grumi ſanguinis. Ren 68. l. pondere erat. Eadem eſt adnotatio in E. N. C. propoſita.

N. 25. Fetus BAYLEO dictus, & de eo diſſertatio D. RAINSSANT.

N. 33. Pulvis emeticus ex mercurii dulcis partibus 3, vitri antimonii p. 1. cum ſpiritu vini digeſtis. Eſſe arcanum febrifugum LAZARI RIVIERE.

§. DCCCXXXVII. STEPHANUS BLANCAARD.

Middelburgenſis, Collector, qui ſuo ævo videtur vulgo gratioſus fuiſſe: certe de omni fere parte medicinæ ſcripſit; idem a MORGAGNO accuſatus, alienas adnotationes pro ſuis edidiſſe, tectis veris auctorum nominibus.

EJ. *lexicon medicum* ſæpiſſime prodiit, & lego prodiiſſe Amſterd. 1679. 8. Mea editio eſt Hall. 1739. 8. *, quam editionem SCHULZIUS auxit recuſam 1747. 8. *. Cæterum prodiit etiam Lovan 1754. Leid. 1690. 8. 1702. 8. 1727. 8. 1731. 8. 1756. 8. Jen. 1683. 8. Francof. Lipſ. 1696. 8. TREW. Lipſ. 1776. 8. maj. nuperorum inventis a J. F. ISENFLAMM auctum Francof. Viadr. 1705. 8. TR. Londini etiam 1702. 8. 1708. 8. 1717. 8. Anglice. Germanice, vertente W. C. (WOLFGANG CHRISTEN) Bern. 1716. 8. Compendium vocum medicarum cum definitionibus.

EJ. *collectanea medico phyſica, of Hollands jaarregiſter der genees en natuurkundige aanmerkingen van ganſch Europa beginnende* 1680. Amſterd. 1680. 8. *. Prodierunt centuriæ VII. Germanice verſæ a T. P. M. C. G. L. Leipſ. 1690. 8. *. 1698. 8. Non proprie ZODIACUM convertit, ſed fere undique collegit, & ex *Phil. Tranſ.*, & ex *Zodiaco*, & propriis ex adnotationibus.

Ecce ſpecimina adnotationum propriarum. *Cent.* I. Diabetes mollientibus curatus. Nyctalopia, nempe cæcitas veſpertina. Vir eruditus, cui ob nocturna ſtudia nulla erat tranſpiratio: hydrops ſubortus, tamen curatus. A ſternutatione diaphragma deſcendit, & ventriculum compreſſit, neque reſtitui potuit. Vir omnia revomens, pyloro a calcaria materie obſtructo. Serpens ex urina (manifeſto repetita hiſtoria capucini, quem noſter CAMERINUM vocat. Qui chalybis non minimam particulam & alia ferramenta deglutivit, vivum etiam bufonem abſque malo hic delineatum in ventriculo habuit. J. MUNNIKS hydrops ovarii multis locis repetit. Menſes per vomitum redditi, & per gingivas. A vitro antimonii ſumto vomitus per duos annos perſiſtens. Ingens hydrocephalus, cum veſica per os eminente. Hirudo per alvum reddita. Inteſtini particula per anum excreta. Canis ab oſſe deglutito occiſus. Hæc in *Centuria* I. Nunc ex Quinta. Cum veſica contracta eſſet, urina demum per umbilicum erupit. J. B. PINKET de

de morbo venereo per decoctum Sarſæparillæ & Saſſafras curato. A quatuor granis dacrydii & pilulis cochiis hypercatharſis, per æſtivos equidem æſtus. In Ceylonia vomitus puris & ſanguinis ex ulcere ventriculi, tamen ſanatus. Tarantulæ hiſtoria & cantilena muſicis notis expreſſa. Multa hic chirurgica, aliqua fabuloſa. Poſt multa mala calculus per anum egeſtus, & homo ſervatus Sanatus qui aquam fortem biberat. Animalcula per urinam excreta, ab eſu caſei, ut putat. Ex *Centuria* ſeptima. Qui ſphærulas plumbeas deglutiverat, retinuerat, die 18 eas poſt medicamentum purgans vulgare adſumtas reddidit, BERNHARDI HUTTENII adnotatio. Qui fæces alvi vomitu reddidit, indeque lenta morte periit. Venis ligatis, canem hydropicum reddi C. BONTEKOE. Quatuor granis arſenici in gulam illitis excitata ſalivatio, in angina ſalutaris. Diuturnus erat per 32 annos continuatur vomitus. Hydrops ovarii; ad eum curandum paracenteſis adminiſtrata, neque in hydatidibus continebatus J. SCHMIDT. Vermes inteſtinum perruperunt, ut de ilibus exirent IDEM. Tumor ſiniſtri hypochondrii pro lienis vitio habitus, cum alvo conſtricta: glomer erat lumbricorum in inteſtino, pancreas lapideum: lien crepuerat, veſicula fellis tumida IDEM. Tertiana febris urinapotu ſanata. A laudani 18 granis brevis ſomnus J. DUYKEN.

EJ. *de borgerlyke tafel een lang gehond leven ſonder ziekten, nevens de ſchola ſalernitana* Amſterd. 1683. 12. *. Germanice vertente GEORG *v.* KEIL Francof. Leipz. 1695. 8. 1705. 8. Percurrit plantas, animalia, mineralia, quæ utcunque ad vitam humanam pertinent. Laudat bonus Belga carnem fumo induratam; ipſum lardum, feminas etiam hortatur, ut fumum tabaci ſugere velint.

EJ. *nauwkeurige verhandeling van de ſcheuſtyk en fermentatie meeſt op grunden van des* CARTES. Amſterd. 1684. 8. LAMB. German. Leipz. 1696. 8. B. Tig. 1693. 8. TR. 1704. 8. TR. Dari calidum ſcorbutum & frigidum, eſſe a craſſo ſanguine.

EJ. *Venus beegerd en ontzet, of verhandeling van den pcken en derſelven toevallen* Amſterd. 1684. 8. 1688. 8. 1696. 8. WACHENDORF, Germanice Leipz. 1693. 8. Augſp. 1710. 8. Morbum antiquum eſſe. Gonorrhœæ ſedem eſſe in proſtata. De ſublimati hydrargyri uſu. IDEM l. Gallice prodiit Amſterd. 1688. 8. cum *Traité de la verole, gonorrhée, chancres, bubes vénériennes* vertente GUIL. WILLIS FALC.

EJ. *van opvoeding der Kinderen en der ſelven ziekten* Amſterd. 1684. 8. ſi titulus recte ſe habet.

EJ. *van de gicht* Germanice *vom Podagra u. der laufenden Gicht u. Heylkräften der Milch, nebſt* W. *ten* RHYNE *Beſchreibung wie die Chineſer vermittelſt des moxa brennens güldenen nadel ſtechens alle Krankheiten u. insbeſondere das Podagra curiren* Leipz. 1690. 8. Hannov. 1692. 8.

EJ. *nieuw lichtende practyk der medycine* Amſterd. 1685. 8. Germ. Francof. Leipz. 1689. 8. Hannov. 1690. 8. 1698. 8. 1707. 8.

Ej. *Konſtkammer der Heilkonſt* Amſterd. 1685. 8. Germ. Hannov. 1692. 8.

Ej. *collegie over de practyk der medicyne* ib. 1690. 8. An idem opus cum *Praxi*, quam *collectione operum* dicemus? An potius Bontekoe.

Ej. *verhandeling van de bedendang chymie* ib. 1685. 8. B. Tig. Germanice Hannover & Wolfenbuttel 1697. 8. 1718. 8.

Ej. *anatomia practica rationalis*, *ſ. variorum cadaverum morbis denatorum anatomica inſpectio* ib. 1688. 12. *. Præcipuum hoc Blancaardi opus foret, niſi etiam hic aliena opera involaſſet. Centuriæ duæ ſunt, cuique adnotationi ſubjectum ratiocinium: nomen præfixum, omiſſis anonymis. Hydrocephalus idem, de quo in *Jaarregiſter*. Abortus erat ſeptimeſtris: inter craſſum & tenuem meningem aquæ libræ duæ, veſica carnis ſimilis in ore, lympha copioſa plena, quam habet pro œſophago. Cordis palpitatio, tuſſis, pectoris anguſtia; cor duplo majus, magna arteria oſſea, pene clauſa, hepar ſcirrhoſum; pulmonis pars abſumta, in pectore hydrops, ſic in pericardio, cordis ſuperficies eroſa. In gibboſo aſthmatico criſta galli mole aucta, ut foramina oſſis cribroſi quaſi obſtrueret; alia etiam oſſa monſtroſa grandia & mollia: vertebræ quæ ad gibbum pertinebant, carie exeſæ, in particulas diffractæ, quarum aliquæ in pulmone ſedebant ſuppurato. Febricula, alvus dura, urina parca. Meſenterium & pancreas immenſum mole aucta ad decem libras cum ſemiſſe, ſcirrhoſa eadem & ulceroſa; jecur perinde induratum, ulceroſum: abdomen ſenſim intumuerat cum femina hactenus orthoſtadia videretur. Crapuloſus, vertiginoſus, vomens, febriebat, ſudabat: omentum putridum erat, jecur ſcirrhoſum, ventriculus nigro humore ſemiplenus. Obeſa femina difficulter ſpirabat, demum tumida ei facies fuit & deglutitio difficilis, pulſus ſæpe intermittens; hemiplegia. Lien putridus erat, pulmo alter ſuppuratus, ventriculus cordis dexter exulceratus.

Carteſianiſche academie ofte Inſtitutien der Medycinen behelzende de leere der ongezondheit, en haar herſtelling Amſterd. 1685. 8. 1691. 8. Germanice *Carteſianiſche Academie, oder Grundlehre der Arzneykunſt* Leipz. 1690. 8. 1693. 8. *. 1699. 8. 1731. 8. 1735. 8. Tr. Theoria, quæ eo ævo in Belgio dominabatur, ut omnium morborum cauſa in acido quæreretur. Integræ cæterum artis compendium: poſt phyſiologiam diætetica, & cibi per ſingulos: magnis cum theæ laudibus: tunc morbi partium firmarum & liquidarum valde mechanice expoſiti, & ſigna, multaque fermentorum contemplatio. Inde materies medica, doſes, medicamenta ſuas per claſſes.

Qui ſequuntur libri, eorum primas editiones ignoro.

Ej. notæ ad Fieni duodecim Libr. chirurgicorum & ad 15 Bebberam Gronden Amſterd. ib. 1685. 8. *. ſatis copioſæ.

Ej. eſt *niederländiſcher herbarius* Amſtd. 1698. 4.

Ej.

Ej. *theoria chymica, oder eröfneter Schauplatz der Heimlichkeiten in der Scheidekunſt wie geringe metallen u. gemeine Steine zu verbeſſern durch* Kenelm Digby Francf. 1700. 8. 6 Theile

Ej. *von den Würkungen der Arzneyen in dem menſchlichen Körper überſezt durch* J. Chr. Rodochs.

Ej. *Apotheker gewölb* Leipz. 1690. 8. B. Tig.

Ej. *hauſtus polychreſti* ib. 1690. 8. B. Tig. 1699. 8. Hamburg. 1705. 8.

Ej. *neues Licht der Apotheker* Leipz. 1700. 8. Eisenm.

Ej. *opera medica & chirurgica theoretica & practica* T. I. II. Leid. 1701. 4. 2 vol. *.

Primum plura repetit, mutato tamen ordine. Continet 1. *diſſ. de fermentatione* quam ubique regnantem videbat. 2, *manuductio ad chemiam.* 3, *Inſtitutiones medicinæ*, quæ eadem eſt *Carteſiana Academia.* 4, *Pharmacopœa ad mentem neotericorum adornata*, breve compendium formularum, 5, *Praxis medica ſerioribus fundamentis ſuperſtructa*, quæ etiam dicta eſt. Morbi, initio facto a plurimis deglutitionis vitiis, cum ſcriptionibus ad ſuam theoriam. Intercedunt tamen etiam adnotationes aliquæ. Arteriarum oſtia cartilaginea, cum enormi renum tumore. Iſchuria & lotium per os redditum, cum ureteris capiti calculus inſideret. Cum ſæpiuſcule aliquot lotii libræ catheteris ope eductæ fuiſſent, demum urina per alvum exiit; ſcirrhus erat veſicæ, & ex ea ulcus in ultimum inteſtinum patebat: in rene hydatides. Poſt urinas diu purulentas, renes conſumti, inque ſaccum inanem redacti. Paralyticus cum gravi cephalæa. A fumo incenſi arſenici hauſto reſpiratio difficilis, univerſi corporis paralyſis, lingua ulceroſa, articulis quaſi dislocatis, ægrotus tamen ſanatus, ſudore excitato, cum totum malum eſſet a ſuppreſſo ſudore. Apoplexia, ut videtur, inde hemiplegia, tunc epilepſia in viro, crurum tumor, bulimus, melancholia. Brachium marceſcens ſpiritu vini calidiſſimo reſtitutum. 6, *Praxis chirurgica*, in qua, ut ſolet, pars aliqua medici eſt argumenti, & adnotationes rariores intercedunt. In veſicula fellea calculi triginta cum veſicæ ſphacelo: doluerat ex veſica, grumos ſanguinis cum urina reddiderat. Seminis in gonorrhœa per alvum ſeceſſio. Enormis ſupra umbilicum pulſatio, cum carpi pulſatione ſynchrona. Vena cava inferior materia adipoſa & quaſi medulla plena erat, aorta duplo amplior, cor perinde volumine auctum. Adnotationes ex *anatome practica* ſæpe verbotenus repetitæ.

Aphoriſmi ad praxin medicam & chirurgiam. Brevia conſilia, prognoſes, Spiritus vini inquit, ſitim ſolvit. Morbi diuturni, pituitoſi. Scabie laborantes qui ſe inungunt, non debent induſium mutare. Uſta arteria auriculari, ſæpe odontalgia ſanatur.

§. DCCCXXXVIII.

§. DCCCXXXVIII. Varii.

Antonii *de* Heyde M. D. Middelburgenſis *experimenta circa ſanguinis miſſionem, fibras motrices. Acc.* 29 *obſervationes medicæ, nec non anatome mytuli.* Amſterd. 1686 8. *. Anatome mytuli Belgice prodierat Amſterd. 1682 8. Obſervationes latine ib. 1684 8. *. Ipſum opus eſt ex melioribus. Et primum vivi canis venas incidit, atque effectum adnotavit, qui inde in ſanguinis circuitionem redundaret. Inciſa vena, vidit ſanguinem & ſecundum ſolitum naturæ ductum in vulnus confluere, & ductu retrogrado, foramen venæ coacto ſanguine demum obturati. Eadem in arteria vidit. Sanguinis in reliquis vaſis motum per arteriam inciſam accelerari, non ſatis conſtanter vidit, ſanguinem motus expertem novam velocitatem ab inciſa vena concipere. Arteria inciſa ſanguinem etiam in ramum non violatum ſed ejuſdem trunci irruere. Clauſo vulnere, nullam videri in motu ſanguinis mutationem ſupereſſe. In venis motum non accelerari, quando arteria aperitur. Quare Bellinum errare, qui etiam clauſa vena ſanguinis velocitatem ab inciſa vena augeri doceat: cum eum virum noſtra experimenta ſublevent. Nullam ſe ſanguinis effervescentiam videre. Sed neque obſtructionem a vena inciſa ſolvi. Frictionem ſanguinem hærentem non expedire, quin potius augere, & obſtructioni pro cauſa eſſe, ut in inflammationem tranſeat. In nonnullis ſubjectis obſervationibus, etiam vermium aliquam anatomen dat, faſciolæ, in qua vaſorum ramoſorum umbras aliquas depingit, & lumbrici.

In *Centuria* multa bona ſunt, ut omnino hic ſcriptor præter meritum fere ignoretur. Quæ femina ſubito deglutitionis impedimentum perceperat, purgata alvo ſanata fuit. Angina laryngea, ut reſpiratio difficillima eſſet: noſter venas raninas incidi juſſit, ex vitriolo albo gargariſma dedit, quod ſæpe utile expertus eſſet: eſſe qui eo vitriolo in pulverem contuſo, & in fauces dato, anginam ſuperet. Vinum optime aphthas detergere. Iſchiadicus dolor cedit cucurbitulis, parti dolenti bis in die admotis. Dolor capitis ſubito enatus, tamen in alias partes divagatus. In tertiana continua opium ſæpe ſibi reſpondiſſe, alias oleo ſtillatitio malum ſe fugaſſe; tanta eſt vis dominantis præjudicii. In muſculis abdominis abſceſſus per umbilicum erupit, ſed funeſto tamen eventu. Empyema, cum malum ſub cutem ſe efferret, ruptorio admoto viam ſibi pus aperuit, & minante quidem gangræna ægra reſtituta eſt. Eryſipelati fotum ex ſpiritu vini cum duplo aquæ ſambuci convenire, etiam ſpiritu ammoniaco diluto. Puris phænomena: ab acido chemico cogitur, a calore ſolvitur, a ſalibus fixis pariter cogitur. Ab opio ſumto excretus calculus: & urina retenta opio liberata (qui mirus eſt eventus). Secundæ funeſto eventu retentæ. Veſicula ex utero egeſta. Auripigmentum ſublimatum ad grana decem datum gallinam enecuit. A nuce vomica enecti canes nihil oſtenderunt mutati; quando a morte inciduntur. Squamæ ab exſiccatis variolis per alvum deceſſerunt, non tamen ut ex alvo egeſtæ ſint. A morſu felis rabidæ poſt ſex menſes funeſtus aquæ metus. Lignum colubrinum vehementem effectum in ægra edidit, ut fatuæ ſimilis eſſet. Felis

Felis ſulfuris fumo enecta: videtur ſanguis in dextras caveas cordis collectus fuiſſe. Ex multis medicatis plantis tincturæ, extracta, ſolutiones. Lotii a variis liquoribus admiſtis phænomena. Aqua fortis cum urina diutius ſervata efferbuit. Phænomena a medicamentis & venenis in venas vivi animalis inpulſis. Sanguis congeſtus & a ſpiritu vini coactus: ſic a ſoluto gummi gutta. Sale tartari in venam dato canis periit, & ſanguis ſpumoſus fuit: aër perinde necat, cor expandit. A vitro antimonii canis occiſus: œſophagus mortuo jam cani convulſus. Decocto hydrargyri vermes fugati.

Ej. *nieuw ligt der apothekers anuwyſende de onkennnis omtrent de kragt der genees middeln en verbecterende groote mislagen in tverſchriven en bereiden der genees middeln gemeiniglyh* Amſterd. 1682. 8. *. Errores veterum in theoria cauſarum, medicamenta compoſita nimio numero conſarcinata; neque ſufficere excuſationem, quæ vel a ſanguinis particularum diverſitate, vel a morborum compoſita indole ſumitur. Multas aquas minerales inutiles eſſe. Aquas pharmaceuticas inodoras nullius eſſe uſus, qualis cichorii, borraginis &c. In aquam prophylacticam Amſtelodamenſem animadverſio: acetum calendulæ, ſambuci, nihil habere virium præter eas, quas ab aceto habent. Sirupum acetoſum abſurdum eſſe, ſic cochleariæ ſirupum, cum & ipſa recenter ſtillans aqua fatua ſit. Verum neque in ſirupo abſinthii vires ejus plantæ eſſe, neque bene a Zwelfero emendatum videri. Sic in aliis ſirupis compoſitis. Sirupus de betonica; diuturna coctione vires omnes amittit. Conſervas nihili eſſe: & electaria fere abſurdas farragines vidri. Sic theriaca & mithridatium. Meliorem eſſe theriacam diateſſaron niſi nimium opium reciperet. Trochiſcos alhandal ob colocynthidem nunquam non nocere. Opium cum ambaro male miſceri. Contra olea infuſa.

Accedunt tredecim obſervationes, ſed eæ in *Centuria* redeunt.

§ DCCCXXXIX. Varii.

Humphredi Ridley *diſſ. inauguralis de lue venerea* Leid. 1679. 4.

Ej. *obſervationes medico practicæ & phyſiologicæ de aſthmate & hydrophobia; acc. decem adminiſtrationes anatomicæ corporum* Lond. 1703. 8. *. Leid. 1738. 8. *. Cholera, hiſtoria morbi ægroti, morbi ſigna & ab aliis doloribus colicis diſcrimen, noſter oppoſuit eo malo aquam pulli, enemata, cumque ea fruſtra eſſent, opium ad ſeſquigranum & ad duo grana. Cum æger ſecundam doſin ſumſiſſet ſubrepſit ſomnus. A venerea labe convulſiones, & cephalea, mercurio dulci, interpolato quidem, malum demum ſanatum. In rheumatiſmo calido, cum arteriæ vehementius vibrarent, venam repetito ſecuit, clyſteres lenes ſubdidit, demum calomelano & balneo uſus eſt: perpetui cum vomitus ſuccederent, opio ad duo grana ſumto iis obviam ivit. Sed etiam in diarrhœa alba torminoſa opii auxilium neceſſe fuit implorare. In morbillis minus benignis cum diarrhœa diaſcordium exhibuit & theriacam, ut tamen ter, quater de die alvus reſponderet.

Auricula cordis dextra ampliſſima poſt convulſiones in tenero infante. In inguine hydatides in hydropico. A potu frigido calenti corpori ingeſto, dolor ventriculi, tormina, diarrhœa, febris cum ſumma debilitate. Cum tamen ob urinæ copioſum ſedimentum, noſter morbum minus malignum eſſe auguraretur, venam quidem ſecuit, cæterum cardiaca propinavit, & larga manu ſpiritum cornu cervi. Cum menſes ſubſtitiſſent, circa tempora critica ineuntis ſenii tormina ingruerunt, & ſanguis per alvum deceſſit, quare venæ ſectioni largiori malum ſubmotum eſt. In variolis irregularibus R. ſanguinem miſit, vomitum excitavit, & diaſcordium, clyſteres ex jure carnium & ovi vitello, demum laudanum exhibuit. Hypercatharſis: mireris lapidem Goanum hic datum fuiſſe cum theriaca. Febri erraticæ icterus ſupervenit, quem noſter *criticum* vocat, & quem herbis amaris cum ſero lactis coctis ſanavit. Aſthma pulmonale: in eo felix venæ ſectio. Aſthma convulſivum: venæ ſectio utilis, veſicatorium, purgantia, cortex peruvianus opiatus, hæc cum levamine dat ut morbum etiam tandem mitigaverit, doſis erat duorum granorum. Alias fruſtra factis omnibus, cum ne opium quidem morbo par eſſet: & pancreas, glandulæ meſenterii ſcirrhoſæ, pulmones ſanguine oppleti, alter durior, in altero aqua per cellulas diffuſa; coſtæ aliquæ totæ oſſeæ eſſent. Infans a convulſionibus exſtinctus, auriculam cordis dextram habuit mole auctam, ſiniſtram inanem, pulmonem ob ſanguinem retentum lividum. In alio infante, etiam convulſo, tubercula moſchatæ nucis mole per inteſtina ſparſa, ex interna membrana canalis facta, forte cauſa torminum. Ureter alter arctiſſimus. In hydropici cadavere hepar bile deſtitutum, glandulæ veſiculæ felleæ tumidæ, in ipſa veſicula mucus inſipidus, in liene humor aquoſus, ſpumoſus. In fetu vera hernia ventoſa. Ovarii hydrops, humor in eo aqueus, gelatinoſus, ſebaceus, duodenum ſphacelatum, inde enormis vomitus. Femina, quam lactens puſio veneno venereo infecerat. Oſſa quæ carioſa fuerant, nunc ſana novoque obducta perioſteo, os bregmatis totum carioſum, dura meninx nigra, pia exeſa. In viro febris quotidiana non genuino cortice peruviano ſumta lethalis; teſtes, cum is homo, tamen pater fuiſſet, minimi, in pulmone aqua ſpumoſa, in ſuperficie grandes veſicæ, polypi in dextris ramis, aorta inanis. In puella cardialgia, mors: in ventriculo magnus abſceſſus, lien, & accumbens ren ſiniſter, inflammatus.

Georgius Dethardinc, medicus qui ad magnam ætatem pervenit, profeſſor Roſtochienſis.

Ej. *Krankenwärter* Kiel 1679.

Ej. *Vorſorge der Obrigkeit in der Peſt* Guſtrow 1680. 8. debet ex Heftero ab alio Georgio Dethardinc ſeparari, qui primum a. 1694. inaugurales honores meruit, eo anno dicendus.

Guilielmi Maxwel Scoti, *de medicina magnetica* L. III. Opus eodem cum titulo edidit Francus Francf. 1679. 12. *. Germanice *magnetiſche Arzneykunſt* Francf. (Nurnberg alii) 1687. 12. Tr. Inter excrementa & corpora, ex quibus

excreta

excreta ſunt, eſſe quamdam communicationem ſpirituum & radiorum: hinc ſi exulcerantia fæcibus alvi adſperſeris, podicem inde dolere. Nunc etiam in ſanguine & in partibus de humano corpore abſciſſis pariter ſpiritus vagari, & cum corpore commercium alere de quo exierunt. Ita fieri ut excrementis, a ſanguineis partibus corporis ſeparatis, adplicata medicamenta corpori ipſi medeantur. Purgationem tutam obtineri obuncto ventriculo aloe, myrrha, felle taurino, in unguentum temperatis. Tithymalum Hybernicum Madzembug ſecum geſtatum alvum ducere. Mercurium cæleſtem ex præcipitato albo & oleo vitrioli paratum optime in morbis melancholicis purgare. Sic alia laudat ex antimonio, mercurio. Contra phlebotomen. Roborantia ex chelis cancri, margaritis, lapide bezoar &c. Tinctura ſua coralliorum & auri. Curatio quæ fit telis repetito ſanguine obunctis & medicatis. Tranſplantatio morbi, etiam virium, ut homo equi vires adtingere poſſit. Tranſplantatio morbi in animal. Magnes ex ſanguine calcinato. Ex fæcibus collectis & cum urina, ſudore tritis, ſiccatis, & cum ſanguine, qui magnes totius corporis compendium ſit. Hunc magnetem adplicat ad partes dolentes, ut ſudent, tunc continuo tranſplantat inſinuatione. Peculiares effectus magnetiſmi fæcum, urinæ, ſudoris, crinium, unguium, muci, ſanguinis, puris, menſtrui. De capitis dolore, cum de magnete bene imprægnato in tamarindi arborem per terebram inſerto.

§. DCCCXL. Varii.

Hermanni Nicolai Grimm chirurgi, *compendium medico chymicum Bataviæ novæ* 1679. 8. Aug. Vind. 1684. 8. Tr. accedit medendi methodus.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* I. *obſ.* 149. Quatuor lapides medicati Luſitanis in India familiares, quos noſter laudat ob vim febrifugam alioſque ſalutares effectus.

Obſ. 174. Beleling concrementum gelatinoſum ex planta marina exemtum, ad ſolem ſiccatum, ad morbos dolorificos pro panacea habitum. Ad ignem ejuſmodi elementa fundit, quæ animalia dare ſolent.

Obſ. 176. Cortex peruvianus adverſus pleuritidem efficax.

Ann. III. *obſ.* 138. Arteria pulmonis cœca cjus parvi rami in pulmone oſſei.

Ann. IV. *obſ.* 58. Lues venerea cum ulceribus faciei ſanata, ulceribus elutis aqua phagedænica cum ſublimato hydrargyro parata, deinde lignorum decocto propinato, denique præcipitati rubri uſu interno.

J. Schifman *corpus juris medicinale in III. libros diviſum quo medicus naturæ accuſatitricis & morbi judex pro poſitas lites ſecundum neotericorum fundamenta divinare ſcivit* Venet. 1679. 4. Hebenstr.

DOMINICI *de* MARINIS *diſſ. philoſophico medica de re monſtroſa a Capucino Piſano per urinas excreta* Rom. 1679. 12. grumus ſanguinis pro ſerpente habitus.

PETRUS ROSA *ſtibium propugnatum ſcheda apologetica* Palermo 1649. 12. MONGIT.

PETRI LALEMANTII *memoria per amicos encomiis celebrata* Pariſ. 1679. 4.

J. PAUL. WURFBAIN *epiſtola ad amicum anonymum qua* J. H. CARDILUCII *idiomate Germanico nuper demum editus tractatus de peſte ad examen revocatur* Nurnb. 1679. 12. TR.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* I. *obſ.* 112. In phthiſica pus rejiciente, ſpontanea, critica & ſalutaris ſalivatio.

Ann. III. *obſ.* 183. Ex ſteatomate oſſiculum ramoſum in ſebo latens;

Et *obſ.* 184. A Zingiberis uſu magni dolores & abſceſſus, de quo aperto calculus trium unciarum pondere prodiit, quem noſter ad ſuum Zingiber refert, & qui videtur de bilario genere eſſe.

Ann. V. *obſ.* 157. Pedes hydropici nigrore ſaturato tincti, neque inde gangræna aut mali quidquam, funeſto tamen poſt centum fere dies eventu. Ejuſmodi per ducentos dies toleratum nigrorem abſque hydrope vidi, & cortice peruviano continui.

Ann. VI. *obſ.* 236. Vena mediana ſponte aperta aliquot uncias ſanguinis dimittens.

Ann. VII. *obſ.* 252. In puero trimulo maximus tumor abdominis, ex ſebi adipiſve ſeboſi cuti adhærentis enormi copia congeſta.

Analyſis operis de *terra ſigillata* in *app.* ad a. VIII. *Dec.* II.

Ann. IX. *obſ.* 227. puer bimulus incipit balbutire, caput mire intumeſcit, collum incurvatur: erat hydrocephalus; ſub meningibus multa lympha & in ventriculis cerebri.

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 227. in ſcorbutico larga narium hæmorrhagia repetita ut conjuncta pondera amiſſi ſanguinis eſſent ℔ 22 unc. 8.

Ann. III. *obſ.* 193. Virginis ſanguis de manuum pedumque digitis exſudavit, etſi menſes fluebant. Per minutiſſima foramina auctor ſanguinem vidit exſtillare. Venæ ſectione ſanguinis error coercitus eſt.

Ann. IV. *obſ.* 131. a contuſo utcunque inteſtino, ut putat, lacteus abſceſſus ſubnatus, ut ſingulis fere annis pus funderet, inde lympham fuſcam, & denique tamen totum malum ſanaretur.

Ann. IX. XI. Reſponſio, placentulas in quibus hydrargyrus tunc non eſſe venenum.

Memoria

Memoria Wurſbainiana ſcripta ab J. R. G. WILLER.

BARTHOLOMÆUS PIELAT *Inſulæ Ceyloniæ theſaurus medicus vel laboratorium chemicum* a B. P. latinitate donatum prodiit Amſterdam 1679. 12. *. Ex vi vocum putares, PIELATO verſionem deberi, auctorem opuſculi ignorari. Is quicunque ſit, in Ceylonia vixit; laboratorium exſtruxit chemicum, & nobiliſſimæ inſulæ odoratas ſtirpes igne reſolvit, ut partim Europæis medicamentis indica ſubſtitueret, partim nova & efficaciſſima auxilia armamentario medico adderet. Medicamenta ex tribus regnis ſumit, Batyrum cinnamomi nominat ſummum medicamentum, cujus vero ſcriptionem Societas indica ſibi ſervat. Diaſcordio extractum radicis Cinnamomi ſubſtituit, Cocci lac emulſioni amygdalinæ. Simplicia etiam medicamenta eo tempore, tum & noſtro, parum nota cum compoſitis recenſet, quæ ex ſimplicibus Ceylanicis præparantur. Neque nulla mineralia habet & ex propria terra acidum ſpiritum parat, in febribus malignis utilem quem ſuſpiceris ad vitriolicum acorem pertinere; alium ſpiritum ex minera martiali ſulfurea.

J. CONRAD AXT *de arboribus coniferis & pice conficienda* Jen. 1679. 12. *. Adjecta eſt *epiſtola de antimonio.* Purgat ſe contra eos, qui antimonio dato AXTIUM ægris nocuiſſe criminabantur, & innoxium eſſe defendit. In hujus libelli nonnullis exemplis celebris illa AXTII de GUIDONE PATINO calumnia contenta in meis duobus exemplis non reperitur. Ex odio antimonii id venenum proprio filio exoſo patri propinaſſe.

EJ. *abortus in morbis acutis lethalis, & ob einem Medico zugelaſſen ſey bey einer ſchwangern Frau, die an einer ſchweren Krankheit darnider lieget, die Frucht abzutreiben* Jen. 1681. 12.

J. GEORGII WALTHER *Sylva medica opulentiſſima* Budiſſ. 1679. 4 *. Lexicon eſt medicum reale. Ad quemque titulum mali, loci alphabetico ordine noti ſcriptorum, qui ad eum morbum conſilia dederunt, aliqua ut utiliter notarunt, ipſæ etiam ſcriptiones. Utile hactenus inſtitutum; ſed eo ævo nondum ſatis ſe difficiles præbebant, qui alienas adnotationes colligebant. Bibliothecæ catalogum ſubjicit, medici uſus.

Curioſa medica pro tuenda valetudine inter alloquentes enodata Hamburg 1679. 8. LIND.

GEORG FERD. PERNAUER *panacea mirabilis, corrigendi potiſſimum vitioſi ſanguinis ſ. quinteſſentia* Ratisbonæ 1679. 4. L.

BERNHARD ROTENDORF *Conſilium de peſte, dyſenteria, & febre maligna* Oſnabrug 1679. 8.

Germanice *Gutachten von der epidemiſchen Hauptkrankheit rohten Ruhr u. Peſt* Oſnabrug 1679. 8. Cölln 1691. 8.

§. DCCCXLI. Nuperæ Linguæ.

J. Christ. Rehmen *Unterricht wie man ſich in den gefährlichen Läuften præſerviren ſoll* Anſpach 1679. 12. A. Thom.

Christophori Voelter *neu eröfnete Hebammenſchul* Stuttgard 1679. 8. 1722. 8. *. Aliqua intermiſta de morbis internis.

Des Rahts der Stadt Regenſpurg Mandat wegen der in Ungarn, auch ober und nieder Oeſterreich, graſſirenden Peſt Regenſp. 1679. 4.

Nürnberg, Regenſpurg u. Ulmiſches Bedenken von der Peſt Francof. 1680. 8.

Ordnung wie es bey den anderwärts Landen ſehr eingeriſſenen anſtekenden Krankheiten zu halten durch die verordneten medicinæ doctores ib. 1679. 4. Willer, & *kurzer Bericht wie man ſich &c.* idem titulus.

Anderweit vermehrtes Geſetz u. Ordnung des Rahts zu Nürnberg dem collegio medico, Apotekern u. andern Angehörigen 1679. 12. Willer.

Unterſchiedliche heilſame Mittel ſo zu der Zeit der Infection nützlich mögen gebraucht werden Wien 1679. Salzburg 1679, 12. *. Curatio bubonum, carbonum.

Gottfrid Queitsch *neu vollſtändige Arzneykunſt* Stutgrad 1679. 8.

Primam editionem ignoro *miſcellaneorum* Guilielmi Temple, ſummi viri, neque legi niſi editionem gallicam. In ea libellus eſt de moxa. Cum viri magnis negotiis præpoſiti ſubindealieno tempore a podagra interrumpantur, ſuaſit noſter ut moxæ uſu ſe ad aliquot certe dies importuno dolore liberent; & ipſe expertus eſt, inuſtionem mediocri cum dolore & bono eventu ſpei reſpondere. Tit. eſt *eſſay on the cure of gouth by moxa.*

Idem ſcripſit quem libellum non vidi, *de ſanitate & longævitate* in quo l. video laudari rubum, crocum, hederam terreſtrem, allium, ſambucum, ſalviam.

The gentleman's jocken and improv'd farrier inſtructions in the natures, cauſes and cures of all diſeaſes incident to horſes Lond. 1679. 12. Hansen.

La Brosse *l'abus des urines, ou les erreurs du peuple concernant la médecine* Valenciennes 1679. 12.

S. Hilaire *remède des maladies* Paris 1702. 8. 3e. edition.

Ej. *anatomie du corps humain avec ſes maladies* Paris 1679. 8. 2 vol. 1684. 8. *. 1688. 8. 1725. 8. 2 vol. cum pathologia & praxi Williſiana.

Ej. *obſervations de médecine contenant la guériſon de pluſieurs maladies conſiderables avec la manière de bien préparer & d'adminiſtrer les remèdes* Paris 1699. 12.

Quæſtions

Queſtions de médecine propoſées par Mrs. CASTILLON *&* FOUQUE, *à M.* COLOMB *ſur ſon aggregation au college des médecins de Marſeille* Marſeille 1679. De Quinquina & contra uſum coffeæ.

PETRI PAULI PETRÆI *Muſæum Travagianum, ſ. hermeticum, medicamentorum quæ in* FR. TRAVAGINI *muſeo elaborata reperiuntur, elenchus* Venet. 1679. 12.

ANTONII MARTELLI *riſolutione medicinale che il corno dell licorno ſia contro veleni e della ſua qualità occulta e manifeſta* Firenz. 1679. 12.

DIEGO BLANCO SALGADO *tratado de la epidemia peſtilente que padece la ciudad de Malaga a.* 1678. *y* 1679. Malag. 1679. 4. H

ANTON. FILIPPI CIUCCII *promtuarium medico chirurgicum* P. I. II. Macerat. 1679. 8. 1680. 8. RICHTER.

EJ. *filo d'Arianna overo fideliſſima ſcorta all eſſerconti de chirurgia* Macerat. 1682. 12. apud SANCASSANUM.

§. DCCCXLII. DISPUTATIONES.

JODOCUS CRULLUS *de medicamento veterum univerſali* Leid. 1679. 4. MOELER.

ALEXAND. STOKARUS *æger laborans ictero flavo* ib. 1679. 4. *.

GEORG. ADR. SCHUMANN *de podagra* ib. 1679. 4. *.

GEORG FOSTER *de epilepſia* ib. 1679. 4. *.

FRID. SCHRODER *de venenis & antidotis* ib. 1679. 4. *.

CHA. WANDELUNE *de arthritide* ib. 1679. 4.

MICH. LINEMANN *quædam medicæ propoſitiones* ib. 1679. 4.

M. ZIERVOGEL *de ſcorbuto* ib. 1679. 4.

PETRI VALLAN *de cholera* Utrecht 1679. 4. PL.

J. GEORG GRÆVIUS *oratio in funere* H. REGII Utrecht 1679. 4. PL.

GUALTH. *van* BEEST *de apoplexia* Utrecht 1679. 4.

M. CLEEMAN *hiſtoria ægri febre petechiali laborante* . . 1679. 4.

J. CHRIST. RUROCK *de hæmorrhoidibus* Regiomont 1679. 4. PL.

JAC. WOLDENBERG medicus caſtrenſis, *de podagra* præſ. O. BORRICH. Haſn. 1679.

CLEMENS JOSEPH BAHCHT *de conjugio mortis, & corporis exercitationes* ad HIPP. aphor. 6. ſect. II. 1679. 4.

EJ.

Ej. *de cura corporis per mortem* ad aphor. 6. ſect. II. Argent. 1679. 4.

J. Eisenhart *de die critico vulnerum cum repercuſſione lethalium* Helmſtatt 1679. 4.

Christoph Wegleiter *oratio de palmariis ſeculi noſtri inventis, cum brevibus ad ſingula notis* Altdorf 1679. 4.

J. Cornel Blechschmidt *de affectibus humanis in genere* Lipſ. 1679. 4. Hef.

J. Christoph Falkner *de eo quod juſtum & injuſtum eſt circa læſionem pudicitiæ* Jen. 1679. 4.

J. Andr. Schlegel *de venenis, morbis venenatis, eorumque curatione & alexipharmacis* Erford. 1679. 4. Animalia mordentia, pungentia. Lehman.

Ej. *ſcriptum apologetico politicum de podagra* 8. Boecl.

Ej. *von natürlichen, unnatürlichen u. widernatürlichen Dingen in Vergleichung der groſſen Welt mit der kleinen* Nürnberg. 1686. 4.

Casp. Cramer *Archæus faber febrium intermittentium* Erford 1679. 4.

Ej. *de inundatione microcoſmi* ib. 1682. 4. Collegium dictum eſt cum J. Vesti.

Andr. Buxbaum præſide J. Bohn *de variolis hactenus in patria graſſantibus* Lipſ. 1679. 4. *. Morbum averti poſſe mercurialibus & antimonialibus.

Phil. Rohr *de maſticatione mortuorum* Lipſ. 1679. 4.

Martin Joh. Haesbaert *de hydrope* Marburg 1679. 4. *.

Jani Beck *æger aſthmate ſcorbutico laborans* Gieſſ. 1679. 4. *. In urina materies ſabuloſa erat.

Fridr. Chr. Winkler *de eryſipelate* Heidelb. 1679. 4. *.

Ej. *de febre maligna duplici* ib. 1679. 4. *.

Ej. *de hydatidibus* ib. 1681. 4.

Ej. *de plica* ib. 1682. 4. *.

Ej. *de ſiriaſi* ib. 1684. 4. *.

Daniel Battier περι της μυδριασεως Baſil. 1679. 4. Menz.

J. Jac. Harder *de aſthmate* Baſil. 1679. 4. Hef.

Melchior Hurter *de empyemate* Argent. 1679, 4. *. Exempla phthiſeos &

& ulceris pulmonalis a rebus alienis in aſperam arteriam illapſis eventu funeſto; alius ea arteria clavo rejecto ſervatus eſt. In empyico ulcus ſub ſcapula ſalubriter erupit.

FRANC. GOUEL & PHILIPP TOURBIER *E. minus ſalubris μονοσιτια* Pariſ. 1679.

LUD. LABBE' & PHIL. TOURBIER *E. oculorum doloribus narcotica* ib. 1679.

§. DCCCXLIII. DIARIA ad a. 1679.

Volumen V. & ultimum *Actorum Hafnienſium* ſpectat ad annos 1677, 1678 & 1679.

PAULUS BRAND medicus caſtrenſis, cujus diſputatio inauguralis *de dyſenteria exercitum Danicum vaſtante.*

Obſ. 31. In ſcybalis multum erat lumbricorum: quos hoſtes abſinthio utiliter impugnavit.

SIMON WARMBOLD *obſ.* 33. In aſcitica femina non facilis intellectu obſervatio. In meſenterio, ſpermatis ranarum ſimili materia repletæ veſiculæ, & capillamenta. Pulmo alter purulentus, induratus.

ERASMUS BARTHOLINUS, THOMÆ Frater, Mathematicus.

In *Act. Hafn. -Vol.* V. *obſ.* 112. Febris quartana a. 1679. Hafniæ epidemice ſæviit; eam ipſe paſſus cortice chinæ chinæ ſe reſtituit unica drachma ante paroxyſmum ſumta. Multi alii exemplum ſecuti, eundem eventum experti ſunt.

Obſ. 113. Aerem Havnienſem ſalubrem eſſe.

In NICOLAI DE BLEGNY *nouvelles découvertes ſur toutes les parties de la médecine* Paris 1679. 12. quæ primus tomus eſt, *zodiaci medico gallici.*

GUILLAUME SUPERCASAUX junior de fetu eodem, quem BAYLEUS deſcripſit, 25 annis in utero materno retento.

TAMPONNET chirurgus uterum ruptum vidit.

DE S. ROMAIN medicus. Qui cultrum devoravit, & per abſceſſum hypochondrii dextri reddidit, poſt eum cultrum ferramenta devoravit ingentia & bufonem vivum, hunc magno cum dolore, quem percuſſo ſtomacho revomuit.

IDEM vertit libellum ABERCROMBYI, quem dicemus, titulum fecit, *methode aſſurée & efficace pour guérir la maladie vénérienne ſans ſalivation mercurielle* Paris 1690. 12. FALC.

MAUCHE chirurgus, de verme ex vena inciſa educto. In veſicula fellea poſt icterum calculus pellucidus. In ſcrophuloſa tuſſiculoſa femina pulmo ſiniſter conſumtus: ejus locum tenebat gypſæi quid membrana tectum.

Febris abſtinentia triduana ſuperata.

L'ANDOUILLETTE expoſitio mechanica febrium.

DAVY chirurgus. Ex abſceſſu inguinis ſiniſtri calculi fere ſexaginta triangures. Femina cui ſcirrhus in regione umbilicali, qui diaphragma ſurſum repulerat, viſcera de ſuo ſitu dimoverat.

J. FR. *le* CONTE medicus. Melancholicus, laborans anaſarca & febre lenta, vermibus idem vexatus, cum per errorem aquæ phagedænicæ mercurialis dilutæ uncias tres ſumſiſſet, mota diarrhœa, febre & reliquis ſuis incommodis liberatus eſt.

Ann. 1680. in femina gravida ſanguis ſecundo menſe fluere cepit, neque deſiit manare, quoad fetum eniteretur. Deinde de hepatis abſceſſu aperto cum ſanguine puris copia egeſta. In quatuor aliis graviditatibus eadem hæmorrhagia ſecundo menſe rediit.

EJ. *opuſcula medica varia ſelectioris argumenti* Lipſ. 1690. 8.

COUTURIER medicus, de veneficio & ablata, ut putabatur, coëundi poteſtate.

Vertigo exſcreatu phlegmatis acris curata, ſalivatione ſpontanea diuturna.

DE LA MORANDIERE de hominibus qui ſubito perierunt, cum derelictum puteum purgare vellent. In aqua putei nil erat vitioſi.

Hic tomus Germanice redditus Hamburgi prodiit 1681. 8. *. cum titulo *monatliche neueröfnete Anmerkungen über alle Theile der Arzneykunſt*; & latine *zodiaci medico gallici* titulo Genevæ.

In *Journal des Savans* 1679.

BROCARDI Bellovacenſis experimenta diſſolvendi calculi Pariſiis facta. Cum aquæ aliqua copia calefactus calculus integre diſſolutus eſt. Liquor lithitripticus non acris eſt ut quidem nitri ſpiritus. Infuſum oleum tartari in eo fervorem excitat & ſedimentum præcipitatur, liquor autem ſanguineum induit colorem. Ipſe BROCARD 70 guttas deglutivit.

Philoſophicæ quidem *tranſactiones* annis 1679, 1680, 1681, 1682 nullæ prodierunt, nummorum, ut videtur, defectu impeditæ.

Id intervallum hactenus ſupplevit ROBERTUS HOOKE, qui Societati erat ab experimentis.

Edidit

Edidit a. 1679. 4. *Philoſophical collections*, ejuſdem fere ſcopi opus. In N°. 1. J. Beaumont de vapore inflammabili cuniculorum ſubterraneorum. Periculum inflammationis maximum eſſe hieme; aere puro & vigente tantum erat periculum, ut minimis candelis neceſſe fuerit uti.

N. id. Idem de morbis a fumis plumbeis, etiam in aere patulo ſuper fodinas uſtulati plumbi natis.

Anonymus de cadavere undique capillis efflorescente.

N. 3. R. H. conſilia aliqua pro myopibus.

Laweriæ hiſtoria.

§. DCCCXLIV. Rosinus Lentilius.

Clinicus, aliquandiu in Curonia medicinam fecit, inde in Germania, demum Stutgardiæ ſedem fixit, ibique inmenſa in praxi conſenuit, felix clinicus, materiæ medicæ germanicæ apprime gnarus, & nuperorum auctorum lectione inſtructus, non perinde veterum, nimius in abſorbentibus, vomitoriis & diaphoreticis, laudator cinnabaris, in venæ ſectione parcus, cætera ſatis credulus.

Ej. *de febre tertiana intermittente epidemica præterito vere ſeptentrionem ſubque eo Curlandiam infeſtante* diſp. inaug. Altdorf. 1680. 12. morbi dat hiſtoriam.

Ej. eſt in *Act. Hafn. Vol.* V. *obſ.* 124. medicamentum ex adipe leporino ad oculorum pannos.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* I. *obſ.* 151 aliquid molæ ſimile de utero egeſtum, poſt fetum propendens, reſectum; caro erat ſpongioſa, nihil habens ſingulare, neque cauſa repentini lethi adparuit.

Obſ. 152. A puello globuli butyracei cum alvo magnis cum torminibus egeſti. In univerſum infantibus clyſteres perutiles eſſe.

Obſ. 159. Cui nullus de inciſa vena ſanguis effluit, niſi corpore vehementer exercitatio, tunc vero violento flumine, ut vix poſſet contineri.

Ann. III. *obſ.* 40. Cephalalgia periodica aliique morbi, etiam mutitas quotidiana unius horæ.

Obſ. 46. Arſenicum ad grana tria, quatuor, adverſus quartanam propinatum, fecit anxietatem, & profuſum ſudorem, ſic morbum ſuſtulit.

Obſ. 65. Extracto eſulæ ſuperatus deſperatus hydrops.

Obſ. 199. Poſt tuſſim tabidus, inciſus; ventriculus peranguſtus, pulmones pleuræ adhærentes, ſcirrhoſi, arenulis & lapillis repleti, abſque pure.

Ann. IV. *obſ.* 157. De febre maligna ſingultuoſa, ſuppreſſo ſingultu funeſta. Alia ad ſingultum in febribus.

Obſ. 159. Tres pueri ab ingurgitato pane calido enecti.

Ann. VI. *obſ.* 201. Cum virgo unguibus faciem violaſſet, inde ulcus malignum natum, quod cum curatum eſſet, alia mala ſucceſſerunt, & ipſa epilepſia.

Obſ. 202. A pilulis de cynogloſſo alvus mota.

Ej. *anni app.* Alterno uſu nivis & balneorum febrem in Curlandia curari.

Ann. VII. *obſ.* 133. Aſthma abſque ullo ſputo cum magna anxietate & deliquiis. Data hyſterica, amara & Valeriana.

Obſ. 134. Puer ſubito obmuteſcit, cibo abſtinet, ſymptomata pro magicis habita, patitur, demum ſanari potuit.

Obſ. 135. In puello miræ contorſiones & chorea S. Viti.

Obſ. 136. Calculi per tuſſim, vomitum & alvum redditi.

Obſ. 137. Cui ventriculus, & bona pars inteſtinorum in putrilaginem contabuerant, ſic veſica.

Obſ. 138. In viro pervicax alvi conſtipatio, ſphincter pene coaluerat, rectum inteſtinum putreſcebat, inteſtina ſphacelata erant.

Append. ann. VII. *Dec.* II. De venæ ſectione moderate ſentit, ut tamen nimiæ noxas aperiat.

De urina ſanorum ſimili in febre petechiali.

Ann. VIII. *obſ.* 225. Paralyſis & oblivio ex philtro (quid id philtrum fuerit, ignoratur).

Obſ. 226. Hæmorrhagia narium pervicax, quam intumeſcentia & deformatio forte cancroſa naſi ſecuta eſt.

Ann. IX. *obſ.* 124. Hæmorrhoides in puero novenni.

Obſ. 177. De decubitu in ſtramine madido.

Obſ. 178. Convulſiones, pili vomitu redditi.

Obſ. 179. A febre tertiana aphonia ſublata, ea ſuperveniente recrudeſcens.

Obſ. 181. Frequentes a. 1689. febres eryſipelaceæ malignæ.

Obſ. 182. In febre maligna, vehementiſſima perfrigeratio, deinde venæ ſectio, felix utraque.

Obſ.

Obſ. 184. Educto nucleo ceraſi, qui multis annis in aure hæſerat, auditus reſtitutus.

Ann. X. *obſ.* 187. Ob cardialgiam cum ardore præcordiorum ſero lactis uſa, ſanata eſt, tamen ut paronychia ſuccederet.

Ad hunc annum in *appendice* addit parallelas ſuas adnotationes. Sic paſſim alibi.

Ad *ann.* I. *Decuriæ* III. Parallelifmi obſervationum, ſimileſque aut caſus, aut curationes. Fonticulos undique rejicit. Pulſus cordis in altero latere perceptus.

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 117. Contra urinæ potæ vim medicatam.

Ad *annum* III. Parallelifmus obſervationum V. In hydropico pectore cor enorme. Certo profuiſſe valerianæ radicem in epilepſia: etiam adultorum hominum. Aquam mercurialem in gutta roſacea utilem viſam. Poſt dyſenteriam dolor ſævus ſiniſtri abdominis, cum angore & deliquiis, mortis demum imminentis ſignis: quæ levabantur membranulis de alvo decedentibus; tamen ut idem ſubinde nocte recrudeſceret. In podagra frigidiſſimo cataplaſmate impoſito malum ad ſextem menſem perductum. Picæ variæ exempla. In ulcere veſicæ opii, hyoſcyami cum gummatibus uſu levamen, nulla cum alvi conſtipatione: dabantur in doſi opii grana quatuor.

Ann. IV. *obſ.* 23. In homine verminoſo conſtitit, vermes marrubium & rutam fugere, & calorem confricti dorſi: dulcibus delectari. Solebat vermis in ventriculo habitans, quaſi exitum per os moliri, verum idem parte itineris abſoluta refugiebat a tentamine: Demum per vomitum prodierunt aſelli 162 duæ forſiculæ, juli quatuor, lacertæ, teredo, ſcarabæus, eruca, lumbrici &c. Niſi fabula ſubeſt.

Ad *ann.* 5, 6, in *app.* Obſervationes iis parallelæ, quæ in ipſo opere occurrebant numeroſæ, ut omnes perſequi non liceat. Ecce aliquas.

Calculus ſalivalis exemtus multi doloris finem fecit.

Zona eryſipelacea. In principe ut videtur a mercurio dulci cardiogmus, ardor faucium, convulſio; vomitu lacte, butyro, oleo moto, tunc antidotis ſuperata mala.

Lycopodii pulvis in iſchuria puerili ſalutaris.

Calculus in cane in Aëtitis modum alium calculum continens.

Ej. *Bedenken über die im Frühling u. Herbſtzeiten unzeitig angeſtellte præſervir Aderläſſe* Ulm 1692. 8. Reprobat venæ ſectiones circa æquinoctia in Germania vulgo receptas.

Ej. *τεχνημα πρακικον tabula conſultatoria medica exhibens quæſtiones per quarum reſponſiones in morbi genium penetrare indicantium & contraindicantium momenta invenire & in medendi methodo tutius procedere liceat* Ulm 1696. 8. Tr.

Ej. *miſcellanea medico practica tripartita* Ulm 1698. 4. *. Magna varietas. Primum de ſocietate medicorum conſtituenda, conſilia noſtri, quæ nullum exitum habuerunt. Tunc morborum hiſtoriæ cum curatione & formulis (miſtæ variis ſpeculationibus pbiloſophicis & phyſiologicis) ut tamen paulum credulus ſit, tum Lentilii tum amicorum. Metaſtaſes: oculorum inflammatio repulſa, cui ſucceſſit brachii tumor eryſipelatodes: etiam ab iſta ſede depulſus morbus ad alterum brachium tranſiit; inde rurſum in prioris brachii manum, cum aquoſo indolente tumore. Sic a ſcabie repulſa epilepſia. Abſorbentibus indulget. Phthiſis (tuſſis potius ſicca cum anhelitu) mollientibus ſanata. Hydropem cerebri aliis ex ſignis quam Whyttius ſuſpicatur, ex vertigine, temulentia, facie ſubtumida. Valde varia adverſus hoc malum auxilia dedit, etiam narcotica & hyoſcyami albi ſemen, & viciſſim in errhino elaterium, & æger convaluit, naturam enim ſequebatur. Hiſtoria vermium & inſectorum numeroſiſſimorum, quæ de ano deceſſerunt & de ore. Inter ea erant forficulæ, oniſci, ſcolopendræ, lacertæ, ranæ, bufones, ſerpens. Verum relatio creduli eſt hominis, eadem quam modo diximus. Tinea ex metaſtaſi, facile ſanata medicamento purgante, unguento ad ſcabiem & oleo tartari. Febris epidemica maligna anni 1689. Noſter terrea dedit, phœnigmos, bezoardica, theriacam. Ventriculi debilitas, flatus, alvus conſtipata, dolor in cordis ſede. Ingens culter, quem ait per nares exiiſſe. Curationes Henrici Scretæ, Henrici Hilleri, aliorum demum numeroſæ ſcriptiones, omnis generis collectæ, quæ pleræque celebri alicui medico familiares fuerunt. Pharmacopœa portatilis & conſilia ad morbos obvios pro comite Seger. Hiſtoriæ medicæ S. XV. J. Ant. *v. der* Linden. Salomonis Braunii adnotationes.

Ej. *de hydrophobiæ cauſa & cura epiſt.* Ulm 1700. 8. *. Suſpicio morſus, hydrophobia certe funeſta. Inciſio in ventriculo gangrænam oſtendit. Commentatur Lentilius in cauſam mali, quam ſali acido tribuit, corpus univerſum ſiccanti.

Ej. *programma invitatorium quo ſchematiſmus eterodromi medico practici exhibetur* Stuttgard 1689. 8.

Ej. *eteodromus medico practicus* anni 1709. ib. 1711. 4. *. Immenſum numerum ægrorum curandum habuit, ad 1200, eorum morbos mechanice conjicit, quod lectori minus commodum eſt, cum ejuſdem morbi hiſtoria in multa capita disjecta ſit. Pro ægrotis nomina finxit. Intercedunt ſubinde memorabiles adnotationes. Homo cui ſonus neſcio quis in pectore percipiebatur, & qui bufonem ſibi in corpore ſidere perſuaſus erat, demum inciſus, ventriculum cordis ſiniſtrum pure pleniſſimum habuit; cor ipſum peramplum: cauſa mali in contuſione fuerat. Femina, cui totis ſedecim annis inferiores artus motui voluntario negaverunt

verunt ſubjici, excrementa præter voluntatem decedebant. In aſthmatico pulmones undique grandinibus adſperſi: Vitium deglutitionis periculi plenum, ut vix liquida deſcenderent abſque magno incommodo, Stutgardiæ vulgo cognitum. Dyſenteria epidemica, neque optimi moris: adſtringentia dabat, terras, opium, non tamen ſtatim in principio morbi, quod conſtipat. Puella dormiens inſcia compreſſa, impraegnata. Morbus a lolio temulento natus, vertigo, oculorum obſcuratio, delirium, appetitus proſtratus, frigus extremorum. Analyſis ejus lolii; aqua acidiſſima, corroſiva, ſal volatile acerrimum, odore fere opii. Heliotropii coctum ſuccum in ruborem vertebat ſpiritus acidus. Piſcium morbi & phthiriaſis. Multa de medicaſtris querela.

EJ. *iatromnemata theoretico practica bipartita, quibus obſervationes, reſponſa, conſilia, caſus, epiſtolæ, diſquiſitiones, medicationes, ſelectiora omnia continentur* Stuttgard 1712. 8. *. Diſſertationes intercedunt aliquæ de hydrophobia, de phyſicis, quos vellet curam ſuam in ſanos etiam cives extendere. Methodus practica ſ. de junioris medici vivendi ratione: pro ſapientiæ neceſſitate & pietatis. Multæ formulæ elegantiores, ut emendationes formularum MYNSICHTI. Præcipuus tamen libri ſcopus eſt, morborum hiſtorias referre, a ſe ipſo curatorum, aut ab amicis. In dyſenteria purgantium uſum non probat; ſed nec in acutorum initiis, in quibus ipſa natura alvum claudat. Phthiſicis opium nonnunquam ſcreationem ſufflaminat. In febribus malignis cum pleno virium lapſu vinum laudat. In pleuritide emulſionem dat cum pulvere rheumatico & linimento; & venæ ſectionem omittit, quam tamen in univerſum fatetur neceſſariam eſſe. Cardialgia inveterata ſanata cydoniata gelatina, pulvere atrometico. Scorbuticorum, quod mireris, frequens mentio. In puella poſt ſcabiem, ſucceſſa pilorum de univerſo corpore eruptio. Podagrico ex facie calx effloruit, ut deterſa rediret. Tertiana cum lateris dolore punctorio conjuncta. A ſecundis retentis gangræna, mors. Ulcus auris poſt morbillos (frequens nuper in hac urbe malum potiſſimum poſt febrem ſcarlatinam).

EJ. *conſultatio medica de quæſtionibus ægrotis proponendis* Nordling. 1718. 8.

EJ. *Leichenpredigt und Gedichte* Stuttgard 1733. fol. TR. Vita viri etiam reperitur in *Act. Erudit. Supl.* T. X. p. 522.

§. DCCCXLV.

MICHAEL BERNHARDUS VALENTINUS.

Profeſſor Gieſſenſis, polygraphus, materiæ medicæ addictior, collector, numeroſa & voluminoſa opera edidit.

EJ. ſunt *Diſſertationes academicæ*.

EJ.

Ej. *de convulſionibus* Gieſſ. 1680. 4. *. recuſ. in *Noſocomio Academico.*

Lego Ej. eſt Schawarzweldi *Opiſtotoni præſervationem univerſalem* 1681. 8. Vindicatio primi opuſculi.

Ej. *hiſtoria moxæ cum meditatione de podagra* Leid. 1686. 12.

Ej. *de Ipecacuanha* 1698. 4. *.

Ej. *de lapide porcino* 1699. 4. *.

Ej. *de filtro lapide* 1702. 4. *.

Ej. *praxis medicæ infallibilis Diſſ.* 1. *de morbis contagioſis* ib. 1704. 4.

Ej. *relatio de magneſia alba novo genuino & polychreſto & innoxio pharmaco purgante Roma nuper advento ad* G. G. Lobniz Gieſſ. 1705. 8. Mon.

Ej. *de novellarum publicarum uſu & abuſu in rebus phyſico medicis* ib. 1607. 4. *.

Ej. *animadverſiones in Machiavellum medicum de ratione ſtatus medicorum* Frf. 1711. 7.

Ej. *de confectione alkermes* 1725. 4. He.

Ej. *de vacillatione caſu & reparatione dentium* ib. 1727. 4. *.

Sunt etiam in ejuſdem bene multæ.

Hiſtoriæ literariæ medicæ ſpecimina VIII. in *App.* E. N. C. *Dec. II. Ann.* III. nempe recenſiones operum Academicis editorum. Continuatio VIII reperitur in *Dec.* III *ann.* VII. VIII. & continuatum cum *Armamentario naturæ ſyſtematico* Gieſſ. 1709. 4.

Sunt porro libri non pauci, omnes quidem collectitii; plerique botanici, ad materiam medicam tendentes, aut ad forenſem medicinam.

Ej. *medicina novantiqua* Francf. 1698. 4. *. Compendium artis ad textus Hippocraticos græco latinos, amplis commentariis illuſtratos. Pathologia; morborum cenſus a capite ad calcem. Semeiotica, therapeutica, diætetica, materies cibaria; cum ſingulis judiciis & medicatæ indolis & virium. Pharmaceutica cum materie medica & aliqua medicamenta ſimplicia per claſſes diſpoſita cum compoſitis.

Ej. *polychreſta exotica in curandis adfectibus contumaciſſimis probatiſſima* Francf. Mœn. 1700 4. *. *Acc. Diſſ. epiſtolicæ varii argumenti.* Diſſertationes ſunt ſeptem. Ad materiam medicam pertinet diſputatio *de faba S. Ignatii*, amara febrium, ut putabatur, antidoto, ſed obſoleta. 2, *De Ipecacuanha* nova tunc

tunc medicamento ab HELVETIO priori in Galliam introducto, pro ſummo in dyſenteria remedio habito. 3, *De lapide porcino, ſ. pedra del porco*, qui ex hyſtricis veſicula fellea ſumitur, & etiam nunc in Belgio inter ſumma medicamenta vulgo cenſetur, ad incitandas in maxima debilitate naturæ vires. 4, *De China Chinæ*, nondum in Germania valde recepto remedio, quo tamen noſter jam tunc in curanda quartana uſus fuerat. Interponit HELVETII patris celebrioris apud Gallos Reginæ medici modum corticis in clyſtere ſubdendi. 5, *Clyſter tabacinus*, cum inſtrumento, in ſolvenda ſtrictiſſima alvo, eo aevo receptus, nunc ad ægros pene exanimes ad vitam revocandos vulgo repetitus. 6, *De methodo Gallorum ſalivatoria*; panacea nempe quæ fit ex mercurio ex cinnabari reſtituto, tunc cum tribus acidis ſpiritibus chemicis ſublimato, iterumque cum antimonii regulo reſuſcitato, inde cum mercurio reſuſcitato trito, in ſpiritu vini aromatico infuſo, quoad panacea fundum vaſis petat adjecto cinnabaris dimidio, datis quotidie a 13 ad 18 guttis.

Diſſertationes epiſtolicæ ſunt *de natura & eſſentia naturæ*, *de conſuetudine*, *de natura medica*, *de inſtinctu naturæ*, *de luſu & moribus naturæ*, cum improbabilibus hiſtoriolis: *de ſelectu principiorum & præcavenda medicinæ ruina*, & CAR. MAX. SPENERI *de remedio hæmorrhoidum cæcarum ſ. muribus marinis diſſ.* alias dicenda. Reliqua non ſunt hujus loci.

EJ. *Declamationum panegyricarum decas, quæ in ſolennibus Academiæ actibus academicis habitæ ſunt* Francf. Mœn. 1701 4. *. *De medico in phyſicum deſinente; de periodis morborum; de medicina illegali & ſuperſtitioſa; de Haſſiæ literatæ fatis; de Gieſſæ ornamentis & progreſſu; declamatio in obitum* SEBASTIANI SCHEFFER, quem diximus & *I.* FRIDERICI ALMACHER medici Francofurtenſis.

EJ. *continuatio declamationum panegyricarum* Francf. 1701 4.

EJ. *praxis medica infallibilis cum noſodochio academico & diſpenſatorio domeſtico.* Francof. 1711 4. TR. 1721 4. *. Spiſſum opus. Primum morbi a capite ad calcem recenſi, cum exemplis & curatione, multis propriis curationibus intermiſtis, & conſiliis variorum. Ecce ſpecimina; ex *puerorum morbis*, Tinea curata multis cum formulis, fere abſorbentibus, ut ejus ſeculi mos ferebat. Adverſus lumbricos fel bovis extus illitum. *Morbi juvenum* cum ſcriptionibus celebriorum medicorum. Hydrops a muliere urina pueruli ſanatus. Luem veneream curandi methodus BRUNNERIANA. *Morbi adultorum.* Febris lenta emetico curata. Se ipſum febre maligna poſt venæ ſectionem & vomitum, pulvere bezoardico ſolo liberatum fuiſſe. In femina, quoties utero gerit, inſenſilitas & aphonia. Catalepſis in femina illuſtri. Morbus iliacus lenientibus curatus. Abortivi putridi fetus per anum. *Morbi ſenum.* Cum medicus gonorrhœam ſe curare perſuaderetur, calculus fuit, urethræ oſculum obſtruens, reneſque purulenti.

Poſt *Praxin medicam infallibilem* edidit *Diſputationes Gieſſenſes*, omnes ut puto ſuas.

ſuas, ſed in brevitatem contractas, cum titulo *Noſocomii Academici:* Cuique morbo peculiare exemplum eſt pro baſi, quem deinde morbum porro exponit.

Ecce titulos.

De febre hæmoptoica.

De febre maligna phthiſi complicata.

De febre verminantium cum tæniæ icone.

De febre lenta in hecticam degenerante.

De maniacis ab uſu ſolani furioſi ſ. Belladonnæ.

De pleuritide maligna.

De phthiſi pulmonali.

De phthiſi renali.

De noſtalgia (Juvenis Thuringi).

De hæmorrhoidibus cæcis cum icone murium marinorum.

De fœtore menſium.

De hæmorrhagia uteri.

De maculis volaticis.

De rhachitide.

De ſcabie endemica & contagioſa.

De elephantiaſi Græcorum.

Diſpenſatorium domeſticum perbreve eſt.

Supplementum ad polychreſta exotica continet diſſ. *de magneſia alba* novo eo tempore & celebrato medicamento.

De filtro lapide diſp.

In Machiavelliſmum medicum animadverſiones. Liber eſt, quem dicemus, plenus conſiliis ad famam malis artibus augendam.

Declamationes academicæ nondum dictas nominaſſe ſufficit, nam priores hic redeunt; *de medicamento optimo; de medicamentorum noxa, de uſu & abuſu privilegiorum.*

Succedunt *quinquaginta* brevia ad promotiones *programmata, ad funera* aliqua, *ad doctores; ad diſputationes Hippocratico Horſtianas.*

EJ. *praxis medicinæ infallibilis pars altera. Chirurgia cum Noſocomii academici continuatione & myrothecio caſtrenſi* Francf. 1715. 4. *. Diſp. 1. *de morbis infantum* prodierat Gieſſ. 1704. 4. *. In chirurgicis quidem admiſti ſunt morbi oculorum varii,

varii, & cutis morbi, & parotides, & alia, quæ ad medicinam revoces. In *Noſocomio academico* huc facit relatio de obſtructione aortæ, indeque oriunda ſyncope, quæ hiſtoria ex Abbatis DE LA ROQUE diario ſumta eſt; & de morſu canis rabidi: Diſſertatio de lue peſtifera infantis tota medica eſt. Sic altera de inſpectione leproſorum.

Una prodiit vaſta collectio, cui titulum fecit, *Pandectæ medico legales, ſ. reſponſa medico forenſia, ex archivis celebriorum academiarum depromta, latinitate donata* Francf. 1701. 4. *. Queſtiones ſunt ad medicinam forenſem pertinentes, cum Facultatum Germanicarum, potiſſimum Gieſſenſis reſponſis, aliis que ex AMMANNO & TIMÆO. Ex ampliſſima collectione non licet de ſingulis hic referre ſed aliqua exempla. P. I. Stuprum violentum ab homine patrari non poſſe. Lipſienſes partum quinquemeſtrem pro legitimo habent. Sic ſemeſtrem, alioſque paulo maturiores; ſic duodecimeſtrem. Multas harum reſponſionum jam apud AMMANNUM exſtare. P. II. De morbis agit. Curatio gravidæ imprudens per emmenagoga. Emetico ſumto & emmenagogo tamen puerum vivum enixa eſt.. Melancholici variis de criminibus confeſſi, etiam veneficii, obſeſſionis dæmoniacæ. Pleuritidem malignam utique contagium habere. Hypercatharſis ab antimonio diaphoretico non rite præparato. P. III. Semeiotice. Miſera quæ pueros inſpectione & tactu faſcinaſſe dicitur, condemnata. Lepræ ſigna & a ſcabie diſcrimen Liberati qui accuſabantur. Veneni propinati ſuſpicio, & philtri: & de arſenici toxica vi adque lethum inferendum potentia. Ab auripigmento lenta die undecimo mors. Liberatus a luis venereæ accuſatione, cui fauces ulceroſæ erant cum ſcabie. Simulatorum morborum exempla. Sanguis ſub meninges effuſus pro non lethali vindicatur. Veneni ſigna; maculæ in abdomine, cum dolores præceſſerant, palpitationes, ſyncope. P. IV. Therapeutica. Doctorum privilegia. Num carnificum filiis ea dignitas impertiri poſſit; negant Gieſſenſes, ſic & Princeps. Circumforaneorum peritia medicis debet explorari. Doctori non licere aliqua medicamenta facere fatentur Gieſſenſes. Num Judæis medicinam liceat facere. Multæ facultates negant. De *cura* magnetica; num magica ſit. ampliant Gieſſenſes. Omnino privatam diſpenſationem medicis indulgendam LENTILIUS, negant Lipſienſes. Iterum LENTILIUS, non debere intra urbes ſepeliri. De ſoſtro denegato: fere pro medico reſpondetur. P. V. Diætetica. Pellionum ſordes aerem vitiare, & potu aquæ talpa venenatæ funeſtam diarrhœam ortam fuiſſe. Mulcta irrogata tritori, qui ſiliquas, ſues ut arceret, arſenico intoxicaverat. P. VI. ad Pharmaceutica; ſtudioſum medicinæ non debere ægros curare, ſic neque pharmacopolam. L. ab HOERNICK de viſitandis ſeplaſiis (*materialiſten*) & pharmacopolis. Pharmacorum inidoneorum rejectio. Pharmacopola cum doctoris gradum accepiſſet juſſus eſt Pharmacopolio abdicare. Hydrargyrum dulcem repetito abſque novo hydrargyro addito de igne ſtillantem verum venenum eſſe, cujus funeſtus effectus recenſetur. Lipſienſes reſpondent ſandaracham venenum eſſe. Funeſti errores pharmacopœorum. Cruentationis cadaveris ad homicidæ acceſſum

 exemplum,

exemplum, ſed antiquum. Medicamenta agyrtæ arcana. P. XII. Chirurgia, quo etiam tota ſecunda pars operis ſpectat.

Non ſeparabo *Novellas medico legales pandectarum continuationem* ejusdem generis, quæ priori operi Francofurti 1711. 4.* ſucceſſit. De ſtupro dormienti illato. Pro partu duodecimeſtri Ingolſtadienſes. Fuſiſſime de conjugio eunuchi, cujus diſſolutioni uxor ſe opponebat. Arthritidem a tortura excuſare. Vir, ut videtur, fiſſa urethra pro androgyno habitus. Submerſorum ſub aqua ſigna cum BECKERI libello, qui aquam in eorum ventriculo negat reperiri. Mireris præſumtionem dati arſenici naſci potuiſſe a cruentatione cadaveris ad acceſſum ſuſpecti hominis facta. Querelæ pharmacopolarum de medicorum diſpenſatione privata. Num in ſagapeno venenum ſit, quod contra menſes retentos præſcriptum fuerit, & nocuiſſe viſum ſit. Sic PANCRATII WOLFII ob datum aurum fulminans apologia. Intra 20 dies unciæ duæ ſpiritus vitrioli ad judicem delatæ, quaſi veneni loco datæ omnino nocuiſſent, cum incredibili fere medici ordinis (*facultatis*) conſenſu. Contra chirurgos morbis internis medentes animadverſiones. De medicorum in chirurgos & pharmacopolas juribus integer liber. Multa credulitatis indicia: de magis: de curationibus ſympatheticis integer liber, & de experimento natationis pulmonum in aqua. Diſpp. aliquæ una recuſæ; HUNDESHAGEN *de ſtillicidio ſanguinis in cadavere hominis violenter occiſi, an ſit indicium homicidæ?* CASPARI ÆUESTEL J. C. *non debere morientibus pulvinum ſubtrahi*. Anonymi JCTI *de variis ſagas concernentibus quæſtionibus*, & HEURNII *de vanitate probæ aquaticæ*.

EJ. *Corpus juris medico legale, conſtans pandectis, novellis, & authenticis iatrico forenſibus, auctum caſibus recentiſſimis inauditis*. Acc. *labyrinthi medici ſtudii feliciter ſuperati recitatio a* FILIO CHRISTOPHORO BERNHARDO Francof. 1722. fol. *.

Priora opera 18 *caſibus aucta ex* RITTMANNO & *aliis* ſumtis.

Authenticæ, quas ſeorſim editas non coram habeo, ejuſdem ſunt inſtituti. *De cauſis diſſolvendi matrimonii*. J. JOACHIMI SCHOEPFER diſſ. *de partu octimeſtri* tota inſerta: Imperitus chirurgus ſe pro doctore medico venditans. Spiritus vitrioli philoſophici 25 guttæ ſingulo quadrihoria juveni præſcriptæ, in gula ardorem fecerunt, & habitum pene flammeum, tormina, ardorem ventriculi eventu lethali: circa ſuperius oſtium ventriculi ſedes inflammata, ſic duodenum inteſtinum, pulmones ſanguine pleni, cor inane. Sic ab antimonio diaphoretico tormina, anxietates, vomitus: Similia a ſmalta (vitro contuſo cobalto colorato), ut tamen æger ſervatus fuerit Ingens culter a melancholico devoratus. De ſudore ſanguineo Chriſti C. P. CYPRIANI. HIPPOCRATIS in foro auctoritas, integer tractatus SAM. HENRICI MUSÆI.

EJ. *medicina diſcens & docens* Lipſ. 1710. 8.

EJ. *Muſæum Muſæorum oder Schaubühne aller Materialien u. Specereyen*. Frf. 1704. f. *. Ingens volumen. Materia medica fuſe cum iconibus plantarum & anima-

animalium, & fuſa pariter enarratione virium medicatarum. Plurima ex POMETO: commodum hactenus pro tironibus opus.

In univerſum de muſæis condendis diſſ. & de celebrioribus muſæis ſ. rariorum collectionibus.

EJ. *Oſtindianiſche Sendſchreiben von allerhand Gewächſen, Bäumen, Juweelen, durch gelehrte Europäer, als* HERBERT DE JAGER, CLEYER, RUMPH, TEN RHYNE *getreülich aus den Holländiſchen Originalien ins deutſche überſetzt* Francf. 1704. fol. *. Commercium epiſtolicum medicorum quos dixit, qui in regionibus vixerunt, in quibus plurima de vera natura aromatum aliorumque ex Indiæ repetitorum medicamentorum vera diſcendi opportunitas ſe offerebat. Non ut botanicen characteriſticam hic quæras.

EJ. *zweyte theil, worinn die rareſten Naturſchätze aus Reiſebeſchreibungen, Kunſtkammern u. Büchern enthalten und nebſt einer neuaufgerichteten Kunſtkammer der Natur vorgeſtellet ſind* Francf. 1714. fol. *. Deſcriptiones rariorum ex tribus naturæ regnis collectorum cum breviter ex ſcriptis iconibus. Lapides figurati, terræ, metalla: artificialia item & ſculpta, gemmæ, ſigilla, plantæ, animalia. Aromatum acuratus cultus. Catalogus rariorum lapidum.

EJ. *neu aufgerichtete Kunſt- und Zeughaus der Natur anſtatt des dritten Theils des muſæi muſæorum* Francf. 1714. fol. eſt Collegium phyſicum experimentale cum ſupellectili.

EJ. *hiſtoria ſimplicium reformata muſæi muſæorum titulo edita, latine reddita a* J. C. BECKER, & *India litterata latine verſa a* C. B. VALENTINI Francf. 1716. fol. Mineræ, terræ ſigillatæ, lapides, metallæ, foſſilia quæque. Inde plantæ. De thea ex BREYNIO; de moxa ex KÆMPFERO; de laſcu ex eodem Cl. viro; de mumia, ſ. Petroleo Perſico, ex eodem. Animalia denique.

Redit hic *India literata* latine verſa.

Subjecta eſt *Mantiſſa diſputationum* GOEKELII *de ſerpentaria Virginiana tum aliorum de Agallocho, Caſſia, Cinnamomo & l. aloe, de ſanguine draconis, de balſamo Copaivæ, malo citreo.*

Redit vix mutata cum titulo *Aurifodina medica ſ. hiſtoria ſimplicium reformata* Gieſſ. & Francf. 1723. fol. *.

EJ. *viridarium reformatum, ſ. regnum vegetabile, d. i. neu eingerichtetes Kräuterbuch mit etlichen tauſend ſaubern Kupfertafeln* Francf. 1719. f. *. In botanicis dictum eſt. Plantæ officinales cum iconibus, demum aliæ etiam ſpecies nullum in uſum medicum receptæ, cum numeroſiſſimis iconibus ab alio authore compilatæ, nulla cum expoſitione.

Una prodiit *opus mago cabaliſticum theologicum* Gregorii Angeli Sallwig Frf. 1719. f. *. Alias dicitur *Theoſophica mineralogia.*

Ej. *kluge Kindbeterin* Lipſ. 1726. 8.

Alia editio *Indiæ* literatæ 1733. fol.

In E. N. C. Ejuſdem ſunt Valentini.

Dec. II. *ann.* II. *obſ.* 162. In modo nato infante tumor hydrocephali non diſſimilis; abſceſſus erat inciſione ſanatus.

Obſ. 165. a venæ ſectione intermiſſa tabis metus.

Obſ. 166. Hecticæ febri ſuperveniens febris ardens eam ſuſtulit.

Obſ. 167. Calculi de pulmone rejecti.

Obſ. 168. Dyſenteria in ipſis initiis tartaro emetico ſanata.

Obſ. 169. a crebra venæ ſectione mors.

Ann. III. *obſ.* 41. mutitas dolore animi ſuperata.

Obſ. 81. diuturna alvi conſtipatio ſuperata deglutito ſubinde olivæ oleo.

Obſ. 83. ex opiato medicamento in dyſenteria, ſphincteris relaxatio, anuſque hians. Verum ego nimis novi, anum adeo non laxari ab opii uſu, ut pertinaciter ſtringatur. Laxum vero anum, ut maximum malum a viro per id ipſum ad malam paupertatem admotum vidi, quod omnibus adſtringentibus fortius fuerat.

Obſ. 84. calculi in digito a ſpina ventoſa nati.

Hiſtoriæ literariæ medicæ ſpecimina VII. *in appendicibus* E. N. C. excuſa ſunt in quibus opera ab academicis edita recenſentur.

Ann. IV. *obſ.* 97. In puero fere octenni menſtruis fere intervallis hæmorrhoides.

Ann. V. *obſ.* 81. menſtruus ſanguis per ulcus tibiæ manans.

Obſ. 83. polypus cordis lapideus, ex Abb. la Roque.

Ann. VI. *obſ.* 69. Cum ſub menſium reditum cephalalgia moleſtiſſima rediret, laudano opiato ægrotam levavit.

Obſ. 6. Calculi pulmonales. Calculus piſi mole in ſeminali veſicula.

Ann. VIII. *obſ.* 80. Ante paroxyſmum epilepticum, æger manu pavimentum percutit.

Obſ.

Obſ. 81. Tumor in femore, cujus muſculi quaſi conciſos pulmones referebant; os ipſum eroſum, pulmo ſcirrhis refertus.

Obſ. 82. ex gonorrhæa imprudenter ſiccata effera.

Obſ. 84. a ſiccatis ulceribus crurum hæmorrhagia inteſtinalis funeſta.

Ann. X. *obſ.* 118. a comeſtis baccis belladonnæ, maniæ, epilepſiæ, puerorum mortes, qui deglutiverant.

Obſ. 121. a ſpiritu ſalis ammoniaci hæmoptyſis.

In *append. De conſuetudine* altera natura egit.

App. *de inſtinctu naturæ.*

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 120. Vermes ſubcutanei vaccarum.

Obſ. 123. corticem peruvianum ſe nunquam non innocuum deprehendiſſe, eumque potenter lumbricis reſiſtere.

Obſ. 125. pro re rara diarrhœa in variolis innocua.

Ann. III. *obſ.* 78. Ex trochiſcis alkekengi, ſed erant troch. alhandal ad drachmam cum opio datis, hypercatharſis, ſyncope &c.

In Appendice *de cortice peruviano ſermo.* In febribus intermittentibus & quartana divinum præſtat auxilium. Sibi medicamentum æque certum notum eſſe.

§. DCCCXLVI.

Theodorus Zwinger. Emanuel König.

Uterque profeſſor Baſileenſis, quorum poſteriorem jam ſenem juvenis adtigi, & aliquoties adii emeritum.

Zwingerus medicorum & nepos & pater, ſuo tempore praxi clinica inter celebriores floruit, abſorbentibus & Wedelianæ praxi addictior, pluſcula ſcripſit, quorum pauca coram ſunt.

Ej. *oratio panegyrica in obitum* J. Casp. Bauhini. Mongit.

Ej. *πανσοφιας αναςασις θεωρητικη και πρακτικη* Baſil. 1680. 4. Pl.

Ej. *ſicherer u. geſchwinder Arzt* Baſil. 1684. 8. 1686. 8. 1694. 8. 1695. 8. 1703. 8. 1725. 8. 1748. 8. Compendium populare cum formulis ad ſingulos morbos.

Ej. *theatrum praxeos medicæ* Baſil. 1710. 4. 2 vol. Amplius compendium, ad eadem principia, cum formulis.

Epitomen

Ej. *Epitomen totius medicinæ diximus*, quæ eſt compendium ex ETTMULLERO. Una prodiit *diſſ. de acquirenda vitæ longævitate* Baſil. 1705. 8. *. Continet diſſ. II. de acquirenda vita longæva, cum exemplis ab ipſa graviditate. Idea conſultationum medicarum. Phyſiologia, pathologia, hygieine, ubi de mineralibus, plantis & animalibus. SCHRODERUS dilucidatus, per claſſes virium. Pyrotechnia.

Ej. *faſciculus diſputationum medicarum ſelectarum a ſuis auctoribus conſcriptarum, ſuo cum auxilio* Baſil. 1710. 8. *. ſunt omnino duodecim, 1, J. ANTON. RUD. VOISIN *de antipathia humana*; 2, C. J. JAC. STEFANI *de ſomnambulatione*; 3, T. J. HOFER *pothopatridalgia ſ. morbus ex patriæ deſiderio*; melancholici delirii genus, Helvetis præ aliis gentibus familiare, cujus & exemplum recenſet, moduloſque ruſticos paſtorum, quos modulos aiunt hunc morbum in militibus ſuſcitare, ut etiam legibus ſanctum ſit, ne canantur: 4 CHRISTOPH HARDER *de nitro, indeque elaborata panacea alcalina ſolutiva* (ſ. magneſia alba): 5 CASPAR OERI *de hydrargyri natura & uſu, & medicamentis inde præparatis.* 6 SEBASTIAN HOEGGER *de ſaliva ſana & morboſa.* 7, JAC. RIZ. *de fœtoribus humani corporis.* 8, J. ANDR. CRAMM *de nephralgia.* Duas *de thermis Fabarienſibus* & *Plumbariis*, alias rectius dixero.

Edidit etiam a. 1716. 4. *. *diſp.* J. RUD. MIEGII *de plantis naſturcinis* a. 1714. defens. Catalogum plenum plantarum hujus claſſis, cum fuſo virium medicarum cenſu. J. BECK *de epilepſia* 1714. 4. *. & J. KUPFERSCHMIDT *de morbis præliantium* 1712. 4. *. recuſam iterum 1716. 4. *. KUPFERSCHMIDTIUS optime mihi notus caſtrenſis in bello civili medicus fuerat, & hic chirurgicos potiſſimum caſus recenſet; tamen & medicos, morboſque caſtrenſes, febres convulſivas, phthiſin, dyſenteriam. Alvum in dyſenteria non bene mercurio dulci ducebat, ſingulari vi teneſmos excitaturo. Sebum hircinum in clyſteribus injiciebat. Omitto reliqua.

Ej. *de methodo ordinandi medicinam mathematice* Baſil. 1714. 4.

Ej. *otojatreja ſ. aurium medicina, quæ auris morbos exponit* Baſil. 1645. 4.

Ej. *pædojatreia practica* Baſil. 1722. 8. maj. *. Spiſſo volumine percurrit morbos infantum a capite ad calcem, & cuique ſuas medelas adſignat, ſuis cum formulis; caſus etiam & curationes proprias enarrat. Inter eos morbos priapiſmum recenſet; Sic præputium tumidum; ſcroti puriginem; ejus & teſtium inflammationem. Scabiem propriis in liberis pepulit, demerſione ſ. balneo in fluvio frigido. In variolis ſub initia morbi clyſterem injicit, ut alvum leniter ducat, inde tranſit ad abſorbentia, diaphoretica, tamen ut etiam phlegma vitrioli ludet. Alvum fluidam fere funeſtam eſſe. Epidemiæ a. 1712. graſſantis hiſtoria, de variolarum confluentium genere, ſæpe funeſtæ, etiam in gangrænam tranſituræ: tamen abſorbentia ſua dabat & bezoardica.

Ej.

Ej. *ſpecimen materiæ medicæ* una prodiit 1722. 8. *. Formulæ ſecundum indicationes & virium medicarum claſſes.

Ej. *Unterricht ein hohes Alter zu erlangen* Nordhauſen 1726. 4.

Ej. *compendium medicinæ univerſæ* Baſil. 1728 8. 2 vol.

Idem J. Weckeri *l. de ſecretis* auctius excudi fecit Baſil. 1701. 8. 1708. 8. Mong.

In Ej. *obitum* J. Rud. Miegii *oratio panegyrica* Baſil. 1726. 8. B. B.

Ejus ſunt in E. N. C. variæ adnotationes. *Dec.* II. *ann.* I. *obſ.* 186. Obſtetrix, cum fungum ſanguineum ſe putaret extracturam, carnoſam maſſam apprehenderat, ſummo cum dolore; uterus erat ſphaceloſus cui adherebant varia corpora diverſæ molis, quæ prudentior alia femina detraxit; uterum una extractum ab obſtetrice, & gangrænoſum repoſuit; mulierem ſervare non potuit.

Ann. VI. *obſ.* 231. Cum adverſus alvum pertinaciter conſtipatam mercurium currentem dediſſent, alvus mota eſt; remanente intus hydrargyro, & denuo alvo clauſa; tunc demum duriſſima ſcybala ab uſu clyſteris educta, & laxantibus malum denique difficulter ſuperatum.

Obſ. 232. Palpitatio cordis, hydrops, etiam pectoris; cordis figura & ſitus vitioſi, multa in pericardio aqua, & in utroque ventriculo polypus.

Obſ. 234. Maniacus hydropicus. Rectum inteſtinum & colon maxime diſtenta, dura fæce infarcta; in inteſtino varia abſurda, lapides, ligna, oſſa. In ventriculo acidus fætor; in rene hydatides. Multa in cerebro aqua.

Dec. III. *ann.* I. in puella febris tertiana cum torminibus & convulſionibus conjuncta.

Ann. II. *obſ.* 104. Altero menſe poſt morſum canis rabidi demum funeſto eventu rabies erupit, cum maxima ſiti. In cadavere pulmo ſanguine effuſo repletus. Paſſim in viſceribus, inque reliquo corpore gangrænæ veſtigia.

Obſ. 105. in cane cauſa rabiei inventa, vermis in pedis abſceſſu.

Obſ. 106. in nodoſis articulationibus viri arthritici prurigo, vermiculi teretes.

Obſ. 107. hydrargyro vivo vomitus in volvulo ſuppreſſus, deinde alvus liberata clyſtere.

Ann. V. VI. *obſ.* 8. Aſthma, tuſſis ſicca, hydrops pectoris. Magna obeſitas, etiam in meſenterio. Hepar prægrande, pulmo ſideratus, nigris maculis conſperſus; dextra auricula cordis ſanguine grumoſo plena, ſiniſtra perparva.

Obſ. 9. Aſthma rejectis vulgaribus bechicis, incidentibus & calidis atque ammoniaco gummi &c. ſublatum.

Obſ. 11. febris maligna curata vomitu vitriolo moto, tum alcalinis.

Obſ. 12. urina ſuppreſſa a cancro devorato, lapide prunellæ ſanata.

Obſ. 276. puer phthiſicus pus exſcreans. Glandulæ meſenterii ſcirrhoſæ; hepar maximum, perdurum, pulmo vomicis plenus, pericardium craſſum, pene cartilagineum.

Obſ. 277. hydrops pulmonis poſt coſtarum fracturam.

Ann. VII. VIII. Scriptio ſirupi *de longue vie* conſtat ex melle cum ſucco mercurialis, borraginis & bugloſſi cocto, miſto cum infuſo vinoſo gentianæ & iridis noſtratis. Nullum proprium tamen benignæ efficaciæ experimentum habet.

EMANUEL KOENIG ex ſchola Pariſina prodiit, magis legendo & colligendo delectabatur, & hactenus chemicus.

EJ. κερας Αμαλθειας, *theſaurus remediorum e triplici regno, vegetabili, animali, minerali* Baſil. 1693. 4. BUR.

In Collectione pars 1. WALDSCHMIDII eſt *cenſus medicamentorum ſimplicium & compoſitorum, quæ in officinis Francofurtenſibus veniunt cum pretiis & viribus medicatis*, non exiguus libellus. 2. J. BOHNII *proceſſus in* VIGANI *medullam Chemiæ* 3. GEORGII BATE *remedia anglica*, formulæ nempe ILL. viro familiares. 3, *Remedia miſcellanea*, & BARBEIRACI *formulæ*. 5, *diatypoſis pharmaceutica brevis*, ſ. generalia operationum pharmaceutico chymicorum. 6, LANGELOTTI & KOENIGII *chemia phyſica* alias dicenda.

Tria regna ſcripſit ad proprii nominis imitationem.

EJ. *regnum animale* Baſil. 1682. 4. & auctius 1698. 4. *. Multa interna ex animalibus non firma medicamenta: cæterum huc referas, quod ad materiam medicam faciat, vireſque ſalutares recenſeantur, quæ ſint in animalibus, eorumve partibus, uſuſque diæteticus; & venenatæ demum vires.

EJ. *regnum minerale generale & ſpeciale* Baſil. 1680. 4. 1688. 4. P. altera. Ita legi. 1686. 4. nempe utraque 1703. 4. *. Metalla: lapides, terræ, ſulfura, ſales, aquæ medicatæ. Ex quoque corpore foſſili medicamenta recenſet, quæ ex eo parari ſolent. Collectanea, aliqua etiam inedita. FRANCISCI SPINOLÆ *epiſtola de lapide pyropo*. Non oderat alchemiſtas, & ex iis multa habet.

EJ. *regnum vegetabile quadrupartitum* Baſil. 1708. 4. *. Pars III. & IV. huc pertinet, quarum illa collectionem, præparationem ad uſus diæteticos & medicos, cum operandi modo tradit; hæc ſingulas plantas medicas recenſet: cuique accedunt vires medicæ, & ſingularia, etiam medicorum de ſalutari earum uſu teſtimonia. Faciliorem autem ſe noſter in univerſum præbuit, ut plerique medici,

EJ.

Ej. *güldener Arzneyſchaz neuer niemals entdekter medicamenten wider allerhand Leibeskrankheiten* Baſil. 1703. 8. 1723. 8. Leuw.

Ej. *exercitatio medica vere curioſa de eo, quod ſummum eſt in medicina* ib. 1710. 4. Leuw.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* III. *obſ.* 94. Purulenta vomitu reddita, hinc & alimenta poſt ſingulos paſtus, cum tabe.

Ann. VI. *obſ.* 28. helleboro (in puero) rebelles quartanæ ſanatæ.

Obſ. 39. nucleus ceraſi de pulmone rejectus, quem calculoſa cruſta obduxerat.

Ann. VIII. *obſ.* 131. Veſicatoria in febribus malignis convulſionum mortiſque fuiſſe cauſas.

Obſ. 33. hydrops poſt febrem malignam ſanatus lumbricorum pulvere.

Ann. X. *obſ.* 113. urina viſcidiſſima fila trahens; ſcirrhus in oſtio urethræ.

Obſ. 114. Cornu digitale ex pollice pedis.

Obſ. 115. de hipecacoanha: in dyſenteria optime reſpondiſſe in principatu Neocomenſi, cum unica doſis aureo Ludovico veniret.

Obſ. 117. abſceſſus hepatis poſt cataplaſma molliens, ſanatus fætida materie per anum edita.

Dec. III. *ann.* I. *obſ.* 148. emplaſtrum Helmontianum ex foliis nicotianæ, certum in quartana remedium expertum eſſe.

Obſ. 151. hydrargyrus præcipitatus ruber ad hydropem, arcanum Helmontii remedium.

§. DCCCXLVII. J. Helwig.

J. Helwig, phyſici Ratisbonenſis.

Ej. *medicina hippocratica* Norib. 1631. fol.

Ej. *obſervationes phyſico medicæ poſthumæ ſcholiis auctæ a* Luca Schroeckio Lucæ Fil. Aug. Vind. 1680. 4. *. Adnotationes omnino 163 partim propriæ, partim collectæ, ſcholiaque Schroeckii quibus ſimiles caſus continentur. Non deſunt ſuſpectæ obſervationes, ut cerebri a tabaco conſumti. Hydrocephalus carnoſus circa ſagittalem ſuturam craniique defectum. Cæcitas ſubitanea ex cauſa interna, ſuperata clyſmate. A ſcabie, dum æger Laconico uteretur, ſurditas, ſublata ſubinde materie de aure manante. Puella a frigore hæmorrhagia narium violenta correpta & exſtincta: & ex dente carioſo magna etiam ſanguinis jactura. Linguæ maximus tumor diſcuſſus inciſione & gargariſmis. Plica Polonica: cum capilli detonderentur, ſanguis manavit & æger interiit, alterum fratrem medicus prudenter omiſſo capillitio ſanavit. Vertigo periodica apoplexiam præceſſit. Ex animi commotione melancholia cum imaginatione læſa. A cicuta in cibo ſumta delirium, ſopor. Ex nimio laudani uſu mors. Ex tabaci fumo apoplexia; in cadavere meninges nigræ, cerebrum nullum. Paralyſis capitis ſiniſtri ſanata ſetacei uſu, & ex frigore nocturno, gutturiſque, ex potu frigido, denique ex hypercatharſi. Epilepſia a lumbis adſcendens cum ſingulari delirio reſtitutis menſibus ſanata.

ſanata. Opiſthotonus facile ſanatus clyſtere, inunctione. Pulvis arboris orientalis. *Eſliopata* ad rheumatiſmum efficax errhinus. Hirudines in faucibus. Phtiſicus materiem tophaceam rejiciebat. In quartanaria cor marcidum. Cibi potuſque per quindecim dies abſtinentia innoxia. Vomitus rerum abſurdarum Lapilli in veſicula fellea anguloſi. Cor in hydropica duplo majus undique adhærens pericardio & in utroque ventriculo polypus. Hydrops ex venæ ſectione intempeſtiva. Hydrops cathæretico ſublatus, aliuſque muria braſſicæ. Tympanites ſublatus umbilico ſponte rupto. Volvulus ex caſeo & ex globulis tophaceis. Lien cartilaginoſus. In hypochondriaco numeroſiſſimi calculi fellei. Exanthemata crurum & lituræ in ſcorbuto bonæ. Nono die calculi poſt iſchuriam ejecti; & alius calculus gnomonis figura. Quæ pro gravida habebatur, tabida erat; In demortuæ cadaveræ maximus abſceſſus in veſica inventus ab ictu. Veſica exulcerata mitibus commode tolerata. Clitoris dimidii cubiti mole. Menſes per oculos. Tertiana halecis uſu curata. Anxietas & ardor gulæ ex antimonio & a mercurio dulci mors. Tabes curata miti alimento & excarni.

Ej. *prodromus apologeticus ſuper relatione medica de Lord de Wartenberg* morbo & obitu 4.

Ej. etiam citatur *αδιφαβητον ιητρικον* Nurnb. 1631, fol.

§. DCCCXLVIII. Varii.

Theodorus Jansen *ab* Almeloveen Profeſſor Harderwicenſis, vir literatus, veterum lectioni innutritus.

Ej. *diſp. de ſomno* Utrecht 1680. 4.

Ej. *de aſthmate* ib. 1681. 4.

Ej. *inventa novantiqua* Amſterd. 1684. 8. *. An medicina ars ſit an ſcientia. Non eſſe ſcientiam Galenus. Hiſtoriæ primorum medicorum Græciæ, ab ipſis retro fabulis. Inſcriptiones aliquæ medicæ, & privilegia medicorum romanorum, ad Cæſorum tempora. Sectæ medicorum, medici ocularii &c. Loca anatomica veterum, in quibus videntur eadem non undique ignoraſſe, quæ nuperi inter ſua inventa recenſent; Ita circuitus ſanguinis, ovarium: ſic ductus ſalivales aliaque, quæ quidem noſtro ævo omnino ſatis plene innotuerunt, ut tamen aliquid in veterum vocibus ſit, nunc demum intellectum, poſtquam res ipſa nuper patefacta eſt, & quod inventa nuperorum quaſi præcedat.

Ej. *Onomaſticon rerum inventarum eſt* lexicon artium, ut quæque inventorem habet.

Ej. *antiquitates & conjunctanea bibliotheca promiſſa & latens* Amſterdam 1694. 8.

Franciscus Henriquez *de* Villacorta Caroli II. Hiſpan. R. Archiater. Ej. operum vol. I. *de phyſiologia, de tumoribus, ulceribus, ſpiritibus & partibus corporis humani* Lion 1680. fol. vol. II. *de febribus, urinis, pulſibus, ſanguinis miſſione, humorum expurgatione, ophthalmia, parotidibus, hydrope, angina maligna, phthiſi, dyſenteria* ib. 1688. fol. vol. III. *methodus medendi, alimentorum*

facul-

facultates in particulari, *de victus ratione in morbis acutis*, *de balneorum materia & uſu*, *ægrotorum balneo*, *prognoſticis*, *criſibus*, *facultatibus*, *venenis & locis adfectis* ib. 1690. fol. In alio titulo legi etiam; *de facultatibus & locis adfectis inſtitutiones theoreticæ*; *diſſ. apologetica de ſanguinis miſſione ex talo* SEG.

Pharmacopœa Londinenſis Lond. 1680. 12.

RICHARDUS HOPE edidit Londini 1680. 8. GEORGII THOMSON *experimenta admiranda cum obſervationibus inſolitis medico chymicis*.

J. H. D. M. *Portatile medicum ſ. regularum pharmaceuticarum atque chymicarum in uſum ſtudioſorum medicinæ & pharmacopœæ collect.* accedit MICHAELIS *modus pharmacopolia viſitandi* 1680. 12. L.

J. JAC. WAGNER *hiſtoria naturalis Helvetiæ curioſa* Tiguri 1680. 12. ad medicinam pauca. Longævos Helvetos recenſet, non quidem ſeſqui ſeculares; ſed frequentes ſeptuagenarios, octogenarios. Ægagropilæ. Lapides in animalibus vitio nati. Plantæ, mineræ, animalia, quæ in medicina adhibentur, aquæ minerales & thermæ. Ignes electrici, tempeſtate ſæviente, de cacuminibus ædium erumpentibus Vitoduri viſi.

In E. N. C. IDEM.

Dec. II. *ann.* III. *obſ.* 186. Ex eſu lolii vomitus & convulſiones emetico & alexipharmacis ſublatæ. *Obſ.* 187. Glandulæ carnoſæ poſt magna tormina & diarrhœam ſanguineam per alvum excretæ. *Ann.* IV. *obſ.* 75. Calculoſus, cui poſt ingentem circa pubem dolorem excrementa per penem ejiciebantur. *Obſ.* 77. Lapis ex vaccæ ventriculo ultra tredecim unciarum pondere. *Ann.* V. *obſ.* 105. Pilæ piloſæ tres ab equo per alvum excretæ. *Ann.* VIII. *obſ.* 147. Tubuli, coralliorum marinorum ramulos æmulantes in hepatibus bubulis oſſei & lapidei. *Ann.* IX. *obſ.* 25. Convulſivo prius ſiniſtri, poſt vero dextri lateris antepilepticis ſpirituoſis expugnata. *Obſ.* 26. Ex immoderato ſternutatoriorum uſu auditus difficultas nullis remediis levanda. *Ann.* X. *obſ.* 108. Poſt eſum baccarum ſolani melanoceraſi cardialgia, lethargus, mors. *Obſ.* 109. Puella cæterum ſana ex intuitu inciſionis tumoris ſola imaginationis vi, pari tumore correpta. *Obſ.* 110. De cochlearum præſtantia in diſcutiendis coagulis lymphaticis. *Dec.* III *ann.* II. *obſ.* 159. Ex gangræna digiti tetanus & ſpaſmus cynicus nono die lethalis. *Obſ.* 160. Convulſiones, choream S. Viti æmulantes, ſenſu tamen ac ratione perſtantibus. *Obſ.* 161. Epileptica, quæ durante paroxyſmo pſalmos decantabat. *Obſ.* 162. Ab eſu pomorum calce viva infectorum ardor œſophagi, ſitis ingens, convulſiones, demulcentibus & cardiacis feliciter ſublatæ. *Obſ.* 163. Poſt immodicum aquæ frigidæ potum febris continua cum ſingultu perpetuo; hic opiato, illa catharticis & diaphoreticis diſſipata.

HENRICI MUNDII medici Oxonienſis, *βιοχρηστολογια*, *ſ. commentarii de aere vitali*, *eſculentis & potulentis*, *cum corollario de parergis in victu* Oxon. 1680. 8. 1685. 8. Lond. 1681. 8. Frf. Lipſ. 1685. 8. *. Collectio, non ea abſque judicio compilata. Aeris hiſtoria, tum cujuſque plantæ aut animalis, unde cibus aut potus ſumitur.

EJ. *opera omnia medico phyſica de aere vitali*, *eſculentis & potulentis*, *cum append. de parergis in victu*, *& chocolata*, *thea*, *coffea*, *tabaco* Leid. 1685. 8.

ZACHARIAS SYLVIUS medicus Roterodamenſis. EJ. eſt *Schola Salernitana, ſ. de conſervanda valetudine præcepta metrica*, ARNOLDI VILLANOVANI *in ſingula capita exegeſi recenſente* Z. S. Roterd. 1649. 12. ſic legi 1667. 12. L. 1683. 12. Haag 1683. 12. *. L. Regenſp. 1722. 8. 12. Præfatio ejus eſt de antiquitate ſcholæ Salernitanæ, de carminis occaſione, ſcopo.

PETRI GUENELLON *epiſtolica diſſ. de genuina medicinam inſtituendi ratione* ad J. MUNNIKS Amſterd. 1680. 12. *. Anatomes neceſſitas, cujus ab ignoratione multi errores in medicinam irrepſerint. Ut in anatome addiſcenda ſit progrediendum. Chirurgiæ peritia medico decora eſt & neceſſaria.

In *Nouv. de la Republ. des Lettres* 1686. ſunt calculorum hiſtoriæ.

FELICIS PLATER, celebris FELICIS ex THOMA nepotis, *obſervationum ſelectiorum mantiſſa*, *opera & ſtudio* FRANCISCI F. Baſil. 1680. 8. *. Bona collectio. Epilepſia ex aura adſcendente erumpens, curata uſu ſeri lactis. Tremor pedis ſenſim adſcendens, & demum in funeſtam epilepſiam abeuns, ſic carus poſt diuturnam cephalalgiam lethalis; In phthiſico pili conglomerati de alvo deſcendebant. In cadavere hydrope thoracis laborantis viri cor amplius, aorta latiſſima; ſubitanea mors poſt ventris inflationem, qui enormi volumine pectus ipſum replebat, pulmoneſque deſtruxerat. Vomitu rejectus vermis octodecim pedibus inſtructus, cute cornea, eo rejecto ſanitas reſtituta. Poſt olei uſum & clyſteres demum, longa poſt mala dejecta oſſicula animalis, etiam os coccygis, cum femore. Hemitritæus recidivus; hepar permagnum, ſcirrhoſum; pulmonis pars purulenta. Scirrhus hepatis exulceratus; hydatides per abſceſſum abdominis egeſtæ; ſanitas lixiviis reſtituta. Hæc pauca ex 50 obſervationibus, cum quibus diarium curationis ſolet conjunctum eſſe.

CH. LOVE MORLEY M. D. *de morbo epidemico obſervationes* Lond. 1680. 8. TR. OSB. 1682. 12. TR. Ed. II. Lond. 1686. 12. *. Acc. LUCÆ SCHACHT *de eodem morbo ad auctorem narratio epiſtolica & app. de proprii morbi narratione.* Febris annis 1678. & 1679. in Belgio graſſata eſt ſcorbutica, in omne genus intermittentium febrium degeneratura. Initium a vomitu, nauſea, languore, anxietate. Morbus facile recurrebat, paucos interimebat. Aliqui medici vomitum in principio ciebant, averſante plebe. Venam ſecabant iidem ſed rarius & parce; purgatio felicius ſuccedebat. Hinc ad diaphoreſin ciendam tranſitus fiebat. etiam per calida obtinendam. Ad aphthas dulcia uſui erant lactiſque ſerum. Febrem nunc intermittentem amaris, moſchata nuce, etiam cortice chinæ chinæ, querno & fraxineo debellabant. Certe SCHACHTUM fraxino, albo græco & quercu quartanas ſuſtuliſſe. Morbus MORLEYI proprius gravis fuit. Pulſus naturali ſimilis, ſumma debilitas cum febris remitteret. Cucurbitulas adplicuit, lente ad ſe rediit. Hunc morbum paſſus eſt, poſtquam priora ſcripſerat.

EJ. *Collectanea chymica Leidenſia* Leid. 1684. 1688. 4. & aucta a THEODORO MUYKENS medico Amſtelodamenſi, Antwerp 1702. 8. *. German. Jen. 1696. 8. 1700.

1700. 8. 1726. 8, Studioſi opus. Continentur CAROLI MAETS medici chemici proceſſus, eique debentur fere, quæ MORTLEY chemica habet. Deinde labores CHRISTIANI MARGGARD tum JACOBI *le* MORT repetit. Scriptiones ſunt medicamentorum, præparationes, doſes, vires medicæ. Artificum vero conſilia eſſe continuo adgnoſcas. Ordo alphabeticus. De ſuppellectili chemica & operationibus breviter.

EJ. in *Phil. Tranſ.* n. 227. femina gravida pauca oſſicula per anum excrevit.

JACOB JOSEPH IOEPSER Phiſici Iglavienſis, Iſagoge, *ſ. manuductio ad vitam longiorem* Nurnberg 1680. 4. *, De cibo & potu, de aquis patriis, de nitro ex cellarum parietibus efflorefcente, de vino, cereviſia, reliquis rebus non naturalibus: etiam de tabaco. Morbi. Phrenitis ex ſummo æſtu aeris nata. Auxilia, venæ ſectio, hirudines, veſicatoria. Melancholia thermarum Carolinarum uſu curata. Aurum utique vim poſſidere ſalubrem. Morbi Moraviæ endemii. Arthritis, colici dolores: ejusmodi dolores a ranis in corpore viventibus nati. Opium vitam producere. Calculus, ejus exempla. Calculi ſub lingua exciſi, tum in pulmone viſi, inque vena cava. In cadavere lien putridus, mole auctus Vena renalis a calculo perforata. Calculi abſque dolore tolerati. Quæ femina biuncialem calculum exploſit. Calculi ex pene exciſi. Qui tantum egeſſit lapillorum, ut pileum replerent. Hydropis aliquot exempla, curati purgantibus.

ANDREAS LOEUW Sempronienſis.

EJ. *diſſ. de lue venerea* Jen. 1680. 4. *.

EJ. *diſſ.* Præſide FASCHIO, *de morbo Hungarico* ib. 1683. 4.

Hiſtoria epidemiæ Hungaricæ, de morbis acutis, de febre petechiali, morbillis, variolis, dyſenteria in *app.* E. N. C. a. 1688.

EJ. *obſ. medicinales Hungaricæ* MS. WESZPREMI.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* VIII *obſ.* 123. Æthiops a vinolentia febrem paſſus exanthematicam epidemicam. Maculis conſperſus eſt albicantibus, ſanatus tamen.

Obſ. 124. febris quotidiana cum maxima ſiti, palpitatione cordis, lipothymia, convulſionibus: flatubus erumpentibus æger levabatur, quibus etiam mala noſter tribuit, quæ cor paſſum eſſet.

Obſ. 125. ſanguinis vehemens vomitus, ut æger exſanguis interierit. Lien ſolito major, hepati adnatus. In ventriculo grumus ſanguinis, ſic in inteſtino ileo; vaſa brevia, exigua, neque in ventriculum aperta.

Obſ. 127. In febre tertiana ſpaſmus cynicus, genarum etiam muſculi rigidi, ſanatus tamen.

Ann.

Ann. IX. *obſ.* 16. Secundæ biduo retentæ dein fruſtulatim de utero pulſæ, ſed putridæ & fœtidiſſimæ.

Dec. III. *ann.* V. VI. *obſ.* 153. Hydrops per poros ſub epigaſtrio ſerum lacteum gelatinoſum exſudavit, ut demum per ſubnatum ulcuſculum natura ſe liberaret.

Obſ. 154. Hydrops pectoris & pericardii.

Obſ. 155. podagra in caput retrocedens, inde apoplexia, convulſio, cita mors.

Obſ. 156. arthritis, mota per hydrargyrum ſaliva, ſanata.

Zachariæ Regis *morborum princeps*, *ſ. meditationes de natura & conceptu peſtis* Brieg 1680. 8. Tr. Sanguinem in febris æſtu lentius circumire.

Casp. Hofmann Altdorfini, *praxis medico curioſa acc. vita medica & de dicterio, medice vivere peſſimum eſſe*, *cum oratione* J. Georgii Volcamer edidit Sebastian Scheffer Francf. 1680. 8.

J. Henrici Schweling *carmen admirandam microcoſmi fabricam exhibens* Lond. 1680. 12.

J. Bapt. Alpruni *experimentum de contagione Viennenſi*, *cum ejuſdem auctoris præſervatione* Prag. 1680. 4. Hic auctor eſt audaciſſimi experimenti, quo pus ex peſtilente bubone analyſi chemicæ ſubjecit, & mire volatilem ſpiritum eduxit.

Nicolai Marchionis Cevol de Carreto *rationalis*, *ſ. methodica medendi methodus contra pſeudo medicos & abuſus phlebotomiæ* Tornaci 1680. 8.

Raphael Fabrotti in *l. de aquis & aquæductibus veteris Romæ* diſſ. III. Rom. 1680. 4. Paris 1680. 4. recuſ. in *Theſ. Roman. Antiquit.* T. IV; agitur de medicis caſtrenſibus Romanorum.

In Octavii Scarlatini *homine ſimbolico & figurato* Bonon. 1680. Aug. Vind. 1695. f. *. excuſo, paſſim etiam medica intercedunt, non quidem artificis.

Pharmacopœa collegii medici Bergomenſis Bergomi 1680. 4.

§. DCCCXLIX. Nuperæ Linguæ.

Matthiæ Godofredi Purman chirurgi in exercitu Brandenburgico caſtrenſis *wahrhaftiger Feldſcherer*, *oder die wahrhafte Feldſchererkunſt* Halberſtatt 1680. 8. Heist. Munden 1682. 8. cum ſolis literis M. G. P. porro & Breslau 1687. 4. 1725. 8. 1738. niſi error eſt, invito auctore: inde 1690. 8. 1693. 8. 1698.

1698. 8. Tr. Lipſ. 1715. 8. *. cum nomine P. 1721. 8. Leipz. 1745. 8. Tr. Pluſcula capita ad medicinam faciunt. Morbi caſtrenſes ſectionis IV. Angina; in ea gargariſmos adſtringentes nocere, etſi & ipſe ſuis herbas ejus ſcopi admiſcet. Valde laudat bellidis folia, ut acetarium comeſta, aut ſuccum expreſſum, tum eſſentiam plumbi in aqua diffuſam. Bronchotomen ſibi feliciter ſucceſſiſſe. Dyſenteria: rheum dat, clyſteres mollientes, etiam cum laudano; tum laudanum, equidem cum inutilibus cryſtallis; raſum priapum cervi ſæpe ſibi ſalutarem viſum: tunc adſtringentia, folia querna, radicem biſtortæ & tormentillæ, cum glutine. Febris caſtrenſis, emeticum in principio, aut certe alvum quod ducat, rheum, jalappæ reſina; abſorbentia, alia ex ſeculi more, tamen etiam opium, Malum venereum. Lignorum doctorum non ſufficere, neque chinæ radicem: verum auxilium eſſe in mercuriali inunctione. Sic alii morbi, & ciſta militaris cum formulis & ſcriptionibus.

Ej. *Peſtbalbierer — das iſt eine grundrichtige Beſchreibung wie man alle Arten der Geſchwulſten, Peſtbeulen, Carfunkel, Drüſen, Pfefferkörner, unterſcheiden u. curiren könne* Halberſtatt 1683. 8. Lehmann Francf. Leipz. 1705. 8. 1715 8. *. 1721. 8. Peſtem in civitate Halberſtatt & vidit, & ægris adſtitit. Canibus etiam & porcis per contagium funeſtos bubones erupiſſe. Infantes & florida juventus potiſſimum periit. Se bubonem totis tribus menſibus abſque ſymptomate aluiſſe, qui tum demum ſuppuratus fuerit. Non omnino nunquam peſtem bis eundem hominem inficere. Quinque ſibi fuiſſe bubones, & gravem morbum. Contagium in familiam & domeſticos ſe continuo diffudiſſe. Infectos quidem fuiſſe, qui cauteria fonteſque geſſiſſent mortuum tamen nullum. Amuletorum noxa, carnes ad ſternum uſque exedunt (puto arſenicalia). Urinæ potæ nullas fuiſſe vires. Nicotianæ fumum peſtem non avertere. Venæ ſectionem prophylacticam nocere. Maturandæ medelæ, primæque horæ morbi in uſum medici vertendæ. Sudorem peſtilentia ſola hic prodeſſe, & aliquoties, ter, quater debere reverti. Confectionem alkermes utilem fuiſſe. Hæmorrhagiam narium boni eſſe præſagii; ſic modicam diarrhœam. Utile bubones & carbunculos mature erumpere. Nullum evaſiſſe, cui maculæ nigræ effloruerint. Manifeſto maximum fuiſſe fætorem, qui a macerato lino oritur. Judæos contagium cavendo ſe tutos præſtitiſſe. Allium veſpillones in peſſimo fætore cadaverum putridorum degentes tutos ſervaſſe. Sulfurei fumi utiles. Hæc fuſe, neque licet conſilia & adnotationes repetere.

Ej. *ausführlicher Unterricht wie die Salivationscur nach allen Umſtänden aufs beſten u. ſicherſte vorzunehmen* Liegniz 1691. 8. 1692 alii; 1700. 8. Tr.

Ej. *groſſer u. neu gewundener Lorberkranz der Wundarzney — unterſchiedene merkwürdige Caſus, bewährteſte Arzneymittel* Fr. Leipz. 1692. 4. 1705. 4. *. Artis chirurgiæ compendium. In quo, ut ſolent, practici ſunt argumenti morbi oculorum aliqui, & cutis, ut tinea, tum angina, narium hæmorrhagia, gonorrhœa, morbus venereus, atrophia, ſcabies, eryſipelas, aut certe cum chirurgia communia cauteria, medicamenta infuſoria. Ecce aliqua ſpecimina. Quando ſaliva

a vi hydrargyri nunc manare incipit, deſiſtendum aliquantiſper, ne peſſima ſymptomata & ipſa mors ſuperveniat: princeps conſilium eſſe, neque nimiam hydrargyri copiam inungere, neque ſalivationem vehementer urgere. Balnea Germanis ignota, ſatis probat, etiam ad experimentum ſuum; inungit autem 4 ad 7 diebus, poſt finem vero ſudandum. Juvenis cum eſſet auctor, eique ſcabies moleſta eſſet, aquam cochleariæ cum ſpiritu theriacali in venam ſibi injici curavit, ſcabiem ſanavit, ut tamen diuturni abſceſſus in brachio ſupervenirent. Sic quotidianam febrem diuturnam in ſe ipſo injecta aqua cardui benedicti ſuſtulit. Chirurgiam transfuſoriam etiam vidit, & adminiſtrantibus adfuit, ut medici ex agni vena jugulari ſanguinem in venam brachii injicerent, optimo eventu: non ita militibus herpete laborantibus, quibus eadem operatio nocuit. Moxæ nullum eſſe periculum, quam laudat, tamen ne inveteratum malum continuo ceſſurum ſperes, neque motum amiſſum recuperatum iri.

EJ. *chirurgia curioſa* Frf. 1694. 4. 1699. 4. TR. Leipz 1716. 4. *. Anglice cum figuris SOLINGENII SPRENGELS *nature and cures of all diſeaſes* Lond. 1706. MARSH. Ejuſdem fere ſcopi. Tinea, eryſipelas, hydrocephalus, herpes, hydrops varius, lues venerea, œdemata, atrophia. Chirurgia infuſoria. Ecce iterum ſpecimen. Feminæ epilepticæ ſpiritum pœoniæ in venas injecit, eam ſanavit, tum aliam aqua hirudinum cum ſale volatili ſuccini: æque hic repetit, quæ in priori opere, dicta ſunt. Hydrocephalus infantis, inciſione levatus, rediit, & cum ſecundo aperiretur, in mortem abiit. Lingua læſa, loquela tamen recuperata. In hydrope ſcarifationes fere in gangrænam abire. Aquæ modicum emittit in una paracenteſi, neque tamen nimis parce. Eventum feliciſſimum narrat, ut morbus etiam integre ſuperatus fuerit. Hydrops labiorum vulvæ: in ſummo periculo gravidam feminam ſervavit ſcarifando; cum gangrænam hic minus metuat. Sic in alia. Puerum hydropicum fruſtra & eventu funeſto tentavit; gelatina per celluloſam telam effuſa erat. Femur enorme, durum, immenſa vi aquæ liberatum, ipſeque morbus ſuperatus.

EJ. *fünfzig chirurgiſche Obſervationes* Fr. Leipz. 1710. 4. *. Sunt omnino octoginta. Aliqua huc faciunt. Virgo epileptica, variis vulgatis medicamentis fruſtra adhibitis, inuſta in concurſu ſuturæ ſagittalis & coronariæ, ad calvariam uſque, optime curata: hanc uſtionem noſter aliquoties adminiſtravit, in eo audax. Aliud exemplum hydropici, cui immenſa vis aquæ per paracenteſin educta fuit: verum hic idem malum funeſto eventu rediit. Gonorrhœa inveterata male curata, cum bubonibus, injectionibus, inſuflato pulvere ceruſſæ, cereis balſamicis, pariter cum plumbo, tandem ſanavit. Alia mala: gonorrhœa purgantibus mercurialibus, injectis ſaturninis, & ſaturninis pariter cereis curata. Malum iſchiadicum vehemens moxa, & uſtione loci dolentis ſublatum rediit, & multa inde ſuppuratio ſecuta eſt, non ſine calumnia chirurgi injuſta.

§. DCCCL.

§. DCCCL. Peter Rommel.

Peter Rommel *von der Peſt* Frf. 1680. 8.

Ej. *de fetibus leporinis extra uterum repertis & de conceptione extra uterina ep.* Ulm. 1680. 4. *. Fetus in ventriculo animalis repertus.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* I. *obſ.* 97. Apoplexia, inde loquela pene amiſſa, ut tamen aliquas voces monoſyllabas pronuntiaret. Diuturnum neque ſanabile malum.

Ann. IV. *obſ.* 26. paralyſis brachii dextri, ut nullus ejus motus eſſet, niſi dum homo oſcitabat.

Obſ. 3. improbabilis efficacia piperis albi, cujus grana devorata tot ad dies menſium fluxum imminutum ſuſpenderent quot grana femina deglutiverit.

Ann. V. *obſ.* 29. ſerio putat, feminas neſcio quibus ligaturis menſtruam eruptionem differre poſſe.

Obſ. 140, 142, 143, 144, 145. Aphonia, confuſio memoriæ, paralyſis, convulſio, delirium, amblyopia, a venæ ſectione nata & in *obſ.* 141. paralyſis venæ pedis ſectione extemplo ſublata.

Obſ. 149. in gravida frequens & innocua diarrhœa.

Ann. VI. *obſ.* 225. capillos ſe in cranio infixos vidiſſe.

Obſ. 236. & virides in ruſtico, neque eo metallifoſſore.

Obſ. 238. Scarifatione in paroxyſmo ſublata tertiana.

Ann. VII. *obſ.* 207. anevryſma ſponte ſubſidens.

Obſ. 212. Venetiis vidit nanum, ſoluto præmio admiſſus, cui oſſium cerea quaſi mobilitas erat, ut ſtare nequiret, vel gradi, & brachia pedeſque ipſe manu ad lori modum flecteret.

Obſ. 213. tertiana nimium menſtruum fluorem ſedavit.

Obſ. 214. ab amiſſa uvula deglutitio difficilis, ut non facile ſolida, fluida vix ullo modo deſcenderent, & inde phthiſis.

Obſ. 216. felix temeritas purgantis medicamenti tripla doſi dati.

Ann. VIII. *obſ.* 176. Cachinnus hypochondriacus ſedatus antiſpaſmodicis & hypochondriaco malo contrariis.

Obſ. 177. puerperæ lac uberrimum per umbilicum erumpens.

Obſ. 184. calculus quindecim drachmarum diutiſſime in alvo geſtatus, denique maximo nixu edito excluſus.

Ann. X. *obſ.* 193. menſes ſuppreſſi, per diarrhœam compenſati.

Obſ. 198. ſuperſtitioſum auxilium adverſus menſium ſuppreſſionem fruſtra adhibitum, nempe indutum induſium feminæ menſes nunc maxime patientis.

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 211. ophthalmia gravis, ſubinde recurrens, mutato oculo.

Obſ. 212. a ſumto pharmaco purgante ſudor effuſus.

Obſ. 213. caſei majori doſi ſanata diuturna dyſenteria.

Obſ. 219, 220. tumores magni verminoſi.

Dec. III. *ann.* IV. *obſ.* 11. morbilli epidemici, pernicioſi. Symptomata. Raucitas diu poſt morbum ſuperſtes; aſthma; demum ſanato jam morbo pruritus faciei pene intolerabilis. Calidis utebatur.

Obſ. 13. Urina in pleuritide nigra; & *obſ.* 14. ex uſu prunorum damaſcenorum, nec quidquam inde mali.

Obſ. 17. tumor enormis mammarum quadruplo mole auctarum, cum febre & metu gangrænæ. Spiritus ſalis feliciter adhibitus.

Obſ. 18. tumor in hypochondrio: rejecti ab emetico ſumto vermes.

Obſ. 19. a verme, ut putat, aſthma.

Obſ. 20. ex ægroti relatione hydrops in ſpelunca ſerpentum prope Neapolim ſanatus, lingentibus ſerpentibus, triduo continuo per octo vel decem horas admiſſis.

Ann. VII. VIII. *obſ.* 39. clyſter a ſano homine abſque cauſa manifeſta, & abſque noxa, per os rejectus.

Obſ. 40. picæ exempla varia.

Obſ. 41. femina abſque menſtruo fluxu fecunda.

Obſ. 43. ſomnus titillatis pedum plantis provocatus.

Obſ. 44. ſola aqua pluviali menſes ſuppreſſi revocati.

Obſ. 46. a venæ ſectione in ſano homine cæcitas incurabilis.

Obſ. 47. puero a variolis confluentibus uberrimis, gula ruptis puſtulis pene clauſa; ridicula oblata & deglutita, via reſerata.

Obſ. 48. & quartana febris lacte ſæpius curata.

§. DCCCLI.

§. DCCCLI. Varii.

J. Mauritii Reinesii *conſilium medicum, wie ſich die Stadt Magdeburg gegen bevorſtehende Gefahr der Peſtilenz in Verfaſſung ſetzen könne* Magdeb. 1680. 4. Gunz.

Halberſtattiſches Peſtbedenken, beydes zur præſervation und curation von den Medicis daſelbſt beſtellt 1680. 12.

Des Officii zu Bamberg höſtnützliches Tractätlein von der abſcheulichen Peſtilenz Bamberg 1680. 8. Tr.

Martin Herr *Conſilium zu præſervation u. curation der Peſt* Görliz 1680. 4.

Ej. *kurzer Bericht wie der lieben Armuth zu gute ein jeder in der Peſt ſich mit Hausarzneyen rahten ſolle*, 1680 4. Tr.

Ej. *conſilium dyſentericum* una prodiit.

Ej. *introductio in archivum archæi vitale & fermenta* Johannis B. v. Helmont 1703. 4. Tr.

Lego etiam *in Phyſiologiam Helmontianam* Tr. X. de archæo ſ. archæi totidem deſtinatis ſedibus reſidentes.

Der medicorum zu Nürnberg u. Ulm Bedenken u. Unterricht, wie man ſich vor der Peſt verſehen u. curiren ſoll Francf. 1680. 12. Huth.

Der Stadt Leipzig verneuerte Ordnung wie es bey anſtekenden Seuchen zu halten Leipz. 1680.

Leipziger Peſtſchade u. Gottes Gnade Altenburg 1681. 4.

Aug. Mich. Dörner *Bericht von der anſtekenden Seuche* Northauſen 1680. 12. Boecl.

Mediciniſches Bedenken wie man bey Infectionszeiten ſich zu verhalten habe Dreſd. 1680. 4.

Des Rahts zu Dreſden Ordnung wie bey ereignenden gefährlichen Seuchen ſich zu verhalten, nebſt angefügten mediciniſche Bedenken Dreſd. 1680. 4.

Der Fürſten u. Stände in Ober u. Niederſchleſien neue Infectionsordnung Breslau 1680. fol.

Christian Ernst M. zu Brandeburg, *Ordnung wie es in ſeinen Landen bey der Peſtilenz gehalten werden ſolle* Bareut 1680. 4.

Ezech. Bauler *kurzer Raht wie ſich der gemeine Mann in Sterbensläuften verhalten ſolle* Ingolſtatt 1680. 8.

Peſtconſilium von den breslauiſchen phyſicis Breslau 1680. f. Tr.

Kurzer Nachricht wie in Peſtzeiten u. wenn die rothe Ruhr graſſirt, die Landleute ſich præſerviren können Braunſchw. 1680. 4. Tr.

Zelliſche Peſtordnung Zell 1680.

Gott. v. Lankisch *Bericht wie man ſich bey jeziger Peſtilenz zu verhalten* Zittau 1670.

J. Georg Sartorii *Raht in der Peſtzeit* Nürnberg 1680. 8. Boecler.

Ej. *admiranda narium hæmorrhagia nuper obſervata & curata* Altdorf. 1682. 4*.

Ej. *compendioſa medendi methodus* ib. 1682. 4.

Ej. *de morbo militari ſ. caſtrenſi ſynopſis* Bamberg 1683. fol. Tr.

In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* I. *obſ.* 121. Ej. phthiſis poſt hæmoptoen demum victu lacteo ſanata.

Obſ. 123. Gravis angina, ut reſpiratio interciperetur, inciſis venis ſublingualibus, veſicatoriis, enematibus, gargariſmis ſanata.

Christoph Trew *entſchuldigung des lauferbiers u. deſſen Bereitung* Stutgard 1680. 4.

C. W. *einfältiger Diſcours über den jezigen höchſtgefährlichen Zuſtande der ſchädlichen Contagion* 1680. 4.

Bericht wie, ſo die jezund hin und wieder graſſirende Seuche der Peſtilenz, auch in dem herzogtum Würtenberg einreiſſen würde, männiglich ſich zu verwahren und ohne Medicum curando zu verhalten Tubing. 1680. Huth.

Kurzer Bericht wie man ſich wider die Seuche der Peſtilenz verwahren ſoll Tubing. 1680. 8. an idem lib.

J. Christian Voigt *Bericht von einer bequemen Haus- Reiſe- und Feldapotheke* Tr.

J. Chr. Mack *der Obererzgebürgiſchen Kreiſe Schutz und Nothwehr, d. i. mediciniſcher Bericht wie bey den einbrechenden peſtilenziſchen Seuchen ſich zu verhalten* Schleuſingen 1680. 4.

Ej. *parentalia* Schneeberg 1702 fol. Tr.

Frankfurter Apothekertax Francf. 1680. 4.

Country man's phyſician Lond. 1680. 12.

Remède univerſel pour les pauvres gens & leurs beſtiaux 1680. 4. Falc.

Gui.

GUI. ALLARD *Bibliotheque du Dauphiné, les noms de ceux qui ſe ſont diſtingués par leur ſavoir, & le denombrement de leurs ouvrages depuis douze ſiecles* 1680. 12. B. B.

De la CHAUME *tr. de médecine contenant la parfaite connoiſſance de l'homme, la ſanguification* Auxerre 1680. 12. Urinarum prognoſtica. Lego etiam medicamenta deſcribere ſpecifica.

Hiſtoire de la peſte d'Allemagne, ſon origine, ſes progrés, les ravages qu'elle cauſe &c. 1680. A præſidiariis turcicis Neuhäuſelii malum manaſſe.

Guériſon des fièvres par le Quinquina Lion 1680. 12.

Differenza tra il cibo ed il chocolate Firenz 1680. 8.

J. a DEODATUS NAVARRO *hacha de ulices cui reſplendor flammante de luz a las obſcuridades deſvanece los ſombrales que contiene un diſcorſo medicinal y queſtion medico moral quæ pretende probar que la inſeperation de habito que obſervan los PP. Capuchinos en ſus enfermidades is in compatible con el buon methodo curativo, i conſiguientemente inloable ni meritoria* Hiſpal. 1680. 4. C. de V. Capucini in ſuis morbis debent veſtes mutare.

MATTHIAS DE BEINZA *dos diſcurſos uno ſobre los univerſales polveres purgantes de la quinta eſſencia del ſol chymico con los quales ſin ſangria ſe pueden curar todas las enfermidades que ſe tienen per incurables, con una declaracion al fin de la utilitad del arte chymica contra los que tienen averſion a ella* Bajon. 1680. 8. C. de V.

Regole per contagio Ferrar. 1680. cum remediis.

JOH. ALVERES BORGES ex dioceſi Braccarenſi medici veterinarii, *practica y obſervationes pertenecientes al arte de abbeiteria en que ſe manifeſta del modo particular con que ſe doven curar las mas graves cauſas que ſe pueden oferr en eſta arte* Madrid. 1680. 4. C. de V.

SAMUEL JANSON *verhaal van venus plage of vuyle pokken* Roterd. 1680. 8. 1685. 1736. 8. ASTR. Germanice *Abh. von der Venuskrankheit wie dieſelbe ohne ſalivation zu curiren und worinn die vom Autor gut befundenen Medicamenten gezeigt werden.* Dreſden 1703. 8. Negat luem veneream in America endemiam eſſe. Ortum mali ad Africanos Ætiopes transfert; ſalivationem rejicit, guaiacum laudat & decoctum ſudoriferum.

A true Account of the Royal Bagnio with a diſcourſe on its virtues Lond. 1680.

J. FRID. RAVIN ſi recte lego, *præſervatorium univerſale in omni morbo* Laubac. 1680. 8. Lapis philoſophorum.

GOTTR. DAVID CLEMASIUS *de medicina ægrotorum* Turin 1681. 8.

§. DCCCLII.

§. DCCCLII. Disputationes.

Benjam. Fischer *de ſcorbuto* Leid. 1680. 4. *.

Arnold v. Dyck *de paſſione colica* ib. 1680. 4. *.

Ameldoncius v. Forstt *de epilepſia puerorum* Leid. 1680. 4. *.

. . . . Futzius *de vertigine* Leid. 1680. 4. ex catal.

Theod. Heistermann *de ſuppreſſione menſium* ib. 1680. 4.

J. Georg Potter *concluſiones ex univerſa tum clinica tum chirurgia medicina deſumtæ* Leid. 1680. 4. *.

Jac. Bodolo *de cephalalgia* ib. 16*0. 4.

Petri Jens *conſiderationes quædam circa corpus humanum* ib. 1680. 4. *.

Abr. Bex *de melancholia* Utrecht 1680. 4. *.

Georh Kemble *de catarrho* ib. 1680. 4. *.

J. Dieterich Brandes *de epilepſia* Utrecht 1680. 4. Riv.

Cnt. Frid. Dankwerts *de phthiſi* ib. 1680. 4. Pl.

Petrus Scheitsmeier *de epilepſia* Utrecht 1680. 4.

S. Gerlach Ebel *de ileo* ib. 1680. 4. *.

Jac. Curtius *de phthiſi* id. 1680. 4. *.

Henr. Daelhausen *de inflammatione* Duisburg. 1680. 4. *.

Guil. Holtman *de Hemitritæa ſ. febre tertiana continua* ib. 1680. 4. *.

Jul. Joacn. Frisius *de aquæ potu* Regiomont 1680.

J. E. Pfuel *progr. in funera* Nic. Schulzii *medici* Stettin 1680. 4. B. B.

Ej. *Programma in funera* Jac. Toppii Helmſt. 1080. 4.

J. Gerdes *de peſte ejuſque veneno & indole* Wittenbergæ 1680. 4. Hansen.

Arnold Curtius *de ſcorbuto* Marpurg. 1680. 4. *.

J. Werner Gillenius *de variolis* ib. 1680. 4. *.

Sim. Herm. Musæus *de* Hippocratis *in jure tum canonico, tum civili authoritate* Gieſſ. 1680. 4. *. & in Valentini collectione integrum ſyſtema medicinæ legalis.

J. G. Becht *de ſyncope* Gieſſ. 1680. 4. Menz.

J. Jac. Misler *de viſus ſtatu naturali & præternaturali* ib. 1680. 4. *.

Ern. Arnold *de epilepſia* Erfurt 1680. 4.

Jac.

Jac. Frid. Dehnrothfelser *de experimentorum chymicorum quorumdam regni mineralis iniqua applicatione & explicatione* Erfurt 1680. 4. Si huc facit.

Ern. Frid. Schelhas *æger catarrhali defluxione laborans* Jen. 1680. 4. Hef.

Pet. Muller *de jure prægnantium, vom Recht ſchwangerer Weiber* Jen. 1680. 4. recuſ. 1732. 1742. 4. Wittenberg. 1708. Hef.

J. Vit. Helmuth *S. Apollinæ palæſtræ acies* Herbipoli 1680. 4. Tr.

Francisci Klein *an transfuſio ſanguinis utilis ſit & admittenda* Herbipoli 1680. 4. Leid. 12. Tr.

J. Christ. Cæsar *de aſthmate* Altorf. 1680. 4. Hef.

Lud. Miller *de varcibus* ib. 1680. 4. Hef.

J. Christoph Maser *de pernionibus* ib. 1680. 4. Hef.

Franc. Jac. Keller *de pleuritide legitima* Baſil. 1680. 4. Pl.

J. Rud. Beck *de gonorrhœa virulenta* ib. 1680. 4.

Frid. Hauck *de vi medicinali* ib. 1680. 4. Moell.

Petri Pauli Gayant & J. Claude *de l'*Arbre, *Non E. ſi materia non turgeat, ineuntibus morbis purgandum* Pariſ. 1680.

Petri Cresse & J. Claud. *de l'*Arbre *E. duntaxat declinante paroxyſmo febrium utilis purgatio* ib. 1680.

Petri *le* Rat. & Pont. Maurin *Non E. rejicienda quælibet nutrix, cui fluunt menſtrua* Pariſ. 1680.

§. DCCCLIII. Diaria ad a. 1680.

In *Zodiaco Medico Gallico, ſ. temple d'Eſculape* Nicolai Blegny.

Belin medici Vaslanienſis. Menſes per oculos quatriduo, & periodice, manantes.

Gueniot medicus Lagnienſis paſſus eſt febrem quartanam quam deſcribit & cujus duo quovis die erant paroxyſmi, ut tres horæ frigoris eſſent, ſeptem caloris, intermiſſio adeo non ſupra tres vel quatuor horas ſibi haberet; morbi diuturni tandem catharticum finem fecit, quo ſumto vomitu rejecit maſſam fibroſam ſolidam membrana tectam.

Motte chirurgus, Femina, quæ gravida putabatur, aqua ex utero egeſta convaluit.

Guido Crescentius Fagon, inde comes archiatrorum in epiſtola *reſponſoria* ad Abb. Bourdelot inſerta in *Temple d'Eſculape* in *Zodiaci medico Gallici* annum 1680, de morte agit ducis *de la* Rochefoucault, quem peripneumonia abripuerat.

Petrus Russe medicus, in corde ipſo lapidem vidit, tum in muſculo deltoide, inque teſticulo.

D. Habert Pharmacop. de efficacia aquæ ſtillatitiæ e ſucco vermicularis ad arenulas renum.

Baux medicus Nemauſenſis. Puer cachecti cus inciſus. Viſcera abdomini tranſpoſita in alterum latus, cor maximum, una dextrorſum ſpectans. Caput juſto majus.

Lange medicus Lexovienſis. Apertus, qui febre continua laboraverat: hepar ampliſſimum, corpuſculis duris undique adſperſum; lien etiam triplo juſto major; in ventriculo dextro cordis polypus.

Idem de electione venarum ſecandarum.

Ej. *traité des vapeurs, ou leurs effets & leurs remedes ſont mecaniquement expliqués* Paris 1689. 12.

Ej. *hiſtoire de la fille maleficiée de Courzon* Liſieux 1717. 12. Vomuerat corium multæ acus ſub cute eminentes excidi poterant, etiam de mammis.

Dupuy medicus in *Fontenai le Conte.* In phthiſico duo lienes; ex ea fabrica putat phthiſin natam. Abſceſſus mediaſtini, qui ad octo uncias puris dedit, abſque prægreſſo ſymptomate.

D. Landeus Baugrand chirurgus: Abſceſſus ſupra apophyſin mamillarem, ortus a purulento pulmone. In cerebri ventriculis pus effuſum. Calvaria tota carioſa.

De la Saux ſcriba, cum ſenex nuptias iteraſſet, neque poſſet neceſſario opere defungi, repertum eſt verumontanum tumidum, juglandi æquale, durum, ſemen in lapides redctaum, ut duriſſimi calculi piſi mole in vaſis hærerent ejaculantibus.

Jamot chirurgus; in puella, cui urina ſuppreſſa fuerat, ren alter deerat, alter duris glandulis plenus; pelvis & ureter inanis, pectus ſero plenum.

Mongnot *de la guériſon de la fiévre par le Quinquina* Lion 1679. 12. hic redit, latine verſ. a Boneto. De cortice Peruviano. In vino debere infundi; poſſes & aqua uti, ſed aucta tunc quidem corticis doſi. Fermentum acidum præcipuam cauſam eſſe febrium; huic corticem mederi. Poſſe opium addi, non tamen neceſſe videri. Ne morbus redeat, octiduo uſus corticis continuandus. in continuis febribus corticem non valde probat, niſi in principio.

Galterii medici in Niort.

De utilitate miſſionis ſanguinis diſſ.

Idem

IDEM *an potum glacie refrigerare conveniat?*

ID. *de malo effectu pathematum animi.*

In *Temple d'Eſculape* 2 tom. pro a. 1680. Pariſ. 1680. 12. Virgo per anum dejecit acus balænarias, virgas minutas, fere abſque fæcibus.

CRETET diarrhœa longa a calculo, ut putat, bilario, totam replente veſiculam.

ROBERTE chirurgi, de ſurditate curata extracta de aure gypſea maſſa.

DE PASSIS de diabete. Quæ plurimum aquæ bibit ob ſitim intolerabilem, cum vomitu & diarrhœa ſalutari.

IDEM de morbo nigro, vomitu fuliginis ſimili, inde funeſto maraſmo.

Tabidus cum pure vermes rejecit felici eventu.

In *Journal des Savans* 1680. n. 8. Epiſtola de educandis abſque nutrice infantibus, pulte, aqua cum aniſo cocta & pane biſcocto.

N. 14. de experimento ALPRUNI dubia GEORGII FRANCI, & ad ea reſponſio MOYSIS CHARAS.

SIMONIS SCHULER ſermo adverſus Judæos medicos.

Lettre à M. DODART *ſur la préſervation de la peſte.*

In THOMÆ BIRCH T. IV. varia exſtant de lapido illo medicato ſerpentino, quem KIRCHERUS laudaverat.

CROUNIUS amarum eſſe invenit, & eundem putat cum lapide porcino.

PAMAN de enormi calculo ex veſica equi.

§. DCCCLIV. BERNARDINUS RAMAZZINUS.

RAMAZZINUS Mutinenſis medicus & philoſophus, profeſſor primarius Patavinus.

Primum ejus opus initium facit aſperæ controverſiæ cum J. ANDREA MONEGLIA medico practico.

Scripſerat RAMAZZINUS *relazione ſopra il parto e la morte della S. Marcheſina* MARTELLINI BAGNESI Modena 1680. f. CINELLI 1681. MONGIT Puerpera, cui ſecundæ non evulſæ fuerant, tertia a partu hora obierat.

Ad hanc relationem MONEGLIA cenſuram ſatis aſperam ediderat, magno crimini imputaverat, quod ſecundæ non ſolutæ fuiſſent, quæ non quidem putridæ, ſed preſſione ſua potuerint matri nocuiſſe. Exſtat in *collectione* poſthuma.

Reſpondit RAMAZZINUS *in ripoſta alla cenſura del* D. MONEGLIA.

Eodem adhuc anno MONIGLIA edidit *riſpoſta ad una riſpoſta del* S. B. RAMAZZ. &c. Firenz 1681. fol.

Iterum reſpondit RAMAZZINUS, *riſpoſta alla ſeconda cenſura del* S. J. A. MONIGLIA Reggio 1681. f. & Firenz 1681. fol.

Tertiam cenſuram addidit MONIGLIA Florent. anno 1682. fol. CINELLI cum primo RAMAZZINI libello; titulus eſt *Riſpoſta ad una ſcrittura del* S. D. B. RAMAZZINI.

Reſpondit RAMAZZINUS in *riſpoſta alla terza cenſura del* S. J. A. MONIGLIA *ſtampata a Colonia*, & cenſuram ipſam recuſam dedit Modena 1682. fol.

Iterum MONIGLIA repoſuit *Riſpoſta alla terza cenſura del* S. B. RAMAZZINI cum reſponſione RAMAZZINI Firenz. 1682. fol.

Succeſſit nova reſponſio RAMAZZINI *diſcorſo legale ſopra le riſpoſte date del* S. MONIGLIA *contro l'opuſculo del* S. RAMAZZINI *in occaſione del parto e morte della* S. M. BAGNESI Modena 1682. f. Hoc ſcriptum, tum quæ ſequuntur tria alia, non exſtant in *collectione Mutinenſi*.

Et novum ſcriptum MONEGLIÆ, *riſpoſta*, neſcio an fuerit *diſcorſo cavalleresco ſopra le querele del* S. RAMAZZINI *e* D. G. H. MONEGLIA *dependenti d'alle ſcritture publicate da medeſimi in occaſione della morte della March. N. N.* Firenz. 1682. fol.

Ej. denuo RAMAZZINI *conſulto etico legale ſopra la ſcrittura ultimamente publicata per parte del* S. MONEGLIA *nella controverſia da lui moſſa al* S. RAMAZZINI Francf. 1683. fol.

Et iterum J. R. MONEGLIA *difeſa del diſcorſo cavallereſco ſopra le querele del* S. RAMAZZINI *e* MONEGLIA *in occaſione della morte della Marcheſa N. N. contro il conſulto etico legale ſopra la ſcrittura ultimamente publicata dal* S. MONEGLIA &c. Lucca 1684. 4.

Præparaverat denuo RAMAZZINUS *riſpoſta alla quarta cenſura del* S. G. A. MONEGLIA.

Relazione di tutto quello che ſagiuto nella controverſia litteraria tra gli S. N. N. B. RAMAZZINI, *intorno alla malattia e morte della S. Marcheſa N. N.* Sienna 1683. fol. Opprobrioſum ſcriptum eſſe; CINELLI.

Ea cum lite *faſciculo poſthumo* prodiit Mutinæ 1758. 4. *. cum titulo, *controverſia medico letteraria fra* G. A. MONEGLIA *e* B. RAMAZZINI *in occaſione del parto e della morte della Marcheſa* MARTELLINI BAGNESI: edidit JOSEPHUS RAMAZZINUS, BERNARDINI *nepos*, & *lucubrationes medico chirurgicas* addidit *de* *com-*

communi perículoſa methodo evellendi manu ſecundinas ex utero. BERNARDINUS defenderat, non a placenta reſide, ſed a febre maligna illuſtrem puerperam exſtinctam fuiſſe, cujus febris ſeminia præſto fuerant, quæ eadem multas domos dudum infecerant. Aſpera ironia utrinque adhibita fuit, ut demum princeps ſcriptum RAMAZZINI ſupprimeret. Nepos oſtendit periculo plenam rem eſſe ſecundam evellere, vetereſque maluiſſe rem naturæ committere; in brevi tempore placentam non poſſe nocuiſſe, & tentatam evulſionem in illa puerpera dedecori medico fuiſſe ceſſuram, qui tentaſſet.

EJ. *de conſtitutione anni* 1690. *ac de rurali epidemia, quæ Mutinenſis agri colonos adſlixit diſſ. &c.* Mutin. 1690. 4. TR. in E. N. C. *Dec.* II. *ann.* 9. Multo utilior labor. Præceſſerat frequens tritici rubigo: tum frigida & pluvia hiems, iterumque rubigo, vernæque febres, quæ per æſtatem in duplices ſemitertianas degenerarent, quas nullus fere colonorum effugit, plurima cum verminatione. Accedebant in nonnullis ægris parotides, quæ in ſuppurationem verterentur. Corticem peruvianum malo fere opponebant, infidam vero curationem obtinebant. Theoria: malum ab acore noſter derivat, aque rubigine. Medicamentorum nullus erat effectus. Non proderat ſanguinis miſſio, etiam ut noceret: cortex peruvianus ægros in maximum diſcrimen præcipitavit.

EJ. *conſtitutio epidemica anni* 1691. *ad* LEIBNIZIUM Mutin. 1691. 4. TR. Frequentes fuiſſe polypos, ſic apoplexias. In leviori apoplexia deglutitio abolita per 66 dies, ut æger ſolis clyſteribus aleretur, demum ſponte fere reſtituta. Inde ſcabies epidemica. Per æſtus æſtivos febres tertianæ intermittentes, etiam cum papulis efflореſcentibus.

EJ. *de conſtitutionibus trium ſequentium annorum* 1692, 1693 & 1694. *in Mutinenſi civitate & ditione* Mutin. 1695. 4. Patav. 1704. 8. Pluvius primus annus & multa iterum rubigo: hiems anni 1693 & 1694. rigida. His tribus annis dominata eſt febris petechialis, ut tamen purpura non erumperet, niſi æſtate. Duas eclipſes multos adflixiſſe. Pulſus parvus, vires proſtratæ, morbus ipſe florenti ætati gravior. Multis facies inflammabatur, exulcerabatur. Unica criſis erat. Petechiarum eruptio. Frequens ſingultus; multis ſuppreſſa urina: multi veternoſi, ſtupidi; gravius adfligebantur urbani. Sanguis fluidus, ruber & diſſolutionem prodens, idem certa cum pernicie ægroti mittebatur. Alcalinorum remediorum malum effectum cum perſpexiſſet noſter, ad acida confugit, neque ſucceſſus defuit. Saburram utiliter de ventriculo expurgabat. Corticis peruviani uſum potius nocuiſſe. Dyſentericis anni 1693. opium proderat.

Has *conſtitutiones epidemicas* edidit extractu cum SYDENHAMIO Genevæ 1728. 4. *.

EJ. *de abuſu chinæ chinæ diſſ. epiſtolaris.* Nullam excretionem ab eo cortice promoveri. Male in omni febre, etiam intermittente, abſque diſcrimine cor-

 ticem

ticem exhiberi: neque ſe felicem ejus effectum expertum eſſe: nocere melancholicis, pituitoſis; febrem ſupprimere, ſed cum majori damno. Abunde ſe corticem exhibuiſſe, malis ab eventibus prudentiam didiciſſe. Nunquam ab eo auxilio perfectam apyrexiam obtineri. In continuis febribus & malignitatem habentibus vulgo exhiberi, ſe vero teſtem eſſe pernicioſi effectus & proſtratarum ab ejus uſu virium.

EJ. *de morbis artificum diatriba* Mutin. 1700. 8. LAMPRECHT. Ultraj. 1703. 8. *. PORTIO *de vetere medicina.* Cum *ſupplemento ejusdem argumenti*, *& diſſ. de ſacrarum virginum tuenda valetudine* Patav. 1713. 8. ASKEW. Venet. 1743. 8. Utrecht 1707. 8. TR. Italice *malattie degli artifici* Venez. 1745. 8. Germanice *Unterſuchung von den Krankheiten der Künſtler u. Handwerker* Leipz. 1705. 8. 1718. 8. cum BAGLIRI praxi med. Anglice Lond. 1725. 8. *diſeaſes of tradeſmen* ſic 1746. 8. Belgice *van de ziekten der kaufemans ambapteteden en handwerkers* Lond. 1724. Hujus libri ſumma ubique fuit exiſtimatio, cum novum argumentum pro dignitate tractaſſe videretur. Multa quidem collegit, & aliqua mala paſſim putes, alicui peculiari morbo propria eſſe, multa tamen prior & utiliter vidit, & ſparſa ad perficiendum argumentum apta collegit. Morbi metallici, hi minus pleni, ut in viro a metallis remoto: morbi inauratorum, jatroliptarum, ſeu chirurgorum, qui mercurialia unguenta illinunt. Morbi chemici: lis mota chemico, ob officinam, in qua vitriolum calcinabat; teſtimonium medici accolas tabidos frequenter interiiſſe; vitriolum tamen, merito ut puto, abſolutum eſt. Figuli morbique ſaturnini, breviter. Stannarii; arſenicum tamen in ſtanno latere noſter ignorabat. Vitrorum coloratorum artifices; uti antimonio cum auro contrito; inde pulmones aliis exulcerari, alios ſubito interire, proprio experimento. Pictores valetudine eſſe infirma: RAPHAELEM ante tempus periiſſe. Sed plura omitti neceſſe eſt.

EJ. *orationes jatrici argumenti* Patav. 1708. 8. *. Venet. 1739. 4. 2. vol. Rhetorice in univerſum ſcripſit empiricis propior. 1. In ſolenni Mutinenſis Academiæ inſtauratione. 2. *Secularis* Patavii habita 1700. Inventa ſeculi nunc maxime elapſi. Circuitum ſanguinis SARPIO tribuit. 3. Felicius curari plebeios quam nobiles 1701. 4. Veram febrium theoriam eſſe inter deſiderata. 1702. Hactenus tamen corticem peruvianum laudat, ut valde deſideret ſimilis efficaciæ remedium adverſus continuas febres. 5. Medicam artem ſimilem eſſe navigatoriæ, anni 1703. 6. Multum conferre practico medico, ſi norit quænam ſit publica de ſe opinio, 1704. 7. Medicum & antiquitatis ſtudio & novitatis perfici 1705. 8. Simplicitatem in medendo compoſitis præferendam 1706. 9. Nullum eſſe theoricæ medicinæ jus, ut ſupra practicam dominatum adfectet 1707. Multa in medicos theoreticos. MERCURIALIS & CAPIVACCII in peſte adgnoſcenda & curanda infelicitas. In nimium corticis peruviani uſum, de medicina ex ſacris literis eruenda. 12. Medicinam cepiſſe negligi, cum

magis

magis eſſet æſtimanda 1710. 13. De lue bubula repetenda 1713. 14. Medicum valetudinarium melius valetudini ægroti conſulere, quam alium cui firma eſſet ſanitas. 15. De peſte repetenda. 16. De medica peregrinatione ſi non neceſſaria ſaltem perutili 1714. Porro in edit. 1739. 12.

EJ. *hiemalis conſtitutio algidiſſima anni* 1709. ſenſim etiam dato Patav. 1709. 8. *. Celebrem hanc ob ſuam immanitatem hiemem deſcribit; barometricis adſuetus adnotationibus, multa inde mala metuit. Magnam id frigus ſtragem edidiſſe civium.

EJ. *de principum valetudine tuenda* Lipſ. 1711. 8. Traject. 1712. 8. Venet. 1743. 8. Aeris in corpora humana poteſtas, nuperis melius cognita. Principes fere minus idoneis cibis uti: corporis exercitationem principi valde neceſſariam eſſe. Minus ſalubriter noctes vigiliis, ſomno diem traduci. Periculum ab animi adfectibus eſſe maximum. Principem literas amare poſſe, nimium iis indulgere non debere. Obeſitatis incommoda. Ut cavendum ſit a morbis, quibus venus & bacchus ſunt pro parentibus. Ratio vivendi.

EJ. *de contagioſa epidemia, quæ in Patavino agro & tota fere Veneta ditione in boves irrepſit Oratio, dicta a.* 1711. 9. Nov. Patav. 1710. 8. 1712. 8. & n. 13. Lipſ. 1713. 4. TR. Germanice Hannover 1746. 4. Cum primum illa lues in Europa innoteſceret, quæ ſopita paſſim, nunquam ſerio ſuppreſſa fuit, medici Itali in ea deſcribenda & conſiliis dandis multi fuerunt, pene abſque experimento tamen, & ex cathedra. Noſter equidem ad extiſpicia refert, in omaſo durum parietibus valide adhærens corpus repertum fuiſſe; in cerebro & pulmonibus veſicas aere plenas, quæ diſſectæ mephitidem exhalarent; ulcera in media lingua: ita manifeſto diverſorum morborum ſymptomata immiſcuit. Febrem eſſe malignam a bove Dalmatico in Italiam illato. Morbum obeſos & ſaniſſimos boves potiſſimum adgreſſum. Corticis peruviani uſum permittit, ſed magis adhuc cornu cervi, viperinas carnes, antimonium diaphoreticum. Cautelæ aliquæ.

EJ. *de peſte Viennenſi diſſ. habita a.* 1713. *die* 10. *Nov.* Ab hieme tamen mitigatam fuiſſe Patav. 1713. 4. & 1748. 8.

EJ. *adnotationes in librum* L. CORNARII *de vitæ ſobriæ commodis* Patav. 1714. 4. maj. TR. Exemplum viri, cui carcer 19. annorum podagram abſtulit. Poſſe tamen nimia jejunia nocere. Fætor oris jejunantium nimis certus.

Opera omnia, qualia eo tempore prodierant, conjuncta prodierunt Colon. 1689. 4. WACHEND. Deinde plenius Genev. 1716. 4. 1717. 4. *. Lond. 1717. 4. vel 1718. 4. quæ editio nihil differt. Neapoli 1739. 4. Venet. cum nomine Londini 1742. 4. 2. vol. Lego etiam Patav. 1718. 8. 4. vol. pleniſſime prodiiſſe.

Vita

Vita acceſſit, *ſcripta a* BARTHOLOMÆO RAMAZZINO *nepote.* Prodierat etiam Lipſiæ 1711. 8. cum l. *de principum valetudine.* In editione Genevenſi 1717. 4. tres poſthumæ orationes acceſſerunt.

§. DCCCLV. LUCAS TOZZIUS.

Averſinus, CORNELII Conſentini diſcipulus, Archiater Pontificius, Neapolim rediit, ibique vitam finiit, eclecticus, multa ſimilia habens placitorum & ſtudiorum LEONARDI a CAPOA.

Ej. *medicinæ pars prior theoretica* Lion 1681. 8. *. Venet. 1717. 4. Additur multo hanc editionem eſſe auctiorem.

Pars major phyſiologici eſt argumenti: ſuccedunt aliqua pathologica, de morbis, de morborum cauſis, de morborum ſymptomatibus, de ſignis adverſæ valetudinis, de temporibus morborum, de criſibus & diebus criticis.

Denique practica nonnulla, de methodo WALÆI & HELMONTII, de experientia, ratione & analogiſmo, de pharmacis, catharticis & emeticis, diureticis, hidroticis, de venæ ſectione &c. Mortuos eſſe tres homines, qui in ciſternam cloacinam deſcenderant purgaturi. Pilulæ cera obductæ poſt triduum integræ rejectæ, cum ſucci ventriculi noſtri ceram minime reſolvere valeant. Morbum a tarantulæ morſu naſcentem adeo verum eſſe, ut increduli Hiſpani animalculi morſum experti ſæviſſima ſymptomata paſſi, & fruſtra ad choreas invitati fuerint. Venæ ſectionem non valde probat. Galenicis nuperis infenſus, chemica remedia laudat.

Ej. *medicinæ pars altera practica* data a. 1686. Bonon. 1697. 4. GMELIN, 8. TR. Morbi a capite ad calcem recenſi, cauſæ cujuſque morbi, ſigna, curatio; in qua magnæ ſunt partes auxiliorum chemicorum. Plethoram, venæ ſectionem, veſicatoria rejicit; in febre, podagra, arthritide alcalia laudat; demum in continuis febribus mercurium dulcem accenſo ſpiritu vini elotum; in tabe aquam deſtillatam ſcrofulariæ. Teſtem ſe offert, in empyemate iridem florentinam, carduum benedictum, ſulfuris balſamum utiliter data fuiſſe. In ſanguine ſiſtendo certas eſſe vires polypori, in aliis etiam excretionibus compeſcendis. A variolis in pulmone erumpentibus, & ulceribus inde natis, phthiſis. Tabem in tota gente hereditariam fuiſſe. Cauſam palpitationis ponit in polypo, in ramo venæ cavæ adſcendente poſito, quo auriculæ dextræ committitur. Sacerdos, qui nunquam ſitiit, & parciſſimo potu contentus vixit. Plagii crimine non purum eſſe MORGAGNI *Ep.* I. n. 80.

Ej. *commentarius in Hippocratis aphoriſmos* Neapol. 1693. 4. & in *Oper. omn.* T. II. & III Fuſum opus, plenum ratiociniis & nuperorum theoriis, quibus ſenis viri effata fulcire conatur & declarare. Aliqua propria habet experimenta & reſtaurationes effatorum nimis generalium HIPPOCRATIS. Contra

uſum medicamentorum purgantium in univerſum declamat. Fermentum febrile expugnari cortice peruviano, neque unquam cathartico etiam validiſſimo. Quartanam nos facile ſanare, hactenus veteribus ſuperiores. Dolorem minorem a majori exſtingui. Elephantiacum monachum vidit, qui tamen neminem inficiebat. Variolas & morbillos Græcis non videri ignotos fuiſſe morbos. In variolis laudat calida, dat aquam theriacalem, elixir proprietatis, viperarum pulverem. Bilem in venas non reſorberi. A medico ebrius pro apoplectico curatus, cum ſummo dedecore. Aſcitica mulier concepit, peperit, a partu tamen interiit. Moſchus innoxius, nonnunquam feminas fecundas reddidit. Scabiem eſſe ab animalculis, curari per ea, quæ eas beſtiolas enecent. Qui a paracenteſi levatus videbatur, cito tamen interiit.

Ej. *in* GALENI *artem parvam paraphraſtica anacephalæoſis*, parum habet proprii Patav. 1711. 4. TR. 1717. 4. Phlegmonem ab acido derivat; venæ ſectionem negat in inflammatione utilem eſſe.

Peculiares libelli *de recto uſu rerum non naturalium* Venet. 1713.

De faſcino & incantamento credulus, morbos a dæmonibus per ſagas inmitti credit.

Theſes phyſicæ ex ſacris literis ſumtæ citantur in T. XII. *Giornale de letterati*; neſcio an ad nos faciant.

Opera omnia 5. vol. Patav. 1711. 4. Venet. 1721. 1728. *. 1747.

Vitæ compendium eſt in *Giornale de letterati* T. XXXV. & cum operibus.

Elogium in HYACINTHI GIMMA *Elogi academici della ſocietà degli ſpenſierati* Napoli 1703. 4. B. B. Sed obiit a. 1717.

§. DCCCLVI. VITUS RIEDLIN.

VITI fil.

Ulmenſis medicus clinicus hoc anno 1681. *de aqua minerali.*

An fuerit Ej. *diſſ. inauguralis de loquelæ ſymptomatibus* Argent. 1652. 4. Vix puto.

Sed ejus eſt *obſervationum medicarum centuria* Aug. Vind. 1682. 12. Ejuſdem libri *altera centuria* Ulm. 1721.

Ej. *Anmerkungen zur ſorgfältigen Auferziehung der Kinder* Nürnberg 1688. 8.

IDEM a. 1691. 12. Aug. Vind. edidit *patavinarum obſervationum medicarum centurias tres.*

Ej. *linearum medicarum per ſingulos menſes continuo ductarum* anni 1695, 1696, 1697, 1698, 1699, 1700, 1701, 1702. 8. vol. Aug. Vind. 8. *.

quem numerum plenum eſſe puto, non undique certus. Adnotationes ſunt varii momenti, numeroſæ, ad quadringentas in unico anno 1700. Curandi ratio debilior, qualis paſſim eo ævo in Germania præſcribi ſolebat; multum pulverum, multum cinnabaris. Credulus paſſim recenſet, quibus fidem habere nequeas. Morborum cæterum ſunt hiſtoriæ cum proëmiis. In hydrope ſaccato vidit tubam dextram aqua diſtentam ad quatuor libras; in altera tuba hydatis, veſicula fellis ulceroſa cum bile alba. Ante hydropem, cum nullus ſudor prodiret, urina naturalis quidem ſimilis, ſed potu dimidio parcior. Pro theæ innoxio uſu apologia. A febre vehemente puſtulæ in præputio & pene. Opium in maniaco utile. A mercurio dulci ſumto vomitus. Ab eodem cum jalappa miſto, tamen ſalivæ fluxus in nocturno dolore ſalutaris. Femina hydropica umbilicum ſibi ipſa felici audacia incidit. Scarifatio ſcroti funeſta, cum gangræna cohibita fuiſſet. Cephalalgia graviſſima, & intra vigeſimam quartam horam recurrens, plurima prius aqua ſpumoſa per os & nares ejecta. Sphacelus pedis neglectus, idem funeſtus. Felix uſus pulveris ſtomachici BIRKMANNI, etiam adverſus ventriculi dolores.

EJ. *iter medicum* Aug. Vind. 1702. 8. *. Ex febre icterum paſſus erat, hinc arthritidem; ad eam curandam acidulas Ubukingenſes adiit, & obvia adnotavit, quæ inter multa ex ore cauponum hauſit, manifeſto fabuloſa. Aſarum pro hepatica a pharmacopola oblatum. Sphacelus ſcroti curatus. Subluxata vertebra, urina ſuppreſſa: malum tamen facile venæ ſectione ſuperatum.

EJ. *methodus curandi febres genuina & hodierna baſi 30 annorum ſuperſtructa* Ulm. 1705. 8.

ID. *manuductionem ad ſtudium medicum patris brevem notis ſuis auctam* edidit Aug. Vind. 1706 8. *. Notæ filii ipſo paterno opuſculo ampliores ſunt, & laudes aliquot librorum continent, quos in arte utiliores eſſe putat. Laudat opus botanicum ineditum CHRISTOPHORI JACOBI LAUBER Auguſtani qui diverſorum botanicorum varia in unum catalogum collegerit: tamen & in univerſum Germanorum fere libros citat.

EJ. *medulla pharmacopœæ Auguſtanæ* Ulm 1707. 8. TR. 1711. 8. cum viribus medicamentorum ſimplicium tum compoſitiones aliquæ.

EJ. *Bericht von den fürnehmſten Verrichtungen eines Wundarztes ſamt einem Anhang von dem Urtheil aus dem Harn* Ulm 1721. 8.

EJ. *curarum medicinalium millenarius* Ulm 1709. 4. *. Frf. Leipz. 1736. cum titulo: Obſervationum medicophyſicarum ſylloge. Practicas ſuas adnotationes admiſcet: collectio ex nuperis ſcriptoribus, etiam potiſſimum ex VERHEYENIO, credulus idem & ſuperſtitioſus. Non ideo ut amplum volumen uſu careat. Ab unguento mercuriali alvus citata. Impetigo humida ſempervivi ſucco curata. Mercurio mota ſaliva, ſed una menſes redditi.

A

A diarrhœa ſuppreſſa aſthma. Oleum macis ſtillatitium in vomitu conpeſcendo efficax. In febre petechiali, cum ſanguis decolor decederet, & per errorem aqua perlata clyſteris loco infuſa fuiſſet, felix fuit effectus & ſanguis ſuppreſſus. In cancroſa fruſtra hydrargyro ſaliva mota. (Citam inde per convulſiones mortem vidi ſucceſſiſſe). Salicis foliis impoſitis pedum tumor diſſipatus. Tuſſis in gravida bellidis juſculo curata. Mortes inter choreas ſubitæ. Atrophia a carnoſa maſſa pingui mole ſua duodenum comprimente.

Ej. *Unterricht von den Embrochis* Ulm 1710. 8. *. Hiſtoria embrochæ ab ipſo Celſo jam laudatæ. Morbi in quibus profuerit (paſſim collecti); tamen etiam propria teſtimonia, in dolore cervicis, malo hypochondriaco. Embrochæ calidæ, frigidæ.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* III. *obſ.* 185. convulſiones periodicæ & una iſchuria ut paroxyſmum tertianæ febris imitaretur.

Dec. III. *ann.* I. *obſ.* 126. ex pota ab æſtuante frigida empyema, inciſum, feliciter curatum.

Ann. II. *obſ.* 169. in puero aphonia. Surditas faſcinationi tributa, cum carbo, aciculæ, ovi putamina per vomitum rejicerentur, tum ferramenta & alia aliena.

Obſ. 170. recte vanas fuiſſe artes quibus ebrietatem volebant eradicare.

Ann. III. *obſ.* 131. tumor in abſceſſum verſus circa iſchion male pro magico habitus.

Obſ. 132. arthritidi ſuperveniens febris maligna pernicioſa.

Ann. V. VI. *obſ.* 127. Cramerus ſalivationem in morbis malignis magni faciebat. Exemplum ubi ejuſmodi febris ſalivatione ſoluta fuit.

Obſ. 241. calculus ſalivalis ſub lingua poſt maximos dolores eductus.

Ann. VII. VIII. *obſ.* 49. mania hereditaria. (In civitate mea inſignes familiæ ſunt ex matribus parum ſanæ mentis ortæ: in iis familiis non omnes, perpetuo tamen aliqui nepotes maniaci ſuperſunt.)

Obſ. 129. ſpiritus difficilis; repertus ſanguis circa aſperam arteriam effuſus, grumoſus & durus, a lapſu.

Obſ. 131. a frequente uſu fumi Nicotiani polypus narium, certe ejus non exigua portio deceſſit.

E. N. C. *Dec.* III. *ann.* IX. X. *obſ.* 145. cum ozœna calculus, eo de naribus extracto malum ſublatum.

Obſ. 148. iſchuria funeſta die 14. veſica ſumme diſtenta, ureter ampliſſimus, ren calculoſus, proſtata tumida, exitum veſicæ acurate claudebat.

Obſ. 149. perutile in Eryſipelate ſero manante, ſempervivum.

Ej. *Anweiſung die Krankheiten zu curiren* Ulm 1709. 12.

Ejus eſt Sinceri Jatrophili *Unterweiſung wie die meiſten Krankheiten ſicher zu curiren ſeyn* Francf. 1709. 8. 1716. 8. 1728. 8.

§. DCCCLVII. Varii.

Angelus de S. Josepho pridem dictus la Brosse interpres eſt ex Perſico *Pharmacopœæ Perſicæ* ex editione Pariſ. 1681. 8. *. Medicinam apud Perſas ubique fecit, cum Miſſionarii munere id etiam auctori ſtudium a juventute fuiſſe lego, ſui laboris utique fructus carpſiſſe, cum magnates in *Miſſionibus* medicinæ ope faventes ſit expertus; aliquos, dum eos ſanabat, etiam ad fidem Chriſtianam converterit. Libro titulus eſt *Murekebat karabadin* auctore Mouzaffer Eben Mouhammed El Hoseni. Secundum ordinem literarum alphabeti perſicos titulos compoſitionum cum ſuis ſcriptionibus diſponit & uſu medico. Ea nomina ſæpe Græca ſunt aut ex Græcis detorta. Reperias ſubinde medicamenta penitus inſolita, hic in compoſitiones recipi, ut Napellum. Ceruſſam ſtanni, (quid?) ſemen glaſti inter aromata, aſarum in conf. de cinnamomo. Badmuſchul ſalium odoratum. Theriaca paulo minus compoſita, aliaque bene multa peculiaria. Subinde nomina noſter non interpretatur, ut zaffarani, pro croco, ut videtur.

In *notis* ſubjectis quædam medicamenta ſimplicia peculiari cura exponit. Gummi ex tamariſco manans; ſacchari genus, gallinſecto cuidam ut videtur, adhærens, in arbore tithymalis adfini, quæ Thevenoti eſt *Zenchar*. Ribes Arabum, ſpecies Lapathi. De opii a Perſis maxime adamati effectibus medicis. Aſſa fetida.

Ej. *gazophylacium linguæ Perſicæ* Amſterd. 1684. fol. Vocabula etiam medica interpretatur.

J. Schneidermann *de phlebotomia exercitatio* Helmſt. 1681. 12. *. Fermentationem Carteſianam admittit. Hæmorrhagiæ a ſanguine rarefacto fiunt. Venæ ſectionem ſoli plethoræ ſubvenire. Revulſionem derivationi præfert. Subtilem ſanguinem putat ex proximo, craſſum ex remoto venæ ſectionem poſcere. Contra nimis largas veterum ſanguinis miſſiones. Selectum venarum non eſſe tanti momenti.

J. Georg Greulich *curandi hydropis vera methodus, una cum diſſ. de bile, fecunda morborum parente* Francf. 1681. 8.

Ej. *χοληλογια ſ. themata paradoxa de bile ſana & ægra* Francf. 1682. 8. *. Sputi flavi redditi abſque pulmonum vitio exemplum. Aliud exemplum ſputi, etiam muci narium flavi, cum hepatis certo morbo, quoad abſceſſus in lumbis ſubnatus felicem effectum haberet. Ab ulcere tibiæ clauſo tuſſis & tabes, & in alio ægroto funeſta peripneumonia. A diarrhœa ſuppreſſa cruris alterius gravis dolor & ſpaſmus. De calculis bilariis & hepaticis. Calculus de ductu ſalivali excuſſus 160 gr. pondere. Aſtrorum influxum valde metuit, in epidemicis, etiam in bilem. Ab ea maculæ cutaneæ morborum malignorum. Maculas eo in caſu ambra gryſea expulit, ad novem granorum pondus exhibita.

Franciscus Maria Nigrisolius Ferrarienſis.

Ej. ſunt *tractatus varii ad recentiorum mentem concinnati, collecti, notis aucti* Ferrar. 1690. (Manget) vel 1689. abſque ſcriptoris nomine. Morbi a capite ad calcem. Theoria falſa, propria pauca. In peripneumonia jubet laudano abſtinere & emeticis. Phthiſicos ibi numeroſiores eſſe, ubi aquæ minerales ſcaturiunt. In menſium ſuppreſſione utiliter hirudines ori uteri admoveri (hic citatur H. Nigrisolius). Hyſtericum malum veram eſſe epilepſiam; balneum hic convenire & lactis uſum. Hydropem fieri a ruptis hydatidibus. Luem veneream veteribus notam fuiſſe, & in lege Moſaica de ea eſſe teſtatum. Carbunculi curatio fuſius, per venæ ſectionem, clyſteres, ſcarifationem. In febre maligna ſanguinem dextro e brachio duxit.

Ej. eſt *febris china chinæ oppugnata, ſ. illuſtrium virorum opuſcula, quæ tradunt methodum febres china chinæ curandi* Ferrar. 1687. 1700. 4. Collectio libellorum Blegny, Monginoti, Restaurand, Sponii.

Ej. *parere intorno alla corrente epidemia delli animali bovini* Ferrar. 1714. 8. Germanice, *Gedanken von der Viehſeuche, u. vornehmlich des Hornviehs, überſetzt durch* J. Adolf Provansal Leipz. 1749. 8. *. Parvus libellus ad luem Venetam pertinens, quæ a bove Dalmatico in Italiam adlato, etiam nunc in Gallia ſtragem edit. Nulla viro cum ipſo malo conſuetudo fuit, atque ex ſola theoria ubique conſilia dedit. Natum videri ex putreſcentium cadaverum exhalationibus; mucoſum quid apicibus graminis matutinis horis inſediſſe, pabulum adeo infectum. Ulcus cum lithargo pediculo . Ventriculum tertium in nonnullis bobus pene ambuſtum, potius effectum quam cauſam mali videri. Non debere pecora mane in prata venenato rore madentia agi. Medicamenta nihil profuiſſe, neque venæ inciſionem, neque purgationem quæ potius pecora diſponebat ut facilius luem conciperent, neque fere alia. Suadet tamen ſetacei uſum, infuſum vinoſum cum camphora, croco & myrrha. Salem ammoniacum nihil boni feciſſe, lotium vero vehementer urſiſſe in *nota* additur. Ad avertendum malum antimonium in potu infundit.

Ej. *pharmacopœæ Ferrarienſis prodromus ſ. determinationes & animadverſiones circa plurium medicamentorum compoſitionem* Ferrar. 1723.

Ej. *conſigli medici* Centur. I. II. Ferrar. 1726. 4.

Vita viri exſtat in *Giorn. de letter.* T. XXXVIII.

Petri Mariæ Terzaga *relatio circa diſtantiam ſationis oryzæ a civitate Novarienſi pro aeris ſalubritate* Mediolan. 1681. fol.

Antonius *le* Grand *in curioſo rerum abditarum naturæque arcanorum perſcrutatore* Nurnberg 1681. 8. *. Multa habet medica, vires medicatas plantarum, aliorumque ſimplicium medicamentorum, morborum naturam & curationem, fere collectanea. Pleraque ſumta ſunt ex Baricelli *horto geniali*.

Henrici Tencke, prof. Monſp. *inſtrumenta curationis morborum depromta ex pharmacia, chirurgia & diæta* Lion 1681. 8. 1614. 12. 1755. 8. Bitionis 1686. 12. Ast. Gallice Lion 1682. 12. Houss. 1712. 12. Legi, *notas* autem neſcio quomodo amiſi; probum utique compendium.

Abrahami Munting *de vera herba Britannica diſſ.* Amſterd. 1681. 4. *. 1698. 8. *. Multa ab hac herba alieniſſima. Ad hiſtoriam medicinæ. In jatraliptas, in circumforaneos. De ſcorbuto, de bronchocele. Exempla ſalubris in ſcorbuto efficaciæ hydrolapathi, tum in variis rheumaticis doloribus, aliis malis; denique vis formularum.

Cornelii a Beughem *bibliographia medica & phyſica perpetuo continuanda* Amſterd. 1681. 12. Catalogus librorum qui de hac arte ab a. 1652. editi fuerunt.

Ej. *ſyllabus recens exploratorum in re medica, phyſica & chymica, prout in E. N. C. Germaniæ, Galliæ, Daniæ & Belgii ſparſim exſtat* Amſterd. 1696. Astr. 1699. 12.*. Adnotationum tituli, quas quiſque ſcriptor in diariis academiarum edidit.

In Jobi Ludolfi viri doctiſſimi, *Hiſtoria Æthiopica* Francf. 1681. fol. B. B. *Commentario ad hiſtoriam Æthiopicam* ib. 1681. B. B. Varia ad rem medicam aut propius faciunt, aut eminus. De nigredine Æthiopum integrum caput: redit ad unicam generis humani ſtirpem; Æthiopes enim Arabes facit & linguam habet conſentientem. Ad clima, æſtum regionis; ad mineras Abiſſiniæ, ad animalia, & herbas, & medicamenta inde deſumta, qualis eſt torpedinis vis adverſus febres intermittentes; ad pſyllos, ad ſerpentes venenatos, ad antidotos. Locuſtæ edules. Medicina Æthiopum, uſtio adverſus icterum, herbæ a parentibus nepotibus traditæ.

Antonius Galante medicus Pincianus. Ej. *tractatus de minorativa purgatione, ubi utiliſſimæ diſquiſitiones tam practicæ quam ſpeculativæ conformes includuntur* Cæſar. Auguſt. 1681. C. de V.

Philo-

Philothei Castelli *flagellum calumniantium, ſ. apologia, in qua anonymi calumniæ refutantur, ejuſque mentiendi libido detegitur, clariſſimorum medicorum luſitanorum methodus commendatur.* Amſterd. 1681. 8. L.

Antonii Mazæ, *urbis Salernitanæ hiſtoriæ & antiquitates* Neapoli 1681. 4. & in theſ. Burmann, IX. n. 4.

Ludovici Carnolæ *de lactis & ſeminis mulorum commixtione* Venet. 1687. 4. Tr. Si recte legi.

. . . Coronati *medicina aphoriſtica, h. e. Aphoriſmi Hippocratis juxta inſtitutum & praxin medicam diſpoſiti* Hamburg. 1681. 8. Gunz.

David Lichtenhan *de religione gentium, inprimis Romanorum in peſte* Schneeberg 1681. 4. Uff.

J. Alb. Haassleben *armamentarium antipeſtinum* Cölln. 1671. 4. Boehmer.

Lepidi Pacifici *Reſponſio ad epiſtolam bibliopolæ Leidenſis græco latinam de exilio medicorum Romanorum & de abſurdis libellis Drelincourtinis* Leid. 1681. 12. Forte Boeckelmanni opus.

Myſteria phyſico medica Syriace, Arabice & Græce ſcripta nunc ex membranis latinis luci expoſita Francf. 1681. 4.

Thomæ Smith *vitæ quorundam eruditiſſimorum virorum* Lond. 1681-1701. Carrere.

Et William Bates *vitæ ſelectorum aliquot virorum* Lond. 1681. 4. Id.

Samuel Schoenborn *manuale medicinæ practicæ* Argent. 1681. 13.

Godofr. David *Diſcurſus medico chymicus de medicina magnatum* Bremæ 1681. 8. Tr.

Tractatus de peſte Halæ 1681. P. I. continet ſpeculationem phyſicam auctore Johanne a Felde: poſterior ea quæ artis medicæ ſunt propria remedia, nimirum contra peſtem auct. F. G. Kircheim.

Ernest Stokman *hodegeticum peſtilentiale ſacrum, ſ. quæſtiones theoretico practicæ de peſte* Zeiz. 1681. 12.

J. Daniel Globitz de Buczina *tripus medicinæ oracula Hippocratis divulgans, ſ. Hippocratis aphoriſmorum omnium in tres ſectiones nova digeſtio* Nurnberg. 1681. 12. Tr.

§. DCCCLVIII.

§. DCCCLVIII. J. Helfrich Jungken.

Medicus Francofurtanus.

Ej. *chymia experimentalis curioſa* Francf. 1681. (*Journ. des Savans*) Francf. 1684. 8. Tr.

Ej. *medicus præſenti ſeculo accomodatus* Francf. 1682. 8. 1689. 8. 1697. 8.

Ej. *Notæ* in *notas & commentaria* J. Agricolæ *in* Poppium Nurnberg 1686. aliqua habent huc facientia.

Ej. *Anmerkungen von der ſorgfältigen Auferziehung der jungen Kindern u. deren Gebrechen* Nurnberg 1688. 12.

Ej. *praxis medica ſ. corporis medicina* Francf. 1689. 8. 1698. 8. 1703. 8. Hiſtoriæ & curationes morborum.

Ej. *lexicon chymico pharmaceuticum* Francf. 1693. 8. Tr. Nurnb. 1699. 8. 1709. 8. Tr. 1716. 8. 2 vol. *. 1732. 8. 2 vol. Formulæ & modus præparationis medicamentorum, potiſſimum tamen chemicorum, ex nuperis ſcriptoribus collecta. P. I. magis chemica. Pars ſecunda magis Galenica eſt. Huic adjectæ ſunt adpendices. Præparationes quorumdam ſimplicium, ex pharmacopœa auguſtana renovata. De delectu ſimplicium, qui catalogus eſt plantarum & aliorum ſimplicium, cum aliqua eorum hiſtoria & medico uſu.

Ej. *compendium chirurgiæ manualis abſolutum* Francf. 1691. 8. Nurnberg 1700. 8. *. lego & 1710. 8. Habet, ut fieri ſolet, aliqua capita medica intermiſta, ut de lue venerea, quam acido tribuit, cum medicamentis potiſſimum internis; deinde externis & ſalivatione. Debere poſt eam finitam ſingulo hebdomade doſin mercurii dulcis exhiberi. Lignorum uſus.

Ej. *fundamenta medicinæ modernæ electica ubi phyſica ad Carteſii potiſſimum mentem præmiſſa ex celeberrimis medicis neotericis per omnes medicinæ partes ſelectus traditur* Nurnberg Francof. 1693. 8. 1718. 8.

Ej. *praxeos medicæ vademecum* Nurnberg 1694. 8. 1707. 8. 1740. 8.

Ej. *opiologia nova* Frf. 1679. 8.

Ej. *corpus pharmaceutico chymico medicum* Francof. 1697. 4. 2 vol. Edente David de Spina Francof. 1732. fol.

Ej. *Beſchreibung der von dem Obriſten Monk bekannt gemachten panacea und tinctura aurea* Francf. 1698. 4.

Ej. *vernünftiger und erfahrner Leibarzt, welcher lehret, wie ein jeder Menſch ſich in allen Krankheiten ſelbſt rathen könne* Leipz. 1698. 8. 1709. 8.

Ej. *manuale pharmaceuticum* Francf. 1698. 8.

Ej. *Emſerbad und Brunnencur* Frf. 1700. 12. Tr.

Ej.

Ej. *Grundregeln der Medicin oder ſorgfältiger Medicus* Nurnb. 1701. 8. 1703. 8. 1720. 8.

Ej. *wohl unterrichteter Medicus* Nürnberg 1725. 8. Idem ut puto.

Ej. *chymia experimentalis: acc. monita medica de infantum morbis, & experimenta circa rerum naturalium principia* Francof. 170 . 4.

Ej. *compendioſe Reis, Feld, und Hausapothek* ib. 1716.

§. DCCCLIX, Galli nuperi.

Petri Sylvani Regis phyſici & mathematici.

Cours entier de philoſophie Amſterd. 1691. 4. 3 vol. *. In l. VII. agit de hominis phyſiologia, deinde *de febribus*. Febres eſſe a fermentatione nimis violenta, ſalibus ſanguinis nunc nullo oleo obvolutis, & vehementius conſtringentibus. Continuas febres eſſe ab acido, & malignas eſſe, quando is acor ſanguinem cogit, demum peſtilentiales, quando diſſolvit. Theoria febrium continuarum & intermittentium. Alii nonnulli morbi.

Anatomen duorum vitulorum, quibus cor nudum de pectore pendebat, habet in *Journal des Savans* 1681.

Petrus Dionis chirurgus Delphinæ, homo hactenus modeſtus & medicorum amicus.

Tota clinici argumenti eſt *Diſſertation ſur la mort ſubite, avec l'hiſtoire d'une fille cataleptique* Paris 1710. 8. *. 12. *. 1718. 12. ſcripſit occaſione libri Lancisiani ejuſdem argumenti. Multos ſe apoplecticos incidiſſe; ſæpe, non tamen ſemper, reperiſſe ſanguinem in cerebro, aut circa cerebrum effuſum. Sic in duce Aurelianenſi, cætera ſano; in alia principe femina. Quare phethoram mali cauſam fuiſſe, idque averti ſanguine miſſo. Intermittentis pulſus cauſam ſæpe in polypis cordis eſſe. Vidiſſe ſe duram matrem oſſeam, quæ ſecundam quaſi calvariam efficeret: alias maxima glandula utero adnata. In ſubita morte pulmo conpreſſus, ſanguine plenus, & lienis ſimilis, cerebro ſano. Sic in alio cætera ſano, uno in latere, & cor peramplum. Ludovicus XIV. ſaniſſimus vixit, cum ſingulo menſe alvum duceret & frequenter venam ſecaret. In Ill. Seignelais poſt multos angores demum mortuo glandulæ pleuræ ejuſque propaginum conſpicuæ, ipſæque membranæ craſſiores; ſanguis ad coralliorum modum in vaſis cordis coactus. In alio ſubito mortuo, ſanguis poſt mortem de vena abunde fluxit, & de ſcarifato vulnere; cerebrum ſanum; in veſicula fellis calculi; pulmones ſanguine pleni, cor inane. Exercitio corporis apoplexiam evitari, & victu parciori. In homine omnia revomente, pylorus calloſus clauſuſque. Eſſe ubi nullum vitium in cadavere ſubito demortuorum apparuit. Poſt hœmorrhagias

gias utiliſſimum eſt ſubinde & parce juſcula ſumere. Virginis catalepticæ ſuſpectæ hiſtoria, quæ nihil ſentiebat; ſanata eſt menſibus ſponte redeuntibus, qui deficiebant, & alvi fluxu.

Cum Ej. *Diſſertation ſur la génération de l'homme* prodiit Paris 1698. 8. *. Inciſio hominis cui auricula dextra cordis enormiter dilatata erat, & intus oſſea cruſta obducta. Poſt mortem ſanguis de nare fluxerat.

In Ej. *Cours d'opérations de chirurgie* ſæpe excuſo, Paris 1707. 8. & Bruxell. 1708. 8. *. & Paris 1740. 8. *. multum mutato a D. LA FAYE, ad morbos equidem potiſſimum reſpexit, qui manu curantur, ſubinde tamen medica tractat, ſtrumam, ſcrofulas, venæ ſectionem; carbunculum, anthracem, veſicatoria, ſetacea huc etiam referas, ſed conprimis hiſtoriam celebrium medicaſtrorum ſui ævi; medici boarii per urinarum cognitionem celebris; chemicorum nonnullorum & pharmacopolarum; medici ruſtici, quem vocabant DU CHAUDRAI herbis medentis, chirurgi CHAMBON. Infelices nonnullorum curationes. Brevis omnium fama fuit.

Ej. *traité général des accouchemens* Paris 1718. 4. 1724. Bruxell. 1724. 8. *. Belgice Leid. 1735. 8. Germanice per I.T. Argent. 1723. 8. Anglice Lond. 1719. 1724. Hoc opere noſter minus ſuæ famæ conſuluit, ut ne plagii quidem accuſationem effugerit. Magna pars libri argumenti eſt pathologici & clinici. Fetus extra ventrem concepti. Morbi gravidarum; vomitus etiam, hydrops, hæmorrhoides. Morbi puerperii, dolores, hæmorrhagiæ, lochiorum ſuppreſſio, uteri inflammatio. Infantiles morbi nonnulli. Nutricis requiſita. Inſtrumenta pro luſcis, eburnea lamina cum foramine in quo vitrum. Molæ ex coacto ſanguine factæ, etiam in virginibus, in nonnullis feminis frequentes. Falſa germina ſecundi, tertii menſis duritate, quæ galli ventriculi eſt, aqua intus plena, in qua minimum germen.

Ej. *partus tubarius* redit in *tr. de generatione*, in *Cours d'anatomie*, in *Zod. med. Gall.* T. IV. in *append.* T. II. *Dec.* II. E. N. C. & ſeorſim, *hiſtoire d'une matrice extraordinaire* Paris 1683. 12.

In *anatomie de l'homme demontrée* Paris 1690. fol. 1698. 8. 1716. 8. *. huc faciunt obſervationes fetuum ventralium, de partu tubario, anevryſmate. Pili per lotium decedentes, ſeptem & octo pollicum longitudine.

JEAN PASCAL M. D. *nouvelle decouverte, & les admirables effets des ferments dans le corps humain* Paris 1681. 12. *. Juvenis 21 annorum opus. Fermenta ſingulorum membrorum corporis, acida, volatilia, alcalina; fervores ſanguinis inde nati. Phyſiologica potiſſimum ſomnia, tamen & pathologica. Maniam fieri a ſulfureis liquoribus ad cerebri ſpiritus admiſtis.

Ej.

EJ. *tr. des eaux de Bourbon l'Archambaut* Paris 1699. 12. continet etiam conſilia medica rationem aquis Bourboniis utendi, morbos quibus medentur.

EJ. *diſcours contenant la conference de la pharmacie chymique avec la Galenique* dicitur JACOBI eſſe PASCAL.

A. LA SELVE, ſub nomine *le Philoſophe inconnu de Coutances traité de l'origine, des progrès & de l'etat préſent de la médecine.* In *Mercure galant* 1681. tom 15. Exſtat etiam in *Zod. med. Gall.* 1681.

REMY FORT *le médecin d'armée, ou entretiens ſur les maladies des ſoldats* Paris 1681. 12. RAST 1685. 12. HOUSS.

FRANC. TOLET *de la lithotomie* Paris 1681. 12. 1607. 12. Varia alia mala viarum lotii ex aliis præter chirurgicas cauſas nata, medicamenta prophylactica, lithontriptica.

De la guériſon des fiévres par le kinkina Lion 1681. 12. Non poſſum conferre cum SPONIO & titulus mancus eſt.

Les nouvelles decouvertes qui ſe ſont faites par les plus grands hommes de notre ſiècle 1681. 12. ſi huc facit.

Diſſertation ſur les nouvelles réflexions de la nature de l'aſthme Bourdeaux 1681. 12. BUR.

§. DCCCLX. LEONARDUS DE CAPOA Italus.

Vir ingenioſus, variarum linguarum gnarus hactenus chemicus, ab anatome alienior; ſatyricus & acris, magnus empiricorum defenſor, ſcholæ Galenicæ & venæ ſectionis oſor, & theriacæ; veterum lectione quidem inutritus, ſed iis ipſis iniquus, chemicis æquior, fermentationum in ſanguine patronus.

EJ. *raggionamenti, ne quali narrandoſi l'origine e li progreſſi della medicina, e l'incertezza della medeſima ſi manifeſta* Neapoli 1681. 4. BUR. B. HUGON. 1689. Colon. 1714. 8. *. Quinque ſunt *raggionamenti*, quibus hiſtoria antiquæ medicinæ continetur; ſed ea ut GALENUM quantum poteſt deprimat, faveat ASCLEPIADI, etiam DIOSCORIDI. Græcorum opiniones recenſet, ingenium tamen miraculis deditum, credulumque fabulis & naturæ ignarum increpat. Noſtri ſeculi cognitionem longe præfert. Sed neque HIPPOCRATIS aut aphoriſmis parcit, aut conſiliis. Legi poteſt, ut memores ſimus ingenii, quod auctori fuit.

EJ. *del parere di L. de C. diviſati in otto raggionamenti, ne' quali partitamente doſi l'origine e'l progreſſo della medicina narranchiaramente l'incertezza della medeſima ſi*

ſi manifeſta Tom. II. ib. ſunt *raggionamenti* VI, VII & VIII. In VI theoriam ſcholarum refutat, & chemicas hypotheſes Galenicis ita præfert ut tamen & ipſas carpat. PARACELSUM excuſat, qui multa, quæ ipſi tribuuntur, aut omnino non ſcripſerit, aut non perfecerit. Inde CAMPANELLÆ, JOH. FABRI, HELMONTII, OLIVÆ SAMBUCÆ, WILLISII, SYLVII, MEYSSONERII, MEARÆ, GLISSONII ſcripta recenſet, & ſub finem rabie quaſi aliqua percitus in medicos, inque eorum perfidiam invehitur, qui TYCHONEM gratia regia ejecerint; PETRUM DE APONO ſint perſecuti; in ipſum porro CARPENSEM, qui vivum hominem diſſecuerit, in medicos qui hæretici fuerint, aut avari, ut INGRASSIAS. Deinde in VII *ratiocinio* ambitum artis metitur, ut amplitudinem ejus, hinc natam difficultatem oſtendat. Hic chemicis totum ſe addictum demonſtrat. Chemiæ ignorantiam cauſam errorum in veteribus fuiſſe. Quantum ſimplicia medicamenta compoſitis præſtent. Chemicorum remediorum innocentiam tuetur, pulveris etiam Algaroth fruſtra a Mediolanenſibus medicis proſcripti, & antimonii, quod innoxium ſit: ejus præparationes, quas inter vinum præ reliquis probat. Botanicæ tamen neglectum ſtudium commendat. In VIII. *ratiocinio* aliqua dicit de Academia *degli inveſtiganti*, ſuadet ut jugum ARISTOTELIS excutiatur, eum multis refutat. Objicit ei viro anatomes ruditatem, vitia hiſtoriæ animalium oſtendit: ALEXANDRI, ARISTOTELI potius infenſi, liberalitatem pro fabula habet. PLATONEM deprimit, & DEMOCRITUM præfert.

EJ. *raggionamenti intorno alla incertezza di medicamenti* Napoli 1695. 1698. 4. HEFTER, forte 1689. Cologna 1714 8.*. Multis conatur oſtendere, rationem humanam cauſam operationis medicamentorum non adtingere: ſed neque experimentum de iis viribus legitimum teſtimonium præſtare; neque a ſaporibus, odoribus certe quid diſci; ſed neque a chemica analyſi, quæ naturam corporum vehementer mutet: quare neque virium a ſalibus interpretationem admittit, neque à qualitatibus galenicis. Neque doſes purgantium medicamentorum per experientiam determinari, cum varii homines ejuſdem medicamenti alias & alias doſes ferant. Equos antimonio ſaginari & porcos.

EJ. *Lezioni intorno alla natura delle moffete* Napoli 1683. 4. Cologna 1714. 8.*. Hoc opus alterius eſt ſaporis, neque perinde ſarcaſticum. Scopus LEONARDO eſt, deſcribere antra Acherontia de quibus ſuffocans vapor adſcendit, in agro Neapolitano non rara, in iis præſertim ſpecum illam celebrem Agnani lacus. Recte negat, aerem altorum montium noxium eſſe. Inquirit in cauſas noxiæ poteſtatis mephitidum. Sulfureas eſſe putat, & ſurgere de aliqua metalli aut vitrioli vena calcinata a ſalibus acetoſis corrodentibus. Se vapores mephitidis ſimiles produxiſſe, miſto antimonio, vel marcaſita, cum ſpiritu vitrioli. Occidere animalia, quod aerem de pulmone expellant.

NICOLO CRESCENZO *orazione funerale fatta in morte di* LEONARDO DE CAPOA exſtat in *Lettere iſtoriche politiche ed erudite*, *raccolte de* ANTONIO BULIFON

Napoli

Napoli 1679. 12. *Raccolta* IV. B. B. & in elogiis Arcadum illuſtrium ſcriptis a NICOLAO AMENTA editis a CRESCIMBENIO Rom. 1710. 4. B. B.

GIOS. FRANC. BORRI *chiave del gabinetto col favor delle quale ſi vedono varii lettere ſcientifiche chimiche e curioſe ed inſtruzioni politiche &c.* Colon. 1681. 4. 2 vol. BUR.

CARLO CELANO *degli avanzi della peſte* Napoli 1681. 8. 2 vol. FALC.

SEB. BARTHOLI *del ghiaccio e della coagulazione* Rom. 1681. 4. MEAD.

DCCCLXI. BELGÆ.

HEIDENTRYK OVERKAMP M. D. de Carteſii ſecta, acris ſcriptoris, amici CORNELII BONTEKOE & paris ingenii.

EJ. *reden over het leven van de Doctor* CORN. BONTEKOE Amſterd. 1685. 4. 1689. B. BUR.

EJ. *van de pokken* 1685. 8. & in operibus omnibus Germanica verſio peſſimis erroribus inquinata.

EJ. *gebouw der chirurgie of Heelkonſt* Amſtd. 1686. 8.

EJ. *medicinale chirurgicale en philoſophiſche Werken* 2. T. Amſterd. 1694. 4. & Germanice Lipſ. 1705. 4. *.

EJ. *van de natuur der fermentatien en deſſelfs effecten in't menſchelyke lighaam. 1. deel, van de nieuwe beginſelen tot de genees en heelkonſt.* Prodierat Amſterd. 1681. 4. Phyſiologia nonnullis practicis interſperſa, ut capite de ebrietate, alio de fluore albo. 2, *Tafelpraatje* de cibo, digeſtione, & variis phyſici argumenti. 3, *agter middags praatje*, de putredine, gangræna, febre, contra ſcholas. Clyſteres nullius uſus eſſe, niſi ad quosdam extremi inteſtini morbos, ut dyſenteriam, duras fæces, colicam, non ut cauſam morbi iis auxiliis tollas. 4, *Notæ in Sanctorii medicinam ſtaticam.* 5, In T. II., *chirurgia*, cujus capita pluſcula medici ſunt argumenti, cum calidis, acribus, alcalinis medicamentis. Inflammatio; curatur attenuatis humoribus per calida omnia, aromatica, camphoram, intus opio. Eryſipelas. Angina; PLATERI remedia recenſet & refutat, quod non eorum loco camphoram, theriacam, & aromaticum cataplaſma cum ſalibus volatilibus & gummi ammoniaco adhibuerat. Similí modo HILDANI curationes adgreditur, & male omnia egiſſe it oſtenſum, quod CARTESII placita non ſecutus ſit, de lue venerea, quam non inunctione, ſed præcipitato albo, cum gummi ammoniaco trito, curare ſuſcipit.

Medicina pharmaceutica oft de oogh berykende geneeskonſte met annmerkingen op verſcheyde misbruyken die ſowel in de medicine als chymie zyn voorvallende Bruſſels 1681. fol TR.

NEHEMIAS GREW, vir egregius. Ej. eſt *Muſeum Regalis ſocietatis, or a catalogue of natural and artificial rarities belonging to the R. ſociety, and preſerved at Greshams college* Lond 1681. f. *. Huc pertinent morborum veſtigia & cauſæ. Dentes ex ovariis mulierum excifi tum crines. Oſſa per ancyloſin connexa, & pumicoſa. Oſſis fragmentum & ſphæra plumbea per lotium egeſta, tum calculus enormi mole. Calculi ex animalibus, & pilæ crinitæ. Lacrymæ lapideæ cervi, & os de corde ejus animalis.

. . . GRIFFITH *a la mode phlebotomy no good faſhion* Lond. 1681. 8. OSB.

DCCCLXII. GERMANI ALIQUI.

WOLFGANG HELMHARD V. HOCHBERG, nobilis Auſtriaci, *Adeliches Land und Feldleben* Nurnberg 1681. fol. 3 vol. 1716. 3 vol. *. Stylum calamumque præſtitit FINK, qui vulgo ERASMUS FRANCISCI audit. Ampliſſimo ambitu domum ruſticam deſcribit, cum omnibus partibus, aut naturæ donis, quæ quovis modo ad villam nobilem pertinent. In Lib. II, de peſtilentia, & inde neceſſariis adverſus ejus pericula cautelis. De ſex rebus non naturalibus; de victus ratione, de longævitate. Liber III. ad rem cibariam, ſed potiſſimum diſpenſatorium domeſticum; formulæ aquarum ſtillatitiarum, balſamorum, aliorum remediorum ad varia mala demum; Deinde de morbis a capite ad calcem, deque eorum curatione, abſorbentia & alia ejuſmodi auxilia, qualia eo ævo in Germania fere ſola obtinebant. L. IV. Vinum, omphacium, vina medicata, artificia ad vinum præſervandum, reſtituendum. L. V. Hortus etiam medicus, ſ. plantarum ad medicinam uſitatarum cenſus. L. VII. de vario potu, cereviſia, cerealibus. L. VIII. morbi equorum, & eorum cura, fuſe. L. IX. Reliquorum animalium cura. L. XI. Aquæ minerales, thermæ, varia animalia unde ſumta medicamenta; cancri, eorum lapides; etiam de refocillandis, qui ſub aqua merſi fuerunt.

T. III, qui priorum eſt ſupplementum, a MARTINO ENDTER adjectum, L. 2, denuo de cura neceſſaria peſtilentium temporum, de conſervanda valetudine, avertendis & curandis morbis. L. 3, condita varia, deinde medicamenta interna, externa. L. 4, vini artificia, & vina medicata, vireſque medicæ vini. L. 5 & 6, plantæ utiles, medicatæ, edules, fructus horæi. L. 7, de cereviſiis. L. 8, de equis, eorum morbis & remediis. L. 9, ſic de ovibus & armentis. Demum coquinaria.

J. CHRISTOPH HAHNEN *Gottesband u. Geiſel oder wahrhafte Beſchreibung der meiſten denkwürdigen Peſtſeuchen und giftigen Krankheiten* Leipz. 1681. 12. TR.

DAVID KELLNER *Anweiſung ſich vor der Peſt zu præſerviren* Meiningen 1681. 8. BOECL.

J. CAR.

J. CAR. HABERSAC *relation welcher geſtalten die wieneriſche Neuſtadt mit der Peſt angeſtekt werden* Wien 1681. 8.

Ober und Nieder Schleſien Infectionsordnung Francfurt 1681. 4. HANS.

HILARII LIBERTI *regimen in den Steinbeſchwerden* Arnſtadt 1681. 8.

J. CHRISTOPH GÖTTE *Bericht von dem himmliſchen Theriak oder theriaca cæleſtis gegeben durch* N. C. V. 1681. 12.

PHILIP MAY *grundlicher Bericht ob aus der Phyſiognomie des Menſchengemüth, Geſundheit und Krankheiten können abgenommen werden neben einem conſilio von Peſtzeiten* Dreſd. 1681. 8. GUNZ.

J. CONRAD AITINGER *vollſtändiges Jagd und Waldbüchlein* Caſſel 1681. 4. De canibus & avibus.

Der Stadt Eyſenach apotheker Taxbuch 1681. 4.

Neſcio quid ſignificet titulus MS. *præcipitation des oſtindiſchen Mercuri ſamt einer compoſition Saturni aus Oſtindien, in die Europäiſchen Länder mit Bewilligung Philandri Philothei durch* J. KAYSER v. BUDA *überſezt* 1681. 12. TR.

DCCCLXIII. DISPUTATIONES.

MOS. SEIBSTIUS *de arthritide* Leid. 1681. 4. *.

A. v. WAART *de ſpina ventoſa* ib. 1681. 4. *.

C. UDEMANS *de chloroſi* ib. 1681. 4. *.

EJ. *de motus impotentia & in ſpecie de paralyſi* ib. 1681.

CASPAR DRAPER *de pleuritide* ib. 1681. 4. *.

HENRIC. SAVAGE *de arthritide* ib. 1681. 4. *.

MARTIN MOEUCH *de peſte* Utrecht 1681. 4.

J. PANCOVIUS *de lochiorum ſuppreſſione* Utrecht 1681. 4. *.

HENR. STARKE *de fluxu hepatico* Regiomont 1681. 4. *.

MARTIN RUND *de lue jam temporis multas civitates atque regiones depopulante ſcil. peſte* Erf. 1681. 8.

CASP. CRAMER *de vertigine* ib. 1681. 4. PL.

JUST. HENRIC MANGOLD *de delirio* ib. 1681. 4. *.

EJ. *de cachexia* Rinteln. 1698. 4. HE. MENZ.

Ej. *de adfectus varioloſi natura & cura* Rinteln 1699. 4. He.

Ej. *theſes medico practicæ* ib. 1709. 4. Tr.

Ej. *de tincturis alcalicis* ib. 1710. 4. Tr.

Ej. *de variolis & morbillis* ib. 1717. 4. Tr.

Ej. *de peripneumonia* ib. 1724. 4. He.

Ej. *de vero naturæ & artis principio* ib. 1730. 4. He.

Ej. *obſervationes medico practicæ* 1721. 4. *.

Joach. Felleri *progr. ad exequias* Mich. Henrici Horn Lipſ. 4. B. Bun.

Wilhelm Zesch *de termino vitæ homini divinitus præfixo* Jen. 1681. 4. *.

J. Frischmuth *de anthrace, carbunculo & aithauna* ib. 1681. 4.

Joh. Cyprianus *de præſagiis mortis* Lipſ. 1781. 4.

Andr. Hochmuth *an fuga tempore peſtis ſit licita* Witteb. 1681. 4.

J. Thile *de ſale tartari volatili coagulato* Witteb. 1681. 4. Pl.

Ej. *acidularum artificialium materia minera martis ſolaris* ib. 1682. 4. Pl.

Ej. *de actu purgatorio* ib. 1683. 4. Riv.

Ej. *de tuſſi* ib. 1685. 4. He.

Ej. *de purpura epidemica ſcorbutica* ib. 1685. 4. *. hiſtoria morbi, & malorum ex uſu ſecalis corrupti natorum.

Ej. *theologia medica de uſu & abuſu potus calidi cum herba thea* ib. 1687. 4. He.

J. Georg Laub *de ægro phthiſico* Altdorf 1681. 4. ex piloſellæ folliculo, ejuſque ſucco rubro arcanum ad eum morbum medicamentum, adfine vermiculo kermes.

Petr. Neithard *de tributo lunari feminarum intercepto in certo quodam caſu* ib. 1681. 4. He.

Ambros. Heigel *de opio* ib. 1681. 4. *.

Progr. in funere H. Conringii Helmſtätt 1681. 4.

Joh. Fried. Ortlob *de fonticulis* Francf. Viadr. 1681. 4. *.

Ej. *de ſalivatione* Lipſ. 1681. præſide M. Fries.

Ej. *de rachitide* ib. 1687. 4.

Ej.

Ej *αντιπραξις partium œconomiæ animalibus legibus minus conformis* Lipſ. 1693. 4. He.

Ej. *de dentione puerorum difficili* ib. 1694. 4. He.

Ej. *de ictero* ib. 1695. 4. He.

Ej. *de hydræ in hypochondriis nidulante origine, indole, antidoto* 1696. 4. Pl.

Ej. *de pleuritide* ib. 1696. 4. Riv. Hæn.

Ej. *de rheumatiſmo* ib. 1696. 4. Pl.

Ej. *ſcrutinium recidivarum* ib. 1696. 4. Riv.

Ej. *de veſicatoriis* ib. 1696. 4. He.

In hiſtoria partium & œconomiæ hominis ib. 1697. 4. *. aliqua paſſim pathologica intercedunt.

Ej. *de pleuritide & peripneumonia* ib. 1699. 4. Pl.

Ej. *de tono & atonia* ib. 1700. 4. Vat.

Programma Cypriani in ejus funere Lipſ. 1700. fol. B. Bur.

Dominici Beddevole *de epilepſia* Baſel 1681. 4. Pl.

Andr. Darneddeni *de ileo* Baſel 1681. 4. Pl.

J. Rud. Salmon *de claudendis ædibus peſte infectorum* Argent. 1681. 4. *.

J. David Rein *περι της γυναικεγονιας* ib. 1681. 4. Menz. ſi huc facit.

J. Braun *de gutta roſacea* ib. 1681. 4. *.

J. Balth. Feyerabend *de affectione cœliaca* ib. 1681. 4. *.

J. Casp. Eisenschmid *περι χοιραδων de ſcrofulis* ib. 1681. 4. *.

J. Gummert *de peſte* ib. 1681. 4. Pl.

Philip. Tourbier & J. *du* Mesnil *E. ſanguineis ſenſus acutiores* Pariſ. 1681.

Ægidii *le* Bel & Guy. Emmerez *E. ab animi pathematis ſanitas deterior* ib. 1681.

Car. Marteau & Mich. *de* Hodenq *Non E. carnoſi minus ingenioſi* ib. 1681.

Ant. Morand & J. Boudin *Non E. qui humidioribus veſcuntur diutius vivunt* ib. 1681.

Alb. Mich. Denyau & Mich. *de* Hodencq *Non E. ſana nutrix menſtruis obnoxia* ib. 1681.

CL. *de* FRADES & PONT. MAURIN *E. mulieri gravidæ conducit ambulatio* Pariſ. 1681.

J. CL. *de* LARBRE & GUY. ER. EMMEREZ *E. diuretica hydropis præcipua remedia* ib. 1681.

PETR. LEGIER & J. *du* MESNIL *E. hypochondriaci mollius purgandi* ib. 1681.

FRANC. SORAND & J. POISSON *E. calculus a caſeo* ib. 1681.

NIC. RAINSSANT & ROD. OREN *E. ſterilitati aquæ nitroferratæ potus?* ib. 1681.

§. DCCCLXIV. DIARIA.

In *Journal des Savans* 1681. aliqua de re medicamentoria indigenarum Virginiæ relata a JOHANNE LADERER, qui de cennio in ea regione vixerat.

Traité hiſtorique & medico phyſique touchant les enfants nouveaux nés. De alimento tenellorum. Lex a parlamento ſancita. Non videri aqua frumenti poſſe eos infantes ali, lacte vaccino utique mammæ ope artificialis hic depictæ. Redit in *Zod. med Gall.* 1681.

Duo canes nati corde extra pectus pendulo, ſterno fiſſo.

In *Zod. med. Gall.* ann. 1681. ANONYMUS de ſale ſulfuris adverſus morbos pulmonum comendatio.

ANONYMUS in puelli ſexenis poſt graves anxietates & leipothymias demum exſtincti cadavere, lien & hepar marcida atque exſiccata; pulmones partim abſcedentes partim lapideæ duritiei; in cordis baſi abſceſſus.

GAUTIER Medicus Niortenſis *Num ab animi pathematis immineat probæ valetudini detrimentum.*

CRETER Medicus Gratianopolitanus calculus totam veſicam felleam occupans poſt diarrhœam quatuordecim annorum.

CLERICUS Medicus Compendienſis puella per quinque tamen dies vitalis abſque cerebro inventa.

FERRANT medicus Lovanienſis de ſuppreſſione urinæ abſque cathetere ſublevanda, cathetere in veſica relicto.

Medicamenta aliqua.

PICHART de mola veſiculari.

ROBERDEAU de ſurditate curata oleo lini in aures infuſo.

D. DEPASSIS diabetes cum febre & ſiti intenſa, non lethalis.

EJ. morbus niger periodicus demum funeſtus.

EJ. Phthiſis uſu lactis muliebris curata.

CARRON chirurgus. Hydrops uterinus enormis, qui fluori albo ſucceſſerat, & una natæ in utero pilæ.

ID a. 1682. Femina melancholica quadraginta dierum jejunium molita periit. Pulmo purulentus; veſicula fellea ampliſſima, ventriculi nulla mentio.

§. DCCCLXV.

§. DCCCLXV. F. Slare.

Fridericus Slare.

Chemicus, vir inſignis, & propriis nixus inventis.

De calculis egit in Birchii diario a. 1681. & in omni calculo docuit alcalinam naturam eſſe.

Ej. *experiments and obſervations upon oriental and other ſtones, which prove them to be of no uſe in phyſik.* Gasgoigni *powder examined, cenſured and found imperfect. A vindication of ſugars againſt the cenſure of Willis and common prejudices* Lond. 1715. 8. *. Egregius liber. Inutilitatem lapidis Bezoar detexit qui in capræ ventriculo generatur. Experimentis factis minimum quid dare acidi liquoris & florum ſiccorum. Non fervere neque ſolvi ab acore; a ſpiritu nitri ſolo ſolvi, ſapore deſtitui, nullum habere elementum activum. Ægris exhibitum nihil in morbo mutaſſe, etiam ad viginti grana ſumtum. Æque inutiles uniones eſſe & corallia, paulo plus in lapidibus cancrorum virium eſſe. Pulverem, qui a *Gaſcoigne* nomen habet, imbellem eſſe. Porro lapidem porcinum amarum quidem eſſe, minus tamen gratum eſſe amarorem, quam abſinthii: pilis fieri abſque fibris, ut ex ventriculo potius ſecerni videatur, qui & alias pilos contineat. Ægagropilam perinde fieri pilis conglobatis; pilos vero cum periculo deglutiri.

Inde *Sacharum* non acidum eſſe neque a calce noxii quid recipere. Negat etiam aſperum eſſe, aut cauſtici quid habere. Dulcia in univerſum ſalubria eſſe; gingivas putrefactas eadem ſanare. Dentibus non nocere; fructuum horæorum maturitatem accelerare. Igne ſubjectum dare liquorem grate acidum, quem abſque noxa in ore contineas; nullum in capite mortuo ſalem eſſe. Fermentatum fundere grate dulcem ſpiritum, fere qualem panis dat. Externo uſu, ut plumbum, utile eſſe. Melli merito præferri. Exempla hominum, qui magna pondera ſacchari devoraverunt & ad longævitatem pervenerunt.

In *Phil. Tranſ.* n. 157. ſpecimen dat ſui de calculo humano operis, quod nunquam perfecit. Neque a calore calculum cogi, neque ex muco conſiſtere, qui plurimus ſit in hominum urina in quibus nunquam ullum ſymptoma calculi apparuit. Sed neque ad modum offæ Helmontianæ cogi, cum animalia, quæ a vino conſtanter abſtinent, a calculo non immunia ſint (murium exemplo). Calculos humanos leves eſſe, non multo aqua ponderoſiores, & ſolo nitri ſpiritu ſolvi. Ex fluida parte corporis & ſeri adfini conſiſtere, quæ heterogeneis particulis feta ſit. Igne ſubjectos alcalinos volatiles liquores edere. Calculi exemplum qui de deſtructo rene ſuperſit ejuſque fere figuram retineat. Calculus ramoſus enormis magnitudinis.

N. 182. Experimenta facta calculis Laverianis Bernæ accerſitis. Ab omni

acore

acore ſolvebantur, contra quam calculus veſicæ. Igne ſubjecto parciſſimum dabant alcali volatile. Nullum ferri ſignum.

N. 193. de viro ruminante quindecim minutis poſtquam cibum deglutierat, potum etiam citius in os revocabat, grato cum ſapore, cætera ſanus.

N. 229. Faſti emortuales anni 1695.

N. 351. experimenta de aquis pyrmontanis; etiam germanice recuſa 1718. 8. alias dicenda.

§. DCCCLXVI. Joh. Maria Lancisius.

Archiater pontificius, qui plurimum apud Clementem XI. gratia valuerit, vir eruditus & philanthropus, adjuvare merentes, lites componere amans. In aula, & alia inter negotia non potuit utique opera ſua perficere, & in hypotheſes, ſales & fervores Sylvianos paulo pronior fuit.

Ej. ſunt *lucubrationes de virgine quadam Callienſi, mirabili vexata ſymptomate* Rom. 1682.

Ej. *de ratione philoſophandi in arte medica in Galer. di Minerva* T. IV. & Venez. 1700.

Ej. *de mortibus ſubitaneis* L. II. Rom. 1707. 4. *. 1708. 4. quæ tertia eſt editio Livorno 1707. 4. Venet 1708. 4. Cum nuperrimis annis apoplexia plures ſubito mortales Romæ abriperet, in cauſam hujus mortalitatis inquiſivit. Reperit in victus mala ratione, intemperantia, tum in cordis & magnorum & curvorum vaſorum vitiis, ut per exempla oſtendit, ex percuſſione ad ſternum; ex ſanguine circa cerebrum effuſo; ex corticis cerebri abſceſſu polypi adfini; ex hydatide cerebri; ex vaſis cerebri ſanguine farctis; ex ſeri effuſi ubertate. Porro apoplexiæ fiunt ex adfectibus cordis; ex interno aneuryſmate. Exempla cordis mole aucti. Inde cadaverum inciſiones. Sarcomata in arteriarum magnarum valvulis, cum quibus perſiſtentem pulſus conſtantiam admireris. Cor & potiſſimum vena cava & auricula mole auctæ. Cor itidem mole auctum ſed ſiniſtra potiſſimum cavea & aorta; cor ipſum de ſede ſua delapſum. Aortæ arteriæ aneuryſma, & vena cava intra pericardium rupta. Hiſtoriæ morborum felicius cedentium. Remotiorem cauſam neque infrequentem hujus infortunii in intemperantia quærit. Præſagia futuri morbi. Neminem ſubito interire, quin prius cauſarius fuerit. Modi quibus imminens periculum avertatur, potiſſimum etiam venæ ſectione. Ingens undecim librarum de naribus hæmorrhagia impendentem apoplexiam avertit. Signa mortis perfectæ. Vox emiſſo ſanguine ſubito reddita.

Ej. *de nativis & adventitiis aeris Romani qualitatibus* Rom. 1711. 4. *. Aerem romanum ſibi relictum ſalubrem eſſe, neque inconſtantia ſua nocere, vitiari vero a paludibus pomptinis, de quibus prætervectus auſter noxios vapores in urbem ad-

advehat. Ea occaſione fuſe diſputat de ſylva urbi & his ipſis paludibus interjecta, quam domini concidere volebant. Noſter obtinuit, ut Pontifex maximus juberet conſervari.

Aquæ Romanæ potabiles & medicatæ. Experimento facto noſter pauxillum ſalis continere reperit, ſubamari, ſublixivii. Romanorum bonum eſſe habitum & vividum ingenium, & frequentem longævitatem. Morbos eſſe vel a paluſtribus effluviis vel a frigore aeris ſubito & vehementi. Timorem ſomni in aere Romano capiendi partim prudentem partim anilem eſſe, & victum intemperantem plus nocere. Tiberis inundationes malignæ. Epidemia rheumatica 1709. cum acutis febribus conjuncta poſt rigidam hyemem: medicorum hic conſilia. Morbus malignitatem contraxit, ut venæ ſectio funeſta fieret. Edicta pontificia ad repurgandam urbem, & aquas ſtagnantes removendas. Hujus epidemiæ deſcriptio ſeorſim Genuæ 1713. 12. excuſa eſt.

Ej. *raggionamento intorno all' epidemia de cavalli* Napoli 1712. recuſa cum l. *de lue bovilla* Rom. 1715. 4. *. Hæc epidemia bubulæ ſucceſſit. Duo erant morbi; alter febris acuta cum torminibus & viſceris alicujus inflammatione, valde exitialis, alter morbus frequentior ſed minus pernicioſus, anginæ de genere eſt, cum tumore gutturis. Conſilia ad utrumque morbum. In poſteriori, ut ego intelligo morbo meſocolon inflammatum; ſic lingua, & fauces, & aſpera arteria inflammata. In alio equo, ad morbum ut puto priorem, ileon & ventriculus cum meſocolo inflammatus, in aſpera arteria nihil mali.

Ej. *diſſ. hiſtorica de bovilla peſte ex Campaniæ finibus* a. 1713. *Latio importata deque præſidiis ad avertendam aeris labem & annonæ caritatem a Pontifice maximo adhibitis* Rom. 1715. 4. *. Morbus idem, quem Dalmaticus bos in Italiam attulit. Cautiones. Suadebat noſter boves ſuſpectos continuo occidere; quod utinam conſilium prævaluiſſet. Immenſæ jacturæ per tot annos in Europa factum eſſet compendium. Verum mitiora conſilia prævaluerunt, & intercluſa tantum commercia; carnibus interdictum; cadavera ſepulta. Interierunt ex genere bubulo in ſtatu eccleſiaſtico 26252. In P. III. demum de ipſo malo. Veterum monumenta. *Malis* erat veteribus. Morbi ſymptomata. Duriuſcula maſſa pabuli in omaſo. Sphacelus pulmonum, inteſtinorum; quibus noſter ſignis non multum tribuebat. Malum non eſſe a bupreſte, ſed neque a vermibus ſinuum mucoſorum. A ſolo contagio morbus naſcebatur, aque particulis ſubtilibus ad fermenti modum in ſuam naturam humores animalis convertentibus.

Ej. epiſtola al P. ANTON. BORROMEO *intorno all' epidemia de buoi* Napoli 1712. 8. Inde latina verſio hic recuſa. Linguam ulceroſam fuiſſe, acceſſiſſe anorexiam, mæſtitiam, inertiam, febrem cum calore & frigore, tremores, anhelitum difficilem, tubercula de cute efflorefcentia; pulmonem in pleriſque hydatides, aut vomicas occupaſſe. Abſtinendum a venæ ſectione, purgantibus. Specificum remedium non dari. Ad oris ulcera acida & aromatica abſque noxa adhibita fuiſſe

& decocta cum alumine & aceto. Satis autem adparet, a nullo horum remediorum ipſum LANCISIUM multum ſperaſſe.

EJ. *diſſ. de recta ſtudiorum medicorum ratione inſtituenda* Rom. 1715. 4.*. Aven. 1716. 8. quæ editio altera dicitur. Studia medico opportuna & neceſſaria: nempe fere quidquid ſciri poteſt. Matheſeos abuſus & alchemiæ. Veteres diverſos morbos eodem nomine tradidiſſe. Eximios fuiſſe medicos, qui in chirurgicis excelluerint.

EJ. *de noxiis paludum effluviis eorumque remediis* Rom. L. II. 1716. 4. 2 vol. 1717. De melioris notæ operibus. Paludum noxæ. Siccatis paludibus agro Piſana ſalubritas reddita. Et tamen Romæ & Bononiæ vicinias a febre epidemico immunes fuiſſe (ob acorem, quo utuntur, plurimum). Inſectorum in corrumpenda paludum aqua poteſtas. Lini macerationem peſtilentem eſſe. Effluvia inorganica & organica alia atque animalcula. Effluvia paludum ab auſtro & a nebulis deteriora reddi. Inſecta de paludibus adſcendentia cum cibis & cum aere reſpirato in corpus humanum recipi & nocere. Juxta paludes dormientes magis quam vigilantes lædi. GUILIELMUM RIVAM interiiſſe ex febre peſtilenti a. 1676. cum ſub arbore in agro romano ſomniculoſus conſediſſet. Febres paludoſas certe a principio de tertianarum eſſe tribu. Remedia. Siccare paludes; id ut fiat, LANCISIUS obtinuit, ut fovea inſectis plena & ſtagnante aqua intra ipſam urbem ſita terra adgeſta repleretur. Siccandæ paludis ratio: aquarum averſio. Ignis in aere corrigendo poteſtas, Sylvarum utilitas, quæ peſtilenti Auſtro opponuntur. Diſſertatio de Sylva *ciſternæ* & *ſerminetæ*, quam dominus exſcindere volebat. Noſter ſe oppoſuit, ne liberior auſtris a paludibus pomptinis ad urbem aditus aperiretur. Moderationem certe & aliquas cautelas, obtinuit. PROSPERI LAMBERTINI, qui poſtea BENEDICTUS fuit XIV. de eadem quæſtione conſilium: Interlucationem admittit. Pontifex fere in ſententiam LANCISII edixit.

Quinque epidemiæ pernicioſarum & caſtrenſium febrium, quæ diverſas pontificiæ ditionis urbes pene vaſtaverunt, una excuſæ ſunt. I. Epidemica febris *Romana* in nonnullis urbis regionibus a. 1695. ex cœnoſis foſſarum & cloacarum aquis orta. Ex fætore ſepulchrorum veſpillonum morbus. LANCISII conſilium: immiſſa aqua pura putris illa diluenda; accenſis ignibus effluvia diſſipanda. Neutrum factum. Morbus malignus venæ ſectionem non tolerabat: tertianæ erant in continuas degeneres cum vomitu etiam vermium, ſudore effuſo, mentis inde commotione, pulſu parvo, inæquali, toto malignitatis ſatellitio. In demortuis vermes, gangrænoſæ maculæ, abdominis viſcera corrupta; quando vero malum in continuitatem tranſierat, cerebrum adfectum & ſanguineum ſerum in ſulcos effuſum. Saluti fuerunt veſicatoria, cortex peruvianus, in febre non continua, & eadem præſidia, & in principio tamarindi & ſcarifatæ cucurbitulæ, & adverſus vermes non quidem mercurius dulcis funeſtas facturus dyſenterias, ſed anthelmintica. Parotides ſæpe funeſtæ, etiam per ſuppurationem pauciſſimi evadebant. Dyſenteria nonnunquam ſalutaris.

Secunda epidemia: febris caſtrenſis per aliquot annos in urbe veteri graſſans. Stagna ad cannabis macerationem effoſſa aerem corruperant, ciſternæque neglectæ. Regnarunt febres partim intermittentes, partim continuæ, peſtilentiales, alterne recru-

crudeſcentes, in ſoporoſos adfectus abeuntes. Vomitus utilis erat & acidi nitroſique ſales; diaphoretica nocebant.

Tertia Balneoregii graſſata eſt a. 1707. Cauſa ad lacunas ſtagnantium aquarum refertur. Febres erant verminoſæ non facile cuiquam in domo parcituræ, in quam irrepſerant. Maligni generis erant poſt ſeptanam erumpentibus maculis accedente dolore capitis etiam comate, nono, undecimo aut decimo quarto die plerumque funeſtæ. Levabantur pauci papulis uberioribus, ſudoribus, larga narium hæmorrhagia. LANCISIUS valetudinarium inſtrui curavit, vomitum, veſicatoria, corticem peruvianum ſuaſit. De eo morbo JOS. MARIÆ FLASCI relatio. In cerebro ſanguis congeſtus viſus. In cerebro macula glanduloſa viſa. Demum obtinuit noſter, ut hyeme lacunæ exhaurirentur, & futuræ civium ſaluti proſpiceretur.

Quarta Piſaurenſis a. 1708. epidemia a fluvii adluvionibus & immunditie publica atque ſtagnantibus aquis. Olim parum ſanum aerem duces Urbinenſes correxerant. De morbo ad LANCISIUM retulit HORATIUS BARTHOLOMÆUS TRAVERSARIUS. Intermittebant aliquæ, remittebant aliæ febres, aliæ erant continuæ, omnibus anxietas, vomitus fellei, pulſus humilis, lipothymia, pene aphonia; in progreſſu mali convulſiones, petechiæ lividæ, parotides. Non tamen valde ferales fuerunt; inferior pars urbis ſola morbum ſenſit. LANCISIUS, ſi ſopor adeſſet, venam jugularem ſuadebat incidere. Parotides & diarrhœæ periculo plenæ erant, tum ſudores colliquativi. Aqua in canalem reſtituta epidemia deferbuit, cortex peruvianus ſaluti fuit.

Quinta epidemia Ferentini & in vicinia graſſata eſt a. 1709. Lacunæ pernicioſæ erant in vicinia, & ſordes lini maceratio augebat. Fontes ſulfurei in lacunam confluentes paſſim aquæ ſtagnationem efficiebant. De hac febre ANTONIUS COCCHI Romam ad LANCISIUM retulit. Malignæ erant, periodice recuredeſcebant, tertianæ typum imitabantur. Facies icterica. Vomitus verminoſus, cardialgia, ſyncope, lingua nigra, arida, vigiliæ, ſopor, parotides in gangrænam degeneres, ſæpiſſime lethales. LANCISIUS corticem chinæ chinæ commendavit oleo MATHIOLI irroratum, enemata acida, cardiaca, veſicantia. Mercurialia noxia. Pluviæ morbum fugaverunt, deinde cloacæ purgatæ, ſordes in fluvium evacuatæ; lini & cannabis maceratio proſcripta.

In Epiſtola *de Plinianæ villæ ruderibus* Rom. 1714. f.*. de cauſis agit, ob quas Tiberis iter impeditum fuerit.

Collectionem operum LANCISII eo ſuperſtite Romæ prodiiſſe legi, annum non reſcivi. Succeſſit editio *operum, quæ hactenus prodierunt omnium*, quæ collegit PETRUS ASSALTUS Genev. 1718. 4.*. Continentur præter priora hoc volumine octo diſſertationes aliæ, quorum quinta, practici argumenti eſt *de triplici inteſtinorum polypo* quæ a. 1710. prodierat cum opere VALISNERI *de vermium generatione in corpore humano.* Feminam tuſculanam ejecto verme lato febre fuiſſe levatam. Noſter non vermem fuiſſe opinatur, cum nihil haberet organici, ſed ſuccum omnino concretum.

Multo plura opera præterea poſt mortem ſecuta ſunt. Primum *de motu*

cordis & aneuryſmatibus Rom. 1728. fol. *. ſplendide ſed multo auctius Rom. 1745. 4. *. excuſum etiam eſt Leid. 1743. 4. Neapoli 1738. 4. In priori editione de aneuryſmatibus brevius agebatur, plenius in altera. Neque facile plenius de morbo parum perſpecto opus exſtabit. Primum veri aneuryſmatis diſcrimen & ſpurii, quod eſt ecchymoſis ex vulnerata vel rupta arteria. Inde de aneuryſmate vero, ut ex contuſione oriatur. Hujus mali exempla. Ab ictu in dorſum accepto aneuryſma, quod pro apoſtemate habitum inciſum continuo ægrum exſtinxit. Aliud ab ictu lapidis, Aorta dilatata & ab ea dirupta mors. Iterum aliud exemplum aneuryſmatis in ſede dextra arcus aortæ foramine pertuſi. Aneuryſma hereditarium. Aliud poſt levem contuſionem in aorta thoracica natum rupto folliculo funeſtum. Ab humorum vitio deducit aneuryſma carotidis. Aliud in aorta a ſuppreſſa ſcabie coſtis exeſis cœptum, & ſubito ut ſolent, funeſtum. Aliud in aorta abdominali in homine venereis malis obnoxio, iterum ruptum. In ſimili ægro aneuryſma renalis arteriæ. Item ſubclaviæ in alio pene ſimili homine aneuryſma. Argenti vivi uſum poſſe ad aneuryſmata producenda conferre. Nunc aneuryſma ſpurium, quo quidem priorum pleraque referri potuerunt. In cœliaca arteria hypochondrium frequenter aneuryſmata alere. Ut a compreſſione diuturna arteriæ polypoſa natura ſubnaſcatur; ut aneuryſma ſpurium a vi cunei ſimili impacti ſanguinis, ut a convulſione, ut putat, arteriæ. Exempla ejuſmodi ſpurii aneuryſmatis ſanati in arteria cœliaca inque aorta inferiori. De cauſa dilatati cordis & exempla ſuper diaphragma prolapſi; totum in hydropem degenerans. Iterum eo mole aucto gangræna a pedibus adſlumbos adſcendens. Aliud exemplum cordis mole aucti in hypochondriaco. Cordis dilatatio ab impulſu ſanguinis, ab animi affectibus, a violento motu, a ſanguine acri. Iterum alia cum coſtis eroſis & parte aortæ in oſſeam duritiem verſa. Ab aortæ magna dilatatione hydrops. Cum cordis aneuryſmate arterias fere anguſtiores conjungi. Cur polypoſus ſanguis dilatatas arterias replevit.

Ej. *epiſtola de mola in ovario reperta & mola veſiculari apud* VALISNERIUM oper. Vol. II.

Metallothecam MERCATI edidit idem 1718. fol.

In editione Veneta 1739. fol. *. eadem quæ in editione Veneta redeunt cum vita viri. Præfatus eſt EUSEBIUS SGUARIUS.

Romæ. a. 1745. 4. *. prodiit *collectio* in qua ll. *de motu cordis & aneuryſmatibus* & *epiſtolæ de gangliis & de vena azyga.* Eodem anno Romæ 4. prodiit *Diſſertationum variarum ſylloge.* In hac editione reperiuntur alia. *Forma & methodus deſcribendi morbi hiſtoriam.* Ex E. N. C. Cent. III. append.

Duæ epiſtolæ ad PHIL. DE TURRE in *Giorn. de litter.* T. XXXIII. *Lettera ſopra il difetto d'occuli d'una faniulla* ib. Adnotationes in hiſtoriam morbi Cardinalis COLUMNÆ.

LAURENTII

Anno 1745. 4. 2. Vol. prodierunt M. MALPIGHII & J. MAXIM. MALPIGHII conſiliorum medicorum & diſſertationum nonnullarum editio noviſſima cum 59. manuſcriptis ineditis LANCISII ex noſocomio S. SPIRITUS in Saxia repetitis.

Conſilia etiam italice Rom. 1761. T. I.

Poſthuma eundem reliquiſſe Giornale dell' ultima infermità d'INNOCENZO XI.

Proluſum ad HIPPOCRATIS prognoſtica.

Proluſum de medicina HIPPOCRATICA.

De febribus.

De urinis.

Conſiliorum volumina italice ſcripta X. latine III.

Vitam dedit FABRONIUS & in *Giorn. de Letter.* PETRUS ASSALTUS recuſam in E. N. C. *Cent.* X. *Append.*

Bibliotheca Lanciſiana ſ. hiſtoria dedicationis bibliothecæ quam A. 1714. noſodochio S. SPIRITUS dedicaverat, authore CHRISTOPHORO CARSUGHI, qui orationem de recto uſu bibliothecæ addidit. Rom. 1718. 4.

§. DCCCLXVIII. GOD. BIDLOO. J. MUYS.

Profeſſor Leidenſis, anatomicus & chirurgus.

EJ. *variæ poſitiones anatomico-medicæ* Leid. 1682. 4.

EJ. *oratio in funere* PAULI HERMANN. ib. 1795. 4.

EJ. *Brief over de dieren, die man in't lever der Schaapen vind.* Delft 1692. 4. ſ. *de vermibus in hepate ovillo detectis* Leid. 1698. 4. Deſcriptio & icon ad microſcopium parata. Animalculum os habet, oculos, quod mireris, cum in hepate vivens nihil viderit unquam, cor, inteſtina. Vivit in bile tamquam in ſuo elemento.

EJ. *Verhaal der Ziekte van* K. WILHELM Leid. 1702. 8. germanice *Bericht von der letzten Krankheit und Tode* WILHELM III. *König von Gr. Britt.* Leipz. 1703. 8.

EJ. *exercitationum anatomico-chirurgicarum decades duæ* Leid. 1708. 8. *Secunda* eſt de hydatidibus. In abdomine feminæ hydatis in qua quadraginta aquæ libræ. Tumor aquoſus ab aure ad ſcapulam protenſus, ex quo inciſo hydatides proſilierunt quo ſinus integre conferbuit. Hydatides per anum excretæ. Placenta hydatidibus compoſita. Exerc. III. de phlyctæna. *Quinta* de amuletis & curatione morborum myſtica & fraudulenta; de viribus imaginationis. Amuleta tamen admittit quæ ſomnum inferant.

In Decade II. n. VII. a vulnere naſi perpetuus aquæ de naribus fluxus cum convulſionibus. Spina bifida liquorem plorans, ſphacelata, funeſta. Vertebræ colli dehiſcentes. De amauroſi.

Ej. *Opera omnia anatomico-chirurgica* Leid. 1715. 4. continent priora; nempe *exercitationes & diſp. de vermibus ovillis*; deinde *diſp.* Christiani a Steenvelt *de ulcere verminoſo.* Ulcus de quo multa carioſa oſſicula prodierunt & in quo vermes abundarent perexigui muſcæ partus carnivoræ.

Vertit Cokburne *de morbis navigatorum* Lond. 1701. 8.

Joh. Muys *praxis medico chirurgica rationalis cum decadibus quatuor obſervationum* Leid. 1682. 8. melius forte 1684. 12. demum *duodecim decades* Amſterd. 1695. 4. & in verſione gallica *Nouvelles obſervations de chirurgie ſuivant l'opinion des modernes,* germanice etiam verſa. Medica varia intercedunt Theoria in qua acidum dominatur, omnium febrium cauſa, quas adeo omnes alcali expugnat. Caſus hemiplegiæ ſanatæ. Sphacelus a febricula in ſene. Felis a fumo ſulfuris ex templo exſtinguitur. Tendo crepitans. Umbilicus hydropicus ruptus funeſto eventu. Epilepſiæ exemplum ſingularis in puero. Spaſmus muſculorum temporalium, cum febris paroxyſmo conjunctus Femina, quæ mammas exſugendo victum qnærebat, lue venerea infecta, plurimas Arnhemii mulieres infecit. Hydrops ovarii. Lumbrici ex fiſtula abdominis. Spina bifida tertio menſe feralis. Singultus pervicax. Hepatis abſceſſus ſanatus.

Ej. *Podalirius redivivus* Lond. 1686. 12. chirurgici argumenti.

Danielis *Phyſica hippocratica recentiorum commentis illuſtrata* Francof. 1682. 12.

§. DCCCLXVIII. Varii.

Julii Malvicini Veneti Sanctorii diſcipuli & adfinis *utiles collectiones medico phyſicæ ad medicinæ inſcios prolatæ* Venet. 1682. 4. Loci excerpti ſcriptorum ad varios ex arte medica titulos. Item ad morbos, ad materiam medicam. Multa ex Galeno. Aliqua tamen habet propria. Vir ſanguinem vomebat ob vulnera ventriculi & deorſum egerebat, ſanguine miſſo, cibo levi ſubadſtringente & extus ſpiritu vini cum thure & myrrha ſanatus. Feles rabie correptas vidit. Fonticulo in ſutura coronali epilepſia ſublata. Narcoticis in phrenitide non utendum, ne malum in lethargum confirmetur. Diarrhœa antiqua ſanata diureticis. Ulcus œſophagi adſtringentibus ſanatum.

Guilielmus Musgrave per experimenta etiam anatomica celebris viri *de arthritide anomala* ſ. *interna.* Exon. 1707. 8.

Ej. *de arthritide ſymptomatica.* Genev 1736. 4. Tr.

Sola prior diſſ. coram eſt; dignum omnino opus. Ex arthritidis repulſa aut

aut non rite per artus expurgata materia oriundos morbos perſequitur, cujuſque exemplum dat & curationem. Ea auxilia fere in univerſum ſunt emeticum deinde purgans medicamentum, tum calida, aromatica, theriaca, vina fortiora, chalybs & una ad articulos quo morbum vult decumbere, acria emplaſtra & ipſæ cantharides. Eventus bonos maloſque per exempla demonſtrat. Anomalam, nempe internam ad ſedem compulſam arthritidem ſenibus potiſſimum infeſtam eſſe. Poſt vomitum laudanum exhibet. Ita primum arthritidem ad primas vias converſam expugnat. Repulſa fuerat, in exemplis, a balneo frigido, ab ira, ab aere frigido. In colica arthritica poſt vomitum motum alvum ducit. Colicæ vero davonicæ non meminit, etſi mediis in Davoniis medicinam fecit. Diarrhœa dolorem quidem aufert & minus malos habet eventus, calida tamen dat, adſtringentia & hypnotica, ita in vomitu aut alvo movenda hic cautior eſt. Dyſenteria arthritica perinde poſcit morbi ad exteriora revocationem. Sed etiam inteſtina ab arthritide abſceſſibus iiſque grandibus tentari vidit, nempe circa anum ſubortis abſceſſibus, quos aperire ſit neceſſe. Inteſtinum ab arthritide adfectum per aloetica in gangrænam verſum eſt. Porro melancholia arthritica, quæ poſcit ſeorſum purgantia & deorſum. Syncope revocato ad exteriora malo ſuperatur. Calculum cum arthritide alternis ſe excepiſſe vidit. Aſthma hic frequens. In plethoricis venam ſecat, primas vias affectas purgantibus evacuat. Funeſtum fuit hic opium. Aſthma cum hydrope ex arthritide. Sic catarrhus, tuſſis, peripneumonia; hæc venæſectionem, clyſterem, purgationem alvi deſiderat. Phtiſis arthritica in principio pariter ſanguinis miſſionem poſcit & purgantia. Angina arthritica ſanata revocato artuum dolore. Cephalalgia & vertigo; illa ſæpe intolerabilis, hæc apoplexiam minans: in utrovis caſu ſanguinem mittit, alvum ducit, etiam repetito, ſic morbus in articulos revocatur. Vertigo arthritica cum ſeveriori victu funeſta fuit. Apoplexia arthritica; ſequi etiam opii abuſum. Sanguinis largior hic miſſio, & purgatio, & acria emplaſtra, & maſticatoria, ſinapiſmi. Ab opio ſomnus 36. horarum tum delirium. Paralyſis arthritica funeſta cum cynico ſpaſmo. A colica bilioſa (nonne devonienſi) arthritis deinde paralyſis, aphonia, convulſiones, ophtalmia, odontalgia, eryſipelas &c.

EJ. *Diſſ. de Dea ſalute, in qua illius ſymbola, templa, ſtatuæ, nummi, inſcriptiones exhibentur, illuſtrantur* Oxon. 1716. 4. B. BUN.

EJ. *de arthritide ſymptomatica, in collectione genevenſi* 1736. 4.

Similis priori, pariter bonus labor. Anomalam dicit arthritidem, quæ de partibus extremis ad interiora repreſſa fuit: eam arthritidem omne fere genus morborum excitare oſtendit per exempla, quibus curationem ſubjungit & eventum. Malum apud Devonios frequens eſſe (plumbi culpam nullam facit). In univerſum ſalus in retractione arthritidis ad partes externas corporis per venæſectionem purgantia, calida, cephalica, emplaſtra acria. Ventriculum & inteſtina frequentiſſime adfligere, ſenes etiam magis eos præſertim, qui poſt libe-

ram vivendi rationem nunc ſobrietatem ſequuntur. Hoc in malo continuo per os & alvum purgat; vomitum movet thea viridi, carduo benedicto, oxymelle ſcillitico, addito vitriolo albo. Poſt emeticum theriacam dat cum vino luſitanico: altero die alvum ducit, nauſeam compeſcit laudano. Zingiber utile, huc etiam chalybs, carminativa. Emplaſtrum ſtomacho impoſitum cardiacum. Ad prophylaxin aquæ ferratæ. Exempla. Acria emplaſtra pedibus impoſita iterato malum a ventriculo abſtraxerunt, etiam poſt unam pluresve recidivas. Si in inteſtina morbus decumbit, auxilia fere eadem ſunt. Podagra, cui paralyſis ſucceſſit, aqua bathonienſi ſanata. Diarrhœa arthritica, quæ nempe ut reliqua mala repercuſſæ ſupervenit arthritidi eſt ubi ſalutaris fuerit, alias acribus emplaſtris ad inteſtina ſe revocari paſſa eſt, aliquando ægrum occidit. Dyſenteria arthritica. Bonum ſæpe decoctum album & gelatina amyli, ſed etiam in abſceſſum abiit inque mortem. Exempla & lethalis & ſanati; circa anum ſe offerre ſolet & citiſſime maturari cum inſigni fætore. Melancholia arthritica, pertinax iſta & diuturna. Felix eventus a ſternutatorio medicamento moſchum recipiente. Syncope, in iſta vero cardiaca calida optima, malumque revulſo ad exteriora dolore ſublatum. Calculus; hic balſamum peruvianum laudat. Vertigo, calculus, arthritis alternatim ſe excipientes. Aſthma humidum diutius toleratur, ſiccum citius nocet; in eo ſpiritum cornu cervi dat & alia volatilia. In ejuſmodi aſthmate funeſtum opium. Aſthma arthriticum cum variis malis, etiam cum maculis quaſi varioloſis. Aſthmati ab arthritide per frigus repercuſſa tinctura ſulfuris. Tuſſis, ſenioribus potius moleſta; etiam catarrhi arthritici & hæmoptoe. Peripneumonia venæſectionem poſcit. Longo ex malo ſi pulmo debilis fuerit, ſetacea, hydragoga. Tabes in adoleſcentibus infrequentius fert calida, malum extrorſum pellentia, per exempla. Angina arthritica etiam cum febre vehemente. Sanguinem detrahit, alvum ducit; inde abſceſſus in faucibus, maxillis. Angina per redeuntem paroxyſmum ſublata. Cephalalgia, vertigo, eam etiam apoplexia ſequitur; venam hic ſecat, alvum ducit, ita in artus revocat: huc etiam phœnigmi: funeſta hic victus ratio nimis tenuis. Apoplexia, ad quam venæſectio, etiam purgatio, phœnigmi, epiſpaſtica, raphanus ruſticanus. Ab opio ſomnus profundus, acribus diſcuſſus. Paralyſis, hemiplegia ſanata epiſpaſticis. Solere arthritidem in paralyſim degenerare, forte ſaturninam. Aphonia. Morſus canis, utique non rabidi, paralyſis inde & ſtupiditas ſublatæ erumpente paroxyſmo arthritico. Convulſiones, ophtalmia, achores, hi frequentes etiam a parentibus arthriticis hereditario jure nati, epiphora, odontalgia.

Idem in *Phil. Tranſ.* n. 240. experimentum fecit occluſa in cane aſpera arteria. Perinde pectus agitavit, ſternum antrorſum pepulit. In pulmone ſanguis collectus tum in dextris caveis cordis & venis cavis, ſiniſtra auricula pene inanis & ventriculus.

Id. *ib.* aquam calidam in pectus canis injecit magna copia, ſupra tres libras. Multum videri minui & injecta aqua evanuit.

n. 242. Paralyſis periodica & aphonia. Videri veram eſſe hyſtericam.

n. 258. In angina bronchotomen commendat, male nuper neglectam prodente felici eventu, teſtimonio

PROSPER MANDOSIUS nobilis Romanus Eques D. STEPHANI Bibliotheca Romana ſ. romanorum ſcriptorum Centuriæ. Vol. I. Rom. 1682. 4. Vol. II. 1692. 4. B. Bun. * Alium ad finem ſcriptus liber, medicos tamen etiam hactenus attigit.

EJ. Θέατρον in quo maximorum Pontificum archiatros ſpectandos exhibet. Rom. 1696. 4. *. Ab ipſo NICOLAO I. & anno 858. incipit, cujus archiater URSUS fuerat, deinde cuique Pontifici ſuos ſubjicit, quibus uſus ſit, medicos ad INNOCENTIUM uſque XII. Vitam habet medicorum, ſæpe epitaphia. Operum certe nonnullorum titulos & annos minime certe inutili aut ingrato labore.

M. M. M. *felix puerpera ſive obſervationes medicæ circa regimen puerperarum & infantum recens natorum ad* DRELINCOURTIUM Lond. 1682. 12. 1684. 12. GUNZ.

DEMOPHILI *vitæ curatio ex pythagoreis ejuſdemque ſententiæ pythagoricæ cum verſione & ſcholiis* L. HOLSTEIN Stokh. 1682. 8. gr. lat. Quid ſit ignoro.

MATTHIÆ DOMINGO i RAMOIN Profeſſor Valentinus.

EJ. *Quæſtiuncula in qua examinatur pulvis de Quarango vulgo Caſcarilla in curatione tertianæ & quartanæ* Valencia 1682. 4.

EJ. *Breve defenſione de una receta ſacada a luz por la juſtitia i jurados de la villa de Vineras de ſu medico ordinario* D. JOSEPH LOPEZ ibid. 1684. 4.

EJ. *diſp. de variolis & morbillis cum quæſtione appendice de peſte* ib. 1685. C. de V.

MELCHIOR BRAGA *tirocinii pharmaceutici examen in tres libros diſtinctum* Panormia 1682. 12. MONGIT.

VINCENTIUS GARCIA SALAS *unica quæſtiuncula in qua examinatur pulvis de Quarango vulgo Caſcarilla in curatione tertianæ & quartanæ* Valentia 1684. 4.

ANTONII RUATI *epiſtolium interrogatorium in medicam epiſtolam* DREPANI 1682. 4. MONGIT.

FELIX JULIAN RODRIGUEZ *praxis medica in gratiam tironum ſcripta in tres lib. digeſta, totius humani corporis affectus percurrens* Valencia 1677. 8.

JOH. LANII *Academia Pariſienſis illuſtrata* Paris 1682. 2. Vol. CARR.

GEORGII ROGERS *Oratio anniverſaria* HARVEIANA Lond. 1682. 4.

MICH. FRID. LOCHNER medicus Norimbergenſis vir doctus.

EJ. *diſſ. de nymphomania.* Hiſt. medica Altdorf. 1684. 4.

EJ. *memoria* J. MICHAELIS FEHR 1690. 4.

EJ. *Mungos animalculum & radix* Nurnberg 1715. 4 *. Efficacia medica animalis, tum lapidem de Goa, quem radix mungos ingreditur.

EJ. *Diſſ. de novis & exoticis Theæ & Caffeæ ſuccedaneis, Chenopodio ambroſioide, herba de Palos de Paraguay aliiſque.*

In E. N. C. *Dec. II. ann.* V. *obſ.* 97. oſſa ſtrepentia.

Obſ. 220. Incubus moleſtiſſimus in mortem terminatus.

Ann. IX. *obſ.* 219. cum ſpiritibus chemicis acidis femina obeſitatem ſuperare vellet, in funeſtum hydropem incidit.

Cent. VI. *obſ.* 96. de febre urticata *Neſſelſucht*, ejuſque mali antiquitatibus. Uriginem videri VEGETII.

Cent. VIII. *obſ.* 1. Phtiriaſis cordis morbus veteribus dictus. Addit ſuam de corde a vermibus rubicundis intra ſiniſtrum ventriculum nidulantibus eroſo (niſi forte fuerunt vermes a muſcis depoſiti)

Obſ. 3. Puellæ, cum non poſſent venereæ prurigini reſiſtere & obſequi dedignarentur, ſe in puteum præcipites dederunt. Ova mire fuiſſe diſtincta in ovariis.

Obſ. 159. de vermibus cum lotio prodeuntibus.

In LL. inter botanica citatis paſſim etiam de vermibus medicatis teſtimonia intercedunt. In L. *de pareira brava* refert de vermiculis millepedum ſimilibus, minoribus tamen, qui cum urina cum titillatione expulſi fuerunt.

GUSTAV. PHILIPP. MORE *Trauerrede bey ſeiner Beerdigung* Nürnberg 1720. 4.

§. DCCCLXIX. VARII.

JOHANNES (ſolebat ſcribere JANUS) ABRAHAMUS A GEHEMA eques, Polonus, Staroſtæ filius, medicus carteſianus accerrimus, BONTEKOI amicus, oſor miſſionis ſanguinis, purgationis, clyſterum.

EJ. *chirurgiſcher Obſervationen* Decas I. & II. Hamburg 1682. 12. 1686. 12. germanice Francf. 1698. 12.

EJ. *diatribe de febribus, in qua complures auctor recentiorum detegit errores.* Haag. 1683. 8.

EJ.

Ej. *de morbo vulgo dicto plica polonica* Hamburg 1683. 12. Haag. 1683. 8. belgice Dordrecht 1683. 8. vertente D. Hoogstr. Contagioſum eſſe. In inguine etiam viſum & in animalibus.

Ej. *eroberte Gicht durch die chineſiſchen Waffen der Moxa* Hamburg 1682. 12. 1683. 12. Busschof. 11. puto libellos.

Ej. *Wettſtreit des chineſiſchen Thees mit dem warmen Waſſer* Berlin 1686. B. Thom.

Ej. *wohlverſehener Feldmedicus begreiffend die Misbräuche, ſo in Anſtellung der Feldmedicorum und Feldſcheerer und Einrichtung der Feldkiſten vorgegangen, ſamt einem Project wie ſolches alles remediert werden kan* Hamburg 1684. 12. Baſil. 1691.

Ej. *Decas obſervationum medicarum* Brem. 1686. 12. *. Caſſel 1688. 12. Non inficetus utique libellus. Ventriculi exulceratio ſanata uſu cucumerum. Corpus glanduloſum per anum excretum. Bontekoe ſingultum magna inſpiratione, ſternutationem digito frictis gingivis tollebat. Hydrops deſperatus moxa ſanatus, alii hydropes curati; & dyſenteria opio; phtiſica inſpiratis odoribus ſanata; vermes expulſi tinctura opii. Vana] aliqua omitto.

Ej. *de arcanis antipodagricis oder Geheimn. wider das Podagra* 1686. 4.

Ej. *edler Theetrank oder Hülfmittel zum geſunden und langen leben* Bremen 1686. 8.

Ej. *wohl eingerichtete Feldapotheke* ib. 1688. 12.

Ej. *Officierer Feldapotheke* ib. 1688. 8.

Ej. *Diætetica rationalis auf feſten principiis wohlgegründete Lebensordnung* Brem. 1688. 12. cum notis J. Andr. Schlegel Lipſ. 1696. 12. 1712. 12. belgice Haag 1690. 8. *. Panem ſecalinum inter omnes ſaluberrimum eſſe: tum ſequi triticeum. De aqua vitæ. Nihil thea præſtantius. Reliquæ res non naturales.

Ej. *grauſame mediciniſche Mordmittel aderlaſſen, purgiren, ſchrepfen, clyſtieren, juleppen und Herzſtärkungen* Brem. 1688. 8. Lehm. 1689. 8. Lipſ. 1714. 12. belgice Haag 1690. 8. Nullam plethoram dari; cacochymiam non tolli venæſectione; ſanguinem, qui vitioſus ſit, balſamis male exhauriri.

Ej. *Thee curirt aber verurſacht nicht die Waſſerſucht* Berlin 1688. 8. *Sendſchreiben an* Dankelmann.

Ej. *gefährliche und geſtrafte Obſtluſt* Stettin 1689. 12.

Ej. *beſte Zeitvertrieb* Brem. 1689. 8. Tr.

Ej. *ſorgfältige und gewiſſenhafte Saügamme* Brem. 1689. 8.

Ej.

Ej. *reformirter Apotheker* Brem. 1688. 12. 1689. 12. Lipſ. 1714. 12.

Ej. *wie die Apothek zu reformiren, und nach rationali medendi methodo einzurichten.* belgice Haag 1690. 8. *. Quo tempore quæque claſſis herbarum, florum &c. colligatur. Spiritus plantarum, olea, balſama. Medicamenta ſimplicia inutilia, quæ præſtet rejicere, ut mandibulas lucii, excrementa canina, tum cautiones variæ. Piſtilla ne ſint metallica. Pulveres in ligneis cyſtulis conſerventur.

Ej. *vertheidigter reformirter Apotheker wider* NINORIG. SCHAD GEHEMIUM Freiſtatt 1690. 8.

Ej. *abgenöthigte Antwort, oder der erſte Stein aus* GEHEMA *Schleuder geworfen wider* M. F. GEUDER Francf. 1689. 8.

Ej. *diætetica nova ad ſanitatem & vitam* Stettin 1690. 12.

Ej. *qualificirter Leibmedicus* ib. 1690. 12.

Ej. *der kranke Soldat, daſs er hinführo beſſer conſervirt und curirt werden möge, ſamt Information für die Feldſcheerer* ib. 1699. 8.

Ej. *Apologie oder Vertheydigung wider ſeine Läſterer, inſonderheit* NINORIGUM SCHAD GEHEMIUM Francf. 1691. 8.

Ej. *Dreyſſig Aphoriſmi oder Geſundheitsregeln als ein ſicherer Wegweiſer zu einer beſtändigen Geſundheit und langem Leben, zum andern mal mit Vorrede und Anmerkungen zum Druk verfertigt von* J. A. SCHLEGEL ib. 1696. 8.

Ej. *ob es rathſam ſey in hizigen Fiebern ſpirituoſe volatiſche Medicamenten zu gebrauchen, und ob dadurch die Hitze bey den Patienten könne vermehrt werden* Ulm 1705. 4. TR.

Ej. *zwey und zwanzig jährige Fiebercur ohne aderlaſſen, purgiren* Berlin 1712. 4.

Ej. *richtiger und ſicherer Wegweiſer zur beſtändigen Geſundheit und einem langem Leben* Glükſtatt 1736. 4.

CORNELIUS STALPAART VAN DER WIEL medicus hagienſis.

Ej. *hondert zeldzaame Aanmerkingen ſoo in de genees als heel en snykonſt* Amſterdam 1682. 8. *.

Ej. *twee hondert ſeldzaame Aanmerkingen* s'Gravenhaag 1686. 8. Latine *Centuria prior* Leid. 1687. 8. 1727. 8. *. gallice Paris 1758. 12. 12. vol. vertente PLANQUE. Centuriæ poſterioris pars prior ib. eod. ann. Centum enim & quinquaginta non plures obſervationes prodierunt.

Bonæ notæ liber. Ad quamque ſuam adnotationem aliorum ſcriptorum parallela exempla congeſſit. Ecce ſpecimina. Ex pavore disjunctæ ſuturæ, Calculus

lus glandulæ pinealis. Poſt gravem capitis ictum multum aquæ de aure manantis. Convulſio alterius lateris ſuperata caſtoreo. Sanguis de palpebris. Clyſteres nutritii. A frigido potu perpetua raucitas. Lapilli per tuſſim rejecti. Sanati qui fœtidiſſimum pus rejecerant. Pus pleuriticum & de pectoris abſceſſu, per alvum emiſſum & cum lotio. Polypus cordis valvulis venoſis validus. A fungis comeſtis tres juvenes poſt vomitus perpetuos exſtincti. A colocynthide dyſenteria, convulſio. Qui incuria pharmacopolæ opii grana triginta ſumſerat, ei vomitu moto alvoque ducta ſalus reddita. Sed alio in exemplo ab opii pilula mors. Mortes ab Oenanthe ſucco viroſo. Servatus mucilaginoſis infans, qui aquam fortem biberat. Hepatis abſceſſus; per eum expulſus calculus. Pus hepaticum ſponte per pulmones rejectum. Lien medio in pure natans. Iſchuria 16. dierum ſanata, cum poſt vomitus urinoſos calculus prodiiſſet. Mola carnea celluloſa a menſibus amiſſis.

In *Centuria poſteriori.* Ulcus eroſerat ventriculum, diaphragma, hepar, pus per alvum egeſtum. In femina cachectica alvus pertinaciter conſtipata, demum deglutitio impedita, nullo tamen obſtaculo, ſola ergo, ut videtur, paralyſi. Hydrops 95. ℔. aquæ in celluloſa tela circumjecta peritonæo. Fetus ventralis. Hernia aquoſa medullæ ſpinalis. Pili & oſſeum fragmentum in ovario, in rene calculi. Lac in urina. Secundarum intra 20. diem variolarum exemplum. Cutis ſenſu & calore deſtituta & ſquamoſa. Ulcus cordis ipſius.

Cum *Centuria* I. recuſa eſt in latina editione *diſſ. inauguralis de unicornu* aucta phyſici magis argumenti.

Dionysius van der Sterre medicus Anglus.

Ej. *Verhandeling der genees en heelkondige practyk der medicyne ſteünende op t'ondervinding van verſchiedne Aanmerkinge* Amſt. 1687. 8. *. germanice 1710. 8. Tr. Pauciores adnotationes morborum internorum ſunt. Scopus viri fuiſſe videtur, ut vincat, ſe prudenter & feliciter morbos ſanaſſe, non ita alios medicos, ſuoque arcano mira præſtitiſſe. Hic exempla. Vermes de auribus poſt magnos dolores, & per os egeſti & per aures. Gula obſtructa liberata inſtillato ſpiritu de cornu cervi. A viridi æris ſumto motus vomitus & abſceſſus pleuriticus per ſecretionem repurgatus. Male iracundiam bili tribui. Mors ex duritate cartilaginea œſophagum impediente. Puris in ulceribus noxia acrimonia. Feminæ clauditas ſublata. Purgantibus & ſpiritu cornu cervi paralyſis ſanata. In lumbis abſceſſus, cujus pus etiam per pulmones rejectum fuit, ſanatus.

Pieter Bernagie *Brief aan* C. Bontekoe Amſterd. 1682. 8. & cum iſte reſpondiſſet

Antwoord op de Brief van C. Bontekoe ib. 1682. 8.

Contra doctrinam Cornelii de febribus, de Thea &c.

Amſterdammer Apothek ib. 1682. 12. Hansen.

§. DCCCLXX. Galli.

Joh. Devaux polygraphus, chirurgus pariſinus, vir neque ingenio deſtitutus neque eloquentia.

Ej. *le médecin de ſoi-même ou l'art de ſe conſerver la ſanté par inſtinct* Leid. 1682. 12. ſec. edit. Leid. 1689. 12. *. à la Haye 1699. 12 Pl. 1709 12. & Paris 1692. 12. cum aliis libellis; germanice Frankenhauſen 1721. 8. italice vertente Fr. N. Chiari Venet. 1743.

Malam cauſam ingenioſe orat. Hominem inſtinctu ferri ad ea ſumenda, quæ cuique malo conveniant. Simplices morbos eſſe, auxilia ſimplicia. Duas eſſe cauſas morborum abundantiam humorum & corruptionem. Illam venæſectione curari & abſtinentia. Hujus cauſam eſſe in fæcibus, quæ in colo retentæ putridis vaporibus ſanguinem inficiant. Curari ſæpe, & certo præveniri clyſteribus & blandis medicamentis alvum laxantibus. Denique quemque mortalem optime percipere, quæ ſibi deſint, optime mederi. Satyrica multa in medicos. Ut ruſtici & alii homines indoctiores curaverint ægrotos, in quibus medici fruſtra laboraſſent.

Ej. *Art de faire les rapports en chirurgie*, *par* M. D. *Prévot de la Comp.* Paris 1727. 12. maj. *. & 1743. 12. maj. *.

Prior editio utique ad chirurgos magis eorumque de vulneribus relationes ſpectat. Antiquitates Collegii chirurgorum a Stephano Pasquer pro ſpuriis habitas vindicare conatur. Caput de lue venerea ad practicam medicinam pertinet: ſigna autem indagat, per quæ ea lue adfecti deteguntur. Sic lepra, peſtis, variolæ, morbilli, tinea, ſcrophulæ, venena. Ventriculus a veneno inflammatus & eroſus. In alio cadavere oſtenſum malum veneni culpam eſſe: hypercatharſeos veſtigia, morbus demoniacus, quem tamen ad medicos remittit. Porro ſigna virginitatis, graviditatis, abortus, partus prægreſſi, ſterilitatis, impotentiæ. Contra congreſſum. Submerſorum, ſtrangulatorum ex inſcriptione funis, ſpuma oris, linguæ nigridine ſigna. Teſtimonia morbi excuſantis, debilioris judicii. Jejunii noxæ. Demum edicta aliqua regia. Edictum a. 1692. quo medici & chirurgi in oppidis & civitatibus regiis conſtituuntur, qui ſoli legaliter referant.

Nova editio a. 1743. multum aucta eſt a S. F. Morando etiam ex l. Gendryi. Caſus novi additi & nuperiores. De ſcorbuti ſignis. Qui impotentiæ reus factus erat, ſanus repertus, & femina deflorata, rejecta ideo accuſatio. Leges pro exemtionibus & relationibus ſolos nominat medicos eam legem Morandus mallet evadere. Lepræ horrendum exemplum: ob ulcerum malignorum numerum pes alter amputatus & oculus deſtructus. Ut nutrix infantem, hic aliam nutricem infecerit; cauſa mali detecta, cum ſecunda nutrix ſolis in mammis mali ſigna haberet.

Ej.

Ej. eſt *lettre à M. ſur le huitieme extrait du journal des Savans* 1726. Contra Andrium.

Idem multos libros gallice vertit G. Harris *malad. des enfans* 1730. 12. Cockburne *de gonorrhœa* Paris 1730. 12.

Jacobum Vercellonum, Ant. Deidier *de lue venerea*, Freind *Emmenologiam* Paris 1730. 12.

Gladbachium *nouv. pratique de la medecine* 1704. 12. Allenium, Boerhavium de viribus medicamentorum Paris 1730. 12.

Idem Car. Musitani *Traité de la maladie venerienne* vertit & edidit Trivulti 1711. 12. Pariſ. 1733. 2 vol. adjecitque proprias adnotationes, quas laudat P. Astrucius.

Joh. Bernier in *Hiſtoire de Blois* Paris 1682. 4. multa ad hiſtoriam medicinæ. Olim pene omnes principum medicos fuiſſe clericos. Ludovicus Burgensis Francisci I. medicus prudente reſponſo Carolo V. dato regis ſui libertatis auctor fuit. Morbi endemii; morbus gangrænoſus a ſecale corniculato ortus.

Ej. *Eſſais de médecine où il eſt traité de la médecine & des médecins* Paris 1689. 4. & *ſupplement au l. des eſſais de médecine avec des corrections & deux lettres* Paris 1691. & nova editio cum titulo: *Hiſtoire chronologique de la médecine & des médecins* 1695. 4. *. 1714. 4. Ordinem ne requiras. In P. I. operis ſeries eſt medicorum antiquorum & chronologica græcorum, latinorum, arabum, ſed ordine temporum corruptiſſimo. Ita Dioscoridem botanicum Phacata facit & Cleopatræ medicum. Catalogus medicorum, quorum Galenus mentionem facit, admiſtis non bene maxime ſpuriis Galeni libris. Artem cæterum defendit contra ſatyras jocantium & contra De Vaux in l. médecin de ſoimême. P. II. De medicorum officiis & vitiis multa cum ſatyra. In agyrtas Galliæ in Talbotum etiam potiſſimum. Pro medicorum ſæpe a chirurgis dignitate imminuta. P. III. Inde de vario potu, de medicamentis purgantibus, caſſia, ſenna, manna, de ſicera ſ. potu pomario vino; de cereviſia; de vino, vini ſpiritu, medicamentis cardiacis. Pro corticis peruviani ſalubritate. Denique cosmetica & de fucis. Potuiſſem utique utiliter hunc librum in meo opere conſuluiſſe, ſi tunc quidem ad manus fuiſſet.

Idem auctor eſt Antibailleti. Marchand.

Ej. *lettre touchant quelques matieres hiſtoriques de la médecine & des médecins* Paris .... 4. Falc.

Tr. de la tranſpiration des humeurs, qui ſont les cauſes des maladies, ou la methode de guerir les maladies ſans le triſte ſecours de la frequente ſaignée Paris 1682. 12. *.

Auctor Louis Cuzac medicaſter. Omnium fere morborum curationem refert ad medicamenta alvum ducentia, frictionem cum ſpiritu vini factam, & paucas venæſectiones. Pro ſuo fermento numeroſas ex toto morborum catalogo curationes tanquam teſtes producit. Male fere utique etiam in hydrope venam ſecari.

Ej. *reflexions ſur la theorie & la pratique d'*Hippocrate *& de* Galien, *avec la methode de guerir les malades par les voyes de la tranſpiration & de l'evacuation* Paris 1693. 12. 2e. edition. Bur.

Desse *de la veritable connoiſſance des fievres continues.* Paris 1682. 12. 1691. 12.

Michel de St. Martin *moyens faciles & approuvés, dont* M. de Lorme *premier médecin de trois Rois s'eſt ſervi pour vivre près de cent ans.* Caen 1682. 12. Bur.

Traité des fievres, où l'autheur decouvre l'erreur des médecins anciens & modernes tant en leur theorie que dans leur pratique Utrecht 1782. 8. Bur.

Jean la Fontaine *poeme ſur le quinquina* Paris 1682. Scriptum, cum ipſe eo remedio febre liberatus fuiſſet.

Isaac Bullart *Academie dés Sciences & des beaux arts, contenant les vies & les eloges hiſtoriques des hommes illuſtres* Paris 1682. fol. 2. vol.

Lamy *diſſert. ſur l'antimoine* Paris 1682. 12. 1687. 12. Falc. Heriss.

Moyens faciles pour vivre près de cent ans Caen 1682. 12.

l'Ecole parfaite des officiers de bouche Paris 1682. 12.

François Tolet *Traité de la lithotomie* Paris 1682. 12. Caput de iſchuria & alia medica continet.

§. DCCCLXXI. Hispani et Itali.

Louis Aldarete y Soto *la verdad acriſolada con letras divinas y humanos, Padres i doctores de la Igleſia, reſpondiendo al auto del Porthomedicato, que prohibe la medicina univerſal, i el papel del D.* Juan Guerrero *que entitula ſol de la medicina* Valenciæ 1682. 4. C. de V.

Luis Amigo y Beltran *apologia en defenſa de la medicina ſubſtantial y univerſal del aqua de la vida en que ſe hace examen de los papeles que en orden a ella ſe han publicado por* D. Luis Aldirete *y el* D. Juan Guerrero 1682. 4. C. de V.

Petrus de Godoy *Ej. eſt diſcurſo jocoſo ſcritto ſobre la nueva invencion del aqua*

aqua de la vida Valencia 1682. 4. Ad eum diſcurſum Madrit eodem anno *riſpueſta* prodiit.

GEORGIO CALAFATTI Catanenſis medicus Panormitanus. *Trattato ſopra la peſte* Venet. 1682. 4.

Catalogo d'un congreſſo medico ove ſon deſcritti i nomi degli autori e là materia de loro trattati Rom. 1682. a. 10. Mart. 1681. ad 8. Jun. 1682. CINELLI.

§. DCCCLXXII. ANGLI.

GUIL. PETTY Machinarum variarum inventor, politici calculi amans & patriæ gloriæ exornandæ computatis civibus & æditibus, varia in eum ſenſum ſcripta edidit.

Eſſay concerning the multiplication of mankind and the growth of the city of London Lond. 1682. 8. 1686. 8. *. Magnæ fuiſſe urbis regiæ incrementa ab anno 1665; mortes enim fuiſſe non plures 7000, partus 10000 in annum. Ut mortales numerum ſuum auxerint rapide olim inde ſenſim lentius. Cives facit 672000.

Obſervations on the Dublin bills of mortality of 1681 London 1683. 12. & *further conſiderations upon the Dublin bills of mortality* Lond. 1686. 12. *. quæ dicitur eſſe ſecunda editio. Hæc etiam princeps civitas Hiberniæ incrementa cepit. Cives eſſe 68000. Partus ſe habuiſſe ad mortes ut 5 ad 8. Anni ſalubres, inſalubres. Morbi, qui cives abripuerunt.

EJ. *Eſſay on political arithmetiks concerning the people, houſings, hoſpitals of London and Paris* Lond. 1687. 12. *. Ex numero morientium Londinum plures cives habere. In noſodochio Hoteldieu quotannis mori fere 5631; ex 20491 & ex 28635 ad 8387 adeoque unum in quatuor & fere $\frac{1}{3}$. In optimo noſodochiorum Pariſinorum charitate perire tamen ex 3118 ægris 412 ſive $\frac{1}{7}$. At Londini in omnium peſſimo vix $\frac{1}{8}$. Plurimam adeo mortalitatem Noſodochii l'Hoteldieu malæ curationi tribui deberi. Peſtem fere quartam partem civium in Anglia occidiſſe.

EJ. *obſervations on the cities of London and Rome* Lond. 1687. 12. *.

EJ. *five eſſays in political arithmetiks* ib. 1687. 12. 1751. 8. Numerus civium Pariſinorum, Londinenſium, Romanorum, Rothomagi, aliarum inſignium civitatum, demum univerſarum provinciarum fœderatarum Belgii. Hic numerum morientium in noſodochiis Pariſinis facit $\frac{40}{110}$ & vix vigeſimam Londini. Incolas Londinenſes omnes facit 696000.

EJ. *ſeveral eſſays on political arithmetiks* 1699. poſthumum opus. Sed video meliorem titulum: *Diſcourſe concerning the conſtantly advance of lands, people,*

 buildings,

buildings, husbandry, manufactures, commerce Lond. 1699. quo libro incrementa urbis porro oſtendit.

SAMUEL HAWORTH *the true method of curing conſumtions wherein the vulgar method is diſcoverd to be uſeleſs and pernicious; a new method by ſafe purging and effectual remedies; the original and immediate cauſe of this distemper explained; ſome remarkable obſervations on perſons totaly cured by the ſame method related. particulary the caſe of o Bryen* Lond. 1682. 12. BEUGHAM.

EJ. *deſcription of the duettes bargain* London 1683. 8.

MANLOVE *letters to a ſick friend* Lond. 1682. 8. Si huc facit.

THOMAS TRYON *treatiſe on cleanlineſs in meats and drinks.* Lond. 1682. 4.

EJ. *new art of brewing and preparing all ſorts of liquor* Lond. 1691.

EJ. *a good houſe wiſe made a doctor teaching how to prevent and to cure moſt diſeaſes incident to mankind by diet and kitſchen phyſiks* Lond. 1682. 8.

EJ. *way to health long life and happineſs* ib. 1694. 8.

EJ. *wiſdoms doctrine or aphoriſmes and rules for preſerving the health of the body and the peace of the mind* ib. 1696. 8.

WILLIAM RABISCHA *the whole body of cookery* ib. 1682. 8.

§. DCCCLXXIII. GERMANI.

HIRONYMI STLAPRITZ *kleine Reis- und Hausapothek, darinnen zu finden, viele herrliche neu elaborirte Eſſentien mit welchen in kleiner Doſi mit wenigen Tropfen viele gefährliche Krankheiten ganz ſicher von männiglich ſelbſt können curirt werden —— herrliche Curation und Præſervation wider die Peſtſeuche* Altona 1682. 8. MOELLER.

CHRISTOPH THIEMEN *Haus- Feld- Arzuey- Koch und Wunderbuch* Nurnberg 1682.

In ANTONII NOVERINI *chirurgia curioſa* Rotenburg 1682. fol. aliqua huc faciunt.

BERNH. HERLIN *conſilium ſanitatis und Anhang vom Mißbrauch der wahren Phyſiognomie* Coburg 1682. 8. TR.

G. HOLSTEIN *Bedenken von der Peſt, hitzigen Fiebern und der Ruhr* . . . . 1682. 4.

Neue Heilung der Fieber vermittelſt der Kinkina oder Fieberrinde 1682. 12. GUNZ.

In

In Bayern wohlbewährte und approbirte Mittel für die jetz graſſirende Viehſeuche 1682. 4.

TH. CHRIST. RUY *Anleitung wie man ſich bey graſſirenden Seuchen verhalten ſoll* Schmalkalden 1682. 4.

§. DCCCLXXIV. DISPUTATIONES.

GEORG MELCH. WIDEMANN *de phtiſi* Leid. 1682. 4. *.

CAROLUS BELIUS *de hydrope aſcite* ib. 1682. 4. *.

. . . . BENIER *de phrenitide* ib. 1682. 4. *.

F. BECMANN *de nephritide* ib. 1682. 4. *.

J. JOACHIM LA GRUE *de aſcite* ib. 1682. 4. *.

EJ. *korte Reden over de nuttykeit en noodzaakelykheed der ſalivatie in't geneezen der gevaarlykſte Venusziekten en van verſcheide zwaare kwaalen; en twee geneesmiddelen, t'eerſte tot zwaare pletteringenen wonden, inſonderheit des Hoofts, en t'andre tegens het podagra* Amſterdam 1711. 8. Contemnit non viſum ASTRUC, qui putat agyrtæ eſſe.

ISAAC GABAY HENRIQUEZ *de aſthmate* ib. 1682. 4.

J. WILMERDINGH *de cardialgia* ib. 1682. 4. *.

J. ROTARIUS *de cephalalgia calida* Leid. 1682. 4. *.

JAC. V. DER MEULEN *de inflammatione* ib. 1682. 4. *.

JOSUA PAZMEZ *de medicamentorum ſudoriferorum natura, operatione & uſu* ib. 1682. 4. *.

FELTRUS DE VRIES *de peſte* ib 1782. 4. *.

THOMAS AYLWIN *de nephritide* ib. 1682. 4. *.

CHRISTIAN BOHEMUS *de appetitu ciborum læſo* ib. 1682. 4. *.

J. DOUW *de apoplexia* ib. 1982. 4. *.

ZACHARIAS MOSER *de natura contagii ejuſque affectibus* Urecht 1682. 4. *.

GEORG DIETER. SCHULZE *de dyſenteria* ib. 1682. 4. *.

ABRAHAM GAUBER *de febribus continuis acutis* ib. 1682. 4. PL.

GEOR. QUINKARD *de ſterilitate mulierum* ib. 1682. 4. *.

J. FRID. JANI *de martialium operandi modo* ib. 1682. 4. PL.

ROBERT S. CLAIR *de phtiſi* ib. 1682. 4. *.

JUL. NIC. DIET. HEITMULLER præſ. OL. BORRICHIO *de hæmorrhagia* Hafn. 1682. 4. *.

J. ANDR. SCHMIDT Prof. helmſtadienſis.

EJ. de ANAXAGORA *ejusque phyſiologia* Jen. 1688. 4.

EJ. *de curatione morborum per alvum ſecretam* ib. 1695. 4.

EJ. *pentas diſſertationum* I. *Theologia* HIPPOCRATIS. II. *Sophiſmata philautiæ.* III. *Regula diætetica.* IV. *Curatio morborum per oleum ſanctum.* V. *Templa* DEMETRII *argentea* Jen.

EJ. *de menſtruo fluxu ejuſque ſuppreſſione* Helmſt. 1722. 4.

Epiſt. ap. SCHELHAMERUM.

Programma in ejus funere ib. 1728. 4.

CASP. CRAMER *de inundatione microſcoſmi* Erfurd 1682. 4. *.

JOACH. LUDW. KOERBER *de contagiis malignis* ib. 1682. 4. RIV.

JOACH. KOLB *de ægro ſyncope laborante* ib. 1682. 4. *.

J. HENR. GLASER *de chloroſi* ib. 1682. 4. RIV.

J. CASPAR WIDMEKKER *de inflammatione* ib. 1682. 4.

J. CHRIST. MENZEL *de venenis* Frankf. Viad. 1682. 4.

J. J. VOLHARDT *de ſuffocatione uterina* Gieſſ. 1682. 4. HUN.

J. BERNH. CRAMER *de ægro pleuritide laborante* Altdorf 1682. 4. PL.

J. LUDW. RHIEM *de ebore foſſili* ib. 1682. 4.

Memoria poſthuma HERMANNI CONRING ib. 1682. 4.

GEORG NIC. STOCK *de temperantia medicorum* ib. 1682. 4. BURKIT.

SAMUEL STEURLIN *de morbis ex craſi ſanguinis alterata oriundis* ib. 1682. 4. BURK.

J. JAC. RITTER *de arthritide* Baſel 1682. 4. PL.

J. CHRIST. ARTOPOEUS *de poculis abortivis* Argent. 1682. 4. BOEH.

ERN. GOTTFR. HEYSE *arenæ Apollinares monſpelienſes.* Monſpel. 1682.

EJ. *de medico religioſo* Gedan 1688. 4. PL.

PET. POURRET & PONT. MAURIN *Non E. venæſectio jugulat in apoplexia* Paris 1682.

ANT.

Ant. de Caen & Fr. Maillard *E. tam variæ morborum quam ægrotorum ſunt facies* Pariſ. 1682.

Car. de Laval & Mich. de Hodencq *E. omnes febres a flatibus* ib. 1682.

Denis Dodart & J. Boudin *E. cancro hydrargyrus* ib. 1682.

Abr. Thevart & J. du Mesnil *Non E. recens nati nutricum mammis carere poſſunt* ib. 1682.

Nic. Lienard & J. Poisson *Non E. cometæ mortes & morbos portendunt* ib. 1682.

Frid. Douté & Fr. Maillard *E. metu quam audacia medicus felicior* ib. 1682.

Dionys Puylon & J. Mich. Garbe *E. innuptæ ævi brevioris* ib. 1682.

§. DCCCLXXV. Diaria.

Slare apud Birch IV. p. 147. calculus renalis prægrandis ex muliere, nunquam, dum vixit, hujus mali conſcia, atque alio morbo exſtincta.

Carte p. 164. aſelli vomitu & per alvum ejecti. Redit in Hookii Philoſoph. Exper.

De agno extra uterum relatio.

D. Waller de tæniæ, ut putatur, capite uncis armato, quibus ad inteſtinum ſe firmat.

In *Journal des Savans* 1682. n. 10. de homine Anglo, qui clavos, nummos, cotes, plumbi fragmenta vomitu rejecerit.

N. 25. ex depravato appetitu, cum puella limaces, erucas, araneas clam devoraret, diræ convulſiones cum omnium ſenſuum plenaria abolitione ſubinde recurrentes.

In eodem n. 28. de morbo boum, cancro linguæ.

Quatuor primi menſes *Zodiaci medico gallici* ſunt *Abbé de la* Roque; reliqua Bonnetus compleyit.

D. Marquisius in *Zod. med. gall.* 1682.

Epilepſia per apoplexiam feralis; ſanguis in cerebri ventriculos effuſus.

Caron in puellæ poſt diuturnam & ſpontaneam ciborum abſtinentiam exſtinctæ, hepar ampliſſimum; in veſicula ſummopere turgeſcente bilis citri colore; pulmo dexter totus purulentus; ventriculus magnitudine, quæ vix magnitudinem ventriculi recens nati infantis æquaret.

Rivalier Medicus Nemauſenſis fetus per particulas & per vulvam & per umbilici abſceſſum decedens, & anonymi ſimilis caſus decedentis per umbilicum fetus.

Hamel quartana ſanata calida pota indeque moto vomitu.

Cum facies varioloſa althæa fuiſſet inuncta mors a puſtulis retropreſſis.

Jaques Massard medicus Gratianopolitanus de lue venerea.

In ejus mali curatione medicum inutilem eſſe; vires ab alimentis inſtaurari purgantia nocere.

Ej. *divers traités des panacées ou remedes univerſels & ſur les abus de la médecine ordinaire avec une traduction* d'Hippocrate *ſur l'ancienne médecine & des avis de* v. Helmont *ſur la compoſition des remedes* 2. editio. Amſterd. 1686. 12. *. Chemiſta ex acerrimis invehitur in venæſectionem, clyſteres & medicamenta purgantia; pro ſudoriferis, pro panacea antimonii & auri tinctura. Omnia per fermenta explicat. Hippocratem de panacea dixiſſe. Contra refrigerantia, quæ tranſpirationem ſufflaminant.

Ej. *Suites du traité des panacées contenant* 7. *diſſertations* 1. *de la nature des fermens & de leur maniere d'agir*; 2. *de la nature des maladies*; 3. *des fievres*; 4. *de l'hydropiſie*; 5. *de la pleureſie*; 6. *des playes*; 7. *des maladies vénériennes.* Habet etiam Burette editionem *Traité des panacées* Grenoble 1679—1680. 12. 2. tomes. Amſterdam 1687. 4. *. Curationes quas in variis morbis per ſua arcana perpetravit, calidiſſima omnia. In pleuritico ſanguis ibicis, & ſola auri tinctura abſque venæſectione cum gravi lapſu caput adflictum fuiſſet. Ill. virum hydropicum ſanavit &c.

Anonymus, forte ipſe Bonnetus febris intermittens erronea cum enormi & perpetuo ſudore funeſta.

Febris tertiana ſponte oborto bilis vomitu ſublata.

Tertiana febris, puto cortice, ſuppreſſa, inde funeſtus ſopor.

Sol fervidus funeſto eventu hominem tertiana correptum humique procumbentem feriens.

Rheumatiſmo cum peripneumonia conjuncto pleuritis ſucceſſit, funeſto eventu.

Ulceribus tibiæ clauſis faucium ulcus funeſtum ſucceſſit.

Quartanæ tertius paroxyſmus feralis.

A variolis ſphacelus funeſtus linguæ & genarum.

In alia puella inde claudicatio.

Et iterum in alia caries, exeſa ligamenta, brachiorum ancyloſis.

Acidis cum confectione de hyacintho febris maligna curata.

Feliciſſime

Feliciſſime dati corticis peruviani exemplum.

In febre petechiali ſalutaris hæmorrhagia.

Lumbrico excluſo febris & convulſionum quies.

In febre petechiali ſanguis, de gingivis effluxit.

In febre maligna verminoſa utiliter vinum datum.

Menſe Martio & Aprili adnotationes ex BOURDELOTI conferentiis excerptæ.

M. Junio incerti auctoris de *morbis pectoris tractatus*. Aſthma varium, pleuritis; ab ea tuſſim abeſſe poſſe. Plerumque cum peripneumonia pleuritidem conjungi. Sanguinis de vena emiſſi incerta phænomena. In peripneumonia omnibus irritis emeticum. Empyema. Pectoris hydrops hydragogis tentandus, nam paracenteſin fere infauſte ſuccedere. Laudanum convenire & cinchonam. Phtiſis; lacte utendi ratio.

De acido & alcali.

Lites pharmacopœas inter & chirurgos Lugdunenſes de finibus utriuſque artis; ſ. de auxiliis, quæ in morbis cuique eorum præſtare liceat.

Hoc anno prodiit primum volumen *Actorum eruditorum*, diarii nempe recenſionum librorum novorum, quod MENKENII pater, filius & nepos ediderunt, & nunc a nepotibus editur. Præter librorum cenſus interveniunt paſſim aliquæ adnotationes propriæ BOHNII, RIVINI, aliorum. Hoc anno ETMULLERUS crinonum dedit icones, microſcopio auctas, informis animalis, ut vix pro animale haberes. Duo autem animalculorum genera ſunt. Crinones longiſſime caudati & ſirones quorum ex altero extremo arcuato cylindrus inter quatuor hamos prodit.

Quæ diſſertationes paſſim in *Actis eruditorum* prodierunt, eæ prodierunt Venet. 1740. ad 1746. 4. 4. vol. cum titulo: *Actorum eruditorum ſynopſis i. e. opuſcula omnia actis eruditorum Lipſienſibus inſerta, quæ ad univerſam matheſin, phyſicam, medicinam, anatomiam, chirurgiam & philologiam pertinent, &c.*

§. DCCCLXXVI.

EPHEMERIDES MEDICOPHYSICÆ GERMAN. ACAD. NATUR. CURIOS.

Decas ſecunda a. 1682. primum in ordinem rediit, Tomuſque I. rediit.

SYLVESTRIS SAMUEL ANHORN AB HARTWISS helvetus.

Obſ. 39. puella tabida ex morbo convulſivo. Ejecti per emeticum lumbrici,

brici deinde ſerpentes vivi. In ventriculo emortuæ repertæ plumæ fila. Cerebri cortex quaſi gelatina obductus. In glandula pituitaria oſſicula.

Ej. *Diſſ. inauguralis eſt de febre tertiana ſimplici præſide* Fr. Christiano Winkler Heidelberg. 1679. 4. Scheuchz. quæ præſidis fuerit.

Ann. VI. *obſ.* 34. vomitus ciborum & bilis; tabes; in ſacco materies nigricans & abſceſſus varii; meſenterium conſumtum, glandulæ induratæ, bilis iners, in ea calculi.

Dec. II. *ann.* X. *obſ.* 19. plica Francofurti ſubnata, ſponte delapſa, inde dyſenteria, deinde enorme ſteatoma imæ cervicis inciſum, ſed cancroſum felici tamen eventu.

Dec. III. *ann.* I. *obſ.* 86. infanti vomendi conatus, icterus univerſi corporis facile ſanatus educto meconio.

Obſ. 87. a mœrore menſes ſuppreſſi, icterus facile ſanatus cichoraceis.

Obſ. 88. menſes per vulnuſcula ſcapularum ſcarifando inflicta manantes.

Obſ. 89. icterus, alvus clauſa cum pertinaci vomitu, data miſtura Riverii & aqua menthæ vomitus coercitus; deinde alvo non ſine magna moleſtia per pilulas cochias aperta, ſalutaris diarrhœa.

Obſ. 90. vomitu per antimoniale medicamentum moto, ſanguis ipſe rejectus eſt, & vomitus nimius perſtitit. Data iterum Riverii miſtura, ſed rediit vomitus ipſius fœtidiſſimi ſtercoris. Alvo iiſdem cochiis pilulis mota ſucceſſit felix diarrhœa.

Ann. III. *obſ.* 88. horrendæ convulſiones, catalepſis, longus morbus fuſe deſcriptus tandem lacteo victu ſanatus. Subjunctæ pluſculæ hiſtoriæ convulſionum.

Ann. IV. *obſ.* 73. morboſus puer, ſanguinem vomere conſuetus, tandem in cadavere, poſt pus cum lotio redditum & cum fæcibus, hepar ſcirrhoſum, ductus bilarii pure pleni. Ren alter ſolo quaſi ſebo membrana velato fiebat. Ureteri ſimile pus caſeoſum in duobus ſacculis adpenſum.

Obſ. 101. dyſenteria epidemica minime maligna. Noſter opio feliciter uſus eſt cum catechu &c.

Ann. V. VI. *app.* conſtitutio epidemica S. Gallenſis.

Ann. VII. VIII. *obſ.* 133. frequens abortus venæſectione & variis fruſtra factis, tandem ultimo tamen lecto laneo pro plumeo ſubſtituto, cibo leviſſimo, quiete, clyſteribus lacteis denique reſtituta.

J. Petrus Albrecht practicus Hildeſienſis.

Dec.

Dec. II. *ann.* I. *obſ.* 77. poſt iſchuriam ejectus lumbricus.

Obſ. 78. hydropicæ cutis in hypochondriis hians aquam dimiſit.

Obſ. 80. clyſtere ſubdito de ano excretæ hydatides.

Obſ. 82. aqua limpida, dulcis, lochiorum loco effluens.

Obſ. 83. renum abſceſſus, pus per urinam cum carunculis expurgatus.

Ej. *Flekſiebercur* Hildesheim 1686. 4.

Ann. VI. *obſ.* 10. poſt acerbiſſimam cephalalgiam phrenitis, lethargus, demum per nares pus cerebri ſimile expulſum funeſto eventu.

Obſ. 11. colon inteſtinum enormiter flatu diſtentum, hydropem ſimulans, ſphacelatum, ſic lien.

Obſ. 12. in febre verminoſa, exitiali, enormis numerus ſternutationum.

Obſ. 16. arthritis levata allio in lacte cocto.

Obſ. 17. cor vehementiſſime palpitans, facile tamen carminativo medicamento levatum, ut morbus in inteſtinum migrare videretur.

Obſ. 18. melancholicus pro dæmoniaco habitus ſapa antimoniali ſanatus.

Ann. VIII. *obſ.* 165. quæ femina pro hydropica habita fuerat iridis & ſambuci ſucco ſumto feliciter peperit. Plura exempla feminarum gravidarum, quæ validis draſticis ſumtis tamen fetus maturos pepererunt. Neque gravidas febre maligna laborantes ſemper abortiri, ſic neque in dyſenteria, neque a repetita etiam octies venæſectione.

Obſ. 168. abſona hiſtoria febris malignæ ſpiritus vini potu curata.

Ann. IX. *obſ.* 78. cum in febre tertiana impatienter æger pedes in frigidam demerſiſſet, in malignam febrem cum paralyſi incidit & ægre ſervari potuit.

Obſ. 79. hæmorrhagia uteri peſſario compreſſa.

Obſ. 81. & ſanata gutta ſerena per puerperium ſubnatum.

Obſ. 82. diuturnus oris amaror, anorexia, vomitus. Dato oleo amygdalarum prodierunt tria porro fruſta fætidiſſimo muco obducta, malumque ceſſit.

Obſ. 84. arenulæ in ſudore.

Obſ. 86. chylus per oculos manans & in puella & in femina.

Obſ. 87. malo conſilio lardum faciei varioloſæ impoſitum; ſigna quidem morbi in cute nulla, ſed febris ardentiſſima cum ſumma ſpirandi difficultate, ut vix morti eriperetur, formæ nimium ſtudioſa.

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 201. erucæ nigræ poſt magnos dolores a tartari emetici uſu vomitu rejectæ, bono eventu.

Obſ. 203. urinæ diuturna difficultas, cum maxima aſcaridum ubertate, a quibus excretis levamen, ſed etiam tænia laborabat idem.

Obſ. 204. faſcini, ut putat, exempla.

Obſ. 205. ab eſu vetuſtarum radicum paſtinacæ, ut putat, deliria, emetico expugnata.

Ann. III. *obſ.* 124. puella poſt anxietates præcordiorum & veneni ſuſpicionem febriciens, periit, per univerſum corpus epidermis undique detrahi potuit.

Obſ. 125. variolæ pure turgidæ ſubito in veſiculas pruriginoſas aqua plenas mutatæ, abſque tamen malo.

Obſ. 126. ſed etiam variolæ calido regimine in anthraces mutatæ, cum univerſi corporis ſphacelo.

Obſ. 127. pro clyſteribus febrifugis.

Obſ. 128. in ægro poſt convulſiones ſerpens bicubitalis repertus, & lacerta multipes.

Obſ. 129. proſtratus & calcibus mulctatus inteſtini partem per anum amiſit, ut tamen convaleſceret.

Ann. V. VI. *obſ.* 20. decocto cyani uberius ſumto ſanata hydropica.

Obſ. 21. moleſtiſſimus fluor albus cum hæmorrhagia uteri alternatim affligens. Ob maximos dolores æger opii gr. 26. in dies ſumebat abſque noxa & demum gr. 66. Alvus tamen inde pertinaciter conſtipata.

Obſ. 22. datis laudani granis octo ſopor, deinde appetitus diminutus torpor, febris lenta, tumor hypochondrii dextri cum obtuſo dolore ſigna abſceſſus in hepate maturi. Cum inciſus pus funderet, lentiſſime demum convaluit.

Obſ. 24. in nocte nuptiali hæmoptyſis porro cum infeſtaret, ut enormem ſanguinis vim funderet; id malum æger 40. integris annis tulit.

Obſ. 25. virgo venæſectioni adſueta ea intermiſſa in hæmoptyſin incidit, ſanguine ex vaſis palati prodeunte.

Obſ. 26. a podagra repercuſſa pulmonis exulceratio. Idem caſu pota aqua forti ſanatus eſt, ſed atrox arthriticus dolor ſucceſſit.

Obſ. 27. in puerpera ex campanarum ſono convulſiones.

Obſ. 28. cæcitas & epilepſia ex terrore ſanatæ.

J. GEOR-

J. Georgius Ernst.

Obſ. 99. cum multa hæmorrhagia vermis ſanguine turgidus de naribus excuſſus.

J. Laurentius Lusius.

Obſ. 98. emetico medicamento ejecti aſelli fere ſexaginta & ſanitas reſtituta.

Philippus Marcius Morel.

Obſ. 120. convulſiones per univerſum corpus pro dæmoniacis habitæ: perforatum demum inteſtinum & lumbrici atque alvi fæces in cavum abdominis elapſi.

Benedicti Hermann.

Obſ. 124. epilepſia, longiſſimis paroxyornis. Emetico medicamento ejecti ſcarabæi, quales in roſis circumvolitant.

Dec. II. *ann.* III. *obſ.* 67. febris quotidiana expugnata tartaro emetico, etiam ſi vomitum non cieret nec alvum.

Ann. IV. *obſ.* 89. convulſiones octimeſtris puellæ lethales, ortæ, ut credit noſter, quod ſquama in vertice butyro inungerentur.

Obſ. 90. dolores vagi artuum tremorque diſſipati impoſitis foliis ruſticani raphani.

Ann. V. *obſ.* 30. raphano ruſticano abdomini impoſito pleuritis ſublata.

Obſ. 216. tartaro emetico motus vomitus hæmorrhoides ſuppreſſit.

Theodoricus a Marwiz.

Obſ. 133. in corde capreoli magnus calculus.

Christoph Seliger.

Obſ. 136. cum gonorrhœa nodi oſſium numeroſi ſanati mercurio, therebinthina, lignorum decocto.

Obſ. 137. vomitus ab ingurgitatis myrtillis ſuppreſſus funeſto eventu.

Obſ. 138. fomentatio facta decocto hyoſciami, inde epilepſia tamen ſanata.

Obſ. 139. mors ex cucurbita comeſta cum cita putredine.

Obſ. 140. ſub muſculis abdominis copioſi pili abraſi cum calce ſubacti cranium cum dentibus pro veneficio.

Gregorius Hilling.

Obſ. 160. unguis monſtroſæ molis.

Obſ. 161. calculi ex puero cum lotio excreti.

J. Cor-

J. Cornelius Hoenn.

Obſ. 176. a ſomno ſub dio capto acerbiſſimi dolores ſub diaphragmate funeſti. Corpus continuo computruit & intumuit, ut paſſim cutis creparet.

Variorum ad adnotationes hujus diarii adnotationes & ſimiles caſus.

In *appendice* privilegia academiæ naturæ curioſorum impertita; variaque ſcripta ad hiſtoriam academiæ & protectoris munus a Raymundo de Montecuculi ſuſceptum.

Jacobi Weiz archiatri Gothani de peſte & maligna febre meditationes. Laudat lixivia, ſulfur cum bezoardicis pulveribus fuſum aut cum lixiviis miſtum, tincturam tartari antimoniatam alia alcalina medicamenta.

§. DCCCLXXVII. Fridericus Hofmann Friderici fil.

Clauſtaliæ Hercyniæ natus, vir chemiæ pharmaceuticæ ſtudioſus, gratorum medicamentorum auctor, quæ ipſi & gloriæ fuerunt & emolumento, paulatim in praxi medica inclaruit, idem Stahlii æmulus & collega, aliquamdiu archiater, Halæ conſenuit, ubi ultima ejus tempora adtigi, ejus favore & familiaritate gaviſus. Mechanicæ ſe ſectæ addixit, cum in primis ſuis operibus cum Stahlio ſenſiſſet (*) & mathematico etiam habitu ſua edidit, tamen ut a rigore Euclideæ methodi longe abeſſet. In medicando mollem fuiſſe ei objectum eſt (**); in commoda etiam ſua propria arcana medicamenta frequentiſſime præſcripſit. Plurima ſcripſit aut ipſe, aut ejus ſub nomine vir olim doctus J. Henr. Schulze.

Diſputavit Jenæ a. 1656. 4. *. *de morbo convulſivo* cujus & hiſtoriam adjecit.

Ej. *exercitatio medico chymica de cinnabari antimonii* Jen. 1681. 4. Leid. 1685. 8. Hall. 1746. 4.

Hic libellus inſigniter ab aliis Hofmanni operibus differt & totus eſt chemicus, pæne alchemiſtæ, qui cum Valentino regulum antimonii ajat eſſe indolis ſaturninæ, qui ex omnibus metallis hydrargyrum educat. Deinde non laudes nimia cinnabaris præconia, quam ſuo ævo pauciora præſtare cum fateatur, tamen mira præſtare confirmat: opium optime corrigere. Omnes morbos curare & panaceam eſſe: viam ſibi tum apertam videri ad parandam ex mercurio univerſalem medicinam. In febribus malignis ſalivam cinnabari moveri, ſed eam ſalivam a Cramero iis in malis cieri. Valere in

(*) In fundamentis.
(**) Schuster comment. p. 107. &c.

in variolis, morbillis; ſpecificum eſſe pleuritidis remedium, partum expedire, cancro mederi. Aliqua magis ſunt chimica. Cinnabarim antimonii arſenico adulterari, ſic mercurium ſublimatum. Cinnabarim antimonii eſſe mercurium larvatum. Igne aperto optime deſtillandi encheireſis. In cinnabaris deſtillatione pondus hydrargyri augeri. Mercurium cinnabaris vulgari præſtare. In butyro antimonii ſalis non vitrioli acorem contineri. Non debere cinnabarim per corroſiva diſſolvi. Opium ſuum laudat, quod fermentatione cum ſucco pomorum correxerit, æquam portionem cinnabaris antimonii addiderit.

Ej. *exercitatio acroamatica de acidi & viſcidi inſufficientia pro ſtabiliendis omnium morborum cauſis & alcali fluidi pro iiſdem debellandis inſufficientia* Franćf. 1689. 8. *. Ex melioribus Cl. viri operibus, regnanti eo ævo TACHENII ſyſtemate in Belgio potiſſimum oppoſitum.

Titulus pleraque dicit, theæ præterea nimiæ laudes hic perſtringuntur & diluentium. Contra noſter oſtendit, non in fluiditate ſanguinis eſſe perfectionem, poſſe eam nocere, ſed neque alcalia certas eſſe morborum antidotos, in venas injecta eadem occidere, etiam magis alcalia volatilia nocere, theæque nimis copioſum potum. Multos morbos omnino ab alcali volatili oriri, ſcabiem, variolas, ſcorbutum, arthritidem vagam, diarrhœam, dyſenteriam, morbum hungaricum, peſtem, febres malignas, ictus animalium venenatorum, vermes, hydropem per alcalinas particulas nocere. Febres non eſſe ab acido. Acida ita non nocere, ut in abundantia ſalino ſulfurearum particularum uſui ſint. Nitri laudes. Sic in variis morbis nitrum prodeſſe & vinum, etiam uberius. Neque alcalina vi neque acida opium operari. Opium in ſpiritus efficaciam ſuam exſerere; eorum motum, & excretiones & circuitum ſanguinis reddere lentiores. Alias eſſe efficaciæ particularum medicatricum cauſas. Venæſectionem utique ſuis in morbis neceſſario requiri, ut in plethora, quam dari oſtendit. Purgantia calidiora nocere. Germanice verſ. prodiit Hall. 1696. 8.

Ej. diſſ. *de affectu cataleptico rariſſimo* Francfurt 1692. 4. puto connecti cum

Ej. *teutſches Judicium von der Quedlingburgiſchen Magd* 1692. 4.

Ej. *fundamenta medicinæ* Hall. 1695. 8. 1703. 8. Non coram eſt. Hic STAHLIUM eſſe ſecutum objiciunt.

Ej. *de ſtudiis facilitandis per regulas diæteticas & prolonganda litteratorum vita* ib. 1695. 8.

PETRI POTERII *opera omnia* cum *additamentis* edidit Francf. 1698. 4. *. Numeroſas adnotationes noſter adjecit eaſque paſſim utiles. A draſticis medicamentis flatulentia, hydrops. Abuſu corticis peruviani febres diuturnas reddi.

Hydrargyrum cum ſtanno conjunctum ſe vidiſſe præſtantiſſimum ſudorificum & reſolvens medicamentum præſtitiſſe. Materiem perlatam tamen aliquanto plus præſtare quam ceruſſam antimonii. Sacharo roſato & herbarum decoctis tabidos per plures annos ſuſtentatos fuiſſe. Sal prunellæ ab HIPPOCRATE in febrium æſtu temperando. Ex auro cum mercurio conjuncto factum eſſe medicamentum ad podagram efficax. Steatoma ſeſqui librale de fronte feliciſſime reſectum. Olea ætherea magis calefacere quam ſales volatiles, & in morbis acutis debere vitari. Ex tumore duro circa anum, qui in abſceſſum abierat, vermes, eo tumore aperto exhauſti, ut æger commode haberet, tamen ut ulcus non clauderet. Vermes ex ulceribus tibiæ cum euphoria extracti. Menſes, vena in manu inciſa extemplo ſupprimi. In principio febrium malignarum utiliter dari ſulfur antimonii mitigatum glauberi, quod ſalivam cieat. Ex prævio terrore paralyſis artuum inferiorum cum inſenſibilitate perfecta poſt ſex menſes funeſta. Caſeoſam materiam inde gypſi ſimilem, demum lapideam in pulmone vidit. Epilepticum ex nimia venere ut ſanaverit, cui cinnabarina nocebant. A reſina jalappæ paralyſis alterius lateris & aphonia. Se gravidam feminam ſuo mercurio ſalvo fetu lue venerea liberaſſe. Hæc ex centuria prima, neque licet plura addere. Ad pharmacopœam ſpagyricam pariter adnotationes addit, pharmaceuticas & chemicas, ut erat in medicamentis exercitatus. Ad l. de febribus loco adnotationum ſuum adjecit libellum. Febres ſæpe ſpontanea aliqua evacuatione ſolvi. Non ponere intemperiem aliquam ſanguinis, & accedere cum optima temperie. Non eſſe fermentationem ſanguinis, ſed inæqualem utique motum progreſſivum. Nocere acida. Febres ſingulatim. Refrigerantibus ſynochum in febrem lentam perduci. Cauſum eſſe tertianam continuam. Venæſectionem convenire, & medicamenta mitia. Malignæ petechiales continuo curandæ ſed leniſſimis, & obſervandi dies critici. Symptomata non curat. Dat blanda acida cum eſſentia ſcordii. Febres intermittentes. Hic primum virium habenda ratio; uno cum emetico vel purgante ſæpe ex pugnantur. Nullas dari quotidianas. Cortex peruvianus quidem ſummum eſt remedium, non tamen dandus plethoricis aut ubi alvus adſtricta & aliqua adeſt obſtructio. In quartanis raro convenire emeticum.

EJ. *demonſtrationes phyſicæ curioſæ experimentis & obſervationibus curioſis mechanicis ac chymicis illuſtratæ* Hall. 1700. 4. ſi omnino ad praxin quidquam facit. In *Coll.* Ulm. 1725. 8. *. Ad particulas varias aeri admiſtas.

EJ. *obſervationes barometrico meteorologicæ & epidemicæ Halenſes anni* 1700. Præmiſſæ ſunt curioſæ phyſicæ meditationes circa ventorum cauſas vires & operationes in corpora humana & barometrum Hall. 1700. 4.

EJ. *de officio boni theologi ex idea boni medici* ib. 1702. 4. Ulm 1725. 8. ad prudentiam medicalem.

EJ. *idea fundamentalis medicinæ univerſæ* Hall. 1707. 4.

EJ.

Ej. *Beſchreibung der Salzwerken zu Halle* Hall. ib. 1708. 4. cum viribus ſalis univerſ. Latine in Coll. Ulmenſi 1725. 8. Salinarum halenſium contenta; artificia quibus ſal excoquitur. Compendium ligni, ut in cortina ſuperiori aqua tantum caleſcat, in interiori vero coquatur. Sal anglicus ut obtineatur. Præſtantia ſalis halenſis.

Ej. *Unterricht wie bey den jetz graſſirenden gefährlichen Seuchen ein jeglicher ſein eigner Medicus ſeyn und vor denſelben ſich verwahren könne* Erlang. 1708. Tr.

*Ej. *Unterricht von dem balſamo liquido und liquore anodyno minerali* Hall. 1712. Hæn.

Ej. *Bedenken von dem tödlichen Dampfe der Holzkohlen* ib. 1716. 8. Contra eum ſcripſit F. Andreæ defendit Hofmannum Schulzius *in Anmerkungen über* C. F. Andreæ *Gegenſatz auf das halliſche Bedenken &c.* ib. 1716. 8. De ſtudioſis agitur ob conjurationem dæmonum in ſolitaria domo cum prunis candentibus incluſis, qui ſuffocati perierunt, & noſter certo oſtendit, a carbonum fumo ſuffocatos fuiſſe.

Ej. *medicinæ rationalis ſyſtematicæ Tomus prior, quo philoſophia corporis ſani pathologiæ & praxi medicæ ceu verum fundamentum præmittitur* Tom I. ib. 1718. 4. *. Huc pertinet Sectio II. de vita & ſanitate per ſalubrem diætam conſervanda & præmatura morte morbiſque avertendis. Res non naturales & morborum cauſæ. Aer & venti annique tempeſtates. Cibi ſalubres & inſalubres. A lacte Helvetiorum eſſe proceritatem, quos putat imprimis lacte ali: id autem de alpicolis minus proceris ſolis verum eſt. Piſces (minores & fluviatiles) minus in putredinem inclinare; hinc minus inſalubres eſſe. Acida non probat, & acidum hoſtile vocat, etſi non ignorabat humores noſtros in putredinem ſponte ſua ruere. Vegetabilem cibum fere flatulentum eſſe. Condimenta. Potus. Aquæ potores rectius valere, melius appetere, dentes habere firmiores. Aquam ex nive natam eſſe inſalubrem (quæ omnium ſit puriſſima & gratiſſima). Vinum. In cibi copia aliiſque conditionibus moderatio. Excretiones. Tranſpirationem retentam putat putridos morbos facere. Plethora. Motus, cui plurimum tribuit. Somnus. Varia victus ratio pro varietate temperamentorum ſexus &c.

Ej. *medicinæ ſyſtematicæ T. II. quo philoſophia corporis humani morboſi & vera pathologiæ fundamenta & præſervatio a morbis exponuntur* Hall. 1720. 4. *. P. I. fontes pathologiæ, etiam cadaverum inciſiones. Contra animam cauſam motricem motuum, quos morbis opponit, & defenſio medicamentorum ſedantium. Mortis natura non eſt in putredine, quæ mortis effectus ſit. Morborum ſummæ claſſes. Spaſmi, morbique in motu. Stagnatio humorum, obſtructio, inflammatio. Morbi ſolidorum, fluidorum. Morbus convulſivus a ſecali corniculato profectus.

profectus. Morbi compoſiti, ut variolæ cum morbis jam in corpore hærentibus: graviores fieri. Mali effectus hæmorrhagiarum emanantium ſubpreſſarum. Abortus tertii menſis, vomitus bilioſus, icterus, tuſſes periodice recurrentes. P. II. cauſæ morborum: res nocivæ; uberius adfectus nocere. Venena. Qui a lupo rabiente demorſus, hactenus ſanus uxorem eamdem rabiem induit; qui per intervalla maniacus pariter maniacos pueros genuit. Venena ſingulatim; auripigmentum male pro veneno haberi. Venenata vis vegetabilium; longa coctione diſſipatur. Venena per nervos nocere, mineralia ſphacelo. Miaſmata morboſa. Miſturæ ſimplicis in malignis malis ſummam eſſe efficaciam. Venena optime de ventriculo per emetica medicamenta expelluntur, & paulo poſt balnea & ſudorem & ſales volatiles laudat. Sublimati mercurii grana duodecim puellum biennera enecant poſt vomitus ſanguinolentos. Omnis hydrargyrus faucibus moleſtus eſt. Ab unguento mercuriali in bubone, a pulvere mercuriali ingeſto ulceratio partis, faucium ulcus. Sed & inteſtina invadit, & diarrhœam facit cum torminibus. A granis ſex hydrargyri dulcis apoplexia. Ab aqua mercurii ſublimati anxietas, convulſio, deliria, mors. A turpethi granis ſex per octiduum datis ulcera maligna & atrophia brachii ſoluta balneis diaphoreticis. A mercurii dulcis granis 15. vomitus, anxietas, tremor, mors. Pueris hydrargyrus infeſtus. Putredinem partis alicujus pulſum celerem & parvum facere, & ſyncopen, quæ mortem præcedit. Venena, quæ morborum epidemicorum cauſæ ſunt. Febres a ſtagnis ortæ in pago Charlottenburg & Dieskau. Hyemes auſteræ variolas, febres malignas epidemicas, diarrhœas faciunt. Serio putat a locuſtarum copia natas febres petechiales; dyſenteriam, quæ fervidam æſtatem ſequitur, eſſe a corroſivo aere. Fumo carbonum foſſilium febribus malignis & dyſenteria Halam liberatam eſſe. In epidemia præſtantiſſimi uſus vinum rhenanum. Medicamenta veneni vim habentia. Princeps enectus tartaro emetico ventriculo ſphacelato; ſic a vitro antimonii ante paroxyſmum intermittentis febris dato. His pharmacis lac medetur aut oleum; eo ſe ſanaſſe qui ſextuplam doſin aloes ſumſerat. Cataputiæ venenum lacte caprillo miteſcere, & infantes lactantes acria melius ferre. Funeſtus effectus pilularum, quas colocynthis ingreditur. Ventriculi inflammatio in febribus acutis frequens. A ſublimato mercurio ſudor, vomitus, etiam ſanguinis, mors; os ambuſtum, ventriculus eroſus, ut pæne perforatus eſſet. Noxæ hydrargyri externo uſu & interno. In quartana a priſco uſu mercurii dulcis gravem ſuccedere ſalivationem. Ab hydrargyro crudo extus admoto varia mala. Narcotica venena. Male in hæmorrhagia pilulas de cynogloſſo vulgo dari. Mitiores capitis dolores ab opio in fatuitatem & ſopores verſi. Ubi pulſus debilis utique dandum opium quod vidit HOFMANNUS ab ejus uſu pulſum intendi. Puella datis ob febrem quartanam granis quindecim nucis vomicæ exſtincta. Enormes vis auri fulminantis cum adjectis ſalibus mediis noſter in pilulis dabat. Vitriolo albo febres ſuperatæ, ſed in aucta febre æger exſtinctus. Plumbi mali effectus. Sacharum ſaturni ventriculum lædit, alvum conſtipat. Carbonum fumus. A calcis vapore enormis ſternutatio. Corrupto frumento

(olere)

(olere) emetica, acetum. Morbus puſtulatus a mephiti A potu aquæ tabes, alia mala, etiam a fructibus horæis. A vermibus chorea S. Viti: non debere continuo vermes acribus purgantibus expelli. Calculorum felleorum ſymptomata.

P. III. morbi ex imbecillitate, motuque humorum debilitato aut ſuppreſſo. Infantibus pulveres abſorbentes mire conferre, ſenibus purgantia nocere. Morbi a nimia ingeſtorum copia. Ante podagram & catarrhos ſæpe ciborum increſcere deſiderium. Febris digeſtiva ephemera a ventriculi inflatione. Fuſius nunc contra acidorum uſum: ab acidorum uſu pravo hyſtericum malum eſſe, a vino arthritidem, calculum, hinc Helvetios calculo maxime eſſe obnoxios (omnium populorum minime, cum vix intra decennium unus calculoſus incidatur). Recte aquam calidiſſime hauriri, ita ſcorbutum factum eſſe rariorem. Spiritus vini noxius; inde viſcera omnia arida, contracta. Noxæ defectu excretionum. Diarrhœam ſiſti aucta perſpiratione. In febribus acutis criſin macilentorum per ſudorem, pinguium per alvum magis fieri. Alvi fluxu temere ſuppreſſo malum acccerſi hypochondriacum. Ab hæmorrhoidibus per opium ſuppreſſis mortes, a fluore albo purpuram chronicam. Hinc ſub graviori convaleſcentia morborum creſcere & viciſſim. Fuſius de aeris influxu. Calculum e renibus in ureteres frigus potiſſimum impellere. Plethora. Coli conſtrictiones & ſæpe intus ſuſceptiones nullo clyſterum uſu ſuperabiles. A frigido potu cordis polypus; ejus ſigna. A ſuppreſſis evacuationibus naturalibus cutis varia mala. A morbis præſervatio: motus ante prandium, corpore vacuo. A venæſectione febres, arthritides. Sales neutros ſaluberrime alvum ſolvere. Inter roborantia optimum ſal volatile Sylvii.

Tomus III. *quo vera therapiæ fundamenta, medendi methodus & leges & ſelectiſſima remedia traduntur* Hall. 1727. 4. *. Bono nunc ſeni SCHULZIUS in edendis operibus auxilio fuit, cum a. 1726. memoriam eum deſtituere vidi.

Brevius oportet reliqua volumina recenſere. Iſte tamen P. I. continet rationalis therapiæ fundamenta. Eorum primum eſt hiſtoriæ morbi exacta conſignatio. Pleroſque morbos initium ducere a potu frigido æſtuanti corpori ingeſto. Pleroſque etiam mortales nimium capere ciborum. Juvantia & nocentia rite conſignanda. Morborum adfinium diſcrimina. Natura ſ. æquabilis fluidorum & ſolidorum motus. Morbi a ſpaſmo univerſali. Morborum ſolutio, quæ fit ſpaſmo ſublato: non adeo motus ex ſua natura ſaluti ſunt. Morbi a ſpaſmo particulari. Febres intermittentes ſunt a ſpaſmo duræ membranæ medullæ ſpinalis. Morbi ex atonia nati. Omnes morbi ſunt generis nervoſi adfectiones. Conſenſus partium per nervos inter ſe & cum ventriculo. Mali hyſterici ſedes in ventriculo & inteſtinis. Gravidarum vitia orta ab animi adfectibus, a ſpaſmo, ab atonia. Cauſarum cognitio neceſſaria. Sphaceli viſcerum & ſuppurationes, vaſa

vaſa rupta, ſcirrhi, polypus, calculi, etiam fellei, a repreſſa tranſpiratione unde ſcorbutus; a ſuppreſſis evacuationibus aliis etiam hæmorrhoidibus, quibus támen neque calculus debetur neque podagra. Nimiæ evacuationes. Morbi ex morbis. Pulſuum theoria. Signa a ſanguine detracto inſpecto, etſi paſſim in morbis nihil in ſanguine peccat. Urinæ, indicia, de experimento in ſe ipſo capto. Sudor. Fæces. Criſes quibus fidem adhibebat, & dies critici: criſes non turbandæ. Periculi ſigna & mortis. Semeiotice ergo hic tradita eſt, non therapia.

Nunc ratio medendi. Ea quam natura adhibet, dum cauſas removet, morbos etiam per morbos curat. Medendi ratio medica, ejus præcepta univerſalia, ubi mitem curandi rationem commendat. Vires medicamentorum ſæpe incertæ. In ſeptentrionalibus doſes purgantium fortiores requiruntur. Primæ claſſes medicamentorum. Evacuantia. Contra purgantia & emetica nimis acria. Sudorifera; diaphoreticorum laudes; aliæ claſſes alterantium ſingulatim. Roborantia, ſedantia ſpecifica. In quartana ſpecificam eſſe eſſentiam gentianæ & rhei cum lixivio ſalis tartari & ſpiritu ſalis ammoniaci. In inflammatione & febre nitrum. Epileptica etiam cinnabaris. Venæſectio (evacuationis ſpecies). Hypochondriacis venæſectio alvum ſolvit; in febribus acutis neceſſaria, etiam cum exanthematibus; hirudines, cucurbitulæ, balnea, clyſteres.

Tomus IV. *pathologia ſpecialis cum medendi methodo Pars I. Doctrina de febribus* Hall. 1729. 4. *. Neceſſario oportet in numeroſiſſimis operibus brevius nos expedire. Febres primo univerſales, inde topicæ. Non quidem hæmophobus, calida laudat diluentia, nitroſa, formulaſque concinnas nos docet. In febribus intermittentibus utitur ſalibus neutris (deteſtabili auxilio, quoties ad cardialgiam aliqua eſt inclinatio, quod frequens eſt). In tertiana potiſſimum corticem dat peruvianum, in ſemitertiana nitrum in extractis ſudoriferis. In variolis ab abſorbentibus parum ſperes. Venæſectionem, purgantia in ſecunda febre, acida vix tangit. In febre petechiali venæſectione abſtinet, eam diarrhœa cum maculis judicari vult. In purpura multus eſt, cujus morbi dat ætiologiam; venæſectionem non reformidat In S. II. inflammatio ventriculi, inteſtinorum, uteri, veſicæ. Febres lentæ, diverſæ. Morborum aliqua dat exempla & in præſentibus ægrotis curationem ſuam, in eo utilis auctor.

Tomi IV. P. II. *hæmorrhagiæ & dolores*. ib. 1732. 4. *. Hic & ubique methodus eſt auctoris morbum deſcribere, auxilia indicare, caſus medicos ſ. ægrotorum hiſtoriam cum ſua curatione ſubjicere. Non poſſum niſi ſpecimen aliquod proponere. In volvulo malum ex ingurgitatione muſti natum, cum æger herniam pateretur, dolores erant acutiſſimi & tumor inſigniter auctus; noſter mollia fomenta adhibuit, intus aquam menthæ & extractum croci; repoſitio facta, malum ſanatum. Simile malum ex uvis comeſtis, alvus hydrargyro vivo ſoluta, deinde clyſteribus. Ex auro fulminante funeſtus volvulus cum inteſtini ingreſſu. Ex valido purgante poſt nimiam ingluviem demum vomitus Riveriana mixtura compreſſus

preſſus tum injecti clyſteres ſaponacei, extus mollientia illita cumque alvus ſolveretur, ſerum lactis propinatum. A vermibus funeſto eventu.

T. IV. P. III. *doctrina morborum convulſivorum* ib. 1734. 4. *. In dyſenteria ſpecimen dabo. In femina hyſterica vomitiones crebræ dejectiones ſanguine dilutæ, pulſus celer, anxietates. Abſque clyſtere aut evacuatione externis carminativis, internis abſorbentibus, tamen cum theriaca cœleſti malum ſuperavit. Dyſenteria epidemica. Noſter cum infuſum theiforme vulnerarium dediſſet, idque male ſucceſſiſſet, dedit diaphoreticam miſturam, liquorem anodynum, impoſuit aromatica, lac libere dedit, ſudore moto malum ſuperatum. In alio juvene caſcarillam cum abſorbentibus, liquorem ſuum anodynum, ſuum balſamum vitæ & olea, abdomini ſpirituoſa impoſuit. Ex mero terrore dyſenteria, iterum fere iiſdem abſque evacuatione, clyſteribus aut opio ſanata. Dyſenteria anni 1684. epidemica, ſæpe funeſta. Calida nocebant, reſpondebat medici ſpei rheum barbarum, clyſteres emollientes, chamæmelum, abſorbentia cum pauculo opio in theriaca cœleſti contenta. Epidemia anni 1719. calidiſſimi. Nocebant purgantia, adſtringentia, opiata, in mali initio data. Noſter autem ipecacoanham dabat aut laxans medicamentum & clyſteres oleoſos, pulverem ſuum bezoardicum cum caſcarilla, opii pauxillo, fomentis ſpirituoſis. Dyſenteria anni 1726. Iterum æſtas ſicciſſima & calidiſſima. Febres primum continuæ, deinde tritæophuyæ. Nocebat oleum potum, alia emetica. Proderant pulveres abſorbentes ſerum lactis; declinante morbo vinum rubrum Pontac.

Tom. IV. P. IV. *morbi ab atonia & viſcerum labe orti* ib. 1737. 4. *. Huc paralyſes, comata, deliria, morbi a polypo, tabes, icterus, chloroſis, hydrops, tympanitis, fluor albus & gonorrhœa. Tabis, difficilis certe curatu morbi exempla. A catarrho tuſſis humida, anhelitus, febris, variis fruſtra factis, faluti fuit fragorum horæorum copioſior uſus. In alia tabe noſter lac aſininum dedit & pinguedinem caninam, abominandum remedii genus, in pilulas factam, tum decoctum vulnerarium, lac cum amylo pro cibo & placentas cum pomis; tabes brevi curata. Initia tabis ab hæmoptyſi natæ iterum curat abſorbentibus, venæſectione, lacte aſinino. Dolor diuturnus pectoris a corporis æſtu & exagitatione in ſuffocationem verſus. Corpus pinguiſſimum & tamen in pulmone dextro puris duæ libræ, diaphragma eroſum, alter pulmo totus corruptus. In alio tabido pulmones adnati, ſcirrhis pleni & vomicis & ſanguine effuſo. Tabes hereditaria, cui acceſſerat febris tertiana, glandulæ colli tumidæ. His gummatum ranarum emplaſtrum impoſuit, ſumendam dedit myrrham. Tabes diu tolerata venæſectione repetita, lacte caprino & vaccino. Empyema ex peripneumonia extus ſub tegumentis ruptum optimo eventu. Tabes a nimia ſanguinis jactura. Proceros & una pingues homines in tabem eſſe pronos. Tabidis aquas minerales vehementer nocere.

Tomi IV. Pars V. *vitia externas partes potiſſimum adfligentes* ib. 1739. 4. *. Scorbutus, ſphacelus, purpura chronica, lues venerea, prurigo ulcera fiſtulæ. Exempla ex capite de ſphacelo ex cauſa interna nato. In ſene ex mærore ſphacelus duobus jam digitis pedis reſectis, noſter circum ſpirituoſa impoſuit, diaphoretica nitroſa dedit, virium corticis peruviani ignarus, nec quidquam omnia. Alium ſpirituoſis & acidis fotibus ſanavit. Sic paralyticum, cui late nates a gangræna conſumtæ fuerant, quem potiſſimum balſamicis ſanavit.

Prodierunt conjuncti 4. Tomi Baſil. 1738. 4. Genev. 1761. 4. Gallice verſi a JOH. JAC. BRUHIER 12. 9. vol. Paris 1739. 12. 1751. 12. Excerptos eſſe etiam puto tr. *des fievres ſuivi de pluſieurs diſſertations ſur la même matiere* Paris 1746. 8. 3. vol. vertente EIDOUS. & obſ. *intereſſantes ſur la cure des gouttes & du rhumatiſme* Paris 1747. 12.

EJ. *medicina conſultatoria worinnen über ſchwere Caſus ausgearbeitete Conſilia auch reſponſa facultatis medicæ enthalten in fünf Decurien abgetheilt. Erſter Theil* Hall. 1721. 4. In magna praxi, deinde in celebri academia, quo plurimæ quæſtiones arduæ enodandæ deferebantur ſexcentos caſus ſelegit, quos his quatuor voluminibus edidit fuſos ſæpe & voluminoſos, abſque eventu. In ſua praxi ſui ſimilis fuit. Facultatis reſponſa mire lenia & faventia reis. Multum adeo ad rem forenſem, ad vulnera, ad venena. Pauca ſpecimina addo. Morbus a ſpiritu vitrioli quatriduo ad decem guttas ſumto. A mercurii dulcis granis tredecim per quatriduum repetito ſumtis enormis ſalivatio cum peſſimis ſymptomatibus. In lue bubula veſicæ in pulmone, gula, œſophago, in ventriculo durum fætidumque pabulum. Auripigmentum, a quo nactus fuerat, tamen non eſſe venenum. Cum lanio, qui infecta armenta tractaverat, in fœno ſomno ſe dediſſet, eo fœno poſtea vaccæ lue infectæ fuerunt. Arſenico 22. convivæ pene enecti, multo lacte tamen & oleo ſanati.

Tom. II. Hall. 1721. 4. *. In peripneumonico pericardium purulenta aqua, pulmo ſanguine nigro, pureque plenus. Cæcitas ſubito paulum remittens ut nonnihil quaſi per nebulam ad candelam videret. Febris epidemica anni 1720. quæ cum acuta crederetur, tamen omnino intermiſit, cum nauſea, vomitu, febre alternis diebus invaleſcente, & aliquo frigore; ſudor febrem tollebat; ſurditatem boni fuiſſe præſagii; diarrhœa boni erat effectus; emetico dato continuo tertianæ ſpeciem typumque inducebat; deinde præter morem ſubacida dabat, clyſſum nempe antimonii, imbelle medicamentum; ſed & digeſtiva dabat & abſorbentia. Corticem peruvianum non nominat.

Tom. III. ib. 1723. 4. *. In tota familia mortes convulſivæ ex pulvere venenato. Hydrargyro in infantibus non utendum. Durus tumor in abdomine, ut videtur, ovarii. Num in febre maligna vena ſecari poſſit. Negat, poſſe tamen ſi non ſint exanthematicæ ſed cum febre intermittente miſtæ, (quæ corti-

cem

cem requirunt). Gonorrhœa cum exulceratione renis dextri, colli veſicæ & circa proſtatas.

Tomus IV. ib. 1724. 4. *. Cum a jure æger vomituriiſſet, ægreque habuiſſet, tamen non fuiſſe venenum, neque iſto quod a morte cadaver intumuerit, nigrorem contraxerit, inteſtinum ileum ulnæ longitudine ſphacelatum, ventriculus inflamatus fuerit, chirurgum recte cauſam mortis in arſenico inveniſſe. A fluore albo repercuſſo ſalivatio uberior. (Ab hydrargyro, ut puto).

Tomus V. ib. 1728. 4. *. Mors ſubita cum veneni ſuſpicione; in cadavere ventriculus ruber; caput etiam nigrum, ſanguis inter duram & piam membranam effuſus, ut omnino veneni ſuſpicio fundamento careat. Infanticida, quæ ſexti menſis immaturum fetum occiderat abſoluta. Pupilla dilatata, immobilis; obſcuratio & caligo per incerta intervalla redeuns, die integro durans. Ex febre acuta tumor enormis pedum & ventris duriſſimus frigidiſſimus, ut crepare videretur. Cum ſuſpicio veneni eſſet, vomitus & diarrhœa, in œſophago vermis: rea liberata fuit. De fontibus nonnullis medicatis ut Epaeenſi.

Tom. VI. ib. 1728. 4. *. Poſt jus adſumtum veneni ſuſpicio, vomitus continui, mors cita, in ventriculo multum nigræ materiæ, duodenum nigerrimum, veſicula fellis inanis, plurimus ſanguis in omnibus venis etiam cerebri. Inanis veſicula a vomitu. Partum duodecimeſtrem poſſe pro legitimo haberi. Morbi epidemici anni 1727. Continuæ erant cum admiſto ingenio intermittente. Dabat diaphoretica nitroſa, etiam alcalia, abſorbentia, caſcarillam.

Tomus VII. ib. 1730. 4. *. Minus forenſis medicinæ, plus practicæ. Alvus conſtipata, tenſio, preſſio in hypochondrio, cardialgia, ciborum vomitus a calculis veſicæ felleæ. Dabat elixir ſuum ſtomachicum, cum alcali fixo, aquis ſelteranis, balnea, abſorbentia abſque rheo aut opio. Subjectus tractatus *de mira alcalinarum aquarum ſelteranarum efficacia*, quibus HOFMANNUS primus famam dedit.

Tomus VIII. ib. 1731. 4. *. De hydrargyri dulcis in ætate infantili uſu. Reſpondent Halenſes, vix unquam tutum eſſe, omnium minime quatuor grana in trienni puero. Tumor uteri ſcirrhoſus, fluor albus. Etiam hic ſuum elixir viſcerale noſter dabat, & juſcula cancrorum cum plantis, lac aſininum, Selteranas lacte miſtas. Phtiſis acribus male excepta, elæoſacharo, eryſimo, decoctis herbarum cum eſſentia corticum aurantiorum, gelatina cornu cervi, demum minerales aquæ (ſalſæ) lacte miſtæ.

Tomus IX. ib. 1732. 4. *. Swalbacenſium & Spadanarum nova comparatio, analyſis & uſus. In cadavere poſt gonorrhœam ren alter purulentus, in veſica calculus, pulmo pure plenus, tophi. In alio gonorrhœa cum tophis conjuncta.

conjuncta. Noſter pilulas dabat mercuriales, decoctum lignorum cum antimonio, emplaſtrum de gummatibus.

Tomus X. ib. 1733. 4. *. Decem hic conſilia veterum medicorum Casp. Hofmanni, Matshovii, Fallopii, Cassani, Peuceri.

Tomus XI. ib. 1738. 4. *. Practica. Phtiſis hypochondriaca, noſter dabat ſtomachica, caſcarillam cum abſorbentibus, abſque ullo effectu. Concrementum inteſtini ſimile, pene ulnam longum, quale Lipsii fatum fuit. Gelatinas dabat eventu funeſto. Tumor ſcroti ſanguineus cum calculo; iſchuria quinque dierum, ut duodecim libræ lotii una defluerent; tumores ſub præputio.

Tomus XII. ib. 1739. 4. *. A gonorrhœa repercuſſa, inde mala cutanea, dedit ligna, nitrum, cinnabarim, antimonium diaphoreticum, mannam, ſelteranas & vulnerarias plantas. Arſenici vim venenatam omnino in ſpiritum vini tranſire non quidem valentem ſed aquoſum.

An hæc ſit collectio an ſequens *Conſultations de médecine* 12. 8. vol. Paris 1754.

Ej. *conſultationum & reſponſorum medicinalium centuria prima. Morbi capitis & pectoris* T. I. Hall. 1734. 4. *. Pars horum conſiliorum ex priori germanico opere ſumta, pars nova eſt, mere practica, centum omnino morborum hiſtoriæ. Ecce ſpecimen. In ſene ſubito viſus, auditus, loquela amiſſa, ſudor frigidus, quæ mala ſponte ſublata. Hofmannus monet, ſenibus habendam eſſe ventriculi rationem. Camphoræ duo ſcrupuli per errorem deglutiti; inde vertigo continua vehemens, frigus artuum, delirium: ab adhibitis aromaticis volatilibus malum auctum, rigor membrorum, conſtrictio gulæ. Clyſteribus, nitro, ſpiritu nitri dulci ſedativo cum calidis ſpiritibus malum ſuperatum. In puerpera ex terrore, cum noctu ſpectrum ſibi apparuiſſe crederet, mania antiſpaſmodicis & balneis ſublata. Oculi humores, potiſſimum aqueus, conturbati. Poſt febrem continuam ſpaſmus muſculorum inferioris maxillæ ſanatus emplaſtro veſicas trahente. Deglutitio difficilis ex atonia muſculorum pharyngis. Tuſſis ſicca cum pulmonis tuberculis ſcirrhoſis anodynis levata. Lactanti infanti datam reſinam jalappæ & mercurium dulcem facultas medica improbat; eventus malos fecerat & multa nata ſymptomata.

Tomus ſecundus. Morbi abdominis & artuum externorum Hall. 1734. 4. *. Ducentæ morborum hiſtoriæ. In adfectu ventriculi ſpaſtico cum flatu thermarum potum ſuadet. De thermarum Carolinarum uſu utendique modo. Multa mala hæmorrhoidalia. In malo hypochondriaco Hofmannus ſuum elixir viſcerale laudat, deinde thermas Carolinas. In malo hyſterico ſuum liquorem anodynum, pulveres abſorbentes, nitrum, corticis peruviani tantillum. Icterus diuturnus denique emeticis expugnatus. In hydrope cum tympanite conjuncto dat ſuum elixir balſamicum amarum & alcalinum, dein balneum vaporoſum ut tumorem

rem molliat, inde mannam. Ab hæmorrhoidibus ſuppreſſis renum dolor urina difficilis, cruenta; ſerum lactis dat & mitia, nitroſa vulneraria. Adoleſcenti perpetuus ad matulam teneſmus & in urina ſanguis; inde deſinente ſanguine ſtimulus ad lotium perpetuus, dein ſenſus in glande & circa pelvim. Vaſa putat aliqua in veſica rupta fuiſſe; alvum ſervat liberam, & lignorum dat decocta & vinum, quod miror, burgundicum. Stranguria cum dolore, ſpaſmus ut vocat veſicæ, cervicem conſtringens. Dat ſelteranas (mictum aucturas) mannam, balnea, theam. Urina valde dolens, plena muco gelatinoſo, ſuadet acidulas. Penis retractus urinæ negans tranſitum. Semen in urina perpetuo præſto. Suadet noſter motum corporis, abſorbentia, caſcarillam, balneum. Artuum morbi. In gangræna ex cauſa interna nata oleum caryophyllorum potens eſt remedium. Febres; in lenta febre utiliter datum lac aſininum. Purpura alba & rubra cum nervorum ſumma debilitate; ſuadet ut omnibus pharmacis abſtineatur, juſcula laudat carnea, elixir balſamicum. Purpura puerperalis in Saxonia & frequens & feralis: ſi lochia parce fluxerint, venam ſed parce ſecat, neque calida dat, neque frigida, neque nitrum, ſed pulveres abſorbentes cum caſtoreo, liquore anodyno, caſtorei eſſentia, tum lenes clyſteres, theæ infuſum. Fatetur ſæpe funeſtam eſſe. In variolis alvus ſervanda libera, fovet manus pedeſque, ſed ad quid lapides cancrorum? In febre ſuppuratoria alvum lenibus ducit. In viro Ill. poſt alexipharmaca mortuo mille puſtulæ internæ, venæ abdominis cruore coacto plenæ, ſcirrhi & lapilli in pulmone, quæ cauſa mortis. In alio varioloſo juvene ventriculus totus inflammatus, ductus choledochus obſtructus.

Recuſa eſt collectio Amſterd. 1734—1735. 8. 3. vol. & fuerit. *Sammlung auserleſener Caſuum von den vornehmſten Krankheiten überſetzt durch* SAM. SCHAARSCHMIDT Hall. 1735. 4.

EJ. *obſervationum phyſico chymicarum ſelectiorum* T. III. *in quibus lectiſſimæ veritatis experimenta exhibentur* Hall. 1722. 4. *. Gallice Paris 1754. 12. 2. vol. *obſ. phyſiques & chymiques.* In hac artis parte emicuit, magnaſque ex ſuis arcanis medicamentis divitias collegit. Olea primum deſtillata & in iis parandis cautelæ; experimenta etiam circa commiſtionem oleorum cum ſpiritibus acidis & vinoſis. Santalum. Reſina ſantali rubri, corticis thymiamatis, guajaci, iſta errhina. Hiſtoria vini tokayenſis, cui & rhenano plurimum tribuebat, & vinorum analyſis. L. II. experimenta circa nitrum, magneſiam, aquæ communis analyſis, effervescentia varia oleo vitrioli dulci, cujus lenior ſpecies eſt Hofmanni liquor anodynus. Sal communis; ex eo parata magneſia & ſal Ebshamenſis. Analyſes ovorum, ſanguinis, puris. Carbonis foſſilis vaporem non nocere. Calculi phænomena, natura volatilis alcalina non fixa; neque terra alcalina nec ex terra calcaria calculum conſiſtere nec ex oleo, ſed ex glutinoſa & terreſtri parte ſanguinis. A ſolo ſpiritu nitri ſolvi, ut olim angli. Salium alcalium fixorum & acidorum indoles. Aliqua de aquarum mineralium analyſi, in qua oſtendimus noſtrum plurimum laboraſſe. L. III. auripigmenti analyſis &

 innocentia

innocentia. Sulfur antimonii vireſque hujus mineræ virulentæ & medicæ. Experimenta in alumine, vitriolo, ſulfure, carbone, phoſphoro, demum auro, quo vix ullum tutum medicamentum parari poteſt. Optimum eſſe quod fiat ex reguli antimonii martialis duobus partibus & una auri in calcem verſis, qui pulvis ſit egregium medicamentum diaphoreticum.

Ej. *gründliche Anweiſung zum nützlichen Gebrauch einiger bewährter Medicamenten bey vielerley Krankheiten, welche auch zu einer Haus- und Reiſeapothek dienlich* Hall. 1722. 8. 1732. 8. 1734. 8. 1736. 8. 1740. 8. 1745. 8.

Ej. *Unterricht von dem Lebensbalſam, lindernden Spiritu und balſamiſchen Pillen* ib. 1730. 4.

Ej. *de morbis infantum præcipuis l. poſthumus* ib. 1740. 4. Baſil. 1741. 8. *. Multa mala ex nimia ingurgitatione ciborum, multa ex acido, alia a nutricibus. Mercurium tamen expurgandum. Purgantibus abſtinendum & hydrargyro. Morbi ſingulatim. Aphtæ. Dentitio. Epilepſia. Variolæ. In cadaveribus viſcera puſtulis & maculis obducta, in ventriculo & inteſtinis variolæ numeroſæ. Curatio vix ulla. Tabes. Rachitis; hic hepar grandius ſcirrhoſum, meſenterii glandulæ duræ pulmones vomicis referti; laxantia dat, emetica, unguenta. Vermes, ubi amara defendit. Aquam ſalſam Halæ adverſus vermes exhiberi. Subjuncta vita viri, quæ ſplendida fuit, ut potiſſimum principes Germaniæ fere univerſi ejus conſilia peterent. Vita J. H. SCHULZII opus eſt.

Germanice prodierat *vernünftiger Unterricht von heilſammer Vorſorge neu zur Welt gebohrner und ſaügender Kinder nebſt einem Anhang von Kinderkrankheiten und den beſten Mitteln* Zerbſt 1744. 8. 1748. 8. 1749. 8. lego 1771. 8. ex latino verſ.

Ej. *commentarium de differentia inter ſuam medico mechanicam & STAHLII organicam doctrinam poſthumum* edidit VALENTINUS ERN. EUGENIUS COHAUSEN medicus Trevirenſis Francf. 1746. 8. *. A J. HENRICO COHAUSEN acceptum. Ex optimis certe HOFMANNI ſcriptis.

STAHLII primum theoriam abſque ullo fuco exponit, & ſolita ſubjicit argumenta cauſæ. Deinde errores ejus theoriæ phyſiologicos & medicos computat, novam theoriam ſuam defendit, & vim motricem corpori inſitam; cauſam mortis negat eſſe in mera animæ averſatione, oſtendit ſphacelum internum, contra quem STAHLIUS ſcripſit, frequens malum eſſe, motus vero corporeos, qui poſt venena aut draſtica medicamenta ſequuntur, a corporis eſſe vi, non ab animæ voluntate. Sed etiam in practicis demonſtrat, ut STAHLIUS a vero aberraverit, ut motus in morbis excitati ſæpe imprudentem & noxium finem habeant, ut in febribus convulſio nervoſa ſubſit, ut male naturam obſequamur, & in exemplo vomitum emeticis ſanemus. Porro innocentiam opii ornat, & hydrargyri & ſalium volatilium & peruviani corticis & camphoræ, aliorumque efficaciorum medica-

medicamentorum, quæ STAHLIO diſplicuiſſent. Non conſtanter opium rejeciſſe ST. & tamen pilulis de cynogloſſo uſum fuiſſe, quorum vis magna a venenato ſemine fiat hyoſciami. Denique acidulas a STAHLIO rejectas tuetur & lactis uſum.

EJ. *medicus politicus oder Klugheitsregeln, nach welchen ein junger Medicus ſeine Studia einrichten ſoll* 1718. Germ. Leipz. 1746. 8. 1753. 8. vertente AUERBACH. *Politique du médecin* 1751. 12.

EJ. *pathologia generalis & ſpecialis* Hall. 1746. 8. 2. vol.

EJ. *therapia generalis & ſperialis* ib. 1747. 8. 2. vol.

EJ. *ſemiologia* ib. 1749. 8.

EJ. *chymia rationalis & experimentalis* ib. 1749. 8.

EJ. *Anweiſung zu einer vernünftigen Praxi Medica aus* HOFMANNS *Schriften gezogen durch* G. F. REINMANN Ulm 1723. 8. 1736. 8. 1752. 8.

EJ. *de optima philoſophandi ratione* Hall. 1741. 4. Poſt multa phyſiologica aliqua habet de ſanitate mentis pendente a corporis integra valetudine. Menſes verni & autumnales magis morbis obnoxii. Auſtri vis mentem deprimens. De cibo & potu ſalubri aliqua.

Nachricht vom ruhmwürdigen Leben F. HOFMANNS ib. 1743. fol.

EJ. *vita* per SAM. PET. GASSER. Germ. lat. ib. 1743. fol.

Concio funebris in F. HOFMANNUM. Germanice ib. 1743. fol. Horum aliqua forte repetita ſunt.

Habet & BRUKER in *pinacotheca.*

EJUS *opera omnia phyſico medica* prodierunt Genev. 1740. fol. 1748. fol. 6. vol.

Et *ſupplementum* ib. 1749. fol. 2. vol. cum nonnullis NICOLAI.

Et *ſecundum ſupplementum* ib. 1753. fol. 3. vol. 1760. fol.

Ut conjunctim undecim volumina ib. 1761. fol. & Neapoli 1753. 4. 25. vol. SMITH & 1763. 4. 27. vol. & Venet. 1745. 4. 17. volum. SMITH. DES TOURN.

Tum numeroſæ diſputationes & orationes.

EJ. *morbus convulſivus a viſo ſpectro* 1682. 4. HE.

EJ. *de imaginationis natura ejuſque viribus* Jen. 1687. 4. HE.

EJ. *de generatione ſalium* 1699. 4. 1701. 4. & in *triga diſſ.* 1729. 8. *.

Acida corpori humano inſenſa eſſe, quæ ſanguinem & lympham cogant. Sales fieri ex terra, in qua cauſa ſit, cur ſal a ſale differat, & a principio ſalino æthereo acido. Ex acore atrito cum terra fieri alcali & vitam animalem eam mutationem acori inducere.

Ej. *de atheo convincendo ex artificioſiſſima ſtructura corporis oratio* Hall. 1693. 4. Ad œconomiam animalem.

Ej. *de neceſſitate phyſices in arte medica* ib. 1694.

Ej. *demonſtrationes mathematico phyſico medicæ, de caloris lucis & flammæ natura & effectibus in res creatas* ib. 1694.

Ej. *de medicamentis ſpecificis eorumque operandi modo* ib. 1694. 4. He.

Ej. *de ſaliva & ejus morbis* ib. 1694. 4.

Ej. *febrium intermittentium nova hypotheſis* ib. 1694.

Ej. *de nitro ejuſque natura & uſu in medicina* ib. 1694. 4. *. Refrigerat, & ſanguinem tenuem & fluidum reddit, alvum laxat, ulcera cacoethica curat.

Ej. Reſp. Horch *de chinæ chinæ modo operandi, uſu & abuſu* ib. 1694. 4. *. & progr. Corticis analyſis. Vim medicam corticis peruviani non eſſe in qualitatibus conſpicuis, ſed in tota ſubſtantia.

Ej. *de infuſi veronicæ efficacia præferenda herbæ theæ* ib. 1694. 4. He. 1705. 4. & in *collectione* anni 1739. & in *diætetica germanica* T. IV. Hall. 1718. 8. *. Veronicam laudat vulgarem marem forma infuſi. Nigrum colorem cum ferro contrahit, adſtringit; Theæ viribus longe præſtare.

Ej. *medicinæ mechanicæ idea univerſalis* 1694. 4.

Ej. *de eo quod uſus medicamentorum faciat medicum* ib. 1694. 4. He.

Ej. *de pane groſſiori bonpournikel* 1695. 4. L. Ulmæ 1725. 8. *. & in *diætet. germ.* T. IV. Hall. 1718. 8. *. Salubrem eſſe, alvum ducere, & furfur admiſtum, acido abundare & alcali, oleo, alvum liberius tranſire quam panis albus.

Ej. *Diſſ. tres de corporibus eorumque motu* 1695. 4. & *de corporibus eorumque affectionibus; de corporum motu ejuſque cauſis.*

Ej. *de corporum motionibus ex gravitate ortis.*

Ej. *de prudenti medicamentorum adplicatione in tempore* 1695. & in coll. 1736. ſ. *opuſc. med. pract.* I. Febrem lentam ex ſaburra ortam depletis per emeticum primis viis ſæpe ſubito tolli. Opportuno tempore ſectam venam ingens valetudinis

tudinis præſidium eſſe. Alvum claudi in variolis, dum eruptio præparatur, & male eo tempore aperiri STAHLIANUS monet.

EJ. *diſſ. medica de malignitatis natura, origine & cauſis in morbis acutis* ib. 1695.

EJ. *de ſomnambulatione* 1695. 4.

EJ. *metallurgia morbifera* 1695. 4. RIV. Lond. 1713. 8. *. Germanice in *diætet.* T. IX. 1728. 8. *. & in *opuſc. patholog.* Bona diſputatio. De ortu & formatione metallorum. De morbis ſaturninis, & colica plumbaria. Vapores metallici. Aqua ſulfur olens Clauſthalienſis pernicioſa. Arſenici noxæ. Paralyſis mercurialis. Ex fumo antimonii apoplexia. Cuprum aſthmaticum. Stannum non omnino innoxium eſſe.

EJ. *de vapore carbonum foſſilium innoxio* 1695. 4. & *de fumo carbonum noxio & quandoque lethali opuſc. theol. phyſ. med. germ. diæt.* 1719. T. V. Analyſis, dare ſalem acidum & ſuccinum. Ab ejus uſu Halam morbis malignis minus obnoxiam eſſe. Nihil in his carbonibus eſſe, quod nocere poſſit, merum eſſe bitumen. A vapore carbonum graviſſimi dolores capitis in chemico. Tres homines inde ſuffocati. Hiſtoria infortunii Jenenſis.

EJ. *de hyeme tepida* 1696. 4. progr. HE.

EJ. *de ſalis volatilis geneſi, uſu & abuſu in medicina* 1696. 4.

EJ. *de tuta ac felici febris quartanæ curatione* 1696.

EJ. *mechanica febrium doctrina Hippocratica* 1696. 4. HE.

EJ. *de apepſia* 1696. 4

EJ. *de amputatione membrorum ſphacelatorum eorumque tuta medela* 1696. 4.

EJ. *de purgantibus ſpecificis* 1696. 4. *.

EJ. *de experimentorum per artem chymicam perverſa explicatione* 1697.

EJ. *de inedia magnorum morborum remedio* 1697. 4. Lond. 1708. 8. *. & in *germanica diætetica* T. V. Hall. 1719. 8. *. Ex CELSO & HIPPOCRATE multa. Arthritidis inſultum majorem ſæpe famis ſenſum præcedere.

EJ. *de fermentis morbificis eorumque e medicina ejectione* 1697. 4. HÆN.

EJ. *de hæmorrhagiarum genuina origine atque curatione ex principiis mechanicis* 1697.

EJ. *de genuino & ſimpliciſſimo doloris podagrici remedio* 1697. & *germ. in diætet.* III. Hall. 1726. 8 *. Cauſam eſſe in ſale tartareo in mucum articularem agente, cum in duritiem vertente. Laudat ipſe ſpiritum ſalis ammoniaci

cum

cum extracto caſtorei, ſuccino, opio; deinde medicamenta diaphoretica ex auro & hydrargyro parata.

Ej. *fiſtularum nova & tuta curatio* 1697. 4. He.

Ej. *de ſalubritate fluxus hæmorrhoidalis* 1697. 4.

Ej. *de hydrope pericardii rariſſimo* 1697. 4.

Ej. *de ſynovia ejuſque cauſis* 1697. 4.

Ej. *de remediorum evacuantium mechanica operandi ratione* 1698. 8. *.

Ej. *de mechanica operandi ratione medicamentorum ſic dictorum alterantium* 1698. 4.

Ej. *de ισχαιμοις ſ. ſanguinem ſiſtentibus* 1698. 4.

Ej. *de anthelminticis* 1698. 4.

Ej. *de erroribus circa venena vulgaribus* 1698. 4. *. Omnino auripigmentum innocuum eſſe. Arſenicum non debere in medicinam recipi, cum ventriculum inflammet; curari tamen lacte & oleo.

Ej. *analyſis chymico medica reguli antimonii medicinalis* 1698. 4. He. & in *triga diſp.* Hall. 1729. 8. *.

Ej. *de dentibus eorumque morbis & cura* 1698. 4. *. 1714. 4. in *opuſc. patholog.* Ad dentium morbos nihil utilius plumbo tenui laminato in caveam dentis dato. Fiſtula a dente carioſo nata inſanabilis, ut balſamum vitæ ſolamine eſſet.

Ej. *de neceſſaria ſalivæ inſpectione ad conſervandam & reſtaurandam ſanitatem* 4. He.

Ej. *de animo ſanitatis & morborum fabro* 1699. 4. & in *collectione Leidenſi* 1708. 8. tum germanice in *diætetica* T. V. Hall. 1718. 8. *.

Ej. *theſes ſelectiores ex philoſophicis & medicis* 1699. 4. Hen.

Ej. *de neceſſitate phyſices in praxi medica* 1699. 4. *.

Ej. *diſſ. phyſico medica de cauſis caloris naturalis & præternaturalis in corpore noſtro* 1699. 4. *.

Ej. *diſſ. medica de regimine prægnantium* 1699.

Ej. *de pleuritide & peripneumonia* 1699. 4. Pl.

Ej. *diſſ. phyſico medica de affectibus hereditariis illorumque origine* 1699.

Ej. *de natura morborum medicatrice mechanica* 1699. Leid. 1713. 8. *.

Contra

Contra Stahlium. Motuum vitalium cauſam eſſe in corporis humani fabrica, non in mente. Archæum ipſe ſtatuit ſ. animam vegetabilem, ad quam imaginatio pertineat & animi adfectus, naturam ſpaſmo ſ. motu aucto coacta reſolvere, ſtagnantia excutere, criſes & hæmorrhagias facere. In acutis naturam valere, in chronicis ſolam artem. Per exempla.

Ej. *hiſtoria variolarum epidemice Halæ graſſantium* 1699. 4. Riv.

Ej. *diſſ. medico practica ſiſtens hiſtoriam febris malignæ epidemicæ petechiſantis hactenus Halæ graſſantis* 1699.

Ej. *de terebinthina* 1699. 4. 1730. 4. Gallos pro balſamo peruviano vendere. Salem ineſſe acrem, qui aqua ſe patiatur ablui. Analyſis. Uſus in ſcabie, tinea, alvum ducere, morbis renum & veſicæ convenire, gonorrhœæ, fluori albo. In ſpiritu tamen præcalido cautione opus eſſe.

Ej. *de memorabili ſulfuris antimoniati fixati efficacia in medicina* 1699. 4. Riv. & in *coll.* 1739.

Ej. *de prudentia medica circa gravidarum corpora* 1699. 4. He.

Ej. *diſſert. de præcipuo ſtudioſorum morbo ejuſque genuinis cauſis* 1699. 4. In *diætetica germ.* T. IX. Hall. 1728. 8. *. Conſilia diætetica pro ſtudioſis. Poſſe bona victus ratione multa vitia corrigi. Contra lucubrationem. Victu uti debere tenuiori, quam alii mortales, vitare aceſcentia, putreſcentia, uti potiſſimum pane & lacte. Non edaces eſſe neque tamen jejunare. Suadet calidam malo conſilio. Corpus diligenter exercendum, præſertim ante paſtum.

Ej. *diſſ. medico practica de diarrhœa in febribus malignis aliiſque acutis morbis ſalutari* 1700.

Ej. *diſſ. de podagra in corpus retrocedente* 1700. Se vidiſſe qui ſuos paroxyſmos podagricos præcideret, cum zinco compoſitum prinzmetall fuſum redderet acidis vaporibus.

Ej. *diſſ. medica de mentis morbis ex morboſa ſanguinis circulatione* 1700. 4.*.

Ej. *meditationes curioſæ circa ventorum cauſas, vires &c.* 1700. 4. He. & Leid. 1708. 8. *. *Opuſc. theolog.* Germanice in *diætet.* T. II. 1719. 8.*. Ventorum affectus in genere; origo, aeris motus a compreſſione in uno loco & rarefactione in alia parte. Habitus ventorum ad certas regiones. Effectus tempeſtatis auſtrinæ & aquilonaris. Reliqua phyſica.

Ej. *diſſ. medica de morbis fictis* 1700.

Ej. *de mercurio & medicamentis mercurialibus ſolutis ad expurgandos ſine ſalivatione morbos corporis humani rebelles* 1700. 4. & in *triga* 1729. 8. *. Germ. VI. 1721. 8.*. Hydrargyrum liquens poſſe plumbo adulterari, debere depurari

mutato hydrargyro in cinnabarim. Hanc inertem videri, quod parcæ doſes exhibeantur; efficaciorem eſſe ſi ad ſemidrachmam propinetur, & ad epilepſiam ſibi reſpondiſſe. Æthiopem tamen mineralem præfert, melius adhuc longo cum novo ſemper hydrargyro cumque regulo antimonii & argento tritu, regulum dejici, argentum fundum petere; hydrargyrum nunc puriſſimum eſſe.

Ej. *obſervationes barometrico meteorologicæ & epidemiæ Halenſis* 1700. 4. & in *coll. Ulm.* 1725. 8. *. Conſtitutio hujus anni epidemica, petechialis, ejuſque morbi multa exempla. Urget uſum clyſterum & blandorum eccoproticorum, quum vulgo morbus ſudoriferis corrumpatur. Optimum opuſculum.

Ej. *de remediis antodontalgicis* 1700. 4. He.

Ej. *de opiatorum nova eaque mechanica operandi ratione* 1700. 4. *. Leid. 1713. 8. *. Sanguinem rarefacere, ejus motum per cerebrum retardare. Nulla analyſis.

Ej. *de potentia ventorum in corpus humanum* 1700. 4. He. in *opuſc. theol. pract.* Phyſici argumenti, hactenus etiam medici.

Ej. *diſſ. medica de converſione morbi benigni in malignum ſ. generatione veneni in corpore per imperitiam medici* 1701. 4.

Ej. *de gravitate aeris ejuſque elaſticitate in corpus humanum* 1701. 4.

Ej. *de motu optima corporis medicina* 1701. 4. *.

Ej. *diſſ. ſiſtens ſachari hiſtoriam naturalem & medicam* 1701. 4.

Ej. *diſſ. medico phyſica de caryophyllis aromaticis* 1701.

Ej. *motus optima corporis medicina* Hall. 1701. recuſ. Leid. 1708. 8. *. & german. in *diatet.* T. V. Hall. 1719. 8. *.

Ej. *obſ. practica febrium tertianarum hoc anno graſſantium* 1701. 4. *. Natura ei erat quæ continuæ. Non effectum eſſe ſed cauſam effuſæ bilis, ejuſque cauſam eſſe in minima portione acris materiei. Nullum potentius febrium remedium eſſe quam cortex peruvianus, nocere tamen datum in principio paroxyſmi in corpore cacochymo.

Ej. *diſſ. phyſico medica exhibens obſervationes quaſdam practicas circa febres tertianas a.* 1701. *graſſantes* 1701. Corticem peruvianum ſummum fuiſſe ſpecificum. Mille ægroti abſque una recidiva eo ſanati.

Ej. *aphoriſmi quidam practici* 1701. 4. *. & in *Coll.* 1726. 4.

Ej. *diſſ. medico practica de morbo nigro Hippocratis* 1701.

Ej.

Ej. *de peregrinationibus ſanitatis cauſa inſtituendis* 1701. 4. He. Leid. 1708. 8. *. Germanice *diæt.* T. V. 1719. 8. Uſum elixirium & balſami vitæ commendat.

Ej. *de prudenti medicamentorum continuatione* 1701. 4. & in *Coll.* 1736. Lignorum decoctum diu ſumendum, inde venerea atque cutanea mala tutius & felicius ſanari quam ſalivationis ope. Ophtalmiam, epiphoram ſe infuſo veronicæ diu continuato curaſſe, ac dyſenteriam ſe curaſſe abſorbentibus tum hypecacoanha inde oleoſis cum laudano liquido. Diapnoica repetenda.

Ej. *pulſuum theoria & praxis* 1702. 4. Leid. 1713. 8. *. *Op. patholog. pract.* Pulſum celerem a frequente non diſtingui. Cauſæ diſcriminis pulſuum.

Ej. *diſſ. medica de morbis incongruis* 1702.

Ej. *de generatione ſalium morboſorum in corpore humano* 1702. 4. in *opuſculis pathologicis.* Æſtate ſales naſci, inde lotii eſſe fœtorem. Hactenus totam maſſam humorum abire in excrementa viſcoſa ſalina ſulfurea.

Ej. *de atrophia* 1702. 4.

Ej. *morbi fetuum in utero materno* 1702. 4. * & in *opuſc. patholog.* In fetu a matre quartana laborante edito diuturna quartana. Ex juſto uberiori frigidæ potu puer hydropicus. A principe femina calculoſa edita puella intra quartam hebdomadem, calculo veſicæ mortua. Infans abſque ſexu natus & ano. A matre varioloſa editus fetus ſphaceloſis viſceribus.

Ej. *opii correctio genuina & uſus* 1702. 4. 1730. 4. He.

Ej. *diſquiſitio medica curioſam pulli gallinacei in femina cachectica formati hiſtoriam ſiſtens* 1702.

Ej. *de ſalubritate febrium* 1702. 4. He. & in *opuſc. patholog.* Stahlium credas te legere, ut febrem laudat. Saluberrima quartana juſto tempore defuncta. Symptomata poſt menſes ceſſantes naſcentia tollit febris. Imprudenter cortice febrem ſupprimi. Cauſæ debere ſubveniri non febri.

Ej. *theſes medico forenſes de anatomia publica* 1703.

Ej. *methodus examinandi aquas ſalubres* 1703. 4. Leid. 1708. 4. Ex præcipuis auctoris operibus, qui in fontium medicatorum analyſi multum laborem poſuit. Acidulis acorem negavit, ſalem lixivium detexit, ſulfurem rariſſime ineſſe nitrumque. Fuſum ineſt ſal tartaro vitriolato ſimilis. Vires a ſpiritu æthereo.

Ej. *de erroribus vulgaribus in praxi* 1703. 4. *.

Ej. *de auditu difficili* 1703. 4.

Ej. *natura & uſus vini rhenani* 1703. 4. recuſ. Leid. 1708. 8. *. & in *coll.* Hall. 1739. 4. & in *diætet. germ.* T. IV. 1718. 8. *. Vina germanica eorumque vires. Ars vini parandi, conſervandi. Rhenanum vinum fere ad omnes morbos valere per exempla. Ad duas & tres in diem menſuras imperat. In arthritide etiam & podagra dat, etiam in febribus malignis.

Ej. *de bradypepſia ſive tardiori ventriculi concoctione* 1703. 4.

Ej. *de balſamo peruviano* 1703. 4. 1750. 4. in *coll.* 1739. Experimenta cum reagentibus, analyſis. Utile in atonia, nervis dejectis, fluore albo, ulceribus.

Ej. *diſſ. chirurgica de luxationum ſyntheſi in genere* 1703. Puto reſpondentis eſſe.

Ej. *de prudente virium medicatarum exploratione* 1703. 4. *. 1712. 1725. 1737.

Ej. *de purgantibus fortioribus ex praxi medica ejiciendis* 1703. 4. & in *opuſc. med. pract.* 1736. 4. *. Vires vitales potenter frangere. Hypercatharſium funeſtarum exempla: alia ubi etiam mitiora purgantia longo tempore valetudinem læſerant. Exempla per ſingula pharmaca. Spaſmi inde nati. In *diætet. germ.* T. VI. 1721. 8. *.

Ej. *de potentia diaboli in corpora* 1703. 4. 1770. 4. Ulm. 1725. 8. *. *Opuſc. Theol.* Dæmones in ſpiritus animales agere, potiſſimum in melancholicis hominibus, ſomnia & falſas imaginationes producere.

Ej. *ulcerum aitiologia vera, & cautelæ circa curam* 1703.

Ej. *de erroribus vulgaribus circa topica in praxi* 1703. 4. & in *coll.* 1736. 4. *. Emplaſtra cephalica non probat. Pollines præfert & fomenta vinoſa. Topicorum in oculos impoſitorum errores & noxa. Male ad aurium ulcera digeſtiva oleoſa adhibent. Non reprimenda narium hæmorrhagia topicis. Frigida oſſibus carioſis male adplicari; neque achores topicis ſiccandi. Ita porro in pectoris inflammatione unguenta pinguia improbat, & magis etiam hyoſciami tabeſcentem ſuccum. Ventriculo ſi aliquid admovere velis, calidiſſima admoveas ex balſamo peruviano, camphora &c. Sic per ſingula.

Ej. *anatomiæ demonſtr. medica* 1703. 4. Methodus aquirendi vitam longam. Generalia. Seductus a LINTINIO, LUD. CORNARUM ab ALOYSIO CORNELIO ſeparat.

Ej. *exercitatio pathologica duumviratum* HELMONTII *ſiſtens* 1704. 4.

Ej. *medicus ſui ipſius* 1704. 4. 1710. 4. *. in *duodecade Leidenſi* recuſ. & in *opuſculis theolog. med.* Boreales ventos febrium intermittentium facere recidivas.

Ej.

Ej. *diſſ. med. de eo quod plurimi ægrotorum moriantur contra leges artis* 1704. 4.

Ej. *de morbis lienis* 1704. 4. Ex ingurgitata aqua poſt febrem hydrops. A morbo nigro lien cruſta lapidoſa obductus.

Ej. *circa affectum pectoris rariſſimum, perpetuum ſucci nutritii ſtillicidium ex thorace* 1704. Morbum diximus cum Gohlio.

Ej. *de ſpecificis antiſpaſmodicis* 1704. 4. *. in *collect.* Hall. 1739. 4. Meliſſa, baccæ Paridis, dentes & cornua, ad unum omnia, lumbrici, ad vagam arthritidem ſulfur vaporoſum animale, ſanguis in mania aſininus &c.

Ej. *de ægro affectu raro ſcorbutico puſtulari laborante* 1704. 4. Pl.

Ej. *annorum climactericorum naturalis ac medica explicatio* 1704. He. Leid. 1713. 8. *. in *decade* I. inque *opuſc. var. argum.* 1739. 4. *. *germ. diætet.* T. IX. 1728. 8. *. Hos annos defendere conatur, & ſibi nonnulla parum firma, tamquam data ſumit. Juvenibus, pectoris morbis obnoxiis vertebrarum luxationes tribuit.

Ej. *de bile medicina & veneno corporis* 1704. 4. He. *opuſc. pathol.* Febris bilem gignit, & eo flaviores ſunt fæces, quo diutius quartana duravit, & ſuppreſſa per corticem febre fæces palleſcunt & lotium, colorque redit cum febris recidiva. Laus amarorum, quibus plurimum tribuit. Senibus potus refrigerantes, quibus alvi purgatio nocet. Bilis febres malignas, dyſenteriam & alia ejuſmodi mala deteriora reddit. Hæmorrhagiarum cauſa ſæpe reſidet in primis viis. Infantibus a diarrhœa exſtinctis ſæpe bilis ſpiſſata, vel & calculus in veſicula fellis.

Ej. *de purgantibus ſelectis & minus cognitis* 1704. 4. *. in *collect.* 1739. II. Simplicia medicamenta, ex quibus purgantia repetuntur. Tincturam martialem cum tamarindis alvum commode ducere; ſic ſtanni ſolutionem. Sed melius ſales, etiam carolinianus, ad unciam ſumtus. Sales amari fontium. Sales acidi vegetabiles; plantarum ſuccus amarus, guajacum, eſſentia centaurii minoris.

Ej. *de thermis Carolinianis* R. Plumptree 1705. 4. In *Leid. coll.* 1708. 8. *. Ulm. 1716. 8. *germ. diætet* III. 1717. 8. Titulus eſt, de thermarum Carolinarum cauſa caloris, virtute & uſu. Calorem eſſe a ſpiritu acido vitriolico, qui in ferrum & bitumen, vel in terram calcaream ex carbone foſſili per ignem paratam agat, accidente aqua. Thermas omnes acidulas fuiſſe, dum vero per loca ſubterranea manant, incaleſcunt & naturam mutant. In Carolinis per multa experimenta plurimum reperit ſalem alcalinum & terram calcariam. Uſus medicus. Se inveniſſe fontem nunc celebrem *der Mühlbrunen.*

Ej. *praxis clinica compendioſa febrium cum cautelis* 1705. 4. He.

Ej. *compendioſa & clinica praxis inflammationum cum cautelis* 1705. 4.

Ej. *hæmorrhagiarum praxis clinica & compendioſa cum cautelis* 1705. 4.

Ej. *de temporibus anni inſalubribus* 1705. 4. Leid. 1708. 8.*. *Diætet. germ.* T. I. 1715. 8. *. Morbi epidemici nati a conſtitutione aeris humida, a ſubita aeris mutatione, a rore corroſivo, quem noxium ſales & ſulfura faciant intra aerem generata. Paſſim propria aliqua.

Ej. *de morbis certis regionibus & populis propriis* 1705. 4. *. Leid. 1713. 8.*. *germ. diætet.* T. V. *opuſc. patholog.* Collectanea minime ingrata lectu, ex clinicis ſcriptoribus. Strumæ etiam in regione metallifera Saxoniæ; in Belgio calculus; podagra in Hungaria; in Weſtphalia peripneumonia & ſcabies. Non oportuiſſet auctoritate Psalmanazaris uti.

Ej. *de temperamento fundamento morum & morborum in gentibus* 1706. 4. He. Leid. 1708. 8. *. *germ. diætet.* IX. 1728. 8. *. Non putaſſem Hoffmanni eſſe.

Ej. *ſpecimen phyſico medicum de ſalubritate Haſſiæ* 1706. 4.

Ej. *compendioſa & clinica praxis dolorum cum cautelis* 1706.

Ej. *criſium natura & explicatio naturalis* 1706. 4. He. *op. patholog.* Pro diebus decidentibus. Nono plures quam ſeptimo mori.

Ej. *de inflammatione ventriculi* 1706. 4. He. Leid. 1708. 8. *. *opuſc. pathol.* Bona diſput. Frequens malum eſſe etiam in variolis. Cauſæ: in exemplo poſt immanes dolores in cadavere ventriculus maculis rubris & nigris varius. Ab antimonii vitro ad octo grana ſumto; a croco metallorum; ab arſenico; a podagra repulſa per emplaſtrum ſaturninum; ab opio; a variolis; a potu frigido. Non inflammationem occidere ſed ſpaſmum. Ut irritatio nervea quæcunque, etiam calculus impactus, etiam in meatu auditorio, convulſiones produxerit. Ab acri cibo multi male mulctantur, quibus oportet ventriculum eluere. Mors a frigida cereviſia poſt purgans draſticum epota. Mors a podagra retrograda. A variolis univerſi corporis adeps deletus. A ventriculi inflammatione cum calculis bilariis mors. Mors a fungo oſtium claudente, cum veſicula fellis calculis plena eſſet. Magna ſymptomata a potu acidularum.

Ej. *de ſiderum in corpus humanum influxu medico* 1706. 4. *opuſc. theolog.* Sidera benigna, maligna. Jupiter ventoſus; Venus pluvia. Anni tempeſtates. Maijo & Septembri plurima funera. C. Bartholinum a. 1628. peſtilentiam publico ſcripto prædixiſſe.

Ej. *de methodo vitam longam aquirendi ejuſque cauſis* 1707. 4. & in *germ. diætet.* T. II. 1726. 8. *. Requiri ad longævitatem venas amplas, aerem purum

frigidum.

frigidum. Norwegiam ſalubrem eſſe & Vogtlandiam. Sobrietatis laudes; victus non valde carnoſus, cibi ſimplices, aqua. Hæ duæ cauſæ longævitatis antidiluvianæ, venus ſerotina, tranquillitas animi.

Ej. *de morte ſubita præcavenda* 1707. 4.

Ej. *compendioſa & clinica affectuum ſpaſmodicorum praxis cum cautelis* 1707. 4.

Ej. *compendioſa & clinica convulſionum praxis cum cautelis* 1707. 4.

Ej. *compendioſa & clinica ſpaſmodico convulſivorum morborum praxis cum cautelis* 1707. 4.

Ej. *aſthma convulſivum cum hydrope thoracis* 1707. 4. A repulſo ulcere putrido, ab arthritide retrograda, a podagra repercuſſa, hoc funeſtum. A ſcabie ſiccata hydrops funeſtus thoracis. Ab eryſipelate fungus ſcirrhoſus; a tumore pedum diſcuſſo anhelitus, pectoris hydrops &c.

Ej. *leges naturæ in corporum productione & conſervatione* 1707. 4.

Ej. *de anatomes in praxi medica uſu* 1707. 4. *. in *opuſc. patholog.* Plurimum in praxi mutatum a circulo ſanguinis invento. Inde viſcerum morbos percurrit, & ut fateamur, quæ res eſt, omnino non evincit, quidquam lucis ab anatome eſſe adfuſum. Duodenum parvum eſſe ventriculum, magni in pathologicis momenti. Externorum quorumdam auxiliorum boni effectus umbilico illitorum.

Ej. *de morbis ex atonia cerebri nervorumque naſcentibus* 1708. 4. *.

Subinde collectiones prodierunt harum diſputationum. Prodierunt Leidæ *Diſſ. phyſ. med. curioſæ ſelectiores ad ſanitatem tuendam maxime pertinentes* Leid. 1708. 8. *. Ipſe Hofmannus eas elegit. Diſputationes duodecim, quas ſeorſim indicavi.

Cum non omnes Hofmanni diſputationes poſſideam, & catalogus in operibus præfixus parum plenus ſit, non omnium locos teneo.

Ej. *de duodeno multorum malorum ſede* 1708. 4. He. Leid. 1713. 8. *. *opuſc. pathol.* Plurimum hujus inteſtini vitiis tribuit, bilis etiam potiſſimum; podagram, variolas, hæmorrhagias, purpuram in duodeno ſedem figere perſuadetur; de lienteria, de dyſenteria reticet. Vehementiſſimus quotidianus dolor ab eo inteſtino ad præcordia migrans.

Ej. *methodus curandi peſtem* 1708. 4. He. Leid. 1713. 8. *. Venæſectionem & alexipharmaca rejicit, vinum dat, pulveres terreos, camphoram cum nitro.

Ej. *de origine & natura peſtis* 1708. 4. He. Leid. 1713. 8. *.

Ej. *de ſalubritate fluxus hæmorrhoidum* 1708. 4. *. in *diætet. germ.* T. VII. 1726.

1726. 8. Hic etiam cum STAHLIO conſentit. Conatum eſſe naturæ morbis obſtituræ. Deplere plethoram, malum ſanguinem avehere; ſanguinem emanare craſſum nigrum, ad hypochondriaca mala conſerre, adque calculum & arthritidem, etiam ad tabem & hydropem.

EJ. *de naturæ & artis effectu in curando* 1708. 4.

EJ. *compendioſa & clinica praxis morborum ex atonia viſcerum cum cautelis* 1709. 4. HE.

EJ. *de difficultatibus in medicina addiſcenda* 1710.

EJ. *de acidularum & thermarum ratione ingredientium & virium convenientia* 1712. 4. *. 1718. HE. & in *Dec.* II. Leid. 1719. 8. *. Ulm 1726. 8. *. conf. *diætet. germ.* T. III. Multa bona experimenta. Quædam continent ſpiritum æthereum & ſalem alcalinum fixum atque volatilem. Calorem thermarum a pyrite eſſe. Acidulas rectius hauriri ex vaſe clauſo calefacto ſuperiori. Fons, qui effœtus factus eſt cum rupta rupe vapores viam aperuiſſent.

EJ. *de aqua medicina univerſali* 1712. 4. HE. & in *Dec. Leid.* 1719. 8. *. Ulm 1726. 8. *. *germ. diætet.* T. I. Hall 1715. 8. *. Vim acidularum fere ad aquam ſimplicem pertinere & dari aquas ob vim medicatam celebres, in quibus nihil ad mineram pertinens demonſtres.

EJ. *de morbis œſophagi* 1712. 4. HE.

EJ. *obſervationes phyſico medicæ circa nitrum* 1712. 4. HE.

EJ. *perverſa judicia de medicis & medicina* 1712. 4. *. & in *diætet. germ.* T. VI. 1721. 8. *. Medicorum gratiam ſæpe malis artibus deberi, neque felicitatem ab eo requiri poſſe. Bonum theoreticum non eſſe malum practicum. Judicium medici requiri, non ſola medicamenta. In febribus malignis & inflammatoriis artis exiguam eſſe potentiam.

EJ. *ſeptem leges medicinæ* 1713. 4. HE. & in *opuſc. med. var. arg.* in *diætet. germ.* T. I. 1715. 8. *. A medicis juvat cavere, & a purgantibus, animo læto eſſe &c.

EJ. *de plethora inſufficiente morborum cauſa* 1713. 4.

EJ. *natura optima febrium peſtilentium medicatrix* 1713. 4.

EJ. *morbi pancreatis* 1713. 4.

EJ. *de medicamentis inſecuris & infidis* 1713. 4. & in *Coll. Leid.* 1719. 8. Germanice in *diætet.* T. VI. Hall. 1721. 8. *. Quæ venenata indole vitiata ſunt, draſtica purgantia, quibus adeo infenſus eſt noſter ut etiam ſennam vix admittat ſolamque jalappam ferat. Hydrargyrina, etiam dulcem mercurium non niſi minima doſi danda eſſe, ſic etiam antimonialia, biſmuthum, cantharides. Sed neque anthoræ fidit. Hæc inſecura. Infida, quæ ſæpe finem non adtingunt. Eo refert martem, cui infenſus eſt. Selectioribus tamen acidis faventior. Sed etiam

etiam corticem huc refert, lac & alexipharmaca. Infortunia ab auro fulminante.

Ej. *de medicamentis ſelectioribus* 1713. 4. Leid. 1719. 8. In quaque remediorum claſſe meliora ſelegit & compoſitiones etiam ſuas addit. Sales volatiles oleoſos laudat, nitrum, camphoram, aloen.

Ej. *de præcavendis morbis & præmatura morte* 1713. 4. *. & in *Decade* II. Leid. 1713. 8. *. & in *germ. coll. diætet.* T. I. 1715. 8. *. Per ſingulos morbos oſtendit, ut ii arceri poſſint.

Ej. *de ratione præſide univerſæ medicinæ* 1713. 4. & in *Decade* II. Leid. 1719. 8. *. & in *coll.* Hall. 1739. 4. Non poſſe per experientiam artem diſci, niſi poſt infinitos annos. Expertiſſimos medicos in rebus graviſſimis diſſenſiſſe, nullam ergo certam ab ea lucem habuiſſe. Quantum ratio in mutanda arte medendi potuerit, apparere ex inſigni converſione, quæ inventum ſanguinis circulum ſecuta ſit.

Diſſert. phyſico medicarum Decas prodiit Leidæ 1713. 8. *.

Ej. *de uſu corticis chinæ febrifugo cauto & ſuſpecto* 1713. 4. *. Nullam ejus eſſe vim ſpecificam, neque eo febres indigere: ſed tamen utique febres fugare; ſola vi adſtrictoria; (mutata nunc ſententia) ſuſpectum eſſe, & ſæpiſſime damnoſum remedium; ob vim enim adſtringentem vaſa venæ portarum adſtringere, circuitum per hepar reddere difficiliorem; humores coagulare.

Ej. *de uſu reſpirationis in arte medica* 1714. 4.

Ej. *de cura avenacea* 1714. Germanice in *diætet.* T. IV. Hall. 1718. 8. *. Vires medicæ avenæ, cichorii, nitri. Decoctum avenaceum valere ad omnem cacochymiam. Utiliter in variolis & morbillis bibi.

Ej. *morbi cum cutis colore depravato* 1714. 4.

Ej. *ſuccincta pathologia ex principiis medicinæ deducta* 1714. 4.

Ej. *morborum ortus & cauſa eorum proxima* 1714. 4.

Ej. *aeris intemperies multorum morborum cauſa* 1714. 4. De tertiana febre, quæ a. 1707. omnes Germaniæ regiones infeſtavit; cum hiemem mitem fervidum ver ſecutum eſſet, in univerſa Germania febres dominatæ ſunt.

Ej. *vera morborum ſedes* 1714. 4.

Ej. *de corporum diſpoſitione ad morbos* 1714. 4.

Ej. *de magno venæſectionis ad vitam ſanam & longam remedio* 1714. 4. *. & in *Dec.* II. Leid. 1719. 8. *. *Diætet. germ.* T. II. 1716. 8. *. Plethoram omnino locum habere & per inediam multo lentius ſolvi. Inde per ſingulos

morbos perſequitur, ad quos conferat, etiam ad cachexiam; cautelas vero dat, ne quid nimii tentetur.

Ej. *remediorum benignorum abuſus & noxa* 1714. 4. *. & in *opuſc. medico practicis* 1736. 4. Princeps ſaniſſimus, cum cereviſiam frigidam æſtuanti corpori ingeſſiſſet pene ſubito periit. Lien putredini proximus, in ventriculo ſanguis corruptus, alter pulmo fætidiſſimo nigro liquamine plenus, quod malum ſaniſſimus demum frigido potui debuit. Repulſorum dolorum, ut arthriticorum, noxa. Theam in puerpera nocuiſſe ſolo calore. Jura carnium in morbis malignis apprime nocere.

Ej. *de uſu interno camphoræ ſinceriſſimo & præſtantiſſimo* 1714. 4. *. in *opuſc. med. var. arg.* Preſſam a Stahlio reſinam tuetur. Eſſe oleum volatile coagulatum; fere ſimilem ex ligno aloes obtineri; minus vero calefacere quam olea deſtillata, in quibus multum ſit viſcidi. Sulfur in camphora tenuiſſimum. In omni inflammatione, etiam in gangræna utilem eſſe. Malignitati reſiſtit & putredini. Putridum in humores reſorbtum expellit. Carminativorum principem eſſe; cum nitro bene conjungi. Menſes retentos expedire.

Ej. *de medicamentis balſamicis* 1715. 4. He. Leid. 1719. 8. *. In his ſibi mire placet; in omni fere morbo ſimplicia hactenus deſcribit, nunc frequentes, quæ cum ſale tartari fiant, compoſitiones.

Ej. *de imprudente medicatione multorum morborum cauſa* 1715. 4. *. in *opuſc. med. pract.* 1736. 4. *Diætet. germ* T. VI. Hall. 1721. 8. *. Morbus ab omiſſa conſueta venæſectione. Calida juniperina data, cui ren purulentus eſſet. Nimia venæſectio in puerpera hæmorrhagias paſſa funeſta; & ab unica venæſectione exhauſto corpore mors. Multa alia, quæ ipſe vidit.

Ej. *de generatione febrium* 1715. 4.

Ej. *vera univerſæ medicinæ principia* 1715. 4. *.

Ej. *de morborum ortu & cauſis eorum proximis* 1715. 4. He.

Ej. *praxis clinica & compendioſa morborum ex vitio glandularum & lymphæ natorum* 1715. 4.

Ej. *praxis clinica & compendioſa morborum ex uteri vitio* 1715. 4. He.

Ej. *praxis clinica morborum infantum* 1715. 4.

Ej. *de præſtantia malorum citriorum in medicina* 1715. 4.

Ej. *de diætæ vitio multorum morborum cauſa* 1715. 4. *. in *opuſc. var. arg.* 1739. 4. *Diætet. germ.* T. II. 1716. 8. *. Mala edacitas hypochondriacorum, febre quartana laborantium & phtiſicorum. Ab edacitate gravidarum abortus. Ab ea ſenes magis lædi. Noxæ ex aucto acido primarum viarum. Flatulentia ex pane calido.

Ej. *de generatione mortis in morbis* 1515. 4. *Opuſc. patholog.* Dyſentericis lac valde nocuiſſe.

Ej. *de aeris intemperie multorum morborum cauſa* 1715. 4. *.

Ej. *diſp. chymico medica de ſulfuribus metallorum* 1715. 4. & in *triga diſſ.* 1729. 4.

Ej. *differentia medici & medicinæ practici* 1716. 4. *.

Ej. *de aquæ natura & virtute in medendo* 1716. 4.

Ej. *de morborum tranſmutatione* 1716. 4.

Ej. *de morbis ex aliis prodeuntibus* 1716. 4. *.

Ej. *de paſſione iliaca* 1716. 4.

Ej. *de conſenſu partium præcipuo pathologiæ & praxeos medicæ fundamento* 1717. 4. He.

Ej. *de arcana medendi methodo* 1715. 4. He.

Ej. *de athletis veterum eorumque diæta & habitu* 1717. 4.

Ej. *de eo, quod nemo ægrotorum moriatur ex morbo* 1717.

Ej. *de eo, quod plurimi ægrotorum moriantur magis juxta leges artis quam naturæ* 1717. 4. He.

Ej. *de eo, quod plurimi juxta regulas artis naſcantur* 1717. 4. He.

Ej. *de morborum cauſis recte cognoſcendis* 1717. 4. He.

Ej. *caſus ægri ophtalmia laborantis* 1717.

Ej. *de ſphacelo ex cauſa interna feliciter curato* 1717. 4. *. oleo caryophylli in ſpiritu vini ſoluto compreſſus.

Ej. *de acidularum & thermarum uſu & abuſu obſ. & cautelæ* 1717. 4. Ulm 1728. 8. *. Et elementa futilia recipi & vires medicatas per errorem natas. De varia aquarum medicatarum vi medica; de alvi purgandæ ratione; de venæſectione ante aquarum uſum.

Ej. *de pinguedine ſ. ſucco nutritio ſuperfluo* 1718. 4. *. Vermes hepatici in vivis animalibus etiam canibus & leporibus, iis beſtiis exitiales vidit.

Ej. *de modo operandi remediorum phyſico mechanica* 1718.

Ej. *de diætetica ſacræ Scripturæ medicina* 1718. 4. *. In *opuſc. theol.* in *opuſc. varii argumenti.* Leges Moiſis ſapientiſſime valetudini populi proſpexiſſe. Germanice Ulm 1745. 8.

Ej. *de morbis recte diſtinguendis* 1718. 4. He.

Ej. *de difficultatibus in addiſcenda medicina* 1718. 4. *.

Ej. *de præſtantia medicamentorum domeſticorum* 1718. 4. Leid. 1719. 8. *. & in *opuſc. var. argum.* 1739. 4. *. Germanice Baſel 1738. 8. & in *diætet.* T. IV. Hall. 1718. 8. Olim ſe arcana & potiſſimum chymica amaſſe, nunc meliora doctum plurimum virium in ſimpliciſſimis medicamentis reperiſſe. Omnino multa hic bona.

Ej. *de erroribus circa venena* 1718. 4. He. Arſenici cryſtallini ſymptomata cedunt oleo olivarum.

Ej. *de febre purpurata maligna* 1718. 4. He.

Ej. *de hydrope aſcite* 1718. 4.

Ej. *de fiſtula ani feliciter curanda* R. Bass 1718. 4.

Ej. *de præparatione & lectione veterum medicamentorum* 1719. 4.

Ej. *de medicina hippocratis mechanica* 1719. 4.

Ej. *de vera morbi hypochondriaci ſede, indole & curatione* 1719. 4.

Ej. *de medicina ab omni hypotheſi vindicanda* 1719. 4. He.

Ej. *de vero pathologiæ fundamento* 1719. 4. He.

Ej. *præſtantiſſimæ medendi leges* 1719. 4. He.

Ej. *de millefolio* 1719. 4. He. & in *collect. med. var. arg.* Feliciſſima herbula & Stahlio placuit & æmulo Hofmanno. Solo adſpectu, quod umbellam gerat, promittere ſulfur vaporoſum antiſpaſmodicum, quale quid putat ab odore indicari; non bene ſi vulgare vult millefolium. Vires mire laudat etiam ad peſtem, tum hypochondriacis convenire & pollere vi analeptica. Chamæmeli floſculos febrem ſanare intermittentem. Extus vires eſſe traumaticas inque oleo antiſpaſmodicas anodynas.

Ej. *de palpitatione cordis* 1719. 4. *.

Ej. *Decas II. diſpp. phyſico medicarum* Leid. 1719. 8. *.

Ej. *de certo mortis in morbis præſagio* 1720. 4. *Opuſc. pathol.* Signa primum impendentis magni periculi. Mortes parturientium ſubitæ. Si facies rubore ſuffuſa manſerit ſolere poſt mortem ſanguinem de vaſis manare. Eadem ſymptomata, quæ in acutis mortem portendunt, non ejuſdem minacitatis eſſe in chronicis.

Ej. *de hepatis inflammatione vera rariſſima, ſpuria frequentiſſima* 1721. 4. He.

Ej. *obſervationes & cautiones practicæ in curatione calculi* 1721. 4 & in *diæt. germ.* T. VII. Hall. 1726. 8. Analyſis. Non ineſſe alcalina nec terram ſalinam lixivioſam, neque ſalem ammoniaci ſimilem, nec terram calcariam nec oleum: ſed muriam & viſcidum quid ex lympha natum, cum ſalſa & terreſtri humorum noſtrorum parte. Aquas calcarias, quales ſunt Carolinæ calculo potas mederi, ſic cereviſias ex aqua calcaria factas. Renes ſemper vitiatos eſſe in quibus calculi generantur: oriri renibus exeſis aut purulentis. Calculus in principe corallii ſimilis. Cum podagra ſæpiſſime conjungi. Convenire mel ruſſicum cum ſucco baccarum juniperi & cynosbati. Tum mollia, anodyna. Lithontripticis ne fidas. Aquas minerales calculos expellere, ſæpe potius nocere. Opiata in debilitatis gangrænam facere. Diaphoretica vehementer nocere.

Ej. *de differenti medicamentorum operatione ſecundum diverſam corporis humani idioſyncraſiam* 1721. 4.

Ej. *de vini Hungarici excellente natura, virtute, abuſu* 1721. 4. He. & in *opuſc. var. arg.* 1739. 4. *. Germanice Ulm 1735. 8. Nobiliſſima vina merito laudat ſenibus, debilibus, hypochondriacis, podagricis; in eo elixiria ſtomachica optime ſolvi.

Ej. *de excellenti balneorum ex aqua dulci uſu in morbis internis* 1721. 4. Laudat ad hypochondriaca mala, ſcorbutum, volvulum, colicam renalem, morbos ſpaſmodicos.

Ej. *de medicina emetica & purgante poſt iram veneno* 1721. 4. He. & in *coll.* 1736. 4. *. Triſtia exempla. A ſulfure antimonii ad grana 9. ventriculus & duodenum inflammatum; ſic a granis tribus tartari emetici; a trochiſcis alhandal, ab iis conſtricti ductus bilarii icterus, volvuli. Utilis diſp.

Ej. *de modo hiſtorias morborum recte conſignandi & ad uſum adplicandi* 1721. 4. He.

Ej. *de ſalium mediorum excellenti & purgante virtute* 1721. 4. He. in *collect.* 1736. 4. Noſter his ſalibus plurimum utebatur, iis in malis, in quibus ego purum acorem præferrem, tum alio laxante ſcopo & reſolvendi. Præſtare omnibus ſal marinum, tum nitrum & ſalem acidularum Egranum, Carolinianum, Sedlicenſem.

Ej. *Obſ. & cautiones practicæ in curatione calculi* 1721. 4. He.

Ej. *valetudinarium virginale* 1721. 4. He.

Cum Buxbaumi flore prodiit *compendioſa methodus indagandi vires plantarum* Hall. 1721. Ulm. 1725. 8. Huc refert vires plantarum claſſicas, aroma verticillatarum,

ticillatarum, ſaporem, odorem. Inde amara, ſtomachica, antifebrilia. Aquaticas omnes acres eſſe, & cauſticas in ſiccis arenoſis provenire.

Ej. *putredinis doctrina ampliſſimi in medicina uſus* 1722. 4. & in *opuſc. pathol.* Ex melioribus. Putredo cauſa morborum autumnalium, inter caſtrenſes deteriorum. Mors principis a frigidæ cereviſiæ potu poſt anxietates, vomendi conatus, ſyncopen, convulſiones, ventriculo ſed etiam pulmone & liene ſphacelato. Sanguinem in inteſtina effuſum celerrime putreſcere & cum ſummo periculo. In morbis malignis vitanda calida. Laudes camphoræ, quæ & incipientem morbum ſæpe jugulet & vires vitales ſuſtineat. Sed qui potuit, cum putredinem metuat, lapides cancrorum, cornu cervi aut inertem cinnabarim comendare.

Ej. *de balneorum artificialium ex ſcoriis metallorum uſu medico* 1722. 4. *. Ulm 1726. 8. *. Ad dolores colicos, contractiones, paralyſin, ſcabiem retropulſam per balneum revocandam.

Ej. *de morbis œſophagi* 1722. 4. He.

Ej. *de ſcirrho hepatis* 1722. 4.

Ej. *de fontibus medicatis Lauchſtadienſibus* 1723. 4. He. Ulm 1726. 8. *. Germ. 1724. 4. Fons martialis ab Hofmanno primum commendatus.

Ej. *de vera motuum febrilium indole & ſede* 1723. 4.

Ej. *de venæſectione prudenter adminiſtranda* 1723. 4. Venam pedis abſque aqua calida incidi poſſe, quæ ſæpe noceat.

Ej. *de* ευκαιρια *praxeos medicæ* 1724. 4. *.

Ej. *de incontinentia urinæ ex partu difficili* 1724. Veſica exeſa ulcere patente in vaginam, urethra clauſa.

Ej. *de fato phyſico medico ejuſque rationali explicatione* 1724. 4. *Opuſc. Theol.* & in *collect. Ulmenſi* 1725. 8. Germanice 1749. 8. Omitto metaphyſica. De fato medico pauca & vaga. Videtur admittere, poſſe terminum vitæ prorogari & aculerari. De libertate, de affectuum productione & neceſſitate morali, & pro ea neceſſitate diſtinguenda a neceſſitate phyſica. Cauſa febrium ex ſpaſmis, horum ex ſtimulo febris.

Ej. *de exulceratione veſicæ* 1724. 4.

Ej. *de præcipuis Germaniæ medicatis fontibus & de eorum examine chymico mechanico* 1724. 4. He. Ulm 1726. 8. *. Gallice vertente C. Vite 1752. 4. Anglice Hofm. *on mineral waters* 1731. 8. vertente Shaw. *Germ. diætet.* T. VIII. Hall. 1727. 8. *. Ex optimis ſcriptis Ill. viri. Analyſes & de viribus medicatis fontium.

Ej.

Ej. *ſpecimen medicum de cauto & incauto ſedativorum uſu* 1724. 4.

Ej. *fontis Sedlicenſis in Bohemia examen* 1724. 4. Germ. 1724. 4. 1725. 4. Tr. in *Med. Conſultat.* & Ulm 1726. 8. *. Gallice Baſel 1740. 8. Aqua ſale amaro pleniſſima efficaciori quam Ebshamenſis. Eum fontum noſter a. 1717. detexit & a. 1721. primum commendavit & aquam & ſalem alvi laxandæ cauſa. Terram eſſe alcalinam acido ſpiritu minerali imbutam & ratione acidorum ſalium primarum viarum, alvum ducere.

Ej. *diſp. de purpuræ genuina indole & curatione* 1725. 4. He.

Ej. *de valetudine ſenum tuenda* 1725. 4. He. Germ. T. VII. 1726. 8. *. & in *opuſc. var. arg.* Viribus proſpiciendum coctioni ciborum, mictioni, adfectibus animi, frigori. Corpus exercendum, alta voce legendum.

Ej. *diſp. de morbis a nimia & intempeſtiva venere oriundis* 1725. 4. *. *Diætet. germ.* T. VII. 1727. 8. *. Semen reſorberi, in ſanguinem redire, viribus vitalibus addere. Venerem nimiam nervis nocere. Ab ea magni morbi, apoplexia, epilepſia.

Ej. *diſp. ſiſtens ægrum hydrope ex quartana laborantem & reſtitutum* 1725. 4.

Ej. *obſ. de cauto & præſtantiſſimo emeticorum uſu* 1725. 4. He. & in *Coll.* 1739. 4. *. Antimonialium medicamentorum incerta præparatio, incertus effectus. Antimonium diaphoreticum ſubinde vomitum movet. Emetica etiam in aliis partibus efficaciam exſerere. Emetica ſeligenda, quæ una fibras relaxent, aut ſubjicienda anodyna. Lacte ſedanda hypercatharſis &c.

Ej. *de mirabili lactis aſinini in medendo uſu* 1725. 4. He. Anglice 1754. 8. & in *opuſc. med. pract.* 1736. 4. *. *Germ. diætet.* T. VII. 1728. 8. Alio quovis lacte tenuius eſſe & magis aquoſum: caſeoſi parum habet, idque longe tenerrimum, omnio alio lacte idem dulcius (falſum. Lac vaccinum purum nuper mulctum multo quam aſininum dulcius eſt.) Adverſus tabem omni alio lacte præſtat & etiam eos ſanavit, ſuadente Hofmanno, qui pus rejecerant. Id per exempla demonſtravit. Sed etiam arthriticis convenire, podagricis, hypochondriacis, ſcorbuto &c. Nihil adverſus hypercatharſes præſtantius & venena mineralia.

Ej. *de manna ejuſque præſtantiſſimo in medicina uſu* 1725. 4. & in *Collectione opuſc. med. pract.* 1736. 4. *. Omnes humores blanda vi educere, infantibus opportuniſſimam, ſenibus, prægnantibus, ſaburram bilioſam expurgare, malignis convenire catarrhis, hypochondriacis, renis morbis, cum aquis mineralibus conjungi optime. Variolis etiam dari poſſe.

Ej. *de ſeri lactis virtute longe ſaluberrima* 1725. 4. He. *Germ. diæt.* T. VII. & in *opuſc. med. pract.* 1736. 4. *. Lac multis nocere ob naturam coagula-
bilem,

bilem; ſenibus ob caſeoſam portionem, febricitantibus & obſtructiones facere. Seri nullum vitium eſſe. Sacharum ex ſero exhalando paratum variis ex animalibus: id ſacharum in aqua coctum ſerum lactis dulce vocat, inventum ſuum & magnis extollit laudibus. Alvum laxam ſervat, cacochymiam temperat etiam ſcorbuticam, & ſpaſmis ſubvenit & tabi. Exempla ad hypercatharſin ſalubris efficaciæ.

Ej. *opuſcula phyſico medica reviſa aucta emendata* T. I. Ulm 1725. 8. 1736. 8. *.

Ej. *de cauto & præſtantiſſimo remediorum uſu* 1726. 4. He. & in *Collect.* 1726. 8. *.

Ej. *de ſtudio medico recte pertractando ejuſque probatiſſimis auctoribus* Hall. 1726. 4. cum Conringii opere.

Ej. *de ignorata uteri ſtructura multorum in medicina errorum fonte* 1726. 4. *. *Opuſc. patholog.* Nimium fluxum uteri acidulis, balneis, alio modo ſæpe a ſe ſanatum. Hydrops cum graviditate conjunctus, alius cum graviditate ſublatus, alius a partu funeſtus.

Ej. *diſp. de proceritate corporis ejuſque cauſis & effectibus* 1726. 4.

Ej. *de morbis hepatis ex anatome deducendis* 1726. 4. *Opuſc. patholog.* Inflammationem hepatis aut nunquam locum habere aut rariſſime.

Ej. *de morbis ex hepatis vitio* 1726. 4. He.

Ej. *opuſcula phyſico medica de experimentis, viribus, utilitate & uſu medicatorum fontium reviſa aucta emendata* T. II. Ulm 1726. 8. *. Totus ſpectat ad aquas minerales. In præfatione tribuit ſibi detectum in acidulis alcali, vim in ſale neutro maxime poſitam. Felix cum lacte connubium, thermarum cum acidulis convenientiam. De imitandis fontibus medicatis. Vitriolum martiale aut rariſſime in aquis medicatis reperiri aut nunquam. Deinde ut aquas medicatas imitemur, jubet ea elementa aquæ adfundi, quæ ex medicato fonte arte chemica obtinentur. Deeſt vero in ejuſmodi aqua ſpiritus æthereus, quem ipſe magni facit.

Ej. *de connubio aquarum mineralium cum lacte longe ſaluberrimo* 1726. 4. & in *coll.* 1736. 4. *Germ. diætet.* 1726. 8. *. T. VII. Primum ſe naturam acidularum non acidam eſſe ſed alcalinam oſtendiſſe, hinc cum lacte ejus uſum conjungere docuiſſe. Selteranas potiſſimum, quas etiam rex & principes alii Hofmanno ſuadente biberint. Acidulas in lacte corrigere naturam ad aciditatem, ad obſtructiones pronam. Convenire vitio pulmonum, ad cacochymiam ſcorbuticam, ad mala hyſterica & ſpaſmodica. Exempla curationum.

Ej. *de dyſenteria anni* 1726. *epidemica* 1727. 4. He.

Ej. *de morbis ex ſpaſmo veſicæ* 1727. 4. *.

Ej. *de aeris potentia in epidemicorum morborum generatione* 1727. 4.

Ej. *de fonticulorum uſu medico* 1727. 4. He.

Ej. *de veſicatoriorum præſtanti in medicina uſu* 1727. 4. He. & in *Coll.* 1739. 4. Hæc cum priori conjuncta diſp. Cantharidum venenata natura. Utilitas ad revellendum, ad humorem retropulſum in artus revocandum. Pro eorum in febribus malignis uſu. Phenigmi. Utilitas ulcerum, ſcabiei, hinc fonticulorum ad morbos oculorum, alios morbos capitis, alioſque.

Ej. *ſpecifica quorumdam medicamentorum efficacia* 1727. 4. *.

Ej. *de judicio ex ſanguine per venæſectionem emiſſo* 1727. 4.

Ej. *obſerv. clinicæ circa curationem quartanæ* 1728. 4.

Ej. *de medicis morborum cauſa* 1728. 4.

Ej. *de febribus meſentericis* 1728. 4.

Ej. *de corticis chinæ uſu in febribus intermittentibus* 1728. 4. He. & in *Coll.* 1736. 4. Apologia corticis peruviani, quem Stahlius ob repreſſos motus vitales damnabat. Recte exhibitum non adſtringere, excretiones potius promovere. Febrem eſſe adfectum generis nervoſi; ejus inordinatos motus corticem vi adſtringente compeſcere, amarore ſuo acori reſiſtere, crudos in primis viis ſuccos corrigere &c.

Ej. *de apoplexia* 1728. 4.

Ej. *de ætatis mutatione morborum cauſa & remedio* 1728. 4. *Opuſc. patholog.* Pro ſeptenariis eorumque vi morbos generante & curante. Pueros a vermibus, juvenes ab immatura venere in convulſiones & morbos nervinos conjectos, cum 21. annum adtigerint, ſponte fere convaleſcere, nocturnas pollutiones funditus ceſſare.

Ej. *de mechanica optima in medicina philoſophandi methodo* 1728. 4. He.

Ej. *de vitiis oculorum præcipuis eorumque recta medendi ratione* 1728. He.

Ej. *de fonte medicato Lignicenſi* 1729. 8.

Ej. *de diæta virginum* 1729. 4. & *germanice* Jen. 1742. 8. *. Zerbſt 1743. 8.

Ej. *de vomitu cruento* 1729. 4.

Ej. *de ætate conjugio opportuna* 1729. 4.

Ej. *de cataracta* 1729. 4.

Ej. *de potus frigidi ſalubritate* 1729. 4. He.

Ej. *de febre eryſipelacea* 1729. 4. He.

Ej. *de læſionibus externis, abortivis venenis & philtris* 1729. 4. He. Germanice 1760. 8. *Opuſc. pathol.* Variæ veræ cauſæ mortis demum poſt mortem detectæ per inciſionem, inventis polypis, ex vulnere omenti, ex fiſtula tabacaria per orbitam in cerebrum inpacta, ex cognitione epidemiæ ſimilia mala producentis eorum, quæ ægrum interemerunt, ex vulnere & ulcere pulmonis. Non nataſſe pulmonem infantis aliquot antea hebdomadibus nati, cum ſtrangulatus periiſſet. Multas feminas pati abortum, niſi venam ter ſecuerint. Non dari pharmaca ſterilitatem facientia. Non poſſe fonte veneno infici.

Ej. *de noxis ex remediis domeſticis incongrue adplicatis* 1729. 4. He.

Ej. *diſſ. phyſico chymicarum trias.* Inter eas eſt *diſp. de analyſi chymico medica reguli antimonii medicinalis* 1729. 4.

Ej. *de hæmoptyſi ſelectæ quædam obſſ.* 1730. 4. He.

Ej. *de hæmorrhagia cerebri* 1730. 4. He.

Ej. *de hæmorrhagia viarum urinarum* 1730. 4. He.

Ej. *de hæmorrhagia uteri* 1730. 4. He.

Ej. *de immoderato hæmorrhoidum fluxu* 1730. 4. *. He.

Ej. *de venæſectionis abuſu* 1730. 4. He. Fuerit eadem *de ſalutari & noxio venæſectionis uſu opuſc. var. argum.* 1739. 4. Summa utilitas in plethora minuenda, liberandis partibus congeſto ſanguine oneratis, avertenda apoplexia, in phtiſi, in ſenio, in graviditate, in febribus inflammatoriis, ipſa cachexia. Exempla venæ alieno loco inciſæ, ut in malo hypochondriaco, in morbis quorum materies per aliquam criſin expelli debet &c.

Ej. *oryctographia halenſis ſ. foſſilium & mineralium in agro halenſi deſcriptio* 1730. 4.

Ej. *de opii correctione & uſu* 1730. 4.

Ej. *de doloribus* 1730. 4. He.

Ej. *de fontis Spadani & Swalbacenſis convenientia* 1730. 4. He.

Ej. *vitæ animalis conſideratio theoretico practica* 1731. 4. *.

Ej.

EJ. *diſp. de acidulis Veteraquenſibus in Sileſia* 1731. 4. Germanice Lipſ. 1732. 1734. 8.

EJ. *de cura partus modo nati & lactentis* 1731. & german. Zerbſt 1743.

EJ. *genuina chloroſis indoles origo & curatio* 1731.

EJ. *de differente medicamentorum operatione ſecundum diverſam corporis humani idioſyncraſiam* 1731. 4.

EJ. *de dolore & ſpaſmo ex calculo felleo* 1731. 4. HE.

EJ. *de dolore ex calculo renum* 1731. 4. BURKH.

EJ. *de dolore cardialgico* 1731. 4. HE.

EJ. *de dolore cephalico* 1731. 4. HE.

EJ. *de medicina ſimpliciſſima ſummæ efficaciæ* 1731. 4. HE. & in *Coll.* 1736. 4. Laudes exercitationis corporis partes ſolidas confirmantis, ſanguinem morantem expedientis. Sobrietatem & abſtinentiam coctionem ciborum adjuvare. Venæſectionem plethoram & tarditatem ſanguinis corrigere. Aquam lenire, diluere. Balneorum laudes.

EJ. *diſp. methodo ſcientifica conſcripta, qua ſiſtitur verum univerſæ medicinæ principium in ſtructura humani corporis mechanica reperiendum* 1732. 4.

EJ. *senectus ipſa morbus* 1732. 4.

EJ. *tuſſis convulſiva* 1732. 4.

EJ. *caſus de purpura ſcorbutica prægreſſo hæmorrhoidum fluxu nimio ex principiis ſolidis deductus* 1732. 4.

EJ. *de acido vitrioli vinoſo* 1732. 4. aliis 1733. 4. Reſp. CAROLUS FRIDERICI F.

EJ. *de cognoſcenda natura corporis humani ex effectu remediorum* 1732. 4. *. & in *Coll.* 1736. 4. *. Cuique homini ſuam eſſe in ſolidis inque fluidis naturam, alium adeo aliumque medicamentorum effectum. In puro corpore variolas leniter progredi, in corporibus cacochymicis miros excitare tumultus. Magneſiam nitri tunc alvum ducere, quando acidi in primis viis multum invenit, & cum eo in ſalem medium abit. Quare per effectus diverſitatem de temperamento cuique homini proprio judicari. Ita ſi emetica in ictero nocuerint ægris, vias bilis præcluſas eſſe &c.

EJ. *de vomitu* 1733. 4.

EJ. *de abortu* 1733. 4. HE.

EJ. *de ſingultu* 1733. 4. HE.

EJ. *de ſpaſmo pharyngis* 1733. 4. *. Laudat balſamum vitæ extus admotum.

Ej. *ſpaſmus gulæ inferioris & de nauſea* 1733. 4. *.

Ej. *medicina ſanis neceſſaria* 1733. 4. *.

Ej. *diſp. med. chirurg. de morbo Lazari* 1733. 4.

Ej. *de morbi hyſterici vera indole, origine ſede & cura* 1733. 4. He.

Ej. *de motuum convulſivorum vera ſede & indole* 1733. 4. *.

Ej. *de ebore foſſili ſuevico halenſi* 1734.

Ej. *de medendi methodo varia pro climatis diverſitate* 1734. 4. *.

Ej. *de morbis peregrinantium* 1734. 4.

Ej. *de cauta & circumſpecta veneni dati accuſatione* 1734. 4.

Ej. *de dyſenteria* 1734. 4.

Ej. *explanatio adfectus maniæ levioris rariſſimæ ſenſuum quorumdam augmento ſtipatæ* 1734.

Ej. *animalia humanorum corporum infeſti hoſpites* 1734.

Ej. *de ſale medicinali Carolinarum* 1734 4 He. & in *Coll.* 1736. 4. In his thermis & ſalem amarum eſſe & alcalinum reſolvendis obſtructionibus, ſolvendis coagulis aptiſſimum. Ipſe H. dudum ſalem hunc thermarum parari curaverat, qui vero tantum rudior neque ea, qua paverat, copia parabatur; demum a G. Bernhardo Richter pharmacopola perpulchrum nactus, nunc ipſe parare docet ex fonte der Prudel. In aqua cocta per filtrum acta in cryſtallos abit ad 3 ß ex libra, ſaporis partim amari partim lixivioſi. Signa dat naturæ alcalinæ Sedlizenſi ſubtilior. Ejus vires alvum laxantes, hæmorrhoides adjuvantes &c.

Ej. *de modo agendi medicamentorum & phyſicis circa camphoram experimentis* Bresl. 1734. 8. cum Tralles *de Camphora.*

Ej. *adfectus ſpaſmodicus hypochondriacus inveteratus* 1734. 4.

Ej. *de convaleſcentiæ ſtatu ejus impedimentis & præſidiis* 1734. 4.

Ej. *de cephalæa cum immoderato hæmorrhoidum fluxu ſæpius repetente* 1735. 4.

Ej. *de fiſtula maxillari* 1735. 4.

Ej. *de militum valetudine tuenda in caſtris* 1735. 4 He.

Ej. *varia viſionis vitia* 1736. 4. He.

Ej. *de præcavenda polyporum generatione* 1736. 4.

Ej. *de oſſium inflammatione* 1737. 4.

Ej.

Ej. *de cortice chacarilla ejuſque inſigni in medicina uſu* 1738.

Ej. *de ſcorbuti vera origine, indole & curatione* 1738. 4 He.

Ej. *cura doloris podagrici præſervatoria per ſimpliciſſima remedia* 1739.

Ej. *inediæ noxa & utilitas* 1739.

Diſſertationum, quarum titulos adjeci anni exciderunt, ut in collectionibus tantum poſſideam.

Ej. *de ſitu erecto in morbis periculoſis valde noxio. Opuſc. pathol.* Exempla ſubitæ mortis in hydrope & phtiſi; ſubito pereuntium, cum de lecto prodiiſſent. Cauſa ſubitanei interitus (*a*).

Ej. *de ſtudiis per regulas diæteticas facilitandis & prolonganda litteratorum vita. Opuſc. theol. phyſ.* Ad diæteticam in genere (*b*).

Ej. *de officio boni theologi ex idea boni medici. Opuſc. theol. phyſ. med.*

Collectiones pluſculæ diſputationum prodierunt.

Opuſcula medico practica Hall. 1736. 4 & prius 1734. 4 Diſputationes viginti ſuis locis indicatæ.

Opuſcula pathologico practica ib. 1738. 4. quibus careo.

Opuſcula medica varii argumenti Hall. 1739. 4. *. Alia collectio etiam viginti diſputationum, quas pariter indicavi. In hac collectione etiam reperitur diſp. *de uſu & abuſu pulverum ſternutatoriorum*, cujus annum ignoro (*c*). Organi deſcriptio Varia ſternutatoria & tabaci ſpecies; ipſe laudat reſinam guajaci & flores benzoe, indeque compoſitum pulverem. Utilitas in aurium etiam potiſſimum vitiis. Objectionescontra eorum pulverum uſum diſſolvit.

Opuſcula theologico phyſico medica 1740. 4. *. Duodecim diſſertationes, inter quas aliquæ melioris notæ, ut *de fumo carbonum, fato phyſico medico.*

Porro ipſe Hofmannus jam ab a. 1715. cœpit edere diæteticas ſuas diſputationes germanice verſas cum titulo *Gründliche Anweiſung, wie ein Menſch vor dem frühzeitigen Tod und allerley Krankheiten durch ordentliche Lebensart ſich verwahren könne. Tomus* I. prodiit Hall. 1715. 8. *. Diſputationes ſuo loco dictæ ſunt.

Tomus II. ſucceſſit a. 1716. 8. *.

In T. III. conjunxit diſp. *de thermis Carolinis* & alteram.

De acidularum & thermarum ratione virium & ingredientium quas recudi fecit & auctiores reddidit Hall. 1717. 8. *.

T. IV. & ſequentes non ab Hofmanno editi ſunt. *Quartus* prodiit Hall. 1718. 8.

T. V. 1719. 8.

(a) Pertinet ad annum 1722. Not. Edit.
(b) Ad annum 1722.
(c) Ad annum 1700.

T. VI. 1721. 8. *. Hoc continetur diſp. *de abuſu valde noxio medicamentorum ex auro, plumbo, cupro, aliis mineris præparatis medicamentis.* Hujus annum ignoro. Aurum fulminans. Ab eo ſemeſtri infanti ad ſex grana dato mors. A granis etiam duobus in principe hypercatharſis cum torminibus. A ſacharo ſaturni colica, alias funeſta, tumor ſcroti. Magiſterium Biſmuthi arſenicum continere.

Ita neque diſſ. *de noxio abuſu anodynorum* reperi, niſi eſt eadem *de opiatorum natura & agendi modo*, quod non puto. Nocere in morbis ventriculi & capitis, tum infantibus & ſenibus.

T. VII. 1726. 8. *.

T. VIII. 1727. 8. *.

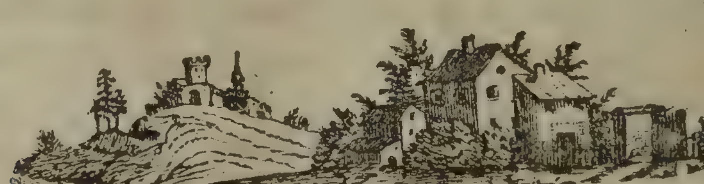
T. IX. 1728. 8. *. Hic etiam reperio diſp. *de morbis hæreditariis.* Ut ex parentibus in fetus tranſeant, apoplexia, vertigo, alia capitis mala, hæmoptica tabes, aſthma, calculus, ſcabies, inſania, lues venerea, animi vitia, corporis figura & temperamentum. Non eſſe a vi plaſtica, ſed fetum in ſemine exſiſtere, & prolem ejus ſpectrum ſive imaginem recipere. Sedem ergo horum morborum eſſe mere in ſolidis partibus.

Iterum ſeorſim edita eſt *gründl. Unterricht, wie ein Menſch nach den Geſundheitsregeln ſein Leben und Geſundheit lang conſerviren könne* cum *diſp. de vino hungarico* curante J. Frid. Reimann Ulm 1735. 8.

Et *kurzgefaßte Diætetica* Jen. 1743. 8. qui videtur eſſe T. I. prioris operis cum *diſp. de diæta virginum;* quæ ſunt *Diætetica aus deſſen gröſſerem Werk in alphabetiſche Ordnung gebracht* Jen. 1741. 8. B. Thom.

Et alia particula *gründl. Unterricht, wie ein Menſch nach den Geſundheitsregeln der H. Schrift und durch vorſichtigen Gebrauch weniger auserleſener Arzneyen ſein Leben lang conſerviren könne* Ulm 1745. 8.

Ej. *Abhandlung von dem heydniſchen Fato und der chriſtlichen Providenz in mediciniſchen und phyſicaliſchen Dingen* Deſſau 1749. 8.

LIB.

LIBER UNDECIMUS.

GEORGIUS ERNESTUS STAHL.

§. DCCCLXXVIII.

Etſi placitorum STAHLII pars præcipua apud HIPPOCRATEM & HELMONTIUM exſtat, tantum ut mentem immortalem legas, quoties HIPPOCRATES naturam, HELMONTIUS Archæum nominat, etſi CAMPANELLA & nuper CLAUDIUS PERRAULT febres naturæ ſe a materie opprimente vindicantis molimen dixerunt hanc tamen animæ rationalis poteſtatem STAHLIUS Wratislavienſis fuſius ornavit, argumentis fulcivit, in ſingulis exemplis repetiit, eique praxin ſuperſtruxit. Cum porro multis annis in academia frequente & celebri docuerit, diſcipulos numeroſos nactus ſit, eaque ſecta etiam nunc mutatis nominibus in Belgio, Gallia & Anglia paſſim dominetur, neque alia ſint fundamenta DE LA CAZE & nuperorum Principii vitalis fautorum, STAHLIUM utique tanquam auctorem novæ & celebris ſectæ huic epochæ præpono.

Chemiæ peritus, vir propria cogitata alienis præferre natus, in adverſarios acer, anatomes non valde fautor, ſuas hypotheſes magis nonnullis in vivo homine adnotatis eventis quam fabricæ partium aut mechaniſmo ſuperſtruxit. Ergo mentem ipſam immortalem ſibi corpus ſuum ſtruxiſſe, idque ergo per intima cognitum habere, non quidem ratiocinio ſ. cum conſcientia ſui, ſed actu conſcientiæ experte & ſenſu vitali. Diſſolutionem ſui corporis animam abhorrere, hinc ejus corporis motus omnes eo dirigere, ut ea diſſolutio quam longiſſime removeatur. Motus ergo vitales ita dirigere, ut putredinem evitet, corruptas particulas per propria organa expellat. Humores movere non ſolo corde ſed etiam potiſſimum per motum tonicum ſive per vim contractilem parenchymatum, ut conſtricta parte aliqua humores ſubituros arceat, de ea parte in alias laxatas partes propellat. Sic metaſtaſes faciat & congeſtiones & evacuationes. Plethoram ex vitio mentis natam corrigere, in prima ætate ſanguine per nares expulſo, deinde in feminis per uterum evacuato, in viris per venas hæmorrhoidales. Noxiam materiem aucto ad id ipſum motu expellere, de ſanguine ſeparare. Prudenter in univerſum & in ſalutares fines motus vitales dirigere, tantum ut ob errorem

errorem & denique nimiis perceptis impedimentis deſperabunda alieniſſimos motus & convulſiones temere ciere apta ſit. Medicinam fere eo redire, ut utiles, ſunt autem plerumque utiles, mentis conatus adjuvemus, noxios, ſi qui ſint, moderemur. Nihil ergo in corpore humano vel a fermentis, vel a mechanicis circuitus ſanguinei cauſis fieri, ſed conſulto omnia adque ſuos fines. Præterea STAHLIUS ad ſceptica dubia pronior potiſſimum pauca intra medicamenta ſe continuit, venæſectionem, ob plethoræ motum, olea, pilulaſque ſuas, nitrum & ſalem etiam marinum, eſſentiam pimpinellæ albæ, millefolii. Idem efficaciorum medicamentorum ex hypotheſi ſua acris fuit adverſarius, corticis peruviani, opii. Omnia aliena & pure erudita & curioſa ab arte relegata vult, neque anatomen ipſam ad praxin facere admittit: hactenus utilis, quod omne otium, laborem omnem a medico ſoli medicinæ velit impenſum. Archiater demum regius Berolini obiit.

Innumera fere ejus ſcripta ſunt, tamen ut pleraque diſputationes ſint aut programmata aut prælectiones germanicæ diſcipulis calamo receptæ & editæ. Otium nobis hic fecit J. CHRISTOPHORUS GOETZ, qui ſcripta G. E. STAHLII aliorumque ad ejus mentem ſentientium ſerie chronologica recenſuit, præter ultimos magni viri annos Nürnberg 1729. 4. *.

Primum prodiit mihi non viſum *Fragmentorum Ætiologiæ phyſiologico chymicæ ex indagatione ſenſu rationali ſeu conaminum ad concipiendam notitiam mechanicam de rarefactione chymica, prodromus de indagatione chymico phyſiologica* Jen. 1683. 12. recuſ. in *opuſculo chymico phyſico* Hall. 1715. 4. *. In juvenili opuſculo jam obſcuræ dictionis ſpecimina perſpicias, quæ per omnia STAHLII ſcripta dominatur. Nimias tamen chemicorum medicamentorum laudes hic temperat.

EJ. *diſp. inauguralis de inteſtinis eorumque morbis ac ſymptomatibus cognoſcendis & curandis* præſide R. WILH. CRAUSE Jen. 1684. 4. *. Hall. 1713. 4.

EJ. *de febre petechiali ſ. purpurata* Jen. 1685. 4. Hall. 1706. 4. *. Cauſa morbi halitus ſulfureo ſalinus, vitam potenter evertens. Hunc anima horret, expellere ſatagit. Ejus vires oportet ſuſtentare, materiem fugare, in plethora ſanguinem mittere, alvum liberare, perſpirationem adjuvare. An idem *der in Heilung ſo wohl kalter als hitziger Fieber, Frieſel und Fleckenfieber geſchwinde und ſichere Medicus* Augſpurg 1760. 8.

EJ. *diſſ. epiſtolica ad* J. ADR. SLEVOGT *de motu tonico vitali indeque pendente motu ſanguinis particulari, in qua demonſtratur, ſtante circulatione, ſanguinem & cum eo commeantes humores, ad quamlibet corporis partem ſpecialem præ aliis copioſius dirigi & propelli poſſe, ex phenomenis practicis clinicis re vetus deductione novum argumentum* Jen. 1692. 4. TR. Hall. 1702. 4. 1722. 4. TR. cum commentario CHRISTIANI HELWIG medici Vratislavienſis, & in *collectione diſſertationum* STAHLIANARUM Hall. 1707. 4. *. Hæc cæterum diſſ. magni momenti theoriam auctoris exponit.

EJ.

Ej. *de menſium muliebrium fluxu ſecundum naturam & ſuppreſſione præter naturam* Jen. 1694. 4. & recuſ. Hall. 1705. 4. *. tum germanice inter Stahls *Abhandlungen von den Krankheiten des Frauenzimmers.*

Ej. *de commotione ſanguinis translatoria & eluctatoria* 1694. 4. *. 1704. 4. *.

Ej. *de ſynergia naturæ in medendo* Hall. 1695. 4. programma.

Ej. *de paſſionibus animi corpus humanum varie alterantibus* diſp. Hall. 1691. 4. *. recuſ. Hall. 1719. 4. *. Morbi ex animi adfectibus; icterus ex terrore (quem vidi in viro, qui periculoſiſſimum iter alpinum emenſus fuerat); ſanguis ex omnibus poris a metu.

Ej. *problemata practica febrium pathologiæ & therapiæ luculenter & quoad fieri poteſt demonſtrative evolvendæ fundamenti loco inſervientia, in qua febrium in genere & ſpecie circumſtantiæ eſſentiales inhærentes, conſequentes, antecedentes ex longa experientia perveſtigatæ recenſentur* ib. 1695. 4. *. 1707. 4. *. 1722. 4. Omni febri communia; inde omni febri acutæ communia, quæ quidem non omnia admittas. Ita putat excretiones cutaneas alvinis meliores eſſe, neque commotiones habere niſi circa dies criticos. Communia febribus intermittentibus. Deinde ſigillatim febres ardentes; alvum fluxam meliorem eſſe ſicca. Inde ſynocharum præſagia & reliquarum.

Ej. *poſitiones de mechaniſmo motus progreſſivi ſanguinis quibus motus tonici partium poroſarum neceſſitas ad motum ſanguinis lymphæ ſeri dirigendum admittendum vel excludendum demonſtratur pro futuris uſibus pathologiæ variorum adfectuum potiſſimum febrium* ib. 1695. 4. *. 1710. 4. G. Ex mechanices lege ſtaſin non eſſe cauſam inflammationis. Sanguis per poroſas partes ab arteriis in venas urgetur; eas anima magis tendere minuſve poteſt, ut tantumdem quæque recipiat ac tum oportet, nimioque humore ſe liberet. Spaſmus motus tonici eſt exacerbatio. Putredinem motus ſanguinis intenſus facit. Nimia quantitas ſanguinis tranſitum per partes poroſas impedit; huic vitio motus tranſpreſſurus & colatorius ſubvenit; huic motus tonicus.

Ej. *poſitiones de æſtu maris microcoſmici ſ. fluxu & refluxu ſanguinis præcipue in paroxyſmo febrili tertianario in ſenſus incurrente, mediante motu tonico partium poroſarum in effectum deduci ſolito, ad febrium pathologiæ fundamentum deſignandum* ib. 1696. 4. 1704. 4. *. Germanice cum Ej. *Abh. von den Zufallen des Frauenzimmers.* Iterum ex præcipuis Stahlianæ theoriæ fontibus. Motus tonicus adjuvat refluxum ſanguinis ex poroſa ſubſtantia partium; hinc, quando venam ſecamus, ſanguinis effluxum adjuvamus edito motu. Tono adſtricto ſanguis ad arteriam copioſius retropellitur, laxato in poros copioſius admittitur. Ab ea cauſa pallor cum frigore, vel rubor & calor. In febris tertianæ frigore cutis contrahitur & ſanguis ad interna repellitur. In calore viciſſim in laxatam cutem de internis exprimitur.

Ej. *de autocratia naturæ ſ. ſpontanea morborum excuſſione & convaleſcentia* ib. 1696. 4. *. Natura emendatrix ſui corporis. Læſi corporis humani liberatio & reſtitutio per motus ſecretorios & extretorios ab anima directos. Huc vomitus ab idearum aſſociatione motus. Natura ſubtiliores particulas impactas ſolvit, craſſiores in pus convertit. Pro ætate hominis ſanguinem expellere per nares, os, hæmorrhoides Quibus in ſenio podagra ſupervenit, eos longævos fieri. Motus ſpaſtici; febris opus naturæ. Errore naturam motus nimios ciere, humores compellere ad loca minus utilia. Germanice cum l. *de hæmorrhoidibus* Lipſ. 1729. 8.

Ej. *progr. de natura ut ſubjecti phyſiologiæ & de ſuperfluis anatomicis* ib. 1696. 4.

Ej. *temperamenti phyſiologico-phyſiognomico-pathologico-mechanica enucleatio* ib. 1697. 4. *. 1707. 4. *. etiam germanice vertente GOD. HENR. ULAU Leipz. 1716. 8. 1723. 8. A ſtricto & laxo habitu puerorum cholericum & phlegmaticum temperamentum. Morbi cujuſque temperamenti, tono & animæ conditioni adaptati.

Ej. *de motubus humorum ſpaſmodicis a motu pulſus ordinarii diverſis* ib. 1697. 1707. 4. *. Spaſmus partis fibroſæ expellit humorem ea contentum & ingreſſurum arcet. Ita conſtrictæ partes alias non conſtrictas humore replent. Ita fiunt congeſtiones ſanguinis a tono, non a pulſu. Finis congeſtionum particularium eſt ſecretio univerſalium & excretio: fiunt autem aut lenta congeſtione aut ſubito ſpaſmo.

Ej. *de impotentia virili* ib. 1697. 4. *. auctore reſpondente B. EWALDT.

Ej. *obſervationum chymico phyſico medico curioſarum menſis V. November, quo ſiſtitur anchiater ſ. venenum pro remedio venditum febrifugum nequiſſimum* ib. 1697. 4. & in collectione ſ. opuſcula ib. 1715. 4. contra ſpecificum antifebrile, quod arſenicum eſſe conſtitit. Ejus ſemimetalli indomabilem malignitatem noſter demonſtrat, quam nulla adſuetudo domat.

Ej. *de infrequentia morborum perſonali* ib. 1697. 4. *. 1710. 4. Auctorem ſe dicit H. PAUL. JUCH, verum ſtylus eſt STAHLII. In quemque mortalem pauciſſimos morbos illabi.

Ej. *de hiſtoria medico practica progr.* ib. 1697. 4. *.

Ej. *de venæ portæ porta malorum hypochondriaco-ſplenetico-ſuffocativo-hyſterico-hæmorrhoidariorum* ib. 1698. 4. 1705. 4. *. 1722. 4. 1751. 4. Frequentem eſſe in hac vena atoniam, hinc ſtagnationem, ramorum diſtenſionem, ſpiſſeſcentiam, hæmorrhoides, ſymptomata hypochondriaca, anxietates. Prodeſſe equitationem, medicamenta antiſcorbutica, poſt ea adſtringentia martialia. Nitrum addit & millefolium.

Ej.

Ej. *obſervationum chym med. phyſ. menſis tertius* ib. 1698. 4. & in *opuſculo* 1715. 4. de uſu nitri medico polychreſto. Sanguinis orgaſmum reprimere, ad diarrhœam & vomitum valere, ſi ab humorum æſtu natæ fuerint. Nullum unquam inde ortum malum ſe vidiſſe.

Ej. *diſp. de morborum ætatum fundamentis pathologico therapeuticis* ib. 1698. 4. *. 1702. & cum D. Alberti tr. *de hæmorrhoidibus* 1722. Germanice Lipſ. 1718. 8. 1720. 8. magni hoc opuſculum noſter faciebat. Juvenculis ſanguis ad caput fertur, eique morbi frequentiores ſunt; inde pectoris, demum abdominis.

Ej. *de morbis contumacibus* ib. 1698. 4. progr.

Ej. *de motu ſanguinis hæmorrhoidali & hæmorrhoidibus externis* ib. 1698. 4. *. 1705. 4. *. 1722. 4. Germanice Lipſ. 1729. 8. cum aliis.

Ej. *de ſtochaſmo medico* ib. 1698. 4.

Ej. *de hæmorrhoidum internorum motu & ileo hæmatite* Hippocratis ib. 1698. 4. 1707. 4. *. 1722. cum Alberti l. *de hæmorrhoidibus*, & germanice l. c. ubi vide recuſum.

Ej. *in opuſculo ſ. obſervationibus chym. phyſ. med. cur. Hiſtoria febris epidemicæ petechizantis & methodi curationis ejuſdem* ib. 1698 4. & 1715. 4. morbus anni 1694. Catarrhi ſpeciem præ ſe ferebat, febris contagioſa remittens cum longa apoſitia & agrypnia & facili diarrhœa, demum cum maculis. Venæſectio funeſtum effectum ſortiebatur. Neque juvabat calidis ſudorem urgere. Emulſiones pingues cum ſacharo conferre, & ſubacida citrata, tum eſſentiam alexipharmacam ſuam, nitrum cum abſorbentibus. Innumeros fere ægrotos ſe ſervaſſe.

Ej. *progr. bonus theoreticus malus practicus* ib. 1698. 4.

Ej. *de morbis habitualibus* diſp. 1698. 4. *.

Ej. *de cephalalgia iliaco hæmatica progr.* 1698. 4. *. exemplum morbi non valde noti, cardialgiæ de genere, hiſtericis familiaris, ex congeſtione ſanguinis ad caput hæmorrhagiam.

Ej. *podagræ nova pathologia* Hall. 1698. 4. 1704. 4. *. 1710. 4 *. Dolorificam eſſe ſpaſmodicam motitationem ex hæmorrhoidali externa & varicoſa ſanguinis compreſſione intentata in conſuctudinem abeunte. Solatium eſſe hæmorrhoidum fluxum.

Ej. *pathologia ſalſa progr.* 1698. 4. *.

Ej. *de requiſitis bonæ nutricis* Hall. 1698. 4. 1702. 4. *. & germanice *Abh. von Zufällen des Frauenzimmers*. A nutrice venerea lue infecta lactatus infans belle habere viſus, ſeptimo vero ætatis anno, ſteatomatibus obſitus, hecticus interiit. Sic a ſcorbutica nutrice infans.

Ej. *de commotionibus ſanguinis activis & paſſivis* Hall. 1698. 4. *. de malis a plethora.

Ej. *venæſectionis patrocinium & de ejus uſu & abuſu* ib. 1698. 4. *. & germanice Lipſ. 1719. 8. 1728. 8. *. Sanguis ſæpe ſpiſſitudine peccat, ſæpe ubertate; utrique malo venæſectio convenit, hæmorrhagias nocituras occupat. In febre tamen neque abſolute neceſſariam eſſe & nequidem utilem.

Ej. *inflammationis vera pathologia* ib. 1698. 4. 1705. 4. *. Cauſam ſtaſin ſanguinis in minimis vaſis eſſe. Succedit motus auctus, calor, rubor &c. Compellitur ſanguis in partem inflammatam a tonica conſtrictione partium vicinarum. Curatio eſt diſcuſſio materiei, aut certe ſuppuratio, demum partis laborantis corroboratio.

Ej. *progr. de æſtimatione partium & læſionum* ib. 1698. 4. *.

Ej. *progr. de certitudine artis medicæ* ib. 1698. 4. *.

Ej. *nova pathologia calculi renum diſp.* ib. 1698. 4. 1707. 4. *. a plethora, ſilentibus hæmorrhoidibus, ſanguine in renes congeſto.

Ej. *de lumbricis terreſtribus eorumque uſu medico* ib. 1698. 4. 1707. 4. *. Valere ſuo experimento adverſus epilepſiam, ad menſes expediendos.

Ej. *de ſanguiſugarum utilitate* ib. 1699. 4. 1705. 4. *. Germanice cum l. *de hæmorrhoidibus* Lipſ. 1729. 8. *. Potiſſimum ad hæmorrhoides earum uſus pertinet, quarum vaſa deplent, eas abſque irritatione revocant. Vidit earum uſu lienem obſtructum liberatum, hypochondriaca mala curata; arthritidem ſublevant. Quare earum uſum vehementer commendat.

Ej. *de abſtinentia & nauſea carnium in morbis præſertim acutis* ib. 1699. 4. progr.

Ej. *de hectica febre* diſp. ib. 1699. 4. 1705. 4. *. Eſt reſpondentis J. Jac. Ewald. Maſſam pilularum de cynogloſſo omnibus opiatis præfert.

Ej. *de novo ſpecifico antiphtiſico equitatione* 1699. 4. *. ad phtiſin hypochondriacam magis valere.

Ej. *pathologiæ fundamenta practica* ib. 1699. 4. 1706. 4. reſp. J. Sam. Carl. Carlii eſſe putem. Plethora fere pathologiæ fundamentum.

Ej. *de ſterilitate feminarum per ætatem* ib. 1699. 4. *. progr.

Ej. *æger hæmoptyſi laborans* diſp. Reſp. G. D. Coschwitz cujus eſt opus ib. 1699. 4. 1705. 4. *. 1715. 4. Morbum eſſe a translato ad pulmonem ſanguine.

Ej. *de empiria progr.* 1699. 4. *.

Ej.

Ej. *de αδδηφαγια ſ. intemperantia edendi* Hall. 1700. 4. 1707. 4. *. Nimia ciborum ingurgitatio ex conſuetudine potius & guſtu, quam ex fame nata.

Ej. *de facie morborum indice* ib. 1700. 4. 1705. 4. *. 1713. 4.

Ej. *Ariſtotelis error circa definitionem naturæ correctus* ib. 1700. progr.

Ej. *de differentia rationis & ratiocinationis* ib. 1701. 4. Magni momenti libellus, quo de ſenſu agitur ſui corporis, qui in anima eſt cum conſcientia, & ſine conſcientia.

Ej. *de febris rationali ratione* ib. 1701. 4. *. Motus ad ſecretiones & excretiones directi eorumque vires. Cauſa febrium, diſpoſitio nempe ad putredinem. Eſſentia eſt motus ſanguinis auctus.

Ej. *anomalias motuum vitalium patheticas non eſſe tumultuarias aut turbulentas* ib. 1701. 4. *. progr.

Ej. *diſp. de vita* ib. 1701. 4. *. de neceſſitate impediendæ putredinis.

Ej. *de apoſtaſeos & apoſtematum* HIPPOCRATIS *differentia* ib. 1701. 4. *.

Ej. *de ſcarificatione narium egyptiaca* ib. 1701. 4. *.

Ej. *de phlebotomia* ib. 1701. 4. *. diſp. pro venæſectione contra HELMONTIUM, & a plethora indicari. Videtur reſpondentis eſſe ANDREÆ HOFMANN. Germanice 1728. 8.

Ej. *de abſceſſu ſ. furunculo* ib. 1701. 4. *. diſſ.

Ej. *de febribus bilioſis diſp.* ib. 1701. 4. 1707. 4. Signa anxietas, cardialgia, conatus vomendi, æſtus, horripilationes, ortus ab ira, tempus dum cibi fervent. Utilitas nitri, abſorbentium.

Ej. *de curatione inchoata* ib. 1702. 4.

Ej. *de hydrope, aſcite præcipue* ib. 1701. 4. *. In cadaveribus fere infantum viſcerum abdominis reperiri & hepatis potiſſimum ſcirrhum. Ita laborante hepate, organo ſecretorio lymphæ præcipuo, excretio lymphæ impeditur.

Ej. *de vitro antimonii* ib. 1702. 4. *.

Ej. *febris in genere hiſtoria* ib. 1701. 4. 1707. 4. *. Solum hominem febre peti. Iracundi magis febribus obnoxii. In omni febre eſſe incrementum, ſtaſin, criſin. In omnibus inſignes evacuationes locum habere lotii aut perſpirationis. Excretionibus in febre ſemper ſtata eſſe tempora. Frequenter a ſola abſtinentia reſtitui. Febres recte curatas meliorem valetudinem relinquere.

EJ. *cogationes de medicina medicinæ neceſſaria & de natura ſenſu medico* Hall. 1702. 4. *. De ſuis ſcriptis.

De erroribus in materia medica.

EJ. *de febrium pathologia in genere* ib. 1702. 4. *. diſp. Cauſa febris eſt anima corporis ſui conſervationi intenta; materies eſt, quæ putredinem humoribus noſtris induere apta ſit; modus quo anima utitur, eſt auctus motus & ſecretio atque excretio aucta particularum ſalino ſulfurearum. Huc motus circularis facit & variæ conſtrictiones tonicæ.

Excuſatio reſpondens examini pulſus celeris & frequentis ib. 1702. 4. Contra collegam ſuum HOFMANNUM in meditationum opuſculo. Duo motus vitales pulſus & tonus. Uterque in febribus ſecretiones & excretiones urget. Celerem pulſum humorem in partes fibroſas & tubuloſas ſecretorias altius adigere: ſine celeritate ſolus frequentior pulſus eundem effectum non obtinet; diverſas urgent pulſus velox & frequens. Idem celerior motus ſanguinis particulas ejus adtenuat. Acute hæc & clare. A celeriori motu progreſſivo calorem in corpore humano naſci ſe primum demonſtraſſe.

EJ. *de malignitatis præprimis febrilis indole* ib. 1702. 4. 1707. 4. *. 1723. 4. Signa, fatigatio abſque cauſa, vires proſtratæ, pulſus debilis, inſenſibilitas. Scopus materiam morbi expellere, quæ corrigi non poſſit.

EJ. *progr. de periculo noni diei in acutis* ib. 1702. 4. *. progr.

EJ. *mortis theoria medica* ib. 1702. 4. *. Deſtructionem eſſe a defectu motuum mechanico organicorum, quibus vita præſervatur, motus nempe ſecretorii & excretorii, prævalente nempe putredine. Convulſiones fere mortem præcedere.

EJ. *de opinionibus medicis* progr. 1702. 4. *.

EJ. *de morbis corruptis diſp.* 1702. 4. *. 1707. 4. *. Quibus modis & erroribus agyrtarum aut medicorum aliena in morbis ſymptomata exoriantur. Germanice *von übelcurirten und verderbten Krankheiten* Leipz. 1726. 8.

EJ. *de affectibus periodicis* 1702. 4. *. Etiam in morbis hereditariis periodos ſupereſſe, qui parentibus familiares fuerunt; ut morbi periodici fiant ex plethora recurrente, ita ex ſpaſmis.

EJ. *de affectibus oculorum in genere* 1702. 4. *.

EJ. *progr. de methodo medicandi* 1702. 4.

EJ. *de menſium inſolitis viis* Hall. 1702. 4. *. 1707. 4. Vomitus cruentus, narium hæmorrhagia, ſputum, cruentum, congeſtiones ſanguinis ad caput, hemicrania, morbi lienales.

Ej. *progr. de ſollicita diæta* 1702. 4. *.

Ej. *progr. de curatione in charta* 1702. 4. *.

Ej. *de ſpaſmis* 1702. 4. diſp. tetano, ejuſque ſpeciebus, ſpaſmo cynico, aliis adfinibus morbis. Materies, ſanguinis abundantia ſpongioſi habitus, pori anguſti. Cauſa, anima varie errans, etſi in genere utilis finis ſubſit.

Ej. *de viſitatione ægrotorum progr.* 1703. 4. *.

Ej. *de alterantibus & ſpecificis in genere* Hall. 1703. 4. *. 1711. 4. Claſſes alterantium. Laudes abſorbentium. Dari ſpecifica: ad epilepſiam ſpecificum Stahlio medicamentum eſſe: aliud ad œdemata aſcitica; aliud ad odontalgiam.

Ej. *περι φυσεως απαιδευτου progr.* 1703. 4.

Ej *de naturæ erroribus medicis diſp.* 1703. 4. *. 1707. 4. Ut natura in dirigendis motibus, exturbanda materie non ſatis præparata, errare poſſit. Multum hic nocere animi adfectiones.

Ej. *de evacuantibus ſelectioribus* 1703. 4. He.

Ej. *de diſſenſu medicorum progr.* 1703. 4.

Ej. *de venæſectione in morbis acutis* 1703. 4. *. Pro ſanguinis miſſione; dicit etiam ſpontanea hæmorrhagia prodeſſe. Nocere tamen quando naturam ad hæmorrhagias incitat a ſalutaribus commotionibus diapnoicis avocat. Non eſſe neceſſariam, frequenter noxiam & coctionem impedire. In principio, febris continuæ laudat. Germanice in *Coll.* 1719.

Ej. *de morbo hypochondriaco hyſterico* Hall. 1703. 4. *. & germanice inter *Abh. von den Krankheiten des Frauenzimmers.* Hæmorrhoidum ſalutaris effectus. Inſignis diſſertatio.

Ej. *de phtiſi* ib. 1704. 4. *. In eo malo frequentes in pulmone nodos oriri, & veſiculas avellanæ æquales duras & cartilagineas; fieri a vaſis bronchialibus plenis teneri muco. Deinde ſcirrhoſi pulmones tofo pleni. Scirrhus ſimilis in pulmone abſque querela de difficili ſpiritu. Alter pulmo conſumtus, ejus loco album liquamen, alter ſanus. Fumum antimonii crudi ore receptum optimum eſſe remedium tuſſis.

Ej. *de empeiria rationali medica diſp* 1704. 4. *. 1709. 4. Ut iis, quæ experientia nos docet, ratiocinium ſuperſtruatur, nempe ex ſua theoria.

Ej. *de fundamentis theoriæ medicæ* ib. 1704. 4. *. per ſingulas artis partes.

Ej. *de conſulta utilitate hæmorrhoidum* 1704. 4. *. Germanice in *collectione* 1729. 8. *.

Ej. *de erroribus medicinæ practicæ* R. Alberti ib. 1704. 4. *. ut ſuppreſſæ hæmorrhoi-

hæmorrhoides, omittenda conſueta venæſectione. Error medicorum, qui motum aberrationis cacochymiæ tribuunt. Error in recipiendo in omni caſu medicamento, quod in unico profuit.

Ej. *de febrium therapia in genere* Hall. 1704. 4. diſp. *.

Ej. *de philoſophia* HIPPOCRATIS ib. 1704. 4. progr.

Ej. *de puerperarum adfectibus* ib. 1704. 4. 1707. 4. *. diſſ. cum *Abh. von den Zufällen des Frauenzimmers* germanice. Plethoræ plurimos deberi.

Ej. *de abortu & fetu mortuo* ib. 1704. 4. 1708. 8. & germanice. Incidere in finem tertii menſis, ſæpe ſterilitatem ſuccedere. Iterum laudat ſuas pilulas balſamicas.

Ej. *de novitatibus medicis in genere* ib. 1704. 4. *. diſp. Novam eſſe theoriam, quæ morbos a vermibus deducit, novam pathologiam mechanicam. Nova Therapia ut ſudatio per ſympathiam, fontium medicatorum frequentior uſus. Nova medicamenta ut ferrum, ſales volatiles urinoſi, hydrargyri frequens uſus & opii, denique corticis peruviani a quo hectica in macilentis, in obeſis hydrops ſequatur. Videtur eſſe reſpondentis D. GLASCHKE.

Ad editionem *lexici* STEPHANI BLANCAARD præfatus eſt Hall. 1704. 8.

Ej. *de infantum adfectibus* ib. 1705. 4. *. & germanice Lipſ. 1718. 4. 1730. 8. Adnotat varietatem ciborum fæces alvi facere fætidiores.

Ej. *de medicinæ & chirurgiæ perpetuo nexu* ib. 1705. 4. *. Mala ex ignorantia medicinæ nata, quando chirurgi morbos curant, ut in tumoribus rheumaticis, quos circumvolutis faſciis conantur diſſipare.

Ej. *de morbis acutis* ib. 1705. 4.

Ej. *de frequentia morborum in corpore humano præ brutis* ib. 1705. 4. *. Per ſingulos morbos. Cauſam eſſe in adfectibus, animi frequentioribus, perverſa voluntate; erroribus animæ.

Ej. *de morbis nauticis* progr. ib. 1705. 4. *.

Ej. *diſp. de conſuetudinis efficacia generali in actibus vitalibus ſecundum & præter naturam* ib. 1705. 4. *. Ut adſueſcamus intenſo frigori, calori adfectibus animi, hæmorrhagiæ, certis horis & cum iis recurrentibus evacuationibus, morbis.

Ej. *de venæſectione in pede & aliis corporis partibus* ib. 1705. 4. *. & germanice Lipſ. 1719. 8. Contra legem quam dicit receptam eſſe. Inferioribus in partibus corporis ſi morbus fuerit, debere venas incidi inferiores & viciſſim. Hanc

Hanc legem ita refutat, ut v. c. in cephalalgia venam pedis ſectam prodeſſe moneat, capitis venam ſectam nocere; a brachii venæſectione vero deterius habere. Utique adeo noſter revulſivam inciſionem præfert. German. 1724. 8. Venæſectione prima abortui obviam iviſſe STORCH.

EJ. *de auctoritate & veritate medica* ib. 1705. 4.

EJ. *diſp. de affectibus incurabilibus* ib. 1705. 4. *. Habitus catarrhoſus vicennali medicatione & diæta non ſuperatus. Sarcocele vix curabilis. Cataracta vix ſuperabilis.

EJ. *diſquiſitio de mechaniſmi & organiſmi diverſitate* ib. 1706. 4. & 1708. 4. cum theoria medica. Pro organiſmo ſ. anima dirigente humanam machinam.

EJ. *parœneſis de alienis a doctrina medica arcendis* ib. 1706. 4. & 1708. cum theoria medica. Contra mechanicos. Contra anatomen; ſubtiliorem fabricam partium nimis homines occupaſſe, ut motus negligerent. Hiſtoria medicæ vitæ.

EJ. *de arte longa progr.* ib. 1706. 4. *.

EJ. *de tertiana febris genium univerſum manifeſtante* ib. 1706. 4. *. Hiſtoria morbi: in virili ſexu frequentiorem eſſe. Bona morbi hiſtoria. Curatio empirica, quam rejecit, per corticem peruvianum. Vomitum ſatis probat, tamen ut non ſufficiat. Animæ fines in frigore, calore & toto mali tramite.

EJ. *de ſcorbuti & luis venereæ diverſis ſignis & medicinis* ib. 1706. 4. *. per omnia ſymptomata comparatio.

EJ. *de ſanguinis temperie optima conſervanda & reſtauranda* ib. 1706. 4. *. diſp.

EJ. *progr. de teſtimoniis medicis* ib. 1706. 4.

EJ. *diſp. de hæreditaria diſpoſitione ad varios adfectus* ib. 1706. 4. *. Arthritis in filio podagrici ſubnata; tabes in familiis hereditaria; ſic hæmorrhoides, podagra.

EJ. *de dyſenteria* ib. 1706. 4. diſp. *. Rejicit abſorbentia, corallia, bolos, aloen & ſtimulantia, oleum, lac, opium, adſtringentia. Rheum admittit, clyſteres leviter therebinthinatos. Laxat balſamicis pilulis, rheo; ſubjicit theriacam. Hic & ubique reperies, in ipſa curatione noſtrum brevem eſſe, fluctuare, rejicere multa, pauca admittere, ea ut putat moderata.

EJ. *de experimenti fallacia progr.* ib. 1706. 4.

Ej. *de temeritate, timiditate, modeſtia, moderatione* Hall. 1706. 4.

Ej. *de curatione æquivoca diſp.* 1706. 4. *. imperfecta nempe, in qua cauſa mali non ſuperata fuit, etſi ſymptomata ſopita ſunt.

Ej. *de vera diverſitate corporis mixti & vivi & utriuſque peculiarium proprietatum neceſſaria directione demonſtratio* ib. 1707. 4. & cum *theoria medica* 1708. 4.

Ej. *progr. de logica medica* 1707. 4. *.

Ej. *de ſanatione per accidens* 1707. 4.

Ej. *de medicina ſine medico* 1707. 4. *. diſp.

Ej. *de conſtantia medica progr.* 1707. 4. *.

Ej. *diſputationes medicæ epiſtolares & academicæ, phyſiologicæ, theoreticæ, practicæ generales & ſpeciales* ib 1707. 4. *. Recenſui, admiſtæ vero ſunt aliquæ Mich. Alberti & Hofstetteri.

Ej. *de ſcriptis ſuis vindiciæ* 1707. 4. *. & cum *theoria* 1708. 4. *.

Ej. *de veræ proſexencryſeos medicæ practicæ vera dignitate* Hall. 1707. 4.

Ej. *de judicio difficili progr.* ib. 1707. 4.

Ej. *de logica medica* ib. 1707. 4. *.

Ej. *de febribus ſecundariis* ib. 1707. 4. diſp.

Ej. *de ſyncretiſmo medico* ib. 1707. 4. progr.

Ej. *de acriſia in febribus* ib. 1707. 4. diſp.

Ej. *de hiſtoria morborum criterio* ib. 1707. 4. progr.

Ej. *de tranſpiratione impedita* diſp. ib. 1707. 4.

Ej. *de adſtringentium cauto uſu* ib. 1707. 4. 1723. 4.

Ej. *de impoſtura opii* ib. 1707. 4. diſp.

Ej. *criterium experimentorum medicorum* ib. 1707. 4. progr.

Ej. *de metaſchematiſmo morborum* ib. 1707. 4. diſp. 1723. 4.

Ej. *de rheumatiſmo* ib. 1707. 4. diſp. & in *collectione hæmorrhoid.* 1728. 8.

Ej. *Theoria medica vera phyſiologiam & pathologiam tamquam doctrinæ medicæ partes vere contemplativas e naturæ & artis veris fundamentis intaminata ratione & inconcuſſa experientia ſiſtens* ib. 1707. 4. 1708. 4. *. quæ editiones paulum differunt 1737. 4. Princeps viri opus. Phyſiologiam diximus & adjectas diſſertationes. Sequitur pathologia.

Prima

Prima diſſ. abſque titulo. De mixti & vivi diverſitate. Vita fit utroque putreſcibili impedito ne putreſcat, quod fit motu ſecretorio & excretorio. Motus ſolius animæ actus, incorporeus. Medici eſſe noxia exturbare, corrigi non poſſe. De vera mixti & vivi corporis diverſitate. Similia eorum quæ diximus. Vita quid ſit. Ad eam ſanguinis nudum circuitum non ſufficere.

EJ *de ſcriptis ſuis vindiciæ quædam & indicia* 1707. 4. olim recuſ. demum de vita ejuſque tuitione per motus excretorios & ſecretorios. Laudes ſuæ febrium petechialium pathologiæ & feliciſſimæ curationis; aliorum ſcriptorum de his febribus inutiles labores, ſed citat pauciſſimos. De ſuo motu tonico, utique ſuo, partium fibroſarum (falſa nempe hypotheſi ſanguinis ex arteriis in venas per fibroſum parenchyma tranſpreſſi) deque animæ in hos motus ad deſtinatos fines dominio (iterum mere hypothetico). De motibus congeſtoriis, hypochondriacis, ſpaſmis. Cur neminem citet.

Phyſiologiam omitto. Pathologia major pars eſt hujus voluminis. Memorabile certe opus. Pleraque jam decerpſi. Summa tamen capita cauſarum morborum apud noſtrum fere conſentiunt in ſanguinis ſpiſſationes, copiam & in putredinem tendentiam, adque motus, quibus natura his malis reſiſtat hæmorrhagiis naturalibus, quas & ipſa cogit ſanguine per motum vitalem in organa excretioni deſtinata preſſo. Quare cum febres & motus etiam erronei naturæ ſint opus, noluit eorum quidquam ſupprimi, adverſus ideo cortici peruviano, opio. Utique vero moderari motus licere, ut & copiam humorum minuamus, & ſpiſſitudinem diſſolvamus, in acutis nitro & abſorbentibus, quæ plurimum facit, ut hyacintho convulſiones ſuperare ſperet; in chronicis amaris, reſinoſis, ſalinis, mitibus eſſentiis.

Etſi nunc aſperitas vix tolerabilis in viro eſt & periodi longiſſimæ & rerum ſæpe perobſcurus ſenſus, & hypotheſium parum firmarum adoptatio, cui tota theoria ſuperſtruatur, minime tamen inutile opus eſt, neque abſque utilitate legitur. Suis enim cum oculis videret, nullam auctoritatem ſuſpiceret & chemiæ inſignem peritiam ad medicinam adferret & ingenio eſſet acri, aptoque ſingulares eventus ad ſua loca adque illuſtranda ſua placita adhibere, plurima certe nova, multa bona habet & propria, quæ mihi non datur proſequi.

EJUSD. *progr. de intempeſtiva adſumtione medicamentorum* Hall. 1708. 4.

EJ. *diſp. de periodis acutarum ſine criſeos eventu exquiſitis* ib. 1708. 4.

EJ. *diſp. de teneris ægris* 1708. 4. 1723. 4.

EJ. *de fidis remediis* ib. 1708. 4. HE.

EJ. *diſp. de febre catarrhali maligna* ib. 1708. 4.

EJ. *de motus voluntarii uſu medico* ib. 1708. 4.

Ej. *de methodo malignas febres ſecundum rationem & experientiam rite tractandi* Hall. 1708. 4. 1713. 4.

Ej. *de privata diſpenſatione medicamentorum* ib. 1708. 4. *. & in M. ALBERTI *jurisprudentia medico legali.*

Ej. *diſp. de animi morbis* 1708. 4. *. 1720. 4. Huc anxietas. Noxæ iræ repreſſæ; minus nocituræ, ſi aliquando ei ſis adſuetus. Mania ſæpe adfectuum animi effectus, ſic melancholia. Conſuetudinis poteſtas.

Ej. *progr. de fidis remediis* & *diſp. de Conſilio medico* 1708. 4. Dubito an edita ſit.

Ej. *de medicis e pharmacopolio* 1708. 4. progr.

Ej. *diſp. de multitudinis remediorum abuſu* 1708. 4. 1723. 4. *.

Ej. *progr. de caſibus medicis practicis* 1708. 4.

Ej. *diſp. de diæta* 1708. 4.

Ej. *de adfectibus gravidarum* 1708. & germanice *in Zufällen des Frauenzimmers.*

Ej. *progr. hiſtoriam pathologicam affectuum cum coxarum dolore ſymboliſantium Hippocraticam exhibens* 1708. & 1722. in ALBERTI *Coll. de hæmorrhoid.*

Ej. *diſp. de regimine* 1708. 4.

Ej. *diſp. de flatulentia* 1708. 4.

Ej. *obſervationes phyſico chemicæ curioſæ antehac obſervationibus Hallenſis ſchedulæ inſertæ* 1709. 8. ARISTOTELIS error in definitione naturæ. *De ſollicita diæta* diſp. quam improbat.

Ej. *diſp. ſiſtens morbos acutos veterum* 1709. 4.

Ej. *de motu ſanguinis a craſi & viis non pendentibus vitiis prudenter tractandis* 1709. 4.

Ej. *diſp. de curatione morborum e fundamento* 1709. 4.

Ej. *diſp. de abſtinentia medica* Hall. 1709. 4. *. Quatenus anima facienda facit & molienda molitur, nihil eſſe agendum. Evacuationum molimina, febres ipſas ut ſalutares naturæ conatus, non debere ſupprimi.

Ej. *diſp. de febribus compoſitis ex acuto periodo* 1709. 4.

Ej. *de methodica curatione* 1709. 4. diſp.

Ej. *diſp. de variolis & morbillis* 1709. 4. & in Pelargi *med. Jahrgang 2ter Theil.*

Ej. *gründlicher Bericht von den balſamiſchen und confortirenden Pillen, quas noſter vendebat* 1709. 1712. 4.

Ej. *wohlmeinende Errinnerung wegen einiger bey noch anhaltender hier und da graſſirenden rothen und weiſſen Ruhr mit bedenklichen Zufallen bey ihme befindlicher Arzneymittel* putat Goetzius hujus eſſe ævi 1709.

Ej. *de fine menſium initiis morborum variorum opportuno* 1710. 4. Germanice cum l. *Abhandl. von Zufallen des Frauenzimmers.*

Ej. *de ſalivatione mercuriali aliis præter luem veneream morbis rebellibus exſtirpandis pari* 1710. 4. eſſe reſpondentis J. D. Isaac.

Ej. *de febre hectica abſceſſuum internorum comite* Hall. 1710. 4. *. Exempla & hiſtoriæ. Empyema cum liquamine lactis ſimili ad tres libras. In alio pus in thorace ſpiſſum.

Ej. *de ſenum affectibus* ib. 1710. diſp. Germanice 1718. 8.

Ej. *de cachexia* diſp. 1710 4. *. Convenire laxantivo diureticas evacuationes ſed placidas repetitas. Diæta acris, ſcorbutica & aromatica, reſtituendæ debitæ ſecretiones potiſſimum in vena portarum. Roborandum.

Ej. *de minori malo medico* 1710. 4. diſp.

Ej. *de paradoxis medicis præcipuis* Hall. 1710. 4.

Ej. *de lapide manati* 1710. 4. *. Sanguinem omnino compeſcere & antiſpaſmodica vi pollere.

Ej. *de adfectibus pectoris* diſp. 1710. 4.

Ej. *de officio medici circa caſus chirurgicos* 1710. 4. *. Vitia ſolidarum partium ſæpe humorum correctione egere. Medicus partem medicæ curationis præſtat, in chirurgica chirurgum dirigit.

Ej. *de morbis conſequentibus* 1710. 4.

Ej. *diſp. de cynoſura therapias ſ. veræ methodi medendi* Hall. 1710. 4.

Ej. *de decubitu humorum* 1711. 4. He.

Ej. *de præparatione corporis therapeutica* Hall. 1711. 4.

Ej. *de miniſterio artis noſtræ ſalutariter adhibendo* 1711. 4. diſp.

Ej. *de iſagoge practica progr.* 1711. 4.

Ej. *de curationibus caſtrenſibus* 1711. 4.

Ej. *de febre lethifera* HIPPOCRATIS 1711. 4.

Ej. *de reſtitutione ſanitatis in integrum* 1711. 4.

Ej. *de ſterilitate feminarum* 1711. 4. GOETZ. Germanice cum l. *von den Zufällen des Frauenzimmers.*

Ej. *ſciagraphia veræ pathologiæ medicæ* Hall. 1711. 4. *.

Ej. *de emendandis hiſtoriæ clinicæ fundamentis* 1711. 4.

Ej. *de therapia ſani corporis* ſ. *non naturali* 1711. 4.

Ej. *de viribus* Hall. 1711. 4. de termino mortis.

Ej. *de attentione medico practica* diſp. Hall. 1711. 4.

Ej. *de uromantiæ & uroſcopiæ abuſu tollendo diſp.* 1711. 4. Germanice Coburg 1739. 8. *. De differentia vera pulſus celeris & frequentis; in præf. STAHLIUS uromantarum temeritatem redarguit. Exempla fraudum; eſſe tamen etiam potiſſimum reſpectu febrium aliquam utilitatem inſpectæ urinæ.

Ej. *diſputationum ab a.* 1707. *ad* 1712. *in alterum volumen collectio* 1712. 4. cum præf. ALBERTI.

Ej. *de cauſis præcipuis effectuum tragicorum in medicina* Hall. 1712. 4. eſſe reſpondentis NATHAN. SENDEL.

Ej. diſp. *de practicorum veteranorum prærogativa* Hall. 1712. 4.

Ej. *de mutatione temperamenti diſp.* 1712. 4. & in *coll.* germanica *von den temperamenten* 1722. 8.

Ej. *de ſeceſſionibus humorum* Hall. 1712. 4. diſp.

Ej. *diſp. de deo veræ medicinæ auctore* 1712. 4.

Ej. *diſp. de poteſtate artis medicæ* 1712. 4.

Ej. *progr. de antiqua veritate artis medicæ* 1712. 4. *.

& *diſp. de neceſſitate artis medicæ* 1712. 4.

Ej. *de exanthematum malignorum retroceſſione* 1713. 4. eſſe reſpondentis.

Ej. *de tumore œdematoſo podagrico* 1713. 4.

& *epiſtola de corrupto medicinæ ſtatu.*

Ej. *de fontium ſalutarium uſu & abuſu* 1713. 4. diſp. Germanice *gründlicher phyſicaliſch mediciniſcher Diſcurs von den warmen Bädern und Sauerbrunnen aus dem*

dem latein. Lipſ. 1716. 8. 1734. 8. *. Aquam acidularum ſubtiliorem eſſe, thermalem viſcidam magis. Acidularum acidum eſſe principium vitriolicum, thermarum alcalinum. Ex acidulis ſpiritum vitriolico ſimili prorupiſſe. Parcius debere laudari thermas & acidulas. Illas parce bibi, alias nocere in flatulentia ventriculi, malo hypochondriaco.

EJ. *de febribus intermittentibus corruptis & turbatis* 1713. 4. *.

EJ. *obſervationes luculentæ medicæ* 1713. 4.

EJ. *therapia paſſionis hypochondriacæ* 1713. 4. diſp.

EJ. *de medicina chirurgica in genere* 1713. 4. *. Iterum alieniſſimo loco contra anatomes ſubtilioris neceſſitatem. Craſin humorum ad medicum pertinere.

EJ. *de obſtructione vaſorum ſanguineorum* 1713. 4. *. Inflammationem non eſſe ab obſtructione vaſorum. Tum BELLINIANA theoria, obſtructa parte vaſorum reliqua libera humoribus repleri. Congeſtiones ſanguinis ab animi adfectu frequentes abſque obſtructionis ſuppoſitione.

EJ. *de erroribus practicis circa contagioſarum malignarum febrium curationem vitandis* 1713. 4.

EJ. *de medicina medicinæ curioſæ* 1714. 4. *. diſp. Contra mechanicos, contra ſubtilem anatomen.

EJ. *de multorum atque magnorum morborum remedio* 1714. 4. diſp.

EJ. *de febre per ſe nunquam lethifera* 1714. 4.

EJ. *theſes medicæ theoretico practicæ e I. Aphor. I. Hippocr. deductæ* 1714. 4

EJ. *de moroſis ægris prudentiam medici fatigantibus & flagitantibus* 1714 4. diſp.

EJ. *de complicatione morborum* ib. 1715. 4.

EJ. *opuſculum chymico phyſico medicum ſ. ſchediaſmatum variis occaſionibus in lucem emiſſorum jam collectorum faſciculus* Hall. 1715. 4. *. 1740. 4. Pleraque chemica ſunt. Ad medicinam propius fecerit.

Progr. quo vindiciæ theoriæ veræ medicæ a ſuperfluis alienis & falſis ex incongrua anatomiæ chymiæ & phyſicæ tractatione prognatis &c.

EJ. *progr. quo lectionibus phyſiologiam medicam ad pathologiam therapiam & praxin clinicam directe conferendam &c.*

EJ. *obſervationes ſelectiores phyſico chymico medicæ curioſæ ex obſervationum Hallenſium tomis:* inter quas eſt *ariſtotelis error circa definitionem naturæ circuitus: de ſollicita diæta.*

Archiater

Anchiater quem diximus & *de uſu nitri*; & *hiſtoria febris epidemicæ*.

Ej. *de remediis martialibus.*

Ej. *de alvi libero ſucceſſu imo ſubinde fluxu in febribus petechizantibus & ſingulari remedio laxativo commendari cœpto.* Nitro diarrhœam temperat, tum remedio etiam in variolis & morbillis utiliſſimo alvum liberat cum exemplis. Pulveres abſorbentes infeliciſſime dederat, his pilulas balſamicas utiliter ſubſtituit. Caſcarilla ſanata hypercatharſis.

Ej. *epiſtolæ gratulatoriæ*, quas STAHLIUS ſuis *diſputationibus practicis* adjecerat.

Ej. *prælectiones academicæ medicæ ſ. ſpecimen novæ pathologiæ theoretico practicæ ſecundum medendi methodum* STAHLIANAM *concinnatum in lucem editum* a D. A. J. F. Francf. Lipſ. 1715. 4.

Ej. *de vitrioli elogiis chymico-medicis æſtimandis* 1716. 4.

Ej. *de raris morbis diſp.* 1716. 4.

Ej. *obſervationes clinicæ* Lipſ. 1719. 8. 1735. 8. Compendium praxeos ex prælectionibus viri illuſtris excerptum per HENR. ULAU.

Ej. *negotium otioſum ſ. ſciamachia adverſus poſitiones aliquas fundamentales theoriæ veræ medicæ a viro celeberrimo intentata, enervata* Hall. 1720. 4. *. Adverſus Leibnizium animam tamen perſpicere corporis ſui conditiones & idem regere etſi neutrius artis ſit conſcia. Metaphyſici potius ſaporis. Motum non eſſe in corporis poteſtate.

Ej. *aus dem lateiniſchen überſetzter Schriften erſter Theil* Leipz. 1720. 8. *. De temperamentis, ægris moralibus, morbis ætatum, morbis mulierum, obſervationes clinico practicæ, de venæſectione.

Ej. *fundamenta chymico pharmaceutica generalia ac manuductio ad encheireſes artis pharmaceuticæ ſpeciales* Herrnſtatt 1721. 8.

Ej. *præfatio ad* M. ALBERTI *de hæmorrhoidibus* Hall. 1722. 4.

Ej. *ſynopſis medicinæ* STAHLIANÆ Budingen 1724. 8.

Ej. *Abhandlung von den Zufällen des Frauenzimmers, mit einer Beſchreibung des Autors Theorie und Vorrede vom weiſſen Fluſs durch* B. G. A. M. D. Leipz. 1724. 8. 1735. 8.

Ej. *Unterſuchung der übelcurirten und verderbten Krankheiten* Leipz. 1726. 8. Diſp. de morbis corruptis, de natura ac erroribus medicis, de erroribus medicinæ practicæ, de abuſu medicamentorum, de fontium ſalubrium uſu & abuſu,

de

de adſtringentium cauto uſu, de abuſu opii, de ſenſu naturæ circa curationes incongruas, de metaſchematiſmo morborum. Germanice verſum.

Ej. *elementa chirurgiæ medicæ edente* J. Samuel Carl. Stahlii eſſe dicitur Budingen 1727. 8.

Praxis Stahlianæ *collegium practicum* 1728.

Ej. *Abhandl. von den Zufällen und Krankheiten des Frauenzimmers cum adnot.* G. H. R. Leipz. 1724. 8. ut ſupra.

Ej. *obſervationes medico practicæ, quarum claſſis I. ſiſtit febres* Nürnberg 1728. 4. Tr. 1735. 8. Eadem fuerit. *Pyretologia ſ. febrium hiſtoria obſervationibus practicis illuſtrata* Leipz. 1732. 4. neque enim vidi.

Ej. *materia medica von Zubereitung Kraft und Würkung der ſonderheit durch chymiſche Kunſt erfundener Arzneyen* Dreſd. 1728. 8. *. 1731. 8. Dicitur ex codice Mſ. auctoris converſus eſſe, egregius labor, in quo multa de vera & vana poteſtate medicamentorum utilia monet. Antihecticum Poterii noxium & inutile medicamentum eſſe. Aquas deſtillatas ex plantis amaris nihil habere virium. Quæ plantæ ſpiritui vini ſuas vires tradant, quæ aquæ. Cinerum plantarum nullas eſſe ſpecificas vires. Nolles forte laudes legere cryſtalli montanæ. Mercurium dulcem facile corroſivam naturam induere, atque tum nocere.

Ej. *gründliche Abhandlung vom aderlaſſen, deſſen Gebrauch und Mißbrauch* Leipz. 1728. 8. ex diſputationibus de venæſectione agentibus coaluit.

Ej. *fundamenta chymiæ dogmaticæ & experimentalis* Nürnberg 1728. 4. *. 1746. 4. *. 3. Vol. auctus duobus voluminibus ob medicamentorum chemicorum præparationem. Paſſim aliqua. In liquore lacteo rubetarum nullum venenum eſſe & abſque noxa faciem eo conſpergi.

Ej. *Abhandlung von der guldenen Ader, worinn viele heilſame Wahrheiten entdeckt, viele grobe Irrthümer wiederlegt und eine ſichere Methode an die Hand gegeben wird, vielen ſchweren Krankheiten abzuhelfen* Leipz. 1729. 8. *. Sex ſunt diſputationes de hæmorrhoidibus. Eſſe molimen naturæ; obſervare & dies & horas; effectum eſſe motus tonici, quo per fibras aliqua vaſa comprimantur, non tamen penitus claudantur, ut ipſa quidem ſanguinem non tranſmittant, vicina abundanter eo repleantur. Proxime vero cieri ab alterna contractione & laxatione muſculorum ano vicinorum, quæ ſanguinem in ani vaſa congerat. Podagram & morbos adfines eſſe mera conamina hæmorrhoides quærentis naturæ. Symptomata topica. Natura, quoties ſanguis tarde procedit, etiam in remotis corporis partibus motus excitat eo tendentes. Hæmorrhoides externas tardius manare, periodo fere in internis menſtrua, in externis incerta, tamen cum autumno & vere fere connexa. Excitari hirudinibus, inferiorum artuum venæſectione. 2. De hæmorrhoidibus internis & ileo hæmatite. Hæmorrhoidum

repreſſarum inſignes noxæ: obſtructa inde viſcera, lien, colica hæmorrhoidalis, aſthma. Molimina ad eas hæmorrhoides ciendas, inde nati dolores, tenſiones hypochondriacæ. Podagricos a juventute non ſeneſcere. Hæmorrhoidarios fieri qui ſedentarii vivant & una lacte. Aloen hæmorrhoides ciere. Nunquam debere ſupprimi nimias, tamen ſe arcana auxilia noſſe parare; temperandæ vero lenientibus, nitroſis. Nec ciendæ acribus nec helleboro. 3. De rheumatiſmo. Oriri a materie ſalſa febrili, eryſipelate repercuſſo, a plethora, quæ tamen ſæpe venæſectione tollatur: dolorem iſchiadicum repreſſas hæmorrhoides ſequi. A fluentibus hæmorrhoidibus gonagram & id genus morborum in perpetuum conquieſcere. Hirudines ſimilia facere; non vero de brachio ſanguinem mitti debere, ne in caput revertatur ut in exemplo; neque ſales alcalinos volatiles dari; abſorbentia utique & nitroſa; camphora & opio abſtinendum. 4. De hirudinibus.

Ej. *Unterſuchung der Krankheiten, welche bey einem jeglichen Alter der Menſchen vorzukommen pflegen, aus dem latein.* Leipz. 1718. 8. 1730. 8. *. Fatetur hæmorrhoidarium fluxum rariorem eſſe, ſed raros etiam podagricos, arthriticos, calculoſos; non tamen paucos eum fluxum pati, inde liberari ab iis, quæ dixi, malis; eo imminente in ea mala illabi, aut ſi fluxus ſubſtiterit, relabi. Non debere cieri niſi per hirudines, nimium non adſtringendum, nec irritandum; præcipui momenti eſſe venæſectiones vicarias. Funeſti eventus hæmorrhoidum ſuppreſſarum per exempla. Remedium ſuum quo dolores ſilentur.

Ej. *de hæmorrhoidalis motus & fluxus hæmorrhoidum diverſitate* Offenbach 1731. 8.

Idem *ſilenum alcibiadis ſ. artem ſanandi cum exſpectatione oppoſitam arti curandi nuda exſpectatione* G. Harveii *edidit* Pariſ. 1730. 8. *. Et ipſe exſpectationi deditus. Fuſum opus auctoris ſenis. Nunc generalia. De ferri principiis & efficacia medica, cujus uſum non valde probat. De lactis aſinini elementis experimenta. Sic reliqua capita medicamentorum perſequitur, de quibus Harveyus, neque lac valde probat, neque pyrmontanas acidulas. Pro venæſectione. Se nunc 102. vice venam ſibi ſecari curaſſe.

Ejus *collegium practicum überſetzt durch* Pelargum. Caſus 76. Leipz. 1728. 4. 1722. 4 1733. 4. 1745. 4. & *collegium caſuale minus. Caſus* 102. Hirſchberg 1734. 4. per J. E. Budæum. Dreſd. 1741. 4.

In aliis non medici argumenti libris Stahlii aliqua huc faciunt ut in l. *vom Salpeter.* Qui biberat aquam fortem & ſanatus eſt tota reliqua vita debilis manſit; ſuperbiberat lac, cum oleum opportuiſſet.

§. DCCCLXXIX.

§. DCCCLXXIX. Varii ad a. 1683.

Leigh *phtiſiologia Lancaſtrienſis* Lond. 1694. 8. Genev. 1736. 4. *. Phtiſes variæ Lancaſtrienſes. Phtiſis ſcorbutica, in qua ſaliva a ſpiritu vitrioli continuo cogitur. Eſſe ab halitibus, qui abundant, ſalſis & ſulfureis maritimis. Pulmones obſidet, ſputum habet dulce, urinam vero lixivialem, ſedimento copioſo, rufo, ſuaviter olente, quale redditur a terebinthina. Hæc phtiſis paulatim, aſthma facit, tabemque, glandularum infarctus. Curatur per emetica, cathartica, reſolventia, antimoniata, balſamica. Exempla curationum. Phtiſis hæmoptoica, aut ab aliis hæmorrhagiis nata. Phtiſis ab herpete, fluore albo, chloroſi, rheumatiſmo, rachitide. Phtiſis chyloſa poſt febres infantibus ſuperveniens.

Ej. *exercitationes quinque de aquis medicatis, morbis acutis, morbis intermittentibus, hydrope* London 1697. 8. *. Febris epidemica Lancaſtrienſis, quæ ab a. 1693. ad 1696. regnavit. Laudat camphoram, bezoardica, &c. Intermittentibus corticem peruvianum obponit. Hydrops bilioſus a bile in purulentam materiem mutata, alvus ab hydrope lymphatica; hic valere maſſam pilularum Cratonis, in qua ſunt cantharides. In appendice Johanem Colebasch refutat, qui podagram ab alcali derivat.

Ej. *natural hiſtory of Lancashire, Cheshire and Darbyshire* London 1700. fol. *. Utcunque ad Plottii modum, mineras tamen & aquas minerales fere curavit, reliqua minus. Duas feles variolas per contagium contraxiſſe, paſſas eſſe totum curriculum morbi, & ſuppurationem. Calculi veſicæ felleæ bubuli, alii corticis arboris ſimillimi, alii triangulares. Calculus veſiculæ felleæ. Calculus ſpongia tectus ex humano inteſtino. Aſthma funeſtum artificum, qui plumbo utuntur. Sulfur venenatum minerarum plumbearum cujus una drachma funeſtum lethargum facit. A vapore minerali perituri percipiunt frigus verſus cor, tum deliquium ſine dolore. Teſta, ut quidem noſter adſerit, ex veſica ſuis. Scabiei ſpecies infantibus intra primum annum familiaris. Rachitis cum oſſium carie, & maxima corruptione medullæ. Lepra victu vegetabili & ſalivatione ſanata. Conſumtio ſcorbutica Lancaſtriæ in maritimis frequens abſque prægreſſa inflammatione, abſque pulmonis ulcere, cum moroſitate inſolita. Hydrops; in demortui hepate glandulæ granorum grandinis magnitudine, craſſa bile plenæ, inde icterus niger; ſic in alio; in femina peritonæum glandulis plenum & hydatidibus. Hydrops uteri. Iterum in alio pars recti ſcirrhoſa, inteſtinis adhærentes ad triginta ſacculi adipis. Morbi acuti harum regionum. In urina rheumaticorum deſtillata, ut vocat, nullus ſal reperitur. Febris peſtilens cum tumore inguinum, aliquis maculis purpureis, etiam cum anthracibus dorſi ſphaceloſis, & ſanguine ex naribus aut utero erumpente, ſanguine tamen concreto. Febres intermittentes, etiam quartanæ,

cedunt peruviano cortici. In paroxyſmo quartanæ vocis & ſenſuum abolitio. Omnino genus nervoſum in his morbis affici, & cauſam eſſe a ſale ſerum ſanguinis coagulante.

J. Jones LL. D. & Medicus.

Ej. *novar. diſſertationum de morbis abſtruſioribus tr. ſ. de febribus intermittentibus, in quo obiter febris continuæ natura explicatur* Lond. 1683. 8. Haag 1684. 8. *. Cauſam intermittentium febrium non eſſe in bile, ſed in chylo coctionis in vaſis ſanguineis aceſcente. Rigorem ab aciditate eſſe. Calorem ab acore ſulfur diſſolvente. Curationem a cortice peruviano ſperat, quem impenſe laudat.

Ej. *de morbis hibernorum ſpeciatim de dyſenteria hibernica. Exercitatio medica* Lond. 1698. 4. Harley.

Ej. *miſteries of opium* ib. 1700. 8.

Philippus Verheyen, celebris inciſor Lovanienſis.

Ej. *compendium theoriæ practicæ P. I. II. ad adfectus capitis & thoracis* Cölln. 1683. 8. *. Theoria antacida, & generalia abſque peculiari adnotatione. Plurima ex Williſio.

Ej. *vera hiſtoria de ſanguine ex oculis, auribus, naribus in* J. Bonralt *fluxu & ſanatione per interceſſionem* Francisci Xever Lovan. 1708. 12.

Dan. Menonis Matthiæ *experimentorum medico chymicorum decades tres in annum* 1679, 1680, 1681. Adjectæ obſervationes miſcellaneæ, medicæ, anatomicæ; diſſ. *de reformandis pharmacopoliis* & J. Woynæ archiatri *de pharmacopœa Cracovienſi* Francf. 1683. 12. *. Princeps pars operis eſt clinico medica, Scriptiones valde compoſitæ, & multæ chemicæ. Dolorum mitigatio & ſomnus ſalutaris a ſemine hyoſciami. Ab halitu arſenici noſter proſtratus, abdomine tumidiſſimo, vino poto venenum revomuit. A membrana vaginæ prætenſa ſanguis menſtruus repreſſus; inde mors ſubita; uterus coacto ſanguine plenus. Aqua hydropica acerrima, lignum erodens. Elephantiaſis curata tinctura veneris. Tibia exempta abſque amiſſo motu. Aliqua manifeſto fabuloſa.

Francisci Zypæi Prof. anatomes Lovanienſis *fundamenta medicinæ reformata phyſico anatomica* Bruxell. 1683. 12. 1692. 8. *. 1737. 8. quæ tertia eſt editio. De medicina in genere. Occaſione humorum, eorum vitia, ſex res non naturales, cibi genera & potus. Pathologia. Semiotica. Flora practica etiam chirurgica & res medicamentaria; breviter omnia & pro tironibus.

Pompejus Sacchus Medicus & patricius parmenſis, Profeſſor Patavinus.

Ej. *iris febrilis fœdus inter antiquorum & recentiorum opiniones de febribus promittens*

promittens Genev. 1683. 8. Venet. 1702. 8. *. Theoria quidem qua omnia ab acido & alcali deducit, ſtudet tamen ut prior SCHUYLIUS oſtendere eoſdem eſſe morbos GALENI, ARISTOTELIS, & ſcholas omnino poſſe cum ſuis hypotheſibus nuperas hypotheſes recipere.

EJ. *nova methodus febres curandi fundamentis acidi & alcali ſuperſtructa* Venet. 1685. 8. Genev. 1685. 8. Des Tournes 1703 8. *. In ſanguine acidum dari & alcali. Acidum a ſale eſſe, idemque eſſe ignem & in eo ſeminatam virtutem medicam. Alcali ab acido motum ſuſcipere, aquam eſſe alcali. In ſanguine eſſe igneum ſpiritum volatilem ſ. acidum & alcali ſ. materiem abeuntem in nutrimentum partium. Effervеſcentiam præternaturalem febrem facere, eam neceſſariam eſſe, ut particulæ inutiles ſegregentur, utiles iterum coeant. Si effervеſcentia immoderate magna fuerit, mittendum eſſe ſanguinem, quoad pulſus ſuam ad mediocritatem redeat. In aliis febribus & ipſis præter naturam effervеſcentia adeſt, ſed lenta, cum urina aquea, pulſu depreſſo & exiguo (febres nervoſas) & in his febribus iterum ſanguinem alias nimis ſolutum eſſe, alias coactum nimis. Intermittentes febres fieri a principio acido cum ſanguine communicato. Ex his principiis indicationes curatorias deducit.

EJ. *novum ſyſtema medicinæ ex unitate doctrinæ recentiorum & antiquorum* Parma 1693. 4.

EJ. *medicina theorico practica ad ſaniorem ſeculi mentem* Parma 1687. fol. min. 1696. fol. Conſultationes centum & quinque morborum fere vulgarium, & ætiologia ex theoria acida & alcalina deducta. Dolor capitis eſt a ſanguine imprægnato particulis retorridis & bilioſo ſanguine lixivo, quæ particulæ exaltatæ a cerebri fermento & a calore proprio mordacitate ſua cerebri membranas triſti ſenſu afficiunt. In convulſionibus ab ira ſulfureæ particulæ ſanguinis exaltatæ cum ſalinis cumque vitali ſpiritu miſtæ, & cum animali ſpiritu effervеſcentes & in flammam abeuntes. Bilis cum ſucco pancreatico fervorem habet. Remedia. Alia chemica, alia ad veterum ſenſum. Morbi ſingulares vix ulli & eventus nunquam indicati. Diabetes eſt ex rarioribus cum ſiti inexhauſta. Tumor in cartilagine mucronata: eo in loco vehemens etiam viſibilis pulſatio.

EJ. *medicina practica rationalis* Parm. 1707. fol.

EJ. *opera medica conjuncta* Venet. 1730. fol.

JOHANNES SCHREYER Medicus in Zeiz.

EJ. eſt in *Act. Erudit.* anni 1682. monſtri deſcriptio.

EJ. *trinum fluidum magnum ſ. natura aquæ, vini & cereviſiæ, adcommodata ad tres, Cizenſibus maxime, uſuales liquores aquam, vinum & cereviſiam* Zeiz 1687. 8. *. Hamburg 1690. 8. Aliqua aquarum Ceizæ ſcaturientium analyſis

 in

in quarum aliis maſſa ſit limoſa, bituminoſa, in aliis terra argillacea. Alumen detegi in polline albo, quem ſal tartari præcipitem dat &c. Aquæ nitratæ, vitriolicæ. Aqua nitroſa facile putreſcens. Vini bona & mala; ſic ſpiritus vini: iſte ſcorbuticis noxius. Cizæ muſtum debile &c.

Ej. *Erörterung der Frage: ob es ein gewiſſes Zeichen wann eines todten Kindes Lunge im Waſſer unterſinkt, daß ſolches im Mutterleib geſtorben ſeye* Zeitz 1690. 4. Halle 1725. 4. Ad medicinam legalem hactenus facit. Vide BIBL. ANAT. T. I.

IDEM edidit *Anonymi neu Licht der Apotheker mit Sylvii, Willis, Blankaarti und andrer Anmerkungen, Antonii de Heyde Anhang von den Irrthümern, ſo in Zubereitung der Medicamenten vorzugehen pflegen.* Verſum ex belgico Leipzig 1693. 8.

DAVID V. HOOGSTRATEN *de hodierno medicinæ ſtatu* Dordrecht 1683. 12.

J. LOLIVE *oratio de dignitate & officio veri medici* Dreſd. 1683. 4.

J. MENSINGA *oratio in obitum* R. MUNTING Groningæ 1683. 4. & in *Mangeti Bibl. Med.* T. II. P. I.

CAROLI ARTURI PLESSEI (*Dupleſſis*) *promtuarium* HIPPOCRATIS *in locos communes ordine alphabetico nec ſine compendio digeſtum notiſque ad marginem illuſtratum* Rouen 1683. 4. BUR. CARRERE 1684. 4.

DE LAET *de methodo curandi podagram* Haag 1683. 12.

LEONARDI HECHT *theriacæ analyſis & præparatio ſpagyrica ad præſcriptum Joſ. Quercetani elaborata* Nurnberg 1683. TR.

HENRICI OMEIS *gloria academiæ Altdorfinæ* Altdorf 1683. 4.

A. U. D. *obſervationes excerptæ ex prælectionibus publicis privatiſque collegiorum* THEODORI CRAANEN Leid. 1683. 12.

JACOBI PLUTACRI *morbi gallici ſ. luis venereæ aut potius anonymæ laus* TR. ASTRUCCIUS refert ad a. 1683. Ingenii ludentis elogia ſiphylitidis.

J. ZANDERI *larva arcanorum Richteri detracta* 1683. 4. UFFENB.

GABRIEL LE CLERCQ *diſcurſus de morbis pauperum* Inſulis 1683. 12. FALC.

Ej. *Ecole du chirurgien ou les principes de la chirurgie françaiſe* Paris 1684. 12. *. Aliqua medica ſunt ut caput de cauſa, ſignis, ſymptomatibus & criſiſibus corporis humani.

LE CLERC *la chirurgie complette par demandes & reponſes* Paris 1698. 12. & in Belgio 1695. 12. *. 1706. 12. *. 1739. 8. *. B. CHIR. Italice Neapoli 1724.

1724. 4. Aliqua de phlegmone, eryſipelate, œdemate, tumoribus peſtilentialibus, ſcorbuto. Editio ultima valde aucta eſt, etiam in parte medica.

§. DCCCLXXX. Germani.

Johannes Frank *Bericht vom Schnur ziehen, warum ſelbige zu ziehen, und wie ſich dabey zu verhalten ſey* Augſpurg 1683. 12. *. Morborum cenſus in quibus ſetacea ſaluti fuerunt cum exemplis, etiam ad apoplexiam, epilepſiam, ſurditatem. Male in deſuetudinem abiiſſe.

Id. J. Marii *caſtrologiam* edidit Aug. Vind. 1685.

Ej. *obſervationes miſcellaneæ* in E. N. C. Dec. II. Ann. I. p. 461. inſertæ defenſæ Nordling. 1688. 12. *. Icterico homini datus fuerat hydrargyrus: in cadavere ileum inteſtinum circa coli principium ad palmæ longitudinem diſruptum repertum eſt, ut appareat non abſque periculo adhiberi. Ejuſmodi exemplum noſter in Decadibus Acad. Nat. Cur. deſcripſerat. Anonymus in libello ib. hydrargyrum utiliter adhibitum fuiſſe objiciebat.

Ejusdem *polychreſta herba veronica* Ulm. 1690. 12. recuſ. cum titulo *veronicæ theizantis* Coburg 1700. 12.

Ej. *trifolii fibrini hiſtoria* Ulm. 1701. 8. *.

Ej. *herba allelujah botanice conſiderata in corporis propria praxi cum nupera febre epidemica* Ulmæ obſervata a. 1703. & 1708. Ulm. 1709. 12. *. Morbos recenſet, in quibus hujus plantulæ utilitas apparuit. Scorbuto, ubi vix auſus fuerat exhibere, calumnias veritus eorum, qui omnia mala acido imputant. Deinde febrem epidemicam deſcribit ter inter milites poſt occupatam urbem natam, inde ad cives propagatam. Pulſus non valde mutatus, etiam appetitus ſupererat, paulatim vero malignitatem explicavit manifeſtam, vires proſtratas, anxietatem, cardialgiam, agrypniam. Hic feliciter curationibus in tertianam productis.

Ej. *de euphraſia herba polychreſta* Francof. & Lipſ. 1717. 8. *.

Ej. *vom Flachſeidekraut* Ulm 1718. 8. *.

Ej. *de momordica ſ. thappuah Jeruſchalmi* ib. 1720. 8.

Ej. *de urtica urente* Dillingæ 1723. 8. *.

Ej. *Unterſuchung von der Sonnenblum von Peru* Ulm 1725. 8.

Qui libri pæne omnes ejuſdem ſunt ſaporis ut nempe ad omnes fere morbos eæ plantæ laudentur & commendentur. Dixi etiam in Bibl. Bot. T. I. p. 634.

J. Georg

J. Georg Sambach *kleiner Haus - Geſundheit - Feld- und Kirchenkalender* Nürnberg 1683 8. Tr.

Ej. *gute Gedanken bey Errinnerung der a.* 1680. *allhier geweſenen Peſt* Leipz. 1683. 4.

Ej. *gründliche Antwort auf die guten Gedanken* Leipz. 1683.

Et reſponſio *gute Gedanken bleiben gute Gedanken* ib. 1684. 4.

Christoph Richter *kurzer Bericht von der Panacea alba fixa* Witteberg 1683. 4. Uff.

Ej. *Bericht wie die chymiſche Medicamenten in ſeiner Haus- und Reiſeapothek zu gebrauchen* ſine anno Uffenb.

Ej. *diſſ. de morbo caduco* Jen. 1684. He.

J. Richter *apologia contra larvam impiam & calumnioſiſſimam* Zittau 1683. 4. Uff.

Benj. J. Richter *groſſer Unterſcheid zwiſchen rechtſchaffener Medicorum und der Quackſalber mediciniſcher Wiſſenſchaft und Curen* Görliz 8. Annum ignoro.

C. F. Scheurl *kurze eventual Inſtruction und Bericht von der hier wiederum ſehr eingeriſſenen Krankheit der rothen Ruhr* Nürnberg 1683. 8.

J. Hayn *trifolium medicum von aſtraliſchen Krankheiten, von tartariſchen Krankheiten, vom Urin durch* G. Fabrum *nebſt einer Vorrede* J. Schroeder Frankf. 1683. 8 1700. Uffenb.

Armer Leute Leibmedicus, welcher mit lauter bewährten Hausmitteln Leben und Geſundheit der lieben Armuth erhalten, und anſteckende und andere innerliche und äuſſerliche Krankheiten curiren kan, aus eines fürſtlichen Leibmedici M. S. zum Druck beförderet durch Ignatium Regnantem Merſeburg 1683. 12. Riv.

Christ. Schmidt *Catalogus aller chymiſchen und galeniſchen Arzneyen in der Hofapotheke zu Dreſden* 1683. 4.

Elias Westphal *Schloßbarbierer* Frankf. 1683. 8.

Henr. Mey *Bericht wie die ſich ereignende Grimmen und Krampfſucht zu curiren* Caſſel 1683. 4.

Von Heilung der Fieber vermittelſt der Kinkina Gieſſ. 1683. 12.

§. DCCCLXXXI. Itali & Hispani.

Leonardo Nicodemo *addizioni copioſe alla bibliotheca Napolitana di* Nicolao Toppi Napoli 1683. fol.

Carlo

CARLO LANCILLOTI *farmaceutico antimoniale overo trionfo dell antimonio* Modena 1683. 12. BUR.

EJ. *farmaceutico mercuriale overo trionfo dell mercurio* ibid. 1683. 12. B. THOMAS.

EJ. *modo di adoprar la tazza purgativa perpetua o ſia calice clinico compoſto di regulo d'antimonio* Bologn. 1683. 12.

DIONYSIUS ANDREAS SANCASSANUS Medicus ſpoletanus.

EJ. *phtiſeos therapeja* 1683. 8. CARR.

EJ. *polyarchia ſ. enneas diſſertationum epiſtolarium quibus medica ſepulchreti monumenta tam nova quam antiqua vindicata ſiſtuntur* Ferrar. 1701. 4. CARR.

EJ. *dilucidazioni fiſico mediche tendenti a richiamare la medicina practica alla precioſa purità, in cui ce la laſcio* HIPPOCRATE Rom. 1731. fol. T. I. Pleraque ſunt chirurgica, ad medicinam tamen facit.

HERMANNI V. DER HEYDE *de utilitate aquæ frigidæ.*

Deinde SANCASSANI *Deca di oſſervazioni coerenti al diſcurſo de* V. D. HEYDE. Cephalalgia frigida ſanata, & alia mala aquæ frigidæ fomento. Embrocha frigidæ ſanata mania: & alia mania aqua glaciali curata, & embrocha phrenitis. Eadem ſuperata conſtipatio alvi.

Deinde de eadem aquæ frigidæ utilitate medica SANCASSANI epiſtola, de curatione hydrophobiæ, doloris capitis, mania. Maniacus continua integrum per menſem flagellatione ſanatus. Colica ſubito ſanata potu uberiori aquæ frigidæ. De vini calentis utilitate.

In T. II. Rom. 1733. fol. integrum diſpenſatorium ad morbos quidem fere chirurgicos.

In Tom. III. Rom. 1737. fol. & T. IV. ib. 1738. vix quidquam eſt quod non pertineat ad morbos externos.

SIMON PINHEIRO MORAM Luſit. *tratado das Bexigas e ſarrampo* Lisboa 1683. C. de V.

ANDREÆ GOMEZ regiæ familiæ Caroli II. medici, Profeſſoris Granatenſis *Diſcurſo filoſofico medico e hiſtorial que a la ſombra de la razon y la luz de las apologias, luz de la medicina y ſol de la medicina &c. pretende hallar la verdad en la defenſa de la medicina dogmatica, i la ſangria en la poſſibilidad del agua de la vida, i otras materias adjacentes a eſtas dos cómo principales* Madrid 1683. 4. C. de V.

§. DCCCLXXXII. Galli.

Bertrand *reflexions nouvelles ſur l'acide & l'alcali & de l'uſage qu'on en fait pour la phyſique & la médecine* Lyon 1683. 12. Rast. Latine in *zodiaco med. gall.* T. IV. M. Jul. Aug. Sept. & Oct. alcali & acidum non eſſe principia rerum naturalium, neque acidum coloris in ſanguine, ſed nec alcali, neque qualitatum corporum. In Tachenii Hippocratem chemicum animadverſiones. Vera utilitas alcali. Poſſe febris fermentum acidum eſſe, & inflammationis cauſam & tumorum; ſanguinem eum diſſolvere aptum eſſe & per accidens cogere. Hinc in peripneumonia poſſe ſanguinem hircinum uſui eſſe; ſic dyſenteriam, ſic choleram ab acore eſſe & alios morbos, quæ omnia per alcalia curantur.

Jaques Moreau Med. Catalaunenſis *traité chymique de la véritable connoiſſance des fievres continues pourprées & peſtilentielles* Dijon 1683. 12. Falconet. *& des moyens de s'en guérir & de s'en preſerver tant par les acides que par les ſudorifiques conformement à la doctrine d'Hippocrate & de Galien* Dijon 1685. 12. Bur. 1689. 12. Pap.

Ej. *conſultation ſur un rhumatiſme avec une refutation d'une reponſe qu'on y a faite* Chalons 1688. 12.

Et denuo *refutation d'une reponſe faite à une conſultation ſur un rhumatiſme* 1689. 4. Papillon.

Ej. *lettre écrite à un médecin refugié en Suiſſe, qui contient un véritable éclairciſſement ſur la cauſe des fievres continues arrivées en grand nombre depuis Juillet* 1709. *juſques en Novembre, avec la maniere de les traiter, ou l'on ſuit partout la nature* Nancy 1709. 12. *. Bene curatos multos convaluiſſe, contra ſi male tractarentur. Debilitas in hoc morbo ſumma erat, & pulſus parvus, debilis. Noſter tamen ſanguinem mittebat, etiam repetito, & plurimum ptiſanæ jubet bibere. Spiritum ſalis ammoniaci dabat ad ſcrupuli pondus. Corticem nocuiſſe.

Ej. *refutation de la reponſe, que fait M. Martine à la lettre de M. Moreau ſur les fievres* 1709. 12. *. Aſpera epiſtola. Contra uſum antimonii.

Ej. *refutation d'une reponſe ſous le nom emprunté du Sr.* Bacot *médecin à Verdun, ou le Sr.* Moreau *renverſe entierement tout ce que l'on a produit contre la doctrine de ſa lettre envoyée à un médecin Suiſſe.* Porro *lettre à M.* Bruhin *méd. de Dijon.*

Ej. *diſſ. phyſique ſur l'hydropiſie fort curieuſe pour les ſavans, très-utile au public. On y fera voir l'abus des purgatifs dont on ſe ſert mal à propos pour les guerir, & enſuite les vrais remedes* Chalons 1712. 12. Pap.

Ej. *apologie ſur la maladie d'une Demoiſelle* 12. Pap.

M. Fremont

M. FREMONT de CABLAN *dialogues de la ſanté* Paris 1683. 8. Liber exigui momenti. Erunt non dubie dialogi de valetudine in Tomo V. *Zodiaci med. gall.* latine verſi. Satyræ in medicinam vulgarem.

L. LE MONNIER *nouveau traité de la maladie vénérienne* Paris 1683. 8. niſi annus erroneus eſt, 1689. 8. Non ſanari niſi per ſalivæ fluxum. Pro carunculis. Poſteriorem editionem habet ASTRUC & addit parvum neque malum libellum eſſe.

CAMEAU *traité curieux du ſcorbut, de ſes ſymptomes & demonſtration de la fermentation ou mouvement inteſtin des corps ſur les principes de Deſcartes* London 1683. 12. Amſterd. 1684. 8.

Idem fuerit l. *moyens preſervatifs & methode pour la guériſon du ſcorbut* Lyon 1684. 8. FALC.

CLAUDE DE MORAIS *le véritable fauconnier françois* Paris 1683. 12. Morbos etiam tractat.

JAQUES EPÉE DE SELINCOURT *le parfait chaſſeur* Paris 1683. 12. etiam morbi.

EJ. *art de toute ſorte de chaſſe, de pêche, & celui de guérir les chevaux, les chiens & les oiſeaux* Amſterd. 1711. Lyon 1722. 12. 2. Vol. Non certus ſum eſſe JACOBI EPÉE.

LUSSAURD *apologie pour les médecins* Paris 1683.

La médecine pretendue reformée Paris 1683. 8. OSB. In lupæ rene ingentes lumbrici inventi. Vermes vomitu rejecti. In C. BONTEKOE ut videtur.

§. DCCCLXXXIII. ANGLI ALIQUI.

LAMBERTS *nature and cure of diſeaſes incident to cattle* Lond. 1683. 8.

Gentlemanns jockey and approved farrier inſtructing in the nature and cure of all diſeaſes incident to horſes. Lond. 1683. 8.

The natural hiſtory of coffea, tea, chocolate and tabacco with a tract of the Elder and juniperberries. Lond. 1683. 4. germanice vertente J. M. C. Hamburg 1684. 12.

J. YARWOOD *phyſick refined.* Lond. 1683. 12.

§. DCCCLXXXIV. J. JACOBUS MANGET.

Medicus genevenſis aliqua mecum adfinitate conjunctus, magnus collector. Ediderat jam anno 1683. *Meſſem medico ſpagiricam*, qua abundantiſſima

ſeges pharmaceutica, e ſelectiſſimis quibuſque tum pharmacologis & chimiatris, tum celeberrimis inter recentiores practicis, tum variis operibus miſcellaneis, nec non curioſioribus rerum naturalium ſcriptoribus reſecta, compoſitiſſimo ordine cumulatur.

EJUSDEM eſt *tractatus de febribus in genere & ſpecie ex veterum & recentiorum ſcriptis perpenſus, ſeu febris heautontimorumenos, auctore* FRANCISCO PIENS, *notis, obſervationibus, opuſculis integris & remediis quibuſdam ſelectioribus adjectis multo auctior.* Genev. 1689. 4. Sic etiam JOH. ANDREÆ SCHMITZII *Medicinæ practicæ compendium, pluribus morborum hactenus omiſſorum deſcriptionibus locupletatum.* Genev. 1691. 12.

Perinde *Sepulchrum anatomicum* THEOPHILI BONNET ſecundo excudi fecit, & in *ſepulchreti* editione Genev. 1701. fol. 3. vol. notas frequentes & locos parallelos adjecit, ſuaſque etiam cadaverum morboſorum inciſiones, quas a BONNETIANIS aſteriſco diſtinxit. Ætiologiis careres, inciſiones vero cadaverum utique utilitatem habent.

EJ. *Bibliotheca medico practica, qua omnes humani corporis morboſæ affectiones, artem medicam propius ſpectantes explicantur, & per curationes, conſilia, obſervationes ac cadaverum inſpectiones anatomicas tractantur.* Genev. 1695. ad 1698. fol. 4. vol. Eſt lexicon medicum ſecundum ſeriem morborum.

Dedit etiam *Theatrum anatomicum* Genev. 1716. fol. 2 vol. quod ſuo loco dixi. In eo morborum aliquæ hiſtoriæ noſtri ſunt ſcopi, verum non pauca clinica admiſcuit. In notis nempe ad anatomicam partium corporis humani hiſtoriam morborum veſtigia adjecit, quæ in cadaveribus inciſis repererat; videtur autem in ea artis parte ſuas laudes mereri. In virgine, quæ hydropica videbatur, ingentes appendices omenti, oleo quaſi coacto pleni. In viro omenti cellulæ plenæ puris, quale perforato abdomine eductum fuerat. In cæco inteſtino oſſicula ceraſina congeſta per tres menſes; inde tympanitica perierat. Ab opio in dies ad duos ſcrupulos & drachmam integram adſumto ciborum appetitus deletus. Qui nihil deglutire poterat, gulam ſupra oſtium a tumore cancroſo impeditam habuit. In juvene tabido exterius lienis velamentum corpuſculis ſabuloſis craſſis obductum. Qui omenti parte amiſſa ſanus ſupervixit. Veſicula fellea plena quaſi molli pice, cujus ſapor dulcis eſſet. In capſula renali calculus, abſque ullo vitio longævo in homine. Porro occaſione articularium glandularum agit de rheumatiſmo & arthritide. Occaſione ſuæ de valvula coli hypotheſeos BIANCUS laxata oſſa pubis & diſtantia.

EJ. *Bibliotheca pharmaceutico medica*, Genev. 1703. fol. 2 Vol. Collectitium equidem & multis miſtum variis, quibus lubenter careres, tamen non inutile eſt lexicon vocum ad chemiam & pharmaceuticam, ad ſimplicium & compoſitorum medicamentorum hiſtorias, ad celebriora medicamenta compoſita undique ex diſpenſatoriis collectum. Integri paſſim tractatus inſunt. N. GREW

de

de ſale cathartico amaro: BORRICHII *docimaſia*; tractatus *de aquis mineralibus* NERII; *ſalium hiſtoria*.

EJ. *obſervations ſur la maladie, qui a commencé depuis quelques années à attaquer le gros betail en divers endroits de l'Europe par la ſocieté des medecins de Geneve.* Geneve 1716. 12. Paris 1745. 12. Collectio libellorum. Cogitata medicorum Genevenſium. Malum variolas eſſe. Morbi hiſtoria fere ex Italis. Morbi non vehemens eſſe contagium. Carnium uſum & cadaverum inciſiones nemini nocuiſſe. Malum in armentis Comitis BORROMÆI ditionis Venetæ primum innotuiſſe. Ejus deſcriptio. Vehemens rigor, tumor, horripilatio, artus frigidi, multa de naribus & ore pituita, anhelitus, ſopor, ſpiritus difficilis. Dolentia tubercula erumpunt, & critica, neque unicum bovem mortem effugiſſe, cui talia tubercula non erupiſſent. Eſſe, qui in rabiem verſi ſe in aquis ſuffocaverint, aut caput ad muros eliſerint Diarrhœa frequens. Intus in cadavere puſtulæ, hydatides. Pereunt die ſeptimo. D. *Guillo* in pleriſque dyſenteriam vidit. Ex armento unicus bos mortem effugit, cui dominus late cutem inciderat. Venam debere ſecari etiam tertio. In Burgundia calida nocuiſſe; gelatinam oſſium commendant. Setaceum trajectum ex BORROMÆI bobus unicam ſervaſſe. Criſin per puſtulas non debere impediri. Fauces etiam cruſtis plenas eſſe. Injectiones in nares non profuiſſe. In lingua etiam ulcera reperiri (nempe diverſi morbi miſcentur.) Nullum proprium experimentum. Morbus ovium *la clavelée* minus funeſtus. In Gallia morbum pro inſanabili haberi & boves ægros deſeri. Pingues magis laborare.

Methodus medici pariſini D'HERMENT. Dat crocum metallorum, allium. In cadaveribus puſtulæ ſub cute, ulcera livida, pulmo veſiculis rufo liquore plenis obſitus; hepar ſcirrhoſum. Carbo, in eo cutis aperitur. Medicamenta. Viburni folia & baccæ, ſetaceum, aſarum, vinum, amara. Alius boum morbus catarrhus; in eo croci metallorum uncia dabatur.

Methodus Chirurgi DROUIN. Ducentos boves aperuit. Omentum, interdum & meſenterium inflammatum, ultimum inteſtinum ulceroſum, pulmones vehementer inflammati etiam ulceroſi. Medicamenta calidiſſima, ſabina, helleborus.

NIGRISOLI quære in ſuo loco.

GUILLO. Veſicula fellis enormi mole, pedis diametro; pulmo lividus, putridus; rectum inteſtinum plenum ſanguine effuſo olentiſſimo. Sani boves geſtiunt olfacere infectos & inficiuntur. Mors intra trigeſimam horam; putredo velociſſima; ſebum nullum vel parciſſimum. Sanati macilentiſſimi.

EJUSDEM *ſyſtema* anni 1714. Boves ſani cum ægrotis ſtabulantes pereunt. Caro abſque noxa comeſta.

Compendium curationis. Venæ ſectio, ſudorifera, ſetaceum. Sanatis præbet allium ex aceto.

Ej. *Bibliotheca chirurgica.* Genev. 1721. fol. 4. vol. Dictionarium etiam eſt morborum chirurgicorum & inſtrumentorum. Inter chirurgicos vero morbos, ut ſolet, interni etiam morbi non pauci intercedunt.

Ejusd. *traité de la peſte recueilli des meilleurs auteurs anciens & modernes.* Genev. 1721. 12. 2. Vol. Lugduni 1722. 8. 2. Vol. Libri fundamentum eſt libellus P. Mauritii de Tolon, qui a. 1656. Genevæ repurgationi urbis præfectus fuerat, non is inutilis homo. Ingrata aliqua & potiſſimum theologica noſter amputavit & addidit notas ſuas & ex Diemerbrockio atque Erndtelio pluſcula. Mauritii liber utilis eſt ob publicas leges conſtitutas, a triumviris valetudini invigilantibus, ob tabulam bene pictam miſeriarum, quas urbs opulenta paſſa eſt. Amuleta arſenicalia conſtanter funeſtum eventum eſſe ſortita. Neceſſe videri plebem ſuis in ædibus contineri. Exſtruenda noſodochia ſuſpectorum, ne inter ægros ſuſpecti intereant. Deinde domos ſuſpectas proprio ſigno debere notari. Liberos fere a peſte manere, qui chronico aliquo malo laborant. Ut urbes repurgandæ. Supellectilem flammis deſtruit fumoſque varios adhibet, quorum primus eſt ſtraminis irrorati vino acido; alter fit ex arſenico, auripigmento, ſulfure; reliqui mitiores ſunt. His ædes clauſas fumigat, & ante ædes ignes accendit. Peſtem natam eſſe ex ciſtula, in qua ornamenta incluſa fuerant. Sepulchra peſte pereuntium violentiſſimo fumo mundat. Qui cadaver peſte infectum in armario clauſo geſſerant, perierunt omnes. Supellectilem lavari non probat niſi metallicam. Quarta ab repurgatione hebdomade ædes habitari poſſe. Repurgatio per ſingula. Ranchini repurgatio Monſpelii. De cuſtodia quadraginta dierum. Si tempus pluvium fuerit, longior cuſtodia imponenda. De navium repurgatione. Medicamenta aliqua ſua aliorumque. Esserdes Archiatri Turinenſis aphoriſmi. Poſſe per leges & cuſtodiam diligentem peſtem evitari, experimenta in Sileſia facta. Prima epiſtola D. Chicoineau, quam ſcripſit, cum Maſſiliam adveniſſet. Venæ ſectionem conſtanter funeſtam eſſe; emetica vehementer nocere; convenire ſudorifera, antimonium diaphoreticum, viperarum ſalem.

Ej. *nouvelles reflexions ſur l'origine, la cauſe, la preſervation & la cure de la peſte.* Genev. 1722. 12. Collectio epiſtolarum de animali peſte, uti Goiffoni, Pestæ, Pestalozzi &c. Farrago medicamentorum undique collecta ex Paracelso, Helmontio, Guidone de la Brosse &c. Non debere niſi pauperes in noſodochia detrudi. Cura carbonum, anthracum.

J. Vieussens Raymondi fil. epiſtola data in civitate Alais. Mercurialem dat panaceam, æthiopem mineralem. Hiſtoriæ morborum. Tetanus & ſpaſmus cynicus, abſque bubone, carbone, Mangeti epiſtolæ reſponſoriæ.

Ej. *Bibliotheca ſcriptorum medicorum veterum & recentiorum* Genev. 1731. fol. 4. Vol. Plures vitæ ſunt collectitiæ, ſcriptorumque indices. His adjunctæ ſunt adnotationes ex ephemeridibus Naturæ curioſorum decerptæ, quas quisque

eó

eo in diario publicaſſet. Pars operis utilior & melior eſt, quæ ad ſcriptores italos pertinet.

§. DCCCLXXXV. Disputationes.

P. Edelmann *de cauſo* Leid. 1683. 4.

J. Ben *de ſuffocatione hypochondriaca* ib. 1683. 4.

J. van der Meulen *de inflammatione* ib. 1683. 4.

Cornel. de Blom *de abortu* ib. 1633. 4.

Deric Dreyer *de menſtruo fluxu ſufflaminato* ib. 1683. 4.

Martin Shepel *de dolore colico* ib. 1683. 4.

Abr. Langenraet *de intemperie frigida*. Utrecht 1683. 4.

Abr. v. Hulst *de morbo virgineo* ib. 1683. 4.

Jac. Drelincourt *de empyemate* ib. 1683. 4.

J. Dan. Groelmann *de philtris* ib. 1683. 4.

. . . Rosenstein *de arthritide*. Utrecht 1683. 4.

Gilbert a Zuylen *de vitiis faciei*. Utrecht 1683. 4.

Gustav. Schmidt *de mola* ib. 1683. 4.

Engelb. ab Engelen *de epilepſia* ib. 1683. 4.

Perr. Smith *de dyſenteria* ib. 1683. 4.

Franc. Remenberg *de morbis ſoporoſis, comate ſomnolento, lethargo, caro & apoplexia ex intemperie ſanguinis craſſa & frigida oriundis* 1683. 4.

S. Sand *de apoplexia*. Regiom. 1683. 4.

Wilh. Ulr. Waldschmid J. Jacobi fil. profeſſor Kelonienſis præſide patre diſputaverat *de cauſo auctiſſimo* 1664.

Ej. *de argento & cupro*. Marpurg 1685. 4.

Ej. *de corporis humani ſtatu naturali & præternaturali*. Marpurg 1690. 4.

Ej. *de cura mentis per corpus*. Kiel 1692. 4.

Ej. *de ignorantia & nequitia empiricorum* ib. 1692. 4.

Ej. *Diſſ. epiſtolica de rebus medicis & philoſophicis variis*. Kiel 1693. 4.

Ej. *pathologiæ animatæ ſpecimen, ſ. de morbis a vermibus ortis*. Kiel 1694. 4.

Ej.

Ej. *Anchora ſacra pro varioloſis oder Beſchreibung eines gewiſſen Medicaments blattern und Maſern ſicher zu curiren* ib. 1698. 4.

Ej. *de miraculis circa corpus humanum, in qua ſententiæ Evangelii medici a* Bernardo Connor *concinnati ad examen modeſtum revocantur* ib. 1799. 4. progr.

Ej. *de ſubſtitutis therapeuticis* ib. 1702. Quid pro quo de illo Plinii: morbus eſt aliquis, per ſapientiam mori ib. 1703. 4.

Ej. *an medicis impune occidere liceat* ib. 1704. 4.

Ej. *de ictero* ib. 1706. 4.

Ej. *de erroribus in formulis præſcribendis* ib. 1710. 4.

Ej. *de his, qui diu vivunt ſine alimento* ib. 1711. 4.

Ej. *de potu frigido & præſertim ſorbilibus frigidis kalte Schaale* ib. 1712. 4.

Ej. *de morbo convulſivo epidemice graſſante oppido raro per Holſatiam* ib. 1714.

Ej. *de ægrota ſpina ventoſa laborante* ib. 1718. 4.

Ej. *de mirabili ſanatione mulieris Bremenſis ſecundum naturæ leges explicata* ib. 1720.

Ej. *de ſingularibus quibuſdam peſtis Holſaticæ* ib. 1721. 4.

Ej. *de fractura oſſium ſine cauſa violenta externa* ib. 1721. 4.

Ej. *de abortus facti ſignis in matris præſertim defunctæ partibus generationi inſervientibus reperiundis* 1723. 4.

Ej. *de uſu frictionum in medicina* ib. 1723. 4.

Ej. *de ſingularibus quibuſdam variolarum & novæ earundem inſitionis* ib. 1725. 4.

Ej. *de valore chemiæ hodiernæ* ib. 1729.

Ej. *theſes de febre quartana* ib. 1730. 4.

Ej. *de Dyſenteria maligna* ib. 1730. 4.

Christ. Gottf. Dankwerts *Beantwortung der Frage ob das Podagra zu curiren ſey.* Altſtetten 1683. 4. Lubeck 1684. 4.

Ej. *de natura dura & cura matura in podagrica tortura tr. theoretico practicus.* Lipſ. 1684. Idem puto libellus.

Ej. *medicinaliſches Siebengeſtirn nach ſeinen Specialkräften, ſ. geſtirntes Erdreich nach ſeinen medicinaliſchen Wirkungen insgemein.* Hamburg 1689.

Jacobi

JACOBI WILT.

EJ. *diſp. de obeſitate ſuperante.* Jen. 1683. 4.

EJ. *de cereviſia Naumburgenſi* ib. 1684. 4.

EJ. *de litteratorum potu ejuſque uſu & abuſu* ib. 1684. 4.

EJ. *de arthritide* ib. 1687. 4.

EJ. *de urinæ incontinentia* ib. 1688. 4.

EJ. *progr. de* αυτοδιδακτοις ib. 1690. 4. Ad hiſtoriam medicam.

EJ. *ſcrutinium amuletorum medicum.* Lipſ. 1690. 4. Nonnihil exhalationibus amuleti tribuit.

EJ. *de cruſta lactea, vulgo vom Anſprung.* Jen. 1693. 4.

EJ *de mictione cruenta.* Lipſ. 1693. 4.

CHRISTIAN VATER profeſſor Wittenbergenſis.

CONR. CASP. EHINGER *de odontalgia* ib. 1683. 4.

EJ. *de virtute martis adſtrictoria & aperitiva.* Wittenb. 1683.

EJ. *de medicamentis diaphoreticis.* ib. 1683. 4.

EJ. *examen ſulfuris vitrioli anodyni.* ib. 1683. 4.

EJ. *de dyſpnoea.* ib. 1684. 4.

EJ. *de febrium natura, cauſis, differentiis & ſymptomatibus* ib. 1685.

EJ. *de natura & cura memoriæ.* ib. 1686.

EJ. *de vermibus inteſtinorum.* 1687. 4.

EJ. *de podagra.* ib. 1687. 4.

EJ. *de vertigine.* ib. 1688. 4.

EJ. *de phtiſi.* ib. 1690

EJ. *judicium a ſanguine per venæ ſectionem emiſſo.* ib. 1693. 4.

EJ. *de medicamentis mercurialibus.* ib. 1695.

EJ. *de morbo laterali acuto pleuritide dicto.* ib. 1695. 4.

EJ. *rationes & curationes dolorum.* ib. 1696. 4.

EJ. *de abortu.* ib. 1698. 4.

EJ. *de vertigine.* ib. 1698. 4.

Ej. *de adfectibus ſoporoſis.* ib. 1699. 4.

Ej. *de cerebri commotione.* ib. 1699. 4.

Ej. *de venenis eorumque antidotis.* ib. 1700. 4.

Ej. *de hemiplegia.* ib. 1700. 4.

Ej. *de pulmonum vomica.* ib. 1700. 4.

Ej. *de catarrhis & morbis ex ſeri ſanguinis motu & decubitu.* ib. 1701. 4.

Ej. *de malo.* ib. 1702. 4.

Ej. *de melancholia.* ib. 1702. 4.

Ej. *de malo ſic dicto hypochondriaco.* ib. 1702. 4.

Ej. *de morbo olim ſacro dicto.* ib. 1702. 4.

Ej. *de hæmoptyſi.* ib. 1702.

Ej. *de vitæ humanæ prorogatione.* ib. 1704. 4.

Ej. *de viſionis læſionibus.* ib. 1706. 4.

Ej. *de venenis & philtris propinatis.* ib. 1706. 4.

Ej. *de præſagiis vitæ & mortis in ægrotantibus.* ib. 1708. 4.

Ej. *de morbis convulſivis.* ib. 1708. 4.

Ej. *de uteri morbis.* ib. 1709. 4.

Ej. *de febribus continuis malignis & earum medendi ratione.* ib. 1711.

Ej. *de ſterilitate ſexus utriuſque.* ib. 1711. 4.

Ej. *de abortu.* ib. 1711. 4.

Ej. *de febris petechialis indole & medicina.* ib. 1712. 4.

Ej. *de contagiis.* ib. 1712. 4.

Ej. *de mortis ſubitæ cauſis non vulgatis & remediis.* ib. 1712. 4.

Ej. *de morbo infantum rachitide.* ib. 1713. 4.

Ej. *de hydrope ſicco ac flatulento.* ib. 1713. 4

Ej. *de morbis claſſiariorum ac navigantium eorumque remediis.* ib. 1715. 4.

Ej. *de ſudore colliquativo.* ib. 1715. 4.

Ej. *de liene morbificante.* ib. 1716. 4.

Ej. *de gangræna.* ib. 1717. 4.

Ej.

Ej. *de ſanitatis præſidiis rite adhibendis.* ib. 1717. 4.

Ej. *de hæmorrhoidum fluxu ſalutari & morboſo.* ib. 1717. 4.

Ej. *de morbis epidemiis* ib. 1717. 4.

Ej. *de nephritide vera ejuſdemque curatione legitima* ib. 1718. 4.

Ej. *de atrociſſima & acutiſſima cholerica paſſione rite judicanda & curanda* ib. 1718. 4.

Ej. *ſemioticæ diſput.* VI. ib. 1719. 4.

Ej. *de coralliorum natura, præparatis & uſu* ib. 1720. 4.

Ej. *de iſchiade* ib. 1721. 4.

Ej. *de delirio febr. phrenitis dicto* ib. 1721. 4.

Ej. *de infanticidii imputati ſignis diagnoſticis* ib. 1722. 4.

Ej. *de memoriæ & capitis læſione a colica ſpaſmodica male curata* ib. 1722. 4.

Ej. *de ægris aſthmaticis recte judicandis & curandis* ib. 1722. 4.

Ej. *Semiotica* ib. 1722. 4.

Ej. *Hygiene h. e. ars ſalutaris & infallibilis ſanitatem hominis ad ſenectutem uſque conſervandi* ib. 1722. 4.

Ej. *Inſtitutiones medicæ* ib. 1722. 4.

Ej. *cura gravidarum & puerperarum* ib. 1723. 4.

Ej. *de ægris phtiſicis recte judicandis & curandis* ib. 1726. 4.

Ej. *de paſſionibus colicis & iliacis prudenter avertendis & curandis* ib. 1726. 4.

Ej. *medicina præſervatoria* ib. 1727. 4.

Ej *de apoplexiæ remediis ſelectiſſimis cito tutoque adhibendis* ib. 1727. 4.

Ej *de morbis complicatis & intricatis obſ. medico practicæ* ib. 1728. 4.

Ej. *de ſcientia & methodo medendi generali* ib. 1730. 4.

Progr. in ejus obitum. Auth. Fr. Wollenio ib. 1732. fol.

Ej. *juſta funebria ejus manibus data* ib. 1732. fol.

Casimir Taubenheim *de hydrope aſcite* ib. 1683. 4.

Adam Beck *de dyſenteria.* Marburg. 1683. 4.

J. Dan. Straus *de ægro adfectu hypochondriaco capitiſque ſteatomate laborante.* Gieſſ. 1683. 4.

J. J. Kunz *de peſte* ib. 1683. 4.

J. Georg Schleyermann *de juvene ophtalmia laborante.* Gieſſ. 1683. 4.

Rud. Jac. Camerarius Eliæ Rud. filius in hac familia varia eruditione eminuit.

Ej. *de renibus, veſica &c.* ſi Ejus eſt. Tubing. 1683. 4. Renum ſuppurationes, veſicæ craſſæ, compreſſus & dilatatus ureter.

Ej. *de helleboro nigro* ib. 1684. 4. Si ejus eſt ſive præſidis G. B. Mezgeri.

Ej. *de diabete hypochondriacorum periodico* ib. 1696. 4.

Ej. *ephemerides meteorologicæ tubingenſes* ib. 1698. 4.

Ej. *de colica paretico epileptica* ib. 1698. 4.

Ej. *de potu aquarum ardentium* ib. 1699.

Ej. *de decubitu* ib. 1700. 4.

Ej. *de panacea mercuriali* ib. 1700. 4.

Ej. *conſtitutiones epidemicæ annor.* 1699. 1700. 1701. 1702. cum Sydenhamo. Genev. 1736. 4.

Ej. *de ſcabie periodica particulari* 1701. 4.

Ej. *triga phænomenorum muliebrium* ib. 1705. 4.

Ej. *ſpicilegium pyretologicum* ib. 1705. 4.

Ej. *de ægro dyſenterico* ib. 1709. 4.

Ej. *de alyſſo clavo* ib. 1709. 4.

Ej. *de vomica cerebri* ib. 1711. 4.

Ej *de lue venerea* ib. 1713. 4.

Ej. *theſes miſcellaneæ ex methodo medendi & materia medica* ib. 1714.

Ej. *de abuſu venæſectionum* ib. 1715. 4.

Ej. *biga obſ. medicarum* ib. 1716. 4. Febris puerperalis, & febris in gravida ardens.

Ej. *de aquis medicatis* ib. 1716. 4.

Ej. *de conſilio ad podagram internam anglicano* ib. 1716. 4.

Ej.

Ej. *de febribus* ib. 1716. 4.

Ej. *extiſpitia hepatitide defunctorum* ib. 1716. 4. & in ſelectis.

Ej. *de apoplexia cum febre conjuncta* ib. 1717. 4. Febres intermittentes apoplecticæ.

Ej. *de diarrhœa & febre ardente, a quibus pleriſque exteris Lutetiæ Pariſinorum agentibus, periculum imminet* ib. 1717. 4.

Ej. *de variolis* ib. 1717. 4.

Ej. *de hereditate morborum* ib. 1718. 4.

Ej. *de nitro* ib. 1718. 4.

Ej. *de lapidum figuratorum uſu medico* ib. 1720.

Ej. *materia ex pyretologia deſcripta* ib. 1720. 4.

Ej. *de colica ſpaſmodica* ib. 1720. 4.

Ej. *de theriaca* ib. 1720. 4.

Ej. *de mixtura ſimplice* ib. 1720. 4.

Ej. *triga diſcurſuum medicorum inauguralium* ib. 1720. 4.

Ej. *de alvo hæmorrhouſa* ib. 1721. 4.

Georg Ulr. Miller *de nephritide* Baſil. 1683. 4.

J. Salzmann *de hypercatharſi* Argent. 1683. 4.

Ej. *de ſtudio medico in genere* ib. 1709.

Ej. *de ætatibus vitæ humanæ & mutationibus in iis contingentibus* ib. 1715. 4.

Ej. *de vena portarum* ib. 1717. 4.

Ej. *theſes medicæ miſcellaneæ* ib. 1718. 4.

Ej. *de oſſificatione præternaturali* ib. 1720. 4.

Ej. *de ratione obſervandi medica* ib. 1720. 4.

Ej. *de verme auribus excuſſo* ib. 1721. 4. cum icone.

Ej. *decas obſervationum* ib. 1725. 4. Aorta oſſeis ſquamis adſperſa. Uteri enormis hydropus. Cephalæa ab abſceſſu ſinus frontalis, curata pure de auribus excuſſo.

Ej. *de ſubitanea morte a ſanguine in pericardium effuſo* ib. 1731. 4. & in meis ſelectis.

Ej. *de podagra* ib. 1733. 4.

Ej. *de glandula pineali lapideſcente* ib. 1733. 4.

Ej. *de ſecretionis atque excretionis neceſſitate, utilitate atque noxis* ib. 1737. 4.

J. Jacob Henrici *de natura febrium intermittentium in genere* Argent. 1683. 4.

J. Valentin Andreæ *de arthritide* ib. 1683. 4.

J. B. de Revellois & Bert. Sim. Deuxivoye Ej. *quæ primo partu marem generant fœcundiores* Paris 1683.

J. Boudin & J. Daval Ej. *chymiæ cognitio medico neceſſaria* ib. 1683.

Nic. Morin & Fr. de Belestre Ej. *præcavendæ arthritide γαλακτοποσια* ib. 1683.

Cl. Quartier & J. Michel Garbe Ej. *vitandus ſomnus ſtatim a cibo* ib. 1683.

J. Ant. Bourgaud & Nic. Bailly Ej. *ſal optimum ciborum condimentum* ib. 1683.

Mich. de la Vigne & Petr. Gamare Ej. *lac alimentorum optimum* ib. 1683.

Raph. Maurin & Mich. Pichonnat Ej. *cortex peruvianus febrium acceſſionem diſcutit adtenuando* ib. 1683.

Petri Cresse & J. Mich. Garbe Ej. *ſola rerum ſenſibus ſubjectarum æſtimatio utilis medicinæ* ib. 1683.

Alb. Mich. Denyau & Nic. Bailly Ej. *in acutis febribus neceſſe eſt* ευκρoαποιειν ib. 1683.

Claud. de Frades & J. Daval Ej. *ſenum febribus intermittentibus curandis blandiora purgantia* ib. 1683.

§. DCCCLXXXVI. Diaria.

Hoc anno in ordinem viſæ ſunt redire *Philoſophicæ Tranſactiones*, tomuſque prodiit XIII. qui ad annum ſpectat 1683.

Winclerus Archiater Palatinus n. 145. de lue bovilla helvetica (cancro linguæ) quem eradendo ſanabat.

n. 147. In catello cornua uteri reliquiis antiquioris fetus plena; cum, quos recentius conceperat, embryones extra uterum meſenterio, renibus adhærerent.

n. 150.

n. 150. SAMSON BIRCH, poſt fetum & placentam educta de utero maſſa, in qua os cute piliſque tectum, & dentibus molaribus factum capilliſque.

Apud BIRCHIUM Tom. IV. pag. 177. WALLERUS tæniam produxit, in qua anuli circa caput tæniæ.

GOULD de maximo polypo reperto in capite humano poſt vehementes palpitationes, convulſiones, anhelitum, in hepate coactæ bilis grana.

Qui tunc demum audiebat, quando campanæ conjunctim ſonabant, & eo auxilio ſubinde repetito auditum recuperabat.

Ab injecto gummi guttæ canis anhelitus cito finitus, cum aliqua pars ſeri de ano fluxiſſet.

Aliquot exempla catellorum extra uterum formatorum.

In *Hiſt. de l'Acad. Roy. des Sciences* 1683. BLONDEL ſerpentes alibi non venenatos, venenatos reddi, ſi in Martinicam inſulam tranſtuleris.

JOSEPHUS GUICHART DUVERNEY, inſignis inciſor, cujus ultimam ætatem juvenis adtigi, & demonſtranti WINSLOWO adſidentem vidi a. 1727. retulit ad Academiam de femina ſomnolenta, paralytica, cui plurima aqua in cerebri ventriculis.

In *traité de l'organe de l'ouie* Paris 1683. 12. pars tertia eſt de morbis organi auditus. Morbi externi a cerumine; a dolente ſenſili membrana, ut febris acuta inde naſci poſſit. Vermes. Ulcera. Obſtructio meatus auditorii a cerumine, a membrana, ab excreſcentiis carnoſis, ab intumeſcentia glandularum. Morbi membranæ tympani, ipſius tympani, nervi. Tinnitus.

In *traité des maladies des os*, poſthumo opere Paris 1751. 12. 2. vol. edito, pluſcula huc faciunt. De rachitide; de inſpiſſatione unguinis articularis; de articulationibus novis. Exemplum a domino Sylveſtri nimium ornatum fuiſſe. Hydrocephali exempla. Oſſium emollitio, fragilitas.

Multa additamenta & potiſſimum medica editor SENACUS addidit, cum vita DUVERNEYI.

In *Hiſt. de l'Acad.* 1684. In hectico meſenterii glandulæ, cyſterna chyli, hepar plenum gypſea materie.

In *Mem. de l'Acad.* 1703. Hydropes ovarii enormes, plerumque ovarium obſeſſum abſceſſibus, ſcirrhis, hydatidibus variæ molis. In alio exemplo ovarii pars dilatata cum adherente ſacco cyſtico, in quo hydatides.

In *Journal des Savans* 1683. Fetus oſſa per umbilicum & vulvam Nemauſi educta. Jeſuita, qui intra quatriduum amiſit ſanguinis libras quadraginta.

In

In E. N. C.

Jacob Schmidt, Archiater Anhaltinus.

Dec. II. ann. 2. *obſ.* 119. Vir robuſtus cum propter ventris tormina quatuor moſchatas nuces devoraſſet, vertigine, dolore capitis, ſtupore obrutus, agrypnia & aphonia, paulatim ex uſu ſpiritus vitrioli &c. convaluit.

Obſ. 121. mira & vix credibilis in ſene ſalacitas, ſaturninis remediis compreſſa.

Obſ. 122. diabetes in homine cætera ſano.

Obſ. 123. urina conſtanter multis annis oleaginoſa.

Obſ. 124. ejuſmodi lotium in febre maligna mortem portendit.

Obſ. 125. in ſene cætera ſano urina limpidiſſima.

Obſ. 126. qui a capite ad calcem ſolo in ſiniſtro latere ſudavit.

Paulus Salon medicus Metenſis.

Dec. II. ann. 2. *obſ.* 129. In puero calculoſo urinæ incontinentia. Renes maximi in veſicas aqua plenas mutati: ureteres inteſtinorum ſimiliores; veſica craſſa, tota cellulis reticulatis diſtincta; ureteres ad veſicam arctati.

Ann. VI. obſ. 107. a cingulo mercuriali ptyaliſmus.

Obſ. 108. empyema ſalubriter per lotium judicatum.

J. Georg. Laib medicus civitatis Dunkelſpiel.

Obſ. 157. Qui ob podagram inunctionem mercurialem paſſus erat, in gangrænam incidit mortiſque periculum.

Valentinus Schad.

Dec. II. ann. 2. *obſ.* 287. Cui a ſcabie retropulſa melancholia nata erat, ea poſt partum enixum a lochiorum fluxu malo liberata fuit.

§. DCCCLXXXVII. Ad Annum 1684. Varii.

Melchior Frick (Friccius) Medicus Ulmenſis.

Ej. *hiſtoria & conſultatio medica pro podagrico* Ulm. 1684. 4.

Ej. *Diſſ. de peſte ſ. nova methodus cognoſcendi & curandi peſtem* ib. 1684. 12.

Ej. *cura podagræ, ſ. accurata delineatio morbi podagrici, hiſtoriam, cauſas, prognoſtica & curationem repræſentans* Ulm. 1696. 12.

Ej.

Ej. *de colica ſcorbutica* Ulm. 1696. 12.

Ej. *paradoxa* Ulm 1699. 12. Ad partem artis practicam pertinent. 1. Medicum non egere fortuna. 3. De apoplexia, ejus ab impedito ſpirituum in cerebrum influxu. De lunæ poteſtate. 7. Viperas, ſcorpios ſolo vulnere lædere neque venenum ad ſanguinem læſi animalis pervenire. 8. Carnes animalium veneno enectorum poſſe innoxias eſſe, ut priſces cocculorum ope intoxicati. 9. Venenum animalium diverſæ à venenis aliis naturæ eſſe, & aliam curationem poſcere. Subtile eſſe venenum rabidi animalis neque purgando poſſe educi. 10. Omnes morbos curari per remedia contraria, calidum morbum per frigida. 12. Qualitates occultas non differre à manifeſtis, neque unquam morbum cauſæ morbificæ contra indicare. Sparſa aliqua de atrophia, phtiſi, febribus malignis. 13. Urinam non ſemper morbum calidum portendere. Ratiocinia potius & collectanea, quam experimenta propria.

Ej. *de virtute venenorum medica* Ulm. 1710. 8.

Hieronymi Cardinalis Gastaldi Legati a latere Bononienſis *tractatus de avertenda & profliganda peſte politico legalis lucubratus, cum Loimocomiorum primo mox ſanitatis commiſſarius generalis fuit, peſte urbem invadente annis* 1656. *&* 1657. *ac nuperrime Goriziam depopulante* Bonon. 1684. fol. Spiſſum & nobile opus. Pauca de multis liceat excerpere. Cenſus peſtilentiarum celebriorum a rerum initiis. Ut nuperrima ea equidem mitiſſima, peſtis Neapolin, Centumcellas, Neptunium, Romam penetraverit, cum fruſtra varie de ea avertenda laboratum fuiſſet. In Noſodochio vero primum inque milite Neapolitano peſtis apparuit. Noſocomium pro infectis peſte in inſula conſtitutum, pars urbis a reliqua urbe ſecluſa, fluvii tranſitus interdictus. Malum tamen invaluit, & imprudenter indicto Jubilæo hominum concurſus auctus. Medici demum & chirurgi peſti & ſuſpectis curandis deſtinati ſerius juſto conſtituti. Noſodochiorum numerus auctus. Noſodochium pro convaleſcentibus inſtructum. Pervicacia negantium morbum epidemice graſſantem peſtis nomen mereri. Ridicula meticuloſitas medici Preſcia. Nunc demum nimis ſero infirmis interdictum ne ædes mutarent, & nunc demum concurſus ad ſolennitatem feſtarum dierum prohibitus: nunc etiam demum juſſum, ut quicunque inficeretur peſte, in noſocomium duceretur & peculiaria pro ſuſpectis Loimodochia conſtituta, alia pro manifeſto infectis. Ita peſtis ſuperata cum ſerius meliora conſilia ſecuti eſſent. Nihil contra peſtem tutius quam cavere infectis, contagium enim non ita per aerem quam per homines & ſupellectilem propagari atque infectis cum veſtibus Neapoli Romam adportata fuerat. Rariſſime in clauſtra peſtis penetravit. Maxima ſtrages Genuæ edita, cum contagio non caveretur. Expurgatoria Romæ conſtituta, additis machinis & ſuppellectili ad expurgandas merces adhibita. Plurima topographica portarum, noſodochiorum, fluviorum, pontium. Leges Pontificiæ integræ recenſæ.

Nunc de peſte in univerſum Gastaldi ſententia. Non putat proprium morbum dari, cui peſtis nomen debeatur. Ut perículoſe nomen peſtis refor-

 midetur.

midetur; Non ultra ſeptimum diem vitam indulget infectis, alios intra paucas horas enecat, etiam ſtantes quaſi fulmine proſtravit. Cauſa peſtis potiſſima tamen aer eſt. Aeris ad vitam alendam neceſſitas, Venti in univerſum. Tranquillo aere præſtant, nocere tamen poſſunt, ſi ab infecta regione adſpiraverint, auſtri vero facillime alioquin corpus humanum debilitaturi. Auſter cauſa fuit peſtilentiarum a. 1528. & 1576. Plures anni ubi pluviæ tempeſtati & eluvionibus fluviorum peſtis ſucceſſit, ſed & nimia ſiccitas a. 563. & 1155. peſtis cauſa fuit. Paludum noxæ: expurgatæ peſtilentiam fecerunt, inquinato aere, plura per exempla. Sed etiam cadavera hominum aut animalium peſtem fecerunt, etiam locuſtæ. Et perinde terræ motus & fames. A piſcibus corruptis in cibum receptis in Lipara inſula & Comacli peſtis orta. Terror atrociſſima peſtis cauſa. Contra aſtrorum metum & eorum in peſte producenda poteſtatem, niſi quod anni tempeſtates mutent, ita noceant. Veneficia hominum & magorum ex populari ſuperſtitione recenſet, dæmonumque poteſtatem in transferenda peſte. Ut in corpore humano peſtis malignam poteſtatem exerceat. Sanguinem corrumpit, vitium inducit cum putrefactione comparabile, etſi diverſum eſt. Putreſcere ſanguinem & una coagulari. Contagii natura morbi ſemen eſt. Vera in peſte contagium eſt, ut per exempla evincitur, & a contagio diriſſima hominum ſtrages oritur, quare debet ſollicite eo caveri. Neque veteribus contagium undique ignotum fuit. Non tamen ad eſſentiam morbi pertinere. Morbi contagioſi ſigillatim, etiam lippitudo. Rabies: quæ animalia rabiei obnoxia ſint; homines potiſſimum, in quibus etiam ex humorum corruptela rabies oritur. Variolæ; ſubinde bis eundem invaſerunt hominem; aliquando peſtilentes ſunt & peſtilentiam portendunt. Lepra. Peſtis ſigna. Medicorum in peſte non adgnoſcenda funeſtus error. Signum eſt, plures mortales eodem tempore infici. De medicis debet mature curari. Negligentia magiſtratuum Neapolin vaſtatam fuiſſe & Genuam. Pulſus fallax. Calor mitis videtur. In peſte romana purgantium uſus funeſtus erat. Bubones, ſoli aut cum carbonibus; bubones non peſtilentes. Carbunculi, etiam non peſtiferi. Superſtitioſa aliqua peſtis indicia. A ſolo contagio peſtis Romæ propagata. Optimum ſignum vires ſibi conſtantes. Bubones mature erumpentes boni, ſic parotides poſt morbi vigorem erumpentes & perſiſtentes. Inportunæ in principio evacuationes funeſtæ, ſic porro ſanguinis miſſio. Numeroſi carbunculi deteriores. Peſtis ſuperatur contagio evitato aut aere correcto. Linum & cannabis ne propius urbem maceretur. Cadavera inſepulta nocent; mala ergo ſupplicia, in quibus cadavera in patibulo tabeſcunt. Suffimenta, acetum. Commerciorum leges & cuſtodia. Quadragenaria ſecluſio. Noſodochia aquis perennantibus inſtruenda ſunt, ut mundari poſſint. Purgatoria ædificia. Aqua & cibi, veſtes, amuleta, quibus credulus Noſter nimium tribuit, etiam bufoni. Viperæ pulverem HIPPOCRATIS arcanum fuiſſe. Curatio. Sal prunellæ; hordæi decoctum. Venæſectione inter mille mortales duo ſoli effugerunt. Hæc Noſter parciſſime. Non potui me continere quin ex raro libro hæc decerperem.

Jos.

Jos. Galarati *ſyſtema renovatum phyſiologiæ medicæ* Bonon. 1684. 12. Inter phyſiologica & phyſica de veterum circa febres opinione. Febris hiberna a frigore, æſtiva a fructibus horæis orta. Febris maligna tota ſubſtantia agens non primis qualitatibus. A bile febrem eſſe.

David Abercromby Scotus.

Ej. *tuta ac efficax luis venereæ ſæpe abſque mercurio ac ſemper abſque ſalivatione mercuriali curandæ methodus* Lond 1684. 8. Infuſo guajaci & opiata veneria, fernelianæ ſimili, demum vino cum mercurio crudo infuſo, & pilulis mercurialibus cum purgantibus miſtis Pauci facit Astruccius. Germanice *ſpanniſcher oder franzöſiſcher Pockenmeiſter* Dreſden 1702. 8.

Ej. *de pulſus variatione* Lond. 1685 8. Paris 1688. 12. Pulſus diverſi etiam novi eorumque præſagia. Superficialem omnia læta, profundum melancholiam portendere.

Ej. *Ars explorandæ medicas facultates plantarum ex ſolo ſapore* Lond. 1685. 8. in Boccone Muſeo di pianti. Cuique ſapori ſuas adſignat vires medicatas. Deinde ut ex ſaporibus de viribus medicamentorum judicetur.

Ej. *nova medicinæ praxis* Paris 1740. 8.

Ej *opuſcula medica ac modus curandi bubones venereos*, *& tutior ſalivationis methodus* Lond. 1687. 8. quo prima repetuntur.

Isaac Ayme *trichiaſis admodum rara ſ. obſervatio pilorum de abdominis fiſtula & alvo per plures annos redditorum* Lond. 1684. 12.

J. Jac. Nosset *delineata bilis petulantius dominantis idea* Friburg. 1684. 12.

Pharmacopœa regia Galenica & chymica Genev. 1684. 8.

Eberhard Rud. Roht *de probatione per cruentationem cadaverum* Ulm. 1684. 4.

Olai Rudbeck Senioris *Atlantica ſ. Manheim, vera japheti poſterorum ſedes ac patria* Upſal 1684. fol. Rari operis aliqua pars ad priſcorum incolarum ſeptentrionis mores & longævitatem ſpectat.

Christoph. Henr. Rupeti *extortum ſed æquum reſponſum ad iniquas æque ac ineptas de cura ſua rite & bene geſta correctiones & cenſuras* Weimar 1684. 12. Gunz. Litis hiſtoriam ignoro.

J. Gottfried Herrichen *de thea herba.*

Ahasveri Fritsch *medicus peccans ſ. tractatus de peccatis medicorum* Nürnb.

 1684.

1684. 12. Vitia & peccata potius quam contra artem errata. Peccat etiam; qui in detrimentum pharmacopolii medicamenta privatim divendit.

J. Franciscus Loeuw.

Ej. *Anatomia practici medici* Praag. 1684. 4.

Ej. *Theſes de tranſmutatione in chylificationem & ſanguificatione* Praag. 1686. 4.

Ej. *metamorphoſeos microcoſmicæ tinctura in via humida alba & rubra perpetuo ſeſe multiplicans* Prag. 1686. 8.

Ej. *de calculo microcoſmico* ib.

Ej. *regulæ de ſtudio medico bene inchoando* Nurnberg 1692. 12.

Ej. *partus medicus ſ. hortus noviſſimus de variolis & morbillis* Nurnberg.

Ej. *Cerberus triceps trifario rictu corpus humanum invadens, ſ. morbus arthriticus vulgo podagricus ad tria capita reductus* Prag. 1698.

Ej. *in aphoriſmos Hippocratis* Nurnberg. 1711. 4.

Ej. *diſquiſitio calculi renum & veſicæ* Prag. 1719. 12.

Ej. *regimen generico ſpecificum neonatorum & lactantium* Prag. 1719. 8.

Ej. *univerſa medicina practica juxta veterum & recentiorum mentem reformata* Nurnberg. 1728. 4.

Ej. *theatrum medico juridicum* ib. 1729. 4.

§. DCCCLXXXVIII. Varii.

Anonymi Valentin *Memorial chriſtiano e politico ſobre la permanencia del Dr. Juan Joſef Lopez en la ciudad de Valencia a fin de aviriguarce practicamente ſu methodo de curar las calenturas ardientes por el medio de agua fria propinada con varias circumſtancias* Valentiæ 1684. fol. C. de V.

Huic videtur opponi Anonymi Valentini, ſub nomine Licentiati Telesciani Gracian de Pennafiel, *Critica medica reſpondaſe al memorial chriſtiano politico ſobre la permanencia del D. Juan Joſef Lopez en la Ciudad de Valencia* Saragoſſa 1684. fol.

Philippi Borbon chirurgi cæſarauguſtani, *medicina domeſtica neceſſaria a los pobres, i familiar a los ricos tranſcrita al medico caritativo con algunos remedios de otros autores con eſcolios en la materia, y affectos, que ſe trattan a ſi chirurgicos come medicos* Saragoſſa 1684. 4. C. de V. Gallice idem Philiberti Guibert *medicin charitable* 1686. 4. una cum nonnullis additamentis.

Giov. Stephano Bologna *de l'ipochondria e ſuoi accidenti* Wien 1684. 8.

Romuli Spezioli Archiatri Firmani : *Allo ſcolare, che ſcriſſe i fogli intitolati : Diſſinganno, invia i neceſſarii auvertimenti Romolo Spezioli* Padoua 1684. 4.

Ej. *ponderationes medico phyſicæ pro veritate ſuper dubio, an & de quibus miraculis conſtet, ſuperventis poſt conceſſam a Sede Apoſtolica Beato* Laurentio Justiniano *venerationem &c.* Rom. fol.

Nathanael Storzia germanice eſt *ſicherer und geſchwinder Arzt* Baſel 1684. R. Annon Zwingeri ejuſdem tituli opus.

François Lambert *explication des accidens extraordinaires, que la ratte cauſe dans le corps humain par ſon dereglement avec la nouvelle façon d'expliquer les ſenſations de la vue & de l'attouchement, du mouvement volontaire & des actions animales du cerveau.* Toulouſe 1684. 12.

Charles Thuillier *obſervations ſur les maladies veneriennes & ſur un remede, qui les guerit & ſurement & facilement* Rouen & Paris 1693. 12. 1707. 12. auctius 1716. 12. Porro Lettre à M. Demetrius Ammirally *ſur la maladie venerienne & les antiveneriens* 1688. 8. & cum priori 1701. 12.

Obſervationes 35. ſatis laudat Astruccius; morbum novum eſſe. Hydrargyrum tamen crudum aut arcanum putat fuiſſe ex antimonio & mercurio compoſitum : conjectura tamen eſt.

Ej. *Aphoriſmes d'Hippocrate avec des explications phyſiques* Paris 1685. 12.

Martin *tr. de l'uſage du lait* Paris 1684. 12. 1706. 12.

Pharmacopolæ opuſculum. Poſt phyſiologica, de modo, quo debet lac ad uſus medicos adhiberi. Ad diarrheam aut dyſenteriam ſi adhibeas oportet cremorem & innatantes folliculos detrahi. Ne ventriculo grave ſit, debere a minori doſi initium fieri, ſumi ter, quater in diem conjungendo pauculum oculorum cancri. Nocere nonnunquam alvum conſtipando, & enormibus, non ſine magno dolore flatibus. In prandio vel cena debere initium a lacte fieri, alvum ſubinde duci, caveri crudis, deſiſti ab uſu, quamprimum cæpit moleſtum eſſe. Quibus in malis utiliter exhibeatur, pectoris morbis etiam potiſſimum, alvi fluxui, adverſus vermes bene adhiberi. Hiſtrio Montfleury poſt longas cephaleas ſumto lacte vermem de naribus ejecit, unaque morbum. Sic hæmorrhoidibus conducere, & albo fluori non nimis adulto. Hæ recte, ſed etiam hydropi prodeſſe Noſter.

Minot M. D. *de la nature & des cauſes de la fievre, du legitime uſage de la ſaignée & des purgatifs avec des experiences ſur le Kinkina & des reflexions ſur les effets de ce remede* Paris 1684. 8. auctior editio 1691. 12. Non malus liber, etſi nimis hypotheſin urget, aut refutationem hypotheſium antiquarum de cau-

ſis febrium. Putredinem rejicit. Sanguinem in febre maligna diſſolutum eſſe & rarefactum & floridum. Febrem eſſe fermentationem ſanguinis extraordinariam & de acido tenere (*aigre.*) In febribus continuis chyli impuritatem continuo fermentationem facere, interceptam in intermittentibus cum minus impurus ſit. Spiritus ſanitatis auctores contrarii acido, quod morboſum. Plus acidi eſſe in febre quartana. Febres duorum generum, ſanguineæ & chyloſæ. Chilus acidus cauſa febris. Sanguinem utique aceſcere poſſe. Ut acida in febre prodeſſe poſſint, minuendo ſanguinis rarefactionem nimiam. Pro aeris influxu. Verno tempore corticem peruvianum multo promtius febrem tollere quam hyeme. Contra D. COURTOIS qui ſola venæſectione contentus potiones refrigerantes rejiciebat. A venæſectione hydropem ſequi poſſe, neque ea ſectione febres curari. Plethoram ad vires nullam dari. Sanguinis miſſionem nonnullis ſymptomatibus convenire, & nimis rapido in circulum motui. Non a calore febrem neque a ſpiritu vini. Ab invento cortice pauciores mori febricitantes. Scammoneam mite eſſe medicamentum & infantibus ad octo grana dari poſſe. Caſſiam ſæpe violentius purgare. Febrem requirere purgationem & venæſectionem ſed continuo in principiis, deinde diaphoretica & ſpecifica. Purgari debere ad humores minuendos, ſub fine febris ad cavendas recidivas. Venæſectionem indicari a reſpiratione difficili, pulſuque (*embaraſſé*), non facile plus quater. Vomitus etiam in principiis bonus, poſt eum narcoticum. Formula corticis peruviani; coquit ſaſſafras, addit ſpiritum vini & corticem, denique papaveris flores. Omnes febres curat, etiam continuas. In pleuritide prodeſſe. Periculo carere. Se in tabulas finxiſſe portatiles. Aquam ſequanæ ob vim purgantem in febribus utilem. Saburram primarum viarum utiliter expurgari, inde ſæpe antimonii & empiricorum laudes, dum medici cunctantur. Corticem hecticis convenire. Acida moderari quidem humorum impetus ſed ventriculo nocere. In febribus malignis bonam eſſe miſcelam ſpirituum acidorum cum alcali volatili, neque nocere ſpirituoſa. Qui caſu *chopine* ſpiritus vini biberat, & moribundus ad ſe redierat, & cui ab eodem medicamento gangrænoſum crus ſponte deceſſerit. In calidis regionibus meliores variolas: in iis utiliter opium Anglos dare; convenire ptiſanam Chinæ chinæ. Contra noſodochia: aerem in iis corrumpi, & levia mala reddi graviſſima. Multos ſe prohibuiſſe noſodochio & ſanaſſe. Corticem acidis reſiſtere, ſed non penitus deſtruere. Sanguinem a coagulatione quidem præſervare, & lactis ſeceſſionem. Coagula ab acidis facta non integre diſſolvere, nec ſanguinem fluidum reddere, quem acetum coegerit. Intermittentibus magis quam continuis, æſtivis magis quam hybernis convenire, eo curatas continuas non redire. Acidis non debere miſceri. Non facere ſcirrhos viſcerum.

Traités nouveaux de medecine, contenant les maladies de la poitrine Lion 1684. 12. Multa hypotheſis. Aquas minerales aerem tabidis noxium facere. Malum hyſtericum perinde viris moleſtum eſſe.

THOMÆ BRUGIS *vademecum chirurgicum oder Reisgefahrt eines Wundarztes zu*

zu Waſſer und Land Hamburg 1684. 8. *deme beygefügt iſt* ELLIS CROSTNEY *Tractaten: eine vollkomne Unterweiſung, wie ein Wundarzt Berichte abfaſſen ſoll; vom Bluten der Naſen, Aderlaſſen, Purgieren; von Geſchwulſten, Wunden, Schäden, Beinbrüchen, Franzoſen.*

ELLIS PRAT medicus & chirurgus Londinenſis. Non poſſideo primam editionem; quæ coram eſt Hamburgi prodiit 1684. 8. 1690. 8. cum titulo: *Vademecum chirurgicum oder Handbuch eines Wundarztes. Sechs mahl im Engliſchen und zum anderen mahl in deutſcher Sprache gedruckt.* Medicamenta numeroſiſſima; inſtrumenta; morbi interni, externi.

ROBERT JOHNSON *Enchiridion Medicum or a manual of a phyſician.* 1. *Diſeaſes of the head.* 2. *Diſeaſes of the breaſt.* *And* 3. *Diſeaſes of the belly* London. 1684 8.

Unterricht wie ſich Aerzte und andere in Cur der Ruhr und hizigen Krankheiten zu verhalten haben Dillingen 1684.

Unterricht derer zum officio ſanitatis verordneten churfürſtl. bayeriſchen Medicorum Dillingen 1684. 8. idem forte.

Aſtrologiſche Arzneytafel nach ABDIA TREW *Principiis eingerichtet* Plauen 1684. 4.

§. DCCCXXXIX. DISPUTATIONES.

BALTHASAR DIETRICH *de epilepſia* Leid. 1684. 4.

G. SCHLAM *de diſenteria* ib. 1684. 4.

CHRISTIAN SCHWEITZER *de paſſione hyſterica* ib. 1684. 4.

JOH. BURING *de influxu facultatum animæ, de cauſis & curatione methodica ſtuporis & paralyſeos* ib. 1684. 4.

GUIL. DOUGLAS *de lue venerea* ib. 1684. 4.

J. MELCH. GOEBEL *de lacte ejusque vitiis* ib. 1684. 4.

J. COOKE *de inteſtinis eorumque affectibus in genere* ib. 1684. 4.

DAN. LEFER *de iſchuria* ib. 1684. 4.

S. GUMBERTS *de cephalalgia* ib. 1684. 4.

D. CUMINIUS *de cerebro ejuſque pathologia in genere* ib. 1684. 4.

PETR. EMMENDORF *de phtiſi* Utrecht 1684. 4.

ANDR.

ANDR. MATH. ORLOB *de ſuffocatione hyſterica* ib. 1684. 4.

J. LESLAAN *de ſyncope* ib. 1684. 4.

J. BROUWER *de angina* ib. 1684. 4.

JACOB VERBEEK *de angina* ib. 1684. 4.

ISAAC MUYS *de rachitide* ib. 1684. 4.

DANIEL DENOUN *de phtiſi* ib. 1684. 4.

HENR. FRISIUS *quod thea arthritidi conveniat* ib. 1684. 4.

M. GE. HANNÆUS *de aphonia. Præſ.* C. BARTHOLINO THOMÆ fil. Hafniæ 1684. 4.

J. JUST. BOEHME *de menſium defectu* præſ. OL. BORRICHIO ib. 1684. 4.

HENR. CHRIST. ALBERTI Profeſſoris Erfordenſis diſſ. *de lactis ſtatu ſecundum & præter naturam* Erford. 1684. 4.

EJ. *de bilis natura & uſu medico* ib. 1691. 4.

EJ. *de colica paſſione* ib. 1691. 4.

EJ. *de ſcorbuto* ib. 1692. 4.

EJ. *ægra phtiſica diu pro deſperata habita feliciter curata* ib. 1692. 4.

EJ. *de cura palliativa* ib. 1692. 4.

EJ. *de eſſere ſcorbutica* ib. 1692. 4.

EJ. *de morbis hereditariis* ib. 1692. 4.

EJ. *de pleuriſi* ib. 1692. 4.

J. WILH. SPANGENBERG *de podagra* ib. 1684. 4.

PETR. HILLE *de febribus malignis* Lipſ. 1684. 4.

STEPH. CASP. PERTSCH *de aſthmate* ib. 1684. 4.

... RUDOLPHI *de brutis hominum doctoribus* ib. 1684. 4.

VALENTIN ALBERT *defenſio contra* JULII RONDINI *diſſ. epiſtolicam* Lipſ. 1684. 4.

EJ. *de oſcitatione* ib. 1684. 4.

GEORG. QUIRIN. POECKEL *de crimine partus abacti* ib. 1684. 4.

ANDR. CASP. GEORGI *de dyſpnœa* Witteb. 1684. 4.

PAUL.

PAUL. GODOFR. SPERLING *æger ſuffuſione laborans* Sen. 1684. 4.

EJ. *de arſenico* ib. 1685. 4.

EJ. *poſitiones miſcellaneæ* Witteb. 1690. 4.

EJ. *de incontinentia urinæ* ib. 1694. 4.

EJ. *de reſpiratione læſa* ib. 1694. 4.

EJ. *de deliriis febrium continuarum* ib. 1696. 4.

EJ. *de Dyſenteria* ib. 1698. 4.

EJ. *de hæmoptyſi* ib. 1698. 4.

EJ. *de cholera* ib. 1699. 4.

EJ. *de fame canina* ib. 1699. 4.

EJ. *de vomitu ſimplici* ib. 1700. 4.

EJ. *de morbis ex nimiæ veneris uſu* ib. 1700. 4.

EJ. *de vermibus in primis viis* ib. 1700. 4.

EJ. *de ſalacitatis natura & cura* ib. 1701. 4.

EJ. *de empyemate* ib. 1702. 4.

EJ. *de pleuritide* ib. 1702. 4.

EJ. *de plica polonica* ib. 1702. 4.

EJ. *de vomitu cruento* ib. 1703. 4.

EJ. *de fluxu menſium nimio* ib. 1704. 4.

EJ. *de cardialgia* ib. 1704. 4.

EJ. *de ſudore* ib. 1706. 4.

EJ. *de tuſſi* ib. 1708. 4.

EJ. *de podagræ præſervatione* ib. 1708.

In EJUS obitum *programma* GOTTL. WERNSDORF Witteb. 1709. 4.

J. GEORG VOLCAMER junior *de lethargo* Altdorf 1684. 4.

EJUS eſt in E. N. C. Dec. III. Ann. VII. VIII. *Obſ.* 210. teſtimonia pro vi lithontriptica acmellæ.

MART. SCHEFFEL *de virgine chloroſi laborante* Altdorf 1684. 4.

Alb. Ant. Soefting *de atrophia* ib. 1684. 4.

J. Phil. Pistorius *caſus viri colico dolore laborantis* Gieſſ. 1684. 4.

J. Wilh. Ebel *de ægro pleuritide laborante* ib. 1684. 4.

J. Mart. Treck *de juvene phtiſi incipiente laborante* ib. 1684. 4.

Phil. a Gieswein *de ægro melancholia hypochondriaca laborante* ib. 1684. 4.

Jac. Holzapfel *de origine, natura & objecto medicinæ ejuſque requiſitis* Heidelberg 1684. 4.

Clemens Joseph Brecht *de febribus* Argentor. 1684. 4.

J. Eberhard Papelier *æger ſuffuſione laborans* ib. 1684. 4.

Abr. Thevart & Fr. de Belestre *E. ſedando colico dolori purgatio* Paris 1684.

Ægidii le Bel & Petri Gamare *E. animi morbis medicina* ib. 1684.

Phil. Douté & Cl. Quiqueboeuf *E. præcavendo abſceſſui venæſectio* ib. 1684.

Nic. Morin & Fr. Foucault *E. in aſthmate aquæ Borbonienſes Arcimbaldinæ præſtant Vichienſibus* ib. 1684.

Nic. Lienard & Sim. Deuxyvoie *Non ergo a vomitu partus facilior* ib. 1684.

Pierre Perrault & S. Daval *E. anglica præſcribendi corticis peruviani methodus explodenda* ib. 1684.

J. Arm. de Mauvillon & Cl. Quiqueboeuf *E. febris quartana cortice peruviano intempeſtive ſedata lethalis* ib. 1684.

Bert. Deuxivoye & Bert. Sim. Deuxivoye *E. aer pariſinus ſalubris* ib. 1684.

Joseph Bachaut & Fr. Foucault *E. choccolatæ uſus ſalubris* ib. 1684.

J. Mich. Garbe & J. B. Doye. *Nullus E. præcellens niſi præſtanti natura medicus* ib. 1684.

Vaucouleurs & Barasin *E. pulſus fallax* Rouen 1684.

§. DCCCXC. Diaria Anni 1684.

In T. XIV. *philoſophicarum Tranſactionum* n. 157. W. G. M. B. de polypo in corde viri epileptici, icterici, anheloſi, palpitationibus cordis infeſtati repertus.

tus. In ventriculo acidus ingratiſſimus rancor. Cor & venæ mire dilatatæ plenæ polypoſis concretionibus. Polypus in dextri ventriculi apice firmiter radicatus, ramoſus, in venam cavam protenſus, uſque in jugulares. Fibroſus erat velamento obductus proprio. Non potuit ſubito generatus fuiſſe, qui manifeſto diuturnorum malorum cauſa fuerit, & amplitudinis vitioſæ vaſorum, in quibus hoſpitabatur. Polypos plerumque in dextro cordis ventriculo ſedem habere.

n 158. Hominum exemplum, qui 24. diebus in cuniculo ſubterraneo Leodii vitales ſuperfuerunt, ſola aqua abſque ullo cibo ſuſtentati.

n. 159. GUIL. BRIGGS de homine interdiu bene oculis utente, noctu cæco.

Alius oculo dextro objecta duplicata videns tandem ſanatus.

ANTONIUS V. LEEUVENHOECK, civis delfenſis, in vitris poliendis & concinnandis microſcopiis peritus, demum & ipſe fabricam intimam corporum ſcrutari cepit. Phyſiologica plurima adgreſſus eſt; pauca quæ ad morborum hiſtoriam pertineant, aliqua tamen.

In n. 159. vermiculi ſalivæ proprii vel certe muci dentibus adhærentis.

Vermiculi ſubcutanei, quos de poris naſi exprimas.

n. 160. de puero cujus epidermis ad piſcis aliquam ſimilitudinem ſquamis tegebatur.

n. 227. de germano non nemine, qui ſympatheticam per lotium curam adfectabat, ut pus de tibiæ ulcere per lotium exiret; ut ipſos demum calculoſque frangeret. Magnete, ajebat, uti, ſed ANTONIUS exemplum adducit infelicis, quam idem molitus ſit curationis.

In BIRCHII *hiſtoria* T. IV. JUSTEL retulit a manuum lotione in aqua, in qua antimonium diaphoreticum ſolutum ſit, alvum duci.

HOUSTON equum a dato emetico non vomere & a purgante medicamento periculoſe ægrum fieri.

ALLEN MULLEN animal ab injecta in venas aqua male habere, croco metallorum alvo ducta reſtitutum.

DIONYSIUS PAPIN paſſim de variis medicamentis ſuo lebete paratis, tinctura corticis peruviani aliiſque.

Vinctas venas jugulares neque ſalivationem facere, neque quidquam in cane vivo mutare.

Multi calculi per anum egeſti.

TURBERVILLE fabuloſa hiſtoria de femina, in cujus lotio animalia ſcolopendræ ſimilia inventa ſunt & una ſublata epilepſia oxymelle helleborato.

In *Journal des Savans* 1684. n. 6. hiſtoria theriacæ, deque theriaca Pariſiis nuper compoſita. De ea D. GEOFFROY, JOSSON & BOULDUC orationes, deque trochiſcis viperinis.

BOURDON de lacte ex ſummo femore & ex vulvæ labiis ſcaturiente.

Femina ſileſiaca cui poſt ſævos capitis dolores cani capilli erumpunt & intra noctem ad pollicis longitudinem excreſcunt.

In E. N. C. *Dec. II. Ann.* 3. *Obſ.* 157. ERN. FRIEDEMANN SCHELHAAS, de placenta veſiculari.

Obſ. 160. & 161. a draſtico medicamento hypercatharſis bis funeſta.

Obſ. 162. ungues pedum longiſſimi & monſtroſi.

Dec. III. ann. III. obſ. 165. de empiricorum conatibus, ex voto plerumque tamen præſentiſſimo vitæ periculo ſuccedentibus.

Obſ. 166. inciſa cadavera ægrotorum. In ſinu falcato polypus lapidea materie miſtus. In apoplectica abſceſſus dura membrana cerebri obvolutus. Corde 14. libr. cum peripneumoniæ ſigna exſpectarentur.

CAROLUS OEMB.

Obſ. 175. ea febre in homine ſcorbutico cephalalgia per metaſtaſin, tunc tormina inteſtinorum, inde ſalutaris narium hæmorrhagia.

Obſ. 176. in ſcorbutico tertianario maculæ de corpore cum calore erumpentes.

J. ACOLUTHUS Wratislavienſis.

Obſ. 178. ex pleuritide duo abſceſſus effloruerunt, vim dederunt puris cum febre hectica, tandem tamen malum ſanatum.

Obſ. 181. multa ſymptomata, ſalſique humores, ructus, nauſea, hypochondriaca adfectio, Egranarum aquarum potu levata, demum per hæmorrhoides integre ſubacta.

Ann. IV. obſ. 168. In febre maligna nervoſa, dato ſpiritu cornu cervi, expulſo ſudore croceo, ſalus.

Obſ. 179. In petechiis cum virium ſumma eſſet proſtratio vino rhenano æger ſuſcitatus & ſervatus.

Obſ. 171. abortus abſque lochiis exempla.

Ann. VI. obſ. 20. In petechiali gravi febre cum agrypnia vinum utiliter datum.

Obſ. 21. Vomitus ſanguinis minaciſſimus tamen ſanatus.

Obſ.

Obſ. 22. Pedarthrocace ſpiritu lumbricorum, carnibus viperinis; ſapone, emplaſtro de hyoſciamo cum hydrargyro ſanata.

Ann. IX. obſ. 160. Ab ictu aphonia, deglutitio deleta, nullo cum vulnere ſanata.

Obſ. 163. ex lapſu ab alto ſputum cruentum, iſchuria.

Obſ. 164. Urina in arthritico cum ſtranguria viſcida ſanata pineis ſtrobylis.

Obſ. 165. Scorbutus inveteratus ſanatus ſalivatione per mercurium dulcem nata, ſic obſ. 166. epilepſia inveterata.

J. Jacob Wagner Medicus Tigurinus.

Obſ. 186. Cardialgia, vomitus, capitis dolor, temulentia, ſopor ex pane lolio infecto, ſublata alexipharmacis.

Obſ. 187. Magnæ glandulæ, etiam unciales de inteſtinis per alvum & vomitum expulſæ eventu funeſto.

Ann. IV. obſ. 75. in calculoſo fæces alvi omnes per penem exierunt funeſto eventu.

Obſ. 77. pilæ lapideæ bubulæ.

Obſ. 78. de tophis in articulis boum.

Ann. V. obſ. 105. equus per anum tres pilas piloſas egeſſit, duriſſima cruſta obductas.

Ann. VIII. obſ. 147. Tubuli in hepatibus bubulis lapidei ac oſſei.

Ann. IX. obſ. 25. Puer modo toto dextro latere convulſus, modo toto ſiniſtro.

Obſ. 26. a multo ſternutatoriorum uſu gravis auditus.

Obſ. 28. a ſucci chelidonii majoris guttis aliquot atque radicis infuſo ſudor motus, febris intermittens ſanata.

Ann. X. obſ. 108. a baccis belladonnæ anxietas, cardialgia, ſtupor, hæc a quinque baccis. A denis puerorum aliqui extincti, alii poſt vomitum convaluerunt.

Obſ. 110. Dolor vehemens iſchiadicus cataplaſmate cochlearum ſublatus, ſic alia ejuſmodi mala.

Obſ. 111. Cephalalgia, epilepſia, mors. In medulla cerebri juxta occiput glandula friabilis, alia in calamo ſcriptorio.

Dec. III. ann. II obſ. 159. In puella tetanus univerſalis, ſpaſmus cynicus, riſus ſardonius eventu funeſto.

Obſ. 160. Chorea ſ. viti & malleatio capitis.

Obſ. 162. a calce viva ardor faucium, gulæ, ventriculi oleo amygdalarum ſanatus.

Obſ. 163. ſingultus perpetuus in febre continua.

J. Barthol. Schleyermacher.

Dec. I. ann. III. obſ. 204. In rene calculi, quorum unus in ureterem impactus hærebat: pulmones pleni ſteatomatibus & vomicis.

§. DCCCXCI.

Raymundus de Vieussens.

Nobili familia natus noſodochii curam geſſit & anatomica laude inclaruit, ad praxin vero numeroſas cadaverum morboſorum inciſiones contulit, hypotheſibus veterum & fermentis nimis deditus.

Neurologiam univerſalem a. 1685. edidit Lion fol. cum novo titulo a. 1715. recuſam tum in Germania 1690. Ulm. atque in Mangeti Bibliotheca anatomica, & nuper in operum omnium collectione. Anatomici quidem eſt argumenti & pauca practica admiſta habet. Ex cadaverum inciſione tamen aliqua adſpergit. Catarrhi materiem non a cerebro advenire, & a membrana pituitaria nares veſtiente generari confirmavit, proprias per inveſtigationes. Cerebelli & medullæ ſpinalis vulnera extemplo mortem inferre. Paralyſin poſteriorum artuum a vincta aorta ſequi. Exteriorem pulmonis carnem ſenſilem eſſe, inde fieri, ut peripneumonia pro pleuritide habita ſit. Interioris pulmonis nullum ſenſum eſſe. Conſenſus nervorum & magni potiſſimum nervi ſympathici, perinde ut Willisius magni fecit, & varia inde morborum ſymptomata interpretatus eſt. Viam liquori colorato patere per foramina oſſis cribroſi.

Ej. *de remotis & proximis mixti principiis* Lion 1688. 4. plus habet practici argumenti, licet & hic præcipuus ſcopus Cl. viri phyſiologicus eſt, & ad elementa atque fermentationem ſanguinis ſpectat. Ex iis principiis febres exponit. A ſulfure apoplexiæ, ideo in obeſis hominibus frequentiores. Verum intra hypotheſes fere ſe continuit. Teretem vermem eſſe, qui in planitiem quaſi ab inteſtinis eliſus, in latum vermem mutetur.

In *traité nouveau de la ſtructure & des cauſes du mouvement & de la nature du cœur* Toulouſe 1715. 4. Valvularum venoſarum ſiniſtri cordis degenerationem in oſſeam naturam deſcripſit. Violentas palpitationes cordis paſſus qui fuerat, ventriculum dextrum cordis habuit ampliſſimum. Poſt ſigna peripneumoniæ & decubitum in dorſum & latera intolerabilem, pulſum intermittentem atque alia mala, cor graviter affectum. Iterum in alio epileptico, cui cor violente ſaliebat,

bat, arteriæ aortæ membranæ duræ & pene cartilagineæ, valvulæ in aortæ oſtio oſſeæ. Denuo aortæ arteriæ truncus & præcipui rami fere oſſei; inde palpitationes cordis. Polypos cordis in oſtiis venoſis ſanguinem in cordis caveas admittentibus radicari vidit. Hydrops pericardii ejuſque ſymptomata; ea etiam cum polypo cordis conjungi. Durum pericardium, craſſius & cordi adnatum poſt anxietates & œdemata. Infanti cor dextrum amplius cum pectoris hydrope: nullum ei foramen ovale fuerat.

Ej. *traité nouveau des liqueurs du corps humain* Toulouſe 1715. 4. In P. III. temperamenta illa recepta ſanguinis ex elementis interpretatur, & ex eorum portione quæ in ſanguine detexit. Fermentatio ſanguinis. Sparſæ paſſim aitiologiæ. Effectus morboſi affectuum animi.

Ej. *novum vaſorum corporis humani ſyſtema* Amſterdam 1705. 8. auctius recuſum cum titulo: *Experiences & reflexions ſur la ſtructure & l'uſage des viſceres* Paris 1715. 12. Paſſim morborum hiſtoriæ & inciſiones cadaverum. Pancreas induratum, mole auctum duodenum inteſtinum comprimens. Frequenter omentum, lien, hepar, glandulæ meſentericæ in maximum tumorem coalitæ & perduræ. Inteſtini inflammati & ſymptomatum febrium continuarum reliquiæ. Renum conſumtorum, ut ſola membrana ſupereſſet, multa exempla fere a calculis. Morbus Cardinalis de Bonty. Poſt diuturnas convulſiones oculi & faciei demum apoplexia. Hanc ob relationem dubia contra Vieussenii fidem mota fuiſſe memini. Cum variolis declinantibus die 13. ſputa purulenta a metaſtaſi materiei varioloſæ, quæ die 12. morbi in pulmones decubuerat facile ſanata. Alias adfectus a variolis pulmo, quod malum adeo frequenter vidi, ut non aliam cauſam eſſe putem frequentium ſub finem morbi mortium. Serum hydropicum coagulabile. Colica a calculis bilioſis orta. In eodem ægroto ſed alio tempore colici dolores, fæces albæ miſtæ nonnunquam calculis cum levamine. Aliud ſimile exemplum duodenum una ampliſſimum. Colica icterica ab eadem cauſa ſanata. Hemiplegia ab apoplexia cum delirio; pleraque ſymptomata tamen a Noſtro ſanata. Syncope convulſiva. Aſthma convulſivum. Tria oſſicula in ſtruma. Cholera a balneo cum convulſionibus; alia a lochiis ſupreſſis. Cholera a menſibus ſuppreſſis cum pruritu cutaneo alterne dominans. Pluſculi alii morbi curati. Quæ pus revomebat, abſceſſum habebat hepatis in ventriculum patulum: ſimile aliud exemplum, & aliud ubi pus in hepate natum per pulmones exſcreatum fuit. Urinæ lacteæ infantum fere innocuæ ſunt: aliud exemplum ubi lenia cathartica morbum ſuperarunt. Poſt diabeten ſanguis per penem redditus. In hydrope cum inflammacione viſcerum temeriter venam ſecuit, aperientibus medicamentis & demum lactis caprilli uſu ſanitas reſtituta. Hydrops pectoris, in corde polypi, in pulmone dura corpuſcula, in veſicula fellea calculi. Pluſculorum morborum hiſtoriæ. Flatulentia & colici dolores a lacte aſinino.

Demum a morte viri prodierunt *opera poſthuma* & princeps *Hiſtoire des maladies internes* Toulouſe 1774. 4. Vita viri. Plurimæ morborum tractationes & inciſio

inciſiones cadaverum, partim ex prioribus operibus, partim novæ. In pleriſque morbis ſolebat curationis initium facere purgando, ſubinde vomitu moto, finem perficiebat chalybe, ſubinde cortice. Ad ſudorem movendum frequenter lilium Paracelſi adhibebat factum ex marte, ſtanno & cupro commiſtis, ſimul in crucibulo fuſis, cum tartaro in calcem converſis, in vini ſpiritu maceratis. Ecce aliqua morborum ſpecimina. Febris hectica, ichor in abdomine; corticis peruviani drachmam in diem propinabat. Septentrionalibus populis magis medicamenta ſudorifera convenire, auſtralibus venæſectionem. Variolarum bis eundem hominem invadentium exempla. In hoc morbo quinquies venam ſecuit, ſed viciſſim pulverem viperarum dedit. Alias venam ſecabat, mercurium dulcem & poſt eum opium dabat. Si variolæ feminam gravidam prehenderent, venam ſecabat, dabat cardiaca. Sed eæ fere omnes perierunt. Æſtum a viperarum pulvere natum vena inciſa ſedavit; ſic hæmorrhagiam narium reformidabat, vena inciſa ſupprimebat. In calida febre funeſta criſis per urinam purulentam. De podagra fuſe. In calculoſo ulcus in rene & multum per urinam pus. Podagram ſanari medicamentis purgantibus, deinde refrigerantibus & lenientibus. Podagræ propriæ victum lacteum oppoſuit. In alio podagrico renes mole diminuti, in iis dura corpuſcula. In varioloſis infantibus perpetuam lixivioſam aquam in cerebri ventriculis reperit. De hypochondriaco malo fuſe. Lienis duritiem emplaſtro de cicuta diſſipabat. In lepra hydrargyro utebatur & aqua cum lignis ſolitis decocta. Scorbutus, Monſpelii non infrequens: quando ſanguis ſolutus per gingivas fluit, purgat Noſter, ferrum dat & corticem peruvianum. In ſcrophulis hydrargyrum, jus cancrorum. In lue venerea teſtis in ilia retractus, urina ſuppreſſa, glandulæ meſenterii craſſiores & majores. Cancer; hic purgat ferrumque dat & corticem. Strumæ hyoſciamum & cicutam impoſuit. Cephalalgia cum oſſibus parietalibus emollitis & adroſis, eventu tamen exoptato. Cephalalgia venerea hydrargyro dulci curata: mortuus alter ſimili ex malo, cum calvaria paſſim pereſa eſſet. Apoplexia; cum ægram incidiſſet, cerebrum ſanum; in alio apoplectico ulcus inter meninges. Apoplexia funeſta cum ſanguis fluidus manſiſſet. Epilepſia a feſtuca oſſea cranii cerebro impacta. Hepar enorme & induratum, itemque lien prægrandis. Epilepſiæ eandem etiam quam hypochondriaco malo curationem affert. In alio epileptico cerebrum ſanum, dura in pulmone corpora. Catalepſis etiam epilepſiæ adfinis. Melancholia a malo hypochondriaco ſuperata. Fungum duræ matris tinctura myrrhæ & aloes deſtruxit. Catarracta. Amauroſis. Spaſmus cynicus. Ulcus faucium.

In additamentis ad Verheyenii T. II. de abortu falſi germinis quaſi muſculoſi grumis ſanguineis tecti.

§. DCCCXCII. Daniel le Clerc.

Medicus & Senator Genevenſis, vir eruditus & prudens.

EJ. *Bibliotheca anatomica* Genev. 1685. fol. 2. vol. & 1699. 2. vol. aliqua medici argumenti continet, non tantum quæ apud WHARTONUM, LOWERUM, GLISSONIUM alioſque hic recenſos exſtant, ſed nonnullos peculiares libellos. J. MICH. GIRARDI de morbo feminæ rariſſimo relationem. CAROLI DRELINCOURTII experimenta injectorum in venas vivi animalis liquorum acidorum, alcalinorum, mercurialium. N. STENONIS de vitulo hydrocephalico. Notas editioni poſteriori a MANGETO adjectas dixi.

EJ. *Hiſtoire de la medecine* Genev. 1698. & Amſterdam 1723. 4. Anglice vertente DRAKE Lond. 1699. 8. ni fallor. Ad GALENUM uſque hiſtoriam ſuam continuavit, quæ enim ultra id ævum adjecit parum matura ſunt, neque paria prioribus. Excerpſit univerſorum fere medicorum antiquitatis placita, HIPPOCRATIS etiam potiſſimum & GALENI, ut loca cl. virorum ad ſua capita colligeret, tantum ut memor ſis, ſpuria HIPPOCRATIS ſcripta cum veris numerari, etſi Clericus minime ignoraverit, quam parum iis tribui poſſit. Sed & hiſtoriam cujuſque viri expoſuit & ſubinde pergrata diſſertatione contrarias ſententias ſcriptorum libravit, deque iis definivit, ut de medicinæ in diverſas artes ſeceſſione, de empiriſmi & dogmaticæ medicinæ partibus; de antiquitate venæſectionis & catharſeos; de medicis Romanis utique liberis; de archiatris. Ut artis porro hiſtoriam & incrementa doceret, ordinem forte non probes, qui ſecundum ſectas eſt, ut contra temporum ordinem, v. g. Empirici conjungantur & nuperiores etiam methodici vetuſtiores præcedant. Non multum heroicorum temporum medicis tribuit, aut ipſi AESCULAPIO aut priſcis ægyptiis. Morborum HIPPOCRATICORUM & medicamentorum cenſus. Non ante Eraſiſtratum corpora humana inciſa fuiſſe. GALENUM raro & fortuito corpora humana inciſſe. Inter nuperos de PARACELSO uberius egit.

EJ. *Hiſtoria naturalis & medica latorum lumbricorum intra hominem & alia animalia naſcentium ex variis aliorum & propriis obſervationibus, ac de cæteris hominum vermibus & remediis diſquiſitio* Genev. 1715. 4. anglice Lond. 1721. Vermium tria genera ex priſcis & nuperis. PETRUS DE ABANO cucurbitinos vermes in unum longum animal cohærere, catena quadam facta. Tæniæ anguſtæ & latæ. TYSONIS de lumbricis latis diſſertatio latine reddita. VALISNERII tæniæ ſpecies, cucurbitini, tænia ſecunda PLATERI. In tubulos nonnunquam cucurbitinos vermes involvere ex VALISNERIO. Tænia prima PLATERI, eadem rarior & VALISNERIO prætervifa, CLERICO frequenter viſa; prima etiam ABANO dicta & HILDANO & SPIGELIO. Eam PLATERUS ex cucurbitinis vermibus cohærentibus formari, & purgatione in cucurbitinos reſolvi. Tertia PLATERI, geniculata, prælonga. Prima ergo breves habet articulos, in medio aliquid ramoſæ venæ ſimile, & in longum acumen procedit. Tænia ſecunda VALISNERIANA, articulis largioribus, ad articulorum conjunctionem contractis, gracileſcens, vaſe pariter ramoſo in medio inſcripta. Vermes cucurbitini VALISNERII radiati. Tæniæ primæ caput CLERICO viſum eſt ad latera medii ſinus duo habere

lanceolata cornua ariſtata, a qua equidem fabrica alii ſcriptores longe diſſident. Primam iſtam unicum eſſe animal confirmat. Tænia canina. Lumbrici teretes ex REDO. Aſcarides breviſſimi. Vena medinenſis. Cirones. Vermes in lotio. Vermes ſinuum frontalium, alii in aliqua parte corporis humani viſi. De vermium origine dubia. Remedia ſimplicia & compoſita. Icones propriæ & collectæ.

Elogium eſt in *Bibliotheque italique* T. IV.

§. DCCCXCIII. VARII.

CHRISTOPHORUS JOHAN. LANGE Profeſſor Lipſienſis BOHNII diſcipulus.

EJUS exſtant numeroſæ diſputationes.

EJ. *de hæmorrhagia* Lipſ. 1685. 4.

EJ. *de homine ærometro* ib. 1694. 4.

EJ. *de morbis endemiis* ib. 1694. 4.

EJ. *de hydrope* 1695. 4.

EJ. *de valetudinariis gravidarum* ib. 1696. 4.

EJ *de palpitatione cordis* ib. 1699. 4.

EJ. *opera omnia medico theoretico practica a morte viri edidit* RIVINUS Lipſ. 1715. fol. 3. vol. 4.

Præmiſſa eſt vita Ill. viri a RIVINO ſcripta. Tunc hiſtoriæ medicæ ſpecimen imperfectum per ſecula, cum aliqua ſcriptorum & vitæ brevi memoria. Inde prælectiones de materia medica trium regnorum, ſimplicium hiſtoria & præparationes medicæ. Porro collegium chymicum. Et formulæ ut vocant ſ. modus componendorum ex tempore ſimplicium medicamentorum & compoſitorum in pulveres, emulſiones aliaſve formulas. Tunc prælectiones pathologicæ. Praxis generalis ex ſeculi ingenio. Chirurgia. Collegium caſuale ſ. ſingulæ morborum hiſtoriæ & curationes.

Diſputationes auctoris, pleræque argumenti practici.

EJ. *de animi commotionum vi medica.*

EJ. *de mortuis ex animi commotionibus.*

EJ. *de apoplexia.*

EJ. *de morbo caduco.*

EJ. *de cephalalgia.*

EJ.

Ej. *de remediis antiodontalgicis.*
Ej. *de odoratus præcipuis læſionibus.*
Ej. *de ſternutatoriorum uſu & abuſu.*
Ej. *de loquela læſa.*
Ej. *de reſpiratione læſa.*
Ej. *de pectoris adfectibus & remediis.*
Ej. *de palpitatione cordis.*
Ej. *de remediis ſanguinem ſiſtentibus.*
Ej. *de remediis ſanguinem purificantibus.*
Ej. *de anorexia.*
Ej. *de atrophia.*
Ej. *de anthelminticis.*
Ej. *de remediis ſtomachicis.*
Ej. *de hydrope.*
Ej *de ictero ex paſſione hyſterica.*
Ej. *de pituita præter naturam & ejus cura.*
Ej. *de febre petechiali.*
Ej. *de febre petechiali epidemica.*
Ej. *de chinæ chinæ virtute febrifuga.*
Ej. *de phlegmone.*
Ej. *de pleuritide.*
Ej. *valetudinarium prægnantium.*
Ej. *Lapis Manati.*
Ej. *Natura & differentiæ antacidorum.*
Ej. *de ſterilitate.*
Ej. *de menſium ſuppreſſione.*
Ej. *virginum valetudinarium,*
Ej. *& puerperarum, & lactantium.*

EJ. *de recens natorum regimine.*

EJ. *de requiſitis bonæ nutricis.*

Prælectiones, ut ultimam Cl. viri manum non expertas, omitto. Ex diſputationibus ecce ſpecimina aliqua. Febris epidemica putrida petechialis florenti ætati fuit infeſtiſſima, cacochymis hominibus funeſtiſſima. Contagium in familiares. Inerant ſymptomata vulgo nota, virium depreſſio, pulſus parvus, debilis, vigiliæ vel ſopor. Subinde diarrhœa diebus criticis cum bono eventu, & in univerſum alvus lubrica melior. Sudor continuus malus; ſudor bonus & ſudor diebus criticis, cum diarrhœa, urina variabilis, etiam continuo turbida & fetida. Malum ſymptoma, pars epoti liquoris de ore regurgitans; eo in caſu hepar putridum erat & nigerrimum, & diaphragma, duodenum inteſtinum, ipſeque pylorus ſphaceloſus. Exanthemata inconſtantia, nonnunquam nulla, alias a principio mali conſpicua, circa ſeptimum & nonum diem non mala, etiam in facie nonnunquam. Malæ veſiculæ miliares admiſtæ, alvum ſiccam fere ſequebantur. Nocuerunt calida, bezoardica, ſpirituoſa, niſi forte ex frigore admiſſo, aut ex retrocedentibus maculis, anxietas urgeret & ſumma debilitas. Venæſectio bona in plethoricis, in debilibus noxia. Sic emeticum utile, ubi ſaburra ventriculum replebat; vomitus in principio motus, veſicatoria ad ſopores. In principio dabat noſter pulverem bezoardicum cum nitro & camphora, deinde temperata bezoardica, analeptica, potus acidos, vel nitratos, circa diem criticum bezoardica. Boni ad alvum ſtrictam clyſteres.

PETRUS PETITUS Medicus Pariſinus, vir doctus, tamen ut pleraque non proxime ad medicinam pertineant: ſed neque praxin fere exercuit, & dicitur in examine, ut vocant, male reſpondiſſe.

Huc revoces EJ. *Thea, ſ. de Sinenſi herba thee carmen ad* HUETIUM Lipſ. 1685. 4. *.

Adjectum eſt, I. FRANCII *carmen anacreonticum græcum, de thea &* J. GOD. HERRICHEN *Thea herba.*

EJ. *de amazonibus* Paris 1685. 12. *. de Scytharum morbo femineo Hippocratico.

Totum argumenti medici eſt, *poſthumum opus, ſ. in tres priores* ARETÆI *libros, commentarii* Londin. 1726. 4. *. Codex paſſim obſcure ſcriptus, denique imperfectus, & a morte auctoris quaſi reſectus Commentarius fere eſt criticus, ut mens ARETÆI ex aliis veterum locis, aut ARETÆI declaretur, lectio alioquin mendoſa corrigatur, priores interpretes caſtigentur, ſubinde etiam rariores aliquæ adnotationes interſpergantur, ut cordis vulneris diu tolerati.

Tamen & *Miſcellanea obſervationum* L. VI. huc faciunt. Utrecht 1682. 8. *.
ubi

ubi aliqui etiam medicorum loci critice & philologice exponuntur, ad emendanda loca GALENI & ARISTOTELIS.

Sed etiam *l. de Nepenthe* Utrecht 1688. 8. *. Vita auctoris & codices Mſ. inediti. Nepenthes fuiſſe ex tribu vegetabili, quid ſit, incertum videri. De opio, *Bangue*, vino, aliiſque ſoporiferis. Opium expertus mire laudat.

Adjectus *tr. de moribus anthropophagorum* in quo medicamenta recenſentur, quæ ex corpore humano ad uſus medicos parantur. Mumias rejicit. Luem veneream ex anthropophagia ortam eſſe ſuſpicatur. Carnem humanam malum præſtare alimentum.

Vita prodiit cum *comm. ad* ARETÆUM, *in journ. des ſav.* 1688, & apud NICERON T. XX; & *elogium*, & *tumulus*, & *monita poſthuma* 1689. 4.

GEORGII PASCHII Gedanenſis Phil. P. Kilienſis *de novantiquis, quorum accuratiori cultui facem prætulit antiquitas.* Kilon. 1695. 4. & Lipſ. 1700. 4. *. quæ editio quarta parte dicitur auctior eſſe; non imperitus ſcriptor, etſi non medicus. Liber ſextus huc facit, qui eſt de inventis medicis, etiam practicis. Morbi novi, aut pro novis habiti, cum patronorum antiquitatis argumentis. Medicamenta nuper inventa. De tactu propter ſcrofulas. Ipecacuanha GUIL. PISONIS inventum. Cibi potuſque noviter inventi, & nicotiana. Venena.

EDUARD BERNARD, vir doctus *de ponderibus & menſuris* Oxon. 1685. lego & 1688. 8.

NATHANIELL (ſic) SPRYE D. *de fluxu menſtruo, ubi etiam de ejus retardatione & nimia profuſione obiter tractatur.* Patav. 1685. 12. Non a luna menſes eſſe, neque a fermentis; mechanicam cauſam alias diximus. Practica pars breviſſima eſt. In chemicis fuſior.

J. ZAHN canonici, *oculus artificialis teledioptricus* Herbipoli 1685. fol. Nurnb. 1702. fol. B. B. Myopia, presbyopia &c.

EJ. *ſpeculum phyſico mathematicum, cujus pars Geocoſmus* Nurnberg 1696. f. B. B. Vires medicæ animalium, venena, proprietates ſingulares, hominum nævi; collectio.

NIC. STAPHORST *officina chymica Londinenſis, ſ. exacta notitia medicamentorum ſpagiricorum, quæ apud aulam ſocietatis pharmaceuticæ Londinenſis præparantur & venalia proſtant* Hamb. 1686. 12. RIV.

J. PETRI BELLORI *notitia veterum illuſtrium philoſophorum, poetarum, rhetorum & oratorum ex vetuſtis numiſmatibus gemmis, marmoribus aliiſque antiquis monumentis deſumta* Rom. 1685. f. utcunque huc facit.

HENR. GEORG HERFELD M. D. *philoſophicum hominis methodo* CARTESII *concinnatum.* Amſterd. 1685. 8.

EJ. *cogitationes de origine morborum adaptatæ ad philoſophicum hominis* Amſt. 1706. 8. *. Per ſingulos morbos theoria mera; ſucco etiam pancreatico, bile & fermentationibus amat uti.

J. MARII medici Ulmenſis, inde Auguſtani poſthumam *caſtorologiam*, *ſ. caſtoris naturam & uſus medico chymicos* edidit JOHANNES FRANK Aug. Vind. 1685. non dudum etiam Gallice recuſam Paris 1746. 12. vertente D. EIDOUS. Vires medicas caſtorei in omnibus pene morbis repetit & formulas quas ingreditur, & ſingularia etiam ſcriptorum nomina, qui eo auxilio ſint uſi.

JUST. CONRADI MICHAELIS *novam & curioſam methodum apoplexiam curandi.* Hildesheim 1685. 4. diximus eſſe CORTNUMMI.

§. DCCCXCIV. ALII NUPERI.

SAMUEL COLLINS *ſyſtema anatomicum of the body of man, birds, beaſts fishes with its diſeaſes, caſes and cures* Lond. 1685. f. 2. vol. *. Ampliſſimum opus, cujus rationem reddere vix licet. Practica pars per ſingulas corporis animalis partes diſperſa eſt, quarum cuilibet ſubjiciuntur ſui morbi, ſæpe cum inciſionibus cadaverum, aut alioquin, morbi qui ex hypotheſi ei parti aut viſceri tribuuntur. Ecce aliqua exempla. Aſcites ex hydatidibus ruptis. Magnæ ex hepate hydatides. Uterus clauſus ſanguis retentus putridus. A morbo acuto uterus in ſubſtantia ſanguine plenus, cum in caveam non potuiſſet effluere. Cordi ſubjecta eſt febris hiſtoria, cum hypotheſi COLLINI ejus morbi origine. Cordis morbi. In corde cultro detectum ulcus; ſic in ſiniſtro ventriculo viri hypochondriaci. Palpitatio plethorica venæſectione ſuppreſſa. Palpitatio ſcorbutica teſtaceis curata. Febres: febris intermittens a ſucco pancreatico. Cauſus. Febres malignæ. In continua febre diaphoretica. Pro venæſectione in variolis. Ex veneno ſumto vomitus poſt triginta vomitiones pene lethalis. Polypi cordis cor obſtruentes. Ejuſmodi adnotationes numeroſiſſimæ interſperguntur.

LUDOVICUS ALOYSIUS MARSIGLIUS, vir militaris, ſed hiſtoriæ naturalis amans, fundator academiæ Bononienſis, paſſim hactenus medicinam tetigit.

EJ. *della potione aquatica.* Venez. 1685. 12.

JAC. BRACHI *penſieri fiſico medici degli animali che muyono nelli recipienti voti d'aere* &c. Venez. 1685. 8. de mortibus animalium in aere adtenuato & factitio.

G. BATTISTA GIOVANNINI *nuova idea phyſico natural demonſtrativa* Saragoſſa 1685. 4. C. de V.

EJ. *diſcorſo ſiſico e politico que demonſtra los movimentos que produce la fermentacion* Madrid 1689. 4. De thea etiam & coffea; munditiem commendat civibus & urbis repurgationem.

Converſa in gallicum. EJ. *diſſertation ſur la fermentation, ſur le nitre & ſur l'air*, prodiit Toulouſe 1685. 12. RAST.

MATTHIA DOMINGO *y* RAMOIN prof. Valentini *diſp. de variolis & morbillis cum quæſtione appendice de peſte* Valentiæ 1685. C. de V.

Et *diſſ. phiſique ſur les matieres nitreuſes qui alterent la pureté de l'air de Madrid, ex Hiſpanico* Toulouſe 1685.

PAUL PORTAL *la pratique des accouchemens* Paris 1685. 8. *. Caſus hæmorrhagiæ uteri, ſecundarum retentarum, feminarum convulſarum, molarum. Mors abortientis varioloſæ poſt multas venæſectiones. Placenta veſicularis.

NICOLAI POSTEL factum contra MATTHIEU MAHEULT J. B. CALART & PIERRE DE MEZERY *profeſſeurs royaux, ou diſſ. ſur les peripneumonies d'hyver, pour ſervir d'apologie à la theſe compoſée par* POSTEL *contre la cenſure des editeurs & du* S. PUYLON Paris 1685. 12. *.

Theſis eſt ejuſdem anni in hæc verba E. *peripneumoniæ hybernæ* καθαρσις ηγεμωνικον. Laudaverat purgationem & prætulerat miſſioni ſanguinis. Eam gallicæ ſcholæ adverſam theoriam collegæ proprii damnaverant. Hic ergo noſter contendit, HIPPOCRATIS, DURETI & SYDENHAMII teſtimoniis peripneumoniæ hybernæ, quæ ſit a pituita (ut æſtiva a bile eſt) melius purgationem convenire. In cadaveribus ſimilia ſe reperiſſe, vaſa magna pulmonis alba materie caſeoſa plena, etiam ramos. Ex diario ſuo oſtendit purgationes alvi felicem eventum eſſe nactas, malum venæſectiones. Fatetur tamen aliquos periiſſe. In febribus duplicibus tertianis, ſe ante medicum Anglum TALBOR, corticem dediſſe peruvianum.

PHILIPPUS DE LA HIRE mathematicus, in depingendis figuris animalium egregius.

Jam a. 1684. in academiæ conventu agere cepit de oculo, deque ejus figura inmutabili, deque oculis vitiis. Ea maturius elaborata demum edidit.

Huc pertinet EJ. nobile opus, *ſur les différens accidens de la vue* Paris

1685.

1685. 4. 1694. & 1730. 4. *. editum, in quo felicius quam ante eum quiſquam, mathemata cum anatome & cum pathologia conjunxit. Tres morbi de quibus agit. Vitium in retina aut viſus organo. Mydriaſis, ſ. arctatio pupillæ, ſ. majoſis. Myopia cum viſu puro & cum viſu colorato. Oculorum meliorem eſſe (acrius ſentientem) eſſe, quo magis rubra videmus. Unde viſus duplex ut ex vulnere corneæ, quæ in duas facieculas diviſa fuerit, duplici facto foco. Myopia cum ampla pupilla, confuſaque adeo viſione, & cum anguſta. Presbyopes: qui objecta inverſa vident. Lineæ, maculæ apparentes. (Lineæ mihi cum globulis per eas perniciter motis manifeſtiſſimæ ſunt conniventibus noctu palpebris). Sedem in retina eſſe. Scintillæ. Cataracta. Macula nata ab humore viſcido ſuper corneam motitato. Vitia lentis cryſtallinæ. Viſus multiplex accurate. Colores imaginarii, breviter.

Les éloges des hommes ſavans, tirés de l'hiſtoire de M. DE THOU *par* A. TEISSIER Geneve 1685. 12. 2 vol. 1686. 4. CARRERE.

B. ALARY pharmacopolæ *guériſon aſſurée des fievres tierces, doubles tierces, quartes, doubles quartes par le remede du dit* AL. *diſtribué avec privilege du Roy* Paris 1685. 12.

DE ROUVIERE *préparation celebre de la nouvelle theriaque faite à Paris* 1681. . *Journ. des ſavans* 1685. n. 14.

EJ. eſt, aut filii cognominis & pharmacopolæ, cui nomen HENRY, *voyage du tour de la france* Paris 1713. 12. *. Iter anni eſt 1703, 1704. Partem Galliæ & Helvetiam adiit. Solet ubique medicorum conditionem recenſere, favens Baſileenſibus. Hortos medicos citat, & laudat Monſpelienſem. Nunc puto filii potius eſſe, cum ſit juvenis & anni 1703. Non laudes in miſeros proteſtantes acerbum animum.

Des remedes & des maladies du corps humain. Paris 1685. 8. ſuſpicor eſſe HILAIRE.

FERRAND *lettre apologetique, où il eſt traité qu'il ne faut point ſaigner les pleuretiques au pied* Paris 1685. 12. FALC.

COPPONUS *anonymi vertus & uſages de ſa medecine univerſelle avec un traité de l'avantage des carminatifs ſeconde edition* Chambery 1685. 12.

GUERIN *methode d'elever les enfans ſelon les regles de la medecine* Paris 1685. 12. ZOCHA.

Nouvelle pratique de medecine avec un traité ſur la chymie moderne 1685. 8.

P. M. M.

P. M. M. *tr. des qualités du kinkina* Amſterd. (Paris) 1685. 12. Falc.

D. Isaac Bebber *waare Gronden van de Heelkonſt mit nodige Aanmerkingen door S. B.* (Blancaart) Amſterd. 1685. 8. *. Origo tumorum ex ſanguine exque ejus particulis aut ſubtiliſſimis, aut craſſioribus. Eryſipelas & phlegmone, œdema. Tumores lymphatici. Scrofulæ. Terreæ & una acres particulæ faciunt cancrorum.

J. puto Johann. Browne *apothecary's preſidy.* Lond. 1685. 8.

J. Chamberlayne *art of making tea, coffea, and chocolate* Lond. 1685. 12.

Ej. in *Phil. Tranſ.* n. 178. In ebrioſo homine hydrops & a paracenteſi gangræna, mors. Hepar totum glandulis fartum; in veſicula fellis calculus.

Byfield *two diſcourſes of conſumtion with their cure* Lond. 1685. 4.

Ej. *menagement of the ſmall pox and all putrid fevers* ib. 1695. 4.

Schrift und rechtmäſſiges Bedenken über die Begräbniſſe der Verſtorbenen welche man in die Kirchen und Bethäuſer zu begraben pflegt Francf. 1685.

Hieronymi Delphini *eunuchi conjugium* Halæ 1685. 4. Jen. 1730. 4. ad medicinam legalem.

E. E. Rahts *der Stadt Leipzig vor die Apotheker daſelbſt aufgerichtete Ordnung und Taxa* Leipz. 1685. 4. 1694. 4. Riv.

E. E. Rahts *zu Riga erneuerte Apothekerordnung und Tax* Riga 1685. 4. Riv.

Strasburger Apotheker Taxa Strasb. 1685. 4. *. 1722. 4. 1759. 4. *.

Wunderbare unerhörte jedoch bewährte Secreta und Künſte der Arzney und Chirurgie Leipz. 1685. 8.

§. DCCCXCV.

J. Gottfr. Berger, dictus de Berger.

Diſcipulus Ruyschii, Profeſſor Wittenbergenſis, Archiater Saxonicus, vir eleganter doctus & eloquens, parum ſcripſit, niſi diſputationes. In validis certiſque medicamentis commendandis felix fuit & cordatus.

Ej. *de mania* Witteb. 1685. 4. *.

Ej. *de animi deliquiis* ib. 1689. 4.

Ej. *de cordis polypis* ib. 1689. 4. *.

Ej. *de epilepſia* ib. 1690. 4. Pl.

Ej. *de comate vigili* ib. 1691. 4. Riv.

Ej *de iſchuria* ib. 1691. 4. He.

Ej. *de angina* ib. 1691. 4. Haen.

Ej. *de ſuppreſſione catameniorum* ib. 1692. 4. Haen.

Ej. *de hydrope* ib. 1693. 4. Haen.

Ej. *de morbis ſenum* ib. 1693. 4. He.

Ej. *de inflamatione* ib. 1695. 4. *. pro calidis & contra venæſectionem.

Ej. *de febribus malignis* ib. 1696. 4. Pl.

Ej. *de morbis oculorum* ib. 1698. 4. He.

Ej. *de adoratu ejuſque præcipuis læſionibus, coryza, polypo & ozæna* ib. 1698. 4.

Ej. *de lienteria* ib. 1699. 4 He.

Ej. *de fluxione ventris chyloſa* ib. 1700. 4. *.

Ej. *de typanite* ib. 1700. 4. *.

Ej. *de hæmorrhoidibus ultra modum profuſis & cæcis* ib. 1700 4. Haen.

Ej. *de difficultate reſpirandi* ib. 1700. 4. Haen.

Ej. *de medico naturæ adjutore* 1702. 4. *.

Ej. de *palpitatione cordis* 1702. 4. *. ex ligaturis artuum &c.

Ej. *de natura morborum medico* 1702. 4. *. Contra Stahlianos, in corpore reſidere & ejus viribus, quod vocant naturam.

Ej. *de filo medicinali* ib. 1702. 4. *.

Ej. *de vi opii rarefaciente* 1703. 4. *. ab ea vi omnes in homine effectus putat proficiſci, experimento facto in canibus.

Ej *de monoſitia* ib. 1704. 4 *.

Ej. *de commodis exercitationis corporis* 1705. 4. *.

Ej. *de commodis vitæ ſobriæ* 1705. 4. *. Una recudi fecit primum Aloysii Cornarii ejuſdem tituli librum.

Ej. *de auro potabili* 1705. 4. *.

Ej. *de ſomno meridiano* 1706. 4. *.

Ej. *de certitudine medicinæ* 1706. 4. *. Pro bona arte, contra hypotheſes.

Ej. *de rheumatiſmo* ib. 1707. 4. *.

Ej. *de tuenda valetudine ex cognitione ſui ipſius* 1707. 4. *.

Ej. *de thermis Carolinis* 1708. 4. *. & germanice.

Ej. *de vita longa* 1708. 4. *.

Ej. *de errore diætæ in potu* 1709. 4. *.

Ej.

Ej. *de uſu venæſectionis & clyſterum* 1709 4. *.

Ej. *de dyſenteria ſuperiori æſtate infeſta* 1709. 4. *. Opio uſus eſt.

Ej. & ABRAH. VATER *de peſtilentia vera* 1710. 4. In peſte polonica ſanguis floridus.

Ej. *de fluore albo* 1710. 4. HAEN.

Ej. *de uſu venæſectionis & clyſterum in curatione variolarum* 1711. 4. *.

Ej. *Chinchina ab iniquis judiciis vindicata* 1711. 4. *. Neceſſarii potiſſimum in Germania optimi medicamenti contra vigentem ſectam Stahlianorum apologia.

Ej. *de vita & morte* 1713. 4. HE.

Ej. *de ardore ventriculi* 1714. 4. VAT.

Ej. *de acido inſonte* 1716. 4. HAEN. 1715. HE. & 1716. 4. IDEM.

Ej. *de inflammatione cordis* 1717. 4. HAEN.

Ej. *de apoplexia* 1717. 4. HAEN.

Ej. *de errore diætæ in potu* 1718. 4. HAEN.

Ej. *de laude febris merito ſuſpecta*, ib. 1730. 4. *. denuo contra incauta STAHLIANORUM placita febrem tanquam beneficium naturæ amplexantium.

Ej. *Elogium in Mem. de l'Acad. des Sc. de Paris* 1712.

§. DCCCXCVI. DISPUTATIONES.

LAURENT JONGH *de peſte* Leid. 1685. 4. HAEN.

PETRI DE SPINA *de elephantiaſi* ib. 1685. 4.

Ej. *manuale, ſ. lexicon pharmaceutico chymicum* Francf. 1700. 8. 1702. 8.

Ej. *medicina veterum & neotericorum* Worms 1711. 4. TR.

Ej. *medicina pauperum ſ. ſtercorologia* ib. 1714. TR.

Ej. *vitam* ſcripſit BALTHASAR VENATOR Bipont. 1732. 4. B. BUN.

W. LAYNGE *de apoplexia* Leid. 1685. 4.

H. IKEN *de furore uterino* Leid. 1685. 4.

JAC. RECK *de angina* Leid. 1685. 4. *.

MOSES DE PINEDO *de dyſenteria vera* ib. 1685. 4. *.

J. CLEMENS ENGRING *de catarrho* ib. 1685. 4. *.

J. WILHELM DIMEL *de morbis contagioſis* ib. 1685. 4. *.

Is. COFKUYT *de melancholia* ib. 1685 4. *.

ANTON. LUDERS *de rabie vulgo dicta hydrophobia* Leid. 1685. 4. *.

STEPH. JOH. V. CLUSFELD *de ſuperfluis menſibus* ib. 1685. 4.

JOH. V. MUYEN *de aphthis* ib. 1685. 4. *.

JAC. VLAKVELD *de aſthmate* ib. 1685. 4.

GERARD GORIS *de diarrhœa* ib. 1685. 4.

DAVID SPIELENBERGER *de morbis periodicis* ib.

PETRI *van der* LAHR *de fermentatione, efferveſcentiis, & inflammatione* Leid. 1685. 4.

S. LEFMANN *de variolis* Utrecht 1685. 4. HAEN.

J. EHRENFRIED THEBESIUS *de cholera* ib. 1685. 4. PL.

ALBERT MUNTING *de epilepſia* Utrecht 1685. 4. *.

ABR. RUCKERT *de ſpaſmo* Utrecht 1685. 4. *.

WILHELM HENRICH VAN DER SPYK *de apoplexia* ib. 1685. 4. *.

MUMMIUS LUDDEN *de atrophia* Kiel 1685. 4.

J. REISKE *de morbo Jobi difficillimo Peryſcylaſciſmo græco.* Helmſtædt 1685. 4.

J. GREG. ANTHONI *de ægro nephritico dolore laborante* Gieſſ. 1685. 4. morbi hiſtoria.

J. WILH. PAULI.

EJ. *de œdematis natura & cura* Lipſ. 1685. 4. RIV.

EJ. *de medicamentorum delectu* Leid. 1694. 4. HAEN.

EJ. *de anorexia* ib. 1696. 4. HE.

EJ. *de dolore capitis* ib. 1697. 4. VAT.

EJ. *de animi commotionum vi medica* Lipſ. 1700. 4. BUR.

EJ. *de anxietate* Lipſ. 1709. 4. VAT. PL.

EJ. *de nutritione naturali & præternaturali* ib. 1709. 4. *.

EJ. *de medicamentis ex corpore humano ſumtis merito negligendis* ib. 1721. 4. HE.

JOACH. LUD. KOERPER *de eclipſi microcoſmi* Erfurt 1685. 4. *.

GEO.

GEO. SAL. GERBER *de drif Helmontii* ib. 1685. 4.

BALTHAS. JUST. MUSCULI *de pleuritidis natura & cura* Erford 1685. 4. VATER.

KIRCHMAIER *pathologia vetus & nova* Witteberg 1685. 4. HAEN.

J. FRID. KOEBER *de medicinatus præſtantia & difficultate* Gora 1685. fol. BOEHM.

MARTIN HARMES *de acidularum uſu earundemque optimo operandi modo* Marpurg 1685. 4. *.

PETR. WOLFART *de partu duplici* Marpurg 1685. 4. *. Agit etiam de pulmonum experimento.

J. HENR. SCHMIDT *de febre petechiali* Altdorf 1685. 4. PL.

J. CHRISTOPH STORCK *de malo hypochondriaco* Altdorf 1685. 4. PL.

FRID. GOTTFR. BARBEK *de inſomniis* Duisburg 1685. 4.

PETR. SCHWENDI EBELING *de cruditate ventriculi, ſ. fermentatione alimentorum* Erford 1685. præſide C. BARTHOL.

J. CONRAD HOTTINGER *theriaca Andromachi in ſua officina in duodecuplo diſpenſata, cum ſubjuncto diſcurſu de theriacæ nomine origine, uſu, abuſu & adjuncta confectione de hyacintho* 1685. 4. LEEUW. puto Tiguri.

DAVID ZOLLICOFER *de polypo cordis* Baſil. 1685. 4.

JUST. THEODOR. SCHONKOFF *de hydrope ovarii muliebris* Baſil. 1685. 4. *. ſæpe ſcarifando aqua abacta fuerat; a morte hydatis magna reperta duabus aquæ libris plena; alia exempla. Femina a WEPFERO aperta, in qua tumor 30 librarum pondere utero adhærebat.

STEPH. CASP. PERTSCH *de philtris* Argent. 1685. 4. PL.

NIC. BAILLY & FR. GOUEL *E. ex inſomniis temperamenti cognitio* Paris 1685.

FR. DE BELESTRE & FR. POTOU *E. medicinæ ſcientia ducit ad cognitionem auctoris naturæ* Pariſ. 1685.

J. MOREAU & ANT. VARIN *E. urbs regia Verſaliarum ſalubris* Pariſ. 1685.

J. HAMON & NIC. DE LA CARLIERE, *E. ut reliqui potus, ſic & aquæ modus aliquis eſſe debet* Pariſ. 1685.

PET. DE MERCENNE & URB. LEAULTÉ *E. calido & ſicco corpori blanda purgantia mox ante cibum danda* Pariſ. 1685.

CL. QUARTIER & FRANC. GOUEL *Non E. in quavis hæmorrhagia admovenda adſtringentia* Pariſ. 1685.

J. ANT. BOUGAUD & ANT. VELIN *E. in morbis melancholicis purgatio per inferiora* Pariſ. 1685.

MICH. DE LA VIGNE & J. B. DOYE *E. in curatione morborum, medicamenta quæ ex ſtirpibus parantur, aliis anteponenda* Pariſ. 1685.

§. DCCCXCVII. DIARIA AD A. 1685.

In *Phil. Tranſ.* n. 169.

ROGER HOWMAN de homine demorſo a vulpe rabida, & ipſo facta hydrophobo, demum paralyſi partium ſuperiorum, pulſu intermittente infeſtato.

D. PEIRCE exempla paralyticorum thermis Bathonienſibus curatorum.

n. 170. SAMUEL SHAETLAND de homine qui poſt colicam & teneſmum ingentes calculos de ano dejecit. In BIRCHIANIS redit.

n. 171. GEORG ASCH de homine periodice ſanguinem ex apice digiti emittente (*a*).

IDEM n. 176. de puella cui de corpore undique cornua efflореſcunt.

n. 176. GUI EARNSHAW de muliere cui inteſtinum fiſtula in latere apertum erat & cibos dimittebat. Tandem & potiſſimum catharticis ſanata (*b*).

Apud BIRCHIUM, SIR HANS SLOANE de viro cui ducenti calculi per ſedem deceſſiſſent.

EJ. de cæcilia vomitu rejecta (*c*).

EJ. de aqua alvum ciente Hoxtonii reperta (*d*).

ALLEN MULLEN de pulſu in vertice capitis percepto (*e*).

D. OVEN de infante, cui pus in pericardio, in venis polypi. Monet LISTERUS hydropem videri pericardii (*f*).

In *Hiſt. de l'Acad. R. des Scienc.* 1685.

Euphor-

(a) BIRCH IV. p. 373.
(b) BIRCH IV. p. 449.
(c) p. 387.
(d) p. 401.
(e) p. 410.
(f) p. 429.

Euphorbii venenum ſanari citri ſucco THEVENOT, patruus peregrinatoris, idemque *itinerum* editor.

In *Nouv. de la Republ. des Lettres* 1685.

PAUL BASSIERE de granis avenæ deglutitis in ventriculo germinantibus.

Fetus agninus cum ſacco extra uterum viſus.

Puella quæ aciculas devoraverat.

SYLVESTRE de articulatione nova in loco fracturæ ſubnata.

Anonymus de acicula in urethra reperta.

In *Journ. des Sav.* n. 28.

RAINSSANT medicus refert de hydrope pectoris, quem ſanavit factis, paracenteſeos loco, ſcarifationibus crurum, quas jubet leves facere.

In E. N. C. *Dec. II. Ann.* 4. (1685.) ANDREAS ERNI Hanovienſis medicus.

Obſ. 35. In phthiſico pleura conſumta, & pulmo, ut & membrana & viſcus in tartaream materiem conſiſterent; ejuſmodi etiam in ventriculo cordis dextro materies.

Obſ. 36. poſt febrem intermittentem hydrops, hydrargyro dulci, & excitato ſalivæ fluxu ſanatus, etſi jalappa admiſta erat.

Obſ. 37. benefica in puero varioloſo narium hæmorrhagia.

MICH. BOYM S. J. *clavis medica ad Chinarum doctrinam de pulſibus* producta ab ANDREA CLEYER hic a Philippo Couplet completa & multis iconibus aucta.

J. CHRISTOPH BAUZMANN Medicus in Bremen & Verden.

Obſ. 28. In puerperæ cadavere abdomen plenum aqua purulenta. Ea effluebat ex ovario ſiniſtro fœtidiſſimo, pure pleno, rupto.

Ann. VIII. obſ. 43. melancholia menſtrua poſt intervalla redeuns.

Obſ. 44. alvus mota uſu laudani opiati.

Obſ. 45. Quartana febris per novem annos continua.

Obſ. 47. ſanguis de utero in femina ſeptuagenaria ſalutari eventu manans.

Obſ. 48. ex mytulorum eſu anxietas; ſudor frigidus, deliquia, tumor artuum.

Obſ. 50. molæ hydaticæ.

In *Dec. III. Ann.* 1. Append. fuſa hiſtoria morbi hyſterici, qui febri intermittenti

mittenti ſuceeſſit, cum ſingularibus ſomniis, in quibus ſinguli pene diei eventus, malique variæ facies ei indicabantur, & ad morbum remedia, & alia imaginaria; denique malum feliciter deballatum eſt.

Ann. VII. VIII. Fetus macilentus, ſiccatus, a preſſione in utero materno experta.

Obſ. 27. dyſuria diuturna: in veſica cum pure calculus. Adfuerat ſympathicus in glande dolor.

Daniel Cruger, medicus Colbergenſis.

Obſ. 9. Phthiſis victu lacteo ſanata, per exempla.

& *obſ.* 10. inſania tricies repetita venæ ſectione, cum ſanguis craſſiſſimus eſſet.

Obſ. 13. in miſero & decumbente homine tumor ſteatomatis ſimilis in dorſo natus, inciſus, ſanatus.

Obſ. 16. ab inunctione mercuriali unica duo tenelli infantes exſtincti.

Obſ. 64. febris tertiana ſanata ſpiritu ſulfuris, ad ſcrupulum.

Obſ. 66. puer qui araneum devoraverat, dato vitriolo ſanatus.

Ann. V. obſ. 25. Remedium Riverianum febrifugum ex mercurio dulci decies depurato. Certe in quartanis bene multis efficax idem fuit.

Obſ. 26. Iſchuria die octavo funeſta; ſedes in rene videtur fuiſſe. In alio exemplo calculo plenos vidit & ſabuloſa ſaburra.

Ann. VI. obſ. 40. Stercore anſerino motus ſudor & ſublata quartana febris.

Obſ. 41. de remediis antiepilepticis.

Obſ. 42. podagra retrograda, cataplaſmate ad os ſacrum adpoſito exteriora verſus revocata.

Obſ. 45. diarrhœa ſanata pulvere ex coralliis & ſucco citri miſto.

Ann. VII. obſ. 78. In epilepticis Valeriana ad drachmam in dies, utilis fuit.

Obſ. 240. cineres non accurate combuſti lupuli, lumbricos expulerunt.

Obſ. 241. ex balſamo Tolutano ad febrem mota alvus tumor abdominis diſcuſſus.

Ann. IX. obſ. 141. A dyſenteria hungarica fluxus hepaticus lacte ſuperatus.

Obſ.

Obſ. 142. convulſiones quotidianæ pro dæmoniacis habitæ halitu calidæ & medicamentis cardiacis ſanatæ.

Dec. III. ann. III. obſ. 64. Vino hippocratico ante paroxyſmum dato tertiana febris ſanata.

Obſ. 66. Phtiſis ſanata decocto ligni ſancti.

Obſ. 68. a ſtramonii ſemine fauces conſtrictæ, vertigo, delirium.

Omitto illepidam fabellam *obſ.* 112. & alia vana.

Georg Heintke Medicus Vratislavienſis.

Dec. II. ann. IV. obſ. 98. Mercurius vivus datus retentus, cum tamen purgantia admiſta fuiſſent; leve inde ſalivationis indicium, & demum ſexta fere hebdomade hydrargyrus de corpore expulſus.

Ann. V. obſ. 56. cum ruſticus vehementiſſima ſanguinis miſſione poſt ſyncopen valde viribus fractus eſſet, noſter eum cibo levavit.

Obſ. 58. In cachectici cadavere hepar concavum ſcirrhis exiguis non valde duris obſitum, in ventriculo ulcus.

Obſ. 59. Hydropis ſanati apertione ſcroti & ſcarifatione pedum exempla.

Ann. VI. obſ. 125. Cum neque alcalica, neque acida, neque ſales neutri amarorem bilis infringant, non putat icteri cauſam in ea eſſe.

Ann. VII. obſ. 144. qui in paroxyſmo epileptico canebat & concionabatur.

Obſ. 145. In febre petechiali vinum Franconicum (debilius) abſque noxa potum.

Ann. X. obſ. 47. A lumbricis ſuborta aphonia & ſumma debilitas; ſanatus ab anthelminticis.

Obſ. 48. in dyſenterico ab opii ſcrupulo in anum ſuppoſito ſopor octodecim horarum enemate diſcuſſus.

J. Christoph Hert Archiater Naſſovicus.

Dec. II. ann. IV. obſ. 103. ab obtuſo pectoris dolore, puer ſenſim ſuffocatus: moles carnea pleuræ adhærebat, in qua duo oſſicula.

Obſ. 104. intolerabilis manuum pedumque calor, ut etiam aqua, in quam deponebantur, inde caleſceret. Verum ſuborta inde gangræna artus amiſſi ſunt.

Obſ. 105. tres plicæ reſectæ intra trihorium reparatæ.

J. Theod. Moeren Medicus in Rhingowia.

Dec. II. ann. IV. obſ. 128. circa glandulas lumbales, in duplicatura peritonæi ſacculus, in quo calculi, quorum alter viginti unciarum erat pondere.

Dec. III. ann. I. obſ. 71. Dyſenteriæ epidemicæ graſſantes; deinde febres continuæ verminoſæ; demum catarrhalis epidemica cum paralyſi linguæ & artus ſæpe conjuncta.

Ann. II. Obſ. 206. a granis tribus tartari emetici cum ſale Abſinthii ſumtis, alvus vehementiſſime reſpondit, cum frigidis ſudoribus, laudano & ſimilibus ſanata.

Ann. III. obſ. I. ſudori adſuetus nocte frigida & humida aëri expoſitus, epilepſia correptus, periit in paroxyſmo ſanguine per os erumpente.

J. Benedict Grundel Stiriacus.

Ann. IV. obſ. 165. Lacti ſimilis humor ſanguini miſſo innatans, etiam cum nulla eſſet ſuſpicio de chylo.

Obſ. 166. Mania ſanata tartaro emetico.

Obſ. 213. a melonibus alvus conſtipata limacibus demum ſoluta.

Obſ. 214. a fragis comeſtis anxietates, pectoris anguſtia eryſipelate erumpente ceſſans.

Obſ. 215. acidulæ Roitſchenſes utiliter in declinatione febrium intermittentium datæ.

Ann. VI. obſ. 147. a lapſu memoria deleta, ut tamen ſana mens ſibi conſtaret.

Obſ. 148. *Ann.* 1687. ſævientes febres epidemicæ intermittentes ſpuriæ, ſolis catharticis curabantur.

Ann. VII. obſ. 202. poſt atroces ventris dolores, arenulæ per anum.

Obſ. 203. Venenum canis rabidi demum poſt octennium in hydrophobiam erumpens.

Ann. VIII. obſ. 103. nigri capilli a morte caneſcentes.

Dec. III. ann. I. obſ. 66. jure braſſicæ muriatico febris continua ſanata.

Obſ. 67. Quartana diſpulſa octo libris vini potis, deinde ſudore moto.

Ann. IV. obſ. 81. mendicus voraciſſimus, qui etiam 32 libras biberet.

Ann. VIII. obſ. 161. qui a graviſſimis odoribus graviter quidem in ventriculo adfectus, nihil in naribus percepit.

Obſ. 162. hydrops uteri thermarum uſu curatus.

FINIS TOM. III.

BIBLIOTHECA
MEDICINÆ PRACTICÆ

QUA

SCRIPTA AD PARTEM MEDICINÆ PRACTICAM FACIENTIA
A RERUM INITIIS RECENSENTUR

Auctore

ALBERTO von HALLER

Domino Quondam In Goumoens Le Jux Et Feudi In Eclagnens;
Equite Stellæ Polaris;
Præside Societatis Regiæ Goettingensis;
Præside Societatis Oeconomicæ Bernensis;
Sodali Academiæ Regiæ Scientiarum Parisinæ; Academiæ Imp.
Nat. Cur. Acad. Imp. Russ. Boruss. Suec. Bonon. Arcadicæ;
Academiæ Regiæ Chirurgorum Paris.; Societ. Reg. Brit.
Bot. Flor. Bavaricæ. Helveticæ. Coll. Med.
Edinburgensium.
In Supremo Senatu Reip. Bernensis ducentumviro

EX EJUS SCHEDIS RESTITUIT, AUXIT ET EDIDIT

JOACHIM DITERICH BRANDIS M. D.
Medicus Hildesiensis.

TOMUS IV.

AB ANNO 1686. AD A. 1707.

BERNÆ apud Em. Haller, & *BASILEÆ* apud Joh. Schweighauser.
M DCC LXXXVIII.

PRÆFATIO EDITORIS.

Prodit tandem partis poſthumæ Bibliothecæ medicinæ practicæ ALBERTI von HALLER volumen ſecundum idemque ultimum, in quo edendo quam rationem ſecutus ſum, paucis indicare par eſt:

Chartæ igitur, in quas HALLERUS hujus voluminis materiem olim conjecerat, tremula ſenis venerandi manu, quæ literas paucis lectu faciles pingere ſemper ſolita erat, conſcriptæ, VICAT V. Cl. quod is cætera HALLERI ſcripta accurate depingere optime calleret, traditæ ſunt. Sed is quoque, opere vix inchoato, diem obiit ſupremum. Atque paucas tantum ſchedulas ille deſcripſerat, easque tam parum accuratas, ut multos admitteret errores, quibus omnis operis auctoritas peſſumdabatur; ſed ab HALLERO literæ adeo male exaratæ fuere ut niſi ipſos, quibus auctor hauſerat, fontes proprio ſtudio adires, juſta rerum minus uſitatarum verba, tum locorum perſonarumque nomina haud eruere poſſes; ea autem librorum copia VICAT deſtitutus fuit. Tandem a Bibliopolis mihi traditæ ſunt illæ HALLERI ſchedulæ, ut opus fere deſperatum inde perficerem. Nec refugi laborem, quem longum quidem, tædii ſæpe moleſtiæque plenum cognoſcerem, eum tamen, qui pertinaci & indefeſſo ſtudio ac

in tanta librorum, qua tum Gœttingæ fruebar, copia vinci poſſet. Neque dubitabam, fore ut meum qualecunque in hoc opere poſitum ſtudium haud male collocatum videretur, mihique juveni virorum doctorum gratiam ac favorem conciliaret.

Atque ne viri admirabilis integræ intaminatæque famæ mea vel incuria vel temeritate labem adſpergerem, ac ſancti Halleri manes impie a me læderentur, ipſe hanc ſeveram mihi legem dixi, ut omni, qua fieri potuit, cura fontes, quibus ipſe hauſerat, evolverem, & alios præterea, qui mihi præſertim in reſtituendis nominibus opem ferre poſſent. Largam horum copiam mihi ſuppeditabat Bibliotheca Acad. Gœttingenſis, cujus divitias mihi non inviderunt Heynii V. Ill. humanitas & Reussii mei amor. Tum Baldingerus V. Ill., cui Viro ego tot & tanta inſuper debeo, ut ejus, dum vivam, grata memoria animo numquam ſit deſcenſura, lautiſſima hiſtoriæ medicinæ literariæ ſuppellectile liberaliſſime me inſtruxit. Denique Gmelin & Blumenbach, Viri ſummi mihique amiciſſimi, cum bonis conſiliis tum ſuppeditando fontes, quibus haurire poſſim, ita me adjuvarunt ut, ſi quid boni ego præſtiterim, hujus gratia ad eos maxime pertineat.

Alia quædam, nec contemnenda, pro ſuo in rem literariam ardore ad me miſit de Murr V. Ill. Ne vero in deſcribendis titulis librorum, qui ihiſpano diomate conſcripti fuerunt quorumque notitiam

notitiam CAP de VILLA HALLERUS debebat, peccarem, cavit TYCHSENII in literis hiſpanicis accurata eruditio & numquam non laudandum mei ſtudium.

Cùm igitur tanta librorum copia eſſem inſtructus, omnes fere librorum titulos ex ipſis fontibus deſcripſi, ut hæc opera certam haberet auctoritatem. Forſan tamen in tam vaſto opere humani ingenii imbecillitas quædam admiſit vitia, quorum veniam a lectorum æquitate oro rogoque.

Quod vero ad judicia attinet, quæ HALLERUS de auctoribus fecerat, in his quædam adeo confuſe ſcripta erant, ut ejus ſententia nulla opera erui ne divinari quidem poſſet. Adhibui ergo methodum ſtudii medici Bœrhaavianam, vel ipſos, de quibus HALLERUS judicaverat, libros evolvi, indeque cenſuras, quæ proxime ad ejus ſententiam accederent, confeci.

Jam cum quosdam reperiſſem libros, quos HALLERI diligentia omiſerat vel plane non cognoverat, hos inſerui addita ſigla BR.

Fuere quoque inter ſchedas Hallerianas quæ ad hiſtoriam medicinæ literariam annorum MDCCVIII—MDCCX. pertinerent. Verum cum ex tam curta materie juſtum opus componi nullo modo poſſet, conſultius viſum eſt hæc omnino omittere. Jam ab initio enim conſtitueram hoc ab HALLERO inſtitutum telum ad noſtra

usque

usque tempora pertexere. Inde ſedulo collegi librorum libellorumque titulos, & ad ſuum quemque annum retuli. Adjeci quoque de auctoribus judicia quæ ex optimæ notæ ephemeridibus literariis excerpſeram vel ipſe propria lectione feceram. Prætuli tamen, ut par erat, ubique HALLERI cenſuras, quas ille vel in Methodo ſtudii medici vel in indicibus literariis Societatis Gœttingenſis propoſuerat. Verum cum praxis, quam vocant clinicam, bonam diei partem ſibi vindicet, vix promittere auſim, quo demum tempore opus inchoatum ad finem perducere poſſim. Sed, niſi vanum augurium fuerit, intra triennium abſolutum iri ſpe concipio. Non accelerabo tamen laborem, quo operi a ſummo in hac re artifice inchoato & prope abſoluto, faſtigium imponi debet.

Fuere qui juberent, ut rerum quoque in his quatuor voluminibus contentarum indices conficerem. Quare laborem illum ingratum quidem ſed utilitatis plenum ſuſcepi, & cum indicibus auctorum abſolvi. Ne tamen hoc, quod jam vulgatur, volumen mole ſua laboraret, tabulas rerum alio tempore, forſan proximo jam anno, typis tradere conſtitutum eſt, auctorum vero indices huic volumini adjeci. Scripſi Hildeſiæ m. Septembris MDCCLXXXVII.

J. D. BRANDIS.

BIBLIO-

BIBLIOTHECA PRACTICA.

LIBRI UNDECIMI CONTINUATIO.

GEORG. ERN. STAHLIUS.

§. DCCCXCVIII.

Petrus Chirac

Conchenſis, ex Ruthenis, vir acris ingenii, hypotheſibus & fervoribus deditus, adverſus æmulos animoſus, demum archiatrorum comes.

In E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* IV. experimentum narrat de vomitu ſublimato corroſivo moto, in quo vix ullus motus ventriculi adparuerit.

Ej. *Diſſ. academica, in qua diſquiritur an incubo ferrum rubiginoſum?* Monſpel. 1692. 12. Astr. & in *collectione*, Parif. 1744. 12. *. Ætiologia fuſa, de more auctoris ingenioſa. A debilitate eſſe fermenti ventriculo proprii, & a cruditate acida, quæ ex hoc vitio ſequitur.

Ej. *Diſſ., in qua diſquiritur an paſſioni iliacæ globuli plumbei hydrargyro præferendi?* ibid. 1694. 12. Bur; & in *collectione* Pariſ. 1744. 12. *. Non credit.

Ej. *Specimina vitioſæ corporis humani mechanices.* Specimen pathologicum a. 1697. 8. ſcriptum a J. Gabriele de la Ville, quod MS. eſt apud Cl. Rastium Nitidus codex, & pathologia hypotheſibus quidem niſa non male cohærentibus. Rerum nihil.

Ej. *Theſis E. ſuppuratione terminata, aquæ ſalibus deterſivæ factæ præferendæ ſunt ſarcoticis oleoſis.* Monſpel. 1707. 12. *; & gallice verſa, *Obſervations ſur la guériſon des playes.* Paris 1742. 12. *; cum libello Antonii Fizes.

Ætiologiam continet febris & ſymptomatum vulneribus ſupervenientium. Medicamentorum vulnerariorum recenſio. Medicatio interna vulneratorum.

Ej. *Tr. des fiévres malignes & des fiévres peſtilentielles*, Paris 1742. 12. In magnis venis ſanguinem coactum ſe reperiſſe, & vaſa cerebri turgentia, ventriculum maculis gangrænoſis varium.

Diſſertations & conſultations medecinales de CHIRAC & SYLVA Pariſiis prodierunt 1744. 12. *. Verum CHIRACI pauciſſima ſunt conſilia, multa cum ratiocinatione. Vitam ibi reperias, quæ etiam eſt in *Comment. Acad. Reg. ſcient.*

Lego etiam CHIRACI *Obſervations ſur les incommodités auxquelles ſont ſujets les équipages de vaiſſeaux & la maniere de les traiter.* FALC. abſque anno. (Prodiit Pariſ. 1724. 8. Elog.)

§. DCCCXCIX. TSCHIRNAUSEN.

ALII.

WALTHER ERN. V. TSCHIRNAUSEN, vir nobilis, mathematum & phyſices experimentalis amans, maximi ſpeculi cauſtici faber; in *Medicina corporis, ſ. cogitationibus admodum probabilibus de conſervanda ſanitate*, Lipſ. Amſtelod. 1686. 4. 1695. 4. *, ſingularia conſilia dedit, ut poſſit valetudo conſervari, & reparari, abſque medicamentorum uſu.

Primum ad CELSI exemplum jubet nos, quando vires ſufficiunt, nulla certa lege nos adſtringere, ſed adſueſcere noxiis. Cibos guſtare nulla prægreſſi alicujus judicii cum memoria; tum ſi ſapiant frui, ſi diſpliceant abſtinere. Cibos contrarios, ut pinguia & macra (carnes melius & vegetabilia) ita temperare, ut alternatim alterutrius generis cibo utamur. Ad contraria prioribus ſenſim adſueſcendum. Si membra noſtra nobis graviora viſa fuerint, ſudore ſuperfluum diſpellendum. Si abſque adpetitu adcubuerimus, parce eſſe capienda alimenta, uberius ſi placeant; integre abſtinendum ſi nauſeaverimus. Ubi primum morbi ſenſum perceperimus, de cibo detrahendum, neque adſumendum niſi gratum. Si dolor aut debilitas perſtiterit, continuo ab omnibus negotiis abſtinendum, in aerem novum, ſed modice calidum, tranquillum ſe conferendum, ab omni cibo abſtinendum, ut tamen oblatum adſpiciamus. Deſiderio vero cibi majori ſatisfaciendum, quieſcendum omnibus membris, calore corpus fovendum, ſudorem ciendum. Se poſt octo horarum ſudorem quaſi novum hominem factum fuiſſe.

In *vita viri* FONTENELLIANA legimus ad ſua conſilia utique eum ſe rexiſſe, ad hyemem quiete & ſeceſſu in ſolitudinem, ſe præparaſſe.

Germanice verſum prodiit, *die curioſe Medizin.* Lüneburg 1705. 12. (Edit. tertia) & *zweyter Theil.* 1708. 12.

J. ANDR. STISSER, Profeſſor Helmſtadienſis.

EJ. *de machinis fumiductoriis curioſis.* Hamburg. 1686. 4. *.

EJ. *Febrium intermittentium conſideratio nova, jatricæ modernæ placitis accommodata.* Brunſwici 1687. 4.

EJ. *Diſſ. epiſtolica ad* THEODORUM KERKRING *de phænomenis quibusdam chymico-phyſicis, vario experimentorum tentamine obſervatis.* ib. 1688. 4.

EJ. *Commendatio chemiæ.* Helmſt. 1689. 4. MENZ.

EJ. *de podagra & quibusdam adverſus eam remediis.* ib. 1690. 4.

EJ. *de ſolamine arthriticorum, ſ. de podagra & ſelectioribus adverſus eam remediis.* ib. 1690. 4.

EJ. eſt *Laboratorii chemici ſpecimen* I. ib. 1690. 4.; *ſecundum* ibid. 1693; & *tertium* ibid. 1698. 4.

EJ. *de variis erroribus chemiæ ignorantia in medicina commiſſis.* ibid. 1700. 4: alii 1701. *Diſſ. epiſt. ad* LEIBNITZIUM.

EJ. *Aquarum Hornhuſanarum Examen.* ibid. 1689. 4. BR.

CAROLUS Comes DE CABALLIS, Veronenſis, medicus.

EJ. *Phænomena medica ſingulari intuitu recenſa.* Venet. 1686. 12. *. Sunt centum adnotationes medicæ, nimis contortuplicata dictione propoſitæ. Pulſum undoſum præſagire morbum longum. Hæmorrhagia narium denique ſuppreſſa oſſibus ceti in oleo exſtinctis, inque nares datis. Noctambula curata laminis plumbeis ad lumbos admotis. Pilulæ purgantes, quæ fæculam bryoniæ recipiunt (inertem farinam). Inunctione devorata, motus in febre ſudor, felici errore. Tænia 16 ulnarum per validum draſticum expulſa, eventu felici. Tubercula cancroſa & cancri reſecti, cruor ferramentis candentibus repreſſus, eventu felici. Anevryſma preſſione laminæ plumbeæ curatum. Alvus 37 diebus ſtipata, demum concuſſo corpore liberata. Capucino funiculus tartaro cinctus pro calculo exciſus. A forti purgante ſemiputridi gemelli feliciter expulſi. Luem veneream ſanavit ſudore per guaiacum 40 diebus expulſo, inunctione mercuriali decima quaque die interpoſita. Ulcus recentiſſimum pulmonis facile ſanari. Phthiriaſis. Albus & lacteus ex vena liquor. Hydrocephalus ſanatus cucupha. Melancholicus ſanatus ruptis venis varicoſis. In matrona pruritus venereus

venereus & pollutiones ſuperatæ ſingula octava die vena aperta, alvo etiam ducta. Fungus ambiens exitum ureteris in veſicam. Cancer aſperiuſculo liquore irritatus eventu funeſtiſſimo. Rotula (quid?) de veſica exciſa loco calculi, tartarea materie circumnata. Peripneumonia cum pulſu molli: pus in pulmone. Ex terrore ſuppreſſi menſes, malum hyſtericum: ſanatum quotidiana parca venæ ſectione, cauteriis ad inguinis glandulas admotis. Pueruli membro a laſciva nutrice vulvæ admoto, lues in miſero excitata.

Conſiderationes medicæ ſ. conſilia ſex. Laudat arteriotomen.

§. DCCCC. Varii.

Laurentii Donkers, *Idea febris petechialis, ſ. tractatus de morbo puncticulari, ſpeciatim de eo quo annis abhinc* 13 *Colonia ejusque vicinia adflictæ fuere.* Leid. 1686. 8.

Medicinæ vindiciæ Gallo-Belgicæ. Tornaci 1686. 12. Si huc facit.

Pancratii Euonymi, *Pyretologia myſtica, h. e. diſcurſus ſingularis de febribus.* Padua 1686. 8.

Nicolaus Franciscus Suan Juan i Domingo, medicus Cæſarauguſtanus, *de morbis endemiis.* Saragoſſa 1686. 4. C. de V.

Juan de Cabriara, *de los tiempos y experiencias el major remedio al mal por la nova antiqua medicina carta philoſophica medica chemica.* Madrid. 1686. 4. Hansen.

Stephan Bachot, *Parerga, ſ. horæ ſubſecivæ.* Pariſ. 1686. 12. Bur.

Ej. *an Chocolatæ uſus ſalubris.* Lutet. 1684. Br.

Ej. *an affectibus melancholicis manna.* ibid. 1685. Br.

Ej. *eſt ne phlebotomia omnii ætati, omnium morborum magnorum princeps & univerſale remedium.* ibid. 1687. Br.

Jacobi Sylvii, Dublinenſis, *noviſſima idæa de febribus, & earumdem cura mechanicis principiis ſuffulta.* Dublin 1686. 12. Febres eſſe a perturbata miſtione particularum ſanguinis. Curari calidis: pulſum enim frequentem tantum eſſe a craſſitie ſanguinis quem cor laborioſe propellat. Camphoram laudat, ſal volatile oleoſum, ſimilia.

Idem in *Nouvelles de la Republ. des lettres* a. 1686, de puella cui undique cornua effloreſcebant, de qua & Georgius Ash.

Pharmacopœa Holmienſis. Holm. 1686. Hotton.

Severini

SEVERINI SARTORII, *Catalogus tam ſimplicium quam compoſitorum quæ Dresdæ in officina pharmaceutica maxima proſtant.* Dresd. 1686. 8. RIV.

NICOLAI STEPHANI, *officina chymica Londinenſis.* Hamburg. 1686. 12.

Funebria dicta J. ZIEGLERO *phyſico in Cotbus.* Francof. Viadr. 1686. fol.

Lumen rationale ſ. praxis medica. Medioburg 1686: & cum CRAANENI *obſervationibus.* Leid. 1689. 4.

§. DCCCCI. VARII.

JEAN CHARDIN, *Journey to Perſia* (London 1686. fol.). Gallice Amſterdam 1711. 12. 10 Vol. &c.

Etſi lapidarius mercator fuerit, cum tamen homo eſſet recti judicii neque litterarum ignarus aut linguarum orientalium, plus fere fructus de ſuo itinere retulit quam quiſquam aut ante eum aut nuper. Perſiæ in primis ſtatum verum, etiam medicum accurate expoſuit tomo quinto; ut etiam veſtigia aliqua circumeuntis ſanguinis apud Perſas invenerit. Medicorum, chirurgorum conditio. Morbi endemii. Peſtis ignota, ſed dyſenteria a potu gelato acuta, pleuritis, hydrops, tinea, infantibus frequentiſſima: icterus ad oram maris Caſpii endemicus. Lues venerea vulgatiſſima ſed mitior. Tum de medicamentis. Multum uti nuce vomica. Manna Sekenjamin, Myrrha, Opio, Caſſia ſenna, Glycyrrhiza, Galbano, Alcali vegetabili, Sale Ammoniaco, Auripigmento utuntur. Mumia ſ. petroleum purum ad fracturas. Aquæ minerales. Medicandi ratio. Plurimi julepi & refrigerantia medicamenta, quibus nimium utuntur: radix chinæ vera analeptico ſcopo. Frequens frictio; frequens uſus in acutis morbis limoniorum. Balnea quotidiana deſcripta. Verum neque chemia ipſis ignota eſt, ut potius ei nimium indulgeant. Capreas bezoardicas aluit: in centro lapilli ſemper ſpinam reperit aut lignum.

Paſſim alia etiam medica & utilia ſparguntur. Scorpionum ictus in Perſia intra paucas horas funeſtus, potiſſimum nigri Cachanenſis. Vena Medinenſis deſcripta. Ab ciſternæ inſectis alatis naſci putat.

T. TURNER, *the womans counſellor, or the feminine phyſician.* Lond. 1686. 8.

J. DANIEL GEYER, Archiater Saxonicus.

EJ. *Thargelus* APOLLINI *ſacer continens trigam medicam ex regno animali, minerali & vegetabili*, prodiit Francof. 1687. 4. *. Montes conchiferi Abzeienſes & dictamnographia vix huc faciunt, etſi in iſta quidem vires medicæ continentur. Magis ad nos facit tr. de cantharidibus ad modum *Nat. Cur.* Collectitia quidem ſunt pleraque. Non ſatis vera hiſtoria puellæ quæ acus crinales evomuit. Cum cantharidibus faſciculi pilorum vomitu redditi.

EJ.

Ej. *müſſiger Reiſeſtunden gute Gedanken.* Dresd. 1753. 4. *. Quinquaginta annis poſt priorem librum horis ſubſecivis ſcriptæ ſunt novemdecim epiſtolæ, dum noſter aulam comitabatur. Multa diætetica, ut de Bucarophagia, aut de terra medicata Africana, ex qua in Luſitania vaſcula fiunt, quæ demorſa deglutiunt.

De *content & bon-point*, farinæ generibus & potu aromatico: de variis cibi & potus ſpeciebus: de Nicotianæ pulvere qui naribus ſubdatur.

Ej. *Meletema in* SUETONII AUGUST. *cap. VIII. de harundinatione* abſque anno.

De hydrargyro, & ſalivatione eo ſemimetallo mota. Huc interruptio per purgationes. Salivationem vehementer improbat, ei invento frequentes miſerias hominum tribuit, qui imperfecte ſanati languent. Decoctum lignorum. Ejus formula & utendi modus. Alia arcana ſiphilitica.

De *Panja* ſelectiſſimo polline tabacario.

Zoſter ex viru petechiali mutato natus.

De Vampiris, ubi ſtamen admittit durabile a morte ſuperſtes & cum mente connexum. Vampirum naſci ex fermentatione corporis corruptibilis exhalabilis. Omnino decollatione, palo, deſtrui.

De ſuperſtitioſa uſtione D. HUBERTI in hydrophobia & variis.

Von der Mercurialcur eines Hottentotten.

Hydrargyrum nunquam plene vim corroſivam exſerere.

De morbo qui a ſecali corniculato oritur.

De morbo pro dæmoniaco habito.

Carthuſiani Lithuanici ex cœnobio Breſez ob nimium olei & piſcium uſum variis morbis obnoxii.

De homine qui ſtrumas ligando ſanabat.

Ad cancrum arcana.

Carolinis thermis minus favens, carpit etiam potiſſimum quod calculum faciant. A pyrite calorem habere negat. Abſque bibliotheca cum ſcripſerit & vago in vitæ genere, ingenium laudes, ſollicitam curioſitatem non deſideres. Habet tamen pluſcula alibi non facile reperienda, potiſſimum eo ævo.

GRASSINI FARRA, *Tratt. dell' ipocondria e ſuoi accidenti e remedii.* Venez. 1686. 12.

J. DE

J. DE TERTIIS, *de curioſitatibus, in quo natura ſtramentorum formationis & qualitatis, odoris & effluviorum explicantur.* Lugd. Batav. 1686. 8. *Journal des ſavans.* Salubres eſſe ſtraminis exhalationes.

CHRISTOPHORUS DE SERA pſeudonymus:

EJ *Experiencias y remedios depobres.* Barcellona 1686. 16. C. de V.

Vertu & methode d'uſer du febrifuge incorruptible. Chambery 1686. 12.

GUY TACHART, *Voyage des peres Jeſuites envoyés de Siam &c.* Paris 1686. 4: & *ſecond voyage.* ibid. 1689. 4.

DE LA COUR, *Régime de ſanté, pour ſe procurer une longue vie & heureuſe vielleſſe contre un livre intitulé le médecin de ſoi-même.* Paris 1686. 12. D'ETR. BUR. 1690. 12. Contra JOHANNIS DE VAUX *le médecin de ſoi-même.*

HENRI EMANUEL MEURISSE, *l'art de ſaigner accommodé aux principes de la circulation du ſang.* Paris 1686. 12. 1689. 12. 1728. 12. DE VAUX. Venæ ſectionem oculis adeo non nocere, aut ea repetita amauroſis ſuperata fuerit. Fuiſſe cui per graviditatem 48ies. ſit vena ſecta, & alia exempla enormiter repetitæ miſſionis ſanguinis. Revulſio, derivatio &c. Venarum ſelectus. Symptomata ſupervenientia, eryſipelas. Cucurbitulæ &c. Præjudicatæ de venæ ſectione opiniones.

Æmophile en deſordre, ou l'art convaincu d'impoſture dans l'uſage de la ſaignée. Cologne 1686. 12. Declamatio. In ſanguine vires & vitam eſſe. Victimam mali conſilii reginam fuiſſe. Corruptum ſanguinem ab ea non corrigi.

Recit de la tortue tirée du genou d'un Muſicien par les ſecrets D'ANTOINE FARDELLA. Chambery 1686. 12. FALC.

D W. M. B. R. M. P. *das nicht bekannte und oft turbirte Podagra, oder gründl. Unterſuchung der Gicht und Podagra, deren bisher nicht genugſam erkannten Urſache &c. und Beſchreibung einer guten Medicin, und Examination etlicher Arcanorum, als der tincturæ antimonii per ſe, des auri potabilis, des auri deſtructi, und des ſpiritus mercurii.* Regenſpurg . . . 8.

Verſuch die Fieber zu vertreiben, wobey zugleich des Cortex China chinæ Tugend und Würkung an den Tag gelegt wird. Hanau 1686. 4. alii Francof.

Der treu und aufrichtige Medicus. Brugge 1686. 8.

Anleitung peſtilenziſche Druſen, Beulen zu curieren. 1686. 8.

M. S. P. *gründliche Anweiſung wie man alle peſtilenziſche und giftige Druſen, Beulen,*

Beulen, Carbunkeln und Apoſtemata recht erkennen, unterſcheiden und curiren könne. 1686. 8.

Miſsbrauch und rechter Gebrauch der Medicin. Nürnberg 1686. 8.

I. C. B. A. H. P. M. D. *der verſtümmelte Miſs- und belobte rechte Gebrauch der edlen Medicin.* ibid. 1686. 4. Tr.

§. DCCCCII. Disputationes.

J. Petr. Fischer, *de gonorrhœa virulenta.* Leid. 1686. 4. *.

David Kinner, *de ſingultu.* ib. 1686. 4.

J. Philip. Maulius, *de abortu.* ib. 1686. 4. *.

Elias Ring, *de aphthis.* ib. 1686. 4. *.

Caspar de Porta, *de podagra.* ib. 1686. 4. *.

Ejusd. *medicina brevis exhibens hominis machinam ejuſque morbum morbique curationem ſelectis medicaminibus inſtituendam, ad mentem neotericorum.* Leid. 1687. 4. Moell. 1688. 8. B. Thomas. 4.

Joseph Anderson, *de chloroſi.* Utrecht 1686. 4. *.

Isaac Reessen, *de catarrho.* ib. 1686. 4. *.

Wilhelm Schak, *de chloroſi.* ib. 1686. 4. *.

J. Wilh. Hansen, *de rabie canina & hydrophobia.* Duisb. 1686. 4. *.

Dan. Christoph Becker, *de ſalubri potu calidæ.* Regiomont. 1686. 4. Pl. Roſtoch 1686. 4. Hæn.

J. Georg Roeser, *de Hermete Triſmegiſto literarum inventore ſive Mercurio.* Witteb. 1686. 4.

J. Ger. Gruhlmann, *de difficultate inteſtinorum.* Erford. 1686. 4. Hæn.

Ej. *de novo contra oculorum caliginem remedio c. Tab.* Jen. 1706. Hæn. Br.

Car. Phil. Lombard, *de paralyſi.* Marburg. 1686. 4. Pl.

Ej. *de hæmorrhagia narium.* ib. 1686.

Ej. *de febre petechiali.* ib. 1688. 4.

Ej. *de dyſenteria.* Herborn 1689. 4. Pl.

Ej. *de chylificationis ſtatu naturali & præternaturali* Marburg. 1689. 4. Vat.

Ej.

Ej. *de ſcabie.* Herborn. 1689. 4.

J. David Philippe, *de catalepſi.* Baſil. 1686. 4. Pl.

J. Burgower, *de pleuritide ejuſque cauſis.* ibid. 1686. 4. Pl.

Theodori Zwiki, *de ſomni naturalis & præternaturalis natura.* ibid. 1686. 4.

Frid. Gottl. Sylvest. Erkels, *de inflammatione in genere.* ib. 1686. 4.

Petri Perreau & Urb. Leaulté, *E. præcavendis tum corporis tum animi morbis aquæ potus.* Pariſ. 1686.

Mich. Pichonnat & Franc. Poitou, *E. alvi diuturno fluori vomitus.* ibid. 1686.

Barth. Deuxivoye & Nic. de la Carliere, *E. demoliendo difficili enterocele emeticum.* ibid. 1686.

J. Garbe & Franc. Duul, *E. propter vivendi modum divites ſunt plebeiis pauperibus longæviores.* ibid. 1686.

Paul Courtesis & J B. Doye, *E. ſanis & ægrotis benigna & ſimplicia medicamenta alimenta.* ibid. 1686.

Guil. Petit & Franc. Poitou, *E. ex paucis & parabilibus ſalubrior vivendi ratio.* ibid. 1686.

Urb. Leaulté & Ant. Douté, *non E. hoſpitis animi mores ab hoſpitii ſtructura.* ibid. 1686.

J B. Doye, *E. ſi ſuus cuique præſtitutus vitæ terminus neceſſaria medicamenta.* ibid. 1686.

Steph. Bachot & Fr. Vernage, *non Ergo urinis ſe medicum profeſſo ſtatim credendum.* ibid. 1686.

§. DCCCCIII. Diaria ad a. 1686.

Hoc anno Parmæ Benedictus Bacchini & Gaudentius Roberti ceperunt edere *Giornale de letterati*, quod ad annum 1690 continuatum eſt quinque partibus, inde ab a. 1692 ad 1697 repetitum auctore Benedicto Bacchini. Hoc anno nihil facit ad rem medicam. Hæmoptoe ſanata numeroſis lapillis variæ figuræ egeſtis.

In *Phil. Tranſ.*, quarum vol. XVI. ſpectat ad a. 1686; in N°. 185. Edmundus King, (Birch p. 501.) de lapide in pineali glandula reperto, cum pituitaria ſolum fragilis eſſet. Vires mentis multum diminutæ fuerant,

fæces abſque voluntate deceſſerant. Multum ſerum inter duas meninges. In veſicula fellea calculus.

Apud Birchium in T. IV. puella nondum quadriennis pondere 256 librarum, ſtatura non ſupra conſuetam.

Richard Bulkeley, (p. 502.) virum ingenioſum poëtam & mathematicum inciſum, abſque cerebro fuiſſe, quod totum in putrilaginem evanuiſſet.

P. 509. Podagræ paroxyſmus profligatus cereviſia in qua ſinapi maceratum.

In *Hiſt. de l'Acad. des ſciences* T. II. Théroudé chirurgus de hernia ſubito mortuo in cujus valvulis aorticis concrementa oſſea.

In *Journal des ſavans* 1686. N°. 6. de puella cui acicula in aſperam arteriam illapſa fuerat; unde abſceſſus apertus & mors tabida, atque acicula in abſceſſu ureteris tecta tartaro.

N°. 9. A vulnerata arteria ſublinguali hæmorrhagia pertinax, quæ demum pulveri ſympathetico ceſſerit.

N°. 14. Fetus ventralis.

In tumore capitis animal ſimile cancro.

A morte ſubita tria corpuſcula, ſanguinis ut videtur coacti, ſupra valvulas aorticas.

In *Nouvelles de la Rep. des lettres*, lapillus in utero lamellatus, in femina fere in ſceleti ſpeciem reducta.

Ib. Volvulus ab incarceratione cæci inteſtini in anulo, circa quem varices herniam prementes effloruerant. Omentum corruptum.

In utero feminæ macilentiſſimæ calculus quatuor unciarum.

In *Ephemeridum naturæ curioſorum Dec. II. Ann. V.* ſ. 1686; Alberti Gunter, de arthritidis ac nephritidis cauſa: de acidi calefaciente & bilis frigefaciente proprietate habita lectio d. 9 Nov. 1682, in congreſſu medico Hieronymi Brassavolæ; redit in appendice hujus voluminis. Selectus ſuffecerit. Acida ſalia arthritico valde nocuiſſe, convaluiſſe ab uſu alcalinorum.

§. DCCCCIV. Johannes Floyer.

Eques medicus, apud exteros vir non ſatis notus, plurima propria habet & ſua, & meretur magis innoteſcere.

Ej.

EJ. Φαρμακοβασανος, *or the touchſtone of medicines, diſcovering the virtues of vegetables and animales, by their taſtes and ſmells.* London 1687. 8. *. Multa propria & bona continet, nihilo deteriora quod ſimplicia. In P. I. in genere quam portionem olei, terræ, ſalis quiſque ſapor deſignet, claſſibus factis ſaporum. Intercedunt chemicæ minime malæ analyſes.

In P. II. Catalogus ſtirpium aliorumque remediorum ſimplicium eſt, in qua parte plurima propria ſunt auctoris, qui plantas omnes ipſe guſtavit, & per ſingulas partes. Ecce aliqua: Solani folia manu fortiter preſſa odorem habere fere chocolatæ. A ſucci unciis duodecim canem ægrotaſſe tamquam a narcotico medicamento. Solanum lignoſum, cum ejus baccas triginta cani dediſſet, animal in rabiem conjectum intra tres horas occidit, quod experimentum conſiderent, qui adeo vehementer hanc plantam laudant. In Taxo nihil eſt narcotici; verum a foliis vacca periit. Tithymalus (puto lunatus (*), *Wood-Spurge*) ad triginta ſemina datus, cum foliorum maceratione purgant: trita planta acidum ſpirat, ſed acrimonia ſtirpis ab aceto corrigitur. Viola tricolor aurantiorum flores redolet, tum aqua ſtillatitia. Nihil in viſco querno præ alio viſco præcipui eſt. In omnibus amaranthis acorem eſſe & aliquid ventriculo valde ingrati. Cortici peruviano ſaporem & ligneum eſſe & ſtypticum, & amarum cum amygdalis amaris convenire.

EJ. *Præternatural ſtate of animal humours deſcribed by their ſenſible qualities, which depend of different degrees of their fermentation: two appendices*; 1, *about the nature of fevers*; 2, *concerning the effervescence of the ſeveral cacochymies, eſpecialli in the Gout and aſthma.* London 1696. 8. *. Nomen auctoris dedicationi ſubſcribitur. Salium in ſanguine prædominia admittebat, & ortas inde humorum noſtrorum cacochymias. Ergo in ſanguine inque omnibus humoribus conſiderat degenerationem mucilaginoſam, bilioſam acrem, vitriolicam, ſalſam ſcorbuticam, putridam. In principio ergo tabulam dat vitiorum, etiam chyli & liquorum nutritiorum, evacuationum, motuum ſpirituum.

Deinde in ipſo opere, poſt phyſiologicam fermentationis contemplationem, a qua digeſtio ciborum pendeat, vitia ſequuntur digeſtionum per ſuas cauſas & claſſes & remedia. Seorſim de pituitoſa chyli cacochymia, de tartarea ſive acida degeneratione humorum, potiſſimum chyli, valde theoreticus. In paralyſi lympham nervorum vult coagulari. Flatulentia, unde humorum cacochymia, cum cauſis & curatione. Fermentatio humorum nimia cum ejus cauſis & remediis: nimios huc refert labores, & multum uſum alcalium & garorum. Experimenta hic habet cum bile animalium facta. Iterum oleoſus, vitriolicus, rancidus

(*) Is Tithymalus Anglis *Wood-Spurge* dictus ab HILLIO refertur ad *Euphorbiam amygdaloïdem*, vide EJUS *Herbarium Britannic.* pag. 230. Lond. 1769 & 1770 8. 2 vol. VICAT.

rancidus ſtatus humorum, qui vulgo ſcorbuticus. Viſciditas ſeri & ſanguinis; diſpoſitio inflammatoria coriacea, & ejus curatio. Cacochymia ſalſa muriatica, humorum, quam per obſervationes confirmat. Venæ ſectionem hic prodeſſe. Sanguinem ſalſum emittit, cujus locum novus & dulcior ſanguis occupet. Aciditas ſanguinis vitriolica, ſ. melancholica: eum ſtatum humorum confirmat per conditiones ſeri in vomitu cruento redditi. Putrefactio humorum, ſ. degeneratio fætida.

Febres eſſe nimiam fermentationem putredinoſam a diſpoſitione interna natam, exque cacochymia aliqua earum quas dixit, quam motus nimius in fervorem ciet tremulenta lucta: aliæ cauſæ motum ſanguinis augentes. Ante paroxyſmum febris intermittentis præcedentem vidit hæmorrhagiam. Pro uſu corticis febrifugi. Amarum eſſe. Febres Anglis *ague* dictas ab intermittentibus diſtinguit. Febres in variis ſanguinis, quas poſuit acrimoniis conſiderat. Vidit in vetuſta febre chalybem profuiſſe, cum cortex peruvianus fruſtra fuiſſet. Non lignum, ſed corticem ſolum ſumendum. In febribus continuis malignis bezoardica calida admittit.

Introductio tractatus ad aſthma. In tuſſi convulſiva *chin-cough* corticem peruvianum profuiſſe. Aſthma refert ad conſtrictionem bronchiorum & aſperæ arteriæ, multaſque & cauſas externas refert, & remedia. Sed de eo fuſius.

EJ *of the heat, cold and temperate baths in England*. Lond. 1697. 8. HOTTON. Efficaciam Bethesdæ a ſanguine victimarum fuiſſe.

EJ. (*a*) *Ancient Pſychroluſia reviſed*. Lond. 1702 8: & *Four letters of cold bath*. Lond. 1702. 8: & (*b*) *Hiſtory of heat and cold bathing ancient and modern, with an appendix (of D. Bagnard.)* Lond. 1706. 8. 1709. 8. *. 1715. 1722. 8. *. OSB. Hos titulos lego.

(*c*) Germanice Breslau 1729. 8. *. *Beweis daſs das kalte baden geſund und nützlich ſey*.

Ordinem ne requiras, neque animi moderationem quæ laudes ſui medicamenti intra limites aliquos contineat. Noſter enim morbos omnes, acutos pariter & chronicos, denique ipſam peſtem balneo frigido expugnare vult. Epiſtolæ ſunt, I^a. de antiquitate ſubmerſionis in aquam, quæ religionis cauſa fit. Eccleſiam antiquam nudos aquæ inmerſiſſe circa annum 1600; antiquum ritum demum in deſuetudinem abiiſſe; ab eo tempore rachitidem invaluiſſe, cui morbo balneum frigidum potenter adverſetur. De fontibus frigidis quibus veteres Britanni

(*abc*) *Variæ tantum editiones ejusdem libri, cujus editio prima prodiit* Lond. 1697. ſub titulo. *An inquiry into the right uſe of Baths*. ELOG. BR.

Britanni uſi ſunt. Fontem ſe in vicinia civitatis Lichfield ſelegiſſe, totius regionis frigidiſſimum: in eo balneum ad uſus frigidæ ſe exſtruxiſſe. Innumeros morbos recenſet, quos ſuo balneo ſanaverit: cum tamen non ſupra tria minuta horæ balneum continuetur, bis tria in hebdomade, & in univerſum fere novies. Cum ſudore hoc balneum fere conjungitur. Hæc epiſtola eſt anni 1701. In Ep. II. a. 1700 data, oſtendit jam HIPPOCRATEM hoc præſidio uſum eſſe. In Ep. III. inmerſionem baptiſmalem nuper natis pueris utiliſſimam eſſe; pariter a. 1700. In Ep. IV. catalogus curationum, quas balneum frigidum ſudore moto, aucto fibræ robore produxit, in rheumatiſmis, convulſionibus, morbis hyſtericis, varicibus, rhachitide, impotentia. Sub finem D. ELLISON alio in frigido fonte peractæ curationes. A. 1701. In poſtſcripto invehitur in medicos theoreticos, alcaliſtas, arcaniſtas. Hiſtoria balneorum frigidorum apud veteres, cum curationum receirſione. Aliorum conſentientes curationes. Verſio vitioſa; e. gr. *Itale beer* bilis chalybeata, quæ bilis eſt vappida.

EJ. *the phyſicians pulſewatch to explain the art of ſeeling the pulſe and to impare it by the pulſewatch.* Lond. 1707. 8. *. T. II. ib. 1710. 8. *. Iterum etſi hypotheſibus falſis & cacochymicis deditus, tamen ſibi ipſi credidit, & proprio labore pulſuum numeros inivit, qui hactenus vagabantur incerti, ut quis celer eſſet pulſus, quis minime, nemo noſſet accurate definire. Quare pulſus, horologii ſecunda minuta indicantis ope, ad ſuos numeros reduxit, pro varietate ætatis, ſexus, vitæ generis, temporis diei. Non quidem ubique accuratum reperi, glaciem tamen fregit. Naturalem pulſum facit a 70 ad 75, qualis mihi eſt ſeptuagenario. Sed in ſeptentrionalibus regionibus non excedere trigenos, tamen ut ipſe citra 55 nunquam viderit ſummum numerum. Cholericis ad 90 pulſus tribuit; febre intermittente laborantibus diebus liberis, 85; in colica cum febre 102, in pulmonis inflammatione infantis 130.

Deinde proprio capite it oſtenſum, ut ope horologii *pulſarii* vitam producas, accurate nempe edoctus num pulſus abundent, num deficiant, cuique vitio obviam eas. Denique medicina Chinenſium cum exemplo ex CLEYERO.

In Tomo II. pulſus per morbos perſequitur & revera compendium dat praxeos, ad ſingulos nempe morbos curandi rationem.

An eſſay to make a new ſphygmologia, ſ. comparatio noſtræ pulſuum doctrinæ cum Chinenſium experimentis.

Inde reſpirationis ad pulſum ratio & de variis modis quo mutatur, utilis libellus. Pulſus naturaliter 4 & 5 in quaque reſpiratione. Equi etiam empyemate laborant, & ſolita paracenteſi ſanantur. Tabulæ pulſus & reſpirationis a vitæ humanæ mutabili conditione, tum in morbis.

EJ. *a letter concerning the rupture in the lungs.* Lond. 1710. 8. *. *And treatiſe*

treatiſe of the aſthma. Lond. 1698. 8. Hott. 1717. 8. Aſthma, quo ipſe laboravit, tribuit ruptis veſiculis minimis pulmonis, ut aer ſub membranam externam viſceris effundatur. Ipſe aſthmaticus pulſus in paroxyſmo frequentes ad 96 numeravit, cum paucis, 7 forte reſpirationibus. Proprii morbi pangraphum deſcribit. In accipitribus aſthmaticis herniam ſe reperire membranæ abdominalis. In equis quos vocant *break-wind*, ſub extima pulmonis membrana veſicæ ſunt.

Sed lego etiam exſtare J. Floyer *tr. of the aſthma.* Lond. 1717. 1726. 8. Gallice verſum Paris 1761. 8. An idem ignoro.

Ej. *medicina geromica, of preſerving old mans health, with an appendix concerning the uſe of oil and unction and a letter to* Ch. ſ. q. *on the regimen of younge years.* Lond. 1725. 8. *, quæ editio ſecunda eſt. Methodicorum metaſyncriticorum cyclos habet, ut nempe tota vitæ ratione mutata, & medicamentorum conjuncta ope, habitus univerſi corporis emendetur. Bonus libellus, breviter & aphoriſtice ſcriptus. In balneo frigido homo ſceleto ſimillimus ad firmam valetudinem reſtitutus.

Ej. *Comment on forty-two hiſtories deſcribed by Hippocrates in the I. and III. b. of his Epidemics.* Acc. theologica aliqua. Lond. 1726. 8. Tr.

§. DCCCCV. Varii.

J. Conr. Amman, Scaphuſinus medicus, qui propter peculiares aliquas religioſas notiones ſe rus recepit in Bataviam.

Ej. eſt *diſp. inaug. de ægro pleuropneumonia laborante.* Baſil. 1687. 4. Pl.

Ej. *ſurdus loquens, dat is wiskonſtige beſchrywinge op wat wyze man doof geboorene ſal konnen leeren ſpreeken.* Haarlem 1692. 8. *. Latine verſus, *ſurdus loquens, ſ. diſſertatio de loquela.* Amſterd. 1702. 8. Leid. 1727. 8. *, aucta & emendata. Germanice, *der redende Taube* &c. Prenzlau 1747. 8. *. Anglice Lond. 1694. 8.

In anatomicis diximus, omnino vero pertinet ad curationem morbi difficillimi & tædioſiſſimi, ſurditatis cum mutitate conjunctæ, quæ miſeros inutiles ab omni cum ſocietate beneficio ſecludebat. Noſter admirabili patientia didicit quibus in ſingulis partibus oris quæque littera pronuntiaretur; deinde juvenes docuit hos motus a ſe editos diſcernere, denique imitari. Sic multos & primarios & pauperes ita accurate loqui docuit, ut porro ſermonibus hominum intereſſe ſuamque perſonam tueri noſſent. Deinde & vitia ſingularia balborum & blæſorum arte docuit ſuperare. Non alia certe pars artis medendi majori cum generis humani gloria perfecta fuit.

Jacobi Tollii, *Fortuita, in quibus præter critica nonnulla tota fabularis hiſtoria Græca, Phœnicia, Ægyptia ad chemiam pertinere adſeritur.* Amſterd. 1687. 8.

Ej. *Epiſtolæ itinerariæ.* ib. 1700. 4.

Ej. *Sapientia inſaniens, ſ. promiſſa chemiæ.* Amſtel. 1689. 8.

Ej. *Manuductio ad cœlum chemicum.* ibid. 1688. 8. & Gallice ib. 12. Br.

Joachimus Targier, Dordracenſis.

Ej. *Diſp. inaug. de abortu.* Utrecht 1687. 4. *.

Inde cum nomine Targiri, *medicina compendiaria, in qua nova & veriſſima artis medicæ forma ac ratio explanatur.* Leid. 1698. 8. *. Pars ſecunda operis eſt pathologica. Non quidem fervores Sylvianos excuſſerat, neque mechaniſmum arbitrarium Cartesii, boni tamen ſenſus & veri amans meretur commendari. Cauſæ morborum. Sex res non naturales. Cacochymia varia. Non eſſe in febre putredinem. Morborum cenſus cum ætiologiis. Pleroſque tamen in cibo & potu ſuas radices habere. Criſim inordinatam eſſe fermentationem. Cæterum generalia fere proponit, nullis adnotationibus adjectis.

Paulus Hermann, Hallenſis, aliquamdiu in India orientali medicinam fecit, inde Leidæ profeſſor fuit botanices; hanc artem maxima induſtria excoluit, non ut praxis clinica ejus præcipuus finis eſſet laborum. Quæ ſcripſit, ea fere ad materiam medicam pertinent.

Ej. *Lapis Lydius materiæ medicæ, ſ. accuratum medicamentorum ſimplicium examen.* Leid. 1704. 8. *. edidit C. L. Welsch. Rariſſimus libellus. Tituli ſunt ſecundum analyſin, ut putat, ſaleſque fixos vel volatiles, oleoſos, olea &c. Ad quemque titulum nomina ſimplicium medicamentorum ad eum titulum pertinentium, cum breviſſima indicatione virium medicatarum & purgantium doſi.

Ej. *Cynoſura materiæ medicæ*, codex poſthumus. Argentor. 1710. 4. *. a J. Sigm. Henninger editus; deinde auctus, ut tria in volumina excreſceret, a J. Boeclero, Argentor. 1726. &c. Prius eſt opus ordine eodem & uſu, ſed auctius, cum cujuſque plantæ aliqua deſignatione, deſcriptione, vi medicata. Editiones Argentinenſes potiſſimum Boeclerus, ut ſuo loco dicetur, inmenſum auxit. Anglice per Eduardum Strother. Lond. 1727. 8. Br.

Ej. *Oratio fun. in obitum* Caroli Muys. Leid. 1690. 4.

Conrad Philip. Limmer, *de fonticulis, ubi irrationalis eorundem in vulgari medicorum praxi uſus oſtenditur, necnon ex fabrica corporis humani infallibiliter demonſtratur.* Serveſt 1687. 4. Riv.

D. M.

D. M. E. P. *de morborum curatione tractatus.* Lyon 1687. 8. Eiſenmann.

P. V. D. *Obſervationes ex prælectionibus* T. Craanen, *quibus emendatur & illuſtratur V. Inſtitutt. liber* Dan. Sennerti *de auxiliorum materia.* Lugd. 1687. 12. Gunz.

Casp. Wolf, *opiniones medicæ de febribus.* Patav. 1687. 8.

J. Frid. Khern, *Clavis medicinæ practicæ.* Patav. 1687. 4. Riv.

Bonaventuræ Angelieri, *Lux magna academica.* Pars II. *Primordia rerum naturalium, ſanabilium, infirmarum & incurabilium continens, inſuper de legendo* &c. Venet. 1687. 4.

J. Nicolai, *tractatus de Mercurii ſ. Hermetis ſtatuis mercurialibus* Francof. Lipſ. 1687. 12. B. Bun.

Pharmacopœa Leovardienſis. Leovard. 1687. 8.

Febris china chinæ expugnata. Ferrar. 1687. 4. Collecti ſunt libelli N. Blegny, Monginoti, cujus eſt *guériſon des fievres par le quinquina*, R. Restaurand & Jacobi Spon.

Poëtæ Rabbinici de diæta opuſculum cum verſione Wagenseilii editum Altdorf. 1687. 4. cum titulo *Exercitationes ſex varii argumenti.*

P. T. *Chymia rationalis, rationibus philoſophicis, obſervationibus medicis, debitis doſibus illuſtrata.* Leid. 1687. 4 Hypotheſium amans, de morbis etiam agit præcipuis, quos ita curat ut alcali acido ſuperet, acidum lixivio.

§. DCCCCVI. Alii.

Conrad Barthold Behrens, Archiater Britannicus medicus, (Hildeſienſis. Br.)

Ej. *Bedenken von ſchleunigen Todesfällen.* Hildesh. 1687. 8.

Ej. *Gutachten wie ein Soldat im Felde vor Krankheit ſich hüten könne.* Hildesh. 1689.

Ej. *de conſtitutione rei medicæ Hildeſienſis.* Helmſt. 1691. 8.

Ej. *Medicus legalis oder geſetzmäſſig Beſtell- und Ausübung der Arzneykunſt.* ibid. 1696. 8. *.

De conditione & officio medicorum, pharmacopolarum, chirurgorum,

Curæ

Curæ valetudinis publicæ, munditiei, puerperarum. Contagii averſio. De lue bubula & contra ejus invaſionem cautelis. Annonæ bonæ notæ earumque peccata fuſe & erudite per ſingula percurrit. Chirurgi abſtinere debent a curandis morbis internis. Errores eorum. Pharmacopolæ. Balneatores. Obſtetrices. Empirici mercatuum; alchemiſtæ; curationes magneticæ, ſuperſtitioſæ. Mortes ſubitæ per ſuas cauſas, etiam ad eas adnotationes propriæ. Polypus cordis in exemplo. Mors a levi ictu, cum tunc arteriæ in abdomine diſſiluiſſent.

EJ. *Diſſ. epiſt. de certitudine artis medicæ.* ib. 1703. 4. BR.

EJ. *Selecta medica de medicinæ natura & certitudine.* Francof. 1708. PL. GRAV.

EJ. *In Actis Reg. Societ. Berolinenſis.* Tom. I. p. 128. *De nova podagræ curatione.* BR.

EJ. *Selecta diætetica de recta ad valetudinem tuendam ratione.* Hildesheim. 1710. 4. *. Non plena quidem diætetica, non vana ſecundum ætates, conditiones: nihil de medelis; res ipſæ peculiariter, fere ex proximo. Cibi & potus ſecundum titulos. Cujuſque dotes breviter, fere de proximo, ut zeæ v. c. nimiam viſciditatem & cum hordeo affinitatem tribuat, cujus vitium ſiccitas ſit nimia. Aqua vitæ; uſus excuſatur. Res reliquæ non naturales. Mors a choreis ſubita. Pulmo ulceroſus pus effuderat. De peſte ejuſque origine, averſione. Omnino barborum ova diarrhœam ciere, maxime major M., qui flores ſalicis devorat.

EJ. *Bericht von der Peſt.* Braunſchw. 1714.

Multa præterea EJUS *obſervationes in Eph. N. C. exſtant. Vitam & elogium viri de patria optime meriti edidit* J. M. GLÆSENER. Hild. 1736. fol. BR.

WILLIAM WOTTON *Reflexions upon ancient and modern learning.* Lond. 1694. 4.

Virtu dell' aqua della regina d' Ungaria. Modena 1687. 12. Gallice recuſum.

POMERGUE *Moyens faciles & aſſurés pour ſe conſerver la ſanté, pour ſe garantir & guerir de beaucoup de maladies, ſans prendre aucun remede; accompagné d'un raiſonnement ſur l'œconomie naturelle des eſprits.* Paris 1687. 12. BUR. 1687. 8. BEUGHEM.

Remedes pour les maladies des femmes. Paris 1687. 12.

Diſcours ſur le retour des fievres intermittentes. Paris 1687. 12. GUNZ.

P. M. M. *Tr. des qualités du Quinquina.* Amſterdam 1687. 12. MONGIN.

Maniere de ſe ſervir du Quinquina. Verſailles 1687. 4.

MANDUIT, *Diſſ. ſur la goutte, où l'on en decouvre la véritable origine juſqu'ici inconnue, & le moyen de s'en garantir.* Paris 1687. 8. BEUGHEM. & 1689. 12. BUR. Sanguinis & chyli eſſe in articulis effuſionem. Aperiri debere vaſcula per quæ effunduntur; id fieri colicis, quibus dolor podagræ compeſcatur.

Du bon uſage du thé, du café & du chocolat pour la preſervation des maladies. Paris 1687. 12.

Traités nouveaux de medecine, contenant les maladies de la poitrine, celles des femmes &c. Lyon 1687. 12.

Le charlatan decouvert. Toulouſe 1687. 12. FALC.

N. de ST. ANDRÉ, Medici facultatis Caenenſis, cujus ſcripta etiam in reliquis Ill. HALLERI Bibl. non omnia recenſita reperio. BR.

EJ. *Reflexions nouvelles ſur les cauſes & les ſymptomes des maladies.* Paris 1687. 8. BR.

Liber primus & ſecundus phyſiologici ſunt argumenti, de partibus corporis conſtitutivis, nutritione & generatione agit, in tertio ſanguinis degenerationem ejuſque cauſas recenſet, quas ex primæ mixtionis rationibus deducere ſtudet, in libro 4 & 5 ortæ ex hac corruptione ægritudines & morbi, in ſexto miaſmata & fermenta humores corrumpentia. BR.

EJ. *Reflexions ſur la nature des remedes.* Reims 1700. 12. Rouen 1701. 12. HIPPOCRATEM Chemiæ & medicamentorum chemicorum peritiſſimum fuiſſe contendit. BR.

EJ. *Lettre au ſujet de la Magie, des malefices & des ſorciers.* Paris 1725. 12. Quæ dæmonibus hucuſque adſcribi ſolebant, vel ad leges naturæ, vel ad dolum & artem reducuntur. BR.

Non confundendus cum coævo chirurgo St. ANDRÉ, per partum cuniculorum ex femina ridiculus, quem Ill. HALLER recenſet in *Bibl. Anatom.*

G. B. CALDESI, *oſſervazioni anatomiche intorno alle tartarughe.* Fiorenz. 1687. 4. *.

Multa ad anatomen pathologicam faciunt. Polypus infantis ſexfidus; alius in cane. Hydatides multis factæ involucris; aliquæ oſſea materie plenæ. In vervecibus fere omnibus faſciolas plures in vaſis biliariis ſe vidiſſe; etiam in cervis & damis. In teſtudinis duodeno inteſtino acidum, in bile plurimi vermes.

mes. In pleuritide polypus. In acidis non mutantur, certe in aqua dureſcunt.

G. Cosmo Bonomo, *epiſtola che contiene oſſervazioni intorno a i pedicelli del corpo humano.* Fiorenz. 1687. 4. *. & in Redi *Operibus* T II. p. 180. Redi certe calamum eſſe diximus: in propria epiſtola vero ſibi vindicat Hyacinthus Cestonus pharmacopœus Liburnenſis amicus Valisnerii. Animalcula deſcribit quæ ſcabiem faciunt parvæ teſtudini ſimilia, male delineata: nullam ergo humorum degenerationem eſſe. Contagium eſſe ab animalculis de proximo per contactum irrepentibus.

Camillus Manara.

Ej. *Pharmaceutici Litubiani potus ad mentem* Gabrielis Frascati Brixiani *extractus, in quo natura virtus & utendi modus ejusdem ſincere continentur.* Ticini Regii 1687. 8. Br.

Ej. *La viltá del fango nei bagni di Ritorbio prezioſa, diſcorſo nel quale ſi richiade alla conguitione utilitá e modo d'adoprare eſſo fango, ſuccintamente ſi deſcrive.* Milano 1689. 8. Br.

Ej. *de moderando panaceæ americanæ abuſu, ſ. de Tabaci vitio in Europæis & maxime in Inſubribus corrigendo & emendando.* Mediol. 1707. 12. Br.

De morbis infantum Mſ. de eo extat. Argelat. Br.

Andreæ Keil (Cunæi) Λοιμογραφια, *oder Beſchreibung der Peſt ſamt allen böſen anſteckenden Seuchen.* Cell. 1687. 8.

Ej. *Diverſorum morborum deſcriptio; d. i. Beſchreibung aller hizigen und anſteckenden Fieber.* Cell. 1688. 8. Tr.

Ej. *Beſchreibung der pyrmontiſchen Sauerbrunnen.* 1677. jam prodiit Zuckert. Br.

Tobiæ Schutze, *chirurgiſcher Handleiter.* Frf. Leipz. 1687. 8. & cum auctariis J. D. Gohl. Berlin 17(?)4. 8. *. Ex ſchola Paracelsi tamen chemiæ imperitus, medicamenta plurimi facit.

Theophili Muller, *Bericht von Winterkrankheiten, inſonderheit wie die Fontanellen in Kopfſchmerzen, Schwindel und Schlag ſollen angebracht werden.* Frf. 1687. 8. Boehmer.

J. Jac. Marx, *deutſche Materialkammer.* Nürnberg 1687 8. edit. ſecunda. *Neu viel vermehrte deutſche Materialkammer benebſt einer ausführlichen Beſchreibung des Alaunbergwerks und Zubereitung des Alauns.* Nürnb. 1709. 8. Br.

Ganz neu vermehrter ſorgfältiger Haushalter, Koch, Conditor, Diſtillier und Arzneybüchlein. Oſnabrug 1687. 4.

MICHOELS, *die ſonderbare Arzney, welche beſteht in ſonderlichen Quellen.* Hamburg 1687. HAUSEN.

SAMUEL MULLER, *curioſer Medicus und Chirurgus.* Francf. Leipz. 1687. 8. 1694. 8. TR.

ROB. TURNER, *Engliſch phyſician.* Lond. 1687. 8. OSB.

SIMON ABBES GABBEMA, *Frieſche Luſtgaarden.* Leeuwaarden 1687. 4. Ob plantarum vires medicas; vide *Bibl. Botan.* p. 639.

OLAI BROMEL, *Lupulologia.* Stockholm. 1687. 12. Ob cereviſiam.

Veridad triumfante, reſpueſta apologetica e ſcripta por Filintio in defenſa de la carta filoſofica medico chymica del D. JUAN DE CABRERDA. *Manifeſtar lo irracional de la medicina dogmatica, y racional del Arcaniſta.* Maſcarada 1687. 8. maj.

Contra JUSTO DELGADO de VIRA, *defenſa y reſpueſta juſta y verdadera de la medicina rational y filoſofica.* Madrit 1687. 8.

J. U. E. *Venus minanſiekt gaſthuys woerin beſchreeven weerden de bedryven der lief de in den ſtaat des hawelyks &c.* Amſterd. 1687.

GEORGE STARKEY, *Pyrotechnia of te vuer ſtook konde.* Amſterd. 1687. 8. Primam editionem ignoro.

§. DCCCCVII. DISPUTATIONES.

GUSTAV. DAN. LIPSTORE, *de animalculis in humano corpore genitis.* Leid. 1687. 4 *.

MARCUS CLOPTHACK, *de catalepſi.* ibid. 1687. 4. *.

JOH. OTH. WORMS, *de aſthmate.* ib. 1687. 4.

HENR. FIERLINCK, *de angina.* ib. 1687. 4.

HENR. v. BRONCHORST, *de apoplexia.* ib. 1687. 4. *.

J. SMALZIUS, *de convulſione.* ib. 1687. 4. *.

JAC. SKINNER, *de fluxu dyſenterico.* ib. 1687. 4. *. Curationes ſuas recenſet.

ADAM HOLLAND, *de hyſterica paſſione.* ib. 1687. 4. *.

THEODOR. SCHARF, *de morbis ſoporoſis.* ib. 1687. 4. *.

DAVID

David de Spina, *de philtrorum vi.* Leid. 1687. 4. *.

Petr. van Snakenburg, *de renum & veſicæ vitiis.* ib. 1687. 4. *.

Petr. van der Lahr, *de ſterilitate.* ib. 1687. 4. *.

Gisbert Verryn, *de hæmorrhagia.* ib. 1687. 4. *.

Henric. Wiswiler, *miſcellanea ex ſingulis medicinæ partibus.* ib. 1687. 4. *.

Gottfried Scholz, *de febre petechiali.* ib. 1687. 4. *.

J. Swalmius, *de teneſmo.* ib. 1687. 4. *.

Barthold Florian Gerstmann, *de peſte.* ib. 1687. 4. *.

Guil. Douglas, *de lue venerea.* ib. 1687. 4. *.

Damasi Verbeck, *de concoctione ventriculi ſana & ægra.* ib. 1687. 4. *.

Sybrand Hant, *de duelech ſ. de lithiaſi.* ib. 1687. 4. *.

Dieter. Soltau, *de excretione critica & mediis eam promoventibus ac dirigentibus.* ib. 1687. 4. Pl.

Henr. Betten, *de pica.* Utrecht 1687. 4. *.

Regner de Lower, *poſitiones ex univerſa medicina.* ib. 1687. 4. *.

Pet. Gelstrope, *de variolis.* ib. 1687. 4. *.

Cornel. van Schagen, *de hæmoptoe.* ib. 1687. 4. *.

Thom. Ludw. Raesfeld, *de melancholia.* ib. 1687. 4. *.

Thomas Spoorwater, *de paralyſi.* Harderovic. 1687. 4. *.

J. Frid. Stokhausen & J. A. Heigel, *de præſagiendis morbis.* Helmſt. 1687. 4.

J. H. Starke, *de fluxu hepatico.* Roſtock 1687. 4. Menz. (Regiomont. 1681. Pl. Br.)

J. Altwein, *de febre quartana.* Erford. 1687. 4.

Georg. Henr. Behrens, *de lue Pannonica.* ib. 1687. 4.

Dan. Boese, *de ægro febre quartana intermittente laborante.* Jen. 1687. 4. Pl.

Ej. *de plica.* ib. 1687. 4. Pl.

Joachim Christian Westphal, *Natura parens.* Lipſ. 1687. 4.

J. Georg.

J. GEORG ROESEL, *de venenis*. Witteberg. 1687. 4.

J. ZELLER, profeſſor Tubingenſis archiater Wirtenbergicus, inciſor, vir non vulgaris, vix tamen quidquam ſcripſit præter diſputationes.

EJ. *de vaſorum lymphaticorum adminiſtratione & phænomenis ſecundum & præter naturam*. Tubing. 1687. 4. *. Eximia diſp. a nobis recuſa.

EJ. *Vita humana ex funiculo pendens*. ib. 1692. 4, etiam a nobis recuſa, Contra neceſſitatem deligationis dubia.

EJ. *Pulmonum infantis in aqua ſubſidentia infanticidas non abſolvit, nec a tortura liberat, nec reſpirationem fœtus in utero tollit*. ib. 1691 4 *. Hall 1746. 4. Etiam a nobis recuſa. Non continuo pulmonem vim natandi adquirere, & poſſe fetum vixiſſe etiamſi pulmo ſubſederit.

EJ. *de morbis ex ſtrictura glandularum præternaturali natis*. I. Tubing. 1694. 4. *. reſpond. & auctore C. A. RUOFF. II. ib. 1699. 4. Vehementiſſimus dolor in frontis ſede ſublatus oleo in nares injecto, plurimo pure educto. Sic pus ex altera nare ZELLERI ipſius, cum pulmone arido, œſophago ſano, deglutitione ſuppreſſa. Infanti acorem inſignem ſpiranti glandulæ meſenterii infarctæ. In medio oſſa emollita.

EJ. *Theſes medicæ*. Reſp. BAUER. Tubing. 1695. 4. *. De cauſis macularum cutanearum, varia per exempla. Urina puellæ per umbilicum manans. Maculæ purpureæ & angina cum hæmorrhagia per nares & per alvum conjunctæ.

EJ. *Quadriga theſium medicarum ad ductum Aph.* HIPP. Sect. I. ib. 1695. 4. HEFT. BR.

EJ. *Theſes inaugurales medicæ*. Reſp. BEZA ib. 1695. 4. HEFT. BR.

EJ. *de phthiſi*. Reſp. SATTLER ib. 1696. 4. HEFT. BR.

EJ. *Molæ viriles mirabiles*. ib. 1696. 4. *. Varia exempla membranarum per alvum egeſtarum. Porro varia mala: ſanguis per alvum & cum eo maſſæ proprio involucro tectæ, piloſæ, molis ſimiles.

EJ. *de gonorrhœa virulenta in utroque ſexu*. Tubing. 1700. 4. *. Etiam abſque venereo contagio contrahi. Benignæ a maligna diſcrimen. Sedem primariam eſſe in proſtatis.

EJ. & BAUER, *Theſes inaugurales medicæ* Tubing. 1704. 4. *. Liquor antimonialis, quo ROLLWAGEN graviſſimos morbos ipſamque epilepſiam curaverit.

Gonorrhœæ

Gonorrhœæ ſedem modo proxime glandem eſſe, modo media in urethra, ſalva interim proſtata.

Ej. & Iman. Weissmann, *Docimaſia, ſigna, cauſæ & noxæ vini lithargyrio mangoniſati variis experimentis illuſtrati.* ib. 1707. 4.*. recuſ. Altdorf 1721. 4 *. Ob magnam editam civium ſtragem, in homines acidius vinum plumbo mitigantes ſevere animadverſum eſt. Exemplum inciſi cadaveris. Vaſa varia ſanguine turgida, & lactea conſpicua, lien putridus. Contra excuſantem Seerupium malum omnino lithargyrio vindicat. Liquor exploratorius ex auripigmento cum calce viva præparatus, qui vinum plumbo vitiatum turbat atrumque facit. Ceruſſæ & plumbi in univerſum vis toxica. Aceto ſolo intruſo canis intra breve tempus periit pulmone compacto, inflammato, inde anhelitus.

Ej. (ſed auctor eſt Gutermann) *de mammis & lacte*, in qua ſtatus naturalis & præternaturalis, hujuſque therapia rationalis proponitur. ib. 1727. 4. Heft. Br.

Ej. *Celebrium Wurtenbergiæ noſtræ acidularum Teinacenſium ſpirituſque vitrioli volatilis & ejus phlegmatis examen per reagentia cum phænomenorum explicatione ex principiis* Urbani Hierne *deducta.* Reſp. & auct. J. Georg Gmelin. ib. 1727. Heft. Br.

Ej. *Thermæ ferinæ atque Zellenſes phyſico medice conſideratæ.* ib. 1729. 4. Br.

Ej. *de ectropio vom Blarrauge, accedunt in præfatione de cataracta membranacea obſervationes.* ib. 1733. 4. Heft. Br.

J. Siricius, *de febre tertiana intermittente.* Lipſ. 1687. 4. *.

An Idem,

J. Henrich Happel, *de febre tertiana intermittente*, Marburg 1687. 4.*.

Christian Kurschnner, *de purgantium de foro medico proſcriptione.* ib. 1687. 4. Pl.

David Meyer, *de dyſenteria.* Argent. 1687. 4. Hæn.

J. Jac. Meyer, *de memoria læſa ſ. oblivione.* Baſil. 1687. 4. Pl.

J. Jac. Oswald, *de pædarthrocace.* ib. 1687. 4.

Jonat. Zæslin, *de olfactu & ejus læſione.* ib. 1687. 4.

Isaac Master, *de dyſenteria.* ib. 1687. 4. Pl.

J. Georg.

J Georg. Beuttel, *de bile ſana & ægrota.* Baſil. 1687. 4.

Nic. de la Carliere & Phil. Douté, *E. robuſti diuturnioris vitæ.* Pariſ. 1687.

J. Haman & J. Cl. Dodart, *E. in tanta medentium multitudine pauci medici.* Pariſ. 1687.

Franc. Gouel & Cart. Contugi, *E. ingenioſiores brevioris vitæ.* ibid. 1687.

Bol. Merlet & Fr. Vernage, *Non E. recens natis pulticula.* ib. 1687.

Franc. Pajot & Ant. Douté, *E. a proba victus ratione ſola vita longior.* ib. 1687.

J. Garbe & P. de la Cousture, *E. quodlibet temperamentum ut ſuas virtutes, ſic ſuos habet defectus.* ib. 1687.

Steph. Bachot & J. Cl. Dodart, *E. phlebotomia omni ætati omnium magnorum morborum princeps & univerſale remedium.* ib. 1687.

Paul Courtois & Phil. Douté, *Non E. exſtant quæ vocant ſpecifica medicamenta certarum ægrotationum certarumque partium labi propria.* ib. 1687.

Guil. Petit & Fr. Vernage, *E. benignior in curandis morbis quam valentior medendi ratio, ſecurior.* ib. 1687.

§. DCCCCVIII. Diaria ad a. 1687.

In *Philoſ. Tranſact.* N°. 157, Robert Gourdon, juſſu regis medicamentum adverſus noxios effectus canis rabidi publicat, quod ingrediuntur radices agrimoniæ, primulæ, draconis, pœoniæ, folia buxi, *ſtor of the lath*, chelæ cancri, theriaca: doſis ex lacte ad tria cochlearia. Plantam *ſtor of the lath* Meadius lichenem pulmonarium (ſ. caninum Linn.) interpretatur.

Apud Birch N°. 520, Lodwick retulit de femina ex capite cornu contortum ferente.

Fraudulenta hiſtoria puellæ Hibernicæ, cui de oculis grana frumenti prodiiſſe dicebantur.

In *Actis novæ Academiæ Philexoticorum naturæ & artis* a Hermete Francisco Lantana patritio Brixienſi. Brixiæ 1687. 12. *. editis; pluſcula ad rem medicam faciunt. Meliſſæ ſucco curata, quæ a morſu viperæ laborabat. Quæ numeroſiſſimos lapides de pulmone rejecit. Calculus levis & poroſus ſub lingua,

lingua, forcipe eductus. Equus ubertim cum fæcibus calculos emittens. Qui ſexaginta integris diebus cibo & potu abſtinuit. Qui in febre per paroxyſmos ſanguinem mingebat. Arcus naſcentis aortæ grumoſus, ut eroſa arteria tamen nihil profunderetur. In dura veſicula fellea inſignis calculus abſque ictero. Hydrocephalus internus, ut totum cerebrum in aquam converſum videretur. In febre urina frigida. Mulieres cornutæ: alteri abſque malo cornu de cranio evulſum. Calculoſus etiam in maxilla ſiniſtra calculum aluit. Vapor cloacæ flammam capiens. Ex rene lapis per anum egeſtus, cryſtallinus. Qui intra decem dies libras ſanguinis 75 amiſit, & poſt tantam ſanguinis miſſionem in petechialem febrem incidit, ſervatus equidem.

De ſcorbuto diſſertatio BERNARDINI BONI, in *Journal des Savans* 1687.

In *Diario Parmenſi* a. 1687, exemplum nyctalopiæ diurnæ; ita nempe hic vocant cæcitatem diurnam cum viſu noctu libero.

J. MARIÆ GIARESCHII, medicamenta chemica valde laudata.

In E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* VI. J. JAC. MARTINI, Heidelbergenſis. In hydropico puero glandulæ meſenterii duræ, ſebacea materie refertæ: pulmo undique adnatus, cum hydatidibus. In vivo nihil valde memorabile adparuit.

Obſ. 74. Ex lapſu de equo longo poſt tempore, ut videtur, hæmorrhagia, convulſiones. In cerebro abſceſſus.

J. LA SERRE, medicus clinicus ſucci hyoſcyami integra libra in lotrice injecta, temulentia pene per menſem continuata, ut tamen ſanaretur.

THEODORUS CAROLUS, medicus in Lemberg.

Obſ. 130, poſt ſuppreſſos menſes gravis hæmorrhagia, denique tamen ſanata.

J. JAC. MEYER, Scaphuſianus.

Obſ. 131. Poſt variolas vomitus, tumor in abdomine durus; meſenterii glandulæ & una pancreas ſcirrhoſa.

CAR. JOS. MULLER, Medicus Tugienſis in Helvetia.

Obſ. 159, cum ſecundæ violenter avulſæ fuiſſent, graviſſima hæmorrhagia.

Obſ. 161. Cum dyſenterica frigidam potaret, ſpina dorſi ei curvata, eo in ſtatu manſit.

Obſ. 162. Calculi de aure exemti.

Obſ. 163. Loco fetus pituita gelatinæ ſimilis excreta.

Ann. VII. *Obſ.* 214. Centum grana Tilli una in doſi data, unde varia ſymptomata, ſublata his granis ope tartari emetici de ventriculo expulſis.

Obſ. 227. Phthiſis hereditaria curata.

Obſ. 228. Calculi per umbilicum & per muliebria.

Philipp. Wilhelm Wirdung ab Hartung, medicus in civitate Würzburg.

Obſ. 169. Mulier cui a ſuperiori vulvæ parte caro ſpongioſa promineret, cum vehementer coactam alvum vellet liberare, inteſtinum rectum expulſum, inflammatum, mortem intulit. Tumor ille ureteres compreſſerat, ut inteſtinorum ſimiles viderentur, neque veſica aderat, (niſi is ipſe tumor fuerit.)

J. Richier, medicus in Altzey.

Obſ. 196. Qui fruſtulum fiſtulæ tabacariæ in urethram intruſerat, eo abrupto ob atroces dolores lithotomiam paſſus, & intra paucas hebdomades fruſtula fiſtulæ obducta calculoſa cruſta.

Obſ. 199. Infans cum veſica cruore plena capiti adhærente natus, ea rupta interiit.

Alard Mauritius Eggerdes, profeſſor Trevirenſis.

Obſ. 203. In cardinali Urſino hepar 27 librarum pondere, ut hinc continuus urinæ ſtimulus eſſet, inde eliſus pulmo ſanguine deſtitueretur, ventriculus inteſtino non latior eſſet.

Ann. X. *Obſ.* 65. Puer continuo poſtquam in lucem editus fuerat, per aliquot dies abunde ſanguinem ſudat, ex quo ſudore nihil mali ſecutum eſt.

Obſ. 66. A nucleo ceraſi in aſperam arteriam illapſo phthiſis; & *Obſ.* 67, clavus nono menſe feliciter rejectus.

Dec. III. *Ann.* IV. *Obſ.* 7. Lentus morbus, vomitus omnium, urina difficilis. Omentum paſſim adnatum abdomen bipartiebat.

Obſ. 8. Multi milites aphonia correpti ſubito invadente, a vaporibus, ut putat, cuniculorum ſubterraneorum.

Obſ. 10. Inteſtinum ab oſſiculis ceraſi devoratis ruptum, tamen ut ſponte ſanaretur.

Ej. *de peſte.* Francof. 1715. 8. Breslau 1720. 4.

Dec. II. *Ann.* IV. *Obſ.* 222. Daniel Bscherer, phyſicus Norimbergenſis; in ſene cui latus exæſtuabat & in veſica dolor erat, corpore aperto veſica corrugata adparuit, in ea pus. Renes abſque calculo quaſi putridi; lien cartilaginea cruſta obductus.

Dec. III. *Ann.* II. *Obſ.* 221. Pica cretæ in puella ſeptenni; inde leucophlegmatia.

Obſ. 222. Myrtillorum cupido ſalutaris in ſcorbuto.

J. B. Scaramuccia, medicus in Senegallia.

Obſ. 230. De atrophia hydropica diſſertatio fuſior.

Ej. *Theoremata familiaria de variis phyſico medicis lucubrationibus.* Urbin. 1695.

Ej. *Lettera al* Magliabecchi *ſopra un idrofobo divenuto tale coll' impeto dello sdegno.* Macerata 1702.

Cum Ejus *de motu cordis mechanico theoremate.* Senis Gallicis 1689. 8. redit etiam *appendix de pulſibus eorumque differentiis ſimplicibus*; quas a cordis vi ſanguinem impellente, a copia ſanguinis & a reſiſtentia arteriarum interpretatur.

Dec. II. *Ann.* IX. *Obſ.* 204. Diabetes. Aquam illam nimirum ex aere reſorberi.

Jacobi Grandi, medici & anatomici.

De ſtibio ejuſque uſu coſmetico apud antiquos. Noriberg. 1688. 4. *. in appendice ad T. V. Dec. II. E. N. C. De ſtibii uſu in collyriis, in aliis externis quidem medicamentis.

§. DCCCCIX. Josephus Lanzoni.

Josephus Lanzonus, medicus Ferrarienſis & philologus.

Pluſcula ejus ſunt *opera*, Lauſannæ a. 1738. 4. vol. III. *. conjuncta recuſa.

L. de venenis collectanea habet de venenis ex omnibus tribus regnis, fere ex veteribus. Cujuſque ſymptomata addit & curationem. Vix ullam propriam adnotationem reperias, ne de plumbo quidem, cujus adeo frequentia ſunt infortunia: contra numeroſos illos ſerpentes nobis ſolo fere nomine notos, ex Græcis repetit.

Ej. *Citrologia, ſ. curioſa citri deſcriptio juxta leges Nat. Cur.* Ferrar. 1690. 12. Vires medicatas ad ſingulos fere morbos recenſet.

Ej. *Zoologia parva.* Ferrar. 1689. 8. Collectanea de viribus alimentariis & medicatis fabuloſa plurima.

Ej. *de clyſteribus.* Ferrar. 1691. fol. Ejus auxilii vires medicatas valde extollit.

Ej. *de lacrymis.* Ferrar. 1692. 4. Vide *Bibl. Anat.*

Ej. *de febre quartana diſſ.* ib. 1691. 4. alii fol. Ex fermentatione depravata oriri: medicationem ex multis vaniſſimis repetit, quæ nominaſſe vix opportebat.

Ej. *Obſervatio hæmoptyſis ſucco rubiæ ſanatæ, & theſes medicæ.* Ferrar. 1691. 4.

Ej. *De ſaliva.* ibid. 1702. 8. *. ejuſque variis, etiam medicis viribus. Denique aliqua de ſalivæ vitiis iiſque corrigendis, ut in exemplo circa peculiarem guſtus depravationem. De ſalivatione mercuriali. Exemplum ſalivæ moleſte dulcis, inde amaræ, piperatæ, porro acidæ, demum ſalſæ, ſuccedente alio & alio ſapore præter naturam: alia cum linguæ ulcuſculis. In tr. de ſalivatione mercuriali exſcribere FRANCISCUM DE LA CALMETTE, ASTR.

Ej. *de medici officio & munere epiſtola.* ibid. 1729. 8. CINELLI. Virtutes boni medici.

Ej. *de allio;* breviſſime

Ej. *de dentibus;* in MANGETI *Bibl. Anatomica;* &

Ej. *de pericardio* in MANGETI *eadem Bibliotheca.* Non ſine adnotationibus. Succum pericardii concretum vidit & ſpiſſum: vidit ſcorbuticum, refert atrum cum arenulis ipſis fuiſſe.

Tom. II.

EJUSD. conſultationes 173 ad varios morbos, cum & adverſariis. Ferrar. 1716. 8.

Ad quemque caſum magnam farraginem medicamentorum proponit. Secundas reſtitantes etiam medicamentis depellere ſatagit. Ubique potius ea commendat quæ medici aliqui bonæ notæ ſuadent, quam ea de quorum efficacia ipſi per proprium experimentum conſtat. Veſicas trahentia emplaſtra rejicit.

Obſerva-

Obſervationes medicinales prius inter miſcellanea Academiæ Naturæ curioſorum editæ. Harum quæ ſunt plurimæ decerpam inſigniores aliquas.

In *Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obſ.* 200. Ulcus pulmonis ſanatum balſamo ſulphuris.

Obſ. 202. Lac in ventriculo concretum allio diſſolvit.

Ann. IX. *Obſ.* 38. Partus veſicularum.

Obſ. 39. In febre tertiana a potu frigidæ continuo mors.

Obſ. 44. Vix fidem invenit quando poſt palpitationem cordis ſcribit cor inventum prægrande, unico vero ventriculo excavatum.

Obſ. 47. Nummus æneus poſt ſexaginta dies vomitu rejectus ærugine tectus.

Obſ. 49. Abſceſſus coxæ per alvum feliciter purgatus.

Obſ. 51. Hyſterica per novem dies aſita.

Obſ. 53. Dyſenteria cum febre ſublata potu frigidæ.

Obſ. 56. Lien ſanus, ſed octo librarum pondere.

Obſ. 173. Phrenitis ſanata inciſa vena jugulari.

Obſ. 205. Abſurdi ſodales fumum exſtinctæ candelæ, hominis in nares inpulerunt effectu funeſto.

Ann. X. *Obſ.* 91. Enormis diabetes, ut pluribus diebus interdum 36 libras mingeret, cum modico potu.

Obſ. 94. Podagra frigida diſſipata abſque malo.

Obſ. 124. Ab hernia inteſtinum apertum fæces per alvum demittebat. Sanari tamen ſe paſſum eſt.

Obſ. 125. Cum narium hæmorrhagia frigidis & adſtringentibus compeſceretur, lethargus ſucceſſit & mors.

Obſ. 129. Utilitatem aquæ Tettucianæ in dyſenteria confirmat (quæ ſit muria).

Obſ. 140. Corticis Chinæ Chinæ in vermibus ſuperandis efficacia.

Dec.

Dec. III. *Ann.* I. *Obſ.* 20. A ſcorpione prope rectum inteſtinum permiſſo magna mala, vomitus ciborum & clyſterum & per convulſiones mors.

Obſ. 27. Obeſitas poto quotidie aceto ſuperata, periculoſo utique auxilii genere.

Obſ. 35. Qui in tenebris videbat, ut etiam litteras legeret.

Obſ. 46. Fæces per umbilicum exiverunt, cum in colo inteſtino foramen eſſet.

Obſ. 48. Ex pertinaci ſingultu mors.

Obſ. 49. In brachio tumor ſolo aere plenus.

Ann. II. *Obſ.* 29. Epilepſia ſanata per ulcus ſponte ſubnatum.

Obſ. 30. Poſt diros ventriculi cruciatus, calculi ab arthritico vomitu rejecti.

Obſ. 31. Mellis nimiam ingurgitationem inebriaſſe.

Obſ. 34. Ventriculi imbecillitas, anxietas a cibo, ſpirandi difficultas, tinnitus aurium; ſublata omnia frequenti lactucæ uſu.

Obſ. 35. Inter varia medicamenta quibus fidem vult adhiberi, cortex aurantiorum adverſus febres intermittentes: albumen ovi cum aqua graminis tritum adverſus icterum: demum nitrum in febre.

Obſ. 38. Vermis de naribus excuſſus; ita ſublata cephalalgia.

Obſ. 39. Ex ulcere prope coccygem lignum eductum.

Ann. III. *Obſ.* 25, 26, 27. Arthritis, diarrhœa, dyſenteria, frigida curatæ, hæc balneo frigido.

Obſ. 30. Epilepſia per quartanam ſublata.

Obſ. 34. Alvus cruenta ſalutaris in febre continua.

Obſ. 36. A calculo quinque drachmarum felleo, icterus.

Obſ. 37. A morte ſudor.

Obſ. 38. Raphani fruſta manducata cum lotio excreta.

Ann. IV. *Obſ.* 65. Cornu ex pueri fronte.

Obſ. 66.

Obſ. 66. Febris quartana curata largo uvarum uſu.

Obſ. 70. Glans ſclopetaria tertium poſt annum ex ulcere inguinis educta.

Obſ. 74. Terebinthina & diureticis remediis ſanatus hydrops.

Obſ. 75. Ex mamma vinum manavit.

Ann. V. VI. *Obſ.* 120. In pleuritide anni 1696 venæ ſectionem exitioſam fuiſſe.

Obſ. 121. Phrenitidem balneo frigido ſanatam fuiſſe.

Obſ. 122. In pleuritico cor piloſum, abſceſſus pulmonis.

Obſ. 123. Vermiculi in urina.

Obſ. 124. Ex utero inflammato furor uterinus in virgine.

Obſ. 125. Ipſe hydropem aſcitem lactis aſinini uſu curavit.

Obſ. 126. Hydrops curatus abſceſſu in ſcroto ſubnato.

Obſ. 281. Pus de abſceſſu in brachio per alvum repurgatum.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 68. Herpes ſanatus balneo aquæ marinæ.

Obſ. 69. A frigida lotione ſurditas, ſublata tumore in brachio ſubnato.

Obſ. 70. A venæ ſectione amauroſis.

Obſ. 72. Vermis ruber per tuſſim rejectus.

Obſ. 72. (puto 73). A gelidiſſima emulſione volvulus & mors.

Obſ. 75. A ſuppreſſis menſibus deliquia animi, pulmo calce plenus, in pericardio tres lapilli.

Obſ. 102. Ab oryza in vaſe aeneo cocta dolores, alvus ſurſum & deorſum mota: alia exempla.

Ann. IX. X. *Obſ.* 16. Scabies unguento ſiccata: inde febris maligna funeſta.

Obſ. 18. Se phthiriaſin balneo olei olivarum ſanaſſe.

Obſ. 19. Omni tempore prægnanti abſque noxa vena ſecta.

Obſ. 20. Hydropis initia ſanata ulcere ſponte ſuborto.

Obſ. 21.

Obſ. 21. Experimenta infuſoria in vivis animalibus capta. Vinum infuſum in venam cruralem; inde ſomnolentia & ſudor. A ſpiritu vitrioli mors, ſanguine in arteriis inque venis coacto; viſceribus alioquin ſanis. In aſello a ſpiritu cornu cervi frequens mictus. In fele a paucis guttis ſpiritus ſulfuris etiam aqua diluti, tamen mors, ſanguine coacto. In cuniculo vero, a ſpiritu ſalis injecto mors quidem, verum ſanguis ſolo in pulmone coactus. Spiritus fuliginis poſt diros vomitus lethalis. Ab aqua cinnamomi rabies, ſurditas, cæcitas. Spiritus tartari, ſalis ammoniaci, vitrioli lethali eventu ſuſcepti.

Obſ. 113. A tinea mercuriali unguento ſanata cerebrum nigris maculis conſperſum, hepar durum, febris maligna lethalis.

Obſ. 138. Febris maligna abſceſſu in brachio ſanata.

Obſ. 140. Fluor albus ſalivatione ſpontanea curatus.

Obſ. 143. In febre maligna ſanguis per umbilicum ad duas libras ſaluberrimo eventu manavit.

Obſ. 203. In jecore a febre maligna lapilli: in febre etiam maligna plurima in pectore aqua.

Obſ 204. Iterum experimenta infuſoria. Aqua forti injecta animal ſubito exſtinctum eſt, ſanguine coagulato. Abortus a ſpiritu vini, non mors. Ab aqua nihil mali, nec ab aqua cinnamomi. A ſpiritu ſalis dulcis animal ægrotavit, copioſe minxit, tamen ad ſe rediit.

Obſ. 206. In febre maligna cum deliriis & convulſionibus urina frigida.

Obſ. 207. Diabetes ſanatus aqua ferrata.

In appendice diſſ. de vita & morte.

Cent. I & II. *Obſ.* 39. Abſceſſus abdominis ex quo vermes & materies putrida ex inteſtino ileo.

Obſ. 40. Puella nata toto corpore variolis obſita.

Obſ. 41. Menſtruus ſanguis per vomitum rejectus.

Obſ. 43. Acicula deglutita per lotium reddita.

Obſ 61. Suppreſſo narium muco angina.

Obſ. 62. Ad morem veterum mania caſtratione ſanata.

Obſ. 65. A ſuppreſſo ſudore febris maligna lethalis, in alio ophthalmia.

Obſ. 66.

Obſ. 66. In dextra maxilla magnus calculus (an in STENONII ductu?)

Obſ. 67. A lotis pedibus menſes ſuppreſſi, mammæ ſubito enormiter inflatæ.

Obſ. 181. Hydrops ſanatus ſpiritu ſalis ex ſucco limonum, alias ſpiritu vitrioli ex aqua cochleariæ ſumto.

Obſ. 182. A lapſu in lapidem quo percuſſa eſt ſedes ventriculi, mors ſubita.

Cent. III. IV. *Obſ.* 21. Aqua vitæ multi morbi cutanei & ſcabies ſanatæ, & compreſſus vomitus.

Obſ. 59. Iterum vivi in urina natantes vermiculi.

Obſ. 80. In ophthalmia, cephalalgia, felix arteriæ temporum ſectio.

Obſ. 62. In aſthmate alius pulmo ſero plenus, alius calculis, in alio vomica. In veſicula fellea calculus viridis qui in liquorem contabuit.

Obſ. 68. Laniones a malis carnibus in ſcorbutum, cachexiam, icterum, nauſeam & vomitum incidunt. Bajulis hernia, gibboſitas, varix. Qui inteſtina vendunt patiuntur quæ lanio, & deteriora.

Obſ. 151. In morbo boum ſymptomata, diarrhœa, cutanei tumores pro variolis habiti. Febrem eſſe malignam contagioſam, magna cum ſiti. Omaſus in nonnullis pene ſphacelatus, cætera viſcera ſana.

Obſ. 154. Cephalalgia narium hæmorrhagia ſedata.

Cent. V. VI. *Obſ.* 40. Hydrops ceparum uſu ſanatus.

Obſ. 41. Icterus, in dextro corporis latere ater, in ſiniſto flavus. Urina modo viridis modo atra. Sanatus ſyrupo cichorii cum rheo & cortice Peruviano.

Obſ. 71. Sudor in febre maligna per pluſculos dies viridis. In meretrice venerea ater, lintea erodens. In febre maligna flavus, quaſi ictericus, qui pariter ut ipſa febris perſtitit.

Obſ. 72. Vermiculi rubri in urina hominis morituri. Vermes per nares excuſſi. Vermiculi ex aure. Vermes in abſceſſu anguli interni oculi.

Obſ. 95. Vermis 27 palmarum pilis horridus, vomitu ab uſu aloës ejectus; ita ſanata fames perpetua.

Obſ. 96. Hydrops copioſo uſu peponum & aquæ de peponibus potæ, ſanatus.

Appendix ejus anni. Epidemia Ferrarienſis anni 1710. Æſtiva ſub initio tertianæ ſimilis, tum duplex, demum continua, nemini fere parcens, cum rigore, cardialgia, vomitu, capitis dolore. Conceſſit noſter ſubinde vinum generoſum cum Peruviano cortice. Aere mutato cedebat. Funera pauca, convaleſcentiæ longiſſimæ; cumque eis obſtructiones, œdemata, icterus, ſcabies. In puellis lumbrici ſolebant cum morbo conjungi.

Cent. VII. VIII. *Obſ.* 9. Carnes boum a lue exſtinctorum abſque omni noxa in cibum verſas fuiſſe.

Obſ. 12. Mors a pugno regioni ventriculi impacto.

Obſ. 13. Maculæ ſanguineæ in adoleſcente quoties flebat.

In appendice. Conſtitutio epidemica Ferrarienſis anni 1716 & 1717. Tertiana primum pernicioſa, quæ ducta tamen alvo cortice Peruviano ſanabatur.

Perinde Januario M. 1717, cum frigore catarrhi, variolæ funeſtæ.

Cent. IX. X. *Obſ.* 7. A quartana duplicata necatus habuit hepar hydatidibus plenum, lienem ſiccum, pene flaccidum.

Obſ. 8. In febre mali moris in homine viſcerum obſtructionibus obnoxio, cum ſcarificaretur, ſanguis ad mortem uſque manavit.

Obſ. 9. A ſcabie repercuſſa cæcitas;

Obſ. 10. A diarrhœa adſtricta arthritici dolores.

Obſ. 11. In febre tertiana duplici tumor ſub axilla natus in quo vermium vis vivorum.

Obſ. 13. Dolor a capite migrans ad genua & viciſſim.

Communicaverat aliquas obſervationes MANGETO, in bibliotheca medico-practica excuſas. Inter eas eſt infelix ſors puerperæ, quæ a frigidæ emulſionis potu lochiis ſuppreſſis, ſubnata febre interiit.

A felis rabidæ morſu hydrophobia & mors.

Ab uſu carnis vaccæ a cane rabido demorſæ venenum in ruſticorum familiam tranſiit & partem eorum exſtinxit.

Circumforaneus cum ſe cibis oleoſis muniviſſet, abſque noxa arſenicum devoravit.

A fun-

A fungis ſudor frigidus, convulſiones, icterus.

Qui laudani opiati grana quinque abſque noxa ſumebat.

A nimia febre epilepſia.

A gypſo cum polenta adſumto tuſſis, ſingultus, febris, delirium, mors: abſurde data theriaca.

Aquettæ deſcriptio; arſenici, ſtibii, hyoſcyami partes æquales cum aqua coctæ. Ei aquæ ſuccus citri efficaciter reſiſtit.

L. *de coronis & unguentis* in Tom. III. potius philologicus eſt. Italice *dell' uſo delle ghirlande, degli unguenti degli antichi.* Ferrar. 1698. 12. Selecta convivalia, ad vina & ad cibos veterum facit. Latine Haag 1719. fol. cum BARUFFALDI notis.

Adverſariorum L. I. varii eſt argumenti, Ferrar. 1716. excuſus. De oculariorum initiis; de jejuniis Romanorum; de iis qui ſemel in diem cibum capiunt; de carne ſuilla.

L. III. De tabaco. Peti oleum validiſſimum eſt venenum.

Lixivium in ſcabie utile.

Locuſtis utique JOHANNEM vixiſſe.

L. IV. Diverſa, fere philologica.

L. V. Piſces poſſe indulgeri ægrotis ſi ſalubres fuerint.

EJ. *de Jatrophyſicis Ferrarienſibus.* Bonon. 1694. 4. Aliqua de Cl. virorum vita & ſcriptis, bene fere.

De BRASSAVOLO patre & filio. NIGRISOLII tres. Non bene vero annos ubique omiſit.

Ad philoſophiam naturalem proluſio.

Diſſertationes variæ XIII. *ineditæ.*

Utcunque huc referas de peponibus, de ſturione, acetariis, ceraſo, malo Armeniaco, melle. De longa inedia; de potu calido, de vino. Philologica fere & collectanea.

BORRICHII librum *de lapidum generatione in macro & microcoſmo* recudi fecit. Ferrar. 1687. 8.

Arenulas minores vidit ex urina ſecedere, matulam obducere. Nephrotomen rejicit.

Ita ad HENRICI v. MOINICHEN *obſervationes* fuſa ſcholia noſter adjecit. Coſmeticorum noxa. Ulcera in ore, denteſque carioſi. Ventriculi dolores leniti rejectis vomitu cærulei coloris calculis. Ad pleuritidem celebris unguenti Romani deſcriptio.

EJ. *animadverſiones ad anatomen, medicinam, chirurgiam maxime facientes.* Ferrar. 1698. 8.

Hic multa ſunt practici argumenti. Morbi & rariores adnotationes. Flammam capientes crepitus alvi dum chirurgus criſtas amburebat. Alvus per decem dies ſtricta, in febre tertiana. Ab ulcere gutturis phthiſis. Contra paracenteſim aſciticorum: perire omnes. Cucurbitula ſanatus dolor capitis. Sudorem in diabete non debere moveri. Opium in febre tertiana duplici utiliter datum, & in alio exemplo diuretica. Hydrargyrus in volvulo utiliter datus. A ſumtis ad fines venereos cantharidibus inflammatio, emulſione ſanata. Hirudines adverſus ſuppreſſos menſes utero utiliter admoveri. Corticis chinæ vim ſe in febribus conſtantem expertum eſſe. Hæmoptoe in non paucis, potiſſimum mulieribus, naturalis eſt. Emplaſtrum de bryonia ad lienis ſcirrhos efficax: idem in milite octo librarum pondere. In tuſſi dulcia non convenire. Vomitus & ſingultus inſultus podagricos præcedentes. Infuſionem corticis peruviani aquoſam eo ævo ſumebant ſolum drachmarum duarum. Febrientes non debere ſiti macerari. Fetus tabeſcentis oſſa per vulvam & anum egeſta. Hydrocephalus cataplaſmate ſanatus. Aſthma levatum dum ſanguis de vena manabat. Paracenteſi hydrops pectoris chyloſus levatus. Lochia per alvum euntia. In ſpina ventoſa continuo incidendum & os carioſum nudandum. Pro veſicatoriorum utilitate in morbis ſoporoſis, aliis. Lac viride. Cichorei ſurculus comeſtus ex mamma extractus.

Vitam viri in Opuſc. ſcientif. T. XII. deſcripſit amicus ejus HIERONIMUS BARUFFALDUS, (quæ etiam præfixa eſt hiſce Operibus. BR)

§. DCCCCX. C. MUSITANUS.

CAROLUS MUSITANUS, presbyter ex Neapolitano regno, idem medicus chemicis addictus & ETTMULLERO, quo plurimum uſus eſt, non abſtinuit ſe incredibilibus curationibus.

EJ. *Trutina medica.* Neapol. 1688.

EJ. *de lue venerea* L. IV. Neapoli 1689. 8. 1697. 8. Italice prodierunt a nepote viri JOSEPHO MUSITANO fratris filio editi. Redit latine in *trutina medica*

medica. Genev. 1698. 4. *. & in operibus 1701. 4. *. Genev. 1716. fol. *. Gallice redierunt vertente J. DE VAUX. Trevoux 1711. 12, cujus viri adnotationes laudat ASTRUCCIUS. Germanice *Wagſchal der Venusſeuche*. Hamburg 1701. 8. VAT. Lipſ. 1715. 8. 1743. 8. TR.

Idem (ASTRUCCIUS) carpit quod MUSITANUS ſolitam curandi rationem nimium elevet, ſua nihilo ſignificantiora medicamenta nimium laudet. Mihi fuſiſſimus ſcriptor videtur, in quo quæ bona ſunt late ſparſa piſcari neceſſe ſit. Morbum antiquum eſſe; in 2000 ægrotis nullum ſe ſymptoma reperiſſe, quod non exſtet apud CELSUM, GALENUM & AVICENNAM. Non morbum eſſe argute oſtendit. Non inficere niſi contactu, & partis quæ cute nudata ſit. Contra venæ ſectionem; nocere, neque eam innocentiorem eſſe quæ in pede adminiſtretur. Purgationem convenire. Alexipharmacum eſſe in guajaco.

Pro Sarſaparilla. Ligna non operari ſiccando. Intra quadrageſimum a concubitu infelici diem virus venereum vim venenatam explicare. In gonorrhœa potentiſſimam eſſe terebinthinam. Carunculam difficulter ſanari. Alia ſymptomata morbi. Cryſtallina nuperum & diriſſimum ſymptoma: ad eam curandam tangatur mercurio præcipitato, etiam ſublimato. Aqua antidotus mali venerei, decocta cum antimonio crudo. Hydrargyri variæ compoſitiones, etiam cum ſucco limonum triti. Fumus in arduo caſu potentior. Inunctioni male plumbum admiſceri. Sibi placere hydrargyrum per os adſumtum, ut ſalivam tamen non cieat. Tabes venerea.

Reliqua *Trutina*. Morbi a capite ad calcem, cutanei, chirurgici, his miſti interni: tum morbi interni ex ordine Vaſtum opus, quod perſequi per ſingula non licet. In deſcriptionibus & inter eas in chemicis potiſſimum verſatur. Philtra admittit; iis emetica, deinde ſudorifera obponit, ſed plurima etiam vana & plena ſuperſtitionis. Diabetes: eum curat aere frigido & humido (quo nihil perniciofius excogitari potuit) marte & adſtringentibus. Vino ad fixanda fermenta acida, opio, hyoſcyamo.

EJ. *Pyretologia*, *ſ. de febribus*. Genev. 1701. 4. *. Origo febrium ex corrupto chylo, ſucco nutritio, ſanguine, bile, ipſa pericardii aqua. Cauſam febris eſſe in principio motus in corpore latente. Materiem degenerem febrem facere, tertianam ſi hepati aut venis adhæſerit, quartanam ſi arteriis & lieni, quotidianam ſi parti exſangui. Curatio ſecundum cauſas ex hypotheſi propoſitas. Si ex aqua pericardii febris nata fuerit, cum virium languore, quare cardiacis pugnat. Cortici peruviano qui fere adulteretur, radicem gentianæ in tertiana febre ſubſtituit. Hecticæ valde nutrientia, caponum carnem in pilulas fictam & deauratam, cancros fluviatiles. Mites eſſe febres, quæ oriuntur a perſpiratione impedita: curari frictione, diaphoreticis, ipſo ſale ammoniaco volatili.

Omitto

Omitto anatomen, chirurgiam, pyrotechnica.

Ej. *Mantiſſa ad* HADR. MYNSICHT *Theſaurum & armamentarium medico-chymicum*. Genev. 1701. 8. FALC. 1709. 4. ib.

Ej. *de morbis mulierum*. ib. 1709. 4. Germanice Lipſ. 1715. 8. 1743. 8. Multa ſuperſtitioſa.

Ej. *Lettera a* M. MALPIGHIO in T. III. *Epiſtolarum* BULIFONII. SMITH.

Opera omnia Genev. 1701. 4.*. 1715. fol. 1733. fol. 2 vol. Lion 1733. fol. 2 vol.: eadem editio Genevenſis. Venet. 1731. fol. CHIVA. 1738. fol. 2 vol.

Clarorum virorum *apologiam pro* MUSITANO *adverſus* PETR. ANTONIUM DE MARTINO, qui *Trutinam medicam* a. 1688. excuſam impie impugnare aggreſſus eſt. Kruſwick (Genev.) 1700. 4. *. Primum J. B. VULPINIUS. Cur venæ ſectionem damnet, & catarrhorum hypotheſin ſcholaſticam, & plethoram in inflammatis: cur pleuritidem ſolis ſudoriferis impugnet. Inteſtina convolvi non poſſe.

Nuncius Parnaſſus, *ſ. Epiſtola ex Parnaſſo a* SEBAST. BARTHOLO ad MUSITANUM Kruſwick (Genev.) 1700. 4. Italice *Nuova ſtafeta circa gli affari della medicina del* S. GAETANO TRAMIGLIOZZI *in difeſa del* MUSITANO. Francoſ. 1700. 8.

J. ANDREAS SIZZONUS MARTINUS, in *Trutina*, *ſ. apologetica* per dialogos diſquiſitio Kruſwick (Genev.) 1700. 4. *. Ejuſdem ſcopi non mitis refutator.

Poematia varia & epiſtolæ C. MUSITANI.

§. DCCCCXI. ARCHIBALDUS PITCAIRN.

Scotus, Profeſſor aliquamdiu Leydenſis, deinde Edinburgenſis, Jatromathematicus, eloquens, vir acuti ingenii, in adverſarios aſper; incredulus, acer Jacobita, in ſuis hypotheſibus confidens, ut problema putaret ſe ſolvere dato morbo invenire remedium.

Ej. *de inventoribus diſſ.* prodiit Edinburgi a. 1688; rurſus & auctior Lugduni Batavorum a. 1693.

Ej. *Oratio qua oſtenditur medicinam ab omni philoſophandi ſecta eſſe liberam*. Leid. 1692. 4. & in diverſis collectionibus Edinburgi 1713. 4. *.

Contra hypotheſes. Medicinam antiquis erroribus nondum puram eſſe.

Morbos

Morbos aquei humoris animæ non repræſentari, ob nimiam ad lentem cryſtallinam propinquitatem.

Ej. *de ſanguinis circulatione in animalibus genitis & non genitis.* Leid. 1693. 4. & in collectionibus. Obſtructionis ſedes in arteria concreſcente. Opii vis ſanguinem rarefaciens, in caput conpellens, calefaciens, pulſum augens, nervos conprimens.

Ej. *Diſſ. de legibus hiſtoriæ naturalis.* Edinburgi 1696. 12. In R. Sibbaldum ſcriptorem rei naturalis Scoticæ; infenſus homini, quod contra mathematicos ſcripſiſſet. Contra alicujus regionis αὐταρκείαν medicam. Male ſuaderi ut efficacioribus peregrinis auxiliis abſtineamus atque domeſticis debilioribus contenti ſimus. Calculum non eſſe ab aqua per terras calcarias fluente. Anginam fuiſſe, quam pro peſtilenti febre Sibbaldus deſcribit. Epileptica, quam Sibbaldus jactat a ſe ſanatam, venereo malo laboraſſe. In G. Cockburne qui ſe & Bellinum compilaverit.

Ej. *de curatione febrium quæ per evacuationes inſtituitur.* Edinb. 1695. & in collectionibus. Aptiſſime per ſudorem citatum vel per tranſpirationem curari, quæ a ſuppreſſa perſpiratione aliave evacuatione oriantur. Multo minus profici alvo mota: in calculos diſpoſitam copiam oſtiolorum perſpiratoriorum oſtendit.

Ej. *de opera quam præſtant corpora acida vel alcalica in curatione morborum:* & in collectionibus. Non unice ab acido & ab alcali morbos oriri; non ergo & his ſolis ſalibus omnes vinci, quando acida morbo alcalino opponis, aut viciſſim, neque huc pertinere efficaciam corticis peruviani. Flores chamæmeli quorum analyſis ſit ab analyſi corticis peruviani diverſiſſima, tamen pari felicitate febres curare. Pro utilitate cantharidum. Non ab acido & alcali vires medicamentarias eſſe, & diverſiſſima habere principia.

Ej. *de ingreſſu morbi qui venerea lues vulgo appellatur:* & in collectionibus. In calidis regionibus ſufficere curando decocta lignorum: in frigidis, ubi ſordes denſiores ſunt, hydrargyro opus eſſe. Se arſenicum feliciter in colicis doloribus dediſſe. Luem veneream curat emetico ter repetito, deinde hydrargyro interruptis vicibus exhibito. Ulceribus unguentum imponit, quod mercurium præcipitatum album recipit.

Ej. *Diſſ.* cum hac epigrapho; *Variolis correptos hac methodo ſanari jubeo.* Sanguinem mittit, eruptionem adjuvat aqua in qua ſtercus ovillum maceratum ſit. Si evaneſcant, die 5 ad 8 venam ſecat, cantharides cervici admovet. Epilepſiam curat vomitu, tinctura valerianellæ & fraxinellæ, cum caſtoreo, ſtercore columbino, viſco, ſenna, jalappa, turpetho in vino maceratis: addit pulverem cranii humani & ungulam alcis, non hic incredulus. Dat eamdem

in

in paralyſi tincturam. In podagra hydrargyrum parce datum: ad eamdem in ventriculum regredientem, corticem peruvianum cum aromatibus.

Ej. *de diviſione morborum*; in collectionibus. Hypotheſes recipit, febrem & ad canalium ſanguiferorum & ad excretoriorum canalium morbos pertinere. Multos eſſe in ſcorbuto conjunctos morbos, quibus nihil commune ſit præter pulſum tardiorem. Venæ ſectionem in hoc morbo male metui a timidis Germanis. Singulo morbo eorum, qui in unum ſcorbutum confluunt ſua peculiaria medicamenta debere opponi, nam & ſcirrhoſum aſthma huc revocat, & paralyſin & alia. Eamdem cum ſcorbuto eſſe cachexiam veterum. Morborum nonnullorum curationes breviter expoſitæ. Ad icterum hydrargyrus, chalybs, aurum pulveratum.

Opuſculorum minorum Pitcarnii pluſculæ ſunt *collectiones*.

Ej. *Diſſertationes medicæ.* Edinburgi 1713. 4. *. conjunctæ prodierunt. Continent quæ hactenus recenſui, præter libellum in Sibbaldum.

Inde *Opuſcula medica* Ed. III. Roterd. 1694. 4. *. priori ſimilis. Venet. 1735. 4. puto eadem.

Ej. *Elementa medica l. duobus, quorum prior theoriam poſterior praxin exhibet.* Leid. 1737. 4. *. Anglice Lond. 1727. 8. Vitioſa editio, conquerentibus in *Actis Edinburgenſibus* civibus. Poſthumum opus ex quatuor codicibus collectum. Primo loco brevis conſpectus aphoriſticus univerſæ artis. Deinde in Libro I. aliquot capita huc faciunt; de criſi, cujus alia in Græcia ſint tempora quam in Britannia: in Scotia nullos dies criticos eſſe, & quæ fieri dicuntur, ex præjudicata opinione admitti. De effectu diverſæ venæ quæ inciditur. Vena baſilica dextri brachii inciſa, ſanguinem arteriæ brachialis minus in ſuo motu impediri & eo adeo derivari, totamque arteriam aortam ſuperiorem ſanguinem facilius recipere, quam aortam inferiorem; fluere ergo uberius in aortam ſuperiorem inque brachium dextrum: fluere etiam in iſtam uberius quam in arteriam ſcapularem, etſi & ipſa ſubclaviæ ramus eſt. Revelli adeo de brachio ſiniſtro ſanguinem & de aorta inferiori. Omnino ut Bellinus. Emeticorum uſus in partu difficili.

L. II. totus eſt clinicus. Febres, quas definit per celeritatem ſanguinis uniformiter auctam cum comite perpetua ſanguinis rarefactione; iterum ex hypotheſi, eaque parum probabili. Curari adeo, rarefactionem compeſcendo, motum diminuendo. Vena in omni febre intermittente ſecanda, vomitus ciendus, dandum medicamentum febrifugum fere amarum, deinde corticem, parca copia, non ſupra ſemuncem intra duos paroxyſmos. Utitur autem pulvere, vel & infuſo ſpirituoſo corticis. Ad alvi fluxum opium addendum. Non debere corticem ſtatim ante paroxyſmum propinari. Salis aut ſpiritus corticis nullum eſſe vim

vim febri fugam. Poſt corticem non debere purgari. In febre periodica ſed continua venam ſecat, vomitum movet, clyſterem ſubdit, aquas dat ſtillatitias cum terris abſorbentibus & theriaca. Sudorem bis ciet, ſub noctem papaveris ſyrupo utitur. Petechiæ eruperunt ſexto die cum malum ingraveſceret. Sudor denuo ægrum levavit. Si delirium acceſſiſſet veſicas de cervice traxiſſet, ſed convaluit. Ita duobus exemplis propoſitis noſter, ut nulla alia de febribus hic invenias, niſi de iis, quibus peculiaris eſt in aliqua corporis parte ſedes. Ita totam ſeriem brevem utique morborum percurrit. Ecce aliud ſpecimen, nam ſingulos morbos ſequi nimis longum fuerit. Epilepſia & convulſio, quæ ſit a nimia repletione aut a nimia evacuatione, neque enim irritationem inter cauſas admittit. In paroxyſmo epileptico eadem danda medicamenta quæ in apoplexia: extra paroxyſmum, ſi malum a repletione fuerit, vena ſecanda, etiam in paroxyſmo; vomitus movendus croco metallorum, alvus purganda, tum ſudores ciendi decocta cum lignis aqua, & cortice potiſſimum Guaiaci. Adverſus convulſionem ab irritatione Valeriana, cranium humanum, lumbrici uſti, radix Serpentariæ, Cinnabaris antimonii, Caſtoreum, gummi ammoniacum: ſi nihil hæc proficiant, æger ad thermas relegandus. Dari homines, qui in epilepſiæ paroxyſmo ſibi conſcii ſint.

Ej. *Opera omnia medica* Leid. 1737. 4. *. Continet priora omnia, tum aliqua poëmata & irreligioſam epiſtolam. In GUILIELMUM III. aſperrimus, etſi cathedram Leidæ obtinuerat. Lego in præfatione Libri primi, caput ultimum de formulis medicamentorum exſtare cum BOERHAAVII praxi apocrypha.

§. DCCCCXII. VARII ad a. 1688.

THOMÆ HYDE, viri doctiſſimi & nobiliſſimi, *de herba Cha collectanea.* Oxford 1688. 8.

Ej. *veterum Perſarum & Parthorum & Medorum religionis hiſtoria.* Oxon. 1700. 4. B. B. 1760. 4. B. B.

Diſſertationes habet de medicorum Bonis & Rebus.

MARTINUS SCHURIG, medicus Dreſdenſis.

EJUS numeroſiſſimæ ſunt diſputationes, pleræque argumenti anatomici & phyſiologici, admiſtis vero plurimis pathologicis.

Ej. *Diſp. de hæmoptyſi.* Jen. 1688. 4. LEHM.

Ej. *Spermatologia. — De caſtratione, herniotomia, phimoſi, circumciſione, ... infibulatione; de hermaphroditis & ſexum mutantibus.* Francof. 1720. 4. *.

Seminis uſus medici & teſtium: vana multa & infida. De caſtrationis in curanda mania utilitate. De cauſis divortii ab impotentia varia repetitis. Num medico liceat valetudinis cauſa coitum ſuadere.

Ej. *Chylologia*, — *de appetitu nimio*, *voracitate*, *rerum haud eſculentarum concupiſcentia*, *nauſea & inedia diuturna*, *farragine rerum præter naturam in ventriculo & inteſtinis latitantium*, *aut vomitu rejectarum*: *de merdæ uſu medico.* Dreſdæ 1725. 4. *. De vomitu, etiam diarrhœa, egeſtis per alvum variis, ſtercoris variorum animalium utilitate medica.

Ej. *Sialographia*, *ſeu ſalivæ humanæ conſideratio*: *morſus*, *rabies*, *hydrophobia.* ibid. 1727. 4. *. Saliva vitioſa, ptyaliſmus, etiam mercurialis. Salivæ uſus medicus & noxæ. Tarantula. Uſus medicus hirudinum. Defenſiones reorum deſumtæ a morbo aliquo mentis, etiam a morſu animalis rabidi. Spuma ante os an ſignum ſuffocationis. Signa de vitalitate fetus ex meconio ſumta.

Ejusd. *Muliebria*, *morborum genitalium muliebrium conſideratio.* ibid. 1729. 4. *. Excrementa per vulvam; tribades. Uteri morbi, ſcirrhi, fungi, calculi, hydatides, ulcera. Uterus gangrænoſus concreſcibilis cum cuticula deceſſiſſet.

Ej. *Parthenologia* — *de pubertate*, *menſtruatione*, *menſium inſolitis viis.* ib. 1729. 4. *. Fuſe de menſtruis eorumque viis & vitiis, ſuppreſſione, ubertate, menſibus in vetulis, in gravidis, etiam de uſu medico ſanguinis menſtrui. Virginitatis ſigna.

Ejus *Congreſſus muliebris conſideratio. Gymnologia*, *de coitu impedito*, *&c.* ibid. 1730. 4. *. Coitus utilitas medica & noxa. De coitu a variis cauſis impedito, ut a fluore albo.

Ej. *Syllepſiologia*, *h. e. conceptus muliebris conſideratio*, *de graviditate vera*, *falſa*, *occulta*, *diuturna*, *de gravidarum privilegiis*, *animi pathematis & impreſſionibus.* ibid. 1731. 4. *. Fetus extra uterum vegetantes, variis locis, etiam in ventriculo. Ovula ſubcutanea. Sterilitas ejuſque cauſæ variæ. Graviditatis ſigna & ſexus pueri utero incluſi. Symptomata gravidarum & variolæ: venæ ſectio, reliqua cura medica. Nervorum maxima collectio.

Ej. *Embryologia* — *Partus præmaturus & ſerotinus*; *partus per vias inſolitas*; *partus ſuppoſititius.* ibid. 1732. 4. *. Morbi fetus dum utero geritur, variolæ, hydrops, icterus &c: mors & ejus ſigna, tabefactio. Abortus ejuſque cauſa. Abortiva; partus nefarii & beſtiales; partus veſiculares. De neceſſitate deligandi umbilici. Hydropis uteri exempla.

Ej.

Ej. *Lithologia, ſ. calculi humani conſideratio, effectus morboſi, ſymptomata, excretio, analyſis lithontriptica, calculi brutorum, bezoar &c.* ibid. 1744. 4. *.

Magna collectio, partim chirurgica, partim medica. Huc enim faciunt hypotheſes de calculi generatione, tum adnotationes calculorum aliis in corporis animalis locis ſubnaſcentium, etiam biliariorum, tum in cerebro, vagina, demum ubique partium corporis patefactarum. Habet hic aliqua propria, calculos de alvo decedentes, non ſine dolore & læſione ſphincteris. Calculi & arenulæ poſt multos dolores de alvo expulſi. Calculi manifeſto biliares de alvo magno numero egeſti. Calculi de alvo ſimiles lapidibus in thermis Carolinis naſcentibus. Sic paulo poſt longos dolores & ſedes nonnunquam ſanguineas, hepar ſcirrhoſum, nulla veſicula fellea, ventriculus ampliſſimus. Quare hæc collectio neque inutilis eſt, neque mera compilatio. Huc etiam ſymptomata calculorum: phthiſis a pulmonalibus, icterus a bilariis &c. Inde immenſa collectio de bezoardicis lapidibus, eorum origine varia, bonis notis, viribus quæ creduntur medicis. Denique ſimilis collectio medicamentorum lithontripticorum.

Ejusd. *Hæmatologia, ſeu ſanguinis conſideratio, quantitas, defectus, excretio præternaturalis: de corde varia.* ibid. 1744. 4. *. Hic etiam ſua habet & propria collector. In macilento homine pinguedinis moles pulmones opprimens. Hic hydrops pericardii, & ſuppuratio, eaque occaſione palpitatio, quam tantam vidit, ut coſtas elevaret, gibbi cauſa eſſet.

A. V. H. *Diſſ. phyſico medica de febribus juxta normam philoſophiæ purioris Carteſianæ, in qua multa utilia ad œconomiam animalem proponuntur.* Leid. 1688. 8. *. Inflammatio eſt obſtructio partialis pororum, quorum pars ſubtili materiæ pervia eſt ac celerius mota impetum facit in vicinas membranas, in ſanguinem ipſum, & cum poros inveniat ſibi non patentes, turbationem febremque facit. In febre purgatio non confert, niſi ad primas vias mundandas &c.

Cypriani de Morpia, *opera omnia medica de febrium natura communi & ſingulari, earum cauſis ſignis & curatione; & brevis tr. de morbi gallici natura. Secundo praxis univerſalis cum pluribus diſſertationibus phyſicis ad praxis medicæ explicationem neceſſariis, de morborum internorum natura & curatione. Tertio conſultationes, annotationes & obſervationes medicæ.* Lion 1688. fol.

J. Casp. Gricheld, *practica medica.* Francof. 1688. 12. & 8. Riv.

Pauli Rochi Redlich, *elogium & coemeterium medicorum ex variis voluminibus concentratum.* Prag. 1688. 8. Burckh.

Clément Joseph Brecht, *epiſtola de eloquentia medici.* Argentor. 1688. 8. Nicol. Apparatus facundiarum.

Ordo viſitandi officinas & clavis ad polychreſta. Noriberg. 1688. 4.

Pharmacopœa ad mentem neotericorum adornata. 1688. 8. An BONTEKOI?

EDWARD BERNARD, *de ponderibus & menſuris antiquorum.* Libri tres. Oxon. 1688. 8. TR.

PAUL FREHER, *theatrum virorum eruditione clarorum, in quo & ſcripta theologorum, juriſconſultorum, medicorum &c. repræſentantur.* Noriberg. 1688. fol. 2 voll.

J. FRID. HEREL, *diſſ. de minera.* Rudolphopoli 1688. 4. B. BUN.

HENR. WITTE, *Progr. in obitum* NIC. WITTE A LILIENAU. Prag. 1688. 4. B. BUN.

ERN. GOTTFR. HEYSE, *Oratio de medico religioſo.* Gedan. 1688. 4.

GUERNERI NEUHAUS, *homo melancholicus.* Hamm. 1688. 12. De eo morbo alii 1689. 8.

EJ. *homo hydrophobus.* Hamm. 1689. 12.

§. DCCCCXIII. LINGUARUM NUPERARUM.

JOH. JOSEPH COURTIAL, medicus Toloſanus.

In *Journal des ſavans* 1688. deſcripſit hepar hydatidibus plenum, ut & de ſpica hordei de latere ſiniſtro pueri prodeunte, quam miſer deglutiverat.

EJ. de ventriculo perforato, ut hepatis lobus minor foramen obturaret.

EJ. *Nouvelles obſervations anatomiques ſur les os, ſur leurs maladies extraordinaires & ſur quelques autres ſujets.* Paris 1705. 12. *. Leid. 1709. 8. Belgice cum H. v. DEVENTER *de morbis oſſium.* Leid. 1739. 4. *. Morbi oſſium, crepitatio, fragilitas, curvatura, emollitio.

Deinde obſervationes. Hydatides fieri ex vaſis lymphaticis diſtentis. Hydatides ex veſica urinaria prodeuntes. Partus veſicularum. Spica hordei deglutita per abſceſſum exeuns. Fetus ventralis maturus, cum uterus integer eſſet.

DURONDEL, *Hiſtoire du fetus humain, recueillie des extraits de Mr.* BAYLE. Leide 1688. 12. *. Excerpta ex BAYLEI *Nouvelles de la Republ. des lettres.* C. DRELINCOURT epiſtola ad BASNAGE, phyſiologici argumenti.

EJ.

Ej. adnotatio de puerpera cui in ſiniſtro inguine tumor eret enormis, globis fartus congeſtis, adnatus tubæ, ipſum nempe ovarium mutatum in tumores hydaticos, alios mellea materie plenos.

Antoine Furetiere, *Dictionnaire univerſel de tous les mots françois &c.* 1688. fol. Roterdam 1690. fol. 1700. fol. La Haye 1737. fol. Paris 1752. fol. Practicorum etiam voces habet.

Les operations de chirurgie par une methode courte & facile, avec deux traités ſur les maladies de l'eſtomach & ſur la verole. Paris 1688. 12. Bur. 1703. 12. Bur. Nunquam Astrucio viſum mireris. Cauſam mali acidum non eſſe.

In gonorrhœa adſtringentia rejicit. Salivationem in eadem condemnat.

Gervaise, *Hiſtoire naturelle & politique du R. de Siam.* Paris 1688. 4. Habet etiam diætam & medicinam plantaſque utiles.

Obſervations phyſiques & mathématiques par les PP. Jéſuites avec des notes du P. Gouge. Paris 1688. 8. *. Barbam tigridis validum eſſe venenum.

Traité des fiévres avec un traité de la petite vérole & rougeole, le régime de vie des viellards & les maladies des femmes. Soiſſons 8. Astr.

Nouveau traité de médecine ſur les maladies de la poitrine, les maladies des femmes . . . . &c. Lion 1688. 12. 1712. 12.

Forchon, *traité de la canicule, des maladiès qu'elle cauſe, & des remedes qui lui ſont propres, avec un traité de la goutte.* Paris 1688. 12. Houss. Bur.

Loys & regles de la ſanté. Paris 1688. 12. Falc.

Nouveau traité du pourpre, de la rougeole & de la petite vérole, avec leur nature & leurs remedes, avec un traité de la douleur néphrétique, de la pierre des reins & de la veſſie & de leurs remedes. Paris 1688. 12. Bur.

Adrien Helvetius, *Remede contre le cours de ventre.* Paris 1688. 12. Falc. Hypecacuanhæ jam a Guil. Pisone propoſitæ uſum, maximo ſuo cum emolumento propoſuit, mille Ludovicis aureis a rege remuneratus. In Galliam etiam res ſuas tranſtulit, alterius celebris medici ibi pater factus. Multum autem medicamentis credidit, in empyriſmum pronior.

Ej. *Methode de guérir toutes ſortes de fiévres ſans rien prendre par la bouche.* Paris 1694. 12. Latine Amſtelodami & Lipſiæ 1694. 8.

Ejusd. *traité des pertes de ſang de quelque eſpece qu'elles puiſſent être, avec leur remede ſpécifique & une lettre ſur la guériſon du cancer.* Paris 1691. 12. 1706. 12.*.

Ad

Ad hæmorrhagias internas quaſcunque pilulas habet ex alumine fuſo, cum ſanguine draconis miſto. Exempla curationum addit, etiam in America feliciter adhibiti ſpecifici.

EJ. *Traité des maladies les plus fréquentes & des remedes ſpécifiques pour les guérir, avec la methode pour s'en ſervir.* Paris 1704. 12. 1724. 12. 2 vol. 1727. 12. Liege 1711. 12. *. Italice Venet. 1743. 4.

Miſtum opuſculum. De pulſu; de urina. Venæ ſectio: ſolum ob plethoram admittenda, in ſuppreſſione hæmorrhoidum, in partu difficili. Victus ratio pro pauperibus. Deſcriptio remediorum quæ putat præcipua vi pollere. Pulvis temperans (eſt fere ſtomachicus BIRCKMANNI). Pulvis emeticus; (cremor tartari) doſi 8 ad 12 grana (*). Purgantia varia. Sennatum ait odore & ſapore carere. Pulvis ſudorifer ex calidis aromaticis. Pareiræ bravæ vis diuretica. Elixir ſtomachicum. Alia. Inde tractatus *de clyſteribus*, quibus utitur ad medicamenta propinanda, quæ difficulter deglutiuntur, ipſum potiſſimum corticem peruvianum. Iterum nunc ad morbos tranſit, quibus ſuam curationem ſubjicit. Febres malignæ: putridam definit, quæ ad 14 diem & ultra protenditur: venam ſecat repetito, purgat pilulis purgantibus die ſexto, octavo, & interdum etiam cum his pilulis cardiaca combinantur, & elixir theriacale, etiam eo die quo alvus ducitur. Si febris maligna magna in ſymptomata eruperit, aurum dat potabile & pulverem emeticum, tunc tincturam coralliorum anodynam. In febribus intermittentibus pulverem dat febrifugum, magiſterium ſcammonii, ſalis ammoniaci, reguli martialis . . . . Sed etiam corticem peruvianum dat ex vino Burgundico. Peripneumonia. In pleuritide dat fimi mulini infuſionem in vino. Variolæ. Petra porcina, cujus vires laudat in peſte morbiſque graviſſimis, ut in variolis pernicioſis: proprium etiam experimentum adducit. Tunc earum febrium genus. Morbi renum & pareira brava. Dyſenteria & ipecacuanha, cujus revelationem LUDOVICUS XIV. mille aureis remuneravit. Hæmorrhagia. Apoplexia: fumo tabaci recidivas apoplexiæ ſeroſæ averti.

EJ. *Mémoires inſtructifs ſur l'uſage des différents remedes ſpécifiques pour les armées du Roi & les maladies de la campagne.* Paris 1705. 12. *. Magnæ laudes lapidis *del porco*, qui nondum quidem medicina univerſalis, ſed ſudoriferorum tamen princeps ſit. Ut in febribus malignis adhibeatur. Ad eas venæ ſectio etiam repetita, clyſteres, niſi malum cedat die ſexto vel ſeptimo.

EJ. *Mémoire pour ſervir à l'hiſtoire de la chambre royale des médecins* in *Nouv. de la Rep. des lettres.* 1688.

In

(*) Valde fallor ni hic Ill. AUCTOR per lapſum calami has voces *cremor tartari* ſcripſerit, loco *tartari emetici.* Nota Editoris. VICAT.

In pervicace morbo grana octo lapidis porcini dat, tum vinum & juſculum. Sudorem per quinque horas ſuſtinendum ſingulisque duodecim horis repetit. Demum vero petra porcina utitur; blandis tamen medicamentis aliquoties alvum ducit. In peſtilentialibus febribus citius ad lapidem porcinum veniendum, ejuſque uſus repetendus, interpoſito medicamento cardiaco. In variolis venam non ſecat, eruptionem vero lapidis ejuſdem uſu adjuvat, quem per octo horas repetit. In febre intermittente, poſt ſeptem paroxyſmos eodem iterum lapide utitur, ſed continuo, quando periculum eſt ne in continuam tranſeat. Eadem porci petra ſpecifica eſt adverſus chloroſin, palpitationes, cephalalgias, hydropem naſcentem, rachitidem. Hic redit Ipecacuanha, non quidem nominata, & reliqua quæ ſunt dicta in priori libello.

An idem l. *Recueil de methodes approuvées pour la guériſon des maladies les plus dangereuſes*. Trevoux 1720. 12?

Ej. eſt *Methode pour traiter la vérole par les frictions & par les ſueurs*. La Haye 1710. 12. Tertiis inunctionibus malum conficit.

N. de St. ANDRÉ, Medicus facultatis Cænenſis & Regis Galliæ ordinarius.

Ej. *Reflexions nouvelles ſur les cauſes & les ſymptomes des maladies*. Paris 1687. 8. CARR. Liber primus & ſecundus phyſiologici eſt argumenti, de partibus corporis conſtitutivis, nutritione & generatione, in tertio ſanguinis naturam & degenerationem ejuſque cauſas recenſet, quas ex primæ mixtionis rationibus deducere ſtudet, in libro quarto & quinto ortas ex hac corruptione ægritudines & morbos, & in ſexto miaſmata & fermenta humores corrumpentia. BR.

Ej. *Reflexions ſur la nature des remedes*. Rheims 1700. 12. Rouen 1701. 12. HIPPOCRATEM Chemiæ & medicamentorum chemicorum peritiſſimum fuiſſe contendit! HALLER in Meth. St. Med. BR.

Ej. *Lettre au ſujet de la Magie des malefices & des ſorciers*. Paris 1725. 12. CARR. Magia quodammodo naturalis, in qua ea quæ dæmonibus hucuſque adſcribi ſolebant vel ad leges Naturæ vel ad dolum & artem reducuntur. BR.

Non confundendus cum coævo chirurgo St. ANDRÉ, per deſcriptionem partus cuniculorum ex femina ridiculus, quem Ill. HALLER recenſuit in Bibl. anatom. II. p. 110. BR.

GERVAISE UCAY, *Tr. de la maladie vénérienne*, Toulouſe 1688. 12. 1693. 12. Paris 1702. 12. Latine Amſtelod. 1699. 8. TR. Malum veteribus non fuiſſe ignotum: contrahi etiam cum muliere non infecta, ex nimia venere.

Mercurium

Mercurium præcipitatum aliis formulis præfert. Methodum ſudoriferam nullam perfectam curationem operari.

HENRY BASNAGE de BEAUVAL, *Eloge de* CL. PERRAULT in *Journ. des ſavans.* 1688. Nov.

MICHAEL SALAPIO & PEREZ, Saragoſſanus medicus. *Clave del teſoro de la pedra philoſofal de la ſalud humana.* Saragoſſa 1688. 8. SEG.

CHRISTOVAL TIGIDAS, *Verdad defendida i reſpueſta a la carta de* D. JUAN de CABRIADA. Barcelon. 1688. 4. C. de V.

J. CURVO SEMMEDO archiater JOHANNIS V. ad empiriam inclinat.

EJUS multa ſunt ſcripta.

Tratado de peſte. Lisbon. 1688. SEG. alibi 1689.

EJ. *Polyanthea medicinal noticias Galenicas y chymicas repartidas en tres tratados.* Lisbon. 1695. fol. 1697. fol. FALCONET. 1704. fol. 1716. fol. 1727. fol. SEG.

EJ. *Preſidio o atalaya da vida contra las hoſtilidades de morbi fortificada e guarnecida* . . . . . ib. 1710. fol.

EJ. *Manifeſto f . . . avi amactes de ſa . . a attentès as ſuas conſciencias.* ib. 1706. 4.

EJ. *obſervationes medicæ ægritudinum fere incurabilium.* ib. 1718. fol.

EJ. *obſervaciones medicas doctrinas de unos caſos graviſſimos* . . . . &c. ib. deinde Latine 1727. fol.

EJ. *ſitanice para os que non ſabem a latin* . . ib. fol. SEG.

EJ. *tratado do . . . . d . . factice . . . preparacion en ſenna auctor e moſtra as grandes virtudes deſto remedio e como ſe deve aplicar.* SEG. 4. ſine loco.

EJ. *Memoria dos remedios eſquiſitos que da India e outros partes vem a eſte Regne, conque ſe declaran as ſuas virtudes e as condijons conque ſe applican.* 4. ſine loco & anno.

Converſus ab ABRAHAMO VATER, qui titulum fecit.

Pugillus rerum Indicarum, quo comprehenditur hiſtoria rariorum ſimplicium ex India orientali, America, aliiſque orbis terrarum partibus allatorum. Witteberg. 1722. 4. *.

Plurima hic reperias medica, ſimplicia ex coloniis Africanis, Americanis &

& Aſiaticis allata plurima vulgo ignota ex plantis & ex animalibus cum viribus medicis, in quibus noſter potius nimius eſt; lapides bezoardici veri & factitii, lapis hyſtricis, lapis ſerpentis de Mombaças, alterius de Dio. Radices, & ligna. Radix de Calumba ad Mordechin & ventriculi vitia utilis. Radix de Butua, quam plurimi facit; radix de Monguz. Liberalem eſſe in laudibus impertiendis ex iis colligas, quas gloſſopetris impertit.

FRANCISCI VALCASSAR, *oratio in obitum* ANTONII CRISPI. Drepani. 1689. 4.

FELICE PASSERA, *Nuovo teſauro degli arcani farmacologici Galenici e chemici.* Venez. 1688. vel 1689. fol.

G. BATTARELLI, *de bagni di S. Caſciano.* Firenz. 1688. 12. Media tradit quibus incommoda ſuperentur quæ in aquarum uſu ſuperveniunt.

CAR. JOSEPH. GERENZANI, *la vipera rediviva o ſal volatile viperino fabbricato da* C. GIUSEPPE GERENZANO. Milano 1688. 12. BR.

EJ. *Il morbefugo univerſale o ſia polvere viperina, modo di fabricarla, virtu* &c. Milan. 1693. BR.

EJ. *l'Armeria d'Eſculapio munita d'arcani di ſalute.* Milan. 1694. 12. BR.

EJ. *Scuola regia farmaceutica a ſpeciali e particolari.* Milan. 1706. 8. ARGEL. BR.

L. JAMES, *Letters relating to the college of phyſicians as alſo a short memory of its conſtitution.* London 1688. 4. HARR.

J. OLIVER, *a preſent for teeming woman.* ib. 1688. 8.

Monthly obſervations for the preſervation of health with a long and confortable life. ib. 1688. 8.

J. VAN DUERER, *de ontdekking der Bedriegeryen van de gemeende Pis beſienders.* Amſterdam 1688. 8. UFF.

J. V. HALMAAL, *Ontleeding over de Amſterdamze* (b) *Apothek.* ibid. 1739.

(b) Sic eum titulum reliquit Ill. HALLERUS. VICAT Supplevi ex J. v. ABKOUDE *Naamregiſter of Verzaamlingen van Nederduytſche Boeken.* Leiden 1754. primam editionem vero quæ huc pertinet ignoro. BR.

J. Fleischeri (abſque anno) *Curioſer Medicus* F. Leipz. 1688. 12.

Anmerkungen die Auferziehung der Kinder und deren Gebrechen betreffend. Nurnberg 1688. 12.

Hebammenordnung. Strasburg 1688.

Tob. Vogel, *Spiegel der menſchlichen Schönheit.* Leipz. 1688. 8. Tr.

Ej. *Curieuſer Hautdiener vorſtellend der menſchlichen Haut Schönheit und Häſslichkeit.* Graz 1698. 8 Tr.

§. DCCCCXIV. Dominicus Guilielmini.

Bononienſis profeſſor matheſeos, inde Patavinus, & jatromathematicus, qui in univerſum in generalibus ſubſtitit, inque theoria a qua in ſingula ſe demiſit.

Ej. *Rifleſſioni filoſofiche dedotte dalle figure de ſali.* Bologna 1688. 4. Padova 1706. 4. *; & *de ſalibus epiſtola.* 1706. 8. Phyſici argumenti. Natura diverſa urinarum.

Ej. *de ſanguinis natura & conſtitutione.* Padova 1701. Venet. 1701. 8. *.

Ej. *Pro theoria medica adverſus ſectam empiricam prælectio.* Venet. 1702 8. Medicinam non ex natura ſua eſſe conjecturabilem, ſed ex ignavia volentium. Debere perſpecta eſſe prius circa quæ verſari velimus & agere, corpus adeo humanum. Ut ſæpe experientia fefellerit. Amuleta, carmina, ſignaturas alia vana in artem introduxerunt. Similes caſus & raros eſſe & obſervatu difficiles. Experientiam non poſſe adquiri niſi a viro theoria inſtructo. Specificorum vanitas.

Ej. *de idearum vitiis correctione & uſu ad ſtatuendam & inquirendam morborum naturam.* Patav. 1709. 8. Theoria generalis morborum.

Ej. *de ſulfure principe diſſertatio.* 1710. 8.

Ej. *de Quinquina cortice ejuſque operandi ratione.* Italice ſcripta epiſtola a Fiot latine verſa. Fermentum febrile a ſolito ſanguinis motu ſubigi non poſſe: id fermentum a cortice peruviano diſſolvi non deſtrui, neque perennem ejus corticis de febre eſſe victoriam.

Julii Molinelli ad J. A. Dondolum, *de ejus bello civili nuper edito.* Theoriæ contra meram empiriam defenſio. Nuperiores multo majori ſtudio certa a parum certis diſcernere.

Ej. *Opera omnia mathematica, hydraulica, medica & phyſica.* Geneſæ 1719. 4. *.

Josephi

JOSEPHI DONZELLINI, ANTONII f. *Sympoſium medicum de uſu mathematum in medicina* (eſt enim GUILIELMINI) (c).

THEOPHILI ALETHINI *epiſtola, qua oſtenditur* SBARALEAM *fuiſſe provocantem injurium contra l. de moralibus criticæ regulis.*

Epiſtolæ ad G. DES NOUES omittuntur, gallicæ, quas cum GUILIELMINO dixi.

Vitam Cl. viri MORGAGNUS adjecit (d).

§. DCCCCXV. DISPUTATIONES.

FRANC. JOACHIM SCHMIDT, *de epilepſia.* Leid. 1688. 4. PL.

J. H. KISSELIUS, *de aſthmate.* ib. 1688. 4. HÆN. Utrecht PL.

SAM. NIC. DE MARETZ, *de peripneumonia vera.* ib. 1688. 4. RIV.

JAC. DE BYE, *de hydrope in genere.* ib. 1688. 4. *.

HERCULES BYWAART, *de pleuritide vera.* ib. 1688. 4. *.

DANIEL PARIDOM KRAMER, *de hydrophobia.* ib. 1688. 4. *.

GERARD V. DIEDENHOVEN, *de peripneumonia vera.* ib. 1688. 4. *.

THOMAS WALKER, *de hydrope intercute ſive anaſarca.* ib. 1688. 4. *.

HENRICH ANT. STORK, *de alimentis, medicamentis & venenis.* Utrecht 1688. 4. *.

J. GOTTLOB NÜSSLER, *de dolore colico.* Traject. 1688. 4. *.

ISAAC SCHUILMAN. *de aſthmate.* ib. 1688. 4. *.

NIC. ERICI, *de phthiſi.* Præſide O. BORRICH. Hafn. 1688.

J. CHRISTOPH VULPIUS, *de amuletis eorumque viribus.* Regiomonti 1688. 4. BOEHM.

(c) Idem etiam fuerit auctor ſcripti paulo ſuperius ſub nomine JULII MOLINELLI dicti: certe & nomen quod ſequitur THEOPHILI ALETHINI aliud fuit nomen fictum ſub quo GUILIELMINUS latuit, ut videre eſt ex *Biblioth. anatom.* T. II. p. 5. VICAT.

(d) Nempe, ut videtur, eam adjecit *Operibus omnibus* quibus veroſimiliter continentur ſcripta ſub nominibus fictis modo dictis edita. VICAT.

JOACH. ARN. WICHMANN, *de morbis hereditariis.* Erford. 1688. 4. HÆN.

GOTTLOB BEHRNAUER, *de morbis archealibus.* Erford. 1688. 4. PL.

HENR. BUCHHOLZ, *oratio de veneno∫a contagione pe∫tem quam vocamus.* Jen. 1688. 4. PL.

GABR. WOELFER, *de febre ſcarlatina.* Lipſ. 1688. 4. LEHM. Erford. PL.

J. WILH. HYRER, *de ſcirrho hepatis.* Altdorf 1688. 4. PL.

J. CAR. LINK, *caſus medicus ægri epileptici.* ib. 1688. 4.

J. REINH. FUCHS, *de gutta roſacea.* ib. 1688. 4. BURKH.

J. ARNOLD, *de vertigine.* ib. 1688. 4. PL.

J. DAVID STREHLEIN, *de diætetica.* ib. 1688. 4. *.

GEORG CHRIST. LUDWIG WELSCH, profeſſor Lipſienſis, *de medicis & medicamentis Germanorum.* Lipſ. 1688. 4.

EJ. *de verme cordis.* ib. 1694. 4. VAT.

EJ. *de ſulfure vitrioli anodyno.* ib. 1703. 4. MENZ.

EJ. *de ſuperſtitioſa morborum cura Chriſtiano atque dogmatico medico indigna.* ib. 1710. 4. MENZ.

EJ. *de cancro mammarum.* ib. 1704. 4. HEFT. BR.

Edidit *lapidem materiæ medicæ lydium.* Amſtelod. 1703. 8.

J. ERNEST SCHAPER, *de moleculis maſſæ ſanguineæ diſputaverat.* Francof. Viadr. 1688. 4. *. præſide ALBINO. Idem profeſſor Roſtochienſis.

EJ. *de viſcido ſanitatis offendiculo.* Roſtoch. 1694. 4. PL.

EJ. *de epilepſia.* ib. 1695. 4. HE.

EJ. *de febre petechiali.* HEFT. BR.

EJ. *Medicinæ curioſæ ſpecimen quatuor quæſtionum enodatione oſtenſum.* ib. 1698.

EJ. *de mucilagine juncturis ſalutari & nociva.* ib. 1698. 4. progr.

EJ. *de arthritide.* ib. 1698. 4. HÆN.

EJ. *de caduco muliebri.* ib. 1699. 4.

EJ. *Vita* J. HENR. FECHTII. ib. 1701. 4. TR. Lego *Epiſtola ad* J. FECHTIUM *de felici filiorum quadriga.*

EJ.

Ej. *de variolis.* Roſtoch. 1701. 4. Menz. Mutata a variolis brachia vidit.

Ej. *de obeſitate nimia.* ib. 1701. 4. Pl.

Ej. *de ſignis imminentium morborum ad præcautionem neceſſariis.* ib. 1701. 4.

Ej. *Qui fiat ut duo fratres uterini locorum intercapedine diſſiti ſimul variolis affici queant.* ib. 1701. 4. *.

Ej. *Medicinæ curioſæ ſpecimen duabus quæſtionibus enodatum* 1, *qui fit, quod inter quoſdam homines aliquando oboriatur odium cujus cauſam tamen ipſi ignorant*, 2. *an ſanguinis calidus epilepſiæ remedium?* ib. 1703. 4. Heft.

Ej. *de lippitudine cryſtallifera.* ib. 1704. 4. *.

Ej. *an e coloribus in microcoſmo reperibilibus iiſque mutabilibus in medicina aliquid probabiliter judicari poſſit?* ib. 1705. 4. Riv.

Ej. *Medicinæ curioſæ ſpecimen* 1, *quid de pilorum canis rabidi impoſitione vulneri per ejus morſum inducto facta tenendum?* 2, *an ab raſione pilorum ſperari poſſit ut rei facilius a tormentis victi veritatem confiteantur?* ib. 1705. 4. *.

Ej. *Medicinæ curioſæ ſpecimen* 1, *daß der Schnuppe geſund ſey*: 2, *daß eine Aderlaß die zum erſtenmahl geſchiebt einen Kranken vom Tode retten könne.* ib. 1711. 4. *.

Ej. *Medicinæ curioſæ ſpecimen, daß ein Schwindſüchtiger Lungen und Leber ausſpeyen, und daß man die Lungen wieder wachſend machen könne;* 2, *Hände und Füſſe wachſen nicht wieder wie die Krebsſcheren.* ib. 1712. 4. *.

Ej. *de tympanite.* ib. 1712. Hæn.

Ej. *de dyſenteria.* ib. 1713. Heft. Br.

Ej. *Medicinæ curioſæ ſpecimen* 1, *daß die Kinder zu Hauſe weinen, wenn die ſäugenden Frauen an einem fremden Ort die Milch drückt;* 2, *daß die Kinder mit einem Helm gebohren den Advokaten viel Glück bringen.* ib. 1713. 4. He.

Ej. *de acidorum efficacia.* ib. 1713. 4. Pl.

Ej. *de emeticis antimonialibus.* ib. 1713. 4. Menz.

Ej. *de hydrophthalmia intercepta.* ib. 1713. 4. Hæn.

Ej. *de morbo arquato.* ib. 1714. 4. Pl.

Ej. *de mictu cruento.* ib. 1715. 4. Hæn.

Ej.

Ej. *de hydrope aſcite.* Roſtoch. 1715. 4. He.

Ej. *de cardialgia.* ib. 1720. 4. Hæn.

Ej. *de cura cardialgiæ externa quid tenendum ſit, quæ frictionibus perficitur.* ib. 1720. 4.

G. Dethardiǹg, *progr. in ejus funera.* ib. 1721. 4. B. B.

J. Mich. Faust, *de ſternutatione.* Argentor. 1688. 4.

Cl. Perrault & Fr. Alliot, *Non E. minuit viſus aciem ſanguinis detractio.* Pariſ. 1688.

Franc. Pajot & Fr. Alliot, *E. in febribus malignis dejectiones ſinceræ malum.* ib. 1688.

Tuss. Fontaine & Am. Douté, *E. in purgatione natura eſt artis dux & magiſtra.* ib. 1688.

Nic. Richard & Petr. Marais, *E. ad retardandam ſenectutem hilaritas.* ib. 1688.

Claud. Guerin & Phil. Douté, *Indicorum opium ſine corporis animique noxa venerem accendere non poteſt.* ib. 1688.

Jac. Renauld & Car. Contugi, *E. vinum lacti ſuperbibendum.* ib. 1688.

Am. Douté & J. Franc. Foyvaillant, *E. virago fetum generat imbecillum.* ib. 1688.

§. DCCCCXVI. Diaria ad A. 1688.

In *Journal des ſavans* 1688. Petri Petiti elogium reperitur ſed breviſſimum.

Boisoti relatio de femina a 14 menſibus cibo potuque abſtinente. Membranas in femoribus ſubnaſci, quas ſubinde neceſſe ſit avellere.

Ej. Puer præter naturam robuſtus & puber.

In *Hiſt. de l'Acad. des ſciences* T. II. de calculo cavo in loculo prope veſicam teſtudinis reperto.

In *Diario Parmenſi* refertur de puero aliquo verminoſo, qui de naſo teres palmaris vermis exiit, vocem amiſſam reſtituit.

Is.

Is. MICHAEL ANGELUS RUZENENTI de febre per ſalivationem criticam ſanata.

Diuturna arthritis ſublata copioſo fluxu craſſæ urinæ. Sic particulæ atro rubenter in febre maligna ſalutares. Colica per icterum judicata ad calculos bilarios pertinuerit.

JOSEPHI GALLARATI *de alcali & acido diſſertatio*: de febrium ex iis ſalibus origine ampliat contra SYLVIANOS.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *Ann.* VII.

J. CHRISTIAN MACK, phyſicus Schneebergenſis.

Obſ. 5. Salivatio ſpontanea diuturna cum imminente gangræna ægre repreſſa.

Obſ. 122. Qui plurimum ſumſerat medicamentorum in hydropis metu, ei a ſpermate ranarum tumidæ tibiæ impoſito gangræna & mors.

Ann. IX. *Obſ.* 1. Anaſarca funeſta in puero bimeſtri.

Ann. X. *Obſ.* 102. Sanguis per pulmonem & ventriculum egeſtus, ſuperveniente gravi contuſione pectoris, inde tabes cum purulento ſanguine funeſta.

Obſ. 103. Epilepſia, tormina ab inſecto cylindrico, cui 16 pedes, aculei in dorſo 27, in ventre 25. Eo rejecto ſalus.

Sic globo lumbricorum convolutorum cum pure dejecto per anum, & alias numeroſis lumbricis expulſis.

Obſ. 106. Ferramentum obtuſum in gula hærens, unde ſyncope, convulſio; deinde alvi tormina quoad manu de ano ereptum eſt.

SIGISMUND LEDEL, advocatus.

Obſ. 52. Sapo pro alvo ducenda.

Ann. VIII. *Obſ.* 15. Ab ictu in caput accepto aphonia diuturna & loquelæ certa debilitas.

Ann. IX. *Obſ.* 35. Cum mater terrefacta puero mammam præbuiſſet, ſtupidus inde perpetuo & ſemianimis factus eſt.

Ann. IX. *Obſ.* 18. A fumo ligni viridis continuata cæcitas.

Dec.

Dec. III. *Ann.* IX, X. *Obſ.* 69. In hypochondriaco urina nigra, in alio ſudor ſanguineus.

GEORG. TOBIAS DURR, medicus Auguſtanus.

Obſ. 52. In vetula ſeptuagenaria aſcites ſpiritu ſalis & ſale abſinthii ſanatus.

Obſ. 58. Anaſarca lixivio.

Obſ. 61, & icterus niger, etiam potiſſimum acidulis martialibus.

Ann. VIII. *Obſ.* 169. Chirurgus qui exenterationi adſtiterat inde maniacus, repetita venæ ſectione, emeticorum & alvum ducentium uſu reſtitutus.

Obſ. 171. Abſque injuria externa dolor capitis, ſuturarum diſceſſio, artuum convulſio & luxatio & mors.

Dec. II. *Ann.* IX. *Obſ.* 214. Empyema poſt pleuritidem: ſanatum ulcus decoctis lignorum & terebinthina.

Obſ. 215, & phthiſis poſt hæmoptyſin ſummitatibus pini herbiſque.

Ann. X. *Obſ.* 178. Poſt dyſenteriam fluxus quaſi loturæ carnis, repreſſus catechu & adſtringentibus.

Obſ. 179. Carceri datus præ anxietate ſanguinem ſudavit.

Dec. III. *Ann.* I. *Obſ.* 156. Amygdalis amaris ſerini Canarienſes ſubito exſtincti.

Ann. III. *Obſ.* 86. Calculi, quorum unus majuſculus, diaphragmati incumbentes in adipoſo involucro, poſt moleſtum in pectore dolorem.

Obſ. 87. A ſecta vena ranina periculum ſuffocationis & inde convulſio rotatoria.

Ann. V. VI. *Obſ.* 95. Febris maligna verminoſa cum calidis & acribus ſcriptionibus.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 148. A fele demorſus ſumtis antidotis, poſt integrum annum cum interim recte habuiſſet, hydrophobia exſtinctus.

Obſ. 149. Menſes præcoces, quarto anno, in brevis vitæ puella.

Obſ. 150. Vermi umbilicali qui impoſitos piſciculos devoret, fidem adhibet.

Ann.

Ann. IX. X. *Obſ.* 126. In juvene epilepſia ſanata.

Obſ. 127. Urina cruenta cum ſabulo rubro & materia putrida, in qua vermiculus vivus: inde ſanitas reſtituta.

Joh. Avenius, medicus Colbergenſis.

Obſ. 79. Termites per urinam cum pruritu.

Spina piſcis ſuper ventriculum exciſa.

Maximiliani Preuss, medici Vratislavienſis mira hiſtoria.

Obſ. 141. Hydrops ſaccatus. In cute abdominis intus duræ hydatides. In hypochondrio dextro magnus tumor plus viginti libras pendens, in quo lympha ſpiſſa. Similis tumor in ſiniſtro hypochondrio 18 ℔. pondere, ſed in eo ſanguis & maſſa fibroſa. Nulla veſica urinaria, nullus uterus.

Hieronymus Ambrosius Langenmantel, medicus Auguſtanus.

Obſ. 231. Vermis a quo prehenſo manus torpuit.

Obſ. 235. Feminæ 32 annorum dolores & tumores paſſim per artus ſubnati, artus emaciati, debilitati: repertum eſt oſſa artuum omnia mollia eſſe & flexilia atque ſciſſilia, nec proinde calcaria.

§. DCCCCXVII. Richardus Morton.

Medicus & clinicus Londinenſis, Sydenhami æmulus, & adverſarius, calidorum medicamentorum defenſor.

Fj. *Phthiſiologia, ſ. Exercitationes de phthiſi* L. III. Lond. 1689. 8. *. Francof. 1690. 12. Tr. Ulm 1714. 12.

Anglice Lond 1694. 8. 1720. 8. Gunz. *on conſumptions.*

Novum opus & proprium, frequentibus etiam cadaverum inciſionibus ſuperſtructum. Phthiſis nervoſa Anglis familiaris & funeſta. Huic ſtomachica, chalybeata, amara, antiſcorbutica opponit. Ægrotorum hiſtorias hic & reliqua ſubjicit. Congener ei phthiſis ab exhauſtione, ab hæmorrhagia, iiſdem quæ modo dixi auxiliis ſublata: a gonorrhœa & albo fluore; a magnis ulceribus: a nimia lactatione, quo diætam lacteam refert & chalybeata, ſed fruſtra: a dyſenteria & diarrhœa; a diabete, lactea diæta & chalybe curata: a ſalivatione, ab hydrope. Hoc in morbo pulmones ſanos reperiit, glandulas vero bronchiales duras. Porro tabes a ſudoribus, a tuberculis glanduloſis abdominis. L. II. Phthiſis originalis ſ. pulmonalis; hæc fuſe & plene: catarrho

longo ſuperveniens, quam noſter opio ſedat. Chronica tuſſis & tabes a calculis cretaceis, a tuberculis, a clavis in aſperam arteriam illapſis, cauſis nempe perenniter irritantibus, a longo catarrho (frequens malum) tuſſis phthiſica naſcitur. In phthiſi pulmonali inflammatoria primum natura eſt, inde putrida: illa curanda antiphlogiſticis: hæc inſanabilis, niſi ulcus balſamicis ſanari potuerit. In putrida febre cathartica, aquæ purgantes, diuretica, una balſami & terebinthina, ſudorifera, theriaca, lubricantia, glutinoſa. In graviori & incurabili malo ſymptomata levanda, opio, adſtringentibus. L. III. Phthiſis pulmonalis ſymptomatica, ſcrophuloſa, quæ multis annis fertur; ſcorbutica; aſthmatica; melancholica (nonne eadem nervoſa?) Deinde ab hæmoptoe orta, eſſentialis in ulcere pulmonis. Hic cortex peruvianus pro ſummo auxilio a Mortono habetur. Phthiſis a calculis pulmonum, cui diætam lacteam opponit. Claviculi in trachæa a morte (per ſaltationem accelerata) in multo pure ſepulti. Phthiſis venerea, quæ ad ſymptomaticam pertinebat; tum phthiſis a repreſſa gonorrhœa, ulceribuſve ſiccatis: a ſuppreſſis menſibus. Vera phthiſis originaria a pleuritide vel peripneumonia orta: a rheumatiſmo, a febribus variis, etiam variolis & morbillis. Phthiſis hepatica ab ictero. Iterum phthiſis verior a pulmonis ulceribus. Phthiſis ab ulcere ovarii cum ejus hydrope pulmone vix læſo.

Ej. *Pyretologia, ſ. de morbis univerſalibus acutis.* Londin. 1692. 8. 1693. 8. Bern. 1693. 8. Cauſa morbi miaſma heterogeneum ſpiritibus implicitum. Hoc in febre intermittente ab atmoſphæra, etiam potiſſimum a frigore advenire. Fermentum omnibus cum typis idem, & eadem adverſus omnes efficacia corticis peruviani, qui pariter quartanam domat ut tertianam, neque cauſa eſt recidivarum. Febres intermittentes apoplexiam, colicam, pleuritidem, rheumatiſmum, eryſipelas, choleram, dyſenteriam imitantes. Juveni & febris vernalis ſponte fere deſinit, non ita hyemalis & ſeni. In quartana omnis intermittens diu continuata denique abit. Chemica multa proponit. Hiſtoria corticis. Ejus remedii adverſus adverſarios defenſio. Laudes Sebastiani Badi hypotheſibus abſtinentis. Sola qualitate occulta agit, non adſtringente, neque calefaciente. Sæpe effetum vendi. Doſin conſtituit ad tres uſque uncias, ſed partitis doſibus. Febre fugata abſtinendum, iterumque ad uſum corticis redeundum. Exempla febris intermittentis varios morbos ſimulantis. *Exerc.* II. Febres continuæ & remittentes. Febris ſynocha. Cum dolore conjuncta, inflammatoria, pleuritica, rheumatica, dyſenterica &c. Omnis ſynochus ſuam malignitatem habet: debilius venenum eſt continentis: hæc non lethalis, niſi typo mutato. Continua ut ſanetur: depreſſo gradu veneni fit continens. In continenti febre corticem peruvianum æque certum eſſe ac in febre intermittenti. Continens pura, vel deterior ſpuria, cui aliquod grave ſymptoma admiſtum eſt: efflorеſcentia eryſipelatoſa circa naſum & labia ſignum eſt febris continentis: cauſa in atmoſphæra eſt. Continens non raro in malignam tranſit. Remittentem

cortex

cortex ſanat abſque critici diei obſervatione, non ſimplicem ſolum, ſed etiam ſpuriam. Synochus benigna in continentem tranſeuns, poſt ſtatum per ſudorem judicatur. Continenti & remittenti curandæ cortex ſufficit. Hujus febris ubique epidemicæ exemplum conjunctæ cum dyſenteria: optime curatur cortice cum opio conjuncto.

Ej. *Pyretologia ſ. de febribus inflammatoriis univerſalibus.* Londini 1694. 8.

Inflammatoria ſedem habet inflammatam in membrana aliqua: non valde remota a continente ſpuria. Ejusmodi febres in genuinas diſtinguit, & ſpurias ſ. malignis propiores. Febrilis effloreſcentia. Variolæ ſpuriæ, frequentioribus exanthematis tardius matureſcentibus a genuinis variolis differunt. In continentem vel in continuam ſæpe terminatur. Rheumatica nunquam maligna eſt vel ſpuria. Inflammatoriæ benignæ ſunt & intra ſeptimum fere diem terminantur. Dum continentem refert periculum abeſt, accedit ubi ſynocho fit ſimilior. Morbilli: malignos adgnoſcas, quod ab ipſo initio eodem tenore progrediantur. Morbilli maligniſſimi in principio mitibus ſimiles. Effloreſcentia jam declinante morbillorum malignorum febris manet vel augetur, & in anginam tranſit. Contra calorem lecti; moderatum requirit, & ſi maligna fuerit febris, alexipharmaca & veſicas trahentia, etiam calidiora, ut maligniores ſint. In ſecundo ſtadio opium & venæſectio requiruntur, interemtos quippe fuiſſe qui his præſidiis deſtituti fuerint. Poſt criſin purgatio requiritur, & prius febris, ſi remittens fuerit, cortice peruviano ſuperanda. Sic in colliquatione poſt morbillos ſequente. Scarlatina febris: in ea noſter venam ſecat, & ſi periodum ſecuta fuerit corticem dat peruvianum.

Variolæ: de his uberrimus, cum inprimis hic ab illuſtri cive ſuo SYDENHAMIO diſſideat, & multo magis calidis medicamentis indulgeat. A principio variolas nonnunquam fere ſine febre eſſe, ut ſpiritus nimis depreſſi abſque eruptione ſuccumbant: eſſe utique ubi impetus nimius ſit. In malignis partem materiei morboſæ natura conatur per alvum depellere, funeſto conamine, aut per ſalivam vel urinam: hoc melius. Hiſtoria morbi. Signa futuræ malignitatis, atrox lumborum dolor. Bonum cum febris ab ipſo initio continens. Nunc contra frigidam curationem. Malignæ egent veſicantibus & generoſiſſimis alexipharmacis. Nimii conatus ſedandi. Cum magno aliquo dolore capitis, pectoris, utilis venæ ſectio. Inſultus epilepticos ſemper variolæ regulares ſequuntur. Vigiliæ confluentes præſagiunt, opium poſt venæ ſectionem deſiderant. Peſſima ſpecies cutis tota inſtar eryſipelatis rubra cum maculis nigris, ſuperficie æquali, ut cutis primo maturationis die pergamenum referat. Cohærentes & ipſæ occiſuræ niſi ſalivatio accedat. In malignis febris continua poſt eruptionem ſupereſt. Salivatio hieme uberior. Variolæ mediæ, viribus mali & naturæ æqualibus. Confluentes in facie fere lethales, petechiæ funeſtæ. Micturitio funeſta. Confluentibus calidiſſima alexipharmaca & veſicas

trahentia debentur: venæ ſectio mortem accelerat. Si febris remiſerit tentandus cortex peruvianus Spiritum cornu cervi dat, ſerpentariam Virginianam. Fauces calidis fomentis laneis tuendæ. Maturationis tempus. In malignis cita eo ſtadio mors, etiam cum clavicularum & oſſium maxillæ ſphacelo. In mediis primo die puſtulæ deprimuntur, tertio vero die acumen reſurgit. Salivatio ceſſans funeſta. Peſſima febris quæ poſt inducias in hoc ſtadio increbreſcit, cum maturatione, minus ſi ſocius ſalivæ fluxus qui ceſſaverat, redux fiat. In hoc ſtadio variolis mediis medendum per alexipharmaca mitiora & paregorica. Si autem febris ſub initium maturationis ſuborta continentis typum ſervaverit, alexipharmaca cum opiatis & veſicatoriis applicare opportet. Motus nimii opiatis componendi; cortex præterea Peruvianus quoties in febre remiſſiones locum habent adhibendus. In malignis doſis alexipharmacorum augetur, adduntur opiata, veſicas trahentia. Symptomatum cura: reſpiratio citiſſima alexipharmaca indicat. Urinæ profluvium potius adjuvandum. Neque nocet tumeſcentia artuum, etiam præputii: hic fotus lixiviales adhibet, & morbo finito hydragoga. Salivatio nimis protenſa funeſta. Declinatio: in ea febris continens aut continua reviviſcit, ſi ſalivatio deficiat. Succedanea mala, hectica febris, phthiſis pulmonalis, melancholia, ſtrumæ. In cohærentibus abſque ſalivatione, mors die 13, 14 exſpectanda, & ſi omni conatu ægrum leto eripias, calamitoſa erit convaleſcentia. Fata malignarum. Ipſum SYDENHAMIUM alexipharmaca & vinum generoſum hic conceſſiſſe. Febris recidiva cortice peruviano curatur. Enema oleoſum loco purgantis.

Hiſtoriæ ægrotorum per omnes variolarum claſſes. Variolæ diſcretæ poſt hæmoptoën in confluentes abeunt. Variolæ diſcretæ bis intra menſem erumpentes. Variolæ mediæ mitiores, deteriores. Variolæ cohærentes malignæ profluvio urinæ ſanatæ. In his variolis venæ ſectio malum correxit, ut in benignas fuerint reformatæ. Variolæ vere malignæ & confluentes cum febre continente, fruſtra dato cortice peruviano funeſtæ. Cum petechiis, alexipharmacis & opio ſanatæ. Cariei & gangrænæ poſt variolas exempla: ſic mictio ſanguinea. Ab admiſſo ante eruptionem frigore funeſtæ.

Hæc duo opera cum nonnullis LISTERI, SYDENHAMI & GUILIELMI COLE cum titulo *operum omnium*. Genevæ 1696. 4. *. prodierunt.

Deinde *opera* in tres tomos diviſa Amſtelod. 1696. 8. TR. & in quatuor tomos diſtributa Amſtelod. 1699. 8. Lyon 1697. 4. ad imitationem Genevenſis.

Porro additis variis HARRIS, LEIGH, LE TELLIER, SIDOBRE, Lyon 1737. 4. 2 vol.

Alia Genev. 1727. 4. 1754. 4. & Venet. 1733. 4.

Lego

Lego ſeorſim prodiiſſe Ej. *de tuſſi convulſiva*. Londin. 1748. 4. ſi idem eſt Morton.

§. DCCCCXVIII. Varii ad a. 1689.

Nicolai Grimberg, medici Helſingorenſis *obſervationes medicæ*. Hafn. alii Amſtelod. 1689. 12. *Obſervationes anatomico-practicæ*. Hafn. 1695. 4. *. Morbi deſcriptio in peculiari ægro, cum longa formula una & altera. Adverſus colicam lapideam calida aliqua, tum alvum ducentia. In ſanguinis vomitu boli, ſperma ceti. In dyſenteria theriaca, abſorbentes pulveres, etiam opium, pene ad tria grana laudani. Epilepſia orſa a melancholica cogitatione, ſequente motu intra abdomen, tum ſubitaneo paroxyſmo. Varia hic ex opinionibus receptis, fere vana. In quartana ſurſum & deorſum purgat, tum dat calidiſſima quæque, ipſa olea deſtillata ætherea, abſque cortice peruviano.

Diderici Gottschalk M. D. *de tranſpiratione*. Leid. 1689. 4. Hæn.

Ej. *prodromus de oſſium tum generatione tum corruptione interna*. Leid. 1691. 12. Deſcriptio cariei cum mechanica interpretatione modi quo ſymptomata in oſſa operantur ex particularum figuris. Inter ea pallor, anxietas, febris cum longa medicamentorum ſimplicium ſerie. Antiparalyticum Lucæ Schacht ex ſpiritu ſalis ammoniaci, elix. proprietatis Paracelsi & oleo macis ſtillatitio.

Dominici Gagliardi, profeſſoris Romani, *Anatomes oſſium novis inventis illuſtratæ* Pars I. Rom. 1689. 8. *. Leid. 1723. 8. *. Huc referas oſſa elephanti, in quibus principium petrefactionis animadvertit, dum reliquum os quaſi calcinatum erat. Propius facit ad morborum hiſtoriam hiſtoria feminæ rheumaticæ, cui poſt magnos dolores oſſa ſponte flecti, eademque luxari cœperunt, quod emollita & carnis colliſæ ſimilia facta eſſent, diſſoluto ut putat ſucco oſſeo.

Ejusd. *Relazioni de mali di petto che corrano preſentamente nell archioſpedale di S. Spirito* Roma 1720. 8. *, cum auctor nunc protomedicus generalis eſſet. Peripneumonia erat epidemica, in qua pulmones gangrænoſi erant, in cavea pectoris tenaciſſima lymphæ coagula, pulmonis adhæſiones, ulcera, degeneratio in denſam ſpeciem hepatis. Dabat noſter electuaria mollia, oleoſa, veſicas trahebat: porro theriacam propinabat & roborantia, cum vires inſigniter proſtratæ eſſent. Exempla recenſet ægrotorum, tunc theoriam addit. Venæ ſectionem comperit in principio tolerabilem, in morbi progreſſu omnino pernicioſam eſſe.

Ej.

Ej. *Educazione de figliuoli morale e medica.* Roma 1720. 8. 2 vol.

Ej. *l'Idea del vero medico fiſico e morale, formata ſecundo li documenti ed operazioni d'Ippocrate diviſa in VI. giornata, per commodo maggiore della gioventu che deſidera d'approfitarſi nella medicina per la via del virtu.* Roma 1718. 8. Elog. Br.

Ej. *L'infermo iſtruito nella ſcoula del deſigauno, opera compoſta a beneficio di chi deſidera vivere longamente.* Roma 1719. 8. P. I. ib. 1720. 8. P. II. Elog. Br.

J. Hieronymi Sbaragli Bononienſis, *Exercitationes phyſico-anatomicæ, ad epiſtolicas de recentiorum medicorum ſtudio diſſertationes appendix, & de vivipara generatione altera ſcepſis.* Bonon. 1689. 8., recuſa Parmæ 1690. 8. & Bonon. 1701. 8.

Etſi præcipuus ſcopus eſt de re anatomica oſtendere inutilem eſſe, paſſim tamen aliqua rem medicam adtingunt.

De recentiorum medicorum ſtudio diſſ. epiſtolaris ad amicum Aristides. Nihil illam ſubtilem anatomen ad rem medicam facere, quæ egeat obſervatione morborum adſidua.

Diſſ. epiſtolaris ſecunda. Libavius contra Bohnium empiricos ſæpe melius dogmaticis curare. Anevryſmata Bononiæ hoc anno frequentia eſſe. Mulieres reſtituendis oſſibus celebritatem acquiſiviſſe.

Appendix ad phyſico anatomicas epiſtolares diſſertationes.

De vivipara generatione ſcepſis.

Vidiſſe ſe ovarii fibras tartariſatas. Veſiculas ſæpiſſime ovario adnatas eſſe. In femina gravida teſtes ſcirrhoſi, in uno veſicula magna circa quam flavæ maculæ ovis piſcium ſimiles.

In *Oculorum & mentis vigiliis ad diſtinguendum ſtudium anatomicum & ad praxim medicam dirigendam accedit mantiſſa ſubſidiaria de vi indicationis a parte &c.* Bonon. 1704. 4. *. Scopus ſemper idem. Teſtes muliebres ſæpe mira mole ægri cum ſpe graviditatis, & meram in iis aquam fuiſſe. Glandulas morboſas nihil demonſtrare. In homine obeſo inter alvum egerendam mortuo pericardium ſanguine plenum, idemque quaſi glanduloſum. De cordis polypis. Ad cruſtam ſanguineam. Pro empiriſmo fuſe: ei, non ratiocinio deberi medicamenta nobiliſſima. Neque indicationem curatoriam dogmaticorum ducere ad remedia, neque anatomen ſubtilem aut microſcopicam. Semel ſe hydropem

veſicula-

veſicularem vidiſſe. Signa vulgaria a pulſu, ab urina ſumta ſæpe fallere. Theoriam nuperorum pariter dubiam eſſe & incertam. Medicandi rationem nuperam antiquis non fuiſſe ignotam, neque morbos quos ajunt noviter eſſe deſcriptos, ut aſthma. CELSUM medicinam utique feciſſe.

MELCHIOR. FRIDERICI GEUDER, *mediciniſche Lebensmittel den Mordmitteln* GEHEMA *entgegengeſetzt*. Ulm 1689. 8.

EJ. *Diatribe de fermentis variarum corporis animalis partium ſpecificis & particularibus. Acc. diſſ. de ortu animalium*. Amſtel. 1689. 8. *. Contra fermenta pugnat toto libro. Plethoram a liene exciſo ſequi. Morbi paterni ut in fetum tranſeant.

FRANCISCI PIENS, *de febribus in genere & ſpecie*. Genev. 1689. 4. edente MANGETO. Febris eſt fermentatio, ut particulæ ſanguinis acidæ, ſalſæ, ſulfureæ cor irritent. Una recuſus eſt libellus D. JONES.

GEORGII GRAV, *Panacea vegetabilis calida ſ. Majorana noſtra*. Jen. 1689. 12. *. Formulæ quas ingreditur & vires ſalutares adverſus omnes morbos. Collectanea.

EJ. *Hypnologia, oder Fragen und Antworten von dem Schlafe*. Jen. 1689. 12. *.

J. AMBROSII LANG, *Differentiæ inter mores hominum cum brutis communes & proprios*. Altdorf 1689. 4.

GODOFR. HENNICKE, *de panaceis tract. medico chymicus*. Francof. 1689. 8. Nimium iis tribui.

JO. SCHULZIUS, *de contractu medici cum ægroto*. Gedan. 1689. 4.

JACOB DU POIRIER, *idea morbi caſtrenſis Maſtenone ad Eburam graſſantis*. 1689. fol. FALC. Cum LUDOVICUS XIV. circa arcem Maintenon foſſas per militem effodi juſſiſſet, inter legiones morbus epidemicus exorſus regem de propoſito deſiſtere coëgit.

ELIÆ FRID. HENCKEL, *ordo & methodus cognoſcendi & curandi energumenos ſ. ſtygio cacodæmone obſeſſos*. Francof. Lipſ. 1689. 8. GUNZ.

EJ. *de philtris, eorum efficacia ac remediis*. ib. 1690. 8.

PAULUS CHRISTOPH URSINUS, *de uſu potus calidi*. Francof. ad Viadr. 1689. fol. LEHM.

J. P.

J. P. W. D. *Epiſtola qua nonnulla in* J. H. Cardilucii *tr. de peſte ad examen referuntur.* Norimb. 1689. 8. Nonne J. Paul. Wurfbain?

Benedicti Accolti, *mortui dialogus de præſtantia virorum ſui ævi.* Parm. 1689. 12.

§. DCCCCXIX. Nuperi.

J. Weichard Valvasors, *Ehre des Herzogthums Crain.* Laybach 1689. fol. IV Vol. B. B. Morbi regionis. Morbi endemii & curationes ruſticæ. Frequentes paſſim petechiæ, eæque valde funeſtæ Francisci de Coppinis (de Coffendiss). Naturæ producta varia alibi dicenda. Plantæ etiam potiſſimum earumque vires medicæ, etiam magicæ ex opinione populari. Napelli vires deſtructrices, indeque mortes. Satyrio puellas cogere ut ſe juvenes ſequantur; philtra, aliaque magica nimis creduli viri. Francisci Capusæ laudes donorum naturæ Carniolæ erogatorum. Hic etiam primum reperias ſaponariæ adverſus morbum venereum efficaciam. Rhabarbarum monachorum.

Arzneyaffen à la mode oder Beſchreibung der Fehler und Narrheiten auch Mißbräuche der Arzneykunſt. Wien 1689. 8.

Christoph Lamperti, *erwünſchter Hausarzt der kranken Kindheit.* Mörſeburg 1689. 8.

J. V. M. *Neu eröfnete Schatzkammer verſchiedener Natur und Kunſtwunder.* Nurnberg 1689. 8.

Neues Kochbuch. Hall. 1689. 8.

De la Loubere, *Deſcription du Royaume de Siam.* Paris 1691. 8. 2 vol. *. 1714. 8. Inter alias artes ejus regni, etiam de medicina agit. Morbi endemii: febre raræ, nullæ intermittentes, neque podagra, apoplexia. Frequentes tuſſes & rheumatiſmi, abſceſſus, fiſtulæ, frequentiſſimum eryſipelas; ſcorbutus nullus, rarus hydrops. Nulla peſtis, ſed variolæ peſſimæ. Medici Chinenſes, non tamen in curando infelices. Ægris & feminis gravidis corpus palpando emolliunt. Plantas pedis a prunis vix lædi ſuper quas decurrunt. Aliquæ plantæ edules, & victus ratio.

Obſervations de médecine contenant la guériſon de pluſieurs maladies. Paris 1689. 12. Falc. Auctorem Housset vocat Navier.

Diſcours touchant les merveilleux effets de la pierre divine du S. Candy. ib. 1689. 12. Calculum ſolo tactu curare ſabulumque.

Le

Le nouveau & parfait confiturier avec l'inſtruction pour les chefs d'office, de fruitérie & de ſommellerie. ib. 1689. 12. BUR.

FRANCESCO CAN, *Segreti del mondo medicinali e curioſi.* Milano 1689. 8.

HENRY RYDER, *Practical chirurgery caſes and cures.* Lond. 1689. 8.

Relazione dell' ultima infirmità e morte d'INNOCENTIO XII. Rom. 1689. 4. Calculi in rene maximi, & alii in fellis veſicula. CIN.

ÆGIDII DAELMANS, *nieuw hervormde geneeskonſt gegrond op de gronden van t acidum en alcali b . : . der aanmerkingen van verſchiede rickting der op het eyland Ceylon en de ſtatt Cocimbo, Batavia en de Kuſt van Coromandel ſyn voorge.* Amſterd. 1689. 8. *. 1703. 8. *, quæ quarta eſt editio. Germanice, & aucta a J. D. G. S. S. R. P. Berlin 1715. 8. a J. DANIELE GOHLIO, ut puto. Medicus, certe doctor. Indiam adiverat, inde Antwerpiæ ſedem fixit prius chirurgus. Ut Indiam adivit. Febres fere ſpecificis curavit: aliquæ curationes in præfatione. Tum in ipſo opere morbi a capite ad calcem. Principiis BONTEKOI adeo indulget, ut etiam in plethorica apoplexia venam quidem ſecet, nocere tamen poſſe. Medicamenta cæterum cum præparatione cuique morbo ſubjicit. Febres curat ſale volatili oleoſo cum china, etiam laudano & panacea ex radice Columbo, pedra del porco, ſale cranii humani volatili. Ut ſolet, morbis ſubinde hiſtorias ægrotorum ſubjicere, ſic in febrium theoria. Corticem peruvianum nihil feciſſe. Abſurde noſter pulverem diabolicum v. c. præſcribebat ne ſua arcana pharmacopolæ innoteſcerent. Sic confectionem ſuam diathea laudat & pulverem febrifugum. In Ceylonia endemiam eſſe & vulgatiſſimam. Curari chalybe. In lue venerea præcipitatum mercurium propinat. In phthiſi balſamum HELMONTII ſ. oleum lini non fætidum.

EJ. *nieuw hervormde heelkonſt.* Amſterd. 1694. 8.

WILHELM ERNESTUS TENZEL, equidem I. C. diarium ab a. 1689. edere cepit, cum titulo *monatliche Unterredungen einiger guter Freunde von allerhand Büchern und Geſchichten.* Leipz. ab a. 1689. ad 1698. 8.

Ad hiſtoriam librorum novorum, virorum doctorum, ſubinde etiam ad eventus aliquos minus vulgares.

EJ. *Curieuſe Bibliothek, oder Fortſetzung der monatlichen Unterredungen.* Frf. und Leipz. 1704. 1705. 1706. volum. ſ. repoſitoria tria B. BUN.

Ej. *de inſpectione judiciali cadaverum.* Erford. 1707. 4. Chirurgos ſolos non ſufficere.

§ DCCCCXX. Disputationes.

Sigmund Hahn, *de melancholia hypochondriaca.* Leid. 1689. 4. Idem fuerit forte qui de aquæ fontanæ utilitate ſcripſit.

J. Henr. Munker, *de aſthmate* Leid. 1689. 4. *. A faba ſuffocatus, & a ſpina per viſcera illapſa.

Matthias v. Oyenbrugge, *tum de conſervanda ſanitate, tum de febre in genere.* ib. 1689. 4. Riv.

N. Hoest, *de ſputo ſanguineo.* ib. 1689. 4. Hæn.

J. Bibben, *de febribus.* ib. 1689. 4. *.

Abraham Wasteau, *de angina.* ib. 1689. 4. *.

Ant. Ulr. Schwalenberg, *de catarrhis.* ib. 1689. 4. *.

Robert Hake, *de febre puerperarum.* ib. 1689. 4. *.

Theodor v. Deventerwaag, *de hydrope in genere.* ib. 1689 4. *.

J. Philip. Farnek, *de ictero flavo.* ib. 1689. 4. *.

J. Henrich Schlitt, *de cephalalgia particulari.* Utrecht 1689. 4. *.

Gerhard Daniel Engering, *de lithiaſi renum & veſicæ.* ib. 1689. 4. *.

Jedida Safford, *de dyſenteria.* ib. 1689. 4. *.

Otto Arnold Roepenhausen, *de medico in quibuſdam morbis ſpectatore.* ib. 1689. 4. *.

J. Gerdes, *idea errans & furibunda in hydrophobia conſpicua.* Roſtock 1689. 4. Pl.

Ej. *Maraſmodes corporis conditio vulgo Schwindſucht.* ib. 1690. 4.

Ej. *de philtro.* ib. 1690. Hænel.

Ej. *Idea errans in exſtaſi ſ. enthuſiaſmo.* Greifswald 1692. 4.

Ej. *de hydrophobia.* ib. 1697. 4.

Ej.

Ej. *de dyſenteria.* Greifswald 1698.

Ej. *de convulſione.* ib. 1698. 4. Heft. Br.

Ej. *de angina.* Frf. ad Viadr. 1706. 4. He.

Dav. Zollikhofer, *de polypo cordis.* Witteb. 1689. 4. Pl.

Elias Alberti, *de lue venera.* Erford. 1689. 4. Pl.

J. Georg Zapf, *de gonorrhœa virulenta.* ib. 1689.

J. Christ. Schomberg, *de guſtu diſputavit.* ib. 1689.

Ej. *de reſpiratione læſa.* ib. 1693.

Ej. *de paralyſi ſcorbutica.* ib. 1694. 4. He.

Ej. *de læſa hominis loquela.* Lipſ. 1696. 4. Riv.

Ej. *de peripneumonia.* ib. 1698. 4. He.

Ej. *de arduo & difficili medicinæ ſtudio.* ib. 1694. 4.

J. Maur. Triller, *de officio medici præſentibus contraindicationibus.* Altdorf. 1689. 4. Riv.

Ej. (certe ejus nominis) *de officio medici præſentibus contraindicationibus.* Jen. 1701. 4.

Joh. Christoph Spies, *de diebus criticis.* Altd. 1689. 4. Heft. Br.

Ej. *de arthritide, von der Gliederſucht.* Baſil. 1694. 4. Hæn. Br.

Ej *de proverbio novus medicus, novum cœmeterium.* ib. 1695. 4. Ill. Haller. Br.

Franc. Sebastian Vorster, *experimenta de pleuropneumonia epidemica cum polypo cordis.* ib. 1689. 4. Pl.

J. Gotth. Stoesser, *de venæſectione.* Argent. 1689. 4.

Quæſtio medica an vinum Rhemenſe omnium ſaluberrimum? Rheims 1689. 4.

Franc. Alliot & Philib. Caron, *E. fatui diutius & felicius vivunt ſapientibus.* Pariſ. 1689.

Franc. Pijart & Lud. de Vaux, *natura paucis contenta.* ib. 1689.

J. Boudin & Phil. Ign. Save, *E. oſtreum crudum eſca ſaluberrimâ.* Pariſ. 1689.

Petr. Marais & Petr. Joh. Burette, *Non E. recens inventa prorſus in medendo rejicienda.* ib. 1689.

Nic. Richard & Phil. Caron, *E. epilepſiæ venarum jugularium ſectio.* ib. 1689.

Jac. Renaut & Phil. Ign. Save, *E. in pari venæ ſectionis & purgationis neceſſitate, venæ ſectio præferenda.* ib. 1689.

§. DCCCCXXI. Diaria ad A. 1689.

In *Hiſtoire de l'Acad. des ſciences de* 1689. de nonnullorum morborum curationibus, dyſenteriæ per emetica referente Dodarto, per hypecacoanham a Pisone olim indicatam, Thevenot & Marchant hydropem eupatorio cannabino curatum fuiſſe.

In *Journal des ſavans* Drouin chirurgus de puella ex nimia ſanguinis per uterum perque vomitum rejectione mortua, cui ren dexter, aortæ & venæ cavæ incumbebat.

J. Jac. Franc. Vicarius, Profeſſor Friburgenſis.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obſ.* 28. De tubo tabacario orientali, in quo per aquam fumus tranſit.

Dec. III. *Ann.* I. *Obſ.* 108. Adfectio hyſterica cum maculis de corpore efflореſcentibus, deliquiis, ſuffocatione uterina, frictionibus potiſſimum levata, demum reſtituta eſt.

Obſ. 109. Sudor ſanguineus in homine ſano hæmorrhagiis obnoxio.

Ej. *Baſis univerſæ medicinæ in V. LL. inſtitutionum.* Conſtant. 1698. 8. Tr. & Argent. 1710. 8. ib. Inſtitutiones.

Ejus *Diſc. de aquis ſalubribus mineralibus &c.* Ulmæ 1699. 8. *. Pleraque phyſici ſunt argumenti. Sectione tamen III. vires medicas aquarum contemplatur. Aquas Fabarias a. 1687 nocuiſſe, variis ſymptomatibus excitatis. Acidulas acuere fermentum ventriculi quod ſibi congener ſit. A bile ferrum contentum præcipitari, id cum acidis obviis in luteum ſalem coaleſcere. Morbi in quibus acidulæ conveniunt: phthiſis, varii morbi ventriculi, bilis &c. Cui inteſtina convellebantur & manus inciperent convelli, ſolo acidulæ uſu curatus fuit. Sic proprius filius cui inteſtina ob malum victum convulſa eſſent. In ſcorbuto oris calidum gargariſma mire prodeſſe. Sic per ſingulos morbos: Thermis

mis cum peſſo foraminulento in vaginam dato uterum nimis humectum ſiccair. Modus utendi.

EJ. *de intemperato* HIPPOCRATICO *ſ. cacochymicis* GALENI Argent. 1712. 4. BURCH in *Meth. ſt. Med.* BR.

I. GEORGIUS GRUBEL medicus Saxonicus credulus.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obſ.* 34. Abſceſſus per umbilicum demum repetito uſu pilularum RUFI ſanatus.

Obſ. 35. Febris petechialis cum convulſionibus, calidis demum curata.

Obſ. 36. Epilepſia cujus aura a digito adſcendebat veſicatorio, & unicornu, ut putat, foſſili, curata.

Obſ. 37. Apoplexia quinquies recidiva curata. Laudat theriacam diateſſaron ad paralyſin linguæ.

Obſ. 38. Dyſenteria cum variolis conjuncta, tamen curata calidis & adſtringentibus.

Obſ. 39. Ex variolis retrogradis abſceſſus pectoris, ſanatum apoſtema enormi vi puris emiſſa.

Ann. II. *Obſ.* 107. Ex matre ſana natus puer morboſus.

Obſ. 108. Sanatus cui in febre acuta fæces præter voluntatem & ſurſum deceſſerant.

Obſ. 109. Ex nixu mictio ſanguinea facile ſanata.

Obſ. 110. Criſis in pleuritide per purulentum lotium.

Obſ. 111. Salubris in variolis erumpens menſium fluxus.

Obſ. 112. Neque funeſtæ in variolis convulſiones poſt eruptionem.

Obſ. 113. Dyſenteria epidemica maligna cum petechiis, tamen ſanata, etiam opio.

Dec. II. *Ann.* X. *Obſ.* 40. Inter coronalem ſuturam & ſagittalem interpoſitus fonticulus fruſtra ob cephalæam diuturnam excitatus.

Obſ. 41. Cum in ſeptuagenario demum fons pulſatilis bregmatis clauderetur, funeſta ut putat, ſuborta apoplexia.

Obſ.

Obſ. 42. Hydrocephalus internus pro monſtro habitus, inciſus, evacuatus.

Obſ. 43. A cruſta lactea ſiccata naſus ab ulcere deſtructus.

Obſ. 44. Ancilla moribundæ dominæ halitu impulſo latentem vitam revocavit.

Dec. III. *Ann.* I. *Obſ.* 52. Alvus duodecim diebus clauſa ſoluta deglutito fumo tabaci.

Ann. IV. *Obſ.* 43. Apoplexia cum epilepſia conjuncta, tamen ſanata.

Obſ. 94. Volvulus ex eſu ribium ſanatus clyſteribus oleoſis.

Obſ. 95. Idem morbus ex liberali eſu priorum.

Obſ. 96. Et mania ex abuſu ſpiritus & olei juniperi.

Obſ. 97. Dyſenteria indolens neque tamen lethalis.

Ann. V. VI. *Obſ.* 53. Vitri antimonii vis emetica unica infuſione exhauſta.

Obſ 54. Ab opii aliquot granis in febre acuta cum delirio & cephalalgia, datis, periculoſus ſopor.

Obſ. 142. Fetus a matre occiſus cum pedibus contra parietem eum premeret, unde ſanguis undique ſub calvam effuſus.

Obſ. 143. Fruſta renum cum lotio maximo cum dolore excreta; inde tabes.

Obſ. 144. Unico emetico, antimoniali, ut videtur, febris maligna ſanata.

Obſ. 146. Externorum medicamentorum effectus; ſedatur alvi fluxus diuturnus, oleo maſtichis & menthæ inpoſito: alia exempla.

Marcus Gerbez Phyſicus Laybacenſis.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obſ.* 69. Tumor abdominis in uteri vicinia, emollientibus extus adhibitis ſublatus, & vaporibus calidis ejusdem generis.

Obſ. 70. Hydropico homini in ſcroto abſceſſus ſubnatus eventu feliciſſimo.

Obſ. 71. Ex abſceſſu pone aures homini extrahuntur capilli.

Obſ. 72. Alvus clauſa, ex piris ſylveſtribus devoratis. Inde inteſtinum prolapſum ſphacelo vitiatum, eventu funeſto.

Obſ.

Obſ. 73. Suppoſitorium in jure pulli ſolutum, utilis in alvo conſtipata clyſter.

Obſ. 150. Ex terrore ſyncope vel catochus.

Convulſionibus obnoxia mulier impraegnata laborat: convulſivi motus & opiſthotonos ſanati ex genio ſeculi, tamen admiſto viſco querno.

Ann. X. *Obſ.* 63. In vetula pulſus inaequalis, interruptus, nihil inde mali.

Dec. III. *Ann.* I. *Obſ.* 72. Epilepſia per dyſenteriam gravidae ſupervenientem ſoluta, adhibito rheo toſto & roborantibus, & abortu ſuperveniente.

Obſ. 76. Quartana febris vomitu carnis putridae cum maxima lumbricorum majorum minorumque copia, ſublata. Eam carnem dudum & ante morbum ederat.

Obſ. 77. Alvi conſtipatio cum torminibus, ſublata purgante medicamento.

Obſ. 78. Colica bilioſa facile in pareſin tranſiens, ſanata acidulis Roſtochenſibus.

Obſ. 129. Gangraena ſenilis pedis ſenſim ſurſum prorepens & funeſta.

Obſ. 130. Ob anginam venae raninae inciſae; enormis vis puris tuſſi reddita, eventu felici.

Obſ. 133. Saccharum ſaturni ex aqua, ad ophthalmiam ſalutare.

Obſ. 134. De cuticula de infante ſingulis menſibus abſcedente.

Obſ. 136. Quartana febris ſublata rejecta carne putrida ante febrem comeſta.

Obſ. 138. In febre petechiali haemorrhagiae narium ſalutares, cur non perinde venae ſectio?

Ann. III. *Obſ.* 5. Deglutitio impedita, ut de media gula cibi rejicerentur cauſa data aſſumtione aquae fortis. Malum ſanatum oleo amygdalarum.

Obſ. 6. In phthiſico dexter lobus pulmonis totus cum broncho ad fauces uſque in pultem diſſolutus.

Obſ. 8. Febris maligna & funeſta in puero ob vini & ſpirituoſi potus abuſum.

Obſ. 10. Labia vulvae in gravida femina a pure turgentia non ſine gangraenoſis veſicis, funeſto eventu.

Obſ.

Obſ. 11. Ex inciſa vena ranina ſanguis ad mortem uſque effluxit.

Obſ. 13. Strepitus in mandendo maxillarum.

Obſ. 14. Cachexia cum duritate hypochondriorum vino diuretico & radice enulæ ſanata.

Ej. *de morbis complicatis.* Labac. 1692. 8.

Ej. *Intricatum extricatum, ſ. tractatus de morbis complicatis, opus intricatiſſima quæque in Praxi medica occurentia breviter pertractans & dilucide reſolvens.* Labac. 1692. 8. Synopſin dat in *Append.* ad E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* I.

Joseph Ignatius Muschel de Moſchau, Phyſicus Glacenſis.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obſ.* 141. Elaterio & reſina Jalappæ ſublatus hydrops.

Obſ. 142. Naſturtii aquatici ſucco & potu ſolius lactis chalybeati ſanata phthiſis.

Dec. III. *Ann.* V. VI. *Obſ.* 232. Imaginatione ſola, paneque pro medicamento exhibito ſublata febris intermittens.

Gustav Casimir Gahrlieb, Archiater Brandenburgicus.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obſ.* 195. In gallina ſene ſaccus ventriculo adhærens in quo acicula orichalcea. Ventriculus carnoſus veſiculæ felleæ adnatus, ut ex ventriculo alimentis in veſiculam via eſſet libera.

Ann. IX. *Obſ.* 68. Longa diarrhœa, inde aſcites hydrops, ſanatus vulnere caſu inflicto.

Obſ. 69. Gangræna natium, ut putat, ex abuſu nucum avellanarum.

Ann. X. *Obſ.* 6. Infans annulum deglutitum quadrageſimo die reddidit.

Obſ. 77. In tertiana duplici datum oleum fervidiſſimum paralyſeos cauſa fuit, deinde rigoris, tetani, quæ mala ſimplici balneo ſuperata ſunt.

Obſ. 80. Omnino ut ego a largiori opii doſi vidit alacritatem ad omnia & agrypniam minime vires frangentem naſci: eum vero effectum cum diuturniori opii uſu minui & evaneſcere, ut doſin ad viginti grana augere neceſſe fuerit, a qua ſolita ad negotia aptitudo rediit, & uſu opii neglecto languor.

Dec. III. *Ann.* I. *Obſ.* 82. Vermis erucæ ſimilis per urethram redditus.

Obſ. 83 Vomitus aquæ limpidæ ad duas & ultra libras inſigniter ſalſæ, ut fauces eroderet, cum cephalæa.

Dec III. *Ann.* II. *Obſ.* 61. Femina hydropica ut abdomen pendulum ad genua uſque deſcenderet, ſpiritu libero. Gelatinoſus erat latex in maximas ampullas ad 125 ℔ pendens, effuſus, ut ſiniſtrum ovarium ejuſque lateris tuba deſiderarentur.

Ad *Ann.* IV. Epidemicam conſtitutionem Berolinenſem dedit pro a. 1696.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 53. Poſt varia ſigna ulceris, oſſiculum ceraſi per lotium egeſtum.

Obſ. 55. Gravidæ contra colicam medicamenta imprudenter data, non eo minus tamen ſanus puellus in lucem editus.

Obſ. 56. Mirifici nævi.

Obſ. 140. Sanguis in puella modo nata periodice rediens.

Obſ. 141. Poſt ſævos frontis dolores demum termites de naribus excuſſi.

Ann. IX. X. *Obſ.* 43. Oſſa ſpongioſa fragilia, concrementa inter pleuram & pulmonem genita, poſt multam tuſſim, etiam aſphyxiam. A lapſu malum ſecutum eſſe putat.

Obſ. 46. Gallina cæca pilulis cochiis curata.

Obſ. 64. Cum alter ureter ſolus obſtructus eſſet, tamen perfecta iſchuria. In rene & uretere altero calculi; veſica anguſtiſſima.

Obſ. 112. A cereviſia melle condita ſubita mors: inteſtina turgidiſſima ſitu naturali mota. Scorbuticus homo, cum crederetur convaleſcere, ſubito mortuus, magna parte totus niger: vaſa inteſtinorum vacua ſanguine, & aëre plena. Sic aëre repletum totum ſyſtema arterioſum venoſumque. Flatus maximus per 15 minuta integra per anum egeſtus, & una vita.

Obſ. 113. Convulſiones univerſi corpuſculi. Colocynthidis valida doſi hactenus ſublevata, tamen comitiali denique morbo exſtincta eſt puella.

Obſ. 114. Vehementiſſima convulſio ſanguine de ore virginis erumpente ſuperata, ut tamen infirmior valetudo ſuccederet.

Christian Schuchman.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obſ.* 210. A vipera demorſus brachio

chio tumente, reſpiratione impedita, ipſa lingua tumente, ſudor frigidiſſimus, vomitus. Calidis & diaphoreticis hæc mala ſedata.

Obſ. 212. A diarrhœa præter rem ſuppreſſa febris maligna cum præcordiorum compreſſione, ſingultu, extremis frigentibus: æger ſanatus calidis.

Dec. III. *Ann.* I. *Obſ.* 101. Cum ægrotus potu abſtineret, nihilo ſecius uberrime urina limpida fluebat: ſanatus elixirio proprietatis ſine acido.

Obſ. 102. Veſiculæ miliares cum prurigine ſubinde redeuntes, ut nullo modo coerceri potuerint.

Obſ. 103 Cum pulmo pueri fundum in aqua petiiſſet, & funiculus reſectus ſanguinem nullum profudiſſet, mater tamen inter tormina falſa eſt vixiſſe puerum.

Ann. IV. *Obſ.* 42. Hyſtericus in occipite dolor cum frigoris ſenſu.

Obſ. 43. Purpura pleuritidi ſuperaddita funeſto eventu.

Obſ. 44. Vis antiepileptica Valerianæ experimentis confirmata.

J. CASPAR WESTPHAL, diſcipulus ETTMULLERI.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obſ.* 214. Pleuritis ad uterum verſa, ut ſputum quale ægrota exſcreabat cum menſibus manaret.

Obſ. 216. Menſes erumpentes in dyſenteria, ſalubri eventu.

Dec. III. *Ann.* V. VI. *Obſ.* 285. Convulſiones hyſtericæ & vomitiones in femina gravida cum abortus metu, demum laudani opiati grana quinque & ſex poſt clyſteres purgantes, data utiliter. Parat id laudanum (*) ex opii extracto cum aqua calcis parato, zedoaria, ſulfuris floribus, caſtoreo & extracto croci.

Obſ. 286. Ex ſiccato ulcere tibiæ pleuritis, ſputum cruentum, mors.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 122. Mira certe hiſtoria, cum ipſe noſter teſtis ſit αὐτόπτης. In petechialis febris graviſſimo ſtatu femina græce oravit, cum decentibus vocis flexionibus. Rediit inde ad ſe quaſi ex ſomno & ſubito locuta eſt vernacula: tamen ut obierit.

Obſ. 134.

(*) Quod hyſtericum vocat & valde laudat, ut videre eſt apud H. J. COHAUSEN *Europ. arcan.* p. 370. VICAT.

Obſ. 134. Saccharum ſaturni ex lithargyrio paratum multo deterioris eſſe ingenii ob miſta cuprea, aliaque excrementitia. Ab ejuſmodi ſaccharo vidit nata tormina ſpaſmodica, alia mala, quæ opio non poſſint vitari. Cum ceruſſa paratum potius alvum citavit.

Obſ. 135. Amantis delirium, & mania ſpe facta potiendæ amatæ. Pulſus præſente amaſia ex parvo in magnum & celerrimum evectus; emeticis & opio curatus, fraude circumventus qua amaſia ei tædio fieret, ſanatus eſt.

§. DCCCCXXII. VARII AD A. 1690.

J. CONR. BARKHAUSEN, vel ut in Belgicis editionibus redit, BARCHUSEN, profeſſor Ultrajectinus.

EJUS *Pharmacopœus ſynopticus*, *ſ. Synopſis pharmaceutica.* Francof. 1690. 12. & multo auctius Utrecht 1696. 8. *. Labores pharmaceutici. Deinde medicamenta exque iis compoſitæ formulæ & parandorum encheireſes, etiam chemicæ, alphabetico ordine, ſecundum titulos a forma medicamenti hic repetitos. Porro tabulæ doſium pro tribus diverſis ætatibus. Monet ut balſama quæ diuturnum in uſum continuari debent, parva doſi ſumantur, alias aſperæ arteriæ nocitura. Reſinas purgantes longe minori doſi ſufficere, ſi cum ſale aliquo acido aut medio miſcentur. Altera tabula eſt medicamentorum prout ad quamque indicationem medicam pertinent.

EJUS *Acroamata ad Jatrochymiam & phyſicam ſpectantia.* Utrecht 1603. 8 *. Prælectiones chemiæ, quam magni faciebat, atque hiſtoria, inde chemiæ compendium: multa in BOYLEUM & contra nitrum aereum; inde pro principiis chemicis. Ad finem pluſculæ partium ſolidarum & fluidarum corporis animalis analyſes, quarum in medicina ſua eſt utilitas.

EJUS *Synopſis pharmaciæ.* Leid. 1712. 4. Aucta cum *Pharmacopœo ſynoptico.*

EJ. *Compendium ratiocinii chemici.* ib. 1712. 4.

EJ *Collecta medicinæ practicæ generalia & dialogus de optima medicorum ſecta.* Amſtelod. 1715. 8. *. Collectanea ex veteribus, potiſſimum ex HIPPOCRATE, nulla admiſta per operam auctoris adnotatione. Pertinent ad pathologiam: ad ſigna vulnerum, ad ſcarifationem, hirudines & ſetaceum: diætetica de vino, de hydromelle. Fatetur ſe pulſuum ſubtilitates non adſequi. De criſi per abſceſſus; de præſagiis inde repetitis, de pure, de gibbo. In *dialogo* anatomen elevat, quæ parum ad praxim faciat. Male a firmis corporis partibus theoriam ſumi, cum vitia fere in humoribus habitent. Medici eſſe morbum per ſua ſigna cognoſcere, cognitum ſanare.

EJ. *de medicinæ ortu & progreſſu diſſertationes, in quibus medicorum ſectæ, inſtitutiones, decreta, hypotheſes, præceptiones, ab initio medicinæ uſque ad noſtra tempora traduntur.* Utrecht 1723 4. *. Chemiæ addictus, his in rebus paſſim peregrinus, placita fere celebrium virorum, deinde locos a variis medicis varie tractatos tradit. Non bene ORIBASIUM, AETIUM &c. excerpit, qui nihil habent proprii. Hæc hiſtoria ad theoriam potius quam ad praxin ſpectat, quam noſter putat eamdem fere nobis eſſe quam priſcis. Diſſ. ſunt, I. Ingenuos fuiſſe medicos ex Græcis demonſtrat, verum lis de Romanis erat. De PYTHAGORA; muſica & carminibus morbos ſanaſſe. Ejus ſectæ addictos, omnino ad Ægyptiorum & Brachmanum exemplum diætetica coluiſſe, mitibus emplaſtris & cataplaſmatibus uſos eſſe. II. Veterum de principiis placita.

IV. De ſaporum in medicamentis cum primis qualitatibus conſenſu ex AVICENNA. ERASISTRATUM & ASCLEPIADEM vim purgantem ſpecificam & certorum humorum rejeciſſe. Alia placita ASCLEPIADIS. Recte eum præter renes alimentis in veſicam viam aperuiſſe: ſe feminam noſſe, quæ urinam rubram reddat quoties betas rubras comedit. V. Varia methodus curandæ hæmorrhagiæ, etiam vincula. Morbos quos Romani pro novis habuerint illis ſolis fuiſſe novos. Ex PLUTARCHO quæ poſt dyſuriam culmum hordeaceum minxerit. VI. De modo quo primum medicamenta innotuerunt, tum eorum miſtio & præparatio. Veteres vires medicamentorum fere ex guſtu & olfactu repetiiſſe. VII. Nugæ Aſtrologorum & medicorum præſagia inde repetentium. VIII. Exercitationes ex veteribus; frictiones, balnea frigida. IX ARISTOTELEM anatomes humanæ non fuiſſe ignarum, ſed eam ad arcendos morbos nihil facere. X. Neque MARCELLUM empiricum fuiſſe, neque SCRIBONIUM, cæterum XI, empiricos inſignes viros fuiſſe, ſibique nomen empirici honori eſſe. Methodicorum placita cum dogmaticis comparat. XII. Aliqua de rogo JACHINI & HIPPOCRATIS, cui fidem adhibet. XIII. Hiſtoria typorum in morbis & generalium & partialium. Bella de latere in quo vena ſecetur ab ARCHIGENE profecta.

XIV. Philoſophorum opiniones medicæ. Veterum de pulſuum differentiis opiniones. XV. ASCLEPIADIS placita, ARCHIGENIS, ARETÆI, POSSIDONII. XVI. GALENI placita. XVII. Arabum, etiam FERNELII. XVIII. Ægyptiorum & Brachmanum placita, & medicamenta. Siamenſium conculcatio medica. De Chinenſium medicina fuſiſſime. XIX. PARACELSI placita, XX, & chemicorum nuperorum. SEVERINI oleum ex opio ſudorificum. HELMONTII præcepta. XXI. Nuperi, CAMPANELLA & FLUDD qui morbos a malis angelis derivant: ejus thermometrum pulſuſque muſici. XXIII. TACHENIUS, auctor criminationis acidi, tamquam omnium morborum cauſæ. XXIV. SYLVII & WILLISII fervores. XXV. Secta mechanica in qua diverſiſſima diverſorum ſcriptorum placita commiſcet, huic potiſſimum ſectæ infenſus. ANDRYI placita & STAHLII. XXVI. Diſſ. de Nepenthe quod ſit verum opium ex inciſis capitibus

capitibus papaveris ſtillans: ad nos merum meconium adferri: alia opiata. Neque cum CLERICO, neque cum FREINDIO hunc laborem comparaveris.

JACOBUS SINIBALDUS BENEDICTI F. Archiater.

EJ. *Apollo bifrons medicas diſputationes promiſcuas exponens.* Romæ 1690. 4. *. Alterum volumen non vidi. Nuperorum inventa cum veterum placitis comparat, conciliat & modeſte de utriſque judicat. Tituli ſunt & breves diſputationes. Femina nephritica a ſpiritu ſalis (diuretico) deterius habuit. Sanguinis ſputum ſæpe ſe adtenuantibus ſanaſſe; in aere frigido & ſubtiliſſimo ſe ipſum hæmoptoicum convaluiſſe & alios. Anaſarcam & aſciten hydropem etiam ex ſanguinis abundantia naſci & venæ ſectione ſanari: tympaniten medicamentis refrigerantibus. Veſicatoriorum uſum Græcos ignoraſſe; in acutis, malignis febribus ſpuriis non convenire, in veris utique, etſi objici poſſit, criticis ea evacuationibus obeſſe, & ſanguinem alioquin ſolutum magis diſſolvere. In febribus cum humorum coagulatione utilia eſſe, tum in delirio comatoſo, in ſopore. Cæterum diſſertationum tituli ſunt; Acidi virtutes contrariæ, de purgantibus, de ictero, de ſanguinis ſputo, de victu ſudantium, de hydrope. Inter *problemata* auctori propoſita; unde urinæ profluvium in diabete? Num lambitiva in trachæam ſubeant? An excedens lætitia ſaluti proficua ſit? Inter diſſertationes de ſignaturis plantarum. Inter orationes de abuſu veſicantium; Italica BERGAMINI epiſtola ad SINIBALDUM num dulcia adverſus vermes conveniant, quod negat.

EJUSD. nunc protomedici *parva methodus medendi. Animadverſiones practicæ.* Rom. 1707. 8. *. Madrit 1751. fol. Rom. 1757. 8 curante ANT. DE BELLOS. Chemica Galenicis addit. Multas tradit proprias animadverſiones & curationes Feminam viribus fractam, cui pulſus minimus erat & ſpiritus difficilis, quæ pro moribunda habebatur, adgnovit ex ſolo vitio primarum viarum laborare, eo indicio, quod non videretur ulla tantæ debilitatis digna cauſa præceſſiſſe. Radicis chinæ particulas duras non debere in medicinam recipi. Cum virgo inter ſanguinis miſſionem nunquam non animo linqueretur, dato jure carnis cum pane effecit ne deficeret. In pleuritide venam lateris adfecti ſecandam. Nulla fere niſi liquida medicamenta ſudorem ciere. Gummata oſſium in femina reſolvit, moto in hypocauſto ſudore, dum largiore alimento vires ſuſtentabat. Veſicantia non convenire, niſi in febribus quæ ſint cum coagulo. Cum puer præ debilitate dentire non valeret, clauſit fonticulum; ita vires recuperavit puſio, ut ambularet & dentiret. Octodecim congii unam poſt paracenteſim emiſſi & tamen felix etiam repetita perforatio. Contra balnea febricitantium veteribus familiaria. In arthritide ſulfurea medicamenta utilia. Prognoſtica. Romæ frequentes febres malignæ, in quibus venæ ſectio non convenit Convaleſcentibus facile a prima pectinatione febrem redire. In ſomnolentia purgantia, ſic ad parotides. Epilepſiæ acria & calida non convenire, ſed aquam utique croci metallorum.

metallorum. In hæmoptoe ſiccantia. Lenteſcentiam ex nimia ſiccitate natam humectantibus ſublatam fuiſſe. Rheum veterum ad adſtringentia medicamenta pertinuiſſe. Rhabarbarum dyſenteriæ non convenire. In eryſipelate ſanguinem mitti debere. Dari omnino anevryſma verum in quo arteria integra ſit, & diutiſſime tolerari poſſe. Non placet noſtro lamina plumbea id premere, aut venam ſecare: balneum laudat & emollientia. Iterum in hydrope venæ ſectio feliciter repetita, cum una plethora in muliere adeſſet.

FRANC. BERNH. FRANKE, profeſſor Kilonienſis, *de catarrho.* Altdorf. 1690. 4.

EJ. *de venæ ſectione indicantibus.* Kiel 1701. 4 BURKH.

EJ. *de ſumma theoriæ medicæ ad morborum curationem recte inſtituendam neceſſitate diſſertatio auſpicalis.* ib. 1694. 8. *. Errores a defectu theoriæ orti. Spiritum baccarum ſambuci, cui incomparabilis tribuitur efficacia, omnino vim omnem ſpecificam per fermentationem depoſuiſſe. Tincturam tartari vim ſuam habere ab oleoſis particulis ſpiritus vini cum tantillo ſalis tartari, ſed debile omnino auxilium eſſe. Neque in auro potabili ullam eſſe vim ſalutarem. Doſes ſæpe nimis parcas præſcribi.

DIDACI MATARALII, *de proliferæ eclipſis effectibus, deque eorum curatione duabus controverſiis locupletata.* Neapoli 1690. 4 MONG.

CAVALLINI *Roma peſte liberata.* Rom. 1690. 8.

J. REGII, *Oratio funebris in obitum* PHILIPPI MATTHÆI *junioris.* Franeker 1690. fol.

MITHRIDATIUM DAMOCRATIS, *Theriaca cæleſtis, Confectio alkermes, præſidente Senatorum biga, præſentibus Coll. med. Decano, ſenioribus &c.* MATTHIAS ROESER *diſpenſavit.* 1690. fol. WILLER.

J. GOAD, *Aſtrometeorologia ſana.* . . . 1690. 4.

THOMÆ POPEBLOUNT, *Cenſura celebrium auctorum.* Londin. 1690. fol. *. Ab omni retro antiquitate habet vitas virorum ſua eruditione celebrium, etiam medicorum. Hæ vitæ centones ſunt collecti ex variis ſcriptoribus, inque continuam hiſtoriam adaptati.

§. DCCCCXXIII. NUPERARUM LINGUARUM.

J. HENR. STARK, *de angina alba ſ. prunella, die weiſſe Bräune, oder der weiſſe Anſatz.* Regenſpurg 1690. 4. RIV.

V.

V. HOORN, medicus, inciſor & obſtetrix

EJUS *Diſp. inauguralis de partu difficili* eſt. Leid. 1690. 4 *.

EJ. *Swenska wäl öfwade Jord gummen &c.* Stockholm 1697. 8. &c. 1719. 8. *Editio ſuecica tertia ſiphra och Pua elles handbok för Barnamorskor aucta a* K. v. RIBBE. Stockh. 1778. 8. Artis obſtetriciæ compendium.

Germanice, *die zwo wohlbelohnte Wehmütter Siphra und Phua*, *ſ.* compendium obſtetriciæ artis. Leipz. und Stockholm 1747. 8. Stockh. 1716. 4. 1743. 4 edit. 8va Lipſ. 1786. 8. & *propriis adnotationibus aucta* a VICTORINA KALTENBEINERINN. Lucern 1777. 8. BR.

Belgice, Amſterdam 1753. 8. Pleraque chirurgica ſunt. Aliqua tamen pari jure ad artem medicam retuleris; caput de hæmorrhagia uteri quam quidem ſolutæ parti placentæ & ab utero avulſæ tribuit dum reliqua ſecunda ad uterum firme ſedet. Convulſiones puerperæ. Secundæ ſolutio, quam perito homini facilem eſſe putat & tutam.

EJ. *Det andra bref wharuti det uti forra Brefwet oafgiördet twifwels målet om corruption kan komma ett dofodt barns lunga at flytta aldeles förkaſtas.* Stockh. 1720. 8. *. In anatomicis recenſuimus: hic autem inquirit quare homo vivus in aquas projectus natet, mortuus idem fundum petat, a morte vero poſt aliquot dies iterum enatet.

In *prælectione anatomes publicæ.* Upſal. 1709. 8. *. fatetur non aliud ſe ſignum noſſe fœtus mortui, præter putredinem.

JUSTINEN SIEGMUNDIN gebohrne DIETRICHIN, *kön. Preuſſ. Hofwehmutter.* Berlin 1690. 8. 1723. 4. Femina minime inficeta. Encheireſes quidem potiſſimum docet quibus egemus, ut difficilis partus expediatur. In capite 8. medicamenta aliqua ſuadet ad partum difficilem, ad hæmorrhagiam. Excuſat ſe in ſecunda præfatione, quod remediis domeſticis nonnullis uſa ſit.

CONRAD HORLACHER, Helmontianus Thraſo.

EJ. *von den Steckflüſſen.* Nürnberg 1691. 8.

EJ. *Beweiß daß die eingeführten Meinungen von den catarrhis nicht beſſern Grund als alte Weibermährlein haben.* ib. 1691. 8.

EJ *Methodus urinoſcopiæ perfacilis.* Ulm. 1691. 12. PL.

EJ. *höchſt ſchädliche Wirkung des aderlaſſens und purgirens.* ib. 1691. 8.

EJ. *allgemeine Schatzkammer neu und oft bewährter, hübſch und einfacher Arzneyen* D. MICHAELIS. ib. 1694. 8.

EJ.

Ej. *Allgemeine Eröfnung der unſchmerzlichen und nicht gefährlichen Cur der Brüche ohne das Bruchſchneiden.* Ulm 1695. 8. *. Encheireſes receptas crudeles eſſe: ſe multos ſanaſſe arcano ex colcothare recte præparato.

Ej. *Dreyfacher chirurgiſcher Wunderſchatz in Heilung der Krebs, Kröpf und Naſengewächſe.* Ulm 1697. 8.

Ej. *Paratum arcanum divinæ ſapientiæ der Arzneyſchatz, welcher erhellet in den Wundergeheimniſſen der Medicin und der ſichern Heilungsart ſehr vieler gefährlichen Krankheiten.* Francf. 1699. 8.

Ej. *Verbeſſerung der jetzt üblichen Diæt oder Speiſe und Trankordnung.* Ulm 1701. 8.

Ninorigi Schadgehemii *aufrichtig eröfnete Gedanken über den reformirten Apotheker Abrahami v. Gehema.* Freyſtatt 1690. 8. Tr.

Ej. *Antwort auf Gehemæ injurioſes ſcriptum des übel vertauſchten reformirten Apothekers.* Freyſtatt 1690. 8.

G. O. F. *approbirte Land- und Feldapotheker, d. i. allerhand innerlich und äuſſerliche Krankheiten zu erkennen und zu curiren galenice oder hermetice und magice, nebſt einem Anhang zu welcher Zeit die Wundkräuter ſollen eingeſammlet werden.* Francof. 1690. 12. Riv.

Auserleſene Arzneykünſte von allen des menſchlichen Leibes Zufälle, Gebrechen und Krankheiten verwahrt durch Paul Muncer. Francf. 1690. 8.

Christph Henr. Ruelen *von Nieren und Blaſenſtein auch Podagra.* Stargard 1690. 4. Vater.

Wahamundts *unpartheyiſche Diſcurs und Vorſtellung dreyer Fragen vom Schräpfen.* 1690. 8.

Schrift und naturmäſſige Bedenken über die Begräbniſſe der abgeſtorbnen, welche man in die Kirchen und Bethäuſer zu begraben pfleget. Francf. 1690. 8.

L. S. M. D. *Medicinalecollegien.* Amſterdam 1690. 8.

Gaſthuys en conſultations. Amſterdam 1690. 8. Lambergen.

Gerard Sermes *Kortbondige verklaaring van de gezonde en ongezonde Stand des Menſchen, des ſelfe oorzaaken en geneting.* Amſterdam 1690. 8. Lamb.

Jacob Roman *Brief aan Jac.* Le Mort *Kortelyk* &c.

Joubert M. D. *Juſtification des anciens, où l'on fait voir qu'ils ont ſu ce que les*

les modernes nous debitent en médecine comme des nouvelles decouvertes. Paris 1690. 12. *. Circuitum nempe ſanguinis, fetum per os ali, lac ex chylo naſci, ductus ſalivales, glandulas inteſtinales, glandulam pinealem non ignoraſſe.

DANIEL TAUVRY *Pratique des maladies aiguës qui dépendent de la fermentation des liqueurs.* Paris 1690. 12. 2 vol. 1707. 12. 2 vol. 1713. 12. 2 vol. BUR.

EJ. *Traité des medicamens, & de la manière de s'en ſervir, avec les formules de la compoſition des medicamens.* Paris 1690. 12. 2 vol. HOTTON. Anglice 1700. 8. OSB. Multus eſt in theoria operationis medicamentorum. Veras earum vires perſuadetur chemica analyſi innoteſcere. Claſſes virium medicatarum proponit; ſecundum eas medicamenta.

In *Hiſt. de l'Academie* 1700. omnium in corpore humano oſſium emollitio.

EJ. *Pratique des maladies chroniques ou habituelles.* Paris 1712. 12. BUR.

JOSEPH DE LA CHARRIERE *Chirurgus Sabaudus*; *Tr. des opérations de chirurgie.* Paris 1690 12, & alias, (vide *Bibl. Chir.* p. 497.). Belgice, vertente DANIEL SCHLICHTING, Amſterdam 1734. 8 *. Morbi interni & eorum theoria admiſta, ut hydrops, ejus ſymptomata, etiam febris: medicamenta diuretica. Calculi generatio & theoria. Pleuritis & peripneumonia occaſione empyematis. Cataracta. Cucurbitæ. Hirudines. Cæterum homo theoriæ acidæ & viſcidæ addictus.

M. *** *Reponſe à la diſſertation ſur la goutte.* Paris 1690. 12. FALC.

DE RHODEZ *ſur les eaux minérales artificielles.* Lyon 1690. 12. RAST.

EJ. *Lettre ſur la poſſeſſion de Marie Violet.* Lyon 1691. 12. RAST.

FABRICIUS PARAVICINUS. Ejus eſt *La regola del vivere, lettere alla ſua figliola.* Milano 1690. 8. MANGET.

EJ. *Abuſo de' medici nel medicare gli abſenti infermi.* Milano 1694. 4. QUADR.

EJ. *Sollievo dell' arte caduto.* Milano 16 . . 8.

BARTHOL STEPHANI *l'arte di ben cucinare.* Venez. 1690. 12. FALC.

HIERONYMI SORIANI *Methodo de curare las enfermidades de los ninnos.* Zaragoſſa 1690. 8. & 1709.

EMANUEL DE PORRAS *Medulla de chirurgia.* Madrid. 1690. 4.

§. DCCCCXXIV. Disputationes.

Fridericus Wyntott, *de doloribus in genere*. Leid. 1690. 4. Riv.

Gellius Wybrandt, *Diſſ. continens methodum circa praxin obſervandam*. ib. 1690. 4. Riv.

Theod. Wilh. Gartweiler, *de bile atra*. ib. 1690. 4.

Gideon Harvei, *de febre ardente*. ib. 1690. 4. *.

J. Henr. Panring, *de gangræna & ſphacelo*. ib. 1690. 4.

Jacob van de Peugs, *de ictero*. ib. 1690. 4. *.

Jacob Borselaar, *de aphthis*. ib. 1690. 4. *.

R. Dycker, *de apoplexia*. ib. 1690. 4.

Johannes Amende, *Diſſ. phyſico-medicæ inaugurales*. ib. 1690. 4. *.

Georg. Daniel Engering, *de lithotomia renum & veſicæ*. Traject. 1690. 4. *.

Nicholets Paunciforte, *de veſicæ & renum calculo*. ib. 1690. 4.

J. Philip. Motz, *de calculo humano*. ib. 1690. 4. *. Theoria de generatione calculi.

J. G. Steigerthal, *de medicamentorum noxis*. ib. 1690. 4. *. Primus acidulas lacte temperatas bibere ſuaſit.

Richard Huntley, *de ſcorbuto*. ib. 1690. 4. *.

J. Lundelius, *de vipera ejuſque morſu*. ib. 1690. 4.

J. Georg Goltz, *de hæmoptyſi*. Regiomont. 1690. 4. Riv.

Ej. *de cohlera*. ib. 1691. 4.

L. G. Meisner, *de auditu ejuſque vitiis*. Prag. 1690. 4.

J. Georg a Bergen, profeſſor Francofurtenſis ad Viadrum (*).

Ej.

(*) Hic reperi locum vacuum deſtinatum ſine dubio aliquibus hujus auctoris diſſertationibus ab a. 1690 ad 1706. editis, ſed quarum ne veſtigium quidem in Mſto. invenire potui. Vicat. Nuſquam ſcripta ab eo invenio priora quam diſſ. *de aëris per pulmones in cor ſiniſtrum tranſitu* Francof. 1700. 4. Br.

Ej. *de morum & morborum tranſplantatione.* Francof. 1705. 4.

Ej. *de ſcorphulis.* ib. 1710. 4. *.

Ej. *de bile icteri cauſa ficta.* ib. 1710. 4. *.

Ej. *de plethora complicata cum cacochymia.* ib. 1710. 4. Hæn.

Ej. *de inſomniis ſecundum & præter naturam.* ib. 1711. 4. Hæn.

Ej. *de hæmoptyſi.* ib. 1711. 4. *.

Ej. *de gangræna & ſphacelo.* ib. 1711. Pl. Br.

Ej. & Godof. Gerber, *de conditura mortuorum, von Salbung der Todten.* ib. 1712. Heft. Br.

Ej. & Auct. Feller, *de ſcorbuto.* ib. 1713. 4. *.

Ej. *an in paroxyſmo ſyncoptico venam ſecare liceat.* ib. 1714. 4. *.

Ej. & Auctoris J. Georg Wagner, *de liquore acido polychreſto aceto.* ib. 1714. 4. *.

Ej. *de vagitu uterino.* ib. 1714. 4. Heft. Br.

Ej. & A. Malcolm, *de parotidibus.* ib. 1715. 4. *.

Ej. & Auct. Kemler, *de purpura.* ib. 1716. 4. *.

Ej. *de hydrope anaſarca.* ib. 1716. 4. *.

Ej. *de potu aquæ ſalubri & noxio.* ib. 1718. 4.

Ej. & Auct. Gerich, *de vertigine ex ventriculo.* ib. 1719. 4. *.

Ej. *de hepatite.* ib. 1721. 4. *.

Ej. *de diarrhœa puerperarum.* ib. 1721. 4. *.

Ej. *de vi deleteria fumi cinnabaris antimonii.* ib. 1725. 4. *.

Ej. *de venæ ſectionis uſu in ſenibus.* ib. 1726. 4. *.

Ej. *de atrophia infantum ex lacte corrupto.* ib. 1728. 4. *.

Ej. *de inverſione uteri.* ib. 1732. 4. Heft. Br.

Ej. & Horst, *de aphthis.* ib. 1733. 4. Hæn.

Ej. & Auct. Prætorii, *de febribus puerperarum.* ib. 1733. 4. *.

Ej. *de temperamentis.* ib. 1737.

J. Wolfg. Helbich, *de ſonitu & tinnitu aurium.* Altdorf. 1690. 4. *.

Erdman Kupitz, *de fluore albo.* ib. 1690. 4. Burkh.

Adolph Christph Benz, *de pituita vitrea.* ib. 1690. 4. Pl.

Frideric. Jac. Bruno, *de catarrho ſuffocativo.* ib. 1690. 4. Hæn.

J. Martin Arnold, *de dyſenteria.* ib. 1690. 4. *.

J. Lud. Apinus, poſtea profeſſor in ea academia.

Ej. *de ſyncope.* ib. 1690. 4. Pl. & in *collectione.*

Ej. *febris epidemicæ* a. 1694 & 1695. *in Noricæ ditionis oppido* Herrsbrück *deprehenſæ, tandemque petechialis redditæ hiſtorica relatio &c.* Nurnb. & Schwab. 1697. 8. Tr. Hypotheſis eſt ſub viſcere latuiſſe acrius ſal volatile ex alcali & acido miſtum: cum effluviis exhalans ortum fuiſſe a pluviis uberrimis autumnalibus: robuſtioribus in principio peperciſſe: acceſſiſſe poſtea petechias. Dediſſe ſe poſt primas vias repurgatas alexipharmaca & ſudorifera, & corticem peruvianum, etiam cum petechiis majori doſi utilem.

Ej. *Programma ad orationem ſuam auſpicalem de πεϱιεϱγια Hippocratica.* Altdorf 1702. fol. & in faſciculo quem ſtatim dicam.

Ej. *Faſciculus diſſertationum academicarum, cui præmittitur oratio inauguralis.* ib. 1718. 8. *.

Diſputationes ſunt & orationes *de origine diverſitatis temperamentorum in homine. De principio vitali* quinque diſputationes. Rivino addictus admittit ſpiritum medicum ſ. animam ſenſitivam, igneam, lucidam, diverſam ab inmortali mente, cui vero actiones vitales & naturales ſubjectæ ſint, verum archæum Helmontianum.

Ej. *Æolus microcoſmo commodans & incommodans, ſ. de flatibus.* Exempla flatuum de utero prodeuntium, nullo cum valetudinis detrimento. Flatuum ex natura aëris dependentia.

Ad Hiſtoriam operum Stahlianorum Gœlzianam varia contulit, recenſiones & refutationes. Animam a Stahlio in exſilium actam paſſim revocat. Rigorem Stahlius naturæ conatui favere: ubicunque noſter diſſentit. Mentem immortalem non eſſe principium vitale confirmat. Non a motu tonico ſanguinem promoveri. Alia.

In

In E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* III. *Obſ.* 69. Iſchuria pueruli ſoluta pediculo in urethram dimiſſo.

Dec. III. *Ann.* V. *Obſ.* 116. Virgo maniaca & furioſa cum anxietatibus præcordiorum, dato extracto hellebori nigri cum tartaro emetico reſtituta hactenus, ſed recidivam mali paſſa.

Obſ. 117. A ſcabie repercuſſa dirum aſthma, indutis tibialibus ſcabie infectis, malo in cutem revocato, ſanatum.

Ann. IX. X. *Obſ.* 179. Febris acuta: pus ut videbatur cum ſputis rejectum: ſic per inteſtina cum torminibus tunicæque villoſæ laciniis, tamen ſanata balſamicis.

Obſ. 180. Spinam bifidam valde analogam eſſe hydrocephalo. Ejus mali exemplum; vertebræ lumbares apertæ; involucrum medullæ ſpinalis peramplum.

Obſ. 181. Hydrocephalus in infante medicamentis aromaticis curatus.

JUST. FRID. DILLENIUS, *de pulſu.* Gieſſ. 1690. 4. PL.

In E. N. C. *Ann.* VII. VIII. *Obſ.* 161. In cadavere infanticidæ macilentæ pulmo atris ſanguineis grumis hinc inde obſitus.

Obſ. 167. Otalgia graviſſima levata cataplaſmate ex mollientibus vulgo notis cum mica panis coctis.

Obſ. 169. Febris hectica cum icterica facie & pene Hippocratica ſanata martialibus & antiſcorbuticis mitioribus.

Obſ. 170. A caſu ab alto aphonia, poſt eam febris: majora mala ſollicita curatione occupata.

Obſ. 171. Ex philtro epilepſia, ſanata ſalivæ per hydrargyrum excitato fluxu.

Dec. III. *Ann.* IX. X. *Obſ.* 238. Catalepſis ante mortem cum palpitatione cordis.

Obſ. 239. In aſcitico meſenterium plenum hydatidibus. Alter teſticulus in abdomine latens.

Obſ 240. In rachitico hepar magnum, ſic pulmo.

Obſ 241. In cachectico peripneumonia exſtincto hepar ſcirrhoſum duodecim librarum, nulla bilis in veſicula: lien etiam duarum librarum cum dimidia: pulmones ſcirrhoſi, gangrænoſi.

Obſ. 243. Loco cæci inteſtini tuberculi pure pleni. Pancreas in membranarum ſpeciem

ſpeciem extenuatum. In meſenterii tuberculis puris ſimilis liquor: pulmones pleni tuberculorum ſteatomaticorum & vomicarum putridarum; in dura matre oſſiculum. In phthiſico.

Obſ. 245. Sanguis etiam biennibus aliiſque teneris infantibus utiliter miſſus.

Obſ. 246. Colica a calculis veſiculæ felleæ.

Obſ. 247. A ſectione venæ baſilicæ (anno ut videtur tertio) paralyſis digiti medii & tertii.

Obſ. 248. In hydrope hepar quaſi ſcirrhoſum, pulmones gangrænoſi, purulenti.

Obſ. 249. In febre lenta ſubacidis, martialibus, antiſcorbuticis malum ſanatum.

Car. Caffæ, diæta ſtudioſi nobilis. Ital. Lat. gallic. Jen. 1690. 4. Pl.

J. Hadrianus Slevogt, profeſſor Jenenſis, librum quidem nullum, plurimas vero diſputationes ſcripſit, quarum multæ utiles ſunt.

Primam ejus diſputationem reperio Jen. a. 1690. *de guſtu.*

Ej. *de affectibus animi.* ib. 1694. 4. He.

Ej. *de torminibus infantum.* ib. 1695. 4. He.

Ej. *de antihectico* Poterii *progr.* ib. 1695. 4. *. Viribus ejus medicamenti antihecticis non valde confidit.

Ej. *caries cranii memorabili exemplo & medica* ἐξηγήσει *tractata.* ib. 1695. 4. Heft. Br.

Ej. *Nucem Methel Avicennæ eſſe Daturam modernorum.* ib. 1695. 4. Heft. Br.

Ej. *de epilepſia infantili.* ib. 1696. 4. He.

Ej. *de fermentationibus microcoſmicis.* ib. 1696. 4. He.

Ej. *de fonticulo ſuturæ coronalis inſigni vitiorum memoriæ remedio.* ib. 1696. 4. He.

Ej. *ægra ex lochiorum retentione graviter decumbens.* ib. 1697. 4. He.

Ej. *de cachexia.* ib. 1697. 4. He.

Ej. *Ligaturas artuum antiquum, neceſſarium, mite atque tutum hæmorrhagiarum eſſe remedium.* ib. 1697. 4. *.

Ej.

Ej. *quam modeſte medici fumos vendere ſolent.* Jen. 1697. 4. He.

Ej. *de paracenteſi thoracis & abdominis.* ib. 1697. 4. He.

Ej. *de ſcarifatione, remedio hydropicorum paracenteſios ſuccedaneo.* ib. 1697. 4. He.

Ej. *de publicis utriusque Americæ ſudatoriis.* ib. 1697. 4. Heft. Br.

Ej. *de ſudoribus.* ib. 1697. 4 He.

Ej. *de ambuſtione ejuſque remediis.* ib. 1698. Br.

Ej. *de lapide Bezoar.* ib. 1698. 4. Heft. Br.

Ej. *de crepatura viſcerum.* ib. 1699. 4. Hæn.

Ej. *ronchus infantis.* ib. 1699. 4. *. Morbi propria hiſtoria.

Ej. *ægra lochiorum fluxu nimio & hæmorrhagia uteri laborans.* ib. 1699. 4. He.

Ej. *de polypodio.* ib. 1699. 4. Br.

Ej. *Puella variolis malignis laborans.* ib. 1699. 4. He.

Ej. *Femina mola laborans.* ib. 1700. 4. *. Cum hiſtoria mali.

Ej. *de partu difficili & perinæo inde rupto.* ib. 1700. 4. Heft. Br.

Ej. *de acceptionibus medicis ſ. permiſſione prohibitorum & prohibitione permiſſorum.* ib. 1700. 4. He.

Ej. *de natura morborum per morbos curatrice.* ib. 1700. 4. He.

Ej. *de natura morborum effectrice.* ib. 1700. 4. Heft. Br.

Ej. *de utero per ſarcoma ex corpore protracto poſtmodum reſecto.* ib. 1707. 4. Heft. Br.

Ej. *de phthiſi medicorum opprobrio.* ib. 1700. 4. He.

Ej. *puerpera ſuffocationis hypochondriaco hyſtericæ periculo expoſita.* ib. 1701. 4. He.

Ej. *de utero & ſuffocatione uterina epicriſis.* ib. 1701. 4 He.

Ej *de ſudoriferis.* ib. 1702. 4. He.

Ej. *dolorum partus ſpuriorum cum veris collatio.* ib. 1702. 4. Heft. Br.

Ej.

Ej. *dolorum partus verorum cum ſpuriis collatio.* ib. 1703. 4. He.

Ej. *de Acmella Ceylanica fluoris albi remedio.* ib. 1703. 4. He.

Ej. *Matrona nobilis fluore albo laborans.* ib. 1703. 4. He.

Ej. *de effluviorum efficacia.* ib. 1704. 4. *.

Ej. *de ſympathetica morborum curatione mediante urina.* ib. 1704. 4. *. Formula remedii.

Ej. *de gonorrhœa virulenta cum chorda.* ib. 1704. 4. *.

Ej. *ægra perfecta paralyſi laborans.* ib. 1704. 4. He.

Ej. *ægra retentione ſecundinarum laborans.* ib. 1704. 4. He.

Ej. *de cholera humida ſiccam excipiente.* ib. 1704. 4. He.

Ej. *an crus paralyticum citius reſtituatur quam brachium?* ib. 1704. 4. He.

Ej. *femina chloroſi ſive cachexia muliebri laborans.* ib. 1704. 4. He.

Ej. *de ſingularibus quibuſquam partus impedimentis.* ib. 1704. 4. Heft. Br.

Ej. *partus naturalis cum præternaturali comparatus.* ib. 1705. 4. He.

Ej. *partus retardati noxæ.* ib. 1705. 4. He.

Ej. *de aphthis.* ib. 1706. 4. He.

Ej. *caloris ſine febre excedentis conſideratio.* ib. 1706. 4. He.

Ej. *pavores puellæ morbo complicato laborantis.* ib. 1706. 4. He.

Ej. *de Urticis.* ib. 1707. 4. Heft. Br.

Ej. *de eo quod vulgo dicitur*, wie man iſſet ſo arbeitet man auch. ib. 1707. 4. He.

Ej. *de incontinentia urinæ.* ib. 1707. 4. *.

Ej. *de autocheiria medica in genere.* ib. 1707. 4. He.

Ej. *de cauteriis.* ib. 1707. 4. He.

Ej. *de clyſſis mineralibus.* ib. 1708. 4. Heft. Br.

Ej. *vomicæ pulmonum & vicinarum glandularum læta & triſtia exempla.* ib. 1708. 4. *. Hiſtoriæ morborum. A contuſione dolor obtuſus, anxietas; pulſus

pulſus celerrimus, in pectore vomica duodecim libris puris plena. A lapſu tuſſis cruenta ſubito funeſta. A contuſione tumor ſuffocans felici eventu apertus. A nimio nixu tuſſis purulenta, ejecto pure & membranæ fruſto ſanata. Calculi pulmonales &c. Bona diſputatio (*).

Ej. *autocheiriæ medicæ ſpecimina.* ib. 1708. 4. Tr.

Ej. *de cauteriis.* ib. 1708. Br.

Ej. *theſes ex univerſa medicina.* ib. 1709. 4 He.

Ej. *de pyrethro.* ib. 1709. 4. Heft. Br.

Ej. *de atretis.* ib. 1709. 4. Heft. Br.

Ej. *Magneſia alba novum & innoxium purgans, polychreſtumque remedium.* ib. 1710. 4. He.

Ej. *num maturus fetus ſervandæ matris cauſa occidendus, aut abortus promovendus.* ib. 1710. 4. He.

Ej. *per partum illegitimum abortum matris vitam ſubinde conſervandam eſſe.* ib. 1710. 4. He.

Ej. *de* M. T. Ciceronis *vomitu ἀκράτου χολῆς.* ib. 1710. 4. Tr.

Ej. *menſes gravidarum fetui innoxii.* ib. 1711. 4. He.

Ej. *Spadon* Hippocratis. ib. 1712. 4. *. Interpretationes hujus vocis quæ exſtant refutat.

Ej. *galanterie Krankheit oder Modefieber.* ib. 1712. 4. He.

Ej. *de remediis quibuſdam futilibus & ineptis.* ib. 1712. 4. He.

Ej. *de arthritide ejuſque remedio ſaccharo lactis.* ib. 1712. 4. He.

Ej. Σπάδιον Hippocratis. ib. 1712. 4 Heft. Br.

Ej. *Centaurii minoris commendatio per exempla.* ib. 1713. 4. He.

Ej. *diſſ. variolarum hactenus in cives noſtros graſſantium malignitas ex carie oſſium ab iis excitata per exempla demonſtratur.* ib. 1713. 4. He.

Ej. *æger febre continua laborans.* ib. 1714 4. He.

(*) Reperitur in Collectionis Hallerianæ Tomo II. p. 309.

Ej. *hiſtoria equi lapidicaci.* ib. 1714. 4. He.

Ej. *de molæ vita.* ib. 1714. 4. He.

Ej. *de natura ſanitatis deſtructrice.* ib. 1715. 4. He.

Ej. *de natura ſanitatis ſolerti conſervatrice.* ib. 1715. 4. He.

Ej. *de tumoribus artuum fungoſis.* ib. 1715. 4. He.

Ej. *progr. de virtute hyoſcyami cathartica.* ib. 1715. 4. *; cum *diſp. de hyoſcyamo.* Eam ſibi experimentis cognitam fuiſſe teſtatur. Ego quidem in extracto nullam expertus ſum, eam quam maxime cuperem. Et oleum quidem proprie alvum ſtimulaſſe potuit.

Ej. *de Lino ſylveſtri cathartico Anglorum.* ib. 1715. Heft. Br.

Ej. *de Ruta.* ib. 1715. 4. Heft. Br.

Ej. *facilis & certa diagnoſis icteri calidi ob perpetuos hepatis cum ejus productione concurſus denegatos.* ib. 1716. 4. He.

Ej. *ad ſcordii natalem locum caracterem & vires nonnulla pertinentia.* ib. 1716. 4. Heft. Br.

Ej. *de opobalſamo.* ib. 1717. 4. Hactenus huc referas.

Ej. *de balneis ſiccis.* ib. 1717. 4. Heft. Br.

Ej. ὑπολεμματα *quædam* παραλειπομενα. ib. 1718. 4. He.

Ej. *Jenenſe vinum a nocentis calcis ſuſpicione vindicatum.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de podagra ejuſque curatione magnetica.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de ceruſſa.* ib. 1718. Heft. Br.

Ej. *Arſenici modeſta excuſatio.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de* Ευδυωρια *ſ. rectitudine partium.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de tumoribus tunicatis.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de momordica.* ib. 1719. 4. Heft. Br.

Ej. *de ſulphure Goslarienſi.* ib. 1717. 4. Heft. Br.

Ej. *de acquirenda & conſervanda ſobole.* ib. 1720. 4. *.

Sic

Sic *de ſcrophularia.* ib. 1720. 4. *. Ad hæmorrhoides varia forma utiliter ſe exhibuiſſe.

Ej. *de Gentiana.* ib. 1720. Heft. Br.

Ej. *de adfectu teneſmode.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de infelici hydropis ſaccati curatione.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de cholera illegitima.* ib. 1721. 4. Heft. Br.

Ej. *de plethora.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de plethora & de eadem ejuſque γνησιῳ remedio. &c.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de mediis morbos explorandi naturalibus.* ib. 1721. 4. Heft. Br.

Ej. *de Thea Romana & Hungarica ſ. Sileſiaca aliiſque ejus ſuccedaneis.* ib. 1721. 4. Heft. Br.

Ej. *de quibuſdam explorationis morborum impedimentis.* ib. 1721. 4. He.

Fr. Pijart & Alex. Littre, *Non ſunt in remediis occultæ qualitates admittendæ.* Pariſ. 1690.

Pet. Marais & Lud. de Vaux, *E. dyſentericis affectibus radix Braſilienſis.* ib. 1690.

Car. Contugi & J. Fr. Foyvaillant, *Non E. nocet cerebro tabacum.* ib. 1690.

Mich. de Hodencq & Phil. Caron, *E. cujuslibet cauſa morbi non ex ſex rebus non naturalibus.* ib. 1690.

Pont. Maurin & Petr. Joh. Burette, *E. ſiccus aer humido ſalubrior.* ib. 1690.

Fr. Marcard & J. Fr. Foy-vaillant, *E. noxia febricitantibus ova.* ib. 1690.

J. Jac. Hauser, *de iſchuria ſ. integra urinæ ſuppreſſione.* Baſil. 1690. 4. alias 1696. 4. rectius ut puto.

Sebast. Hoegger, *de ſalivæ ſtatu morboſo.* ib. 1690. 4.

J. Ge. Otto, *de paſſione iliaca.* ib. 1690. 4.

§. DCCCCXXV. Diaria ad A. 1690.

In *Journal des ſavans* 1690. de femina in cujus ventriculo magnus calculus prodierit vicinarum lapicidinarum lapidibus ſimilis.

Drouin, febris lenta cum hæmorrhagia per os nareſque. In meſenterio glandulæ induratæ, in quibus gypſi ſpecies & calculi. Glandulæ conglobatæ mole auctæ. Pulmones, hepar, lien, renes pleni arenulis, ut totus puer eſſet quaſi lapicidina.

Bourdon, puella ſeptennis menſes habuerat fluentes: ei nunc puberi puſtulæ paſſim effloruerunt de quibus & de femore plurimum lac effluxit.

Theroude chirurgus, in ovario maſſa carnea infanti ſimilis, cui palpebræ, dentes, maſſamque cutis tegebat & longa plica capillorum. Eadem adnotatio reperitur in *Hiſt. de l'acad. des ſciences*.

In pictoris le Brun cadavere ductus cyſticus calculis plenus; inteſtina duodenum & colon vitiata.

Du Hamel, de hominibus hydropicis calore furni curatis. Germina roſarum in ſpiritu vini infuſa egregii balſami vulnerarii locum tenere.

In E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* IX. Theodorus Christoph Krug, medicus Schmalcaldenſis.

Obſ. 67. Inteſtinum a lumbrico perforatum & ſanatum.

Ann X. *Obſ.* 2. In febre tertiana pulſus & urina ut ſanis (quod incredibile). Sanata a præparato cortice peruviano.

Obſ. 3. Opio colicus dolor cum diarrhœa ſubito ſuppreſſus ut lochiis non noceretur. Sic in alio exemplo.

Dec. III. *Ann.* V. *Obſ.* 159. Serpens, ut putat, vomitu rejectus.

J. Christophorus Sturm contra Pauli de Minis libellum adverſus recentiorum ſtudia in appendice anni IX & X. reſpondit. Vix medici quidquam habet.

§. DCCCCXXVI. Elias Camerarius.

Eliæ Rudolphi f. Hunc profeſſorem Tubingenſem ab a. 1723 ad 1725. tum ſenem audivi adoleſcens, virum cautum, ſcepticum, ad difficultates movendas

vendas idoneum, hypotheſium & novarum opinionum oſorem, doctum potius quam clinicum.

Ej. numeroſæ ſunt diſputationes.

Ej. ſub præſidio patris *diſſ. de ſubſidiis pro arte medica ab antlia pneumatica petendis*. Tubing. 1691. 4. Putem Eliæ eſſe eo ipſo tempore experimenta phyſica facientis.

Ej. *An liceat medico pro ſalute matris abortum procurare?* Tubing. 1697. 4. R. Sam. Herzog medicus Bernenſis.

Ej. *Caſus ſalivationis ſine ſalivatione*. ib. 1711. 4.

Ej. *de podagra*. ib. 1716. 4. R. D. Hofmanno genero.

Ej. *bigæ hypotheſium* Leibnizianarum, *quarum prima eſt de peſte certo avertenda, altera de morte in exilium acta*. ib. 1721. 4.

Ej. *machinæ humanæ cum thermometro, barometro & hygrometro analogia*. ib. 1721. 4.

Ej. *de gemurſa Pliniana clavi pedis maligniori ſpecie*. 1722. 4. *. Chirurgici potius argumenti.

Ej. *de calculis in veſicula fellea repertis*. 1724. 4. *.

Ej. *Helminthologia intricata Clericanis Andryaniſque placitis illuſtrata*. ib. 1724. 4. *. Recenſio operum Clerici & Andryi cum notulis criticis.

Ej. *magici morbi hiſtoria attentius penſitata*. ib. 1724. 4. *.

Ej. & Fabri *miſcellaneæ theſes medico chirurgicæ*. ib. 1724. 4.

Ej. *de venenorum indole ac dijudicatione diſquiſitio extemporalis*. R. J. F. Gmelin. ib. 1725. 4. *.

Ej. *de machinæ humanæ vitiis earumquè cauſis dignoſcendis atque emendandis*. ib. 1725. 4. He.

Ej. *de machinæ humanæ vitiis ad caput potiſſimum relatis diſſ.* II. ib. 1726. 4. Heft.

Ej. *de machinæ humanæ vitiis præcordia adfligentibus. diſſ.* III. ib. 1726. 4. He.

Ej. *de machinæ humanæ vitiis ventriculum maxime atque inteſtina adfligentibus diſſ.* IV. ib. 1726. 4. He.

Ej.

Ej. *dé machinæ humanæ vitiis ad imum ventrem relatis atque ejus maxime viſcera adfligentibus diſſ.* VI. 1727. 4. He.

Ej. *de machinæ humanæ vitiis urinæ vias & vicinias illarum adfligentibus diſſ.* VI. ib. 1733. 4. *.

Generalia tantum in his VI. diſſertationibus tradit auctor.

Ej. *Semologia ſ. diſcurſus medico phyſicus de betula.* ib. 1727. 4.

Ej. *de hydrope uteri* 1729. 4. Burkh.

Ej. *hiſtoria mortui amici apparentis, medicis illuſtrata notis.* ib. 1729. 4.

Ej. *temerarii circa magica judicii exemplum.* 1729. 4. He.

Ej. *medicæ quædam adnotationes ad Thomaſianam diſputationem de præſumtione furoris atque dementiæ.* ib. 1730. 4.

Ej. *ſpecimina quædam ejus quod in morbis divinum eſt abditumque.* ib. 1730. 4.

Ej. *de medicinæ deprædatione per philoſophiam.* 1731. 4.

Ej. *de medicis iiſque innumeris pro exſiſtentia ac providentia* Dei *argumentis.* 1731. 4. Burkh.

Ej. *de nequitia febrium.* 1732. 4. He.

Ej. *de cauta miraculorum in medico foro dijudicatione.* 1733. 4. Haen.

Sed etiam libros aliquos reliquit.

Ej. *Diſſertationes tres: I. de ſpirituum animalium ſtatu naturali & præternaturali. II. Spiritus* Boylei *fumantis naturam exhibens, obviaque circa ipſum phænomena. III. Uſus & abuſus potuum theæ & coffeæ in his regionibus.* Tubing. 1694. 8. *. Ultima harum diſputationum potiſſimum ad nos facit, erudite ſcripta. Calidi potus effectus, abuſus: vis ventriculo illata: noxa in morbis hypochondriacis & cachecticis. De œnopotis & zythopotis aliqua. Hunc illumve potum pro diverſitate regionis convenire.

Ej. *Diſſertationes Taurinenſes epiſtolicæ* XX. *phyſico-medicæ ad* Ill. *Germaniæ & Italiæ medicos.* Tubing. 1712. 8. *. Taurini ſcriptæ cum noſter principem Wirtembergicum comitaretur, ad nova inventa novaſque opiniones, quibus erat infenſior. Paſſim morbos rariores adtigit. A magicis nonnullis incipit, quos credit vere magicos eſſe. Sic epilepſia a ſaga excitata ex fide propriæ reæ (inter tormenta) confeſſionis. Alia epileptica cujus ſe teſtem dat, & quæ fila, crines, plumas vomuerat. In tertia ventre vola percuſſo quaſi

quaſi robuſtiſſimi viri ſonum ipſe audivit. Alia quæ ingentes maſſas per alvum reddiderit nucleorum ceraſorum, ſed deinde pannos varie coloratos, tænias ex crine contextas. Alia. De MISTICHELLI fetu humano Fetus ſexto menſe editus exiguus, ovo incluſus, vivus tamen per 40 Minuta ut vino tactus pulſus vividior emicaret. Viperæ morſus in cane, in ipſius CAMERARII experimento nihil valde nocuit, ut etiam Neapoli & Romæ morſus innoxius ſit.

In MEADIUM *de venenis*, LANCISIUM *de ſubitaneis mortibus*. Hydrophobia ſero & demum per terrorem erumpens. *De lue venerea diſp.* VII. Pro ſaliva ſanguis erumpens. A fumo hydrargyri nullus ſalivæ fluxus. De cataractæ ſede in lente cryſtallina. Catalepſis ejuſque exempla. ANTONII DEIDIER adnotationes de nonnullis ut a deo percitis. Proprium ELIÆ experimentum per convulſiones & epilepticos inſultus. Placidus erat catochus, reſpiratio libera, corpus flexile; ſed ad omnes ſtimulos inſenſilis juvenis. Surdus erat. Redeuntes convulſiones funeſtæ fuerunt. Aliud exemplum I. B. GASTALDO communicatum, ut artus eum ſitum retinerent in quem flecteres. VIEUSSENIUS in cadavere duas glandulas reperit, ad utrumque latus ſinus primi, piſi mole. Aliud exemplum catochi cum convulſione & tetano miſti. Febres malignæ verminoſæ. Pedemontanæ. Porro de vermibus intra corpus humanum nidulantibus. Febres caſtrenſes Tauricæ, etiam cum petechiis: continuæ; remittentes; intermittentes, ſemper malignæ: ſymptomata varia alios imitantia morbos. Exempla œdematum ſcroti gummi ammoniaco diſcuſſorum aliiſque medicamentis. Tumor epigaſtricus cum febre frequens, etiam colici dolores & pleuriticorum ſimiles, etiam cum cruſta pleuritica in ſanguine; ſed vermes frequentiores.

EJ. *Anmerkungen von anſteckenden Krankheiten bey Gelegenheit der Krankheit* à la mode, *und von der præſervation von graſſirenden Seuchen.* Tubing. 1712. 8. *. Morbus erat febris catarrhalis epidemica, cum cephalæa, in qua occultum quid ſit & malignum. Comparatio cum adfini epidemia anni 1680. Præſervandi fine thea laudatur, tum pulveres abſorbentes, tamen etiam cortex peruvianus. Aliqua de lue boum nupera.

EJ. *Eclecticæ medicinæ phyſicæ ſpecimina queis oſtenditur qua ratione diſcentes præjudiciis depoſitis, celebrium virorum ſcripta in ſuos uſus convertere queant, etiam quando diſſentiunt, exemplis* BAGLIVI, MORTONI, VIEUSSENII, *aliorum illuſtrata.* Francof. 1713. 4. *. Diſſertationes XVII, quarum aliquæ medici ſunt argumenti. I; ad VIEUSSENII diſcurſum de melancholia & delirio coram Soc. Reg Gall. lectum, multas ſuas clinicas adnotationes admiſcuit. Mania ex amore nata infelici, terrore & minis correcta. Mania meticuloſa, ſanata venæ ſectione, nitro, helleboro nigro Iterum metus perpetuus intentatæ mortis, cum urina nigra. Sic mania meticuloſa cum ſupplicii timore & obverſante imagine, ſanata. Alia. Exemplum gravis, cum tentationibus conjunctæ melancholiæ

melancholiæ in puero octenni. Melancholiam eſſe a ſanguine de quo partes nativæ diſſipatæ ſunt aut certe obrutæ ab aliis. In MORTONUM. Non bene ab eo omnium morborum originem in nervis poni. Non bene ſcorbuti, chloroſeos & mali hypochondriaci ſedem in ſolis ſpiritibus poni, excluſis aliis humoribus quorum vitia manifeſta ſint. Sic porro plurima ratiocinia pathologica. In BAGLIVIUM. Pauciſſima ſimpliciſſima medicamenta non ubique ſufficere. Non ſemper alvus in febribus ducenda. Nimium odori a BAGLIVIO tribui, & ægros vitales emergere in quibus graviſſimus fuit. Cum longo morbo & cum ipſa tabe, appetitum ciborum integrum ſupereſſe. Non ſatis in libris medicis BAGLIVIUM verſatum eſſe. Male eum vitia humorum rejicere: male cephalica & calida improbare.

EJ. *Medicinæ conciliatricis conamina & primæ lineæ de optima medicinam docendi diſcendique ratione, & adnotationes in medicinam corporis* TSCHIRNAUSIANAM. Francof. Mæn. 1714. 4. *. Quas artes medicus futurus diſcere teneatur. Sectæ, quibus noſter infenſus erat. Medicina mechanica, CARTESIANA, cui non favet. Peregrinationem per exteras regiones laudat, academiarum vero & præceptorum mutationem non probat. Inde partes medicinæ tradit; ubique priſcorum opiniones cum nuperis conciliare ſatagit, Ætiologia & pathologia per ſingulos morbos.

Altera fere pars operis TSCHIRNAUSIO oppoſita eſt, cujus medicinam corporis diximus. Strictam illam CORNARIANAM victus rationem periculoſe negligi, neque in omnium mortalium arbitrio poni, iis obſequi. Multa cæterum probat. Morborum prima ſtamina primique nuntii. Pro medicamentis, etiam potiſſimum chemicis, quæ TSCHIRNAUSIUS improbabat. Non omnia mala poſſe cibis expugnari; nullos dari anodynos. Neque perfectam quietem dolores tollere, neque produci exempla morborum hac methodo curatorum. Reliqua non ſunt argumenti medici.

EJ. *Syſtema cautelarum medicarum circa præcognita parteſque ſingulas artis ſaluberrimæ methodo eclectica concinnatum.* Francof. 1721. 4. *. Ejuſdem ſaporis meditationes ad præcedentia artis & diſciplinas quos medicus ſtudiis ſuis præmittere debet. Materia medica. Cortex chinæ chinæ ſapienter utenti eximii uſus. Compendium pathologiæ. In hypotheſes, etiam potiſſimum CARTESIANAM. Morborum cenſus & natura. Sed eorum claſſes hypotheticæ & per cauſas non ſatis confirmatas diſpoſitæ. Semiotica ſecundum morbos. Criſes, quibus non plurimum tribuit. Hygieine. Therapeutica. Deſideres vim practicam & proprias morborum adnotationes. Materia medica. Diaphoreticorum laudes, caute hic & fere ſceptice. Ad STAHLII diſſ. de obſervationibus medicis commentarius. In GOUEY obſervationes. Notæ ad obſtetriciam artem, & ad DIONISII chirurgiam. Ad medicinam forenſem & præcipuorum de ea artis parte judicia, potiſſimum AMMANNI. Anatome practica, & ad BONNETI collectionem adnotationes. §. DCCCCXXVII.

§. DCCCCXXVII. Alii ad A. 1691.

J. Philippi Bonanni ex S. J. *obſervationes circa viventia quæ in rebus non viventibus reperiuntur.* Rom. 1691. 4. *. Huc faciunt quæ noſter habet de vermibus ſanguinis, ſalivæ, de ſironibus: de veneno tarantulæ. Credulus & parum firmæ fidei ſcriptor.

I. Baptistæ Contuli Bononienſis, *de lapidibus podagræ & chiragræ in corpore humano productis.* Rom. 1679. 4. *. 1699. 4. *. & in *Galeria di Minerva* p. 122. Homo ſingularis, Tachenio addictus, ut omnia ad alcali atque acidum referret, non tamen inutilis ſcriptor, qui paſſim corpora humana morboſa inciderit, aut de inciſionibus ab aliis adminiſtratis referat. Calculi pene in omnibus corporis humani partibus reperti exempla. Ea concrementa modo acidis ſtimulantibus diſſolvere vult, modo ſale alcalino, qui ſanguinem liquefaciat, uti a diverſa cauſa calculus conſtiterit. Naſci nempe ab acore qui partes firmas colliget, ejuſque dat analyſin. Ab acido conſiſtere demonſtrat, quod ab oleo depuratum calculum & friabilem, adjecto vitrioli ſpiritu duritiem recuperare viderit. Lapidum diſcrimina, marmoreus, tophaceus, cruſtaceus, ſaponaceus, vitreus, cum mirificis figuris quamque claſſem exprimentibus. Sed etiam indicia calculi quæ in lotio adpareant valde mirificis iconibus declarat. Cujuſque ſigna pathologica In marmoreo calculo ſolvendo utitur butyro, clyſteribus emollientibus: in tophaceo mentha, roremarino: adverſus argillaceum aperientibus. Comparationes & analogias nimis arbitrarias ſibi ſumit Calculum felleum cum vitro comparat. Inciſio hominis calculo undecim unciarum in veſica ſedente laborantis, cum in hepate arenulæ eſſent, & alius cryſtallinis ſtriis diſtinctus in veſicula fellea. Lixivio ſaponario magnus tumor in meſenterio diſſolutus, & podagræ ſubventum eſt.

Ej. *Breve iſtruzione ſopra il glutine e colla che ſi genera nel corpo umano, e ſuoi effetti di Pietra e Gotta.* Rom. 1697. 4. *. Gluten in ſanguine eſt materia calculi & podagræ. Aquæ potu ſolo ſuperatus calculus & dolor podagricus, tantum ut diu continuetur. Calculum curare adgreditur leniter alvum ducentibus, oleoſis, terebinthina, ipſo trito calculo cadaveris, quod ad magnetis modum operetur & calculi particulas ad ſe trahat. Calculus pulmonalis marmoreus. Non probat lac aſininum. In eo malo ab oleoſis & mucilaginoſis ſalus. Calculus per inteſtina elapſus, flavus, & ſanatus qui excreverat. Extus erat ſinuoſus, intus rimoſus.

In *Epiſtola ad* Lancisium de viro, cui triginta annis urina arenoſa fluxit, cum diabete & fæcum cum lotio exitu atque podagra; cum ex uſu terebinthinæ rectius habere videretur, pene ſubito exſpiravit.

In alia epiſtola ad I. B. Vulpinum, de chinæ chinæ uſu, quæ alcalina ſit,

ſit, cujus autem vires myrrha addita augere opporteat, aut carduo benedicto.

Alia eſt epiſtola *al Dott.* BONZI *ſe apporti utile o danno il bevere in ghiaccio, a chi patiſce di mali renali o podagroſi.*

De cadavere Cardinalis FRANZONI inciſo ANTONII RAMELLI chirurgi relatio. Calculi in uretere duo, in veſica tres, hi membranæ adhærentes, ut pondus concrementorum lapideorum eſſet unius libræ: arteriæ crurales cartilagineæ & oſſeæ.

EJ. *Obſervazione ſulle aſcaridi*; recuſa Rom. 1701. 4. Aſcarides ex ovis naſci, cum aqua in corpus humanum venire, non ex genere vermium eſſe, ſed muſcarum. Icones microſcopio auctæ.

MICHAEL ANGELUS SINAPIUS Hungarus.

EJ. *Abſurda vera, ſ. paradoxa medica* P. I. *Theoremata & quæſtiones controverſæ quæ neotericis cum* GALENICIS *intercedunt. Acc. diſſ. de ſpirituum effluviis.* P. II. *De morbis certis ſeptentrionalibus — & falſa exſiſtentia morbi gallici.* P. III. *De vanitate & incertitudine aphoriſmorum* HIPPOCRATIS. Genev. 1697. 8. *. Warſaviæ librum dedicavit A. 1693, & in Polonia medicinam fecit. Inde videtur in Helvetia vixiſſe, qui partem tertiam Reipublicæ Bernenſi dicaverit.

Chemicus laudator PARACELSI, arcanis minime adverſus, deinde hypotheſi acidi & alcali, pancreaticique ſucci acori, idem purgantium medicamentorum oſor, tamen ut emetica adhiberet; & in morbis malignis venæ ſectionem admitteret; credulus hiſtoriolis incredibilibus, ut morbis quibus duo amantes locis diſſitis degentes eodem tempore infeſtentur. Venæ ſectionis utilitas ad motum reddendum ſtagnanti ſanguini. Sulfur auri irreductibile laudat, cujus unico in doſi grano hydropem ſuperaverit. Ita ſulfur anodynum vitrioli miris extollit laudibus. Acida feliciter ſcorbuto opponit & in univerſum commendat. Ex torfa ſpiritum antiſcorbuticum incomparabilem elicit. Plicam negat ab immunditie eſſe, & ab ea reſecta cephalæas ſuperveniſſe confirmat. Morbum Hungaricum a ſuppreſſa perſpiratione naſci, quam nocturnum frigus coerceat: in eo vomitum in principio mali ciet, venam ſecat. Denique negat dari unum diſtinctum morbum, qui poſſit venereus vocari, & ſymptomata quæ huic morbo tribui ſolent, noſter ad alias cauſas refert. Paradoxi amator emulſiones calidas facit, nitrum vult calefacere. Hæc pauca ex multis ex P. I. & II.

In P. III. in aphoriſmos IV. priorum ſectionum HIPPOCRATIS animadvertit. Sæpe certe omnino probabiliter. Oſtendit SENEM in variis temperamentis in

in diverſis locis aphoriſmorum ſibi contradicere. Cereviſiam meracam valide nutrire. *Qui famem patiuntur iis non eſſe laborandum*, refutat exemplo ergaſtulorum, in quibus parco cum victu & multo labore valetudo optima eſt; & miſeriis ſervitutis podagram ſuperatam fuiſſe. Quartanam æſtivam ſe teſtaceo pulvere ſanaſſe, cum biennio ea febris perſtitiſſet. Exempla epilepſiæ, quam pubertas ſuperveniens non ſuſtulit. Abſque malo pueros Teplicii ex calidis ſe thermis in rivos dare præcipites. Urinam nigram ſæpe ſalutari effectu redditam eſſe. Opii nimiam doſim ſe ſalibus alcalinis fixis & volatilibus conjunctis ſuperaſſe. Cereviſiæ hauſtu & uno alterove grano piperis Polonos milites triduo vitam ſuſtentaſſe, & Judæos ſe vidiſſe; qui bis tantum in hebdomade cibum caperent. Qui neque diu neque noctu dormiebat, cætera ſanus: contra qui 24 & 48 continuis horis dormierat fatigatus. Infirmus, qui dum imprudens medicus de vena ſanguinem fluere volebat, neque ſupprimere jacturam, in ipſo opere exſpiravit. Tabella de cornu a ſucco naſturtii emollito. In Polonia in febre inque variolis non poſſe ægrotis carnium uſum denegari.

EJ. *Tr. de remedio doloris ſ. materia anodynorum nec non opii cauſa criminali in foro medico. Acceſſit viſio Aletophili advocati de ſecta & religione Empyricorum* (ſic) *Panacaeiſtarum*. Amſterdam 1699. 8. *. Febres malignas a ſale volatili lixivioſo ortas graviores eſſe morbis ab acido ortis. Nullum dari anodynum univerſale ad omnes dolores efficax. Purgantia medicamenta poſſe anodynis accenſeri in arthritide ipſa; demum variis in malis emetica. Se antimonium diaphoreticum clyſteris forma injeciſſe. Veſicatoria multos dolores ſedare, & ſic porro omnia quæ morbum tollunt qui doloris cauſa eſt. Sed & topica dari doloris remedia, ut ſanguis recens calens in dolore arthritico, per exempla. Canis lambendo podagram heri in ſe ipſum tranſtulit. Sic gaudium podagram ſuſtuliſſe, & terrorem perinde. Dolor lateris percutiendo levatus. Narcotica agunt dum ſanguinem rarefaciunt. Sperma ceti in colicis doloribus anodynum eſſe. Sic aurum quod ipſe præparaverit; etiam ex auro cum cinnabari & cum ſaturno conjuncto. Calculum potius inter alcalina naſci quam inter acida. Theæ noxæ. Maslach Turcarum præter opinionem receptam parari ex cervaria nigra. Verum paulo poſt opium eſſe mavult. Sulfur narcoticum in opio eſſe & in aliis narcoticis; in opio uberius. Opium calidum eſſe: ejus ſulfur narcoticum cum ſale oleoſo volatili ſpirituum animalium efferveſcere, unde ebullitio ſequatur: poſt eam, coagulationem ſequi, poſtquam volatile exhalavit. Noxæ opii & benefica vis in univerſum. Sudorem ciet, venerem auget. Opium crudum aut toſtum ſumi poſſe: tincturam tamen LANGELOTTI cydoniatam laudat. Debere præſto eſſe & alcalinam tincturam, & acidam. Contra empiricos pro morbi cognitione.

RICHARDI CARR Soc. Med Lond. Sodal. *Epiſtolæ medicinales* variis occaſionibus ſcriptæ. Londin. 1691. 8. *. Recti judicii homo, etſi parum latinus. Vix tamen has epiſtolas editionem mereri putaſſem. Octodecim ſunt fere

N 2, diætetici

diætetici argumenti. 1. In pulveres ſternutatorios. 2. Contra fumum tabaci. 3. De Thea, Coffea, aliis potibus. 4. Contra liquoris generoſi hauſtum matutinum. 5. Nephritico aquis mineralibus uſuro victus rationem dictat. 6. Sic ſterili feminæ thermas adeunti. 7. Pro lacte materno contra nutrices. 8. Recte tabidos Monſpelium petere. 9. Num ad capitis dolores capillitium? 11. De alvo ſicca. 12. De incertis ex urina præſagiis. 13. Exempla longæ inediæ. Mors tamen die 13. 14. Contactum regium adverſus ſcrofulas laudat ob fidem adhibitam. 15. Ebrietatis noxæ. 16. Eſſe quibus incœnatis dormire ſalubrius ſit, & alios quibus præſtet cœnaſſe. 17. Quot horis dormiendum.

An IDEM, an alius I. R. CARR's *Medicinal Epiſtles upon ſeveral occaſions by* J. QUINCY? London 1714. 8. GUNZ.

CHRISTIANUS HENRICUS ERNDL Archiater Saxonicus.

EJ. *Ex veneno ſalus.* Gieſſ. 1691. 8. Baccæ Belladonnæ funeſto errore comeſtæ.

EJ. *De uſu hiſtoriæ naturalis exotico-geographicæ in medicina.* Lipſ. 1700. 4. *. Docta diſputatio. Kakerlakos etiam habet, ſeu æthiopes albos. Morbi regionum. Ad materiam medicam. De ſtatu medicæ artis in China &c.

Et recuſa cum titulo *de itinere ſuo Anglicano & Batavo* a. 1706. & 1707. *facto relatio ad amicum. Accedit novæ editioni præfatio qua* J. GREGORII BETULII *obtrectationes refutantur.* Amſtelodami 1710. 8. & ſecunda edito 1711. 8. *. Doctioris & maturioris viri minime inutile iter, in quo potiſſimum ad ea reſpexit, quæ ad anatomen, chirurgiam, botanicam & materiam medicam ſpectant. Ad rem noſtram faciunt, quæ habet de bibliotheca Guelferbytana. De HIÆRNI opere metallurgico; de rara editione CÆLII, aliiſque paſſim rarioribus libris & codicibus: de collegio medico Londinenſi, ſocietate Regia ſcientiarum. De CYPRIANI felici lithotomia & ſectione Cæſarea Multa omitto ad anatomen, chirurgiam & botanicam facientia. Mirifica hiſtoriola de veneno potentiſſimo, nato e ſaliva per uſum internum mercurii ſublimati expreſſa & viperarum ad miſerum adplicatarum veneno. Salivam a mercurio excitatam canem lambentem extemplo occidiſſe. Ex RUYSCHII prælectionibus aliqua. Paracenteſim ob empyema factam fere ſemper infelicem exitum ſortiri.

Cum de bibliotheca Guelferbytana minus pro non neminis merito laute ſcripſiſſet, edita eſt contra noſtrum JANI GREGORII BETULII (pſeudonymi) *epiſtola ad amicum, qua ea quæ* C. H. E. D. (noſter) *in relatione de itinere ſuo, de Bibliotheca Auguſta Wolfenbuttelenſi &* S. ANT. ULR. in ſalina valle exempla, falſitatis arguuntur. 1710.

Reſpondit noſter. Ipſæ querelæ non maximi certe in re medica momendi ſunt.

EJ.

Ej. *Warſavia phyſice illuſtrata, de aëre aquis & locis & incolis Warſavienſibus eorumque moribus & morbis.* Dreſd. 1730. 4. *. Omiſſis quæ ad topographiam ſolam faciunt, & omiſſo *Viridario;* de ventis primum agit, quorum qui auſtrales innoxii ſunt: deterior ſubita ventorum immutatio. Inſalubria vero paludoſa, & fimeta ex ſterquilinio potiſſimum totius urbis in vicinia arcis congeſto, in quo venerei homines ſibi ſepulturas quaſi effodiunt, ut ſudore ſe curent fæcibus decocti lignorum potis. Animalia, foſſilia. Meteorologia, & diarium anni 1725. & eorum qui ad a. 1728. ſecuti ſunt, abſque thermometro. Tum aquæ, non bonæ, paucis exceptis, cum nonnullis experimentis. Viſtulæ aqua parciſſimam terram continet, non ſupra granum in *Quarta* quare eam aquam præfert. Incolarum temperamentum phlegmatico-ſanguineum: victus carnoſus, aromatibus indulgens, vinoſus. Potus tenuis *Bartſch* acidulus, abſque ſphondylio paratus. Morbi a ſpiritus potiſſimum frumenti abuſu nati. Hinc hydrops, icterus, tabes, niſi apoplexia & paralyſis prius homines abripiant. Morbi plurimi vere ingruunt & autumno. Plica Polonica. Verus morbus, non meræ ſordes, quæ cum periculo reſecetur, ut tumores etiam carioſi ſuperveniant & ſcorbutus, non endemius. Lues epidemicæ malignæ raræ. Peſtem noſter ipſe vidit. Dæmoniaci ut putant, frequentes. Medicaſtrorum frequentia. Catarrhi frequentes venæ ſectionem requirunt. Sic pleuritides, quæ ſola expectoratione vix ſanantur. Ad paralyſin Quinteſſentiam coralliorum Strahlenheimii acidam utilem reperit: ſed & cauterium ſaluti fuit. Arthritis & ipſa venæ ſectionem poſcit, ut intermittentes febres corticem peruvianum. Ophthalmia venerea non infrequens. In febribus malignis ſporadice invadentibus alexipharmaca, cum purgantia periculoſſima ſint. Ab hirudinibus admotis variolæ eventu funeſto retroceſſerunt. In dyſenteria emetica non convenire. In Plica nulla eſt efficacia ſphondylii, & in univerſum vix perfecte ſanari.

Relatio de morbis a. 1720. *Warſaviæ curatis.* Febris purpurea alba *frieſel* calidis curata acerrimis. In febre tertiana duplici omnia alia præter corticem peruvianum adhibita. Poſt ophthalmiam ſanatam oculus de globoſa figura amiſerat, & membrana (puto cataracta) ſubnata fuerat. A fumo carbonum dormientes ſuffocati; alii venæ ſectione revocati. Vertigo cum lapſu in faciem ſternutatorio valido ſanata, ejectis de naribus vermiculis aſcaridum ſimilibus. In lochiis ſuppreſſis ſuperveniente febre purpurata ſalus a venæ pedis ſectione.

I. W. Beintema de Peima medici cæſarei huc referas.

Ej. *Panacea, oder allgemeine Hülfsmittel der Manns- und Weibsperſonen befallende Krankheit zu curiren, überſetzt durch* I. S. D. Leipz. 1691. 12.

Ej. *Paracea, oder das allgemeine Hülfsmittel, oder Lob des Tobaks, überſetzt durch* I. S. Leipz. 1691. 8. Belgice *Verh. over de Tobak.* Haag 1691. 8.

Ej.

EJ. *Von der Vortrefflichkeit des Thees und Koffees.* Leipz. 1743. 8. Ed. Belgicam ignoro.

EJ. *Diſſ. de morbo regio, ſ. tractatus in quo ſententiæ de ictero ejuſque curatione examinantur.* 1697. 12. *. Bilis fermentationem accuſat. Alcali & acidi hypotheſin ſequitur, tum viſcidi quod fiat ab inopia acoris. Icterum ſæpe præcedere preſſionem quamdam in præcordiis. Icterum ſæpe abſque lapillis eſſe, & facile curari: conjungi cum bile nimis fluida & ſpirituoſa. Acida medicamenta non raro prodeſſe. Acetum cui piper infuſum febrem intermittentem tollere, ſuccum limonum febres diuturnas. Obſtructionem hepatis icterum facere, ſed facile ſanari Icterum febri intermittenti ſupervenientem omnia bona polliceri. Subito etiam nonnunquam invadere. Curari obſtructione hepatis ſoluta; bilis diminuta copia, reſtituta temperie, viribus ſuſtentatis. Ad primam indicationem emeticum antimoniale ex ſulfure aurato; alvi repurgatio a putrida ſaburra, quo etiam mercurius dulcis. Ad bilis vitium corrigendum, opium, amara, aromatica, ſapo Amara medicamenta non ideo alcalia eſſe, neque abſynthium, tamen ea operari ut alcalina. Stercus auſerinum ad bilem corrigendam laudat; demum crocum martis aperitivum. Porro tinctura antimonii diuturno uſu, & nitrum antimoniatum. Porro Theriaca. In majori morbo etiam cantharides & aſelli, quos putat potenter operari; gummata amara; balnea, thermas. In graviori malo hydrargyrus, cinnabaris nativa. Nullum experimentum citat.

EJ. *Hiſtoria conſtitutionis peſtilentis annorum* 1708 ad 1713. Vienn. 1714. 8.

ANGELI RAMBALDI *Ambroſia Aſiatica overo Caffee.* Bologn. 1691. 12. TR.

I. B. BOCCOBADATI *Ritus & formulæ collegii medicorum Mutinæ in conferenda laurea doctorali.* Mutinæ 1691. fol.

CHRISTOPH V. CAMPEN *Diſputationes de calculo renum.* Leid. 1668. 4. CARR. BR.

EJ. *de ſeptem pulveribus purgantibus* l. Breda 1691. 8.

EJ. *Collectanea therapeutica de pleuritide & apoplexia, in quibus diſſeritur de* (varietate medicamentorum) *uſu & abuſu. Subjicitur Exercitatt. medicarum Dec.* 1. Breda 1692. 8. *. Clyſterum adverſus pleuritidem numeroſæ ſcriptiones, deinde purgantium, vomitum cientium &c cum uſu & abuſu ſingulæ claſſis; ut *pro* & *contra* quæ faciunt, ex veteribus fere decerpat. Inde ſequuntur diſſertationes decem. De ſalibus volatilibus HIPPOCRATIS. De drimyphagia. Circuli methodicorum. Salia volatilia ligata & ſoluta. Sal alcali, acidum, fermentatio HIPPOCRATICA & conturbatio: pulveres purgantes pharmacopœæ Amſtelodamenſis cum ſcriptionibus & comparatione cum aliis diſpenſatoriis.

ſatoriis. Inde ſua de medicamentis cogitata addit. Sennam multum poſſe in lue Gallica. Rationes diverſitatis in variis diſpenſatoriis.

DAN. W. MEYER *indiculus medicorum, philologorum ex Germania oriendorum.* Altdorf. 1691. 4.

§. DCCCCXXVIII. JOHANNES VIRIDET.

Morgiæ in ditione Bernenſi medicinam fecit, parum notus ſcriptor, ſed qui meretur legi, cum hypotheſes quidem aliquas ſequatur, ſed clinica utique exercitatione ſe efferat, & experimentis, vir longævus meo ævo ſuperſtes, qui & a. 1681. medicinam fecerit & a. 1732.

EJ. *Tractatus novus de prima coctione, præcipue de ventriculi fermento.* Genev. 1691. 8. *. Princeps viro ſcopus eſt demonſtrare acidum in ventriculo fermentum habitare. In parte tamen II. de vitiis coctionis fuſe agit. Saliva viſcida, acida nimis, bile infecta, hinc amara; ita ſuccus ventriculi. Ab emetico repetito mors, ventriculus ſphacelatus. A laudano vomitus integri bidui (eum vomitum ab opii uſu aliquoties vidi). Vomitus adſumtorum frequentiſſimus: in cadavere caro fungoſa orificio ventriculi ſuperiori proxima, illam vermibus ſcatentem ſæpe noſter ſub orificio ſuperiori vidit, ante VERCELLONUM.

EJ. *Diſſertation ſur les vapeurs qui nous arrivent.* Yverdon 1726. 8. Scriptum jam a. 1681. Hypotheſim non probes. Spiritus nempe animales aut alcalia aut acida eſſe volatilia. Vapores eſſe ab eorum ſpirituum motu confuſo, vel a nimia ſpirituum ſubtilitate, vel a repulſione verſus cerebrum. Vapores (hypochondriacum malum) omnino eſſe vel ab alcali, vel ab acido. Secundum eas cauſas curari vel balneis & refrigerantibus, vel marte, cinchona, abſorbentibus. Nullum unquam ſpiritibus volatilibus locum eſſe. Opium tumultus ſpirituum compeſcere. Vitia tamen ſua noſter ubertate adnotationum propriarum redimit, quarum aliquot exempla adduco. Ab anxietate animi ſuffocatio, ſpiritus difficilis, pulſus parvus. In pericardio lactis ſeſquilibra & coagulum caſei mollis ſimile. Poſt faſtidia varia & contentionem animi mors: dura membrana quæ olim ictum acceperat craſſior; ſub ea craſſitie abſceſſus. Poſt dolores nephriticos nihil calculoſi, ſed ureteres a rene ad uſque veſicam inflammati. Qui ſalis volatilis ammoniaci granis duodecim ſubito pleuritidem ſanabat. Ex malo hyſterico & adſtrictione animi ſingultus, latratio canina, tamen ſanata. In dolore oculi calor tantus ut eminus perciperetur, per paroxyſmos. Febris maligna: in ea lethargus ſex dierum, cum ſudore in farinam degenerante, quod ſymptoma ſolebat funeſtum eſſe. Senſus frigidus intra vertebras, inde ad caput adſcendens, in paralytico, CAVERHILLO favens phænomenon. Ab uſu frequenti opii ventriculus intumeſcens. Opio

Opio ſedatum aſthma convulſivum. Syncopen, flammulas undique de corpore prodeuntes, poſt eas frigus, fomentis calidis levavit. Vapores ex polypis. Hæc ex dimidio opere.

Ej. *Träité des cauſes de la production du bon chyle & de celles qui lui nuiſent.* Paris (in Helvetia) 1735. 12. 2 vol. *. Potiſſimum ad praxim Tomus ſecundus ſpectat, etſi etiam in priore utiliter aliqua adnotaverit. Ab igne quaſi variolarum carnes toſtæ. Polypus in corde adipoſus, mors ſubita; ſic ab aorta obſtructa & in alio a ſanguine in cerebrum effuſo. Cæcitas partialis, ut ſolum mediam partem objectorum æger videret. Morbi primarum viarum, initio ab ore facto. Plurimas etiam adnotationes practicas habet, & cadaverum inciſiones. Dolor vehementiſſimus inter duo ſupercilia. Ex nimio uſu, ut putat, pulveris ſternutatorii, dolor perpetuus capitis, ponderis impoſiti ſenſus, cæcitas, memoria deleta, hemiplegia. Filamenta flava de lingua efflorescentia, interni incendii indicia. Odor ingratiſſimus oris a cruſta poſteriorem partem linguæ & ſuperiorem œſophagi obducente. Maxima ſuffocatio, cui noſter utriuſque venæ jugularis inciſionem oppoſuit, & duarum venarum brachii, tum demum venarum malleoli, neque tamen ægrum ſervare potuit. Poſt repetitas venæ ſectiones tamen delirium; ſuperfuſa abunde ſuper caput frigida cum grato ægri ſenſu, demum ſanatus vapore ſuſcepto opii. Impedita deglutitio ab elevata epiglottide, ut deglutita in aſperam arteriam illaberentur. In alio deglutitio impedita a glandulis œſophagum arctantibus. Apoplectico & epileptico nulla fames, nulla ſitis, neque a tartaro emetico vomitus. Alpicolis deberi purgantium duplas & triplas doſes dari, & ne ſic crocus metallorum monticolam movit. Hypercatharſis non ſuperanda niſi plurimo & continuato uſu opii. Phthiſica & hydropica juvencula. Sanata lacte aſinino. Hepar craſſeſcebat, alvus obſtruebatur, ſequebatur hæmorrhagia, quem morbum funeſtum in viro illuſtri eventum habuiſſe vidi. Averſio ab ovis a matre in fetum tranſiens. Paroxyſmi febriles, quos præcedebat frigoris ſenſus in crure, & dolor vehemens cum calore in pedis dearticulatione (*emboitement*). Ab opii uſu ſæpe vomitus. A mœrore propter ſubmerſam filiolam vomitus perpetuus incurabilis. Phthiriaſis diuturna. Gyratio involuntaria ante apoplexiam, & convulſi muſculi faciei. Ventriculi tumor enormis, aqua ex oculis, naribus, ore egeſta, ſanatus. Plura omitto.

§. DCCCCXXIX. Varii linguarum nuperarum, ad A. 1691.

Johannes Panthot, Medicus Lyonenſis & Collegii Medicorum Decanus, ad hunc annum repeto, quem Ill. Haller ad. a. 1695. duobus tantum ſcriptis poſuit.

Ej.

Ej. *Traité des Dragons & des Eſcarboucles.* Lyon 1691. 12. Elog. Br.

Ej. *Traité de la Baguette ou la recherche des veritables uſages auxquels elle convient.* ib. 1693. 4. & 12. Elog. Br.

Ej. *Reflexions ſur l'état preſent des maladies qui regnent dans la ville de Lyon, dans le Royaume & en diverſes parties de l'Europe depuis la fin de 1693 juſqu'à preſent.* ib. 1695. 12. Br. Febres ſoporiferæ cum vehementi cephalea, pulſu concentrato, motibus convulſivis, cujus initia mitia adparent. Calida rejicit, venam ſecat, alvum lenibus purgantibus a venæ ſectione ducit, ſi non ſuffecerint vomitoriis utitur. Hall.

Ej. *ſur l'effet du mercure dans la verole.* ib. 1700. 12. Br.

Ej. *Diſſ ſur l'uſage des bains chauds & principalement de ceux d'Aix en Savoie.* ib. 1700. 4. Elog. Br.

Ej. *Diſſertation inſtructive & très-curieuſe pour la pratique des trois operations de la pierre faites en ſix mois de tems.* ib. 1702. 4. Ipſe auctor triplicem iſtam operationem a fratre Horatio Panthot peractam ſuſtinuit, & in fratris honorem deſcripſit.

Chastelan, *traité des convulſions & des mouvemens convulſifs qu'on appelle à préſent vapeurs.* ib. 1691. 12. Astr.

Desse, *traité de la veritable connoiſſance des fievres continues, intermittentes, pourprées, peſtilentielles, & de la peſte; avec les moyens faciles pour les guerir. On y a joint un traité des flux de ventre.* Paris 1691. 12. Bur. Febres etiam peſtilentiales eſſe a coagulo ſanguinis.

Pierre Garnier, *Examen de la lettre de M. de Rhodes.* Lyon 1691. 4. Falc.

Idem erit Ej. *Apologie ſur le dialogue ſatyrique de Neophile & de Myſtagogue &c.* ib. 1691. 4. Rast.

Ej. *Formules nouvelles de medecine latines & françoiſes pour le grand Hôtel-Dieu de Lyon, avec un tr. de la verole.* ib. 1693. 12. Rast. 1699. 12. Bur.

Ej. *l'Hiſtoire de l'ouverture de corps de Mr.* de Seve. ib. 1695. 12. *. Paulatim pulſus parvus factus & intermittens, & ſuffocationes frequentes redierunt. Acceſſit dolor cum clyſtere utebatur, & hæmoptoe. In cadavere pulmo nigræ carnis ſimilis. In dextro ventriculo polypi a ſanguine grumoſo diverſi, ſic in aorta. Pulmo ſanguine fartus. Mors a ſanguine conpacto & ſolido;

Anicet Gausapé, *Obſervations ſingulieres ſur le fréquent uſage de la ſaignée.* Toulouſe 1691. 12. Falc.

Ej. *nouvelle explication des fievres, avec des obſervations ſingulieres ſur les matieres*

matieres les plus importantes pour bien exercer la medecine. Edit. 2. Idem ut videtur liber, recuſus T. I. Toulouſe 1696. 12. *. Hypotheſibus indulget, non tamen inutilis auctor, neque propriarum adnotationum expers. Febres a ſalibus & ſulfuribus fieri, effervescentia ſanguinis naturali majore excitata per exaltationem ſpirituum ſalis vel ſulfuris. Earum claſſes. Ephemeram fieri a ſalibus valde penetrabilibus, alcalino & acido, qui ſulfur ſanguinis ſua fermentatione exaltant. Febris catarrhalis a ſale lymphæ auſtero. Intermittentes a ſale. Aer Gallicus Narbonenſis ſale plenus eſt; hinc Narbo febribus obnoxius: has febres in regionibus ſeptentrionalibus fere per ſudorem ſanari. Corticem peruvianum ſæpiſſime profuiſſe vidit in febribus intermittentibus & continuis in quibus exacerbatio aliqua eſſet & friguſculum, demum in hecticæ febris initiis. Paroxyſmum cortex non ſemper ſupprimit, ſed mitigat tamen. Pulſum is cortex auget, febres intermittentes in ordinem redigit. Pulverem dat in aqua infuſum, ad unam duaſve drachmas. Semel vel bis in diem: parvam doſim a Jeſuitis natam eſſe: ſe ſolum majorem propinare cum parva non ſufficiat. Quartanam autumnalem potiſſimum tollit, tamen ut uſum ſubinde repetas, propter frequentes recidivas; demum continuari debere duodecim diebus, ad duas & tres in diem drachmas: ita nunquam fallere. Aqua in qua cortex infuſus fuit febrem etiam tollit. Vix unquam evacuat ut conſpici poſſit. Poteſt in clyſteribus dari, debilius tamen agere: poteſt & extractum ſumi, ad drachmam. In febribus putridis non prodeſt. Quotidianam febrem eſſe a ſalivæ acrimonia. In principio morbi quando materies morbi in ventriculo eſt vomitus ciendus, in progreſſu cienda alvus. Febris tertiana ab acrimonia ſalini humoris bilioſi fieri, ſed etiam ab acrimonia ſucci pancreatici. Quartanam ab acrimonia ſalina humoris melancholici. Eſſe qui ſpiritu vini ſibi ſubveniant. Se infuſum coffeæ præferre. Hemitritæus ex pluribus febribus componitur. Febris hectica eſt a lymphæ acrimonia lixivioſa. Hinc teſtudinum, ranarum, limacum ſtillatitium liquorem ſuadet. De uſu aquæ mille florum ex fimo bubulo ſtillantis. Febris putrida eſt ab exaltato ſanguinis ſulfure. Huic venæ ſectio, inviſcatio ſulfuris, acor vegetabilis & mineralis. Si per paroxyſmos ingraveſcat (*redoublemens*) cortici peruviano locum eſſe, potiſſimum in languore virium. Febris maligna & peſtilentialis eſt ab alcalinis & acidis, quæ in principio febris nimium ſubtiliſata, ſub finem nimis præcipitata ſunt. Contra quæ in febre putrida. Juſcula cichorii.

Ej. *Reflexions ſingulieres ſur le frequent uſage de la ſaignée & ſur le dereglement de la circulation du ſang.* 2. edit. T. II. Toulouſe 1696. 12. *. Venæ ſectionem potens eſſe auxilium, quod non ſit abſque neceſſitate adhibendum: in Gallia a quinquaginta retro annis frequentiorem factam, & frequentiorem quam uſpiam alibi: medicosque boreales hic ſapientiores eſſe. Febris ipſa plethoram deſtruit, ut poſt 15 dies nulla poſſit ſupereſſe. Multa ſunt quæ venæ ſectionem contraindicant. Poſt revulſionem & ſubactam plethoram, mitigatum calorem, conpreſſam ſanguinis rarefactionem, non debere porro ſanguinem mitti.

mitti. Ob eam ipſam venæ ſectionum frequentiam, plures ægrotos in Gallicis noſodochiis quam in Anglicis interire. Ab acore natæ obſtructiones alcali volatili debent diſcuti. In longa febre poſt vigeſimum diem non oportet venam ſecare. In gangræna cataplaſma de limonibus utile. Ad hygieinem, tempeſtates anni, alimenta. Quæ cuique cacochymiæ conveniant. Materies alimentaria ad alphabeti ordinem recenſa. Jus carnium febribus aptiſſimum. De potu vario, coffeæ, chocolatæ. Aquæ minerales Galliæ. Iterum de alvo ducenda, deque venæ ſectione.

Lego etiam Ejus *tr. de la fievre, de la gangrene &c.* Toulouſe 1697. 12. 2. vol. Sed idem fuerit cum priori.

Bartholomé Saviard in *Journal des ſavants* 1691, refert de glandularum induratarum concremento quod pericardium premebat, ut ſex linearum craſſitie eſſet, cartilagineum idem.

Ib. In orthoſtadia virgine oſſa ſponte fracta, ut ne unicum integrum ſupereſſet. Cartilagines nihil paſſæ erant.

Ej. *Nouveau recueil d'obſervations chirurgicales avec quelques remedes particuliers dont il s'eſt ſervi.* Paris 1701. 12. Anglice, 128 *Caſes in ſurgery.* Lond. 1740. 4. Belgice Haarlem 1756. 8. Chirurgus Pariſinus multa utilia habet, etiam ad medicinam. A nixu funeſtum ſub ſcapula anevryſma. In empyemate tumor ſub cartilagine enſiformi natus a pure ſeptum tranſverſum premente. Tumores piloſi in ovariis, cum gypſea materie: Placenta veſicularis loco partus egeſta. Cui juvenculæ menſium fluentium tempore paſſim dolentia per artus œdemata intumeſcebant. Poſt cephalæam os acutum meninges in ſuccuſſionibus pungens; aqua in ventriculis cerebri. A rheumatiſmo gangræna ſicca pedis, amputatione facta, in altero crure funeſto eventu renata. Ejuſmodi gangræna apud Solonienſes ex uſu ſecalis corniculati frequens. Volvulus a parte inteſtini ſuperiori inmerſa in inferiorem. Hydrops pericardii & pectoris. Abſceſſuum hepatis diverſorum & ſanatorum aliqua exempla. Hydrocephalus cum imbecillitate. Glandularum induratarum acervus pericardium ambiens quod cartilagineum erat. Mors ex deliquio animi cum convulſionibus. In omnibus ſcorbuticis glandulæ meſenterii tumidæ; aqua in celluloſas telas effuſa; corpus oſſium cruris ab epiphyſi facile ſecedens, eaque oſſa emollita. Poſt longum delirium & convulſiones, aqua in ventriculis cerebri uberrima. Reſpiratio & deglutitio a tumefactis glandulis ſuppreſſæ. Hydrops; paracenteſi educta lac ſubſalſum, ſubfatuum, pingue, etiam cum cremore vero; punctio decies repetita; in abdomine repertum lac & coagulatus quaſi cremor; glaudulæ conſpicuæ in peritonæo; in jejuno inteſtino ſaccus ejuſmodi lacte plenus, cum fiſtula penetrante in glanduloſum corpus meſenterii, cum ramis fiſtuloſis. Glandulæ thoracicæ caſeoſa materie plenæ. De ſcorbuto; & ægrotis

in magnum noſocomium *l'Hôtel Dieu* receptis: ſæpe gangræna & caries etiam in maxilla ſuperiori; naſturtium aquaticum nocuit. Difficulter hunc morbum in eo aëre ſanari in quo natus eſt. Formulæ, ſed unguentorum, aquæ vulnerariæ.

Cum acriter recenſuiſſent *Acta Eruditorum*, repoſuit *Reponſe de S. au Journal des ſavans.* Paris 1696. 12.

IDEM in Journal des ſavans 1696 inque *Philoſ. Tranſ.* n. 222. retulerat de partu ventrali, cum uterus integer eſſet. Fætus ſacco continebatur tubæ adhærenti; gangræna late omnia corruperat.

Mlle. D'AUVERGNE *Recueil de ſecrets en medecine.* Paris 1691. 8.

MARGUERITE DU TERTRE *Inſtructions faciles pour une ſageſemme.* Paris 1691. 12.

Cuiſinier royal & bourgeois. Paris 1691. 8.

JOSEPH HOMEN ANDRADO Ulyſſiponenſis.

EJ. *Pharmaceutica para verdadera trituragao da Jalapa e dos aromaticos diſcutientes &c.* Lisbon. 1691. 4.

EJ. *Parte ſegonda apologetica por a trituragao da Jalapa e todos os mais medicamentos ſegut a ordem dos canones univerſales de Meſue ſua verdadeira expoſigas.* ib. 1692. 4. C. de V.

ANDREAS BROWNE *a vindicatory ſchedula concerning the neu cure of fevers.* London. 1691. 8. OSB.

ANDA *de febribus tentamen theoretico-practicum ſ. vera febrium hypotheſis mechanica adaucta ex principiis* BELLINI *in febrium antecedentia & conſequentia: tota fere œconomia animalis, præcipue methodus curandi febres per cathartica cum paregoricis a* SYDENHAMO *primum uſurpata, ratione & experientia confirmata.* Edinburg 1695. 8. BURETTE.

EJ. *A indication of* SYDENHAMS *method of curing continual fevers.* Lond. 1700. 8. OSB.

Hos libellos putem eſſe ejuſdem auctoris, etſi in unico nomen adjectum ſit.

W. Y. *Neu art of making wines brandys and other ſpirits.* Lond. 1691. 4. Ad materiam medicam.

JANI MODESTINI ALETOPHILI *unvergreifliches Bedenken über* HORLACHERI *Tractat*

Tractat die höchſtſchädliche Würkung des Aderlaſſens und Purgierens betreffendt. Francf. 1691. 8. Uff.

Land- und Leibmedicus armer Leute aus eines alten Medici bey 52 jähriger praxi geſamleten MSS. colligirt. Merſeburg 1691. 8.

Hebammen oder Kindermutterbuch, nebſt angehängten Weiberarzneyen. Merſ. 1691. 8. Lehmann.

Hausmittel für Schwangere und Gebährende. Ingolſtatt 1691. 8. Niſi idem eſt cum libello a. 1642. excuſo f.

J. P. Wahrendorf *Bedenken über* Horlacher *von den Würkungen des Aderlaſſens und Purgierens.* Francf. 1691. 8 Haen.

Ej. *Unterricht vom Aderlaſſen.* Budiſſin 1709. 8.

J. L. Neuhaus *Unterricht von der Rothenruhr.* Schmalkald. 1691. 8.

§. DCCCCXXX. Disputationes.

Chr. Frid. Pinker *de hæmorrhoidibus.* Leid. 1691. 4. *. Non ſalubres eſſe.

Ej. *Vom Bluthfluß.* Dreſd. 1701. 8. Br.

Jacob Tant *de vertigine.* Leid. 1691. 4. *.

J. Frid. Decker *de arthritide vaga ſcorbutica.* Leid. 1691. 4. Riv.

Petr. Voosd *de morborum cauſis.* Leid. 1691. 4. *.

Benjamin Pineau *de arthritide.* Leid. 1691. 4. *.

P. Tielens *de urina.* ib. 1691. 4. *.

Nic. Langewagen *de medicamentorum operationibus in genere.* ib. 1691. 4. *

Th. Licken *de nephritide.* ib. 1691. 4.

Car. Chr. Xylander *de chloroſi, von der Jungferkrankheit.* Leid. 1691. 4. Riv.

Tob. Schrein *de inflammatione in genere.* ib. 1691. 4.

J. J. Pinto *de phrenitide.* ib. 1691. 4. Haen.

Jac. Hugo *de apoplexia.* ib. 1691. 4. *.

Conrad

CONRAD MEYER *de paralyſi.* Leid. 1691. 4. *.

GEO. BUDENS *de ſcorbuto.* ib. 1691. 4. RIV.

JACOB FORRET *de menſibus vitioſis.* ib. 1691. 4. *.

T. MUYKENS *de corporum ſtatu & mutatione.* ib. 1691. 4. Si huc facit.

ISAAC S'GRAVESANDE *de angina vera & ſpuria.* ib. 1691. 4. *.

J. SCHUT *de cholera.* ib. 1691. 4. RIV.

B. DE MANDEVILLE *de chyloſi vitiata.* ib. 1691. 4.

J. GEORG HUVE *de virium imbecillitate.* ib. 1691. 4. *.

HERMAN FINCK *de menſium emanſione.* ib. 1691. 4. *.

J. FRIDERIC BELOW *de vermibus inteſtinorum.* ib. 1691. 4. *.

In infante epilepſiæ ſimiles convulſiones. Sanatas excreta a medicamento pituita. Cor a vermibus pertuſum, poſt magnas anxietates.

EJ. *de natura, arte & remediis in morborum cura neceſſariis.* Upſal 1695. 4. *.

EJ. *de medico ſagaci ſ. morborum vindice.* Lund. 1709.

MATTHÆI SEUTER *de nuce vomica.* Leid. 1691. 4. Experimenta facta dato hoc canibus veneno: inde convulſiones, ſanguis ad cor congeſtus.

FRID. BOGISLAUS HILLIUS *de ſero ſanguinis, chyloſi, ejuſque morbis*, ib. 1691. 4. HE.

THOMÆ BURNET *de vomitu.* ib. 1691. 4.

DANIEL HAOART *de teneſmo.* Utrecht 1691. 4. *.

MARTIN VAN KUYL *circa hominis generationem & medicamenta ex vegetantibus & animantibus illi dicandis.* ib. 1691. 4. *.

ALEXANDER FELIX PHILIP. WACHENDORF *de peripneumonia.* ib. 1691. 4. *.

GODOF. MULLER *de angina.* ib. 1691. 4. *.

PAULI ROETERS *de ſterilitate.* ib. 1691. 4. *.

NIC. DAN. OLDE *de ſputo cruento.* ib. 1691. 4. MOELL.

HENRICI HEYDECK *de opii uſu in catarrhis.* 1691. 4.

J. BRUNS-

J. BRUNSMAN *hendecas diſſertationum miſcellanearum.* Hafn. 1691. HOTTON.

LAUR. MICKANARI *de corporis humani pathologia.* 1691. 4.

J. GEORG GOLIZ *de cholera.* Regiomont. 1691. 4. RIV.

J. CHRIST. SCHULZE *de chiromantiæ vanitate.* ib. 1691. 4.

NIC. WILSTERMANN *de diabete; von der Harnruhr.* (Præſ. G. CHR. PETRI) Erford. 1691. 4. MOELL.

GODFRIED ICKART *de lactis humani natura & uſu.* ib. 1691. 4.

J. H. FRID. GRIVIUS *de hæmoureſi.* ib. 1691. 4.

LUD. FRID. JACOBI *de anima cauſa morborum proxima.* ib. 1691. 4. HEF.

EJ. *de regulo ſtellato antimonii* 1692. 4. HEF.

EJ. *de Wiſmutho.* Erf. 1697.

EJ. *de febre intermittente tertiana.* Erf. 1700. 4. PL.

EJ. *de cereviſiæ bonitate.* ib. 1704. 4.

EJ. *de ſcorbuto hæreditario.* ib. 1705. 4. PL.

EJ. *de polychymia obſervata & curata.* ib. 1705. 4.

EJ. *de terris medicatis Sileſiacis.* 1706. 4. HEF.

EJ. *de impotentia virili.* ib. 1707. 4. HEF.

EJ. *de Siriaſi.* ib. 1707. 4. PL.

EJ. *de ſcandalo & gloria medicorum hydrope aſcite.* ib. 1707. 4. VAT.

EJ. *de petechiis febrium malignarum.* ib. 1707. 4. PL.

EJ. *de fluore albo mulierum.* Jen. 1707. 4. HEF.

EJ. *de margaritis.* 1708. 4. HEF.

EJ. *de peſtis indole.* ib. 1708. 4. PL.

EJ. *cataractæ nova pathologia.* 1708. 4. PL.

EJ. *de diabete.* 1709. 4. HEF.

EJ.

Ej. *de febre purpurata.* 1709. 4.

Ej. *de moralitatis vi medica.* 1709. 4. Hef.

Ej. *de mania.* Erf. 1710. 4. Pl.

Ej. *de lienteria.* 1711. 4. Hef.

Ej. *Caſus eryſipelatis ſcorbutici ſubito in ſphacelum terminati.* Erford. 1711. 4. Pl.

Ej. *de arte chymiſtica.* ib. 1711. 4. Hef.

Ej. *de nephritide ſpuria.* ib. 1712. 4. Hef.

Ej. *de gangræna & ſphacelo.* 1712. 4. Hef. Br.

Ej. *de tympanite.* 1712. 4. Hef.

Ej. *de peſte.* 1712. 4. Vat.

Ej. *de hydrope uterino caſus.* ib. 1713. 4. Vat.

Ej. *de fanaticiſmo medico.* ib. 1713. 4. Vat.

Ej. *de erroribus in potulentis commiſſis.* 1713. 4. Hef.

Ej. *de malo hypochondriaco.* 1713. 4. Hef. Br.

Ej. *de languore Pannonico.* ib. 1714. 4. Hef.

Ej. *de carminativorum natura, uſu & abuſu.* 1714. 4. Hef.

J. Mich. Metius *de αυταρκεια.* Witteb. 1691. 4. Riv.

J. Hieron. de Wedig *de memoria, præſertim labili.* Witteb. 1691. 4. Vater.

Henr. Mai *de morbo caſtrenſi quem vulgus cephalalgiam epidemicam vocat.* Rinteln. 1691. 4.

J. Dan. Dornstenius *de natura medicinæ.* Marburg. 1691. 4. Boehm. niſi Dorstenius legi debet.

Georg Otto *miranda imaginationis vis.* Marb. 1691. 4.

J Jac. Mardorf *de maniacis nuperis Gieſſenſibus a Solano furioſo.* Gieſſ. 1691. 4. Riv. Cum hiſtoria mali. Mania & epilepſia vomitu ſanatæ.

Georg

Georg Wolfg. Gilgius *de memoriæ læſione ex nimio veneris uſu oriunda.* Altdorf 1691. 4. Riv.

Adam Unzelmann *de ſalivatione mercuriali.* ib. 1691. 4. Astr.

J. Sigmund Henninger, Profeſſor inde in urbe patria.

Ej. *de cephalalgia.* Argent. 1691. 4. *.

Ej. *de curatione cephalalgiæ.* ib. 1692. 4. *.

Ej. *diſp. de medicamentis ſtomachicis.* Argent. 1691. 4. Riv.

Ej. *Centuria theſium.* ib. 1708. 4.

Ej. *de purgatione.* ib. 1709. 4.

Ej. *de paracenteſi abdominis.* ib. 1710. 4. *.

Ej. *de ſpermate ceti.* ib. 1711. 4.

Ej. *Circa uroſcopiam theſes miſcellaneæ.* ib. 1712. 4.

Ej. *de medicamentis mercurialibus.* ib. 1715. 4.

Idem a. 1709 & 1710 edidit ſeptem Diſſ. ſub nomine *Prælectionum materiæ medicæ* P. Hermanni, medici & Profeſſoris Lugduno Batavi, *ad lapidem lydium.*

Inde nata eſt editio *materiæ medicæ* Hermanni aucta ab Henningero ſcriptionibus, analyſium chemicarum memoria, viribus medicatis, quæ efficiunt majorem partem operis.

Recudi fecit J. Boecler ſub nomine eodem *Cynoſuræ materiæ medicæ.* Argentor. annis 1726, 1729 & 1731. 3 vol. 4. *. Quam editionem ſuo loco retuli.

Idem *collectionem ſ. quadrigam ſcriptorum diæteticorum* edidit. Argent. 1713. 8. *, Sanctorium, Verulamii *hiſtoriam vitæ & mortis*; Eob. Hessi *verſiculos de tuenda valetudine* & Baptistæ Fieræ Cœnam. Nihil addidit ſui.

J. Franc. Foy-vaillant & Dragueville. *E. infida mixtorum analyſis ab igne.* Pariſ. 1691. 4.

J. Poisson & C. Bourdelin. *E. ab aëre magis quam ab aqua afficitur homo.* Pariſ. 1691. 4.

J. Despree & Toullieu, *E. præcavendis morbis ex humorum viſcida congerie oriundis Balneum tepidum ex aqua dulci.* Paris 1691. 4.

Ren. Chauvel & Berthod, *E. alimenta quæ alvum laxant ad tuendam ſanitatem accommodatiora.* Paris 1691. 4.

S. Paulus Guyart & Mattot, *E. coma adſcititia nativa ſalubrior.* Paris 1691. 4.

Franc. Alliot & S. Auvalle, *E. hyemali peripneumoniæ venæ ſectio* ἡγεμονικόν. Paris 1691. 4.

J. B Dodart, *Non E. phlebotomia magnorum morborum omnium princeps & univerſale remedium.* Paris 1691. 4.

Phil. Douté & Mattot, *E. in morbis natura tota in* ἐγχειρησει και διακρισει. Paris 1691. 4.

Am. Douté & Cl. Burlet, *Non E. diverſæ pro diverſis regionibus medendi leges.* Paris 1691. 4.

§. DCCCCXXXI. J. Andr. Fischer.

J. Andreas Fischer profeſſor Erfordienſis.

Ej. *Diſſ. inauguralis* equidem phyſici argumenti, prodiit a. 1691. 4. He.

Ej. *de muſculis horumque officio naturali & præternaturali.* ib. 1694. 4. He.

Ej. *Ilias in nuce, ſ. medicina ſynoptica medicinæ conciliatrici ſubſecutura.* ib. 1716. 4. Sic.

Ej. *de eo quod in cognoſcendis & curandis morbis præcipuum eſt.* ib. 1717. 4.

Ej. *de ſcorbuto ejuſdemque tum genuinis tum controverſis cauſis, ſymptomatibus præcipuis & cura.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *Therapia convulſionum generalis ratione & experientia ſuffulta.* ib. 1717. 4. Hef.

Ej. *de arthritide fixa, ſpeciatim podagra.* ib. 1717. 4.

Ej. *de diſcrimine inter empiricam & rationalem m. temperati corporis.* ib. 1718. 4. Burkh.

Ej. *Erythroides petechiarum ſpecies Sileſiam affligens obſervata & curata.* 1718. 4. He.

Ej.

Ej. *paradoxon medicum eſſe in morte quidquid quærunt medentes*. 1718. 4. He.

Ej. *de ſyrupo longæ vitæ*. ib. 1718. 4. He.

Ej. *lac optimum alimentum & medicamentum*. 1719. 4. He.

Ej. *phantaſia errans*. 1719. 4. He.

Ej. *de oſculo medico*. ib. 1719. 4. He.

Ej. *de oſculo inſtar veri philtri agente*. ib. 1719. 4.

Ej. *de diæta hæmorrhoidariorum*. ib. 1719. 4. He.

Ej. *de phthiſi gaſtrica*. 1719. 4. He.

Ej. *de mtdico empirico*. ib. 1719. 4. Hæn.

Ej. *de ricino americano*. 1719. 4. *.

Ej. *de ſingulari ſanitatis reſtituendæ remedio*. ib. 1719. 4. He.

Ej. *de tympanite, von der Windſucht*. ib. 1719. 4. He.

Ej. *Aſthmaticus ex podagra retrocedente*. 1719. 4. He.

Ej. *de cognoſcenda & curanda arthritide*. 1719. 4. He.

Ej. *qui bene vomit bene vivit*. 1719. 4. He.

Ej. *de* δυσηκοια *ſ. auditu difficili*. ib. 1720. 4. *.

Ej. *de eo quod cauſæ morborum atque mortis nobiſcum naſcantur*. ib. 1720. 4. Hef.

Ej. *de morbis ab acido ſ. noxa acidi in corpore humano*. ib. 1720. 4. Pl. tribuit J. Augusto Rivino.

Ej. *de motu ſanguinis naturali, non naturali & mixto*. ib. 1720. 4. Hæn.

Ej. *de ortu peſtium ex cœlo & terra*. ib. 1720. 4.

Ej. *de ſaturno ejuſque natura & noxa*. ib. 1720. 4. He.

Ej. *de vigili cura animæ circa corpus humanum*. ib. 1720. 4. Hæn.

Ej. *de uſu novellarum medico occaſione peſtis Maſſilienſis*. ib. 1720. 4. He.

Ej. *de furore uterino*. 1720. 4. He.

Ej. *de variolis.* 1720. 4. He.

Ej *de febre tertiana epidemice graſſante* 1721. 4.

Ej *Noſologia variolarum, curatione, methodo medendi obſervationibuſque ſingularibus illuſtrata.* 1721. 4. He.

Ej. *de religioſorum ſanitate tuenda & reſtituenda.* ib. 1721. 4. Hænel.

Ej. *de variolarum & morbillorum cognitione curatione & præſervatione.* 1721. 4. He.

Ej. *de antiquiſſimo fruendæ carnis uſu: — carnem porcinam vindicat ab inſimulata malitia, quod ad lepram corpora præcipitet.* ib. 1721. 4.

Ej. *curioſa variolarum tranſplantatio, earumque cautio medica.* 1721. 4. He.

Ej. *Interdum bonus dormitat Homerus.* 1721. 4. He.

Ej. *de religione medici.* 1721. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus ex palato fluentibus.* ib. 1722. 4. He.

Ej. *de leucorrhœa, ſ. fluxu mulierum albo.* ib. 1722. 4. He.

Ej. *de malo hypochondriaco.* 1722. 4. He.

Ej. *therapia inflammationis in ſe & generaliſſime ſpectatæ.* 1722. 4. He.

Ej. *de atrophia infantum.* 1722. 4.

Ej. *Certiſſima febrium prognoſis ex aphoriſmo 69 Sect.* IV. *cum rationali therapia ad mentem aphoriſtæ inſtituenda.* 1722. 4. He.

Ej. *de diæta in morbis acutis.* 1722. 4. He.

Ej. *de catarrhis epidemice graſſantibus.* 1723. 4. He.

Ej. *de curandis præcipuis oculorum affectibus.* 1723. 4. Hæn.

Ej. *de motu veluti magno ad longævitatem acquirendam medio.* 1723. 4. He.

Ej. *de officio obſtetricis, vom Amt der Hebamme.* 1723. 4. He.

Ej. *plethora multorum morborum cauſa.* 1723. 4. He.

Ej. *de ſtrumis & ſcrophulis Bunsgenſium.* 1723. 4. He.

Ej. *ſuccincta ſexus potioris ſecundum ſtatum naturalem & præternaturalem ſpermatologia.* 1723. 4. He.

Ej. *de idioſyncraſia miraculoſa ſanitatem amiſſam ſolo contactu reſtituendi in quibuſdam perſonis illuſtribus conſpicua.* 1724. 4. He.

Ej. *contagium pecudis bubulæ epidemicum quod adhuc Thuringiam infeſtat*; die Thüringiſche Viehſeuche. 1724. 4. He.

Ej. *de contagio.* 1724. 4. He.

Ej. *de corrigenda idioſyncraſia in ſtatu p. n. degenerante.* 1724. 4. He.

Ej. *de ſcrutinio peſtis ſynoptico.* 1724. 4. He.

Ej. *de venæ ſectione ejuſque adminiſtratione methodica.* 1724. 4. He.

Ej. *priſcorum adverſus faſcinum remedia.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *vis faſcini in corpus humanum medica arte devicta.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *de potus coffeæ uſu & abuſu.* 1725. 4. He.

Ej. *Scolops datus carni.* 1725. 4. He.

Ej. *de temperamento medici.* 1725. 4. He.

Ej. *de temperamentorum morumque convenientia & uſu medico.* 1725. 4. He.

Ej. *Veneni canis rabidi pathologico-therapeutica* διασκεψις. 1725. 4. He.

Ej. *de curioſa variolarum per inſitionem noſtri temporis prophylaxi, vom einpfropfen der Kinderblattern.* 1726. 4. He.

Ej. *de hemitritæo ſ. tertiana maligna & graviſſima & vexatiſſima compoſitarum febrium ſpecie.* 1726. 4. He.

Ej. *de menoſtaſia ſ. menſium ſuppreſſione.* 1726. 4. Hæn.

Ej. *de podagra juxta genuinam optimamque methodum curanda.* 1726. 4. He.

Ej. *Sialographia medica.* 1726. 4.

Ej. *de commodis in corpus humanum a potu redundantibus: — cujuſnam generis myrrha fuerit* Salvatori *Judæis data potio.* ib. 1727. 4. He.

Ej. *de convulſionibus epilepticis habitualibus ex terrore.* 1727. 4. He.

Ej.

EJ. *homo ſuæ vitæ deſtructor.* ib. 1727. 4. HE.

EJ. *Lepra Arabum ſ. elephantiaſis obſervata & curata Reſp.* KNIPHOF. 1727. 4 HE.

EJ. *prudentia medica.* 1727. 4. HE.

EJ. *de frequentia morborum in ſexu ſequiori præ potiori.* 1727. 4. HE.

EJ. *de medici circa moralia & phyſica in curandis morbis prudentia.* 1727. 4 HE.

EJ. *de menorrhagia, ſ. menſium fluxu nimio.* 1727. 4. HE.

EJ. *de morbis epidemicis.* 1727. 4. HÆN.

EJ. *de ſtrangulatione uteri.* 1727. 4. HE.

EJ. *de chylificatione integra & læſa hujuſque reparatione.* 1728. 4. HE.

EJ. *verminatio adfectus inteſtinorum moleſtiſſimus.* ib. 1728. 4. HE.

EJ. *de diſcrepantibus medicorum, potiſſimum præſentis ſeculi ſententiis theoretico-practicis.* 1728. 4. HE.

EJ. *dyſenteriæ malignæ ætiologia nova.* 1728. 4. HE.

EJ. *dyſenteriæ malignæ cognitio & curatio.* 1728. 4. HE.

EJ. *de ephialte ſ. incubo.* 1728. 4. HÆN.

EJ. *de febribus intermittentibus præſenti anno graſſantibus.* 1728. 4. HE.

EJ. *de febribus malignis generatim ſpectatis.* 1728. 4. HE.

EJ. *de fluxu hepatico, vulgo* die Leberruhr. 1728. 4. HE.

EJ. *de furore uterino.* 1728. 4. HE.

EJ. *de laſſitudine ſpontanea morborum prænuntia juxta normam aphoriſmi.* V. S. II.

EJ. *de medicamentorum purgantium natura & uſu.* 1728. 4. HE.

EJ. *de morbis inteſtini coli ex anatome dijudicandis.* 1728. 4. HE.

EJ. *de empyemate.* 1728. 4. HÆN.

EJ. *Conſilia medica in uſum practicum & forenſem pro ſcopo curandi & renunciandi adornata.* Francf. 1705. 8. *. Morbi hiſtoria miſſa ad auctorem. EJUS, FISCHERI,

Fischeri, reſponſum multo cum ratiocinio & longo conſilio, eventu non adjecto. Morbi vulgares. In lue venerea dat mercurium præcipitatum album. Conſilia univerſa tantum quindecim. Mortuum natum pronuntiat infantem qui clamaverat.

Ej. *Conſilia continuata*. 1706. 8.

§. DCCCCXXXII. Diaria ad a. 1691.

In *Tranſact. philoſ.* n. 191. ſqq. aliqua ſunt, ſed quæ cum ſuis auctoribus diximus.

Sic in *Journal des ſavans.*

Sed in *E. N. C. Dec.* II. *Ann.* X, qui eſt a. 1691; præter adnotationes ſuis cum auctoribus relatas.

Anonymus refert in *Obſ.* 20.

De puero gibboſo, morboſo, territo, qui incidit in artuum rigorem; deinde a pollice adſcendens malum in epilepſiam erupit. Intercedebant paroxyſmi muſici, in quibus ex arte canebat; eventu funeſto. Renes calculoſi: in pulmone grandes veſicæ.

Franciscus Justinus *Obſ.* 96.

Ophthalmia gravis nive admota ſanata.

J. Christian Menzel.

Obſ. 34. Facta paracenteſi morbus curatus.

In alio a ſanguinis jactura hydropico ſcrotum inciſum detumuit & una pedes, ut tamen abdomen aqua plenum maneret malumque in mortem tenderet.

Dec. III. *Ann.* I. *Obſ.* 183. In puella nuper partu edita volvulus fæcumque vomitus. Sarcoma quod putabatur ad umbilicum reſectum, quod hernia erat umbilicalis. Cæcum inteſtinum &c. reſecta fuerunt.

Obſ. 184. In puero limpidi humoris diuturnus & funeſtus per nares effluxus.

Ann. III. *Obſ.* 117. Infans atrophicus qui innumeros vermiculos per lotium excernebat.

Ann. IV. *Obſ.* 82. Eryſipelas vagum.

Obſ.

Obſ. 120. A verberibus acceptis homo ad ſtatuæ modum rigidus cum debilitate & frigido ſudore.

Ann. V. VI. Quæ ob impetiginem manus aqua calcis abluerat ſublimato hydrargyro prægnante, maximos inde dolores percepit & deliquia animi, moleſtoſque vomendi conatus.

Ann. IX. X. *Obſ.* 24. Mater filio mercuriali medicamento ſalivam excitavit, quæ præſtans abſque ſumto metallo & ipſa ſymptomata ſalivationis patitur.

Obſ. 35. In lue venerea abunde illito hydrargyro nulla ſalivatio ſecuta.

Obſ. 36. In puella octenni convulſiones perpetuæ nulla cum intermiſſione mali per quadraginta dies. Succeſſit Cæcitas, oculis nihil paſſis: ea ipſa diſpulſa ſuperfuit aliqua in altero pede debilitas.

Obſ. 37. Acutus dolor in abdomine motuſque quaſi voluti pugni, uteri ſpaſmum eſſe noſter putat, anodynis & antiſpaſmodicis ſanatus.

JOS. ZAMPERIUS.

Obſ. 147. A tertiana febre ſanguinis per nares jactura; capite tepida loto malum remiſit.

J. ZACHAR. FURST.

Obſ. 174. Spiritus difficilis; in pulmone paſſim ſanguis effuſus, grumoſus, in ſiniſtro ventriculo polypus. Hepar octo librarum pondere.

Obſ. 175. Reſpiratio difficilis; urina difficulter retenta; mors ſubita. Lien trilibris, ſuperne oſſeus. Obeſitas plurima.

Obſ. 176. Pleuritis; empyema; paracenteſis ſatis felix, tamen ut fiſtula ſupereſſet; cum vino indulgeret hydrops: nullus pulmo dexter.

EJ. *Dialogus hygiaſticus inter Hygiophilum & Jatrophilum.* Francf. 1692. 12.

EJ. *Utilia & curioſa de vita ſana & longa, de annis climactericis; de termino vitæ.* Francof. 1692. 4. KAN.

§. DCCCCXXXIII. Ad A. 1692.

J. POTTER poſtea archiepiſcopi Cantuarienſis.

Archæologia Græca. Londini a. 1692 & 1695 recuſa. Oxon. 1697. 8. & a. 1751. 8. 2 vol.; tum in THESAURI GRONOVIANI T. XII. Aliqua habet ad rem medicam, de Græcorum victus ratione, conviviis, veteribus in morbis, in

in puerperiis legibus, quibus medici tenebantur; de Diis medicis; de balneis; de re coquinaria.

DANIEL LUDOVIC. EBEN, *Obſervationum medicarum centuria.* Aug. Vind. 1692. 12.

O. F. BLONDEL *ad experientiam doctrinæ obſervationes.* Cliv. 1692. 4. HOTT.

J. J. BRUSASCHI *diſceptationes problematicæ medicinales.* Rom. 1692. 8. HOTT.

ELIÆ VEIEL *de ſumma dignitate & præſtantia ſtudii medici diſſ. juxta mentem ductumque S. G. Græcorum & latinorum.* Ulm. 1692 4.

IGNATII CHERUSCI *methodus medendi, non autoritatibus, ſed rationibus & de monſtrationibus fundata.* Hall. 1692. 8. TR.

NATHANAEL LUCY *tr. de podagra.* Venet. 1692. 8. Pathologia ſalſa.

NIC. LAMBERT THELEN *de febribus diſſ.* Lovan. 1692. 8.

In STEPHANI CHAUVIN *Lexico philoſophico.* Roterodami 1692. fol. ſæpe recuſo vocabulorum etiam medicorum interpretatio reperitur.

J. B. CALLARD DE LA DUQUERIE *Lexicon medicum etymologicum, ſ. tria etymologiarum millia quas in ſcholis Cadomenſibus docuit.* Pariſ. 1692. 12. *Journ. des ſav.* 1693. 12. * 1715. 12. Duæ partes opuſculi. P. I. etymologica, breviſſima 3000 vocabulorum medicorum interpretatio & etymologia. Hæc vocabula ſæpe inaudita ſunt. P. II. vocabulorum eſt variorum Arabicorum, Græcorum, Alchemicorum, cum eorum ſignificatione breviter expreſſa.

Novam editionem fol. præparaſſe lego.

§. DCCCCXXXIV. NUPERI ad a. 1692.

PIERRES BRISSEAU *tr. des mouvemens ſympathiques, avec une explication de ceux qui arrivent dans le vertige, l'epilepſie, l'affection hypochondriaque & la paſſion hyſterique.* Montpel. 1692. 12 BUR.

FLAMANT *l'art de ſe conſerver la ſanté, ou le medecin de ſoimême, avec un traité de quelques remedes les plus ſimples & les plus uſités pour la guériſon de différentes maladies.* Paris 1692 12 GUNZ Tum 1699. 12., titulo paulum mutato; *Le véritable médecin, ou le moyen de ſe conſerver la ſanté.* TR.

A. P. D. M *Regles de la ſanté, ou le véritable régime de vivre, que l'on doit obſerver dans la ſanté & dans les maladies, avec une table alphabetique de tous les alimens.* Lyon 1692. 12. BUR.

M. D'AUVERGNE *Recueil de ſecrets touchant la médecine, pour les maladies & les playes.* Paris 1692. 12. ASTR. 1696. 12. D'ETR.

l'Art de guérir les maladies vénériennes, expliqué par les principes de la nature & les mecaniques. Lyon 1692. 8.

MASSIALOT *nouvelle inſtruction pour les confitures, les liqueurs & les fruits.* Paris 1692. 12.

C. DU MOULINET *Cabinet de la bibliotheque de S. Genevieve.* Paris 1692. fol. RUFFORTH. Utcunque huc facit.

J. FR. BONAVENTURA ANGELUS ANGELERES *Real philoſofia — Vida de la ſalud temporal ſabiduria ſophica, teſtamento filomedico, arcanos filochimicos. Hippocratica, Galenica, Lilibotanica. Parte ſegonda de la parte primera de regimiento generale prudente fiſico y morale en vida genero de catolica y phyſica ſabiduria.* Madrit. 1692. 4.

THEODORUS SCHOON *Waare ooffening en entleeding der planten — van de tabak, haar gebruyk en misbruyk en werkige, tot en wederleggige von Beinlema a Peima verhandeling &c.* Sgravenhaage 1692. 8. *. Ex adſeclis CORNELII BONTEKOE, oſor GALENISTARUM. Vires medicæ a figura particularum & pororum. Corrigentia nocere. Chemicos veros eſſe medicos. Nullam dari atram bilem. Purgantia medicamenta noxia eſſe; Hinc ſudorifera, quæ omnibus aliis præfert. Omitto reliquas declamationes.

GEORG DANIEL COSCHWITZ pater: EJ. *Vollſtändige Apothecke.* Nurnb. 1692. fol.

J HELFR. SCHROOT *Inſtruction der Flecken- und Hußfiebern.* Marburg 1692. 8.

J. INGENBERT *Chiromantia, metopoſcopia & phyſiognomia.* Francof. 1692.

BARTHOL. KRUGER *Handbüchlein vieler ſingularen und in der Vernunftprobe beſtandenen experimenten.* Wolfenbuttel 1692. 4.

EJ. *Beſchreibung der einheimiſchen Krankheiten, wie dieſelben durch himmliſche Influenz aus der Luft die Menſchen* a. 1692 *inficiert worden.* Braunſ. 1692. 4.

EJ. *Philiater curioſus autodidactos, ſ. diagramma demonſtrans methodum analyticam diſcendi veram medicinam.* Brunſ. 1692. 4. *.

BENEDICT SCHOENFELDS *pharmacologia, oder allerley Hülfsmittel in mancherley böſen Zufällen.* Zell. 1692. 8.

LEOPOLI *Apotheckerordnung der Stadt Wien.* Wien 1692. fol.

Kunſt zu kochen für vornehmer Herren Höfen. 1692. 8.

Neu ausgefertigtes Weinbüchlein. 1692. 8.

§. DCCCCXXXV. DISPUTATIONES.

GUIL. PALMAR *de atrophia.* Leid. 1692. 4. PL.

A. F. BUSSIUS *de paſſione hyſterica.* Leid. 1692. 4.

MAURITII VAN REVERHORST *de motu bilis circulari ejuſque morbis.* Leid. 1692. 4. *. recuſa 8. abſque anno & Leid. 1696. 8. *. Calculorum felleorum exempla; inter ea obſtructus a lapillo ductus cyſticus, & veſicula perampla. Morbi quos bili tribuit, cum formulis.

C. EDAM *de hæmorrhagia in genere.* Leid. 1692. 4.

J. GEORG ANDREÆ *de medicamentis confortantibus.* Leid. 1692. 4. *.

J. HORN *de motu invito.* ib. 1692. 4.

C. G. OEHMICHIUS *de œconomia animali retardata.* ib. 1692. 4.

J. DE BEQUOY *de lenta & cita C. H. evacuatione.* ib. 1692. 4.

A. SOUTKAST *de pleuritide vera.* ib. 1692. 4.

J. PRAT *de lepra.* Leid. 1692. 4.

D. MOREL *de rheumatiſmo.* Leid. 1692. 4. PL.

ANDR. BRUKE *de vomitoriis medicamentis.* ib. 1692. 4. PL.

GOTTFRIED KIRCHOF *de natura morborum medica.* Leid. 1692. 4.

J. BIECHLING *de variolis.* ib. 1692. 4. PL.

JAC. AUG. BLONDEL *de criſibus.* ib. 1692. 4. PL. Idem qui contra vires imaginationis ſcripſit.

CORN. VAN DER ZEE *de phlebotomia.* ib. 1692. 4. PL.

J. TILING *de ſuffocatione hypochondriaca.* ib. 1692. 4. HÆN.

J. A. BROUWER *de odontalgia.* ib. 1692. 4. HÆN.

CORN. AB HILDERNIS *de aſthmate.* ib. 1692. 4. PL.

J. HENR. HOLZMANN *de phthiſi.* ib. 1692. 4. PL.

J. LUD. COIGELANA DORTMONT *de phthiſi.* ib. 1692. 4. PL.

CH. MÆVIUS *de incubo.* ib. 1692. 4. HÆN.

D. SCHONFELD *de ſterilitate.* ib. 1692. 4. HÆN.

CASPAR WENDELAND *de hydrope.* ib. 1692. 4. *.

FRANC. VAUGHAN *de cephalalgia.* ib. 1692. 4. *.

J. BERN. GLADBACH *omnium febrium unam eandemque eſſe cauſam.* ib. 1692. 4. *.

EJ *Praxeos medicæ idæa noviſſima, in qua omnium morborum origo cum medendi methodo explanatur.* Herborn. 1694. 8. 1711. 8. Et vertente J. DE VAUX Gallice; *La pratique medicinale.* Paris 1705. 12. ASTR. Germanice. Magnos morbos facit febrem, catarrhum, ſcorbutum, cachexiam.

NIC. AB HOLSTEIN *de arthritide in genere.* Leid. 1692. 4. *.

J. BEIKESTEIN *de dyſpepſia.* Utrecht 1692. 4.

J. DIEDERICH KOAT *de peripneumonia.* ib. 1692. 4.

MARCUS DE MEYER *de epilepſia.* ib. 1692. 4.

M. HARP *poſitiones medicæ.* ib. 1692. 4.

DANIEL RUDL *poſitiones medicæ.* ib. 1692, 4.

GERH. DE VRIES *de paſſione hyſterica.* ib. 1692. 4.

SAMUEL DENYSSEN *de hæmoptoe.* ib. 1692. 4. *.

J. FITZMAN *de epilepſia.* ib. 1692. 4. BURKH.

J. GROENVELT *de pleuritide.* ib. 1692. 4. *.

LUCAS STEIN *de dyſſenteria.* ib. 1692. 4.

ADOLPH DIETERICH SCHROETER *de catalepſi.* Utrecht 1692. 4. RIV.

A. THIEL *de aſtmate.* Hardervic. ib. 1692. 4 HÆN.

J. EBELING *de uſu & neceſſitate chymiæ in arte medica*, Præſ. O. JACOBÆUS. Hafn. 1692.

J. HER-

J. Herman Hamer *de medicina renunciatoria.* Erford. 1692. 4. *.

J. H. Friv. Grivius *de hæmureſi.* ib. 1692. 4.

G. Behrnauer *de morbis archæalibus.* ib. 1692. 4.

Chr. Paul Schroeder *de requiſitis veri medici.* ib. 1692. 4.

Elias Kuchler *de cura palliativa.* ib. 1692. 4. Riv.

J. Hermann Sode *de obligatione medicorum.* ib. 1692. 4. Menz.

J. Frid. Reithardt *de artuum tremore.* Jen. 1692. 4. Pl.

Lud. Chr. Mieg *de medicis extraordinariis novi fœderis.* Rintel. 1692. 4. Boehm.

A. Untzelmann *de anaſarca.* Altdorf 1692. 4.

Samuel Grosser *progr. ad orationem de medicorum ſtudiis in rempublicam litterariam & civilem collatis.* Altenburg 1692. 4. Hæn.

J. Mich. Sargant *de arthritide.* Baſil. 1692. 4. Pl.

J. Conrad Muralt, Joh. F. *Compendioſa naturalis hominis ſtatus hiſtoria.* Baſil. 1692. 4.

Ej. *de iliaca paſſione.* Baſil. 1693. 4.

J. Jac. Mosleder *de deliquio animi.* Argent. 1692. 4. *.

J. Burckel *de arthritide.* ib. 1692. 4. *.

Franc. Gouel & Paul de Toullieu, *E. in acutis morbis epidemicæ conſtitutionis maxima habenda ratio.* Pariſ. 1692. 4.

Ant. Xarin & Dangueville, *E. a quibus vita ab iiſdem morbus.* Pariſ. 1692. 4.

Nic. de la Carliere & Berthod, *E. aſciti profligando liquores acidi.* Pariſ. 1692.

Franc. le Roi & Dangueville, *E. fluori albo aquæ metallicæ.* Pariſ. 1692.

Lud. Labbé & Sauvalie, *E. pejor vigiliarum quam ſomni exceſſus.* ib. 1692.

And.

AND. ENGUEHAND & BURLET, *E. ab aquæ glacialis potu raucitas.* Pariſ. 1692. 4.

ALEX. PET. MATTOT & FRESSANT, *Non ergo ingenioſi qui facile lacrymantur.* ib. 1692. 4.

§. DCCCCXXXVI. DIARIA ad a. 1692.

In *Philoſ. Tranſ.* n. 196 EDMUNDUS HALLEY in primis agit de vicibus viventium & mortuorum, ut inde valor annuarum penſionum pro vitæ probabilitate æſtimari poſſit. Ex faſtis emortualibus Vratislaviæ eruit numerum ſuperviventium in quovis anno. Ita ex 1000 altero anno ſupervivere ponit 855, anno 10, 661; anno 20, 598; anno 80, 41; anno 100, 7; quod mihi evidenter nimium videtur.

In *Memoires de l'Acad. R. des ſciences avant* 1692, dicitur de calculo a femina ex ano reddito D. MOREAN referente.

In *Giornale de letterati dell'* a. 1692. Moden. 1692. 4. Vermis caninus dictus qui renem conſumſit, ut ſolum involucrum ſupereſſet.

Hoc anno cepit prodire *Bœkzaal van Europe* M. Jul. & Aug. continentem ad a. 1700, auctore PETRO RABUS B. BUN.

§. DCCCCXXXVII. Ad a. 1693.

SAMUEL DALE in botanicis dictus eſt. Primum prodiit EJUS *Pharmacologia.* Londini a. 1693. 8. *.; tum ſupplementum a. 1708. 8.; & totum opus Lond. 1710. 8. 2 vol. 1737. 4. Leid. 1739 4. *. 1751. 4. Hic ſupplementum ad ſuas ſedes repoſuit. Totum fere opus eſt in nominibus & ſynonymis, cum breviſſimo indice virium medicarum.

In *Phil. Tranſ.* n. 211. Nyctalopia ſ. cæcitas abſente ſole.

MICHAEL ANGELUS ANDRIOLLI Veronenſis, in Carinthia protophyſicus, Conſtantinopoli medicinam fecit.

EJUS eſt *Concilium veterum & neotericorum de conſervanda valetudine, ſ. de morborum cauſis procatarcticis, in quo rationes experimentorum ſuffragiis diſcuſſæ exponuntur.* Lugd. 1693. 4. MAZUCH. Cauſas morborum uſu ſex rerum non naturalium deducit & harum qualitates ſalubres & noxias explicat, ad diæteticam ergo præcipue facit. CARR. BR.

EJ. *Domeſticorum auxiliorum & facile parabilium tractatus quinque.* 1, *Regimen in morbis acutis*; 2, *de potulentis quæ ægris conveniunt*; *regimen in morbis*

morbis chronicis; 4, *regimen ſanorum & convaleſcentium*; 5, *regimen prægnantium, puerperarum, & infantum*. Venet. 1698. 4. *. Stylum nolim requiras, ſed neque multa, quæ ægrotis permittit: & carnes pullorum in morbis acutis decumbentibus; vitellos quidem, byzantinos etiam minus, quos noſter utiliter acute febrientibus indulgeat. Analeptica varia, gelatinæ, carnium pulpæ, lac, ova. 2, De vino: Italis debere permitti, quorum lenti humores alioquin longos morbos eſſent producturi. In febribus præterea conducere, quæ ſint ab alcali. Se vinum nigrum cum æqua aquæ portione optimo eventu dare. Lac, ſerum, aqua: aquæ medicatæ Italiæ. Calderianas aquas olim ob efficaciam ſuam celeberrimas, famam amiſiſſe. Aquæ ſtillatitiæ, ſyrupi, julepi. Vinum mulſum in febribus ſaluberrimum. Non debere decoctum lignorum propinari abſque interpoſita alvi purgatione. Theriaca Turcis propria ex fructibus compoſita. Medicamenta chemica, deinde tota ars coquinaria Radices Ninſi in tuſſi & hæmoptoe utiles. Qui Venetiis aſthmate laborant ſi Neapolim migraverint, a ſuo morbo immunes manent, & continuo relabuntur quum priorem patriam repetunt. Contra, aſthmatici Neapolitani Venetiis convaleſcunt. Senium æſtimatur non ab annis, ſed a virium defectu, a tarda reſtauratione debilitatis, a lenta ſanatione vulnerum. Senibus viperarum carnes conveniunt & baccæ juniperi. Variolæ Byzantii. Singulis annis graſſantur funeſtiſſimæ & nigricantes, Turcis tamen quam Francis infeſtiores. Emetica ex antimonio parata potenter lochia reſtituunt.

EJ. *Enchiridion practicum medicum, in quo domeſtica & uſitatiora auxilia recentiorum pro univerſis morbis curandis citantur*: 1, *pro morbis mulierum*; 2, *pro morbis capitis*; 3, *pro morbis pectoris*; 4, *pro morbis abdominis*; 5, *pro febribus & earum ſymptomatibus*; 6, *pro morbis ad Chyrurgos ſpectantibus*. Venet. 1700 4. Helmontianus & empiricus. Inveteratas obſtructiones oppugnat unguento arthanitæ minoris, cum pulvere trochiſcorum alhandal, eſſentia ſabinæ cum mercurio malaxata & matutina corporis exercitatione: hæc utilia ſ. efficacia expertum eſſe. Ad ſterilitatem (qua de cauſa?) extracto ſecundarum muliebrium ſe uti. In cerebri adfectionibus, frigidis abſtinendum, & opium pro ſacra anchora reſervandum. Oleum balſamines aureum catharros, ſic etiam podagram inunctum ſolvit. Qui podagra liber erat quamdiu vino oligophoro utebatur, & continuo relapſus eſt. & una calculo infeſtatus, cum ejus vini nunc nulla ſibi copia eſſet Hypochondriacis calida & exſiccantia nocere, monente RAIMUNDO FORTI. In tuſſis initio nihil opio melius. Inflammatis olea adhiberi non probo. In hectica febre non ſiccos colles *Stabino*, ſed paluſtria humida Laurentina ſaluti eſſe. Qui tabidi in ſiccam illam Veronam migrant, interire omnes. Ad ventriculi imbecillitatem certum præſidium eſt in ſale martis cum conſerva abſynthii. Omphacium in viſcerum æſtu præſtantiſſimum. In cholera balneum, lac aſini ad tres libras (choleram daturum niſi adeſſet). Aqua Nocerina (pura & levi) cum tartaro multos hydropicos

picos

picos ſanatos eſſe. Mars in febre acuta abſurde & funeſto cum eventu adhibitus. Se luem veneream abſque hypocauſti & carceris tædiis ſanare: auxilia ei convenire quæ ad catarrhum. Militis Germanos ſe a peſte immunes præſtitiſſe ſulfuratis induſiis. Ad variolas jubet ſaccharum ſaturni in aqua citri ſolutum lambere. Omnino multos leproſos ſanatos fuiſſe carnibus viperinis: ſubito qui quatuor libras abſorpſerunt.

Ej. *de febribus & morbis acutis febrem adnexam habentibus.* Venet. 1711. fol. Mazuch. Omnes febres alvo ducta ſanari.

Ej. *Novum ſyſtema practicum in via Platonis & Academicorum Italorum.* Galer. di Minerva IV. p. 298.

§. DCCCCXXXVIII. Alii.

Alexander Knips Maloppe P. P. primarius Patavinus (nomen ex duabus familiis Germanicis conjunctum):

Ej. *De aortæ polypo.* Lugd. 1692. 4. & in E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* I. *app.* Carolo Patino de natura ſui morbi quærenti reſpondit, polypum ei in aorta eſſe, neque alium morbum excluſis ſigillatim adfinibus morbis pectoris. Pulſus erat inæqualis, dyſpnoea frequens. Cum Patinus denique orthopnoïcus obiiſſet, reperta eſt aorta arteria ampliſſima; in ea polypus anſerini ovi mole, lamellatus, fibrilloſus.

Ej. *Prælectio pro Empirica ſecta adverſus theoriam medicam.* Patav. 1717. 4. *. Contra medicos dogmaticos & Galenum, ætiologiam totam debere omitti. Chemicos theoriam nihilo clariorem reddidiſſe. Nimis differre acerrimorum ſalium operationes ab iis quæ in corpore animali geruntur. In morbis, in inflammatione, coagulo, nihil acidi demonſtrari poſſe. Mathematicos ordinem artis habere, non certitudinem. Pro ſecta eclectica, quæ empirica dici poſſet, quod experientia nitatur: eam a vulgari empiriſmo differre & ad phyſicam experimentalem pertinere.

Ej. De Co Averoæ *de duobus remediis ab eo maxime illuſtratis, mercurio & Aponenſibus thermis commentatio.* Pariſ. 1725. 4. *. Autor Nicolaus Scanagatus. Hydrargyri uſum Patavii fere obſoleviſſe cum eum noſter revocavit. Uſus eo eſt in venerea lue varie præparato, inuncto tamen, noratque ſymptomata vitare quæ ejus metalli uſui ſupervenire ſolent, etſi ſalivam, & abunde ciebat. In uteri ulcere deſiſtere coactus eſt. Aquas Aponenſes utiliter bibi reperit, etiam in non graviſſima tabe, diverſiſque fontibus ſuam cuique utilitatem adſignavit.

J. B. Giraldi *Rupes inſuperabilis in pelago medico.* Bonon. 1693. 12. Mazuch.

Ej.

Ej. *morborum exitialium tyrannica ſævitia per annos nobilem mulierem dirimentium ſyntamia in medicam hiſtoriam redacta.* Bonon. 1693. Mazuch.

J. Carolus Amat (Amatus) Catalanus. Ej. *Fructus medicinæ ex variis* Galeni *locis decerpti.* Valent. 1693. 8. C. de V. (*).

Diſſertationes quibus medicinæ medicorum ſtudia ventilantur. Neapoli. 1693. 8.

Homobonus Piso Cremonenſis, prof. practicæ medicinæ in Acad. Patavina, adverſarius circuitus ſanguinis noviſſimus, quoad nuper Archæi nonnulli ſequaces denuo ei nobiliſſimum inventum inſinuaverint.

Ejus *methodus medendi.* Patav. 1726. 4. (ſed prima opera ſunt anni 1693). Totus Galenicus. Contra modernos medicos, qui in febribus curandis nihil norunt, niſi venæ ſectionem repetitam, veſicas trahere, cum ſingulæ febri, denique ſingulo febrienti ſua curatio debeatur. Curatio extraordinaria, quando aliquid eſt, quod non ſinit ordinariam ſequi. Victus ratio non nimis ab adſueta recedat. Indicatio a juvantibus, a nocentibus. Pro Hiſpanis tali venam ante venam brachii ſecantibus. Exemplum cum non profuiſſent in puerpera quatuor ſanguinis in brachio miſſiones, dum in talo venæſectiones malum ſuſtulerunt. Non bene omnibus febricitantibus vinum negari. Sed etiam ova ſorbilia ſumſiſſe neceſſe fuit in febre acuta continua. P. Martianum ante Sydenhamium calidorum uſum in febribus proſcripſiſſe. A febre intermittente feminæ gravidæ parca lochia. Vena inciſa & menſes revocati, & variolæ. Fuiſſe qui a debiliori medicamento ſed ſolido melius haberet, quam ab acriori liquido. Contra hypotheſes nuperorum & Helmontii. Contra Guilielminum de natura morbi.

Ej. *Spicilegium curationum morborum cum ſingulorum animadverſionibus. Acc. diſſ. de inconſtantia medicinæ.* Patav. 1742. 4. *. Ultimo in ſenio has morborum hiſtorias edidit, quorum aliquos ante quinquaginta annos curaverat. Veteres ubique in oculis habet. Auxiliis uſus eſt paucis & mitibus; venæ ſectiones non valde repetiit. In graviſſimis nonnunquam morbis ſtetit imperterritus, cum exigua ſpes ſalutis ſupereſſet, ut in ſopore febrium acutarum, dum unum alterumve bonum ſignum adgnoſceret. In acutis malignis urticationes veſicatoriis ſubſtituit. Petechias non eſſe criticas: evacuationes enim criticas eo meliores eſſe quo uberiores, non ita maculas. Imaginationis lætos errores minus metuit, quam triſtes. Secretionibus apparentibus non dubitavit ſanguinem mittere. In petechiis ſomnum vigiliis præfert. In univerſum primo die morbi venam ſecabat, alvum laxabat: in reliquo toto morbo vix molie-

(*) Idem liber in Meth. ſtud. Med. & in Bibl. pract. Tom. II. p. 514. ad a. 1623. refertur. Br.

batur quidquam. Morbos deſcribit fere vulgares, tamen aliquos minus frequentes & inciſiones cadaverum. Hydropicis, enormibus purgantium medicamentorum doſibus vitam diu ſuſtentavit. Præſcribit diagrydii grana duodecim, jalappæ drachmas duas, ſalis Anglici unciam cum ſemiſſe. Suppreſſis lochiis venam tali non ſecuit, fauſto eventu, & cauſas dat ſuæ abſtinentiæ. Aſitiæ rarioris exempla. Calculus quem in veſica ſedere indicaverat in cadavere repertus eſt, cum nullæ unquam arenulæ deceſſiſſent. Urina pueri in hydrope utilis. Cum ictero tamen alvum fluxam conjungi vidit. In ictero veſicula fellis amplior; hepar durum. Ab uſu cantharidum mictus cruentus & mors. Poſt palpitationem & difficilem ſpiritum, cor amplius. Eſſe ubi in pleuritidis initio cruſta in ſanguine nulla ſit & demum cum morbi progreſſu ſe offerat. In hoc morbo venam non valde ſecat: negat nigram urinam ominoſam eſſe.

Diſſ. de inconſtantia medicinæ, de ſectis. Galenum defendit contra BOERHAAVIUM: addit quatuor humores eſſe ex HIPPOCRATE. Pro dogmatica veterum medicina, ut tamen methodicis faveat; potiſſimum etiam ob diligentiam in morborum & auxiliorum hiſtoria. Contra Jatromathematicos, BOERHAAVIUM & BELLINUM.

BERNHARDUS CONNOR hibernus, medicus JOHNNIS SOBIESKY non abſque ingenio vir.

Ej. *Diſſertationes medico phyſicæ*. Oxon. 1695. 8. De antris lethiferis 3, de ſtupendo oſſium coalitu 4, de immani hypogaſtrii ſarcomate. In 1, de antro potiſſimum canino prope Neapolim, in quo ad certum limitem aër adſurgit, ad reſpirationem alendamque flammam non idoneus, aliqua nova noxam monſtrantia CONNORI experimenta 3, de ſceleto cujus omnia oſſa in unum coaluerunt & 4, de utero in materiam carneam degenere. De ſarcomatis indole & altera de ſceleto ancylotica eſt in *Journal de ſavans* 1693. & Phil. Tranſ. n. 255.

In Evangelio medici ſ. de ſuſpenſis Naturæ legibus. Lond. 1697. 8. Amſterd. 1697. 8. (Jenæ 1724. 8. HÆN. quarta editio BR.

Claſſes morborum. Ad nimiam tenuitatem humorum febrem refert, & fibræ contractio ſive nimis ſtricta ſive nimis laxa tota omittitur. Spirituum morbi. Cataleptici Monſpelienſis hiſtoria.

Cura poſthuma *Hiſtory of Poland* prodiit. Lond. 1698. 8.

A compendious plan of the body of Phyſic. Oxon. 1697 jam edita, parvi momenti, analyſi chemicæ ſanguinis multa tribuit.

ADAM

ADAM LITTLETON *Diſſ. epiſtolaris de juramento medicorum.* Lond. 1693. 4.

SEMPRONII GRACHI MASSILIENSIS (SAMUEL GOTTHELF MANITII Phyſici Dreſdenſis) *Medicus hujus ſeculi ſ. Herma tyroni medico expeditiſſimam, qua ad veri medici requiſita feliciter obtinenda & miſerias pœne inevitabiles prudenter declinandas eundam viam monſtrans.* Dreſd. 1693. 8. Non ineptus liber, etſi multa aliena admiſta habet. Polyhiſtor magis quam medicus, juveni medico conſilia dat, ut poſſit ad ſolidam artis cognitionem pervenire & ad felicem praxin. Propædeutica ſtudia ſigillatim conſiderat. Præceptores requirit perfectos, eorum exempla producit. Logicam a medico requirit, mathematica & phyſica. Catalogus librorum quorum lectionem commendat, non ille ut mihi ſatisfaciat. Adminicula refert, inter ea peregrinationes, proprias encheireſes, tum methodum collectaneorum colligendorum, ſed in ordine deſidero, quod nimis perfectam medicinæ cognitionem in juvene adverſaria colligente ſupponat, aptiorque ſit ad digerendam ſummam quam ad colligendam. Ut poſſit medicus ad famam pervenire, monet juvenem ne nimia promittat, ne præceps definiat neque titubet. Calamitates medicorum eorumque integra fere hiſtoria, de numero medicorum, de ſoſtro, de medicaſtris, de calumniis & invidia, judicia de ſcriptoribus propria neque vulgaria. Amœnus lectu etſi minime profundus.

GUILH. a LIMBORCH Prof. Lovan. *Medulla ſimplicium* ex DODONÆO SCHROEDERO &c. *deſumpta.* Lovan. 1702. 8. Doſes & bonitas, aliqua de viribus.

ABRAHAM CYPRIANUS medicus qui & lithotomiam exercuit & artem obſtetriciam.

EJ. *Epiſtola hiſtoriam exhibens fetus humani poſt* 21 *menſes ſalva matre ex tuba exciſi.* Leid. 1700. 8. & gallice. Amſterd. 1707. 4. Neapoli 1727. 4. Plerique ad chirurgiam pertinent, aliqua medici ſunt argumenti. Non ideo lacte ſemper inſtrui mulieres quæ vivum fetum utero gerunt, ſed poſt mammarum collapſum & lac evaneſcens fetum vitalem eſſe redditum. Sterilitas a tubarum concretione. Hydrops tubæ uterinæ in qua 150 ℔. aquæ collectæ erant. Hydrops mere gelatinoſus, ut fruſtra abdomen perforaretur. Tubæ pars cartilaginea.

THEODORI MUGKENS *Collectanea chymica Leydenſia* MÆTSIANA, MARGGRAFIANA *collecta a* CHRIST. LOVE MORLEY edidit. Leid. 1693. 8. Scriptiones eo tempore minus vulgo notæ.

P. LANTANA *Oratio de officio medici.* Franeck. 1693.

D. L. M. D. *Introductio in univerſam medicinam hodiernam Londinenſem* 1693. 8.

Francisci Courcelii *de vana mittendi ſanguinis ratione in hæmato threſeos.* Francof. 1693. 8.

L. C. Leinker *compendium promtuarii medicamentorum, tam ſimplicium quam compoſitorum, in pharmacopolio caſtrenſi exercitus ſtat. Circ. franconici exſiſtentium.* 1693. 4. Tr.

Phil. Jacobi Spener *parentalia* Martini Weissii *archiatri.* Berol. 1693. fol.

Ernesti Heinsii *Lapis offenſionis in febrium curatione purgatio ſ. diſcurſus de purgantium validorum abuſu in febribus.* Lipſ. 1693. 4.

J. D. Thom *collectanea chymica curioſa, quæ rerum naturalium ex triplici regno anatomiam continent.* Francof. 1693. 4.

§. DCCCCLIX. Nuper. Ling. ad a. 1693.

J Vidos y Mira *primera parte de medicina y cirurgia rational y ſpagirica, ſon obra de herro e fuego con ſu autidotario de ragees, yervas, flores, ſemillas, frutos maduros, aguas e vinos medicinales que uſa en medicina.* Saragoſſa 1693. fol. Quæ ſecunda eſt editio. Madrit. 1705. & 1713.

Isidoro Fernandes Matienco *diſcorſo medico contra el medicamento.* Madrit 1693. Hausen.

J. B. Francii *elenchus utilitatum ſectionis venarum in pedibus.* Milano 1693. 12.

Ej. *Pillola (ſic) antivenerea o ſia miſtura antiacida unico puricativo, degli umori comprovata con quantita di ſinceri eſperienze.* Milan. 1700. 12. Argelat. Br.

A. Pia Cartli Jacobi Senibaldi & Hippolyti Magnani *Pariſio de medici aſſiſtenti all infirmitá ed apertura del cadavere della ſ.* Olimpia Ginetti. Roma 1693. fol. Venenum ſumtum fuiſſe contra hos medicos pugnabat P. Manfredus.

Francesco Ferdinando Rogazzini *medicina poſita al eſame del tribunale de la veritá diſapologetica.* Breſc. 1693. 4.

Passera *Practica univerſale della medicina.* Milan. 1693. fol.

Joseph Valisneri archiater reliquit codicem *de vera methodo lue celtica adfectos ſanandi*, de quo Astruc. Eadem inunctione ſe paralyſin, iſchiadem fixam, arthritidem ſanaſſe.

Anonimi

ANONYMI *Tr. des maladies veneriennes.* Amſterd. 1693.

A. DISDIER *manière de faire de l'excellent Chocolat.* Paris 1693. 12.

DU FOUR *Tr. du Caffé, Thée & Chocolate avec les meilleurs methodes pour compoſer la Chocolate par* DISDIER. A la Haye 1693. 12. *Cal. Bib. Dœver; num idem liber?* BR.

AIGNAN *l'ancienne medicine à la mode, ſentiment uniforme* D'HIPPOCRATE *& de* GALIEN *ſur les acides & ſur les alcalis.* Paris 1693. 8.

EJ. *Le prêtre medecin avec un traité du Thée & du Caffé de France.* Paris 1696. 12. CARR. Theam gallicam herbam Meliſſæ vocat, Coffeam hordeum & ſecale toſtum.

LAMARE *obſervations critiques ſur l'ancienne medicine de* L'AIGNAN. Paris 1702. 12.

EJ. *Traité de la goutte.* Paris 1707. 12. CARR. BR.

CHARLES de THUILLIER *Traité des maladies veneriennes avec des experiences pour les guerir ſurement & facilement.* Paris 1693. Primam editionem Ravennenſem a. 1684. citat ELOG. duas alias Pariſienſes 1707. & 1716. BR. *Et lettre de cet auteur imprimée & adreſſée a* M. DEMETRIUS AMMIRAUX *medecin a Chio ſur les maladies veneriennes & les antiveneriens.* 1693. 12.

LAURENT VERDUC *Pathologie dans laquelle exſiſtent toutes les maladies du corps humain.* 1693. 12.

De la HAYE *le medecin ſincere.* Lyon 1693. 8. CARR.

J. FRANC. LAUGIER *Tr. des remedes vulneraires.* Lyon 1693. 12.

EJ. *ſtatutes of the colledge of Phyſicians.* L. 1693. 8.

J. JACQUES BERLU *Tr. des remedes vulneraires.* Lyon 1693. 12.

NICOLAI HEINSII NIC. *f. Het ontdeckt vergift der zoo genannate melekur behelſende deſſelfs ſchadelykheit in ſcheurbugk, gicht en podagra, licham en longe teering; Benebens aanwyſing de geneesmiddelen en manier vor deeze qualen.* Utrecht 1693. 8. Germanice adjuncta præfatione in STEPH. BLANCAARDI *Milchcur* a J. SCHREYER Leipzig 1694. 4. Ex BONTEKOI ſecta contra eum lacte rejecto tutiora ut putat medicamenta proponit.

EJ. *Armamentarium ſanitatis of het wapenhuys der gezundheit, behelſende verſchyde heilſame geneesmiddelen en tot ny toc unbekannte geheimniſſe.*

EJ.

Ej. *de guynende Venus of te Verhandeling van Pocken.* Amſterd. 1697. 8. Germanice *ſchmachtendc Venus.* Francf. und Leipz. 1703. 8. Ut videtur idem: *die gemarterte Venusſchweſter oder Verhandlung von der Venuskrankheit.* Amſterd. 1701. 8. Et gallice. *Nouvelle methode pour guerir les maladies veneriennes ſans l'aſſiſtance d'aucun medecin, ſans epuiſement des forces, ſans garder la chambre ſans negliger ſes affaires.* Amſterd. 1706. 8. Quam editionem ASTRUC putat ab ipſo HEINSIO gallice verſam eſſe. Morbum mundo coævum eſſe, natum ex fermento ſalino acido volatili. Arcana ſua commendat.

Ej. *Næuwkeurige Verhandelingen van het podagra en det gemeine gigt.* Amſt. 1698. 8. Germanice *übel und wohl ſoulagirter Podagriſt auctore* H. FRIDERICO HUNDERTMARK. Leipz. 1701. 8. 1703. 8.

SALAMON van RUSTINGH *nieuwe veld medicynê en chirurgie.* Amſt. 1693. 8.

Ej. *Nieuw gebouu der geneeskonſt gegrundet op ſedermere ervarenheyd.* Amſt. 1706. 8. Contra CARTESIUM morbos eſſe ab ignis defectu, exceſſu, impedito libero commeatu.

Haarlemmer Apothek. Amſterd. 1693. 8. per WACHENDORF.

ANDR. GLOREZ *Anhang von den Krankheiten die von Zaubern herkommen.* Regenſpurg. fol.

Ej. *Vollſtändige Haus- und Land-Bibliothek.* Regenſp. 1701. fol. P. II. P. III. 1700. fol. & Nurnb. 1719. vol. II. Continuatio. Augſp. 1701. fol. II Theil 1702. fol. III Th. 1703. IV Th. fol.

J. DIETRICH HOFFSTÆDT *panacea cœleſtis* HOFFSTADIANA *oder Beſchreibung des himmliſchen Theriaks.* Hanau 1693. 8. PL.

J. REINHART STALBERG *engliſcher Wahrſager aus dem Urin, oder gewiſſe Wahrſagungen aus dem Waſſerglaſe von* THOM. BAYER *aus dem engliſchen überſetzt.* Hamburg 1693. 8. 1703. 8. 1746. 8. Primam editionem ignoro.

CONRAD PHILIP LIMMER *de cereviſia ſerveſtana.* Zerbſt 1693.

Ej. *des Raths von Werningerode Apothekertaxe.* Halberſt. 1693. 4.

§. DCCCCLX. DISPUTATIONES.

E. C. BRUCKNER *de hemicrania.* Leid. 1693. 4. PL.

DAVID FERRY *de anorexia.* ib. 1693. 4. PL.

J. A. ROSSEN *de polypo cordis.* ib. 1693. 4. PL.

D. DUC.

D. DUCLAUX *de apoplexia.* Leid. 1693. 4. HÆN.

CAR. LUD. ZANDER *de ophthalmia.* ib. 1693. 4.

MART. van de VELDEN *de febribus.* ib. 1693. 4.

J. BRAAK *de catalepſi.* ib. 1693. 4. HÆN.

AUG. DAVID GRUNDMANN *de medicamentis uterinis.* ib. 1693. 4. PL.

SAM. CRADOCK *generalia circa oculi ſuffuſionem guttam ſerenam & inflammationem Ophthalmiam dictam.* ib. 1693. 4. PL.

CAR. DERLINCOURT Carol. f. *de lienoſis.* ib. 1693. 4. Et in collectione operum paternorum. Sanguinem ſeroſum acido-ſalſum & tartareum in lienem colligi. Alia lienis vitia & morbi inde ſequuntur. Vetuſtæ medicinæ per varias artis partes excellentiæ analyſes aliquæ.

HERMAN OSTERDYK SCHACHT poſtea profeſſoris Leidenſis.

EJ. *de melancholia hypochondriaca.* ib. 1693. 4. PL.

EJ. *de πτυαλισμω artificiali.* ib. 1720. HEF.

EJ. *Orationes* II. 1. *de firmitate artis medicæ*, 2. *de medico exercitato.* ib. 1723. PL.

EJ. *Orationes* IV. *quarum* 1. *de iis quæ medicum ad artis exercitium ſe adjungentem præcipue ſcire oportet*, 2 & 3 *ſupra jam dictæ*, 4 *de prudentia in ratiocinio phyſico & medico neceſſario obſervanda.* ib. 1735. 4. PL. BR.

HENR. SUPPRIAN *de colica.* ib. 1693. 4.

E. U. WESTENBERG *de hydrope.* ib. 1693. 4. HÆN.

J. PET. RIEBIUS *de dyſuria.* ib. 1693. 4. PL.

TH. ROEPER *de angina vera.* ib. 1693. 4.

LOTHAR. ZUMBACH *de ſudore & ſudoriferis.* ib. 1693. 4.

A. HOLSCHEN *de gangræna & ſphacelo.* ib. 1693. 4.

J. HOOFD *de lethargo.* ib. 1693. 4.

J. JOHNSTON *de motibus convulſivis & epilepſia infantum.* ib. 1693. 4. PL.

FRANC le ROY *de pleuritide & peripneumonia.* ib. 1693. 4. PL.

G. FLAM.

G. FLAMMING *de angina.* ib. 1693. 4. HÆN.

G. VERPOORTEN *de hydrope aſcite.* ib. 1693. 4. PL.

G. LEMMERS *de purgantibus.* ib. 1693. 4.

G. GARBERS *de diureticis.* ib. 1693. 4. HÆN.

B. REINWOLF *de peripneumonia.* ib. 1693. 4. HÆN.

PET. OPPERDÆR. *de hydrophobia.* ib. 1693. 4.

J. CHR. HABERKORN *de medico phyſico.* ib. 1693. 4.

G. UNGER *de aſthmate.* ib. 1693. 4. PL.

RHOM. FRID. s'UCHLAN *de paralyſi metallariorum.* Utrecht 1693. 4.

BERNH. AND. NOTTELMANN *de melancholia.* Traj. ad Rhen. 1693. PL.

ANDREAS REUTSCH *de tincturis antimonialibus.* Utrecht 1693. 4. Scriptiones numeroſæ & tincturæ 57.

ARN. WIEXMANN *de ſuppreſſione menſium.* ib. 1693. 4.

J. MOENTHER *de febre quartana.* Horderow. 1693. 4.

THOMAS LAURENTII *de phthiſi.* Horderow. 1693. 4.

L. ERBERFELD *de morbis eruditorum.* Duisb. 1693. 4. PL.

DOMINIC. LAPPONI *de apepſia.* Duisb. 1693. 4.

LAURENTIUS ROBERG Profeſſor Upſalienſis pro gradu diſputavit *poſitiones medicæ.* Leid. 1693. 4.

EJ. *de thermis.* Upſ. 1699. 4. *.

EJ. *de variis effluviorum effectibus.* ib. 1699. 4.

EJ. *morbi hæreditarii* ib. 1702. 4. Varios admittit etiam calculum, luem veneream.

EJ. *de fœda lue dicta venerea.* ib. 1700. 4. *. Ex coitu cum ſimiis natam eſſe. Oſſa ab ea lue mollia & flexilia. Sudorem jubet movere, purgantium tamen medicamentorum uſum interponere. Cum fungus tibiæ mercurio præcipitato & ſabinæ uſu conſumeretur, nata inde ſalivatio & os ſquamam depoſuit. Cum hydrargyrus varia forma abſque effectu datus fuiſſet, ſanata demum hydrargyro in aqua forti ſoluto ut muria calida ſuperbiberetur.

EJ.

Ej. *de aquoſi calidique potus ſalubritate.* Upſal. 1711. 4. Thea princeps, dein de variis infuſis.

Ej. *de piceæ pinique ſylveſtris reſina.* ib. 1714. 4. Hef.

Ej. Hippocratis νομος *ſ. lex ſuecice verſa.* 8.

Ej. *idea boni medici.* ib. 1708. 4. *. Ad hiſtoriam artis dotes neceſſariæ.

Ej. *ſamling angaende noſocomium academicum.* Upſal. 1784. 4. Suecice.

Ej. *de erroribus in curandis febribus.* ib. 1738. 4.

Varias ejus Orationes collegit Joh. Gottschalk Wallerius. Upſal. 1768. 8.

1. *De requiſitis futuri medici ex* Hippocrate.

3. *De medicinæ encomio.*

4. *De theſibus phyſiologicis quibuſdam ſimilitudinibus explicatis.*

5. *Cogitationes de empiricis & empiria.*

Primus auctor fuit ut etiam in academiis ſuecicis ſummi in arte medica honores impertirentur quos antea ſuecici in academiis extraneis merebantur.

Christoph Ettner *denique a* Ettner.

Ej. *de podagra.* Vratislav. 1693. 4.

Ej. *ſatirica varia.*

Ej. *mediciniſcher Maulaffe oder der entlarvte Marktſchreyer.* Francof. 1694. 8. 1710. 8. 1720. 8.

Ej. *unwürdiger Doctor.* Augſpurg 1697. 8.

Ej. *entlaufner Chymicus.* ib. 1697. 8.

Ej. *der ungewiſſenhafte Apotheker.* Lipſ. 1700. 8. Augſp. 1753. 8.

Ej. *verwegner Chirurgus.* Augſ. 1698. 8.

Ej. *unvorſichtige Hebamme.* 1725. 8.

Ab. Ziegra Programma *de medicinæ origine & progreſſu.* Torgav. 1693. 4.

J. And. Gleich *de cura theologiæ optima medicinæ praxi.* ib. 1693. 4.

ADAM KAHLE *de diæta jejunantium* Præſ. C. BARTHOLINO. Hafn. 1693.

J. HENR. PANRING *de conſervanda ſanitate illuſtrium virorum.* Regiom. 1693. 4. PL.

GEORG EMMERICH *Poſitiones phyſico medicæ.* Leid. 1692. 4.

EJ. *de phlebotomia an cauſam morbi tollat.* Regiom. 1693. 4. PL.

EJ. *de ratione & experientia medica.* Regiom. 1693. 4.

EJ. *Theſium medicarum pentas & totidem paradoxa.* ib. 1698. 4.

EJ. *Theologia deque ejus infuſo.* ib. 1698. 4.

EJ. *de morbo marino navigantibus prima inprimis vice familiari.* ib. 1700. 4.

EJ. *de frigore correptis.* ib. 1701. 4. De aëre corpus humanum comprimente deque ſpiritus vini abuſu.

EJ. *de duumviratu* HELMONTIANO. ib. 1702. 4. HEF.

EJ. *Concionatorum diæta ſ. ſanitatis conſervatio.* ib. 1707. 4.

EJ. *de febre virginum amatoria.* ib. 1708. 4.

EJ. *de conjugio* ASTREÆ *cum* APOLLINE *diſſ.* I. *de inſpectione cadaverum.* ib. 1710. 4.

EJ. *Diſſ.* II. *de vulnere lethali in genere.* ib. 1711. 4. HEF.

EJ. *de conjugio* ASTREÆ *cum* APOLLINE *circa medicinam forenſem diſſ.* III. *de vulneribus lethalibus in ſpecie.* ib. 1715. 4. HEF.

FRANC. HENR. WERCKMEISTER *de imaginatione morborum cauſa.* Hal. 1694. HÆN.

EJ. *de genio, curatione & præſervatione arthritidis ſ. vom Reiſſen in den Gliedern.* ib. 1697. 4. VATER.

EJ. *Filum ariadneum in ſtudio medico.* ib. 1698. VATER.

J. TOB. HEINRICI *Incus chiromantarum.* Lipſ. 1693. 4.

J. Henr. Herlin *biga remediorum generoſiorum* 1) *de remediis ſudoriferis cum præmiſſis de ſudore ac analepticis*, ib. 1693. 4. Pl.

Ej. *Hæmorrhoides in pectore ſ. de præternaturali ac lethali fluxus hæmorrhoidalis ſuppreſſi ad pectus translatione obſerv. anatom. pathologica.* Altenb. 1716. 8. Pl. Br.

And. Myrrhen *de odontalgia.* Lipſ. 1693. 4.

J. Christoph Schroeer *de arthritide.* Erfort. 1693. 4. Riv.

Ej. *Gedanken über das gewöhnliche Theetrinken.* Francf. Viad. 1696. 8.

Ej. *Unterricht von junger unerwachſener Kinder Krankheiten.* Berl. 1704. 8. Lactis materni bonæve nutricis neceſſitas, bonæ notæ. Aliæ cauſæ morborum infantilium. Cutem debere mollem mundamque ſervari. Laxantia ad alvum ſiccam. Tormina. Laudat ſuum pulverem in quo cryſtallus montana, lapides cancrorum, cinnabaris; Aliæ ſcriptiones etiam ex Gualtero Harris; vomitus, ſingultus, diarrhœa, vermes; cum iis ſæpe febris conjungitur aut continua aut remittens. Das Herzgeſpann durities ſub hypochondrio ex acido viſcido in ventriculo congeſto, inde lenta tabes. Laudat aurum fulminans cum arcano duplicato. Tuſſis, etiam hic aurum fulminans. Epilepſia; in paroxyſmo puella loquebatur, quæ annum 15 ingreſſa convaluit, Incubus, ad eum calida. Plura ſuperſedeo addere, placet tamen quod auctor ſua propria cogitata profert.

Video etiam *de præſagio ex lotio* ſcripſiſſe 1697.

Samuel Schroeer *de opii natura & uſu.* Erf. 1693. 4. *. Opium non calefacere, nullum continere ſalem volatilem, efficacem eſſe in deprimendis ſpiritubus, acido abundare ſine alcalinis urinoſis.

Ej. *Brevis in naturam opii inquiſitio.* Lipſ. 1696. 4.

Christ. Gauken *de morbo caduco, die Fallendeſucht.* Erf. 1693. 4.

And. Eyssel *de febre infantum putrida, ex putredinali vermium ſeminario orta.* Erf. 1693. 4. Riv.

Ej. *de chylo ſecundum & præter naturam.* Erf. 1694. 4. Pl.

Ej. *de paſſione colica.* ib. 1716. 4. He.

Christian Wildvogel *de jure embryonum. Vom ungebohrner Kinderrechte.* Jen. 1693. Cont. II. 1697. 4.

Ej. *de eſculentis & potulentis. Von eſſen- und trinkender Waare.* ib. 1701. 4. Hef.

Ej. *de balneis & balneatoribus.* Francof. 1714.

Ej. *de arbitrio judicis circa torturam.* Jen. 1710. 4.

Ej *de partu legitimo, von rechtmäſſiger Geburth.* ib. 1710. 4. He.

Christ. Joh. Horbius *de febrifuga chinæ chinæ virtute.* Altdorf. 1693. 4. Experimenta varia. Cum vitriolo nigreſcit ut ſtyptica ſolent, cum ſyrupo Violarum vireſcit, nec tamen alcalinum eſt, & ad ſecundum ordinem febrifugorum pertinet.

J. Philip Hilchen *de aegro pleuritide laborante.* ib. 1693. 4. Burchh.

J. Jac Scheuchzer *de presbytis & myopibus.* ib. 1693. 4 Præſ. Sturmio.

Ej. *ſurdus loquens.* Traject. 1694. 4.

Ej. *Loimologia Maſſilienſis. Die in Marſeille eingeriſſene Peſtſeuche.* Zurich 1720. 8.

Ej. *von der maſſilianiſchen Peſtſeuche, erſte Zugabe.* Zurich 1721. 8. Idem ut puto libellus.

In ſua *Phyſica ſacra* paſſim Jobi alioſque morbos deſcribit.

Ej. *fliegender Zungenkrebs, eine Viehſeuche, welche* 1732 *die eydgenoſſiſchen Lande ergriffen.* Tigur. 1732. 4. Morbus ſubinde rediens celeberrimæ civitatis plurima ſtabula inficiens, poſt hæc imperium alias in regiones deducens, funeſto ulcere linguam celeriter exeſurus, ſed facillime rudi quadam exſtirpatione ſanabilis. Noſter iter mali & de loco in locum progreſſionem ſequitur. Menſe februario ex Suevia Helvetiam invaſerat, ſub initio aprilis Sabaudiam. Boves infeſtat & equos. Ulceris naturam & pilos internatos Johannes frater ad microſcopium depinxit.

Idem *in Itinerum alpinorum primo.* Tigur. 1703. 4. morbum deſcribit colicum ſpaſmodicum qui in cænobio Engelbergenſi ſæviit e vaſis cupreis parum mundis natus, in pareſin terminatus. Cadaveris addit inciſionem, de cauſa inquiſivit & curationis monachorum laborem ſuſcepit. Calida intus & extus adhibuit.

J. Heckheler *de hæmorrhoidibus.* Argent. 1693. 4. Pl.

Joh. Georg Otto Περὶ Εἰλέȣ *ſ. de paſſione iliaca.* Argent. 1693. 4. Pl.

Henr. Stæhelin (Patris Benedicti amici) *de oſſibus eorumque morbis.* Baſil. 1693. 4.

Joh.

JOH. THOMASSEAU & AMB. NIC. CHEMINEAU, *E. non miſere vivit qui medice.* Paris 1693.

LUD. de DARGUIVILLE & idem CHEMINEAU, *E. in morbis epidemicis anni 1693 emeticum cum phlebotomia curationis tempora diviſerunt & laudes.*

§. DCCCCLXI. DIARIA a. 1693.

In Philoſ. Tranſact. n. 202. PASCHALL adnotavit, quod ſi nycthemerum in quatuor partes diviſeris, non niſi in ſecunda & quarta diviſione ſoleant naſci homines aut mori. In ſenariis quibus mare tumet videri omnia eſſe firma & vigore frui; in ſenariis ad refluxum pertinentibus relaxationem dominari & diſſolutionem, n. 203. T. M. de venenata vi mercurialis ſylveſtris perennis. Inde vomitus, diarrhœa, ſopor, in quo ipſo alter infantum periit, duos alios vomitus ſervavit. In Journal des ſavans 1693. Alvi conſtipatio pertinaciſſima trium annorum.

LIBER DUODECIMUS.

HERMANNUS BOERHAAVE.

Novum librum a nemine digniori ordiri potui, quam a PRÆCEPTORE. Ei potiſſimum debetur quod neque inefficax illa per terrea curatio porro dominata ſit, neque præpoſtera per alcalia & ſudorifera, in morbis acutis vulgo exhibita: quod demum morbi plerique in acido radicem ſuam habeant & quod ſanguinis tenuitas ſummum curantis medici votum ſit. In univerſam enim Europam diſcipulos ſuos diſperſit, nulla gente excepta, qui ipſi PRÆCEPTORIS conſilia & placita porro ornarunt & inculcarunt. Galli quidem, potiſſimum nuperiores, ARCHÆO dediti, ſolent famæ ſummi viri obloqui, in Anglia etiam curatio febrium hactenus correcta eſt, ut in univerſum ſub initio morborum acutorum antiphlogiſtica & antiſeptica auxilia, deinde roborantia & vires excitantia fracta jam vi putredinis morbo opponantur. Plurima tamen etiam in iſtis gentibus monita SUMMI VIRI etiam nunc inter artis leges recepta ſunt. Ego quidem ab A. 1725 ad 1727. biennio & quod excedit eum audivi & incredibili voluptate memini me perfuſum fuiſſe, quando primum veriorem medicinam amœniſſima eloquentia ornatam proponentem audivi.

§. DCCCCXLII. HERMANNUS BOERHAAVE vel BOERHAAVEN.

Junior N. nomini ſuo ſubfixit, per ætatem depoſuit.

Liceat de amato præceptore eſſe fuſiorem, cujus eruditionem aliqui, pauci quidem, adtingent, animum vix quiſquam, divinum, omnium amantem, in invidos & adverſarios beneficum, nemini detrahentem eumque ipſum a quo quotidie refutabatur, maximis ſibi beneficiis obſtringentem.

Audivi virum a. 1725. 1726 & 1727. diſertum, in ſermone ſuo facilem, lætum, ut nihil audire cuperes magis. Sacris deſtinatus literis linguas doctas optime callebat, idem Matheſeos peritus; Tædia vitæ teſtudine conſola-

conſolabatur. Vita ei ſimplex, calcei in horto lignei, in toto victu exili veſtituque civis minoris & opificis alicujus ſimilem ſe gerebat. IDEM in redimendis ſcriptis abſque ejus beneficentia perpetuo latituris regium explicabat animum, nulloſque ſumtus nimios reputabat. A REGE WILHELMO maximis conditionibus invitatus, quietem academicam prætulit. Univerſa ex Europa ejus conſilia petebantur, eamque fidem ſinceritate ſumma & efficacia medicationis meruit. Pene autodidactos in laboratorio chemico ſuæ artis rudimenta poſuit. Rectiſſimo tamen judicio facile vidit, receptam illam morborum ab acido & viſcido pendentem theoriam, neque in ſe ipſa fundamenta habere, neque ad felicem curationem ducere; Ad HIPPOCRATIS & SYDENHAMI methodum rediit & curationem antiphlogiſticam febribus oppoſuit, non ut PATINIANO more ſolis refrigerantibus confideret, gnarus vires conſervare, incitare ut res ipſa ferret. Neminem audivit præter DRELINCOURTIUM & hunc iniquo tempore. In theoria BELLINUM & PITCARNIUM ſæpe ſecutus eſt, & aliquantum hypotheſibus indulſit, eas modeſtiſſimus idem neque maximi æſtimabat, neque defendebat pertinacius. Medicamenta amabat valida, quæ ſpem dantis medici non deſtituerent, ſimplicia tamen ſed maſcula doſi data. Frictionem & equitationem faciebat plurimi; Chirurgiam amabat & dirigere ſolebat. In noſocomio civili, utinam pluribus inſtructo lectulis utinam in diæta ægrotorum liberaliori, veram praxin nobis ad ipſos hominum lectos procurabat. Chemiam tamen ſuper reliquas artes amabat, exercebat, ornabat illata lucida & ſapiente theoria. Felix idem clinicus etiam graviſſimos morbos ſimplicibus auxiliis ſuperavit. Iniqui fuerunt & ſunt inter Gallos ex ſchola THEOPHILI BORDEU non pauci, qui aut parum clinicum fuiſſe, aut minus felicem calumniantur. Praxin & per conſilia uberrima fecit & ad illuſtrium perſonarum lectum. uti vidi eum cum Legato gallico Hagam aperto curru petentem, quo uxorem Legati gravidam & variolis decumbentem ſervaret, & ita etiam in noſodochio. Verum inter innumerabiles ægros qui ab abſente conſilia petebant, fieri non potuit quin aliqui interirent, neque enim ad leves morbos adhibebatur.

Pro gradu Doctoris diſputavit: *De utilitate inſpiciendorum in ægris excrementorum ut ſignorum.* 1693. 4. *. quæ in vita viri ill. Londini 1744. 8. * recuſa extat & Francof. 1742. 8. Leid. 1742. 8. Primum de urinæ tanquam ſignum inſpiciendæ modo Ex analyſi nimirum diſci ſperat, quibus medicamentis ad morbum opus ſit. Idem lotium poſt longam digeſtionem perinde igne ſubjecto exagitat, ſales, olea ſeparat. Sputa, ex iis in diverſis liquoribus chemicis ſolutis optimam contra infeſtos Batavis morbos medelam, obtineri. Alvi fæces breviter.

EJ. *Oratio de commendando ſtudio Hippocratico, dicta cum inſtitutionum medicarum munus auſpicaretur.* Leid. 1701. 4. 1721. 4. *. & in collectionibus Haag. 1738. 4. Venet. 1757. 4. *. HIPPOCRATEM noſter peculiari ſtudio colebat

colebat ob caſtas hiſtorias morborum, expectationem naturæ, ſinceram morborum eventuum confeſſionem. Nihil nos ſcire de rebus materialibus, niſi quæ per ſenſus & experimenta diſcimus.

Ej. *Oratio de uſu ratiocinii mechanici in medicina.* Leid. 1703. 4. Devent. 1702. Leid. 1709. 8. & in collectionibus Haagienſ. Venet.

Ej. *Oratio qua repurgatæ medicinæ facilis adſeritur ſimplicitas dicta* cum an. 1709, profeſſionem medicam & botanicam adgrederetur Leid. 1721. 4. & in collectionibus. Breviſſimam artem fore ſi ab hypotheſibus purgaretur. GALENUM parum illis coævis adtuliſſe utilitatis, neque chemicos neque CARTESIANOS multa bona in artem adtuliſſe, præter experimenta chemica. Theoriam corrupiſſe, exemplum ſimpliciſſimum pathologiæ & therapiæ. Non ſemper criſis expectanda non tunc quando certum eſt morbum criſin præventurum. Pauca & ea ſimpliciſſima medicamenta ad curandum ſufficere. Contra fermenta & Archaeum.

Ej. *Inſtitutiones rei medicæ in uſus annuæ exercitationis domeſticæ.* Leid. 1708. 8. *. 1713. 8. *. 1720. 8. *. 1727. 8. *. 1734. 8. *. 1746. 8. *. quarum editionum quælibet nuperior paulum aucta eſt. Francfurt 1712. 12. Paris 1722. 12. 1737. 8. 1747. 12. Duisburg 1756. 8. Venet. 1757. 4. cum tabulis æneis additis Londin. 1741. & 1757. 4. Edinburg 1752. 8. Vienn. 1775. 8.

Belgice a CORN. LOVE verſæ 1741. 8. Gallice vertente JULIANO OFFRAI vulgo DE LA METTRIE. Germanice vertente J. P. EBERHARD Hall. 1734. 8. Vult ALBERTUS SCHULTEN arabice verſas eſſe & in novo typographico theatro Conſtantinopoli excuſas, quod mihi non videtur probabile. Hoc princeps opus famam ſummi viri per univerſam Europam ſparſit, ut undique ad eum medicaturi in Europa juvenes, ſubinde & barbati medici, confluerent. Neque vellem negare, hanc veram BOERHAAVII ſententiam fuiſſe, quæ libris excuſis continetur, cum ipſe ſubinde mentem mutaverit (*), mens certe fuit eo tempore quo ſcripſit.

Prior harum inſtitutionum pars quidem maxima phyſiologica eſt, ut minimam partem ſui temporis practicæ parti dicaret, ſparſa quidem varia cum phyſiologicis miſcebat, denique partes reliquas artis brevi conſpectu continet. Pathologia morbi partium ſolidarum & fluidarum, figurarum mutationem etiam admittit & acrimonias varias huc refert. Inde error loci, celebre ſummi viri inventum, niſi malis idem requirere in ERASISTRATI placitis, cui inflammationis theoriam fere ſuperſtruxit. Cauſa morborum iterumque variæ ingeſtorum acrimoniæ,

(*) Hæn. De inoculatione p. 70.

acrimoniæ, etiam cum viſciditate conjunctæ. Bilem atram, vitellinam, porraceam &c. retinet. Symptomata cum ſuis cauſis. Morbi oculorum, huc jam 1708 vel 1707, ſedem cataractæ in lente cryſtallina quærit. Semeiotica; ad veterum morem ſigna integræ valetudinis, temperamentorum, morborum, criſium habet. Molimina critica cum morbi ſymptomatibus confundi. Signa ſigillatim, pulſus, reſpiratio, urina. Hygieine & prophylaxis, hæc breviter. Therapeutice; Claſſes medicamentorum ſecundum indicationes, fructibus horæis ſuam innocentiam reddit. Antidota. Curatio vitiorum in ſolidis & fluidis, hic acrimonia varia, quæ ſummo viro nuper vitio vertitur, acida, alcalina, muriatica, oleoſa. Evacuatio in genere, ſigillatim per ſingula emunctoria. Venæſectio BELLINI JUN. revulſio ejus utilitas, locus. Curatio palliativa.

EJ. *Aphoriſmi de cognoſcendis & curandis morbis*. Leid. (*) 1709. 8. 1715. 8. 1722. 8. *. 1737. 8. Lovan. 1752. Francof. 1720. 12. *. Lipſ. 1758. 8. Gallice Rennes 1738. 12. Paris 1745. 12. Anglice Lond. 1715. 8. vertente DE LA COSTA cum notis 1735. 8. & 1736. vertente R. TAMES ſupplevit ex HOFFMANNO ea quæ apud BOERHAAVIUM videbantur deficere. Belgice vertente CORNELIO LOVE 1741. 8. Germanice cum titulo *Anführung zu einer heilſamen Lebensart*, vertente EMANUEL LOEBER 1744-1745. 8. & Berlin 1763. 8. cum titulo *Kurze Lehrſätze von Erkennung und Heilung der Krankheiten.*

Aureus in ſumma brevitate libellus in quem anno integro prælegebat, hic de morbis acutis eorumque ſymptomatibus & de gravioribus morbis chronicis egit. Generalia primo loco; Morbi fibræ ſimplicis laxæ & ſtrictæ. Morbi vaſculorum viſcerum debilium & rigidorum. Morbi a viſciditate, ab acrimonia in eodem ſenſu ut in inſtitutionibus. Morbi a nimis rapido & a nimis debili ſanguinis circuitu. Obſtructio & huic ſuperſtructa inflammatio, in BELLINI ſenſu. Vulnus & multa chirurgica. Febris. Hic & ubique in ſumma ſua brevitate cauſas uberrime habet, multumque ad acrimoniam refert. Symptomata febrilia fuſe. Febres ſigillatim. Febris continua putrida, quam συνοχον fecit veterum & ab ardente ſeparat. Febris intermittens, in corticis peruviani uſu aliquantum meticuloſus. Febres topicæ cum curatione antiphlogiſtica. Anginæ variæ, etiam aquoſa gangrænoſa & convulſiva. Peripneumonia & Pleuritis, Hippocratica omnia & ad SYDENHAMI mentem. Pleuritin ponit in muſculis intercoſtalibus, Paraphrenitin in diaphragmate, morbus obſcurus & dubius. Inde breviter præcipui præter febres morbi, ſcorbutus varius.

(*) Primam editionem Leidenſem 1708. 12. citat CARRERE alias præterea ib. 1709. 4. 1713. 8. 1742. 8. Pariſ. 1720. 1726. 1728. 12. BR.

varius. Hydropem memini in ſuo collega SCHARFIO frictione ſanaſſe. Variolæ. Inoculationi tamen favebat. In calculo & in variolis ſpecifica ſperabat.

Soli aphoriſmi qui ad chirurgiam pertinent germanice excuſi ſunt cum commentario G. v. Swieten. Gedan. 1753. 8.

Soli qui ad febres intermittentes Gallice vertente PAUL Paris 1766. 12.

Prælectionum BOERHAAVII præterea lego, *Abhandlungen vom Krebs und Krankheiten der Kinder*, Frankf. 1765. 8. quam putarem eſſe SWIETENII operis partem. Puto & hæc *a full view of childerns diſcaſe from* HARRIS *and* BOERHAAVE. London 1742. 8.

Ad morbos prægnantium. Paris 1768.

Non poteſt ſeparari *libellus de materia medica & remediorum formulis quæ ſerviunt aphoriſmis.* Leid. 1719. 8. 1727. 8. (1740. 12. CARR. BR.) 1762. 8. Lovan. 1750. 8. Paris 1720. . . . 1772. 8. Francof. & Lipſ. 1720. 12.

Gallice Paris 1739. 8. 1756. 12. (vertente *la Mettrie* CARR. BR.)

Anglice ni fallor Lond. 1734.

Latine *cum aphoriſmis.* Nurnberg 1755. 8. Lipſ. 1758. 8.

Germanice Berlin 1763. 8.

Secundum ſeriem aphoriſmorum ad quodque malum ſua præſidia ſubjungit. Primum integras claſſes, quarum eadem eſt indicatio, tunc formulas ſimplices ſed bonas & efficaces.

In capite de ſcorbuto formulas fere ex WILLISIO eſſe & male hydrargyrum admiſceri LINDIUS, quod quidem metallum ego nuſquam reperio.

EJ. *Oratio de chemia ſuos errores expurgante.* Leid. 1718. 4. & in collectionibus.

Errores in medicinam per hypotheſes chemicas introducti & nimiæ laudes ſpecificorum HELMONTIANÆ. Hæc per ipſam demum Chemiam correcta fuiſſe.

EJ. *Oratio de vita & obitu* BERNHARDI ALBINI, *qui* BERNARDI SIEGFRIDI *pater fuit.* Leid. 1721. 4. *. Nobilitatem gente a MAXIMILIANO I. commiſſam per injuriam temporum deſertam fuiſſe. Cauſam cur demum reliquerit BOERHAAVIUS ſilet, & ego ſileo tute mihi revelatam.

Merito vero BOERHAAVIUS ALBINO parentavit, cujus in familiam inque filium

filium potiſſimum natu maximum, vere paternus ei animus fuit. Juvenem vix viginti annos natum in RAVII locum ad cathedram anatomicam commendabat, & promovebat.

EJ. *de fabrica glandularum in corpore humano.* Leid. 1722. 4. Haag. 1738. 4. Paris 1752. 8. Venet. 1757. 4.

Omnino huc pertinet. Sebum deſcribit coactum, quod pro vermiculis impugnant. Fæx in phymoſi moleſtiſſima, quæ inter præputium & glandem colligitur. Talpa ex tumente glandula ſimplici orta, alii tumores cyſtici. Tumor aquoſus ſupra ſcapulam craſſiſſimo involucro. Minor folliculus in naſo cathæreticis conſumtus.

EJ. *Atrocis nec deſcripti morbi hiſtoria, ſecundum medicæ artis regulas deſcripta.* Leid. 1724. 8. Haag. 1738. 4. Paris 1752. Venet. 1757. 4.

J. Baro de WASSENAER ſolebat Cardui benedicti infuſo ſibi vomitum ciere. Id negotium cum a ſe ipſo repeteret, ei funeſtum fuit. Subito moribundum invenit vocatus BOERHAAVIUS, abdomen contra pectus quantum poterat comprimentem omni in alio corporis ſitu intolerabiliter dolentem, poſtquam inter effectum emetici ſubito incredibilem dolorem perceperat. In aperto pectore repertus eſt Oeſophagus laceratus, aër de pectore aperto obviam ruit inſpicienti, deinde prandii prægreſſi reliquiæ in cavo pectoris repertæ. Nullo porro a priori morbo hunc infelicem caſum eſſe BOERHAAVIUS oſtendit, ut totus conatui vomendi tribuatur, omnemque ſanationem reſpuiſſe. Si ponitur clauſo ventriculo ne gula ſurſum cedere poſſet, ſimul diaphragma fortisſime ſurſum œſophagum abripuiſſe, rumpi poſſe intelligo.

EJ. *Atrocis rariſſimique morbi hiſtoria altera.* Leid. 1728. 4. Haag. 1738. 4. Paris 1752. 8. Venet. 1757. 4.

Hic Baro de S. ALBANI exquiſitum dolorem ſub dextra ſcapula percipiebat, cum moleſta tuſſi & ſumma præcordiorum anguſtia. Moles maxima (ſex librarum cum dodrante pondere) adipis, a ſummo thoracis faſtigio ad ſeptum tranſverſum uſque, partem ſiniſtrum cavi pene ſola replebat & pulmonem eliſerat etiam dextrum conpreſſerat.

Utramque hiſtoriam conjunctam edebat E. G. BALDINGER Francof. & Lipſ. 1771. cum C. BARBEIRAC *de morbis pectoris,* Amſterd. 1731.

Cum ALOYSII LUISINI collectionem Bœrhaavius anno 1728. Leidæ folio recudi curavit, præfationem præfixit, quæ ſola Londini 1728. 8 deinde variis locis recuſa fuit. Haag. 1738, 4 Pariſ. 1752. 4. Venet. 1757. 4. Lovan. 1752. 8. Germanice cum J. SIMMII præfatione Bremæ 1738. 8. Gallice *Syſtem de* BOERHAAVE *ſur la maladie venerienne.* Paris 1735. 12. 1755. 12. lego.

In ea luculenter ſane BOERHAAVIUS agit de natura & ſede morbi venerei. Contagium etiam veſtium ope communicari perſuaditur. Sedem habere in tela celluloſa. Inveteratum morbum hydrargyro porro non obedire. Gonorrhœæ curationem naturam poſcere mitiſſimam.

Gonorrhœæ variæ, quarum quarta ad proſtatam penetrat.

Hunc libellum diſtinguere jubet a duobus codicibus prælectionum de lue venerea, quorum prior Londin. 1751. 8. alter Franecker pariter 1751. 8. prodiit, & quos inter alias ſummi viri prælectiones dicemus.

EJ. *Oratio cum cathedræ Chemiæ & Botanices valediceret.* Leid. 1729. 4. ad hiſtoriam vitæ propriæ.

EJ. *Sermo academicus de honore medici ſervitute dictus* a. 1731. Leid. 1731 4. Cum nempe per naturam leges motus intelligat, vir ILL., ſecundum quas machina corporis humani ſua damna reparat, ſuis malis reſiſtat, omnia concoquit & repurgat, acria diluit &c. has leges ſequi, miniſtrari, adjuvari medici eſſe officium, ad ſenſum fere HIPPOCRATIS.

EJ. *Elementa Chemiæ.* Leid. 1732. 4. 2 vol. Venet. 1745. 4. 1759. 4. 2 vol. Paris 1732. 4. (Tubingæ 1732. 4. 2 vol. Paris 1733. 4. 2 vol. ib. 1753. 4. 2 vol. Baſil. 1747. 4. 2 vol. CARR. BR.)

Gallice Amſterd. 1752. vertente Lallemand, partem theoreticam tantum continet; alia verſio gallica cum notis quibuſdam Paris 1755. 12. 6 vol. etiam partem tantum continet theoreticam. CARR. BR.

Germanice Lipſ. 1753. 8. (Aliam verſionem germanicam citat CARR. Halberſtadt 1733. 1748. 8. BR.)

Anglice curante DALLOW Lond. 4. 2 vol.

BOERHAAVES *Elements of Chymiſtry abridged.* Lond. 1734 & 1735. EDUARDI STROTHER opere.

Abrégé de la Theorie chymique de Bœrhaave par de la METTRIE. Paris 1741. 12

Hoc opus inter BOERHAAVIANA perfectiſſimum, non ut quidem priora prælectionum ordini dirigendo deſtinatum, ſed integrum optimæ notæ compendium, in qua auctor plurimum ſibi placuit, in quo ſolamen vitæ ſenis tormentorumque quæ patiebatur finem quærebat. Primum potiſſimum elementorum theoria, deinde proceſſus, ad artis præciſas fines & revelandum verum inſtituti, non ut ſolebant quaſi temere in medium projecti Aliæ libri prærogativæ ſuis laudibus locum invenerunt, huc autem facit chemiæ hiſtoria, deque PARACELSO, HELMONTIO aliiſque ſincerum benignum tamen judicium. PARACELSI ſordes, tamen

tamen & nobiles morborum curationes. HELMONTII minorem in curando felicitatem non diſſimulavit, mortemque inepta pleuritidis curatione ſibi concitam.

Deinde utilitas Chemiæ in medendo, in ipſa etiam pathologia & ſemeiotica, dum naturam & degenerationem excrementorum revelat, maxime tamen in therapeuticis, dum efficaciſſima auxilia aperit.

In T. II. præter egregiam theoriam putrefactionis, quam a fermentatione ſeparat, huc faciunt analyſes humorum humanorum, ſeri, ſanguinis, lactis, urinæ.

Cum ſuffocatione, hydrope ſuperſtite oppreſſus vir optimus, poſt longas miſerias obiiſſet, edidit Leidæ 1738. 4.

ALBERTUS SCHULTENS *orationem academicam in memoriam* H. BOERHAAVE belgice recuſam. Leid. 1739. 4.

Placet, ſiquidem & bonos viros neceſſe eſt mori, invictum per maxima mala animum fidere in CHRISTUM, tot aliis qui ſe dicunt philoſophos contemtum.

Deinde prodiit *An account of the life of* H. BOERHAAVE. Lond. 1743. 8.

Præter vitam viri, hic deſcriptio ejus ſigillatim dicitur, ejus fama adverſus editorem anglum vindicatur, adjiciuntur BOERHAAVII commentariolus propria viri manu ſcriptus de ejus vita, & epiſtolæ aliquæ ad BASSANDUM & CROMWELLUM MORTIMER de ultimo morbo.

MATH. MATY *Eſſay ſur le caractere du grand medecin, ou éloge critique de* H. BOERHAAVE. Cologne (in Belgia) 1747. 8.

Germanice *Verſuch über den Character des groſſen Arztes, oder practiſche Lebensbeſchreibung* H. BOERHAAVENS. Leipz. u. Freyberg 1748. 8. Paulo accuratius judicium BOERHAAVII demonſtrat. Iniquum judicium ob admiſſas hypotheſes, ob præjudicatas opiniones hactenus mollit, tum calumniam infelicioris praxeos. Exſtat etiam ſummi viri elogium in *Hiſt. de l'Acad. des ſc.* 1738. & in *Encyclopædia* JONCOURTI opus.

Bibliothecæ Catalogus. Leid. 1739. 8. PL.

Collectiones operum ſubinde prodierunt. Venet. 1723. 4. 1738. 4. 1751. 4. 1757. 4. (in qua Inſtitutiones, Aphoriſmi, Materia medica, Tr. de lue aphrodiſiaca, mali atrocis duo, epiſtola de fabrica glandularum, orationes, diſputatio inauguralis.)

Haag 1738. 4. cujus ultimus libellus eſt *de mercurio* alias dicendus. Leid. 1730. 4 *Orationes.*

Deinde

Deinde aliqua a morte Viri edita, *praxis clinica*, *de calculo*, *alia non clinica*. Iterum Opera medica omnia. Venet. 1766. BAL. 1771. 4. SMITH.

Cum Chemiæ editione Pariſ. 1752. 4. prodiit. EJ. *de fabr. gland. morbi atrocis hiſtoria*, *præfat. ad aphrodiſiacum.*

Multa Cl. virorum opera edidit.
VESALIANA opera cum ALBINO. Leid. 1725. fol. 2 vol.

ARETÆUM. ib. 1731. fol.

VAILLANTIUM. Leid. 1727. fol.

MARSIGLI *hiſtoriam maris.* Amſterd. 1725. fol.

SWAMMERDAMMIUM adjuvante GAUBIO. Leid. 1737. fol. 2 vol. *.

Tum cum brevibus præfatiunculis EUSTACHII Opuſcula 1716. 8.

BELLINI 1717. 4.

P. ALPINUM *de præſagienda vita & morte.* 1719. 4.

NICOL. PISONIS *ſelectas obſervationes & conſilia.* 1715. 4.

EJUSD. *de cognoſcendis & curandis morbis.* 1736. 4. (*).

Edidit etiam urgente MORGAGNO *ejus epiſtolas anatomicas.* Leid. 1728. 4. & VAILLANTII *ſermonem de ſtructura florum*, *addita verſione.* Leid. 1718. 4. AETIUM & NICANDRUM ad *editionem paraſſe* BURTONUS.

Omiſſis nonnullis ſummi viri Poematibus, tranſimus ad ejus prælectiones varias quæ aut inconſulto viro ſummo ſuperſtite aut a morte viri prodierunt. Primo loco dicam.

EJ. *Inſtitutiones & elementa Chemiæ, latine,* in Belgio Paris 1724. 8. 2 vol. Venet. 1726. CARR. BR. Anglice Lond. 1725. 4.

Abſurdiſſimus & inutiliſſimus codex, de quo tantum dolorem BOERHAAVIUS concepit, ut ab ordinibus Hollandiæ obtinuerit, ne liceat opera ejus nomine inſcripta, ſed abſque ejus conſenſu publicata vendere. Sæpe vidi indignantem, dum chemica prælegebat & turpiſſimum opus in omnium manubus videret.

Sic *hiſtoria plantarum quæ in horto academico L. B. creſcunt cum characteribus*
&

(*) Prius opus ſelectæ obſervationes &c. a CAROLO NICOLAI fratre eſt, cujus nomen etiam in Mſcpto ſed deletum extat.

& medicinalibus virtutibus. Rom. 1727. 8. Sed manifeſte in Belgio excuſa. Prælectiones ſunt in horto habitæ. Cum arbores ſpatſæ inter plantas ſtabant humiliores, earum hiſtoria inter alieniſſimas ſtirpes tractatur. Etſi maculoſiſſimum opus & ſtylus vix ferri poteſt, habet tamen BOERHAAVII de viribus plantarum ſententiam. Bardanæ folia in febre Harlemenſi magnam celebritatem adepta eſſe. Salvia cum ferro perinde nigreſcit ut gallæ. Memineris tamen in laudibus plantarum noſtrum benigniorem eſſe.

Praxis medica ſ. commentarius in aphoriſmos, prælectiones ſunt in ejus aphoriſmos Patav. (in Belgio 1728. 8. 5 vol. Lond. 1732. 8. 5 vol. recuſæ 1745. 8. 5. vol. Utrecht 1743. 8. CARR. Etſi etiam inutilis eſt labor, in hic ſordidiſſima eſt dictio, & ab eloquentia ſummi viri remotiſſima, non tamen quo plurimas bonas adnotationes reperies.

Ex L. I. Utique acidum nocere, Operarios in fodinis ſulphureis vix tres per annos ſanos ſupereſſe. Qui ſcarlati colore tingunt & aqua forti ac ſpiritu ſalis utuntur, numquam non eſſe cachecticos. Aneuryſma cordis ſimile ut ſanguis coactus columnas carneas referret. Hæc perpauca ex multis.

Ex Tomo II. Gangræna ſubita, cum oleum cornu cervi ſtillatitium parti paralyticæ adhibuiſſent. Theoria febris a diminuto numero vaſorum liberam. Exempla tabis ex nimia ſuppuratione natæ. In variolis ſanguis miſſus pure plenus. Ex unica fere magni abſceſſus apertura phthiſin ſequi. Cum gangrænoſum pedem amputare vellent, Bœrhaavius percepto odore aliquo ſalis marini aromatica impoſuit. Ita panniculus adipoſus mortuus elapſus, tendines ad oſſa adcreverunt ſed æger ſanatus eſt. Ut gangræna ſenilis ſurſum per ſuram lethali eventu proſerpſerit. Sedes ejus morbi ſemper eſt in tela celluloſa. Qui crus ſphacelatum diu geſtavit, parte viva ſcarificata, admoto forti aromate. Totum brachium ſphaceloſum delapſum, æger ſervatus. Ne ſcirrhus in cancrum abeat amalgama ex hydrargyro cum plumbi triplo & emplaſtro diapompholygos.

Ex Tom. III. Frigoris tempore cutis inſenſilis ut puellæ ad perioſtium uſque ſe ambuſſerint, neque ignem ſenſerint. Qui in frigore febrium intermittentium pereunt, iis pulmo lividiſſimus eſt & ſanguine pleniſſimus. Tinctura cantharidum numquam poteſt admitti, neque deſinit venenum eſſe. Drachmis quatuor vel quinque ſalis marini febrem curare.

Ranunculo pratenſi acri ante frigus carpo impoſito calore excitato, paroxyſmus febris intermittentis averſus. Qui ſomno carent in febres incidunt. Ex artificio COEHOORNIUS, præſidia ad deditionem cœgit, ita neque die neque noctu deſinens, eorum ſomnum tormentorum fragore turbare. Bos luem paſſus, non patitur ſecundo. In febre ſanguis arteriolas pulmonum rupit & undatim funeſto effectu effluebat. Se ordine chronologico medicorum ſcripta legiſſe. In febribus acutis utique ægroti cibo indigent, quo humores reddant blandiores. Tenuem victum boreales populi non

non ferunt & medicus coactus febricanti vini uſum reddidit; ſola aqua copioſe pota ſanatus qui mercurium ſublimatum ſumſerat. Fervidiſſima cepa, deglutita infans ſubito exſtinctus. Laudes balnei tepidi cum ſapone in febribus. Artificium SYLVII erat, ſymptomata curare, ita ad famam pervenit. Laqueo adſtricto fulmina vidit, inde tenebras & ſummam anxietatem, porro nihil. Summa anxietas ab obſtructo hepate, hoc ſymptoma noſter numquam non metuit. In hepate ſola membrana extima ſentit. Quod mulieres vocant uteri adſcenſum eſt aëris rarefacti de ventriculo poſt ſphincteris relaxationem eruptio. In flatibus Ipecacuanha, antimonialia ad anxietatem, cremor tartari in ſero lactis in diarrhœam degenerat. In nauſea acidis non cedente fere hepar ſubeſt ulceroſum. In dyſenteria die ſeptimo cum nihil prodeſſet, ne narcotica quidem, vomitus excitatus profuit. In febre maxime inflammatoria ſervatus qui totam lagenam aceto plenam clam exhauſerat. Poſt magnam hæmorrhagiam ſomno ſuperveniente limatura chalybis cum vini pauxillo ſaluti fuit. Cum vaſis arctis minimo ex motus augmento calor naſcitur. Non dandum opium in phrenitide unquam, niſi febre ſopita. In pervigilio dat opii I. granum cum aceto. Morbo crudo opium cum calefacientibus funeſtum fuit.

Praxis medica Boerhaaviana, being a compleat boddy of præſcriptions adapted to each of the practical aphoriſmes. Lond. 1716. 12. opus ſubreptitium quod ex propriis auctoris manuſcriptis collegiſſe editor prædicat. CARR. BR.

Deinde a morte VIRI ILL. cum prælectiones ederem a. 1744. perveni ad partem practicam, quam abſque prælectionibus edidi Gœtting. Amſterd. Leid. 1758. 8. Venet. 1754. & 1757. 4. Turin 1774. 4. Neapoli anglice Londin. *Academical lectures on the theory of phyſic.* London 1766. 8. 6 vol. Prælectiones ipſæ ex meis codicibus & FELDMANNI & GESNERI & aliis collectæ ſunt, ſatis planæ, has neſcio quare ſolent mihi tribuere, cujus ne verbulum ſit. Continuaſſem aſt cum audivi, GERHARDUM a SWIETEN commentarios in *Aphoriſmos* promittere, meum ſtatui ei hanc ſpartam cedere, cujus vita in praxi occupatur. Ecce ſpecimina aliqua: Vita minima, cum pulmone juglande non majore, pectore pure pleno. Inania illa opera ARGENTERII aliorumque quæ fere in generalibus verſantur. Se peſtem veram (non inficientem nec cientem carbunculos) vidiſſe, ex nimia corporis exercitatione natam. Conſumtio vera ſanguine diſſoluto & ſudoribus nocturnis, quæ curatur frictione, cibis ſolidis, medicamentis quæ ſanguinem compingunt. Venti, ſubſolanum Belgis ſaluberrimum Anglis noxium eſſe. Ventriculus in vorace ſue medius crepuit. BONTEKOEUM multos ſuis aromatibus occidiſſe. Cacochymici, hydropici, empyici ad motum adacti ſubito pereunt. A nimia meditatione BOERHAAVIUS totis quadraginta diebus ſomnum non vidit. Atram bilem in aula Principis ſæviiſſe, in qua ſolebant paſtillos odoratos die nocteque manducare & ſalivam emittere. Contra nimias theæ laudes. Urina per iſchuriam retenta die ſexto fœtuit, non tamen alcalina fuit. Puellam cui omnes ſex ſinus pituitarii vermibus pleni erant, ſanavit fumo cinnabarino

nabarino leviori & tabaci decocto per nares attracto. Qui nullum cibum appetebat, cum demum halecum eum prehenderet cupido aliquoties centenos devoravit, & convaluit. Sanguine vermiculorum forma prodeunte, ut hamulo educere neceſſe fuerit, CAROLUS DRELINCOURT periit. Mirum exemplum Aneuriſma ſub axillis maximum, noctu inanibatur, expergefacto replebatur. BECKERO cor nudatum, cum abſceſſum aperire neceſſe fuiſſet. Qui calculos de pulmone expuunt, ii fere ex hæmoptoe intereunt. Aſpera verrucula, arenula illapſa in palpebra nata, cum maximo dolore. Cataractæ ſedes in lente vitrea. Cum vidua DRELINCOURTII, poſt depoſitam a RAVIO cataractam, viſum non recuperaret, eum ſenſum noſter bonæ feminæ vitri convexi uſu reddidit. A magno polypo vidit olfactum integre ſublatum. Beatus ab opio (in inadſueto) ſtatus. In epileptica tumores in cranii caveam protuberantes. Pro acidorum vi antiſeptica. Qui ob imaginariam luem hydrargyrum ſumſerat ad animum ſaniorem pervenit. Aſæ fœtidæ in deliquiis hyſtericis ſumma utilitas. Colica pictonum, quam noſter acidis adgreſſus eſt. Solo melle pertinaciſſimos abdominis morbos ſuperari. Vapore ſalis ammoniaci certiſſime menſes ſuppreſſos expediri.

GERARDUS a SWIETEN has ipſas prælectiones multa animi agilitate adnotavit, jam a. 1725. eo ſuo ſtudio inter germanos celebris Varia ut memini in ſuos commentarios inſeruit, quæ ſuo loco dicemus.

Prælectiones academicas in proprias inſtitutiones 1740. 8. 2 vol. editore HALES, qui notas adjecit, citat ſine loco CARR. BR.

Sequitur ut prælectiones publicas recenſeam, quæ ad particularem aliquam partem artis pertinent & quas plerumque diſcipuli exceperunt & ediderunt.

EJ. *Methodus ſtudendi medicinam prælectiones* a. 1710. anglice London 1719 8. latine ib. 1726. 8. 1734. 8. cum titulo Londini ſed in Belgio manifeſte prodiit. Venet. 1747. Amſterd. 1751. 4. Venet. 1753. 4. Prima capita ſunt phyſica, mathematica, & phyſiologica, ſed huc faciunt judicia de libris medicis, quæ præcipuis cuique titulo artiſque parti ſubjecit. Maculoſum & imperfectum opus amplis commentariis auctorum, ſed ob abſentiam meam peſſime vitiatum erroribus.

EJ. *De viribus medicamentorum prælectiones* a. 1711. 1712. anglice 1720. 8. latine 1723. 8. ſed longe melius Paris 1727. 8. curante D. BOUDON 1740 8. Venet. 1744. 12. 1761. 8. anglice ad editionem priorem autore S. MAXIM. FREINDIO & HARRIS lego Lond. 1739 & 1756. 12. gallice Paris 1730. vertente J. C. VAUX belgice Leid. 1750. 8.

Theoriam pathologicam BOERHAAVII hic potiſſimum reperies: de acrimonia & viſciditate, de errore loci, de vitiis partium ſolidarum & fluidarum &c.

Sequuntur claſſes medicamentorum cum interpretatione mechanica operationis. Theoretica omnia ſunt, ſed bono ordine & dictione minime mala.

Prælectionum a. 1717. de *auditu* codicem habeo, nimis ordine imperfectum neque famæ PRÆCEPTORIS reſponſurum.

De morbis oculorum quidem utique melius reſpondet. Codex fuerat J. RUDOLPHI ZWINGERI viri Cl. & mei præceptoris. Eum typographo deſiderante edere cum ſuſcepiſſem, reperi equidem, ſed ſero nimis, ita maculoſum eſſe in mathematicis potiſſimum, ut omnino correctione opus eſſet. Feliciter accidit ut LAURENTIUS HEISTER alium codicem poſſideret non paulo meliorem. Inde nata eſt editio altera quinta parte auctior & emendatior, eum laborem ſuſcipiente optimo olim juvene CHRISTIANO LUDOVICO WILLICH, ſed & ego totum opus relegi, emendavi, & in mathematicis errores reparavi. Prodiit Gœtt. 1750. 8. ſæpius recuſa.

BOERHAAVIUS multum uſus eſt PHILLIPPI de la HIRE opere, addidit tamen etiam morbos palpebrarum cum ſua curatione & fiſtulam lacrymalem. Inſtrumento BARTISCHII multos homines Amſtelodami ſanatos fuiſſe. Non debere os unguis perforari, irritum eum laborem eſſe. Paulo poſt fatetur tamen, utilem eſſe adminiſtrationem ſi impediveris ne nova via claudatur, equidem difficile eſſe, & demum uſu carere ſi ductum ANELLIANA acu feceris.

In aſellis nihil eſt ſpecifici. Ophthalmia reprobato & acri purgante medicamento ex hydrargyro ſanata. Vas pellucidum a tunica corneæ crepans. Ulcus inter lamellas corneæ ſanatum purgantibus medicamentis. Maculæ & umbræ ſedent in retina, hoc in proprio oculo ex fulgore ſolis etiam BOERHAAVIUS ſentiebat, curationem ab hydrargyro ſperat. Scintillæ hærent in aqueo humore. Qui amauroſin patitur quoties ſe vino nimium incitavit. Cataracta, ejus ſedes eſt in lente cryſtallina, inter primos enim BOERHAAVIUS verum adſeruit. Strabiſmus ab inæqualitate illius puncti videntis in duobus oculis. Hemeralopia, nyctalopia, presbyopia, viſus obtuſus curatur inſpiciendo per tubos atratos, Luſcitas quando punctum quod in retina videt non eſt e directo axis optici, aut corneæ tunica non e directo retinæ oppoſita aut lens obliqua. Multa nunc vulgo nota ſunt, quæ eo ævo nova erant. Cui ante mortem objecta contra parietem apparebant & adtuenti evaneſcebant.

Ad primam editionem verſio gallica Paris 1749. 8.

Nuperior recuſa eſt Paris 1748. 8. *. ſatis vitioſa cum l. *de calculo*, *introductione & conſiliis*.

Ad nuperiorem GABRIELIS FRIDERICI CLAUDER verſio germanica, Nurnb. 1751. 8.

EJ.

Ej. *prælectiones de calculo, dictæ* 1729. ſæpius prodierunt Paris 1744. Gœtt. 1752. 8. cum *conſiliis* Paris 1748. 12.

Ubique in corpore humano reperiri & in abſceſſibus fundoque fiſtularum, quæ non ſinant claudi, intra oſſa cranii nonnunquam. Experimentum ut in urina ſabulum ad parietes vitri adhærens collegerit, deinde ex nubecula craſſa, quam microſcopio ſecutus ſit. Non ideo continuo calculus naſcitur, utique vero metui debet ſi celeriter arenulæ adhæſerint. Morbi progreſſus, finis.

Ab a. 1730 ad 1735. prælegiſſe dicitur *in morbos nervorum*. Hoc inſigne opus ex codicibus auditorum conſcriptis collegit Jacobus Ems & edidit Leid. 1761. 8. 2 vol. Venet. 1762. Francof. 1762. 8. 2 vol. Cum ſuo conjunxit codices Hovii & G. Swieten neque vulgare ideo opus confecit, cujus magna pars quidem phyſiologica eſt, poſtea tamen etiam iſtis pathologica miſcet. Ita univerſum oculi globum intumuiſſe vidit cornea ut tunica ſola exciperetur. Morbos etiam arachnoideæ membranæ recenſet & piæ. Chloroſin ſalubri conſilio naturæ in debilibus puellis obveniri & male a medicis oppugnari. Ferrum chalybi ob medicas virtutes præfert. Spirituoſa medicamenta ſenex non amat. Venena, inter ea Scammonium. Morbos articulares curatos medulla oſſium. Cui feminæ cornua ex digitis exque metacarpo pendebant ſero lactis cum radice graminis ſubventum eſt. In Tomo II. plura practica. Morbi univerſi ſyſtematis nervoſi, ſed multa dubia & ſuperſtitioſa admiſcet & nævos incredibiles. Multa de ſympathia, etiam diverſorum hominum oculos rubere a viſis oculis inflammatis. Mania vitriolo cupreo ſanata, aſtheniam hic ſupponit. De vertigine fuſe. Ex inſectis per aures deſcendentibus mania. Viſus duplex. Siccitas cerebri porro ad inſenſilem ſtupiditatem ducit. Femina quæ in cranio ſuo ſtipem colligebat. Paralyſis, ad eam veſicatoria & gummi amara. Sic etiam cutem maniacis fricare utile. Veterinarios ſe obſervaſſe & eorum curationes adnotaſſe. Plurimum tamen ſperat de purgante, etiam colocynthidis. De epilepſia.

Fragmentum totum erogatum eſt in Hænii l. de colica pictonum.

Ej. *Prælectiones de lue venerea* quorum annum ignoro, editæ ſunt eodem anno Leidæ 1751. 8. & Franecker 1751. 8.

Prior editio recuſa eſt germanice a Godofredo Henrico Burghart Breſl. & Lipſ. 1753. 8. Gallice *à* la Metrie. Paris 1753. 12. Carr. Br.

Prior editio Leidenſis multo plenior eſt, ut alium putaveris eſſe libellum. Hiſtoria morbi, novus eſt neque veteribus notus, dari vero mala in forma adfinia venereis, ut etiam pene Cl. Boerhaavio impoſuerint, cum tamen abſque medicamentis aphrodiſiacis ſanatus eſt. In Africa malum oriri & per ſervos æthiopes in Americam devehi. Non naſci ex venere pura. Venenum

eſſe quod omnes humores in ſuam naturam convertere aptum ſit. Multum cum ſcabie ſimilitudinis habere. Halitu propagari & fœtore de naribus ſpirante & per ipſum aërem inficere, peſſimam etiam infectionem eſſe, quæ lingua fit, etiam nummos ab infecto contactos malum propagare. Homines frigidiores malum venereum diutius ferre. Mali ſedes & progreſſus, peſſimum omnium quod abſque ſigno externo celluloſam telam & perioſtium adgreditur, quod factum vidit. Præcipua ex melioribus ſcriptoribus ſymptomata ex ordine, fiſtulæ, ulcera. Diverſæ ſpecies, nempe magis minuſque profunda ſedes mali. Gonorrhæa ejuſque gradus, in principio in urethra ſedet. Et a lue venerea liberat, a ſolo concubitu cum impura muliere oritur. Gonorrhææ profundioris tunicæ etiam proſtatæ. Curatio gonorrhææ: repetitum balneum, ablutio urethræ, injectio detergens, aloetica, abſque adſtringente vi, purgatio valens & repetita præſtans eſt præſidium. Inde fomenta roborantia.

In profundiſſima gonorrhæa venerea adipem ſolvere oportet, ad luem autem ipſam fumus cinnabarinus. Nimia doſis cantharidum mitigata balneo & decocto glycyrrhizæ. Cavendum ſaturninis & vitriolicis, ſymptomata aliqua, phimoſis aliaque multa. Mala venerea feminarum perinde. Lues venerea ipſa, neque ſolo hydrargyro curari. neque ſolo ligni Guajaci decocto. Etiam hic adeps totus diſſolvendus, victu puro vegetabili, frictione, decocto lignorum, ſudore. Hæc curatio ſi minus reſponderit, confugiendum ad fortiſſimum per 40 dies decocto lignorum expreſſum ſudorem. Hac methodo ſe potiſſimum uti, quando malum in oleo oſſium reſidet, optima vero eſt & innocens. Porro hydrargyrum. Poſt frictionem, & corporis balneum & decoctum demulcens, demum hydrargyrus frictione admotus ad ciendum ſalivationem. Deinde de hydrargyro per ſales acidos ſoluto. Non juvare niſi ſaliva mota. Non ſuccedit ſalivatio ſi per decocta purgantia, repetitam ſalivationem humores jam tenues redditi fuerunt. Laudat mercurium dulcem aut præcipitatum album, narcoticis interpoſitis. Moderamen ſalivationis. Sed nimium hydrargyrum inutile eſt & ubi ejus vires deficiunt, Guajaco locus eſt.

Gallice. Paris 1753. 8.

Anglice puto ad hanc editionem cum notis JONATHANI WATHEN. Lond. 1765. 8.

Latine. Venet. 1753. 8. ut puto.

Editio. Franeck. 1751. 8. multo brevior eſt.

Alias prælectiones BOERHAAVII *de lue venerea* ſub titulo *tractatio medico practica de lue venerea.* Leid. 1755. 8. citat CARR. BR.

EJ. *Introductio in praxin clinicam.* Leid. 1740. 4. *. Gœtt. 1752. 8. cum conſiliis.

Generalia

Generalia aliqua conſilia, ad cognoſcendos morbos.

EJ. *Conſultationes medicæ ſ. Sylloge epiſtolarum cum reſponſis* H. BOERHAAVE. Leid. 1744. 8. Gœtt. 1752. 8. aucta & emendata. Venet. 1756. 8. Gœtt. 1744. 8. Francof. 1750. 8. *. Cum prælectionibus de calculo, & introductione. Haag 1744. 8.

Anglice. Lond. 1745. 8.

In Anglia prodierunt conſilia 54. His ego addidi duas alias ejuſdem generis curationes, tum conſilia 25. Morborum ſunt hiſtoriæ cum H. BOERHAAVII reſponſione epiſtolari. Huc aliqua ſpecimina: Vir nobilis incredibilia mala a calculo patiens Leidam me ſuadente adiit, ut auxilium BOERHAAVII experiretur, obiit, erat in veſica calculus, in rene ulcus. Conſilium pro exercitu Imperiali a dyſenteria adflicto. Puella epileptica ſanata emeticis & purgantibus cum opio conjunctis. Medico atrabilario ſucci herborum amararum, fructus horæi. Longum malum atrabilarium, inde curatio mala, aloen dedit cum decoctione amararum herbarum, ſaponem cum therebinthina, equitationem, juniperina. Alius morbus cum epileptica paſſione ex atra bile, frictione abdominis, pedum, ſapone, terebinthina, ſuccis herbarum, ipecacuanha ſolidiſſime ſanatus. Aſthma chronicum cum ſumma nervorum ſenſibilitate frictione, aſa fœtida, equitatione. Uxori MEADII frequenter fetus mortuos parenti ex defectu dolorum, crocum, boracem cum myrrha & terebinthina.

Una editi libelli ſunt de calculo & introductionum.

Epiſtolam ad R. LUSITANIÆ de codice BURTONUS vitæ adjecit.

Adfectum in libris & praxi rariſſimum ab H. BOERHAAVE in noſocomio L. B. ſanatum deſcripſit D. CHRISTIAN AND. KOCH. Leid. 1730. 4. Morbi & curationis hiſtoria. Poſt diram iſchuriam multaque tormenta deceſſit lamina interna membranæ veſicæ urinariæ, lapillis undique adſperſa Veſicam excorticatam BOERHAAVIUS mitibus, decocto glycyrrhizæ, laudano ſuo opiato &c. curavit.

Sub nomine BOERHAAVII adhuc editi ſunt libelli.

De actione partium corporis humani & in verſione gallica. CARR. BR.

La theorie chymique de la terre, avec le traité du vertige & une lettre à Aſtruck ſur les maladies veneriennes. 1741. CARR. BR.

EJ. *Circa cor animadverſiones pathologicæ* nuperrime promulgatæ ſunt in J. VOEGEN van ENGELEN *Genees Natuur en Huishoudkundig kabinet.* Leyd. 1779. Tom.

Tom. I. p. 55. verſione germanica in *Sammlungen auserleſner Abhandlungen zum Gebrauch practiſcher Aerzte.* Tom. IX. p. 483.

Pars altera eſt prælectionis circa naturam cordis, a diſcipulo BOERHAAVII medico Leydenſi in collegio calamo conceptæ & poſt quadraginta annos inter hujus ſcripta inventæ. Vita ſine corde, plurium cordium exempla. Motus cordis interceptus ex variis cauſis, concretione præſertim cum partibus adjacentibus. Morbi cordis ex ſitu cordis iniquo. Cordis ſubſtantiæ mutationes, oſſificationes &c. Vaſorum cordi proximorum morbi. Ex cerebro & nervo cardiaco cordis pathemata, deſtructo cerebello putat etiam vim cordis deſtrui ex ſua theoria de cerebri & cerebelli functionibus. De morbis cordis ex animi pathematibus cum multis exemplis, ex humorum vitiis & polypoſis ſanguinis concretionibus. Præternaturales cordis dilatationes & contractura. Tandem de lethalitate cordis vulnerum. BR.

Citat tandem CARRERE inter Opera BOERHAAVII genuina *Tractatum de peſte* ſine loco. 1728. Quem tamen nuſquam alias citatum reperio, ſaltem certe non BOERHAAVII ſcriptum eſt. BR.

§. DCCCCLXIII. Ad a. 1694.

ENGELBERTUS KÆMPFER Lippienſis Weſtphalus, in legatione ſuecica ad Regem Perſarum Solymannum medicus & chirurgus, (*) deinde ſocietati Indiæ orientali ſe addixit, Siamum etiam & Japoniam adiit. Leidæ 1694. Diſputationis pro gradu titulus eſt.

Decas obſervationum miſcellanearum.

Hæc diſſertatio retractata rediit in *Amœnitatum exoticarum politico medico phyſicarum* Faſciculis V. Lemg. 1714. 4. excuſis. Eximium opus, univerſam enim rem naturalem noſter maximo labore & indefeſſo ſtudio perſecutus eſt.

In Faſciculo I. vix quidquam huc facit, niſi voculæ aliquæ de pharmacopæa Regiæ aulæ & domo in qua pro ægrotis julepia parantur.

Faſciculus III. fere totus medici eſt argumenti. Omitto quæ ad materiam medicam pertinent, in botanicis & phyſicis repetienda, mumiam, aquas minerales, naphtham, Ibicem bezoardicum. Sed hic potiſſimum hiſtoria *Andrum* ſ. hydrocelæ, mali in Malabaria vulgaris, frigus accuſat his in regionibus valde noxium. Singulis menſibus ſcarificare ſolent, unguentum etiam illinere ex cinnabari & cortice Moringæ. *Perical*, pes elephantinus ſpinæ ventoſæ

(*) Hujus legationis a ſecretis fuit ut ex vita ejus ab Ill. DOHM. patet. ſed poſtea ſocietatis Indiæ chirurgus navalis. BR.

ventoſæ genus in Carnatica frequens. Venenum teterrimum Macaſſarienſe, lac certæ arboris quo ſagittæ imbuuntur. Lapis viperinus. Curatio colicæ Japonicæ per acupuncturam, Moxæ uſus & curandi modus, cum tabulis in quibus regiones corporis exprimuntur, quas certos ob morbos urere ſolent. Theæ integerrima hiſtoria Kheif ſ. inebriamina Perſis quidem ex Nicotiana, Papavere & Cannabi. Opii formatio in cylindros. Theriacæ tum liquor *Coconar* ex foliis aut capitibus coctus, demum electuarium opiatum, Cannabis noſtratæ ſimillima. In India *Dutr.* electuarium, quod Papaver recipit & Cannabin, tum ſuccus Lansjies. Lœtiſſima phantaſmata ipſe K. expertus eſt. Torpedo, Vena medinenſis. Omitto herbarium Japanenſe.

In *hiſtoria Japoniæ quam poſthumam* reliquit & J. CASPAR SCHEUCHZER edidit, quæ ipſa germanice recuſa eſt Roſtok 1750. 4. Gallice vertente DES MAIZAUX, & nunc germanice ex Manuſcriptis KÆMPFERI originalibus cura Ill. DOHMII. Lemgo 1777. Tom. II. 4. Aliqua repetiuntur ex amœnitatibus ut de acupunctura, moxa & thea. Hiſtoria naturalis Japoniæ breviter traditur, animalia, plantæ, mineræ. Nuper poſthuma ſub prelum data ſunt, quæ num ad rem noſtram faciant nondum reſcivi. Hæc poſthuma quorum catalogum ex Muſeo Britannico Ill. Viri PLANTA & LICHTENBERG editori Ill. DOHMIO tranſmiſerunt (v. EJ. proemium in Hiſtoriam Japoniæ) adhuc expectantur. Præter itineraria varia, Medicinalia Javanenſia excerpta ex horto Malabarico. Memoria inquirendorum in Perſia ſimplicium & variarum regionum floræ etiam medico adhuc varia nova promittunt. BR.

J. PECHEY *Promtuarium praxeos medicæ ſ. methodus medendi, præſcriptis medicorum Londinenſium concinnata & in ordinem alphabeticum redacta.* Amſterd. 1694. 12. Lipſ. 1695. 12. Amſterd. 1718. 8.

Anglice *ſtore houſe of phyſical practice.* Lond. 1695. 8.

EJ. *Introduction to the art of Phyſic.* Lond. 1697. 8.

EJ. *On the diſeaſes of infants and childern.* Lond. 1697. 8.

EJ. *Of the diſeaſes of women,* Lond. 1706. 8.

EJ. *Compleat herbal of phyſical plants.* Lond. 1707. 8. Aliquas minus notas ſtirpes habet, ut radicem Caſſumuniar, hinc vires ſtirpium non ubique obvias.

EJ. *Treatiſe on Apoplexy and Convulſions.* Lond. 1708. 8.

WILLIAM WOTTON *Reflexions upon ancient and modern learning.* Lond. 1694. *. Comparat etiam antiquam chemiam, anatomen, botanicam, medicinam cum nova. Ægyptiam medicinam ſuperſtitione fultam non magni facit. Contra BORRICHIUM. Sic per reliquas artis partes nuperos præfert antiquis, neque

neque Chinenſium medicinæ multum tribuit. Chemiam nuperorum multo perfectiorem eſſe, ſic materiam medicam, anatomen, hiſtoriam naturalem, plantarum cognitionem & animalium. HIPPOCRATEM tantum laudat, quia anemine doctus in arte inſignes progreſſus fecerit, non tamen totam artem perſpexiſſe ut nos perſpicimus & medicamentorum copia deſtitutum fuiſſe. Multa arti eſſe addita, male ab enthuſiaſticis veterum laudatoribus priſcis adſcripta.

J. FRANC. VALLADE *Idea generalis morborum & paſſionum hominis.* P. III.

In I. *principia ad conſtructionem hominis ſpectantia.* II. *De morbis.* III. *De paſſionibus.* Roterd. 1694. 4.

Pharmacopæa Lillenſis. Lisle 1694. fol.

Decani collegii medicorum Norinbergenſium programma ad Diſpenſationem theriacæ & mithridatis antidoti Mathioli, Elect. orvietani, Confect. Alkermes & theriacæ cæleſtis. Nurnb. 1694. fol. TR.

§. DCCCCLXIV. NUPERORUM LINGUARUM.

PHILIPPE PEU *Pratique des acouchements.* Paris 1694. 8. *.

Chirurgi & obſtetricis.

Aliqua tamen habet argumenti medici. Cum mater ictum pedis paſſa eſſet, gemelli inde ſanguine nigro tincti, quo uterus plenus erat, cum placenta rupta eſſet. Ex inſalubribus vaporibus feminæ in noſodochio Hotel dieu vulgo plurimæ peribant, quod in ſuperiori cubiculo eos vapores exciperent.

Cum nulla ad ſpeculum reſpiratio adpareret, neque in corde motus ullus, cum tamen eam, incidere vellent, femina ſe concuſſit. A cinctu nimium adſtricto magna ſymptomata & ſuppreſſa lochia. A clyſtere vinoſo lochia ſuppreſſa effectu ſubito lethali. Sic paſſim alia.

FROMENT *Hypotheſe raiſonnée dans la quelle on fait voir, que la cauſe interne de toutes les maladies vient des levains acides, acres ou ſalés, qui ſe rencontrent dans les premieres voyes, le tout expliqué ſur les principes* de DESCARTES *& confirmé de l'experience des meilleurs practiciens.* Paris 1694. 8. v. BEUGHEM. Cauſſam febrium eſſe in fermentis acidis & ſalſis primis in viis collectis & mala inde ſanguinis fermentatione.

Nouveau recueil des plus beaux ſecrets de medecine pour la gueriſon de toutes les maladies, bleſſures & autres accidents, de pluſieurs ſecrets de la nature & de l'art, des plus excellens preſervatifs contre la peſte, fievres peſtilentielles, pourpre, petite verole & autres maladies contagieuſes. Paris 1694. 12. 2 vol. BUR.

L'ECUYER *françois qui enſeigne à monter à cheval à voltiger & bien treſſer un cheval — la ſcience de connoitre leurs maladies & des remedes ſalutaires pour les guerir.* Paris 1694. 8.

PIERRE POMET *Hiſtoire generale des drogues, des plantes, des animaux & des mineraux. — La maniere de connoitre les veritables d'avec les falſifiés, leur propriétés, ou l'on decouvre l'erreur des anciens & des modernes.* Paris 1694. fol. 1735. 4. a filio aucta. Germanice Lipſ. 1717. fol. Anglice 1712. 4. Aromatarius cum ſit, quæ de viribus medicatis habet, ea non poteſt niſi exſcripſiſſe. Obſervata quidem adſperſa, ſed neque ſpecierum in viro accurata fuit cognitio, ita myrtillos quos deſcribebat, pro myrti baccis habet, ſimul ſunt Vaccinii, ut ex colore colligas. Bonas notas magis probes.

EJ. *Catalogue des drogues ſimples & compoſées* Paris 1695. 8. & compendium ejus *Traité des drogues qui ont raport à la medecine.* Paris 1697. 12. & *Drogues curieux Catalogue des drogues ſimples par alphabet.* Paris 1709. 8. SEGUIER.

DU FOUR *Le medecin des riches & des pauvres.* Paris 1694. HOTTON.

Cum his temporibus rex nummis conficiendis intentus collegium erexiſſet, cui *Chambre royale de medecine* titulum fecit & cui poteſtatem tribuit, cæteris medicis praxeos in urbe Pariſiorum veniam largiendi, lites ſubortæ ſunt & denique rex eam *chambre royale* aboluit. Huc faciunt.

Requête très importante pour les medecins de la chambre royale des univerſités provinciales à Paris contre les medecins de la Faculté de Paris ſur la declaration de S. M. du 3 May 1694 ſurpriſe au prejudice de l'Ordonance de Blois & des ſtatuts même de la Faculté de Paris. Paris 1694. fol.

Et Requête preſentee au Parlement le 15 Juillet 1695. pour PIERRE L'ANGLOIS & FRANÇOIS.

PRIEUR *D. D. en medecine de Montpellier & de Rheims contre le D. D. & Docteurs de l'Academie de la famille de Paris avec quelques remarques importantes pour l'examination de la declaration du Roi de Jun.* 1694. Paris 1695. 4. FONSETTE.

Contra iſta *ſimple Factum pour les Docteurs royals de la Faculté de medecine de Paris, defendues contre les D. D. des Facultés provinciales apellans & demandans.* Paris 1694. 4. FONS.

Et *Reponſe importante pour la Faculté de medecine de Paris à la Faculté des medecins ſoi diſant de la chambre royale de Paris.* Paris 1694. fol. FONS.

CHRISTOVAL FRANC. de LUDUC Profeſſ. Hiſpalienſis *Apollineo enduceo have concordia entre los dos opueſtos opiniones una que apruoba los conſultas de los medicos para la curacione de los graves infermedados otra que la reprouba.* Sevilla 1694 4 SEG.

LODOVICO TESTI *Diſinganni overo ragione fiſiche fondate ſu l'autorita ed eſperienza, che provano l'aria di Venezia interamente ſalubre.* Colonia (puto Venetiis) 1694. 4. *. Inde a viginti annis Venetiis medicinam fecerat. Salubrem aërem reddere acidos maris vapores (non valde accurata demonſtratio), neque tamen qui tenues ſunt nec meraci, ſanguinem coagulare. Capitis fracturas facile ſanari, non perinde pedum ulcera. Humiditatem utique a magnis fluviis nimiam naſci, neque ſalſas aquas putreſcere, neque aquas dulces dum moveantur, miſcelam autem utriuſque aquæ pernicioſam eſſe; ad pagum Mazerbo ſalubrem factam eſſe poſtquam hæc miſcela ſublata fuit. Venetiis nullum haberi morbum endemicum, morbum hypochondriacum in continenti frequentiorem eſſe & exteros eo laborantes Venetiis ſanantur. Siccos annos ſalubres eſſe, humidos ſævos. Continentem & villas morboſiores eſſe urbe, neque autumnales febres intermittentes in urbem irrepere, continente plures mori in dato numero. Longævos homines multos Venetiis numerari, in noſodochio mendicorum ex 800 ægris quatuor ſeculum adtigiſſe aut ſuperaſſe. Paludes ſalubres eſſe, in earum vapore carnes non putreſcere. Hic experimenta ANTONII VALISNERI. Ranas in vapore aquæ ſalſæ extingui, non in aquæ dulcis vapore.

PROSPERI MAGITI BAPTISTÆ filii *Laudes aëris veneti in epiſtola.*

EJ. *Inventoris de novo ſacharo lactis præſtantiſſimorum medicorum judicia & veriſſimæ obſervationes: Auctoris de eodem ſacharo relatio, novi ſyſtematis compendium, nec non pro abſolvenda arthritidis curatione virorum præſtantiſſimorum medicorum notitia.* Venet. 1700. 12.

ALOYSIUS della FABBRA, CAJETANUS de ANGELIS, PAULUS QUINTILIUS & medicus Parmenſis anonymus, vires efficaces hujus ſachari adverſus arthritidem laudant, experimentis in ipſis ægrotis factis ſubnixi. Auctor arcanum nondum revelat, diſtinguit tamen a ſale ſeri dulci, quod in frigida ſolvatur, ſacharum ob viſciſitatem non ſolvatur, quare & ſebaceum ſaporem contrahat, ſi ab aëre excludatur. Nunc vulgo notum eſt & in Helvetia abunde præparatur. Triplex facit, ut in primo multum adipoſi ſuperſit, parum in altero in tertio nihil. Encheireſin non dat.

Recuſus eſt libellus in E. N. C. *Centur.* III. *Obſ.* 33.

Relation veritable de la gueriſon miraculeuſe de MARIE MEILLARD *avec la depoſition & certificats de pluſieurs perſonnes dignes de foi qui l'ont connue avant & après la gueriſon. On a ajouté une lettre du* D. WILWOOD *ſur ce ſujet, traduit de l'anglois.* Amſterd. 1694. 8.

Ab infantia clauda ſubito ſanata cum crus extendere cogeretur quod eo ipſo conatu reſtitutum fuit.

FEDERICO GUNEDO *Critica della morte overo l'apologia della vita trad. dell Ingleſe.* Colon. 1694. an ad nos faciat ignoro. TR.

H. CHAM-

H. Chamberlin *A few queries relating to the practice of phyſick with remark upon ſome of them modeſtly propoſed to the ſerious conſideration of mankind.* Lond. 1694. 12. Gunz. Niſi jam dictum eſt.

Forrest *Brief defence of cunning continual feevers.* Lond. 1694. 8. Osb.

J. E. Thiemen *Haus, Feld, Arzney, Koch- und Wunderbuch.* Nurnberg 1694. 4.

Neu eröfnete Schatzkammer verſchiedener Natur- und Kunſtwunder. Nurnberg 1694. 8.

Vademecum curioſum medicum zur Medicin, nebſt bewährten Arzneyen zu allen Krankheiten des menſchlichen Leibes vom Kopf bis auf die Fuſsſohlen. Dreſd. 1694. 8. Huth.

Officina pharmaceutica Steiniana. Kiel 1694. 4.

Churf. Brandenburgiſche Medicinalordnung. Cœlln an der Spree 1694. 4.

Göttingiſche Apothekertaxe. Gœtting. 1694. 4. Præparata omnia chemica & plurima pharmaceutica cariora ſunt ac nunc venduntur. Br.

Eberh. Melchior *Kurzes doch gründliches Waſſergeſpräch.* Frankf. 1694. 8.

Ej. *Kurzer Schwalbacherunterricht.* ib. 1702. 12.

Bern. de Bout *Nieuw Examen der Chirurgie.* Amſterd. 1694. 8. 1700. 8. *. Intercedunt practica, de morbis cutis, Vena medinenſe, luſcitate, ſtrabiſmo, inflammatione, œdemate; lepra, ſtruma, gangræna aquoſa, ſpina ventoſa. Pars diætetica caput habet proprium ſub finem materiæ medicæ ſimplicium medicamentorum & compoſitorum.

§. DCCCCLXV. Disputationes.

Faner *de ſympathia.* Leid. 1694. 4.

Nic. Maxim. Wilhelmi *de ſalivatione mercuriali.* ib. 1694. 4.

Dan. Labat *de hæmoptœ.* ib. 1694. 4. Pl.

Rob. Carmichael *de apoplexia.* ib. 1694. 4. Pl.

Ulrich Felsius *de palpitatione cordis.* ib. 1694. 4. Pl.

Car. de Mæts *de pleuritide vera.* ib. 1694. 4. Pl.

Wilhelm Günther Brügge *de apoplexia.* Leid. 1694. 4. Pl.

J. Schroeder *de paralyſi apoplectica.* ib. 1694. 4. Pl.

Joh. Jezurun Pinto *de phrenitide.* ib. 1694. 4. Pl.

Wilh. Emmerson *de elephantiaſi vera. ſ. legitima, præcipue illa ulterioris Aſiæ.* ib. 1694. 4. Pl.

J. P. Gaillard *de nephritide.* ib. 1694. 4. Hæn.

P. Verhooft *de vomitu.* ib. 1694. 4. Hæn.

Oswald Tullerin *de catarrho ſuffocativo.* ib. 1694. 4. Hæn.

J. Dan. Arnold *de acido peccante & corrigente humores.* ib. 1694. 4. Hæn.

Th. Cate *de diarrhœa.* ib. 1694. 4. Hæn.

Aug. Chr. Paul. Dessali *de eryſipelate.* ib. 1694. 4.

Hab. Deckers *de ſyncope.* ib. 1694. 4. Pl.

J. Zander *de palpitatione cordis.* ib. 1694. 4.

J. G. Lucius *de lumbricis alvum occupantibus.* ib. 1694. 4. Hæn.

J. Dieter. Jæger *de dyſenteria.* ib. 1694. 4. Pl.

J. Grunden *Poſitiones theoretico-practicæ.* ib. 1694. 4. Hæn.

J. A. Pla *de pleuritide.* ib. 1694. 4. Hæn.

J. Harrison *de morborum natura generalia.* ib. 1694. 4. Pl.

C. S. Quelmalz *de inſtrumentorum delectu.* ib. 1694. 4.

G. Groller *de valetudine puerperarum.* ib. 1694. 4.

Nic. de Blankendeel *de chylificatione læſa.* Utrecht 1694. 4.

J. Wesling *de paſſione hyſterica.* Leid. 1694. 4.

J. Oostwoud *de fame canina.* 1694. 4.

Lud. Leusden *de morbo nigro.* Utrecht 1694. 4. *. Pl.

Guil. Pieck *de hydrope.* ib. 1694. 4. *.

J. de

J. de JONGH *de uteri ſuffocatione.* Utrecht 1694. 4. *.

HENR. RUYSCH FRIDERICI f. *de conſultatione medicorum præſide* BERNAGE. Amſterd. 1694. 4. *.

EJ. *de peripneumonia.* Franeck. 1696. 4. *.

J. PHILIP *de malo ſinenſi aureo.* Leid. 1694. 4. *.

JAC. IGNAT. FOCKY *de mania.* Wien 1694. 4.

J. GOTTSCHED *de renutritione eorum qui per diuturnam famem bello, obſidionibus emaciati ſunt.* Regiomont. 1694. 4.

EJ. & DEODATI BLUMENTROST *Medicus caſtrenſis exercitui moſcovitarum præfectus.* ib. 1703. 4. *.

EJ. *de hæmorrhoidibus.* ib. 1703. HÆN.

EJ. *de æthere & aëre eorumque in corpus humanum ejuſque humores vi atque actione.* ib. 1698. 4.

J. E. STEINHART *de atherapeuſia morborum.* Francof. 1694. 4. *.

PETRI le CERF medici Francofurtani *de febre gallica.* Francof. ad V. 1694. 4. HÆN. Germanicum acorem cum alcali gallico fervere.

EJ. *der Frauenzimmer Verhalten vor in und nach der Schwangerſchaft.* Francf. 1716. 8.

CHRISTOPH le CERF. Chriſtophori fil. *Probſtucke in Augenkrankheiten des Herrn* v. WOOLHOUSE. Jena 1715. 8.

EJ. *de pleuritide.* ib. 1714. 4. CARR.

EJ. *Am Licht beſekener Staar oder paſquillantiſcher criticus ſincerus fidelis.* Lipſ. 1710. 4. CURR.

Edidit idem diſſertationes ophthalmicas WOOLHOUSII de cataracta de glaucomate, contra ſyſtema HEISTERI. Francof. 1719. 8. Diximus in chirurgicis.

P. RITTER *de remediis vulnerariis.* Lipſ. 1694. 4.

CHR. GOTTF. FINGER *de quotidiano corporis humani decremento.* ib. 1694. 4.

FRID. SIM. LOESLER *de iis qui inter gentes in vitam rediiſſe perhibentur.* Lipſ. 1694. 4. BOEHMER.

GOTTF. ANDR. MEYER *de poculo ſoterio.* ib. 1694. 4.

J. JAC.

J. Jac. Hering *ὑπνολογια.* Lipſ. 1694. 4.

J. Henr. Knoblauch *de Apide bove atque idolo Ægyptiorum.* Wittenberg 1694. 4.

Andr. Eyssel *de chylo ſecundum & præter naturam.* Erf. 1694. 4.

Ej. *de paſſione colica.* ib. 1716. 4. He. Br.

Henr. la Roche *de auditus gravitate* præſide Frid. Schrader. Helmſt. 1694. 4. *.

Georg Ludwig Schleyermacher *de catalepſi, rariſſimo adfectuum.* Gieſſ. 1694. 4. *. Pl.

J. And. Bonze *de propagatione morborum.* Gieſſ. 1694. 4. Hæn.

Gerh. Dan. Langhans *de cardialgia.* Altd. 1694. 4.

Car. Otto Moller.

Ej. *de divino in medicina.* Altd. 1696. 4. Riv.

Ej. *Conſilia medicorum de curanda peſte cum præſervatione Glaz* 1710. 1739. Presb. 1748. 4.

Ej. *Obſerv. ſonderbarer durch die Eſſentiam dulcem verrichteter Curen.* Hall. 1706. 4. (8. Riv.)

Ej. *Thermarum St. Kilianenſium & Vibacenſium deſcriptio hiſt. medica ex* Belinfedo *Hiſt. Ungar.* Wesspreni.

Lud. Casp. Mayer *Prodromus de medicamentorum viperinorum uſu.* Altd. 1694. 4. Riv.

Casp. Franc. Xaver. Koefferlin *de vitiis ſpirituum & humorum.* Baſil. 1694. 4.

Phil. Wilh. Mogen *de colica.* Altd. 1694. 4. Hæn.

J. Frid. Gambi *de phrenitide.* Baſil. 1694. 4. Pl.

Mich. Sauvalle & Joh. Gab. Fressant *Malignis febribus venæſectio.* Paris 1694.

Lud. Poirier & Joan Gelly *febre maligna laborantibus juſcula viperarum carne medicata.* Paris 1694.

Jos.

Jos. Bapt. Doge & Joan Gelly *an iſchuriæ emeticum.* Paris 1694.

Pet. Bourdelot jun. & Laissant *Orizæ uſus ſaluberrimus.* Paris 1694.

Mich. Pichonat & B. Chomel *Medico evidentior Dei exiſtentia.* ib. 1694.

F. Picate de Bellestre & Puylon *Medicina non tam librorum lectione neque tam uſu ipſo quam vera traditione addiſcitur.* Paris 1694.

§. DCCCCLXVI. Diaria ad a. 1694.

In Philoſ. Tranſact. n. 201.

Jac. Wassu Hydrops peritonæi aqua effuſa cutem inter & peritonæum. Abdomen aqua liberum & viſcera ſana ipſumque hepar.

J. Lichfield Hydrops uteri in ejus viſceris tunica externa.

Anonymi venenum canis rabidi poſt aliquas demum hebdomades in convulſiones abiit cum latratu.

Wittie Hepar peritonæo undique adhærens, inde dolor in corporis converſione.

N. 208. Guil. Cowper celebris inciſor de ſtyptico J. Colebatch. Acre eſſe & amburere, tamen ægre ſanguinem compeſcere.

In additionibus ad Bidloi anatomen paſſim aliqua occurrunt practica. Calculi veſicæ felleæ curatio.

In anatomy of human body. Oxon. 1697. fol. Leid. 1731. fol. *.

Morbi paſſim interſperguntur etiam interni. Ante la Fosse ſedem morbi ſtaggers in ſinubus frontalibus poſuit, eos juſſit malleo & cuneo aperire. Glandularum inguinalium magni tumores.

In Phil. Tranſact. n. 222. De femina cui nigrum lotium cum doloribus ſecedebat, dolore pubis & alterius femoris, hujus lateris os vaſtæ molis, arteriæ membranæ craſſæ, lumen anguſtum, in rene cellulæ vacuæ plurimæ. Idem cum polypo conjunctum vidit hydropem pectoris.

Ibl. Ph. Tr. n. 270. polypo repleta auris dextra & ejuſdem lateris ventriculus. Alio polypo repleta vena pulmonalis qui omnes ramos ejus venæ replebat ut ſebum ſolet inciſoris manu injectum.

Porro Phil. Tranſact. n. 202. ex glandula lacrumali hæmorrhagia.

Robertus

ROBERTUS PITT de ſæva lumbagine rheumatica demum alvo ducta datoque opio ſanata.

N. 209. MOLINEUX Epidemia catarrhalis, cum tepidæ hiemi frigus acre ſucceſſiſſet latiſſime graſſans, non tamen funeſta.

I. T. Lien putrido & fætente ſanguine plenus, calculus micis cryſtallinis adſperſus totam veſiculam occupans.

N. 210. D. G. WITHER ſermo de phyſiognomia.

E. LAYFOK de hiſtoria naturali Virginiæ Multa ad rem medicam faciunt, de morſu viperæ caudiſonæ ejuſque remediis. Experimenta infuſoria, alumine in aqua ſoluto animalia ſubito enecata, ſic nitrum, tantum ut ſanguis fluidus ſit. Ab hydrargyro phthiſis. Quem canis rabidus momorderat, ſale volatili ſuccini ſanatus eſt & vomitu. Eventu funeſto a vipera caudiſona demorſa animalia.

N. 213. THOMAS DENT de proprio morbo. Tumoribus in lingua eminentibus in quibus vermes quas manu ipſius femina extrahebat. De eodem MARCUS LEWIS.

Memoires avant 1699. GUILELMUS HOMBERG de animalibus in ſpatio aëre vacuo enecatis. Vaſa nulla crepuiſſe, pulmones rubicundiores apparuiſſe.

Anonymi chirurgi de vaſis univerſi corporis cruſta oblinitis indurata, ut exiguum lumen liberum pro ſanguinis tranſitu ſupereſſet.

In E. N. C. decennii III. *Ann.* I.

MARTINUS MAXIMILIAN PRUGGMAYER phyſicus in Stiria.

Obſ. I. Artus contracti Mercurio vitæ & Ellebori nigri extracto & eſſentia ſanati.

Ann. V. VI. *Obſ.* 226. Abſceſſus umbilici in uterum patens, tamen felix partus, manente febre hectica cum tumore matris flatulento inde poſt perceptum fragorem, maxima tympani ſimilis intumeſcentia, lacte de mammis fluente ſeroſo, menſibuſque fœtidis maſſa ejecta in qua aliquid fetui ſimile, inde 16 libræ urinæ & puris una vice eruperunt, inde porro lympha de utero manante, denique a morte uterus, ejus molis qua in gravida eſt, in quo innumerabiles hydatides, ſteatomata & ulcera.

AMBROSIUS STEGMANN Medicus Islebienſis.

Obſ. 7. Limaturam martis crudam certum adverſus vermes præſidium expertus eſt.

Obſ. 8. Fonticulo excitato obſtructæ nares ſolutæ.

Obſ. 10. Hydrocephalus internus, aquæ libræ 23. cerebrum minimum ſeſcunciale.

Obſ. 12. Venere largita epilepſia ſuppreſſa, redeuns cum ea negaretur.

Obſ. 13. In puella nondum duodecenni, pruritus & furor uterinus cum morbo convulſivo. Venæ ſectione, refrigerantibus etiam plumbeis, deinde emetico aliiſque præſidiis excitatis menſibus ſanata.

Obſ. 14. Pia fraude reſtitutus juvenis melancholicus, fraude detecta periit.

Obſ. 19. Emeticum medicamentum ſalutare in febre quam vocat tertianam epidemica petechiis comitata, in qua venæſectio funeſtum exitum ſortiebatur.

Obſ. 178. Apoſtema pulmonem comprimens, perinde parti cordis adnatum.

Ann. IV. *Obſ.* 102. Qui inſtante ſtadio hæmorrhoidum emeticum ſumſerat, ſiccatæ hæmorrhoides, ſanguis per os ejectus.

Obſ. 103. Mutitas ab ira, emetico ſublata.

Obſ. 104. Ridicula hiſtoriola, mere ut puto fabella. Juvenis qui puellam impugnaverat, teſtibus & pene carere videbatur ſed percuſſo podice prodibat.

Obſ. 107. Papillæ matris a pueri contactu & ſaliva exulceratæ.

Obſ. 108. In nephritica femina arenulæ per alvum deceſſerunt.

Obſ. 109. Et per tuſſim lapilli in phthiſico.

Obſ. 110. In nephritico ren maximus totus intus deformis & ſpongioſus, veſicæ quaſi duæ curvitates, in altera calculi.

Obſ. 111. Equus qui undecim calculos in colo gerebat.

Ann. V. VI. *Obſ.* 167. In hydropico glandulæ ad inteſtina nigræ, meſenterium cartilagineum, ejus glandulæ nigræ, hepar ſanum.

Obſ. 169. Angina canum epidemica inflammatis faucibus. Alias febris ardens in his animalibus vulgata, & 170 Anſeres, columbæ & galli indici (meleagrides), perierunt ex epidemicis puſtulis exulceratis ſub alis.

Et 171. Piſces in lacu dulci, maculoſi, fœtidi uſu noxii, ut etiam putridæ inde fierent malignæque febres.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 31. Fetus putridus abſque matris inde nato incommodo.

Obſ. 32. Mira hiſtoria vermium, qui fetum conſumſiſſent.

Obſ. 34. A terrore menſes ſuppreſſi, inde dyſenteria funeſta.

Obſ. 36. Plica Judæorum ex ſpiritu vini.

EJ. *Genaue Beſchreibung des Euterlings.* Lipſ. 1694. 12. Cereviſiæ cui hoc nomen impoſuerunt.

DAVID SPLEISS medicus Scaphuſinus.

Obſ. 56. In febre maligna epidemica cum canis crura ſudantia lambſiſſet, vomuit miſera beſtia perque aliquos dies abſque cibo jacuit.

Obſ. 57. Spicula aurichalcea minutim conſciſſa pro acuto veneno.

Ann. II. *Obſ.* 147. In febre maligna hæmorrhagia narium malo conſilio ſympathetice ſuppreſſa.

Obſ. 148. Hydrargyrus a deauratore procul dubio in halitu reſorbtus, per tartarum emeticum de alvo feliciter exturbatus, ut mox febris mali moris curaretur.

Dec. III. *Ann.* II. qui pariter ad annum 1694. pertinet.

PYRRHUS MARIA GABRIELIS Medicus Senenſis.

Obſ. 1. Enormis tumor brachii in gangrænam tranſeuns, aquoſus, libris pene 200 aquæ fetus.

Obſ. 2. Ex brachii abſceſſu diarrhæa ſanioſa.

Obſ. 3. Femina cui paulatim oſſa varia intumuerunt, magno cum dolore. A morte ea oſſa mollia fuerunt & cornea.

Ann. IV. *Obſ.* 40. Motus pulſatorius in hepatis ſede frequens & moleſtus. Quare ad quemcunque ſonum proſterneretur humi.

In appendice de cauſis magni tumoris brachii.

Ann. V. VI. *Obſ.* 285. Aſcites ſponte ſanatus aqua per vomitum, per urinam, per uterum, per umbilici ulcus erumpente.

Obſ. 289. Hydrops enormis 300 omnino librarum, aqua inter peritonæum & muſculos effuſa. In liene ſolo ulceroſo ſinus.

Ann.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 52. Boreæ frigus in quaternario ſalubris.

Obſ. 185. Ex vermibus orthopnœa & a morte adparuit ut ipſa aſpera arteria funeſtis inſectis adroſa eſſet.

Obſ. 189. In cephalea forti vermes excisi, & ex dorſo cum prurigine.

Obſ. 200. Lapillus circa globulum plumbeum.

Idem a. 1697. Academiam Senenſem phyſico-criticam inſtituit, etiam nunc florentem.

J. Aegidius Euth Clinicus qui Hagæ comitis artem exercuit.

Obſ. 5. Stupor brachii hemiplecticus, multa frictione ſanatus.

Obſ. 6. Poſt longos dolores colicos epilepſia euporiſto Zathlano ſanata.

Obſ. 8. Sic inflammatio laryngis repetita venæſectione.

Obſ. 8. Mandibula lucii per anum denique educta.

Obſ. 9. Tabe exeſo quaſi a vermibus pulmone & etiam putrida pro corde caro.

Ann. III. *Obſ.* 84. Ad ſpinam ventoſam decoctum lignorum, tinctura antimonii, abſorbentia, lotiones ſpirituoſæ.

Ann. V. VI. *Obſ.* 215. Crus ſideratum nigerrimum ad ſimilitudinem mumiæ ſuperſtite vita circumgeſtum.

Obſ. 216. Vermis, ut putat noſter, majalis utilitas, ſed efficacibus medicamentis admiſtis facile adſcripſeris, quæ noſter vermibus tribuit.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 3. Poſt multa deliquia polypi in dura, oſſiculum in pia matre.

Ann. IX. X. *Obſ.* 50. Phlegmone & ad eam curandam fotus aromatici, quod arcanum Nepenthes eſſe putat.

Ej. Agoniſma de hydrope curioſum in quo oſtenditur vera veri medici cognitio, & quinam medici in curandis morbis & ad officia archiatrica admittendi quinam vero rejiciendi. Leid. 1700. 8. Vater Pl.

Fridericus Khern jun in Stiria medicus.

Obſ. 53. In phrenitide cerebro vermiculi caſeariorum ſimiles innumerabiles.

Obſ. 55. Acus de brachio extracta per magiam infixa.

Obſ. 58. Magnus tumor ſanie plenus in meſenterio.

Ann. V. VI. *Obſ.* 45. Convulſio, delirium varium periodice occurrens, alexipharmacis, ut putat, ſanatum.

Obſ. 46. A calculo impacto capitis dolor, eo educto ſublatus.

Obſ. 47. Sanguis ex eadem vena, exigua per intervalla ſecta, valde diverſus.

Obſ. 48. Surditas ſanata magna copia puris de ano reddita abſque praecedente dolore.

Obſ 49. Phthiſico ulcus inter primam & ſecundam coſtam ſpuriam ſubortum; eventu ſalutari.

Obſ. 50. Materies, ut intelligo, tophi podagrici adeo acris ut vitrum adroderet.

J. MICHAEL PAULI Medicus Vratislavienſis.

Obſ. 71. Pilorum glomeres vomitu ejecti.

Ann. VII. VIII. *Obſ* 82. Nævus ex atheromatis genere in œſophago, ovato folliculo, integre ſanatus.

Obſ. 84. Ulcus thermis ſiccatum, inde urinæ purulentæ, tabes ſanata ſponte ſuperveniente & rupto abſceſſu.

J. GEORG JOSEPH SCHWALLER Solodorenſis helvetus.

Obſ. 98. Hydrops cum aſthmate ſuperatus diureticis & abſorbentibus,

Obſ. 174. Mania maxima curata helleboro nigro & purgantibus.

Ann. V. VI. *Obſ.* 57. Lapſæ in ventrem aqua magna vi de utero effuſa.

Obſ. 58. Colica epidemica (lithargirizati vini proles), ſingulari dolore umbilici & ut æger putat renum. Data oleoſa mitia.

J. ADAM LIMPRECHT Vratislavienſis.

Obſ. 128. Chorea St. Viti, ſaltationis nempe adfectatio in puella decenni cum cachinnis.

Ann. III. *Obſ.* 160. Ad febres pulvis præcipitans Pariſinus declinante febre datus.

§. DCCCCLXVII.

Bartholomæus de Moor Profeſſor Harderovicenſis & Groninganus, ex ſecta mechanica.

Ej. *Cogitationum de inſtauratione medicinæ ad ſanitatis tutelam morbos perſtringendos nec non vitam prorogandam libri tres.* Amſterd. 1695. 8. *. Magna pars operis phyſiologici eſt argumenti, totuſque liber I. In ſecundo morbos deducit a vitiata preſſione ſanguinis, nimia, nimis parva vel etiam ſublata, tum a nimia viſciditate humorum. Intermiſcet morborum peculiarium hiſtorias, ut ægrotum potulentia & cibo reſtricto fere exſtinctum reſtituerit humectantibus & diluentibus. Hydropem ſuperaſſe ex ſpiritus vini abuſu natum. Utilitas inciſionis cadaverum morboſorum. In epileptico glandula ſcirrhoſa in cerebro. Cephalæa a vermibus (Scolopendris & Julis), in ſinubus pituitariis habitantibus, his expulſis ſanata. Contra eos qui omnes morbos volatilibus ſudoriferis ſanare ſatagebant, quæ eo ævo ſecta in Belgia dominabatur. Quam male inflammatis partibus incidentia imponantur. Signa morborum vulgo negligi conqueritur. Febris autumnalis tertianæ typo epidemicæ deſcriptio, criſes potiſſimum per ſudores, ſalutaria hic emetica, vena etiam ſecanda.

L. III. Methodus medendi. Veteres laudat, chemicos refutat. Spirituum morbi. Per venæſectionem ſanata apoplectica mulier. Sic femina morti proxima. Prodeſt in plethora etiam boni ſanguinis miſſio. Ut amorem detexerit qui morbi occulta cauſa eſſet, nuptiis conciliatis reſtitutum. Sex res non naturales fuſe potius & aſiatice. Pro autarkeia cujuſque regionis in nimias Theæ laudes. G. Agricolam fictitia medicamenta chimica deſcripſiſſe, inter ea oleum ſtanni aurei coloris, quod ex capite mortuo expectari nequeat. Medicus debere ſua manu medicamenta parare. De compoſitione medicamentorum aliqua. Non debere cum aquis deſtillatis lapides cancrorum & ſyrupos glutinoſos miſceri, glutinoſam enim inde fieri miſturam. In nimiam antidotorum compoſitorum farraginem, ab Arabibus ortam, iis deberi ſimplicium medicamentorum in compoſita ſtipatorum corruptio. Dictio fuſior eſt.

Ej. *Pathologiæ cerebri delineatio practica in qua morborum ſoporoſorum diſtinctio, nec non ſpaſmorum accuratior diſtributio traditur.* Amſterd. 1704. 4. Morbi interni capitis. Species epilepſiæ diverſæ. Ut ab affini epilepſia hiſterica diſtinguatur in iſta ſenſus non conſtanter aboleri. Theoria phyſiologica. Non aliud eſſe ſenſorium commune præter animam. Epilepſiam fere a repletione fieri. Eſſe tamen ubi paroxyſmus ſit ab inanitione. Indicatio & curatio a cauſa perſpicitur. Specifica medicamenta Non multum ſe ſperare a Pæonia a Viſco &c. Laudat Rutam, Caſtoreum, cranium humanum, Alcis ungulam, ſanguinem reddere fluidiorem & prodeſſe Sal volatile ſuccini. Curatio ſecundum cauſas. Symptomata epileptica febrilia, quæ nempe fiunt a febre & a repletione. Hic utiliſſima venæſectio & purgatio, clyſteres, acida, opium vetat ob repletionem. Epilepſia ſuperveniens doloribus, vulneribus, ulceribus, hæmorrhagiæ, repletioni,

tioni. Ad iſtam venæſectio, emeticum. Hyſterica epilepſia, hypochondriaca, eadem priori, cui chalybs & calidæ ſcriptiones. Sic in aliis morbis.

Ej. *De hypotheſibus medicis.* Amſterd. 1706. 4. *. cum Grœningæ Cathedram adiret.

Contra hypotheſes, contra chemicos. Errores practici veterum ex mala hypotheſi nati: hinc denegatur potus febrientibus, adſtringentium uſum in dyſenteria peſſime adhiberi. Contra acidorum oſores, utilia eſſe in inflammationibus.

Ej. *Oratio de methodo docendi medicinam.* Franeck. 1707. Artis quoddam compendium.

Ej. *De amœnitatibus medicis.* Harderov. 1713. fol.

Ej. *De fluxu alvi in genere.* ib. 1723. 4. Pl.

Lego apud Pl. Cl. viri Diſp. inauguralem *de ſuffocatione hypochondriaca & hyſterica.* Leid. 1669. 4. Verum fere nimium inde ſenium colligeretur annorum 54. poſtquam honores medicos nactus eſſet.

Georgii Pasch *de novis inventis quorum accuratiori cultui facem prætulit antiquitas.* Kiel 1695. 8. Quarta parte auctior Lipſ. 1700. 4. *. Non medici quidem opus, capita tamen duo habet de inventis medicis & phyſicomathematicis, Antiquitas morborum, medicorum veterum, operationum manualium, librorum medicorum, inſtrumentorum. Inventa chirurgica, urinæ analyſis chemica. De chemicis fuſius, de ipſis roſeæ crucis fratribus, ad Paracelſi hiſtoriam. Alchemia. Acidum & alcali Hippocrati nota fuiſſe. Morbi epidemici, endemici, novi, qui negaverint luem veneream novum eſſe morbum, ſudor anglicus, rachitis. Nova medicamenta, Caſcarilla. Medicina ſuperſtitioſa. Curatio regia ſtrumarum. Sanctorii experimenta, Thea, Caffea, Cereviſia, Tabacum. Venena larvata.

David de Græbner S. R. C. M. Med. aul.

Ej. *Medicina vetus reſtituta.* Lipſ. 1695. 4.

Ej. *Tractatus philologico-phyſico-medici ſeptem.* Vratisl. 1707. 4. *. Videtur humili de gente fuiſſe, neque medicinæ legitimas honores adſecutum. Libelli hic conjuncti ſunt.

I. *Ephemerides meteorologici Vratislavienſes* ab a. 1692. ad 1702. Venti, tempeſtas, ſigna calendarii. Nondum aut barometri aut thermometri. Spiſſum volumen.

II. Animad-

II. Animadverſiones in morborum hiſtoriam qui a. 1699. Vratislaviæ graſſati ſunt. Litem noſter cum D D. OEHMB & JÆNISCH aluerat. Hic potiſſimum adverſarii undique congruunt ad opus Vratislavienſium medicorum, quod eo tempore maxima de parte prodibat, neque alias refutationes & carptiones reperio.

Verum III. *De plagio medico* aſperius ſcriptum eſt, Catalogus plagiariorum. HALY ABBAS ex ISAAC AVICENNA. BARBETTE ex RIVERIO, MARCELLUS ex INGRASSIA, DOLAEUS ex J KRAANEN, SCHNEIDERO, WEDELIO, J. FERNELIUS ex U. de HUTTEN, J. B. de LAMZWEERDE ex D. de MARCHETTIS, LAURENTIUS ex CÆLIO RHODIGINO aliis, LUDOV. MERCATUS ex PALMARIO, ACTUARIO aliis, LAZ. RIVERIUS, ex P. SALIO, denique VRATISLAVIENSES ex DOLÆI chirurgia & ex variis diſputationibus.

IV. *Theatrum medicum antagoniſticum ſ. catalogus librorum eriſticorum*, qui tractatus ad hiſtoriam medicinæ pertinet.

V. *Additamenta* ad THEODORI CRAANEN Tr. *de homine*. Bonæ notulæ & fere collectanea ad ordinem THEODORI diſpoſitæ. Intercurrunt aliqua propria ut relatio de abſurdorum vorace homine & polyphago. Viginti quartas vini & tantundem cereviſiæ unico in prandio conſumſiſſe.

VI. *Specimen medicinæ practicæ veterum reſtitutæ.* GALENUS de curandi ratione per venæſectionem græce & latine longis cum ſcholiis. Multa collectanea etiam ex Judæis.

VII. Non ſunt argumenti medici.

EJ. *Mantiſſa operum hucuſque editorum tripartita.* Vratisl. 1708. 4.

Ejus videtur eſſe *apologetica epiſtola contra* auctorem *obſervationis* 238. E. N. C. vol. V. Vitam viri dedit J. ERNESTUS STIEFF in epiſtola latina. Bresl. 1734. 4. BURM.

J. ABRAHAM MERCLIN GEORGII ABRAH. filius.

EJ. *De hydrope ſaccato.* Altd. 1695. 4. *.

EJ. *De dignitate medicorum.* Patav. 1696. 4.

EJ. *De feliciori nunc quam olim medicina Diaſcepſis.* Patav. 1696. 4. *. Laudes inventorum nuperioris aevi, pathologia emendata, ars mantica caſtigata, meliora medica auxilia inventa, opium in uſum revocatum, corticis chinæ chinæ inventio præſtans, febrium intermittentium antidotum. Chemica inventa, Theæ, Caffeæ, Chocolatæ. Chirurgia infuſoria emendata, botanica multa.

IDEM *Syllogen caſuum incantationi vulgo tribui ſolitorum maxime memorabilium decurias* VI. *complectentium* edidit Nurnb. 1698. 4. Dari utique morbos qui pro magicis

magicis habiti, nihil habeant ſuper naturæ vires poſitum. Dari tamen & vere magicos morbos. Signa eorum, naturæ vires nempe ſuperantes. Signa veræ obſeſſionis. Tunc collectio caſuum vere magicorum partim ex ſcriptoris autopſia partim, collectorum. Plerique caſus ſunt exempla animalium vivorum vel eorum partium, fruſtorum ligneorum, oſſium & pedum per vomitum vel per alvum egeſtorum aut de cute exciſorum, tunc convulſionum mirificarum. Caſus omnino 60. Verum pueri hiſtoria cui totum crus ſuperſtruitur, manifeſte fabuloſa eſt.

In mantiſſa libelli continentur FISCHERI *de morbis magice per ſagas inductis naturaliter curandis*; CARRICHTERI *ratio medendi morbis ab incantatione dependentibus*; HELMONTII *Fragmenta de receptis injectis materialibus* & MYLII *collectanea & ſecreta ad morbos magicos.*

EJ. *Abbildung der groſſen Steine welche ſich im Körper gefunden.* 4.

EJ. *Eriſtiſche mediciniſche Theebude.* Nurnb. 1714.

EJ. *Oratio de ortu, progreſſu & hodierno ſtatu collegii medici.* Nurnb. 4.

PHILIP FRANC. FRAUENDOERFER phyſicus Brünnenſis.

EJ. *Opuſculum de morbis mulierum.* Nurnb. 1696.

EJ. *Spolia hippocratica ſ. textus & ſententiæ ex Libris aphoriſmorum prænotionum, prædictionum, de judicationibus, Coacis prænotionibus & capitis vulneribus* HIPPOCRATIS *collectæ.* Brünn 1699. 12. *. Tituli alphabeti ordine digeſti morborum, & loca hippocratica ſub eos titulos diſpoſita, neque viri ſtudium inutile videtur.

EJ. *Tabula ſmaragdina.* Nurnb. 1699. 8. & aucta a J. ABRAH. MERCLIN. ib. 1726. 8. Chemici ut puto argumenti.

EJ. *Oniſcographia ſ. de aſellis.* Brünn 1700. De formulis quas aſelli ingrediuntur, de morbis quibus opponuntur.

P. R. CATZII *Specimen medicum de podagra.* Roterdam. 1695.

GUILELMI COWARD medici *de fermento vitali nutritio.* London 1695. 8. In præfatione poſſet huc facere: nauſeam ſæpe ventriculi languori tribuit qui alcalibus magis adhuc peſſumdatur. Inappetentia oritur a viſcoſa putrilagine tunicis ventriculi inhærente. Oleoſa & viſcida appetitum deſtruere. Cauſæ lienteriæ, icteri. Contra acidorum uſum acriter. Paralyſis Oeſophagi & difficilis deglutitio a Coffeæ frequenti potu. In ſucco pancreatico & bile SYLVIUM ſequitur. Hypochondriam ortam eſſe a nimio vini potu. Medicamenta ſtomachica. Teſtaceis

inſipidis

inſipidis nullam ineſſe vim medicamenti. Incidenter Elixir vitrioli in tuſſi humorali. Volatilium laudes. Tinctura ex cortice peruviano optima. Emetica. Non utiliſſimus ſcriptor.

Ej. *On acid and alcali.* Lond. 1698. 8.

Ej. *Ophthalmiatria.* Lond. 1705. 8. vide Bibl. anatomicam.

Ej. *Remediorum medicinalium tabula generalis tam compoſitorum quam ſimplicium.* Lond. 1710.

Andreas Buxbaum *Catecheſis medica.* Martisburgi 1695. 12.

J. Christoph Strauss *Thermæ Carolinæ.* Lipſ. 1695. 8.

Stephano Piccoli *La medicina ventilata nel ſalaſſo e nella purgatione.* Colon. 1695. 4. Contra Helmontium pro venæſectione.

Ej. & Alessandri Pegolotti *La confuſione di chi ha preteſo il Galeniſta confuſo.* In Galer. di Minerva III. p. 260.

Joseph Nocera *Opus medico phyſicum contemplativum in quo variæ medicantium ſectæ circa phlebotomiam & pharmaciam diſcutiuntur, ſyſtema de febribus nondum alias divulgatum juxta* Democriti & Epicuri *dogmata novis rationibus & experimentis propugnatur.* Meſſan. 1695. 8.

Pharmacopœa Toloſana. Toloſ. 1695. fol.

Balth. Carminæi vita Jac. Bergmanni 1695. 4. Boehm.

Nicolai Rainssant *Actiones medicæ.* Paris 1695. 12. Quinque ſermones. Cur medica ars muta dicta ſit. Quatuor reliquæ ſunt eruditiones juvenibus medicis impertitæ.

§. DCCCCXLIX. Nuperi ad a. 1695.

Guil. Cokburne, J. Collbatsch.

Guilelmi Cokburni medici regis *Oeconomia corporis animalis.* Lond. 1695. 8. & in Mangeti bibliotheca. Pitcarnius queritur ſua a Cokburnio eſſe furto deſumta, tamen Cokburnius non videtur jatromathematicus eſſe. Pulſus fallere ut indicium. Temperamentum. Urina fallax, raro critica, de ejus contentis, coloribus &c. Perſpiratio.

Ejusdem *Sea diſeaſes or a treatiſe of their nature cauſes and cure and an Eſſay on bleeding in fevers.* Lond. 1696. 8. & continuatio 1697. 8. *the 2 edition* 1706.

1706. 8. cujus titulum deſcripſi, belgice vertente Bidloo Leid. 1701. 8. germanice Roſtock 1726. 8. Victum cætera bonum ſanis, non eſſe accommodatum nautis. Inde ſcorbutus princeps morbus nautarum. Multum ratiocinationis. Scorbutum eſſe a cibo male concoctili, & ex defectu tranſpirationis. Plethoram inde naſci ſanguinis, qui ſua vaſa diſrumpat. Panem biſcoctum nocere, quia alvum ſiccat, malum alioquin nautis familiare: malo avenæ uſum opponit. Quare pulſus in plethora depreſſus ſit? Symptomata ſcorbuti ſua ex hypotheſi interpretatur. Febris intermittens, aqueo a lentore admixta cacochymia. In II. hiſtoria morborum febres eſſe a ſuppreſſa perſpiratione, ſanari evacuantibus, minus bene per ſudorem, qui æſtum auget, melius per alvum. Willisius ſpiritu cornu cervi nullum ſudorem extorquere potuit, qui ſucceſſit poſt balneum frigidum. Veſicatoria laudat, inde auxilium deliriis. Multum noſter emeticis utitur, opiata in febre nocere quam augent. Mali eventus pluſculi curationis diaphoreticæ.

Morientium ex febre cum delirio numerum ſe minuiſſe, vomitu in principio morbi moto, datis tunc papaverinis acidulis, aceto cum oculis cancri, mitibus diaphoreticis, munditie navis. Corticem chinæ chinæ contra oſores tuetur, ejus vim ſedere in qualitatibus inconſpicuis. Scorbutum in mari & in navibus ſpernere medicamenta, etiam in navibus regiis non ſuperari. Uſu horæorum fructuum brevi cedere. Dat iterum emetica, ſalem vitrioli cum oxymelle ſquillitico, victum naturæ acidæ, limoniorum ſuccum. Anginæ diſcrimina pro varietate ſedis ſuæ. Pulſus pauciſſimos numeravit etiam 37 in febricitante.

In *Eſſay of bloadletting* refutat vulgares leges quales ſanguinem jubent ad animi deliquium uſque emittere aut ſanguis dum pulchrior & rubicundior fluat, aut vaſa depleta ſint. Promittit leges ſe daturum pro copia ſanguinis determinanda & receptas refutat.

Ej. *Profluvia ventri.* Lond. 1702. 8.

Cure of looſeneſſes. Lond. 1721. 8.

Ej. *The ſymptomes, nature, cauſes and cure of gonorrhæa.* Lond. 1713. 8. 1719. 8. ed. IV. 1728. 8. *.

Gallice Paris 1730. 12. vertente de Vaux. latine Leid. 1717. 8. *.

Editio mea quarta eſt & aucta dicitur. Sedem morbi non eſſe in proſtata, quæ vulgo recepta eſt opinio, ſed in urethræ ſinubus recte. Cauſſam eſſe peculiarem acrimoniam injecti per Venerem liquoris. Morborum hiſtoriæ ex quibus apparet acres humores in feminis poſſe generari, abſque ſuſpicione Veneris, inque viro ex hernia quædam oriri poſſe gonorrhææ ſymptomata. Gonorrhææ a fluore

fluore albo diſcrimen. Purgantium certa vis, eſſe tamen aſtringentibus ſuam utilitatem, tum therebintinæ. In priori libro ſibi ad diarrhæam & gonorrhæam ſecurum arcanum eſſe ſcripſerat.

J. COLLBATCH Pharmacopola inde medicus caſtrenſis demum ut puto *Licentiatus Med.*

Ej. *Novum lumen chirurgicum & in Collectione* v. B. Chirurg. T. I. de arcano potiſſimum ſuo ad ſiſtendum ſanguinem agit.

Ej. *Phyſico medical Eſſays concerning alcali and acid in the cure of diſtempers.* Lond. 1696. 8. & in *collect.* Alcalina nocere, mortem eſſe alcalinam, in febre acorem non peccare. Pulveres abſorbentes & ſimilia rejicit, curat ſucco limoniorum & aurantiorum, ipſo oleo vitrioli. Sed etiam in ſcorbuto alcali cauſam eſſe morbi & in Podagra ſanguinem alcali abundare. Eundem ſuccum ad gonorrhæam valere. Vapore ſalſæ leproſos ſanatos fuiſſe.

Et Ej. *Farther conſiderations concerning alcali and acid.* Lond. 1704. Acetum in febribus ſummarum eſſe virium, hinc ad pleuritidem valere, ſic limoniorum ſuccum ad arſenici malos effectus, denique acida fere ad omnes morbos, vitrioli etiam ad phthiſin quæ non alia methodo curari poſſit.

Ej. *Treatiſe of the gout.* Lond. 1697. 8. & in *collectione.* Tribuit malum humori alcalino extra ſua vaſa effuſo articulationes pungente atque adeo a ſanguine alcalina materia infeſtato cujus copia ſit ad copiam in ſano homine ut 6. 4. Serum ſanguinis vireſcere hoc in morbo. Cura ſucco acido, opiatis &c. peragitur. Venæſectio triginta unciarum.

Ej. *Cure of the bite of a viper.* Lond. 1698. 8. & in *collectionibus.* Sanatus elixirio vitrioli; pro ſalubritate acidorum.

Ej. *Doctrine of acids in the cure of diſeaſes farther aſſerted.* Lond. 1698. Præcedit epiſtola D. TUTHILL contra JOHANNEM, ſequitur hujus reſponſio. Utique in febre, podagra & ſcorbuto plus alcali ſanguini ineſſe, alcali vitæ hoſtem eſſe & deſtructorem. Curationes aliquæ & infelicium excuſationes.

Remarks upon TUTHILLS *induation* & in *collectione.* Phthiſin & ipſam eſſe ab abundante alcali in debile viſcus depoſito. Utique febrem eſſe ab alcali vitiato quod pori excretorii obſtructi ſint. Innocentia olei vitrioli diluti. Pulverem e chelis in variolis nocere. Multos ſe phthiſicos acido & fructibus horæis curaſſe.

Ej. *Collection of tracts chirurgical and medical.* Lond. 1704. 8. quæ ſecunda eſt editio, primæ omnia continet.

Ad a. 1695. recenſui quod eo anno contra pulverem ſanguinem compeſcentem a Halleo (ut noſter putat), libellus ſcriptus ſit.

Ej. *Of the art of nurſing.* Lond. 1733. 8.

Ej. *Generous phyſicien or medicine made eaſy*, ib. 1733. Diæta & medicamentis ſimplicibus omnes morbos curat.

Ej. *Diſſertation concerning miſsletoe, in the* VI *edition is added a ſecond part containing farther remarks and obſervations.* Lond. 8.

Gallice *Diſſ. ſur le gui de chene, remede ſpecifique pour les maladies convulſives.* Paris 1719. 12.

Germanice *non nullis obſervationibus aucta.* Altenb. 1778. Viſci grana triginta ſingulis ſex horis dat, in pulverem triti, quernum præcipuum eſſe. In convulſivis morbis puerorum, in chorea ſancta numquam non ſalubre eſſe medicamentum. Sanatos eſſe plurimos ubi omnia reliqua medicamenta abſque effectu fuerant, tincturam facilius ferri quam pulverem. Hæ laudes mihi nimiæ videntur.

Tuthill *Vindication and ſame objections ageanſt* D. Colbatch's *hypotheſies.* Leid. 1698. 8.

Family dictionary for health. Lond. 1695. 8.

Apollo mathematicus or the art of curing diſeaſes by D. Pilcairns *principles.* Lond. 1692. 8.

Chartes granted to the apothecaries at London. ib. 1695. 8.

§. DCCCCL. Varii Nuperi.

Francois Raynaud *Traité des fievres malignes & pourpurées où l'on propoſe un nouveau Syſteme ſur leur nature & ſur leur curation non par la ſaignée, les acides, & la glace, mais par les diaphoretiques.* Carpentras 1695. Montpelier 1737. 12. Febres malignas eſſe a ſanguine per ignem ſolis & aſtrorum exuſto. De morſu canis rabidi, iſtius animalis ſanguinem viſcidum eſſe & ſulphureum, inde metus aquæ, quare concepto igne nocente vulnus ferro candente curandum. Utique per exempla etiam febribus intermittentibus exanthemata ſupervenire. Pro uſu theriacæ, carnis viperini & mithridatis in malignis febribus. Acida ſupprimere ſanguinis effervefcentiam, quæ neceſſaria ſit pro demiſſione particularum ignearum. Ægrum meraco jure carnium & viperarum alendum ex capri, vervecis & viperæ carnibus cocto.

Novæ

Novæ editionis ſolus titulus mutatus brevior. *Traité des fievres malignes, dans le quel on prouve qu'il n'eſt aucun remede plus propre a les guerir que les diaphoretiques.* Nihil præterea mutatum.

Le medecin deſintereſſé ou l'on publie pluſieurs remedes infaillibles, trez experimentés & a peu de frais. Paris 1695. 12. HOUSS.

PINTEVILL *Treſor de ſanté avec un remede ſingulier contre la peſte.* Rouen 1695. CAR.

FRANCISCI POUPART *Chirurgie complete.* Paris 1695. 12. PORTAL.

In *hiſt. de l'Acad.* 1700. abſceſſus cerebri & cerebelli, inde periodicæ convulſiones die 51 funeſtæ.

Abſceſſus cerebri dextri, convulſio lateris ſiniſtri.

Les œuvres medicinales de l'herboriſte D'ATTIGNA *contenant les remedes choiſis les petits ſecrets & la Medecine aiſée.* Lion 1695. 12. 3 Vol. Pauca eſſe viliſque prætii.

LOUIS PENICHER *Collectio pharmaceutica, ſ. apparatus ad novam pharmacopœam.* Paris 1695. fol.

EJ. *Diſſ. ſur le l. de medecine.* 1704. 12. Noſtram artem medicam a Galenica differre. Iterum in lite medicorum de novo collegio *Chambre Royale* conquerentium. *Factum pour le Doyen & D. D. regens de la faculté de medecine contre Monſ. Pierre l'Anglois, François Prieur, Pierre Viret & conſorts ſoi diſans D. D. en medecine des facultés de Montpelier, de Rheims & d'autres facultés provinciales.* Paris 1695. fol. FONSETTE.

Reponſe pour la faculté de medecine. Paris 1695. 4. ad leges provocant Regias, quæ medicos exteros excludunt.

Denique Rex querelis ceſſit. EJ. eſt *Declaration du Roi portant ſuppreſſion de la Chambre royale avec la reponſe à la requete importante.* Paris 1695. 4. FONSETTE.

BARTHOLOMEI D'HERBELOT interpretis Regis & linguæ arabicæ & perſicæ peritiſſimi *Bibliotheque orientale.* Paris 1697. fol. B. B.

L. poſthumus cum auctor 1696 obierit. Ad hiſtoriam Turcarum, Perſarum, Arabum & Tartarorum, non ſolum hiſtoriam ſed etiam ſcientias & ſcriptores, quorum plurimos recenſet, etiam medicos eorumque opera. Libris imprimis indulget locum, qui ex Arabum operibus, maximum recenſet numerum, in

in medicis aliquanto minus. Duos MESUEN, recenſet medicum HAROUNIS & alterum medicum Califæ WATHIK BILLET. Utiliſſimus auctoris labor & quo plurimum ſum uſus, neque quidquam ex Europæis ſumſit.

Memoires ſur ſa vie par ANCILLON in hujus viri MEMOIRES. Amſterd. 1709. 12.

J. G. D. T. *Chiromantiſches und phyſiologiſches Kleebladt*, ROMPHYLE *Handwahrſagerey*, SPADON *Schauplatz der Curioſitäten*, ELSHOLZ *Anthropometria*, ROMINIEI DE RUBES *phyſiognomiſche Tafeln*, CARDANI *Metopoſcopia*, MELAMPUS *von den Mitlern.* Nurnberg 1695. 8. TR.

JACOB HERVELT *geneeskondige aanmerkingen.* Amſterd. 1695. a. 1693. lego in ABKOUDE BR.

J. CHRISTOPH SUTERII *Kurzer Unterricht, wie ein Menſch ſein Leben auf das höchſte Alter bringen könne.* Jen. 1695. 8.

J. HENR. BOLMANN *De febribus intermittentibus earumque explicatione & curatione.* Marburg 1695.

EJ. *Species facti über eine verwundete Hand.* 1716. 4.

EJ. *Kurzer und gründlicher Bericht von einer wahren aufrichtigen Goldtinctur.* Quedlinb. 1711. RIV. BR.

EJ. *Nachricht von zweyerley wahren Goldælen.* Werningerode. 1716.

J. GEORG GUTTORFS *Gründliche Anweiſung der Peſt.* Dreſd. 1695.

BARTHOLD BELLI *Beſchreibung des Thee, Caffee, Chocolate und des chineſiſchen Aniſum ſtellatum.* Leipz. 1695. 4.

Groot misbruge van de Thee en Caffy. Haag 1695. 12. CART.

J. BRUNSMANNI *Energumeni coagienſis ſ. admiranda hiſtoria de horrenda cacodæmonis tentatione, quacum in Selandia Daniæ ejuſque urbe Coagio familia Civis integerrimi per annorum aliquot ſpatium eſt conflictata, e ſermone Danico lat. interpretata & cum duplici Auctario edita.* Lipſ. 1695. 12.

§. DCCCCLI. DISPUTATIONES.

J. FUMOUZE *De Dyſenteria.* Leid. 1695. 4. HÆN.

E. ROELANDE *De peripneumonia.* Leid. 1695. 4.

C. STEI-

C. STEIGERTHAL *De plethora ſ. nociva corporis partium abundantia.* Leid. 1695. 4.

C. SISMUS *De ſuffocatione ſpaſmodica.* Leid. 1695. 4.

J. SCHROEDER *De paralyſi & apoplexia.* Leid. 1695. 4.

J. WOLFGANG LIEBENTANZ *De valetudinario lactantium.* Leid. 1695. 4.

SIMON WEISE *De auxiliari morbo.* Leid. 1695. 4.

J. C. WEMAN *De medico clinico publico.* Leid. 1695. 4.

P. FROMANS *De balneis.* Leid. 1695. 4.

ADRIAN ZIEGLER *De odotanlgia.* Utrecht 1695. 4.

STEMAN *Hydrophobia.* Utrecht 1695. 4.

SAMUEL SOLINUS *De pleuritide vera.* Utrecht 1695. 4. *.

NICOLAUS von der WIPPEL *De convulſione.* Utrecht 1695. 4. *.

L. von ECK *Delineatio medici genuina.* Utrecht 1695. 4.

PHIL. JACOB RUMPEL *De tabe ſcorbutica.* Utrecht 1695. 4. *.

GALENUS TRETZEL *De arthritide.* Utrecht 1695. 4. *.

CASPAR STEIGERTHAL *De plethora.* Utrecht 1695. 4. *.

CHRISTOPH TRYON *De cordis palpitatione.* Utrecht 1695. 4. *.

LAURENT. van der BOSCH *De partu cæſareo.* Traject. 1695. 4. *.

JANI CASSINI de BUGELLA *De apoplexia.* Prag 1695. 8.

MATTHIÆ SPIEWACZER *Ægroti conſideratio generice omnes totius corporis humani partes & morbos perpendens, in ſpecie αιμοφθισεος naturam.* Prag 1695. 8.

PETRUS DEICHMANN præſide BARTHOLINO *De febre lipyica.* Hafn. 1695.

CHRISTOPH HAMER *De ſpina ventoſa* præſ. C. BARTHOLINO. Hafn. 1695.

MICHAEL ERNESTUS ETTMULLER præter *numeroſas* diſſertationes nihil edidit, niſi quod paterna opera recudi fecit. *Vitam* ejus ſeorſim edidit. Lipſ. 1703. 4. & contra CYRILLUM editorem aliqua monuit.

Indicavit eam editionem in *pertexta operum paternorum hiſtoria eorum ſ. editionem ſignificat.* 1703. 4.

Ej. *Tactus ſenſuum externorum moderator.* Lipſ. 1695. 4.

Ej. *De variolis.* ib. 1700. 4.

Ej. *Corpus humanum ſympatheticum.* ib. 1701. 4. *.

Ej. *De ira.* ib. 1701. 4.

Ej. *De lectione auctorum in medicina progr.* ib. 1702. 4.

Ej. *Vigiliæ involuntariæ.* ib. 1705. 4. *.

Ej. *De medico mendace progr.* ib. 1709. 4.

Ej. *De aſthmate.* ib. 1710. 4.

Ej. *De tormentis & pœnis ſuſtinendis.* ib. 1711.

Ej. *De effectubus muſicæ in homine.* ib. 1714. 4. Pl.

Ej. *De criſi & tumoribus criticis.* 1717. 4.

Ej. *De vitiis circa ſomnum vigiliaſque* 1720. 4. Reſp. & auctore Lischwiz.

Ej. *De diligentia* Hippocratis *continuanda.* ib. 1720. 4.

Ej. *De natura medica.* ib. 1721. 4. Pl.

Ej. *De divinationibus medicis.* ib. 1723. 4. Hæn.

Ej. *De curando hydrope medicamentis ſpecificis* 1725. 4. *.

Ej. *De ſecundinarum excluſione.* ib. 1726. 4.

Ej. *De venenati propinati dubiis indiciis.* ib. 1727. 4. *.

Ej. *Æger prægrandi pedis inflammatione laborans.* 1735. 4. *. Conſilium medicum & æger reſtitutus.

Ej. Prgma. *de veſiculis vegentibus de recto erumpentibus.* 1731. 4.

Ej. *De ſpaſmo veſicæ & aliis veſicæ morbis.* 1723. 4. *.

Gottlob Frid. Jenichen *in ejus funere programma.* 1732. fol. Burm.

Steph. Andreas Mizler *De veterum Celtarum œlia & zytho ad illuſtrandum*

illuſtrandum Flori *locum* Diſp. Wittenberg 1695. 4 Præſ. G. C Kirchmayer, plures de eo extant diſſert. phyſicæ. Br.

Ern. Henr. Wedel Georgii fil.

Ej. *De tinctura martis helleborata.* Jen. 1695. 4. Burkh.

Ej. *De ephemera.* ib. 1698. 4. Burkh.

Ej. *De catarrhis.* ib. 1701. 4.

Ej. *De hydrope.* ib. 1701. 4. Burkh.

Ej. *Phyſiologia urinæ.* ib. 1703. 4.

Ej. *Phyſiologia ſalivæ.* ib. 1704. 4.

Ej. *De aquis deſtillatis.* ib. 1704. 4.

Ej. *De vermibus.* 1707. 4.

Ej. *De tranſpiratione inſenſibili.* ib. 1708. 4.

Ej. *De morbis concionatorum.* 1707. 4. recuſa 1742. 4.

J. Phil. Treuner *De morbis.* Jen. 1695. 4.

Daniel Nebel Profeſſor Marburgenſis & Heidelbergenſis.

Ej. multæ ſunt Diſputationes.

Quid de methodo hominum morbos expectatione curandi ſit ſentiendum. Marp. 1695. 4. Burkh.

Ej. *De paſſione iliaca.* 1696. 4. Heft. Br.

Ej. *De medicamentis chalybeatis.* Heidelb. 1711. 4. Hænel.

Ej. *De methodo medendi proportionibus mechanicis.* ib. 1712. 4. Hæn.

Ej. *De extractione fœtus humani ex utero.* ib. 1713. Heft.

Ej *De gutta ſerena.* ib. 1715. Burkh.

Ej. *De morborum geneſi & therapia.* ib. 1715. 4.

Christoph Helwich *De apoplexia.* Altdorf. 1695. 4. Burkh.

MATTH. EUCHAR. STURM *oratio de linguæ græcæ in ſtudio medico utilitate & neceſſitate.* Altdorf 1695. 4.

J. B. SCHWARZMANN *De ſiti morboſa.* ib. 1695. 4. HÆN.

CHRISTOPH ERASMUS GOKEL *De herpete.* ib. 1695. 4. HÆN.

J. M. FUNK *De bile vitioſa corrigenda.* ib. 1695. 4. HÆN.

J. SAMUEL SCHODER *Dirus hydrops medicorum ſcandalum.* ib. 1695. 4. HÆN. *.

J VIERZIGMANN *De phimaſi.* ib. 1695. 4. HÆN. laudat mercurium cinnabarinum J. G. VOLCAMERI.

WOLFGANG WILHELM BACHMEYER *De ſingultu.* ib. 1695. 4. *.

JOACH. KUHN *De lotionibus & balneis græcorum.* Argent. 1695. 4. PL.

DAN. WENCKER *De paralyſi.* Argent. 1695. 4. PL.

J. FRID. SCHAADEL *De gonorrhæa virulenta.* Argent. 1695. 4.

NICOL. RAINSSANT & RUYLON *Actiones medicæ.* Paris 1695. 12. GUNZ. Prima oratione nr. I. jam 1667. habita *artem medicam contra ſarcaſmos* MICHAELIS de MONTAGNE tuetur. *Voces medicas* interpretatur, ad hiſtoriam medicinæ imprimis etiam DURETI.

PETR. YON E. *fructuum eſus ſalubrius* panis condimentum *ſarcophagia.* Paris 1695.

U. QUIQUEBOEUF & BOMPART *An concipiunt quæ frigido ſunt utero.* Paris 1695.

J. BOUDIN & DAN. TAUVRY E. *uteri cum ſupernis partibus conſenſus nervorum interventu.* Paris 1695.

J. B. MOREAU & BOMPART E. *quadrageſimali tempore piſcium eſus carnium eſui anteponendus.* Paris. 1695.

REN le CONTE & THUILLIER E. *cereviſiæ potus ſaluberrimus.* Paris 1695.

FR. AFFORTY & JOS. de TOURNEFORT celeberrimus botanicus. E. *potus e ſalvia ſalubris.* Paris 1695.

NIC. de JOUVANCI & MICHELE. E. *pane & aqua contenti ſalubriores.* Paris 1695.

GEAN

Gean Priaux & Cressé E. *ſtatim a cibo labor omnis vitandus.* Paris. 1695.

Petr. Drouin & Henr. Tauvry E. *vere piſcium eſus ſalubris.* Paris 1695.

Mich. de Hodenie & du Fresne E. *Chemiæ & medicinæ eadem elementa.* Paris 1695.

J. Cardesle & Collat *Non* E. *a potione e theriaca a quacunque febre maligna præcavetur.* Paris 1695.

Ant. de S. Yon & le Clerc E. *ab immoderato potu decocti coffé ſterilitas.* Paris 1695.

J. Robert & J. B. Chomel E. *ruris incolæ vivaciores.* Paris 1695.

Franc. Vezou & du Fresne *An recens natis coloſtrum.* Paris 1695. Pl.

C. Ruylon & Phil. Huques E. *chronicorum morborum medicina in alimentis.* Paris 1695.

U. Berger & Jacquemiere E. *arthritidi obnoxiis γαλακτοποσία.* Paris 1695.

Fr. le Rat & Puylon *Non E. humorum morbi ſive diſſolutio & concretio ſemper ab acido.* Paris 1695.

Laur. Labbé & Cressé E. *febris eſſentia calor.* Paris 1695.

And. Enguehord & Tournefort E. *ab exlege ſanguinis circuitu morbi.*

Jac. Thomasseau & Michelet E. *ab exlege inſpirati aëris motu febris.* Paris 1695.

Lud. Porier & Tauvry E. *dyſenteriæ mochlica purgatio.*

Petr. Bourdelot & J. B. Chomel E. *peracutis ſtatim, ut plurimum purgatio per ſuperiora.*

J. B. Ren. Moreau & Gaillard E. *tepidæ potus febrium rigorem ſolvit.*

§. DCCCCLII. Diaria ad a. 1695.

In E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* 3. ad a. 1695. & 1696.

Christianus Helwich Vratislavienſis medicus.

Obſ. 42. Puer cui paulo poſt variolarum eruptionem cutis Cardo inuncta fuerat; repulſis variolis ſucceſſit univerſi corporis tumor, cui demum tamen ſalibus ſubvenitur.

Ann. 4. *Obſ.* 35. menſes quarto a morte die manantes.

Obſ. 34. Gonorrhœa catarrhalis adfinis fluori albo.

Ann. V. VI. *Obſ.* 67. Juvenis hydragogi dupla doſi, alvo ſurſum & deorſum mota hydrops ſanatus.

Obſ. 68. Ex ulcere labii humor manans omnia exedens.

Obſ. 69. Hæmorrhagia in variolis innocua præter ſpem auctoris.

Obſ. 179. Ab opii granis quinque longus ſomnus tamen innocuus & ſalibus volatilibus ſuperatus.

Obſ. 189. Meretrici etiam gravidæ bis venam ſecaſſe, neque inde quidquam mali paſſam eſſe.

Obſ. 191. A dyſenteria poſt mortem ſudor.

Obſ. 193. Poſt hæmorrhoides & diarrhœam tumores aqua turgidi per femur, etiam in ulcera abeuntes.

Obſ. 194. In febre intermittente major hæmorrhagia narium utilis, conſequens dyſpnoea, tuſſis viſcida, appetitus defectus, cortice peruviano contra opinionem noſtram ſanata.

Obſ. 194. Tincturam (ſpiritum puto) ſulphuris Williſianam in tuſſi utiliter ſumtam eſſe, nonnumquam tamen inde ſanguinis aliquantum rejectum eſſe.

Ann. IX. X. *Obſ.* 118. Hirudinem Hippocraticam ſanguinem de ore trahentem eſſe venam varicoſam ſ hæmorrhoidem.

Obſ. 109. Idem de veſicæ hæmorrhoidibus.

Obſ. 120. Ex doloribus arthriticis per metaſtaſin ſcirrhos ſanguineos natos.

J. Georg Hayer Medicus Mulhuſanus.

E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* 3. *Obſ.* 44 Fetus ex matre febre extincta die tertio cum fragore expulſus.

Obſ. 46. Oleo baccarum juniperi qui febrem propulſare volebat enectus.

Obſ. 47. Juvenis, cui in febre ſitulam frigida plenam ſuper corpus effuderant, continuo interiit. *Obſ.*

Obſ. 48. Plures nautas, qui in febribus malignis delirantes ſe mari præcipites dediſſent, extractos convaluiſſe.

Obſ. 49. Qui ob arthritidem indies abſque noxa opii ſcrupulum deglutiit.

Obſ. 51. In dyſenteria datum bono eventu vitrum antimonii, nulla cera larvatum.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 176. a Belladonna delirium ferox, ut tamen poſt aliquot dies ſomnus malum auferret.

Obſ. 177. Caſu deglutita aqua ſtygia, inde cardialgia, tormina, data aqua, oleo, lacte ſublata.

Obſ. 178. Mors a colocynthidis infuſo, in alio per reliquam totam vitam alvus ad omnia purgantia ſurda.

Obſ. 179. Puer epilepticus febre maligna infectus, eo abſque malo defunctus, utens abſorbentibus opiatis.

Obſ. 180. Cholera defunctus ventriculo vix leviter inflammato, nulla cauſa mortis.

Obſ. 152. Nimia ubertas lochiorum.

Ann. IX. X. *Obſ.* 93. A rore melleo putat corrupta mala choleram morboſque natos epidemicos.

Obſ. 94. Fœtida nebula plures ſani homines primum cephalalgia deinde febre maligna correpti perierunt.

PETRUS CHRISTIAN FRIDRICH HANNEMANN.

Obſ. 63. Qui ſubito totus obriguerat cum reconvaluiſſet, omnium pilorum in univerſo corpore defluvium paſſus eſt.

Obſ. 66. In fluxu oculorum, veſicis excitatis cœcitas.

CAROLUS SCHROETER Medicus Zittavienſis.

Obſ. 94. Tumor abdominis cum dolore tenſivo, adſumto laxante ſolutus, calculo excreto qui plus ſemuncia pendebat.

Ann. II. *Obſ.* 46. Immanes aurium dolores a vermibus in auditorium meatum dormientis irrepentibus, teredines vocat.

Obſ. 47. Aphonia non tamen diuturna, a vermibus mota.

Ann.

Ann. V. VI. *Obſ.* 234. Melancholica quam anxietas a templis repulit.

Obſ. 235. Aphonus & ſurdus a verberibus, ſugillato capite, dolore & tinnitu aurium ſuborto, vocem recuperavit.

Obſ. 236. Epilepſia cum moribus caninis & latratu.

GODOFREDUS THOMASIUS Medicus Norimbergenſis, eruditus, cujus ampla fuit librorum collectio.

Eph. III. *Obſ.* 190. A draſtico purgante hypercatharſis, ut poſt aliquot hebdomades membranæ multæ cum tenaci muco per alvum egeſtæ fuerint, etiam quinque uncias longæ. Sanata eſt mulier ſpermate ceti ex lacte ſumto.

Obſ. 191. Epilepſia in virgine, deinde primo extaſes alterne in cachinnos degeneres. Vermibus a mercurii dulcis uſu ejectis ſanitas reddita ſumto poſtea mercurio cinnabarino.

Obſ. 192. De cauſis epilepſiæ. Morbi metallici eorum qui in cupro laborant, quorum feles vix ſupra triduum durant, canes intra octiduum ex ſpaſmo etiam intereunt. Infantum dulciaria ad epilepſiam faciunt.

GODOFREDUS GUILELMUS LEIBNIZ poſtea v. LEIBNIZ qui ab matheſeos & metaphyſices intima cognitione demum fere ex omnium artium & ſcientiarum peritia maximum nomen nactus eſt, *decus Germaniæ ſempiternum.*

In *Appendice* ad *Ann.* III. *Dec.* III. E. N. C. Diſſ. dedit *de novo ſpecifico antidyſenterico* Radicem putat a mercatore GRENIER in Galliam advectam a medico HELVETIO in noſodochio in uſus tractam medicos, meruiſſe medendo ut arcanum utique magna pecunia redimeretur, valde querente mercatore qui inanis abiit. Radicem Ipecacuanham eſſe Caa-apium PISONIS, a viro Cl. ad dyſenteriam & adfines morbos commendatur. Formulæ Helvetianæ.

Seorſim prodiit *Relatio de novo antidyſenterico.* Hannov. 1696.

J. D. A. D. ad EUTHIUM dedit *periphraſin jatricam morbi & obitus Ducis Megapolitani.* Febre laboraverat catarrhali, quam noſter rheumatico ſcorbuticam vocat. Omiſſa venæſectione, datis carnium ſucculentis juſculis cum medicamentis bezoardicis calidis. Poſt errorem diætæ ſanguinem abunde vomuit, abſurdis cibis uſus hydropicus viſus eſt, hepate globulis induratis repleto, renibus grandinoſis, ureteribus peramplis, altero pulmone ſanioſo gangrænoſo.

In Philoſ. Tranſact. nr. 215. EDUARDUS BAYNORD Arthritidem ait fieri a copia alcalinorum in ſanguine ſalium. In urina arthriticorum ne trigeſimam quidem partem eſſe ſalis quod reperiatur in ſani hominis lotio. Urina retenta uſu acidi liquoris reſtituta, aliquot in exemplis.

Of

Of the genuine uſe of hot and cold baths with the wunderfull uſe of the both. Hic titulus quintæ eſt editionis London 1722 8. *. in qua BAYNARDI opus cum FLOYERI ψυχρολουσια conjungitur. Epiſtolæ ſunt numeroſiſſimæ, quibus abſque ullo ordine obvia ſibi quæque de utilitate frigoris, diætæ acidæ tenuis, de noxis ſcriptionum calefacientium conceſſique vini & negati in acutis morbis aquoſi potus, ægroti in maniam incidebant. Sed potiſſimum magnam in narrationem evaſit, quæ balneo frigido debentur, quo ſanatæ ſunt convulſiones, febres intermittentes etiam frigida in principio paroxyſmi de antlia cadente recepta. Porro hydrops aſcites (cum uſu aquæ marinæ) rheumatiſmus, conſumtiones, loquela difficilis. Fatetur tamen aliis funeſtum a frigido eventum ſuperveniſſe. Intercedit non inutilis ſermo de longævis, tamen & fabellis vix carens. HENRICUS JENKINSON qui oſtiatim ſtipem colligebat ad a. 171. pervenit, RICHARDUS LOYD & ipſe pauper diæta acida vegetabili ad a. 133. periit, cum victus ei paulo liberior præberetur. Multa in eum ſenſum exempla.

In appendice agit de balneo frigido, de uſu frigidæ potus & diætæ tenuis adverſus ſcorbutum, de vi agitatæ machinæ ad rheumatiſmum, aquæ torrentis rapidi inmiſſi in fungum articuli, Maniæ curatæ mitra nive refrigerata & frigida emulſione & illapſu frigidi fluminis, ſic paraplegia, aſcites, ſuperati copioſiſſimæ frigidæ potu, & debilitas paralytica a balneo frigido ſanata. Sic infantes nuper nati cum articulationes ſubluxatæ erant. Poſt diuturnos dolores repens ſalus a demerſione in frigidum flumen. Indæ ſi in calidiſſimo balneo vaporis ſudore diffluunt, bis ſe in frigido flumine demergunt, denique ad ignem vadunt & ſe ſiccant, ſanitatemque recuperant ſummam.

Denique de ſalubri aëre Bathnienſi, in quo tres ſæculares & cives quadraginta qui annos 88. adtigerunt. Cum thermis nunc conciliatus, eorum protracto uſu maximos morbos potiſſimum abdominales ſuperatos, & eoſdem fere effectus quæ a frigidi balneis obtineri. Editio germanica multa pauciores habet epiſtolas ad BAYNARDUM datos.

§ DCCCCLIII. JOSEPHUS & ANTONIUS VALISNERI.

Primum patruum ad 1693. ASTRUCIUS refert, perinde vero fuerit ſi cum nepote recenſuerim eum codicem tantum M. S. reliquerit & ante a. 1700 de vita deceſſerit. Patruus, Scandianenſis medicus, archiater principis ſui nepoti reliquit *Veram methodum* celticam luem ſanandi. (*) Inunctiones permittebat etiam non præparato corpore. Poſſe ad 14 uſque inunctiones permitti. Et in lue ſummam hydrargyri utilitatem eſſe & in paralyſi, dolore iſchiadico, arthritide fixa, ulcere cancroſo linguæ, ſuis votis reſpondiſſe. Vita viri eſt in Galeria di Minerva II. p. 35.

ANTONIUS

(*) Opera Vol. III. p. 166.

Antonius nepos medicus, ſed rei naturali & inſectarum cognitioni & univerſæ phyſicæ addictior, incredulus fabellis. Profeſſor Patavinus, multa tamen in ſuis operibus ad nos faciunt, Potuiſſem dudum eum laudaſſe, cum de *morborum tranſmutationibus* pro doctorali laurea 1654 diſputaverit, verum primum opuſculum in diario *Galeria* di *Minerva* a 1696. denuo imprimendum dedit & primum de arte inſectorum dialogum, vir nobilis, in natura ipſa laborioſus, aptus etiam per repetita experimenta de latente vero inquirere, dictione pura & ingenioſa ſua placita adornabat.

Anno 1700 cathedram adiit cum oratione in qua demonſtrat: *Studia recentiorum non eruere veterum medicinam ſed confirmare.*

Inde Patavii 1700. 4. prodierunt *Conſiderazione ed eſperienze intorno al creduto cervello di bove impetrito*, contra Duvernoyum juniorem oſtendit, non ipſum fuiſſe encephalum quod in duritiem lapideam tranſierit, ſed exoſtoſin; Plures & alibi & Patavii ſimiles exiſtere caſus boum, quorum cranium tumore oſſeo ſimile cerebro fuerit, qua occaſione de Scarabellii bove dicit, quem & ipſum dum conſtaret exoſtoſi laboraviſſe & ejus inde exoſtoſin deſcriptam dat & delineatam.

Cum eo libello prodiit alter *Conſiderazioni ed eſperienze intorno alla generazione de vermi ordinari del corpo umano.* Patav. 1710. Pleraque equidem pertinent ad vermes eorumque originem, quam negat ſpontaneam eſſe aut ex putredine ſequi. Ea occaſione de multis vermibus dicit in corpore animali repertis, de ſerpentibus qui polypi ſunt aliiſque fabellis. Omnia animalia vermes ſuos habere, qui in eorum corpore habitant, eoſque internos vermes intra noſtra viſcera naſci, neque ex putredine neque extrinſecus advenire. Tunc de Tænia deque catena vermium cucurbitinarum quam noſter vidit, de eorum vaſis lacteis & ovis. Experimenta pharmacorum quæ vermes occidunt, ut frigida, dulcia, amara.

Ut ii vermes in canali mucilaginoſo contineantur. Vermis latus Tæniæ caput eſt & canalis alimentarius & os & oculi & dentes. Caput tamen & oculi mihi minus certi videntur. Contra Andryum. Ejus Solium non verum eſſe animal, ſed faſciam eſſe ex multis cucurbitinis.

Ej. *Nuove eſperienze ed oſſervazioni intorno all' origine ſviluppi e coſtumi di vari inſetti.* Agit de vermibus qui in ſinubus pituitariis variorum animalium habitant.

Ej. *Nuova ſcoperta dell ovajo e dell nova de vermi tondi degli uomini e de' vitelli* Padova 1713. 4. *. Polypus ſanguineus per lotium redditus, pro vipera ſuperſtitioſe celebratus. Lumbricus teres per vomitum rejectus, referente Pacchiono & vermes fructuum horæorum & nucum cibis adveniſſe. Id rejicit Valisnerius & mavult vermes terreſtres fuiſſe aut veros lumbricos. Vermes generi

generi humano connatos fuiſſe. Vermes veſicæ ſæpe ab inteſtino recto eo veniſſe, alios etiam dari, quales neque conſpicui cum arenulis expulſi fuerint. Vermes urinarii a vermibus recti differunt & ſunt minimæ muſcæ auctori notæ larvæ, RUYSCHIUS etiam habet.

Ej. *Diſamina d'un articolo dell opere della generazione dei vermi del corpo umano, del* S. ANDRY *e* 2. *lettere in cui ſi eſpoſano gli motivi per quali il* S. A. *ha ne ſuoi giornali maltrattato il noſtro autore.*

Ej. *Lettera in cui ſi fa veder quanto profito ha fatto il* S. A *per la lettura del opere del* S. VALISNIERI. Acres epiſtolæ.

Harum epiſtola aliqua videtur eſſe quæ gallice prodiit, inſcripta *Lettre a l'auteur de la generation des vers.* Paris 1727. 12. BUR. Vertente M. NOGUEZ.

In *ſtoria del Chameleonte africano.* Venez. 1715. 4. *. refutat venenatam naturam liquoris, quem bufones rejiciunt & quem urinam vocat.

Ej. *Nuove oſſervazioni fiſiche e mediche fatte ſulla conſtituzione verminoſa ed epidemia inſeguente nelle cavalle cavalli e puledri del Mantovano.* ib. 1715. Morbus natus ab inſectis ova intra ventriculum non adeo in inteſtina equorum deponentibus. Ea nunc deſcribit, remedia addit quibus hæc peſtis depellatur, inter ea inunctiones partium in quas muſca ova deponit, nempe anum.

Ej. *Nuova idea del mal contagioſo de Bovi.* A minimis animalculis eam luem naſci, eos vermiculos ex Ungaria adveniſſe. Huic hypotheſi curationem ſuperſtruit, quam molitur hydrargyro, mota ſalivatione. Et in univerſum peſtilentiam hominum & pecoris ab inviſibilibus eſſe vermiculis. Deſcribit etiam placentam, quæ in veſiculas abiit, jam a. 1690 ad MALPIGHIUM data & in E. N. C. Dec. II. A. 9. excuſa. De hydatidibus hepatis aliiſque. Recte liquorem modo cogi modo neutiquam. Utero corrupto tamen ſuo tempore catella catuliit. Foramen etiam in cauda deſcribit, per quod ſcorpius venenum ejicit.

Ej. *Nuova giunta de oſſervazioni ed eſperienze intorno alla ſtoria medica e naturale.*

De pediculis cum FULVIO GHERLI epiſtolæ mutuæ, de eorum ſede quam ponit ſub cutem. Phthiriaſis. Pediculos quos ſub cute aliqui viderunt cutem perforaſſe ut eo venirent. Etiam muſculis deſtructis duos homines periiſſe. In Italia venenum in viperæ morſu debile eſſe, venatores canes ſuos demorſos abſque medicamento videre convaleſcere. Vermis teres per lotium egeſtus. Acus crinalis deglutita de regione hepatis exiit & plures acus deglutitæ de collo.

Hic videtur decerptum eſſe *lettere fiſico mediche intorno all origine del morbo detto pedecolore e ſuoi rimedi.* 4.

FJ. *Storia della generazione del uomo e degli animali.* Venez. 1721. 4. *.

Germanice vertente BERGERO Lemgov. 1739. 8. *. Partem anatomicam diximus. Ad rem clinicam facit magna pars, interſperſa clinica aut pathologica. Ovum ſeptimeſtre cum hydatidibus editum. In hepate hydatis cui duæ membranæ, interna duplo major, liquor non cogebatur. Iterum in bovis macilenti hepate hydatis enormis, intus ſebum. In alio hepate hydatis cujus liquor exhalabat. In parte tertia agitur de ſterilitate mulierum. Frequentius feminas ſteriles eſſe quam mares. Cauſæ variæ ſecundum HIPPOCRATEM. Remedia ex HIPPOCRATE aliiſque ſcriptoribus. Curationes aliquæ per lac caprinum aut excitans per Calamum, zedoariam, per migrationem in aërem calidiorem.

Cum hiſtoriis monſtrorum alias laudatis plures molæ deſcriptæ. Ovarii hydrops. Porro varias collectiones edidit.

Eſperienze ed Oſſervazioni ſpettanti alla ſtoria medica e naturale. Patav. 1718. 4. & Venet. 1720. 4. Ovaria lumbricorum teretium humanorum. THOMAS ALGHISI de vermibus cum lotio prodeuntibus. SCHEUCHZER hydrocephalum vidit inter cranium duramque meningem.

Racolta di varie oſſervazioni ſpettanti all iſtoria medica e naturale. Venez. 1710. & alias itinera repetuntur.

In *viaggi per gli monti di Modena* quæ DANIELLIUS edidit.

Res equidem naturales potiſſimum proſequitur, huc tamen pertinent quæ de thermis aliiſque fontibus medicatis habet. Urinam bufonis innocuam eſſe etiam cuti adſperſam. (Id ſæpe expertus confirmo).

Dell uſo ed abuſo delle bevande bagnature calde e fredde. Epiſtolæ ad D. DIEGO D'ARACILE in quibus VALISNERIUS morem medicorum Neapolitanorum & Melitenſium impugnat, qui & in ſanis & in febribus aquas nive temperatas propinant. Contra balnea frigida, ſacerdotem Patavinum in lavando periiſſe. Perinde multis epiſtolis *calidi vini* uſus laudatur, eum in adjecta epiſtola J. B. DAVINI noſtri avunculus commendat. Senſim prodiit Neapoli 1727. 4.

De eodem vino calido variorum epiſtolæ.

Raccolta di varie oſſervazioni ſpettanti all iſtoria medica e naturale, aliud opus a priori diverſum. Recuduntur obſervationes ſparſim editæ in *Galeria di Minerva*,

Minerva, *Giornale dei letterati d'Italia* & E. N. C. adduntur inedita. Huc VALISNERI epiſtola de ſacharo lactis ejuſque efficaci uſu in podagra per experimenta confirmata. Herpetis ſpecies in Africa occidentali, quam ſerpenti tribuunt. Orobi ſ. Ervi noxia vis, inde paralyſes ſequi. Contra varia ex animalibus deſumta medicamenta & lapidem alectorium. Ex tumore tarſi vermiculus, quem noſter Veſpæ Ichneumoni tribuit, quales in animalibus frequenter vermes generant ſubcutaneos. Olei Amygdalarum adverſus concretiones lapideas utilitas. Uterus & lien male rei facti. Bufones impune comedi, urinam tamen ciere, his anates abſque malo veſci. Morbus calculoſus bombycis. Ex ano prodeuntes hydatides. Cornu ex felis capite. Hæmorrhagia narium & vermis e naribus proſerpens in febre acuta. Vermis bicornis vomitu a puero bimeſtri redditus. Alii vermes per urinam per vomitum rejecti. Calculi pulmonales, ſalivales.

Diſſ. *academica de utilitate corticis peruviani*, quem contra obtrectatores & febris patronos tuetur. Poſſe etiam in malignis febribus prodeſſe. Poſſe in febribus vini ſpiritus utiliter exhiberi ut coctio juvetur, putredo arceatur, ventriculus confirmetur. Alius ejusmodi ſermo *num in pleuritide ſecanda vena*, contra eam ſectionem. Eandem in febribus tertianis admittit. Cur terrea in febribus malignis dentur? ut odorem odoratorum conſervent. Caſſiæ cum Manna miſtæ majorem ad purgandum vim eſſe. In febre bilis culpanda, eam Opiata prohibent erumpere. Pro cortice peruviano, ejus partes amaras & alias ſtypticas ſanguinem condenſare. *Petram* hyſtricis artificialem utiliter dedit, æque priapum marinum. In hydrope naturali dormientem reſpirare non poſſe, neque ſedentem niſi incurvatum. Cui induratus lien dolebat, ſpiritum impediebat, poſt vomitum, icterum, tumidus obiit, lien erat ima parte ſcirrhoſus, in ſcirrho fibræ & cavea ſebo plena, veſica enormis, viginti librarum capax. Cor maximum, in ventriculo dextro polypus, ſurculi ex ſimplici ſibi relicto polypo excreſcunt. Pro vini in febribus uſu. In pleuritide ſputum verminoſum. Deglutitio impedita ab œſophagi natura cartilaginea. Felix infuſio in venas hominis a vipera demorſi. Mala ut putat carnea in dorſo pueri. Terra melitenſis adverſus viperæ morſum inutilis comperta. In viperæ dentibus foramina lateralia, utique mortuæ funeſtus morſus. Femina 95 ann. quieto animo vomuit bilem cum phlegmate. Contra HIPPOCRATEM urina cum alvo libera uberior & contra. Decocto ligni Saſſafras urinam auxit, hydropem ſuſtulit. In peſſima febre tertiana ſalutaris Cortex peruvianus. Poſſe plus quam bis vena ſecari. Aqua calida fermentum optimum. HIPPOCRATEM in Aeniadis nimium ſanguinem empirice miſiſſe. Aſphyxia ſeptidua. Memorabile exemplum feminæ ſeptiduo pulſu carente & calore, tamen convaleſcentis. Veſtales quibus menſes ſuppreſſi levatæ ſanguine de brachio miſſo piceo, læſæ a ſanguine de crure fluente magis ſeroſo. Enormis ſanguinis ſingulo menſe ad quatuor libras una vice emiſſio neceſſaria. A ſanguine miſſo menſes præcipi-

tatæ.

tatæ. In eryſipelate feliciſſima & in cephalæa venæſectio. Ut potuerit vipera per os parere, ob cloacam in qua oviductus & rectum inteſtinum conveniunt.

In *appendice* quædam & aliorum adnotationes & VALISNERII. Acus crinalis in veſicam inmiſſa calculo obducta. Calculi coli equorum. Diarrhæa critica & ſalutaris cum uterus inflammatus eſſet, lochia ſuppreſſa. In principe femina veſicula fellea pice quaſi plena cum lapillis nigris. Iterum placenta veſicularis reddita. Vomitus lotii curatus uſu hydrargyri & empyema per lotium purulentum a terebinthina expulſum.

Saggi d'Iſtoria medica e naturale colla ſpiegazione de nomi alla medeſima ſpettanti poſti per Alfabeto. Dictionarii ſpecimen ad hiſtoriam naturalem etiam ad medicinam pertinentis. Propriis potiſſimum operibus utitur & Academiam della Cruſca corrigit cujus pars phyſica parum utilis erat. Medicamenta ſimplicia cum eorum efficacia. Morbi. Fabuloſas opiniones curat refutare, ut baſiliſci miracula. Magnetem contritum ferrum non attrahere. Pedra de Cobra eſſe ſtercus bubali exuſtum. Dracunculum perſicum eſſe animal negat. Artifices qui gypſum urunt, non eſſe calculis pulmonalibus obnoxios.

Conſulti medici quadraginta. Fuſior ut etiam hiſtoriam mutatæ curandi rationis inſerat, ſimplicium amator.

Icterus cum dolore in hepatis ſede a calculis veſiculæ felleæ a noſtro ſanatus. In epilepſia video illa popularia ſuadere, quercinum viſcum, ſtercus pavoninum. Paracentheſin hactenus commendat in hydrope, deinde diuretica exhibet. Ad tubercula pulmonis cortex peruvianus. In venere nullum ſemen per coitum exibat, per nocturnam viam pollutione. Ad theoriam acidam & alcalinam inclinat.

Lettere ſcientifiche ſcritte a ſuoi amici. Alchemica dabat & aurum Poterianum in paralyſi. Latrones qui in peſte maſſilienſi domos expilabant, muniebant ſe aceto quo faciem & os eluebant cum aromaticis herbis infuſo (le vinaigre des quatre voleurs). De ægagropila. Deſcriptio molæ. Icterus cum dolore renum. Ren alter prægrandis totus pure plenus, cui miſta materies gypſea qua obſtructus ureter. Fetus ſemeſtris ex matre hydropica natus num poſſit vitalis eſſe? noſter ſperat. Qui numquam ſemen ejecit. Colica a calculis veſicæ felleæ vehemens, ægra convulſa periit. Iterum de lumbricis humanis a primis parentibus ad nos uſque deſcendiſſe, quare etiam in fetu reperiantur ad quem extrinſecus non poſſunt advenitſſe. Amara ſequi non mirum qui media in bile nati ſunt. Petroleum optimum adverſus lumbricos eſſe remedium. Quæ animalcula in bile vivunt numquam aliis locis reperiuntur.

DOMINICI MASTAGNI *Epiſtola contra* ANDRYUM, moderata, ipſius noſtri eſt.

LEO

Leo Bernardus Pagliai, Compendium placitorum Valisneri in *concluſionibus phyſico medicis* propoſuit, quas Senis a. 1725. defendit.

Vita viri reperitur in *Giorn. de letterat.* 1739. & a filio concinnata cum plena editione Operum quam idem procuravit Venet. 1733. fol. 3 Vol. *. cum titulo *Opere fiſico mediche ſtampate, e MS. del Kavalier* Antonio Valisneri *raccolte da* Antonio *ſuo figliuolo*.

§. DCCCCLIV. Georgius Baglivus.

Baglivus Raguſinus ex ſchola Neapolitana ſub initio hujus ſeculi magnam celebritatem conſecutus eſt, ut etiam novæ vel renovatæ ſectæ auctorem fore ſperaretur. Conjungebat nudam Hippocraticam morborum, criſium, ſignorum, & præſagiorum obſervationem cum hypotheſi methodica, quæ abrogatis humorum vitiis in ſolidorum aucto vel diminuto tono malorum cauſam ponebat. Eam hypotheſin inventis Pacchionianis ornavit ut cor inter & meningem duram, alterni motus vices poneret, a quibus tota machina humana in motum cieretur. Sed ea in phyſiologicis dicta ſunt. Ipſe auctor cum Romæ aliquamdiu ſplenduiſſet præmatura morte interventus eſt a. 1707. annos natus non plures 34. Pacchionianam hypotheſin Fantonus & alii everterunt, ipſa fama Baglivii paſſa eſt detrimentum, cum plagii poſtularetur atque ei objiceretur Casalecchi de morborum tranſmutationibus (*) ab eo eſſe compilatum & Pacchioni atque Valsalvæ inventa. Et certum eſt experimenta in vivis animalibus facta ad ſanguinis ſubtiliorem motum pertinentia totidem fere verbis apud Malpighium in poſthumis reperiri. Demum Baglivum & credulum fuiſſe in tarantulæ miraculis & nimium utique adverſari experimentis in veſicatoriis; ſic quæ vehementia in notis eſt! Ordinem omnino nullum ſequitur & properato ſcribens aliter & aliter de eadem re ſentit.

Ejus Opera ſæpe recuſa ſunt.

Ej. *de praxi medica ad priſcam obſervandi rationem revocanda* L. II. Romæ 1696. 8. *. Alio ut puto cum titulo *praxis medica*. Leid. 1709.

Germanice cum I. *de tarantula & uſu & abuſu veſicantium.* Lipſ. 1718. 8. Koen. Lubeck 1705. 8. Accedunt experimenta infuſoria & alia varia. Præcipuum viri opus. Conſenſus partium & morborum. Omnes ſe ſanatos vidiſſe quibus pleuriticis parotidum ſuppuratio ſupervenerat. Pro veterum ſtudio eorumque praxi contra Helmontium. Studia ſupervacanea nuperiorum improbat etiam mathematica & ſubtiliorem anatomen, ad curatiorem eventuum adnotationem urget. Exemplum melioris morborum hiſtoriæ pleuritidis. Pulſum

(*) V. B. anat. I. p. 781.

ſum huc ſæpe fallere. Non poſſe decumbere & ſitu egere erecto ut ſpiritus duci poſſit lethale. Putat malum in pulmone per plures annos poſſe latere, manifeſtum poſt febrem aliquam ſanatam, ejus ſigna dolor obtuſus, ſpiritus non niſi erecto facilis. In pleuritide diarrhœa pernicioſa & peſſima purgatio. Dolor ceſſans febre ſuperſtite gangrægnæ ſignum mortiſque. Sedem dignoſces ex ſede doloris quem percipiet ſi decumbens profundam inſpirationem molitur facere. Cum ſputo plus rubeſcente, numquam vena ſecanda eſt, ſputum ſupprimeretur. Peſſima pleuritis ſicca eryſipelacea. Vera pleuritis inflammatoria cum rigore incipit. Ad curationem oleum ſeminum lini, ſperma ceti abſque calidis & acribus. Conferre etiam (in ſpuria) tincturam florum hyperici, ſpiritum fuliginis, ſpiritum ſalis ammoniaci ſine calce parati, calidus ni fallor. Laxitas pulmonum procuranda venæ ſectione, purgandum tamen ſi dolor fuerit circa coſtas mendoſas aut in præcordiis. Alius in pleuritide lateris dolor de auſtro puro. Eo credit cum ASCLEPIADE Romæ venæſectiones nocere. Pleuritis ſicca a pulmonum adhæſione (innocua), inflammatoria ab acrimonia orta, ubi iterum venæſectio lædit. Non poſſum hic numeroſos reliquos morbos perſequi, febres meſentericas tamen omittere non licet, quod novum nomen ſit & a multis poſt BAGLIVUM receptum. Inutiles in iis eſſe dies criticos, purgationem requirere ubi quo minimum remiſerint, clyſteres quotidianos. Adeſſe in hypochondriacis correptis febribus linguæ ariditatem, pulſum exiguum, frigus extremorum, anxietates, effectus non malignitatis ſed adfecti ſtomachi. De iis ſe ſcripturum. Porro de fontibus theoriæ & praxeos, de legibus per quas de malignis morbis judices, de aëre romano & ejus urbis praxi.

In L. II. Impedimenta veræ hiſtoriæ morborum, auxilia, Academiæ clinicæ delineatio. Specimen aphoriſticum in podagra. Deſiderata praxeos. Signa diagnoſtica. Cauſæ morborum remotæ, proximæ, indicationes. Contra ſpecifica medicamenta. Ut aliis idem medicamentum nocere poſſit quod aliis proſit, lactis exemplo a quo morbum ſpaſmodicum cum gravi oris tortura ſuperveniſſe vidit. A chalybis uſu in ſcirrhoſo ventriculo hydrops poſt deglutitionem impeditam. Specifica, ſi unquam, poſſunt in chronicis prodeſſe. Alii medicamentorum effectus ſecundum epidemias. Pro criſibus contra recentiores qui motus naturæ ipſi turbarunt.

Una prodiit a. 1696. *diſſertatio de anatome morſu & effectibus tarantulæ* poſtea Lond. 1699. excuſa. Hujus araneæ morſum morbum ciere qui ſaltatione ſanatur, noſter cum vulgo recipit. Sæpe tamen morbum ſimulatum ſubeſſe in mulieribus. Ipſe uſtionem ſuadet, qua etiam principio gangrænæ ſuperantur. Hiſtoriolas refert confirmaturas & modulorum poteſtatem & cum colore tarantularum neceſſarium conſenſum, eas hiſtorias ipſe a. 1689. Lycii adnotavit. Admiſcet pariter curationem morſus ſcorpionis per lapidem de Cobra.

Tum

Tum de uſu & abuſu veſicantium & Lond. 1699. 8. Primum experimenta infuſoria. Sitis inde in cane intenſiſſima, convulſiones ortæ, ſanguis aut non coactus aut diſſolutus, urina in veſica nulla, (ingeſſerat aquæ 12 liberas). Sanguinem etiam & ſerum admiſta diſſolvit. In pleuritide veſicatoria admota, peſſima curatio, ut etiam convulſiones ſequerentur, nocuit etiam in ſpaſmo inferioris maxillæ, ſic in tenſione ventris a partu. In univerſum nocent in anni tempore aut temperamento ſicco, frigido cœlo, ut in ſpacelum ulcus inde abierit, in vulneribus capitis, in colicis doloribus, in iis qui lue Gallica ſemel laborarunt, in febribus acutis & malignis cum magno ſanguinis impetu, in morbis pectoris inflammatoriis, etiam in ſoporibus (quibus alibi dixerat convenire), eos in febribus acutis (ardentiſſimis, a nimio ſanguinis orgaſmo pendentibus), ſopores ſponte ſolere remittere. Convenire tempeſtate humida, in obeſis, cum humorum craſſitie nimia, mulieribus, deliriis. Et tincturam reprobat, nocere in plethoricis, ſucci plenis. Inde efficaciam eorum medicam interpretatur a vi ſtimuli.

EJ. *Obſervationes varii argumenti anatomicæ & practicæ.* Iterum experimenta infuſoria. Mortes ab acidis ſanguinem cogentibus, a ſpirituoſis. A reſectis nervis recurrentibus mutitas. A pare vago ligato mors ſed lenta. Inciſio cadaveris optimi MALPIGHII ab apoplexia abrepti. Calculoſus erat ſed ob pelvis renalis latitudinem facile calculos reddebat. In ventriculo duæ effuſi ſanguinis libræ. Cur a. 1695. in urbe apoplexia quaſi epidemica fuerit, forte a terræ motu qui prægreſſus eſt.

EJ. *de fibra motrice & morboſa.* Peruſiæ 1700. 4. Rom. 1702. 4. Lond. 1703. 8.

Fibræ nimis contractæ & nimis laxatæ. Ictericus uſu olei ad hydropem pene deductus, rheo, marrubio, adſtringentibus reſtitutus. Uno rene obſtructo tumor pedum, iſchuria. Salivæ morbi biliſque. Icterus frequentes, in utraque veſica calculi. Icterus poſt febres intermittentes. Icterici ſæpe calculoſi. Bile obſtructa vermes in pueris invaleſcunt. Saburra primarum viarum continuo expurganda.

Specimen quatuor librorum de fibra motrice & morboſa. Rom. 1701.

Cogitata practica varia. Ante mortem dum pulſum tangimus ſolemus in morituris odorem percipere cadaveroſum. Ex nimio uſu antimonii diaphoretici ſingultus. HIPPOCRATEM ejuſmodi fere conſilia præſcripſiſſe quibus partes ſolidæ emendantur. Poſt longos cruciatus meſenterium aridum durum. Qui cephalæa laborabat eum noſter curavit cerebri purulenti parte detracta. Cephalæa cum convulſione male calidis tractata balneis & nucerinæ uberiori potu curata. In affectibus acutis nimiam eſſe duræ matris oſcillationem, hinc graciles homines convulſionibus magis obnoxios eſſe. Morbus niger pluribus libris cruoris

cruoris per alvum emiſſis ſanatus. Morientur autem ſi eorum venter durus fuerit turgiduſque. In morbis capitis urinas nigras ſanguineas vidit criticas fuiſſe. In febre peracuta fibræ ſiccæ tenſæ, adeps inteſtinis circumfuſus. Oſcillationum ſecundum nervorum ductum propagatio. In flaccidis etiam ſtrictum & laxum locum habere. Iterum conſenſus partium cauſæ variæ, ſtimulus, ab eo inflammatio. Laxitas ſolidorum.

Ej. *de medicina ſolidorum ad rectum ſtatices uſum canones*. Romæ 1704. 12. HOTTON.

Cum SANCTORIANA medicina ſtatica. Non ob horæos fructus æſtivos ſed ob tranſpirationem impeditam æſtivos menſes Romæ morboſos eſſe. Non curari morbos chronicos niſi ratione habita partium firmarum. Contra ſtimulantia & calida in morbis acutis. Coctionem eſſe in laxitate debita ſolidarum & fluidarum partium.

Ad PETRUM HOTTON Diſſertationes, editæ a. 1705 — 1710.

Varii argumenti. *De morborum & naturæ Analogiſmo*. Varia. Morbus niger funeſtus a duro hepate. Qui ſanguine per urinam decedente ſervatus ſit. In eodem poſt recidivam qui periit, ſanguine fœtido inter lumborum muſculos effuſo, qui prius liberatus fuerat, ſanguine per alvum decedente. Rheumatiſmi inflammatorii Romæ frequentes cum cruſta pleuritica, curandi venæſectione, antiphlogiſticis.

De progreſſione terræmotus ab a. 1702 ad 1705. Morbi poſt terræmotum anno 1705 graſſantes. Cutanei plurimi ab acribus exhalationibus. Variolæ: optime adnotat, reſpirationis in hoc morbo ſummam eſſe dignitatem ut nullus metui locus ſit, dum ea libera ſupereſt. Regnantes febres meſentericæ BAGLIVI. Inciſiones cadaverum, NORRISII docti cardinalis tormina circa umbilicum, abdomen inflatum, vero non tympanites, ut noſter vocat, ſed verus ſiccus hydrops, in veſicula fellea calculus, vitium fuiſſe indignantis & criſpati meſenterii. Cardinalis SFONDRATI inciſio, in meatu cyſtico callus, in colo inteſtino cancroſum ulcus. Oſcillatio nimia ſolidorum. Poſt convulſiones puerorum tumidus venter funeſtus. Colica convulſiva, ad eam balneum, oleum, clyſteres, ſuperata ſolidorum convulſione ſalus. Pleuritis ſanata cucurbitulo loco dolente impoſito cum flamma.

Poſt a. 1702. ſcriptum.

Specimen trium reliquorum librorum de fibra motrice & morboſa. De ſucceſſionibus morborum, eorum invicem commutationes, metaſtaſes, decubitus critici varii. De venereis morbis. Gonorrhœam etiam oriri a concubitu cum ſana femina, ſi humores acres fuerint, æſtus in voluptate nimius. Salutates mutati

mutati aëres, in marinum. Febres meſentericæ opus novum. Male medebatur cortice, teſtaceis, requirunt aperientia, ſubamara, repetitas purgationes & clyſteres. Cortex peruvianus non dandus in principio morbi neque in cruditate; admiſcet ſalem ammoniacum. De curandis morbis abſque medicamentis.

Epiſtolæ clarorum virorum quibus BAGLIVI *opera confirmantur.* NIC. ANDRY & reſponſum BAGLIVI, de lumbrico lato. Ex ovo gigni intra uterum maternum. Ab odore cepæ concuſſus juvenis ejecit lumbricum triginta pedes longum & convaluit. Ingens dolor in hepatis regione numeroſiſſimis vermibus per vomitum & ſeceſſum expulſis ſanatur. Mors a verme nigro intra pericardium reperto. In febre epidemica Umbriæ frequentes vermes. In dyſenteria ejecti tercentum fere vivi vermes cucurbitinis ſimiles, vivebant in hydrargyro & muria tetucciana, languebant in oleo. In alia Ep. ad eundem emetica Romanis non convenire. Saburræ primarum viarum ſigna & expurgatio. In febribus ad ſeptimum uſque diem multum indulget clyſteribus tunc deſinit, criſeos nunc ſignis apparentibus.

GOD. CASP. OSTERKAMP, de ſiti, continua inappetentia, ſedimento lotii rubro ſquamoſo, deinde crebriori vomitu & tabe. In rene calculus.

GUALTHER HARRIS, Iſchuria dato demum rheo in viro ſexagenario ſoluta, ut lotium uberrime flueret (*).

BAGLIVUS artem ſe in noſodochiis didiciſſe. In morbis viarum urinæ adſtringentia purgantibus interponere.

S. DOMINICUS PUTIGNANUS, GUIL. COLE, le CLERC, NICOLAUS ANGELINUS, J. FANTONUS, ISRAEL CONIGLIANI BYZANTINUS, TH. QUARTA MATTHÆUS PALLILIUS, iſte fuſius contra SINAPIUM JACOBUM, le MORT. Quæ recenſui continentur in volumine cui titulus

Opera omnia Lyon 1704. 4. TR. 1710. 4. VAT. 1744. 4. Antverp. 1715. 4. Baſſani 1737. 4. Venet 1754. 4. Nurnberg 1751. 4.

Annexa eſt in mea editione præfatio laudibus BAGLIVI plena.

G. d'AIGNAN D. M. *Maladies traduites de* BAGLIVI. Paris 1757. 12. *. Loci BAGLIVI de ſcriptis decerpti, reſectis alienis ad ſuos titulos diſtributi.

(*) Non iſchuria ſed diabetes hanc ſecutus, qui nullo alio remedio ſiſti poterat, hic rheo ſanatus eſt. BR.

§. DCCCCLV. Alii.

J. Hartmann Profeſſor Venetus diverſus a Marpurgenſi dicto Tom. II. p. 388. Sylvianus amicus ſucci pancreatici & effervefcentiæ ejus cum bile vitiorumque inde natorum, ſi ejus acor nimius fuerit.

Ej *Anthropologia phyſico medica anatomica.* Venet. 1696. 4. Ad anatomen paſſim adſperſa ſunt practica aliqua. Cataracta & incurabilis cœcitas a cingulo mercuriali quod imperfectam ſalivationem movit. Tumores alios dolere alios indolentes eſſe, prouti ſpiritus vel exploſionem aliquam civerint aut ſopiti quieſcant. Quare lienis mole aucta corpus contabeſcat & in malum habitum degeneret. Compreſſis ab adipe renalibus tubulis calculos gigni, ſed etiam hæreditaria vitia in liberos deſcendere. Urinæ varia conditio & ſigna inde ſumta.

Dominicus Scala, Meſſanenſis.

Ej. *Phlebotomia damnata* ſ. Avidii (quis?) Chrysippi, Asclepiadis, Erasistrati & Aristogenis *contra ſanguinis miſſionem doctrina e vetuſtis tenebris revocata & luculentius enucleata juxta leges motus humorum in orbem.* Patav. 1696. 4. *.

Triginta annos in noſodochio medicinam fecerat, magnus Helmontii admirator. Effervefcentiam ſanguinis vitalem & animæ in ſanguine ſedem admittit. Verboſus & longus in repetitionibus. Per ſingula capita Galeni, Willisii, Borelli ſententiam expendit & cauſas refutat, ob quas hi viri ſanguinem mittere voluerint.

P. Fellon, *febris criticæ examen.* Paris 1696. 8. Negat plethoram dari, eryſipelati prodeſſe per ſua experimenta negat. Inciſiones cadaverum ex morbis de mortuorum pluſculas citat. In phreniticis nullum in cerebro vitium ſed utique in abdomine & pulmone ſphacelus.

Jac. de Sandris in Acad. Bonon. Chirurg. & Anatom. Prof. *de naturali & præternaturali ſanguinis ſtatu ſpecimen medicum cum tractatu de ventriculo & emeticis.* Bonon. 1696. 4.

Editioni poſteriori præfatus eſt J. Michael Jungken Francof. 1712. 8. *. Verboſus auctor. Morbi cerebri & ſenſuum. Morbi pectoris angina, inflammatio pulmonis, pleuritidem non eundem cum peripneumonia malum eſſe. In palpitatione cordis arteriam dilatatam eſſe. Morbi abdominales. Emetica. Nihil proprii neque experimenta ulla reperio.

Pauli Hieronymi Biumi, Mediolanenſis, *Prognoſticorum & aphoriſmorum* Hippocratis *felix recordatio.* Mediolan. 1696. 4.

Ej.

Ej. *Saggi d'Anatomia e di chirurgia.* Milan. 1712. 8. 2 vol. *. Cujuſque partis corporis humani deſcriptioni addidit morbos, ut morbos cutaneos, tumores aliquos, clavos. De veſicam trahentibus medicamentis & fonticulis, quæ laudat. Inde de venæſectione, de narium hæmorrhagia. Hydrocephalus. Empyema. Ulcera uteri. Angina. Gangræna. Scirrhus. Morbi oſſium. Concuſſio cerebri. Spina ventoſa.

Ex Philippi Argelati, qui Bimium noſtrum vocat *Bibliotheca Mediolanenſium* varia ejus ſcripta adhuc ſubjungo.

Ej. *Encomiaſticon lucis ſ. profuſa lucis encomia in phyſiologicis medicinæ novæ fundamentis, e veterum tenebris erutis, atque cultro anatomico autopſiæque caractere confirmatis.* Mediol. 1701. 4. Br.

Ej. *Naturalezza del contagio bovino.* Milan. 1712. 12. Br.

Ej. *Manuale d'avertimenti cautele e rimedi preſervativi e curativi della corrente epidemia bovina, diſpoſte a commune beneficio.* Milan. 1712. 12. Br.

Ej. *Diſcorſo ſopra il lucimento della carne leſſata.* Milan. 1716. 8. Br.

Ej. *Eſame d'alcuni canaletti chyliferi, che del fondo del ventriculo per la toniche del omento ſembrano penetrare nel fegato.* Milan. 1728. 8. Br.

Varia præterea reliquit MS. nondum excuſa, ut 1. *Novum ſyſtema de febribus.* 2. *Inſtitutio medica ſtricta & ſoluta oratione.* 3. *Compendioſa medendi methodus.* 4. *De diebus criticis.* 5. *De urinæ ſeparatione.* 6. *De alvina evacuatione.* 7. *De medica anatome cum prælectionibus.* 8. *Hippocratis felix recordatio. Varia præterea anatomica & phyſiologica de circulo ſanguinis &c.* Br.

Matth. Georgii Genuenſis, peripatetici ingenii non carentis viri *Phlebotomia liberata.* Genua 1696. 4. ita lego ſed nova editio habet MDCXCVII. 1724. 4. Contra Scalam potiſſimum. Hæmorrhagia naturalis certam docet utilitatem venæſectionis. Sic ſanguine in femina gravida tertio menſe ſputo erumpente abortus averſus. Cum hæmorrhoidibus ſanos vivere. Utilitates venæſectionis, plethoram ſuperare, refrigerare, fuligines ventilare, hæmorrhagias ſiſtere, revellere & derivare, menſes & lochia reſtituere, dolores compeſcere. Pro plethora.

In adjecto *prodromo diſſertationis* in febribus, phyſiologica aliqua. Venæſectionem inflammationes tollere, neque nocere eryſipelati. Ex neglecta longas fieri curationes & inflammationes in malos abſceſſus abire. Iterum D. Scala refutatur.

Ej. *Summa inſtitutionum rationalis medicinæ aliaque curioſa medica.* 1. *Medicinæ*

 definitio,

definitio, ſanitatis idea & hygieines ſummarium. 2. *Pathologia generalis.* 3. *Recenſio ſemejotices.* 4. *Epiſtola de febribus.* 5. *Summa pyretologiæ aliorumque morborum* 6. *Methodus tuta curandarum febrium aliorumque morborum curabilium certitudine ſcientiæ innixa.* 7. *Apologia pro ſanguinis miſſione.* Genuæ 1697. 4.

Ej. *Parere intorno a veſicatori.* Genua 1697. 1716. 8.

Ej *l'arte piccola di medicare.* Genua 1707. 4. 1709. 4. 1734. 4.

Ej. *Difeſa dell arte piccola.* ib. 1712. 8.

Ej. L. *de homine.* ib. 1703. 4. fere phyſiologici eſt argumenti.

Salomonis Cellarii Christophori fil. *Origines & antiquitates Medicinæ.* Hall. 1696. 4 1704. 8. Medicorum fabulas juvenis bonæ ſpei potiſſimum perveſtigaverat.

Pater dolet obitum ejus in progr. funebri. Jen. 1701. 8.

J. Zahn, *Speculum phyſico mathematicum hiſtoricum.* Nurnberg 1696. fol.

Mulleri, *Praxis medica imperfecta.* Parmæ 1696. 8 ex catal. Tr.

Statuta facultatis medicæ Pariſienſis. Pariſ. 1696. 12. Riv.

§. DCCCCLVI. Nuperiorum Linguarum.

Ad hunc annum recenſui Thomam Woolhouse, Anglum, Jacobi II. medicum ocularium, cujus diſſertationes ophthalmicæ de Cataracta & glaucomate contra novum ſyſtema Brissæi, Antonii & Heisteri latine verſas Christophorus le Cerf, edidit Francof. 1719. 8. *. Cataractam quidem cum chirurgicis morbis recenſui, ſunt tamen admiſta, quæ poſſis morbis internis accenſere.

Augustin Belloste, Chirurgus in exercitu Gallico, deinde in Aula Sabaudiæ, vir acuti ingenii Magatinorum conſiliorum defenſor.

In Ejus *Chirurgien de l'hôpital* Paris 1696. 8. (Astruc 1695.) 1705. 8. 1708. 8. 1766. 8. Amſterdam 1707. 12. Anglice London 1732. 12. 2 vol. Germanice vertente M. Schurig Dreſd. 1706. 8. 1710. 8. 1724. 8. Belgice Haag 1700. 8. Haarlem 1725. 8. 1729 8. Italice Venet. 1729. 8.

Ad medicinam huc refero medicamentorum ſcriptiones quarum multæ interni ſunt uſus, ut ptiſanæ variæ, ſyrupi aliæque formulæ, etiam cum adminiſtratione pharmaceutica. Deinde medicamenta aliqua ſimplicia, inter ea ſcammonium, gelatina viperæ, alia vulgatiora. A laudani viginti guttis non multum

multum ſperes. Deinde de morſu canis rabidi; rabiem diſtinguit auſtralem & borealem. Laudat antiquum pulverem cancrorum exuſtorum cum feræ rutæ ſucco, addit ſudorem aquæ cardui benedicti cum ſale volatili viperino & antimonio diaphoretico miſtum. Hominem curavit cujus os ſerpens ſubiverat, lacte invitatum ut ſponte prodiret, quæ certe hiſtoriola multum in lectore fidem requirit ut admittatur.

Sed imprimis in *ſuite du chirurgien de l'hopital du mercure &c.* Paris 1725. 12. Fuſiſſime commendat pilulas diſſolventes ſuas mercuriales antivenereas & ſcrofularum antidotas, ad dolores iſchiadicos efficaces, etiam ad vermes & polypos cordis diſſolvendos, quas vendebat non ſine ſuo lucro. Integrum de his pilulis tractatum ſcripſit, multas ſuas curationes narrat, ſalivationem & inunctionem improbat. Mercurium agere abſorbendo vitioſum acidum. Mercurium crudum deglutire jubet ad volvulum expediendum. Variolarum eſſe antidotum etiam amuleti ſpecie. Scriptionem habet ASTRUCIUS, Purgantia admiſta ſunt.

MICHAEL ANTONIUS BELLOSTE Auguſtini ut puto filius, in *Traité du mercure.* Paris 1757. 12. curationes narrat pilularum ope perfectas.

PIERRE HUNAULD medici Andegavenſis *Diſcours hiſtorique ſur les fievres qui ont regné les années dernieres.* Paris 169?. 12.

EJ. *Diſcours phyſique ſur les proprietés de la ſauge.* Paris 1698. 12. Primum de thea & coffea, quos potus ſtudioſis hominibus commendat, tantum ut ſalviam quæ indigena ſit extraneæ herbæ præferat. Morbos omnes ab aëre derivat. Plantam ſuam, ut moris eſt, nimiis extollit laudibus, ejuſque præparata balſamum oleum & ſales. Infuſo ſeipſum cephalæa liberavit.

EJ. *Diſcours ſur la rage & ſes remedes.* Chateau Gontier 1714. 12. In chirurgicis dictus eſt. Scriptus libellus cum ab uno lupo 140 homines in Andegaviis demorſi fuiſſent. Hiſtoria morbi ſatis plena, anxietates, triſtitia, cephalæa, ſcintillæ ante oculos, vertigo, demum furor, ululatus, ſpuma inficiens, intolerantia tactus cujuſque, etiam luminis, ut tamen etiam dentur quos ſopor opprimit. Theoria, hydrophobia ab averſatione aquæ in bilem inflammatam labente. Septem ſpecies rabiei caninæ, quarum duæ ſanari nequeunt. Submerſio facit ut tunc quiete moriantur.

EJ. Diſſ. *ſur les vapeurs & les pertes du ſang.* Paris 1716. 12. Ejuſdem eſſe puto auctoris. Forma dialogi inter nobiles feminas. Plurium theoriæ. Ex cibis naſci ſpiritus ſeminales, eos, ſi abundarent, hæmorrhagias facere, ſi defuerint, flatus & motus inordinatos, huic theoriæ praxin ſuperſtruit. Signa morbi hyſterici, *vapeurs*, variæ hiſtoriæ ſæpe mirificæ, quæ chartis luſerit & tamen adſtantium neminem viderit, tamquam futura prædixerit ab eventu confirmata.

Aliquæ

Aliquæ feminæ utiliter balneo frigido uſæ. Hypotheſes amat chemicas. Æſtuoſum caput, frigidos pedes interpretatur per acorem qui aquam ſanguinis addenſat, oleum adtenuat, ita illa quidem fundum & ima petit, iſtud ſuperiora. Veſtales virgines magis vitales eſſe. In hæmorrhagia ſchiſtum lapidem cum ovi albumine cannabinæ ſtupæ illitum dorſo imponit, acetum varie medicatum jubet bibere.

Ej. *Diſſertation ſur les fievres malignes qui regnent dans les ſaiſons de l'été & de l'automne & en particulier ſur celles de l'année* 1710. Angers. 1710. 12. Eloy. Br.

Ej. *Projet d'un nouveau Cours de Medecine.* Chateau Gontier 1714. 1719. 12. Eloy Br.

De la Vauguyon D. M. *Traité complet des operations de Chirurgie.* Paris 1696. 8. Morbos etiam internos paſſim deſcribit, ut hydropem occaſione paracenteſeos, cum interna medicatione, collectas etiam inciſionum cadaverum deſcriptiones ſubjicit. Sic calculi hiſtoria & ſymptomata & exempla varia etiam calculorum veſicæ felleæ, calculorum ſanguinis, ſudoris arenoſi. Sic pleuritidis hiſtoriæ & ſuppurati pulmonis, anginæ. Venæſectionis utilitas, æque & contraindicationes, nimia lethalis, ſanguinis emiſſi phænomena. Dyſenteria, hydrops matricis, lues venerea, feminæ gravidæ, hyſterici paroxyſmi poſt partum. Morbi infantiles etiam venerei. Hirudines, cucurbitulæ, veſicatoria, cantharidum uſus internus non lethalis. Hydrocephali exempla. Transfuſio in exemplis, alia.

Le Conte *Nouvelles memoires ſur l'état preſent de la Chine.* Paris 1696. 12. 2 vol. Amſterdam 1697. 12. 2 vol. Ad hiſtoriam ejus imperii naturalem, ad morbos, ad medicinam. Prædictiones ex pulſu. Podagram & calculum ignorari.

Scipion Abeille chirurgus militaris.

Ej. *Chirurgien de l'armée.* Paris 1696. 12. etiam ad internos morbos per caſtra militum frequentes ſpectat.

In *chapitre ſingulier du* Guidon *pour inſtruction des étudians en Chirurgie.* Paris 1695. 12. etiam aliqua ſunt medica ſed breviſſima.

Gabriel le Clerc Medicus Ludovici XIV. ordinarius *La medecine aiſée contenant pluſieurs remedes faciles & experiments pour toutes ſortes de maladies.* Paris 1696. 12. edit. 1719. 2 vol. 12. habet Eloy. Br.

Ej. *Catalogue des drogues.* Paris 1701. 12. Eloy. Br.

Le medecin des riches & des pauvres. Paris 1696. 12.

Perrault *Hommes illuſtres de la France.* Paris 1696. fol. etiam nonnullos medicos.

Daniel

Daniel Chardon Avour *Deux actes factoires pour les medecins des facultés provinciales contre ceux de la faculté de Paris.* Paris 1696. 4.

Factum de la faculté de Med. contre François Prieur de la Remule. Paris 1696. 4.

Declaration du Roi en faveur des medecins de Paris contre ceux des univerſités provinciales. Paris. 1696. 4.

Sim. Barbe *Le parfumeur royal.* Paris 1696. 12. 1698. 12. Pl.

Tr. *de l'uſage des fruits des arbres pour ſe conſerver en ſanté.* Paris 1696. 12.

Mag. Morasch medici Barcinonenſis *Manifeſtacion de la verdad y relacion* &c. Barcinæ 1696.

Nicolaus pater E. Luigi Santa Paulina Tr. *del Cavallo.* Padava 1696. 4. Amiraux.

J. Jacob Woyt.

Theſaurus pharmaceutico chirurgicus oder gründliche Erklärung der üblichen Kunſtwörter, welche in Leſung deutſcher mediciniſcher Bücher vorkommen, ſonderlich den Apothekern und Wundärzten, die der lateiniſchen Sprache nicht kundig. Leipz. 1696. 8. Riv. 1709. 4. 1737. 4. *. & editio decima tertia Lipſ. 1751. aucta & correcta a J. E. Hebenstreit. Lexicon vocum medicarum ad materiam medicam, anatomiam, morbos, auxilia pertinentium cum brevibus definitionibus.

Ejus certe cum eodem nomine *de dyſenteria* Diſp. Regiom. 1704. 4. Hæn.

Ej. iterum certe cognominis. *Phyſikaliſch-mediciniſche Abhandlung von ſein ſelbſt Erkenntniß.* Dreſd. 1723. 8.

Ej. *Abhandlung allr innerlichen und äuſſerlichen Krankheiten.* Leipz. 1731. 1740. 1753. 4.

Ej. *Unterſuchung der graſſierenden Viehſeuche.* Cell. 1745. 8.

Joh. Ovington theologi *Voyage to ſurat.* Lond. 1696. 8. gallice Paris 1725. 12. 2 vol. Ad theam & coffeam, medicamenta ejus regionis, hiſtoriam naturalem, alimenta. Refocillatus a chirurgis anglis quem rogo nunc imponebant.

Ej. *Eſſay upon the nature and qualities of tea.* London 1699. 12. Utilitatem medicam Theæ magnis laudibus extollit.

W.

W. WALL *A new ſyſteme of the french diſeaſe with an eaſy method of curing it unknown to the antients and moderns.* Lond. 1696. ut videtur ASTRUCIO 8. Arcanum venditat peculiare.

WILLIAM WELWIN *Phyſik for families.* Lond. 1696. 8.

HINDRYK DEVENTER cujus opera obſtetricia hoc anno prodierunt. Id dictum eſt in Bibl. Chir. Magis ad rem medicam ſpectat *Beſchryving van de ziekten der beenderen inzonderheit van de rachitis.* Leid. 1739. 4.*. Poſthumum opus. Huc pertinent quæ habet de rachitide & de ſpina ventoſa. Rachitidem fieri ab aqua & ſale oleum ſuperantibus. Ex hac hypotheſi ſymptomata interpretatur. Theæ & Coffeæ potum multum hic nocuiſſe, primas vias debilitaſſe. Sanari oleo eſſentiali alcali fixo. Multum infeſtare Gallos ob religionem profugos. Debere ea olea accurate præparari. Spinam ventoſam eſſe deteriorem gradum rachitidis.

JOH. BAGGAART *De waarheid on ontrœnd von vorordeelen door en gezonde redekaveling over de ſes niet naturlige dinge.* Middelburg 1696. 4.*.

EJ. *Over de Kinderpocken en maſſelen.* Amſterd. 1710. 8. ib. 1730. 8. ABKOUDE Meth. St. m. p. 1093. BR.

EJ. *Over de ſcheurbuyk.* Middelb. 1696. 8. ABKOUDE BR.

J. DAN. SCHNEIDER *Eröfnung derer vortreflichſten Geheimniſſe in der Arzneykunſt, aus dem franz.* Dreſden 1696. 8.

Taxatio omnium medicamentorum in officinis pharmaceuticis erfortinis. Erford 1696. 4. RIVIN.

CHRISTIANI MÜLLER archiatri Brandenburgici *Parentalia oratore* MEYBRINGK. Berlin 1696. fol. HARSEN.

HENR. ANHALT *Von der natürlichen und Kunſtmemorie.* Francf. 1696. 8.

Vermehrtes Garten, Koch und Deſtillirbuch. Munſter 1696.

§. DCCCCLVII. DISPUTATIONES.

POLYCARPUS GOTTLIEB SCHACHER.

Vir eruditus, præter diſputationes numeroſas doctas pleraſque nihil edidit.

Diſputavit *de hominis loquela.* Lipſ. 1696. 4.

EJ. *De Cataracta.* ib. 1701. 4. HEFT. BR.

EJ.

Ej. *De deglutitione.* ib. 1705. 4. Heft Br.

Ej. *De fiſtulæ ſpiritalis fabrica ejuſque ſectione quæ bronchotomia vocatur.* 1707. 4.

Ej. *De thermarum Carolinenſium in arthritide uſu* 1709. 4.

Ej. *De placentæ uterinæ morbis.* 1709. 4.

Ej. *De thermarum Carolinenſium uſu in renum & veſicæ calculo.* ib. 1711. 4. Heft Br.

Ej. *De anima rationali an ſit corporis vitale principium.* ib. 1715. 4.

Ej. *De vitæ & ſanitatis principio.* ib. 1716. 4. Heft Br.

Ej. *De thermarum Carolinarum uſu in præcipuis ventriculi inteſtinorumque morbis.* ib. 1717.

Ej. *De hæmorrhagiis feminarum gravidarum* prgr. 1717. 4.

Ej. *De tænia.* 1717. 4. R. Hahnio, erudita diſp. Tæniæ unius vermis canalis alimentarii corporis longitudine. Solium catena cucurbitinorum.

Ej. *De ſanitate.* ib. 1718. 4.

Ej. *De eruditorum morbis.* ib. 1719. 4.

Ej. *De lumbricis vires conſumentibus.* 1719. 4.

Ej. *Conſideratio animæ rationalis medica.* ib. 1720. 4. in Stahlium.

Ej. *De morbis ex ſitu inteſtinorum præternaturali.* 1721. 4.

Ej. *De polypis.* 1721. 4. Veri polypi lamellati; ſuffocationes a polypo auriculam dextram replente & in arteriam pulmonalem protenſo.

Ej. *De fonticulo.* 1722. 4.

Ej. *De febre exanthematica ægram quinquies ſerie non interrupta invadente* 1723. 4.

Ej. *De certo rationis & comparationis uſu in praxi clinico forenſi.* 1723. 4. *.

Ej. *De virgine aſcitica poſt paracenteſin purpura maligna exſtincta.* Lipſ. 1725. 4. *.

Ej. *Inciſio cadaveris phthiſici hominis.* 1730. 4.

Ej. *De ægro ex lue venerea in cephalalgiam chronicam delapſo.* 1732. 4. *. morbi exemplum.

Ej. *De melancholia hyſterica.* 1732. 4.

Ej. *De epilepſia ſimulata.* ib. 1732. 4. Heft Br.

Ej. Prgrm. 1734. *De homine a variolis & ſcroti ſphacelo exſtincto.*

Ej. Prgrm. *De epiplocele.* ib. 1734. 4. Heft. Br.

Ej. *De cranio ſiniſtro in atheroma piloſum mutato.* 1735. 4. prgr. *.

Ej. *De oſſificatione præter naturam.* ib. 1726. 4. *. Plurima pars oſſea in difficili ſpiratione inter pleuram & coſtas. Labium. Os. Arteriæ oſſeæ. Alia exempla.

Prgr. in *Cl. viri funere auctore* J. Conr. Ruppio. Lipſ. 1731. fol.

§. DCCCCLVIII. Disputationes Variorum.

J. Gabrielis *de ileo.* Leid. 1696. 4.

J. Chanoine *de imaginatione utero geſtantium.* Leid. 1696. 4.

J. C. Urbich *de ſanitatis & morborum fonte ex ventriculo.* ib. 1696. 4.

J. H. Pauliti *de morbis animatis.* ib. 1696. 4.

J. Reus *de apoplexia.* ib. 1696. 4. Hæn.

H. L. Meier *de animi ejuſque adfectuum quoad valetudinem impreſſionibus in corpus.* ib. 1696. 4.

C. de With *de angina.* ib. 1696. 4.

J. G. Burgeel *de ſterilitate.* ib. 1696. 4. Fiſtula vaginæ in veſicam patens.

D. Morell *de rheumatiſmo.* ib. 1696.

Georg Langeman *de fraudibus & erroribus circa lapidem bezoar.* ib. 1696. 4.

J. Lindelius *de vera medicinæ cognitione.* ib. 1696. 4.

Steph. Ludw. Packbusch *de progreſſu morborum ſpirituum.* ib. 1696. 4. *.

J. Vogetius *de morbis hæreditariis.* ib. 1696. 4. Hæn.

Petrus Maton *de chloroſi ſ. morbo virgineo.* ib. 1696. 4.

P. G. Croizé *de aſthmate.* ib. 1696.

J. Gottf.

J. GOTTF. BORGEEL *de ſterilitate.* Utrecht 1696. 4. *.

DAVID v. DORESLÆR *de chloroſi.* ib. 1696. 4.

CORNELIUS de KRYT *de paſſione hyſterica.* ib. 1696. 4. *.

SAMUEL ROHLE *de morbis hæreditariis.* ib. 1696. 4.

GOTTLOB SCHOBER *de cholera.* ib. 1696. 4. PL.

CHRISTIAN DÆTRI *de recidiva.* ib. 1696. 4. RIVIN.

FRID. JÆGWITZ *de rachitide.* ib. 1696. 4.

THEODOR WORMER *de dolore colico.* ib. 1696. 4.

CONRAD SCHMIDT *de lepra unguibus monſtroſis prædita.* ib. 1696. 4. Morbi exemplum ungues triunciales. Lepram ab HELVETIO curatam radice lapathi, corpore ægri pluries liquore illito, aliquas ſuas laudat ſcriptiones.

NIC. LOENIUS *de aſthmate.* ib. 1696. 4. *.

HENR. CONR. HÆCIUS *de cauſis morborum.* Harderov. 1696. 4. MOELLER.

HENRIC. v. SANDEN.

EJ. Diſp. *de pthyaliſmo.* Regiomont. 1696. 4.

EJ. *de peregrinatione medici.* ib. 1721. 4.

EJ. *de molis.* ib. 1697. 4. PL. BR.

EJ. *de ſuccino electricorum principe.* ib. 1714. 4. PL. BR.

EJ. *de medicamentis cauſticis.* Regiom. 1697. 4. PL.

EJ. *de medicina cum phyſica combinanda.* ib. 1714. 4. HEFT. Plures præterea ſcripſit Diſſ. phyſicas BR.

MARCART von DAM *Aſcenſus per medicinam ad Deum.* Vindobon. 1696. 4.

RUDOLPH BENASSE *de fœtore præternaturali.* Jen. 1696. 4. BUR.

SAM. HOENISCH *de recens natorum regimine.* Erford 1696. 4. LEHM.

FRID. WILHELM CLOK *de uſu phyſicæ in medicina.* Lipſ. 1696. 4. BUR.

JAC. BERN. ZIEHLER *de phthiſi.* Leid. 1696. 4. LEHM.

J. Leonh. Martini *de ægra phthiſi pulmonali ex intermiſſa venæſectione laborante.* Gieſſ. 1696. 4. Riv.

Petr. Wohlfert *de febre hæmoptoica.* ib. 1696. 4. *. cum morbi exemplis.

J. Conr. Becker.

Ej. *de abortu.* ib. 1696. 4.

Ej. *de morte ſubmerſorum ſine potis aquis.* ib. 1704. 8. Jen. 1740. 4. Ad medicinam legalem. Etſi ejus effatum minus generale eſt, multa tamen habet utilia. Ipſi ſibi viſa narrat, in eo nimius quod non aliter aliis in exemplis videri potuiſſe putat. Signa vivi demerſi & mortui. Ut ad vitam ſubmerſi revocentur.

Primæ editioni anni 1704. 8. adjectæ ſunt duodecim obſervationes. Dyſpnœa perpetua & connata cum ventriculus, lien, ac hepar per diaphragmatis hiatum in thoracem compreſſi ſunt. Ex occluſo fonticulo hæmoptyſis & hæmorrhagia uterina. Iſchuria ſex dierum ſudore levata, excitato vomitu ſanata. Vertigo, ut putat noſter, ex nimio uſu elixirii proprietatis nata, curata ſalivatione per hydrargyrum extorta. In nephritica a laudani opiati ſeſqui drachma, ut putat, epilepſia. Hydrops uteri ſanatus aquis de utero manantibus. Tetanus quem emproſthotonum vocat cum metu ſuffocationis clyſtere injecto levatus. Poſt multa mala & uberiorem medicamentorum uſum omentum putridum, ventriculus & inteſtina abſque muco, calculi fellei 271. præter calculos bilioſos. Lepra excitata ſalivatione ſanata. Prodiit etiam cum M. B. Valentini novellis.

Ej. *Pædioctonia inculpata ad ſervandam puerperam.* Gieſſ. 1729. 4. *. Chirurgici potius argumenti, & in Bib. Chir. dictus libellus, tamen hic repetendus quod ad medicinam legalem faciat. Ipſe nempe in ſummo periculo cum brachium præcederit, matrem letho eripuit, dum fetum occidit.

Albert Christian Geilfus *de variolis.* Gieſſ. 1696. 4. Riv.

J. Jac. Fick.

Ej. *de abortu epidemico.* Jen. 1697. 4. *. Anno 1696. morbos uteri frequentes fuiſſe, inter eos abortus.

Ej. & Reſp. Struven *Clyſteres nutritii & frigidi.* Jen. 1718. 4. *.

Ej. *de iræ efficacia & remediis.* ib. 1718. 4. *.

Ej. *Aphoriſmi* Hippocratis *notis illuſtrati.* Jen. 1729. 8. Pluſculæ adnotationes propriæ: exempla metaſtaſeos morbificæ materiæ, arthriticæ in alienam

ham ſedem impactæ. Morbi faucium cum pedum œdemate alterans poteſtas. In eodem morbo ut petechiæ & purpuræ puſtuloſæ rubræ ſibi ſuccedunt. Quem parotidis durus tumor ſuffocavit. Empyema emiſſo per paracenteſin pure reſtitutum. Ab ictu longe ante tempora accepto ægrotus tremulus periit.

EJ. *de maraſmo ſ. marcore*, ib. 1724. 4. PL.

EJ. *de frigoris noxa in corpore humano*. ib. 1720. 4. PL.

EJ. *de balbis*, ib. 1725. 4. PL.

EJ. *de lingua morborum præſaga*. ib. 1725. 4. PL.

EJ. *de generali futuræ criſeos aut jam factæ ſigno*. ib. 1723. 4. PL.

EJ. *de ſalubri frigido potu*. ib. 1718. 4. PL.

EJ. *de genuino purgantium uſu in dyſenteria*. ib. 1709. 4. PL.

EJ. *Manuductio ad formularum compoſitionem* Tab. XXIII. *cum ſcholiis notarum ſchemate atque exemplis abſoluta*. ib. 1713. 4.

EJ. *de ſalivatione ſpontanea, præcipue variolarum*. ib. 1713. 4. PL.

EJ. *de ſalium natura geneſi & uſu*. ib. 1715. 4. HÆN.

EJ. *de febre veſiculari ab obſtructione lochiorum*. ib. 1726. 4. HÆN.

EJ. *de balneis aquæ dulcis frigidis*. ib. 1717. 4. HÆN.

EJ. *de ſaccharo lactis*. ib. 1713. 4. HÆN.

Idem edidit SIMON PAULI *quadripartitum botanicon & addidit* TOURNEFORTII *characteres plantarum & indicem quintuplicem*. Francof. ad Mœn. 1708. 4.

JOH. CASP. SCHUTE *de aphthis*. Altdorf. 1696. 4.

JOH. BALTHASAR SCHWARZMANN *de ſiti morboſa*. Altd. 1696. 4. PL.

FRID. CHRISTIAN CREGUT *de ægritudinibus infantum ac puerorum*. Baſil. 1696. 4. *. Ex marito ſicco & uxore clauda pueri claudi filiæ ſiccæ natæ. Tumores in capite, collo, lumbis filiarum qui in capite ſponte excreverunt.

EJ. *Sciagraphia novi ſyſtematis medicinæ practicæ*. Hanau 1700. 4.

CASP. SCHWARTZ *de medicamentis purgantibus atque earum operationibus*. Baſil. 1696. 4. PL.

GUILH.

GUILH RIVIERE *Theſes medicæ* XII. Monſpel. 1696. 4. Quarta eſt de ſcrofulis, cancro & lue venerea, panacea mercurialis quinta, an mercurius crudus in adfectibus venereis curandis præferendus chemicis præparationibus.

REN. le CONTE & NIC. ANDRY *Non E. unica parotis lethargi vindex.* Paris 1696. 4.

FR. AFFORTY & PHIL. HELVET *Non E. morbi a ſeroſa colluvie.* Paris 1696. 4.

NIC. de JOUVANCI & CONR. BOMPART *E. ad caute medendum ſingularis ægri natura potiſſimum ſpectanda.* Paris 1696. 4.

GEROM PREAUX & ARN. JOH. COLLOT *Non E. morborum dantur curationes magneticæ.* Paris 1696.

J. POISSON & ANT. le CLERC *Non E. in febribus intermittentibus prodeſt pulvis peruvianus per inferiora injectus.* Paris 1696. 4.

PETR. DAZUIN & CAR. du FRESNE *E. in apoplexia præmiſſa venæſectione felicior purgatio.* Paris 1696. 4.

PETR. YON & PETR. JAC. PLOUMIER *Non E. in aſthmatis paroxyſmo purgandum.* ib. 1696. 4.

ANT. de S. YON & CAR. THUILLIER *E. in dyſuria diureticis præferenda purgatio.* ib. 1696. 4.

J. ROBERT & ANT. SERIN *Non E. unquam incipientibus internis inflammationibus hypnotico ex opio phlebotomia præferenda.* ib. 1696. 4.

LUD. GRYANT & JOS. CHAMBON *Non E. ab hepatis intemperie aſcites.* ib. 1696.

FRIEZOU & JAC. MINOT *E. vires conſociare amant opium & kinkina.* ib. 1696. 4.

CL. PUYLON & JAC. SOUHAIT *E. febri intermittenti diaphoretica.* ib. 1696.

DOM. de FAUCIS & ANTON SERIN *Non E. mors arthritidis potu decocti foliorum theæ.* ib. 1696. 4.

HENR. MATHIEU & NICOL. ANDRY *E. perficiendis medicis neceſſaria peregrinatio.* ib. 1696.

CL. GUIRIN & JOS. CHAMBON *E. ſanitas a calidi, frigidi, humidi & ſicci moderatione.* ib. 1696.

CAR.

CAR. le LONG & JAC. MENOT *E. cortex peruvianus remittentis vindex.* Paris 1696.

LUD. MARIN & J. GAILLARD *E. alimenti labes in ventriculo, a toto corpore.* ib. 1696.

PETR. LOMBARD & MAT. DION. FOURNIE *E. οινοποταις mens & ſenſus acutiores.* ib. 1696.

PHIL. CARRON & J. SIM. GUILH. de la RIVIERE *E. temperamentum melancholium a ſale fixo.* ib. 1696.

ARMAND JOS. COLLOT & PHILIPP BERN. de BORDEGARAYE *E. temperamentum melancholium præſtantius.* ib. 1696.

§. DCCCCLIX. DIARIA ad. a. 1696.

Philoſ. Tranſact. n. 220. ST. GEORGE epiſcopus in Cloyer de homine quotidie paroxyſmum epilepticum patiente.

N. 221. TANCREDUS ROBINSON de HENRICO JENKINS qui ad a. 170. vixerit, annos natus 120. tertiam uxorem duxerat & annos 152. militaverat, cæterum mendicus.

N. 222. CAR. PRESTON de calculo 51. unciar. in quo educendo æger periit.

N. 223. IDEM in hydropica maxima hydatis ovario adnata, imus ureter cartilagineus. Inciſio corporis morboſi. In ventriculo cum atro liquamine longus lumbricus. Polypi in utroque ventriculo cordis, in ſinu duræ matris falciformi.

N. 226. De infante vivo cum cerebro deſtitueretur.

In *Journ. des ſcav.* 1696. Laudes arcanorum cujuſdam MATOUROUSINY veneti & balſami romani. Mireris nobile diarium his circumforaneis patuiſſe.

Sic etiam Venetiis novum diarium orſi ſunt, quo multa partim librorum judicia continentur partim adnotationes & opuſcula, *Galeria* nempe di *Minerva* quam HIERONIMUS ALBIZZI bibliopola edidit. Primus annus 1696. fol. prodiit.

Anonymi Ferrarienſis de hepate vituli putrefacto, JOSUA FERRI de lapidibus intra animalia repertis qui vulgo bezoar audiunt, deque eorum utilitate ut putat medica.

Pars hepatis vitulini putrefacta.

FERDI-

FERDINANDUS SANTANIELLI *Dell uſo de' veſicanti.* Sanguinem ſi coactus aut ad coagulum pronus fuerit reſolvere, motum humorum accelerare, Spiritus ſuſcitare languidos.

EJ. *De ſomni cauſis.*

Redit uterque libellus in lucubrationibus phyſico mechanicis. Venet. 1698. 4. *.

Huc facit hujus auctoris, *de utilitate & neceſſitate mortis lucubratio* 4*ta* theoriæ meræ.

EJ. *Novus univerſalis & methodicus febrium tractatus.* Napoli 1705. 4. VATER.

Anonymi *Objectiones* LUDOVICO TESTI *oppoſitæ, ob ejus L. de aëris veneti innocentia.* Spiritum ſalis non acidum eſſe vel ſalſum — ex ungue leonem.

Vita MICHAELIS NOSTRADAMI medici & aſtrologi.

In E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* 4. *Obſ.* 41. J. MICHAEL METUG in Saxonia Medicus.
Motus convulſivi ad horologii ictum redeuntes.

J. DAVID MAUCHART phyſicus Morbacenſis.

Dec. III. *Ann.* 4. *Obſ.* 58. Poſt mercuriale vomitus, diarrhœa, in cadavere ventriculus turgidiſſimus inteſtina in pelvim depulerat. Veſicula fellis pleniſſima, in ea viſcida bilis. In pulmone ſinus, ut putat, poſt curatum pulmonis ulcus ſuperſtes. Venæ cavæ tubus polypoſa materia obſtructus, & ſuper eam ſedem inanis, ita in aorta quaſi fibræ circulares. In ventriculo inciſo liquamen nigerrimum fœtidiſſimum.

Obſ. 19. Hydrocephalus, caput maximum, ſuturæ duplices (lapſui tribuit). Aqua in ſolis ventriculis cerebri. Plexus choroidei glanduloſi, cerebellum in dextro latere majus & durius.

Obſ. 60. Poſt iſchuriam funeſtam ren alter gangrænoſus abſque calculo.

FRANCISCUS MAYER Salisburgenſis.

Obſ. 77. Cum molæ eſſet ſuſpicio. In ventre maſſa in qua fetus perfectus quem femina ſeptennio geſſerat & in alio ſacco alius fetus. In tuba, an in ovario nutritus noſter non novit.

J. D. WENCKH Phyſicus Græzenſis.

Obſ. 87. Quæ fetus mortui oſſicula in utero retinuerat tamen bis concepit & peperit.

Ann.

Ann. IX. X. *Obſ.* 135. Fuſe laudat decoctum ligni lentiſcini ad arthritidem & alia mala.

Obſ. 136. In duobus viris ſanguis per penem menſtruus.

§. DCCCCLX. VARII.

J. B. VOLPINI Aſtenſis, *Hæmophobia triumphans ſ.* ERASISTRATUS *vindicatus ubi veterum phlebotomiæ ſcopi ad tentamen revocantur.* Lion 1697. 12. BURM. Dominicum Scalam contra MATH. GEORGIUM defendit. BR.

EJ. *Spaſmologia ſ. clinica contracta, accedit de purgationis electricæ nuncupatæ vanitate, de fallaci urinarum & putrido ſordium ſcrutinio, de bilis commentis & de criticorum dierum ſuperſtitione. In appendice* ERASISTRATI *vindicati nova editio.* Aſtæ 1710. 4. Maculoſiſſima dictio, etiam impreſſio, non adeo de ſpaſmo quam de univerſa arte medica, fanatici hominis, magni refutatoris, aſperi & inurbani. Acida pro cauſa morborum, alcalina pro medicamento habet. Venæſectionis amatores refutat. In febribus humores concretione peccare non diſſolutione. Purgantia etiam validiora in febribus vult exſulare. Vires corticis peruviani augeri addita myrrha & minori centaurio. In febribus malignis præter alcalia non alia auxilia ſpei reſpondere. Ne in pleuritide quidem venam ſecat, etſi in inunctione continuat, tum laudanum exhibet & papaver. Dolorem non eſſe a ſolutione continui. Anagallidem cœruleam adverſus maniam, dolores, tum elixir JOHANNIS MICHAELIS. In aſthmate hypnotica. Plethoram rariſſime occurrere. In colico dolore clyſteres ſuadet frigidos. Pulvere de ſpinis halecum in fornace aſſatis ſe ipſum a calculi tortura liberaſſe. In dyſuria veſicæ ſphincteris oſtium ventricoſum fuiſſe. Dolorem emeticum remiſiſſe, relictam in veſica canulam plumbeam vitam reddidiſſe tolerabilem cum tamen ingens calculus ineſſet. Calculi cauſam eſſe in vino nimis meraco. Chloroſin certe per matrimonium curari. Opiata urinam ciere. Mercurium dolorem partium promovere. Cataractæ ſedem plerumque eſſe in aqueo humore. Pro venæ ſectione abſtinentiam a cibo commendat & purgationem. Cathartica in corpus humanum recepta non poſſe a medico ad eam partem dirigi, cui ſubventum velit. Neque derivationem veri quid habere neque revulſionem.

EJ. (*) *Opere medico pratiche filoſofiche.* Parma 1626. 4. *. ſex ſunt epiſtolæ in 1. ad VALISNERIUM data NICOLAUM ANDRY refutat, recte docet qui morbi a vermium actione nati curentur.

In quarta obſervationes habet practicas & formulas quarum felix uſus fuerit.

(*) Auctor horum operum eſt JOSEPH VOLPINI ITALUS a priori JOANNE BAPTISTA Aſtenſi diverſus, V. ELOY. Nota Edit. BR.

In ſexta veſicatoriorum emplaſtrorum uſum defendit in febribus, non nullis exceptis, quæ ad putredinem tendunt, a quibus cantharides ut alcaleſcentes vult abeſſe.

Ejus elogium dedit BARUFFALDI in ſuis *elogiis* academicorum 1703. fol.

HENRICUS SCHNELLER Medicus.

EJ. *De animalculis in ovino aliorumque animalium hepate detegendis Præſide* BIDLOU. Leid. 1698. redit in opuſculis BIDLOI & videtur BIDLOI faſciolæ anatome eſſe.

Catalogus vermium in corpore humano viventium.

EJ. *de urinarum inſpectione.* Leid. 1701. 4.

EJ. *Theoriæ mechanicæ phyſico medicæ delineatio in qua damnoſa ejus præcepta ad rationis & experientiæ leges revocantur & practice emendantur.* Præfixa eſt ad JACOBUM le MORT epiſtola & ejus reſponſio Leidæ 1705. 8. *. In epiſtola chemicos adverſus BAGLIVUM tuetur. Ipſum opus totum eſt contra ſectam jatromathematicam ſ. mechanicam pro chemicis in BAGLIVUM Pars II. practici eſt argumenti. A chemia medicinam ſuum armamentarium habere. Contra FREINDII emmenologiam de menſibus. Contra plethoram. Non a lentore febrem eſſe ſed collectionem particularum acrium ex portione ſpiritualis materiæ emerſarum, quæ inflammationem alicujus partis ſolidæ pariunt. Falſo doceri febres acutas ſolvi productibus menſibus. Scorbutum & hypochondriacum malum eſſe ab humoribus ſtagnantibus ad ſolutionem properantibus. Venæſectionem inflammationem tantum in principio adverſari & etiam tunc inutilem eſſe ſi particulæ morbificæ maligniores fuerint. Præceptorem ſuum (puto le MORT) feminam menſibus ſuppreſſis & quartana laborantem curaſſe decocto granorum duodecim arſenici intra triduum ſumto. Diverſorum ſalium effectus. Vis chalybis in principio a laxativa in fine ab adſtringente poteſtate pendet. Ut menſes reſtituantur per longas ſcriptiones & per acidulas artificiales ex oleo vitrioli cum limatura martis & ſulphure deſtillatas. Vix ullum experimentum hic requiras aut utile monitum.

EJ. *Defenſio contra* B. de MOOR. 1707. 8. Non eſt clinici argumenti.

PETRI JENS M. D. *Tyrocinium medicum ſ. clavis idearum quæ ſpectant ad phyſiologiam & pathologiam* P. I. Haag. 1697. 8. *. Breve compendium. Morborum claſſes. Morbi inteſtinorum juſto ampliorum juſto anguſtiorum. Morbi cavitatum magnitudinis, ſitus, communionis. Humorum morbi ex quantitate vitioſa aut qualitate aut motu. Succi pancreatici nimia aciditas. Atra bilis, viridis in tenui inteſtino generatio. Lympha peccat acore. Morborum breves deſcriptiones.

JOSEPH

JOSEPH JACKSON *Enchiridion medicum theoretico practicum ſ. tractatus de morborum theoria & praxi, acc. appendix.* Amſterdam 1697. 12. Bruxell. 1705. 12. 1718. 12. Nurnberg 1716. 12. 1738. 12.

STEARNE *de Viſitatione infirmorum.* Dubl. 1697. 8.

Medici cujuſdam hebræi opuſculum de tuenda ſanitate hebraice & latine editum a CHRIST. WAGENSEIL. Altdorf 1697. 4. B. TIG.

J. SCHMIDT *Uromanticus caſtratus ſ. tractatus de urinis earumque inſpectione* J. MUNNIKS *caſtigatus.* Utrecht 1697. 8.

THOMAS GUIDOT ΘΕΟΦΙΛΟΥ β. περι ουρων. Leid. 1703. 8. 1731. 8. Vir literatus. Præmiſit THEOPHILO *prolegomena* ſatis fuſa. Inter recentiores uromachias dicit & contendit urinas in morbis incertum ſignum præbere, neque etiam nigræ aut oleoſæ urinæ ſatis certam eſſe ſignificationem. In notis ad THEOPHILUM comparat codices, labores & verſiones expendit & documentis notas adjecit. De medicis THEOPHILI & MAGNI nomen gerentibus.

Idem ſcripſit *On the city and waters of Bath.* 1697. 8. 1725. 8. Cum titulo vero *Bath memories* lego ita:

B. mem. or obſervations in thres and forty years practice at the Bath what cures have been there wrought by bathing and drinking theſe waters by Gods bleſſing on the directions of ROBERT PIERCE. Briſtol 1697. 8. BOEHMER, ut omnino videtur alius liber eſſe.

EJ. *Diſcourſe of the bathe and the hot waters there with ſome enquiries into the nature of the waters of S. Vincent rock near Briſtol and that of Caſtle Cary.* Lond. 1676. 8. *. Meth. St. Med.

EJ. *Liber de thermis britannicis, accedunt obſervationes hydroſtaticæ, chromaticæ & miſcellaneæ uniuſcujuſque balnei apud Bathoniam naturam ornatius exhibentes.* Lond. 1691. 4. *. Meth. St. Med.

EJ. *The regiſter of Bath or 200 obſervations containing an account of cures performed by the Hotwells at Bath.* Lond. 1694. 8. 1697. 8. Meth. St. Med.

EJ. *Collection of treatiſes concerning the city and waters of Bath.* 1725. 8. *. Meth. St. Med.

EDUARDI BERNARD viri eruditi *Catalogi librorum manuſcriptorum Angliæ & Hiberniæ in unum collecti cum indice alphabetico.* Oxon. 1697. fol. B. BUR.

Aloysii della Fabra profeſſoris Ferrarienſis primarii *Diſſertationes phyſico medicæ.* Ferrar. 1712. 4. *. dictio barbara & typographi opera vitioſa. Magna pars eſt practica.

De arthritide & ſachari ſeri lactis uſu, præſtantia ejus ſachari. De terra minerali nucerina, & appendix. Experimenta aliqua quæ ſuadere videntur, tamen de ea tam aliquid in ſanguinem reſorberi quam cæterum de abſorbentium claſſe eſſe. De animi adfectibus, eorum cauſa phyſica & de tabaco. Noxia & utilitas tabaci vario modo ſumti etiam maſticati. A nimio uſu homines ſtupidos reddi & ante tempus decrepitos. De meteoris & morbis inde ortis. De aquis mineralibus, ventis, ſitu cœli ſalubri & inſalubri.

Potus calentes commendat, potiſſimum theam & chocolatam. Aquæ minerales variæ. Oleum plumbo & argento vitiatum. Aquam ſolam puram in medendo eadem fere præſtare, quæ ab aquis mineralibus ſperantur.

In diæteticis aliqua ad analyſin, ut in thea ſalem volatilem ſubamarum & ſtypticum improbat, alcalinum cæterum, negat gracilibus hominibus & bilioſis convenire. Aquam rutæ eſſe ſalem volatilem oleoſum dilutum, ei acidum ineſſe. Oleum ſpiritui vini, & tamen acidum primarum viarum ab eo ſpiritu frangi.

§. DCCCCLXI. Nuperi.

Dacier literatus neque medicus neque in hiſtoria medica ſatis verſatus, qui Herophilum magnum inciſorem pro eo habet Herophilo qui Phalaridi a valetudine fuit, cepit edere 1697. *les œuvres d'Hippocrate traduits en françois & conferés ſur les manuſcripts de la bibliotheque du Roi.* Paris 1697. 12. 2 vol. Opere ſuo minime defunctus, parva & minoris tantum momenti opera divi ſenis & ea quæ fere ſpuria ſunt & in ratiociniis verſantur, excepto L. de aëre, aquis & locis. Vitam divi ſenis præfixit, in quam omnes illas fabellas recepit, quibus *epiſtolæ* plenæ ſunt. Deinde Renaudoti epiſtola de exigua utilitate quæ ex Arabum lectione ſperari poſſit. Interpretis Hippocratis arabici, ex ſyriaco vero non ex græco vertentis. Ad libellos hippocraticos Dacier adjecit notas ſuas, quæ plerumque ratiocinia ſunt, in aliis diverſa loca veterum & ipſius Hippocratis comparat. Paſſim aliquas lectiones emendat Zwingero multum uſus.

Joseph Pitton de Tournefort Aquiſextienſis a villa dictus, magnus botanicus, medicus facultatis Pariſinæ & qui medicinam exercuit.

Ej. E. *morborum curatio ad mechanicæ leges referenda.* Paris 1697. 4. R. Ludovicq Lemery.

In

In *hiſt. des plantes qui naiſſent autour de Paris* quod opus reliquis Tournefortianis præſtat & Pariſiis prodiit 1698. 12. vires medicas & analyſes ſtirpium addit, hæc ex BOURDELINI fere experimentis deſumtæ ad academiam Regiam ſcientiarum miſſis.

A morte viri BESNIER medicus Pariſinus edidit *Traité de la matiere medicale.* Paris 1717. 12. 2 vol. *. Generalia aliqua de plantarum viribus, de modo quo ea indagamur, de analyſi, de elementis in quibus vis medica reſidet. Deinde plantæ ſecundum claſſes medicas recenſentur. Purgantia, a quibus indicantur & contraindicantia. Tum plantæ ipſæ deſcriptæ, cujuſque utilitas medica varia, doſes, modus quo propinantur, formulæ bonæ multæ. Vix dignum opus famæ magni viri. Adjecta eſt vita ex FONTENELLII & D. LAUTHIER elogiis expoſita.

A morte etiam viri prodiit *Relation d'un voyage du levant fait par ordre du Roi.* Paris 1717. 4. 2 vol. Lyon 1717. 8. 3 vol. *. In eo libro lectu digniſſimo per epiſtolas ad rei navalis miniſtrum datas res naturales deſcribit, plantaſque plurimas nitide dat depictas. Subinde etiam aliqua ad rem medicam facientia interſpergit. Tragacantha gummi de arbore ſudans, multo certe majori copia quam ut cum noſtra compares Tragacantha valeſiana. Modus & inſtrumentum quo Ladanum colligitur. In Creta ægrotos in forum deferunt. Vampyri in inſulis archipelagi dudum noti. Thermæ in inſula Milo, reperiuntur aliæ aquæ minerales, quæ alvum movent. Alumen ejus inſulæ. Species ſudatorii quo utuntur in lue venerea. Carbunculus in imo gutture in his inſulis infantes celeriter enecans. Medicina græcorum, medici parum periti; diæta in morbis acutis tenuiſſima. Caprificatio inſularum archipelagi. Lentiſcus Chia & Maſtix Therebinthina ejus inſulæ. Scammonea ſamea. Balnea turcica & modus lavandi ſubigendorumque artuum.

In WILHELMI DAMPIER *itineribus* paſſim aliqua ſunt ad materiam medicam & ad artem facientia. Ut inunctione hydrope ſe liberaverit. Cancri ab eſu Mancanillæ intoxicantur & nocent. Prima editio. Lond. 1697. mea plenior Lond. 1729. 8. 4 vol.

EDUARDUS NORRE chirurgus Stutgardenſis.

EJ. *Chirurgiſcher Wegweiſer allen angehenden gezeiget.* 1717. 8. Nurnb. 1736. 8. *. De morbis etiam internis tractat, œdemate, ſcrofulis, ſcabie, parotide, bronchocele, pleuritide, demum formulæ & ſcriptiones. Populare in uſum tironum opus. Signis cæleſtibus fidem adhibet.

JOSEPH BUTLER *een nadere ontdekkinge der menſchelyke waters.* Harlem 1697. 8. *. Uromantis tantum ex ſubtilioribus. In urina ſana nubeculam albam adparere. Ex lotio temperamenta, ſpiſſitatem humorum, obſtructiones

dignoſci

dignoſci. Ante arthritidis eruptionem craſſamentum in lotio conſpici, integro etiam ante paroxyſmum anno, ſed & qualitatem ex lotio divinari & ejus durationem.

Heylſame remediën voor ſickens. Grevenhage. 1697. 8.

MICHAEL XIMENES MILERO Hiſpalenſis. *Alegato juridico al favor del derecho y coſtumbre que tienen de proceder en las conſultas y functiones los medicos revalidador mas antiguas a los medicos menos antiguos con aprobacion del Real protomedicato.* Sevilla 1697. fol. C. d. V.

EJ. *Propugnaculo del alegato juridico al favor, del derechio y coſtumbre que tienen a proceder en los conſultas los medicos revalidados mas antiguas a los doctores menos antiguos de la Univerſidad de Sevilla.* SEG.

Contre riſpaeſta la ſegunda parte de la Queſtion que con impropriedad Uaman medico legal publicada por el D. ALONSO LOPEZ CORNYO. Sevilla 1697. fol. SEGUIER.

B. LICAND *Nouveau traité des eaux minerales des eaux de Forges.* Paris 1697. 8. cum curationibus morborum.

EJ. *Letre ou l'on repond a quelques objections faites ſur le tr. de eáux de Forges.* Paris 1698. 12.

AB. ROUSSEAU qui pro rege medicamenta chemica præparabat *ſecrets & remedes eprouvés dont la præparation ſe fait au Louvre.* Paris 1697. 12. *. 1708. 12. *. poſthumum opus.

EJ. *Abſtinence de la viande rendue aiſée.* Paris 1700. 12. Carne abſtineri vult pueros.

DAVACH de la RIVIERE *Le treſor de la medecine contenant l'anatomie des maladies auxquelles les parties du corps humain ſont ſujettes.* Paris 1697. 8. 1722. 8. 2 vol.

EJ. *Traité des fievres de leurs cauſes & differneces, les moyens de les connoitre par les urines.* Paris 1698. 12.

EJ. *Miroir des urines pour connoitre les ſignes & les cauſes des maladies.* Paris 1700. 12. 1722. 12. 1762. 12.

Germanice *Urinſpiegel ſamt einem Zuſatz von den gemeinichlichſten aufſtoſſenden Krankheiten.* Statt am Hof. 1744. 8.

J. FON-

J. Fontrailles chirurgi *Traité de phyſique & de chirurgie ou l'on explique la ſanguification la circulation du ſang & les cauſes des fievres.* Paris 1697. 12. Signa video laudari morborum reconditorum; de Sauv.

G. Lavaus *Traité de la mauvaiſe articulation de la parole.* 1797. 12.

Recit de ce que s'eſt paſſé dans la maladie de M. Vallot, par de Salins 1697. 4.

Reponſe au S. de Salins *par* Guibauder. Dijon 1698. 4.

Factum par de Salins *contre du* Pré & Guibauder. 4.

St. Christeau chirurgi Luxenburgenſis *Chirurgie pratique.* Luxemb. 1697. 12. admiſti morbi medici, medicamenta.

M. L. D. lettre *ſur l'impoſſibilité des cures ſympathiques.* 1697. 12.

Inſtruction pour inſtruire &c. toute ſorte de petits oiſeaux avec un tr. ſur les maladies des chiens & les remedes pour les guerir. Paris 1697. 12. ſeconde edition.

Fr. Ad. Gagnon *Recherche de la verité dans la medecine contenant les decouvertes qui s'y ſont faites, les abus & erreurs qui ſont introduits.* Paris 1697. 12. Martini.

Thom. Tryon *The way to health long life and happineß or a diſcourſe of temperance.* Lond. 1697. 8. Pl.

Revety *On conſumption.* Lond. 1697. 8. Osb.

Chr. Heinrich Loeber *Widerlegung des Aberglaubens von den böſen Stuffenjahren.* Jen. 1697. 4.

Franc. Monk *Medicinaliſcher Rammoneur.* Plœn 1697. 8. Pl. arcanum pulveris purgantis.

La pharmacie abregée ou vertus ſurprenantes des remedes du Colonel François Monk. Londres 1702. 12.

Wundercur an einem vom Schlag gerührten Mädchen. Magdeb. 1697. 8.

Gotth. Christ. Stahls *Beſchreibung des Elixirii vitrioli und pulverum febrifugorum.*

Ej. *Antidotum antipodagricum.* Nurnb. 1697. 4.

Samuel Koelers *Beſchreibung des geſegneten und himliſchen Theriacs, wie derſelbe*

derſelbe von JOSEPHO QUERZETANO *erfunden, hernach von* FRID. GREIFIO *vermehrt worden.* Rinteln 1697. 12.

FRANZ JULIUS LUTKENS *Leichenpredigt* MARTINI WILLICH Churbrand. Leibmedici. Berlin 1697. fol. HANSEN.

§. DCCCCLXII. DISPUTATIONES.

C. S. ASTMANN *Valetudinarium peregrinantium.* Leid. 1697.

J. SCHMID *de epilepſia adultorum & inſultibus infantum epilepticis.* Leid. 1697. 4.

DANIEL HENRICH MEIBOM *de patellæ oſſis læſionibus & curationibus.* ib. 1697. 4.

J. HENR. SCHEUBER *de uſu & abuſu alcalium.* ib. 1697. 4.

J. HENR. SCHMEUSER *de uſu & abuſu alcalium.* ib. 1697. 4. *.

GEORG HENRICH REDDEWITZ *de vero catharticorum uſu.* ib. 1697. 4.

EJ. *Zeugniſſe ſeiner ungemeinen Curen, aus dem holländiſchen überſetzt.* ib. 1698. 8.

NIC. BIDLOO *de menſium ſuppreſſione.* ib. 1697. 4.

L. BUXBAUM *de hydrope.* ib. 1697. 4.

S. de VOGEL *de angina* ib. 1697. 4.

ADRIAN ZIEGLER *de odontalgia* Utrecht 1697. 4.

EDUARD WITKINSON *de morbis oculorum* ib. 1697. 4.

JACOB RAU, *de malo aphrodiſeo.* ib. 1697. 4. *.

MICHAEL LEYDECK *de dolore capitis.* ib. 1697. 4.

ERN. CASP. HUHNE *de gonorrhœa.* ib. 1697. 4. BOEHMER.

JUST. OTTO QUENTIN *de gravidarum præparatione ad partum facilem.* ib. 1697. 4.

FRANC. PELLETARIUS *de icтero.* Harderov. 1697. 4.

BENJAMIN EVALD *de podagra.* Erford 1697. PL.

EJ.

Ej. *Diſcurſus de impotentia virili.* Colon. 1698. Pl.

Ej. *de medici taciturnitate.* Erford. 1703.

Ej. *de auro fulminante.* Regiomont. 1704. 4.

Ej. *Medicus fumum vendens defenſus.* ib. 1704. 4. Hæn.

Ej. *Ezechiæ morbus per ficum curatus.* ib. 1708. 4.

Ej. *Problematum medicorum ſpecimina* I. II. III. 1714. 4. Heft.

Ej. *Uroſcopiæ uſus & abuſus.* Regiom. 1718. 4. Pl.

Ej. *de medico practico dubitante de ſubtilitatibus curioſis an in praxi uſum habeant.* 1701. 8. Heft.

Ej. *de pulvere ſympathetico.* 1704. 4. Heft.

Ej. *de obſtetrice inculpata.* Heft.

Ej. *Fetus humanus vivus, mortuus an natus ſit.* ib. 1716. 4. Heft.

Ej. *de nimio naturæ inimico.* ib. 1617. 4. Heft.

Ej. *de ſanitate hominis morboſa.* ib. 1701. Heft.

Ej. *de torturis.* ib. 1701. Heft.

Ej. *de formicarum uſu in medicina.* ib. 1702. 4. Heft. 1718. 4. Pl.

Ej. *de conſervanda militum ſanitate.* ib. 1719. 4. Heft.

Ej. *de eunuchis & ſpadonibus.* ib. 1704.

Joh. Georg a Bergen *de abortu* Præſ. Albino Francof. ad Viad. 1697. 4. an fuerit idem poſtea profeſſor?

Christiani Thomasii celebris ICt. *de jure circa pharmacopolia civitatum.* Hall. 1697. 4. 1729. 4. *.

Ej. *de præſumtione furoris atque dementiæ.* ib. 1722. 4.

Ej. *Exemplum judicii circa magica.* ib. 1729. 8.

Ej. *de caractere & circumſpectione medici ad curandam tædioſitatem proceſſuum adhibendi.* ib. 1717. 4. Heft. Br.

Ej. *de origine ac progreſſu proceſſus inquiſitorii contra ſagas.* ib. 1729. 4. Heft. Br.

Ej. *de tortura ex foris Chriſtianorum proſcribenda.* ib. 1706. 4. Heft. Br.

Ej. *Kurze Lehrſätze von dem Laſter der Zauberey.* ib. 1702. 12.

Ej. *de crimine magiæ.* ib. 1701. 4. Heft.

Joh. Jod. Deppe *de febre maligna.* Erford. 1697. 4. Riv.

J. H. Stange *de juvenis medici idea errante.* Hall. 1697. 4. Hæn.

J. Boecler *de potu frigido.* Jen. 1697. 4. Pl.

J. G. Fresenius *de ſpaſmo ſ. convulſione.* Gieſſ. 1697. 4. Pl.

Anton Raumburger *de puerulo rachitide detento.* Gieſſ. 1697. 4. Pl.

Christian Maximilian Spener *de ægro febre maligna phthiſi complicata laborante.* Gieſſ. 1697. 4. ex repulſa ſcabie.

Melch. Wagner *de hemicrania.* Altd. 1697. 4. Vat. Francf. 1697. Burkh.

Ulr. Sigism. Nimptsch *de αγρυπνια ſ. vigilia præternaturali.* Altd. 1697. 4.

J. Ziegler *Caſus viri hypochondriaci.* Baſel 1697. 4. *.

Raymund Fenot & Phil. Bern. de Berdegalage *frequens cœli mutatio ſalubris.* Paris 1697. 4.

Matth. Thuillier & Petr. le Tonnelier E. *potus Caffee cum lacte ſalubrior.* Paris 1697. 4.

J. Hon. Michelet & Petr. le Tonnelier *Tecmarſi propathorum dirigenda eſt morborum curatio.* Paris 1697. 4.

§. DCCCCLXIII. Diaria ad a. 1697.

In *Philoſ. Tranſact.* N. 224. Samuel Dondy Aſthma ut tamen decumbens melius ſpiritum duceret quam erectus. Hydrops erat pectoris, cujus hic facilior decubitus videtur ſymptoma eſſe characteriſticum.

N. 225. Idem, qui in *Journal de la médecine* ſcirrhus omenti aut meſenterii colon inteſtinum comprimens, ob eam cauſam enorme diſtentum.

N. 227. Carolus Morly de oſſibus retenti per aliquot annos fetus, de ano prodeuntibus.

N. 228. Hill puto Aaron de Henrico Jenkins longævo, deque eo annos 157. vivente teſtimonium.

N. 229. Jacobus Brodie de fetu æthiopiſſæ ex abſceſſu umbilici reddito.

N. 233. Martin Martin de inſulis hebridibus (Ebridibus). Qui ab infantia ſpiritu frumenti utuntur, numquam vermibus infeſtantur. Plantarum nonnullarum vires medicæ. Aaron George ad annum 150 vixit. Quæ toto ſeptennio ſubinde oſſa fetus reddidit. In weſtern islands, ad vires plantarum aliqua. Morbi endemii & earum cauſæ.

Tuſſis in J. Kilda ſi peregrinus eam inſulam adiverit.

N. 235. Robert Clarke Canis a fragore exploſorum tormentorum ſubito interemtus. Qui frequentes excreat ramoſos polypos aſperæ arteriæ.

Æthiops cui ſubinde albæ maculæ effloruerint quoad totus ex albo & fuſco varius fieret.

In *Journal des Sav.* 1697. & in *Phil. Tranſact.* N. 233. Gaillard de morbis Toloſæ, adultis glandulas meſenterii lapideſcere. Hæmoptoe, aſpera arteria ſanguine plena, os ſatis inſigne in pulmone inque vena cava utraque prope aurem dextram. Sanguini in venæ ſectione mora injecta a præcedente polypo. In dyſenteria colon & pars meſenterii ulceroſa, ulcus enorme plenum glomere lumbricorum. Poſt ingentes capitis dolores amauroſis, calloſa dura caro inter corticem cerebri & corpus calloſum, calculorum in veſicula fellea inſignis moles. Ulcera duo maxima pulmonis. Carotides arteriæ polypis plenæ. Mola educta reni ſimilis. Galeæ calvariæ defectus. Uterus in collo ſcirrhoſus duriſſimus.

In *Mémoires de l'Academie avant* 1699. iterum S. Donat de ſuo infante in ſcroto reperto.

Hoc anno orſus eſt,

Brunet Medicus, *le progrés de la médecine contenant un recueil de tout ce que s'obſerve de ſingulier par raport à la theorie & la pratique.* Paris 1796.

Eo tomo careo.

Sed pro anno 1697. coram eſt. Continet fuſam relationem de abbate qui venerem molitus neque expedito coitu tumorem in ſcroto concepit, quem

DONATUS excidit, inque eo cranium veriſſimum reperit & fetus reliquum corpus, confuſis partibus.

In T. 1698. phyſiologica continentur.

In *Galeria di Minerva* T. II. ann. 1697. præter varia ſuis locis inſerta, breviter de Academia phyſico criticorum etiam nunc per ſuos commentarios celebris, quæ anno 1691. primordia ceperit, auctore potiſſimum PYRRHO MARIA GABRIELLI.

THEOPHILI GRISONI Sermo in conventu ejus Academiæ dictus, de cauſis periodorum in febribus intermittentibus. Hypotheſis a lentore in primis viis & a fermento febrili repetito.

SIGISMUNDUS VALIANI in eadem Academia omnia animalia, vermes etiam intra corpus humanum naſcentes ex ovo naſci.

ANTONIUS VECTRONI de uſu medico mellis.

In eodem Tomo diarii *Galeria* apologia quædam anonymi exſtat, quam alii ipſo MALPIGHIO tribuunt. Erraviſſe dicebatur in morbo oculari, quem amauroſin vocabat.

In febre epidemica maligna cum virium proſtratione oſtendit MALPIGHIUS lividos in cadavere vibices & maculas & pulmones putridos. Venæſectione ſe abſtinuerat cujus eventus funeſtus fuerit.

Hoc anno ſive pro anno 1696. Mutinæ excuſam eſt.

Giornale de letterati. 4.

In E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* V. VI. ann. 1697—1698.

CAROLUS LANGE Lucernenſis.

Obſ. 13. Hydropica poſt draſticum purgans ſubito mortua. In ventriculo cibi pridiani crudi. Pancreas & glandulæ meſenterii ſcirrhoſæ, hydrops & pectoris & abdominis.

MATTHÆUS HARDER.

E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* V. VI. *Obſ.* 99. Lochia ſuppreſſa, tumor inde abdominis indies incrementa capiens. Multum in abdomine aquæ tumorque durus hydatidibus farctus, meſenterii glandulæ induratæ, duo inde abſceſſus in pelvin continuati uterumque amplexi, ex quibus hydatides & glandulæ. Uteri oſtium cartilagineum.

CASPAR

Caspar Petzold Vratiſlavienſis clinicus.

Ann. V. VI. Poſt lapſum magna contuſio ſanata ſcabie efflореſcente.

Obſ. 185. Ab urina retenta œdema crurum, ea reſtituta ſanatum.

Stahlianus in noſodochio fere adnotationes collegit 95. hiſtoriæ morborum breviores medicamenta uberiora, multæ curationes, multæ inciſiones cadaverum.

Bartholm. J. Otto Hanemann.

Obſ. 203. Piſcis paſſer grandinoſus, purulentus ulcuſculis plenus.

Ej. Diſp. inauguralis *Theſes medicæ miſcellaneæ.* Leid. 1697. 4.

J. Dan. Dolæus.

Ann. V. VI. *Obſ.* 257. In canibus etiam voracibus frequenter reperi glandulas ſcirrhoſas in quibus vivi vermes rubicundi annulati.

Obſ. 257. Mors a ſanguine vomitu reddito.

Obſ. 258. Et a tumore adipoſo, glanduloſo intus hydatidibus pleno.

J. M. Vorwaltner.

Obſ. 106. Fetus per abſceſſum umbilici feliciter excretus.

Obſ. 107. Viſus vitium ut ex ſerie rerum unicum tantum perciperet.

Obſ. 108. Pupilla ex ſua ſede dimota, tamen viſum ſuperfuiſſe.

Obſ. 109. Quartana per triennium pertinax ſublata exemtis calculis.

Obſ. 110. Delirium, anxietas &c. ex ſalmone muria condito.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 142. Dolor circa pylorum, alvi fluxus ſubcruentus, deglutitio difficilis & inde quaſi ſuffocatio. Inteſtina vacua & abſceſſus verſus lienem pure plenus, pancreas conſumtum.

Obſ. 143. A diuretico imprudenter ſumto mors ſubita, inteſtina ſanguine plena, pancreas ſanguinolentum, duodenum lacerum.

Obſ. 144. Spiritus tenuis, difficilis, mors. Sarcoma ad jugulum ſub ſterno maximum.

Obſ. 145. Pertinax alvi obſtructio, cum vomitu convulſiones, mors. Ventri-

Ventriculus & inteſtina inflammata gangrænoſa, ſcybala in cœco inteſtino duriſſima.

Obſ. 146. In pleuritide per totum latus pleuram inter & muſculos craſſa cruſta lymphatica effuſa.

Obſ. 147. Poſt arthritidem diuturnam, vomitum cruentum, urinæ ſuppreſſionem, ventriculus & inteſtina inflammata, illa gangrænoſa.

J. Henr. Starck.

Ann. V. VI. *Obſ.* 167. Veſicatorium emplaſtrum in petechiis cum delirio utile.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 59. Dolor lateris dextri, ſanguinis vomitus, tumor in ſede hepatis, urina purulenta & medicamentis diſcuſſus.

Ann. IX & X. *Obſ.* 167. puer in hydrope in lucem editus tamen ſanatus.

Obſ. 168. Fluor albus chalybe, terebinthina, myrrha ſanatus.

Obſ. 169. Puero maculæ cutaneæ & ſanguis de naribus, palato atque oculis fluens, ex ira nutricis.

Obſ. 171. Cum calculo veſicæ oſſeum in uretra anteriore concrementum.

Reinhold Wagner.

Obſ. 179. Tumor, pulſatio ſuper papillam in dextro latere thoracis ſenſim inſigniſſima mole auctus, Aneurysma erat Aortæ lamellato ſanguine farctum intra quas lamellas ſanguis grumoſus erat.

Obſ. 180. Inteſtinum ileon a lumbricis perforatum ut fiſtula ſupereſſet, tamen myrrha & balſamicis adhibitis ſanatum.

Ulricus Haudigel.

Obſ. 288. Singultus vehementiſſimus & pertinax, theriaca & ſudore fruſtra adhibitis, ſuppreſſus odore extincti luminis.

Obſ. 289. Vomitus fere dimidio anno pertinax & quotannis recidivus pulvere Birkmanni & oleo illito ſtomachali compreſſus.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 194. Quietus ab apibus ictus accepit in facie. Oculum ſervavit luto impoſito verum poſt aliquot hebdomades priora iisdem locis mala eruperunt, eodem arcano ſanata.

Obſ. 195.

Obſ. 195. Facillime ſanata ozæna in integra familia, continuo naribus aqua viridi elutis.

Obſ. 196. Tertio in paroxyſmo lethalis apoplexia.

Mathias Blau.

Obſ. 298. Ex vomitu per medicamenta metu ſuppreſſo in oculo ſanguis.

Ann. VII. VIII. *Obſ.* 1. Grana hordei poſt 14 dies per lotium egeſta.

Obſ. 2. Urina craſſa ad glutinis modum cohærens abſque alio malo.

Obſ. 58. Febris intermittens cum tertio paroxyſmo ſoporoſo maligna.

Obſ. 95. Poſt peripneumoniam pulmones rubicundi diſtenti.

Obſ. 96. Thermæ in hydrope merito funeſtæ.

Obſ. 97. A variolis in cadavere pulmones inflammati fere gangrænoſi, puſtulis & maculis adſperſi.

Ann. IX. X. *Obſ.* 51. Febris quotidianæ per viginti annos perpetuus & quotidianus paroxyſmus.

Obſ. 54. Quartana feminæ poſt multas recidivas ſanata cortice peruviano.

Gerhard Rabner de ſingulari hemicrania periodica, in ſe ipſo, ut certis horis dolor rediret, ut per integros 23. annos, aliquot in anno menſibus ſæviret. Quartana febris totarum 18 menſium inducias fecit. Remedia fruſtra fuerunt, hirudines tamen temporibus admotæ denique levamini fuerunt.

§. DCCCCLXIV. Ad. a. 1698.

Alexander Thomson Scotus, Profeſſor ex ſchola Pitcarniana.

Ej. *de vera medicinæ ratione.* Utrecht 1698. 4. Laudes meliorum de re medica ſcriptorum.

Ej. *Diſſertationes medicæ 1. De motu quo renituntur canales in fluida corporis animalis. 2. De aquarum mineralium examine & origine. 3. De martis & mineralium aquarum. 4. De mercurii. 5. De opii operationibus mechanicis. 6. De morbis animi.* Leid. 1705. 8. Planum & facile viro ingenium fuit, ut Boerhaavio pene conſentiret Duvernoyi diſcipulus bonus. Introductio eſt de ſectis medicis potiſſimum nuperis, eorumque auctoribus, quibus non valde favet ne Willisio quidem. Diſſ. 1. phyſiologica eſt. 2. Eo tempore plura habebat nova quam noſtris. Ferri in aquis ſalutaribus judicia, copiam ejus in acidulis

acidulis largam reperiri contendit. Sal terræ nativus (alcali minerale), volatilia omnia. Experimenta habet cum reagentibus facta in aquis Aberbrothocenſibus, aqua promontorii D. PETRI. 3. Ferrum prodeſſe aucto elatere arteriarum, ut viſcidum ſanguinem lentumque per anguſtias vaſorum minimorum melius urgeat ſerumque diſſipet. Quare nocere fatetur quoties ſanguis juſto craſſior & elater vaſorum ſupra medicorem eſt. 4. Hydrargyri particulas ſphæricas admittit, ob eam figuram omnium maxime ſanguinem diſſolvere ut ponderi parum tribuat. 5. Opium ſpiritus & ſanguinem rarefacere, motum ejus augere, ſudorem ciere. 6. Morbos animi morborum corporeorum quaſi radices eſſe, qui ſanari nequeunt, quo morbo mors tantum liberat.

J. JACOB DÆBEL junior ab a. 1698. med. provincialis Profeſſor inde Lundenſis.

In Act. Mar. Balth. 1699. cœco oculo ante mortem viſus rediit in ſene.

EJ. *Vertheidigte Arzneykunſt und vertheidigter Arzt, wider die heutigen Verächter derſelben.* Lond. 1700. 8.

EJ. *de erroribus vulgi circa medicinam & medicos.* Lund 1700. idem l.

EJ. *Inquiſitio judicialis ſuper Eſteræ Norre morbo ob diuturnam inediam aliaque ſymptomata notabili habita a judice Scaniæ* HALLENBERG *latine verſa* A. J. J. DÆBELIO. ib. 1714. 8. Inediam & morbum ut ipſo coram judice confirmant varii teſtes.

EJ. *Hiſtoria inediæ diuturnæ Eſtheræ Norre Obgenſis.* Lond. 1715. 8.

Germanice cum ſimili caſu inediæ ſeſqui annuæ puellæ Haderslebenſis. Hall. 1724. 8. PL. BR.

Puella paralytica fervente bello & Suecia calamitatibus preſſa cibo decem per annos abſtinuit ut & potu per octo annos careret, viſiones angelicas jactare cepit. De hac puella noſter inquirit, an ullo modo ea fieri poſſint quæ tunc maxime dicebantur fieri. Mihi videtur ejus puellæ & impregnationem reſpondere & fugam.

EJ. *Diſcurſus academicus de Eſthere Norre Obgenſis angelo ſtella templo albo & deliquiis.* Lond. 1715. 8. De puero qui fæcum loco 32 l. ſaxeorum fragmentorum per annum ediderit. Huc etiam pertinere putavi.

EJ. *Academiæ Londinenſis hiſtoria.* Lond. 1740. 4. & continuatio. ib. 1741. 4.

EJ. Et WALLERII Diſp. *ſcorbutum ſuecis non eſſe endemicum.* Lond. 1735.

EJ. Et FIELLSTROEM *de abuſu adſtringentium in hæmorrhagiis.*

J. S.

J. S. LASHER *Chymicus & pharmacopœus ſ. pharmacopœa chymica.* Lond. 1698. 12. VAT.

JOACH. TARGIRI *Pathologia compendiaria.* Leid. 1698. 8.

THEODOR JACOB LEENHOF *Enchiridion medico practicum.* Ulm 1698. 4.

PHILIATRI MACHIAVELLUS *medicus ſ. ratio ſtatus medicorum.* Argentorat. 1698. 8.

Pharmacopœa Leovardienſis galenico chymica. Leovard. 1698. 12.

Diſpenſatorium Brandenburgicum ſ. Norma juxta quam in provinciis Brandenb. medicamenta diſpenſanda ac præparanda ſunt. Berlin 1698. fol. RIV.

Diſcurſus medicus de impotentia virili. Colon. 1698. 8. VATER.

Compendium materiæ medicæ ex DAN. LUDOVICI *pharmacia &c.* Francof. 1698. 8.

J. JAC. HOFMAN *Lexicon univerſale.* Leid. 1698. fol. 4 vol. Alterius ſcopi, voces tamen etiam medicas continet.

J. INGENBERT *Chiromantia, metopoſcopia & phyſiognomia curioſa.* Francof. 1698. fol. 1701. 8.

CHRISTOPHORI de STEDROSA *Allegatio apologetica medico phyſica, qua probabiliſſimam ſententiam de occultis qualitatibus aliquorum entium nititur defendere.* Sevilla 1698. C. de V.

NICOLAUS BÆR *Apotheca cinerum, ducentis ſtrophis, tamquam medicis pyxidibus referta, per rhytmos latino germanicos repræſentata.* Bremæ 1698. 4. CARRER ſi huc facit.

VINCENTIUS FAMOSA auctor eſt libri quem edidit FELIX ASSONA *Diſcurſus de febre maligna.* Barcinonæ 1698. C. de V.

§. DCCCCLXV. PHILIPPUS HECQUET.

Doctor, medicus Pariſinus, PITCARNIO & BELLINO addictus, acer præterea Janſeniſta, plurima ſcripta eriſtica edidit. Vaga ſua ratiocinia fuſe exponebat, voceſque fundebat quibus nullam certum ſenſum aſſignaveris.

EJ. Non E. *remediorum cauta ſupellex.* Paris 1698.

EJ. *An functiones a fermentis.* Paris 1696. & in medico theologico III.

Ej. *An chronicorum morborum medicina in alimentis* & in eodem opere.

Ej. *An morbi a colluvie ſeroſa*, & in operibus.

Ej. *Remediorum cauta ſupellex*, cum iiſdem.

Ej. *An impeditæ tranſpirationi ſanguinis miſſio*, perinde

Ej. *An ægris potus interdicendus*. Paris 1711. 4. itidem.

Ej. *An morbi a ſolidorum tritu*. 1712. pariter.

Ej. *An creatoris & naturæ legum imago carnis privii lex*. 1723. Pro diæta vegetabili.

Ej. *An quos morbos non ſanat chirurgiæ ferrum ſanat chymicus ignis*. ibidem.

Ej. *Explication phyſique & mécanique des effets de la ſaignée par raport à la tranſpiration*. Paris 1706. 12.

Ej. *de l'indecence des hommes d'acoucher les femmes & de l'obligation des femmes de nourir leurs enfans*. Paris 1718. 12.

Ej. Tr. *des diſpenſes de careme*. Paris 1719. 12. 1712. 12. 1715. 12. Pro victu vegetabili contra victum carnoſum, & pro quadrageſimali jejunio. Neque naturalem hominum victum carnoſum eſſe, neque neceſſarium, ſatiſque in vegetabilibus eſſe vis nutritiæ. Inde diætetica de ſingulis alimentis vegetabilibus & de piſcibus. Lutras utique aquaticas & caſtores non poſſe pro piſcibus haberi. Ut jejunium tolerabile reddatur. Qui homines carnium uſu non poſſunt carere. Jejunii utilitas medica. Pro ſobrietate & repetita cibatione. De potu aquæ, vini, Theæ, Caffeæ, Chocolatæ &c. Pro potu calido, ab ipſis etiam animalibus præferri, ut Theam etiam & Caffeam laudat.

Diſſ. *de nicotiana*.

Ej. *Traité de la digeſtion contre l'article* XIII. *des memoires de Trevoux*. Janv. 1710. Paris 1710. 12. & in collectionibus.

Ej. *Decrets, uſages & louables coutumes de la faculté de medecine de Paris*. Paris 1714. 12.

Ej. *Novus medicinæ conſpectus ubi ex ſanguinis circuitus anomaliis, ſecretionum errata, miſcellanea ſuccorum & humorum adulteria deducuntur, genuinæ morborum cauſæ veræque medendi leges*. Paris 1722. 12. 2 vol. Primum volumen phyſiologici eſt argumenti, adjectus tamen eſt libellus de peſte, quæ ſit abſolutiſſima inflammatio & denſitas ſanguinis & nimia ſolidarum partium elaſticitas. Suadet venæſectio-

venæſectionem largam & ex amplo vaſe, potulenta præterea, diaphoretica. Pro narcoticorum innocentia & pro tuta curatione refrigerante. In P. II. pathologica totam morborum generationem refert ad tonum auctum & imminutum, rejecta cacochymia. Eam theoriam ad totam artem refert, ad ſymptomata, ad curationem, ad medicamentorum effectum.

Ej. *Lettre en forme de diſſertation pour ſervir de reponſe aux obſervations qui ont été faites contre le L. des obſervations ſur la ſaignée du pied & ſur la purgation au commencement de la petite verole.* Paris 1725. 12. Contra Sylvam & potiſſimum contra Helvetium. Nimiam venæſectionem pedum vaſa inanire ut ſubſidendo ſe tranſitui fluidorum opponant, obſtructiones faciant, una multum lymphæ amitti, nervei humoris copiam nimiam, vires frangi. Pro narcoticis in variolis, quæ confuſionem in ſpiritubus ſedant. Contra uſum Kermes mineralis ob incertum effectum. Pro alvo in variolarum inque morborum acutorum principiis ducenda, malum enim fere in primis viis eſſe. Mors Gundelsheimeri ex emetici uſu. Hæc eſt apologia libri cujus mox ſequitur recenſio. *Obſervations ſur la ſaignée du pied & ſur la purgation au commencement de la petite verole.* Quadraginta obſervationes venæſectiones in pedibus facile ab Hiſpanis toleratas, ſanguinem autem Gallorum nimis craſſum, eadem auxilia non ferre. Tonum frangi a venæ pedis ſectione. Contra inoculationem variolarum. Falſo miracula ei auxilio tribui.

Ej. *Medecine theologique ou la medecine crée ou s'explique l'hygieine par les principes de mécanique, on y develope les vraies cauſes des maladies & les vrais remedes.* (Primam editionem citat Eloy 1731.) Paris 1733. 12. 2 vol. Solam diætam vegetabilem convenire, carnis uſum præter naturam invaluiſſe. Vinum cauſam eſſe vitæ poſt diluvium brevioris, & nunc carnem undique vitari non poſſe, quod ventriculus nimis ei adſueverit. In Vol. II. de medicamentis, pro vegetabilibus contra chemica, contra cacochymiam. Pro ſedantibus quæ ſtricturam auctam compeſcunt. Pro arteriotomia.

Ej. *Preuves de la decadence de la medecine.* Paris 1725.

Ej. *Remarques ſur l'abus des purgatifs.* ib. 1725. 12.

Ej. *Reflexions ſur l'uſage de l'opium, des calmants & des narcotiques.* ib. 1726. 12.

Ej. *Lettre ſur l'abus des purgatifs & des amers.* ib. 1729. 12.

Ej. *de la digeſtion & des maladies de l'eſtomac ſuivant le ſiſteme de la trituration.* Paris 1730. 12. 2 vol. quæ ſecunda eſt editio. In Tom. I. fuſe contra Sylvam dicit & contra tali ſectionem, in purgationem quæ humorum in primas vias faciat confluxionem. Sed etiam in Kermes minerale invehitur & defendit

 ſola

ſola vegetabilia legitimam in medicinam recipi. Tonus auctus & diminutus unde morbi. Congeſtiones ſpaſmodicæ & autocratia naturæ, pene ad modum Stahlii. Magnæ laudes venæſectionis in brachio & medicinæ refrigerantis, opii, ſulfuris, vitrioli, entis veneris, ſalium neutrorum etiam auri, ferri, ſtanni, corticis, tum refrigerantium. Fuſa apologia opii. In T. II. Primum de digeſtione, contra fermentationem. Inde contra fermenta tamquam cauſam morborum ventriculi, eorum cauſam eſſe in debili tritu. Ejus vitii effectus eſſe fervores vitiatos & flatulentias. Morbi ventriculi varii ſigillatim, medicamenta & eorum modus agendi. Adverſus vomitum carthartica non tuto dari. *Embarras des premieres voies* non eſſe ſaburram ſed vitium virium terentium male ergo hic draſtica dari, male rheum. A multo uſu emeticorum & evacuantium volvulus. Inteſtina jejuna ſtercore plena cum tumor varicoſus principium inteſtini recti comprimeret, ex purgantibus natus.

EJ. *Animadverſiones in* ASTRUCII L. *ſur la cauſe de la digeſtion des alimens.* Præter phyſiologica diætetica aliqua de natura ciborum. Contra morborum a fluidorum vitio explicationem & huic theoriæ ſuperſtructam conſuetudinem expurgandorum humorum. Vitia ſolidorum eſſe corrigenda.

EJ. Diſſ. *de la digeſtion des alimens pour montrer quelle ne ſe fait pas par le moyen d'un levain*; contra VIEUSSENIUM fere phyſiologici argumenti.

EJ. *Reponſe aux principaux endroits du livre* de SYLVA *ſur l'uſage des ſaignées.* Ipſas contra receptas leges nimium tribuere venæ tali ſectione. De revulſione, derivatione & BELLINI monitum contra revulſionem ad partes remotas. Fuſiſſima ratiocinia, quæ nihil ad artem faciunt.

Lettre I. *Sur la revulſion.* Effectum eſſe naturæ. In brachio tutam obtineri in pede vero cum periculo.

Lettre II. *Sur la revulſion dans les maladies chroniques.* Hos morbos & ipſos venæſectionem deſiderare quæ non ſine noxa differatur.

Lettre III. *Nouveau ſiſteme ſur la ſaignée.* Plethora cauſa morborum. Exonerare partes ſolidas, ſanguinem reddere ductilem, cauſam mali cominus impugnare. Vaſa lymphatica (tenuiora) liberare.

Lettre IV. *Sur l'incompetence du Kermes mineral & ſur le Lilium Parac.* Contra hæc medicamenta. Deum mineralia non creaſſe ut in medicamenta abirent. Kermes eſſe ignorantiæ inventum. Ut remedia chemica noceant. Simile ſulfuri antimonii Kermes, ſed doloſius eſſe. Lilii vim incertam.

Lettre V. *Sur les maladies des yeux.* Pro cataractis cryſtallinis, ſed dari etiam membranaceos. Lentem cum periculo deponi.

EJ.

Ej. *Medecine, Chirurgie & Pharmacie des pauvres.* Paris 1740. 12. 3 vol. 1749. 12. 4 vol. Prodierat dudum Chirurgia 1714. 8. germanica verſio Augſpurg 1767. 8. In Tom. I. præcipue medicina pauperum, qua morbi univerſales tractantur. Morbi partium ſolidarum, a quarum mutatione multa mala humana prodeunt. Inter purgantia foliis ſennæ favet. Rheum & Aloen potius ut amara remedia utilia eſſe. Contra ſudorifera potiſſimum in morbis acutis. Pro ſedativis in his ipſis morbis, ipſoque opio. In hydropis initio chalybs & Cortex peruvianus, non diuretica, ſanguinem valide attenuant. (ob hoc conſilium *le Sage* in celebri ſatira Hecqueto illuſit). Venam pedis non incidendam, niſi prius ſanguis largiter per venam brachii manaverit. Cauſæ morborum. Tranſpiratio impedita in febribus. In iſtis vomitoria & amara in morbi initio ſuadet. Malignos morbos & febres eryſipelaceas refrigerantibus curat, ſero lactis, ſale Epſonienſi. Corticem peruvianum ſedativis accenſet. Pro paracenteſi poſtque eam pro roborantibus. In ſcorbuto venæſectio curat dolores. In peripneumonia omni ſexta, deinde omni duodecima hora ſanguinem mittit. Contra antihecticum joviale. Ad hæmorrhoides venæſectio, ad melancholiam opium. Volvulus hyſtericus ſedantibus curandus.

Tom. II. Morbi certi vitæ generis, ſexus, ætatis. In muſto etiam ante fermentationem aliquid eſſe inebrians. Ad dolores a partu opium. Lochii ſuppreſſionem non valde reformidat. Febrem rubram habet pro morbo *Frieſel* germanorum, ſed illa febris minus perfida videtur. Acida laudat præter auſtera illa & hoſtilia.

In *Chirurgie des pauvres* medicamenta habet. Inciſiones leves in cutem hydropicorum laudat. Tumores cutaneos eſſe conatum naturæ neque debere curari. Contra infuſa vulneraria. Pro cortice peruviano in gangræna.

Tom. IV. *Pharmacie des pauvres.* Multa ex Fullero, fuſe de aqua calcis. Pro vegetabilibus remediis. Pro alimento ex carne in *ſuite des obſervations ſur le remede maigre*, quod quaſi compendium eſt *l. des alimens de careme.* Victu vegetabili plurimos viros religioſos ſalubrem vitam vivere.

Obſervations ſur le regime maigre & ſuite des Obſervations compoſants libelle des diſpenſes de careme Satis eſſe in vegetabilibus materiæ nutritiæ, ut vitæ alendæ ſufficiant. Severiſſimos ordines monachorum ſine carne ſalubres & longævos vivere. Jus & alia alimenta ex piſcibus. *Vita ſ. elogium* auctore Raimundo de S. Marc. Abſtemius, carne abſtinens, in ſolitudine vitam finivit. Ex eadem cauſa hocce opus D. Boudon edidit & pharmaciam totam mutavit.

Ej. *Le brigandage de la medecine dans la maniere de traiter la petite verole & les plus grandes maladies par l'emetique, la ſaignée du pié & le Kermes mineral.* Paris 1749. 12.

Precsi

Precis du Brig. de la medecine prodierat. 1738. 12. (priorem editionem Ultraject. 1732. 12. lego in Cat. PL. & in ELOY). Venam tali non ſatis a capite revellere. In principio variolarum ex amplo vulnere magnæ venæ ſanguinem mittendum. Inde autem dandum opium & anodyna mineralia. Peculiariter de variolis. Nullam dari febrem ſecundam, quæ ita vocatur eſſe continuationem primæ febris, quam venæſectione licet curare. Morbum ipſum a carnis nimio uſu oriri. Ab opio variolas non retrocedere. In literis apologeticis excuſat libellum qui cum vitæ præſcriptus fuerit, CHIRACUS ſe petitum perſuaſus fuerat.

In T. II. Venæſectionem pedis de viribus plus demere, magnam in brachio aperturam efficaciæ plus habere. Præterea nervinum ſyſtema debilitari. Contra aquas Balarucenſes, ſolum ſalem marinum continere & nimium. Proſpectus Academiæ medicinæ, quæ ex optimis ſcriptoribus certiora documenta de viribus medicamentorum excerperet.

In T. III. Contra Lilium Paracelſi & ſectam chemicam. Contra jurium carnis pinguium in febre uſum. Corticem peruvianum admiſtis purgantibus debilitare. Tympanitem quæ ſit fibræ ſtrictura cedere refrigerantibus. Non debere nimium humorum vitiis tribui. Denuo contra Kermes, Lilium & venæ pedis ſectionem. Multæ vagæ & parum definitæ ſonoræ voces.

Vita etiam prodiit. Paris 1740. 12.

Varia ab Ill. HALLERO omiſſa ex ELOY adhuc ſubjungo.

EJ. *de purganda medicina a curarum ſordibus.* Paris 1714.

EJ. *Traité de la peſte avec un probleme ſur cette maladie.* ib. 1728.

EJ. HIPPOCRATIS *Aphoriſmi ad mentem ipſius, Artis uſum & corporis mechaniſmi rationem expoſiti.* ib. 1724. 12. 2 vol. V. *Bibl. pract.* T. I. p. 54.

EJ. *Le brigandage de la Chirurgie & de la Pharmacie.* ib. 1732. & edit. 2da. 1758.

EJ. *Le naturaliſme des convulſions dans l'épidemie des maladies convulſionaires.* ib. 1733. In fanaticos, qui in cœmeterio St. MEDARDI convulſiones fictitabant.

EJ. *Reponſe touchant les devoirs des medecins & des convulſions.* ib. 1733.

EJ. *Les convulſions du tems.* ib. 1737.

EJ. *La medecine naturelle vue dans la pathologie vivante* edit. ſecunda. Paris 1738.

§. DCCCCLXVI.

§. DCCCCLXVI. Nuperi Varii.

Les malades en belle humeur ou lettres divertiſſantes contre de Chardrin. Lyon 1698. 12.

G. du Pré *Reponſe á l'écrit du S. du* Salins *ſur la maladie de feu.* Me. Coeur *du* Roi. Dijon 1698. 12.

De eodem morbo, Jaques Begin *lettre ſur les ecrits des Sieurs* du Pré & Guibadet *imprimée à* Dijon 1698. 12. Corr.

J. B. Alliot Tr. *du cancer, ſa nature, les moyens pour le guerir methodiquement.* Paris 1698. 12.

In Helvetium; Medicamentum iſchæmum a Daniele Ludovici habere. Contra Ypecacuanhæ uſum. Scirrhi ex acido fiunt. Extirpationem glandulæ obſtructæ vel ferro vel igne vel pulvere ſuo corrodente unicum & ſolum eſſe contra cancrum remedium, ſcriptionem hujus pulveris dat ſatis obſcuram non a Johanne Baptista ſed a Hyacintho filio (monacho) libellus regis juſſu obſcure conſcriptus eſt Carr. Br.

Cochon du Puy filius, medicus Rupellenſis.

Ej. *Hiſtoire d'une enflure du bas ventre très particuliere qui confirme la nouvelle opinion de la generation de l'homme, & qui établit un nouveau genre de maladies des femmes.* Rochelle 1698. 12. *. Poſt longa mala cum cyſtides aqua plenas abdomine contineri adparerent, lapſa rupto abdomine multum aquæ emiſit & debilitata periit. Duri erant ampliſſimi tumores, viſcera abdominis ſuis ſedibus depulerant, ovaria in hos tumores abierant, quæ pondere erant 35. l. Inerant veſiculæ præter quas aqua in ovario collecta erat. Redit in Memoir. de l'Acad. avant 1699. a. 1698.

Charles Denis de Launay *Nouveau ſiſteme concernant la generation, les maladies veneriennes & le mercure.* Paris 1698. 12. Nihil habere novi aut proprii Astr.

In altera editione Paris 1725. 12. *. P. I. phyſiologiæ ſyſtema continetur. In ea agitur de partu ventrali, qui neceſſitatem faciat cæſareæ ſectionis & de molis falſiſque conceptionibus.

Ej. *Diſſ. phyſique & pratique ſur les maladies & les operations de la pierre.* Paris 1700. 12. Varii viarum urinariarum morbi.

Nouvelle inſtruction pour les confitures, les liqueurs & les fruits. Paris 1698. 12. Falc.

Alonso

ALONSO LOPEZ CORNEJO GALENO, *illuſtrado* AVICENNA *explicado y Doctores ſevillanos defendidori refutaeſe la nuova contra antiqua medicina y manifeſtaſe que ni Hippocrate, Galeno, Avicenna, ni los praticos antiguos ignoraron lo mas di la medicina y que de ellos ſe ha deducido y transladado lo mas pernicioſo y repilarmento uſar de los medicamentos eſpagiricos y chymicos y eſpecialmente minerales y antimoniales, præcorſi con antiquos y modernos que el metodo de los* D. DRES *Sevillanos y el mias ſeguro en la curacion de las tertianas a ſi exquiſitas avero notas.* Sevilla 1698. 4. C. de V.

Hiſtoire d'une groſſeſſe extraordinaire. Paris 1698. 12. Phil. Tranſact. nr. 251. Fetus tubarius, quem etiam SAVIARDUS deſcripſit, multa hic reprehenſit.

Auctor dicitur JOUEY an fuerit LUD. GOUEY quem dicemus?

Statutes of the college of phyſicians. London 1698. 8.

J. FRYER M. D. *New accound of Eaſtindia and Perſia in eight lettres.* Lond. 1698. fol. ad hiſtoriam naturalem. Indiæ potus ſanitatis, ſordida ulcera. In India cinnabaris præparata pro febrifugo remedio. Vermis medinenſis figura.

A book of the virtues and uſes of the balme of Chili. Lond. 1698. 12.

R. REICHARTS *Huyſapothek.* 1698. 12.

ARNOLD PAGENSTECHER *Van de waterſucht genamd Aſcites.* Grœningen 1698. BUTTN.

Sonderbare Zipperlein oder podagriſche Cur ſo mehrentheils durch ſcarificir oder Hackung auf den Füſſen zu geſchehen pflegt. Leipz. 1698. 4. GUAZ.

J. FRANC. JUNGEWERTHS *Getreuer Apotheker.* Kempten 1698. 8.

CHRIST. FRECOMUNDTS *Gewiſſenloſer Judendoctor.* Freiburg. 1698. 8.

HONS SCHUPPE *Traiteur à la mode.* Lubeck 1698. 4. Magnum artis coquinariæ compendium.

§. DCCCCLXVII. DISPUTATIONES.

J. GÜNTHER ALBRECHT *de enematum evacuantium alterantium ac nutrientium uſu.* Leid. 1698. 4. PL.

J. REUS *de apoplexia.* Leid. 1698. 4. PL.

CORVENT *de aphialte.* Leid. 1698. 4.

De PORSE *de fermentatione & efferveſcentia in corpore humano.* Leid. 1698. 4.

J. BUSSE *de imaginationis viribus medicis.* Leid. 1698. 4.

P. A. PELT *Poſitiones medicæ paradoxæ.* Leid. 1698.

ALEXANDER CHRISTIAN GAKENHOLZ Profeſſor poſtea Helmſtadienſis, *de hydrope.* Utrecht 1698. 4.

EJ. *de emendanda & rite inſtituenda medicina* epiſt. Cell. 1701. 4.

EJ. *de materia medica.* Helmſt. 1724. HEFT.

EJ. *de vegetabilium præſtantia & indole cognoſcenda & exploranda.* Helmſt. 1706. 4.

EJ. *de licito otio honeſtaque voluptate ſchediaſma.* ib. 1710. 4.

EJ. *de peſtilentiæ averrunco* ſ. Diſſ. N. *de avertenda peſte.* ib. 1712. PL.

EJ. *de immunditie ex contrectatione mortuorum* ſec. Leg. Moſ. Nr. XIX. ib. 1708. 4. PL.

EJ. *Æger aſthmate ſtomachali laborans.* ib. 1710. 4. PL.

EJ. *de viſione per cataractam impedita.* ib. 1713. 4. PL.

EJ. *de rachitide.* ib. 1716. 4. PL.

EJ. *Ægra hæmorrhagia narium a ſuppreſſione menſium laborans.* ib. 1716. 4. PL.

SAM. FRANTZIUS *Virginum valetudinarium.* Utrecht 1698. 4. PL.

JAC. v. HOOLEWERF *de hæmoptœ.* Utrecht 1698. 4.

J. GOD. MAGIRUS *de morbis complicatis.* ib. 1698. 4. RIV.

GEORG SCHUBARTH *de apoplexia.* ib. 1698. 4. RIV.

SIMON THEODOR v. DAIL *de coloribus tamquam ſignis morborum.* ib. 1698. 4. *.

CONRAD ROCKENDAHL *de hæmoptyſi.* ib. 1698. 4. *.

J. REGNERT de FAMANS *de variolis.* ib. 1698. 4. *.

OTTO NUYS *de capitis dolore.* Harderov. 1698. 4. *.

MICH. PANEELIUS *de mercurio & ejus in uſu medico operandi ratione.* Regiom. 1698. 4.

C. Cunrad *de colica.* ib. 1698. 4.

Ej. *de hydrope uteri.* ib. 1701. 4.

Fr. Erich Seuberlich *de ſtillicidio ſanguinis in eadavere præſente homicida conſpicuo.* ib. 1698. 4.

J. Adam Hoecher *de ſacharo.* Gieſſ. 1698. 4.

Gerh. Mathæus Rohr Præſ. Schaper *de arthritide.* Roſtock 1698. 4.*.

J. Jac. Stolterfoht *de ſudore ſanguineo.* Lubec. 1698. 4. Pl. Idem in Actis maris Balth. a. 1698. Aug.

Sam. Teucher *de medicina in alimentis optima.* Leid. 1698. 4. Lehm.

Casp. Quesstel *de pulvinari morientibus non ſubtrahenda.* Jen. 1698. 4. Boech.

Dan. Frid. Buhren *Ægra ſuffocatione uterina laborans.* Erf. 1698. 4.

J. Sac. Sachs *de mictu cruento.* Erf. 1698. 4.

Christ. Frid. Kneuffel *de hæmorrhagia uterina matronæ abortientis.* Gieſſ. 1698. 4. Pl.

J. Georg Freund *de ſemine maſculino in ſtatu naturali & præternaturali.*

Altdorf. 1698. 4.

J. E. Weerkempe *de ſtranguria.* Altd. 1698. 4. Hansen.

Wolfgang Ern. Wagner *de oculo præternaturaliter affecto & quantum fieri potuit ſanato.* Altd. 1698. 4.

Sam. Herzog Præſide J. R. Camerario *de colica.* Tubing. 1698. 4. celebris apud noſtrates clinici.

J. Gotth. Stoesser *de venæſectione.* Argentor. 1698. 4.

Andr. Pimpelius *de lethargo.* Argent. 1698. 4. Pl.

J. Heinrich *de faſtidio medicamentorum.* Baſil. 1698. 4.

Gabriel Bell à Belfort *de hæmorrhoidum fluxu immodico.* Baſil. 1698. 4.

J. B. Chomel & Giller de la Riviere *E. dyſenteriæ vomitus.* Paris 1698. 4.

P. Car-

P. Carmarteau & Gilles de la Riviere *E. febri hecticæ balneum.* Paris 1698. 4.

Ant. Egmoysse & Lud. Lemery *E. propter canis exortum difficiles æſtate purgationes.* Paris 1698.

Petr. Crequimier & Finot *E. propria medici ſcientia œconomiæ animalis cognitio.* Paris 1698. 4.

DCCCCLXVIII. J. Jac. Baier.

Profeſſor Altdorfinus Academiæ Nat. Cur. præſes.

Plurimas diſputationes edidit, plures autem alieno nomine, v. Bibl. Bot. II. p. 81.

De ambra diſputavit. Jenæ 1698. 4. Præſ. Wedelio.

Ej. *de mercurii crudi uſu interno.* 1704. 4. Pl.

Ej. *de veſtitu.* 1704. 4. Riv.

Ej. Περι της των ιατρων ευσεβειας. ib. 1704.

Ej. *de literatorum ſanitate tuenda.* 1705. 4.

Ej. *de jucundo in praxi medica obſervando.* 1705. 4.

Ej. *de longævitate medicorum.* ib. 1705. 4.

Ej. *de poculis medicatis.* 1707. 4.

Ej. *de viſco.* 1706. 4.

Ej. *de teſtimoniis futuro medico practico neceſſariis.* 1726. 4.

Ej. *Problemata medica.* 1706. 4. Num vina ſulfure condita noxia ſint. Num cereviſia in cella vitiatur.

Ej. *de callo oſſium.* 1707. 4.

Ej. *de equitationis utilitatibus & incommodis.* Altd. 1707. 4.

Ej. *de labiorum puſtulis.* 1709. 4.

Ej. *de pudore in curanda valetudine noxio.* 1709. 4.

Ej. *Adagia medicinalia numeri novem.* 1711. 1712. 1714. 1717. & denique collecta 1718. 4.

Ej. *de* A. C. Celso *ad majorem philiatrorum utilitatem accommodando.* Altd. 1710. 4.

Ej. *de Artemiſia.* 1720. 4. (*).

Ej. *Jatro Aliptice veterum.* 1723. 4. Pl.

Ej. *de præſtantia rerum per vetuſtatem conſequenda.* 1723. Heft.

Ej. *Mel ſaccharo ſalubrior.* 1724. 4.

Ej. *Animadverſiones phyſico medicæ in quædam loca novi fœderis.* 1736.

Ej. *de abuſu purgantium in morbis.* 1749. 4.

Ej. *Hiſtoria horti medici Altdorfini.* 1724. 4.

Ej. *Orationes editæ* 1727. 4. *Inter eas ad rem medicam faciunt* de rei militaris & medicæ concurrentia, de honorariis & præmiis medicorum, de politiæ medicæ & academiæ analogia, de bonarum legum & præſcriptionum medicamentorum inter ſe convenientia, de communibus rectoris atque medici virtutibus.

Ej. *Biographiæ profeſſorum medicorum qui in Academia Altdorfina vixerunt.* Nurnberg 1728. 4. cum iconibus, nummis, ſcriptorum cenſu. Bonus labor quo celebriorum virorum vitæ continentur, occurate conſcriptæ C. Hofmanni Mauritii Hofmanni, J. L. Heisteri, J. Baieri & J. H. Schulzii. Sibi etiam vindicat quæ abſque præſide prodierunt.

De laſſitudine. 1706.

De febre miliari. 1707.

De morbis mulierum, remediis. 1708.

De menſibus dolorificis. 1709.

De ſecretionum anomaliis ſalutaribus. 1709.

De malo hypochondriaco. 1709.

De

(*) Plurimas alias ejuſmodi plantarum monographias cum earum virtutibus medicis Baierus ſcripſit, duæ in Bibl. botan. jam recenſitæ ſunt. N. Edit. Br.

De colliquatione. 1710.

De ictero. 1710.

De ſcabie. 1711.

De ganglio. 1717.

De quibuſdam aſylis ignorantiæ medicorum. 1718.

De pharmaceuticæ recentioris præſtantia. 1720.

De morbis bibonum. 1720.

De oſcitatione & pandiculatione. 1720.

Idea boni medici caſtrenſis. 1721.

De probabilitatibus medicis. 1722.

De modis curandi peſtilentiam. 1724.

De potentia medicorum. 1724.

De temperamentis medicorum. 1725.

De variolarum inſitione. 1725.

De rerum mineralium præſtantia. 1727.

EJ. *Epiſtolas ad viros eruditos eorumque reſponſiones* edidit FERDINANDUS JACOBUS BAIER. Francof. & Lipſ. 1760.

Ad WEDELIUM, MORGAGNUM, RUYSCHIUM, R. LENTILIUM, SCHEUCHZERUM, J. WOUDWART.

Paſſim de efficacia medicamentorum. Laudat acetoſellæ uſum ad calculi paroxyſmos. WEDEL Lapidem bezoar tamen peculiari vi in malignis valere.

Rariorum librorum notitiam, medicamentorum nonnullorum proprietatem. Aluminis natura. Ad hiſtoriam medicam. Capita data pro Academia nat. cur. ſuſtentanda.

§. DCCCCLXIX. J. DANIEL GOHL.

Medicus Berolinenſis, acris STAHLII adſecla & defenſor, chemiæ & clinicæ addictior, a botanicis, anatomicis & elegantioribus ſtudiis alienior. Præſide STAHLIO diſputavit.

De morborum ætatum fundamentis pathologico therapeuticis. Hall. 1698. 4. recuſ. 1707. 4. *.

Ej. Diſſ. *epiſtolaris de motus tonici demonſtratione per revulſionem & derivationem veterum.* Hall. 1707. 4.

Ej. Diſſ. *epiſtolaris de regimine febrium acutarum.* Hall. 1708. 4.

Ej. *ex neglectis hæmorrhoidibus polypi cordis, ſ. de motu aſthmatis convulſivi.* Berlin 1710. 4.

Germanice *Umſtändliche Relation eines extraordinairen Caſus einer convulſiviſchen Engbrüſtigkeit, da man nach dem Tode gefunden ſeltſame groſſe Herzgewächſe.* Berlin 1710. 4. *. Inſpiratio difficilis, expiratio melior deinde hemiplegia cum ſenſu ſcintillarum oculis obverſantium. Feroces ſomni, difficilis reſpiratio varia, tuſſis veſpertina. Vomitus ſanguinis nigri, putridi, ſimilis diarrhœa, ſenſus æſtus interni ægre tolerabilis. Nulla in pectore aqua ſed cor & auriculæ peramplæ, polypo repletæ in hepar uſque continuato, alter ex auricula ſiniſtra in venam pulmonalem. Pulmo inflammatus, ſanguine coacto plenus abſque ulcere. Anima majoribus curis occupata ante mortem oculos negligit & inde amauroſis.

Valentinus *in praxi medica infallibili* recuſam dedit.

Ej. *Hiſtoria peſtis d. i. Wahrheit gemäſe Nachricht von der Natur und Cur der Peſt in kurze Theſes verfaſſet.* Berlin 1709. 4. 1719. 4. *. Spes omnis ponitur in ſudorem excluſa ſanguinis miſſione. Miſturam ſimplicem laudat, meliorem tamen futuram ſi ſpiritus ſulfuris volatilis adhibitus fuerit. Prima peſtis ſeminia diſpelli fumo nicotianæ, teſte etiam Diemerbroekio. Epiſtolæ aliquæ amicorum.

Ej. *Gedanken von geſunden und langen Leben des Menſchen.* Berlin 1709. 8.

Ursini Wahrmund *Verſuch patriotiſcher Gedanken über den verwirrten kranken Verſtand beſonders in der Therapie.* Berlin 1729. 8. Fuſiſſimum opus contra mechanicorum ſectam, & animales ſpiritus. Actiones vitales animæ rationali ſubjici, diſtinguere ſpeciem medicamenti & toni ope eorum actionem ad legitimam ſedem delegare & ſæpe emendare, quæ medicus peccat. Venæſectio alieno loco adhibita rheumatiſmi naturam ad pertinacem revocat. Non ſemper contraria curantur contrariis & diaphoretica in febribus calidis ſalubria eſſe. Sanguinem male coloratum non ideo malam humorum conditionem indicare. Sanguinis circuitum multorum præjudiciorum cauſam eſſe, male selectum venarum evertere, quem tamen veteres nimii fecerint. Venæ magnæ inciſæ derivant ac revellunt. Venæſectio in ſenibus neceſſaria. Pro arteriotome in motibus convulſivis. Nulla dari medicamenta lithontriptica & adſtringentium

ſtringentium effectum ſæpe noxium eſſe. Salivationem neque in morbis hypochondriacis valere, neque in amauroſi neque in ſcorbuto. Ita de reliquis evacuantibus & medicamentis hoſce ad titulos relatis, quæ in univerſum ad id conſentiunt, ut efficaciam plerumque auxiliorum dubiam reddant, ad expectationem Stahlianam mentem medici revocent.

Ej. *Ganz generale Inſtruction von der Tugend und dem Gebrauch des Freyenwalder Geſundbrunnens.* Berlin 1716. 8. Riv.

Ej. *Compendium oder Einleitung zur Praxi clinica.* Lipſ. 1733. 8. Berlin 1739. 8. 1755. 8. quæ quinta eſt editio cum falſo nomine Casp. Melch. Blazer.

Primum prodiit Francof. a. 1715. *Compendiam novæ & ſuccinctæ praxeos clinicæ a* G. M. Bazero, *quod ſurreptum & vitioſum ſibi vindicat* Gohlius. *Act. Berol. Dec.* I. p. 97. Br.

Ej. ſed cum ſuo nomine *aufrichtige Gedanken über den von Vorurtheilen kranken Verſtand.* Hall. 1733. 8. Pleraque phyſiologica ſunt. Alia tamen pathologica. Ita animæ vim in motus vitales rectricem demonſtrat per felicem progreſſum morborum, quoties res omnes naturæ ſapientiori committantur, neque medicus ſe inmiſceat. Per nervos putat oſtendi fetum ab anima ſtrui. Cerebri non tantam eſſe dignitatem, cum eo deſtructo ſupervivitur. Menſium fluentum voluntati obedire, ſtricti & laxi theoriam Harveio innotuiſſe pro argumento eſt quod ſyſtolen & diaſtolen cordis in pullo gallinaceo viderit. Dari ſenſum internum diverſum ab externis, nam in apoplectico qui nihil ſentit tamen emeticum ventriculi vomitum movet. Convulſiones omnes eſſe ab acrimonia aliqua. Sapientiam animæ elucere ex quiete quam parat utrique motui, quando paroxyſmus febrilis imminet & una partus urget.

Ej. *Medicina practica clinica & forenſis. Collectio caſuum rariorum & notabilium medico clinicorum chirurgicorum atque forenſium reſponſis & epicriſibus ſectionibus anatomicis & depoſitionibus illuſtratorum præmiſſa eſt* a El. Schaarschmid. Lipſ. 1735. 4.

P. 1. Caſus practici clinici forenſes. 2. Inciſiones cadaverum. 3. Varii argumenti.

Ej. *Abhandlung von der a.* 1729. 1730 *und* 1731. *in der Mittelmark und dem Oberbarnimſchen Kraiſe graſſirenden Viehſeuche.* Leipz. 1741. 4. Berlin 1735. 4.

Idem anno 1717. edere cepit diarium practici argumenti cui titulum fecit. *Acta medicorum Berolinenſium in incrementum artis & ſcientiarum collecta & digeſta.*

Decas

Decas I. in annum 1717. *Ann.* I. Deſcribitur hic febris petechialis epidemica cum methodo GUNDELSHEIMERI qui TOURNEFORTII in magno itinere aſiatico ſodalis, in Gallia abſorbentia mitia abjuraverat. Repetite venam ſecabat, vomitum ciebat, alvum ducebat, potum dabat acidulum. Die etiam decimo vomitum ciebat, decimo quarto venam ſecabat. GUNDELSHEIMERUS & alter ejus ſucceſſor SCHWARZIUS ea methodo uſi, cum ſexto demum die vomitum ſibi moviſſet, decimo venam incidiſſet, uterque periit, cum tamen alios ſervaſſent. Inciſiones corporum morboſorum. In pulmone tubercula ſcirrhoſa etiam purulenta, alter pulmo vomicis plenus cum ſphaceli ſignis manifeſtis. Hepar lardi rancidi ſimile, pancreas ſcirrhoſum. Externa facies lienis adipe tecta in qua fungi fere oſſei. Alius poſt dolorem in fronte peſſimum concrementum ſcirrhoſæ glandulæ ſimile falci adnatum & proxima pars cerebri putrida. In cerebro tumor ingens duodecim unciarum glandulofus, ad os temporum pertinens, qui tumor cerebrum compreſſit, cerebellum & cerebrum corrupit, mors ſenſim placide obrepſit. Arnica duplex Svedenſis ſpuria ſ. Aſter autumnalis conyzæ folio (*Inula dyſenterica* LIN.) & vera quæ nomen retinuit & Plauenſis etiam dicitur, (*Arnica montana* LIN.) quæ ſola debet adhiberi, de ejus efficacia in ſanguine reſolvendo experimenta auctoris. Chemica aliqua. Novorum librorum cenſus.

Ann. II. 1718. Conſtitutio epidemica Berolinenſis anni 1717. Is annus ſalubris fuerat. Diarrhœa in variolis ſalutaris. Febris ſcarlatina benigna. Lumbrici expulſi hydrargyro, etiam lumbricus prægnans, plenus lumbricis filiformibus vivis. Febres ut putat uſu corticis peruviani corruptæ. Iterum ut quotannis corporum inciſiones. Pulmo alter pure plenus alter ſcirrhoſis tuberculis obſitus, in glandulis bronchialibus calculi, hepar ſcirrhoſum, in homine ſedentario ſobrio. Tabes venerea, pulmo purulentus, hepar ſcirrhoſum. Puerorum orphanotrophii inciſiones, ſcirrhi glandularum abdominalium, pulmonum. Relationes de ſectionibus legalibus omitto. Huc tamen facit relatio de puella prægnante quæ drachma arſenici ſe interemit. Inteſtina expanſa, œſophagus & ventriculus inflammati, in utero grumi ſanguinis coacti.

Ann. III. editus a. 1718. 8. Primo loco morbus eſt memorabilis. Ex peripneumonia dato opio vomica, empyema intra 20 dies natum, adparuit ex tumore, gibberem fere referente, demum cum omnis fere ſpes recuperandæ valetudinis evanuiſſet, paracenteſis inſtituta eſt, inde ſuborta fiſtula thoracis, & æger per totos tres annos ſervatus liquorem emulſionis ſimilem rejecit, quem ſpiritus acidus mineralis cogebat. Pulmo poſt mortem ſcirrhoſus, lobus ſiniſter, ſuppuratione fere conſumtus, niger repertus. Contra HOFMANNUM defendit non chylum ſed verum pus ab ægro rejectum fuiſſe. Alia exempla puris ab empyico rejecti, chylum referentis. Aliud liquoris purulenti magna copia in cavum pectoris effuſi exemplum. Arſenicum cum nitro datum contra febres intermittentes.

Ann. IV. 1719. & 1734. 8. Conſtitutio epidemica Berolinenſis a. 1718. tota benigna, dyſenteria, febres catarrhales faciles curantur, illa hypecacuanha, hæc lenibus laxantibus. Pleuritidis nulla mentio. In univerſum ex 1801. non ſupra 23 extincti, plerique ex febre hectica. Pulmonum ex morbis extincti, in altero alter pulmo calculis plenus, nulla febris acuta præceſſerat. Per cutem & per penem ſanguis effuſus. Crines de plica per alvum ejecti. Polypi aſperæ arteriæ. Infanticidium ſtrictis vinculis patratum, quibus infelix mater abdomen adſtrinxerat.

Ann. V. 1719. 8. Aſpera apologia pro ſua de morte LICHTSCHEIDII ſententia. Ægroti qui aquis Freyenwaldenſibus uſi ſunt ad 87 levati, potiſſimum qui rheumatici, aliis potus nocuit. Heliotropii arvenſis (*Myoſotis ſcorpioides* LINN.) vis ad oculorum morbos.

Ann. VI. 1720. 8. Epidemiæ Berolinenſes a. 1719. Febres rheumaticæ a venæſectione exaſperatæ, deſiderabant diapnoica. Petechiales febres, diarrhœæ ſalutares. Peripneumonia cum narium hæmorrhagia Aeſtas fervidiſſima, hinc dyſenteriæ funeſtæ frequentiſſimæ, in iſtis laxantia, deinde roborantia & ypecacuanha. In febribus tertianis autumnalibus bono cum ſucceſſu corticem peruvianum datum fuiſſe fatetur. Inciſiones corporum morboſorum. Abdomen plenum liquore ſubluteo fœtido. Peritonæum & membranæ externæ viſcerum inflammatæ, neutiquam internæ. In ventriculo haud longe a pyloro foramen calloſum lacerum. Inter duram meningem & piam copia liquoris luteoli & in ventriculis liquor luteolus. Hydropicæ hepar paſſim ſcirrhoſum, ſic pulmones. In perepneumonia pulmo ſanguine farctus, bilis parum & aqueæ. In phthiſico pulmones pure pleni ulceroſi. Iterum peripneumonico pulmo totus purulentus. In empyico & nunc hydropico in pectore pus ſubputridum, pulmo alter exeſus. Hepar ſcirrhoſum. In hydropico pure plenum abdomen quod per foramen diaphragmatis deſcenderat ex pulmonis ſiniſtri aperta vomica. In pleuro-peripneumonico pulmo alter totus tuberculoſus. Vermiculi copioſi acarorum ſimiles in lotio. Sanguis inde per alvum dejectus partim floridus, partim grumoſus, frigus extremitatum, mors. Inteſtina ſphacelata, in meſenterio ingens abſceſſus.

Ann. VII. Berolin. 1720. 8. Iterum hiſtoriæ morborum in hoſpitibus fontis ſoterii Freyenwaldenſis. Ad ulcera utilis caryophyllata. Arthriticis tophoſis hae aquæ nocuerunt. Ad calculum pellendum ſabina. Inciſiones corporum morboſorum. Perpetuus vomitus ex ſphacelo ventriculi. Ex vaſe pericardii rupto mors ſubita. In febre continua ſcirrhus ductum pancreaticum obturans. Glandulæ omenti ſcirrhoſæ. Maniacorum inciſiones. Sanguis in omnibus pauciſſimus aut nullus. Lympha inter meninges effuſa.

Ann. VIII. Berol. 1721. 8. Cadaverum ægrotorum inciſiones. In ſubito

 mortua

mortua ſanguis longe lateque ſub cuticula effuſus, in tergo etiam in brachio, hydrops pericardii, in diaphragmate magna adipis copia. Aſthma peripneumonicum, pulmone altero conſumto, altero atro ſanguine ſuffuſo. Tabido pus ſanioſum inter muſculos abdominis. Mors inopinata ex uteri enormi mole. Alia ex aorta arteria intra pericardium rupta. Faſti emortuales. Longævi ultra 90 annos, quorum plurimi ruricolæ & operarii. Malum hypochondriacum fere ſolis clyſteribus ſanatum.

Ann. IX. Berol. 1721. 8. Morbi epidemici Berolinenſes anni 1720. Vix memorabiles aliqui morbi graſſati ſunt. Febres intermittentes feliciter curabat ſalibus mediis, hypecacuanha. In peripneumonia Arnicæ vires. Catarrhales morbos laxantia ſolvebant, aut diaphoretica, venæſectio conſtanter nocebat. Berolini febres petechiales junio læviores fuerunt. Faſti emortuales Berolinenſes, febres acutæ interimerunt 294, phthiſis 412, convulſiones 423. Inter milites ægroti 567. Inciſiones corporum morboſorum. In lethargo ſquama oſſea per duram meningem. In homine frigore enecato tamen ſanguis in corde coagulatus. Dyſenteria funeſta. Criſtæ carneæ de inteſtinorum craſſorum facie interna efflorefcentes. Iterum contra Hofmannum de morbo Lichtscheidii.

Ann. X. Berol. 1722. 8. De pectoris hydrope integer tractatus. Duæ ſunt hiſtoriæ morbi conjuncti cum rejectione lymphæ putridæ de ore & cum polypis cordis. Signa morbi pathognomonica, quale eſt ebullitionis in pectore ſenſus, qui excreationem præcedit. In medicamentis parum eſſe præſidii. Fuſe de reſorbtione aquæ in pulmones ut poſſit per aſperam arteriam exſcreari. Pulſum intermittentem de ſignis morbi removet, qui ad polypum potius pertinet. Mallet febrem continuam admittere & paralyſin. Inde nata orthopnœa; Arnica ſputum ſanguine tigit. Totus eſt in lenibus purgantibus, rejectis diureticis & diaphoreticis. Duæ Academiæ Saxoniæ probant uſum mercurii ſublimati internum. (ad grana duo pro doſi! Br.) Vena pulmonalis intra pericardium rupta cum hydrope pericardii. Arnicæ vires ad omnes obſtructiones, ſanguinis ſtaſes, adque hæmorrhagias internas. Epiſtola Cornel. Bontekor qua inmenſæ laudes Theæ inpertiuntur.

Tom II. *Ann.* I. Berol. 1723. 8. Fuſior vita Leonhardi Thurneisen. Mirifica ejus itinera, quorum ſi media pars vera eſt, jam inter maximos peregrinatores locum meretur. Hiſtoria morborum qui Berolini a. 1721 graſſati ſunt. De febribus conqueritur, quas datus cortex peruvianus corruperit. Petechiales venæſectionem non ferebant, ejusmodi febris rarum exemplum circa diem criticum in melius converſæ. Cum embryone abortivo multæ molæ egeſtæ. Ex translatis hæmorrhoidibus mictus cruentus. Ad dolores rheumaticos emplaſtrum ſaponatum Barb. proficuum. Faſti emortuales inter 1932 mortes

mortes in convulſionibus 450, a phthiſi 366, a variolis 229, ab apoplexia 208, a febribus acutis 202, ſpina bifida.

Ann. II. Berol. 1723. 8. De variolarum inoculatione. Inde non caveri veras variolas quare reputat per inoculationem a metu ſecundæ infectionis non liberari. Pueros adultis feliciores evenire, quod animus nunc magis vacet, depurandæ ſanguinis maſſæ aliunde inquinatæ. Methodus curandarum variolarum GUNDELSHEIMERI. Tartarum dat emeticum cum manna & ſpiritu theriacali, repetita doſi. Laudat cum STAHLIO cumque STAHLII ſecta venæſectionem, opiata & purgantia rejicit. Inventum deberi SYLVIO & potiſſimum MENKIO. Sectiones legales. Maniacus inciſus. Ad hypercatharſin Arnica efficax. Tabido ex dextro cordis thalamo intus efflореſcentes carunculæ. In puella tabida glandulæ lymphaticæ fuere induratæ, ſebo infarctæ, de tabida puella lumbricus latus, pancreas ſcirrhoſum, vena porta congrumato ſanguine farcta. Plurima in cerebro aqua. De peſte polonica, febrem fuiſſe hungaricam.

Ann. III. Berol. 1724. 8. Communicata cum auctore morborum Berolinenſium anni 1722. hiſtoria, noſter enim interea in oppidum Wrizen ſe contulit. Variolæ funeſtæ, ſic morbilli in quibus alvus ſalutariter ſolvebatur. Eryſipelata per frigidorum uſum in anginam funeſtam exacerbabantur. Variolæ cum petechiis conjunctæ ſemper funeſtæ. Metaſtaſis morbillorum in os ut ſtomacacem facerent, tum ad inteſtina eventu ſalutari. In gibboſis hydrops pectoris. Sulfur antimonii poſt auratum cadens ſpecificum in catarrho ſuffocativo. Epidemici morbi nulli. Faſti emortuales. In 2224 mortuis, ex convulſionibus 573, ex phthiſi perierunt 239, ex variolis 231, ex apoplexia 131. Morbi chronici quam acuti plures interimunt & plures infantes moriuntur. Inciſiones corporum. Ventriculus in ſubmerſo aqua vacuus. Tuba Fallopiana ovario adnata. Ad ſubmerſos & ſtrangulatos vivificandos excutia ventriculi. In maniaco multa aqua cerebri & ejus viſceris partes ſcirrhoſæ. In tabido hepar magnum, ſcirrhoſum, in glandula inguinali tumor cancroſus. Hydrops purulentus, inteſtinum & peritonæum ruptum. A ſteatomate rectum inteſtinum comprimente flatuum vis & cholera.

THEODORI VALENTINI KRAMER Diſſ. *de veſicatoriorum in tenera etiam ætate ſalutari uſu*, eſt in variolis in revocandis puſtulis quæ retrocedunt. Die 7. 9 & 11. feliciter admiſſa ſunt, adjecta duo exempla.

Ann. IV. Berol. 1724. 8. *. Pro motu antiperiſtaltico contra HAGUENOTUM. De volvulo inteſtini ab enormi polypo compreſſo, ut extrahi non potuerit. Volvulus & hernia. Calculi biliarii. Chordapſi exempla funeſta. Idem poſt icterum & colicas calculoſas. Flatus chordapſum facientes, clyſtere tabacino diſpulſi. Herniæ ventriculi exempla. In volvuloſo ventriculus per

 diaphrag-

diaphragmatis amplum foramen in pectus adſcenderat, idem inflammatus & ipſa inteſtina pariter inflammata plena putrida atra pulte, qualem ægrota vomuerat.

Georgii Clacii Medici Hannoverani relatio de eo qui pluſcula fragmenta lignea devoraverat. Ejus obſervatio quartanæ abſque cortice peruviano curatæ. Volvulus ſolutus hirudinibus admotis, cum natura motus hæmorrhoidales molita eſſet. Sulfuris aurati utilitas in morbis acutis aſthmate ſpaſmodico, variolis. Nervina in atrophia hectica.

Ann. V. Berol. 1725. 8. *. In Stenzelium & ejus occaſione in mechanicos medicos ipſum in Ruyschium invectiones. Gohl in aorta polypos dari negabat, Stenzelius adfirmabat. Morbi Berolinenſes anni 1723. Febres eryſipelaceæ anginoſæ. Paroticæ ſanguinis miſſionem rejiciebant, ſic catarrhales quas ſpontaneæ diarrhææ ſolvebant. Aſthma hypochondriacum corporis exercitatione ſanatum. Febrem purpuratam puerperarum peſſimam tribuit refrigerio admiſſo. Tertianæ febres epidemicæ cum vomitu conjunctæ. Decocto Behrensii podagram cum opio retropulſam reſtituit, quo etiam tophaceam materiam in digitis expellit. Faſti emortuales. Gallos frequentius tabes enecat. Phthiſis omnium morborum funeſtiſſimus occidit 261 ex 2166, plures convulſio 563 variolæ 175. Judæorum pueri verminoſi, ut non multum ab allio expectes. In atrophica puella cerebrum aqua plenum, pia mater abſcedens, glandulæ variæ ſcirrhoſæ, ſic unus muſculus pſoas. Funeſtus poſt febrem quartanam fluxus hepaticus.

Ann. VI. Berol. 1726. 8. *. De aquis Freyenwaldenſibus martiatis, margaceis tophoceiſque, intus eaſdem convenire oculorum morbis. Superata iis (ſed veſicatoriis conjunctis) amauroſis, ſanata ſed cum laxata ſæpius alvo lenta ophthalmia. Morbi in quibus nihil valeant, ut paralyſis. Morborum hyſtericorum duæ fideles ut videtur hiſtoriæ: Ventriculi atonia vomitoriis tractata in ſiderationem inteſtini exeuns. De morbo ſpaſmodico ex uſu ſecalis rubiginoſi. Inciſiones cadaverum. Cui datus eſſet albus helleborus, mors cum ſingultu, infarctus pulmo & uterus ſanguine plenus. Ex ſuppreſſis menſibus funeſta in pulmones congeſtio. Dato in pedis ulcere mercurio, ſalivatio mota, inflammatæ fauces, ſphacelus & mors.

Ann. VII. Berol. 1727. 8. Ad faſtos emortuales. Ex 2358. exſtinctis convulſiones 685. abſumſerant, præter dentitionis funera, phthiſis 358. Variolæ tamen 179. Infantes pro apoplecticis relatos vere ex epilepſia necari, exemplum quod uſui ſalis volatilis oleoſi tribuit. Aliud exemplum apoplexiæ funeſtæ ab hæmorrhoidibus veſicæ ad caput regreſſis. Convicium facit inoculationi, negat unum quemque inde præſervari. Ad rachitidem, quæ non rariſſime mortem infert, balnea. Morbi epidemici Berolinenſes anni 1724. Tertianarum febrium vernalium ſanationem hæmorrhoidibus erumpentibus tribuit. Cum

febribus

febribus catarrhalibus convulſiones. Icterus febrem ſolvens in qua dolor in dextro hypochondrio ſederat. A gonorrhœa cum vena ſecta fuiſſet tabes. Iterum in podagra ad inteſtina retrograda felix uſus medicamenti D. BEHRENS. Diarrhææ puerperarum non debent ſiſti. Junio M. valde æſtuoſo plurimæ mortes, hiems benignior. Ex ſtimulantium uſu vas in abdomine ruptum, ſanguis funeſto eventu per alvum decedens. Morbus puerperæ epilepticus intra ſex horas funeſtus. LUDOVICUM R. Hiſpaniæ ex variolis exſtinctum cum ter & ipſo demum die 14 morbi vena ſecta fuiſſet.

Ann. VIII. Berol. 1728. 8. *. Hydrops pectoris, inde aſthma, aorta arteria paſſim oſſea. Vis urinam & ſudorem movens infuſi theæformis Chelidonii majoris ad podagram efficax. In maniaco hydatides cerebri. Umbilicus in partu ruptus, inde ulcus, per quod menſes manarent, tamen ſanatum cum hæmorrhoides ſupervenirent. Crines plicæ polonicæ per alvum deſcendentes. In maniaca ovarium pilis refertum. Dolores diuturni in artubus dudum amputatis percepti. Cholera, inflammatio & ſanguis in ventriculum effuſus.

Ann. IX. Berol. 1729. 8. *. HELVICI DIETERICI vita a BURGGRAVIO ſuppeditata. Iterum acerbe in STENZELIUM & mechanicos. Ex repulſo eryſipelate œdema pedum. Ab arthritide per manus pedeſque œdematoſos fluens aqua. Dyſenteria epidemica in qua adſtringentia nocebant. Hypecacuanha, rheo & caſcarilla curabilis. Inciſiones trium hominum ſub aquis ſuffocatorum, in omnibus aqua in ventriculo. Ex non ligato umbilico funeſta hæmorrhagia.

Ann. X. Berol. 1730. 8. Morbi Berolinenſes anni 1725. Febres urentes cum inflammatione faucium. Maculæ purpureæ volaticæ innocuæ. Magneſiam in variolis & morbillis inflammationem faucium ſiſtere, quod ægre fidem inveniet. Infans lac ira matris vitiatum ſugens periit convulſus, dato auro fulminante. Critici indicii depoſitiones ad labia in febribus intermittentibus aliiſque. Scirrhus viſcerum in puero rheumatico. Gangræna inteſtinorum a morbillis malignis expulſis. Ab exundatione Viadri febres intermittentes, militarium adfines & ſæviores variolæ. Mola poſt fetum decedens. Sternutatio periodica moleſta, expugnata ſacculis aromaticis vertici capitis impoſitis. Icterus pruriens cum vomitu amarorum, denique ſanatus. Purpureus pueri nuper nati color funeſti indicii cum aphthis oris. Aquæ ſelteranæ in hecticis febribus. Ad faſtos emortuales. Tabes viris quam feminis funeſtior. Hydrops plures feminas necat. Scrutinium ſenum, minor numerus.

Dec. III. *Ann.* I. Berol. 1731. 8. *. A terrore conſpectu epilepticæ convulſiones, in puella ſex annorum, reſponſum ordinis Leidenſis & BOERHAAVII, purganda alvus (mercurio dulci ad gr. X. radice Jalappæ, Scammonio ana. gr. V. Trochiſcis Alhandal gr. II. & Vitr. martis gr. I. pro doſi I.), ſub veſperam laudani (exigua) doſis ſumenda tunc vinum medicatum. Poſt balnei

(Freyen-

(Freyenwaldenſis) uſum ſenſim convaluit. Ante partum exortæ convulſiones funeſtæ & interim fetus ſanus editus. Motus convulſivos arbitrarios eſſe. Eryſimum ad ſcirrhos cancroſos per exempla. Pila plumbea poſt triginta annorum moram ex tibiæ ulcere exemta. A carbonum fumo ſuffocatio.

Ej. *Compendium oder kurze Einleitung zur praxi chirurgica cum præfatione* Jac. Trew *von den Eigenſchaften eines guten Chirurgi.* Nurnberg 1736. 8. Ad longiſſimum caput mihi permittendum ſeduxit me analogia cum diariis quorum ſingulas obſervationes ubique ſigillatim recenſui.

§. DCCCCLXX. Diaria ad a. 1699.

Philoſ. Tranſ. Nr. 237. Georg (non Guilh.) Dampier. De ſtella terreſtri ſ. lichene cinereo ad morſum canis rabidi utilis qui etiam a Meadio in ſuum ſpecificum medicamentum receptus fuit.

Ib. quæ concipit & peperit cum vagina uteri clauſa eſſet.

Nr. 238. Hans Sloane de hypecacuanha ejuſque ad dyſenteriam alioſque alvi fluxus efficacia, a Helvetio.

Ej. De vi venenata Oenanthes ſucco viroſo.

Nr. 242. Jac. Newton venenata vis Glaucii lutei.

Nr. 243. De femina ex abſceſſu ſupra os pubis fetus oſſa reddente.

Ib. Falſum eſt tithymalum etiam geſtatum alvum movere.

Nr. 245. Aaròn Goodyear de morte angli a ſerpente non procul Aleppo demorſi. Tumuit, tumore caput & humeros adtingente, expiravit.

Nr. 247. Bonaveri de angina a calculo ſalivali nata.

Memoir. de l'Academie avant. 1699. Carli. Auricula dextra enormis, ſeſquilibram ſanguinis continens, oblinita oſſea materie dura, cum difficili ſpiritu & palpitatione cordis.

In *Journal des ſcavant.* D. de Mailles de tumore epigaſtrii, demum abſcedente, exierunt hydatides numeroſiſſimæ, variæ magnitudinis, ad ignem coagulabiles.

Hoc anno nova ſocietas doctorum virorum coivit, quæ *nova literaria maris balthici & ſeptemtrionis edere ſuſcepit.* Lubecæ 4. Librorum atque diſputationum ſunt judicia & ſententiæ doctorum virorum & adnotationes. Intercedunt & medica.

§. DCCCCLXXI.

§. DCCCCLXXI. J. Baptista, Johannes Fantonus.

J. Baptista pater, medicus Taurinenſis.

Ej. *Obſervationes anatomico medicæ ſelectiores*, prodierunt filii cura excuſæ. Turin 1699. 12. *. Minime inutiles clinici medici adnotationes 31. Cum aneuryſmate arteriæ ſupra iliacæ, ſanguis inter tunicas meſenterii & circa renes ex vaſis effuſus. Febris hectica, mors, tunica exterior coli tranſverſi purulento humore infarcta, tumor inter membranas carnoſus, fibroſus, qui cavum inteſtini arctabat. In febre cerebrum flavo humore tinctum, gelatina circa nervorum conjugationes, humor aqueus conſumtus. In peripneumonia pus cum aqua pericardii mixtum, cor adroſum. Virgo veſtalis epilepſia interemta, nihil vitiatum in encephalo præter cranii miram craſſitiem. Spiritus difficilis, dolor fixus, pulmo inflammatus, ejus pars ſcirrhoſa. A lapſu depreſſio calvariæ eryſipelas capitis, cerebellum corruptum, neque febris neque delirium fuere, alvus ſtricta. Vomitus a tumore carnoſo fibroſo intra coli tunicas. Phrenitis funeſta, diaphragma inflammatum, lien maximus, ejus membrana craſſa, cartilaginea, oſſea, vaſa cerebri cruore plena. Hydatides in cordis ſuperficie, liquore concreſcibili plenæ, veſicula fellis maxima, inque ea pariter gelatina, cyſticus ductus calloſus. Inappetentia, vomitus, tumor ſub ventriculo, tabes. Pylorus & duodenum ſexies majora cartilaginea. Pulmo compactus quaſi carnoſus, ſpiritus difficilis. Pus in pericardio, cor extus corruptum, pleura corrupta, cum febris præceſſiſſet, neque doloris tamen ulla fiat mentio. Veſicula fellis flatu inter tunicas expanſas diſtenta, annulus Gliſſonii fibroſus, in oſtio ductus cyſtici. Infanti per medicamenta volatilia medulla encephali duriſſima facta. Ventriculus in juvene in thoracem per ruptum diaphragma adſcenderat. Hepar mole auctum œſophagum compreſſit. Virgo ſemidelira, querula, oculis ſcintillantibus plurima in ventriculis cerebri aqua, cerebrum ſupra nervos opticos corruptum. Dolor pectoris, ſputum cruentum, pulmo maxime inflammatus. In corde abſceſſus pure plenus. In auricula dextra polypi, eadem varicoſa.

Utilibus adnotationibus filius Johannes per multos annos archiater Sardinicus, vulgavit ſcholia ætiologica & theſes ſuas inaugurales.

Recudi fecit Venet. 1713. 4. *. auxit ſex adnotationibus. Sanguis a vulnere in cavum abdominis effuſus, incorruptus. Bilis veſicula inanis. Pulmo & lien in liquorem diſſoluti. Pia mater craſſiſſima duræ ſimilis. Serum in pectore & abdomine purulentum, inteſtina adroſa.

In Opuſculis medicis & phyſiologicis. Genua 1738. 4. Collectæ extant epiſtolæ ad Mangetum in quibus aliquæ medici ſunt argumenti. Tumor hypochondrii, ichor putridus ex vagina manans, macies, corpus extractum lienis ſimile,

ſimile, inde ſanitas, ſed eadem femina demum extincta nullus lien repertus. A lapſu poſt aliquot demum menſes ſenſus aboliti, mors. Poſt nauſeam & cibos paulo uberiores rejectos, ventriculus minimus cum quatuor prominentiis cum œſophago cartilagineo contracto. Sic ventriculus & pylorus. Poſt febrem acutam inteſtina in unum corpus per tunicam externam conglobata. In dyſenteria duo ampla ulcera inteſtini coli. In alio tumor de filo ex membrana interna inteſtini pendulus, libræ pondere. Cephalæa, ſopor, convulſio, mors, tumor durus corpori calloſo imminens. Fetus ex ulcere prope umbilicum eductus cum multa ſanie. Tumor colli exulceratus, in quem œſophagus patebat, ut ex tumore deglutita exirent, tabe conſumtus eſt. Super vaſa renalia cavæ venæ duo corpora fere oſſea adhærentia, eo loco vena ipſa rupta, aorta arteria & ipſa calloſa. Tabes; pulmo parvus, durus, cartilagineus. Raucitas cum primus annulus aſperæ arteriæ præcraſſus eſſet. Sopor, alteri nervo optico globus fibroſus adhærebat. Cum perpetuus in faucibus ardor perceptus fuiſſet, epiglottis eroſa, larynx ulceroſus, peranguſtus. Tumor enormis meſenterii glanduloſus, ſero in ſuis ſinubus farctus, pancreas cartilagineum, hepar grande farctum acinis. In varice venæ ſpermaticæ duæ, calculi. Aſthma a thymo male aucto pulmonem comprimente.

Id. *De aquis Gratianis quæ vulgo dicuntur Aix en Savoye.* Ad medicinam utique pertinet.

De aquis Maurianenſibus, S. GENEVÆ STATIELLÆ & VALDERIANIS dicuntur in phyſicis.

EJ. *Commentarius de quibuſdam aquis medicatis & hiſtorica diſſertatio de febribus continuis.* Turin 1747. 8. Deſcribit aquas Viandinenſes prope Vinglio, invenit in libra grana 96. ſalis marini tum ſulfuris. *Thermæ Auguſtanæ Victoriæ* acidulæ fontes cum alcalino ſale in ſedimento & acore, nam ſuccum heliotropii rubrum tingit. *Margaritæ* ſubacida hinc ſuccum heliotropii rubro colore tingit. Eadem ſervata, poſtquam acorem exhalavit alcali ſuo fixo ſyr. violarum tingit viridi colore. *Angionenſis* ad lacum Lemannum aliquid ferri habet & in ſedimento alcali terreſtre.

Pars poſterior f.

Diſſert. continuata de antiquitate & progreſſu febrium miliarium. Turin 1747. 8. recuſa eſt 1763. 8. Venerabilis nunc ſenex agit de morbis novis, de angina maligna, quæ ex Hiſpania ſe in Europam auſtralem diffuderit, eam ARETÆUS deſcripſit. Febris ſcarlatina a Quaſſalia non differt. Petechias ſeculo XV. habet JACOBUS de PARTIBUS. Turin. 1453. Variolæ ſpuriæ apud INGRASSIAM reperiuntur. Miliares (*Frieſel*) in loco Hippocratis, quem locum VALLESIUS ad petechias, tranſtulit. Purpuram rubram puerperis cum periculo conjunctam

conjunctam FORESTUS vidit, cum morbum BOERHAAVIUS vinculo ſuſtentatorio cauſari perſuadebatur neque in Belgio reperiri. Albam veram miliarem febrem (*Frieſel*) a Riverio a. 1630. animadverſam eſſe; a. 1714. FANTONUM Turini hoc malum vidiſſe in illuſtribus potiſſimum puerperis.

Novum ſpecimen obſervationum de ortu febris miliaris Niceæ 1762. 8. *. cum priori opuſculo. Morbi hiſtoria, urinam fere turbidam ſero lactis ſimilem eſſe, de morbi differentiis. *Frieſel* ab uſu infelici hydrargyri ſublimati. Sæpe ſanguinem coactum reperiri. Rubras etiam puſtulas occidere. Quo plures puſtulæ erumpunt eo majus eſt periculum, nigræ contumaces. Sudor bonum ſemper eſt ſignum. Neque urinæ abundantiam vitium fuiſſe. Inquietudo & vehementia in ægroti actionibus fere funeſta ſigna ſunt. Male coffeam accuſari. In graviditate jam morbi initia primaque ſeminia conſpici. In cadavere putredinis ſigna & emphyſemata. Venam tamen ſecat neque diætam ſtrictiſſimam imponit, ne jure quidem carnium excluſo, neque vino. Acida admittit, ſed ex vegetabili regno. Veſicatoriis utitur quæ ſubinde novis inpoſitis repetit. Eſſe ubi proficiat igne ipſo veſicas trahere.

§. DCCCCLXXII. ANTONIUS DEIDIER.

Profeſſor & clinicus monſpelienſis. Fermentationibus deditus.

EJ. *Phyſiologia tribus diſſertationibus comprehenſa.* Monſpel. 1699. prodierat, recuſa nunc cum propugnaretur a C. WYSS & J. B. CHOMEL Monſp. 1708. *. phyſici quidem magis argumenti eſt, ſales tamen acidos, alcalinos, medios & aliqua principia in ſelectu ad medicinam deſcribit, temperamenta inde negat conſtitui.

Experiences ſur la bile & les cadavres des peſtiferes faites par M. D. accompagnées des lettres de M. DEIDIER *& de* MONTRESSE *& de* SCHEUCHZER. Zurch 1722. & in collectione de peſte quam Ill. SENAC edidit. Paris 1744. Acidam eſſe peſtis naturam atque ſanguinem ex ejus culpa coagulari. Hominum a peſte enecatorum bilem in canum venam injecit, qui coacto inde ſanguine interierunt, Sic etiam canum peſte ab hominum bile infectorum bilis alios canes eodem truculento malo infecit. A. DEIDIER in epiſtola ad MONTRESSE monet aceti vim prophylacticam non adeo efficacem in ſuis adnotationibus aparuiſſe. Sanguinem in peſte peremtis utique cogi. Neque inunctionis mercurialis ullos fuiſſe malos effectus. Non valde ſe credere malum advectum eſſe, poſſe effectum eſſe anni æſtatis anomalæ.

EJ. *Chymie raiſonnée où l'on tache de decouvrir la nature & la manière d'agir des remedes chymiques les plus en uſage en medecine & en chirurgie.* Lyon 1715. 12. ELOY. BR.

Ej. *Inſtitutiones medicinæ theoreticæ.* Monſpel. 1716. 12. Paris 1731. 12. Neapol. 1748. 8. *gallica verſ.* Paris 1735. 12. *. In parte altera ſ. pathologica generalia aliqua tradit, morborumque capitis & pectoris breves deſcriptiones. Temperamenta eſſe a gradu cohæſionis partium fluidarum ad ſolida. Criſes nullas reperiri. Epilepſiam a dilatatione vaſorum derivat. Vaſa lymphatica conſpicua in manu & in hepate. Vomitus a ſcirrho pancreatis. Epilepticos aliquos incidit, ut cauſam certam mali detegeret.

Ej. *Tr. des tumeurs contre nature.* Theſes fuerunt a. 1711. propoſitæ excuſæ a. 1719. Paris 1738. 12. quæ editio ſexta eſt, aucta quidem & mutata ut comparando vidi, adſperſis propriis de cancro adnotationibus, quem in naſo arſenicali medicamento compoſito curaſſe repetit. Inter tumores etiam variolas numerat, de quibus jam a. 1709. diſputaverat. Verum eſſe eryſipelas. Variolis defunctos tamen ſi cum hominibus variolis infectis cubuerint, ſecundo aliquas puſtulas pati. Venæſectionem nocere. Sub finem conſultationibus addit inciſiones cadaverum morboſorum. Inter eas induratio bronchiorum, arteriæ coronariæ. Membranæ poſt depoſitam cataractam in oculo detectio, quæ interna eſſet membrana atra, lens vero cryſtallina evanuerat. Catalepſis cum epilepſia conjuncta.

Adjuncta *Diſſ. academique ſur la maladie contagieuſe de Marſeille.* In ea contendit noſter peſtem per contagium quidem non vero per vapores contagioſos inficere, conclavia clauſa nihil a peſte paſſa, quæ tamen peſtem vix potuerint excludere. Contra tabum peſtilens, ſanguini infuſum utique peſtem communicaſſe.

Ej. *Diſſ. de arthritide.* Monſp. 1726. 8. Eloy Br.

Ej. *Deux diſſertations medicinales & chirurgicales, l'une ſur la maladie venerienne & ſur une methode particuliere de les traiter par les frictions, l'autre de la nature & de la curation des tumeurs*, latine conjunctim prodierunt 1723. *gall. verſ.* Paris 1725. 12.

Tractatus de lue venerea jam a. 1713. Monſpel. tamquam theſes academicæ propoſitus fuerat & recuſus 1716. Romæ 1722. London 1723. Venereum malum a vermibus eſſe quos oportet hydrargyro peſſumdare, adeoque non ſalivæ fluentum ægros ſanare, ſed vermium internecio. Quoties ægri aut debiles ſunt, aut oſſa carie eroſa habent, toties noſter frictiones interrumpit.

Ej. *Conſultations & obſervations medicinales.* Paris 1758. 12. 3 vol. *. Morbi hiſtoriæ, remedia quæ commendantur, eventus vix unquam. Morbi fere chronici & ad eos diæta & curatio. Lac ubi oportet acrimoniam temperare, chalybs ubi roborandum eſt, etiam ubi aperiendum & hydrargyri lenta frictio ſunt fere quæ noſter laudat. Porro plurimæ curationes initium ducunt a

rheo & clyſteribus finemque faciunt aquis mineralibus. Venæ ſectionem nocere, hoc etiam eſſe in plurimis purgantibus. Propria fere viro medicamenta ſunt paliuri ſemina tamquam diureticum medicamentum, cynomorii decoctum ad tertianas, ad ulcera venerea urethræ, camphorata ad aſthma, & interceptam frictionem mercurialem ſolam mala venerea ſuperare. Exemplum venereæ luis diu ignoratæ, eo in difficili caſu lactis uſus & interrupta frictio per quinque menſes continuata bonæ frugi fuerunt. Anglos ſiphiliticos paſſim Monſpelii ſanari. Satyriaſis abſque priapiſmo exemplum. Feminas venerea lue infectas malum in liberos tranſmittere ſi interim conceperint, aliquam cum amiſſo ſenſu noſter juſculis ſanguinem depurantibus, decocto lignorum compoſito demum mercuriali unguento ſanavit, ſuberat antiqua venerea lues. Diabetem adgreditur adſtringentibus. In hypochondriaco malo dabat opium. Harum conſultationum aliquæ extant *in Tr. des tumeurs*.

Sic in T. II. cujus 80 ſunt conſultationes a vermibus bulimos, ad eum crudus hydrargyrus. In ſtruma emplaſtrum diabotanum, ad peripneumoniam epidemicam venæſectio tredecies repetita. Ad phthiſin lac, carnem teſtudinis ad hæmoptyſin. Minus periculum eſſe ſi cauſa morbi in retentis menſibus fuerit. In ſuppreſſis lochiis radicum arundinis decoctum, emulſiones, purgantia. Frequens eſſe ulcus ventriculi cum perpetuo vomitu, id malum eſſe a rupto tumore, neque adeo periculoſum videri, ſucco hic utitur cateſchu. Repetita & uberiore paracenteſi lienis molem in hydropico dimidio diminutam eſſe. An debere cum mercuriali frictione balnea conjungi. Convolvulus tuſus ad fungum in genu. In ſcrofulis apertis unguentum ex hydrargyro. Virgines arſenico intoxicatæ cujus effectus per annos ſuperfuit.

Tom. III. primum conſultationes continet 6 quarum plurimæ extant *in Tr. des tumeurs*. Urinæ & ſeminis per anum deceſſus, ſcorbutum fuiſſe non, ut quidem putabatur, venereum duorum conjugum malum. Ita in aliis 24 obſerv. multæ repetuntur ex *Tr. des tumeurs*. Lactis uſu cum fungo medullari tibiæ phthiſin & diarrhæam feliciter ceſſaſſe. Oſſeæ ſquamæ hydatidibus miſtæ in hepate. Quæ feminæ ſublimatum hydrargyrum deglutiverant ſervantur rheo & lacte. Qui 20 grana auri fulgurantis abſque malo ſumſerit. Celluloſam telam ſubcutaneam in oſſa verſam videtur ex hypotheſi natam eſſe.

Sequitur faſciculus librorum ad peſtis hiſtoriam pertinentium, cui noſter Maſſiliæ interfuit. Epiſtolæ a SCHEUCHZERO editæ & ſupra anno 1725. dictæ hic gallica verſio. Redeunt etiam in SENACI collectione etſi hic dicitur primum nunc prodire.

EJ. *Matiere medicale ou l'on traité des medicaments ſimples, enſuite des medicaments compoſés & artificiels.* Paris 1738. 8.

In collectione *Conſultations choiſies de pluſieurs medecins de Montpelier.* Paris 1748. 12. ex iis multæ ſunt ANTONII noſtri ſed de eo opere quo medicina monſpeliaca cognoſcitur, proprio loco dici oportet.

§. DCCCCLXXIII.

HENRICUS COHAUSEN Medicus Weſtphalus, quem diſtinguere oportet a HENRICO JOSEPHO & a VALENTINO HENRICO EUGENIO COHAUSEN.

Noſtri varia ſunt medici etiam phyſici & ſatyrici argumenti.

EJ. *De vita humana theoretice & practice per pharmaca purganda.* Coosfeld 1699.

EJ. *Neu eingerichtete mediciniſche Theetafel.* Oſnabr. 1716. 8. Belgice Amſterdam 1719. 8. a VALENTINO KRUITMAN recuſa & aucta a CHRIST. HELWIG. Lemgo 1728 8. *. Mallem autem priorem habere nam vix datur liquide indicare quæ ſint COHAUSENII quæ alter adjecerit. Collectanea primo de Thea vera. Deinde Thea ſpuria Caſſiæ. Inde Coffea & Aſiæ potus ut ex amygdalis aliis amaris aliis dulcibus, cujus vis ſtomachica laudatur ut etiam arthriticos dolores ſopiat. Sic Chocolata cujus largiſſimam doſin præſcribit ad 16 uſque cyathos. Vinum varii generis. Vini ſpiritus aut alii potus ſpirituoſi congeneres. Cereviſiæ variæ. Lac & cura ut vocant lactea. Nicotiana, varia. Inde Theæ ſecundaneæ ex variis herbis ſumtæ eæque fuſiſſimæ ſecundum morbos, ut ſit curatio morborum quæ per infuſa quæcunque obtineri poteſt. Hic collectæ plantæ ſunt Veronica quam Betonicam facit, Stœchas, Ocymum, cujus uſu adfirmat etiam maniacos reſtitutos fuiſſe, Salvia. Tatetur tamen multo uſu Theæ ſe ſibi nocuiſſe, appetitum deleviſſe & acciviſſe hemicraniam novum genus mali hypochondriaci ut cortice peruviano neceſſe duxerit ſibi ſubvenire. Tunc longo ordine Theæ catarrhales, pectorales, bechicæ, aſthmaticæ, phthiſicæ & ex ordine per omnes morbos. Collectaneis uſus eſt, amicorum relationibus, propriis adnotatis. Caffeam Chocolatam & reliqua HELWIGIUS addidit.

EJ. *Geſundbrunnen bey* Coosfeld 1713. 8.

EJ *Diſſ. phyſico medico moralis de pica naſi.* Amſterdam 1716. 8. *germanice vom Misbrauch des Schnupftabacks.* Leipz. 1720. 8.

EJ. *Raptus extaticus ſ. ſatyra nova in medicorum tabaci ſternutatorii abuſum.* Amſterdam 1726.

EJ. *Helmontius exſtaticus ſ. viſa medicaminum poteſtas ab Helmontio ſomniante recenſa a vigilante* J. H. COH. Amſterd. 1731. 8. Animadverſiones in Helmontium.

EJ.

Ej. *Archæus febrium faber & medicus.* Amſterd. 1731. 8. Pro corticis peruviani uſu.

Ej. *Lucina Ruyſchiana.* Amſterd. 1731. 8. in anatomicis dicta eſt, belgice reddita. ib. 1731. 8.

Ej. HERMIPPUS *redivivus ſ. exercitatio de methodo rara ad* CXV. *annos prorogandæ ſenectutis per anhelitum puellarum ex veterum monumentis depromta.* Francof 1742. 8. Cippo quidem ſpurio laborem ſuperſtruxit, interea de utilitate agit inhalationum ſalubrium.

Ej. *Troſt der Podagriſten.* Francf. 1745. 8.

Ej. *Medulla medicinæ enucleata.* contra medicaſtrum quemdam.

Ej. & JODOCI HERMANN NUNNINGII COMMERCII *litterarii diſſertationes epiſtolicæ editæ* a. S. E. E. COHAUSEN. Francof. 1746 8. *. & Tom. II. ib. 1750 8. *. In primo Tomo catalogus operum COHAUSENII uberior continetur ut de iis ex hac recenſione non male judices. In altero huc revoces Epiſtolam VI. de pluvia ſanguinea VII. de panis groſſulani Weſtphalorum ſalubritate, in quo pultem, lac, vinum & cereviſiam patriam defendit.

§. DCCCCLXXIV. JOHANNES FREIND.

Vir doctus medicus aliquamdiu caſtrenſis inde regius, carceri mancipatus ob ſuſpicionem parum certæ fidei Reginæ præſtitæ, intercedente amico MEADIO liber exiit, mechanicus medicus, ſed tamen clinicus, eloquens & literatus, qui etiam DEMOSTHENIS & AESCHINIS orationes edidit.

Ej. *Deſcriptio hydrocephali cum menſuris.* Cranium molle cum exigua particula oſſea, nulla ſutura clauſa, aqua inter duas meninges & in ventriculis ad enorme 5 quartorum (lib. 10.) pondus. Gyri deleti, pia mater plena diſtenſa, nullæ corporis ſtriati ſtriæ, cerebellum firmum, cerebrum ſanum, nervi boni, vertebralis arteria amplior. Infans vix erat 30 menſes natus & ſanus, ſed impotens, olfactu obtuſo, cujus ſenſus præprimis nervus tenuis eſſet. In Philoſ. Tranſact. nr. 256 a 1699.

Ej *Emmenologia in qua fluxus menſtrui phænomena, vitia cum curandi methodo ad rationes mechanicas rediguntur.* Oxon. 1703. 8. Amſterdam 1726. 8. Menſtruum fluorem eſſe a plethora, ſupprimi vel a lentore ſanguinis vel a vaſorum uteri nimia reſiſtentia, hinc adtenuantia medicamenta, inde quæ vaſa emolliunt ſanguinis impetum augent. Exempla harum indicationum pro curationibus. Menſes nimii ſunt a contrariis cauſis, vaſorum laxitate, humorum nimis fluxili natura, quare a medico denſandus ſanguis, vaſorum augendus tonus. Adſtringentium

gentium medicamentorum in vivorum animalium venas injectorum phænome a & ſanguinis inde coagulatio. Ab emmenagogis injectis ſanguinis diſſolutio. Similes effectus eorundem medicamentorum ad ſanguinem aut ad ſerum admiſtorum. De modo agendi opii, hydrargyri, chalybis, ad ſanguinis adtenuationem omnes reduxit.

Hypotheſi indulgens hecticas febres omnes ad vaſorum laxitatem refert, venæſectionis uſum adverſus nimios menſes rejicit, partium firmarum ſtimulationem negligit. Memorabile tamen neque exſcriptum opuſculum.

EJ. *Prælectiones chemicæ cum in Academia Oxonienſi de ea arte prælegeret.* 1709. Amſtell. 1710. 8. Paris 1727. 12. cum emmenologia anglice. Lond. 1729. 8. ELOY BR. Pertinet ad eventuum chemicorum expoſitionem per cauſas mechanicas & phyſicas. Tabula rarefactionis variorum liquorum in dato calore. Tabula ponderum ſpecificorum corporum etiam potiſſimum ſalium.

EJ. HIPPOCRATIS *de morbis popularibus* Liber I. & III. *cum novem de febribus commentariis.* Lond. 1716. alii 1717. 8. *. Amſterd. 1717. 8. *. Primum HIPPOCRATIS textus græcus & latinus, tum novem diſſertationes quibus ſcripta auctoris de febribus exponuntur. In *præfatione* veterum diligentiam, ſubtili nuperiorum ingenio præfert, hypotheſes explodit, SYDENHAMIUM tuetur ejuſque morborum vivam picturam.

In *Commentario* I. de Hippocratis ſtudio & ſtilo. Duos epidemicorum libros ita conjungit ut ad conſtitutiones libri I. deſcriptas duodecim priores ægroti libri I. & quatuordecim lib. III. pertineant. Ex HIPPOCRATE dein exponit criſium per quas natura ſe morbis judicaverit claſſes & vires, per ſudores equidem, frequentius tamen per urinam.

Cur Hippocrates paucorum medicamentorum meminerit, de venæ ſectione ſileat. Febres Hippocraticas & eaſdem noſtris eſſe & ſimilia utriſque auxilia convenire. Non recte SYDENHAMIUM tot febrium ſpecies feciſſe, quæ omnes iiſdem auxiliis ſuperantur per exempla. Commentatio docta de venæ jugularis ſectione quam commendat & ſubtiliter diſputat, ut cerebrum ſanguine ſublevet. Exempla felicis effectus ſubjicit. *Comment.* III. Sudorem ſæpiſſime vitium eſſe neque debere in febribus cieri. IV. Emetica ad gentis morem vehementer laudat. V. Pleuritis quæ pleuræ ſit inflammatio vere diverſa eſt a peripneumonia, quæ pulmonis ſit inflammatio. Pleuritis in abſceſſum verſa facile pulmonem in conſenſum morbi trahit. Tuſſi & ſputo nihil neceſſario cum pleuritide commune eſſe cum peripneumonia utique. In pleuritide nihil eſt cur velis ſputa ciere & ſufficere venæſectionem repetitam, in peripneumonia abſque eis ſalutem eſſe nullam. VI. Ulcus veſicæ in anum patens. VII. Fuſe ſummam eſſe efficaciam medicamentorum purgantium in acutis quibuſcumque etiam malignis & excretoriis, & poſt nonum etiam in confluentibus variolis & in capitis eryſipelate, cujus morbi

morbi tabem diu expertus ſum. De cauſis & ubertate excretionis alvinæ ſubtiliter. VIII. Diuretica a febrium curatione removet. IX. Veſicas trahentium medicamentorum in febribus laudes, inque aliis morbis, potiſſimum etiam cantharidum. Effectum non eſſe ab evacuatione ſeri, neque a ſtimulo, neque a revulſione, non ſatis hic ſibi ipſi ſatisfaciet.

EJ. *De purgantibus in ſecunda variolarum confluentium febre epiſtola ad* MEAD. London 1719. 8. Amſterdam 1720. 8.

In priori opere hanc ægrotorum in periculoſiſſimo eorum ſtatu ſervandorum rationem laudaverat, in eam J. WOODWARD ſcripſerat. Noſter partim empirici nomine reverſarium ridiculum dedit, ſed hic etiam ſerio cauſas oſtendit conſilii. Novum non eſſe, dari a SYDENHAMIO, dari ab Arabibus & plura ex MESUE & RHAZEO etiam exempla adducta, ſe paulo maturius purgare neque aliter differre. Eo in ſtatu venæſectionem a virium imbecillitate ſæpe vetari, alvum pertinaciter ſtrictam putridos vapores dare ad ſanguinem, veſicatoria non ſufficere. Quare ſæpe etiam & optime noſtram naturam ſe ſpontanea diarrhœa vindicare. Secundam febrem primum DIOMEDI amico innotuiſſe deinde SYDENHAMIO, hæc curandi ratio vulgo nunc recepta & a me utiliter adaptata, ut alternis diebus tamarindis cremore tartari alvum laxarem. Fatendum tamen eſt aliud gravius periculum ſupereſſe, cui purgatio non ſubveniat, peripneumoniam, quæ vulgatior mortis in variolis cauſa eſt.

EJ. *Oratio anniverſaria* HARVEIANA. London 1720. Solitæ laudes HARVEII.

EJ. *Ad* MEADIUM *de quibuſdam variolarum generibus epiſtola.* Variolas diſcretas poſſe & ipſas malignas eſſe, ab iis paralyſis artuum inferiorum. Eædem perinde ut confluentes poſſe ad cryſtallinam claſſem pertinere. Variolæ verrucoſæ funeſtæ, ſanguine in cerebro congeſto. Variolæ ſiliquoſæ. Variolæ exitiales in quibus ſanguis diſſolutus per varia organa excretoria exit, inter eas caſus in quo ipſæ puſtulæ varioloſæ diruptæ ſanguineis ſtriis percurrebantur.

Hoc opus auctor in carcere ſcripſit.

Hiſtory of phyſic from the time of GALEN *to the beginning of the ſixtenth Century.* London P. I. 1725. P. II. 1726. 8. latine verſum a J. WIGGAN. Lond. 1734. 8. gallice a STEPHANO POMET mirifica orthographia uſo. Leid. 1727. 8. *. Scopus eſt continuare CLERICI opus & emendare quæ bonus CLERICUS non ſatis matura de ORIBASIO & nuperioribus græcis ſubjunxerat, indigna undique prioribus & erroribus plena eſſe FREINDIUS oſtendit. Ipſe ergo faſtidia tulit nuperorum Græcorum & Arabum & Arabiſtarum legendorum, non quidem ut plena daret excerpta operum ſed ut plures quoſdam & aliqua peculiaria cujuſque inventa & adnotata daret, ſuas etiam ſæpe eaſque nonnumquam meditatas cogitationes adderet, ut de aneuryſmate vero & ſpurio, de cauſa deliquii animi ab aquis per paracenteſin

paracenteſin ſubito exhauſtis, de pericardii inflammatione de quæſtione num LUCAS medicus fuerit[s], de magna peſte ſeculi VI. de utilitate denuo legendorum librorum etiam eorum qui vulgo negliguntur. Inter græcos ORIBASIUM per totum compilatorem eſſe demonſtrat. ALEXANDRUM vero ob practicam vim ipſi GALENO præfert. Inter Arabes ob medicam rem AVICENNA laudatur, ob chirurgicam ALBUCASES, cujus tamen *ſervitorium* & *chemica* omittit. Arabici ſermonis ignarus aliqua fragmenta ſibi verti curavit ad vitam GEORGII BAKTISCHACH. In 14. L. de Arabiſtis agit, de J. ANGLICO, de prima origine luis venereæ, de ſymptomatibus ejus morbi quæ in primis initiis & ſubinde ut adoleſcebat hunc morbum comitata ſunt, deque auxiliis quæ medici ei oppoſuerunt. Finis operis eſt in vita LINKERI auctoris collegii medici Lugdunenſis. Utile certe optimo ſano & ſevero judicio ſcriptum, quo multa utilia conſervantur, quæ cum Arabibus oblivione publica ſepulta erant.

Plures interea lites ob id opus FREINDIO exortæ ſunt.

1. quidem CLERICUS *in Bibliotheque ancienne & moderne* T. XXIV. fratris DANIELIS vindicias dedit, cujus quidem errores chronologici excuſari poſſunt, defendi non debent.

Deinde C. W. quem lego pleno nomine CLIFTON WINTRINGHAM ſeniorem fuiſſe.

Obſervations on FREINDS *hiſtory of phyſik showing ſome falſe repreſentations of ancient and modern phyſicians.* London 1726. 8. Reſpondit acriter pro FREINDIO J. BAYLIE.

A defenſe of D. FREIND *and his hiſtory of phyſik in anſwer to the reflexions of* M. le CLERC *with remarks upon the age of the greek phyſicians, the introduction of chymiſtry in phyſik &c.* London 1727. 4. 1733. 8. Facile oſtendit non vera tempora

AETIO PAULO, TRALLIANO a RENATO MOREAU adſignata, neque a CLERICO recepta fuiſſe. Oſtendit MESUEM primum in *Rheo* vim adſtringentem & una purgantem agnoviſſe. RHAZIUM ante AVICENNAM chemica aliqua ſcripſiſſe. ACTUARIUM non valde Arabes ſecutum eſſe.

Opera omnia latine verſa edidit J. WIGGAN & FREINDII *vitæ hiſtoriam præfixit.* London 1733. fol. Paris 1735. 4. *. Venet. 1733. 4. Neapoli 1730. 4.

In Philoſ. Tranſact. nr. 270 refert de duabus familiis ad canum morem latrantibus, ſenſubus alias integris, alias turbatis conjunctis cum motubus convulſivis. In puella etiam ventriculus tumebat & quaſi globulus ſecundum longitudinem laryngis adſcendere videbatur. Ipſe cum FREINDIUS morbum obſervaret non latratus canum fuit, qui audiebatur ſed ineditum cantilenæ genus.

In

In parte familiæ eventus funeſtus fuit.

§. DCCCCLXXV. Varii.

Alexander Pascoli Peruſinus, in ſtatu eccleſiaſtico protomedicus.

Ej. *Teoria e practica delle febbre ſecundo il nuovo ſiſtema, ove il tutto ſi ſpiega per quanto e poſſibile ad immitazione dei geometri, ſi aggiunſi alcuni diſcorſi in forma di lettere per chiarezza maggiore di quanto preçedentamente ſi diſſe.* Perugia 1699. 4. Venezia 1701. 4. Platn.

Ej. *Obſervationes de pleuritide.* Venet. 1702. 4.

Ej. *De vera in literis ſapientia, cum phyſiologiam exponeret.* 1718. 8.

Ej. *Oſſervazioni teoretiche e pratiche in medicina.* Venez. 1721. Heist.

Ej. *Riſpoſta ad alcuni conſulti ſulla natura di varie infirmita ed a maniera di ben curarle.* Roma 1736. 4. 2 vol.

Ej. *De homine ſ. de corpore humano vitam habente, ratione tum proſperæ tum adflictæ valetudinis* Libri III. Roma 1728. 4. Venet. 1735. 4. Italice *il corpo umano o breve ſtoria dove con nuovo metodo ſi deſcrivono tutti gli organi ſuvi.* Peruſia 1700. 4 Venezia 1712. 4. & 1727. 8. vol. 3. 1735. 4. Eloy Br. Sectio ſecunda & tertia eſt de febribus & morbis viarum ſanguinis, palpitatione cordis, aneuryſmate, varice. Febrem eſſe calorem naturalem auctum vel imminutum vitio aliquo quod pravam induxerit ſanguinis fermentationem. Febris ſpecies & curatio per exempla ſ. hiſtorias ſubjectas, nominibus fictis. Febris ardens abſque rigore invadens, Frictiones hic & fere ubique noſter in febribus ſuadebat, venæſectionem largam ad integram libram, victum tenuem, non abſque tamen pullorum juſculo. Die quarto melius habent. In cauſo die quinto ex venis hæmorrhoideis ſanguinem eduxit ad libram, die ſexto ſcarificavit pariter ad libram, clyſteres quotidie repetiit, die nono abſque ulla criſi morbus ſolutus eſt. In febre maligna cum lotium ſanguine ſimile videretur & partes externæ frigerent, noſter autem ex coagulo cauſum ſuſpicaretur, oleo Menthæ noſter cutem confricare juſſit, clyſterem injici & confectionem alkermes, de hyacintho & theriacam dedit, tamen ut jus gallinaceum admitteret & ipſum vitellum ovi & matrem perlarum adderet (quo certior inde putredo oriretur) aquas deſtillatas potare jubebat. Cum omnia in deterius irent, veſicantibus uſus eſt, cauterio torpidam naturam excitavit, alvum duxit. Ita omnia in melius verſa ſunt. Veſicatoria tamen nocere poſſe. In febre maligna peſtilentiali ut vocat quæ petechialis vulgo audit, cum urina & pulſus ſanorum eſſent, ex hæmorrhoideis venis libram ſanguinis eduxit, ceſſanti enim

hæmorrhoidali malum tribuebat. Verum larga bilibris hæmorrhagia narium ſucceſſit neque ideo minus convulſiones frequentes ægrum concuſſerunt & debilitas fregit, ut neceſſe videretur confectiones & aromata dare & ægrotum alere vitellis jure gallinarum exceptis, clyſteres tamen frequentes & acidus de limonibus ſuccus aliquantum reſtituerunt virum, donec die 7 maculæ lividæ erumperent, criticæ ut videtur, certe ſalutares. Denique in hectica puella menſtruo ſanguine per terrorem ſuppreſſo quartana ſupervenit, quam hectica febris ſecuta eſt, cum uberrimis ſudoribus nocturnis & lotio oleoſo, ſerum lactis caprilli admiſto melle & cremore tartari ſalutem reddidit, neque alium cibum admiſit præter id ipſum ſerum, vitellis ovorum miſtum, feliciſſimo eventu. Plura non poſſum addere. Ubique autem noſter cuique viſceri ſuos morbos ſubjecit, eorumque curationes hiſtoriis expoſuit.

DOMINICUS SANGUINETUS Apulus.

EJ. *Diſſertationes jatro phyſicæ.* Neapoli 1699. 8. *. Potiſſimum contra Pachonianam & Williſianam de acido & alcali hypotheſin, de utroque ſale & de fermentatione inter utrumque, tamen ut aliqua ad medicam praxin reſpiciant.

GEORGII THEODORI BARTHOLI *de neceſſitate phyſices in praxi medica.* 1699. 4.

EJ. *Opera medica tripartita.* Francof. ad Mœn. 1717. 4. CARR.

J. GABRIEL RUDOLPHI *Medicus ad ægroti palatum.* Leid 1699. 12.

EJ. *Progymnaſma medicum, de iis quæ ſunt obſervata in mulieribus largiter menſtruatis, occaſione hæmorrhagiæ uteri enormis e craſi ſanguinis reſoluta pronatæ per cereviſiæ medicatæ abuſum.* Leid. 1708. 8. *. nimiam hæmorrhagium excitari per cereviſiæ medicatæ abuſum. Hiſtoria morbi minus hoc affirmat, prægreſſus enim erat abortus, cereviſia frigida cum pane ſiligineo intrito. ob ſyncopen venam ſecare noluit, artus vero omnes utique ligavit, dedit abſorbentia tamen cum validis confortantibus, deinde etiam aromaticis & adſtringentibus extus impoſitis. Hanc hiſtoriam fuſiſſime explicavit, de morbis egit mulierum, ipſa etiam febre & noxiis frigoris quod in illa cereviſia non dabat. Inde de præſidiis chirurgicis, pharmaceuticis, diæteticis hic utilibus.

J. GAILLARD.

EJ. *De venæſectione diſquiſitio an in apoplexia ſit vena ſecanda.* Hafn. 1699. 12. Morborum capitis theoria. Palpitatio cordis a polypis. Homines qui non longe a Lutetia in ciſternam deſcenderant, ſubito enecati. Cæterum venam jubet incidere. Lundæ 1699. 12. prodiit *Collectio de aquarum mineralium hiſtoria*

WALLERII

WALLERII & BOYLEI *cum adjecta* J. FLOYERI *inquiſitione in verum uſum & abuſum calidorum frigidorum & temperatorum balneorum.*

LIMMER *de vermium in corpore humano ex inſectorum ovis generatione.* Serveſt 1699. VATER.

ERNEST BENSHEIM Tr. *de hydrope.* Lipſ 1699. 4. & 1700. 4. Simul oſtenditur vera medici cognitio & quinam medici in curandis morbis & ad officia medica admittendi & qui rejiciendi.

ANTONII SIDOBRE celebris clinici Tr. *de variolis & morbillis.* Lion 1699. 12. Falſe addiderunt CAR. DRELINCOURTII ejuſdem argumenti diſſ. Fermentis favet, methodum tamen antiphlogiſticam ſecutus eſt.

IGNATIUS VINCENTIUS *Mercurius compilatatore.* Barcinonæ 1699. 8. SEG.

JAC. SHIPTON *Pharmacopæa* C. R. Med. *Londinenſis.* Lond. 1699. 8.

Bibliotheca ſeptemtrionis eruditi ſ. ſyntagma tractatuum de ſcriptionibus illius (ſeptemtrionis) *ſeorſim hactenus editorum.* ALB. BARTHOLINI *Deſcriptio Danorum, Norvegorum & Iſlandorum* Tr. *poſthumus a* J. MOLLER *emendatus & auctus,* J. SCHEFFER *ſuecia literata ab Cel.* MEZLERO *illuſtrata.* 3. *Molleri introductio ad hiſtoriam ducatuum Schlesvicenſis & Holſatici.* 4. EJ. *præf. de gentium borealium in literas meritis hiſtoriæ apologeticæ.* Lipſ. 1699. 8.

GODOFR. STUCKELOÆ *Indago peſtis.* Vratisl. 1699. 4. HÆNEL.

GOTTL. FRID. MYLII *Medicamentorum quorundam ſalutarium in laboratorio chemico Helmſtadienſi præparatorum vires & uſus.* Helmſtadt 1699. 8.

RUDOLPH MARTIN MEHLFÜHRER *acceſſiones ad* THEODORI J. ab ALMELOOVEN *promiſſam bibliothecam.* Nurnb. 1699. 8. TREW.

In Theſauro GRONOVII *quem a.* 1699. *edere orſus eſt, diſſ. variæ ſunt quæ ad medicinam faciunt.*

§. DCCCCLXXVI. NUPERI.

SEBAST. ASTEANO ROTARIO.

Mollis medicinæ fautor. Venæſectionis oſor, etiam veſicatoriorum. Scripſit primum *Raggioni contra l'uſo del ſalaſſo e delle ventoſe.* Veron. 1699. 4. Venet. 1701. 4.

Contra STEPHANI PICCOLI *Medicinam ventilatam.* Et venæſectionem rejicit & omnem aliam fere evacuationem, pauciſſimis vero medicamentis utitur, etiam potiſſimum hydrargyro in omnibus morbis etiam in apoplexia. In l. primo plethoram negat, vaſa putat etiam a nimia ſanguinis copia non facile quidquam pati cum valde extenſilia ſint, neque menſtruum fluxum neque hæmorrhoides a plethora eſſe. Si quæ ſit balneum ei levandæ ſufficere, dum vaſa laxat, quo ſe nimiæ ſanguinis copiæ faciliora præbeant. Venæſectionem ſanguinem deteriorem non emittere. Inflammationi ſpirituoſa & calida prodeſſe, nocere refrigerantia, ubi a flatu ſit. Pleuritidem ne HIPPOCRATE quidem auctore venæſectionem poſcere, ſed HELMONTIANA utique medicamenta. Sedem ejus mali ſæpe eſſe in pulmone non in pleura. Febrem non eſſe morbum & debere ſollicite conſervari tanquam naturæ beneficium.

EJ. *Contra l'uſo delle ventoſe o ſanghettole.* Nihil memorari dignum.

EJ. *Lettera al tradottore del l. Neophile en deſordre nella quale dandoſi breve ragguaglio della confuſione di chi ha preteſo il galenico confuſo*, quæ epiſtola in STEPHANUM PICCALI in Galeria di Minerva excuſa eſt. Iterum contra ſanguinis miſſionem, quæ noxia ſit, ſanguinis intima concutiat.

EJ. *Allegazioni medico phyſiche nelle viſcere d'un cadavero* 1712. In hominis ſubito mortui inteſtinis repertus fuit hydrargyrus cum pulvere albo & in ventriculo veſtigia inflammationis. Medici ad magiſtratum retulerunt venenum propinatum eſſe. Inerat & magnus lien & ampla veſicula fellea. Noſter multis diſputat non eſſe venenum.

EJ. *Lettere in aggiunto della allegazione medico fiſica.* Harum epiſtolarum prima data eſt a. 1711.

Altero il dardo rintozzato divenuto ASTA D'ACHILLE qua reſpondet libello pro venenata indole pulveris ſcripto, cum titulo Dardo intozzato, accedunt doctorum virorum epiſtolæ.

EJ. *Aggiunta al dardo rintozzato, toccante la lettera del* D. CONSTANTE SERAFFANI.

EJ. *Lettera terza.* Veron. 1712. Contra veneni ſuſpicionem ejuſque defenſores omnes.

EJ. *Lettera agli autori di quel foglio ſcritto a penna con finto nome de Moro Molena.* 1717. Contra medicamenta cardiaca officinarum. In omnibus bonum jus gallinaceum præſtare.

EJ. *Parere intorno alla morte di due uomini entro cantina grande con poca uva bollente.* Veron. 1718. 4. Cum phyſica phænomeni explicatione.

EJ.

Ej. *Lettera al S. Franceſco Merlo Medico*, contra confectionem de Hyacintho.

Ej. *Il medico padre, intorno qual libro intitolato in mondo diſingannato.* Verona 1719. 1720. 4. Inter criſes ſudorem vehementer laudat. In pleuritide oleum cucurbitinum camphoratum calens loco dolenti illitum commendat. In pleuritide multa purgantia præſcribit ipſamque mannam. Sic venæſectionem, & aquam frigidam in febribus rejicit, valde acutas febres in pulmonum inflammationes degenerare monet.

Alla ſua conſorte ANNA FRANCESCA *dedicato rimedio non iſpregiabile nel mal caduco*, (nempe inunctionem mercurialem). Verona 1722. 4.

Ej. *Lettera al autore di quel faglio che ci raguaglia d'un male ſpaventevole.* 1723. Vomitus materiæ nigræ ad 23 lib. a glandula dura, eroſa ſub ventriculo poſita, contra alterius medici theoriam & curationem.

Inſegnamenti di medico padre a ſuoi figlioli intorno alla hidropiſia aſcita L. IV. Verona 1724. Malum a viſcerum obſtructione naſci, opponit unguentum mercuriale & paracenteſin rejicit, quæ cauſam non tollat.

Ej. *Viſione d'un cadavere con un rimedio di novella invenzione nella idropiſia uterina.* 1724. Aquam cathartico educere ſuadet ut olim SANCTORIUS.

Ej. *Richieſta del* S. R. *fatta a diverſi profeſſori* 1724. Hydrargyri uſum in hydrope commendat. VALISNERI epiſtola quæ hunc mercurii uſum probat.

Ej. *Lettera al* S. FRANCESCO MERLO *intorno al libro detto ricordo prattici* 1729. Defendit ſuam de hydrope uteri ſententiam & addit teſtimonia medicorum qui cadavera inciderint.

Ej. *Riflessioni ſopra il mal che ſofrè Galeotto Pico fatti da* ROTARO M. S. dicitur 1750. prodiiſſe. Luis venereæ naturam a non nemine potuiſſe definiri; putat apoplecticos homines hydrargyro reſtitutos.

Ej. *Rimedio alle catarrhali moleſtie.* 1730. 8. Perſpirationem debere mercuriali inunctione liberari. Dulcia rejicit.

Ej. *Rimedio della paraliſia o preſervatorio dell apopleſſia.* Veron. 1734. 4. Denuo hydrargyrus rejecta venæ ſectione in apoplexia laudatur, rejectis etiam purgantibus & veſicatoriis & omni evacuatione. Adjectæ ſunt aliquæ paralyticorum ſanatorum hiſtoriæ.

Ej. *Lettera al N. N. notomiſta perſpicatiſſimo.* 1732. De peripneumonia.

Ej. *del mal uſu del mercurio nel volvulo, e di quel altero peſſimo de purgativi medicamenti nei dolori colici.* Mercurialem panaceam ſumi debere & hydrargyrum cum adipe anſerino intritum inungi.

Ej. *Rimedio contro i vermi.* Mercurium cum conſerva roſarum ſumi jubet.

Ej. *Lettera al autore del mondo diſingannato* PYLARINUM. Integrum volumen. Anatomen nuperiorum contra antiquorum defendit.

Ej. *Moderno raggionamento intorno alla gutta.* Podagram catarrhum eſſe, qui ſedem ſuam in pedem firmaverit. Iterum hydrargyro ſanat.

Ej. *Lettera al D. ſprezzatore del mercurio ed amatiſſimo del ſalaſſo.*

Hi ſeptem libelli, quorum primus eſt Rimedio curativo della paraliſia ſenſim prodierunt Verona 1731. 4. communi cum titulo. *Rimedio curativo della paraliſia e preſervativo dell apopleſſia.*

Ej. *Prevedimenti del autore l'uno per antiveder l'orrido periculo che ſovraſta dall entrare nelle cantine riſtrette e architettate a volta in cui vi ſia uva ſurcoſamente bogliente, l'altro pe entrarvi a tutta fretta a ſottrare chiunque per ſua diſgrazia diſteſo a terra ſoggiace al medeſimo periculo e il terzo per rimettere eſſi ſventurati in intera ſalvezza.*

Ej. *Lettera dal medico padre a ſuoi figlioli.* De paralyſis iterum curatione mercuriali.

Ej. *Il medico padre a ſuoi figlioli raggionamento.* Ad capitis dolorem hydrargyrum cum adipe anſerino intritum. Eodem auxilio & anginam curat & ſuffocationem. Deſcribit conſervam cum mercurio & adipis anſerini cum hydrargyro intriti unguentum, modumque quo inungitur.

Hæc opuſcula conjunctim prodierunt Verona 1744. fol. cum titulo *Opere di* SEB. ROTARIO *ſtampate in vari tempi colla giunta delle opere poſthume inedite.*

§. DCCCCLXXVII. VARII.

ANTONIO FRANCESCO BERTINI *La medicina difeſa dalle calumnie de gli uomini vulgari e delle oppoſizione de detti.* Lucca 1699. 4. HOTTON.

Ej. *Riſpoſta al diſcorſo familiare di Terfilo ſamio contra l'autore della medicina difeſa.* Coſmopoli 1700. 4.

Quæ

Quæ adhuc citat CARRERE auctoris ſcripta. *Specchio che non adula contra Manfredum* & aliam contra eundem defenſionem, vix huc facere videntur. BR.

ANSELMO FRANCESCO GIROLAMO *Il triomfo della China China.* Fiorenza 1699. 4. & in Galer. di Minerva T. III.

Citatur etiam D. DIEGO HERRERA *de cortice Quinæquinæ* ſcriptus codex a. 1699. apud de la CORDONIERE.

MICHAEL XIMENES *Criſis medico gnimica en que ſe ſepara en las notitias a ſi fiſicas como medicas de las porciones impuras el oro puro de las perfectiones con principios de la philoſophia medicina, theologia e jurisprudencia ſer æquivocatione los aſſumtos de dichia apologia y producendo con el rational cryſol que el ſcriptor de qualidades occultas no goza en el dectamen del modo la univerſal probabilidad.* P. I. Cordov. 1699. 4. C. d. V.

JUAN de PERALTA MUNNOZ *Eſſercitation phyſico medica de un peregrino eſpoſicion de las calenturas, intermittentes y altras infermidades motivado de un libro que eſcrivio* D. JOSEPH COLMENERO. Sevilla 1699. 4. C. d. V.

EJ. *El triomfo de antimonio y contra reſpueſta a la carta anonimia que contra la criſis de* D. DIEGO MATHEO ZAPATA *producio el triumvirado de la ignonancia de la invidia la audacia y malevolencia.* Cordova 1702. 4.

FRANCISCUS de LEON pharmacopola. Ejus eſt. *Reſpueſta a las preguntas que me hizo el* D. ALONSO CORMEO, Profeſſor Hiſpalenſis. Cadiz 1699. 4. C. d. V.

JUAN ORDONNES de la BARERA Acaſos de Don ULISSE ALDROVANDO fil natural del Marques de ſ. Imperio, *acaicidos en el* anno 1699. Scopum eſſe inpugnare CHRISTOPHORI de PEDROSA y Luq'ue de qualitatibus occultis & operationibus aliquot internis.

DENIS de CASPONAI de GRIMALDI *Lettre ſur les fievres epidemique.* Chambray 1699. 8. ASTR.

DUPRÉ chirurgi & inciſoris, *les ſources de la ſynovie.* Paris 1699. 12. In cadavere inteſtina purulenta materia plena, inteſtinorum pars gangrænoſa, conglomerata, alvus obſtructa fuerat & ſtercora vomuerat. Calculus ſeminis milii ſimilitudine ex colo exciſus. In infante multum ſub dura membrana aquæ, cerebrum deſtructum. Cataractæ extractio, piſi mole in aqueo humore natantis.

DOMINIQUE ANTOINE *Methode pour conſerver la ſanté, ſuivant le cours des*

ſaiſons

ſaiſons & les differens temperamens & le moyen de les connoître, où on enſeigne les remedes contre les maladies contagieuſes & mortelles. Paris 1699. BUR.

Referas huc ANTOINE GALARD *de l'origine & du progrés du Caffé.* Paris 1699. 12. *. ex arabico verſa v. Botanica II. p. 114.

Traité de la longue vie. Paris 1699. 12. Mortem eſſe effectum deficientis aſſimilationis ciborum.

PHILANDER MISIATRUS.

The honour of the gout or a rational diſcourſe demonſtrating that the gout is one of the greateſt bleſſings wich can befal a mortal man. London 1699. 12. PL. pro natura ſalutari podagræ.

BENJ, ALLEN *Natural hiſtory of the chalybeate and purging waters in England.* London 1699. cum theoriis morborum.

LIONEL WAFER *New voyage and deſcription of the iſthmur of America.* London 1699. 8. cum DAMPIERIO recuſus & alias. Chirurgus ob grave acceptum vulnus inter Indos liberos iſthmi Darjen deſertus, denique ſuis reſtitutus, præter hiſtoriam naturalem agit etiam de medicina indigenorum, de eorum venæſectione quæ fit ſagittis exiguis ex arcu emiſſis. Ad morbos aliqua. Simiæ vermibus obnoxiæ. Albi inter cupreos nati homines. Victus & cereviſia. Lac nucum Cocos ſtupefacit.

RICHARD BOULTON Medici *A ſyſtem of rational and practical Chirurgery.* London 1699. 8. *. De more morbos aliquos medicos comprehendit cum plurimis medicamentis, fere ex WISEMANNO cujus hoc opus eſt quaſi compendium, ut vix quidquam proprium contineat.

The complete midwifes practice inlarged. London 1699. 8. Collectanea ex T. MAYERNE, R. CULPEPER, CHAMBERLAINE & LUDOVICA BOURGEOIS.

CORNELIS le BRUYN pictoris & peregrinatoris non incurioſi *reizen door klein Aſien, Ægypten, Syrien en Paleſtina.* Delft 1698. fol.

EJ. *Voyage par la Moſcovie en Perſe & aux Indes orientales.* Amſterd. 1718. fol. Plurimæ quidem icones civitatum etiam plantarum nobiliorum & animalium. Dari in Turcia ſervos medicos & venam in Perſia lanceola ſecari. Ad cephalæam incidi locum dolentem.

CORNELII KELDERMAN *Onderwys voor alle vroed vrouwen rakende haar ampt ende plicht.* Brugge 1699. 8.

J. MAU-

J. MAURIZ TRILLER *Beſchreibung wie die Thiere des Wetters Veränderung empfinden.* Altenburg 1699. 4. VATER.

EJ. *de officio medici præſentibus contraindicationibus.* Jen. 1701. 12.

L. E. GUEKELIN *curmäſſige Diät und Lebensordnung.* . . . 1699. 12.

HENRICH C. ABEL *Leibmedicus.* Leipz. 1699. 12. TR.

EJ. *Mediciniſcher Gewiſſensſpiegel.* Frankf. 1728. 8.

EJ. *Medicinſches Kräuter-Paradiesgärtlein.* ib. 1740. 12.

CHRIST. GOTTF. DANKWERTS *Medicinſches Siebengeſtirn.* Hamburg 1699. niſi error eſt in anno.

STANISLAUS RICHARD AXTELMEYER *Ebenbild der Natur in dem Entwurf der Gewächſe, Ungeziefer und anderen Thieren.* Augsburg 1700. 4. vel 8. 1715. 4. Schwabach 1706. 4.

Habet hiſtoriam buſonis quo devictus eſt agyrta, halitu de ore in os inſpirato.

CHRISTIAN LEHMANN *Meiſſenſche Bergchronic.* Leipz. 1699. 4. etſi antiquioris ſcriptoris ut ultimus tamen annus ſit 1698, ſimplicis hominis. Epidemici morbi aliqui, varii longævi ibi reperiuntur.

Die curiöſe Medicin, darinnen die Geſundheit des Lebens durch ſehr wahrſcheinliche Gedanken in zwölf Capiteln vorgeſtellet wird. Luneburg 1699. 12. PL.

§. DCCCCLXXVIII. GODOFREDUS BUDÆUS.

Phyſicus in Luſatia ſuperiore.

EJ. *Conſilium medicum wie man wegen der Peſtilenz, Fleckfieber und anderen hitzigen Krankheiten ſich verhalten, verwahren und curiren könne.* Baudiſſin 1710. 4.

EJ. *Conſilium medicum de peſte.* 1714. 8.

EJ. *Conſilia medica von der Krampfſucht.* Baudiſſin 1717.

EJ. *Miſcellanea medico chirurgica practica & forenſia, welche allerhand medicinſche und chirurgiſche Caſus, Relationes judicum, Conſilia & Reſponſa in ſich halten.* Prima pars prodiit. Görliz 1731. 4. *. Verus collector fuit SAMUEL STURM medicus in Luſatia, ab a. 1654. ad 1688. chemicus, cujus opuſcula nunc collecta BUDÆUS edidit. Chirurgica plurima, tamen etiam pluſcula clinica

cum numeroſis cadaverum inciſionibus, tunc acta clinica tota. Ita de delirio vero an ficto. Num ſabinæ ſex drachmæ abortivi nomen mereantur. Abortivit utique cum ſymptomatibus. Limites pharmacopœos inter & ſeplaſias poſiti, & medicamenta ſimplicia, quibus debent ſeplaſiæ abſtinere, quæ vendere ipſis licitum ſit. In cadavere hydrops a collecta in omenti ſacco aqua improbabilis, vero de utero in eum ſaccum apertus canalis. Immerito venenatæ indolis accuſatum trifolium fibrinum & pini abietis ſtrobuli. Mors ſubita cum gangræna partium genitalium & alia ab arſenico albo, inde in ventriculo cruciatæ ſtriæ.

Pars II. ib. 1732. 4. *. A KNOEFFEL ſenioris conſilium & carmen antipodagricum. Pilulæ ex auro horizontali, phlegma vitrioli dilutum, extractum ſedativum opii; inunctio ex aloe, ſpermate ranarum, phlegmate vitrioli, ſpiritu tartari; balſamum ex aloe myrrha, ſpermate ranarum ex ſpiritu frumenti, vinum ſcelerandum in quo lithargyrii vis enormis diſſoluta eſt, ad 3 unc. in libris quinque. Opii extractum cum gummi galbano & caſtoreo pauco. Curationis lacteæ methodus. Contra medicaſtros edictum electorale. Conſilia ad varios morbos. Ad dyſuriam calculoſam mollia narcotica, ſed ab alio ut puto STAHLIANO eſſentiæ aromaticæ. Mors ab arſenici magna doſi. Medicis ſecretiora, poſtquam examen peritorum paſſa ſunt, vendere permittit. Abortus a nixu & ponderis elevatione. Medicus privatus partum 185 dierum pro legitimo habet. Magna mala ex jocoſa colli adſtrictione & difficilis deglutitio.

P. III. 1733. 4. *. Antiqua conſilia eſſe fatetur. De morbo hungarico anni 1674. Contagium habere non tamen ubique æque potens. Frigus etiam pluſculis diebus ſupereſſe, huic ſuccedere vehementiorem æſtum, dolorem capitis, cum iis ſitis, pulſus debilis, inde etiam intermittens, nauſea, alvi fluxus, etiam cruentus, vomitus, ad diem XIV. accedit delirium, aphonia, ſudor vehemens. Noſter omni evacuatione abſtinet & in alexipharmacis ſe continet. Conſilia medica. A ſtrumis hydrops, mors. Dyſenteria epidemica venereæ labis exempla refert.

Reliquas partes IV. a. 1733. 4. *. ad ſeptimam uſque omitto.

Idem præcipuus auctor fuit *ſocietatis medicæ quæ Budiſſini in Luſatia a.* 1714. *coivit a Rege a.* 1729. *confirmata* & cujus *Sammlungen und Abhandlungen aus allen Theilen der Arzneywiſſenſchaft.* Altenb. 1751. 8. *. prodierunt, libelli ſex. Morborum hiſtoriæ & inciſiones cadaverum & forenſia reſponſa chirurgici argumenti. Hic ea ſola recenſeo quæ BUDÆI ſunt. Febris eryſipelacea cum tumore glandularum in collo & pone aures, magno æſtu, ſiti, ex genio prioris ſeculi cinnabari, antimonio, antimonio diaphoretico & ſimilibus uſus eſt. In arthritici & ſcorbutici hominis ſanguine quaſi ſebum coivit, fœtida id aqua circumfluebat in qua moleculæ ſparſæ erant. Ex arthritide vaga paralyſis curata

curata thermis Hirſchbergenſibus. Hæmorrhoides inciſæ malo eventu ut fiſtula ſuccederet. Fuſa hiſtoria nimium obeſi cum ſtupore artuum inferiorum. Alia conſilia ſocietatis Budiſſenſis nomine data. Salivationis ſymptomata excuſat. In obeſo quem veneno interemtum fuiſſe ſuſpicarunt, nihil certum, etſi ſanguis in vaſis ſtagnabat & circa baſin cordis coactus erat.

Dederat autem jam in E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* VII. VIII. adnotationes aliquas. Variolarum deteriorem eventum Budæus excuſat, expurgationem primarum viarum ſuadet. Plura omitto.

In E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* VII. VIII. *Obſ.* 172. anno 1699. Tabes ex ulcere renum. *Obſ.* 173. Tympanites cum ſuffocationis periculo, balneo adſtringente adhibito, fluxit urina cruenta, demum ſanguis floridus optimo eventu.

Godofredus Klaunig *de ſpaſmo.* Leid. 1699.

Ej. *Noſocomium charitatis ſ. hiſtoriarum medicarum in noſocomio Trinitati ſacro obſervatarum.* Vratisl. 1718. 4. Obſervationes 25. eas inter cadaverum inciſiones & morborum hiſtoriæ. Phthiſis ſcrophuloſa hydrargyro & ſalivatione ſanata. In tabido abdomen lympha effuſa plenum, in ventriculo ſiniſtro magnus cordis polypus. Poſt aſthma convulſivum polypus in arteria pulmonali. A potu frigidæ anaſarca, ſubnatis ulcuſculis & puſtulis curata. A quartana febre, in qua cortice caverant, tumor abdominis, dolens, in ſanguine cruſta inflammatoria, demum diarrhæa, bono eventu. Catalepſis rigida in febre tertiana veſicatoriis emplaſtris ſanata. In tabido aqua in pectore, pulmo adhærens, hepar putrefactum, in homine ſpirituum potore. Hydrops, pulſus lentus, urinæ tenuis abundantia. Abdomen aqua limpida plenum, hepar pene gypſeum, in veſicula fellea lapilli & in liene alius. Multa inter muſculos crurum aqua. Anhelitus, abdomen inflatum, ab aſa fœtida ſumta, parva quidem copia, tamen levamen. In pectoris cavo aqua, pulmo muco ſebaceo abductus, ſuccus ſimili materia plenus, alterum pulmonem tegebat. In abdomine aqua, hepar ſanum, prægrande, nullus in cavo aër, ut tympanitin a ſpaſmo natum fuiſſe oporteat. Poſt apoplexiam memoria tota deleta & pene rationis uſus recidivo malo ſublatus, vaſa cerebri ſanguine plena & in ventriculis aliquantum lymphæ neque alia mortis cauſa. Volvulus, fæces in cadavere, preſſo abdomine de naribus effluebant, omentum inteſtinum conſtringebat, in altero latere inteſtinum putre in cavum fæces dimiſerat, inteſtina varia. Reliqua omitto.

In Vratislavienſium morborum hiſtoriis ſuæ Cl. viro partes fuerunt.

§. DCCCCLXXIX. Disputationes.

J. Theodor Strasburg *de cachexia.* Leid. 1699. 4. *.

Ej. *Theſes medicæ miſcellaneæ.* 1699. 4.

NICOLAUS de la PLANQUE *de lienteria.* Leid. 1699. 4.

L. BORN *de arthritide nodoſa.* Leid. 1699. 4.

F. DETHMARUS *de actione naturæ circa medicamenta purgantia.* Leid. 1699. 4.

H. C. SCHULZE *de catarrho.* ib. 1699. 4. *.

T. HOOLT *de nephritide.* ib. 1699. 4.

BRESCH *de lumbricis.* ib. 1699. 4. VATER.

R. van RYP *de paralyſi.* ib. 1699. 4. *.

J. G. STULMANN *de rubigine.* ib. 1699. 4.

ABRAHAM WOESTHOVEN *Variæ theſes miſcellaneæ medicæ.* ib. 1699. 4.

J. HENR. CUYPER *de apoplexia.* ib. 1699. 4.

G. HASEVEEN *de corporis humani perſpirabilitate.* ib. 1699. 4.

ADAM OVERSEHLE *de phthiſi.* ib. 1699.

J. A. SPRECKELSEN *de paralyſi.* ib. 1700. 4. MEELL.

GUIL. VINCI *de lue venerea.* Utrecht 1799. 4.

GUILH. LUD. GAY *de chyloſi læſa.* Utrecht 1699. 4.

J. LUD. PESTORF *de dentitione difficili.* Utrecht 1699. 4.

J. BERNH. BROENIG *de febribus in genere.* Duisburg 1699. 4.

LAURENT BRAUN *de cauſis cur nemo medicorum* HIPPOCRATI *ſit anteferendus.* Duisb. 1699. 4.

J. THOM. SCHWERMAN *de mictione cruenta ex ſuppreſſione hæmorrhoidum.* Kiel 1699. præſide W. E. WALDSCHMIDT.

LAURENT van den BUSCH *de incrementis medicinæ.* Brem. 1699. 4.

BERNH. QUISTORP *de theriaca Andromachi & mithridatio Damocratis diſpenſandis.* Roſtock 1699. 4. cum ſpecierum cenſu.

J. LEONH. LENZIUS *de hominibus ad catadupa Nili obſurdeſcentibus.* Wittenb. 1699. 4.

GEORG ALB. STUBNER *de nigritarum affectionibus.* Wittenb. 1699. 4.

J. CHR.

J. Chr. Gudenius *de variolis.* Erfurt 1699. 4. Hæn.

God. Winckler *de ægra ictero flavo ex paſſione hyſterica oborto correpta recte cognoſcenda riteque curanda.* Erf. 1699. 4.

Justinus Wiegandt *de ptyaliſmo.* Gieſſ. 1699. 4. Pl.

J. Georg Benz *de muliere dolore capitis periodico cum abſceſſu laborante.* Altd. 1699. 4. *.

J. Wolfgang Helbich *de ſonitu vel tinnitu aurium.* Altdorf 1699. 4. Menz.

Maur. Suter *Cardialgia per caſum explicata.* Baſil. 1699. 4. Pl.

Martinus Bogdan Martini filius Bibliothecarius Bernenſis Ej. *Theſes inaugurales miſcellaneæ medicæ.* Baſil. 1699. 4.

J. Christoph Huth *de Cardialgia.* Argent 1699. 4. *.

Jac. Souhait Claud Berger *E. ſolus medicus uromantis.* Paris 1699.

Math. Dionys Fournier & Claud. Fr. Dutal *E. prima proles ſana corporis conſtitutione felicior.* Paris 1699.

Guid. Fagon & Cl. Berger *E. ex tabaci uſu frequenti vitæ ſumma brevior.* Paris 1699. gallice verſ.

Ej. *Les admirables vertus du Quinquina confirmées par pluſieurs experiences & la manière de s'en ſervir dans toutes ſortes de fievre.* Paris 1700. 12. 1705. 12. Burm. Etiam iſta theſ. a R. Andago latine verſa.

Jac. de Baurger & Euseb. Ad. Thuillier *E. aër præcipua ſanitatis cauſa.* Paris 1699.

Nic. Rainssant & Aug. Lippi botanicus qui in Nubia cum legatione gallica interemtus eſt. *Non E. cometa morborum prænuntius.* Paris 1699.

Petr. Pourrit & Rich. Lud. Reneaulme *Non E. fugiendus brevis a cibo ſomnus.*

J. Gaillard & Lud. de Gui *Non E. Neotericorum theoria veterum medendi methodo repugnat.* Paris 1699.

Jac. Minot & Cl. Frichard *E. rheumatiſmo thermæ.* Paris 1699.

Petr.

PETR. le JONNELIER & AUG. LIPPI *Non E. ſcorbutus ægritudo nova.* ib. 1699.

LUDW. LEMERY cujus ſæpius mentio fuit EJ. & AD. THULLIER *E. qui morbos neglecta chymica cognitione oppugnant veri empirici.* Paris 1699.

§. DCCCCLXXX.

Phil. Tranſact. nr. 250. RUDOLPHUS THORESBY. De juvene fulgurato, abſque inciſione.

N. 256. De curationibus peractis a GREATRAKE. Teſtem ſe dat, ut fricando manu ſua morbum a parte alia ad aliam egerit, denique per hallucem expulerit. Epilepſiam numquam ita curaſſe, quin paroxyſmus redierit (*).

D. HOME de oſtracitis efficacia adverſus urinarios calculos, majores enim nullam medelam admittere, ſemidrachmæ & drachmæ pondere oſtream videri calculos ſolvere, majori doſi ventriculo gravem incumbere. D. CAYUS repetiit, invenit poſt ejus uſum plurimos lapillos decedere.

J. A. JESU de vi febrifuga Fabæ S. IGNATII cujus ſeminis pars tertia ore recipitur, ſaliva adfluens deglutitur. Sed CAMELLUS ejuſdem grana decem in convulſione ſpaſmodica infuſo aqueo dat, ſolere tamen vomitum ciere, ut antidota ore recepta agyrtæ venena ſuſtinent deglutire WILHELMUS CLERK in eadem femina quæ inter vomendum ipſis in aquis perierat, calculus pylorum opplens pondere unciæ. Sic in veſicula fellea calculi & in rene. Vir qui cultro deglutito ſupervivit.

N. 251. De FERON refert de femina de qua etiam SASCARDUS. Tumor & dolor ad ſedem umbilici, lipothymia. In abdomine ſanguis erat effuſus & fetus nudus.

DU PRE Cranium humanum deforme. Cornua efflorescebant de calvaria duræque fibræ, addit G. COWPER ſpinam ventoſam eſſe.

N. 252.

(*) Auctor in exemplari Bibl. Gœtting. ſubſcriptus eſt MOLYNEUX haud credulus phyſicus. Præter notitias ab ipſo GREATRAKE a DAV. BRYDE & HENRY STUBBES in Bibl. pract. Tom. III. p. 130. & p. 197. ab Ill. HALLERO jam recenſitas inveniuntur adhuc de ſingulari hoc homine, certe non agyrta, teſtimonia in HENRICI MORI Cantabrigienſis coævi *Enthuſiaſmo triumphato* in Oper. Tom. II. p. 224. qui *ſanativum & medicinale contagium* perinde ac *morbificum* ſtatui poſſe putat, porro in ST. EVERMONT ſatyrici coævi *Oeuvres* Tom. I. in procemio & Tom. II. qui formulis magicis præſertim curam ſuſcepiſſe falſe ut puto eum accuſat. Ex omnibus autem GREATRAKIUS ſibi ipſi fidens enthuſiaſta apparet, qui omnium ejus ævi medicorum & phyſicorum ipſius quoque R. BOYLE attentiones in ſe trahebat, ita ut in hoc vix cedat nuperioribus, novam curæ ſympatheticæ methodum molientibus.

N. 252. Hans Sloane Tumor ovarii. Paracenteſi educta materies gelatinoſa. A morte adparuerunt enormes hydatides, quarum aliquæ ventriculo minime minores erant.

N. 253. Carolus Holt de juvene qui ſuadente muliere ſilices devoraverat adverſus colicos dolores, eaſque ad 200. niſi alvus molliatur, omnia revomuit, numquam tamen ullum calculum aut per anum egeſſit aut vomitu.

Id. N. 271. Jidem lapilli nunc continue aſcendunt & deſcendunt, multa inde mala & manuum paralyſis.

Id. N. 277. De infante cui per foramen diaphragmatis naturale nec a violentia natum inteſtina & una meſenterium in thoracis cavum migraverint.

N. 254. Jezreel Jones Victus ratio & alimenta Marroccanorum. Solere mel deglutire cum ſeminibus intritum ſomnum cientibus. Erinaceis delectantur & vulpibus.

N. 255. Thomas Luffkin De antlia pneumatica ad cucurbitularum modum adhibita. De eodem n. 259.

Jacob Petiver Stirpes ejuſdem claſſis botanicæ eaſdem fere vires exſerere medicas.

N. 256. Philippus Loyd de Ruſſorum victus ratione. Balneis frequenter utuntur. Tatari in febris malignæ motu ſanguinem mittunt, in variolis ſcarificant.

Plicam tamen habere critici aliquid. Morbi hungarorum.

Joh. Houghton de Coffea, ejus uſu in Arabia, in Europa. Analyſis, longe plus olei ſuper ignem fundit quam farinoſa ſemina, uſum non improbat ut analepticum.

Hoc anno Londini diarium cepit prodire.

The trifler of the works of the learned with a particular relation of the ſtate of learning in each country by ſeveral honds. Jan. 1699. ad Marct. 1712. 4. vol. 13. B. Bun.

Hoc anno inſignis in Acad. Reg. ſcientiarum rerum converſio facta eſt, ut quæ libera hactenus fuiſſet ad aliarum academiarum exemplum, eadem numero, certis legibus adſtringeretur, Sodales juberentur ſuas ſymbolas quotannis conferre, certis diebus convenire, iidem ſecundum mathematum & rei naturalis partes in certas claſſes diſtribuantur, quarum cuique ſuus certus eſſet propriuſque labor. Id conſilium optimum eventum habuit neque alio inſtituto Ludovicum XIV. majorem gloriam conſequtum fuiſſe puto, cum difficillimæ quoque partes

partes ſeriorum artium enodentur, plurima nova inventa, tribunal conſtitutum fuerit, quod de novis machinis, novis inventis reſponderet.

Novæ aut emendatæ Academiæ a ſecretis fuit BERNARDUS BOUVIER vulgo dictus de FONTENELLE vir facundus, amœniſſimi ingenii, aptiſſimus difficillimas quoque diſſertationes excerpere deque iis ita referre ut & plane intelligas & tamen cum voluptate legas. IDEM auctor fuit elogiorum mortuorum ſodalium, quæ ab eorum deceſſu præleguntur & quæ inimitabili cum gratia noſter conſignabat. Seorſim elogia prodierunt Haag 1740. 12. 2 vol. & alias in frequentibus editionibus operum FONTENELLII.

Medicinæ equidem nullus proprius locus in Academia adſignatus eſt, cum titulo, tamen anatomes frequentes adnotationes ſæpe etiam integræ diſſertationes intercedunt.

Ita anno 1699. POUPORT de hydrophobia dixit ſanatam fuiſſe feminam rabidam, cum initio ſanguis ad deliquium uſque animi miſſus eſſet, omneſque ſervatos, cum plurimi demorſi fuiſſent quibus ſanguis miſſus, periiſſe qui eo auxilio non eſſent uſi.

MORIN de puella quæ vi in balneum ſubfrigidum detruſa & repetito metum aquæ depoſuit, febriſque ſuperſtes ſolitis auxiliis ceſſat.

IDEM POUPART in ſeculari ſene vidit vertebras multas obductas novo oſſe albo compacto, quaſi ſuper primigenium effuſo.

IDEM egit de ſcorbuto qui in noſodochio *l'hotel de Dieu* graſſatus eſt. Verum ſcorbutum fuiſſe cum gingivarum prurigine, ſanguine inde manante fætido, maculis artuum. Epiphyſes de oſſe ſeceſſerunt ut ægri in incedendo ſtrepitum cierent, etiam ſternum a coſtis, qui quidem in reſpirando perceptus ſtrepitus, lethalis erat. Multis pus in pectore, coſtæ verſus ſternum carioſæ. Liquor articularis HAVERSIANUS acris ut ligamenta eroderet. Convaleſcentium oſſa tumida erant. Erant qui ſubito perirent ſuffocati pericardio, pulmonibus, diaphragmate confluentibus. Erant quibus pus eſſet in hepate. Lien etiam triplo major quaſi ſanguine grumoſo farctus. Ulcera peſſima ſubnaſcebantur. Muſculi duri ob ſanguinem in telam celluloſam effuſum, ibique coactum. Fuerunt quibus ſanguis per os nareſque ad mortem uſque manavit. Ulcus partem linguæ conſumſiſſe viſum eſt. Qui ſubito peribant iis cordis ventriculi ſanguine coacto pleni. Carbones interceſſerunt, cor ulceroſum, unde mors ſubita. Cerebrum ſemper ſanum.

In actis maris Balthici 1699. nihil eſt præter ea quæ ad legitimos titulos retuli.

In E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* VII. VIII. *Obſ.* 171. CASPAR GRIMM. Cereviſia ad occidendas muſcas fungo cantharello infecta & epota, muſcæ ſemiputridæ de ore redditæ, ſanguis per alvum cum torminibus deceſſit, potiſſimum clyſteribus ex lacte & lini ſemine.

D. CHRISTIANUS LAHME Muhlhuſanus.

Dec. III. *Ann.* VII. VIII. *Obſ.* 185. Ad ophthalmiam expertum medicamentum ex aquis nonnullis, ſpiritu Valerianæ & ſpiritu ſalis ammoniaci.

DCCCCLXXXI. J. WOODWARD.

Linteaminum mercator, ad rem naturalem ſancto ardore tranſiit, inde ad medicinam.

In Phil. Tranſact. n. 253. de vegetatione egit a. 1699.

EJ. *State of phyſik.* Lond. 1718. 8. germanice vertente SCHEUCHZER. *Medicinæ & morborum ſtatus, ſpeciatim de variolis cum animadverſionibus in novam purgandi in hoc morbo methodum. Præmittitur idea morborum quibus natura humana eſt expoſita, methodus iiſdem medendi.* Zurich. 1722. 8. *. Bilem ejuſque in ſanguinem reſorbtos ſales veram eſſe cauſam vitæ & motus animalis, ab eadem bile depravata & reſorbta morbos fieri. In iiſdem ſalibus cauſam & in ventriculo ſedem eſſe variolarum. Eas ergo emeticis tunc oleoſis & unguinoſis unice ſanari, quæ iſtos ſales ſuffocant. Nocere ergo in primo ſtadio cardiaca, acida, camphoram, ſic in ſecundo purgationes, veſicatoria, acida. Hic in FREINDIUM ſe convertit atque in hiſtorias curationum inquirit ejuſque ipſas doſes exagitat, clare tamen & diſtincte ſuos ſenſus elocutum eſſe fatetur. Series perplexa & confuſa. Satyram hic ſcribit in medicos ſui ſæculi.

EJ. *Select caſes and conſultations in Phyſik.* Poſthumum opus edidit PETRUS TEMPLEMAN. London 1737. 8. *. Iterum hypotheſis bilem in ſanguinem reſorbtam & vitam facere & nimiam in ventriculo fermentationem cauſam febrium eſſe & convulſionum & fere omnium morborum. Medicinam adeo fere verſari in bile evacuanda aut alteranda. Iſtud emeticis obtineri hoc oleoſis & unguinoſis. Amara & adſtringentia vehementer adverſatur. Hiſtoriæ morborum fuſæ, per ſeriem morbos & medicationem cujuſque ægri continent, nimis vero manifeſtum eſt, ſcopum fuiſſe ſcriptoris ornare utilitatem ſuorum oleoſorum, adverſariorum malos effectus demonſtrare, vix unquam ſuam curationem infeliciter cecidiſſe fatetur, ipſam appetitus debilitatem ab oleoſorum uſu accedentem, potius utilem eſſe defendit. Ipſe ſenſit cogitationes & animi paſſiones ex ventriculo adſcendere. Bilioſam febrium materiem paucam a cortice ſuperari, ſi majori fuerit copia, corticem nocere. Ei vias debere emeticis aperiri. Paſſim invenio utilia adnotata diſperſa. Separatas vires cordis eſſe

eſſe & nervorum oſtenditur quod in paralyſi in brachio pulſus nihil patiatur & celer ſuperſit idem. In ſuam ſententiam, vomitum alvumque motam etiam pluries, paroxyſmum febrilem avertiſſe & epilepticum. In ipſa hæmoptyſi vomitum ciebat. Utebatur opio etiam in peſſimis variolis cum cruento lotio. Inciſiones ſæpe utiliter adnotavit. In ictero nullum viarum bilariarum vitium. In variolis cum cruento alvo emetica repetita ſaluti fuiſſe. Ab ictu veſpæ ſudor frigidus, convulſiones, pulſus intermittens. Femina quam fulmen percuſſit, ante ictum odorem ſulphureum percepit. Aliquas adnotationes editor adjecit.

§. DCCCCLXXXII. Varii ad a. 1700.

J. Henricus Heucher poſtea *de* Heucher Vindobonæ natus, profeſſor Wittenbergenſis, archiater ſaxonicus, in varia ſtudia ſe diffudit, philologica, mathematica, botanica, practica. Ejus opera edita & nondum edita amicus olim noſter Christianus Fridericus Hænel deinde eo mortuo frater collegit. Lipſ. 1745. 4. 2 vol. *. Vitam viri Hænelianorum major præmiſit. Minora fere ſunt opuſcula & quæ vocantur diſputationes, facundæ.

Ej. *de vegetabilibus magicis.* Witteb. 1700. 4.

Ej. *Morbi ex nimio veneris uſu.* 1700. 4. Femina quæ a concubitu numquam non ſanguinem vomuit. Alius cui inde occiput dolebat. Puella quæ ad conſpectum elegantioris juvenis humum decubuit.

Ej. *Araneus homini pernicioſus & ſalutaris.* 1701. 4. *.

Ej. *de erroribus circa cauſas mortis ſubitæ.* Lipſ. 1704. 4. Thoracis hydrops repertus cum apoplexia accuſaretur, quæ non ſit unica mortis repentinæ cauſa exempla collecta.

Ej. *Medicus ex clinico philoſophus.* 1706. 4.

Ej. *Mithridates ſ. præſervatio principis a veneno.* 1706. 4. Antidota recenſet, examini ſubjicit, negat dari quæ omni veneno reſiſtant. Venenorum cauſæ. Venena temporaria admittit. Monet ne ſacharum ſaturni interno uſui deſtinetur.

Ej. *Strumæ & ſcrofulæ.* 1707. 4. Sales volatiles, ſapones & alia remedia commendat.

Ej. *de mechanicis non mechanicis.* 1708. 4. Contra mechanicos fere omnes.

Ej. *de ſiti immodica.* 1709. 4.

Ej. *Anatome practica.* 1709. 4. In puerpera inciſa vidit lienem prægrandem cum ovario, inteſtina coarctata. In ovario cicatrices, quas variolis tribuit. In

In puero ex calculo exſtincto aqua ventriculi villoſam tunicam erodens, glandulæ meſenterii ſcirrhoſæ.

Ej. *Ingeniorum præſidia.* 1709. 4. Ut a morbis ingenium patiatur ita a medicamentis juvetur.

Ej. *de calculo per adſtringentia pellendo.* 1711. 4. Nephrotomen ridiculam habet. Nec injectionum aliquam eſſe efficaciam, ipſas gallas laudat. Eaſdem etiam fetum expellere.

Ej. *de arthritide ægrotorum culpa inſanabili.* 1712. 4. Ob diætæ errores, impatientiam & conſultationes empiricorum.

Ej. *Cautiones in cognoſcendo & curando ſcorbuto neceſſariæ* P. I. 1712. & II. Diſcrimen ſcorbuti a lue venerea, febre & colica, ab aſthmate, arthritide &c. Non uno ſigno fidendum ſed omnibus. Non fortibus auxiliis indulgereris, venæſectioni, emeticis, draſticis, marte, opio, hydrargyro.

Ej. *de igne per ignem exſtinguendo ſ. de præſtanti camphoræ uſu in febribus acutis.* 1712. 4. Nihil camphora aptius in acutis adque expellendam morbi materiam efficacius, in gravi cephalæa ſibi optime ceſſiſſe.

Ej. *Cautiones in cognoſcendo curandoque hydrope neceſſariæ.* 1713. 4. Ne in ſignis fallamus & alios tumores nobis patiamur pro hydrope imponere. Non unum viſcus in hydrope peccare poſſe. In draſticis acribus oportere cautum eſſe tum diureticis. Emetica poſſe utiliter exhiberi. Contra ſudoriſera opium, acida, externam inciſionem.

Ej. *Selecta phyſiologica, anatomica practica &c.* 1711. 4. Theſes breviſſimæ aphoriſticæ. Morbi ad ordinem anatomes.

JACOBI GAVET Medici apud Cambarienſes.

Nova febris idea, ſ. novæ conjecturæ phyſicæ circa febris naturam. Genev. 1700. 12. Bona pars operis phyſiologici eſt argumenti. Signum febris pathagnomonicum eſſe pulſum frequentiorem. Motus in ſanguine fermentatorius ex quo calefit, inde pulſus frequentior. Subtiliter noſter ea expoſuit. Sanguinem in febre lentius moveri, quod ad arteriam recurſus quam in ſano homine minor ſit, eaque magis dilatata maneat. Febris ſanguinea a plethora. Febris humoralis a humore heterogeneo ad maſſam admiſto.

Ej. *Traité ſur la peſte ou conjectures phyſiques ſur ſa nature & ſes cauſes par* M. G. de *Rumilles en Savoie.* Lyon 1722. 12. Peſtis quam non vidit theoriam tradit. In ſanguine fibras fieri, quæ conſtrictæ interceptas particulas ſpirituoſas exprimant, ita diſſolvi ſanguinem & ſanguis nunc diſſolutus liquor eſt in quo

 fibræ

fibræ natant. Diſſolutio multa mala facit, neque minora coagulatio. Contra vapores arſenicales peſtis auctores. Utique tamen ignotum corpus minerale intra terram fermentans ab igne ſubterraneo diſſolutum exhalare, eoſque vapores lanæ panniſque adhærere. Peſtiferas nubes campanarum ſonitu & tormentorum fragore diſpelli poſſe. Ipſos nummos contagium ſpargere. Peſtin fieri unione particularum mineralium cum ſalibus exaltatis. Æolipilarum laudes. Odorem fimetorum & excrementorum animalium utilem eſſe, congeri debere. Quo plus fumi eo minor peſtis metus. Moribundum hominem ſe vino & laudano ſuſcitaſſe. Vitriolum album inter emetica præfert. In peſte venæſectionem & purgationem nocere. Bolos certiſſima eſſe auxilia. Boreæ ſalubritas. Infuſo capillorum grato aromatico ſe vomitum ſibi commode moviſſe. Aceti deſtillati laudes.

YVONIS GAUKES *Praxis medico chirurgica rationalis*. Grœning. 1700. 8. *. Emden 1708. Amſterdam 1708. 8. Neapoli 1723. 8.

Germanice *wohlgegründete Praxis der Chirurgie und Arzneykunſt*. Dreſden 1709. 8.

Viginti ſunt hiſtoriæ morborum ab auctore ſanatorum cum mechanica expoſitione ſymptomatum, quæ per ſuas cauſas exponit, rationemque dat quare morbum hoc neque alio modo curaverit. Multa hypothetica, ut ſanguis in cholerico alcalinus, aliqua erronea. Laudat æthiopem mineralem. In variolis ſudorifera. Lumbrici de abſceſſibus proripientes.

EJ. *Genees en heelkonſtige redenvœring van de Scheurbock*. Utrecht 1701. 8. LIMBERG.

EJ. *Redenvœring over de buytengewoone zoogenamde Slaapſiekte te Stolwyk voorgevallen*. Emb. 1707. 8. ABKOUDE BR.

EJ. Diſſ. *de medicina ad certitudinem mathematicam evehenda, quomodo ex principiis artis omnia mechanice & methodo mathematica demonſtrari poſſint*. Amſt. 1712. 8.

Morbi tamquam problemata proponuntur quorum ſolutio eſt inventio aptorum auxiliorum quæ ex theoria eruit. CARTESIANUS, etiam ſanguinis fermentationem retinet, & glandulam pinealem animæ ſedem. Vulgaria veſte induta mathematica.

EJ. *Introductio in praxin medicinæ & chirurgiæ univerſalem*. Græning. 1721. 8. Aliud opus ab eo quod primo loco diximus diverſum. 1. De victus ratione, rebus ſex non naturalibus. 2. Medicamenta in claſſes diſpoſita deinde formularum præſcribendarum ratio & medicamentorum præparatio. Noſter paſſim aliqua medicamenta aliter præparat quam vulgo ſolent.

JACOBI

Jacobi Tollii *Epiſtolæ itinerariæ.* Amſterd. 1700. 4. 1714. 4. Paſſim aliqua interſparſa. Ren a calculis exeſus ut ſola membrana ſupereſſet. De horto Lipſienſi & Vindobonenſi & bibliotheca. Thermæ Tœplicenſes (Hungariæ). Strumæ incolarum Stiriæ. Ex morbo regio ren eroſus, ſolis membranis ſuperſtitibus.

Sebastiani Backmeister *Hiſtoria academiæ Roſtockienſes ab incunabulis anno* 1419. *uſque ad a.* 1700. Conring. In actis maris Balth. promiſit.

Antonius Suarez de Feria Eborenſis.

Ej. *Faſciculus medicus practicus.* 1. *De fonticulis.* 2. *De thermis.* 3. *De lacte.* 4. *De riſu, recreatione & vino.* Lisbon. 1700. 4.

Ej. *Chirurgia medica Salmontæ.* 1709. ad finem habet diſſertationem de cortice peruviano.

Ej. *Collection de ſecretos di medicina e di chirurgia.* 1737.

Ej. *Dictionario medico chirurgico anatomico univerſal.* 1730. fol. 2 vol.

Ej. *Breviario medico y chirurgico de nuevos y ſelectos ſecretos.* 1739. 1740. 4. 2 vol.

Alia chirurgicis miſta v. Bibl. Chir. I. p. 501. (*)

Emanuel Lopez Perez medici noſodochii Almaidæ.

Xeniolum medico theoretico practicum humanæ vitæ utiliſſimum, doctiſſime ex nervorum ac febrium univerſali tractatione magna ſollicitudine depromtum, tironibus neceſſarium doctis non injucundum. Salm. 1700. 4. C. d. V.

Samuel Dwight *de hydrope.* Haag 1700. 8.

Ej. ut puto *de vomitione & purgatione nec non de emeticis & catharticis, item de variolis & morbillis.* Leid. 1722. 8.

A. B. *Diſſertatio de febribus continuis ſ. nova de febribus hypotheſis.* Leid. 1700. 12. Falc.

Michael Hertel *Medicinæ generalis & compendiariæ veteris & novæ conjunctio.* Ingolſt. 1700. 8.

Ej.

(*) Commutatio nominum hic ſubeſſe videtur, cum tria poſteriora ſcripta Francisco Suarez de Ribera Hiſpano in Bibl. Chir. II. p. 617. tribuantur. Br.

Ej. *Inſtitutiones medicæ.* Ingolſt. 1700. niſi idem eſt.

J. H. J. *de hydrophobiæ cauſa & cura.* Ulm 1700. 8.

Harmonia a disharmonia tubarum. Hanov. & Guelf. 1700. 8.

HIERONYMUS RAGUSA *Siciliæ bibliotheca vetus.* Romæ 1700. 4.

DOMINICI AULISII Neapolitani. *de origine & progreſſu medicinæ.* Venetiis 1700. SYLVESTRE in Phil. Tranſact. nr. 264.

§. DCCCCLXXXIII.

J. BOECKLER per multos annos profeſſor Argentoratenſis. Non ſatis certus ſum, num idem ſit qui hæc omnia ſcripſit, fere dimidio ſeculo diſtantia, cur vero ſeparem cauſam non habeo, neque ſeparat HEFTER.

Non certe novi num hic pater eſt J. BOECKLER *de vomitu.* Argent. 1673. 4. HEFT.

Sed utique *de potu frigido.* Argent. 1700. 4. HÆN.

Ej. *Spiritus vini atque aceti examen.* ib. 1709. 4. HÆN.

Ej. *Quæſtiones phyſicæ.* 1709. 4. HEFT. & *iterum meteorologicæ.* 1710. 4. HEFT. *phyſicæ.* 1714. ſi huc faciunt. Solummodo phyſici ſunt argumenti neque huc faciunt. V. Bibl. Rivinianam p. 63. BR.

Ej. *de poris corporum, effluviis & odorum hiſtoria.* 1711. 4. PL.

Ej. *de vino.* 1716. 4. HEFT.

Ej. *de ira.* 1716. 4. HEFT.

Ej. *de cataracta* Reſp. FREYTAG. 1711. 4.

Ej. *de vera vitæ & ſanitatis moderatione.* ib. 1721. 4.

Ej. *de morbillis.* ib. 1720. HÆN.

Ej. *Theſes medicæ miſcellaneæ.* ib. 1726. 4. HÆN.

Ej. *de variis diætæ etiam nimis ſtrictæ noxiis.* ib. 1728. 4. HÆN.

Ej. *de venenis.* ib. 1729. 4. HÆN.

Ej. *de fonticulo.* 1732. 4.

Ej. *de neglecto remediorum vegetabilium circa Argentinam naſcentium uſu, ſpecimen* I. ib. 1732. quod XII. comprehendit plantas.

Ej. *Specimen* II. *quod ſex comprehendit plantas.* 1733. 4.

Ej. *de coriandro.* 1739. 4.

Ej. *Variarum medicarum controverſiarum decas.* 1741. 4. De auro fulminante, menſtruis, nuptiarum utilitate medica PHILIPPO HENRICO BOECLER tribuitur a CARRERIO, de quo etiam ſequentes ſcriptas eſſe ſuſpicor.

Ej. *An nitrum ſanguinem reſolvat aut coagulet.* 1741. 4.

Ej. *Quæſtiones medicæ varii argumenti.* 1745. 4. HEFT.

Ej. *de cinnabaris factitiæ vulgari cinnabari nativæ & antimonii non ſolum æquiparanda ſed & præferenda.* 1749. 4.

Ej. *Recueil des obſervations qui ont été reconnues les plus efficaces dans le traitement des maladies en Provence par les plus habils medecins de Montpellier, diverſes lettres contenant des reflexions intereſſantes miſes en ordre par* M. BOECKLER. Strasburg 1721. 8. GUNZ.

Collectio eſt obſervationum circa peſtem Maſſilienſem, per DEIDIER & PONS, MAUGUE, MARTIN, MONTRESSE & FABRE, CARR.

Ej. *Epiſtola.* ib. 1728. 4. occaſione fraudulentæ meretricis ſcripta. Femina ex pannis ſibi factitium ventrem ſtruxerat, ob enormitatem tumoris ab ordine medico annuum acceperat, ut cadaver a morte incidere liceat. Mortua cum eſſet detectis pannis res in riſum abiit.

Demum cum SIGISMUNDUS HENNINGER, PAULI HERMANNI *Cynoſuram materiæ medicæ* edidiſſet, noſter eam diſſ. ſuis exſtructam compoſitorum medicamentorum recenſione auctam curavit. Strasb. 1726. 4. & addidit *continuationem* I. ib. 1729. 4. *. & *ſecundam* 1731. 4. *. Noſter ad medicamenta ſimplicia deſcriptionem deinde vires medicatas & œconomicas, & medicamenta quæ inde confecta in officinis pharmaceuticis proſtant. In ſecunda continuatione tituli ſunt plantarum & ſimplicium medicamentorum minus notorum & omiſſorum ab HERMANNO cum ſimili commentario. Animalium longiorem hiſtoriam naturalem dedit collectam ex TOURNEFORTIANIS.

§. DCCCCLXXXIV. NICOLAUS ANDRY.

Ex facultate Pariſina, non indoctus cenſor Regius, in chirurgos aſperior, ob eamque cauſam demum ab officio remotus. Facundus cæterum, WINSLOVIO calamum dicitur commodaſſe.

Ej.

Ej. *Traité de la generation des vers dans le corps de l'homme, de la nature & des eſpeces de cette maladie, des moyens de s'en preſervir.* Paris 1700. 1714. 1741. 12. 2 vol. *. quæ tertia editio adeo aucta eſt ut pro novo opere haberi poſſit, germanice. Lipſ. 1716. 8. In præfatione dat iconem tæniæ a. 1698. ejectæ, capite prægracili, oculis binis, orificiis quatuor, vaſis ſpecie corporis longitudinem ſequente, cum ſtigmate modo uno in uno latere modo binis. Negat ſe ad objectiones VALISNERII reſponſurum, qui numquam tæniam humanam viventem viderit neque mortuæ caput. Integros ſibi vermium quos medicando expulerit theſauros eſſe. HECQUETI cenſuram inſerit, nihil mutat niſi titulos aliquos. In ipſo opere vermes tribuit acido dulci nato ex corrupto lacte & horæis fructibus, exque ovis per aërem obvolitantibus excludi. Tæniam homini connaſci & caput habere. Varia vermium genera hæc ad phyſica. Humani vermes fuſiſſime. In encephalo, ſaliva, corde, ſanguine, vermis renalis quem teretem vidit. Vermis ex vena cum ſanguine prodeuns & alii qui aquam tingunt (grumos ut putes eſſe ſanguinis. Vermis piſcis ſimilis. Vermes urinarii varii.

Vermes teretes breviter, inter eos aſcarides. Nunc tænia. Prima ſpecies *articulis remotis* in medio etſi in finibus ſibi ſunt proximi, cum ſtigmate in quoque articulo, nonnumquam etiam duobus. Dari etiam ab uno latere gibbos. Altera ſpecies *articulis proximis* papillis ægre conſpicuis nonnumquam conjugatis, capite nullo ſed ovis inſtructus, granis aſperis ſecundum ſpinam eminentibus. Cucurbitinæ vermes partes tæniæ ſunt, neque ſe comprehendunt ut in catenam coaleſcant. In una tænia ova vidit. Partes ſejunctæ vivunt per exempla. Vermes in ſenio in monſtra abire, hiſtoriæ improbabiles. Symptomata, etiam pleuritis. Vermes peſtem non facere. Contra VIEUSSENII libellum de tænia.

In T. II. Cauſæ & curatio. Farrago medicamentorum. Radicem filicis feminæ valde laudat & cum diagrydio, Cremore Tartari & Antimonio diaphoretico præbet contra tæniam. Forficulæ de aure pueri, porro innumeræ ex naribus ut putat. Experimenta collecta. Contra HECQUETUM pro purgantibus. Compendium operis. Apologia adverſus LEMERYUM.

Adjecta FAGONI *de nicotiana* theſis ab ANDRYO converſa. Prodiit a. 1699. Tabaci noxæ.

Et epiſtola HARTSOECKERI. Omnes fere morbos a vermibus oriri poſſe creditur, & BAGLIVI. In Italia raram eſſe tæniam, experimenta quæ fecit ad occidendos vermes. Epiſtola GEOFROI phyſiologica.

Ej. *Remarques de medecine ſur differens ſujets principalement ſur ce que regarde la ſaignée & la purgation.* Paris 1710. 12.

Contra

Contra libellum HECQUETO adſcriptum anonymi. Venæſectionem in febribus minus probat purgationem magis. De potu &c.

EJ. *le thé de l'Europe ou les proprietés de la Veronique.* Paris 1712. 12. CARR.

EJ. *Traité des alimens de careme, les qualités des legumes, des herbages, des animaux, des fruits, des poiſſons, des amphibies, des aſſaiſſonemens, des boiſſons, de l'eau, du vin, de la bierre, du cidre, du thée, du caffé, du chocolat, pluſieurs queſtions importantes ſur l'abſtinence des liqueurs.* Paris 1710. 12. 1713. 12. 2 vol. *.

Directe contra HECQUETI Tr. *des diſpenſes du careme* ſcriptum opus. Eum refutat, oſtendit carnes magis alere quam vegetabilia aut piſces & ob eam ipſam rationem iſta quidem alimenta ab Eccleſia permitti, dum carnibus jubet abſtinere, tamquam nimis nutrientibus. Carnium laudes, neque nimis acres eſſe neque aut terra abundare aut phlegmate. Ventriculum humanum non factum eſſe, ut ventriculus avium granivororum neque ut ruminantium ventriculi, ſed ſimplicem debilem qualis eſt avibus & animalibus carnivoris. Contra trituram pro fermento ſalivæ. Tellurem multum de bonitate primordiali fructuum amiſiſſe. Fabas & alia ſemina farinoſa difficulter coqui. A piſis quæ homo religioſus comederat peſſima colica. Panem non ita facilem coctu eſſe. Ita percurrit radices & olera, deſcribit etiam & vires addit alimentarias & medicas. Lugduni dari Truffles quæ ſunt ſolanum eſculentum & quæ diſtinguit a Toupinambours. Lactucæ ſuccum & poma cruda flatulenta eſſe. Errores HECQUETI & plagia ex PETRO GONTIER & ex BONNETO. Fuſe defendit Fulicæ eſum licitum eſſe, oleum enim dare piſcium oleo ſimile, non adeps, ſanguinem frigidiorem eſſe quam anatum, ſic caſtorem & lutram ad licitos cibos pertinere. Nimiæ laudes vitium medicarum murium. Sic etiam lite mota de eſu avis *Pilat* ex fulicæ genere, ſenatum pro ejus eſu decidiſſe. Cornu cervi non pertinere ad carnes.

T. II. Condimenta & potus. Salem ſteriles reddere fecundas. Vini laudes, aquæ criminantur morbi & convulſiones ab ejus potu nati. Coffeam vult bibi crudam, nempe non toſtam ut in Perſia. Vinum (de gallico ſolo) poſt ſecundum annum degenerare & aceſcere (imo vero Rhenanum demum maturari). Vinum Pictonienſe cujus potui CITESIUS colicam ſiccam tribuit eſſe de adfinitate vini Rhenani. Infantibus lactis loco panem dari ſuadet in cereviſia coctum, ſapientia legis quæ jejunii loco carnium præcipit abſtinentiam.

EJ. *Examen de divers points d'anatomie, de chirurgie, de phyſique & de medecine au ſujet de deux lettres plaintives touchant la critique qu'on a fait dans le Journal des ſavans du tr. des maladies des os.* Paris 1725. 12. *.

Contra J. L. PETIT querentem de cenſura ſui de oſſium morbis operis in *Journal des ſavans.* De oſſificatione vitioſa. Abſurda PETITI adverſus difficilem dentitionem auxilia. Paſſim ad hiſtoriam litium nuperiorum aliqua. Venam medinenſem verum eſſe animal. WINSLOVII epiſtola in qua conqueritur de PETITO qui caſtigato a ſe opere multa emendaverit.

EJ. *Lettre à l'auteur de l'article ſecond du Journal des ſavans du mois de Mars* 1722. Paris 1725. 12. CARR. BR.

EJ. *Remarques de chymie touchant la preparation de differens remedes uſités dans la pratique de la medecine.* Paris 1735. 12. CARR. BR.

EJ. CLEON a EUDOXE *touchant la préeminence de la medecine ſur la chirurgie.* Paris 1738. 12. 2 Vol.

In ipſo fervore litium medicos inter & chirurgos hunc librum oppoſuit chirurgorum ſcripto. *Mémoire en quoi peut conſiſter la préeminence de la medecine* &c. Acuti ſalis plerumque ſolidi ſcriptum. Fuſe de litibus medicos inter & chirurgos Pariſinos. Anno 1660. chirurgos omnes tonſores fuiſſe medicis ſubjectos, pauciſſimos chirurgos literatos & ipſos tamen facultati obnoxios. Olim cum literati chirurgi facultati obſequium negarent, eam a. 1499 & 1505. tonſores adoptaſſe, eos tamquam diſcipulos docere ſuſcepiſſe, fœdere ſæpe renovato. Hos ipſos tonſores quorum humiliſſimas ad ordinem medicum epiſtolas noſter laudat, nunc eſſe chirurgos D. COSMÆ qui ad examen invitare tenentur decanum ordinis cum duobus rectoribus & ad a. uſque 1725. cadaverum incidendorum copiam a Decano petiiſſe. Primus PETITUS a. 1729. jusjurandum Decano præſtare renuit. Infelices chirurgorum curationes, lithotomiæ potiſſimum & aviditas. Qui 2500 l. pro calculo incidendo exegerit. Errores & temeritates chirurgorum, ut in ſpiritus ſalis ammoniaci applicatione ad locum dolentem. Solos bonos medicos teſtimonia dare, quibus ſacerdotes moveantur, ut carnium eſu indulgeant. Ita ferventibus odiis, quæ melius numquam inter adfines artis ſaluberrimæ cultores nata fuiſſent, noſter medicorum partem defendit.

EJ. *Orthopædie ou l'art de prevenir & de corriger dans les enfans les difformités du corps par des moyens à la portée des peres & des meres.* Paris 1741. 12. 2 vol. *. Bruxelles 1743. 12. 2 Vol. *. Germanice 1744. 8.

Longa præfatio in qua SCÆVOLÆ SAMMARTHANI & CLAUDII QUILLET ſimilis ſcopi libros recenſet. Libro inde ſecundo vitia humani corporis vitanda & corrigenda exponit. Multæ hic minutiæ. Non debere infantem ſedili uti in medio depreſſo, ideo fiat propria cochlea, quæ mediam ſedem in umbilici ſpeciem expellat, verticem retrorſum trahendum veſtibus ne antrorſum promineat. Vincula quo mentum ſurſum pellitur, caput in ſitu erecto tenetur. Collum

Collum obliquum curari dum violenter aliquo tempore ad alterum latus detorquatur. Pultes de puerorum alimentis vult exſulere eas etiam quæ lacte cocto fiant. Strumas naſci conatu in ſtando loquendi. Superſtitioſe ſpongiis uſtis pannos uſtos quatuor colorum addit. Infans qui humerum ad dextra curvat, cogi debet ſoli pedi ſiniſtro inſiſtere. Gibbum eſſe a nimia tenſione muſculorum abdominis. Morbi manuum pedumque fuſiſſime etiam unguium. Soleis ex linteo cerato factis & geſtatis certe ſudorem pedum cieri.

P. II. Vitia capitis. Confectionem de hyacintho negat validam eſſe. Virginem non debere ſoli ſe exponere niſi munita fuerit larva ex linteo cerato facta. Multa hic minus placent, adjecta eſt latina & gallica theſis in hæc verba E. *præcipua valetudinis tutela exercitatio* defenſa. Paris 1723 & 1741.

Ej. *Suite de l'orthopædie ou obſervations ſur la critique de cet ouvrage par l'Abbé des* Fontaines. Paris 1742. 12.

§. DCCCCLXXXV. Varii Nuper. Ling.

Franc. Lambert *Relation de la maladie de* Bernard d'Armaignac *dont le corps aprez la mort ſe trouvoit tout ramolli, ſes os, ſes tendons & ſes ligamens entierement diſſous & toutes les parties deboitées avec la recherche des cauſes d'accidens ſi extraordinaires.* Toulouſe 1700. 12. Bur.

Junioris eſſe Panthot puto *Effet du Mercure dans la verole.* Lion 1700. 4.

Ej. *Bulimus.* Exibant vermes tæniæ ut videtur male pictæ cum pilis lateralibus ab uſu hydrargyri. Lion. 1704.

Ej. *Diſcours ſur les bains d'Aix en Savoye.* Lion 1700. 4. Meth. St. Med. p. 1016. Br.

D. N. Lasson *Art de guerir les maladies longues avec le ſecret de les prevenir & de prolonger la vie.* Challons 1700. 8.

Disarme *du ſel polychreſte de Razoux.* Bern. 1700 8.

Ludov. Liger *Nouvelle maiſon ruſtique.* Paris 1700. 4. 2 Vol. v. Bib. Bot. II. p. 56. huc facit ob morbos pecoris.

Vigneul Marville de Sangonne *Melange d'hiſtoire & de literature.* Rouen. 1700. 12.

Chambon *Traité des metaux & des mineraux & des remedes qu'on en peut tirer avec des diſſertations ſur le ſel & ſouffre des philoſophes & ſur la goute, la*

 prunelle,

prunelle, la petite verole & autres maladies avec un grand nombre des remedes. Paris 1700. 12. BURM. 1714. 8. CARR.

EJ. *Principes de phyſique rapportés à la medecine pratique & autres traités ſur cet art & une diſſertation ſur le principe univerſel.* Paris 1711. 12. ib. 1750. 12. 2 Vol. CARR. BR.

Anticornaro Remarques critiques ſur le tr. de la vie ſobre de L. CORNARO. Paris 1700. 12.

Nimis rigide victum determinare. Monachorum portionem eſſe triginta unciarum neque duodecim ſufficere.

CÆSAR BAUDELOT *Lettre a* Mr. LISTER *medecin du Duc de Portland.* Paris 1700. 8. *. In generoſo equo qui maximis torminibus periit, caſu aperto abdomine magna vis lapidum exiliit, quæ flatuum exitum impediverat. Pondus erat 28 unc.

Alia exempla calculorum in equis reperiuntur in *Journal des ſavans* 1700.

J. BRUNET *le bon uſage du tabac en poudre, les differentes manieres de le preparer & de le preſcrire.* Paris 1700. 12. 1703. 12. BUR.

Recueil des pieces concernant le proces des advocats & des medecins de Lyon. Lyon 1700. 4. ASTR.

PLACIDI BERTUCCII *il deſimpegno al cavar ſangue o tr. in cui ſi moſtra non deverſi mai adoprar il ſalaſſo.* Meſſin. 1700. 8.

FELIX GALACIOS a. 1700. 4. ediderat NICOLAI LEMERY corſo chymico.

EJ. eſt *Palæſtra pharmaceutica chymico galenica.* Madrit 1706. fol. 1721. fol.

EJ. *La farmacopœa triumfante de las calumnias.* Madrit 1717. 8. C. de V.

TEOFILO JAMATO *Riſpoſta apologetica.* Coſmopoli 1700. 4. HOTTON.

RADCLIFF celeberrimus medicus qui ad ingentes divitias medendo pervenit (*). Jacobita qui R. Mariam variolis laborantem neglexit, cauſaque mortis optimæ Principis fuit (†). Judicium quidem potiſſimum laudabant, quo in adgnoſcendo morbo & periculo polluerit, formulas tamen & præſcriptiones ediderat.

(*) Burnet Mémoires T, II. P. I. p. 139.
(†) In Anglia nunc celeber ob varia legata ad promovendam artem ſalutarem; unum præſertim memoratu dignum, quo duo juvenes medici per duodecim annos 300 libr. ſterl. quotannis accipiunt, ad peregrinationes inſtituendas. BR.

ediderat. Lond. 1718. 8. ab E. STROTHER editæ ib. 1721. 8. 1730. 8. *. Germanice verſum Lipſ. 1721. 8. interprete LUDOVICI 1727. 8. Plenior titulus eſt. *Practical diſquiſitions containing a complet body of preſcriptions fitted for all diſeaſes internal and external.* In mea noviſſima editione ſubjungitur. *From various authors from* RADCLIFFS *beſt præſcriptions from* BATE *and* FULLER *with remarks explainings the virtues and right application of each receipt.* De reliquo libro cum STROTHERO dicam, hic de RADCLIFFII formulis ſermo eſt, quæ cuique capiti ſubjiciuntur latine & anglice ſcriptæ. Simplices ſunt, de gentis genio, boli, doſes magnæ etiam in mole ut clyſter lib am excedat. Non temperavit anglorum peculiaribus ſæpe parum efficacibus medicamentis, ut pulvere de chelis cancri, aqua pæoniæ &c. Voces ſæpe barbaræ, vinum hœcmerium (*Hochheimer Wein*). Farraginem vitat, efficacia ſæpe medicamenta adoptavit, ut gummi ammoniacum & galbanum ad hyſterica mala.

JOH. PURCELL *Treatiſe of the colick.* Tempus verum primæ editionis ignoro, invenio Lond. 1702. 8. 1714. 8. Germanica verſio cum notis ab AUG. PHIL. GESNERO Nœrdling. 1775. 8. Satis plene egit de diverſis cauſis & ſymptomatibus colicæ cum ætiologia. Sedes morbi, ubi non ſit, ita neque in nervis, ſed in peritonæo, capſulis renalibus, utero, pancreate, liene qui in pleuritidem tranſeat, in hepate, ventriculo & potiſſimum in inteſtinis. Cauſæ per anatomiam detectæ etiam rariores. Symptomatum expoſitio, dolores varii, tenſorius, preſſorius, terebrans, ſeverus, urens, rodens, pulſatorius, lancinatorius. Deinde univerſalis, topicus, fixus, ambulatorius. Lienem canibus excidit. Signa colicæ quæ cauſam definiunt, a qua orta fuerit, fuſe iterum iſta & ubertim. Prognoſes & pericula, denique curatio quæ ſit in ſedando dolore, in roborandis viſceribus, in deſtruenda cauſa mali, quare cuique cauſæ ſua medicamenta opponit. Clyſteres ad ſolvendam alvum fortiſſimos ſubjicit, quoties vulgatiores nihil operantur, addit tres uncias infuſi croci metallorum aut octo grana tartari emetici. Clyſteres opiatos plus efficere quam laudanum intus ſumtum. Emplaſtra inania eſſe. Cucurbitulos umbilico GALENUS imponit, periculo plenum auxilium. Mollientes clyſteres, optimum primo oleoſum alterum cum hiera picra SANCTORIUM utiliter commendaſſe. Medicum flatus bono effectu ſiphonis ope eduxiſſe. Ita optimum a frigidis effectum vidiſſe & impoſitæ nivis. Chalybem bene datum fuiſſe cum bilis reſorberetur in tunicas primarum viarum. Anodyna convenire quando viridia vomuntur. Cum nulla in homine veſicula fellis eſſet, acerrimi ejus humores fuerunt, ut incidentis chirurgi digitos eroderent, rheumatiſmum inteſtinorum patiebatur. Adnotationes Ill. GESNERI ſuo loco dicam.

EJ *Of Vapors and hyſteric fits.* London 1701. 8. Morbi hiſtoria, ſedes eſt in ventriculo & in vitiata ciborum digeſtione unde turbatos motus ſpirituum, mechanice omnia exponit.

Bartholomees Beale *Eſſay attempting a more certain and ſatisfactory diſcovery both of the true cauſes and of the diſeaſes ariſing from vicious blood.* Lond. 1700. 8. Suadet ſanguinis aliquantum de vena emittere ut ejus natura detegi & propria medicamenta offerri poſſint.

Johnson *Manual of phyſik.* Lond. 1700. 8.

Andreas Wright *Venus decived or a account of the ſeat and nature of the clap in man and woman with a preſent cure in 24. hours.* Lond. 1700. 8. Arcanorum mercator.

Sic Th. Needam *Treatiſe of conſumtion and venereal diſeaſe.* Lond. 1700. 8.

An account of the diſſection of William Duke of Glouceſter. Lond. 1700. 4.

Wouter Schouten chirurgus etiam per ſuas peregrinationes notus. Ejus operum primas editiones ignoro, multo autem potuiſſet ſerius recenſeri, cum jam a. 1658. examen chirurgicum ſubierit & a. 1704. obierit. In India orientali ſeptennio medicinam fecit. Ante obitum codicem paraverat *Verhandeling von de tegennatuurlyke gezwellen* Ruyschio dicaverat, is a morte viri Roterd. a. 1727. 2 vol. 8. *. prodiit. Multa omnino medica ſunt. Inflammatio meningum ſ. phrenitis & cephalæa, ophthalmia. Gutta ſerena. Inflammatio aurium, Angina, Pleuritis, Eryſipelas, Herpes, Arthritis. Hæmorrhoides, exempla aliqua. In navibus a. 1658. ex erroribus in victus ratione phrenitis graſſata eſt cui furioſa febris ſucceſſit cum periculoſiſſimis puſtulis. Refrigerantibus & venæſectione uſus eſt. Cephalæa a carie oſſis frontis. In cephalæa veſicatoria utilia. Ipſe ei malo obnoxius ſanguinem habuit ſicciſſimum & theæ potu ſanatus eſt. Menſes revocari venæ tali ſectione, non ita brachii. Pro venæſectione ad inflammationes contra ſectam Cornelii Bontekoe.

Medicus politicus dat is underwys voor en jungen medicus wegens de politike. Amſterd. 1700. Uff.

J. Otto de Helwig *Curioſa phyſica Lehre von unterſchiedenen Naturgeheimniſſen, vermehrt durch* Christ. Helvig. Sondershauſen 1700. 12. ib. 1701. 12. 1714. 8.

Ej. *Arcana majora* edidit Christ. Helvig. Lipſ. 1702. 8.

Harmonia & disharmonia taxarum, Vergleichung ſächſiſchen Apothekertaxen mit Anmerkungen. Hannov. 1700. 4.

Gottfried Gottlieb *Neueröfnete Apothekerſchule von der Apotheker und Apotheken Anfang, Fortgang, Privilegien, von Barbirern, Badern, Materialiſten, Oculiſten, Viſitation, Taxe, Ordnung und ob die Medici ihre Medicamenta ſelbſt diſpenſiren mögen.* Francf. u. Leipz. 1700. 4. Hen-

HENRICH ELIAS HUNDERTMARK *Schmachtende Venus.* Leipz. 1700. 8.

HEINSII libellus ad ejus querelas de hac verſione reſpondet in *mediciniſcher Extract von einem Dutzend der gröſſeſten und ſchwehrſten Krankheiten &c.* Leipz. 1712. 8. etiam eſt arcaniſta.

ANNA ELISABETH HORENBURGEN gebohrne GULDENAPFELN *wohlmeinender Unterricht für Hebammen.* Hann. 1700. 8. *. graviditatis tempora, ſigna, ſymptomata. Cura infantis.

MARIA SOPHIA CONRING *wohlunterrichtete Köchin von Confect, Früchten, Säften, Weineſſig.* Braunſweig. 1700. 4. 1702. 4. 1706. 4. 1712. 4. Berl. 1727. 4. MÆLLER.

Kochbuch für groſſe und geringe Haushaltungen. Baſel 1700. 8.

Neu ausführliches und wohlgegründetes Aderlasbüchlein. Schneeberg 1700. 8.

Nürnbergiſche vermehrte Geſetz und Ordnungen dem Collegio-Medico, den Apothekern &c. gegeben. 1700. 4.

Die durch Arzneyen vermehrte Schwachheit der Natur. 1700. 12.

Sendſchreiben, daß die ſympathetiſchen Würkungen nichtig und unmöglich ſeyn. Francf. 1700. 8.

J. FATIO M. D. *Helvetiſche vernünftige Wehemutter.* Baſel 1752. 4. poſthumum opus ſub finem ſeculi XVII. ſcriptum hominis experti. Prægnantium morbos determinat auxilia medica cum formulis. Molas maximas ipſe extraxit. Non frequentes morborum hiſtorias admiſcet. Hæmorrhagia ab exigua mola aut fulſo germine periculoſa. Morbi puerperæ, etiam febres, eæ periculoſæ ſunt, cum frigore fere invadunt. Lochia ſuppreſſa calidis & ſudoriferis vult expedire. Morbi & curatio infantum. Dentitio, febres, quas calidis & abſorbentibus vult expugnare. Variolæ & morbilli. Nimium tamen aëris æſtum improbat. In lethargo caſtoreum dat & cornu cervi.

§. DCCCCLXXXVI. DISPUTATIONES.

BERNH. HOVIUS *de hydrope in genere.* Leid. 1700. 4. HEFT.

J. WOODHOUSE *de medicina inſtituenda & promovenda.* Leid. 1700. 4.

C. ENGEL *de febribus intermittentibus.* ib. 1700. 4.

G. COOL *de bulimo & appetitu canino.* ib. 1700. 4.

BENJAMIN

Benjamin Emrici *de apoplexia.* ib. 1700. 4. *.

L. Christian ab Outschooren *de pleuritide.* ib. 1700. 4.

J. Heslopp *de dentitione infantum difficili ſ. laborioſa.* ib. 1700. 4.

J. Phil. Breyne *de radice Ginſeng ſ. Ninſi & Chryſanthemo bidente Ceylanica Acmella dicta.* ib. 1700. 4. *.

Ej. *de fungis officinalibus.* ib. 1700. 4. *. Agarici laricini hiſtoria, analyſis, natura reſinoſa. Auriculæ judæ analyſis vis ſtyptica.

J. Wilhelm Albus *de arthritide.* ib. 1700. 4.

Christ. Bukky *de medicina ſtercoracea.* Utrecht 1700. 4. *.

Ej. *de atrophia totius corporis ex obſtructione glandularum meſenterii orta.* Gedan. 1704.

Ej. *de hepate gallinæ maculatæ magno & ponderoſo.* Gedan. 1704. 4.

Georg Christiani *de ſomno ejuſque in morbis efficacia.* Utrecht 1700. 4.

Casp. Blass. Diſſ. *exhibens cauſam practicam de iſchuria.* Duisb. 1700. 4.

Nicol. Seerup *Triumphus lithargyrii ſ. diſſ. medico chemica qua vindicatur ſacharum ſaturni & mercurius lithargyrii ab animadverſionibus* D. C. Jægerschmidii. Hafn. 1700. 4. *. Reſp. Erich Moinichen.

Colores ruber & viridis ſuccorum vegetabilium non demonſtrant naturam aut acidam aut alcalinam. Jægerschmidius male excuſat aciditatem vini quæ ſola nocet. Mercurium lithargyrii nihil habere corroſivi nec nocere. Verum nullus in lithargyrio mercurius eſt. Exempla curationum uſu interno ſachari ſaturni impetratarum.

J. Bachwald chirurgus præſ. C. Bartholino.

Diſſ. *de pleuritide atque peripneumonia.* Hafn. 1700. 4.

J. G. Losemdyer *de occultis qualitatibus.* Gedan. 1700. 4.

J. Deodati Blumentrost Archiater Ruſſiæ (*) *medicus caſtrenſis exercitui moſcovitarum præfectus.* Regiom. 1700. 4.

Martin

(*) Academiæ Imper. ſcientiarum quæ nunc Petropoli floret primus auctor & dum vivebat præſes. Br.

MARTIN SYLV. GRABE *de phthiſi.* Regiom. 1700. 4. MENZ.

GOTTF. ES. SAND *Fungus cerebri inventus & extirpatus.* Regiom. 1700. 4. *.

EJ. *Rarus ventriculi abſceſſus.* ib. 1701. 4. & in act. mar. Balth. 1705.

V. Bibl. Chir. I. p. 550. Dolores in dorſo ſæviſſimi, appetitus proſtratus, tumor hypochondrii maximus, vomitus niger, abſceſſus adnatus prope œſophagum, materia in ventriculo nigra. Alius in vomitu nigro ventriculi ſphacelus.

ADAM BRENDEL Profeſſor Wittenbergenſis gener BERGERI, vir doctus.

EJ. Diſp. *de catalepſi.* Wittenb. 1700. 4.

EJ. *de Homero medico.* ib. 1700. 4. *. Loca Homeri ad varias partes artis medendi ſpectantia.

EJ. *de fluore albo mulierum.* 1701. 4. HÆN.

EJ. *de hydrope ovariorum mulierum.* 1701. 4.

EJ. *de curatione morborum per carmina & cantus muſicos.* 1706. 4. *.

EJ. *de lapidicina microcoſmica.* 1711. 4. *.

EJ. *de balneis veterum valetudinis cauſa adhibitis ad* Horat. L. I. Ep. XV. 5. 6. 7. ib. 1712. 4.

EJ. *de uſu & abuſu venæſectionis in curandis febribus.* 1715. 4. HÆN.

EJ. *de febre querquera ex antiquitate eruta.* 1716. 4. HÆN.

EJ. *de fluxu hepatico.* 1715. 4. VATER.

EJ. *Obſervationum anatomicarum Dec.* I. 1716. 4. In variolis œſophagum, ventriculum & inteſtina variolis plena fuiſſe.

Dec. II. 1718. 4.

Dec. III. 1718. 4.

EJ. *de eo quod & quomodo plurimi morbi çurentur, novo morbo per artem introducto.* HÆN.

EJ. περι την εγκοιμησιν. 4.

Ej. *περι των φαρμακων εν τοις ἱεροισιν εγκοιμησεις παρα θεων αιτὴμενων*. 1701. 4.

Christian Wedel *Centuria theſium de theriaca*. Jen. 1700. 4. Pl.

Ej. an Fr. Adolphi Diſſ. *de temperamento viventis*. ib. 1698. Heft.

J. Nicol. Martius *de magia naturali ejuſque uſu medico ad magica curanda*. Erford. 1700. 4.

Georg Henrich Goete *de theologis pſeudomedicis ſ. num theologo artem medicam exercere liceat*. Lipſ. 1700. 4.

Christian Warliz *de ſenio Salomoneo*. Lipſ. 1700. 4. 1708. 4.

Ej. *Scrutinium lacrymarum*. ib. 1705. 8.

Ej. *Diatribe medica ſacra de morbis biblicis e prava diæta animique affectibus* ib. 1714. 8. Pl. Br.

Phil. Hendich *de medicamentorum ſudoriferorum prudenti adminiſtratione*. Marburg 1700. 4. Burm.

Christoph Gottfried Seiler *de privilegiis fetus qui in utero eſt*. Marb. 1700. 4. ad medicinam forenſem.

Georg Michael Reinhard *de tuſſi*. Altd. 1700. 4.

Henr. Frid. Bauman *de Roſeolis ſaltantibus*. Altd. 1700. 4. Riv.

J. Ant. Soldner *de methodo ſanandi per ſimplicia*. Altd. 1700. 4.

Bernh. Hofman *de ſcorbuto*. Argent. 1700. 4. Pl.

Anton Rudolf *Antipathia humana*. Baſil. 1700. 4.

Jac. Sim. Giller de la Riviere & Reneaulme. *E. hydropicæ prægnanti tuta catharſis*. Paris 1700. 4.

Phil. Berth. de Bordegaraye *E. variolis emeticum*. Paris 1700.

Cl. Berger J. Cl. Berger fil. *E. felicior & tutior in balneo purgantium uſus*. Paris 1700. 4.

Dom. de Fancy & Finot *E. aſthmati humido nicotiana*. Paris 1700. 4.

Dionys Dodart & Finot *E. febribus acutis e carnibus juſcula*. Paris 1700. 4.

Raph.

Raph. Maurin & du Pré *E. ſolo cum aëre juncta ægrum ſanat & corpus animæ domicilium conſervat.* 1700. 4.

Petr. Cressé & Lud. du Pré *E. in febribus acutis initii quam inclinationis tempus purgationem potiori jure ſibi vindicat.* Paris 1700. 4.

Alb. Mich. Denyau & Jac. Trinaud *E. oculi ſunt pathematum idola.* Paris 1700. 4.

Cl. Berger & Fourneau *E. ſolus inter medicos qui ſapere poteſt & fari verus Medicus.* Paris 1700.

Franc. Memin *quæſtio medica an vinum rheimenſe burgundico ſalubrius?* Rheims 1700. 4. & gallice ib. 1700. 4.

Plures libellos ad eam litem pertinentes dixi in Bibl. Bot. II. p. 53. qui aliis annis prodierunt. (Pecheur *ibi auctor vocatur.*)

§. DCCCCLXXXVII. Diaria ad a. 1700.

In Phil. Tranſact. nr. 260. Acus calculo circumdata eum in veſicam data fuiſſet Chirurgi Proby.

N. 261. Faſti natales & mortuales Marchionum veteris, mediæ & novæ. Baptiſmi 13776. mortes 7938.

N. 262. Membrana mucoſa aſperam arteriam intus obliniens, ſecreta & egeſta fuerat.

N. 263. Jac. Burrough de fame vix exſtinguenda cum vermibus.

N. 265. Greenhill Abſceſſus circa umbilicum & ex eo oſſicula prunea.

Mors ex infarctu oſſiculorum ceraſinorum. Mors in homine nimium obeſo, cum tumore ſuffocante, qui ſolo flatu fiebat.

N. 266. J. Wallace de calculo circa capillos concreto, & Georg Garden circa ſilicem.

N. 267. La Faye chirurgus de anevryſmate aortæ poſt contuſionem orto in tumorem excreſcente ſub dextra papilla, demum ruptum & mors inde ſubita. Coſtarum duæ cartilagines & ſterni pars deleta.

In *Journal des ſcavans* 1700. du Mont chirurgus hydatides renibus innatos vidit, quas credit cauſas eſſe proprii hydropis.

In *Mem. de l'Acad. des ſcienc.* 1699. de VERNETE retulit de hydrope chyloſo, colore cereviſiæ tinctus fere & ſapore lactis ſalſi humor ut eſſet, a ſale tartari non ab acore coagulabilis. Educebantur paracenteſi 13--14 pintæ intra 15 dies.

RENEAULME. Poſt magnas hemicranias, delirium, autocheiria. In ventriculis cerebri excreſcentiæ ad piam ſuſpenſæ, ovarium juſto majus, in eo maſſa crinium quaſi ſebo obtecta. Tuba erat fiſtula per quam ovarium pus ſenſim in uterum ſtillabat.

A detorto ſubito capite impedimentum in deglutitione inque reſpiratione, aneuryſma eſt ſubclaviæ arteriæ quod partem claviculæ deſtruxerat.

LEMERY ſed uter? Aphonia ſanata cortice, amararum herbarum infuſo.

SIMON BOULDUC chemica equidem experimenta, ſed huc referas. Analyſis Ipecacuanhæ utriuſque.

BURLET de aqua calcis, non eſſe cauſticum & bibi abſque malo. Ejus ſapor, analyſis. In dyſenteria profuit, in aſthmate videtur nocuiſſe, in phthiſi inconſtans levamen adtulit; in ſcrofulis nihil boni fecit, & plurimi ægri in nauſeam inciderunt, adjuvare efficaciam corticis peruviani, Pariſiis minus profuiſſe, ſæpe nihil profuit, nocuit numquam, appetitum frangit, cum lacte in ulceribus profuit & in tumoribus internis nondum ſcirrhoſis. Vires purgantes auget.

In GALERIA di MINERVA T. III. PETRI PAULI PAGLIRI ſermo in conſeſſu medicorum phyſico criticorum dictus de noxa nimiæ ingurgitationis cibi & potus, quæ ibi Saturnalium tempore graſſatur.

PAULI HIERONYMI BANDIERA diſcorſo delle voglie che ſi imprima nel feto rinchiuſo nell utero della matre. Eodem a. 1700. prodiit etiam T. IV. Lis inter medicos Ferrarienſes & Bononienſes, cum iſti negarent fas eſſe Ferrarienſibus doctoribus Bononiæ medicari, hi defenderent licere. Ad eam litem pertinent. Riſpoſto al foſſo preſentato de medici fiſici di Bologna in giuſtificazione del loro attentato contra il collegio di Ferrara Ferr. 1700. fol. Opus eſſe J. MARIÆ NIGRISOLI. Sciurari privilegiis a Bonifacio IX. impertitis. In Veneto dominio Ferrarienſes medicos etiam ad praxin admitti.

VALVASORI (*) de grumo ſanguinis cum urina reddito & pro verme habito.

Compendium

(*) Literæ ſunt ALEXANDRI COCCI ad H. VALVASORUM datæ. BR.

Compendium integrum editurus erat Alexander Cocci cum titulo *Profuſa lucis encomia in phyſiologicis novæ medicinæ fundamentis e veterum tenebris erutis atque cultro anatomico autopſiæque caractere confirmatis.* Habet etiam pathologica, ut de origine calculi, de illo capucini ſerpente.

In act. litt. mar. Balth. 1700. Hoppius de puella ſuffuſione ſiniſtræ pupillæ laborante, ſanata inſtillato ſanguine.

§. DCCCCLXXXVIII.

Annorum Incertorum Libri Seculi, ut puto, XVII.

Hyancinthus Andreas ſub finem hujus ſeculi Bercinonæ dedit *compendium* Riverii *cum deſcriptione ſpaſmi maxillarum inter infantes per Hiſpaniam endemii, quo plurimi nuper nati pueri abripiuntur.*

Anonymi *Reſpueſta al libro intitolado Quechas de la medicina.* C. d. V.

P. Papinius.

Inteſtinum enorme flatubus diſtentiam, intus bilis flava.

J. Boclacker *Diſſertatiuncula de medicina &c.* Berlin 4.

J. Christ. Maul.

Wohlleben ſowohl der Reichen als der Armen oder Unterricht wie ein jeder bey ſo vielen eingeriſſenen Unordnungen ſeiner Geſundheit wahrnehmen ſoll. Gunz.

J. Alb. Husweiel *Neuer Unterricht, wie bey einfallenden Krankheiten ein jeder ſich verhalten ſoll.*

Phil. del Scotto *Philoſophiſcher Wunderbalſam Quinta eſſentia.* fol.

Ej. *Augenwaſſer, Magenbalſam und* Burri *Büchlein.* fol.

Ej. *Relation der groſſen Kraft und Würkung des edlen Balſams vulgo Balſamum philoſophorum genannt.* 8.

Ej. *Verzeichniß aller ſeiner Geheimniſſe.* 4.

Aug. Christ. Olearii Tract. *de podagra & morbis tartareis d. i. gründlicher Bericht wie das ſchmerzhafte Podagra und andere dependirende Krankheiten curirt werden.* Wolfenb. 8.

D. W. M. B. P. M. S. *Das nicht erkannte oft turbirte und ſelten curirte Podagra oder gründliche und deutliche Unterweiſung nicht allein der Gicht und Podagra*

Podagra, nebſt ihrer Vertreibung wahrer und nicht genug bekannten Verſuchen und mit denſelben übereinkommenden Krankheiten, woraus einer lernen kann, wie man ſich vor denſelben præcaviren oder eine vernünftige Cur anzuſtellen habe, nebſt Beſchreibung recht guter Medicin und Anweiſung etlicher Arzneymittel; der Tincturæ antimonii per ſe, des auri potabilis, des auri deſtructi &c. Regenſp. 8.

Bilion *Diſcours ſur la maladie de M. de Bellegarde grand écuyer.* 8. lat. fol. Falc.

Traité en abregé de la cauſe & indication generale de la gueriſon des fievres, avec un traité de la petite verole, rougeole, & les fievres malignes, enſemble un traité du regime de vie des vieillards & un autre des maladies des femmes. 8. Burm.

Joh. Baptista Glussiani protophyſici Mediolanenſis Diſſ. *de vena ſecanda in febribus peſtis cauſa.* 4. Argelat. Br.

§. DCCCCLXXXIX. Codices M. S.

A probable eſſay to aſſert the uſe and health ful effect of cold drink wherein Verulams aſſertion concerning the uſe of warm drinks is diſcurſed and his opinion that the draught of wine or beere or any other drink should be warme is combated, in S. Sloane.

§. DCCCCXC. Antonius Pacchionus.

Regienſis medicus & anatomicus Romanus.

Ejus phyſiologica & anatomica ſcripta diximus. Dein conjuncta prodierunt *opera* edit. IV. *novis acceſſionibus locupletata.* Romæ 1741. 4. *. Vita præmiſſa. In noſodochio ſolebat cum doctis viris convenire, de rebus medicis agere. Promiſit de morbo ſolidorum opus. In opuſculo de duræ meningis morboſa febrica aliqua exempla interjecit. Sero ſupervenientia vulneribus cerebri ſymptomata, die ſexageſimo febricula primum deinde ſopor & tandem mors ſuperveniebat, cerebro purulento facto. Experimenta in canibus facta. A ſpiritibus acidis chemicis ſomnus potius quam convulſiones, etiam cum biduo in vulnere relinquerentur, eventu verum funeſto cum dura mater gangræna adficeretur. Iterum injecto per vulnus ſpiritu acido jactitatio canis, compreſſa ex ſenſu ſpiritus vini, reddito acido non convulſiones & gangræna. Ab anodyno per cranium terebra apertum injecto ſubita fere mors. Sed etiam ne nimium tribuas his experimentis, emollientibus injectis ſpaſmi funeſti. Alia experimenta adjecta J. B. de Toppis cum ſpiritu acido meningi ſuperfuſo.

Inde Pacchionus ipſo a lapſu convulſiones, febris, mors. A lapſu lenta febris, ſingultus, icterus, horror, mors, cerebrum ſanum, meninx ſemiputrida, hepar

hepar enormi mole, in eo ingens abſceſſus. Alia exempla abſceſſuum hepatis a capitis vulneribus. In Epiſtolis etiam pathologica intercedunt. In alia a. 1701. ad TESTUM data varia præmittit de morbis capitis, abdominis, ictero ejuſque cauſa in textu fibroſo poſita. Ejuſdem diſſ. in qua per obſervationes in noſodochio factas oſtendit magna a medicamentis veſicam trahentibus mala oriri. Deinde obſervationes, ut vocant, variæ. Cordis emolliti, enormiter ampli, loco moti & in diaphragma detruſi exemplum, quod pro aneuryſmate impoſuerat. Aliud in quo cor ventriculum inter & coſtas ſaliebat, cor ad ſeptimam coſtam prolapſum diaphragmati innitebatur.

JACOBI ANDREÆ BEGGI orthopnœa, cordis vehemens pulſus, cum in carpis vix ullus eſſet. Hydrops aqua inter albugineam & vaginalem teſtis tunicam & in celluloſa tela abdominis & in ipſis cavernoſis corporibus penis. Aorta ſquamis oſſeis varia, pericardium craſſius cordi adhærens.

JACOBI CHEAPPEAU Notizia intorna alla vita di ANT. PACCHIONI in raccolta d'opuſcoli ſcientifici e filologici T. III.

§. DCCCCXCI. VARII.

ASCANIUS MARIA BAZZICALUVE Lucenſis, medicus in valle Tauri jathromathematicus BELLINIANUS; Ejus eſt *Novum ſyſtema medico mechanicum & nova tumorum methodus, quorum nomine comprehenduntur inflammationes veræ.* Parmæ 1701. 4. *. A cordis conſtrictione & arteriarum reſiſtentia atque atmoſphæræ preſſione adteri globulos ſanguinis, inde ſolvi naturalem ſanguinis quantitatem cum multis heterogeneis ſubtilioribuſque particulis, ita fermentationem perpetuam in ſanguine naſci.

Ex fermentatione aucta aut diminuta morbos naſci. Theoria tumorum inflammatoriorum. Tumores dari calidos & frigidos flatulentos, miſtos. Tumorem calidum fieri vel a viſciditate nimia ſanguinis, vel a raritate, obſtructione facta, quæ forte nulla eſſet niſi arteriæ figura eſſet conica. Fermentatio in loco obſtructo aucta tranſit paulatim in univerſum ſanguinem. Inflammationem fieri a copia ignis exſoluti, hinc inter cauſas veras hydrargyrus inunctus. Suppuratio, febres inflammatoriæ. Inflammationes curari globulis a ſe invicem remotis, aut etiam propius adductis, hinc refrigerantia, incraſſantia.

T. II. Tumor frigidus qui fit a diminuta fermentatione ſanguinis, curari aucta efferveſcentia ſanguinis. Tumores flatulenti. Mechanica omnia & per figuras mathematicas explicata.

GUILIELMUS WIERUS MUYS Prof. Franeckeræ vir induſtrius & ad inveniendum natus.

Diſp.

Diſp. *inauguralis de catalepſi.* Utrecht 1701. 4.

Ej. Diſſ. *& obſervationes de ſalis ammoniaci ad febres intermittentes uſu cum epiſtola ad ſocietatem regiam Par.* Franeck. 1716. 4. Memorabilis libellus quem & ipſe neque ſemel veracem eſſe expertus ſum, in febribus potiſſimum quas milites noſtri ex Seelandiæ peſtilenti aëre adtulerunt. Salem ammoniacum noſter per experimenta reperit febres intermittentes ſanare, doſi ſumma in adulto homine drachmarum indies duarum, minima drachmæ unius, in aqua ſoluti. Succeſſus frequentes fuerunt, 28 felices ad quaternos ubi nihil perfectum eſt. Præfert cortici peruviano, in eo forte nimius eſt. Nitro præferrem quoties non neceſſe eſt alvum ſolvere.

Ej. *de theoriæ medicæ uſu atque recte illam excolendi ratione.* Franeck. 1714. fol.

Laurentii Terranei poſſideo *orationes* pluſculas earum duas ann. 1701. dictas, tertiam a. 1703. demum 1707. 8. Turin. 8. ſed nihil ineſt medici.

Ej. *de glandulis in univerſum & ſpeciatim ad urethram virilem novis.* Turin 1709. 8. *. Leid. 1721 & 1729. 8. Agitur etiam de morbis & ſpeciatim gonorrhœa. De morbis rarioribus ductuum ſalivalium proſtatæ &c. de laxitate glandularum, ſtrumali diſtenſione. Calculos vidit in liene & pulmone. Gonorrhœæ in proſtata nullum veſtigium vidit urethram vero inflammatam. Denique obſervationes ad anatomen practicam. Novimenſtruæ puellæ fluor albus ſanatus. Stranguria ab ulcere urethræ. In gonorrhœa virulenta glans penis livida, in ea duo ulcuſcula, alterum ſinuoſum, urethra deinde livens & pus multum infra proſtatam ad uſque corpora ſpongioſa. Nihil in proſtata & glandulis. Iterum inflammatio glandularum urethræ.

J. Gratiani *Thermarum patavinarum examen & de fonte Lælio acido Ricobario.* Padua 1701. 8. Vires thermarum, morbi quibus conveniunt, utendi modus. Ineſſe ſpiritum acidum & ſulfur, ferrum enixum nigrum. Valere ad renum morbos, incommoda a ſabulo, ad morbos cutaneos, ulcera antiqua etiam inteſtinorum. Læliam conferre ſcirrhis, ſcabiei. Acidulis acidus gratus ſapor eſt, ad melancholiam valere & ad tonum partium reſtituendum, caute tamen oportere adhiberi.

Galignanus *l'Apologo della Pillola antivenerea o ſia miſtura antiacida.* Venez. 1701. 12. Argel. Br.

Franç. Henriquez de Fonseca Luſitani archiatri Regii.

Ej. *Pleurologia de pleuritide & ejus curatione.* Lisbon 1701. 4.

Ej.

Ej. *Apiarium medicum, medico chymicum chirurgicum & pharmaceuticum.* Lisb. 1701. C. de V. Seguier 1710. 8. lego etiam Amſterdam 1711. 8.

Ej. *Aurora medicinal.* ib. 1701. 8.

Ej. *Methodo di conecer e curar o morbo gallico.* ib. 1715. fol.

Ej. *Medicina luſitanica ſocorro delphico á os clamores da natura humana para total profligacaon de ſus malos.* Amſterd. 1710. fol. Seguier.

Diego Mattheo Zapata *Criſis medica ſobra el antimonio y carta reſponſoria a la R. ſocietade ſcritta.* Madrit 1701. 4.

J. Cruso *Theſaurus medicamentorum euporiſtorum* latine. Lond. 1701. 12. Falc. 1704. 12. Falc. inde anglice 1771. 4. germanice 1773. Mietav. 8. prodiit titulo præfixo *Arzneyſchatz oder Sammlung bewährter Mittel gegen die meiſten Krankheiten des menſchlichen Körpers*, multum hic auctus adnotationibus interpolatis. Ex genio ſeculi non ſatis diffidenter noſter de viribus medicamentorum ſimplicium ſcripſit. Tota autem collectio vix pilum meretur. Quid poſſit contra hydropem & calculum Anſerina, quid Betonica, Lithoſpermum, Verbena adverſus eundem morbum, Corylus & Galega adverſus epilepſiam, ſic in aliis exemplis. Oleum tamen Liliorum monet facile rancescere. Abſinthium ad gangrænam. Nihil ad opii nimias doſes aceto utilius. Cynogloſſam tamen noxias particulas continere.

Pharmacopœa collegii Londinenſis auct. Nicolao Staphorst.

Officina chymica Londinenſis Edit. III. Lond. 1701. 8. 1714. 8. Mead. 1738. 8. ubi reformata dicitur.

Thomas Fuller *Ars præſcribendi formulas ſ. pharmacopœa extemporanea.* Lond. 1701. 12. 1701. 8. Roterd. 1709. 8. Amſterdam 1717. 8.

Anglice Body of præſcriptions 1710. 8. 1719. 8. 1730. 8.

Gallice vertente Theod. Baron. Paris 1768. qui notas adjecit.

Germanice. Baſel 1750. 8.

Scriptiones medicamentorum efficaciorum, gratiis noſter non ſacrificavit, ingratiſſimæ enim ſæpius ſunt formulæ & enormes boli, doſeſque paſſim nimiæ.

Ej. *Family diſpenſatory.* Lond, 1739. 8. &

Ej. *Pharmacopæa domeſtica.* Lond. 1723. 8. Lovan 1752. 12. in uſum eorum qui ruri medicinam faciunt.

Ej. *Of the power of exercice with reſpect to the animal œconomy.* Lond. 1705. 8. *. 1718 8. 1740. 8.

Ej. *Medicina gymnaſtica.* Lond. 1711. 8. germanice. Lemgov. 1750. 8. ad ſextam editionem anglicam. Ut corporis exercitatio vires medicamentorum, decoctorum lignorum & acidularum augeat. Equitationis magna ad phthiſin utilitas, ejus alia præſidia tuſſilago, glycyrrhiza. Exercitationis vis adverſus hydropem, cum millepedibus & diureticis. Ejuſdem motus ad hyſteriam & hypochondriam præſtantia, potiſſimum equitatio & balneum frigidum. Equitatio ad diarrhœam & augendam perſpirationem. Laudes balnei frigidi. Veteres ob ſtapedum defectum equitationem minus commendaſſe. Ejus inſignis vis in diri & complicati morbi Fulleri curatione. Verſio non optima.

Ej. *Pharmacopœa bateana.* Lond. 1719.

Ej. *On eruptive fevers eſpecially the measles and ſmallpox.* Lond. 1730. 4. Mead. lego etiam exanthematologiam ejuſdem anni.

In magna collectione Theſauro Belgico philologico ſ. Sylloge diſp. ſelectiorum ad illuſtranda veteris & novi teſtamenti loca in Germania conſcriptarum. Amſterd. T. I. 1701. fol. T. II. 1702. fol. ib. variæ diſſert. continentur, medici & phyſici argumenti, tantum ut memineris theologicum eſſe opus.

Georg David Ziegra *de arbore ſcientiæ boni & mali.*

J. Helv. Willemer *de tunica Adami pellicea.*

J. Huchterlein *de tunicis pelliceis protophaſmorum.*

Henr. Bauman *ſtatus ſolis.*

Aug. Kenericht *de fetura Jacobi artificioſa.*

J. Frischmath *de circumciſione.*

Mich. Bek *de uva magna Cananea.*

Urb. Reussel *de peſtilentia a Deo immitti ſolita.*

J. Frid. Mayer *de vulpeculis Simſonis.*

J. Reiske *de morbo Jobi difficillimo.*

J. Chr. Beier *de peſte diurna & nocturna.*

Paul

PAUL SLEVOGT *de morbis & doloribus Meſſiæ.*

J. GEORG BUCHEIM *de metamorphoſi Nebuchadonaſaris.*

GEORG HENR. GOETZE *de unctura Chriſti Betheſdæ.*

GEORG MULLER *de ſpinis coronæ Chriſti.*

MICH. ARNOLD FRISCHMUTH *de piſcina Betheſdæ.*

DAN. WENDLER *de eadem.*

J. CHRIST. RITTER *de aqua ex Chriſti latere perfluente.*

J. ANDR. QUENSTEDT *de vulneribus Chriſti.*

ANDR. AUSTEN *de genere mortis Judæ.*

HENR. LUDW. MUTHER *de animalibus eſu interdictis.*

JULIUS DORSCHÆUS *de ſanguine & ſuffocatis.*

CARL DRAKE *de cauſa longævitatis patriarcharum.*

THEOD. WINKLER *de bis mortuis.*

Pharmacopœa Amſtellodamenſis. Leid. 1701.

DAVID CHRISTIAN WALTHER *rariſſimus adfectus gloſſagra.* Herfordiæ 1701. 4.

Phyſica reformata Platonis & academicorum. 1701. ſi huc facit.

J. JAC. SYRBII *hiſtorica in phyſicam Pythagoream introductio.* Francof. 1701. 8. perinde.

IDEM *ſcripſit de adfectuum ſpiritualium & naturalium diſcrimine.* Iſenaci. 1706. 4. LL. BR.

J. PHIL. BURGGRAV *libitina ovans ſ. de medicæ artis & medicorum fatis diſſ.* Francof. 1701. 8. In priori parte hiſtoria medica ab HIPPOCRATE ad nuperiora tempora, non favet chemicis. In altera cauſæ morborum mortiſque in celebrioribus medicis.

EJ. *Jatrice omnium lethique univerſalis ſ. de morte ejuſque præſagium.* Francof. 1701. 8.

PETRI LINSING Prof. Inſpruck. *Tentamen medicum ſ. inſtitutiones medicæ per quæſtiones dilucidatæ, nunc emendatæ & auctæ.* Erlang. 1701. 8. Francof. 1710. 8. Pathologia, ſemejotica, diætetica, materia medica & formulæ medi-

camentorum.

camentorum. Theoria acida a qua inflammatio, febris &c. Compendium prælectionum WEDELIANARUM.

ALEX. RUEL *Oratio de vita & morte* PHIL. MATHÆI. Franeck. 1701. fol.

Officina pharmaceutica Quedlinburgica. 1701. HEIST.

§. DCCCCXCII. LINGUÆ NUPERÆ.

J. BESSE CHIRACI diſcipulus jatromathematicus ſed ut hypotheſibus indulgeret, quem vidi Reginæ Hiſpaniæ viduæ archiatrum.

In *recherches analytiques ſur la ſtructure du corps humain.* Toulouſe 1701. 8. 2 vol. Paris 1702. 8. Phyſiologia equidem traditur, ut alcali & acido omnia ſuperſtrueret, admiſcentur pathologica, ut de nævis diſſertatio, quas negat ab imaginatione eſſe materna adque alias cauſas refert. Fetuum a terrore materno mortes. Nulla paralyſis aderat in parte per lapſum deſtructa.

EJ. *Tr. des paſſions de l'homme.* 1699. 8. huc referes ob effectus pathologicos animi adfectuum.

Inde in controverſiam cum Helvetio juniori incidit quæ nonnullis libris occaſionem dedit. *Lettre à M. auteur du nouveau l. de l'œconomie animale & des obſervations ſur les petites veroles.* Paris 1723. 8. *.

IDEM BESSE contendit ſe a. 1711. modum curandorum per venæſectionem & emetica morborum acutorum jam a. 1701. propoſuiſſe ſuaque ſcrinia ab HELVETIO compilari. Emulſionum uſum tuetur, cum HELVETIO varia carpit. Variolas malignas anni 1716. deſcribit quæ inter nobiles virgines ſæviebant, in quarum ſecunda febre, cum peſſima ſymptomata adeſſent, venam ſecat. Sic tuetur utiliter ſecunda vel tertia vice alvum duci in variolis malignis. Inflammationis theoriam ab HELVETIO propoſitam ex BOERHAAVIO compilatam eſſe. Contra errorem loci. Demum defendit theſin ſuam *E. febribus malignis minus tuta alexipharmaca.* Paris 1711. in qua fermentationem quidem mortificam ſtatuit, utiles vero habet cadaverum inciſiones. Poſt diuturnum ventriculi a cibis aſſumtis dolorem hydrops thoracis & abdominis, vaſa exſanguia, glandulæ circa ventriculum induratæ. In alio icterico cum gravi febre veſicula fellea turgida, in ea calculi 13. Febris cum plurima ſalivæ excretione a peruv. cortice ſanata.

EJ. *Replique aux lettres de* M. HELVETIUS *au ſujet de la critique de ſon l. de l'œconomie animale.* Amſterd. (Paris) 1726. 12. aſperum & iners ſcriptum.

EJ. *Diſſert. analytica de febribus.* Paris 1712. habet BUR.

EJ.

EJ. etiam eſt theſis 1730. *An in paroxyſmis febrium intermittentium venæſectio*, de la RIVIERE.

Traité des hernies des hommes & des femmes & des petits enfants avec la maniere de les guerir & un traité des maladies des femmes depuis la generation & après l'accouchement & les remedes neceſſaires. Lion 1701.

ETIENNE MONDON *Reflexions ſur les cauſes de la brieveté de la vie.* Toul. 1701.

DESHAIES GENDRON *ſur la nature & la gueriſon des cancers.* Paris 1701. 12. *. in chirurgicis dictum opuſculum perinde ad pathologiam & ad praxin pertinet, ſed dixi in Bibl. Chir. I. p. 545.

GUYARD *de l'uſage de la frequente ſaignée.* 1701. 12. alii 1702. 12. FALC. 1710. 12. BUR. Chemicus homo, docet ſanguinem corrumpi, neque copia peccare.

J. BAPTISTA MANSANEDA *medici Hiſpani Parodoxa ſobre el carbuero maligno.* 1701. 4. C. d. V.

De la ſobriété & de ſes avantages ou le vrai moyen de conſerver une ſanté parfaite juſqu'a l'age le plus avancé, tiré du LESSIUS & du CORNARO. Paris 1701. 12. cum adnotationibus.

PETRI PAXTON *An eſſay concerning the body of man wherein its changes or diſeaſes are conſidered and the operations of medecines obſerved.* Lond. 1701. 8. 1711. 8. Longus ratiocinator. Dolores in artubus amiſſis percepti argumentum ſunt, ſedem dolorum in mente eſſe. Evacuantia agunt forti ſeparatione partium. Sudor, eum ab opio frequenter cieri. Veſicas trahentia medicamenta. Maculæ in morbis acutis ſunt a ſanguine diſſoluto, ideo frequenter cum hæmorrhagiis conjunguntur. Emetica nimis frequenter & in omnibus morbis adhiberi perperam. Separationes ubi factæ ſunt aut proxime imminent & eædem vitioſæ ſunt huc evacuare oportet. Febres intermittentes. Non ſolum corticem peruvianum laudes ſpecifici medicamenti mereri, etſi fatetur & manifeſte febres curare. Spirituoſa non eſſe cardiaca niſi ſuo loco ſumta. Morbi ſpirituum. Opium in variolis nimis frequenter exhiberi. Hominibus vino & ſpirituoſis remediis abunde utentibus chalybem nocere. Plura perſequi non licet, totam enim morborum hiſtoriam hic edit adjecta diſſ. *de ſalivatione & hydrargyri uſu.* ASTRUCIUS parum facit. Poſthumum fuerit, quod non videtur cum nuperior aliis prodierit.

EJ. *Directory phyſico medical.* Lond. 1707. 8. *. Materia medica.

ADR. PAARS *Index Batavicus ſ. naamroll van de Bataviſche en hollandſche ſchriften van Jullius Cæſar tot deze tyden.* Leid. 1701. BURM.

ARN.

Arn. Leo Vroling *Tr. van ſchuerbock.* Deventer. 1701.

Germanice *Landskrankheiten* vertente Schurigio.

Ej. *der Matroſen Geſundheit* eodem vertente. Dreſden 1712. 8. editio belgica. Amſterd. 1663. Abkoude.

J. Christoph Sommerhof *Lexicon pharmaceutico - chymicum latino germanicum & germanico latinum.* Nurnb. 1701. fol. 1713. fol.

Sächſiſche Hebamme. Leipz. 1701. 8.

Apotheckertaxe der Stadt Baſel. ib. 1701. 8.

M. N. L. M. D. *Rathſchlag vom Lendenſtein.* Græz. 1701. 8.

J. Weickmann *Bericht von dem Tode* Schuders *nebſt einem Abriſſe des gröſten bey ihm gefundenen Steins und Relation des Chirurgi der den Körper ſecirt hat.* Leipz. 1701. 8. Theoria calculi & de eo collectanea, vel in terra, mari vel animalibus reperiuntur. Origo ex ſpiritu petrificante.

Christ. Frid. Richter *de cochinella.* Lipſ. 1701. 4. *. Germanica verſ. 1703. 8. *. Rectius ad phyſica; deſcribit opuntiam, animal in ea natum, ſcarabæis ſimile quod ipſe cominus obſervavit, oſtendit male a Pometo pro planta haberi. Vis tinctoria, coſmetica, medica. Cardiacum eſſe hiſpani, ſudoriferum angli putant. Ad gonorrhœam, colicam, paſſim etiam in variolis & morbillis dari, a Stissero ad calculum.

Mathæus Cast *vom töplizer Baad.* 1701.

M. D. L. H. *Tractat von magnetiſchen und ſympathetiſchen Curen.* Frankf. 1701. 8.

Feld- Land und Leibmedicus, oder wie alle Krankheiten am ſicherſten und geſchwindeſten zu heilen, nebſt einem Roß und Vieharzneybuche. Frankf. 1701. 8.

Der in Teutſchland wiederkommende Feld- Land und Leibmedicus, nebſt einem Roß und Vieharzneybuche. Strasb. 1701. 8. 2 vol. edit. IV. Hebenst.

§. DCCCCXCIII. Disputationes.

A. D. van Welt *de chimiæ oppreſſæ & deſpectæ gemitu ad parentes* Phœbum & Naturam. Leid. 1701. 4. Hæn.

L. L. de Haas *de epiphora.* Leid. 1701. 4.

J. CHRIST. BORNEMANN *de natura & differentiis antacidorum per experimenta demonſtratis.* Leid. 1701. 4. RIV.

H. SCHNELLEN *de urinarum inſpectione.* Leid. 1701. 4.

HENR. du BOIS *de dyſenteria.* Leid. 1701. 4. PL.

C. J. SCHWAB *de contractura.* Leid. 1701. 4.

MENO PAUL HANNEKEN *de febribus malignis.* Leid. 1701. 4. MOELLER.

J. TRAUFELL *de nephritide.* Leid. 1701. 4. *.

BRANDAN MEIBOM *de externorum medicamentorum operatione & in morbis internis uſu.* Utrecht 1701. 4. *. Idem Profeſſor Helmſtadienſis.

EJ. *de rei medicæ per obſervationes incremento earum fallacia & recto uſu.* Helmſt. 1772. 4. PL.

EJ. *de lochiorum ſuppreſſione.* 1717. 4.

EJ. *de naturæ in conſervanda & reſtituenda ſalute viribus.* 1714. 4.

EJ. *animæ ad reſtituendam ſanitatem impotentia.* 1719. 4. HÆN.

EJ. *ægra paralyſi laborans.* 1720. HÆN.

EJ. *de vomitoriorum natura & uſu.* 1719. 4.

EJ. *de provido atque tempeſtivo medicamentorum evacuantium uſu pro diverſitate temporum, morborum prudenter inſtituendo.* Helmſt. 1723. 4. PL.

EJ. *de apoplexia.* 1723. 4.

EJ. *Fundamenta brevioris vitæ quæ in hujus ævi hominibus obſervatur.* 1729. 4. *.

EJ. *de tuenda valetudine recens natorum.* 1731. 4. *.

EJ. *de uſu vaporationum & ſuffituum curatione morborum.* 1734. 4.

EJ. *de cruditatibus ventriculi.* 1735. 4. HÆN.

EJ. *de morbis ex viſcido oriundis.* 1737. 4. *. HÆN.

EJ. *de epilepſia ſtomachica.* 1740. 4.

EJ. *de pilis eorumque morbis.* 1704. 4. *.

EJ. *de arſenico.* 1729. 4. PL. BR.

CONRAD

Conrad Starke *de morbis malignis*. Utrecht 1701. 4. Moller.

Eduardi Worth *Commentarius in Magni* Hippocratis *L. I. aphoriſm.* XXII. Utrecht 1701. 4.

Car. Frid. Schweiker *de veſicatoriis*. Franeck. 1701. 4.

Mich. Aloysius Sygnatius *de Manna*. Harderov. 1701. 4. Burchh.

Just. Conr. Rehemyer *de oſſium ſtrepitu*. Regiom. 1701. 4.

S. Sand *de effœtarum lactatione*. Regiom. 1701. Hæn.

Christ. Cunrad *de hydrope uteri*. Regiom. 1701. 4.

Car. Jac. Roeser *de philtrorum agendi methodo & noxis*. Altd. 1701. 4.

Ej. *de epiphora*. Regiom. 1701. 4. Hæn.

Ej. *de fulminatis*. ib. 1704. 4.

Frid. Pfenning vel præſes B. M. Franck *de venæſectionem indicantibus*. Kiel 1701. 4. Moeller.

Andr. Julius Boetticher *de fatis medicorum*. Helmſt. 1701. 4.

Andr. Hoffmann *de phlebotomia*. Hall. 1701. 4. Moeller.

J. Phil. Hombergk *de marte & remediis martialibus*. Marb. 1701. 4. Vater.

Gerh. Herm. Crater *de veſicatoriorum uſu & abuſu*. Erford. 1701. 4.

J. Adolph Wedel Georgii Wolfgangii filius præter diſputationes nihil reliquit.

Ej. *de punctis medicis*. Jen. 1701. 4.

Ej. *de purpura rubra, die rothen Frieſel.*

Ej. *de peſte*. 1712. 4. Hæn.

Ej. *methodus medendi generalis*. 1714. 4. Hæn.

Ej. *de purpura rubra, vom rothen Frieſel*. 1718. 4. *.

Ej. *de conjectura medicorum artificioſa*. 1712. 4. *.

Ej. *de hydrope*. 1714. Hæn.

Ej.

Ej. *de motus in C. H. natura uſu & abuſu.* 1715. 4.

Ej. *de cachexia.* 1715. 4. Heft.

Ej. *de ſpina ventoſa.* 1715. 4.

Ej. *de diabete.* 1717. 4.

Ej. *de febre hectica.* 1718. 4. Heft.

Ej. *de hæmorrhagiis.* 1718. 4. Heft.

Ej. *de calculi renum & veſicæ pathologia Hippocratica confirmata.* 1718. 4. Heft.

Ej. *de cachexia ſcorbutica.* 1719. 4. Heft.

Ej. *de aëris frigidi in conclave irruentis accumulatione impedienda.* 1720. 4.

Ej. *de liquore non corroſivo lapides abſumente.* 1720. 4.

Ej. *de malignitate in morbis.* 1721. 4. Heft.

Ej. *de variolis.* 1721. 4. Heft.

Ej. *de vi naturæ humanæ medica.* 1725. 4. Heft.

Ej. *de auditus vitiis.* 1720. 4. Heft.

Ej. *de ileo.* 1720. 4. Heft.

Ej. *de febribus.* 1723. 4. Heft.

Ej. *de hæmoptyſi.* 1723. 4. Heft.

Ej. *de hæmorrhoidibus.* 1727. 4.

Ej. *de adfectu hypochondriaco.* 1728. 4. Heft.

Ej. *de lue venerea.* 1729. 4. Heft.

Ej. *de obſtructione.* 1729. 4. Heft.

Ej. *de peripneumonia ex aëris refrigerio.* 1738. 4. Heft.

Ej. *de irritatione.* 1730. 4. Heft.

Ej. *de ſcirrho.* 1731. 4. Heft.

Ej. *de hæmorrhoidibus coecis.* 1732. 4. Heft.

Ej. *de magneſia alba compendioſe paranda.* 1732. 4. Heft.

Ej. *de peripneumonia.* 1733. 4. Heft.

Ej. *de medicamentorum alterantium natura, uſu & abuſu.* 1733. 4. Heft.

Ej. *de paſſione hyſterica.* 1733. 4. Heft.

Ej. *de ſcorbuto.* 1734. 4. Heft.

Ej. *de mictu cruento.* 1735. 4. Heft.

Ej. *de tumore teſtium venereo.* 1735. 4. Heft. reſp. J. Christ. Themel.

Ej. *de phrenitide.* 1736. 4. Heft.

Ej. *de retentione menſium.* 1736. 4. Heft.

Ej. *de febre catarrhali.* 1738. 4. Heft.

Ej. *de colica.* 1739. 4.

Ej. *de convulſione.* 1739. 4. Heft.

Ej. *de dyſenteria.* Jen. 1740. 4.

Ej. *de abortu.* 1741. 4. *.

Ej. *de febre tertiana intermittente.* 1741. 4. Heft.

Ej. *de præparatione antimonii diaphoretici ejus viribus ſalutaribus.* 1742. progr. 3. Heft.

Ej. *de cardialgia.* 1742. 4.

Ej. *de palpitatione cordis.* 1742. 4. Heft.

Ej. *de fluore albo.* 1743. 4. Heft.

Ej. *de deliriis in genere.* 1744. 4. Heft.

Ej. *de torminibus generatim.* 1744. 4.

Ej. *de paralyſi reſp. & auctore* Cannegieser.

Ej. *de viis menſium inſolitis.* 1745. 4. Heft.

Ej. *de hepate obſtructo multorum morborum cauſa.* 1746. 4. Pl.

Ej. *de meteorum actione in corpus humanum.* 1746. 4. Heft.

Ej. *de tumore abdominis poſt partum in nonnullis matribus non ceſſante.* 1746. 4. Heft.

Ej. *diſp. de ſcordio.* 1716. 4. *de calamo aromatico.* 1718. 4. *de helenio.* 1719 4. *de vincetoxico.* 1720. 4. *de verbena.* 1721. 4. *analyſes vireſque medicatas plantarum tractant.* v. B. bot. II. p. 130. ſeq.

H. H. Cunrad *de mola.* Altd. 1701. 4. Hæn.

J. Theodosius Zink *de venæſectione.* Altd. 1701. 4. hæmatophobus.

J. Wilh. Flad. *de abortu.* Baſel 1701. 4. Mieg.

Erasm. Blanck *de uſu matheſeos in medicina.* Baſel 1701. 4.

Jac. Steffanius *de ſomnambulis.* Baſel. 1701. 4. Heft.

Ant. Rodor. du Voisin *de antipathia humana.* Baſel 1701. 4.

J. Henr. Sulzer *de nævis malignis infantum.* Baſel 1701. 4. Mieg.

A. F. Mergilet *de pica.* Argent. 1701. 4. Hæn.

Wolfgang Christian Poliatri Bernenſis, chemici *de natura humana in diſpoſitionibus hereditariis.* Baſel 1701. 4. Mieg.

Ej. *de principio vitali ejuſque cura in declinante ſenectute.* Baſel 1702. 4. Heft.

Ej. *Einladungsbrief zur Erforſchung bewährter Hülfsmittel.* Bern 1708. vel 1709. 4. vires aliquæ plantarum minus cognitæ.

Ej. *Theſaurus Ludovicianus ſ. compendium materiæ medicæ ſelectum ex Ludovici pharmacia moderno ſæculo applicandum.* Bern 1707. 8.

Lud. de Gui de Mondieres & Cl. Vergne. E. *qui optimus medicus is & ingenio veterum præditus.* Paris 1701. 4.

Mich. Lud. Reneaulme *E. matheſis medico neceſſaria.* Paris 1701. 4.

Chr. de Frades & Franc. Aignan *E. ſenum valetudini tuendæ conducit balneum.* Paris 1701. 4.

ARN. THEVART & FR. FOURNEAU *E. improbanda nutrix obnoxia menſtruo profluvio.* Paris. 1701. 4.

EL. QUARTIER & CL. VERGOT *vinum ad tabem pulmonum vergentibus pernicioſiſſimum.* Paris 1701. 4.

LUD. FR. du TAU & JAC. FOURNEAU *E. a ſpiritibus morborum cauſæ.* ib. 1701. 4.

HENR. MAHIEU & J. DEPINEY PESCARD *E. diaphoretica remedia medicinæ vis & magna potentia.* ib. 1701. 4.

§. DCCCCXCIV. DIARIA ad. a. 1701.

In *Philoſ. Tranſact.* nr. 273.

D. IRVIES poſt uſum aluminoſarum aquarum per aliquot menſes continuatum dolor in inguine cum urina inde ſanguinea & cum ea hydatides prodierunt per quoſdam quaſi paroxyſmos.

ID. nr. 275. de colicis doloribus decimo octavo die funeſtis. Vomuerat nigri aliquantum quaſi bilis. Ejuſmodi liquorem in duodeno & tenuibus inteſtinis, ita ad anum uſque, colon gangrænoſum ruptum, fæces in abdomen effuſæ.

N. 277. Ob convulſiones, deliria, & agrypniam opii magnæ doſes ſumtæ, ad grana 102 intra triduum, præter uncias quatuor ſyrupi de meconio. Maxima doſis fuit 40 grana in uno die.

CHRISTOPHORUS BIRBER Oſſa fetus per umbilicum egeſta.

In *Mem. de l'Acad des ſciences.* 1701.

DUVERNOY, quem hic vocant *le jeune*, de hydropicorum cadaverum inciſionibus. Aſcites cum ictero conjunctus. Hepatis pars exſiccata indurata quaſi contabuerat, vaſa biliaria ampliſſima, ex quibus hydatides pullulabant, quarum in magna, ſeri tres integræ libræ repertæ. Multa etiam intus bilis granuloſa ſiccata. Sæpe in pecorum vaſis biliariis ſe ejuſmodi hydatides vidiſſe. Morbum eſſe ovium frequentem. Variolæ ovium. Duæ feminæ hydropicæ per paracenteſin ſanatæ. Aquæ earum partim diſſolutæ ſunt, ſed pars dimidia coivit in igne, ut albumen ſolet, aliæ porro analyſes.

Hoc anno novum diarium prodiit in quo præter librorum cenſuras ſubinde adnotationes peculiares & propriæ, medici etiam argumenti reperiuntur. Auctores Jeſuitæ. Titulus *Memoires pour l'hiſtoire des ſciences & des beaux arts*, locus impreſſionis Trivultis *Trevoux.*

GIOV.

Giov. Allegrino Dandi Giornale de letterati. 1701. fol.

In Eph. N. C.

J. Bapt. Werloschnig Styriæ phyſicus.

Dec. III. *Ann.* IX. & X *Obſ.* 24. Fumo incenſæ Gentianæ corpore excepto ſanatus hydrops anaſarca, & *Obſ.* 26. poſt emeticum data potione calida, & 27. febris maligna, ut putat, muſica, & 28. alvi adſtrictio contumax illito in abdomen butyro.

Obſ. 152. Noctambulus antiſpaſmodicis ſanatus.

Obſ. 154. In morbo hyſterico cum convulſionibus, cum ſuperveniret fluxus uterinus purulentus, ægra ſanata eſt.

Obſ. 155. Laudes ſachari lactis in morbis arthriticis.

Ej. & Ant. Loigk hiſtoria peſtis quæ ab a. 1708. ad 1713. Tranſylvaniam, Hungariam, Auſtriam, Pragam & Ratisbonam depopulabatur per experimenta conſcripta, Styriæ 1715. 8.

Non video laudari.

Wilh. Romberg medicus palatinus, in hepate vitulino vena porta ſcirrhoſa, vermes plurimi cucurbitini (Faſciolæ Lin.).

Obſ. 107. Febris petechialis in corpore ſicco bilioſo, poſt uſum medicamentorum calidorum, tamen etiam vena ſecta die 23 icterus optimo eventu ſucceſſit.

Obſ. 108. Sanguis e naribus, gingivis & utero ſimul fluens in principio & eruptione petechiarum, a quibus tamen febris aberat.

Obſ. 109. In militari tertiana febre a cortice peruviano ad drachmas duas in dies dato, plurimi hydropes, cum purgando & mercurio dulci eædem febres cederent.

J. Henr. Hottinger Poliater Tigurinus. Ejus plurimæ ſunt adnotationes.

Obſ. 89. Aſthma, cordis palpitatio, hydrops, pulmo alter putridus, pericardium ampliſſimum, craſſum, corii ſimile, aquæ plenum. Cor ampliſſimum, flaccidum, valvulæ tricuſpidules lapillis plenæ, alii in valvulis ſemilunaribus.

Obſ. 91. Scorbutica femina hydrargyro ob ſcabiem uſa orto ptyaliſmo. Poſt biennium ſucceſſit febris catarrhalis quam ptyaliſmus ſpontaneus & ſalutaris ſecutus eſt.

Obſ. 92.

Obſ. 92. A ranunculorum odore dolor capitis, epilepſia.

Obſ. 130. Menſes retenti, menſium loco mirificus labiorum tumor, ut farciminum ſimilia eſſent ſingulis menſibus redux.

Obſ. 135. Poſt dyſenteriam quaſi tympanites, flatus & per alvum & per penem erumpentes.

Obſ. 223. Ex aqua borraginis, qua manus lavarant, puſtulæ & prurigo.

Obſ. 226. In octogenaria nunc per triennium ſanguis menſtruus manavit.

Obſ. 227. Ulcera pedum gonorrhœa ſpontanea ſanata.

Obſ. 228. Diarrhœa colliquativa & diabetes.

Obſ. 236. Poſt tabem meſenterium vomicis purulentis repletum, lien putridus ulceroſus, ren alter ſcirrhoſus putredine abſumtus, coſtæ carioſæ.

Obſ. 132. Ulcus renum pro calculo habitum, urina lactea acerrima.

Christ. Gottwald phyſicus Gedanenſis.

Obſ. 157. Ovi gallinacei in monſtroſam molem abeuntis hiſtoria.

Obſ. 159. In ovo abortivo humano fetus rudimentum.

David Christian Walther phyſicus in Glaucha. Excreſcentia membranacea guttis aliquot ſpiritus vitrioli per errorem inſtillatis, feliciter ſanata.

Obſ. 184. Stranguria per multos annos tertia ſubinde hebdomade periodice invadens, demum abſtergentibus, acrimoniam corrigentibus & carminativis ſanata.

Obſ. 186. Felix ſanguinis in octogenaria miſſio.

Andr. Myrrhen phyſicus in Michelſtadt.

Obſ. 260. Fiſtula anguſta umbilici, per quam ſanguis & pus ſed etiam poſt tres horas deglutita grana uvarum excreta.

Obſ. 121. Mors a congeſtis ceraſi oſſiculis.

Obſ. 213. Convulſio, artuum tremor per terrorem ſublati.

Obſ. 218. Ex ſcirrho glandularum meſenterii atrophia.

Obſ. Arſenici infuſio naribus adtracta, inde vertigo, catarrhus ſuffocativus, non tamen funeſtus.

Obſ.

Obſ. Ex terrore mania, deinde redeunte ratione convulſiones.

Gottlob Schober phyſicus Revalienſis.

Obſ. 253. Cephalalgia vires debilitans, nonnumquam motus epileptici. Fruſtra ſalivatio & trepanatio adhibebatur, cum apoplecticus interiiſſet, tumor oſſeus in bregmate, cranium pertenue.

Obſ. 254. Agrypnia eſſentia ambræ ad guttas 60 ſuperata.

In appendice hujus anni, collectio iterum occurrit conſtitutionum medicarum Germaniæ. Primo Breslavienſium pro a. 1699. 1700. 1701. ſynopſis, dein Berolinenſis a. 1702. fere tantum meteorologica.

Inde auguſtanæ Schroeckii.

Tunc Martini Grünwald catechetæ Zittavienſis. Epilepſia ſecundi gradus a faſcino in catalepſi admiranda. Germanice 1702. ſcripta, a J. Casp. Westphal latine reddita. Morbus convulſivus cum morboſa ratione, deinde variæ illæ hyſtericis familiares artuum contracturæ. Adjectæ plurimæ nugæ, neque enim alio nomine dignæ ſunt, ex quibus conſpiciebant, faſcinum eſſe a vetula illatum, qua mortua, ægrota continuo convaluit.

DCCCCXCV.

J. Melchior Verdries Profeſſor Gieſſenſis.

In E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* IX. & X. *Obſ.* 250. Icterus in febre maligna criticus & ſalutaris.

Obſ. 251. Medulla in Gallinæ oſſibus petrefacta.

Ej. pluſculæ ſunt diſputationes. *De pinguedinis uſu & nocumentis in corpore humano.* Gieſſ. 1702. 4. *. pro licentia. Nimiæ obeſitatis noxæ & remedia.

Ej. *de inflatione ureterum & proceſſuum peritonæi præter naturam.* Gieſſ. 1704. 4. *. braſſicæ rubræ per urinam decedentis exemplum.

Ej. *de actione ventriculi in comminuendis cibis.* 1712. 4. 1721. 8. appetitus etiam vitia recenſet.

Ej. *vera ad veram medicinam via.* Gieſſ. 1714. cum cathedram adiret. 1721. 4.

Ej. *de cupri origine tractatione & uſibus.* ib. 1715. 4.

Ej. *de aquæ frigidioris potu utili & noxio in febribus ardentibus.* Gieſſ. 1723. 4. Heft.

Ej. *de appetitu depravato, quem vulgo picam vocant.* Gieſſ. 1726. 4. *.

Ej. *de aſthmate puerorum.* 1726. 4. Pl.

Ej. *de vertigine.* ib. 1727. 4. Pl.

Ej. *de pullitie verminoſa in primis viis nidulante.* ib. 1728. 4. Pl.

Ej. *de convulſionibus ſpeciatim quatenus a remediorum ſaturninorum & mercurialium abuſu provocantur.* ib. 1732. 4.

Ej. *Theſes ex pyretologia deſumtæ.* ib. 1734. 4. Hæn. Ad ejus libros pertinet.

Ej. *de æquilibrio mentis & corporis* diſp. 1712. 4. *. & denuo recognita & maxima parte aucta, acc. diſquiſ. *de veneno canis & animalium rabidorum & hydrophobia.* Gieſſ. & Francof. 1726. 4. Pl.

In priori libello, qui phyſiologici eſt argumenti, de ſomnambulatione, inſomniis eorumque indiciis, delirio, adfectibus animi, febribus in quibus nervi patiuntur a ſtimulo incitati. Morborum ſalubritas, Natura medicatrix. Adfectuum animi efficacia & noxæ, melancholia, idioſyncraſia, vi imaginationis efficacia fidei medicamentis datæ curatione huic innixa, ſympathetica, nævi, quos admittit.

Poſterior libellus totus eſt pathologicus & clinicus.

Varii modus quibus contagium propagatur, etiam Venus, oſculum, cujus tamen contrarium exemplum novi in viro nobili, qui a fele rabida demorſus antequam periret non poterat ſe continere, quin liberos exoſcularetur & tamen nihil inde mali his accideret. Hiſtoriæ morbi. Noſter vidit univerſum corpus exſiccatum, ileum inteſtinum tenaci pituita plenum & corrugatum. Antidota varia hic probantur.

DCCCCXCVI. Medici Vratislavienses.

Utile conſilium fuit eorum qui Vratislaviæ dirigebant Academiam Naturæ curioſorum conſcribendi *hiſtoriam morborum* qui in patria urbe graſſarentur. Primo ediderunt eorum hiſtoriam qui a. 1699. 1700. 1701. graſſati ſunt. Prodierunt Breslau 1706. 4. inde Lauſannæ 1746. 4. ad quam editionem præfatus ſum. Scriptorum nomina ſunt Maximilianus Preuss, Michel Pauli, Godofredus Claunig, Sam. Glass, Carol. Oehme, Christianus de Helwich qui calamum præſtabat. Synopſin hujus tomi ediderunt in E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* IX. & X.

Adjecerunt huic primo volumini tr. *de experientia.*

Inde

Inde a. 1706. 4. peculiarem libellum ediderunt *de hydrope pericardii morbo.* Demum hiſtoriam morborum qui anno 1708. Vratislaviæ graſſati ſunt ediderunt Vratisl. 1710. 4. *. quæ omnia Lauſannæ conjuncta prodierunt.

Stahlii fere de ſecta prodierunt viri doctiſſimi, non ideo vero minus utiles morborum hiſtorici. Etſi enim nullo modo velim medicam artem anatomes luce deſtitui aut botanices theſauris, certum tamen eſt, ut finitum hominum eſt ingenium eo melius quemquam artem aliquam excolere, quo minorem particulam ſibi excolendam ſumſerit, atque adeo clinicum in ſolis morbis ſpeculandis & curandis vitam impendentem, majorem in ea præcipue artis parte peritiam adquiſiturum, quam de altero ſperari poſſit, qui polyhiſtor accurate & anatomen & plantas & chemica experimenta & phyſica voluerit ſua facere.

Exemplum ex libro ſumo *de pectoris hydrope* paucis eo ævo medicis cognito, qui nunc morbos inter chronicos certe in patria mea fere funeſta frequentia ſuperat, ut ex eo plerique exſtinguantur quibus morbi acuti pepercerint. Symptomata ergo noſtri indicant ex quibus agnoſcatur, ineffabiles anxietates, ſuffocatio nocturna, pulſus ſæpe intermittens. Sic palpitatio cordis & ſicca tuſſis, tum ſuperveniens tumor aquoſus ſcroti & tibiarum, febrem etiam adnumerant & paralyſin brachii. Inde ſectiones cadaverum fere collectitiæ. Fuſe de cauſis mali. Colluvies in ipſis pulmonibus congeſta. Curatio. Paracenteſis, ſcarificatio pedum & ſcroti, ab iſta plena aliquando ſanitas. Multa imbellia, ut in univerſum diaphoretica. In paroxyſmo linctus oleoſus cum ſpermate ceti & liquor cornu cervi ſuccinatus, fumus etiam Nicotianæ. Quæ in reliquo opere memoriæ digna ſunt de iis quædam hic quaſi guſtum exhibemus. Hiſtoriæ diligenter ſcriptæ febris petechialis, febris purpuratæ tum rubræ miliaris tum feralis albæ. In petechiis adnotaverunt non venæſectionem ſolum ſed ipſam a natura profectam hæmorrhagiam funeſtam eveniſſe. Porro febris hectica, ex variis viſcerum malis nata. Hæmorrhoides veſicæ & ani, febres intermittentes mali moris, cum maxima virium proſtratione, ſenſuque confractorum artuum, intermiſſione paulatim in remiſſionem degenerante, cardialgia, nauſea, vomitu, cephalæa, agrypnia, etiam purpura. Inde ſparſæ utiles adnotationes numeroſæ. Hic aliquas. Ingens ſarcoma uteri de orificio propendens, inde funeſta gangræna. Arteriæ cordis oſſeæ. Cum balneo aluminoſo fluor albus compeſceretur, uteri ulcus. In atrophia hepar ſiccum, friabile, in alio atrophico peramplus ventriculi abſceſſus. Scirrhus ovarii a frigore ut putant admiſſo. Poſt puris diuturnum mictum & tabem, ren conſumtus ut ſola tunica ſupereſſet. Ab hæmoptyſi repercuſſa penis hæmorrhagia. Sic a veſicatorio emplaſtro capiti admoto. Enormis prolapſus inteſtini recti, cujus tunica interior ſphacelata. Aneuryſma abſque magno malo totis quinquaginta annis geſtatum. Diabetes verus lacteus. A veſicatorio ſapor zibethicus. Scorbutus contagioſus. Faucium & œſophagi paralyſis. Puſtulæ venereæ variolarum ſimiles.

Febris quintana, octana, Hydrops uteri. Veſica nulla, fæces ex colo inteſtino rupto effuſæ & urinæ ex ureteribus in duo foramina ſupra pubis oſſa manantes. Apoplecticos fere integro ante inſultum anno de oculorum ſegnitie conqueri. Spiritus vitrioli adverſus vermes utilitas. In ophthalmia cum cantharides ad pedes admoverentur fauſtus eventus. Parietariæ contuſæ ad iſchuriam benefica virtus & Oreoſelini apii folio majoris ad podagram. Aſari uſus in quartana infauſtus. Ab auro fulminante morbus cœliacus. Contra GRÆBNERUM ſe tuiti ſunt in E. N. C. A. C. U. *examine caſtigationum & animadverſionum Græbnerianorum.* Breslau 1703. 4. *. Brevis refutatio. Utilitates adnotationum meteorologicarum. Utique ſe in morbo petechiali vidiſſe icterum criticum. Hæmorrhagias non debere ſupprimi.

§. DCCCCXCVII. RICHARDUS MEAD.

Jatromathematicus. Illuſtris & præclarus medicus, archiater literis humanioribus imbutus, in beato ſenio mortem obiit rariſſimorum laborum & antiquitatis theſaurorum inſignium poſſeſſor, ex ſchola Leidenſi prodiit, doctor tamen patavinus, inde Oxonienſis GEORGII II. medicus (*) FREINDIO nobiliſſima officia præſtitit. BOERHAAVII pariter amicus, Inoculationis variolarum promotor & SUTTONIANÆ methodi & medicamentorum STEPHENIÆ. Puriores ejus laudes forent, ſi in admittendis hypotheſibus laudibuſque medicamentorum ſe difficiliorem præſtitiſſet. Vita ejus & ſeorſim prodiit *Authentic memoirs of the life of* R. MEAD. Lond. 1751. 4. & a Cl. MATY data eſt in *diario ſuo Edinburg.* 1754. Jul. Auguſt. & in editione operum.

Primum Cl. viri opus eſt.

Mechanical account of poiſons. Lond. 1702. 8. 1708. 8. 1738. 8. 1743. 8. Dublin 1729. 8. latine vertente JOSUA NELSON. Londin. 1737. 8. 1750. 4. Leid. 1737. 8. *. 1750. 8. Neapoli 1739. 8. 1758. 8. Amſterd. 1749. 8. Francof. 1763. 8. Gœttingæ Ill. Oederus editionem curavit 1749. italice prodiit 1744. 4.

Dudum cum viperis conſueviſſe, eaſque audacter tractaſſe, arſenicum, mercurium ſublimatum &c. examinaſſe. Cæterum capita ſunt. 1. Viperæ. Apparatum venenatum deſcribit, veneni guſtum acrem eſſe reperit, ſpiculas etiam in eo detexit, hic ab Ill. FONTANA valde diverſus, cum ſanguine commiſceret non mutatum vidit, neque per admiſtos alios liquores chemicos. Neque ſalivæ venenatam vim eſſe ex DUVERNOYI experimentis contra MOSEM CHARAS confirmat.

Symptomata

(*) Ut tamen prudentiſſimus Princeps non maximam in eum fiduciam poneret. ILL. HALLER.

Symptomata deſcribit etiam anatomice. Ea occaſione agit de diabete, cujus cauſam in hepate ponit, ejus enim viſceris de vitio (ſteatomatica degeneratione) ſanguinem in venas urgeri. Curatio, Suctio cui plurimum tribuit viri exemplo, qui vipera caudiſona demorſus, hoc potiſſimum auxilio ſervatus fuerit. Suctionem ipſi uſtioni præfert. Olei vires nullas eſſe & tamen in Philoſophicas Tranſactiones irrepſiſſe, lapidis Indiæ nullam eſſe efficaciam. Adipi tamen viperino multum & nimium tribuit, eo potentiorem vero ejus efficaciam eſſe perſuadetur, quod vipera inſectis vivat & aviculis, colubres plantis alantur ideo innoxii.

2. Aranea & Tarantula. Morbum ſaltatorium & muſices in eo ſanando potentiam admittit. Aculeum deſcribit. Morbum ad deliria refert. De vi medica muſices collectanea ex veteribus. 3. *Canis rabidus* uberius tractatus. Recte adnotat miſerorum, quos rabidum animal momordit, nervos eſſe peſſime affectos, nempe acutiſſimos ſenſus ut, ne lucem quidem, abſque horrore ferant. Venenum tamquam fermentum agere, tumultuoſum in ſpiritibus motum ciere. Hydrophobiam eſſe a dolore, muſculos enim in deglutitione laborantes, convulſive male laborare, ut deglutita in aſperam arteriam illabantur, hinc metum adeſſe ſuffocationis Neque tamen hunc aquæ metum perpetuum eſſe ſymptoma, exempla enim profert in quibus ex hoc morſu homo periit, etſi nullus aquæ metus præceſſerit. Pro antidoto habet lichenem pulmonalem cinereum vulgatiſſimum cum pipere intritum, quod ventriculi gratia addatur. Plus millies ſe efficaciam lichenis expertum numquam ſpe ſua fuiſſe fruſtratum, tantum ut prius antidotum ſumatur, quam hydrophobia eruperit, conjungit etiam balnea frigida quæ alioquin in mania ſalutarem effectum præſtant. Hydrophobia ſi jam eruperit, nullam ſpem ſupereſſe. Hoc ſuum antidotum etiam in proprio libello, a. 1735. & in bibl. botan. 1736. T. II. mireris vero & GEORGII II. judicium probes, quod MEADIUS totis quinquaginta annis inertiam lichenis non adgnoverit.

4. *Venena mineralia.* Hydrargyrus ſublimatus. Canis inciſio quem hoc veneno enecaverat, ſanguis plurimus in abdomen effuſus, ſanguineus per inteſtina ichor, eadem tota inflammata, in ventriculo ſanguis grumoſus ſub tunica nervea effuſus. Effectum hydrargyri mechanice interpretatur & a pondere atque acuminatis cryſtallis. Ut hydrargyri in lue venerea efficacia detecta fuerit. Arſenicum. Eo aliquoties propinato cani, ventriculus inflammatus, inteſtina eroſa etiam ut foramina pateant. 5. *Plantæ* venenatæ. Oenanthe apiifolia ſ. Cicuta veterum. 6. *Opium.* Analyſis chemica, vires eſſe a ſale volatili-alcalino intime miſto cum oleoſa ſubſtantia. Vires medicæ opii. Canis ab intruſo opio convulſus paralyticis cruribus periit. Ventriculus diſtentus quaſi deraſus, vaſa carotica ſanguine repleta. Vis venenata aquæ lauroceraſi cum analyſi & experimentis a genero MEADII F. NICHOLS factis. 7. Aër, aqua, vapores venenatæ indolis. Mephitides. Specus canina & ſymptomata canis in vaporem

 demerſi,

demerſi, qui candelam exſtinguit, hydrargyri altitudinem non mutat. Morbos contagioſos potiſſimum inficere, quando nunc declinant.

Ej. *De imperio ſolis & lunæ in corpora humana & morbis inde oriundis.* Lond. 1704. 8. 1746. 8. 1762. 4. Leid. 1637. 8. cum l. de venenis. Neap. 1739. 8. Amſterd. 1749. 8. Francf. 1763. 8. anglice 1733. 8. Novam editionem video multum auctam. NEWTONIANA tunc theoria fluxus & refluxus maris uſus eſt, nunc atmoſphæram alternis vicibus a luna elevari iterumque delabi, ita preſſionem in corpus humanum invicem augeri & minui. Quærit quidem ſed parum firmiter reſpondet, quare in barometro hydrargyrus non adſcendat & deſcendat. Porro vero putat aërem tempore novilunii & plenilunii multum de ſuo pondere amittere atque adeo pulmones minori vi premere, aërem adeo internum humorum noſtrorum minus premi & expandi potiſſimum vero contra cutem niti ita fere eadem ſequi quæ ab aëre per antliam rarefacto. Quare novilunii & plenilunii tempore epilepſiæ paroxyſmi frequentiores, ad epilepſiam laudat inciſionem ad occiput, ſic maniam & malum hyſtericum exacerbari, aſthmaticis moleſtum eſſe peſtemque exacerbari. A luna menſes eſſe & criſes, morbos vero a luna natos pertinere ad majorem diſtentionem vaſorum & curari minuente plethora. Sedes amauroſeos in nervo optico, cui cauterium in vertice diu apertum medetur.

Cum FREINDII editione primi & tertii libri epidemicarum prodiit *epiſtola* MEADII a. 1710. data, qua purgantium medicamentorum efficaciam in avertenda aut curanda ſecunda febre variolarum laudat.

Ej. *A ſhort diſcourſe concerning peſtilential contagion and the method to be uſed to prevent it.* Lond. 1720. 8. 1721. 8. BURM 1722. 8. 1744 4. Latine Lond. 1721. 8. Haag 1725. 8. 1723. 4. vertente WARDIO quam verſionem nuperæ Gœttingenſi MEADIUS prætulerat.

Gallice Leid. 1721. 8. BURM. Paris 1721. 8.

Germanice *Rathſchlag wegen der in Frankreich entſtehenden Seuche* vertente KIRCHHOFF 1723.

Ad ſecretarii ſtatus deſiderium eo tempore ſcripſit, quo peſtis Maſſiliam depopulabatur. In peſte omnino contagium eſſe per experimenta conſtare, infectionem potiſſimum cum lana tranſmitti. In Africa originem ſumere ejus regionis endemica, ex ea ad nos propagari. Ignem accenſum nocuiſſe, malum propagaſſe neque eo auxilio HIPPOCRATEM uſum. Nullam ante navem Sidone advenientem Maſſiliæ peſtem fuiſſe. Secluſionem ita commendat, ut infectarum ædium incolæ in domos ab hominum commercio remotas transferantur. Hoc conſilium Parlamentum rejecit, cum reliqua MEADII conſilia adoptaret. Per pulmones contagium facile ſorberi, in nervos agere. Ipſas aves ab explicato infecto

infecto goſſypio periiſſe. Calcem in ſepulturis rejecit quia putredinem augeat. In viſceribus peſte occiſorum gangrænam apparere perinde ut in variolis & eandem curationem locum habere, expurgationem primarum viarum, regimen frigidum, niſi jam pulſus languet. Bubonum ſuppuratio adjuvanda. Theriacam ſudorem non ciere.

Ej. *Oratio anniverſaria Harveyana in Theatro* Coll. Reg. Med. Lond. *habita* a. 1723. *adjecta eſt diſſ. de nummis quibuſdam Smyrnæis in medicorum honorem percuſſis.* Lond. 1724. 4. Leid. 1725. 8. In oratione medicinæ ſera dignitas & nobilitas adſeritur; quo faciat lex Athenienſium, in qua ſervos & feminas medicinam feciſſe vetitur. Chirurgos & unctores nomen medicorum ſibi ſumſiſſe, eos eſſe medicos ſervos & libertos quorum monumenta veterum meminerint. Multas familias Romanas artem exercuiſſe. Hæc oratio occaſionem præbuit liti medicis a CONYERS MIDDLETON excitatæ, qui ſervilem medicorum conditionem fuiſſe adfirmat.

Altero libello nummi deſcripti & depicti dantur, quos ex Græcia & Aſia minori D. CHISHULL retulerat, MEADIUS ſuos fecerat. Scholæ duæ fuerant, ERASISTRATÆORUM & HEROPHILEORUM. Illorum frequentes nummi ſunt, HICESIUS, APOLLOPHANES, JASON, HERMOGENES, in quorum capitibus inſignia artis medicæ expreſſa ſunt. HEROPHILEORUM pariter aliqui hic nummis illuſtrantur, XEUXIS, ATHENAGORAS &c. In notis hiſtoriæ horum medicorum illuſtrantur. Oſtenditur nummos medicorum eſſe, eoſque in civitate majores magiſtratus geſſiſſe. Subjunguntur Romanarum familiarum nummi, AESCULAPIO, HYGEIA, TELESPHORO inſigniti. Nummus elegans HIPPOCRATIS.

SUTTONUS facilem modum invenerat quo abſque ſumtu ignis ope culinaris, aer putridus & corruptus de nave extraheretur. Valde queritur SUTTONUS etiam de bene meritis alioquin viris, qui nihil neglexerint quo infeliciter experimentum eveniret. Noſter ſimplicitatem & efficaciam artificii propria diſſertatione retulit & obtinuit ut experimentum fieret. SUTTONUS edidit a. 1749. 8. ſuum Scriptum *Hiſtorical account of a new method for extracting, the foul air out of the ſhips.* Lond. 1749. 8. huic adjectus eſt ſermo *of the ſcurvey* MEADII qui in operibus omnibus deſideratur, ea excepta quam dedit CL. COSTE. Morbum oriri ab humiditate cum putredine conjuncta, quo turba hominum conferat in navem conſtipatorum, & ſordida aqua. Ut morbus invaleſcat ſanguinem de vena nigriorem fluere, totus præterea diſſolutus. Exemplum calli oſſium diſſoluti a ſcorbuto, quo per diætam vegetabilem curato callus ſe confirmari paſſus eſt. Salem fontanum melius carnes condire quam marinum, quod valde improbabile. Exempla ſcorbuti diæta vegetabili ſanati, & ſervos navales celerrime convaleſcere in terram depoſitos. Laudat acetum ad longas potiſſimum marinas expeditiones.

Ej.

Ej. *De variolis & morbillis.* Lond. 1747. 8.

Anglice 1748. 8. *On ſmall pox and meaſles* germanice Augsſp. 1762. 8.

Latine jam prima rudimenta ſcripſerat a. 1719. Freindio teſte. Idem a. 1721. regis juſſu experimentis adfuerat teſtis, quibus de inoculationis effectu volebat conſtare. Conditus liber & eloquens. In præfatione aſperiuſcule Woodwardum tractat, ſibi etiam conſilium purgandi in ſecunda variolarum febre tribuit quod Freindio amico ſuo aperuit. Peſtis genus eſſe in Africa nativum. Hottentottas vallo & præſidio contra variolas ſe muniviſſe. Chinenſes varioloſas cruſtas ſiccas naribus reſorbere, cerebrum & nares gravius inde laborare. Variolæ malignæ, quo verrucoſæ & ſanguineæ & cryſtallinæ. Sanguis per urinam oculos & aures. In primo ſtadio eruptionis bis vel ter venam ſecat, tum ſi convulſiones adfuerint ante eruptionem, etiam alvum ſolvit, ita feliciores erumpere. In malignis nitrum dat, in ſanguineis Oleum vitrioli, Corticem peruvianum & veſicatoria emplaſtra. In confluentibus gangrænam fieri, ſuperari tamen inciſionibus & fomentis ad gangrænam ſolitis. Specifica medicamenta nova ſperat; In teterrimo caſu ſalivæ fluxus felix. Nonnumquam eundem hominem bis variolis infici. In inſula Chriſtophori afri ſervi numeroſi inoculatione ſervati. In morbillis in principio morbi venam ſecat, dat medicamenta pectoralia cum nitro. Summum eſſe a peripneumonia periculum, quæ fere cum hoc morbo conjungatur. Inſitionem enixe laudat.

Adjectus eſt Rhazes de variolis commentarius a tribus viris linguæ peritis latine verſus. Plurima Rhazeo Noſter tribuebat.

Ej. *Medicina ſacra ſ. de morbis inſignioribus qui in bibliis memorantur.* Lond. 1749. 8. Amſterd. 1749. 4. cum l. de venenis. Lauſann. 1761. 8.

Anglice verſus a D. Strak. Lond. 1755. 8. Fidei ſuæ firmitatem demonſtrat, ut decet utilis theologi filium, noceri vero bonæ cauſæ, quando ſupra verum miracuſa ornantur. Lepram cum veſtibus inficere nihil eſſe inſoliti, lanam enim contagia promtiſſime propagare. Lepram ædium etiam explicat, eſſe efflorescentias in parietibus, fere ut nobis nitrum ſolet. Sermonem Salomoneum de ſenectute aliter interpretatur quam vulgo ſolet. Piſcinam Betheſdæ, ſolam aquam habuiſſe bolo rubra prægnantem quæ potiſſimum circa feſtum tabernaculorum validior fuerit. Obſeſſos fuiſſe furioſos, lunaticos, epilepticos, curationem etiam addit.

Ej. *Monita & præcepta medica.* Lond. 1751. 8. Leid. 1758. 8. Hamburg & Lipſ. 1752. 8. Venet. 1754. 8. Paris 1757. 8. Lipſ. 1759. 8. Anglice vertente Strak. Lond. 1751. 8.

Germanice

Germanice *Mediciniſche Erinnerungen und Lehren* vertente G. MOLLER. Francf. 1759. 8.

Plurimis notis auctas a CLIFTONO WINTRINGHAM rediit. Lond. 1735. 8. quam editionem ſuo loco dicam.

Senex nova ex adverſariis ſuam per experientiam ſibi probata recoluit, addidit quæ ſcribenti in mentem veniebant. STAHLIANAM ſententiam præfert, cum putat per eam theoretice & practice materiam morboſam demonſtrari. Morbi. Criſium optiones. Sudor, periculo pleniſſima hæmorrhagia ſi delirium cum febre conjunctum fuerit. In febre continua veſicatoria commendat, in peticulari ſudorifera, Serpentariam, Contrayervam &c., tamen cum nitro acida minercalia. In pleuritide ſanguini hirci non nihil tribuit, tunc ſalibus alcalinis volatilibus. In febribus intermittentibus cortici peruviano rheum addit. In phthiſi cum tuberculis cortici confidit, nocituro tamen ſi pus in pulmone collectum fuerit, vaporem ibi ſuccini, benzoes, balſami tolutani laudat. Vomicæ facilius ſanantur. In apoplexia occiput ſcarificat. Angina in qua linguam & uvulam incidere neceſſe fuit. In ileo hydrargyrum dabat deglutiendum. Vermes raſo ſtanno & muſco corallino arcet. Tympanitis a colo inteſtino gangrænoſo. Quando calculus cum dolore per ureteres protruditur, clyſteres dat & opium. Suum eſſe inventum muſcas obvolitantes non reſidere in humore aqueo. Podagram victu vegetabili lenit. Lienem in ſcorbutico omnino maximum fuiſſe. Helleborum nigrum peculiari vi menſes pellere. Adverſus fluorem uterinum alumen cum melle ægyptiaco injicit. In longo partu opium dat.

EJ. *Pharmacopœa Meadiana* P. I. Lond. 1756. 8. P. II. 1757. 8. P. III. 1758. 8.

Primum formulæ ex ordine morborum, cum adjunctis adnotationibus practicis de vera utilitate medicamentorum quæ in officinis proſtant. Multum tamen chelis cancrorum & ejuſmodi antiquis medicamentis utitur. Deinde formulæ cum morborum hiſtoriis. Morbi vulgares, neque ideo labor minus utilis, eventu ſcriptionum interpoſito. Intercedunt cadaverum inciſiones. Sarcoma de utero dependens ſex librarum. Demum quatuor libelli peculiares. 1. De calculo, quem ſola chirurgi manu curari putat. 2. De cancro. 3. De ſtruma ſ. ſcrofula; purgantia dat, lignorum decoctum. Non repugnat operationi. Hæc omnia in omnibus editionibus operum conjunctorum deſunt.

Operum Viri illuſtris pluſculæ editiones prodierunt.

Latina 1751. 8. & 1757. 8. Neapoli 1752. 4. 1758. 4. Gœttingæ 1748. & 1749. 8. 2 vol.

Anglice

Anglice 1744. 8. 1762. 4.

Gallice vertente COSTE. Bouillon 1774. 8. 2 vol.

In editione Gœttingenſi Ill. OEDERUS ea latine reddidit, quæ ab auctore non erant latine ſcripta, deſunt autem monita medica & l. de ſcorbuto.

Editio Pariſina ea quæ MEADIUS non ipſe latina dederat, vertit ANNA CAROLUS LORRY, OEDERIANAM editionem non vidit. Reperiuntur in ea Medicina ſacra & Monita medica.

Gallica verſio D. COSTE medici in noſocomio Nancyenſi plenior eſt, quod l. de ſcorbuto contineat. Notas numeroſas præterea editor adjecit, quas ſuo loco repetamus, præter eas quæ proprie ad MEADIUM pertinent. Verſionem RHAZES contra eam tuetur quam PAULET dedit ad editionem CHANNINGII. MEADIUM paſſim contra WINTRINGHAMI refutationes tuetur. Vita excerptum eſt ejus quam dixi.

§. DCCCCXCVIII. J. ASTRUC.

Vir inter Gallos ex doctiſſimis, profeſſor Toloſanus inde Pariſinus Doctor, aliquamdiu Auguſti II. archiater, ex paucis latine ſcripſit, multorum operum auctor, etiam ad hiſtoriam naturalem atque philologiam ſpectantium. Idem longævus.

EJ. Tr. *de motus fermentatorii cauſa.* Monſpel. 1702. 12.

EJ. *Reſponſio ad* FR. VIEUSSENS *animadverſiones de cauſa motus fermentatorii.* Monſpel. 1702. 4.

EJ. *de ciborum coctione* quem fermentationi tribuit, trituram refutat, fere etiam ad diætetica referas.

EJ. *de la digeſtion des alimens pour prouver qu'elle ſe fait par le moyen d'un levain.* Montpel. 1710. 4.

Memoire ſur la digeſtion de alimens. Paris 1711. 12. Montpel. 1711. 4. CARR. etiam cum HECQUETIANIS 1730. T. II.

Tr. *de la digeſtion pour detourner le nouveau ſiſteme de la trituration.* Toulouſe 1714. 12. Morbos ventriculi, nauſeam, cruditatem, anorexiam non poſſe ex tritura explicari. Carnem quam piſces & *macilenta* cibum eſſe ſalubriorem & magis nutrire.

Epiſtolæ quibus reſpondetur epiſtolicæ diſſertationi THOMÆ BOERII & GREGORII *de cauſis concoctionis ciborum.* Toulouſe 1715. 12.

EJ.

Ej. *Diſſ. an judicii exercitium ſ. rectum ſ. depravatum a cerebri mechaniſmo & qua ratione pendeat.* Montpel. 1718. 8. Burm.

Ej. *de hydrophobia.* Montpel. 1720. 12. Hydrophobia ſero erumpens. Carnem ſubito putreſcere.

Ej. *Sur l'origine des maladies epidemiques principalement de la peſte.* Montp. 1721. 8. gallice. Morbi character, natura contagioſa, celeritas, periculum, Bubones & carbones frequentia ſunt ſymptomata, non tamen perpetua. In aliqua regione primum naſci, potiſſimum in Æthiopia. De peſtilentiis celebrioribus relatio. Peſtilentiam a. 1348. quintæ & demum centeſimæ parti hominum peperciſſe. Peſtem Maſſilienſem utique Sidone cum nave adventam. Sic in aliis urbibus a contagio primum natam. Morbus eſt peregrinus ex Europa. Hinc intra aliquot annos fere quinquaginta ſponte exſtingui. Cauſa peſtis humidus & calidus aër. In regionibus paludoſis morbos malignos reddi maligniores; in provinciali peſte ventus calidus humidus pernicioſus fuit.

Ej. Tr. *ſur la contagion de la peſte ou l'on prouve que ce mal eſt contagieux.* Toulouſe 1724. 8. 1725. 8. Astr.

Nullam Maſſiliæ & in Gallia peſtem fuiſſe priuſquam navis Sidonia adveniſſet. Vomitu oſtendit per gulam advenire. Excerptus eſt in magna collectione, 1744. 4.

Ej. *Diſſ. ſur la peſte de Provence* gallice & latine. Tiguri 1721. 4. inde Montpel. 1722. 8. Peſtem a coagulatione humorum eſſe aque acido veneno. Numquam niſi a contagio peſtem perceptam fuiſſe. Ex literis Garidelli ſanguinem fere concreſcere & in vaſa congeſtum reperiri. Integra familia extincta cum ſubito infecta eſſet. Cœnobia inviolata manſiſſe media in peſtilentia. Aliam eſſe peſtem humanam aliam luem pecorum, de beſtiarum morbis aliqua. Ut publicæ valetudini proſpiciendum peſtis tempore. Utique in peſte contagium eſſe. Non eſſe ab aëre neque ab alimentis. Tutos fuiſſe qui ſe incluſerint, ut veſtales virgines. Hæc Scheuchzer. Astrucius morbum ex coagulatione exponit, hinc laudat æthiopem mineralem, &c. Analogiam aliquam ſuſpicatur inter luem veneream eſſe & peſtem.

Redit in Collect. ſur la peſte p. 546. Paris 1744. 4.

Ej. *Memoires pour l'hiſtoire naturelle de Languedoc.* Paris 1737. 4. Aquarum Balarucenſium hiſtoria datur, moduſque quo iis ægroti utuntur. Valide purgare, ventriculum confirmare. Balneum etiam in uſu eſſe. Sic de thermarum Tœplicenſium uſu, non ipſe Astrucius eas adiit. Balneum tamen vix ſupra 30 minuta ferri. Sed etiam bibi, per lotium reddi. De ventorum natura.

Ej. *Tractatus pathologicus.* Genev. 1745. 8. Venet. 1748. 4. Paris 1766. Ab

Ab auditore aliquo editus. Bonum compendium ſatis planum, copioſas morborum cauſas continet, obſervationes tamen paucas admiſcet. Pulſuum differentias ex antiquis plurimas repetit.

Ej. *Tractatus therapeuticus.* Genev. 1773. 8. 1753 Lorry. Venet. 1748. 4. Bibliopola cum nomine de la Mothe habuit, ſed eſt codex prælectionum Astrucii additis nonnullis ex Boerhaavii de viribus medicamentorum opere. Non malo vero ordine neque inconcinnus l. continet P. I. formulas medicamentorum. In II S. 1. aliorum auxiliorum recenſionem. In S. 2. indicationes veræ ad cognoſcendum morbi ſtatum, ejus cauſas & auxilia idonea.

In litibus medicorum Pariſinorum cum chirurgis multus fuit Astrucii labor. Nomen rarius præfixit, ſed tamen in *lettre ſur un écrit intitulé ſecond memoire pour les chirurgiens.* Paris 1737. 4. In *vita* Lorryus Cl. viro tribuit (*). Ad hiſtoriam medicinæ pertinet. Luem veneream curandi rationem inventum eſſe medicorum Italorum, ab iis Theodoricum de Hery habuiſſe. Calmetteum a medicis Pariſinis ſuis fautoribus adjutum fuiſſe tum ab Adamo Fontaine qui librum emendaverit. Carpensem medicum fuiſſe, medicis Johannem de Hery adnumerari poſſe, ſed remedium luis non inveniſſe. Antonium le Cog frictionem in Franciſco I. adminiſtraſſe, Paulum Theodoricum exſcripſiſſe.

Seconde lettre 1738. 4. Sanandæ luis curam ſpectare ad medicos.

Troiſieme & quatrieme lettre à M. de Laine *ſur un écrit intitulé reponſe d'un chirurgien de S. Come à la lettre de* M. Astruc. ib. 1738. 4. Johannem. De Vezo nihil inveniſſe. Dudum ante Theodorum medicos Gallos Romam petiiſſe.

Cinquieme lettre ſur l'extrait qui a été fait de la quatrieme par de la Fontaine. 1738. 4. Berengarium Carpensem utique medicum fuiſſe. Chirurgos ſua a medicis habuiſſe.

Ejd. tribuitur *Etat des conteſtations entre la faculté de medicine & les communautés de M. les chirurgiens & le S. de la* Peyronie. Paris 1747. 4. Pro medicorum prærogativa. Ab antiquiſſimis retro temporibus nuſquam in regno chirurgum ullum receptum fuiſſe, niſi præſentibus & conſentientibus medicis. Franciscum *de la* P. ambitioſe ſibi privilegium tribuendorum honorum chirurgicorum adrogare. Medici petunt ne chirurgis medicinam facere liceat, neve majoris momenti curationem adgrediantur niſi præſente medico.

Ej. *de la neceſſité de maintenir dans le Royaume les écoles de Chirurgie qui y ſont*

(*) P. XLVIII.

ſont établies dans la faculté de Medecine. Paris 1749. 4. Facultatem Pariſinam duos profeſſores chirurgiæ conſtituiſſe, qui abſque ſtipendio artem doceant. Vix uſquam a Regia munificentia ſublevari, & annonam utique mereri qui chirurgos doceant.

EJUS magnum & præcipuum opus *de morbis venereis* L. IX. Paris 1740. 4. (in editione 1735. fuerunt octo) Venet. 1760. 4. 2 vol. quæ editio aucta eſt cum IMMAN. BERTINI Diſſ. de uſu mercurii. Gallice. Paris 1755. & alia 12. 4 vol. Anglice. Lond. 1754. 8. SMITH. Germanice vertente GOTTLOB HESSE. Leipz. 1761. 8.

Doctum certe opus. Partes præcipue duæ, quas breviſſime recenſeo nimius ne ſim. Libros noſter legit quos ſibi potuit curare omnes, ex ordine chronologico, certe permultos in aliis etiam præter Gallicam linguis ſcriptos. Singulos quatenus ad luem veneream pertinent excerpſit & iis quæ propria habent ſuum judicium addit. Certe opus in quo nullos ſupereſſe errores & omiſſiones nullas, non dixerint paucos puto.

In prima parte operis multo labore contendit oſtendere, luem veneream eſſe morbum ab omnibus aliis diſtinctum novumque, ab Hiſpanis ex America nobis allatum, etſi etiam in aliis zonæ torridæ regionibus Africæ endemius reperiatur. Varia ratione contagium communicari, dum partes molles humidæ mutuo contactu fricentur & calefiant, numquam autem certius quam in ipſa Venere. Morbi fomitem numquam in noſtro corpore generari, ſed in ſanguinem receptum mire multiplicari. Clam tamen in corpore ſæpe per annos latere abſque indicio, ſed vividum tamen, qui occaſione aliqua data recrudeſcit & aucta ferocia ſe explicat conſpicuum. Solum hydrargyrum hoc malum fideliter & efficaciter curare. Salivam inde moveri, ſive inungas, ſive ſuffias, ſive per os ſumas, præſtare tamen illitum. Melius vero operari ſi quam lentiſſime ſanguini admiſceatur, omnes vero præparationes minus conducere. Neque neceſſe videri corpus humoribus exhaurire, neque ſalivæ fluxum neceſſario cieri.

Inter luem veneream & venenum peſtilentiale analogiam intercedere, & æthiopem peſti convenire.

Inde longo ordine ſymptomata cum ætiologia & curatione. Porro catalogus medicamentorum.

Subjectæ diſſertationes, quarum in prima noſtra curandi ratio comparatur cum Sinenſium medicorum curatione. Sinenſes ipſi ſalivam hydrargyro cient, miſto ex puro hydrargyro & dulci (*) addunt decoctum buſonis & decocta ſudorifera.

(*) Vix dulci ſed præparato ex vivo cujus deſcriptio parum genuina eſſe videtur. BR.

riſera. Noſter contendit in pilulis nimis parcam eſſe hydrargyri doſin, emplaſtrum vero ſolummodo ad ulcera eſſe, fumoque nimis debili uti. Quare etſi morbus mitior eſt, in eo curando tamen minus felices ſunt.

EJ. *Diſſ. inauguralis pariſina. E. in anatomia ſubtiliori medicina certior.* Paris 1743. 4.

EJ. *Colicæ pictonum rectius cardialgiæ conducit venæ ſectio in cubito.* Paris 1757. De plumbo nihil habet. Morbum eſſe medullæ ſpinalis.

EJ. *Doutes ſur l'inoculation de la petite verole propoſés à la faculté de Paris.* Paris 1756. 12.

EJ. *Traité des tumeurs & des ulceres ou l'on tache de joindre à une theorie ſolide la pratique la plus ſure & la mieux eprouvée. Avec deux lettres.* 1. *Sur la compoſition de quelques remedes.* 2. *Sur la nature & le ſucces des nouveaux qu'on propoſe pour la gueriſon des maladies veneriennes.* Paris 1759. 12. 2 vol. *. auctoris nomine omiſſo. Latine Venet. 1766. 4. 2 vol. Germanice Dreſd. 1761. 8.

Pus ex ſanguine fieri. De tempore legitimo aperiendorum abſceſſuum. Corticem peruvianum in Gallia gangrænam non ſuppreſſiſſe. Arcanum YVONIS de la MOTTE eſſe mitiorem aquam fortem. Furunculi ſedem eſſe in glandula ſebacea. De vena medinenſi ſubcutanea cum bibliographia. Herpetem ſæpe ſalutarem eſſe neque debere ſupprimi. Febrem *la porcellaine* idem Arabum Eſſera malum eſſe. Scabiem præcipitato albo curari. Ephelides incurabiles eſſe, ſponte vero evaneſcere quæ ex graviditate oriuntur. Tineæ ſedem eſſe in bulbillis capillorum, eam cauſam eſſe, ob quam capillos evellere neceſſe ſit, id ſuum inventum eſſe, dari caſus ubi ad pericranium uſque eradere oporteat. Nævos non eſſe a materna imaginatione, Gummi Gutte utile adverſus anaſarca. Fuſe de hydatidibus, per vomitum dejici, & per alvum, & hepar in tabido hydatidibus plenum fuiſſe.

T. II. Cancri nullum eſſe peculiarem humorem, non ſatis firmo experimento. Clavos eſſe unice a calceis neque in diſcalceatis reperiri. Periculum eſſe ſi in tendine radiculam firmaverit. Ad ſcrofulas medicamentum D. ROTLOV & aquas Barregas. Strumas in thyreoidea glandula habitare, ab aqua glaciali oriri, ſpongiam commendat, tum inciſionem & deſtructionem erodentibus involucrum, Gummi oſſium. Tumor alterius orbitæ alterum oculum de ſede expulit, nervi, vaſa, membranæ in unam maſſam duram degeneraverant. Emphyſema de ore per ulcus meatus auditorii per ſubcutanea ſpatia continuabatur, ad hoc malum frigus proficuum videtur. Reliqua vide in chirurgicis.

In Epiſt. I. De vino MOURATI aliiſque ad ſcorbutum medicamentis. Vinum ſinapi recipere & ſal ammoniacum. Contra KEYSERI pilulas antivenereas, tamen

hydrargyrum

hydrargyrum eſſe in acido liquore ſolutum, nauſeam facere etiam vomitum. KEYSERUM pilulis non perficientibus ad fumigationem confugere. Suſpicatur ſublimatum mercurium ſubeſſe, TURNERUM agyrtam vidiſſe eo hydrargyro uſum, BOERHAAVIUM in aqua ſolvere. Inutile eſſe medicamentum.

Recueil de pluſieurs pieces concernant le traité des tumeurs & des ulceres. Paris 1759. 8. In priori diſſertatione ASTRUCIUS contra A. VAN DER MONDE defenditur. Dudum ante FRANCISCUM QUESNAI ASTRUCIUM eadem docuiſſe, quæ nunc in libro expoſuit KEYSERI pilulas hydrargyro fieri in aceto ſoluto, obſolevíſſe, teſtimonia etiam adducuntur infelicis aut fruſtranei uſus. Colicos dolores ciuiſſe & vomitum. Quæ eas pilulas ingrediantur, a pharmacopolis FIAT & CADET oſtenſum eſſe.

Varia ſcripta contra hunc librum edita dicemus.

EJ. *Tr. des maladies des femmes.* Paris 1761. 12. 4 vol.

Germanice Dreſd. 1770. 1772. 8. vertente CHRIST. FRID. OTTO.

Latine Venet. 1767. 4. 2 vol.

Prodierant *Treatiſe on all the diſeaſes of woman.* Lond. 1747. 8. quæ ſunt Aſtrucii prælectiones. (Aliam verſionem citat CARR. Lond. 1762. 8. BR.

Poſt paradoxam uteri anatomen medicamenta recenſet ſimplicia etiam chemica, inter illa non expectaſſem refrigerantem ſalem ammoniacum, neque ſales medios, neque æthiopem aut cinnabarim, quam tamen cum panacea mercuriali pro efficaciſſimo habet remedio. Polium omittit, Chamomillam debilem vocat, ferri pulverem dat, I. & II. de chloroſi agit, de hæmorrhagia, de fluore albo, de menſium ſpontanea ceſſatione. In choroſi colorem ſanguinis corrumpi; Adverſus hæmorrhagiam aquam dat RABELII. BAGLIVI ſignum quo gonorrhæam a lue venerea diſtinguit non fidum eſſe. Adverſus fluorem album caro bubali fumo indurata. Contra uſum internum plumbi varie larvati & ſublimati enormes doſes, trium granorum & ultra. Menſes vetulis reſtitui periculoſe.

Cum L. II. prodiit caput latinum de furore uterino, ne gallico ſermone caſtis auribus moleſtus eſſet.

Tom. III. Morbi uteri proprii. Inflammatio. Inter auxilia vix diſtinguas quæ auctor fida expertus ſit, quæ non. Cortici peruviano ipſi extractum comitis de la GARAYE præfert. Ulcera uteri benigna. Cacarilla cum tartaro emetico ſolubili ad ſcirrhos uteri. Thermæ vici Baragos. Cicutam in cancro neque boni quid præſtitiſſe neque valde nocuiſſe.

T. IV. Morbus hyſtericus. Catalogus morborum uteri. ARETÆUM, GALENUM facit empiricos. Laudes SENNERTI quem RIVERIUS exſcripſerit. Simarubæ non fidum effectum eſſe. Febrem miliarem *Frieſel* novum morbum eſſe. De inoculatione. Cæterum hic catalogus parum plenus eſt.

Succeſſerunt a. 1765. Tom. V. & VI.

T. V. De morbis agit prægnantium earumque cura, quam ſui gerere debeant & fetus, deinde pueri nuper nati. Hæmorrhagiam ſuperaſſe injecto aceto gelido. De metaſtaſi lactis in cellulosa ſpatiola.

T. VI. De mammarum morbis. Facile fieri ut glandulæ mammæ induratæ pro veris ſcirrhis habeantur, ita fieri ut putent medici ſe ſcirrhos ſanaſſe; FERNELIUM tamen anno ætatis 72 obiiſſe. Aliqua contra cenſuram in diario *Journal des ſcavans*.

T. VII. ſ. *l'art d'accoucher reduit à ſes principes*. Paris 1766. 12. Anglice 1766. 8. Primum hiſtoria & cenſus obſtetricum celebrium. THEODORUM PRISCIANUM ad octavum ſæculum rejicit, qui auctor ſit epiſtolarum ad SALVINUM. Magni facit poſitionem uteri obliquam. Primos dolores eſſe a motitatione pueri. Raram eſſe vitioſam pelvis fabricam. Conſilia pro obſtetricibus etiam caſuiſtica.

ASTRUCIUS præter gentis morem in indicibus copioſus fuit.

EJ. Et reſp. Cl. de la POTERIE qui auctor eſt. *E. inciſione corneæ in curatione corneæ præferenda embroche*. Paris 1766. 4.

EJ. *Lettre à* M. H. *Journal de Trevoux*. 1731. fol. Schema hiſtoriæ profeſſorum medicinæ Monſpelienſium. De auctoribus hiſtoriæ ejus ſcholæ.

Poſthumum ejus opus prodiit *Memoires pour ſervir à l'hiſtoire de la faculté de medecine de Montpellier revue & publiée par* Mr. LORRY. Paris 1767. 4. Præfixa eſt vita ASTRUCII. Scholam Monſpelienſem ante a. 1050 jam celebrem fuiſſe, non ſatis ſolide demonſtrat facultatem medicam reliquis antiquiorem eſſe, præcedere etiam Salernitanam quæ a. 1237. orta ſit & Pariſinam. Anno 1380. & alias medicis non doctoribus jus curandorum ægrotorum interdictum eſſe. Anno 1376 facultati Medicæ quovis anno cadaver conceſſum quæ tamen ars, notante LORRYO inventis minime fecunda fuerit. Privilegia & ſtatuta ſcholæ medicæ. Hortum magnificum HENRICUS IV. inſtruxit, chemiæ cathedram LUDOVICUS XIV. 1715. Curſum intra annum abſolvere intra 40 lectiones. Examina candidatorum longa & difficilia. Vitæ breves medicorum Monſpelienſium, BENGELLA non fuit CAROLI M. archiater qui a. 1275 vixerit, neque auctor academiæ Monſpelienſis. ARNOLDUM DE VILLA NOVA vere aurum

aurum arte præparaſſe. Laudes GUIDONIS de CAULIAC, RAIMUNDI de VINARIA, peſtis hiſtoriam bonam eſſe, Zoſterem etiam primum dixiſſe. Mireris ſilere de RICHERI de BELLEVAL tabulis, quas Cl. GILIBERT (GOUARIN in Bib. Botan.) edere incepit. Litigioſum fuiſſe hominem, CHIRACI lites. Medici qui Monſpeliis ſtudiorum gratia vixerunt. Contra RABELAYUM & de VIEUSSENIO non mite judicium.

LORRYUS ASTRUCIUM laudium academiæ Monſpelienſis ſtudioſiſſimum ſolet refutare quoties ſuæ laudes Pariſinæ ſcholæ nocere videntur. SYLVIUM in exemplo Pariſiis non Monſpeliis artem didiciſſe. Monſpelienſem ſcholam non eſſe Pariſinæ antiquiorem.

Ad hiſtoriam etiam medicinæ & Arabum potiſſime aliqua habet. ARNALDUM primum fuiſſe qui Arabes non compilaverit. Copioſas notas adjecit.

Adjecta eſt operi ASTRUCII FRANCISCI RANCHINI *de Monſpelienſis academiæ origine Apollinarium ſacrum &* GUILIELMI PELISSIER *facultatis Monſpelienſis bibliotheca.* ZANCHINUS *privilegium ſcholæ,* PELISSIER *brevem medicorum Monſpelienſium hiſtoriam habet.*

Bibliothecæ catalogum dedit Bibliopola, 1766. 8. Non multi libri ſed rari plures.

Vita extat in *Galerie francoiſe.*

§. DCCCCXCIX. VARII.

J. PALFYN chirurgus Gandavenſis quem vidi annui itinera Pariſios etiam Leidam ſuſcipere, quo nova anatomica & phyſiologica inventa colligeret. Medici proprii argumenti nihil ſcripſit, varia tamen adnotata ſuis chirurgicis & anatomicis admiſcuit.

In *Naauwkeurige Beſchryving der beenderen van's menſchen lychnam.* Gendt 1702. ſæpe recuſo, Germanice. Breslau 1730. 8. Gallice. Paris 1731. 8. cum morbis oſſium theoriam conjungit. De dentium morbis. A hydrocephalo diſcedentes ſuturæ calvariæ. Gibbus ut fiat. A vulnere poſt plurimam ſanguinis jacturam demum longum poſt tempus ſubnato ulcere, cauſtico medicamento ſuppreſſus ſanguis.

In Gallica editione. Paris 1731. 12. *. aliqua, plura ad morbos chirurgicos pertinentia adſunt.

EJ. *Deſcription des parties de la femme qui ſervent à la generation &c.* Leid. 1708. 4. Paſſim interſperſæ adnotationes clinicæ. Partus difficilis a FRANCISCO MAURICEAU expeditus, cum purgans medicamentum dolores ſuſcitaſſet,

taſſet, anguſtiam pelvis ſuperare non potuiſſe. Fetus in utero materno retentus, cum ob hydropem per abdomen ſauciaretur, oſſa, capilli, ſebum hydatides prodierunt. Miſeram porro pro obſeſſa habuerunt ſuperſtitioſe, fetus in ſacculo craſſiſſimo continebatur, dentium nempe ſuperſtes ſeries oſſa & capilli. Alia cyſtis utero adnata ampliſſima, effectus lapſus infelicis, intus ſphærulis pleni inter ſe communicantibus ſero turbido plenas. Collectio monſtrorum etiam morborum nonnullorum ex Tulpio & aliis.

Ej. *Naauwkerige Verhandeling van de voornaamſten handwerker der heelkonſt.* P. I. Leid. 1710. 4. Germanice. Nurnb. 1717. Ut in aliis chirurgiæ compendiis agit etiam de hydrope, empyemate, angina, aneuryſmate. Ita in capite de empyemate agit de diſcrimine abſceſſus in pectore collecti, & in hepate, etiam in pericardio demum de empyemate, hujus exempla, etiam in ſcroto, cum quo ſimilis aëreus in pectore inque abdomine tumor continuabatur, quod inciſum aërem emiſit.

Idem collectionem edidit cum qua ANTONII PETIT morbi oculorum, epiſtolæ WOOLHOUSII ad PALFYNIUM, & D. ANELLII l. de fiſtula lacrumali, aliqua etiam de cataracta & natura iridis ex Monumentis Acad. Scient. Leid. 1714. 4. WOOLHOUSII epiſtola de cataracta agit, diſſertationes adjectæ ſunt. Vermes in ductubus lacrumalibus & palpebris.

Ej. *Heelkundige ontleeding von menſchen lichnam.* Leid. 1718. 8. *Anatomie du corps humain avec des remarques utiles a un chirurgien.* Paris 1726. 8. 2 vol. recuſa gallice cura A. D. BOUDOU. Paris 1734. 8. 2 vol. *. & multum emendata atque aucta ab ANTONIO PETIT.

Italice verſa a JOHANNE LARBER. Venet. 1758. 4. 3 vol. *. hinc in germanicum ſermonem reſtituta a D. HUTH. Nurnberg 1761. 4. *. PALFYNUS ſolet ubique morbos partium chirurgicos adjicere, qui nonnumquam etiam ad medicinam magis ſpectant. Oſſa emollita vidit in femina, de qua SAVIARDUS & oſſa mollia a DUVERNOYO oſtenſa. Obſtetrices lue venerea infectæ, quod feminis eo morbo laborantibus opem tuliſſent. De calculis felleis collectæ adnotationes. In COLBERTI ureteribus impacti calculi, quos urina perforaverat, ut ſibi viam aperiret. A gonorrhœa iſchuria; Gangræna ſcroti, felici eventu ab auctore ſanata. Strumæ audax & infelix curatio. Hæc ex T. I. editor notulas adjecit. T. II. quem in titulo ajunt totum *correctum* eſſe, vix mihi mutatus videtur. Acceſſerunt autem centum obſervationes RUYSCHII quæ cum Muſeo prodierunt & ANTONII BRISSEAU ſex obſervationes.

In editione quam curavit ANTONIUS PETIT. Paris 1753. 8. 2 vol. plura emendata ſunt & perfecta, equidem anatomica potius quam alia. Oſteologia tota nova eſt, novæque & multo meliores oſſium icones. In reliquis partibus anatomes pluſcula etiam noſter adjecit neque tamen ab antiquis diſtinxit. Ita repetite

repetite inteſtina in ſe mutuo ſuſcepta vidit. Animi deliquia nata a vacuato abdomine, ab hepate diaphragma non ſuſtinente, quando ipſum ab inteſtinis nunc male ſuſtineretur. Tibia bis fracta abſque claudicatione ſanata. Mortuum nervum tamen a lapide infernali adrodi, germanice vertit G. L. HUTH. Nurnberg 1761. 4.

Iterum in editione LARBERIANA plura reperio medici & chirurgici argumenti. Per tuſſin ejectus calculus corallii ſimilis, ita ſanitas reſtituta. Poſt morbum atrabilarium ſeptemdecim in pulmone corpuſcula piſiformia. In ſcirrho maligno cavea cum canali per quem ichor exibat. Inciſiones cadaverum morboſorum multæ & experimenta quæ inſenſilem naturam membranarum demonſtrant. Monacho ventriculus eroſus & ſanguis funeſto eventu effuſus. Icterus & alvus ſicca a tribus calculis in veſicula fellea. Calculi circa acus nati. Mala cerebri abſque terebratione curata. Calculi de pulmone felici eventu egeſti, aut a morte reperti. Epiſtolæ VALSALVÆ & LANCISII.

§. M. VARII.

JOH. LINDER poſtea LINDENSTOLPE diſputavit *de heſperidum pomis*. Aboæ 1702. 4.

EJ. *de virulentia luis venereæ*. Upſal 1708. 4. Præſ. ROBERG. Ex venere cum ſimiis ortam.

EJ. *de venenis prodromus*. Lond. 1708. 12. Recuſus & animadverſionibus illuſtratus a C. GOTTFR. STENZEL *L. de venenis in ordinem redactus & animadverſionibus auctus*. Lipſ. 1739. 8. Collectanea de venenis quæ numeroſiſſimis aliis compilatis editor auxit. Neque ideo LINDERUS minor compilator cenſendus eſt. Multas adnotationes proprias habet quarum aliquas exſcribo. Primam gonorrhœam magis dolorificam eſſe. Noxarum exempla ex coloribus venenatis quibus pueri pingunt, arſenico rubro, ſmalta &c. A croco metallorum hypercatharſis, mors. Sic per mineralia. Mortes militum ſubitæ in caſtellis recenti calce illitis; a vapore calefacti hypcocauſti frequentes vomitus, ſomnus, ipſa mors. In lapide calcario acidus ſpiritus. Aquæ lapide Lazuli & armeno impregnatæ venenatæ. Nummi a fulgure conferruminati. Venena animalia.

Leporum marinorum vapor oculos inflammat, ſternutationem ciet, cimices fugat. Scolopendræ per nares excuſſæ exempla. Vermem brevem vento adflatum tumorem faciei manuumque facere & febrem. Noſter aſthma paſſus ex hauſto fumo incenſorum coriorum balenæ cum adipe deflagrantium. HOTWENIUS pia fraude feminam hyſtericam ſanavit, quæ ſerpentem in corpore ſe

 alere

alere perſuaſa erat. Ab aranea cum vino infuſa anxietas, deliquium animi. Equus ab apibus occiſus. A catello demorſus ſi recte intelligo adſtantes & viciniam infecit. De veneno peſtilenti digreſſio. Morborum per aliquot annos cum tempeſtate conſenſus. Peſtis a putreſcentibus cadaveribus. Sed plura perſequi nequeo. Cum plantis venenatis narcoticas etiam tradit & draſticas.

STENZELIUS nihil proprii addidit.

EJ. *Tankar om ſurbrunnors kraft och werkan*. Stockh. 1718. 8.

& *ſurbrunnors fragor*. ib. 1718. 8.

& *Tankar om maskar och skridfa i manniskans kropp*. ib. 1718.

& *Tankar om fraſſar och kinkina barken*. ib. 1718.

In actis Sueciæ 1723. De tumore pro graviditate habito, qui erat enorme quadraginta librarum tuber omentum inter & peritonæum.

OLAUS CELSIUS Theolog. P. Upſalienſis. In plantis S. S. enucleandis multum laboravit, ejuſque numeroſæ ſunt diſſertationes. Demum jam ſenex edidit Upſal. 1745. & 1747. 8. *Hierobotanicon ſ. de plantis S. S. diſſ. breves, in quo circa* 100 *biblicarum plantarum ſpecies in noſtris plantis detegere adniſus eſt*. Multa etiam ad earum hiſtoriam medicam contulit. Sed vid. B. Bot. II. p. 64.

JANI FOSSII *Diſſ. epiſtolica de vera medicinam inſtituendi & promovendi methodo*. Leid. 1702.

CAMILLI MANARA *de moderando tabaci uſu in Europæis & maxime in Inſubribus corrigendo & commendando*. Madrit. 1702. 12. Mediolan. 1707. CORTE.

CASPAR REALIS *Exercitationes de convulſione & pleuritide*. Rom. 1702. 8. HEIST.

RAPHAEL FABRETTI *Inſcriptiones antiquorum ex Plinio & additamentum cum emendationibus*. Rom. 1702. fol.

JAYME SALA Profeſſor Barcinonenſis *Medica & legalis inſtitutio in nobiles corporis partes*. Barcellona. 1702. C. d. V.

ICTRUS AQUERZE y MOSSA Sardus. LUDOVICI I. archiater.

EJ. *Tr. de febre intemperata ſ. mutatione vulgariter dicta Angina Sardinica & analogia aliarum mundi partium veterum & modernorum medicorum doctrinis illuſtrata*. Madrit. 1702. 4. C. d. V. alii 1703. 4.

J. BRAN-

J. Brancaccii *Ars memoriæ vindicata.* Panormi 1702. 12.

Cyr. Amanrich Profeſſor Perpignamenſis.

Ej. *Medicus in conſpectu magnatum extollendus.* Perpiniani 1702. 4. Carr.

Ej. Prgr. *de inſania circulationis & circulatorum.* Perpin. 1705. 8. Id.

Ej. *Diſquiſitiones de univerſa medicina.* ib. 1706. 4. Id.

Pharmacopœa Bruxellenſis. Bruxell. 1702. 12.

In eam breves animadverſiones. Lovan. 1704. v. Wachendorf.

§. MI. Nuperi.

J. Moyle Senior Chirurgus navalis regius qui Tingitano in præſidio militaverat.

Ej. *Chirurgus marinus ſ. Chirurgiæ.* P. I. *De medicamentis & inſtrumentis.* P. II. *De praxi mari & terra dirigenda.* Lond. 1702. 8. *. quæ equidem quarta eſt editio ſed priores ignoro. Praxis etiam clinica hic traditur & præſertim militaris. Antiquas hic conſuetudines reperias, ut ſubmerſos aqua extractos invertat. Febris acuta continua in dilirium abeuns. Theriacam dat, deinde venam ſecat,

In febribus intermittentibus alternis vicibus cum cortice peruviano opium dat. In arthritide mitis ſalivatio ſalutaris. Opium appetitum ciborum auget. Inveterata lues venerea ſola hydrargyro eget. Mercurium dulcem dat. Sudorem etiam ciet pleniorem cum ſpiritu ſanguinis, ſed interceptum ita ſudorem & purgationem alternatim etiam per duas menſes continuat, ſed ipſi videtur ſalivam potius turpetho minerali ciere ut ceſſet uti hydrargyro quando prima ſalivationis ſymptomata adparent; purgandum ſi ſalivatio moleſta fuerit. Poſt eam ſalivationem denuo ſudorem movet. Clyſteres colocynthide roborat.

Ej. *Chirurgical memoires, being an account of many extraordinary cures wich occured in the auctors practice eſpecially at ſea.* Lond. 1708. 8. *. Multi morbi interni intercedunt. In angina & venam ſublingualem aperit & cubiti venam, partes tumidas in balneo continet. Interno uſu calida & antidota adhibet. Podagram incongruam ſanat venæſectione, balneo in vini ſpiritu & balſamo catholico cum oleo ſuccini. Elephantiaſis demum curata epiſpaſticis impoſitis, intus dato præcipitato mercurio albo, videtur auctor grana decem dediſſe, ſalivationem purgando avertiſſe. Salivationem motam purgando intercipit. Poſt ſalivationem ſudorem movet gummi guajaco, Theriaca. Caries ſiphylitica interrupta

 ſalivatione

ſalivatione curata. Sanguinis micturitionem curat terebinthina copaiva, Laudano. Superſtitioſus idem bufonis pulmones inter ſarcotica numerat.

The preſent ill ſtate of the practiſe of phyſik in his nature truly repreſented. Lond. 1702. 4.

Fr. H. de Garsault ab equitibus regiis. Idem a. 1702. Sinapii hiſtoriam equi gallice reddidit.

Ej. *Le nouveau parfait marechal, aliquoties recuſus eſt.* Paris 1755. 4. 1770. 4. germanice Berlin 1770. 8.

Plenum opus ad veterinariam facit. Diæta & vitæ ratio animali præſcripta. Alimenta pro temperamentorum ratione. Fœnum ſpernit. Formularum medicamentorum equis aptorum longa ſeries. Febris, aut continuam equi patiuntur aut lentam, illæ fere inflammatorii generis cum ſpiſſitate aucta conjunctæ. Venæſectionem poſſe uberrimam admitti, neque nocere etiam ſi equum animus liqueat. Calida non ferunt. Icterus, adverſus eum mel, cineres vitis. Rheumatiſmus quem calidis curat. Morbus catarrhalis periculoſus, ſi febris conjuncta fuerit. *Gras fondu* non eſſe adipis egeſtionem ſed muci. Tetanus, *mal de cerf* qui ſit inimicus nixus temporalis muſculi, a quo ſanguis in celluloſitatem ſubcutaneam effunditur, febris conjuncta periculum habet. Angina a glandulis obſtructis tumidiſque. Tormina, frequenter calida dat & ſemidrachmam laudani. Colica a retractis teſtibus. Inflammatio inteſtinorum. Morbus ab hauſto fumo ſoporoſus, multam ſanguinis miſſionem requirit. Cordis palpitatio violenta, non ideo lethalis. Soricis morſum cum antiquis admittit. Rabies, ad eam radix eglanteriæ. Febris lenta, Catarrhus ſimplex & catarrhus peſtilens, morbus qui ſit ſanguinis in pulmones congeſtio per contagium funeſtum, aſthma, tuſſis, dyſenteria, hypercatharſis, diabetes, epilepſia, lethargus, crampus, convulſio faucium cum ructu. Demum diſpenſatorium ſimplicium & compoſitorum. Acutos morbos magnas requirere doſes, non ita chronicos. Purgantia equis non facile exhibet, niſi laxantia. Doſes octuplo & decupto quam homini fortiori requiruntur. Inter vehementia purgantia Nicotiana. Quindecim guttis ſpiritus Vitrioli hypercatharſin vult compeſcere. Inter diuretica bufo ſiccus & cancer. Sed plura omitto.

Ej. *Le Guide du cavalier.* ib. 1770. 12. ſi huc facit.

Le Mareseur *Obſervations critiques ſur un livre intitulé l'ancien medecin à la mode.* Paris 1702. 12. Burm.

Maurel *Tr. des tumeurs & des obſtructions.* Paris 1702. 12.

Ej. *Principes phyſiques de la raiſon & des paſſions des hommes.* ib. 1705. 12.

Ej.

Ej. *de la dyſenterie.* Paris 1712. 12. Laudat hypecacuanham.

Nicolaus Boirel *Nouvelles obſervations ſur les maladies veneriennes.* ib. 1702. naturæ acidæ venenum eſſe.

Lettres edifiantes & curieuſes écrites des miſſions étrangeres. Jeſuitæ calamo uſi P. Gobien ceperunt Pariſiis edere epiſtolas, a ſodalibus ex utraque India acceptas. Iis ſæpe miſta reperies de artibus regionum peregrinarum, deque morbis & medicamentis indicia. Primum *Recueil*, ita vocant volumina, prodiit Paris 1702. 12. Falc. 1718. 12. *.

Itineraria aliqua cum nonnullis adnotationibus ad rem naturalem facientibus.

De la Marre *Obſervations critiques ſur un l. de* S. Aignan *intitulé l'ancienne medecine à la mode.* Paris 1702. 12. Vita Aignani autodidacti. De oſtreis, aqua animali circumſperſa cum acido minerali cogi, ſalubria eſſe, coctionem ciborum adjuvare.

l'Anticornario, remarques critiques ſur le tr. de la vie ſobre. Paris 1702. 12. Burm.

Hautefeuille a M. Bourdelot *ſur les moyens de perfectioner l'ouie.* De injiciendis adverſus auris morbos in tubam Eustachianam liquoribus.

Paul Anton Bufaletti *Lettera al* Magliabecchi *ſopra un idrofobo, divenuto tale coll impeto dello ſdegno.* Maurato 1702. (Gal. di Minerva T. IV.).

Andreas de Gomez R. Phillppe V. medicus. *Carta pacifica en qua raſanganon a los profeſſores medicos, defenſores de ſa prencipe Geleno, de lo poco verſados que eſtan en ſus obras. Summamente a la bada la replication a las doctrinas medicas de los ſocios de la R. ſociedad de Sevilla.* Sevilla 1702. 4. C. de V.

Joannes Munnoz de Peralta Societatis medicæ Hiſpalenſis ſodalis. *Triumfo del antimonio, y contra reſpueſta a la carta anonima, que contra la verta viſas de* D. Diego Matheo Zapata *produxo el triumvirato de la ignorancia la audacia y la malevolencia.* Cordova. 1702. 4. Seq.

Christ. E. Herbstens *Poculum ſanitatis oder allgemeine Feldapotheke.* Arnſt. 1702. 8.

Helena Adelgunda de Nolde *Medulla medicinæ, kurzer Begriff, wie man die Medicin recht gebrauchen ſoll.* Wahrendorf. 1702. 8.

J. Nalte *Mediciniſche Lobrede des Theriaks.* Lubeck 1702. 4.

Circa hæctempora fama medicamentorum Hallenſium increbreſcere cepit. Ad eam ſpargendam Richteri potiſſimum fratres varios libellos ſcripſerunt, fere anonymos. His

His paucis concinnæ formæ & anguſtæ doſis medicamentis, ad Stahlianam theoriam accommodatis univerſos morbos ſe curaturos ipſis paſſim Hiſpanis ſed potiſſimum Germanis perſuaſerunt.

Selectus medicamentorum zu einer compendieuſen Haus- Reiſe- und Feldapotheke. Halle 1702.

Ej. *Bericht von der Arzney Eſſentia dulcis.* 1702. & 1713. generales celeberrimi ſuo ævo medicamenti laudes.

Christ. Frid. Richter an idem qui nuper nominatus eſt.

Bericht von der Eſſentia dulci, ihrer Zubereitung und Reiſe. Halle 1708. 8. &

Merkwürdige Exempel ſonderbarer durch die Eſſentiam dulcem geſchehener Curen.

Ej. *Erkenntniß des Menſchen oder Unterricht von der Geſundheit und der Erhaltung.* Leipz. 1708. 8. 1712. 8. 1715. 1719. 1722. 1725. & Compendium medicinæ cujus pars clinica redit ad medicamenta illa Hallenſia.

Ej. *Recenſio ſuccincta de uſu & officio medicamentorum quæ Hallæ in orphanotrophio diſtribuuntur.* ib. 1708.

Ej. *Nachricht von einem pulvere ſolari.* Königsberg (Halle) 1718.

Samuel Richter *Concentrirte Reiſe- und Hausapotheke.* Halle 1715.

Ej. *Nachricht das Podagra ſicher und gewiß zu curiren.* Hall. 1715. 8.

Ej. *Haus- Feld- und Reiſeapotheken.* ib. 1718.

Porro Christ. Sigm. Richter *fernerer Bericht von den Würkungen der Eſſentiæ dulcis.* ib. 1703. 4.

Nachricht von Chr. Sig. Richter *und* E. Wolfg. Funstel *pulvere ſolari.* ib. 1718. 8.

Ej. *Recenſio de uſu & effectu aliquot medicamentorum ſelectorum quæ Hallæ in orphanotrophio diſpenſantur.* ib. 1720. 8.

Ej. *Nachricht von einem pulvere ſolari und deſſen Nutzen.* ib. 1722. 8.

Ej. *Kurzer und deutlicher Unterricht von dem lieben natürlichen Leben des Menſchen, nebſt einem Selectu medicamentorum.* ib. 1705. 8.

T. A. H. *Hiatrophili curieuſer Patient nebſt einer verſtändigen Anleitung zu den vornehmſten Diäts und Geſundheitsregeln.* Leipz. 1702. 8.

Ej. *Nothwendiger Unterricht, wie man ſich bey jetziger Peſt und andern Seuchen præſerviren uud curiren konne.* Leipz. 1710. 8. Günz.

Ej. *Kluger und luſtiger Medicus.* Zittau 1721. 8. 1728. 8.

Paul Henrich Juch *Aufgedeckte Blöſſe der Curtadler, welche in der geführten Cur des F. von Schönberg ein Verſehen geſucht.* Leipz. 1702. 4.

J. Ernst *Herzogs zu Sachſen Verordnung wegen beſorgenden anſteckenden Seuchen.* Jenæ 1712. 4.

Mediciniſch chemiſche Kunſtkammer. Tubing. 1702. 8.

Misbrauch des Salzes in den Speiſen, als eine Urſach des Scharboks. Berlin 1702. 8. Heist.

Natorum & demortuorum cenſus ad a. 1702. Hafniæ illi 2256. hi 1666. magna portione pauciores, quod in magna urbe rarum.

§. MII. Disputationes.

D. v. Visviliet *de variolis.* Leid. 1702. 4.

G. Kulmius *de morbillis.* ib. 1702. 4.

J. G. Reichhelm *de legitima particularum ſanguinis earumque perturbata mixtura.* ib. 1702. 4.

B. Michel *de orthopnœa.* ib. 1702. 4.

Jac. Willich *de nephritide.* ib. 1702. 4.

Gottf. Spranger *de obſtructione menſtruorum.* ib. 1702. 4.

S. C. Koch *De acquirenda ſcientia medica per lecturam judicioſam.* ib. 1702. 4.

J. Zoetmann *de imaginationis maternæ viribus in fetum.* ib. 1702. 4. *.

Emanuel Kehr *de ileo per intus ſuſceptionem.* ib. 1702. 4.

J. Wilh. Ulrich *de arthritide.* ib. 1702. 4.

Joh. Theod. Meisner *de febre catarrhali.* Utrecht 1702. 4.

J. Bornhout *de ſanguinis pravitate.* Utrecht 1702. 4.

Francisci Eyre *an propter canis exortum difficiles æſtate purgationes.* ib. 1702. 4. *.

THEODORI van EE *de aſthmate.* ib. 1702. 4. *.

CHRISTOPH ANNAARD *de dolore colico.* ib. 1702. 4. *.

CAR. FRID. LUTHER Diſſ. inauguralis *de experientiæ in arte medica prærogativa.* Kiel 1702. ſi edita eſt.

EJ. Prgm. *Utrum ratio an experientia præferenda ſit.* ib. 1702. ad hiſtoriam medicorum.

EJ. *an potus theæ exſiccandi virtute polleat.* ib. 1702. 4. Apologia theæ, non ſiccare, debilem humectare, ſaturatam autem ſiccare.

EJ. *de partus humani vitalis naturali & vero termino.* 1707. 4.

EJ. *de ſpica deglutita & per apoſtema hypochondrii dextri rejecta.* ib. 1704. 4. HEFT. BR.

EJ. *de pericardii, pulmonis & partium genitalium anomaliis.* 1704. 4.

EJ. *de uſu frictionis in medicina.* ib. 1725.

EJ. *de fonte ſoterio Kenzenſi Diſſ.* I. *qua phænomena in examine fontis obſervata recenſentur.* ib. 1706. 4. HEFT. BR.

EJ. *de fonte ſoterio Kenzenſi diſſ. poſterior qua medicas fontis virtutes illiuſque uſum exponit.* ib. 1709. HEFT. BR.

EJ. *de morbis ſimulatis ac diſſimulatis.* ib. 1728. HEFT. BR.

EJ. *de epilepſia.* ib. 1730. 4. HEFT. BR.

EJ. *de incubo.* ib. 1730. 4. HEFT. BR.

RUD. CHRIST. WAGNER *Meteorologia animalium brutorum.* Helmſt. 1702. 4.

J. NICOLAS Prgm. *de mercurio ægyptiaco præconico romanorum & germanorum.* Lipſ. 1702.

FR. WILH. KLOK *de tumore aneuryſmatico.* Lipſ. 1702.

GUILH. KERGER *de refrigerantium modo operandi mechanico & uſu medico.* Erford. 1702. 4.

In E. N. C. Cent. II. *de ſurdis & mutis ad* AMMANNI *modum loqui doctis.*

HENR. BERNHARD ASCHEBERG *de morbis religioſorum eorumque cura præſervatoria.* Erf. 1702. 4.

J. EL.

J. El. Müller *Caſus monſtroſus affectus verminoſi.* Erford. 1702. 4.

Egemann *Theſes inaugurales medicæ generales.* ib. 1702. 4. Vater.

Georg Alb. Hamberger, Georg Ehrh. pater.

Ej. *Optica oculorum vitia.* Jen. 1696. 4. & 1707. 4.

Ej. *de ventriculi per æſtatem imbecillitate.* Jen. 1702. 4.

Ej. *de anomalis & paradoxis morborum cauſis.* Kiel 1706. 4.

Christ. Roeper *de ſalivatione critica in morbis acutis & chronicis.* Hallæ 1702. 4.

Le Baume *Theſes medicæ miſcellaneæ.* Marb. 1702. 4. Vat.

J. Henr. Bretthauer *de aſthmate convulſivo.* Gieſſ. 1702. 4. Menz.

Petr. Pauret. Snell *de polypo cordis.* Gieſſ. 1702. 4. *.

El. Alberti *de lue venerea.* Altorf. 1702. 4.

Theodori Balthasar *de ſale communi.* Altd. 1702. 4. Acidum ad ſcorbutum cujus fons eſt putredo, tum ad febres & ipſam peſtem, ad hydropem, adverſus vermes.

Ej. *von einem Geſundbrunnen unweit Erlangen.* Erlangen 1709. 4.

Fernere Nachricht. ib. 1709. 4.

Ej. *de peſte Erlangenſi.* ib. 1713. 8.

Ej. *de doſibus medicamentorum diatribe.* Lipſ. 1729. 8. Erlang. 1709. 8.

J. Henr. Gernler *de febribus.* Baſel 1702. 4. Cortice peruviano febres abſque recidiva ſanari. Zwingeri experimenta.

L. E. Binninger *de plica polonica.* Baſel. 1702. 4.

Claud. Guerin & Fr. Aignan *E. Theriaca antidotus optima.* Paris 1702. 4.

Lud. Morin & Cl. Vergne *E. in acutis cerealia.* Paris 1702. 4.

Michael de la Vigne & J. Depyney Peschard *Ergo omni ſcorbuto volatilia.* Paris 1702. 4.

J. Franc. Vaillant & Fr. Aignan *an variolis diaphoretica.* Paris. 1702. 4.

RAYM. JAC. FINAT & ANT. PEPIN *an quo fluxilior ſanguis eo ſanitas firmior.* Paris 1702. 4.

§. MIII. DIARIA.

In Phil. Tranſact. nr. 277. ABRAHAM de la PRYME de hydrophobo ex morſu canis rabidi. Ab eodem animali alius juvenis demorſus poſt gravem cephaleam ſponte convaluit.

N. 280. JOH. YOUNG. Dedit in iſchuria pertinaci 4½ gr. cantharidum, quibus lotium liberatum eſt, abſque ullo malo, etſi camphoram non addidiſſet. Sæpe ſe interno uſu commendaſſe. Qui inde læſi fuerint, cum ſcopo venenandi datum fuiſſet, facile reſtituti.

Idem n. 252. Tumor periodicus abdominis diuturnus. Cauſa erat pruni oſſiculum calcaria materia obductum. Calculi bilarii per alvum ejecti, inter eos qui olivæ mole eſſet, inde icterus. Idem & alius choledochum ductum dilatatum vidit, ut digitum admitteret. Calculoſæ pilæ ex tenui inteſtino.

N. 281. HENRICI VAUGHAN inciſiones hominum morbis enectorum. A nimia copia devoratorum pomorum, mors a perforato recto inteſtino.

N. 282. Poſt colicos dolores magnus ſpongioſus glomer pilorum aut fibrarum circa oſſiculum pruni congeſtarum. Aliud ſimile exemplum. Sic magna pila intus oſſiculis, pruni & ceraſi farta externe lamellata, Difficillimum malum a ſeminibus fragorum collectis, his egeſtis ſanatum.

N. 283. J. SHEPTON Magna pars inteſtinorum in cane experimenti cauſa reſecta felici eventu,

N. 285. J. WRIGTH Hæmoptoe, ulcus pulmonum, abſceſſus erat pulmonis. Exempla concrementi pituitoſi, figuram aſperæ arteriæ exprimentis.

N. 256. Duæ epiſtolæ CAROLI ELLIS de puella quam AMMANNUS, ſurda cum eſſet, loqui docuit.

Ridicula fabella de iride literis hebraicis inſcripta.

In *Hiſt. de l'Acad.* 1702. MALEBRANCHE. De clyſteribus Coffeæ apoplectico proficuis.

In *Act. Mar. Balth.* 1702. Febr. Poſt ſævos dolores animal abſurdum utcunque aviculæ ſimile per alvum excrevit, eventu funeſto. Eadem eſt hiſtoria de qua STANGE præſide HOFMAN eodem anno diſputavit, deſcribit CHRISTIAN LUDWIG KOTZEBUE,

In

In *Memoires de Trevoux* 1702. Sept. Vir cui duæ veſicæ ſibi inſidentes, ureteres duo, quorum alter urinam dabat in ſuperiorem veſicam. In inferiori duo tumores non minores ovo gallinaceo, per quorum intervallum urina ægre fluebat. Quare & ex iſchuria mors acceſſit.

§. MIV. Christian Michael Adolphi.

Ej. Diſp. inauguralis ut puto prodiit. Ultraject. 1702. 4. *de febre catarrhali.* Sed nunc video præcedere *de ſiderum influxu.* Lipſ. 1700. 4. Heft.

Inde.

Ej. *de ſpina ventoſa.* Lipſ. 1705. 4. Heft.

Ej. *de frictione.* Lipſ. 1707. 4. Pl.

Ej. *Ægrotorum conclave.* ib. 1711. 4. Auſter malignus.

Ej. *de equitationis eximio uſu medico.* ib. 1713. 4. 1717. 1729. 4. Hæn. Inter gymnaſtica equitationem fuiſſe ſæpe ab Aesculapio imperatam. Omni alteri exercitationi equitationem præfert, morbi adverſus quos proſit.

Ej. *de aëre Lipſienſi.* ib. 1713. 4. Pl.

Ej. *de morbis frequentioribus & gravioribus pro ſexus differentia.* ib. 1718. 4. Heft.

Ej. *de ſalubritate Sileſiæ.* ib. 1719. 4. Heft.

Ej. *de paſſione cholerica.* ib. 1720. 4. Heft.

Ej. *de incolatus montani ſalubritate.* ib. 1720. 4. *.

Ej. *de tunica villoſa inteſtinorum, plurimorum morborum foco atque immediato curationis ſubjecto.* ib. 1721. Heft. Depravatio digeſtionis, tunica villoſa eroſa & inflammata.

Ej. *de remediorum ſolarium præſtantia.* ib. 1722. Heft. 1723. Meaz.

Ej. *de fonte ſoterio Kukuſſenſi in Bohemia.* ib. 1726. 4. Heft.

Ej. *de porcello Caſſovienſi.* ib. 1728. 4. Tumore nempe in hypochondrio ſiniſtro ſenſim emergente. Anno 1710. febrem puerperarum miliarem Sileſiis ignotam fuiſſe, nunc frequentem & funeſtam.

Ej. *de ſtatu reconvaleſcentiæ.* ib. 1732. Heft.

Ej. *de affectu mirachiali.* ib. 1734. 4. Malo nempe hypochondriaco in ventriculo & inteſtinis ſedem habente.

Ej. *de ſolvendo bono corporis habitu ſecundum* A. C. Celsum Med. LII. Cap. 2. ib. 1741. 4. *.

Ej. *de forma medicaminum pro curandis morbis optima exhibenda.* ib. 1749. 4. *.

Tres diſputationes *de porcello Caſſovienſi; de affectu mirachiali & de eructatione flammante* ſcorſim excuſæ prodierunt. ib. 1746. 4. Chino Ciro dictum morbum in Polonia & Lithuania frequentem occurrere.

Tres aliæ *de morbis frequentioribus & gravioribus pro ſexus differentia, de paſſione cholerica & de febre catarrhali.* Lipſ. 1725. 4.

Iterum tres aliæ ad diæteticam, *de ægrotantium conclave. De frictione & de balneis particularibus.* ib. 1726. 8. Hæn.

Demum *Diſſertationes phyſico medicæ ſelectæ collectæ prodierunt.* ib. 1747. 4. Collectanea fere. Continent præter eas quas recenſuimus alias multas quarum annos ignoro.

De Thermis Hirſchbergenſibus (prodiit Lipſ. 1726. Heft. Br.).

De fonte Carolino melum ſic dicto.

De balneis particularibus.

De colo inteſtino multorum morborum nido.

De morborum per manuum adtrectationem curatione.

De morbis convaleſcentium.

§. MV. Hieronymus Ludolph.

Profeſſor Erfordienſis clinicus, in refutando aſperior.

Ej. *Caſus elephantiaſis in brachio obſervatæ & decenter curatæ.* Erford. 1703. Vater.

de polymathia medica. ib. 1715. 4. Pl. Br.

Ej. *de Hepatitide.* ib. 1717. 4. Pl.

Ej. *de purpura puerperarum.* ib. 1720. 4. Heft.

Ej.

Ej. *de utilitate fluxus hæmorrhoidalis præſertim adſueti, poſitivam curationem prohibente.* ib. 1721. 4. Heft.

Ej. *de medicamentis lapidoſis.* Erford. 1721. 4.

Ej. *de therapia anhelationis.* ib. 1721. 4.

Ej. *de pleuropneumonia.* ib. 1721. 4.

Ej. *de ſudore.* 1722. 4. Heft.

Ej. *de mercurio vivo.* 1722. 4.

Ej. *de ardore ventriculi.* ib. 1722.

Ej. *de ægroto ſyncopali.* ib. 1722. 4. Heft.

Ej. *de morbis gingivarum.* 1722. 4.

Ej. *de apoplexia.* 1722. 4. Heft.

Ej. *de fabis Coffeæ earumque infuſi uſu & abuſu.* 1724. 4.

Ej. *de Calculi renum tortura, pathologico therapeutica conſideratio.* 1723. 4.

Ej. *de uſu & abuſu medicamentorum expectorantium.* ib. 1723. 4.

Ej. *de tabaci noxa poſt paſtum.* ib. 1723. 4.

Ej. *de eo quod dicitur, ſui medicus quilibet eſſe poteſt.* ib. 1725. 4.

Ej. *de lacte.* 1724. 4.

Ej. *de plica.* ib. 1724. 4.

Ej. *de requiſitis medici conſcientioſi.* ib. 1724. 4.

Ej. *de ſudore naturali, non naturali & præternaturali.* 1724. 4.

Ej. *de erroribus male imputatis naturæ.* 1725. 4.

Ej. *de malo hypochondriaco & hyſterico incolis Saxoniæ inferioris proprio.* ib. 1725. 4.

Ej. *Caſus de cardialgia.* ib. 1725. 4.

Ej. *de fine hæmorrhoidum principio variorum morborum.* ib. 1725. 4.

Ej. *Caſus de metu hydropiſeos mature curandæ.* ib. 1725. 4.

Ej.

EJ. *de medicina in S. ſcriptura fundata.* ib. 1726. 4. PL.

EJ. *de vitiis appetitus circa eſculenta.* ib. 1726. 4.

EJ. *de cancro mammarum.* ib. 1726. 4. HEFT.

EJ. *an & quomodo pharmacopœus vel etiam chirurgus in arte ſua peritus felicem in univerſa medicina progreſſum facere poſſit.* ib. 1726. 4.

EJ. *de pathologia & therapia icteri ſeu morbi regii.* ib. 1727. 4.

EJ. *Pathologia & therapia palpitationis cordis.* ib. 1727. 4. PL.

EJ. *de polypo cordis.* ib. 1727. 4. HÆN.

EJ. *de apepſia, dyſpepſia & bradypepſia.* ib. 1727. 4. HEFT.

EJ. *Caſus novi mali ſpaſmodico convulſivi rigidi dicti vulgo Steifenuß, Kriebelkrankheit.* ib. 1727. 4. HEFT.

EJ. *de cauſo.* ib. 1727. 4. HEFT.

EJ. *de hæmoptyſi.* ib. 1727. 4. HEFT.

EJ. *de vitiis appetitus circa potulenta.* ib. 1728. 4. HEFT.

EJ. *de acidi vitrioli præſtantia.* ib. 1739. 4. PL.

EJ. *de variolis adultorum.* ib. 1746. 4. HEFT.

EJ. *de artis pharmaceuticæ ad ſtudium medium neceſſitate & utilitate.* ib. 1746. 4. PL.

EJ. *Demonſtratio quod atrociſſima luis venereæ ſymptomata non ſint effectus morbi ſed curæ mercurialibus inſtitutæ.* ib. 1747. 4.

EJ. *de mercurio per alcali ſoluto tutiſſimo ſpecifico antivenereo.* ib. 1747. 4.

EJ. *de inſigni clyſterum utilitate atque noxa.* ib. 1748. 4. HEFT.

EJ. *de olei animalis faciliori præparatione & modo agendi.* ib. 1748. 4.

EJ. *de hydrope a vermibus cauſato.* ib. 1748. 4.

EJ. *de ſale ammoniacali cum ſpiritu vini parato ejuſque præſtantia.* ib. 1750. 4. HEFT.

EJ. *de prærogativa remediorum pharmaceuticorum in morbis oculorum.* ib. 1750. 4. HEFT.

EJ.

Ej. *de alvi obſtructione hypochondriaca.* ib. 1750. 4.

Ej. *de clavo hyſterico.* ib. 1750. 4.

Ej. *de methodo ſpeciali tumores glandularum chronicos in ſcirrhos degenerantes ex fundamento curandi.* ib. 1751. 4.

Ej. *de gonorrhœa.* ib. 1751. 4.

Ej. *de catarrhis tamquam cauſis frequentiſſimis febris lentæ earumque legitima curatione.* ib. 1752. 4.

Ej. *de febribus epidemicis.* ib. 1753. 4.

Ej. *de menſtruorum fluxu nimio.* ib. 1753. 4.

Ej. *de febribus inflammatoriis.* ib. 1754. 4. Heft.

Ej. *de diureſi critica.* ib. 1756. 4.

Ej. *de ſaponaria ejuſque virtutibus ſpecificis.* ib. 1756. 4. Heft.

Ej. *de arthritide tamquam inflammationis ſpecie.* ib. 1756. 4.

Ej. *de vehiculis medicamentorum caute & convenienter adhibendis.* ib. 1760. 4.

Ej. *de morborum generatione ab aëre vitiato.* ib. 1761. 4.

Ej. *Vollſtändige Einleitung in die Chymie.* Erfurth. 1752. 8. *. Proceſſus ut vocant & operationes atque arcanorum medicamentorum deſcriptiones.

MVI. Varii ad a. 1703.

Vitus Eberhard Roht phyſicus in Blaubeuren.

Ej. *Diſſertatio de aſtrorum influxu in humana corpora.* Ulm 1703. 8.

Ej. *Medicina portatilis ſalubriora remedia ſuccincte exhibens in Pharmacotheca.* ib. 1709. 8. *. Auctor eſt Sempronius Grachus, medicamenta ſunt tredecim, ea Rohtius ſuis adnotationibus illuſtrat. Experientiam provocat & ad morbos epidemicos & alios curatos variorum medicorum medicamenta communicata aperit. De tinctura martis cœrulea (utique ob cuprum ſuſpecta quæ nauſeam cicet). Hic pro pectorali medicamento laudatur. Sal volatile narcoticum vitrioli Hombergii. Cenſus medicamentorum pro pharmacotheca itineraria.

Ej. *de podagra, ſterilitate & variolis rite curandis.* Ulm 1711. 8. alii Aug. Vindel. 1712. 8.

Ej.

Ej. *Kurzer Bericht vom Rötelbad.* Ulm 1700. 8.

J. Cruger.

Ej. *Caſus medicus de morbo literatorum ſ. malo hypochondriaco.* Zittau 1703. 4. Falc.

Ej. *Caſus tres medici, quorum agit 1. De febre petechiali. 2. De femina phthiſi hæreditaria laborante. 3. De virgine in incendio Sprembergenſi a fumo & vapore quaſi mortua.* Budiſſ. 1708. 4. Febris petechialis ictero ſoluta. Tabida pus expuens ex hereditario vitio. Femina fumo incendii pœne extincta ſuſcitata inſtillato ſpiritu vitrioli. Aliud exemplum venæſectionis in ſuffocata, ſpiritus vitrioli, in febre petechiali.

Ej. *Caſus medici VIII. IX & X. De mictione in ſomno, ſyphilide atque ulceribus.* Dresd. 1712. 4.

Ej. *de virgine chloroſi laborante.* Francof. ad Viadr. 1710. 8. 1715. 4.

Ej. *de ardore ſtomachi pulmonis & lienis.* Cotbus 1715. 4.

Ej. *Præjudicium curioſum theologico medico chimicum de Mundi creatione & tempeſtatis origine & de oculis & utero.* Zittau 1720. 8.

Ej. *Affectus chirurgici plerique aphoriſtice expoſiti.* Thurnau 1722. 4. Medica admiſcet. Tractatio plicæ polonicæ. Medicamenta ſuperſtitioſa & chemica. Bufones ad morſus venenatos, ſaphiros ad peſtem laudat.

Ej. Epicriſis VI. & VII. *De magnetiſmo rerum & de uteri aſcenſione.* Zittau 1712. Heft. Br.

Ej. Epicriſis IX. *De magnete philoſophico.* Cervimont. 1713. 4. Heft. Br.

Ej. Epicriſis X & XI. *De nævis maternis & de epilepſia.* Zittau 1712. 4. Heft. Br.

Ej. Epicriſis XXI. *De coloribus & urinoſis ſalibus.* Zittau 1714. Heft. Br.

Ej. *Præjudicium curioſum de ſambuco de comparatione tabularum Smaragdinarum & Archidoxorum, item de Vitriolo & Nitro.* ib. 1720. Heft. Br.

Ej. Epicriſis XII & XIII. *De menſtrui obſtructione & de ephialte infantum.* ib. 1712. Heft. Br.

Ej. *de verborum poteſtate & Alcaheſto.* ſ. l. & a. Heft. Br.

Melchior Ernest. Wagenitz *Meditatio medica curioſa, de mercurio dulci*

dulci pulverato, quem adoleſcens quidam XV annorum ad grana XV hauſit, aſt ſexto poſt hauſtum die vitam finiit. Quedlimb. 1703. 8. GUNZ. Titulum etiam lego literis initialibus tantum expreſſum. M. E. W. M. D. PL.

EJ. *de hemicrania Diſſ.* Altd. 1697. 4. PL. BR.

J. JUSTI APPELII *Tabaci bibulus medicinæ tumulus, axiomata pronuntiata theoremata phyſico medica in artis formam redacta continens, quorum in diſſertationibus academicis potiſſimum eſt uſus ex probatiſſimis auctoribus concinnatus juxta ſeriem alphabeti digeſtus.* Cöln 1703. 8. TR.

J. ADAM HOFSTETTER.

EJ. *Epiſtola gratulatoria de requiſitis medicinæ profeſſoris.* Hall. 1703. 4.

EJ. *de ſumma auctoritate & excellentia medicorum hujus & ſuperiorum temporum e jure & hiſtoria demonſtrata.* Hall. 1703. 4.

EJ. *Epiſt. gratulatoria de medicina non incerta etſi conjecturas admittat.* Hall. 1704. 4.

EJ. *Epiſt. grat. de legendis libris medicis*, ad M. ALBERTI Hall. 1704. 4.

EJ. *Epiſtola de papavere & opio eſculentis.* Hall. 1704. 4.

EJ. *Erläuterung der Frage: ob der natürliche und noch nie gewaſchene Zinnober gebraucht werden könne.* Leipz. 1708. 4. & 8. PL.

EJ. *die fürtrefliche Güte des natürlichen noch nie gewaſchenen Zinnobers wider* J. GOTTF. BECKER. 1711. 4.

J. FERD. PICHLER *Medicus officioſus praxi rationali methodica, aphoriſtica cum ſelectis remediorum formulis inſtructus.* Oen. 1703. puto diſp. eſſe TR.

NICOLAUS LANZANI *in Pſeudogalenicos ſ. in eos qui phlebotomiam, cathartica & veſicatoria præſcribunt rationes tres.* Neapoli 1703. 8. FALC.

EJ. *Metodo di ſervirſi dell' acqua fredda.* ib. 1717. 4.

EJ. *Opus medicum quadripartitum complectens characterum chymicorum ἑρμηνείαν Vocabulorum medicorum εὐφωνείαν, dictionum medicarum ὀρθογραφίαν, formulas breviandi κανονες.* Neapol. 1721. 4. Tria lexica ſunt. Conſilia de formulis concinnandis.

J. ALBERGUS *Summa tractatuum chirurgiæ praxis. In capite primo diſcurritur de morbis capitis ſolutæ unitatis, in ſecundo de morbis externis humani corporis, de tumoribus, ulceribus, vulneribus, fracturis & luxationibus.* Panorm. 1703. 12.

Secundus tractatus de cutis morbis & de tumoribus ad nos facit.

J. GEORG KULMUS Medici Vratiſlavienſis, *Meirologia ſ. de ſomniis cum excurſione ad deliria.* Breslau 1703. 4. *.

De re medica. Haag. 1703. 12. Lego de medicamentis agere ſecundum indicationum claſſes. Opium in dyſenteria aliiſque morbis laudat. Ratiocinia cum rebus conjungit.

GOTTFR. STEIN *Lithographia curioſa, deſcriptio diverſorum in corpore principis repertorum calculorum* Bareuth. 1703. 4. V. B. Chir.

Germanice coram eſt. *Eigentliche Abbildung eines groſſen und vieler kleinen Steinlein, welche in der Marggräfin Sophia Luiſa Körper gefunden worden ſind.* ib. 1703. 8.

In veſica urinaria grandis calculus numeroſi vero in fellea.

THOMAS GUIDOT diximus editionem THEOPHILI ſcripſit etiam *Apology for the bath being an inquiry into the right uſes and abuſes of the Bathes in England ſo far as may concern the hot waters of the Bath, with ſome reflexions on cold bathing in ſea water and dipping in baptiſm.* Lond. 1718.

§. MVII. SAMUEL CARL.

Medicinæ licentiatus, tamen Archiater danicus. Stahlii princeps diſcipulus, polygraphus.

Dederat Francof 1703. 8. alii 1705. 8. *Lapidem lydium ad oſſium foſſilium docimaſiam demonſtrandam.*

EJ. *Anmerkungen von der Diætordnung vor geſunde und kranke* Francof. 1713 8. Büdingen 1719. 8. 1728. 8 In univerſum pro diæta vegetabili minus putreſcente. Panis laudes. Judicium de potu & reliquis ad victus rationem ſpectantibus ſatis rectum. Excrementorum habenda ratio. Deinde victus ratio ſecundum temperamentum, ætatem, ſexum. Contra prægnantium feminarum voracitatem & deſideria. Porro diæta ſinguli vitæ generis etiam literatorum, conſuetudinis &c. Inde diæta ægrotorum. Non placeat in morbis cum potu acido coffeam commendari, cujus longe alia vis ſit, in febribus ingrata & noxia. Inde ſecundum morbos. In febribus malignis ſacharum laudat, carnium victum cum acidis condimentis, quod mireris, permittit. In variolis modicum calorem convenire, in hecticis vinum permittit. Sic per reliqua. Tunc diæta aulica ejuſque magna vitia. Ob multa alimenta corporis exercitationem velociorem requiri. Diætetica ſ. ſ. ſanguinis uſum etiam ideo vetitum fuiſſe, quod cum eo beſtiarum vires in hominem tranſcendant, laniorum

num exempla. Diæta ſanctorum parciſſima. Minus morbis obnoxios fuiſſe. Diæta philoſophorum moderata.

Ej. *Hausarzney für die Armen.* Büdingen 1717. 8.

Ej. *Praxeos medicæ therapia generalis & ſpecialis ichnographice delineata.* Hall. 1718. 4. 1722. 8. niſi alius liber & aucta a. J. Jac. Schlierbach ib. 1731. 8. Inſtituta medicorum morbos curantium. Evacuationes per ſingulas vias, ſelectum venarum ob metum tonicum fundamento non deſtitui. Alvum balſamicis ducit, ſalia reliqua incertiora. Inde morbi ſigillatim. Febres, hæ in debili natura alexipharmaca poſtulant. Hæmorrhagiæ. In variolis non vult alvum aperiri, calorem poſcit medium e ſ. p.

Ej. *Specimen hiſtoriæ medicæ ex monumentis* Stahlianis *in ſyllabum aphoriſticam redactum.* Hall. 1719. 4.

Ej. *Vorſtellung vom decoro medico, deſſen geiſtlicher Geſtalt, Pflicht, Arbeit, nach dem Maasſtab des Chriſtenthums eingerichtet.* Büdingen 1719. 8. 1723. 8. *. Carlius de ea ſecta fuit, quam vocant Pietiſtarum, quibus nempe præcipuus finis eſt beata æternitas. Ex hoc animo decorum erga Deum & proximum noſter exigit, potiſſimum adverſus ægrotos, adverſus collegas. In decoro medici partes artis & propædeutica perſequitur, cujuſque utilitatem oſtendit & nonnumquam moderatur. In botanicis non vult virtutes auſtrales undique rejici. Lapidem philoſophicum quærere non diſſuadit, & quæſituris ſua conſilia impertit. In anatomia minime indulgens & humanam accuratiorem rejicit & potiſſimum etiam vivorum animalium ſectionem, præcipua enim optime in cadavere conſpici poſſe. In anatome pathologica recte monet, ne morbi effectus pro cauſa habeatur.

Ej. *Vorſtellung von dreyfacher Einleitung in die Medicin.* Acceſſit editioni 1723. 8. *. Secunda pars agit de Encyclopædiæ medicæ methodo analytica in Noſocomio academico.

De defectu noſodochiorum queritur quæ utique in Germania nimis rara ſunt. Ejuſmodi noſodochii cum theatro anatomico & chemico & horto botanico inſtructionem ad uſus ſtudioſorum medicinæ laudat, certe merito, non enim alia ratione propius ad veram artis peritiam acceditur. Prodiit ſeorſim Budingen 1719. 8.

Ej. *Armenapotheke.* ib. 1721. 8. 1725. 8. 1730. 8. 1748. 8. 1764. 8.

Ej. *Ichnographia praxeos clinicæ, anatomicæ, chemicæ & formularum.* ib. 1722. 8. & aucta a Schlierbach 1737. 8. idem opus cum illo quod 1718. prodiit.

Ej. *Von den ſchädlichen Früchten der vielen Arzney.* Schafh. 1724. 8.

Ej. *Synopſis medicinæ Stahlianæ.* Hall. 1721. 8.

Ej. *Otia medica* 1. *De teſtimonio cœli ac terræ mutuo.* 2. *De ternario naturali.* 3. *De principiis cognitionis.* 4. *De uno.* Buding. 1725. HÆNEL.

Ej. *Zeugniſſe von der Medicina morali.* ib. 1726. 8. *. 1728. 8.

Opuſculorum collectio 1. *Anmerkung vom Gebrauch und Mißbrauch der Geſundbrunnen, eine Unterſuchung des Zaiſenhauſers Brunnens.* Adnotationes ad analyſin hujus fontis a J. A. GESNERO, ni fallor, factam. De elementis aquarum medicatarum. Aer acido univerſali prægnans, inde calcaream terram reſolvit. Poſſe hoc acidum cum multa aqua dilutum ſubeſſe neque ullum ſui indicium dare. Idem acidum ferro ſaturari & ab eadem minera ſulfurea. Vires ipſius aquæ male negligi, quæ magnæ ſint. Aquas ſalubres neque infantibus convenire neque ſenibus.

Betrachtungen der Medicin. Morbi & mortifera ſecundum ſeriem morborum, ut medici cum periculo ægrotorum omnes theorias ſequantur. In febribus bilioſis nimium emeticis tribui & indulgeri. Empyema male perforari. Hæmorrhagias male compeſci, etiam hæmoptoen, cruentum vomitum &c. Arthritidem narcoticis in paralyſin exaſperari. In hydrope purgantibus finem non adtingi.

Der Waſſerengel in einem Unterricht von dem Geſundbrunnen unweit von Büdingen. 1715. Analyſin vires non indicaſſe & tamen multis mortalibus fuiſſe proficuum, in morbis oculorum, aurium paralyſi, ulceribus rebellibus, hydrope, tuſſi convulſiva.

Ej. *Vom Peſtengel oder mediciniſches Votum zu den heutigen Peſtconſiliis beygetragen.* Morbum ipſum a Deo eſſe. Archæum per aſtrorum ſpiritualem influxum terrore confundi, ut tota machina delabatur. Quare curationem eſſe in elevatione & robore reddendo animæ. Sudorem ergo levandum alexipharmacis. Tinctura ſcordii, in temperamentis calidis vero ſales refrigerantes & abſorbentia, nitrum & lap. Canc. Emetica non conferre niſi cum ſaburra adſit, quæ tamen etiam ſalibus digeſtivis evacuari poſſit. Contra vigiles & peſtis per humanas cuſtodias excluſionem, contra interdictionem mercium, contra occluſionem ædium infectorum & in univerſum contra omnem politicam cuſtodiam. Solum prodiit Braunſweig 1721. 8.

Von dem gefährlichen Gebrauch der Säugammen. Lac jam annuum infanti nuper nato nocere. Pultis noxia & mala a repulſo lacte ſequentia, inde hæmoptoe. Nullam eſſe nutricum neceſſitatem, niſi maligna matris valetudo ſit.

Gedanken

Gedanken und Vorſchläge von Univerſalarzney. De duobus præcipuis medicamentis chemicorum, ſedatio archæi & confortatio. Laudes pulveris bezoardici ſedativi deinde pulveris balſamici.

Diætica ſacra. Quæ nempe homini ad pietatem utilis ſit, ſimplex & aquea & parca.

Von der Diätordnung der heiligen Schrift. Sapientia legis moſaicæ, diætæ conſilia, hic multa ex l. de diæta repetiuntur.

Tabellen des Geheimniſſes der Dreyheit, von der Dreyheit der Erden. Nimium hic noſter imaginationi indulget.

Dreyfache Anleitung von der Medicin. Diæta eſt.

EJ. *Elementa chirurgiæ medicæ.* Buding. 1727. 8.

EJ. *Fundamenta pharmaciæ chymicæ ad methodum Stahlianam expoſita.* ib. 1728. 8.

EJ. *de vita eruditi.* Bernburg 1732. 8.

EJ. *Mediciniſche Rathſchläge.* Buding. 1733. 8.

EJ. *Zeugniß von chymiſchen Störgerey, ſonderlich in neuen Exempeln.* 1. *Panacea Talci.* 2. *Antimonii.* 3. *Solari.* 4. *Animali.* 5. *Vegetabili.* 6. *Spiritu mundi & acidis dulcificatis.* Francf. und Leipz. 1733. 8.

EJ. *Diætetica ſacra.* Hafn. 1737. 8. Num eadem?

EJ. *Therapia generalis, ſpecialis & ſpecialiſſima.* Buding. 1738. 8.

EJ. *Hiſtoria medica pathologico therapeutica.* Hall. 1738. 4. peregrinæ morborum curationes.

EJ. *Erfahrungsgrunde von des Blutlaſſens wahren Gebrauche und Mißbrauche.* Flensburg 1739. 8. 1742. 8.

EJ. *Mediciniſch moraliſche Unterweiſung.* Buding. 1744. 4.

EJ. *Medicina aulica in Betrachtungen von der Geſundheitsſorge nebſt einer Einleitung von Blutlaſſen.* Altona 1740. II Theile 8. Frankf. 1743. 8.

EJ. *Hygieine & diætetica ſacra & moſaica.* 1740. 8.

EJ. *Medicina univerſalis in Waſſer und Māſſigkeit.* Koppenh. 1741. 8.

EJ. *Mediciniſche und moraliſche Unterweiſung von der Diät der Gelehrten,* *von*

von dem wahren und falſchen Univerſali, von dem rechten Gebrauch der Univerſalium. Buding. 1744. 8.

Ej. *Einleitung in die Naturordnung in drey Sammlungen.*

Ej. *Mediciniſche Bedenken.* Halle 1747. 8. IV. Partes.

§. MVIII. Varii nuperis linguis scribentes.

Serafino Pagolino *huomini illuſtri di Ravenna.* Bologna 1703. fol.

Andreæ Andalori *il coffeo deſcritto ed eſaminato.* Meſſina 1703. 12. Mongitor.

Hyacintho Gimma *Elogi academici della ſocietá degli ſpenſierati di Roſſano.* Neap. 1703. 4. 2 vol. Si quæ interſunt medica. Video nunc ex recenſione in *Galeria di Minerva* in quaque epiſtola aliquam particulam artis tractari, ut e. g. in Ep. ad Rugotanum de origine morbi venerei, in alia ad Vulpinum de vita humana quæ reſidet in ſanguine ad L. A. Portium de anatomes hiſtoria.

Ej. *Fiſica ſotterranea overo della ſtoria naturale delle gemme, delle pietre & di tutti minerali.* Neapoli 1730. 4. 2 Vol. In phyſicis repetitur. Omnino tamen ad rem medicam ſpectat, qui magnam partem materiæ medicæ tractat & medicamentorum ſimplicium vires medicas aliquas indicat. Ut collectaneum opus tradit vires fere fabuloſas lapidum prætioſorum, lapides peculiariter medicos, lapides animales, hyſtricis, ſerpentis, bezoar, humanos denique & proprium exemplum numeroſorum calculorum felleorum in principe femina. De tabaco ejuſque noxio uſu & vi in medicina.

In Tom II. Animalia petrificata, tunc aquæ minerales & ſimplices.

Ej. *Diſſertationum academicarum* Tom I. *De hominibus fabuloſis, de fabuloſis animalibus.* Neapoli 1713. 4. *Giorn. dei lett.*

Ej. *Idea della ſtoria dell Italia letterata diviſa in due tomi.* Neapoli 1723. 4. *. Omnis generis eruditos viros recenſet, tamen & medicos. Gloriam inventorum paſſim geſtit ad ſuam gentem referre.

Rongeat *Lettre écrite de Londres à un médecin de ſes amis en Hollande.* Londres 1703. 4. Chirurgus Guilhelmi III. hic cum Bidloo expoſtulatur. Morbum ultimum regis ſui deſcribit. Aſthma, œdemata varia. Bidlous abſorbentem pulverem cum Cumino juſſit ſumere deinde exſiccantia circumponere, maximum ſolamen obtinuit. Verum cum rex diæta deteriori uteretur, omnia in deterius verſa ſunt, ſcrotum intumuit cui malo vapores ſpiritus vini oppoſuit.

oppoſuit. Cum his malis Rex venationem non intermittebat, in ea de equo excuſſus claviculam fregit, quam noſter reſtituit, BIDLOUS negavit fractam eſſe, regem itineri & frigori expoſuit. Verum cum callus nunc coaleſceret, febris, diarrhœa, vomitus acceſſerunt, viribuſque conſumtis interiit hic qui inter ſapientes principes eminuit ſoluſque vera commoda Angliæ proſpexit. Inteſtina inflammata, in pulmonibus ſerum purulentum, alter inflammatus, quæ cauſa mortis fuit. Cor haud parvum & robuſtum, ſanguis pauciſſimus.

ANTONIUS MAITRE JAN chirurgus oppidi Mery ſur Seine.

Ejus præcipuum opus quo celebritatem eſt conſecutus. *Traité des maladies de l'œil & des remedes propres pour leur guériſon.* Troye 1704. 4. 1722. 8. Paris 1741. 2 vol. 12. *. In chirurgicis equidem dici debuit, plurima tamen ad clinicam pertinent, quorum curationum munus non ſuſcipit. De cataracta novam ſententiam recepiſſe dictum eſt, malique in lente cryſtallina ſedem poſuiſſe, propriis vero experimentis ſe convicit, in univerſum in exploranda natura minime indiligens. Cataractam ab acore generari non neceſſe fuerit docuiſſe. Ejus mali varietates, etiam auctori propriæ. Medicamenta fruſtra eſſe recte ut puto. Auxilia adverſus mala quæ ſequuntur depoſitionem. Glaucoma, eſſe lentis cryſtallinæ exſiccationem. Nimia lentis moles & convexitas. Maculæ lentis cryſtallinæ quas etiam in animalibus vidit. Ad eas refert maculas in aere obvolitantes. Morbi humoris vitrei, retinæ. Nyctalopia & hemeralopia morbi retinæ. Amauroſis morbus nervi optici. Atrophia oculi univerſalis, confuſio partium hujus organi. Inflammatio oculi, ad eam neceſſaria venæſectio & purgantium medicamentorum uſus ad cacochymiam emendandam, ſymptomata a depoſitione conſequentia hirudinibus curat ad tempora admotis. Ophthalmia. In collyriis non vult parce viride aeris adhiberi. Corneæ tunicæ morbi & palpebrarum.

Editionem belgicam dixi quam J. PALFYN dedit Leid. 1714. 4. *. Germanice Nurnberg 1725. 4.

DU FOUR *Les Aphoriſmes* d'HIPPOCRATE *rangés ſelon l'ordre des parties du corps humain avec les nouvelles explications & pluſieurs obſervations de pratique ſur les maladies* 2de edition. Paris 1703. 12. BUR. Num PHILIPPI du FOUR ignoro.

MONGEN *Le chymiſte phyſicien ou demontrant, que les principes naturels de tous les corps ſont véritablement ceux que l'on decouvre par la chymie.* Paris 1703. 12.

PETRI MARIA MONTI *Huomini illuſtri di Ravenna antica.* Bologna 1703. 4. Inter eos & medici.

De BIGANOI *Tr. de la goute guerie par le remede turc.* Paris 1703. 12. FALC. Agyrta.

Mémoires ſur les cauſes de pluſieurs maladies. Paris 1703. 12.

Du Moulin *du rheumatiſme & des vapeurs.* ib. 1703. 4.

Curioſités de la nature & de l'art apportées des deux Indes. ib. 1703. 12.

Medicorum Indorum mores. Botanicam norunt, chirurgiam exercent, chemiam amant. Quæ anonymus attulit fere medicamenta ſunt. Terra *Patanenſis.* Lapides. Cerebrum petrificatum. Canis carchariæ. Lapis nephriticus &c.

Bresmar *Hydroanalyſe des eaux minerales chaudes & froides d'Aix à la Chapelle.* Lyon 1703. 8.

Chr. Bernard *Preſent ſtate of ſurgery with ſome remarks on the abuſes committed.* London 1703. 4.

The crafts and frauds of phyſik exploded diſcovering the low prices of the beſt medicines. Lond. 1703. 8. *.

T. H. *A compleat treatiſe of urines, ſhewing the right method of urinal prognoſtication, far different from the common practice of Quacks.* London 1703.

Henry Maundrell *Journey to Jeruſalem.* Oxford. 1703. 8. 1714. 8. Mead. Gallice Utrecht 1705. 12. *. Theologi ſtudioſi, paſſim ad materiam medicam ſpectat. De modo quo indelebilia ſtigmata cuti inſculpuntur. De lepra. Arbor ſpinoſa *Zacaham* ex cujus fructu oleum vulnerarium ad ſugillationes ſaluberrimum paratur, etiam Maundrellio teſte.

J. Harris M. D. *Lexicon technicum or univerſal dictionary of arts and ſciences.* Lond. 1703. fol. Habet anatomica.

R. Pitt *Craft and frauds of phyſick expoſed.* ib. 1703. 8. Folkes.

Belgice *Liſt en bedrog der medicynes.* Leid. 1704. 8.

Grounds of phyſick examined. Lond. 1703. 8.

Genees en heelkonſtige redenvœring. Amſterd. 1703. 8.

Roelof Roukema *Heelkonſt.* ib. 1703. 4.

Ej. *Naamboek der beroemde genees en heelmeſters.* ib. 1706. 8.

J. Caspar Schwarz Chirurgus caſtrenſis danicus.

Ej. *Erſte Dutz. von wundarzneyiſchen Anmerkungen von gehauenen Wunden.* Hamburg

Hamburg 1703. 8. Prodiit *Gründliche Abhandlung der Wundarzney.* Theoriam nempe inflammationum & univerſorum pene malorum ſuperſtruit acido ſuperabundanti & craſſiori.

Ej. *Clyſtiren als ein allgemeines Hausmittel in allen Vorfällen ſicher zu gebrauchen. Vom Waſſer und Tabacksgebrauch in einem Geſpräch vorgeſtellt.* Hamburg 1723. 8. Sub ſpecie lepidi dialogi demonſtrare ſuſcipit, fere in omni malo magnam eſſe clyſterum efficaciam. Tabaci uſum ſalutarem, utilem theæ. Dictio humilis & plebeja. Hæc ſua conſilia hiſtoriis curationum confirmat.

Deliciæ medicinæ & chirurgiæ, oder curieuſe Anmerkungen, erſtes Præſent. Leipzig 1703. 8. *. Chirurgus Lipſienſis, cujus nomen ignoro in re ſeria nimium lepidus. Chirurgica diximus. Annotationes practicæ nullo ordine congeſtæ, tamen propriæ, tum ſcriptiones propriæ quas ob efficaciam commendat. Palpitatio diuturna ab aneuryſmate orientis aortæ. Juvenis fumo exſtinctæ candelæ in nares demiſſo ſubito occiſus, mireris tertio demum die convulſum periiſſe. Hæmorrhagia narium vitriolica aqua compreſſa funeſto eventu.

Anderes Præſent. Leipz. 1703. 8. *. Utile exemplum feminæ quæ poſt phrenitidem moribunda ſolito more in ſarcophagum jam jam dimitti debuerat, ſuſpirio vitam ſuperſtitem prodiit & cum ea reconciliata fuit. Ea femina audiebat omnia quæ agebantur, in profunda vero pace qua beatiſſimam ſe credebat, hanc turbare noluit. Venæ inſolitis locis inciſiones, ut in apice naſi ad chloroſin curandam. Sibi parvas venas non placere aperiri nec jugularem. Diabetes cum copioſiſſimo potu, animo enim linquebatur ægrota, niſi enormia pocula ſumeret, eadem inſigni & maligna ſyncope vexabatur, quoties lotium non libere decedebat. Sanata lacte, acido vitriolico & ſimili aqua medicata cum plurimis ceraſis. Repetitus abortus ab uteri vulnere, hoc ſanato ſublatus. Cephalea veſicas trahente emplaſtro ſanata.

Succeſſerunt quæ omnia enumerare non licet, *drittes Præſent* Leipz. 1703. 8. *. *Viertes* 1704. 8. *Fünftes* 1704. 8. *Sechstes* 1704. 8. cui adjectæ ſunt aliquæ encheireſes chemicæ.

Porro *ſiebentes Præſent* 1705. 8. *Achtes* 1705. 8. *Neuntes* 1705. 8. qua opus completur. Cum nono etiam chemici aliqui *proceſſus* editi ſunt.

S. S. D. (SAMUEL STEUERLING) *Relationes curioſæ medicæ, von den bis hieher ſo ſehr verachteten ſignis phyſicis vom Urin.* Gotha 1703. 8. 1718. 8. Auctor chemicus alia medicamenta fere contemnebat. De lotii coloribus, nihil digni. De medicis qui male ex lotio prognoſtica repetierunt, deinde uromantorum, denique magorum, ejuſmodi enim homines noſter admittit. Colorem ſubviridem tribuit nimio acori, ego innocentiſſima de cauſa viridiſſimum vidi.

Flatus quos veſiculæ in lotio indicant. Duos annos ante apoplexiam in lotio ſigna jam apparuiſſe futuri mali. Filamenta quæ a gonorrhœa eſſe noſter ignorat. De ſemine & ſanguine in urina.

In *mantiſſa* memorabilia aliqua. Homini ſano urinam leviſſimam eſſe, & ea ratione pondus augeri, quo morbus ingraveſcat. Pondera ergo jubet examinare. Unum granum morbi initium, quatuor graviſſimum morbum indicare, quinque inſtantem mortem. Cum valetudine levitas redit. Exempla & morborum hiſtorias addit. Aquam fluentem aut lotii pondus habere, aut idem grano excedere aut citra idem ſubſiſtere. Pluvialem aquam duobus fere granis leviorem eſſe, fontanam aquam puram tribus granis urina ſana leviorem eſſe, vinum duobus, ſpiritum frumenti novenis, Alcohol 15 & ultra.

Ej. *Lebenslauf* ſcribente Immanuel Schade. Dresdæ 1758. 4. B. Bun.

Henrich Alexander Nieser *ſicherer Weg vermittelſt einer Tinctur luem veneream ohne Salivation zu curieren.* Berlin 1703. 8. Schulz. 1713. 8. Astr. Cremore fit Tartari, Guajaco, Saſſafras, Salſaparilla, Chinæ radice deſtillata, quod adſcendit cum ſpiritu vitrioli digeritur datur ad 100 guttas.

J. Frid. Joseph Hack *ſittlicher* Hippocrates *den rechten Weg zeigend zum geſunden und langen Leben.* Erfurth 1703. 12. Tr.

J. Matth. Gross ſcripſerat *de quatuor fluviis prope Biſchofsgrün ſcaturientibus.* Nürnberg. 1707. 4. Tr.

Ej. *der bewährte Arzt und der Arzney Urſprung und Nothwendigkeit, und eines rechtſchaffenen Medici eigentliche Beſchaffenheit.* Francf. 1708. 4.

Ej. *Bibliotheca hydrographica c. lexico hydrologico.* Nurnberg 1729. 4. Meth. St. Med. p. 96.

Nutzlicher Coburgiſcher Unterricht für die Hebammen. Hildburgh. 1703. 12.

Die ganze mediciniſche Praxis aus dem Holländiſchen überſetzt. Francf. 1703. 8. auctorem belgicum ignoro.

Kunſt und Wunderbuch oder der curioſe Künſtler. 1. Von Edelſteinen, der Probierkunſt und allerley mechaniſchen Künſten. 2. Von der Deſtillirkunſt der Bereitung allerley Getränke, Farben, Haushaltungskunſten &c. Nürnberg 1703. 4.

Curiöſe Unterſuchung etlicher Mineralien, Thiere und Kräuter. 1703. 8.

§. MIX.

§. MIX. Disputationes.

P. de Man *de variolis.* Leid. 1703. 4. *.

H. Sittert *de hydrope aſcite.* ib. 1703. 4. Hænel.

A. D. Grandmann *de medicamentis uterinis,* ib. 1703. 4.

F. Starke *de ſoporibus.* ib. 1703. 4.

Adolph Wesling *de abortu.* ib. 1703. 4.

Gerard Heusch *de hæmorrhagia.* ib. 1703. 4. *.

J. C. Christiani *de malignitate in febre.* ib. 1703. 4.

C. H. Owens *de dyſenteria.* ib. 1703. 4.

Nic. Fitzmann *de morbis hydropicis.* ib. 1703. 4. *.

Josua Lenge *de peſte.* ib. 1703. 4.

Guilhelmi Waite *de chloroſi.* Utrecht 1703. 4.

J. Regii *Oratio funebris habita in exſequiis* Nicolai Blancaard *Medici.* Franecker 1703. fol. Burm.

Fr. Grubelig *de curis tentativis.* Utrecht 1703. 4.

J. Jac. Wepfer *de dyſenteria præcipue maligna quæ per æſtatem & auctumnum 1712 in Clevia & vicinis regionibus graſſata eſt.* Duisburg 1703. 4. *.

Harald Wallerius *de fallaciis viſionis.* Upſal. 1703. 4. ſi huc facit.

Jacob Jacobæus Oligeri fil. *de arte Chriſti mechanica.* Hafn. 1703. 4.

Mich. Frid. Chemnitius de Stromberg *de eſſera Arabum.* Præſ. C. Bartholino Hafn. 1703. 4.

Petrus Fossius & B. M. Drachart *de curationibus magneticis.* Hafn. 1703. 4.

Chr. Frid. Krorisius *de cephalalgia habituali cum vertigine.* Regiomont. 1703. 4. Pl.

Car. Aug. Roeser *de phantaſia morborum cauſa & medicina.* Regiomont. 1703. 4. *.

Ej. *de phantaſiæ efficacia in corpore humano.* Regiom. 1705. 4. *.

Casp. Merch *de auro & ejus in medicina viribus.* Greifswalde 1705. 4. Non puto eundem eſſe cujus diſputationes ante 50 annos dictæ ſunt.

Ej. *de ſtudii phyſici neceſſitate in medicina.* ib. 1703. 4.

Bernh. Burntorf *de chirurgia infuſoria.* Roſtock 1703. 4.

J. A. Seiler *Tota œconomia hominis naſcendi ſub ſchemate V. caſuum forenſium.* ib. 1703. 4. (Baſileæ Pl.)

J. Georg Steigerthal Prgm. *De præſtantia aquarum mineralium.* Helmſt. 1703. 4. Pirmontanis aquis cachexiam ſanavit. Calidi temperamenti homines a thermis aquis granenſibus male habent. Inter prærogativas fontium medicatorum eſt quod earum aquarum multo major doſis ferri poſſit.

Henrici Bodonii *de non perferendis ſumtibus curationis ultimi morbi.* Lipſ. 1703. 4.

Rezold *de oblivione memorabili.* 1703. 4. Vater.

Frid. Gottl. Struve *de balneis & balneatoribus.* (qui iidem in Germania chirurgi) Jen. 1703. 4.

Caspari Henrici Vesti *de aëre atmoſphærico ejuſque effectu in corpore humano naturali & præternaturali.* Erford. 1703. 4.

Christ. Wilhelm Preisler *de podagra corporis humani conſervatrice.* Marpurg. 1703. 4.

Theod. Phil. Schacht *Febris continua a vermibus exorta.* Gieſſ. 1703. 4.

Ej. *Exercitatio exhibens ægrum memorabilem icteritium phthiſi laborantem.* Herb. 1724. 4.

Ej. *de acidulis Brubacenſibus.* ib. 1720. 4.

Barthold Adam Berenger & auctor J. Simon Bauermüller *de hæmoptyſi.* Herbipol. 1703. 4. Pl.

Ej. *Connubium* Galeno Hippocraticum ſ. *index inſtitutionum medicinæ rationalium.* ib. 1708. 8.

Ej. *de peſte in genere & lue epidemica modo graſſante in ſpecie.* ibid. 1714. 4. Heft.

Ej.

Ej. *de emeticis ſ. vomitoriis eorundemque præparationibus & legitimo exhibendi uſu.* ibid. 1723. 4. Heft.

Car. Henr. Schwarze *de hydrope.* Altdorf. 1703. 4.

Tobias Klett *de trichiaſi ſ. morbo pilorum.* ibid. 1703. 4. cum hiſtoria morbi & exemplo & prælectionibus J. M. Hoffmanni.

Henr. Alb. Cunrad *de mola.* ib. 1703. 4.

Philip Huth *de iſchuria.* ib. 1703. 4. Hænel.

J. G. E. Küffner *de diabete.* ib. 1703. 4. Riv.

Conr. Burghard Vogther *de morbis mœrentium.* ib. 1703. 4.

Ej. *Schediaſma de variolis adultorum.* Ulm. 1712.

Mart. Strooth *de auditu difficili* Præſide Helmont. Hall. 1703.

Ej. *de ſterilitate mulierum.* Lipſ. 1704. lego & 1703. 4.

J. Math. Muller *de inflammatione veſicæ urinariæ.* Altdorf. 1703. 4.

Ej. *Decas caſuum medicorum cum l. de fractura cranii.* Hall. in Schwaben. 1712. 8. & Dec. II. ib. 1718. 8. Pleuritis cum angina complicata, quam cachexia icterica inſecuta eſt, tamen ſanata. Alvus parca demum nulla, cum vomendi conatibus & iſchuria ſanata eſt incredibili vi ſcybalorum expulſa. Poſt fluorem album fungus uteri inſignis. Epilepſia (puto morbus hyſtericus) facile ſanata. Alii morbi convulſivi.

Christ. Frid. Hoechstetter *de ſpina bifida.* Altdorf. 1703. 4. In virgine 20 annorum id malum ſe vidiſſe.

Dav. Jassoy *de lethargo.* Baſil. 1703. 4. Pl.

J. Dan. Kolb *de lethargo.* ib. 1703. 4. Pl.

J. Mich. Brodholz *de lithogeneſi.* ib. 1703. 4. *.

J. Georg Henrici *de morbis endemiis.* ib. 1703. 4. *.

Phil. le Fevre *de bulimo.* ib. 1703. 4. *.

J. Rud. Harder *de anorexia.* ib. 1703. 4. *.

Hartwigs *de colica.* ib. 1703. 4. Pl.

Car.

CAR. MARTEAU & NIC. le TELLIER *an pueri juvenibus majori caloris innati copia pollent.* Paris 1703.

PETR. PERREAU & JAC. BENIGN. WINSLOW *an cerealia & olera agri pariſienſis ſalubria.* ib. 1703.

BERT. DIEUXIVOYE & STEPH. FRID. GEOFFROY *an recens nato lac recens enixæ matris.* ib. 1703.

GUID. CRESC. FAGON & STEPH. FRID. GEOFFROY *an medicus philoſophus mechanico chymicus.* ib. 1703.

JAC. de BOURGES & PETR. AZEVEDO *an infantum nævi ab imaginatione matrum.* ib. 1703. 4.

NIC. RAINSSANT & LUD. GUILLOT *an partus humanus ut plurimum laborioſus.* ib. 1703. 4.

PETR. POURRET & PETR. SARTON *an in raro corporis habitu vita felicior,* ib. 1703. 4.

JAC. FOURNEAU & PLAC. SARACI *an pili ſint partes corporis viventes.* ib. 1703. 4.

FRANC. AIGNAN & LUD. GUILLOT *an dyſenteriæ potiſſimum pituitoſæ ſtatim initio emetica.* ib. 1703. 4.

DIONYS DODART & STEPH. FRID. GEOFFROY *an omnis morbus a coagulatione.* ib. 1703. 4.

PETR. CRESSÉ & NICOL. le TELLIER *an in apoplexia præſtantius ſit emeticum e Vitriolo, quam ex Antimonio.* ib. 1703. 4.

ALEX. MICH. DENYAU & PHIL. FONTAINE *an opium dyſenteriæ ſaluberrimum.* ib. 1703.

ABR. THEVART & PETR. AZEVEDO *an ſola cognitio morbi inventio remedii.* ib. 1703. 4.

CLAUD. QUARTIER & ANTON. PEPIN *an incipienti dyſenteriæ præſentius ab adſtringentibus aut emeticis, quam a venæſectione remedium.* ib. 1703. 4.

J. ADAM GENSEL *Theſes philoſophico medicæ.* Patav. 1703. 4.

§. MX.

§. MX. Simon Paul Hilscher.

Per multos annos profeſſor Jenenſis, numeroſas diſputationes edidit, librum quantum novi nullum.

Ej. *de philtris*. Jen. 1704. 4. *.

Ej. *Idea boni medici forenſis*. ib. 1706. 4. Tr.

Ej. *de frequentiori hominum imbecillium ſalubritate præ robuſtis*. ib. 1712. 4.*

Ej. *de vita in receſſibus valetudinis cauſa quandoque agenda, exemplo priſci Romani noſtrique ævi, occaſione loci Pliniani* L. V. Epiſt. VI. ib. 1725. 4.

Ej. *de legitimo venæſectionis uſu in gravidis*. ib. 1706. 4.

Ej. *de incontinentia urinæ ex partu globulis ligneis curanda*. ib. 1716. 4. Heft. Br.

Ej. *Theoria abortus & partus præcocis*. ib. 1717. 4. Heft.

Ej. *Obſervationes & meditationes quædam practico anatomicæ circa opus generationis in feminis*. ib. 1719. Heft. Br.

Ej. *de recte capiendo ſomno pro tuenda valetudine*. ib. 1728. 4. Heft.

Ej. *de aneuryſmate*. ib. 1728. 4. Heft. Br.

Ej. *de abuſu Coffeæ in ſexu ſequiori*. ib. 1727. 4. Heft.

Ej. *de melancholia*. ib. 1727. 4.

Ej. *de erroribus vulgi Jenenſis circa curam infantum*. ib. 1729. 4. Heft.

Ej. *de ſenſu corporis ſanitatis conſervandæ & reintegrandæ conſiliario* Progr. II. inaug. ib. 1729. 4.

Ej. *de fonticulorum natura uſu & abuſu*. ib. 1729. 4. Heft.

Ej. *de natura & principiis medicorum*. ib. 1730. 8.

Ej. *de mutatione quæ uſum ſacræ cœnæ ſequi ſolet in morbis*. ib. 1730. 4.

Ej. *de cura ſtrumarum contactu regio facta*. ib. 1730. 4. Heft.

Ej. *de medicorum ingreſſu ad ægros valde neceſſario*. ib. 1730. 4. Heft.

Ej. *de dignitate ventriculi in medicina*. ib. 1732. 4. Heft.

Ej.

Ej. *Medicorum proverbium: Aurora muſis amica.* ib. 1732. 4. Heft.

Ej. *de rationali & praxi fundata ſphygmomantia ſive arte pulſum explorandi & ex eo judicandi.* ib. 1732. Heft.

Ej. *de vomitoriorum natura uſu & abuſu.* ib. 1732. 4.

Ej. *de amputatione & raſura capillorum in variolis.* ib. 1732. 4. U. Prgr. Heft.

Ej. *de longævitate hominum antidiluvianorum.* ib. 1732. 4. Heft.

Ej. *de unico in homine reperto rene prægrandem continente calculum.* ib. 1733. 4. Heft. Br. Prg.

Ej. *de officio ægroti circa primam febris acceſſionem.* ib. 1733. 4. Heft. Br.

Ej. *de calculo renum.* ib. 1734. 4. Heft. Br.

Ej. *de recto & non recto vini in febribus uſu.* ib. 1739. 4. Heft.

Ej. *de ſterilitate mulierum.* ib. 1734. 4. Heft. Br.

Ej. *de* Ciceronis *methodo tuendi valetudinem.* ib. 1734. 4. Progr.

Ej. *de lethargo.* ib. 1734. 4. Pl. Br.

Ej. *de principum militiam ſequentium tuenda valetudine.* ib. 1735. 4. Heft.

Ej. *de remiſſione animorum magno ſanitatis in literatis præſidio.* ib. 1735. 4. Heft.

Ej. *de morbo caſtrenſi epidemico ab initio veris a.* 1735. *in caſtris ad Rhenum & in viciniis graſſato.* ib. 1736.

Ej. *de phthiſi.* ib. 1737. 4.

Ej. *de ſtratagematibus medicis.* ib. 1738. 4. Heft.

Ej. *de nimia humorum corporis noſtri viſciditate.* ib. 1738. 4.

Ej. *de doloribus febrium acutarum.* ib. 1738. 4.

Ej. *de diæta vernali.* ib. 1738. 4. Pl.

Ej. *de veris inſalubritate & ſalubritate in genere.* ib. 1738. 4.

Ej. *de veris ſalubritate in ſpecie.* ib. 1738. 4. Heft.

Ej.

Ej. *an in variolarum morbo etiam viſcera interna puſtulis contaminentur.* ib. 1738. 4. Utique de inteſtinis cruſtas decedere.

Ej. *de egregio uſu diſtinctionis cauſæ in poſitivam & privativam in praxi medica.* ib. 1739. 4.

Ej. *de aqua vitali cordiali microcoſmia.* ib. 1739. 4.

Ej. *Æger ſphacelo ſcroti venereo cum febre ſymptomatica acuta laborans feliciter ſanatus.* ib. 1739. 4.

Ej. *de morbillis.* ib. 1739. 4.

Ej. *de apoplexia.* ib. 1739. 4.

Ej. *de peſte.* ib. 1740. 4.

Ej. *Explicatio effati medici: pulſus bonus urina bona & æger moritur.* ib. 1740. 4. Heft. Br.

Ej. *de inſigni faucium tumore & angore moleſtiſſimo circa ſalivationem mercurialem ſymptomate evitando.* ib. 1741. 4.

Ej. *de caſtorei natura & genuino in praxi medica uſu.* ib. 1741. 4. Heft.

Ej. *de primo poſt exantlatos graves morbos in publicum progreſſu.* ib. 1741. 4.

Ej. *de febribus malignis in regione Rœmbildenſi a menſe Decembri a.* 1740. *ad Auguſtum* a. 1741. *graſſatis.* ib. 1741. 4. *.

Ej. *de tumore ventris oblongo poſt partum farciminis ſimili.* ib. 1741. 4. Heft.

Ej. *de læſione uteri ex improvida ſecundinarum extractione.* ib. 1741. 4. Heft. Br.

Ej. *de animi laboribus egregio ſanitatis vitæ longæ hominum præſidio.* ib. 1742. 4.

Ej. & auctoris ut puto C. C. Schmiedel *de exulceratione pericardii & cordis exemplo illuſtrata.* ib. 1742. 4. Heft.

Ej. *Curatio paucitatis lochiorum & dolorum poſt partum in matrona generoſa feliciter peracta.* ib. 1743. 4.

Ej. *de prognoſi ex urinis tenuibus & albis præſertim copioſis in febribus acutis.* ib. 1743. 4. Heft.

Ej. *de plethora multorum morborum & ſymptomatum cauſa.* ib. 1743. 4.

Ej. *de partibus conſtitutivis antimonii ejuſque tincturis.* ib. 1743. 4. Heft.

Ej *de officio medici in febribus acutis apparentibus urinis tenuibus aquoſis & copioſis.* ib. 1743. 4.

Ej. *de notabili obſervatione circa ſuſceptam deſtillationem ſpiritus ſalis communis.* ib. 1743. 4. Heft. Br.

Ej. *de angina.* ib. 1743. 4. *.

Ej. *de medicamentorum diluentium natura & recto uſu.* ib. 1743. 4. Heft.

Ej. *de abortu a plethora facile repetente.* ib. 1744. 4. Heft.

Ej. *de mutuo animæ cum corpore commercio.* ib. 1744. 4. Heft.

Ej. *de permutatione linteorum in morbis acutis.* ib. 1745.

Ej. *Hiſtoria variarum methodorum defendendi homines a variolis iiſdemque medendi.* ib. 1745. 4. *. reſp. A. Raesfed.

Ej. *de oculis ſanitatis & morborum indicibus.* ib. 1745. 4. Heft.

Ej. *Medicum non debere eſſe hæmophobum.* ib. 1745. 4.

Ej. *de diarrhœa.* ib. 1746. 4.

Ej. *de fluxu menſium immodico.* ib. 1746. 4. reſp. A. Neumann.

Ej. *de lipothymia.* ib. 1746. 4. auct. Bouillon.

Ej *Obſerv. de ſene lethifera cachexia correpto.* ib. 1746. 4. Heft.

Ej. *de vitio lactis humani ejuſque medela.* ib. 1746. 4. Heft.

Ej. *de hectica ex hypochondriaco malo orta.* ib. 1747. 4. Heft.

Ej. *de morbis acutis præ chronicis malignitate & lethalitate.* ib. 1747. 4.

Ej. *de podagra retrograda & retropulſa.* ib. 1747. 4.

Ej. *de gravi ſcorbuti ſymptomate ſcelothyrbe dicto memorabili caſu illuſtrato.* ib. 1747. 4. *.

Ej.

Ej. *de inſigni raucitatis remedio.* ib. 1747. 4.

Ej. *de ſcorbuto ejuſque remedio.* ib. 1747. 4.

Ej. *de ſitu corporis inter ſtudendum.* ib. 1747. 4.

Ej. *de tempore partus naturali ac ordinario.* ib. 1747. 4. Heft.

Ej *de vano ætatis humanæ anni* LXIII. *climacterici magni vulgo dicti timore.* ib. 1747. 4 *.

Ej. *de gramine dactylo latiore folio ejuſque ſemine Germanis Schwaden vel Manna dicto.* ib. 1747. 4. Heft. Br.

Ej. *de odontalgia.* ib. 1748. 4. Heft.

Ej. *Medicum non eſſe debere hæmophobum.* ib. 1748. 4. Heft.

Ej. *de æthiope minerali.* ib. 1748. 4. Pgm. I. & II.

Ej *de teneſmo.* ib. 1748. 4. Heft.

§. MXI. Diaria ad a. 1773.

In Philoſ. Tranſact. nr. 290. William Oliver de Calentura febre maligna navali cum delirio ſ. phrenitide. Cum vena incideretur ſanguis maligne & difficillime manavit.

De cortice chinæ chinæ. Fructum arboris caſtaneæ ſimilem eſſe. Primum ſolo cortice deinde fructu ipſius medicos uſos eſſe.

An idem. *Eſſays on the uſe aud abuſe of warm bathing.* Lond. 1751. 4.

Ej. *A practical Eſſay on Fevers, containing remarks on the hot aud cool methods of their cure, wherein the firſt is rejected and laſt recommended, to wich is annexd a Diſſertation on the Bathwaters.* Lond. 1704. 12. Günz.

Ej. *Practical Eſſay on fevers.* Lond. 1704. Heist.

Radulphus Thoresby nr. 291. de pilis per alvum excuntibus.

In Hiſt. de l'Acad. des Sciences 1703. Felibien. De ſurdo & muto ſubito auditum recuperante cum aqua limpida de aure manaſſet.

Parent. Poſt febrem brachia emarcuerunt & ſponte delapſa ſunt vita ſuperſtite.

In ventriculo lacertæ nominatæ jecko & tigridis numeroſi vermes.

Frigus univerſale nullo modo ceſſavit admoto calore.

In *Actis maris Balthici.* 1703. m. April. Calculus in ventriculo gallinæ.

In Novembri FRID. SCHNEIDER. Sudor a morte.

EJ. de putredine verminoſa in febribus malignis.

M. Decemb. GEORG. LOFHAGEN de ſteatomate & paralyſi brachii a ganglio male curato. Manus amputata.

J. CUNRAD TIEFFENBACH de hydatidibus per alvum egeſtis cum aphonia & reſtituta demum valetudine.

§. MXII. J. B. VOLPINI.

Non ſatis ſcio num idem noſter cum ſcriptore ſit B. VOLPINUS cujus elogium HYACINTHUS GIMMA in elogii degli ſpenſierati dederat. Neapoli 1703. 4. Nomen tamen reſpondet.

EJ *Spaſmologia ſ. Clinica contracta.* Liber maculoſiſſime ſcriptus & maculoſiſſime impreſſus, in quo equidem non adeo ſpaſmi ſoli quam univerſi morbi cum ſua curatione dicuntur. TACHENIANUS acidum pro morborum cauſa habet, alcali pro remedio. Venæſectionem undique refutat, aſper & iracundus. In febribus ſanguinis coagulationem adeſſe, non diſſolutionem. Sed etiam ex febrium remediis purgationem validiorem relegat. Corticis peruviani efficaciam augeri vult addita myrrha & centaurio minori. In febribus malignis ſola valere alcalia. Inflammationem fieri ab acri impacto & vaſis criſpatis. In pleuritide venam non ſecat, ſed partem dolentem inungit, papaverinum dat & opiatum laudanum. Ad maniam cum J. MICHAELIS Anagallidem cœruleam laudat. Scriptiones enormiter longæ. In aſthmate iterum hypnotica dat. Plethoram rariſſime locum habere. In colico dolore clyſteres frigidos ſubjecit. A calculi torturis ſe liberatum fuiſſe ait pulvere ſpinarum halecis in fumo aſſatarum. In dyſuria ſphincter veſicæ inciſus, eo effectu ut dolor continuo remitteret, & cum tamen ingens in veſica calculus hæreret plumbea fiſtula in veſicam data conditio ægroti tolerabilis facta eſt. Calculum eſſe ab acido nimis exaltato. Modus calculum explorandi. Venus certum chloroſeos remedium. Hydrargyrus dulcis ad partum promovendum. Cataractam plerumque in humore aqueo reſidere. Locum venæſectionis & purgantium abſtinentiam replere. Ridicule medicamentis imperari ut hanc illamve corporis partem expurgent. Fauces non a bile tingi. In ERASISTRATO derivationem & revulſionem rejicit & univerſam venæſectionem.

Diverſus

Diverſus eſt a JOSEPHO VOLPINO amico VALISNERI quem alias dicemus.

§. MXIII. G. PHIL. NENTER & J. KANOLD.

GEORGIUS PHILIPPUS NENTER Profeſſor Argentinenſis ex ſchola STAHLIANA aliquanto mitior, ut etiam ſpiritus animales ideo mitteret.

EJ. Diſp. inauguralis *de veſicatoriorum uſu*. Argentor. 1704. 4. HEFT.

EJ. *de uſu phyſicæ in medicina*. ib. 1707. 4. HEFT.

EJ. *de ſtatu medicinæ hodierno*. ib. 1713. 4. Satis contemtim de ſtudiis elegantioribus. In catalogo TREWII dicitur cum theoria hominis ægroti ſ. pathologica medica parte generali prodiiſſe diſſertationum faſciculum: *de medico naturæ miniſtro, de ſecretionibus & excretionibus, de affectibus cum hæmorrhagiis uteri connexionem habentibus, de vita & morte*. Argentor. 1716. in meo exemplari nihil horum invenio.

EJ. *Specimina commentarii in* DAN. LUDOVICI *Pharmacopœam moderno ſæculo applicandam*. Argent. 1708. 4. *. Nihil huic ſpecimini addidit, quod utilia multa promittebat, & hic quidem de purgantibus egit, meliores pro eis rationes indicat.

EJ. *Theoria hominis ſani ſ. phyſiologia medica. Præmiſſa eſt introductio de requiſitis boni medici*. Argentor. 1714. 8. 1723. 8. Introductio primum ad medicam artem facit, in ea cura eſt potiſſimum monere ne in phyſicis, botanicis, anatomicis nimis nobis indulgeamus. In pathologia multa ſcholaſtica ſuperflua deſiderat, non probat ideo quando veri morbi, apoplexia v. gr. pro mero ſymptomate deſcribuntur. Contra hiſtoriam morbi queritur negligenter tractari. Inutilitatem phyſices in praxi propria experientia confirmat. Laudes & apologia ſcriptorum STAHLII, quæ male obſcura dicuntur, ipſum autem qui STAHLII auditor, non fuit profeſſorem jam nova luce affulſerunt. Deinde NENTERUS diætetica & de cibo & potu in phyſiologia tradit, ſed etiam affectus animi & reliquas ſex res non naturales tractat.

Succeſſit. *Pathologiæ medicæ pars generalis, præmittitur introductio de nævis pathologiæ modernæ & activo in morbis*. Argent. 1716. 8. Contra ſanguinis acrimoniam, non adeo ab obſtructione hæmorrhagias fieri quam a plethora, arteriæ in locum determinatæ per exempla. Metaſtaſis materiæ in tonſillam magno cum fætore ſolvit febrem petechialem. Contra ætiologiam falſam. Nimium tribui bili vitiatæ. Teſtimonium pro Hallenſibus medicamentis notiſſimis, & nihil intercedere quin medicamentis per experientiam approbatis utatur, etſi compoſitionem ignoret. Inde pathologiam STAHLIANAM, morbus ut naturæ repugnet, corpus ſanum conſervaturæ, Non facile naturalis motus, qui

qui majori ſupprimi debet. Cauſa inde morborum primaria plethora, poſſe tamen etiam eſſe parcitatem ſanguinis. Tunc ſpiſſitudo, cacochymia, quam non rejicit. Inde vitia ſeri & reliquorum in corpore humano humorum. Porro motuum theoria & vitia. Si conſuetudinis hæmorrhoides ex hac conſiderationem graviorem naturæ excitant, quoties ſubprimuntur. Sanguis ad inteſtina & ad cerebrum demum convertitur funeſtamque apoplexiam facit. Demum flatus, vermes, calculi, venena. Alii morbi & eorum cauſæ. Denique perverſa medendi ratio.

Ej. *Fundamenta medicinæ theoretico practicæ*. Argentorat. Tom. I. & II. 1721. 4. TR. Venet. 1735. ſed lego etiam 1753. fol. Ordo & methodus addiſcendæ artis, deinde tabulæ phyſiologicæ, quæ pathologiam tractant, omnia ad STAHLII ſenſum, attamen nonnullis adnotationibus conſperſa. Generalibus & propriis morbis ſigna & prognoſes ex HIPPOCRATE adjectæ. Catalogi medicamentorum ſecundum ſuas indicationes. Multa chirurgica & diætetica. Hæmorrhagiæ & ſanguinis expulſi naturales viæ fuſe. Dolores ſigillatim. Inflammationes, abſceſſus, calculus, quem non negat comminui poſſe, Tom. II. Morbi ſeri. Vomitus, diarrhæa & alii fluxus abdominales, renales, cutanei, catarrhi & icterus huc referuntur, urinæ mala excretio, hydrops, morbi cutanei, Scorbutus, lues venerea. Tunc morbi convulſivi & ſpaſmodici, inde paralytici. Inde febres, utique in calidis & ardentibus calida dat & pellentia. Variolæ, ſalivatione evocata per uſum cinnabaris antimonii, ſalus reſtituta fuit. Purpura alba, hanc ſæpe in corpore humano retineri. Febres intermittentes. Vomitum motum alvum ductam calidis draſticis non undique probat. In quartana cortex peruvianus poſt digeſtiva. Senſuum externorum affectus & iterum melancholia a malo hyſterico ſejuncta. Tarantulæ fabellas fuſe non ſuſpicax pro vero repetit. Morbi mulierum, vermes. Commodum tamen in univerſum & ad uſum junioris medici omnino ſatis utiliter conſcriptum eſt.

J. KANOLD Vratislavienſis clinicus, ex acrioribus affeclis STAHLII eo præſide diſputavit *de abortu & fetu mortuo*. Hall. 1704. 4. *.

Inde diſputationibus nonnullis præfuit, practici fere argumenti.

Ej. *Einiger Medicorum Sendſchreiben von der in Preuſſen* 1708. *in Danzig* 1709. *in Roſenburg* 1708. *in Frauenſtall* 1709 *graſſirten Peſt, von der wahren Beſchaffenheit des Bubonis, des Schweiſſes, und der Peſtgeſchwüre, ſonderlich der Beulen, vom ächten Gebrauch der Vomitoriorum und Sudoriferorum.* Breslau 1711. 4. *. 1713. 4 TR. Collegit KANOLDUS I. Epiſtolam GEORGII KLAUNIG qui 1500. in febre laborantium curam geſſit. Ex medici Gudanenſis teſtimoniis vulgarem quidem alexipharmacorum uſum fuiſſe, operæ vero pretium fuiſſe in ſpiritibus acidis, ſ. ſalis dulci & antimonii clyſſo. Periiſſe qui abominabili conſilio pus de bubonibus deglutiverant, aut oſſa ægrotorum peſte infectorum,

infectorum, etſi hæc oſſa etiam STAHLIUS probaverit. II. Altera epiſtola KLAUNINGII, ſe denuntiaſſe præſentem luem peſtem eſſe, non fuiſſe contagioſam, Medicos omnes peſte laborantium curam recepiſſe, nullum tamen medicum mortuum eſſe. Valida remedia omnia nocuiſſe etiam venæſectionem, felicius fuiſſe eorum fatum, qui vel nulla medicamenta ſumerent, vel certe moderata. Difficilius curari ſanguinei temperamenti homines & cholerici. Se diaphoreticis uſum ſudore potiſſimum per ſtragula & in lecto quiete expreſſo, propinata thea vel calida cereviſia. Alexipharmaca noxia fuiſſe, eſſentia tamen alexipharmaca STAHLII ſpiritu tartari & vitrioli ſpiritu miſta feliciter uſum, Bubonibus neque ignem neque acria ſed mitiora trahentia, impoſuiſſe. III. Epiſtola KANOLDI & KLAUNINGII bona & moderata reſponſa. Emetica potius nocuiſſe, ſic ſpontaneos frequentes vomitus. Eſſe quibus carbones erupuerint. Febrem peſtiferam a meridie exacerbari. Neminem mortem evaſiſſe, cui poſt quintum diem bubo erupuit. Sudores ſolos neminem ſervaſſe, vomitus vero abſque ſudore felicem habuiſſe mali exitum. Sed etiam alios abſque bubonibus. Veſicatoria & inciſiones in bubonibus infeliciſſimæ. Gravidas feminas a peſte prehenſas fere abortiiſſe, etiam ſi nuperrime impraegnatæ fuiſſent. Acida profuiſſe. Petechias non ſolas prodiiſſe ſed fere poſt bubones & carbones. Funeſtæ etiam petechiæ cœruleæ erant. Mortui urbis incolæ & ſubditi 24533. IV. Epiſtola KANOLDI. Peſtem videri per primas vias inficere cumque ſaliva, nicotianæ fumum hic convenire, monita adeo in morbi primis ſymptomatibus mortis eſſe, nauſeam, vomitum, etiam picam. Inciſiones cadaverum. In Roſenberginis ægrotis maculæ petechiales in ventriculo, inteſtinis, peritonæo omento. Ventriculus etiam adroſus magnæque in eo maculæ. Ex his monuit KANOLDUS vomitum debere cieri etiam pro experimento, potiſſimum quando ſaburram nauſea prodeat & indicet. Sudores non indicari, ſæpe nocere, neque princeps eſſe naturæ conamen & bubones impedire ne propellantur. Veram criſin peſtis bubonem eſſe, neminem Roſenbergæ periiſſe, cui bubones tempeſtive erupuerint, maturuerint & aperti fuerint, ſoli & abſque alia criſi ægrotum ſanaverunt, eo felicius quo majores & præcocius erumperent.

Relatio de peſte Roſenbergenſi. Ulcera aut ignes aut fonticulos non tutos præſtitiſſe mortales, periiſſe quaſi ex lipothymia & abſque febre. Sudores profuiſſe fœtidos etiam frigidos cum bubonibus. Carbones eo minus malos eſſe quo ſint numeroſiores. Petechiarum ſemper maximum eſt periculum, abuſu theriacæ ſæpe efflorefcunt. Relatio de peſte Frauenſtadienſi a. 1719. Viginti ægros reſtitutos qui non ſudaverant. Mala tormina abdominis. Exciſos bubones male ceſſaſſe.

EJ. *Hiſtoriſche Relation von der Peſtilenz des Hornviehes, welche a. 1711. und 1712. in Schleſien, wie nicht weniger im Jahr 1710. in Mähren, Pohlen, Ungarn, Oeſtereich, Siebenbürgen graſſirte.* Breslau 1713. 4. Paucæ inciſiones & vix quidquam

quidquam proprii. Ventriculus dura materie plenus. Veſicula fellea ingens, lien ſæpe magnus. Viſcera etiam materie putrida plena.

Contagium ineſſe contendit, id non in aëre efficax habitare, cum peſtis ſæpenumero alteram civitatem tranſiliat intactam, tutoſque manſiſſe qui ab omni commercio cum infectis ſejuncti fuerint.

An nova editio an aliud opus.

Kurze Jahrhiſtorie von der Seuche des Viehs von 1701. *bis* 1717. *vorzüglich von der groſſen Peſtilenz unter dem Horn- und Pferdevieh, von* 1709. *bis* 1717. *aut vielerley correſpondenz und andern Berichten zuſammengetragen.* Bauzen. 1720. 8. 1721. 8.

Ej. *Einiger Marſilianiſchen Medicorum Sendſchreiben von der Peſt in Marſeille, franzöſiſch und deutſch, nebſt* J. Kanolds *einigen Reflexionen, ſonderlich von dem wahren Urſprung der Peſtilenz aus und in Orient.* Leipz. 1721. 8.

Ej. *Reflexionen über einiger Marſilianiſchen Medicorum Schreiben von der Peſt.* Leipz. 1721. 8.

Edidit demum *Breslauiſche Sammlungen der Natur- und Medicingeſchichte.* Breslau 1717. 4. a M. Julio ad a. uſque 1727. eis profuit, ſed de hoc pleniſſimo practicis adnotationibus opere ſuo loco dicendum erit.

§. MXIV. Antonius Maria Valsalva.

Imolenſis (Fori Cornelii civis) Profeſſor Bononienſis.

Medicus qui etiam potiſſimum manu artem exercuit, laborum ſordiumque patientiſſimus, experimenta etiam ad verum commodum facere perſpicax & cautus, in morborum vera cauſa indaganda per inciſiones cadaverum diligens.

Edidit celeberrimum *de aure humano* tractatum, in quo novo exemplo menſuras ad partes ejus organi adtulerat, quo accuratius in re ſubtili verſaretur. Prodiit Bonon. 1704. 4. Venet. 1740. 4. cum Morgagni epiſtolis.

In hoc parvo ſed elaborato opere aliqua ſunt argumenti practici. Frequens ſed curabilis ſurditas ab indurato cerumine. Ramulum nervi qui in odontalgia amburi poteſt accurate deſcribit.

Sanguinem in apoplexia in ventriculum dextrum effuſum ex eo ventriculo rupto per aurem ejuſdem lateris nova per foramina deſcendiſſe & de capite effluxiſſe, ſed ea quidem foramina manifeſte pro arteriis facta ſunt a meningea in tympanum advenientibus. Deleta per cariem tympani membrana & oſſiculis

culis utique ſurditatem futuram eſſe, tunc autem gravem auditum quando deleta membrana oſſicula integra ſuperfuerint, demum illa membrana natura reparata eſt experimento in canibus facto. Decuſſatio apoplexiæ ut ſanguis in dextro latere effuſus ſit quando ſiniſtri artus ſunt reſoluti, & vena non reſoluti lateris aperiri debet. Multæ hic VALSALVÆ ad confirmandam hanc decuſſationem adnotationes allatæ exſtant in Epiſt. XIII. Nervi tantum ligati numquam tamen convaleſcent. Ob tubæ Euſtachianæ inſertionem ſurditas ab ulcuſculis circa uvulam ſubortis. Muſculos etiam ſalpingo-ſtaphylinos eroſos auditus paruiſſe gravitatem.

Inter *tres diſſertationes anatomicæ poſthumæ, quas olim* a. 1715. 1716. & 1719. *in Academia Bononienſi prælectas* MORGAGNI *dedit*. Venet. 1740. 4. *. Secunda huc facit quæ agit de ſuffuſione, qua per inciſiones cadaverum confirmat, cataractam eſſe lentis cryſtallinæ opacitatem (glaucoma ejus indurationem cum viriditate). In eadem etiam diſputatione occaſione annuli ſui nervi optici recenſet aliquos ſingulares morbos, quos per eos annulos explicat, ut imaginaria quæ per viam ſe videnda obtulerint ædificia ſpecioſiſſimæ fabricæ. Cæcitatem etiam ſubitam a lævi morſu galli gallinacei ortam, eam annulo moderatori tribuit convulſo, ramo nervi quinti paris ſupraorbitali valde pollice compreſſo ſubito viſum reſtituit, quod experimentum ſubtiliori anatome certe inſigniter decorum eſt.

In epiſtola etiam quæ cum LARBERI PALFYNO prodiit VALSALVA ſuam adnotationem dat.

Vitam viri habes in Giornale dei litterati XXXV. & cum operibus a MORGAGNO deſcriptam, & demum ab ANGELO FABBRONI a. 1770. & ex eo Extr. des Journ. 1773.

Cum præterea ſchedæ omnes optimi VALSALVÆ MORGAGNO diſcipulo & amico traditæ fuerint, chirurgica aliqua licebit expectaſſe, ut nondum prodierunt.

In MORGAGNI opuſculis miſcellaneis. Venet. 1763. fol. & in parte II. de VALSALVÆ meritis agitur.

§. MXV. VARII.

ANTON. DOMIN. SASSENS *Animadverſiones in pharmacopœam Bruxellenſem editam* 1702. Lovan. 1704. 4.

IDONIS WOLF Chirurgus peregrinator, qui anno 1695. obiit reliquit *obſervationum chirurgico medicarum libros duos*, quos filius J. CHRISTIANUS notis & interſperſis hiſtoriis medicis auxit & edidit Quedlinburg 1704. 4. *. Pleraque

chirurgica ſunt, intercedunt tamen etiam medica. Sudor de ſanguineus capite ab ictu de cute denudato, ſanguine undique obvio de poris exſudante Oſſium emollitio. Salus ab aqua naribus attracta, quam plurimum tenacis pituitæ ſecutum eſt. Hydrocephalus ut emetitus in loco eſſet ſeſquiulmaris cum parte octava. Subnatus tumor aquoſus, inciſus, mors ſecuta eſt. Poſt hemicraniam, cum oculus laboraret, admotis calidis oculus crepuit. Cephalea catarrhalis cum tumore oſſium maxillæ & palati, quæ paulatim aditum ad œſophagum clauderent ut mors per famem ſuccederet. A quartana ipſi auctori ulcera manus. Cephalea ſanata pure & ſanguine de nare & aure lateris adfecti profuſis & una ſublatum ganglion tendini inſidens. In empyi cadavere hepar ſanioſum abſque fellea veſicula, in pectore ſedecim libræ ſeri, quaſi totus pulmo alter evanuerat. In alio hepar permagnum, in veſicula fellea calculus, lien quatuor librarum cum ſemiſſa pondere. Hydrops thoracis. In infante glandulæ meſenterii tumidæ, fœtidiſſima in pectore aqua. Arſenico devorato verſicolor cutis maculis rubris varia etiam nigris, dolores lancinantes a ventriculo per inteſtina deſcendentes diu nulli cedentes medelæ: abdomen ut gravida exiſtimaretur. Cicutæ radices comeſtæ mors die tertio, cum nullum inde malum metueretur. Poſt epilepſiam, in cadavere nihil detectum. Decima octava a morte matris hora infans extra matrem repertus ſed mortuus. Gangræna naſi & faciei, lien duriſſimus, hepar gangrænoſum. Hæc ex L. I. ſecundum omitto, & primam tantum adnotationem addam. Fumi nempe Cinnabarini noxa. Ulcus antiquum ejus uſu elongari, inſequente, ut videtur, cancro faciei.

Petri Mattei Conſentini *Animadverſiones phyſico medicæ in decem dialogos digeſtæ.* Neapol. 1704. Leonhardi a Capoa & Cornelii diſcipulus. Phyſiologici quidem argumenti eſt & ad viſcera chylopoietica & hæmatopoietica ſpectat, admiſta tamen & pathologica. Fermentationum fautor. Se in cane macilento ſcabioſo non aliam morbi cauſam reperiiſſe præter ſucci pancreatici præternaturalem acorem. In vena canis ſanguinem reperit pulcherrimum, inde Sennam animali exhibuit, poſt quatuor horas incidit, ſanguis in vena & in corde obvius obſcurioris coloris fuit, fibrarum loco neſcio quas membranulas reperit & difficilius coagulabatur. Iterum in fele, data aloes drachma, e meſenterio ſuccum nigrum & amarum habuit, in ciſterna acerbum evaporabilem cum fœtore nauſeoſo. Alteri cani cujus ſanguis optimus erat ſeſquidrachmam rhei exhibuit, ſanguis qui floridus fuerat, aquam nigri coloris innatantem habuit ingrati ſaporis. Ex his experimentis, non equidem omnibus ſatis liquidis concludit, purgantium uſu ſanguinem vitiari. Contra ſanguis a nitro, martialibus & antimonialibus nihil paſſus eſt. Plura omitto.

Ratiocinii mechanici abuſus & impotentia. Fryburg. 1704. 8. Auctorem non novi, qui Boerhaavii orationem de uſu philoſophiæ experimentalis refutandam ſibi ſumſit. Geometriam incertam eſſe. Menſes non eſſe a plethora.

Fabricæ

Fabricæ glandularum Bœrhaavianæ opponitur; ſecretiones mechanice fieri non poſſe. Chemiam male deprimi. Fruſtra BOERHAAVIUM in reſtituendo ſuffruto laboraſſe. Pro fermentis, in liquidioribus fermentatis fæces ſubſidere quales per alvum decedant.

J. MARIÆ COTONII V. D. C. V. *Oedipus medicus ſ. in nonnulla vetutatis adagia explicatio* Decas I. Rom. 1704. 4. addit MONGITOR hoc tamen opus nondum publice prodiiſſe.

J. CAROZZI *Anthropologia Tom.* I. *in quo facilior & certior medendi theoria & praxis palam fit abſque electuariis, confectionibus, looch, tabellis, julapiis, ſacharis, ſternutatoriis, magiſteriis, epithematibus, ſacculis, veſicantibus, phlebotomia, tandem ſine quibuſdam decoctis, vinis medicatis, emplaſtris &c.* Meſſanæ 1704. 4.

HENRICI FARNESII (alii ANTONII GATTI neque poſſum de vero auctore judicare, quorum neminem titulus præ ſe fert). *Gymnaſii Ticinenſis hiſtoria & vindiciæ a ſæculo* XI. *ad finem ſæculi* XV. Mediolan. 1704. 8. CONRING.

FLORENTII BOTTI *de pandemathia medica*. 1704. 12.

B. FLOR. GERSTMANN *Tumulus peſtis hactenus metu veneni recluſus nunc apertus & innoxius demonſtratus*. Francof. 1704. 8. Terrorem & imaginationem peſtem facere, neque tamen nullum eſſe contagii virus.

GUTBERLETH *Opuſcula varia*. Francof. 1704. 8.

§. MXVI. NUPERARUM LINGUARUM.

BERNARDINUS ZENDRINUS medicus.

EJ. *Epiſtola ad auctores criteriorum in* L. MONTICELLI. Venet. 1704. & *in Galeria di Minerva*. 101.

EJ. *Trattato de la china china con una præfatione intorno ai præjudicii che corrompono l'arte medicinale col modo piu ſevero d'apprenderla*. Venez. 1705. 8. Longa præfatio, laudabili conatu priori ſæculo (ſub finem XVII.) eſt medicina ad geometriæ & phyſices experimentalis modum elaborata. Præjudicia auctoritatis librorum. Per ſolam experientiam nos vires medicamentorum addiſcere. Inde corticis peruviani hiſtoria. Ab ipſo Cardinale de LUGO primum Venetiis in monacho Camaldulenſi vis novi febrifugi explorata fuit. Olim oportet corticem peruvianum præſtantiorem fuiſſe quam nunc ſolet & multo minori doſi ſuffeciſſe. Recte admirabile remedium laudat, præparandi modum & bonitatis characteres laudat. Vitium febrile eſſe bilis aucto viſcore, ab eo natus in ipſo ſanguine lentor, qui in minima vaſa delatus facit frigus febrile. Corticem peruvianum non quidem bilem ſed lentorem ſanguinis a bile ortum reſolvere.

Melius in ſubſtantia operari, qui craſſioribus particulis viam in vaſa melius ſibi aperiat Solus eradicandæ febri ſufficit. Febres auctumnales bilioſas in Italia frequentes eſſe. Ex quo cortex peruvianus innotuerit has febres intra breviſſimum tempus fugaſſe. Non convenire divinum remedium ſanis humoribus neque in febre inflammatoria. Bilem etiam epilepſiæ periodicæ cauſam eſſe, inde bona ratio ut hos morbos cortex tollat, menſium fluxum promoveat. Ejus effectum a purgatione non impediri, neque alia medicamenta excludere, ſubinde tamen alvum ciere. Reperit ſex drachmas ad paroxyſmum reprimendum ſufficere, duas autem aut tres alias uncias ad febrem radicaliter tollendam. Tres dat doſes, quamque duarum drachmarum, aut ſecuritatis cauſa etiam integram unicam. Pro connubio lapidem bezoar laudat.

GIROLAMO BARUFFOLDI *Commentario ſtorico erudito in memoria del* ANTONIO MUSA BRASSAVOLI. Ferrara 1704. 4.

EJ. *Le manama iſtruita.* Tridente 1760. CARR.

GIUSEPPE MONTECELLI *Parere circa il ſalaſſo, una delle vere colonne della medicina Galenica.* Venet. 1704. 4.

EJ. *Opinio de purgantibus.* Venet. 1716. 8.

J. CAMOZZA *Anthropologia L. I. in quo facilior & utilior medendi theoria & praxis abſque catharticis, veſicantibus phlebotomia &c. docetur.* Meſſan. 1704. 4. MONGIT.

In PAUL LUCAS *Voyages.* Paris 1704. aliqua huc faciunt.

JEAN ROULEAU Tr. *de l'operation Ceſarienne & des accouchements difficiles & laborieux avec des remedes contre les maladies qui ſurviennent aux femmes.* Paris 1704. 12. Primum huc faciunt obſervationes L. I. c. 15. Nempe virgo pallida quæ ſanguinem per os ſingulis menſibus rejiciebat, magno cum pectoris dolore & ingenti fœtore. Dein L. III c. 21. de hæmorrhagia gravidarum agit, jubetque, ſi jactura magna fuerit, fetum continuo educere neque negligere ſecundinas. Ut fetum noſter extraxerit. L. IV. Cura puerperæ. Valde laudat toſtum opium ſumtum ad dolores qui a partu priores vexant, eximium etiam auxilium ad hæmorrhagias.

JEAN PIERRE la SALLE Medicus Bordigalenſis.

EJ. *Traité des maladies de poitrine, apuyé ſur le ſyſteme le mieux reçu.* Bourd. 1704. 12. Lunæ tamen ſuas in corpus humanum vires eſſe. Reſpirationis mechaniſmus. Morbi. Aſthma a pulmonibus infarctis partibus craſſis ſulfureis & aridis ſanguinem inſpiſſantibus, tum a terreis particulis in pulmones depoſitis. Convulſiones a ſero ſubito curatæ ſanguine ex carotidibus educto. Sed

etiam

etiam a gypſo fixo bronchias replente. Auxilia. Mattialia, Viperæ. In pleuritide acidum ſanguinem morbi cauſam eſſe. Ubi dolor lævis eſt, ibi continuo alvum ducere oportet. Peripneumonia, etiam notha. Phthiſis. Hydrops pectoris, alii pectoris morbi.

VERMETHUYS *Projet d'un nouveau ſyſteme pour expliquer la nature de la fievre.* Trevoux 1704.

Le dictionnaire univerſel latin & françois. Trevoux 1704 fol. 3 vol. ob voces technicas.

Le grand dictionaire hiſtorique reçu & corrigé par Mr. VAUTIER. Paris 1704. fol. 4 vol. LUDOVICI MORERI opus qui a. 1680. obierat. Vitas etiam medicorum refert, at vitioſus & parum fidus.

Diſſertation ſur le livre de Medecine de Paris. Paris 1704. 12. FALC. Nempe in Pharmacopœorum facultatem.

SAUVEUR *Principes d'acouſtique & de muſique ſyſteme general des intervalles des ſons.* Paris 1704. 4. De aure humana fuſe.

BIET *Relation chymique de ce que s'eſt paſſé pendent la compoſition de la theriaque d'Andromachus faite publiquement en preſence de M. le Magiſtrat de Police.* Paris 1704. 12. FALC.

EJ. *Lettre au Doyens & Docteurs de Pharmacie au ſujet de la theriaque.* ib. 1704. 12.

EJ. *Lettre ſur la compoſition des pilules de longue vie.* ib. 1704. 12.

EJ. *de compoſitione theriacæ Journal de Trevoux.* 1704. IDEM 1704. a. 1707. de cortice chinæ chinæ. Sed credit de alia arbore oriri, quam Angli *Mangrove* vocant & cujus fructus piſces inebriant.

Recueil des pieces ſur M. M. ROUVERE & BIET. 12. FALC.

Poor mans phyſician and ſurgeon. Lond. 1704. 8.

TH. COURTEIS *Eſſays on the preſervation and curing of health.* ib. 1704.

Proceeding of the college of phyſicians in relation to the ſeventy four obſervations upon the uſe of led. ib. 1704. 8.

Tentamen medicum or an inquiry into the differences between the diſpenſariſtians and apothecairies. ib. 1704. 8. HÆN.

J. HARRIS

J. Harris *Lexicon technicum.* Lond. 1704. fol. 1708. fol. & ſupplementum 1741. fol.

Ej. *Collection of voyages and travels.* ib. 1705. fol. 2 vol. aucta A. W. Campbell. ib. 1713. fol. rediit in magna collectione Churchillii multum aucta. ib. 1752. v. B. B. quo loco citabimus omnes.

Jacobi Handley *chirurgi Mechanical Eſſay on animal œconomy where the operation of the medicine is accounted for.* ib. 1721. 8. ſed ſcripſerat 1705.

Præter anatomica & phyſiologica multa etiam habet practica. Medicamentorum nempe claſſes & cujuſque claſſis operandi modum. Deinde morbos ſingulatim etiam peculiariter febres. Tunc ſex res non naturales. Porro etiam medicamenta aliqua ſpecifica, ſpuria & arcana. Demum de tactu regis & de tactu manus mortuæ. Medicamenta iſta mechanice ait per fermentationem operari & omnino per ſulfur & ſales omnia interpretatur. Sic plantarum vires medicinales. Plurimos auctores integraſque morborum hiſtorias refert.

Ej. *Account on the plague.* 1721. 8.

Der Lyſmedicus. Amſterdam 1704. 12. Hotton.

Willem Bosmann *Naauwkeurige beſchryving van de Guineſe Goud Tand en ſlavenkuſt.* Amſterd. 1704. 4. 1709. 4. 1737. Gallice. Anglice. Lond. 1721. 8. Germ. Hamb. 1708. 8. Pl.

Hiſtorice quidem ut mercator ſcripſit, præter naturæ tamen producta quæ ſatis copioſe recenſuit & depicta dedit, etiam ad morbos regionis, diætam &c. reſpexit.

Ita vermem Medinenſem in Surinamo adeo frequentem vidit, ut in unico homine decem & duodecim ejusmodi animalium reperta ſint, quorum curationis deſcriptionem dat. De inſalubritate aëris. Periculoſam eſſe imprudentem in aëre æſtuoſo denudationem. Potiſſimum tamen ubi ſylvæ deſunt, umbroſæ arbores, aquæ vivæ, & eorum loco paludes ſtagnant, quæ cauſæ ſunt peſtilentis nebulæ potiſſimum Julio & Auguſto menſe, ſed tamen etiam quatuor aliis moleſtæ. Porro paucitas medicamentorum bonæ notæ & ipſius qui ægrotis conveniat victus. Res medicæ nigritarum, ſolent vera ſuperſtitione conjungere, efficaciſſima tamen habere ex herbis ſumta. Plantæ aliquæ alimentariæ & medicatæ.

Angrim Wedalin *En del gamle og nye Grœnlands beskryvelſe.* Aliqua huc facientia habere videtur.

J. Gottfr. Becker *Deſcriptio Theriacæ cæleſtis.* Hafn. 1704. 4.

Ej.

EJ. *Unfug des natürlichen Zinnobers im menſchlichen Leib.* Hafn. 1708. 4.

Guldner Arzneyſchatz in ſich haltend folgende Tractätlein. 1. J. B. HELMONT *Arzneymittel.* 2. BOCCONI *Arzneymittel.* 3. G. H. WILICH *Arzneymittel.* 4. *Experta Baſileenſia.* 5. *Euporiſta Baſileenſis.* 6. G. CLAUDERI DANIELIS LUDOVICI *Arzneymittel.* 7. BOYLE *engliſche Arzneymittel.* Baſel 1704. procurante D. EMANUELE KOENIG.

THEOPHILI ALEINI *entlarvtes Idolum.* Dreſd. 1704. 8. Huc etiam facere lego.
Neu entdecktes Geheimniß der Damen aus den beſten franzöſiſchen Authoren zuſammengetragen. Leipz. 1704. 8.

J. CHRIST. THABOR *Kurzer und deutlicher Unterricht von allerhand Krankheiten junger unerwachſener Kinder.* Berlin. 1704. 8.

HENRICH LOHALM MEYER *Einleitung in die Arzneykunſt.* Nurnberg. 1704. 12. Breviſſima bibliotheca medica pro ſingulis artis partibus, SYLVIUM valde laudat, male inſultat VESALIO.

Königlich preuſſiſches Medicinaledict und Ordnung, wie auch Apotheckertaxe. Berlin 1704. 4.

Gebrauch und Mißbrauch des alamodiſchen Waſſergetränks Thee in zwey Geſprächen. Weſel. 1704. 12. *. TR.

§. MXVII. DISPUTATIONES.

DU HAMEL *de fermentatione proprie dicta.* Leid. 1704. ſi ad nos facit.

H. BIERMANS *de hæmate & hæmorrhagia.* ib. 1704. 4.

JUST. GOTTF. PETERMANN *de dyſenteria.* ib. 1704. 4. RIV.

J. GEORG LESDORF *de cholera.* ib. 1704. 4. RIV.

CASP. CONR. DAUM *de amore inſano.* ib. 1704. 4.

GEORG ERID. REICHENAU *de opio.* ib. 1704. 4.

LOTHAR. KOCH *de cholera.* ib. 1704. 4.

THOMAS VERNER *de paſſione hypochondriaca hyſteria dicta.* ib. 1703. 4.

J. TIELE *de pleuritide vera & ſpuria.* ib. 1704. 4.

GEORG VAUX *de arthritide.* ib. 1704. 4.

MART.

MART. PRINTZ *de ægro hæmoptyſi ex dyſenteria laborante.* Utrecht. 1704. 4. RIV.

ANDR. SOMMERZEL *de dyſenteria.* Utrecht. 1704. 4.

MICHAEL v. KEKKRAD *de phthiſi.* ib. 1704. 4. *.

ARNOLD HOLDTHENIUS *de empyemate.* ib. 1704. 4. *.

J. HEMSTERHUYS *Oratio de medicinæ neceſſitate dignitate cauſiſque infrequentioris ſucceſſus.* Franeck. 1704. fol.

MATH. DIETER. POLTZ *de cardialgia.* Grœning. 1704. 4. PL.

J. JAC. WERTER *de morbis climatum.* Duisb. 1704. 4. PL.

RICH. WILLIAMSON *de ſtercore vaccino.* Edinb. 1704. HEFT.

PAUL WINDING *Laudatio funebris in obitium* WILHELMI WORMII. Hafn. 1704. 4.

J. GEORG. GRUBE *de natura & uſu medico ſalis.* Hafn. 1704. PL.

CLAUD. PASSAVANT olim hoſpitis noſtri Baſileenſis Diſp. *de dyſenteria* Præſide J. WOYT. Regiomont. 1704. 8.

GEORG GREGORY *de auro fulminante* Præſide B. EWALD. Regiom. 1704. 4.

J. GOTTLIEB DIETERICH *de anima motrice.* Witten. 1704. 4. ſi huc facit.

J. CHRIST. STOCK *de conſuetudine.* Jen. 1704. 4.

DANIEL LEHENHERR *de vomitoriis.* Jen. 1704. 4. PL.

JAC. CARL. SPENER *de temperamentis hominum.* Jen. 1704. 4.

DAVID SCHREBER *de febre maligna.* Erford. 1704 4.

J. CHRIST. ORTLOB *de negata medicorum reſurrectione ex Eſaiæ XXVI. & Pſalm. LXXXVIII.* Lipſ. 1704. 4. PL.

J. TH. FUCHS *de atrophia infantum.* Erf. 1704. 4. HÆN.

GOTTF. DAV. MAYER *de contumacia morborum.* ib. 1704. 4. RIV.

PHIL. JAC. ARNOLDI *de ægro calore capitis periodico laborante.* Erf. 1704. 4. HÆN.

A. A. SOEFFING *de atrophia.* Altd. 1704. 4. HÆN.

JAC.

JAC. DOEDERLEIN περὶ ϛειδώσεος ſ. *de ſterilitate mulierum.* Altd. 1704. 4.

J. CASP. MANGOLD *de morbis epidemicis malignis.* Baſil. 1704. 4.

EJ. *Idæa materiæ medicæ,* Baſil. 1715. 8. Medicamenta per ordinem morborum & virium.

J. FRID. STOKAR *de odore ſtomachi ab hujus ex ulceratione induƈto.* Baſil. 1704. 4.

ABRAHAM HUGONIUS *de apoplexia.* 1704. 4. PL.

ZACHARIAS DAMER *Utilitas thermarum, modus his thermis utendi & lavandi.* Baſil. 1704. 4.

EJ. *de thermis Rhætiæ.* 1705. MIEG.

NIC. HARSCHER *de tono ventriculo & inteſtinorum naturali & præternaturali.* Baſil. 1704. 4.

EJ. *de morbis ſponte natura ſanabilibus.* ib. 1704. 4.

HANS JACOB HEGNER *de aphthis.* Baſil. 1704. PL.

JAC. GYSI *de temperamentis.* ib. 1704. 4.

JAC. TROLLIET *de atrophia.* ib. 1704. 4. PL.

JOH. CONR. ZACHMANN *Caſus mirabilis de vermiculis in vulnere cum oſſis fraƈtura maxima quantitate genitis.* ib. 1704. 4.

J. J. HEIDELING *de prærogativa medicamentorum ſimplicium.* ib. 1704.

J. CASPAR MENZER *de morbis epidemicis antiquis.* ib. 1704. 4.

FRANC. CONR. PAZZI *de voce humana ejuſque vitiis.* ib. 1704. 4.

MICH. de la VIGNE & CL. HERMENT *E. morbi a ſolidis potius quam a fluidis.* Paris 1704.

PETR. PERREAU & J. B. FERMELHUYS *E. in ſpirituum & ſulfurum perturbato motu febris eſſentia.* Paris 1704 4.

BERTIN DEUXIVOYE & J. BEN. WINSLOW *an profligandis morbis impares venæſeƈtio & purgatio.* Paris 1704. 4.

PHIL. HECQUET & ANT. PEPIN *an impeditæ tranſpirationi ſanguinis miſſio.* ib. 1704. 4.

J. B. CHOMEL & NIC. le TELLIER *an ſale condita lithiaſi.* ib. 1704. 4.

HON. MICHELET & JEAN HERMENT *an potus ægris interdicendus.* ib. 1704. 4.

JOS. PITTON de TOURNEFORT & JOH. BAPT. FERMETHUYS *an conchylia marina ſalubria.* ib. 1704. 4.

ANDR. CRESSE & PHIL. FONTAINE *an alimentorum vires ſola experientia innoteſcunt.* ib. 1704. 4.

ARM. JOS. COLLAT & PETR. AZEVEDO *an una tantum alimenti ſpecie utentis firmior ſanitas.* ib. 1704. 4.

PHIL. CARON LUD. GUILLOT *an pravum lac vaccarum, amyli aut zythi magmate nutritarum.* ib. 1704. 4.

§. MXVIII. MICHAEL ALBERTI.

Freibergenſis ex præcipuis STAHLII adſeclis. Hinc adverſarius HEISTERI cui ob cathedram Altdorfinam infenſus erat, quam ille obtinuerat. Per multos annos idem Profeſſor Hallenſis, innumerabiles fere diſputationes dedit, libros pauciores. Inter iſtos primo loco collectionem recenſeo, multorum opuſculorum, quæ prodiit Hall. 1721. 8. Inter ea princeps eſt: *Von der Seele des Menſchen der Thiere und der Pflanzen* P. I. & II. Tom. I. prodierat a. 1707. Tomus alter 1720. 8. *. Huc facit demonſtratio quam noſter ſuſcipit, animam vitales motus & ad morbos curandos neceſſarios dirigere etſi multum de antiquo lumine & ſui ipſius perſpectione & moderamine amiſit. Paucæ adnotationes intercedunt pathologicæ.

EJ. *de energia naturæ in actionibus vitalibus ſine medico ſalutariter exercendis,* brevis libellus prodiit. Isleb. 1707. 4.

EJ. *Severa & juſta retorſio de pedantiſmo medico, adverſus auri fulminantis inimicitias* adverſus PANCRATIUM WOLF ejuſque apologiam quæ infelicem eventum dati ejus auri excuſaverat. In anatomiæ & phyſiologiæ ſtudium aſper.

De vana & imperita ſtudii mechanici applicatione ad medicinam prgm.

Cum vindiciis Stahlianis invaſionibus HEISTERI *de maſticatione diſputantis oppoſitæ* conjunctæ prodierunt *obſervationes practicæ duodecim.* Menſes per ſanguinis de pedibus ſudorem. Balneator cum ægrum dato pulvere colocynthidem recipiente evacuaſſet, inventionem ſui medicamenti alium docturus idem ſumſit, funeſto eventu. Plethoricus juvenis eodem tempore hæmorrhagia narium, hæmoptyſi,

hæmoptyſi, ſanguinis mictu, hæmorrhoidibus correptus. Abſceſſus ventriculi cum tabe lethali. Virgulas magicas aliaque ſympathetica admittit.

EJ. *Introductio in medicinam univerſam theoreticam & practicam.* Hall. 1718. 8.

EJ. *de medicamentorum modo operandi in corpore vivo.* 1720. 4.

EJ. *Therapiæ medicæ praxis univerſalis & praxis extemporanea.* Hall. 1721. 4.

EJ. *De hæmorrhoidibus Diſſ. practicæ in volumen collectæ.* ib. 1719. 4. *. Quindecim ſunt diſputationes, ut facile expectes ad ſenſum STAHLII ſcriptæ, ut hæmorrhoides cenſet præſtantiſſimum adverſus morbos chronicos præſidium.

Ecce ſpecimina. *De hæmorrhoidibus hypochondriacorum.* Hall. 1716. 4. *. Serius tamen ſi viſcera indurata fuerint, neque ſi cum inoportuna curatione conjungantur, ut cum martialibus. Neque ſemper omnia ſymptomata mali hypochondriaci tollere. De hæmorrhoidum cum ſalute conſenſu 1717. 4. Ileus hæmatodes HIPP. eſt colica hæmorrhoidalis. Hæmorrhoides cauſæ longævitatis ſunt. 1713. Senex hæmorrhoidarius nonagenarius. Senex octogenarius facile omiſſa menſtruatione in apoplexiam incidit.

EJ. *Syſtema jurisprudentiæ medicæ.* Schneeberg 1725. 4. Hall. 1736. 4. Præfatus eſt CHRISTIANUS THOMASIUS. Utile hoc opus eſt & magno decori ALBERTO apud omnes æquos judices futurum. Ex Hallenſis nempe facultatis faſtis deſumtæ ſunt quæſtiones medico legales. Ipſe ordo in univerſum in mitiſſimam ubique ſententiam tranſit, noſter ſeverior eſt. Ita candidatos honorum doctoralium minus peritos, admittit quidem ad pilei honores, cæterum eos juramento obſtringit, ne ante præſcriptos annos ægros curandos ſuſcipere velint.

Prior pars Tomi I. eſt præcipuorum capitum cenſus ad quæ medicorum conſilia legalia requiri ſolent, ad generationem primum & ad varia eo pertinentia. Inde ad morbos fictos, mortis ſigna, torturam, venena, vulnera, curationem, inſpectionem cadaveris inciſi, fraudes advocatorum, quibus evertere reſponſa medica ſatagunt. Nova quidem plurima omittere neceſſe eſt. Ecce aliqua. A deglutito auripigmento alvus conſtipata, turgida, ſoluta purgante medicamento. Infanticidium, ſanguis in arteriis veniſque magnis cum tamen funiculus non eſſet ligatus, vertebræ luxatæ erant. De dubia infectione venerea. Inteſtinum tenue longe ſphacelatum, ventriculus inflammatus. Mors ſatis ſubita per anxietates. Malum veneno adſcriptum. A Daturæ ſemine virgo ſtupefacta. Mors hæmorrhoidarii poſt pilularum Stahlianarum uſum. Hirudinum vomitus, alvuſque conſtipata. Ab imprudenter a balneatore dato medicamento vomitus, mors ipſa, ventriculus gangrænoſus. Excuſatio doſis quæ

 nequidem

nequidem quatuor granorum tartari emetici fuerit. Caſus cæterum ſunt 35 & ubique auctor propriam ſuam epicriſin adjecit.

Tom. alter Schneeberg 1736. 4. *. Acta & reſponſa fere integra, iſta ut Halæ ſolebant mitia cum epicriſibus ALBERTI. Ita mortiferæ plagæ pro hemeplegia habitæ culpa vindicatur. Sugillatio capitis, & tamen pulmo in aqua ſubſidens, contra opinionem medicorum, qui in mortuo fœtu negant ſugillationes excitari poſſe. Ex dato arſenico & aqua forti mors demum poſt aliquot dies. Enormis doſis medicamenti purgantis. Ordo Halenſis juveni praxi interdixit.

Tom. III. Schneeberg 1733. 4. *. Caſus primum 134. excerpti ſunt ex actis Hallenſis ordinis medici, deinde 73. caſus a D. ENGEL communicati, breves morborum hiſtoriæ, alii a D. WUNDERLICH. Ecce ſpecimina aliqua. Puer periit cum ſummo frigore exponeretur, periit & mater per triſtem relationem. Puer a partu aqua ſubmerſus & ſuffocatus, neque revinctus funiculus & fiſſura in capite, pulmo natavit. Fetus vitalis, cui pulmo innatabat, a compreſſione cranii interiit. Pulmones fundum petentes, funiculus abruptus, atque adeo habitus pro fetu qui numquam vixerit. Alius fetus cui oſſa cranii eliſa, funiculus diſruptus, pulmo natans pro vitali. In peripneumonica pulmo ulceroſus ſphaceloſus. Iterum ſugillationes per corpus fetus, pulmones ſubſidentes. Quatuor quaſi carnis fruſta cum piloſi capitis veſtigiis ut credebatur, abortu ejecta. Contenta ventriculi per umbilicum exeuntia. In fine adjectæ & excuſæ ſunt Diſſ. *De abortu ejuſque nefanda promotione. De abortus violenti modis & ſignis. De pulmonum ſubſidentium experimenti prudente adplicatione. De fetu mortuo. De funiculi umbilicalis neglecta obligatione in cauſa infanticidii limitanda. De partu ſerotino. De torturæ ſubjectis aptis & ineptis. De hæmorrhagiis mortuorum & jure cruentationis.*

Tom. IV. Görlitz 1737. ut videtur 4. Primo loco numeroſa reſponſa medica a facultate Hallenſi impetrata ſæpe nimium benigna. Inde medica varia & WUNDERLICHII hiſtoriæ medicæ. Ecce aliqua exempla. Iterum homicida ob melancholiam liberatus. Ob epilepſiam ſponſalia diremta. Compreſſo capite occiſus fetus, cui ſanguis paſſim per corpus effuſus fuerat. Mater ad torturam damnata. Arſenicum in ventriculo repertum, qui muco nudatus, inflammatus erat, etiam tenuia inteſtinanigerrima, ſic hepar, omnia tenuia muco nudata.

Tom. V. Gœrlitz 1740. 4. *. Plurima infanticidia. Sollicita cura facta inciſio cadaveris morboſi, J. F. CASSEBOHMII manu adminiſtrante. Hydrargyrus ſublimatus femori impoſitus, inde ſalivæ fluxus, faucium inflammatio. Plurima veneni dati potiſſimum Arſenici exempla. Subita mors, arſenicum in ventriculo repertum. Gallinæ etiam nocuit, ventriculum tamen non valde inflammavit, quod ſucceſſive neque eadem doſi exhibitum fuiſſet. Vomitus mortem præceſſerat. Caſus ſunt 46.

Tom.

Tom. VI. Gœrlitz 1746. 4. *. In præfatione monetur medicus, ut ſibi a fraudibus defenſorum caveant, hinc in ſectione legali nihil negligant, demum ab omni theoria abſtineant quæ cauſam dat exceptionibus. De experimento pulmonum, qui utique ab una inflatione natabilem naturam induunt. Recte, ut adnotat, dum in magnis vaſis ſanguis ſuperſit. In SCHULZIUM qui vinculum funiculo injectum minus neceſſarium eſſe defendit, poſſe hæmorrhagiam abeſſe · ſed in debili & exhauſto fetu, numquam SCHULZIUM ſuſtinuiſſe in propria prole vinculo abſtinere. Medico jura pharmacopolii merito conceſſa. Infans ſuffocatus, ut facies & univerſum corpus ex fuſco ruberet. Femina tres pueros intra uterum convulſos partu edidit. Cæterum caſus ſunt 53. tum diſſertationes varii argumenti breves 9. Inde caſus clinici 31. tunc obſervationes clinicæ 51. Variolæ una continuatione ter eruptæ. Abſceſſus univerſi abdominis per ulcus uteri curatus. Cortice chinæ chinæ cephalalgia acerrima ſanata. Febris quartana ſextuplex. A potu ſpirituoſo gangræna duodeni inteſtini. Quæ novem granis tartari emetici mediocriter tantum vomuit. Iterum tres obſervationes clinicæ. Vermes in urina. Lacerta vomitu rejecta. Obſervationes forenſes B. W. ROEDDER medici Paderbornenſis & clinicæ J. C. W. ut puto WUNDERLICHII. Sed plura omittere neceſſe eſt.

EJ. *Specimen medicinæ theologicæ.* Hall. 1726. 8.

EJ. *Tentamen lexici medici realis.* 2 vol. 4. Hall. 1727. & ib. 1731.

EJ. *Philoſophiſche Gedanken von dem Unterſcheide der menſchlichen Seele und dem Unterſcheid des Menſchen.* ib. 1740. 4.

EJ. *Mediciniſche Betrachtung von den Kräften der Seele nach dem Unterſcheid des Leibes.* ib. 1730. 4.

EJ. *de ſectarum in medicina noxia inſtauratione.* 1730. 4. *.

EJ. *Commentatio ad conſtitutionem criminalem* CAROLI V., ib. 1739. 4. *. Ad ſingulos hujus conſtitutionis articulos ſuas obſervationes habet, ut de diſcrimine ſanguinis aut vetuſti aut recentis, qui veſtibus adhæreat, & de ſqualore carcerum. Fetus minime educendus ad ſervandam matrem. Chirurgos non ſolos debere vulnera inſpicere & de iis referre. Vulnera magna pulmonalia abſolute lethalia. De corruptis pharmacopœorum compoſitionibus. Cruentatio cadaverum non recipitur noſtro ævo. Cautelæ in tortura lactantis feminæ. Recipit ligaturas antaphrodiſiacas & exempla adducit. Cautelæ de indiciis lactis in mammis repertis.

Ejuſdem porro innumerabiles diſputationes, etſi non diffitear, pluſculas poſſe juvenum eſſe, qui eo præſide reſponderunt.

Lego EJ. *Pathologia hæmorrhagiarum.* Hall. 1704.

Ej. *de energia naturæ in motibus vitalibus ſine medico ſalutariter curanda.* Hall. 1704. Heft.

Ej. *de myſterio naturæ in medicina,* ib. 1707. 4. Heft.

Ej. *de officio medici circa adiaphora.* ib. 1707. 4. He.

Ej. *de amethodia naturæ.* ib. 1709. 4. He.

Ej. *de medicina critica.* ib. 1709. 4. He.

Ej. *de purpura cum febre complicata.* 1710. 4. *.

Ej. *de hæmorrhagiis criticis.* 1710. 4. He.

Ej. *de commercio animæ cum ſanguine.* ib. 1710. 4. He.

Ej. *de morbis mortiferis.* ib. 1711. 4. He.

Ej. *de abortus noxia & nefanda procuratione.* ib. 1711. 4. He.

Ej. *de fatis theoriæ medicæ.* ib. 1711. 4. Hænel. Br.

Ej. *de naturæ & artis commercio therapeutico.* ib. 1712. 4. Pl.

Ej. *de fatis doctrinæ temperamentorum.* ib. 1712. 4. *.

Ej. *de podagra ſine ſale.* ib. 1713. 4. He.

Ej. Diſſ. *quæ thermarum & acidularum idolum medicum deſtruit circumſpectum atque peritum harum uſum commendat.* ib. 1713. 4. *.

Ej. *de medicinæ & doctrinæ moralis nexu.* ib. 1714. 4. *.

Ej. *de therapia morborum morali.* ib. 1714. 4. He.

Ej. *de menſium anomaliis.* ib. 1716. 4. *.

Ej. *de menſium anomaliis convulſivis.* ib. 1716. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus medicina hypochondriacorum.* ib. 1716. He.

Ej. & auctoris J. L. Platner. *De affectibus capitis ex molientibus hæmorrhagiis.* ib. 1716. 4. *.

Ej. *de conſenſu morborum.* ib. 1716. 4. He.

Ej. *de motibus naturæ cynoſura medici.* ib. 1716. 4. He.

Ej.

Ej. *de ſenſu vitali.* ib. 1716. 4. He.

Ej. *de atonia.* ib. 1716. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus longævitatis cauſa.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus feminarum.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidum conſenſu cum ſcorbuto.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *de vero ſenſu medico naturæ interprete hippocratico.* ib. 1717. 4. *.

Ej. *de hæmorrhoidibus cæcis.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus ſuppreſſis.* ib. 1717. 4.

Ej. *de hæmorrhoidariorum regimine & diæta.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus albis.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidum auxiliis.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *de cura per expectationem.* ib. 1717. 4. He.

Ej. *de dyſenteria cum petechiis & purpura complicata.* ib. 1718. He.

Ej. *de epilepſia.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de ſcabie.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de vomitu cruento.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de falſo ſenſu medico naturæ corporeæ hippocratico.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidum conſenſu cum capite & pectore.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus excedentibus.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidum inſolitis viis.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de medicina quadam efficaci in motibus naturæ exacerbatis.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de pleuritide vera.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *de rore marino.* ib. 1718. 4. He.

Ej. *Dubia vexata materiæ medicæ.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de apoplexia ſanguinea.* ib. 1719. 4. He.

Ej. & de la Marche *de arnicæ veræ uſu obſervationes practicæ.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de provocatione fluxus hæmorrhoidalis.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidariorum prudenti tractatione per acidulas & thermas.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidum conſenſu cum morbis ſplenis.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de hæmorhoidum & menſium conſenſu.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de mictu cruento.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de arnicæ viribus.* 1719. 4. Egregia diſſ. Vires medicæ ad diſſipanda ſugillata & contracturas, remedii effectus ex propriis auctoris experimentis.

Ej. *de remediorum operandi modo in corpore vivo* Sp. I. ib. 1719. 4.

Ej. *de morbis animi cum anomaliis hæmorrhagiæ.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de purpura urticata quam vocant die Neſſelſucht.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de ſplenetico malo.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de ſudore ſanguineo.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de colica hæmorrhoidaria.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de iræ energia ad morbos producendos.* ib. 1720. 4. He.

Ej. *de auripigmento.* ib. 1719. 4. He.

Ej. *de catarrho ſuffocativo efficaci remedio tractando.* ib. 1720. 4. He.

Ej. *de dolore.* ib. 1720. He.

Ej *de efficacia aëris ad procurandos morbos.* ib. 1720. 4. He.

Ej. *de prærogativa praxeos per ſimplicia pro medicina per compoſita præparata pharmaceutica.* ib. 1720. 4. He.

Ej. *de ſcorbuto præſervando.* ib. 1720. 4. He.

Ej. *de ſuperſtitione medica.* ib. 1720. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidum conſenſu cum calculo & podagra.* ib. 1720. 4. He.

Ej *de medicamentorum operandi modo in corpore vivo Sp. II. & IV.* ib. 1720. 4. He.

Ej

Ej. *de pernicioſis in phthiſi remediis.* ib. 1720. 4. He.

Ej. *de pediluviorum uſu medico.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de myſtarum morbis præſervandis.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de metallicolarum nonnullis morbis.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de phantaſiæ uſu luſu & abuſu in medicina.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de ſanatione fortuita.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de ſtudioſorum ſanitate tuenda.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de therapia imaginaria.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de valetudinariis imaginariis.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de ſudore annuo ſpontaneo.* ib. 1721. 4. He.

Ej. *de morum & morborum conſenſu.* ib. 1722. 4. He.

Ej. *de ſanitatis genuinis conſervandi fundamentis.* ib. 1722. 4. He.

Ej. *de ſquilla.* ib. 1722. 4. *. Laudes in aſthmate & hydrope.

Ej. *de abſorbentium utilitate & damnis in praxi medica.* ib. 1722. 4. He.

Ej. *de religione medici.* ib. 1722. 4. He.

Ej. *de abſtinentia a medicamentis & medicis mortem & morbos interdum avertente.* ib. 1722. 4.

Ej. *de abſtinentia medici ab ægrotis famam & vitam nonnumquam conſervante.* ib. 1722. 4. He.

Ej. *de dubiis vexatis materiæ medicæ.* ib. 1722. 4.

Ej. *de camphoræ circumſpecto uſu medico.* ib. 1722. 4. He.

Ej. *Memento mori commendans.* ib. 1723. 4. Hæn. Br.

Ej. *de aſthmate convulſivo.* ib. 1723. 4. He.

Ej. *de diaphoreſeos uſu & abuſu.* ib. 1723. 4. He.

Ej. *de natura quatenus idolo & aſylo ignorantiæ medicorum.* ib. 1723. 4. He.

Ej. *de podagra juniorum.* ib. 1723. 4. He.

Ej. *de morborum ſalubritate.* ib. 1723. 4. He.

Ej. *de febre petechiali.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *de lochiorum ſtatu legitimo & morboſo.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *de venæſectione infantum & puerorum.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *de venæſectionis in pede gravidarum uſu tuto & ſalubri.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *de termino animationis fœtus humani.* ib. 1724. 4. Pl. Br.

Ej. *de ratiociniis ægrotorum.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *de polypo cordis.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *de confeſſione ægri adverſus medicum.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *de conſcientia medici.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *de vaticinio ægrotorum.* ib. 1724. 4. Hæn. Br.

Ej. *de venæſectione timidorum.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de morbis ex vermibus.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de medicina* Christi *divina & miraculoſa.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de hydrocephalo.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de initio menſium initio morborum.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de medicinæ cum geoſophia nexu.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de potentia diaboli in corpus humanum.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de morborum medela.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de reſuſcitatione ſemimortuorum medica.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de ſpectris.* ib. 1725. 4. He.

Ej. *de therapiæ morborum ſpontaneæ obſervationes neceſſitate & utilitate in medicina* ib. 1726. 4. He.

Ej. *de venæſectione curatorie repetita.* ib. 1726. 4. He.

Ej. *de venæſectione juniorum.* ib. 1726. 4. He.

Ej.

Ej. *de ſpirandi difficultate.* ib. 1726. 4 He.

Ej. *de venæſectione duplicata.* ib. 1726. 4. He.

Ej. *de venæſectione ſecunda in morbis quibuſdam chronicis vere ſecunda.* ib. 1726. 4. He.

Ej. *de morbo endemio Hagymaz oder hitziger Hauptkrankheit.* ib. 1726. 4.

Ej. *de hæmorrhagiis mortuorum & jure cruentationis.* ib. 1726. 4. He.

Ej. *de ſomno morborum cauſa.* ib. 1726. 4. He.

Ej. *Formulas medicamentoſas artificioſa methodo conſcribendi.* ib. 1726. 4. Pl.

Ej. *de hæmorrhoidum ſalubri & inſalubri promotione.* ib. 1726. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus ſymptomaticis & pernicioſis.* ib. 1726. 4.

Ej. *de morbis aulicis.* ib. 1726. 4. He.

Ej. *De caſu memoriæ digno hydropicæ lapſu integro abdomine curatæ.* ib. 1726. 4. He.

Ej. *de autochiria literatorum.* ib. 1727. 4. He.

Ej. *de cura per domeſtica.* ib. 1727 4 He.

Ej. *de hæmorrhoidum differentia & aliis alvi fluxibus.* ib. 1727. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus puerperarum & prægnantium.* ib. 1727. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus hereditariis.* ib. 1727. 4. He.

Ej. *de longævitate ex aëris temperie.* ib. 1728. 4. *.

Ej. *de longævitate ex animi moderamine.* ib. 1728. 4. *.

Ej. *de longævitate ex medicina.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de longævitate ex motu corporis* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de longævitate ex diæta.* ib. 1728 4. He.

Ej. *de diæta principum* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de Iſchuria ſenili.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de initio menſium fine morborum.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus juvenum.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de venæſectione abortum præſervante.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidum præſervatione.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de naturæ luctu cum morbo & medico.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de purpura puerperarum.* ib. 1728. 4. Pl. Br.

Ej. *de fiſtula urethræ virili.* ib. 1728. 4. Pl. Br.

Ej. *de tuſſi infantum epidemica.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de phthiſi præſervanda.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de hydrope.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de mente ſana in corpore ſano.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de morum & morborum nexu.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de fonte medicato Freyenwaldenſi.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de canitie præmatura.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de fœtu mortuo.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de adſtringentium perverſo in hæmorrhagiis uſu & effectu.* ib. 1729. 4. He

Ej. *de atrophia infantum.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de excreſcentia naſi cum hæmorrhoidum anomaliis connexu.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de veſtitus vitiis morborum cauſis.* ib. 1729. 4. Pl. Br.

Ej. *de malo iſchiadico.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de medicina ſtratagematica.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de militum valetudine tuenda.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de morum mutationibus ſub morbis.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de podagra præſervanda.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de podagra præſervatione.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de panacea.* ib. 1729. 4. He.

Ej.

Ej. *de æſtatis vitiis morborum cauſis.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de coffeæ uſu noxio.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de curationibus ſymptomaticis.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *de torturæ ſubjectis.* ib. 1729. 4. He.

Ej. *Theoria generalis motus partium ſolidarum corporis humani & remediorum eum tam excitantium quam ſedantium.* ib. 1730. 4. He.

Ej. *de abortus violenti modis & ſignis.* ib. 1730. 4. He.

Ej. *de aëre fodinarum metallicarum noxio.* ib. 1730. 4. He.

Ej. *de hæmoptyſi.* ib. 1730. 4. He.

Ej. *de lactis cauto uſu medico.* ib. 1730. 4. He.

Ej. *de ſputatione hypochondriacorum.* ib. 1730. 4. He.

Ej. *de ſcorbuto Daniæ non endemio.* ib. 1730. 4. He.

Ej. *de therapia per dolores.* ib. 1730. 4. He.

Ej. *de venæſectionis utilitate in gravidis.* ib. 1730. 4. He.

Ej. *de febrifugorum ſelectu & cauto uſu.* ib. 1730. 4. He.

Ej. *de ventriculi ardore.* ib. 1730. 4. He.

Ej. *de natura vitæ & ſanitatis generatrice.* ib. 1731. 4. He.

Ej. *de ægrorum examinis methodo & cautelis.* ib. 1731. 4. He.

Ej. *de alexipharmacorum concentratorum noxa in febribus malignis.* ib. 1731. 4. *.

Ej. *Aſthmatis ſanguineo ſpaſmodici caſus.* ib. 1731. 4. He.

Ej. *de cancro.* ib. 1731. 4. He.

Ej. *de hepatis ſcirrho.* ib. 1731. 4. He.

Ej. *de inſenſibilitate perſonali.* ib. 1731. 4. He.

Ej. *de fonticulorum noxia concretione.* ib. 1731. 4. Pl. He.

Ej. *de lochiorum ſuppreſſione.* ib. 1731. 4. He.

Ej. *de morborum gradu differenti pro locorum diverſitate.* ib. 1731. 4. He.

Ej. *de funiculi umbilicalis neglecta alligatione in cauſa infanticidii limitanda.* ib. 1731. 4. Pl. Br.

Ej. *de natura morborum medicatrice.* ib. 1731. 4. He.

Ej. *de ſanatione divitum difficili.* ib. 1731. 4. He.

Ej. *de eryſipelate ex purpura rubra male tractata.* ib. 1731. 4. He.

Ej. *de viſus obſcuratione a partu.* ib. 1732. 4. Pl.

Ej. *de anæmia.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de convenientia medicinæ cum theologia practica.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de curatione per contraria.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *ubi deſinit phyſicus ibi incipit medicus.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de morbis ex intermiſſa venæſectione.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de morbo motuum habituali ex imaginatione ſub ructuum ſchemate enato, caſus peculiaris.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de morbis occultis.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de ſpirituum ardentium uſu & abuſu* Diſſertatio. ib. 1732. 4. He.

Ej. & Stamke *de Valerianis officinalibus.* ib. 1732. 4. de analyſi.

Ej. *de longævitate hominis regulis diæteticis potiſſimum nexu.* ib. 1732. 4.

Ej. & Koronzæi *de erroribus in pharmacopoliis ex neglecto ſtudio botanices obvio.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de præſervandis literatorum morbis.* ib. 1733. 4. He.

Ej. *de conſuetudine & inſuetudine ægrotandi.* ib. 1733. 4. He.

Ej. *de frequenti myſtarum ſermocinatione egregio ſanitatis præſidio.* ib. 1733. 4. He.

Ej. *de ſale primigenio univerſali.* ib. 1733. 4. Langenh. Br.

Ej. *de valerianis officinalibus.* ib. 1734. 4.

Ej. *de curatione per ſimilia.* ib. 1734. 4.

Ej.

Ej. *de eſſentiis officinarum.* ib. 1734. 4.

Ej. *de motus corporis noxio uſu.* ib. 1734. 4. He.

Ej. *de uſu venæſectionis in paroxyſmis calculi.* ib. 1734. 4. He.

Ej. *de medico pro nobis ſ. medicina artificioſa.* ib. 1735. 4. He.

Ej. *de medico effectu affectuum animi.* ib. 1735. 4. He.

Ej. *de medico in nobis ſ. medicina naturali.* ib. 1735. 4. He. Br.

Ej. *de naturæ ſanæ depravatione.* ib. 1735. 4. He.

Ej. *de euthanaſia medica.* ib. 1735. 4. He.

Ej. *de febre caſtrenſi.* ib. 1735. 4. *.

Ej & a Thalheim *de medicinæ neceſſitate.* ib. 1735. 4. *.

Ej. *de venæſectionis ſalutari intermiſſione.* ib. 1735. 4. *.

Ej. *de vitæ & mortis commercio.* ib. 1735. 4. *.

Ej. *de colica ventriculi.* ib. 1735. 4. He.

Ej. *de dyſthanaſia medica.* ib. 1735. 4. He.

Ej. *de hæmorrhagiarum ſtatu præternaturali.* ib. 1735. 4. He.

Ej. *de lethifera ac præmatura formoſorum deformatione.* ib. 1735. 4. He.

Ej. *de maniluvii uſu medico.* ib. 1736. 4. *.

Ej. *de fermentatione vinoſa.* ib. 1736. 4. Langenh. Br.

Ej. *Hæmotologia phyſico medica.* ib. 1736. 4. *.

Ej. *de voto caſtitatis medico.* ib. 1736. 4. *.

Ej. *de hyſterergia medica.* ib. 1736. He.

Ej. *de induciis medicis* ib. 1736. 4. He.

Ej. *de quatuor noviſſimis medicis.* ib. 1736. 4. He.

Ej. *Nonnulla præjudicia circa aërem.* ib. 1737. 4. *.

Ej. *de ſalis medii geneſi ex acido aëreo.* ib. 1737. 4. Langenh. Br.

Ej.

Ej. *de ſocialitate ſanis & ægris medica.* ib. 1737. 4. Langenh. Br.

Ej. *de ſulfuris aurati antimonii uſu medico.* ib. 1737. 4. He.

Ej. *de ſolitudinis medica utilitate.* ib. 1737. 4. Langenh. Br.

Ej. *de ebrietate feminarum.* ib. 1737. 4. He.

Ej. *de lacrymarum noxa & utilitate medica.* ib. 1737. 4. He.

Ej. *de loquelæ uſu medico.* ib. 1737. 4. Pl. Br.

Ej. *de oſcitatione.* ib. 1737. 4. He.

Ej. *de pectinationis uſu medico.* ib. 1737. 4. He.

Ej. *de remediis morborum ſuperſtitioſis.* ib. 1737. 4. *.

Ej. *de dentibus ſerotinis ſ. ſapientiæ vulgo dictis.* ib. 1737. 4. Pl. Br.

Ej. *de hepatis obſtructione.* ib. 1738. 4. Pl.

Ej. *Commentatio medica ad edictum ædilitium ff. L. XXI. P. 1.* 1738. 4.

Ej. *de morbis feminarum virilibus.* ib. 1738. 4. He.

Ej. *de ploratu infantum ſanorum ſub partu.* ib. 1738. 4. He.

Ej. *de ſingultu præcipue puerperarum.* ib. 1738. 4. He.

Ej. *de ferro.* ib. 1738. 4.

Ej. *Commentatio medico theologica in Jur. Can. Decreti P. III. de Conſecrat. diſtinct. V. c. XXI. Contraria ſtudioſe ſunt divinæ cognitioni præcepta medicinæ; a jejuniis revocant lucubrare non ſinunt, ab omni intentione meditationis abducunt, itaque qui ſe medicis dederit, ſeipſum ſibi abnegat.* ib. 1738. 4. He.

Ej. *de arte ſanandi per morbum.* ib. 1738. 4. He.

Ej. *de phrenitide pannonica idiopathica.* ib. 1739. 4. He.

Ej. *Diaeta cuivis morbo propria exempla præcipuorum morborum.* ib. 1739. 4. He.

Ej. *de jure lactantium medico.* ib. 1739. 4. He.

Ej. *de peregrinatione medica.* ib. 1739. 4. He.

Ej. *de puerperio multorum morborum ſæpius initio opportuno.* ib. 1739. 4. He.

Ej. & Oettanger *de belladonna*. ib. 1739. 4. Decem experimenta ad oſtendendam ejus herbæ efficaciam.

Ej. *de ſale volatili urinoſo ex parte acido vitriolico*. ib. 1739. 4.

Ej. *de modo utendi & regimine in thermis ſileſiorum Hirſchbergenſibus obſervandis*. ib. 1739. 4. He.

Ej. *de concionum ſalubri menſura*. ib. 1739. 4. Langenh. Br.

Ej. *de venatione morbifica*. ib. 1739. 4. *.

Ej. *de colica hæmorrhoidali in paſſionem iliacam inclinante*. ib. 1739. 4. He.

Ej. *de ſuccini ſolutione ferme radicali*. ib. 1739. 4. Pl. Br.

Ej. *de calculi conſenſu cum hæmorrhoidibus externis*. ib. 1739. 4. He.

Ej. *de medicina artificioſa plebi parum fructuoſa*. ib. 1740. 4. He.

Ej. *de medicina peripathetica ſ. ambulatoria, ob mit gehender Leibesbewegung die Geſundheit erhalten und befördert werden könne*. ib. 1740. 4. He.

Ej. *de medicina quadam efficaci in motibus naturæ exacerbatis*. ib. 1740. 4. *.

Ej. *de inſpectionis corporum forenſis in cauſis matrimonialibus fallaciis*. ib. 1740. 4. *.

Ej. *de apotherapia*. ib. 1740. 4. He.

Ej. *de hydrargyroſi ſ. ſalivatione per mercurium*. ib. 1740. He.

Ej. *de ſudoris ambulatorii ſalubritate & inſalubritate*. ib. 1740. 4. He.

Ej. *Caſus menſtrui fluxus anomali animique pathematibus perturbatis*. ib. 1741. 4. Pl.

Ej. *de ſenectute viridi*. ib. 1741. 4. He.

Ej. *de lactis ſuſpecta præſentia in innuptis ad Hippocr. L. III. Aph.* 39. ib. 1741. 4.

Ej. *de medicina apud Ebræos & Ægyptios conditione*. ib. 1742. 4.

Ej. *de ſeptenario medico. Daß nach der Siebenzahl denkwürdige Veränderungen im menſchlichen Leibe vorgehen*. ib. 1742. 4.

Ej. *de frequentia morborum in feminis præ viris*. ib. 1742. 4.

Ej. *de medicina moratoria.* ib. 1743. 4.

Ej. *Caſus ſingultus chronici quatuor annorum.* ib. 1743. 4. Pl. Br.

Ej. *de melancholia vera & ſimulata.* ib. 1743. 4.

Ej. *de affectibus pruriginoſis.* ib. 1743. 4.

Ej. *de nuptiis ſenum ſecundis raro ſecundis.* ib. 1743. 4.

Ej. *de victu fumoſo, ob geräucherte Speiſen dienlich ſind.* ib. 1743. 4.

Ej. *de cereviſiæ potu in nonnullis morbis inſalubri & adverſo.* ib. 1743. 4. He.

Ej. *Medice vivere eſt optime vivere, contra vulgarem canonem, medice vivere eſt miſere vivere.* ib. 1743. 4.

Ej. *de infœcunditate corporis ob fœcunditatem animi in feminis.* ib. 1743. 4. Langenh. Br.

Ej. *de theologo tabacum ſugente.* ib. 1743. 4. He.

Ej. *de ſepulchrorum ſalubri translatione extra urbem.* ib. 1743. 4. He.

Ej. *de ſecundinis reſtitantibus.* ib. 1743. 4. He.

Ej. *de medicina ſanguinaria.* ib. 1744. 4. He.

Ej. *de hemiplexia.* ib. 1744. 4. He.

Ej. *de diætæ tenuis ſalubritate.* ib. 1744. *.

Ej. *de autochiria occulta.* ib. 1744. *.

Ej. *de ægris medicinæ abſtemiis diætetice curandis.* ib. 1744. 4. *.

Ej. *de inſomniorum influxu in ſanitatem & morbos, was Träume zur Geſundheit und Krankheit beytragen.* ib. 1744. 4. *.

Ej. & Mann *Circa encheireſes phlebotomiæ obſervationes & cautelæ chirurgico practicæ.* ib. 1744. 4. He.

Ej. *de anima nec cogitante nec volente corpus ſuum internum movente.* ib. 1744. 4. Langenh. Br.

Ej. *de ſanguinis & animæ nexu.* ib. 1744. 4. Langenh. Br.

Ej. *de noctibus agrypnis von ſchlafloſen Nächten.* ib. 1744. 4. *.

Ej.

Ej. *de præſervatione morborum militarium.* ib. 1744. 4.

Ej. *de borace.* ib. 1745. 4. Langenh. Br.

Ej. *de decubitu ſanorum ſalubri.* ib. 1745. 4. He.

Ej. *de medici officio circa animam in cauſa ſanitatis.* ib. 1745. 4. Pl. Br.

Ej. *de tuenda reipublicæ ſalute per medicorum bona conſilia.* ib. 1745. 4. Langenh. Br.

Ej. *de analepticis eorumque uſu.* ib. 1745. 4. Pl. Br.

Ej. *de morbis æſtivis.* ib. 1745. 4. Langenh. Br.

Ej. *de ſanguine nobili.* ib. 1745. 4. Langenh. Br.

Ej. *de rhoncho dormientium.* ib. 1745. 4. Langenh. Br.

Ej. *de aurora muſis amica & ſana.* ib. 1746. 4. *.

Ej. *de literatorum & honoratorum ſanitate tuenda & reſtituenda.* ib. 1746. 4. He.

Ej. *de ſingulari mercurii dulcis uſu in deſperatis quibuſdam morbis.* ib. 1746.

Ej. *de ſalubritate eſculentorum vegetabilium præ carnibus animalium.* ib. 1746. 4. He.

Ej. *de riſus commodo & incommodo in œconomia vitali.* ib. 146. 4. He.

Ej. *de oſculo morbifico & mortifero.* ib. 1746. 4. He.

Ej. *de morientium cantu cygneo.* ib. 1746. 4. He.

Ej. *Caſuum biga ad memoriam maxime inſignium cum clave pathologica fauſtaque rationali medendi methodo.* ib. 1746. 4. Langenh. Br.

Ej. *de ligaturæ uſu medico.* ib. 1746. 4. He.

Ej. *de dyſenteria epidemica quaſi pannonica turbulenta empiricorum cura fere contagioſa & maligna, ſuperiori anno vicina devaſtante loca.* ib. 1747. 4. He.

Ej. *de crimine rugarum.* ib. 1747. 4.

Ej. *de crimine ſtellionatus medici, von verſtellten und verſteckten Betrüglichkeiten in der Medicin.* ib. 1747. 4. Pl. Br.

Ej. *de cura aſſatoria.* ib. 1748. 4.

Ej. *de ſuccino.* ib. 1705. 4.

Ej. *de ſanitate morbis & morte* B. Lutheri. 1750. 4. Heft.

Ej. *de palindromia morborum.* ib. 1705. 4. Heft.

Ej. *Noli me tangere medicorum de morbis quos tangere non licet.* ib. 1751. 4. Heft.

Ej. *de voto obedientiæ medico.* ib. 1751. 4. Heft.

Ej. *de hæmorrhagiis complicatis.* ib. 1752. 4. Heft.

Ej. *de cauſis vitiorum auditus.* ib. 1752. 4. *.

Ej. *de medicina pſeudomiraculoſa.* ib. 1753. 4. Heft.

Ej. *de medicina fere & vere miraculoſa.* ib. 1753. 4. Heft.

Ej. *de morbis incarceratorum.* ib. 1754. 4. Heft.

Ej. *de febre intermittente ſenibus lethifera.* ib. 1754. 4. Heft.

Ej. *de athletica fallaci ſanitate.* ib. 1754. 4. Heft.

Ej. *de morbis immaginariis hypochondriacorum.* ib. 1754. 4. Heft.

Ej. *de majori frequentia apoplexiæ in eruditis quam alius ſortis hominibus obſervanda.* ib. 1755. 4. Heft.

Ej. *de graviditate prolongata.* ib. 1755. 4. Heft.

Vitam dedit Brucker *Ehrentempel deutſcher Gelehrſamkeit.* IV. nr. 180.

§. MXIX. Diaria ad a. 1704.

In *Phil. Tranſact.* decerpta albi recenſuimus. Sic in plerisque adnotationibus in *Mém. de l'Acad. des ſcienc.*

In *hiſt. acad. reg. ſcient.* 1704. Homberg. De pulſatione venarum pulſui arteriarum ſimili.

In *Act. Mar. Balth.* 1704. Lofhagen de ridiculis medicamentis antifebrilibus. Viginti quinque baccæ Mezerei in febre epidemica, inde æſtus inexſtinctus, mors ipſa. A pipere longo cum ſpiritu vini eodem fine ſumta, maximi cruciatus & funeſta hæmorrhagia. Sic ab alumine crudo, nauſea, anxietas eodem funeſto eventu. Alia auxilia tantum ridicula.

M. Mak

M. MAK Ozæna ſanata hydrargyro & ſalivatione mota.

O. JAC. ROEBEL ſacharo in hydrope feliciter procurata purgatio.

M. JUL. OSEMEYER Ventriculus ulceroſus, perforatus, inde perpetuus vomitus ingeſtorum.

CHR. ROLICHEN Caſus de femina quæ plumbi fragmentum in utero geſſerat, quum fetum expectaret, enixa eſt.

CHRIST. BOEK de hepate gallinæ magno & ponderoſo.

Quatrieme recueil des lettres curieuſes & édifiantes. Paris 1704 12. 1710. 12. *

Iter eſt CAROLI JACOBI PONCET medici qui ab imperatore vocatus a. 1698 ad 1700 in Abyſſinia fuit. Iter terreſtre fecit per Nubiam, Bengalam, Æthiopiam ipſam. Imperatorem continuo valetudinis melioris reddidit, ſæpe mihi ſuſpicionem moverat, num liber genuinus ſit. Felle bubalino carnem condire crudamque edere. Medica aliqua. Cataplaſma ad vulnera ſagittis venenatis inflicta. Exercitus Abyſſinicus 50 myriadum. Marino itinere rediit per Maſſuam, Giddam. Arbores aliquas & alia rariora deſcribit.

§ MXX. J. DOMINICUS SANTORINI.

Inſignis potiſſimum inciſor, cæterum protomedicus Venetiis manu & conſiliis medicinam fecit, in artem obſtetriciam etiam prælegit, vir in differendo accuratus & inventor.

Primo prodierunt Venet. 1705. 4. 1740. 8. Roterdam. 1719. 8. *Opuſcula quatuor. De ſtructura & motu fibræ de nutritione, de hæmorrhoidibus & de catameniis*, recuſa cum BAGLIVI operibus, in editionibus quibus Antwerpia præfigitur, ut 1715. 4.

Hæmorrhoides ex arteriis fluere, quoties vires dilatantes ſuperarent reſiſtentes vires, & periodos obſervabat ſi ſtato tempore aliqua ſanguinis jactura accideret aut cibo nimio ſit indultum. Earum fluxus ſanguinem nimis calidum refrigerat, ſi de ramo fluxerit, cujus in trunco obſtructio ſit, magnum ab ejus fluxu levamen accidit, ita per ſingula ut hepatis & renum morbis aliiſque ſubveniant. Nimiæ hydropem faciunt. Hirudines pallidum ſ. gelatinoſum humorem potiſſimum educere. De ſtagnatione, de obſtructione.

Ej. *Obſervationes anatomicæ.* Venet. 1724. 4. *. In Belgia recuſæ. Ad veram equidem anatomen ſpectat, ad pathologiam tamen nonnihil contulit. Bilis varii colores, in chloroſi pullus, in ictero ater, piceus cum calculus ductus cyſtici oſtium obturaret. In appendiculo coli lumbrici. In paralyſi nervus

nervus opticus gracilior & in dextro thalamo & in dextro oculo. Lentis cryſtallinæ duplex vitium ſuperficiale & profundum, & vitiorum anatomica deſcriptio. Oſſa pubis aliquando in partu diſcedunt. In jejuno ventriculus arctiſſime contractus. Hydrops uteri ſanioſus. Fetus in tuba FALLOPIANA repertus.

EJ. *Storia d'un feto eſtratto delle parti derettane.* Venez. 1721. 4. *. Elegans libellus fetus 23 menſibus geſtatus, dum alter in utero adoleſceret, demumque per anum fruſtillatim extractus, ſed alia pathologica varia, de inteſtinis connatis, alvi conſtipatione funeſta &c.

EJ. *Iſtruzione intorno alle febbre, edizion noviſſima.* Venez. 1751. 4. *. Opus hoc ex codicibus Mſ. auctoris auctum. Clinicum eſt curatoriæ artis compendium in uſus chirurgorum navalium Venetorum ſcriptum. De febribus potiſſimum intermittentibus malignis, quo cauſi, leipyriæ hemitritææ & aliæ febres veterum pertinent. Difficilem tamen reſpirationem, inquietudinem, pulſum in ſenibus parvum non curat. Signa funeſta, inter ea cephalæa, ſopor. Tunc febres acutæ benignæ, quo inflammationes, exanthemata, peſtem & petechias refert. Inflammationes internæ ſolæ periculum habent, denique febres lentæ hecticæ. Curatio. Ad febres periodicas pulvis corticis peruviani peridem febres remittentes ſanat, continuas venæſectione tollit, veſicatoriis. Febres lentas ex mala victus ratione ortas vomitu moto adgreditur, ſi ſcirrhi adparent, addit bilem animalium. In dyſenteria aqua cervina ad duas libras utiliter bibitur, in phthiſi lac. Initio febris ex repreſſa perſpiratione nata ſuadet ſudorem fricando motum & cum vino & oleo.

Vitam dedit filius in DIARIO VENETO Giorn. de lett.

§. MXXI. ANDREAS OTTOMAR GOELICKE.

Profeſſor Duisburgenſis inde Francofurtenſis ad Viadram acer STAHLII adſecla.

Numeroſiſſimas diſputationes dedit.

EJ. *de temperamentorum natura ac diatheſi morboſa.* ib. Hall. 1705. 4. HEFT.

EJ. *Epiſtola in qua refutatur præjudicium medicos omnes Romanos olim abjectæ conditionis & ſervos fuiſſe.* Lipſ. 1705. 4. *.

EJ. *Partum octimeſtrem vitalem eſſe & legitimum.* Hall. 1708. 4. *.

EJ. *de damnis purgantium in diatheſi phthiſico hydropica.* Lipſ. 1708. 4. TR.

EJ.

Ej. *de mutilo medicinæ corpore reſarciendo per chirurgiam & pharmaciam poſtliminio revocandus.* Hall. 1709. 4. & in Valentini *Corp. Med.*

Ej. *de revellentibus ac derivantibus veterum eorumque rationali explicatione.* ib. 1709. 4. Heft.

Ej. *Novum artificium curandi procidentiam uteri veram.* ib. 1710. 4. Heft. Br.

Ej. *de requiſitis medicinæ Profeſſoris.* ib. 1709. 4.

Ej. *de veritate practica diverſionis veterum per revellentia & derivantia earumque operandi ratione mechanica.* ib. 1712. 4. Heft.

Ej. *de medico cathedrali & clinico diverſaque utriuſque curandi ratione.* Franc. & Viadr. 1715. 4. Heft.

Ej. *Hippocrates ab atheiſmi crimine nuper ipſi imputato abſolvitur.* Hall. 1713. 4. Pl. Contra N. H. Gundling.

Ej. *de ſapientiſſima lege Athenienſium qua ſolemniter ſanciti erant ne quæ femina (ſervus) medicinam diſceret Epiſt.* Hall. 1717. 4. Heft. Pl.

Ej. *de frequentia ægrotandi in ſexu ſequiori præ virili.* Francof. 1717. 4.

Ej. *Defenſio pro* Hippocrate *entheo oppoſita declarationi ſententiæ de atheiſmo* Hippocratis N. H. Gundling *denuo ſuſcepta.* Duisb. 1714. 4. Pl.

Ej. *Specimina II. medicinæ forenſis de muliere quæ peperit undecimo menſe.* Francof. ad Viadr. 1719. 4. Heft.

Ej. *de colica ſpaſmodica.* ib. 1719. 4. Heft.

Ej. *Specimen tertium medicinæ forenſis ad Paul. ff. Lib. V. Tit. IV. l.* 3. *ſi quis filium & Ulpian. ff. Lib. XXIX. Tit. III.* 30. 516. *ſuum hæredem.* ib. 1719. 4. Heft.

Ej. *Specimen quartum.*

Ej. *Specimen quintum medicinæ forenſis ad art. XXXV. Conſt. crimin. Carol. V. & I. Digeſt. Libr. XXV. Tit. IV. de inſpiciendo ventre.* ib. 1720.

Ej. *Specimen V & VI. etiam* 1720. 4. Menz.

Ej. *de diverſione humorum per revulſionem ac derivationem eorundem.* ib. 1721. 4. Heft. Br.

Ej.

Ej. *Revellentium ac derivantium genuina operandi natura.* Francof. 1721. 4.

Ej. *de dyſenteria corrupta cum ſalute ægri in integrum reſtituenda.* ib. 1721. 4. Heft.

Ej. *de emanſione menſium.* ib. 1723. 4. Heft.

Ej. *de hæmorrhoidibus turbatis ſuo ordini reſtituendis.* ib. 1723. 4. Heft.

Ej. *de trichoſi.* ib. 1724. 4. Heft.

Ej. *de uſu & abuſu phlebotomiæ in variolis.* ib. 1725. 4. Heft.

Ej. *de amethodia medica in genere.* Frf. ad Viadr. 1726. 4. Pl.

Ej. *de ſedimento urinarum.* ib. 1727. 4.

Ej. *de impoſtura corticis peruviani.* ib. 1727. 4.

Ej. *de epilepſiæ conſenſualis ſingulari ſpecie.* ib. 1727. 4. Pl.

Ej. *de cardialgia ſyncoptica.* ib. 1728. 4.

Ej. *de corticis chinæ chinæ uſu noxio licet recto in febribus.* ib. 1729. 4. Heft.

Ej. *de apoplexia.* ib. 1729. 4. Heft.

Ej. *de uſu & abuſu phlebotomiæ circa æquinoctia.* Francof. 1730. 4. Pl.

Ej. *de lue contagioſa bovillum pecus nunc depopulante.* ib. 1730. 4. cum hiſtoria mali.

Ej. *de pulmonum infantis natatu vel ſubſidentia infallibili indicio cum vel vivum vel mortuum eſſe natum.* ib. 1730. 4. Heft.

Ej. *de membranæ textura uſu & affectionibus tam ſecundum quam præter naturam.* ib. 1739. 4. Heft. Br.

Ej. *Obſervationes aliquot practicæ circa febrem veſicularem.* ib. 1732. 4.

Ej. *de empyemate.* ib. 1732. 4 *.

Ej. *de dyſtocia.* ib. 1732. 4. Heft.

Ej. *de laude febris falſo ſuſpecta.* ib. 1733. 4. Heft.

Ej. *de maturatione humorum in morbis.* ib. 1733. 4. *.

Ej.

Ej. *de officio medici circa ſuperſtitionem ægrotorum.* ib. 1733. 4.

Ej. *de tendinum affectibus.* ib. 1734. 4. Heft.

Ej. *de morbo ructuoſo* Hippocratis. ib. 1734. 4. *.

Ej. *de chirurgiæ cum medicina conjunctione.* ib. 1735. 4. Pl.

Ej. *de ileo ex hernia.* ib. 1735. 4. *.

Ej. *de emeticorum uſu & abuſu in praxi medica.* ib. 1734. 4.

Ej. *de ſingularibus hepatis humani in ſtatu naturali & præternaturali.* ib. 1736. 4.

Ej. *de balſamo Cacao.* ib. 1736. 4. *.

Ej. *de eryſipelate.* ib. 1736. 4. Heft.

Ej. *de cacochymia plethoræ pediſſequa.* ib. 1738. 4. Heft.

Ej. *de febre lactea.* ib. 1738. 4. Heft.

Ej. *de fibræ textura uſu & affectionibus tam ſecundum quam præter naturam.* ib. 1738. 4. Heft.

Ej. *de muſculorum textura uſu & affectionibus tam ſecundum quam præter naturam.* ib. 1739. 4. Heft.

Ej. *de onopordo carcinomatis averrunco.* ib. 1739. 4.

Ej. *de genuina corporis organici motore.* ib. 1740. 4. Heft.

Ej. *Brevis & ſuccincta hiſtoria medica de hernia femorali.* ib. 1740. 4. Heft. Br.

Ej. *de purpura alba confluente.* ib. 1740. 4. Heft.

Ej. *de ſtudio mathematico cum medicina conjungendo.* ib. 1740. 4. *.

Ej. *de febre catarrhali petechizante nunc epidemice graſſante.* ib. 1741. 4. *. cum hiſtoria morbi ad naturam ſcripta.

Ej. *de vera methodo curandi hæmorrhagias ſpontaneas.* ib. 1741. 4. Laudat ſuccum urticæ.

Ej. *de meſenterii adfectibus.* ib. 1742. 4. Heft.

Ej. *de conſenſu & diſſenſu mechanicorum & organicorum modoque illos conciliandi*, ib. 1742. 4. Heft.

Ej. *an in medico practico fortuna requiritur.* ib. 1743. 4. Heft.

Ej. *Hiſtoria anatomica nova & antiqua.* Hall. 1743. 8. *. Accedit obſervationum phyſico anatomicarum & chirurgicarum decas. De hiſtoria diximus in B. anat. T. II. p. 33. Inter diſſertationes eſt inciſio parvi tabidi cum glandulæ meſenterii in ſteatomata abierant & nr. 3. tabes ex hepate enormis molis denique cum hydrope abdominali. Morbus convulſivus diuturnus hyſtericus. Ab emmenagogis draſticis abſceſſus abdominalis. Femina cui ante menſium fluxum de naribus odor nauſeoſo dulcis halebat. Nuperioris anatomes hiſtoriæ editio plenior eſt, prodiit Francof. ad Viadr. 1738. 4. *. Nihil hic expectes peculiaris & proprii, neque erroribus noſter ſibi cavet. Contra Sylvii cenſuras ſe tuetur.

Ej. *Hiſtoria chirurgiæ recentior*, dicta in B. Chir. & antiqua prodiit utraque. Hall. 1713. 8. *.

Ej. *Hiſtoria medicinæ univerſalis qua celebriorum medicorum vitæ & dogmata pertractantur.* Periodus I & II. Hall. 1717. 8. Per. III & IV. ib. 1718. 8. *. Per. V. ib. 1719. 8. *. & ſexta ib. 1720. 8. *. Prima periodo medicinam primævam & hebraicam perſequitur. Periodo II. Chinenſium & Ægyptiorum medicinam, iſtam ex Andr. Cleyer & M. Boym contra Conringium aſperrime defendit. Periodo III. medicina fabuloſa pertractatur cum longiſſima adverſus cenſuram Diarii Hallenſis præfatione. In IV. medicinam dicit philoſophicam quæ Hippocrate terminatur. Quinta compendium medicinæ Hippocratis exponit ex ejus viri ſcriptis collecta, non illa iniqua neque tamen adulatoria. In VI. medicinam continet aduſque artis diviſionem, multum Cælio uſus & Plinio.

Ej. *Inſtitutiones medicinae ſecundum principia mechanico organica reformatae.* Francof. ad Viadr. 1735. 8. *. Ex diſſertationibus coaluit. Primum de artibus quas medico innotuiſſe neceſſe eſt aut decorum. Curioſitatem vult abeſſe & chemia pharmaceutica ſola requiritur. Algebraicas ſubtilitates reſpuit, anatomen practicam admittit. Botanicam curioſiorem cane pejus & angue fugere jubet. Artis medicæ certitudo & dignitas. Phyſicam experimentis chymicis innixam cauſam multorum errorum fuiſſe.

Ej. *Introductio in hiſtoriam literariam ſcriptorum qui Inſtitutiones medicinæ ſ. partem ejus ſcriptis ſuis illuſtrare cordi habuerunt.* Frf. ad Viadr. 1735 4.

Ej. *Introductio in hiſtoriam literariam ſcriptorum qui medicinam forenſem commentariis ſuis illuſtrarunt*, ib. 1723. 4. *.

Deinde

Deinde cepit edere *Selecta medica Francofurtenſia anatomen practicam, chirurgiam, materiam medicam, univerſam medicinam illuſtrantia.* Eam collectionem putavi rectius me dicturum ad annos quibus quodque volumen prodiit.

§. MXXII. Hermann Friderich Teichmeyer.

Socer meus, cujus numeroſi nepotes ſupervivunt. Chemica potiſſimum coluit, pharmaceutica etiam alchemica, profeſſor Jenenſis. Numeroſæ ejus ſunt diſputationes. Primam defendit Præſide J. Wolfg. Wedel *de cubebis.* Jen. 1705. 4. *.

Ej. *de ſcrophulis.* ib. 1708. 4. *.

Ej. *de aſthmate ſanguineo.* ib. 1710. 4. Riv.

Ej. *de novo inſtrumento repurgationis ventriculi.* ib. 1712. 4. *.

Ej. *de atrophia infantum rachitica.* ib. 1715. 4. Hæn. Br.

Ej. *de repellentium uſu damnoſo.* ib. 1716. 4. Hæn.

Ej. *de ſpiritibus acidis.* ib. 1720. 4. Pl.

Ej. *de hydrope pectoris.* ib. 1727. 4. Heft.

Ej. *de apoplexia.* ib. 1728. 4. Heft.

Ej. *de affectione ex muſto fermentante.* ib. 1729. 4. cum propriis exemplis.

Ej. *Hiſtoria morborum hiemis præteriti.* ib. 1729. 4. Heft.

Ej. *de medico bene valente.* ib. 1729. 4. Heft.

Ej. *de polypis in ſpecie cordis.* ib. 1729. 4. Heft. Reſp. Wintersbach.

Ej. *de arcano tartari vel ſale eſſentiali vini.* ib. 1730. 4.

Ej. *de auro.* ib. 1730. 4. Heft.

Ej. *de Caapaba ſ. pareira brava.* ib. 1730. 4. Heft. *.

Ej. *de anodynis quibuſdam ſpiritibus mineralibus.* ib. 1731. 4. Pl.

Ej. *de analogia morborum eorumque curatione methodica per polychreſta.* ib. 1732. Heft.

Ej. *de antimonio ejuſque regulis.* ib. 1733. 4.

Ej. *de arthritide.* ib. 1733. 4.

Ej. *de delirantium furore & dementia.* ib. 1733. 4.

Ej. *de coralliorum rubrorum tincturis.* ib. 1734. 4.

Ej. *de purpura ſ. febre miliari.* ib. 1734. 4. Heft.

Ej. *de cholera.* ib. 1735. 4.

Ej. *de hepatitide.* ib. 1737. 4. *.

Ej. *de noxiis quibuſdam circa medicamenta officinalia.* ib. 1738. 4. Heft.

Ej. *de vomitu gravidarum primis plerumque geſtationis menſibus.* ib. 1738. 4. Heft.

Ej. *de calculi veſicæ exulceratæ adhærentis ſectione & curatione felici.* ib. 1739. 4. Heft.

Ej. *de doloribus colicis.* ib. 1740. 4. Heft.

Ej. *de melancholia atonita raro literatorum affectu.* ib. 1741. 4.

Ej. *de morbo Hungarico ſ. febre caſtrenſi.* ib. 1741. 4. Pl.

Ej. *de cadaveris inſpectione ſ. ſectione legali.* ib. 1742. 4. Heft.

Ej. *de calculis biliariis.* ib. 1742. 4. cum exemplis.

Ej. *de ſale de* Seignette. ib. 1742. 4. Heft. Germanice verſa prodiit cum notis.

Ej. *de ſpaſmo ventriculi.* ib. 1743. 4.

Ej. *de gangræna & ſphacelo.* ib. 1743. Heft.

Ej. *de ſterilitate mulierum.* ib. 1743. 4. Heft.

Ej *Inſtitutiones medicinæ legalis & forenſis.* Jen. 1723. 4. 1740. 4. 1762. 4. ex editione & cum adnotationibus Faselii. Germ. Nurnb. 1769. 4. Commodum compendium & plurimis aliis plenius. Morbi ſimulati, diſſimulati, contagioſi & de cautelis quibus pericula contagii evitantur. Ex ſacharo ſaturni cum volatili corroſivo venenum præparatum, quod canes intra aliquot hebdomades aut menſes abſque vi necat. Cadaverum inſpectio & de vulnerum periculo relationes.

In hocce compendium Ill. Haller Gœttingæ prælegit, ejus collegium a filio calamo exceptum & in vernaculam poſtea verſum prodiit.

Albrecht

ALBRECHT von HALLER *Vorleſungen über die gerichtliche Arzneywiſſenſchaft aus einer nachgelaſſenen lateiniſchen Handſchrift überſetzt.* Bern 1782. 8. 2 vol. quod ſuo loco dicetur. BR.

EJ. *Gedanken über die Frage ob nicht der zarte Mahlſteinſtaub den man täglich mit dem Brodte und andern Mehlſpeiſen genieſst, mit eine Urſache vom Stein und Podagra ſeyn könne.* Jen. 1728. 4.

EJ. *Inſtitutiones medicinæ pathologicæ & practicæ.* Jen. 1741. 4. *. Fuſius compendium. Urina mucoſa fila trahens fœtida. Cum penis vaginam non ſubiiſſet, tamen contracta eſt gonorrhœa.

EJ. *Inſtitutiones chemiæ practicæ & experimentalis.* Jen. 1729. 4. *. Maxima pars operis & utilior eſt de productis chemicis cum monitis clinicis & de efficacia medicamentorum internorum teſtimoniis. Ita KORTHOLTII arcanum ad cancrum, paſſim in Gallia etiam felici eventu tentatum fuiſſe docet, encheireſes deſcribit. Ad finem ſcriptiones ſunt 87.

EJ. *Unterricht von nützlichen Gebrauch und Würkung einiger bewährter medicamenten.* Jen. 1733. 8.

EJ. *Inſtitutiones materiæ medicæ.* Jen. 1737. 4. *. ſecundum ordinem eſt indicationum, auxilium dum profert monita addit practica, chemica etiam & pharmaceutica.

Adjectus eſt lapis lydius materiæ medicæ 8. HERMANN.

§. MXXIII. VARII ad a. 1705.

J. ANTONIUS TERENZANUS profeſſor Piſanus.

EJ. *Exercitationes phyſico medicæ circa valetudinem & res aliquas non naturales.* Piſa 1705. 4.

Lego etiam *Exercitationes circa res naturales fere omnes.* 1708. 4.

EJ. *de morbis uteri opus.* Lucca 1715. 4. Nolim purum ſtylum hic expectes neque proprii quid. Habet tamen & adnotationes aliquas pathologicas atque clinicas & inciſiones cadaverum, has quidem ad ſuas ſententias confirmandas. Menſes nimios cortice peruviano ſtudet compeſcere. Gonorrhœam a fluore albo diſtinguit, quod illa ſit in lacunis oſtium vaginæ circumſtantibus. Sudoribus deinde etiam menſibus ſuppreſſis cutis mire turgida ut tamquam corium ſupra aliud craſſius corium intumeſceret. Cum qualibet febris tertianæ paroxyſmo menſtruus fluxus, elapſo vero menſe cum febris rediiſſet, menſes qui langueſcebant, redierunt in ordinem, quo ad refrigerantibus malum tollere-tur.

tur. Poſt fluorem album dolores & tabes. Uterus intus lacteis vaſculis tumidis rubris & albis repletus & tumidæ glandulæ. In puerperis a febre extinctis vidit membranas uteri tumidas (tumoroſas), hydatidibus etiam & ſphacelo exeſas. In feminis ſalacibus tuba ad uterum uſque inflammata ovarium ſiniſtrum amplo ovo turgidum. Quæ a partu undecimo menſe multum viſcidi humoris reddidit. Morbi uteri per ſingulos.

Ej. *Commentatio ad criſes dieſque criticas acutorum morborum ſpectans.* Piſa 1729. 4.

Ej *Commentatio practica ad retardatas vel præpeditas acutorum criſes juxta genuinam curandi methodum recentiorum.* Lucca 1733. 4. Tr. Diſputatio inauguralis fuit 1715. vel ut puto 1704.

Franciscus Alphonsus Donnolus Lector patavinus.

Ej. *Prælufio de bello civili medico* Padua 1705. Hiſtoriæ aliquæ diſſenſionum quæ paſſim inter medicos ſcriptis agitatæ fuerunt. Miræ laudes Avicennæ, quas meſſes Hippocrates ſeverit, Galenus coluerit, Avicennam in horreo ſervare. Contra inutilia medicorum (mechanicorum) inventa.

Veteres anatomen totam temnuiſſe, ea omnia omiſiſſe ſcribere quæ ſibi inutilia viſa eſſent.

Nuperos multa neceſſaria omittere, potiſſimum ſemejotica. Eorum inventa potius ad ornatum quam ad uſum pertinere. In pharmacia eorum aliqua merita eſſe.

J. Chr. Heyne Sueci. *Tentamen de præcipuis oſſium morbis.* Amſtel. & Gedan. 1705. 4. Morbos omnes oſſium ortum habere a vitiis partium mollium, inflammatione, abſceſſu &c.

Theodor Schoepfer *de jure ſenum.* Quedlinb. 1705. 4. Longævorum fœcundorum exempla etiam fœminæ 70 annos fœcundæ.

J. Anton Soeldner *Methodus medendi per ſimplicia* Leid. 1705. 8. Uffenb.

Francisci Arisi (Arrighi) *Cremona literata.* Cremon. 1705. fol. 1741. fol. 3 vol. Carrer.

J. E. Kuhnii clinici Hamburgenſis *quo medicinæ præſtantia & utilitas multis comprobatur argumentis.* Marburg 1705. 4.

Carolus Galluccius *Medicina completa ad Galeniſtarum mentem, in duos diviſa tomos, in primo totam continens theoriam partemque praxis & in ſecundo totam praxin.* Meſſan. 1705. 4.

Joseph.

Joseph Rodriguez *Apis hyblæa ſ. utilia pharmaca & laborandi perbrevis methodus.* Madrit 1705. 4.

In Horatii de Florianis *epiſtola contra* Sbaragli *oculorum & mentis vigilias ſcripta.* Rom. 1705. 4. aliqua non magni momenti pertinent ad artis hiſtoriam.

Des Gouges *Epiſtola medicinalis hiſtorica in qua argumenta refellentia res effuſas in epiſtola edita a.* 1687. *& addita obſervatio de lue venerea.* Paris 1705. 4. Antiquum morbum eſſe. Eſſe Martialis ficum, morbum Jobi &c.

Arnaud Perpessa *Diſſ. medica de hæmorrhoidum utilitate & noxa ſecundum doctrinam* Hippocratis. Toloſ. 1705. 4.

Ej *Prælectiones medico anatomicæ de iis quæ ſpectant ad fetum humanum in utero humano.* ib. 1716. 8.

Adam Pherrel *de nonnullis oculorum morbis.* Lion 1705. fol.

J Frid. Hamel *Doctrina ad quam dogmata quædam medicinæ ad rationes phyſico medicas ad oſtendendam medicinæ certitudinem examinantur.* Stargard 1705. 4.

§. MXXIV. J. Albertus Fabricius.

Vir doctiſſimus aliis quidem ſtudiis innutritus, dum tamen bibliothecam ſuam *latinam* ſcriberet deinde *græcam*, iſto græcos dein arabicos & arabiſticos ſcriptores magna copia recenſuit. In ſingulis Tomis ſua ſunt opera medica aut ad artem medicam utcunque pertinentia recuſa & pars potiſſimum bibliographica & editiones enumeratæ.

In Tom I. Hamburg 1705. 4. 1718. 4. *. Pseudo Asclepias & Chiron & ei inſcripta σχολια Χειρωνος περι ιχθυων, cum nomine Marcelli Sidetæ ab ipſo Fabricio græce excuſa & nuper recuſa ad hiſtoriam quidem recenſuit. Pseudo Hermes Trismegistus, Poemander fuſe de chemicis & jatromathematicis.

L. II. De philoſophis, quorum aliqui medicinam etiam attigerunt, ut Pythagoras.

L. III 1716. 4. Plato, Aristoteles, Theophrastus, Nicander, Andromachus & ſcriptores theriacorum. Alii philoſophi ad Epicurum.

L. IV. Libri ſacri Novi Teſt. tunc ſcriptores a N. T. ad Constantinum Hamburg. 1717. 4. Diascorides, Aretæus, Rufus. Ubique placebat, quod ad quemque ſcriptorem, cenſum addidit auctorum quos ipſe citavit.

Hic

Hic Plutarchus, Phlegon, Artemidorus & oneirocritici Pausanias, Aurelius, Galenus. Elogium chronologicum a Philippo Labbe ſcriptum. Sextus Empiricus, Diogenes, Oppianus, Coelianus, Athenæus.

Libri IV. pars altera. Hamb. 1723. 4. Alexander aphrodiſeus, Philoſophi Platonici ſæculi III. & IV. Inſertus eſt libellus Pseudo Democriti de ſympathia & antipathia. Lexica medica, Erotianus, alia obſcuriora.

L. V. Hamburg 1723. 4. Nuperiores græci ſed theologi. Inſertus libellus Allatii de Psellis a quo natus eſt Michael Psellus medicus Constantini Porphyrogenetæ ævo.

L. V. P. II. ſ. Vol. VI. ib. 1726. 4. Græci a ſæculo IV. Constantinus Porphyrogeneta, ejus hippojatrica & geoponica.

Vol VII. ib. 1727. 4. Nihil ad nos.

L. V. Pars IV. Volumen VIII. 1729. 4. Neque iſta præter Stobæum, Aetium.

L. V. P. ultima Vol. X. Nihil fere ad nos.

L. V. Pars V. Vol. IX. 1737. 4. Photius, Xenocrates.

L. V. P. VI. ſ. Vol. XI. 1740. 4. prætereo.

Vol. XII. 1742. 4. Hic medici nuperiores. Manuſcripti omiſſi, ſuppoſiti, inediti, editi. Parvus inſertus libellus Dioclis, Alexander, Oribasius. Turbato inde ordine Theophilus Saracenus, Rhazes de peſtilentia. Scriptores gynæciorum, chemici ſcriptores de urinis. Aelius, Promotus.

Vol. XIII. Elenchus medicorum græcorum. ib. 1726. 4. *. Adriani Tiraquelli. Hoc inſigne opus continet cenſum plurium medicorum, græcorum, Arabum & Arabiſtarum cum cujuſque operibus. Sæpe & medicinæ hiſtoria. Multa in Tiraquello vitia ſunt, quorum pluſcula noſter emendavit. Inſerti varii libelli Stephani Theologia Hippocratis. Alex. Africanus de inſignibus medicis arabicis, hiſpanis & africanis, Sextus. De medicina ex animalibus, Sereni Sammonici peroratio. Demum index univerſi operis.

Ej. *Bibliotheca latina.* Hamb. 1721. 8. 3 Vol. Aliquantum minori parte ad nos ſpectat, medicos romanos Celsum, Scribonium, Valerium, Marcellum ad Valesium uſque recenſuit.

Novam

Novam editionem curavit J. AUGUSTUS ERNESTI. Lipſ. 1773. 1774. 8. 3 vol. Recuſum etiam dedit VINCENTII PLACCI *Theatrum anonymorum & pſeudonymorum.* Vitam auctoris & præfationem addidit J. ALB. FABRICIUS. Hamb. 1738. fol.

De ejus vita & ſcriptis eſt commentarius HENR. SAM. REIMARI generi. Hamb. 1737.

§. MXXV. J. LUDOVICUS PETIT.

Ex præcipuis chirurgis Pariſinis, LITTRII diſcipulus, ſub initio hujus ſæculi innotuit, indeque toto ſemiſæculo inter columina artis & novæ academiæ fuit, medicis infenſior. Ingenio valens, ut tamen ſubinde præcipitem ſe in errorem aliquem daret facile evitandum. Chirurgica equidem tractavit, quæ tamen cum pathologicis & clinicis paſſim miſta ſunt.

EJ. *Traité des maladies des os, dans lequel on a repreſenté les appareils & les machines qui conviennent à leur gueriſon.* Paris 1705. 12. Leid. 1708. 8. unico volumine, deinde duobus auctior 1723. 12. 2. vol. *. 1728. 12. *. 1736. 8. *. 1758. 12. Anglice London 1726. 8. Germanice Dreſd. 1711. 8. 2 vol. Berlin 1743. 8. quæ videtur alia verſio eſſe. Belgice Amſterd. 1772. 8. Theoriis hic indulſit ſibique hypotheſes permiſit. In Tom. I. anchyloſin tractat, varias mali cauſas, curationem fere ab embrocha ſperat. Hydrops articularis quem manu curat. Gelatinæ articularis vitia, nimia copia ut caput oſſis de articulatione expellat, luxationem faciat, Acrimonia, Ancyloſis ab intumeſcentia ligamentorum & oſſium.

Sic Tom. II. de carie & exoſtoſi, in priori igne utitur. Tunc oſſium fragilitas, emollitio. Caries, quæ ligni per vermes eroſi formam refert, peſſimi eſt præſagii. Rachitis, quo in malo curationem ſpinæ & oſſium emollitioni tribuit, præter rem habet pro novo malo, quod primus dixerit ipſe. Hæmorrhagiæ & earum medela. Docte de variis exoſtoſibus. Cauſæ variæ, Venus, ſcrofulæ. Paſſim ſub dura membrana cerebri hydatides, aliquæ per orbitam exierunt. Nigredo ſcorbutica a gangrænoſa diverſa.

Ultimæ editioni ANTONIUS LOUIS præmiſit fuſum diſcurſum hiſtoricum & criticum, quem alio loco dicemus.

EJ. *Lettre écrite à l'auteur de l'extrait du traité ſur les maladies des os du Journ. des Sc.* 1724. 8 Maj. Paris 1724. 12. Contra NICOLAUM ANDRYUM acres ſunt epiſtolæ &

Seconde lettre de M. PETIT *à l'auteur &c.* Paris 1724. 12. Humorem etiam podagricum articulos oſſium dimovere ut hiant.

Ej. Poſthumum opus *Tr. des maladies chirurgicales & des operations qui leur conviennent.* Paris 1774. 8. 3 vol. edidit diſcipulus Petiti Lesne, qui in præfatione oſtendit quantum Petitus chirurgus etiam celebrioribus nuperis præſtet. Iterum hæmorrhagiæ, anchyloſis incudis cum ſtapede. Strumæ, duras debere continuo excidi, non ita molles. Tumor deglutionem impediens, demum poſt 23 annos emollitus longa acu triquetra perforatus, ſanatus effluente aqua. Hunc caſum perinde felicem non dudum in viro ampliſſimo vidimus. De puris reſorbtione.

In Tom. II. Demum ad cariem ferrum candens. Venam medinenſem merum eſſe tumorem varicoſum. Venæ & carotides a glandulis tumentibus compreſſæ, inde ulcus cerebri. Hæmorrhoides, inde magna hæmorrhagia demum funeſta. De malis ex venæ parte obſtructa, inde fere hæmorrhoides. In ſcirrho hepatis vena hæmorrhoidaria (interior) late tumida demum ut ereparet & mors ex hæmorrhagia. Hæmorrhoides internas Americanis & Britaniæ inferioris incolis frequentius moleſtas eſſe. Hirudines ad tumidas hæmorrhoides non tutæ. Ex phymoſi collectum unguem Tysonis inde ſpecies gonorrhææ. Ab amputato teſte magna mala in renibus & urina retenta.

Tom. III. Mania a ſcabie retrograda emeticis curata. De animalculis ſcabiei.

In ſupplemento, quod idem Cl. Lesne edidit 1776. 8. nihil valde ad nos facit, niſi aliqua ad vulnera capitis, ad conjuncta mala ex vermibus &c. Multæ adnotationes Petiti paſſim ſparſæ reperiuntur apud Quesnay *in Memoires de l'Academie de Chirurgie* apud Louis, apud Hoin & apud Faudacq.

Potiſſimum vero in diariis tam medicis quam chirurgicis plura Cl. viri reperias. *Hiſt. de l'Academ. des ſciences.* 1744. Iterum venam medinenſem polypum eſſe.

Mem. ib. 1732. Cum arteria tota oſſea eſſet, hæmorrhagia in amputatione ſiſti non potuit.

§. MXXVI. Varii alii.

Thomas Alghisi Chirurgus Florentinus in Noſocomio.

Ej. *Litotomia overo dal cavar la pietra.* Florent. 1707. 4. recuſ. Venet. 1708. 4. *. Calculus fuſo circumnatus & circa candelam. Calculi inter membranas inteſtinorum reperti. Calculi in pulmone cum magna anxietate. Signa, prognoſtica calculi. Symptomata & mala ſupervenientia. Abſceſſus in ſcorto, pectore.

Id. apud Valisneri L. I. p. 371. pueri hiſtoria qui vermes & breves & alios longiſſimos uberrime mingebat.

De

De la Mare *Traité de la police.* Paris 1705. fol. & Tom. II. 1710. fol. Utile opus ob multa edicta regia ad publicam valetudinem tuendam ſancta, circa venena, alimenta, morbos contagioſos. De alimentis, de aëris ſalubritate.

Lettre au profeſſeur de Pharmacie de Paris pour ſervir de reponſe à une lettre de M. Biet, *ſur la theriaque.* Paris 1705. 12. Opium purum numquam ad nos adferre etque ea ratione numquam adhibendum eſſe.

Vallemont *Curioſités de la nature & de l'art.* Paris 1705. 8. & ſæpiſſime alias. Bruxell. 1734. 12. 2 vol. credulus compilator.

Les admirables qualités du Quinquina confirmés par pluſieurs experimens. Paris 1705. 12. Falc.

Claude Irat de Bose *Diſſ. ſur le culte par les ancetres rendu à la Deeſſe Santé avec des medailles & des autres memoires antiques qui ont raport à cette matiere.* Paris 1705. 8. B. Bur.

Jean Pestalozzi *Avis de precaution contre la maladie contagieuſe de Marſeille qui contient une idée complete de la peſte & de ſes accidens avec des moyens preſervatifs & curatifs.* Lyon 1721. 12.

Ej. *Tr. de l'eau de mille fleurs.* Lyon 1705. & 1706. 12.

Ej. *Opuſcule ſur les maladies contagieuſes de Marſeille de 1720. augmenté de la diſſ. qui a remporté le prix de l'Academie de Bourdeaux T. I. avec l'avis de precaution contre la peſte, une idée de cette maladie & ſes accidens, les moyens preſervatifs & curatifs, des formules choiſies, un catalogue des remedes ſimples & compoſées. Sec. edit. augmentée.* Lyon 1723. 12. In borealibus regionibus alexipharmacis pugnandum, in meridionalibus acidis. Medicos Monſpelienſes Chicocneau Deidier Veray intrepidos ad lectos ægrotorum acceſſerunt, feliciter etiam intacti ſecarunt defunctos. Malum per navem Sidoniam advenit, chirurgus negabat peſtem eſſe. Cuſtodes & bajulos fere infeciſſe, peſtis ipſa per urbem propagata ab una ciſta panni bombycini furtim vendita; Pauci vitales evadebant, periebant die tertio, raro die quinto, Anthraces & exanthemata nigra periculi plena. Quadraginta hominum millia inter tres menſes æſtivos perierunt. Multi abſque bubonibus aut carbunculis perierunt. Carbo buboni ſuperveniens malus. Contra ſpiritum vitrioli. Acida non conveniunt. Adverſus lethergum cucurbitulæ ſcrarificatæ. Formulæ, Aqua theriacalis, alia calida, Amuleta ex hydrargyro, bufone ſudorifero. Cenſus plantarum & medicamentorum alphabeticus. Cauſa mali eſt in miaſmate contagioſo. Phthiſin etiam inficere.

Ej. *Suite & confirmation du ſyſteme de la contagion par les levains Diſſert. couronnée à* Bourdeaux 1723. 12. *. Omnino in peſte contagium eſſe.

Ej. *Reflexion ſur les nouvelles reflexions de* M. Monget *ſur la cauſe la propagation & la cure de la peſte.* Contra inſecta. Besancon *ſur la theriaque antidote de la peſte. Relation des unions faites des leproſeries ou hopitaux des pauvres malades par l'Edict du Roi de l'an* 1693. Paris 1705. 4. adparet Lepram in Gallia extinctam fuiſſe.

Lettera ſcritta de Pondichery dal S. Giov. Borghesi *cum obſervationibus anatomicis, medicis, naturalibus in India conſignatis.* Rom. 1705. 8.

Short auſwer to the tentamen medicinale. Lond. 1705. 8.

Colloquia chirurgica or the whole art of ſurgery epitomated. Lond. 1705. 8. eſt J. H. Handley opus.

In *miſcellaneis curioſis.* Lond. 1705. 3 vol. 8. 1706. 8. & 1708. 8. varia huc faciunt.

De Boekzaal der geleerde werreld entslooten med de monden Jun. Jul. 1700. *door* W. Sewel. Amſterd. 1705—1708. 8.

A. 1705. Ill Joseph Addison ſua itinera italica deſcripſit. In ea paſſim aliqua habet medica. Vaporem cavernæ caninæ, non levem eſſe, neque facit ut in menſura barometri hydrargyrus deſcendat. De donis in eccleſiis italicis ob curatos morbos a divis ſuſpenſis. Omnes artus ſe cera expreſſos vidiſſe.

Des D. J. F. Forlasse *unſchäzbare Arzncy wider die Epilepſie von* 31 *Perſonen* 1705. 4. *bewährt gefunden von* D. L. L. B. 1711.

J. Georg Nicol. Diederichs *Nachricht von der Krankheit des ſel.* Hinzen Hamb. 1705. Heist.

Ej. *Nachricht in welcher Ordnung ſeine vier medicamente gegen die Peſt zu gebrauchen.* Hamb. 1711. Heist.

Ej. *Unterſuchung der Seuche, welche in Augsſpurg a.* 1708. *eingeriſſen.* Augsſ. 1714. 4. Heist.

Ej. *Nachricht von anderweil eingeriſſenen Seuchen der Peſt.* Erlang. 1713.

Idem *de erroribus in vero termino partus ejuſdemque cauſis.* Gieſſ. 1707. 4. Heist.

Jac. Biester *wahrhafter Gegenbericht der lezten Krankheit und vermeinten Schlages, wie auch erfolgten Todes aus einem von* D. Dieterichs *curirten Steckfluſſe an* Val. Hinzen Doct. Med. Christ. Dieterichs *Berichte entgegengeſetzt.* Hamb. 1715. 4.

Der

Der dem menſchengeſchlecht, wie auch der Arzneykunſt helfende gelehrte RAMAZZINI *und* G. BAGLIO. Frankf u. Leipz. 1705. 8

J. V. v. R. P. C. *bewährtes und approbirtes Roſsarzneybuch.* Hannover und Wolfenbüttel 1705. 8.

Die Univerſalmedicin. Luneb. 1705. 8.

Der allezeit fertige Speiſemeiſter. Frankf. u. Leipz. 1705. 8.

HIERON. KLEPPERBEINS *tinctura bezoardica* KLEPPERBEINII *oder Beſchreibung einer ganz neu erfundenen Bezoartinctur.* Altd. 1705. 4.

§. MXXVII. DISPUTATIONES.

P. J. WAARMANN *de pleuritide & peripneumonia.* Leid. 1705. 4.

C. SIEBENKEES *de lienteria & cæliaco fluxu.* ib. 1705. 4. *.

N. BUCHNER *de ſcorbuto Daniæ endemio.* ib. 1705. 4.

CHRISTOPH SCHEIDER *de antimonio diaphoretico.* ib. 1705. 4.

B. LEBERECHT GOESCHEN *de vomitu.* ib. 1705. HEFT.

CORN. de CRUYSKERKEN *de polypo cordis.* ib. 1705. 4. *.

CHR. RIEDER *de vermibus.* Utrecht 1705. 4.

THEOPH. MURASKY *de anthropophagia medica, ſ. medicamentis ex homine deſumtis.* Utrecht 1705. 4.

THOMAS HAMBURY *de ſterilitate mulierum.* Utrecht 1705. 4.

GEORG RAST *de ſalivatione mercuriali.* Regiom. 1705. 4.

J. FRID. STARKE *de dyſenteria.* Regiom. 1705. 4.

J. NIC. MARTIUS *de magia naturali ejuſque uſu medico.* Erford. 1705. 4. Leipz. 1715. 4.

EJ. *Unterricht von der magia naturali und derſelben mediciniſchen Gebrauch, beygefügt ein neues Kunſtkabinet und* A. MIRALDI *hundert curieuſe Kunſtſtücke.* Frankf. 1740. 8. 1731. 4.

CHRIST. ROEMER præſide R. P. KNOPPER *de cauſis febrium intermittentium.* Hafn. 1705. 4. A. BALTH.

J. GOTT-

J. GOTTLIEB BOETTICHER *de peſtilentia.* Hafn. 1705. 4.

EJ. *de vera fluidi nervei exiſtentia, ejuſque genuino uſu, nervorum cavitate & eorum effectu in machina humana.* Berl. 1721. 4. PL.

EJ. *de morborum malignorum imprimis peſtis & peſtilentiæ explicatio.* Hamb. 1713. FALC. Hafn. 1736. 1744. 4.

Venenum eſſe naturæ alcalinæ & humores fundere. Calida nocere, pleraſque feminas a contagio infectas abortaſſe, hypochondriacos ſalvos effugiſſe. Contagium omnino ſubeſſe, ſpeciatim in veſtibus diu efficacem ſupereſſe. In primis initiis venam utiliter ſecari, deinde ſudorem cieri.

EJ. *Scrutinium medicum.* Hafn. 1729. 8.

EJ. *Beſchreibung über die in den däniſchen und deutſchen Provinzen graſſierende Peſt, Hornviehſeuche.* Frankf. 1743. 8. PL.

J. JOACHIM SCHOEPFER *de pulmone infantis ſubmergente vel natante.* Roſt. 1705.

EJ. *de partu octimeſtri.* Wittenb. 1742. 4.

JEREM. PAPKEN *de effluviis corporum naturalium ex atomorum doctrina.* Gryphiſw. 1705. 4.

EJ. *de vitio μυωπιας και τȣ πρεσβυτικȣ παθȣς.* ib. 1709. 4.

FRID. MENZ viri docti *de plantis quas ad magiam facere veteres crediderunt.* Lipſ. 1705. 4. *. Varia de AESCULAPIO.

NICOL. MATTH. BACHENDORF *de luis venereæ natura & curatione.* Heidelb. 1705. 8.

ADAM BRETSCHNEIDER *de ægro occaſione mali hypochondriaci melancholico.* Erf. 1705. 4. PL.

SIMON ALBERT BUGNOT *de tabe pulmonali.* Baſel. 1705. 4.

S. BERTHOLET *de diro pectoris hydrope.* Baſel. 1705. 4.

J. JACOB SPLEISS *de febribus in genere & earum curatione per ſudorem in ſpecie.* Baſel. 1705. 4.

J. ROD. STÆGER *de uromantiæ uſu & abuſu.* Baſel. 1705. 4. Præſ. THEOD. ZWINGER.

ID. *de arthritide vaga.* ib. 1705. 4.

BORTHOLD

BARTHOLD ANTHORN ab HARTWISS *de colica*. ib. 1705. 4. PL.

JOH. ANT. MAICHANGUEZ de *pleuritide*. Argent. 1705. 4. PL.

HENR. WELVIS *de pleuritide*. Argent. 1705. 4.

PHIL. FONTAINE & JOH. BAPT. MONGIN *an primorum corporis humani principiorum cognitio medico neceſſaria*. Paris 1705. 4.

AMBR. NICOL. CHEMINEAU & JOH. BAPT. ENGUEHARD *an victus tenuis & ſimplex ſalubris*. ib. 1705. 4.

JOAN. GELLY & CLAUD. du CERF *an cibus multiplex ſimplici ſalubrior*. ib. 1705. 4.

JOH. BAPT. FERMELHUIS & CLAUD. du CERF *an hydropicis corroborantia frequentius quam evacuantia ſunt præſcribenda*. ib. 1705. 4.

LUD. GUILLOT & JOH. BAPT. MONGIN *an hyſtericis volatilia*. ib. 1705. 4.

LUD. GUILLOT & SALV. CLUSARD *an aſthmati ſudorifera*. ib. 1705. 4.

§. MXXVIII. DIARIA ad a. 1705.

In *Phil. Tranſact*. nr. 295. De vermibus in capite ovillo. Annulati forcipibus armati exiguis.

EDW. LISWYD Prægrandes calculi per urethram egeſti.

N. 256. RICHARD WROE Cornua prælonga ex ſcapulis excreſcentia poſt annum fere delabentia ſed renaſcentia.

N. 299. JOH. LAFAYE Inciſio hydropicæ feminæ. Peritonæum muſculis incumbens per extus incumbentes hydatides. Plus aquæ extra peritonæum circumfuſum intus effuſum minus.

N. 300. JOH. GREENHILL Loco expectati hydropis atheromata. Latus tumor magnam partem thoracis explens. Veſicula fellis plena lapillis.

N. 301. REGNART Acicula reperta in gallinæ ventriculo muſculoſo.

N. 302. PHILIPPUS SHIPTON De femina Londinenſi quæ 28 annis concepit, bis interea peperit nunc ſubinde inguinis abſceſſu oſſa infantis evacuavit.

D. SHERMANN De conſtipatione alvi diuturna etiam 20 ad 22 hebdomadum. Demum in nauſeæ paroxyſmo periit. Inteſtina repleta rotundis exiguis glandulis quaſi ſebo plenis. Peritonæum craſſius cum ſimilibus glandulis.

N. 307.

N. 307. Antonii Megaporiti ad A. Valisnerium de furioſa virgine; cui cum annum recte ſe habere videretur, ſanguis per univerſam corporis ſuperficiem manavit.

In *hiſt. de l'Acad. des Sciences.* 1705. Adoleſcens epilepticus, ut etiam quinque integris diebus abſque ſenſu motuque jaceret. Sub dura membrana gelatina effuſa, quæ cauſa mali fuiſſe videtur.

P. Gouy Intolerabilis pruritus ſanatus lactuca in cibum recepta.

§. MXXIX. Ad a. 1706.

J. B. Morgagnus.

Forolivienſis profeſſor anatomes primarius Patavinus, per multos annos amicus meus, ingenii, memoriæ, ſtudii incomparabilis, quem pauci æqualem nemo inferiorem judicaverit, ad reliqua felicitatis perpetuæ teſtimoniis hoc etiam addidit, ut ſaluberrima valetudine ad annum XCI. vitæ ſuæ pervenerit. Junior inter inciſores potiſſimum meruit, ſenior practica aut pathologica potius inſigniſſima opera edidit, alias duodecim volumina codicem Gerardo Parmenſi reliquit.

In prima juventute inclaruit per *Adverſaria anatomica* prima Bonon. 1706. 4. ſex omnino Patav. 1719. 4. ut alterius ſcopi fuerint, tamen pathologica aliqua morboſque varios inſerta habet, ut in ſpeciminibus. De aneuryſmatibus. In iis ſæpe polypi reperti. Cur frequentius in Aortæ arcu aneuryſma oritur. Ob venas occipitales ſalubris in apoplexia ſcarificatio occipitis. Cataractæ veræ ſedes in lente cryſtallina, perforati in depoſitione Hieronymus Fabricius viderat. Clyſmata a flatubus ſæpe impediuntur. Cor ejuſque valvulæ oſſeæ, cor ipſum ruptum. Calculi fellei & per alvum dejecti, inflammabiles & in aqua natatiles, anguloſi. Novi tamen & nigros, granoſa ſuperficie qui flammam non ſervant. Prima ſedes gonorrhææ eſt in majoribus ſinubus urethræ. Aneuryſma in corde. Interior arteriarum ſuperficies fere ſana eſt. In ſubclavia arteria aneuryſma cum polypo. Fuſe de chiaſmo in hemiplegia. Septum narium ſæpe in alterutrum latus curvatum aut craſſius. Nova oſſea in ſenio effuſa concrementa. Paralyſis a colicis doloribus. Cellulæ renum morboſæ. Dolor pertinax urethræ ſuperatus balſamo peruviano & Copaiva.

Ej. Nuper profeſſoris Patavini. *Inſtitutionum medicarum idea.* Patav. 1712. 4. Lipſ. 1735. 8. Brevi compendio conſilia dat ut medicus ad ſolidam artis ſuæ cognitionem perveniat. Hiſtoriam medicamentorum ut fontem hygieines commendat & anatomen practicam. Sed etiam peregrinari vult inque magnis urbibus commorari, caſtra demum ſequi (noſodochia præferas). Bonum clinicum paucorum

paucorum ægrorum vult curam habere, civiumque potiſſimum morbos perſpectos habere. Scribere ſi velit latina lingua utatur.

Ej. In Aurel. Celsum & Ser. Samonicum epiſtolæ in quibus de utriusque auctoris variis editionibus, libris quoque M. S. & commentationibus diſſeritur. Haag. 1724. 4. Patav. 1735. 4.

Ad Vulpium. Conſtituerat ſecum Morgagnus editionem Celsi curare, cui nemo certe magis par fuerit, tum linguæ intima cognitione, tum rerum. Celsi tituli varii & veterum judicia, Quintilianei mitigatio, contra nuperos aliquos apologia. Quæ primus dixerit: clyſteres nutrientes. Oculorum in avibus reſtitutio a fabulis vindicata. Loci aliqui difficiles emendatæ. Editiones comparatæ. Aliquæ fontes. II. De quodam Alexandri Padorni codice cum editis comparato & de aliis Clericorum Florentinorum. IV. ad Macrum de Sereno.

Ej. *Epiſtolæ anatomicæ duæ novas obſervationes & animadverſiones continentes.* Leid. 1728. 4. *. potius 1725. Pleraque anatomica ſunt, inter ea & pathologica aliqua. Multa bona de vermibus. Ductus biliarii vehementer dilatati, in oſtio ſuo nihil mutati, in utroque ductu calculi. De calculis felleis. Aliquos ejus generis lapillos in aqua fundum petere, non ideo nigros omnes. Noſter enim duo genera facit, nigros flavoſque, iſtos dixit perpetuo ſibi natare viſos, ſed & nigri aliqui toto pondere natarunt. Nucleum habere, bilem eſſe, hinc novi cortices Camellarum ſenſim circumjiciuntur. Calculorum in utraque veſica exempla. Neque omnes flavos flammam capere. Calculi in ductibus hepaticis Ignatii Loyolæ a Columbo inventi. Nullum ſe a biliariis calculis abortum vidiſſe ortum. Morbi veſicæ felleæ fuſe. Altera epiſtola acrior eſt. Bianchum meſenterii tumorem pro omenti vitio deſcripſiſſe. Aliqua de urinæ coloribus & elementis. De oſſibus emollitis Fernelii. Subjecta eſt Josephi Pozzis epiſtola, in qua oſtenditur, longam hiſtoriam morbi hepatici a Bianchо opere ſuo inſertam eſſe omnino Cajetani Tacconi, in propria epiſtola excuſam, quæ ſit Jani Planei qui ipſe in alia epiſtola ſibi rem geſtam & animadverſionem vindicat. Addit exemplum tabis ex ulcere epiploi natæ.

Idem cum præceptoris ſui A. M. Valsalvæ opera poſthuma ederet, Venet. 1740. 4. 2 vol. vitam viri Ill. præfixit, deinde ad ejus opus diſtributas epiſtolas octodecim. Hæ omnes fere anatomicæ ſunt, non tamen ut nihil intercedat pathologici. In epiſt. III. dum fabricam glanduloſam viſcerum & Malpighium defendit, multa exempla producit hepatis ex veſiculis conſtantis. Hydatides quæ ſpeciem præ ſe ferebant mollis liquoris. Abſceſſus hepatis in ductum hepaticum apertus & veſiculas demittens. Tubercula verminoſa in œſophagum patentia. A vermibus eroſa arteria magna. Aneuryſmata,

mata, & in moloſſo vidit foramina in magna arteria quibus vermiculi adhærebant. Surditas ex tumoribus ſeroſis in auditorio meatu. Curatio odontalgiæ per tertii rami nervi quinti uſtionem, peſſimæ colicæ per relaxationem, quæ oleo embrochæ fiebat ex conſilio VALSALVÆ. Rupta membrana tympani VALSALVÆ exemplo in cane ſponte reſtituta. In alia rupta membrana oſſicula tamen inviolata. De paralyſi decuſſata fuſius ex variis cerebri malis. Aſthma ex nervorum violationibus. Vermium hiſtoriæ. Latorum vermium deſcriptio, ad internodia non ſeparantur. In cane duos lati lumbrici glomeres vidit. In gallina tamen latos vermes vidit, quorum internodia ſejungebantur & etiam vivæ particulæ per inteſtina aderant, aliquot factæ internodiis. De cataracta, ea quæ chirurgicam manum deſiderat fuſius, propria etiam ad experimenta. Glaucoma. De extractione & de preſſione. Hæc pauca ex multis.

EJ. Nunc denuo epiſtolæ in CELSUM & SAMMONICUM prodierunt Patavii 1750. 8. Quinque epiſtolæ de CELSO. Monita ne editio VULPIANA ipſi tribuatur. Deinde de CELSI hiſtoria. Multæ emendationes in CELSUM. De LINDENIANA editione judicia. Denique epiſtola de SERENO & de ejus vita. Opus ipſum altero tribuit filio. De editionibus SERENI. Contra BURMANNI criticas animadverſiones, cujus in rebus medicis ignorantiam probat. Eædem epiſtolæ cum nova CELSI editione prodierunt tamquam ejus editionis tomus alter.

IDEM octagenarius edidit Venet. 1761. fol. 2 vol. *. Leid. 1768. 4. 4 vol. Ebroduni 1779. 4. 3 vol. cum præfatione S. A. D. TISSOT. *De ſedibus & cauſis morborum per anatomen indagatis* L. V.

Germanice. Altenb. 1771. ad 1776. 8.

Anglice vertente B. Alexandro. 1769. 4. 4 vol. FALC.

Gallice. Paris. 1765. fol. 2 vol.

Inſigniſſimum & utiliſſimum opus noſtri amici in quod longi laboris fructus collegit. Fundamentum poſuit BONETIANUM ſepulchretum. Ei noſter adjecit numeroſas cadaverum ægrotorum inciſiones, multas VALSALVÆ, plures ſuas, critica judicia ad ſuas titulos diſpoſuit. Morbos ſigillatim a capite ad calcem perſequitur, deinde inciſiones corporum ad eos titulos ſubjungit ſuaque inde corollaria deducit. Nimiæ divitiæ faciunt, ne vel tantum ea decerpere vel indicare liceat, quæ utilia dixerit. Ecce pauciſſima ſpecimina. Ex Tom. I. Qui uno oculo literas confuſe videbat, duobus bene ex inæquali robure muſculorum utriuſque oculi. A nimio adipe pulmo compreſſus, ſpiritus difficilis. Cum in VALSALVA morbus hepatis expectaretur pulmo dexter exulceratus fuit. Quinque in falce oſſicula invenit VALSALVA in arthritica muliere. In L. II. Femina poſt vomitum & magnos dolores moritur, cœcum inteſtinum ſtercore plenum. In paralytico inteſtina late inflammata abſque dolore. Ventriculus exulceratus. Arcus aortæ oſſeis laminis varius etiam rami abdominales. In ureteribus calculi in pulmone

pulmone hydatides. Poſt gonorrhæam nullum veſtigium inventum eſt mali cum cadaver incideretur. Hiſterica femina ſubito menſtruata. In tunica vaginali duo calculi.

Ej. *Opuſcula miſcellanea quorum non pauca nunc primum prodeunt tres in partes diviſa.* Venet. 1763. fol. Collecta ſunt medica opuſcula quæ a prima ſua juventute noſter edidit. Eorum omittimus quæ jam dicta ſunt & quæ ad praxin non faciunt.

Ej. *de lumbricis epiſtola ad* VALISNERIUM. Dari equidem latos lumbricos veros, rarius tamen, pleroſque non vera eſſe animalia. Unicum exemplum deſcribit.

Epiſt. ad COCHIUM *de varicibus venæ cavæ*, non raro malo, etſi parum notum eſt.

Ej. Ad J. MORAND de FR. JACOBI BEAULIEU *calculi ſectionibus Patavinis.*

In locum VITRUVII *interpretationes.* Exſtat in POLENI Exerc. II. in VITRUVIUM.

Reſponſ. collegarum nomine circa obſtetricum de virginitate mulieris judicium.

Ej. *Super ſeminis emittendi impotentia reſponſum.* Exemplum in quo nullum vitium externe apparuit.

Tom. II. Ad vitam F. ALBINI epiſtolæ ad GAUBIUM. Sic alia fragmenta biographica de PHILOLOGO ANGELO BOLOGNINO GUILIELMINO, VALSALVA.

De genere mortis CLEOPATRÆ. Argumenta quæ morſum Aſpidis ut cauſam mortis accuſant, multo luculentiora eſſe.

Panegyrici aliqui.

Epiſtolæ quatuor ad libros ruſticorum. Tom. III. ad geographiam antiquam, vita BEAULIEU.

Epiſtola ad D. TRONCHIN *poſt inoculationem ducis Parmenſis ſcripta* a. 1764. redit in Suppl. de GAZETTE ſalut. 1765. 16.

Alia ad LANCISIUM de vermibus in EJUS viri Diſſ. *de triplici inteſtinorum polypo.*

In E. N. C. & aliis Diariis MORGAGNUS aliqua edidit.

Vita viri repetite prodiit a ANGELO FABRONIO in Vita Italorum doctrina excellentium. Integro deinde libro a JOSEPHO MOSSEA. Neapol. 1768. 8.

§. MXXX. Varii.

Ludovici Valetta monachi cæleſtini & ob naturalem cognitionem celebris *de phalangio apulo opuſculum in quo de eo inſecto ejuſque miro veneno diſſeritur.* Neapol. 1706. 4 *. Noſter ipſe Apulus, ad oculorum teſtimonium ſcribit & quæ ab aliis ſumſit, ea multis teſtibus confirmat. Extra Apuliam Phalangium non nocere, neque translatum in aliam regionem, etiam in Apulia ſolis tribus æſtuoſis menſibus nocere, quando inſectum in venerem ferat. Noctu venatur & lædit, inter diu in caverna latet. Quos momordit, ei utique a muſica curantur. Se vidiſſe exanimem pulſata cithara ad ſe rediiſſe, ſenſim ad ſaltandum incitantur & ſaltatio eſt pro antidoto. Non impoſturam eſſe, & ſaltationem moleſtam eſſe & paganariam, fortunæ nocere, ipſumque artuum motum ægrotis gravem eſſe. Ei malo quivis etiam innocens ſubjici. Quod medicus (Cornelius Coesentinus) Neapoli admorſus nihil ſimile paſſus ſit id factum quod animalia tum noxia extra provinciam aſportaverint. Cupidinem ſaltandi adfinem eſſe prægnantium deſideriis. Annuas etiam ad decem & ultra annos recidivas ſuccedere exemplo feminæ, cujus hiſtoriam fuſe narrat, & quæ ſeptimo tunc anno ſaltabat. Delirium paſſa ſe ipſam ſauciaverat. Verum nunc bonus Valetta ſuperſtitionem prodit. Demorſus reſpondet, quonam abiiſſet res furto ſubrepta, idemque abſque ulla noxa exiguo ſigno vulneris adparente ſe tranſverberat. Dæmoniacum ſæpe ſubeſſe perſuadetur.

Ezechiel Spanheim viri eruditiſſimi. Ej. *de præſtantia & uſu nummorum antiquorum.* Lipſ. 1706. fol. etiam ad hiſtoriam medicinæ facit.

J. C. Phoeb *Hygieine.* Lyon. 1706. 8. Falc.

J. Jac. Geoffron *Pulſuum doctrina in quinque libros diviſa.* Genev. 1706. 8. Burm.

Adam Menisiner *Oratio funebris in obitum* R. Eysson. Grœningen. 1706. 4. B. Burm.

S. G. M. M. D. *Novum lumen medicinæ theoretico practicum.* Rudolfſt. 1706. 4. Sr.

Collegii medici Nurnbergenſis Decani *inſtructio pro theriaca & Mithridatio* a Laur. Carol. Leinkers *conficiendo.* Nurnb. 1706. fol.

Balthasar Quistorp *Theriacæ Andromachi compoſitio.* Roſtock 1706. fol.

J. D. Beck *de conjugalis debiti præſtatione.* Nurnb. 1706. 4.

J. Henr. Lederlin *Septem libros priores* Tiberius Hemsterhuys *tres reliquos onomaſtici* Julii Pollucii *gr. & latin. curavit.* Amſterd. 1706. fol. *. cum notulis.

PHILIP PALACIOS *Palæſtra pharmaceutico chymico galenica.* Madrit. 1706. 1725. fol. SEQ.

PETRI ANGELI PAPI *ſacra auctorum recentiorum critica in philoſophia, chemia & medicina.* Rom. 1705. 8. *. Bipartitus ſcholæ GALENICÆ & nuperiorum medicorum Carteſianorum & chemicorum ſectas omnes refellit ut etiam cauſam religionis inmiſceat.

EJ. *Difeſa dell' anima ſenſitiva eſiſtente in armenti automatici.* Rom. 1706.

W. C. RENNIGER *Catalogus medicamentorum in officina pharmaceutica Brunſvicenſi proſtantium.* Brunſw. 1706. fol.

Catalogus medicamentorum in officina pharmaceutica civitatis Hannoveranæ proſtantium. Hannov. 1706. fol.

NIC. HENR. GUNDLING HIPPOCRATES *Cos in P. II.* Francof. 1706. BURM.

EJ. *Declaratio de atheiſmo* HIPPOCRATIS *juſtificatio contra* A. GOELICKE *in T. III.* Francof. 1707. B. BURM.

JOH. HENR CUNRADI *Sileſia togata ſ. ſileſiorum doctrina illuſtrium elogia.* Lipſ. 1706. 4. B. BURM.

§. MXXXI. VARII NUPERARUM LINGUARUM.

J. FRID. ZITTMANN medici inter Saxones caſtrenſis *Medicina forenſis die geöfnete Pforte der medicin und chirurgie anweiſende der Facultät zu Leipzig hochvernünftig ertheilte Ausſprüche und reſponſa über allerhand ſchwehre zweifelhafte und ſeltene von 1650 bis 1700 vorgekommene Fragen und Fälle.* Frankf. am Mayn. 1706. 4. 2 vol. *. Utilis tamen liber. Acta Lipſienſia fuerunt C. JOHANNIS LANGII, reſponſa omnino 578 ſunt. Brevis ſpecies facti, corpus delicti, viſum repertum medici, facultatis Lipſienſis reſponſum, quod plerumque bonum & corditum mihi videtur. Varia autem ſunt argumenti ad officium medicorum. In univerſum non debere medicum ad ſingulam reſponſionem jus jurandum præſtare. Cum RASTIO comite palatino controverſia, qui primum bullam doctoralem ignaro homini impertiebat, de quo noſtri vehementer conquerebantur. An debere creationem ejuſmodi doctoris tolerari. Soſtrum pro divitibus conſtitutum ſeptem ſingulis diebus ad tres imperiales. Balneatorem nihil debere moliri niſi medici juſſu, hinc neque pharmaca interna ægro vendere neque luem veneream curare, niſi medico præſente. Judæus ne ſit pharmacopola. Poſſe vulnus pro abſolute lethali enuntiari, etiam quando viſum repertum non valde accuratum eſt. Abſolute lethalia vulnera parum differre a per ſe lethalibus. Carnifex ne chirurgiam faciat. Non dari certa virginitatis ſigna. Ad venena multa habet.

GEORGII

GEORGII DESNOUES *profeſſeur de Bologne* & GUILIELMINI *profeſſeur de Padue & d'autres ſavans lettres.* Rom. 1706. 8. Neſcio ob quam cauſam patriam cum reliquiſſet, noſter demum alimenta repetiit ab anatomica cera, quam Londini oſtendentem vidi. Hæc epiſtolæ ad medicos Italos varios & varii argumenti dabantur. Hic ille doctum MAGDEBURG citat cum GUERICKIUM vellet, pauca medica habet, judicia fere librorum. Morbus ſingularis hominis cum ſana mente deliratus Deinde judicia de libris novis. Deinde BORGHESII epiſtola Indiæ ſcripta cum GEORGII adnotationibus, in iis de morbis Indiæ varia adnotat.

DOMINICUS MISTICHELLI chirurgus Romanus.

EJ. eſt in literis GEORGII DESNOUES diſſ. *de imaginario leone, quem pro nævo venditarunt.* Totum vitium fetus monſtroſi fuit œdematis genus.

EJ. *Tr. dell apopleſſia la cayione di quel malo con nuovo ed efficace rimedio.* Rom. 1709 4. *. Inter terrores a frequentia mortium ſubitanearum civibus urbanis incuſſum. Poſt phyſiologica & anatomica varia. P. II. agitur de natura cauſis & differentiis apoplexiæ. Multum tribuit meningi quæ ſit cordis æquale libramentum in machina animali. Chiaſmus quem anatomia interpretatur. Apoplexia a fibra laxa, a nimia vel nimis parva fluiditate ſanguinis, a vaporibus narcoticis. Inde ad frequentiam apoplexiæ Romæ a. 1705. & 1706. funeſtam. Apoplexia a condenſatione aëris, a condenſatione nitroſa ſpirituum animalium. Variæ hypotheſes circa frequentiam Romanæ apoplexiæ. Ab Euro (Sirocco). Febres malignæ Romanæ in apoplexiam terminantur. L. II. curatio morbi Chirurgica omitto. Deinde ſuadet ferrea quadrata lamina candente plantas pedum inurere. Veſicatoria loco cauteriorum in uſu eſſe multo debiliora. Medicamenta emetica, purgantia, quæ omitto. Inciſiones cadaverum ſanguis effuſus in cavum calvariæ potiſſimum in occiput. Apoplexia ut putat poſt febres malignas exſtinctas, cum vaſis meningum ſanguine turgidis, ſic vaſis medullam penetrantibus. Aliquot exempla felicis uſtionis in planta pedum.

EJ. *Aggiunto al Tr. dell apopleſſia.* Padov. 1715. 4. *. Majori parte argumenti eſt phyſiologici, pro meningum dignitate & ſpirituum in iis membranis ſecretione. Pathologica deductio ſymptomatum ex ejus theoria. Hiſtoria morbi duplice funeſti. Ignem optimum eſſe remedium.

SALOMON van RUSTINGH *Nieuew gebouw des geneeskonſt gegrunded op reden en ervarenhait, de zekerſte der geneeskig der Ziekten.* Amſterd. 1706. 8. Ingratus lectu, etſi contra ſcholam CARTESIANAM ubique belgicam defendit. Ipſe morbos deducit a defectu & abundantia ignis & hunc viciſſim ab abundantia vel defectu humoris pituitoſi & viſcidi. Febres eſſe (ad BELLINI mentem) obſtructionem partis vaſorum per humorem viſcidum, reliquis rapidius a ſanguine circumeunte percurſis. Diaphoretica medicamenta uti plena ignearum particularum valde

valde laudat. Cupro multum utitur, etiam ſcopo attenuandi humores & obſtructionem ſolvendum Venæſectionem non admittit, cum ſanguine enim periri partem caloris ad alendam vitam neceſſarii. In pleuritide dat emetica, theriacam, decoctum papaveris. In angina abunde ſales volatiles oleoſos & vinum hiſpanicum. In febribus intermittentibus emetica, ſales fixos. In ſcorbuto raphanum ruſticanum, arcanum quod BARBETTE ſuæ familiæ furtim eripuit. In præf. fatetur ſe nullo alio autore conſentire.

BRISSEAU fil. M. D. *Tr. de la cataracte & du glaucome.* Paris 1709 12. Librum inter chirurgicos dixi ad a. 1706. quo Tornai 12. prodierat. *Nouvelles obſervations ſur la cataracte.* Neque repeto experimenta quæ vir induſtrius utiliſſima fecit ad oſtendendum cataractæ quæ deprimitur ſedem eſſe in lente cryſtallina. Humor vitreus totus diſſolutus, lens cryſtallina iridi fortiter adnata, aquoſi humoris nihil reliquum.

EJ. *Lettre touchant les remedes ſecretes.* Paris 1707. 12. FALC.

Obſervations faites par M. BRISSEAU *Profeſſeur à Douay.* Douay. 1716. 12. *. Ignoro num pater ſit num filius, cum vero liber proxime dictus filii ſit, nuperiorem alterum patri eſſe vix probabile videtur. Pertinet ad nos *Obſ.* 3. Poſt longum dolorem intolerabilem, tumor repertus in centro cerebelli, ſæpe ſe in ſuperficie inteſtinorum capillos vidiſſe. Sex obſervationes recuſæ ſunt cum PALFYNI *Anat. chirurg.* ex editione P. BOUDONI prodierat. Paris. 1736. 8.

JEAN PELLETIER *l'Alkaheſt ou le diſſolvant univerſel.* Paris 1706. 12.

EJ. *Suite du Tr. ſur l'alkaheſt, le moyen de volatiliſer les alcalis & de preparer des remedes ſuccedanées ou aprochants de ceux qui ſe preparent du l'Alkaheſt.* Paris 1736. 12.

MARTINO POLI *il triomfo degli acidi vendicati della calumnie di molti medici.* Rom. 1706. 4. BURM. Neque ab acidis morbos eſſe neque ab alcali curationem & acida multis in morbis ſalutariter exhiberi.

EMANUEL MARTIN CAVALO prope Pacem Juliam natus.

EJ. *Arte de curar osbeyo con que ſe declaran quarentes infermedades.*

FRANCISCI NEGRI *Deſcrizzione della Capania.* Rom. 1706. Edidit CIRILLUS CALVOLUS aliqua ad medicamenta adque victus rationem ejus regionis.

GREGORIUS de RADO contra HIER. CHIARAMENTE *de la admirabile faciliiad y effectos de los pulveres y elixir vitæ.* Madrit. 1706. SEGUIER.

JOHANNES FELIX FERNANDEZ CAROVALA Regiæ familiæ medicus.

EJ.

Ej. *Diſcurſo medico chimico qui manifeſte la materia de qua ſe face el elixir de* CHIARAMENTE, *el modo de l'uſar i mode de curar diverſos infermedades.* Madrit 1706. 4. SEQ.

Abbé ROUSSEAU *Preſervatifs & remedes univerſelles tirés des animaux, des vegetaux & des mineraux.* Paris 1706. 12.

BERENGER *le culte ridicule de la vache noire ou diſſertation ſur l'uſage de ſon urine & de l'eau pretendu de mille fleurs.* Lyon 1706. 12. FALC.

Traité de l'eau de mille fleurs remede à la mode. Lyon. 1706. 12. Quæ de vino Rheimenſi & Burgundino lites interceſſerunt in B. BOTAN. diximus.

Explication phyſique & mechanique des effets de la ſaigné par raport à la tranſpiration. Paris 1706. 4.

Nouveaux ſecrets experimentés pour conſerver la beauté des dents & pour guerir pluſieurs ſortes de maladies. à la Haye 1706. 12.

JOHN MARTIN *Treatiſe on the ſafe internal uſe of cantharides in the practice of phyſik.* JOHANNE GREENFIELD vertente. Lond. 1706. 8. GUNZ.

Ej. *A treatiſe of all the degrees and ſymptoms of the venereal diſeaſe in both ſex.* Lond. 1706. 8. AST. 1708. 8. GUNZ.

Abridyed compendium of his treatiſe of the venereal diſeaſe. Lond. 1711. 8. ASTR.

Ej. *New theory of conſumption.* ib. 1722. 8.

JAMES HARVEY *Prognoſtical ſignes of acute diſeaſes.* Lond. 1706. 8. HOTT. 1720. 8.

HOPE *Compleat horſeman or perfect farrier.* ib. 1706. 8.

WILL. READ *Diſeaſes of the eyes.* ib. 1706. 8.

Chirurgia univerſa or operations in ſurgery regularly methoded by PURMANN *with* SOLINGENS *figures and* SPRENGEL *natural cures of all diſeaſes.* ib. 1706.

HENR. BUYSEN.

Ej. *Practyk der medicin.* Harlem 1706. 8. WACHENDORF. 1710. cumque notis ALMELOVENII. 1729. 8. lego.

Ej. *Verhandelinge van de uytwerpingen des menſchlyken lychans.* Amſterd. 1706. 12. Simplex & aphoriſtice præſagia tradit ex ſputis, ſudore, urina, fæcibus alvi, vomitu, excretis &c. J. F.

J. Franc. Kempf *de aquis Tœplicenſibus.* 1706.

D. G. D. M. *die allenthalben ſehr einreiſſende Unwiſſenheit.* Lipſ. 1706. 8. contra medicaſtros.

Nicolai Sebach *Deſcriptio theriacæ cœleſtis, wie ſolcher in Preſence des ganzen Collegii-Medici verfertigt worden.* Roſtock 1706.

Thom. Diet. Oloff *Theriaca cœleſtis, durch einen neuen modum præparandi verbeſſert.* Magdeb. 1706. 8.

Daniel Meier *Arcana.* 1706. 8. Non vidi ſed lego continere. Sibald Müller *vom Brodtbacken.* J. F. H. *Färberey.* Mulleri *liber de pane conficiendo* prodiit. 1716. 4. (1616).

Schwäbiſchhalliſche erneuerte Ordnung der Medicorum, Apothecker, Wundärzte, Barbierer und ſämtlich angehängte Tax. Halle 1706. 8.

Neueröfnetes Schatzkäſtlein in armen Arzneykunſt. Nurnb. 1706. 8.

§. MXXXII. Franciscus Torti.

Mutinenſis jam a. 1706. ſcripſerat *lettere di diverſi autori in propoſo delle conſiderazioni del Marqueſe Teſſi.*

Ej. *Synopſis therapeutices ſpecialis.* Mutinæ 1709.

Ej. *Ad criticam diſſertationem de abuſu chinæ chinæ a medicis mutinenſibus perperam objecto jatro apologetica.* Mutinæ. 1715. 4. & in editionibus poſterioribus Therapeutices.

Ej. *Therapeutice ſpecialis ad febres quaſdam pernicioſas.* Mutinæ. 1712. 4. Gunz. 1730. 4.

Editio VI. & omnes ſequentes auctæ ſunt *littera apologetica* ad Ramazzinum. Venet. 1732. 4. cum vita auctoris a Muratorio ſcripta & aliis opuſculis. Venet. 1743. 4. Francof. 1756. 4.

Ex præcipuis medicis clinicis hujus ſæculi & cui ars plurimum debet, qui utilitatem corticis peruviani ſummam non ſolum in febribus intermittentibus ita firmiter conſtituit ut vix a quopiam poſteriorum in dubium revocata ſit, ſed etiam in omnes periodos etiam imperfectas adque febres ſubintrantes & remittentes veterum corticem digniſſime extendit dum aliquæ ſunt memorabiles remiſſiones. Practica omnia & ad experientiam.

In reſponſionibus primum apologeticis pleniſſimam mihi viſus eſt de adverſario victoriam reportaſſe. RAMAZZINUS corticem peruvianum hactenus ad annum ætatis 79 nunc praxi jam derelicta abſque novo experimento ſibi contrarium ſcripſerat & corticem ab eo in uſum revocatum nunc condemnavit aut caute ad minimam unius drachmæ doſin adque unius paroxyſmi medelam reſtrinxerat, radicalem & integram curationem febris negarat ab eo medicamento expectari poſſe, infauſtos etiam caſus in teſtimonium produxit, in quibus cum magnis ægri malis cortex exhibitus fuiſſet etiam a TORTO, ut etiam de revocanda febre cogitaverit, quam eo cortice curaverat. Reſpondet noſter ſuo & aliorum medicorum Mutinenſium nomine. Opponit noſter bene ſuam plurimam praxin, opponit feliciſſimos dati corticis effectus etiam in pernitioſis intermittentibus, qui ipſe ſex drachmarum doſi ab ejuſmodi minaciſſima febre convaluerit, ſive ſubintrantes graviſſimas frangi peruviani corticis uſu, tunc ſolide eradicari. In ægrotis RAMAZZINI monet, eorum aliquos corticem ne quidem ſumſiſſe, alios nimis parca doſi, aut melius inde habuiſſe. Non ultra duas uncias requiri ut primus paroxyſmus depellatur. Fatetur tamen in nonnullis exemplis corticem aut parum profuiſſe aut ſaltim non ſatis. Satyricum ſcriptum etſi nihil aſperi habet.

Unicum folium pro eadem cauſa prodiit. Mutinæ. 1718. 4.

In Therapeutice ſpeciali FRASSONUM primum ſuum laudat præceptorem a quo innocentiam & efficaciam corticis didicerit & teſtimonium viderit morbos anomalos ſemper debere eſſe febres intermittentes, a viſcido corrupto cum ſanguine commiſto aut in eo congeſto. Doſin corticis ad duas drachmas determinat. Magnam doſin plus poſſe quam aliquot debiles. Vinum ad infuſum præfert, eſt tamen pulvis cum vino deglutiendus. Non debere cortici quidquam addi, quod enim additur ſemper cortice incertius eſſe. Sæpe febres continuas ſe cortice oppreſſiſſe abſque malo. Tumores hydropicos alioſque poſt febres ſuperſtites a cortice potius curari quam corticis eſſe effectus. De febribus malignis toto L. II. agit. deinde remittentes malignas ex ſuo experimento, maxime vero funeſtas eſſe, quæ tertianæ typi ſint. Febres ſymptomatibus inſignibus comitatæ a quibus nomen habent, jecoris vitio, cardialgia, ſudore, ſyncope, ſopore. Peſſimum indicium hic eſt pulſus fere evaneſcens. Aliæ febres malignæ, nullo ſymptomate diſtinctæ, *ſubcontinuæ* ipſi T. audiunt, paroxyſmum quemque poſteriorem paulo priori fortiorem eſſe, cedere vero omnes ſexdrachmis corticis peruviani, quas unica doſi æger ſumere debet. Subcontinua minus corticis requirit. Ægros ab uſu corticis ſubito interiiſſe calumnias vocat, & objectos infelices caſus aliter interpretatur. In caſu urgente infuſum ſeſquiunciæ cum vino feliciter exhibuit. Ingens catalogus ægrotorum ex malignis febribus quos ſuo cortice ſervavit. Num in febribus ſubcontinuis malignis in principio cortice intervenire medico liceat. Reſpondet in febribus corruptivis utique, ſed eæ non facile dignoſcuntur, demum fatetur ſe nondum definire

definire poſſe, quibus in febribus a principio corticem exhibere liceat. Arbor genealogiæ febrium. Ex coagulatione malignitatem explicat, & reſolventia in pertinaci etiam febre locum habere poſſe. Deinde febres definit *continentes* ſibi ſimiles. Quando febris princeps de continua eſt claſſe & intermittens admiſcetur ut in pleuritide viſum eſt, corticem dare non licet. Tunc vero utique quando ad febrem intermittentem veram ſe ſymptomata continuæ addunt. Diſtinguit porro ſubcontinuas cortici obnoxias & remittentes refractorias a MORTONO commiſtas, has enim eſſe eas febres continuas per accidens ut vocat paulo remittentes, Hæmitritæum verum cortex tollit, tunc febres hecticas, eas etiam potiſſimum quæ ex mala victus ratione oriuntur. Corticem clyſteris ſpecie datum eſſe imbecillem. Experimenta cum lumbricis facta, quos vini ſpiritus deinde corticis tinctura vinoſa enecat. Tres epiſtolas ad MURATORIUM animum TORTI declarantes cum voluptate legas. In iis laudat ſuum inventum, negat ante ſe in illis omnibus caſibus ullum artem poſſediſſe, ægrotos letho eripiendi, neminem ſe habuiſſe qui præiverit, & ingens ille ſucceſſus medicis coævis ſtuporem feciſſe. Ultima editio. Venet. 1769. 4. *. paulo plenior eſt.

§. MXXXIII. GEORGIUS CHEYNE.

Qui Bathniæ medicinam faciebat, vir pius, magnæ abſtinentiæ ab animali victu laudatur. Jatromathematicus fere ad BELLINI ſaporem, multa ſcripſit, quorum pauca legi.

EJ. *Phyſiological principles of natural religion.* Lond. 1706. 8. 1715. 8. 1736. 8. *. Exſiſtentiam DEI demonſtrat ex mutuo conſenſu & nexu corporum diverſorum inter ſe quæ omnia in communem finem conſentiunt. Non proprie ad rem practicam facit.

EJ. *An eſſay on the true nature and due method of curating the gout, written for the uſe of Richard with an account of the nature and qualities of bath waters.* Lond. 1722. 8. *. 1725. 8. Ed. VII. aucta. Lond. 1728. 8. PL.

Podagra eſt a vaſis minimis in prima origine anguſtioribus. Adquiſitio podagræ a tartareis & urinoſis ſalibus congeſtis. Cauſa periodorum podagræ, quæ excitantur ad expellendam nimiam ſalium ubertatem. Curanda podagra vaſis dilatatis & ſalibus diminutis. Salium diminutio per febres, diætam tenuem, aquoſam, aquas minerales. Utilitas æthiopis mineralis uberius ſumti. In podagra ad ventriculum retrograda emetica. Balneum frigidum poſt paroxyſmum utile. Morborum novorum curatio per emetica. Iſchuria, morbi adfines.

EJ. *Eſſay on regimen of diæt with four diſcurſes medical moral and philoſophical.* Lond. 1740. 8. PL. 1753. 8. Italice vertente COSMO MEY. Padua. 1765. SMITH.

EJ. *A new theory of acute and slow continued feavres an eſſay concerning the improvements of the theory of medicine.* Lond. 1722. 8. abſque indicio auctoris. Mechanicos laudat ipſe jatromechanicus.

EJ. *The english malady or a treatiſe on nervous diſeaſes of all kinds* edit. IV. Lond. 1739. 8. Placet omnino. 1. Cauſæ univerſales morborum chronicorum. Viſcor & acrimonia in fluidis, laxitas in parte firma, ex iiſdem cauſis nervorum morbi. Cauſam remotam in cibis eſſe potiſſimum in ſalium & oleorum abuſu. Ab increſcente luxuria iſtos morbos etiam factos eſſe frequentiores. Signa toni amiſſi. In L. II. curatio. Scopus eſt fluida diluere, concrementa diſſolvere, fibrarum vim contractilem augere. Quare utitur hydrargyro & antimonio Robur ſperat a peruviano cortice & ferro & opii fæculis quorum tamen effectum fatetur non eſſe diuturnum. Naturæ inſtinctu in febribus cibos averſamur nobis funeſtos futuros. Abſtinere jubet ab animalibus, a quibus noxii ſales generantur. Neceſſariam vero requirit iſtam abſtinentiam in podagra, ſcrofulis, cancro, tabe. Porro motum regularem commendat, qui firmarum partium robur auget. In debilibus frictio. In ſeverioribus nervorum morbis fere ſcirrhum aliquem viſceris alicujus tangi potuiſſe, hinc neceſſarius vomitus & hydrargyrus. De bile ejuſque noxa. Morbi nervoſi peculiatim. Hypochondriacum malum cujus ſedes eſt in tubo alimentario, deinde ex hoc malo viſcera obſtruuntur, inde icterus niger, hydrops. Curati vomitu, cortice, chalybe, calidis, amaris, cardiacis. Veros vapores ſtatuit qui in primo gradu morbi tranſpiratione per cutem impedita in nervos magnos corporis repelluntur, in majori malo convulſiones ab acrimonia. Etiam hic vomitum prodeſſe, tunc gummata amara fœtida. Febricula Manninghamii quam calidis aromaticis ſanat cum diluentibus conjunctis. TAYLOR in ſe ipſo diæta lactea epilepſiam ſuperavit. Inde caſus & hiſtoriæ ægrotorum, quibus fere victus vegetabilis & diæta lactea vitam conſervavit. Caſus CHEYNEI qui ex maxima miſeria hypochondriaca victu vegetabili reſtitutus eſt.

EJ. *An account of himſelf and of his cures.* Lond. 1753. 8.

EJ. *Tr. de natura fibræ ejuſque laxæ ſ. reſolutæ morbis editio prima.* Lond. 1725. 8. maj. Paris 1742. 8. TR. Phyſiologica dixi. In practicis multus eſt in nervorum morbis potiſſimum ab eorum remiſſione & laxitate. Morborum chronicorum tres eſſe cauſas, certam humorum acrimoniam, & diminutam vim fibræ ſolidæ. Inde ſtruit claſſes. Prima a viſcido, quo apoplexia, ſtupor, morbus hypochondriacus pertinent. Secunda in qua motus voluntarius deſtruitur, uti paralyſis. Tertia ſpaſtica. Harum indicationes. Lentorem humorum diluere,

diluere, adtenuare, tunc acrimoniam involvere. Ab eodem lentore in ſanis hominibus morbi acuti, in debilibus chronici, in quibus nervoſis numquam non adeſt lentor humorum. Ex ea cauſa in diæta nimis lauta fit febris nervoſa, hinc diluendum mercurialibus, acrimonia obtundenda ſulfureis, gummi ammoniaco. Roborandum demum cortice peruviano, ferro. Victus ubique reperitur tenuis, vegetabilis. Apoplexia ſeptemtrionalis ab humore lento facta, diverſa ab aliis congeneribus morbis regionum auſtralium. Lacteo victu epilepſia ſanata. Satyriaſis abſque voluptate. Colica pictonum. Rachitis a tono fibræ imminuto. Hypochondriacos omnes ſanari poſſe.

EJ. *Eſſay on health and long life.* Lond. 1725. 8. gallice 1725. 8. germanice Frankf. 1744. 8. vertente Ess.

EJ. *de infirmorum ſanitate tuenda vitaque producenda.* Libro ejuſdem argumenti anglice edito longe auctior & limatior. Lond. 1726. 8.

Liber multo amplior & diverſus a paulo priori. Diætetices bonum compendium, tantum ut voluptatibus humanis non blandiat viamque ad valetudinem integerrimam aſperam demonſtret. Scriptum fere hominibus melioris ſortis, ſuiſque Anglis, carnivoris atque ſtillatitiorum liquorum amantibus. In *præfatione* unicum aërem ſtatuit, qui in diverſis terris aliam & aliam faciem induat & aut in cryſtallos abeat acidos, aut in ſulfur acido adfine & lumini. De ſex rebus non naturalibus. Aërem laudat ruſticanum, gravem, liberum, in eo corporis exercitationes. Contra victum nimis animalem Anglorum. Carnes per ſaginam inſalubres fieri, ſylveſtria animalia ſalubriora eſſe ruſticis & cicuribus. Herbivora carnivoris præſtare, piſces etiam his duriores eſſe (marinos). Non pinguia & minus nigra laudat ex quibus facile gelatina coquitur. Inde cibi ſalubres ſigillatim. Debilibus lac, ova, carnes juniorum animalium albæ neque pingues. Contra liquores ſtillatitios. Alba pellucida materies quæ puri ſimilis, non eſt pus, ſed eſt chylus vel mucus. Per otium etiam decedit. Corpus neque turgente ventriculo exercendum, neque ad laſſitudinem. Balneum frigidum vim abſtringentem exercere, idem circuitum ſanguinis augere & a reſorbtione humidi aëris defendere. Semel intra 24 horas debere alvum exonerari. Urinæ pondus eſſe $\frac{3}{4}$ potus. De perſpiratione, ſalivatione ſalubri. Diæta in morbis, pro temperie ſtricta, laxa pro macilento & pro oleoſo, pro fibra vel irritabili vel inſenſili. Non probat multum ſudorem, neque familiares in Anglia ſubuculas laneas craſſas. In ſenio calida commendat. Opii laudes.

EJ. *Natural method of curing the diſeaſes of the body and the diſordres of the mind depending of the body.* 1. *General reflections on the œconomy of nature in animal life.* 2. *The means of preſerving life and faculties and concerning the nature and cure of acute contagions and cephalic diſordres.* 3. *Reflections on the nature and cure of particular chronical diſtempers.* Lond. 1742. 8. *. Boni ſenis opus nunc ſeptuagenarii

ſeptuagenarii qui ſedecim annis ſolo lacte vixerat cum pane. In *præfatione* totam medicinam reducit ad artem rite evacuandi, deobſtruendi obſtructa, roborandi. Ad eaque idem hydrargyrus, ad ſolida confirmanda diæta. In P. I. laudat temperantiam & diætam tenuem. Vegetabilem victum non neceſſe ad uncias redigere, in animalibus utique exceſſum nocere. Omnium febrium etiam peſtis eandem naturam eſſe, curationem eandem per diluentia, refrigerantia cum lenibus diaphoreticis. Nullum in his malis periculum eſſe, quando aliqua quarta pars ſeri non acris in ſanguine eſt. In omni febre calor & pulſus acutus requirunt diætam tenuem aquoſam, lacteam, laudat & emetica & eorum loco hydrargyrum, crudumque ex deſtillatione adſumendum præfert bis de die. Ad mala hypochondriaca fœtida, hydrargyrus. Cortex peruvianus, fuligo, viſcum. Ita morbos ſigillatim percurrit. In rheumatiſmo guajaci reſina. In ſcrofulis hydrargyrus, diæta lactea. In aſthmate mercurium, in diabete lactis cura, in ictero emetica. Luem veneream eſſe naturæ alcalino cauſticæ, neque apud veteres nullam fuiſſe neque in America ortam. Reſpondet ad objectiones a debilitatione. Debilitatem hæreditariam lacte ſanari ſeminum vegetabilium, emeticis, aut ſimplici imitatione abſque vomitu. Valde rheum laudat, cinnabarin, etiam millepedes, tunc viſcum, corticem, Valerianam, balneum frigidum, hoc quidem tunc demum quando ſanguis attenuatus fuit. Denique motus animalis. Eadem ad phthiſin valent. Ad tabem tamen lactis præcipuæ laudes, tunc ad morbum hyſtericum, paralyſin, podagram, calculum, ad aſthma venereum etiam valet cum vomitu per ſquillam moto, maniam, icterum, lepram, colicam. Inde rationem victus exponit, In ſenio de cibis perpetuo aliquid detrahere jubet. Matrimonium hyſtericis & cholericis non ubique prodeſſe. Senum perſpirationem pannis laneis corrigi. Senum alvus dura.

§. MXXXIV. Disputationes.

Georg Frid. Krausius *de empyemate*. Leid. 1706. 4. Hæ.

Joh. Caspar Sommer *de melancholia imprimis hypochondriaca*. ib. 1706. 4. Hæ.

A. Normann *de ſpecificis quibuſdam in debilitate ventriculi*. ib. 1706. 4. Hæ.

Albertus Noort *de morbis ſoporoſis*. Lond. 1706. 4. *.

C. Th. Michels *de varii alvi Fluxibus*. Leid. 1706. 4.

J. Lud. Loss *de dyſenteria*. ib. 1706. 4. Hæ.

G. Ribbius *de apoplexia*. ib. 1706. 4.

Sam. Frid. Werner. *de rachitide*. ib. 1706. 4. Pl.

Christ.

CHRIST. AUG. STUN *de morbis meſentericis.* Leid. 1706. 4. RIV.

M. HENR. HEDAU *de podagra.* ib. 1706. 4. Sic lego.

PETR. MICH. WOELLNER *de epilepſia ejuſque curatione medicamento ſpecifico eſſentia dulci nominato.* ib. 1706. 4.

CHRIST. BIERWIRTH *de hepatis ſtructura ejuſque morbis.* ib. 1706. 4. *.

L. SAUVAGE *de aſthmate.* ib. 1706. 4. HÆ.

LAMBERT. FRID. MARQUARD *de amore inſano.* ib. 1706. 4. *.

GIDEON GREGORY *de lienis dolore.* ib. 1706. 4. *.

J. PETRUS VITRIARIUS *de phthiſi.* ib. 1706. 4. *.

PHIL. CONRAD COLONIUS *de thermis.* ib. 1706. 4.

EMANUEL GOESCHEN *de nitro.* ib. 1706. 4.

G. H. SCHMIDT *de febre petechiali.* Utrecht. 1706. 4. HÆ.

J. MEYER *de cauſis morborum ut & de pleuritide.* Utrecht. 1706. 4. *.

ANDREAS CASSIUS *de pleuritide exquiſita.* Grœning. 1706. 4. PL.

J. GERH. STRUBE *de theoria ex praxi.* Hafn. 1706.

DAN. WAGNER *de aſthmate* præſide. G. FRANK. Hafn. 1706. 4.

ROEMER ASGAARD *Theſes phyſico medicæ.* Hafn. 1706. 4.

J. UPMARK *de formicis.* Upſal. 1706. 4.

ABB. PINKENAU *de ſuffocatione ex liquore fermentante.* Regiom. 1706. 4. *.

EJ. *de emeticis.* ib. 1706. 4. A. M. BALTH.

EJ. *de fonticulorum uſu tempore peſtis.* ib. 1710. 4.

EJ. *de paralyſi.* ib. 1713. 4. VAT.

TOBIAS KRASKE *de ovo paſchali.* Diſſ. a. 169. 2 Franc. ad Viadr. defenſa demum a. 1706. ubi agitur etiam de ovi uſu medico.

J. TILINZ *de tympanitide.* Francof. 1706.

J. GODOFR. GRUHLMANN *de novo contra calliginem oculorum remedio tamquam ſpecifico Herniaria.* Jen. 1706. 4. JAC.

JAC. BURGMANN *Idea medicaminis perfecti.* Roſtock. 1706. 4.

J. FRID. MAYER bellicoſi theologi ad finem CASPARIS MARLITZ in progr. quærit, *utrum medicus papiſta præſtet lutherano.* Facile intelliges negari Greifsw. 1706.

EJ. *de ſudore Chriſti ſanguineo.* ib. 1706. 4.

PETR. MULLER & RUMPEL *de pecunia doloris vom Schmerzgelde.* Jen. 1706. 4. HEFT.

EJ. *de jure prægnantium.* Jen. 1707. 4. 1732. 4.

RUD. HELD *de certitudine medicinæ.* Helmſt. 1706. 4. MENZ.

ADOLF LUDOLF LOEFLER *de puella Zittavienſi incantata.* Lipſ. 1706. 4.

J. JUST. GRAU *Salubritas Haſſiæ.* Hall. 1706. 4. *.

HENR. PATER *de variolis.* Marpurg. 1706. 4.

JOH. BECK *de conjugalis debiti præſtatione.* Nurnb. 1706. 4.

J. F. HERELIUS *de laſſitudine.* Altd. 1706. 4.

J. FRID. SCHWARZ *de impedimentis ſudationis eorumque medela.* Altd. 1706. 4. BURTH. lego aliud nomen N. FRID. SCHWARZ *de diabete.* Marb. 1706. 4.

FRID. CHRIST. CREGUT *de ægritudinibus infantum & puerorum.* Baſel 1706.

CASP. ZWECKS *de phrenitide.* Baſel 1706. 4. PL.

GEORG NEUBUER *de lue venerea cognoſcenda & præſervanda.* ib. 1706. 4.

NICOL. KITZ *de dyſenteria.* ib. 1706. 4.

CASP. VERI *de hydrargyri vivi viribus & uſu.* ib. 1706. 4. Alvus triduo obſtructa deglutitis 20 unciis reſerrata.

PETR. MANUFORD *de ſex rebus non naturalibus.* ib. 1706. 4.

J. SCHEUCHZERI jam viri egregi *de uſu hiſtoriæ naturalis in medicina.* ib. 1706. 4.

LUD. LUCAS BAUR *de venenis.* Argent. 1706. 4.

FRANC. SACHS *de officio & jure medicorum.* Argent. 1706. 4.

J B. Fermelhuys & PR. Couteaux *an omni alvi fluxui radix Braſilienſis.* Paris 1706.

Claud. Vergne & Joh. Bapt. Enguehard *an varioliſ vomitus.* Paris 1706. 4.

Joh. Bapt. Epiney Peschard & Joh. Frid. Couthier *Utrum æſtuante febrium intermittentium paroxyſmo venæſectio.* ib. 1706. 4.

Mich. Sauvall & Joh. Frid. Couthier *an morbi omnes omnibus ſiant temporibus.* ib. 1706. 4.

Claud. Barlet & Joh. Bapt. Moncin *Tutiorne intemperantia in potione quam in eſca.* ib. 1706.

Alex. Petr. Mattot & Joh. Bapt. Procope *an a moderata exercitatione firmior ſanitas.* ib. 1706. 4.

Cl. Bourdelin Salv. & Cluscard *in nutriendis ægris eſtne conſuetudinis ratio habenda.* ib. 1706. 4.

Cl. du Cerf & Franc. Oliv. de Cuville *an bilis agendi præcipua facultas ab amaro.* ib. 1706.

Joan Bapt. Enguehard & Franc. Pousse *an medicina ſit adjectio deficientium detractio redundantium.* ib. 1706. 4.

§. MXXXV. Diaria ad a. 1706.

In Philoſ. Tranſact. nr. 305. Jacobus Douglas primum adparet doctus medicus Magnus Horatii admirator qui anatomen inter principes coluit, in botanicam ſuam curam diffuſit, chirurgiam illuſtravit, modeſtia ſua omnes ſui animi dotes illuſtravit, præmatura morte abreptus qui juvenem me amavit & inſtruxit.

In numero, quem citavi, Phil. Tranſact. deſcribit feminam cui tumor durus & magnus in collo anteriori prætenui cute tectus exibat ex iſthmo thyrioideæ glandulæ ubique, incipiebant particulæ cartilagineam duritiem induere, qualem vir Ill. etiam in proſtata vidit Tumor ortus erat ex venæ proximæ ruptura. Uterus pariter ſcirrhoſus erat & glandulæ aliquæ jugulares & recti inteſtini, fæces fere in progreſſu impedibant. Ægra nihil valde ſolidi deglutire poterat.

N. 308. Femina craſſo corpore venis cutaneis tumidis, Ovarium alterum in magnum ſaccum abierat. In eo ſacco humor limpidus qui tamen ad ignem cogitur.

EJ. *Bibliographiæ anatomicæ ſpecimen ſ. catalogus fere omnium auctorum qui ab* HIPPOCRATE *ad* HARVEIUM *rem anatomicam illuſtrarunt.* Lond. 1715. 8. Lond. 1734. 8. Vid. Bibl. Anat. II. p. 32. laborioſus utique catalogus etſi multum ANTONIO van der LINDEN uſus eſt.

CAROLUS KEIL deſcripſit in Phil. Tranſact. nr. 306. inciſionem J. BUGLER anno 130 ſuæ ætatis mortui. Macilentus ſenis victu uſus fuerat ſimplici. Lien exiguus, cartilagines coſtarum fragiles, cor magnum, diameter aortæ ſub carotidibus duarum unciarum. Magna pars arteriarum cartilaginea, oſſei quid in dura meninge, cerebrum durius, ventriculi tunica pertenuis. Ex phænomenis noſter cauſam mortis determinat.

In EJUS. *Anatomy of the human body abrigd* cujus aliquot editiones coram ſunt. Lond. 1698. 1742. 12. V. Bibl. Anat. I. p. 796. pauciſſima huc faciunt.

EJ. *Tentamina medico phyſica.* Lond. 1718. 8. *. Leidæ 1725. Varia ad nos ſpectant. Hæmorrhagiarum enormium exempla. Stimulorum poteſtas. Hæmorrhagiarum in hydropicis cauſæ. Idem liber prodiit Medicina ſtatica Britannica recuſa. Experimenta SANCTORIANA in ſe ipſo repetiit, phyſiologice equidem quam etiam pathologice, ut effectum frigoris in perſpirationem oſtendat igniſque in foco accenſi. Triſtiſſimam viri mortem ex cancro os ejus ſenſim depaſcente deſcribit GUILIELMUS BECKET.

ANTON MARCHETTI. In Philoſ. Tranſact. nr. 307. Maritum noſſe coccygem artrorſum ducere & ſic Veneri addere gratiam.

ANTON HEWNDEN chirurgus nr. 308. Tumor occipiti feminæ adnatus plenus hydatididibus & in cyſtide atheromatica & ſteatomatica materies.

In *hiſt. de l'Acad. des ſciences* 1706. Catella poſt 45 dies quos pene abſque alimento vixerat ad ſe rediit. Juvenis a 15 dierum fame & ſiti non eſt exſtinctus.

Lites de cataracta in chirurgicis diximus.

In *Memoires* ejuſdem anni. MARCHANT confirmat per experimenta vires ad epilepſiam utiles Valerianæ.

GEOFFROY Abſceſſus hepatis, calculi in veſicula fellis 33 inflammabiles friabiles, falx duræ meningis fere tota oſſea, pia membrana prædura, cerebrum ſiccum durius, erat phrenitico in homine ſtudioſo utente ardentibus ſpiritibus.

In *Journal des Scavans* 1706. recenſetur *lettres édifiantes & curieuſes Recueil* VI. eodem anno edita de Chinæ ſtatu, auctor eſt HYACINTHUS GIMMA.

In *Galer. di Minerva* T. VI. 1706. duo exempla acus crinalis in veſicam intruſæ & calculoſa cruſta obductæ, & calculus ovato cylindricus moriformis HECTORIS della VALLE.

A

A mora per noctem butyri in æneo vaſe tormina, diarrhæa, febris continua, in altera venenatio lethalis. L. SESTI.

PASQUALE PRATI de corticis chinæ hiſtoria.

SAPORITI alias MESAPORITA celebris alias dicta hiſtoria ad VALISNERIUM.

M. A. NICOLICHI de ſponſis nobiliſſimis eodem tempore ſimili morte correptis ſ. iiſdem horis & temporibus ſimillima paſſis, pariter exſtinctis.

§. MXXXVI. LAURENTIUS HEISTER.

Cum quo diu vixi, amicus meus, Francofurtenſis, vir ſingularis induſtriæ ut non ſolum adminiſtrationes chirurgicas ipſe ſuſceperit ſed præterea inſtrumenta excogitaret & delinearet aut ſculperet, vir plurimi laboris in caſtrenſi medicina exercitatus, inde per multos annos Altdorfinus deinde Helmſtadienſis profeſſor gratioſus & celebris. Majorem equidem in chirurgicis quam in clinicis famam comparavit, practica etiam pauca ſcripſit, præter plurimas adnotationes in EPH. NAT. CUR. diſperſas & a morte viri in collectanea collectas, quæ dicemus, præterea diſputationes, & has quidem numeroſiſſimas & maxima cum cura elaboratas.

EJ. *de hypotheſium medicarum fallacia & pernicie.* Altd. 1710. 4.

EJ. Prgm. *veritatis inveniendæ difficultas in phyſica & medicina.* ib. 1710. 4.

EJ. *de Cataracta* Diſp. I. Altd. 1711. 4. & 8. altera ib. 1712. 4. & 8. tertia ib. 1713. 4. auctæ cum theoria de ſede mali, hiſtoria amauroſeos curatæ per ſalivationem & apologia contra WOOLHUSIUM. Altd. 1715. 4.

EJ. *de lingua ſana & ægra.* ib. 1716. 4.

EJ. *de utilitate anatomes in theologia inſigni.* ib. 1717. 4. HEFT.

EJ. *de glandulis quæ præter neceſſitatem in corpore humano ſtatuuntur.* ib. 1719. 4.

EJ. *de inventis anatomicis hujus ſæculi.* Helmſt. 1720. 4. Wolfenb. 1720. 8. *.

EJ. *de collectione ſimplicium.* Helmſt. 1722. 4.

EJ. *de fortuna medica.* ib. 1722. 4.

EJ. *de morbis adoleſcentium & juvenum* HIPPOCRATIS. ib. 1722. 4.

EJ. *de pulmonum fetus innatatione vel ſubmerſione in aqua nullum certum infanticidii ſignum deſumi poſſe.* ib. 1722. 4.

EJ. *de rachitide.* ib. 1723. 4. *. & prgm. *infantes pro a diabolo ſuppoſitis habitos, vulgo wechſelbælge vocatos, rachiticos fuiſſe.* ib. 1725. 4.

Ej. *de manna & ſpeciatim de proficuo ejus uſu in variolis confluentibus.* Helmſt. 1725. 4. *.

Ej. *de chirurgorum erroribus in curanda lue venerea.* ib. 1725. 4. *. valde laudat Astruc.

Ej *Partus tredecimeſtris pro legitimo habitus.* ib. 1727. 4. Nullum certum tempus poſſe definiri.

Ej *de anatomes ſubtilioris utilitate.* ib. 1725. 4. 1730. 4. Contra Stahlianos.

Ej. *de animi defectione.* ib. 1728. 4. He.

Ej. *de chirurgorum erroribus in curandis morbis venereis.* ib. 1728. 4. *.

Ej. & amici mei Ott. Just. Wreden *de debilitate fibrarum.* ib. 1728. 4.

Ej. *de medicamentis cardiacis.* ib. 1729. 4. *.

Ej. *de medicamentis Germaniæ indigenis Germaniæ ſufficentibus.* ib. 1730. 4. *.

Ej. *de medicinæ utilitate in juriſprudentia.* ib. 1730. 4. *.

Ej. *de medico naturæ domino.* ib. 1730. 4. He.

Ej. *Obſervationes medico miſcellaneæ theoreticæ & practicæ.* ib. 1730. 4. Plures adnotationes habet huc facientes. Aquæ & tumores. Hydrops urina ſanatus. Uteri hydrops cum gemellis. Vermis in abdomine repertus, perruptis inteſtinis. Poſt paracenteſin aqua pauca, hepar parvum, lien major ſcirrhoſus. Gravidæ fetus in pelvim demerſus, placenta poſterius & inferius utero adhærens. Subita mors, cordi pericardium connatum. In infante epileptico pulmo ſcirrhoſus, lumbrici copioſi. In hydropico paſſim ſcrofulæ & glandulæ tumidæ ſcirrhoſæ. Calculi veſicæ fractæ ejectæ.

Ej. *de chirurgia cum medicina neceſſario conjungenda.* ib. 1732. 4.

Ej. *de aquis medicatis pyrmontanis.* ib. 1732. 4.

Ej. *de fallaci pulmonum experimento.* ib. 1732. 4.

Ej. *de medico nimis timido.* ib. 1733. 4. *.

Ej. *de clavo hæmorrhoidali.* ib. 1734. 4. He.

Ej. *de morte* Silii Italici *ex clavo inſanabili.* ib. 1734. 4.

Ej. *Recti prolapſus anatome.* ib. 1734. 4.

Ej.

Ej. *de morbis ex viſcido oriundis.* Helmſt. 1737. 4.

Ej. *de medicinæ mechanicæ præſtantia.* ib. 1738. 4. germanice in *med. Handbuch.* Integer liber ſollicita cura ſcriptus ad evertenda Stahlii placita. Cum Michaele Alberti ſuo ut cathedræ Altdorfinæ æmulo lites aliquas aluerat, inde cum tota ſecta Stahliana.

Ej. *de perturbatione animi atque corporis.* ib. 1738. 4.

Ej. *de aurantiis eorumque eximio uſu medico.* ib. 1741. 4.

Ej. *de calendario artuum.* ib. 1736. 4.

Ej. *de pipere.* ib. 1740. 4.

Ej. *de quartana & hydrope cortice peruviano curatis.* ib. 1740. 4.

Ej. *de medicinæ ſectæ empiricæ veteris & hodiernæ diverſitate.* ib. 1741. 4.

Ej. *de mutationibus corporis humani naturalibus ab ortu uſque ad obitum.* ib. 1744. 4.

Ej. *de peſte, cui præmiſſa explicatio Reliquarii* S. Sebastiano *conſecrati.* ib. 1744. 4. c. fig. æn.

Ej. *de cydoniis eorumque eximio uſu medico.* ib. 1744. 4.

Ej. *de genuum ſtructura eorumque morbis.* ib. 1744. 4.

Ej. *de rheumatiſmo.* ib. 1744. 4. He.

Ej. *de aquæ laudibus nimiis ſuſpectis.* ib. 1745. 4. Pl.

Ej. *de mannæ laudibus in malis variolarum conſtitutionibus.* ib. 1744. 4.

Ej. *Schema novum ſyſtematis circa diviſionem medicamentorum.* ib. 1744. 4. He.

Ej. *Ars gymnaſtica nova.* ib. 1748. 4.

Ej. *de pilis oſſibus & dentibus in diverſis corporis humani partibus præter naturam repertis.* ib. 1743. 4.

Ej. *An medicus adoleſcens ſit optimus.* ib. 1747. 4.

Ej. *de aſthmate ſcirrhoſo hactenus fere neglecto.* ib. 1749. 4. He.

Ej. *de medico vulneratum curante a ſectione cadaveris non excludendo.* ib. 1749. 4. He.

Ej.

Ej. *de nuce Been.* Helmſt. 1750. 4.

Ej. *de venæſectionum abuſu apud Gallos.* ib. 1750. 4.

Ej. *de ſumme neceſſaria inſpectione cordis vaſorumque majorum ſub legali infantum ſectione.* ib. 1752.

Ej. *de apoplexia magis chirurgicis præſidiis quam aliis curanda.* ib. 1742. 4.

Ej. *de inflammatione.* ib. 1753. 4.

Ej. *de ingente brachii inflammatione, gangræna & ſphacelo feliciter curatis.* ib. 1755. 4.

Ej. *de cauſis cur febris petechialis incolas regionis Hadelenſis ſæpius quam Wurſatenſis invadat.* ib. 1755. 4.

Ej. *de fonte medicato prope Helmſtadium nuper detecto ejuſque ſalubri uſu.* ib. 1755. 4.

Ej. & W. F. Cappel *de vomica pulmonum pleuroperipneumoniam excipiente.* ib. 1758. 4. *.

Ej. Prgm. *ad Orationem de incremento anatomes in ſæculo XVIII.* Wolfenb. 1720. 4. ipſa oratio data d. 18. Jul. 1720. ib. 1720. 8. *. in programmate inventa cujuſque in oratione plene ad ejus mentem enarranda, ſed V. Bib. Anat.

Ej. *Compendium anatomicum.* Altd. 1711. 4. Nurnb. 1729. 8. ib. 1741. 8. editiones numeroſiſſimas non repeto. Paſſim intercedunt cadaverum inciſorum memoriæ quibus ex morbis interierunt, ut hepatis grandinoſi, fetus ventralis. Elapſis oſſiculis auditus ſenſum deletum fuiſſe. Contra glandulas elementales Alexandri Littre.

Ej. *Apologia & illuſtratio ſyſtematis ſui de cataracta glaucomate & amauroſi.* Altd. 1717. 8.

Ej. *Vindiciæ de cataracta glaucomate & amauroſi.* ib. 1713. 4.

Ej. *de amauroſi ſalivatione curata.* ib. 1713. 4. Omnia V. in Bib. Chir.

Ej. *Compendium inſtitutionum ſ. fundamentorum medicinæ.* Helmſt. 1736. 4. 1746. 4. Leid. 1749. 8. Aliqua ad medicinæ hiſtoriam & Stahlii ſectam, morborum cenſus a capite ad calcem, ſigna prognoſtica. Sex res non naturales. Conſilia prudentiæ pro medico juniore. Tabulæ ad compoſitionem medicamentorum. De addiſcenda arte. Bibliotheca ſelecta.

Ej. *Chirurgiæ inſtitutiones.* Amſt. 1748. 4. & 1750. 4. *. quæ editio optima eſt. Sæpiſſime

Sæpiſſime recuſæ eædem latine.

Anglice. London 1748. 4. 1750. 4. 1761. 4.

Germanice minus plena ſæpe recuſa eſt. Nurnb. 1763. 4.

Belgice vertente & augente HENRICO UYLHOORN. Amſterd. 1741. 4.

Hiſpanice vertente ANDREA GARZIA VASQUEZ.

Compendium ſ. *kleine chirurgie.* Nurnb. 1744. 8.

Plenum certe & perutile opus cum ut omnium ſyſtematum chirurgiæ pars aliqua medica eſt. Ita eſt L. de tumoribus. De inflammatione agitur, de furunculo, œdemate. Hydrops articulorum, de ſpina ventoſa, cruſta lactea. Fuſe in operationibus de venæſectione & aliis evacuationibus, ſcarificatione, hirudinibus, veſicatoriis, hydrocephalo, oculorum morbis, ſetaceo, ſtruma, paracenteſi pectoris, abdominis. De peſte ejúſque præſervatione, quam cum ipſe non viderit, optimis ex ſcriptoribus deſcriptam dedit. Curationem tamen tantum privatorum deſcribit non publicam.

EJ. *Mediciniſche, chirurgiſche und anatomiſche Wahrnehmungen.* Roſt. 1757. 4. London 1769. anglice vertente SHAWRS & Tom. II. Roſtock. 1770. 4. edente WILHELMO FRIDER. CAPPEL. Redeunt quidem hic adnotationes HEISTERI in aliis diariis jam excuſæ, ſunt tamen etiam aliæ numeroſæ ineditæ, ut tamen eas omnes ſigillatim recenſere nequeam. Plurimæ quidem chirurgicæ ſunt, aliæ anatomicæ, practicarum tamen ſatis ſuperſunt, earum ſpecimina en aliqua. P. I. continet adnotationes aduſque a. 1721. in nr. 680. Ophthalmia veſicatorio vertici capitis impoſito ſanata. Apoplexia, vomitus ſpontaneus aurantii foliis. Frigida manu ſubito ventriculus & in inteſtina inflammata, gangrænoſum omentum. In rachiticis glandulæ tumidæ meſenterii, caput majus. Symptomata ab aëre in cavum peritonæi effuſo. Setaceum in morbo convulſivo inque cephalalgia utile, ſic arteriotome. WILSONI cura oculorum in caſtris. In variolis ante eruptionem venam abunde ſecat, ypecacuanham dat, ſyrupos cum ſpiritibus acidis. Paracenteſi hydrops funditus curatus. In gonorrhæa virulenta dat pilulas ſuas purgantes. Alii morbi caſtrenſes, Mixtura ſimplici multum utitur. In ſcabie amalgamate plumbi & hydrargyri utitur. Epilepſia a vermibus, his per jalapam & hydrargyrum expulſis ſanata. Febris epidemica Altdorfiæ in qua noſter abſtinuit acidis & bezoardicis. Febris cum diuturna hæmorrhagia nociva & ſuppreſſa urina. In lethargico abdomen contractum. A granis quatuor cum ſemiſſe reſinæ jalappæ in puero trienni mors per hypercatharſin, in altero autem ſenſus amiſſus, mollium motus deperditus. Magna hypercatharſis a foliis Sennæ ſanata. In Act. Eruditor. 1729. tuetur ſe contra gallos auctores diarii *Journal des ſcavans.*

Deſignatio ſcriptorum quæ ad annum 1750. edidit, prodiit Helmſt. 1750. 4.

Vitam

Vitam dedit CHRISTOPHOR. ASCANIUS MEHLBAUM. Helmſt. 1758. fol. *. & proprio libello POLYCARPUS LEPORIN. Quedlinb. 1725. 4. Præter lites cum STAHLIANIS & WOOLHOUSIO cum omnibus ſui ſæculi medicis concordia vixit. LINNÆI tamen *novationes* non probabat.

EJ. *Compendium medicinæ practicæ*. Amſterd. 1743. 8. 2 vol. 1762. 8. Venet. 1763. 8.

Practiſches mediciniſches Handbuch. Lipſ. 1744. 8. 1749. 8. vertente FREGO. Medicamenta qualia in Germania vulgo dabantur, abſorbentia plurima, abſque multa theoria, tantum ut STAHLIUS paſſim refutetur. Febres, per ſingulas, febris eſt cordis crebrior a ſtimulo irritatio. In febribus continuis emetica quando in primis viis ſaburra eſt, non in principio ſolum mali ſed ad decimum quartum diem uſque dari, ita lenia purgantia. Febris catarrhalis ſæpius unica doſi ſuperata fuit. In malignis febribus alexipharmaca diaphoretica. In angina venas raninas incidit. Cauſum ſolet ventriculi inflammatio comitari. In febre caſtrenſi Hungariæ hypecacuanha. Pro diſcrimine venarum ſecandarum. Adverſus gangrænam in febre cortex peruvianus. Infantes in utero materno nonnumquam variolas, morbilloſve pati. Pro inoculatione variolarum. Febres petechiales eſſe fere a primarum viarum putreſcente ſaburra. In febre cum inflammatione venæſectio non tamen nimis ſero quando debilitas major urget. Hæmorrhagias non eſſe a ſapiente animæ conſilio. Conchas citratas ſuadet ad juvandum progreſſum calculi. In gonorrhæa ſub morbi declinatione ſacharum ſaturni injicit. Ad ſalivam ciendam amat & intus hydrargyrum exhibere & extus illinere. In dyſenteria nitrum, conchæ citratæ. Simarubam ſe in dyſenteria epidemica utilem expertum. Epilepſiam a vermibus naſci, coercita hydrargyro cum cortice chinæ chinæ conjuncto. Adverſus vermes acida mineralia. Aquæ minerales earumque uſus. Dari utique abſque ferro acidulas, quibus nihilo debilior acor ineſſe videtur, etſi ſales ſint de alcalina indole. Commodum opus etſi nihil valde proprium habet. Maculæ nigricantes oculos obverſantes curantur venæſectione, purgantibus. In febre paralyſis brachii. Hæmorrhagia uterina curata lini decocto, hæc ex 150 prioribus adnotationibus.

In Tom. II. continentur adnotationes 910. Hydrops penis ter paracenteſi tentatus tamen funeſtus. Tumor aquoſus in genu diſſipatus plumbeis, calcareis. Gonorrhæa nitro curata. Amauroſis curata ſalivatione per hydrargyrum. In plethorica menſes per graviditatem. Hydrops per umbilicum evacuatus. In puero ab infecta nutrice venereum malum. Subita mors a potu frigidæ & cor pericardio connexum. Epilepſia infantibus cum vermibus, pulmones indurati. Emphyſema funeſtum, viſcera abdominis inflammata & gangrænoſa. Induratio cutis & adipis. Profuſiſſimus vomitus bilis. Maxima ovaria plena hydatidibus. Quinquagenarii alvus obſtructa ut omnia revomerentur. Ex lapſu pes paralyticus & longior curatus. Motus & loquela ſubito per paroxyſmum ſuſpenſa

HEISTER

HEISTER *Anatomiſch chirurgiſcher Lexicon oder Wörterbuch darin alle zur Wundarzney gehörige Kunſtwörter angezeigt.* Berlin. 1753. 8. puto tantum habere præfationem HEISTERIANAM.

§. MXXXVII. ABRAHAM VATER.

CHRISTIANI filius & ipſe profeſſor in eadem academia, inciſor, multas utiles diſputationes pathologicas & practicas reliquit.

EJ. *de principio vitali.* Wittenb. 1707. 4. &

EJ. *de actionibus vitalibus.* ib. 1709. 4.

EJ. *de incrementis theoriæ medicæ novæ theoriæ febrium continuarum acutarum & lentarum Londini antehac Anglico idiomate editum nunc in latinum translatum cum præfatione.* ib. 1711. 4. HEFT.

EJ. *de balſami Meccæ natura & uſu.* ib. 1720. 4. prgm.

EJ. *Novum bilis diverticulum.* ib. 1720. 4. *. Calculorum veſiculæ felleæ exempla.

EJ. *Hepar in hydrope ſæpius inſons eſſe e ſectione viri ante duas ſeptimanas poſt diuturnum alvi fluxum cruentum tandem hydrope defuncti demonſtrat.* ib. 1720. 4.

EJ. *Methodus nova tranſplantandi variolas per inſitionem, das Blatternbelzen.* ib. 1720. 4. *. Inoculationis hiſtoriam in Germania deſcribit. Peſtis inoculationem proponit, nullis equidem nixus experimentis. Plenius expoſuit rem in libello germanico. *Das Blatternbelzen oder Art und Weiſe die Blattern durch künſtliche einpfropfung zu erwecken.* Wittenb. 1741. 4. Addita hiſtoria inventi ex PYLARINO TIMONIO &c. & methodo curandi. Laudat inventum & commendat.

Vertit etiam BENJ. COLMANNI *Nachricht von der Beſchaffenheit und Succeß des Blatternbelzen in Neuengelland mit* DAN. NEACS *hiſtoriſcher Einleitung ex anglico verſum editam.* Wittenb. 1723. 4. PL.

EJ. *Febris tertiana ob empyema e vomica pulmonis rupta in cavitatem pectoris dextram effuſum indeque pulmonem hujus lateris compreſſum, penituſque ab officio remotum, mortem poſt ſe relinquens.* ib. 1731. 4.

EJ. *Graviditas adparens ex tumore ovarii ſiniſtri enormi tandem in aſcitem terminata.* ib. 1722. 4. Etiam menſibus per annum retentis.

EJ. *Calculi in veſica fellea.* ib. 1722. 4.

Ej. *de mortis ſubitaneæ non vulgaris cauſis & remediis* prgm. 1723. 4.

Ej. *de ſcirrhis viſcerum.* ib. 1723. 4. Tympanitis hiſtoria, hepar prominens, lien duriſſimus & concrementi carnis fere indurati ſimillimus.

Ej. *de affectu magno mortique proximo ſyncope ejuſque cauſis & cura.* ib. 1723. 4.

Ej. *Viſus vitia duo rariſſima, alterum duplicatum alterum dimidiatum.* ib. 1723. 4. *. dimidiata vidit pictor omnia.

Ej. *de ſanitatis præſidiis.* ib. 1724. 4. He.

Ej. *Diſſ. qua olei animalis vires ejuſque efficacia in curanda epilepſia rationibus & experimentis confirmantur.* ib. 1725. 4. Exempla in adultis inque infantibus.

Ej. *de arce podagræ armis chemicis expugnabili.* ib. 1724. 4.

Ej. *de graviditate diſſimulata & diſſimulandi mediis.* ib. 1724. 4. *.

Ej. *Ignem non eſſe incendii febrilis cauſam.* ib. 1724. 4.

Ej. *de Oſſificatione præternaturali* progr. 1726. 4. Oſſea fragmenta cerebri, arteriæ oſſeæ. Oſſa in dura meninge & falce.

Ej. *Obſervationes rariſſimæ calculorum in corpore humano generationem illuſtrantes.* ib. 1726. 4. Recudi feci in ſelectu. Redit etiam in Phil. Tranſact. nr. 394.

Ej. *de paſſionibus colicis prudenter avertendis & curandis.* ib. 1726. 4. *.

Ej. *Analepſis rationalis.* ib. 1727. 4. *.

Ej. *de inteſtinorum invaginatione.* ib. 1727. 4. a nobis recuſa in ſelectu.

Ej. *Sarcomatis e pudendo muliebri ſectione ſublati hiſtoria caſu raro exponitur.* ib. 1728. 4.

Ej. *de oſſium in corpore humano generatione inminutione & abſumtione.* ib. 1728. 4. *.

Ej. *de prudentia & circumſpectione in uroſcopiæ adminiſtratione a medico rationali adhibenda.* ib. 1729. 4.

Ej. *Mola prægnans i. e. ſecundina fetum continens in molam verſa abortus cauſa, examinatis ſimul abortionis cauſis ſingularibus in embryonibus abortivis notatis itemque origine & natura molarum.* ib. 1729. 4.

Ej. *Caſus ſingularis aſthmatis a depreſſione ſterni ex febre purpurata thoracis artificioſa conſtrictione curata.* ib. 1730. 4.

Ej.

Ej. *de uſu corticis peruviani ad ſiſtendam gangrænam.* ib. 1731. 4.

Ej. *Tincturæ antimonii varia præparata ac inde pendens indoles & efficacia.* ib. 1733. 4.

Ej. *de Ipecacuanha virtute febrifuga atque antidyſenterica.* ib. 1732. 4.

Ej. *de morbis ſpaſmodicis a variolis male curatis.* ib. 1732. 4.

Ej. *de hæmoptyſi.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de potus in febribus neceſſitate.* ib. 1732. 4. He.

Ej. *de cholera humida.* ib. 1733. 4.

Ej. *de inflammationis ſanguineæ theoria mechanica.* ib. 1733. 4.

Ej. *de ictero ex contuſione dextri hypochondrii mox orto & per diarrhæam criticam brevi ſoluto.* ib. 1733. 4.

Ej. *Oſteogenia naturalis & præternaturalis.* ib. 1733. 4.

Ej *de efficacia admiranda chinæ chinæ ad gangrænam ſiſtendam, in Anglia obſervata.* ib. 1734. 4. *.

Ej. *de Ruta ejuſque virtutibus.* ib. 1735. 4.

Ej. *Valor & ſignificantia ſignorum infantem recens natum vivum aut mortuum fuiſſe, ad dijudicandum infanticidium examinatur.* ib. 1735. 4.

Ej. *de cuticula pueri Londinenſis.* ib. 1735. 4. tota in magnas verrucas exuberata.

Ej. *de venæſectionis ſalutari intermiſſione.* ib. 1735. 4.

Ej. *de antidoto novo adverſus viperarum morſum in Anglia haud ita pridem detecto.* ib. 1736. *. cum oleo olivarum experimentum a pharmacopola factum & de alio ex India relato.

Ej *de Lauroceraſi indole venenata exemplis hominum & brutorum ejus aqua enecatorum confirmata.* ib 1737. 4.

Ej. *de ſitu naturali & præternaturali inteſtini coli.* ib. 1737. 4.

Ej. *de chordapſo* Celsi *occaſione ventris enormiter contracti in homine ſubita morte extincto obſervati.* ib. 1738. 4.

Ej. *Caſus ſingularis polypi poſt febrem epidemicam ex utero egreſſi phyſiologice & pathologice conſiderati.* ib. 1739. 4.

Ej. *de calculis in locis inuſitatis natis & per vias inſolitas excluſis, occaſione obſervationis ſingularis calculorum lenticularium ex abſceſſu inguinali excretorum.* ib. 1741. 4,

Ej. *de conſenſu partium corporis humani, occaſione ſpaſmi ſingularis in manu ejuſque digitis ex hernia obſervati, expoſito ſimul nervorum brachialium & cruralium coalitu peculiari atque papillarum nervearum in digitis diſpoſitione.* ib. 1741. 4.

Ej. *Veſicatoriorum ad domandas febres malignas virtus & efficacia teſtimoniis præſtantiſſimorum auctorum & propria experientia confirmatur.* ib. 1742. 4.

Ej. *de magnis morbis ex parvis initiis & levioribus cauſis.* ib. 1744. 4. *.

Ej. *de curatione morborum quæ peragitur expectatione, ubi ſimul natura criſium, cauſſa & morborum medica examinatur.* ib. 1746. 4. *.

Ej. *de lienis prolapſione ad illuſtrandum vexatum* HIPPOCRATIS επιδημιων *L. VI. ſect. 2. aph. XXX. locum* ib. 1746. 4.

Ej. *de dyſenteria epidemica maxime contagioſa & maligna ſuperiore anno patriam devaſtante.* ib. 1747. auctor diſſ. eſt. J. GOTTLIEB VOGEL.

Ej. *de medicis culpatis.* ib. 1747. 4.

Ej. *de fonte medicato Wittenbergenſi.* ib. 1748. *.

Ej. *de plica polonica.* ib. 1749. 4.

Ej. *Tincturæ antimonii antehac inventæ vires in cura morborum rebelliorum duobus exemplis confirmata.* ib. 1749. 4.

Ej. *Cauſſæ & effectus plethoræ.* ib. 1751. 4. *.

Ej. *de hypotheſium in phyſicis & medicis noxis.* ib. 1757. 4. Contra oſores remediorum efficaciorum etiam STAHLIUM antihecticum POTERII averſantem.

Ej. *de olei olivarum efficacia & virtute adverſus morſum animalium venenatorum caſu ſingulari & notatu digniſſimo haud pridem obſervato.* ib. 1751. 4.

Ej. *de phoſphori loco medicinæ aſſumti virtute medica aliquot caſibus ſingularibus confirmata.* ib. 1755. 4. *. in variolis malignis efficax eſſe remedium.

Ej. *de vitrioli ejuſque ſulfuris & tincturæ indole atque præſtantia.* ib. 1751. 4. *.

In Philoſ. Tranſact. nr. 383. viſus partialis.

N. 394. Calculi inter potas aquas pyrmontanas ſubito nati.

N. 417.

N. 417. Prolixiſſima plica.

N. 440. Epidermis ſquamoſa.

Apud CRELLIUM in femina ovarium celluloſum intus purulentum fœtidum.

EJ. *Muſeum anatomicum proprium.* Helmſt. 1751. 4. cum HEISTERI præfatione. Pars altera librorum eſt compendium earum diſputationum aut programmatum quibus noſter icones addiderat, quæ perinde hic redeunt.

Anno 1751. obiit, ſua parentalia fol. germ. excuſa ſunt. 1752. latine 1757. 4. *.

MXXXVIII. VARII.

JOSEPHI ANTONY DONZELLINI *Sympoſium medicum ſ. quæſtio convivalis de uſu mathematum in arte medica.* Venet. 1707. 8. & apud Guilielminum.

BARTHOLOMÆI GRÆCI *Hippocratico galenico neotericum animæ ſyſtema de cruoris anatome & febribus, in quo oſtenditur circulationem ſanguinis antiquis æque ac recentioribus notam exſtitiſſe.* Mediolan. 1707. 8.

ANTONII ALFERI *Medica facultas juriſprudentiæ palmam eripit. Oratio pro Academiæ inſtauratione in cathedrali.* Patav. 1707. 4.

EJ. *Medicinalis victrix cum epigrapho non plus ultra.* Patav. 1708. 8.

CAMILLI MANNÆ *de moderando panaceæ americanæ abuſu ſ. de tabaci viribus in Europa.* Milan. 1707. 8.

CAROLI ROSETTI *Pharmaceuticæ & phytologicæ in* ANDROMACHI *ſenioris theriacam explicationes.* Neapol. 1707. 4.

F. RENDTORF *Notæ in antiquum poetam de viribus herbarum.* Hamb. 1707. 8. & apud FABRICIUM in Bibl. græca L. III. p. 630.

EJ. *Notæ in* ANATOLIUM & DEMOCRITUM *de ſympathia & antipathia.* ib. 1712. 4. BIBL. TIGUR. (& apud FABRICIUM Bibl. græca L. IV. p. 295. BR.).

PETRI AZEVEDO *de experientiæ utilitate in medicina.* Paris 1707. 12. FALC. SAMUEL KOELESER de KERESCER *de ſcorbuto mediterraneo.* Cibin. 1707. 12.

EJ. *Peſtis Dacicæ a. 1709. ſcrutinium & cura.* Cibin. 1709. 12. Simul ſunt recuſa opuſcula. Cibin. 1709. 4.

EJ. *Monita antiloimica occaſione peſtis a. 1709. recrudeſcentis Claudiop.* 1709. 12. Hungar. 1738.

EJ.

EJ. *Proteus febrilis noviſſime Virmondiam affligens.* 1722. 4.

PETRI FREGARI *Emmenologia ſ. de fluxu muliebri menſtruo.* Lod. 1707. 8.

WOLFG. XAVER. DIETERICI *Deſcriptio Theriacæ cæleſtis, Mithridatis Damocratis, Theriacæ Andromachi &c.* Nurnb. 1707. fol.

MARTIN. HARKII *de ſileſiæ indigenis eruditis poſt literarum culturam ab a.* 1169. *ad* 1550. *florentibus L. ſingularis.* Lipſ. 1707. 4. B. BURM.

BENJAMIN BENEDICTI PETERMANN ANDREÆ fil.

Obſervationum medicarum Dec. I. II. & III. Lipſ. 1707. 8. Inciſiones corporum morboſorum breviter deſcriptæ. In glandula pineali calculi. Mors ſubitanea in puero aſthmatico poſt vomitum & diarrhæam. Vomica pulmonum magna rupta erat, cavum pectoris pure plenum, pulmo ulceroſus. In puero epileptico ſanguis in cerebro effuſus. In macilento corpore tamen adeps renalis non paucus.

§. MXXXIX. ALIARUM LINGUARUM.

JACOBUS DRAKE medicus infelix. Stuartorum adſecla, COWPERI tamen cliens ab eo multis adnotationibus pathologicis & morborum hiſtoriis demtis ſuos libros ornavit.

Ejus eſt. *Anthropologia nova or a new ſyſteme of anatomy.* Lond. 1707. 2 vol. 1723. 8. 2 vol. 1737. 8 4 vol. Contra hypotheſes ipſe plenus hypotheſium. Ulcus in ſinu maxillari habet & curationem quæ fit alveolo perforato. Contra theorias acidi & alcali fermentationes. Vis fermentabilis quæ in bile reſidet, inde menſes.

EJ. *Orationes tres de febre intermittente de variolis & morbillis & de pharmacia hodierna.* Lond. 1742. 4. *. cura MILWARDI. Prima diſp. prodierat ut nunc lego 1690. Febres quidem ortas eſſe a biliariorum vaſorum vexato tono, ejuſque humoris expreſſione in ventriculum eumque vellicante, ut adeo corticis peruviani efficacia ſit contrahere & tonum reddere biliariis vaſis. Variolas a vaporibus abdominalibus deducit per aerem obvolitantibus, ut præterea magna ſit analogia inter ſymptomata arſenici ſumti & ea quæ variolas comitantur. Pharmaciam vult redactam in eum gradum, ut pauciores ſint aquæ, pauciores ſyrupi. Cauſæ ob quas veteres adeo compoſita medicamenta pararint, ſæpe non ſine noxa ægrotorum, quando in exemplo carminativa purgantibus addunt multo minus commode actura, quam quidem pura egiſſent.

HANS SLOANE per pluſculos annos præſes ſocietatis Regiæ Britannicæ, qui Jamaicam adiit ex ſchola Monſpelienſi profectus. Hiſtoria naturali plus quam praxi

praxi nutritur. Ad ſummum ſenium pervenit, vir humanus, beneficus & pius. Paſſim aliqua interſperſit medica. In præfatione ad

Voyage to Madera & Jamaica, iter Jamaicanum. Lond. 1707. fol. *. Aliquam hiſtoriam ſuæ ex Anglia navigationis, deinde inſulæ res naturales addit, quas huc revoces. Victum regionis de corporibus quæ homini pro cibo inſerviunt. Nigritarum medicina eorumque remedia adverſus cephalalgiam, venam in naſo ſecant. Deinde totum opus plenum eſt deſcriptionibus corporum medicatorum, aromatum, purgantium, deinde modum tractandi ſacharum. Deinde morbos nonnullos deſcribit. Cholera, tabes. Ex ſanguine porcino parum ſalubri anxietas, vomitus, diarrhœa. Malæ curationes in ſalivatione, in podagra, in febribus in quibus nimia calida exhibentur. Febris convulſiva. Nimius uſus vini in febribus continuis, icterus in febribus. Hydrops, lethargus. Hydrops cum tabe & lue venerea complicatus. Maximæ hæmorrhagiæ. Tuſſis convulſiva epidemica. Plura omitto.

JOH. MORTIMER *Art of husbandry.* Lond. 1707. & alias gallice 1765. 12. In Tom. II. editionis gallicæ recenſentur morbi equorum cum ſcriptionibus quas expertus dicit, etſi earum aliquæ riſum movent. Theriacam cum purgantibus miſcet. Canes a rabidis canibus demorſos ſe curaſſe radice Hellebori albi ad grana 16, ut tamen draſticum cum magno incommodo operatur,

Traité des eunuques s'ils ſont propres aux mariage s'il doit leur être permis de ſe marier par M. D. CUNEILLON 1707. 8. Eunuchi cognitio ejuſmodi, hominem auctor vidit. De congreſſu, contra nuptias Eunuchorum.

PEDRO GARCIA CONDE veterinarius.

EJ. *Verdadera adoptativa.* Madrit 1707. fol. O. de V.

JEREMIAS WAINERIGTH jatromathematici,

Mechanical account of non naturals. Lond. 1707. 8. 1718. 8. 1737. 8. *. & *latine omiſſo auctoris nomine vertente* JOH. de S. MARCO. Avignon 1748. 12. Plures ſunt libelli, aliqui pure phyſiologici, ad nos faciunt. 1. De ventriculo. Ejus vitia, utilitas inſignis emeticorum. Laudat cibos valde nutrientes ſed parvis ponderibus ſumtos. Sic corporis in aëre frigido exercitatio. 2. Aſthma requirit aerem ruſticum & ponderoſum. Aſthma periodicum diuturnum. Diæta uberior malum auget. 3. Phthiſis. Balſama ut acria & calida rejicit. Ut ex ſuppreſſa aliqua excretione, ex catarrho, ex tuberculis tabes ſubnaſcatur. Ad tubercula febris accidit, pulmones in pus convertens. Contra pectoralia vulgaria dulcia, eorum loco emetica, aër frigidus, balneum frigidum, veſicatoria emplaſtra. Noſter tamen phthiſicum ſanavit pus revomentem. 4. Hydrops. Cauſa laxitas fibrarum, ſeceſſio ſeri a grumo ſanguinis. Tartarea medicamenta melius convenire.

venire. 5. Febres acutæ. Non ab aëre ſed a calore cruſtam pleuriticam conſiſtere. Symptomatum ætiologia. 6. Aër; ejus pondus in corpus humanum varium. Ventorum efficacia, hydrargyri actio a pondere inſigni. 7. Compendium conſtitutionum epidemicarum SYDENHAMII a. 1661. ad 1675. cum noſtri adnotationibus. Emetica, tamen in febribus nocuiſſe. Certum & eximium ſpecificum medicamentum ſit, tamen nocere in manu imprudentis. 8. Balnea. Pondus æſtumat quod in balneo corpus humanum comprimit. Frigida conferre cachecticis hydropicis. De balnei tepidi vi laxante, ſudorifera, corporis pondus minuente & inſigni quam movet, tranſpiratione. Frigida, nocent quoties ulcera adſunt, calida nocere aucta nimium perſpiratione. 9. Angli frequenter pannum ex lana rude textum nudæ cuti admotum geſtant, eam conſuetudinem noſter improbat, cum debilitate nimis laxat, perſpirationem ultra modum auget, phthiſicis nocet & tuſſientibus. 10. De cibo. Fautor cibi ſolidioris, verus Anglus, eumque cibum multis in morbis cibo molliori præfert, nonnumquam etiam in febribus cum debilitate conjunctis. Menſura cibi ſumenda a fame, a conſuetudine, ab exercitatione corporis &c. Carnium eſum robur reddere. In morbis acutis carnis decoctum tamen convenire. 11. De potu, de aquæ rivularis laudabilitate, de thea, coffea &c.

Una a. 1737. recuſa eſt *A treatiſe of the liver with the diſeaſes incident to il*, qui libellus etiam a. 1722. 8. ſeorſim prodiit.

M. TORCES *Tr. de theorie & pratique medicinale.* Lyon. 1707. 8. LAMBERGEON.

FRANCISCUS GIGOT vulgo de la PEYRONIE, primarius chirurgus regis Galliæ, vir peritus omnino & gratioſus, cui potiſſimum nova Academia chirurgica debetur a LUDOVICO XV. conſtituta a. 1731. noviſque privilegiis ornata a. 1747. quo anno ejuſdem viri auctoritate chirurgia a medicina undique revulſa fuit. In conſeſſu Monſpelienſis Academiæ primum prælegit, de vi inſigni aquæ Balarucenſis in tendinum vulneribus, redit in *Memoire de la Société de Montpellier.* 1766. 4. *.

ID. 1708. in eadem Academia cœpit prælegere de ſede animæ quæ ſit in corpore calloſo ut adparet ex animæ functionibus quæ deſtruuntur eo corpore compreſſo.

In *Mem. de l'Acad. de Chirurg.* T. I. de impedimentis quæ prohibent ne ſemen libere ejaculetur, frenula nervoſa urethræ.

Traité du roſſignol (ſic lego) *contenant la maniere de les élever leur maladies & les remedes pour les guerir.* Paris 1707. 12. BURM.

Traité

Traité du ſerin de Canarie & autres petits oiſeaux avec la maniere de les élever & de guerir leurs maladies. Paris 1707. 12. (In Bibl. bot. & anat. auctor J. C. HERVIEUX vocatur a. 1709. BR.).

Obſervations ſur les maladies veneriennes avec leur cure ſure & facile. Paris 1707. 12.

Explication phyſique & mechanique des effets de la ſaignée & de la boiſſon. Chambrai 1707. 12. D'ETR.

CLAUDE NICOLAS BELLERY *Tr. ſur la maladie peſtilentielle depeuplant la Franche Comté* en 1707. Beſançon. 12.

Lettre écrite aux auteurs des memoires de Trevoux pour ſervir de reponſe a une lettre de M. D'ALIVEAU *& pour expliquer la difference entre la bonne & la mauvaiſe quinquina.* Paris 1707. 12.

J AMADÉE le FORT *Methode facile & ſimple pour guerir quelques maladies tant internes qu'externes.* Genev. 1707. 12. Querelæ de circumforaneis quibus Genevenſes nimis faciles obaudiunt.

EJ. *Epiſtola de tumore ſingulari imum ventrem occupante & mortificato &c.* Genev. 1712. 12.

Tr. ſur la peſte. 1714.

In recueil VII. des lettres édifiantes. Imperatoris Kongho morbus, ſanatus eſt cortice peruviano, poſtquam medici in aliis inque ſe ipſis experimenta fecerant. Medici loco erat F. FRAPERIE chirurgus.

BROWNE *Tr. of cold baths with an advice to watir drinking.* London. 1707. 8.

An account of the fundation progreſs and preſent ſtate of Greyhams college with the life of GREYHAM. Lond. 1707. 8.

JOH. SINTELÆR *the ſcourge of Venus and Mercury or an venereal diſeaſes.* Lond. 1707. 8.

In hiſtoire de la Virginie ex anglico verſa & gallice edita. Amſterd. 1707. 12. adnotantur indigena remedia atque morbi.

Pharmacopœa Londinenſis. 1707. 8.

GOTTLOB SCHUGER *Pharmacopœa portatilis oder kleine wohlverſehene Haus- und Reiſeapothecke worin die herrlichſten Medicamente in ein Compendium gebracht womit man alle Krankheiten cito tuto & jucunde curiren kann.* Leipz. 1707. 8.

J. Jacob Schmidt *Compendium hermetico medicum, kurzer Begriff der Arzneylehre in Kenntniß der Krankheiten und dawider gehöriger Arzneyen.* Baſel. 1707 8. 1744.

J Phil. Rohte *Lexicon chirurgicum.* Weimar 1707. 8. Lubeck 1720. 8. 1721. 8. 1727. 8. 1761. 8. Populare opus cum multis formulis.

Ej. *Sicherer und allzeit fertiger Chirurgus.* Leipz. 1734. 8.

Arzneybuch worin ein jeder Hausvater zur erhaltung der Geſundheit allerhand gute Arzneymittel ſelbſt bereiten könne. Nurnb. 1707. 8.

Hochſchätzbares Kleinod menſchlicher Geſundheit, vorgezeigt in einem neuen Arzneybuch. Nurnb. 1707. 8. Pl. forte idem eſt.

J. Henr. Doebel *Collegium mnemonicum oder ganz neu eröfnete Geheimniſſe der Gedankenkunſt, ſamt einem Lexico memoriæ,* Nurnb. 1707. 4. B. Ban.

Carl Does *Relation von einer Wundercur, ſo an einem todten Menſchen zu Colcheſter geſchehen, aus dem engliſchen überſetzt.* 1707. 8.

Species facti ſamt den Beylagen und einem tubingiſchen Reſponſo, die Jura und Prærogativen der Doctorum Juris & Medicinæ in der Stadt Nurnberg. Nurnb. 1707. fol.

Bericht über alle zu Nurnberg ſpagyriſch præparirte Medicamente, auch der Würkung und Gebrauch derſelben. Sulzbach. 1707. 8. Tr.

J. J. K. *ganz neuer und accurater chiromantiſcher Wegweiſer.* Frankf. und Leipz. 1707. 8.

Arzneybuch mit beygefügter Signatura &c. Nurnb. 1707.

§. MXL. Disputationes.

Hieron. Laub *de virium debilitate & remediis cardiacis.* Leid. 1707. 4. Pl.

G. B. Kaufmann *de iſchuria.* ib. 1707. 4.

Dietr. Otto Schrader *de catarrhis ſuffocativis.* ib. 1707. 4. Pl.

J. Mercurius *de epilepſia.* ib. 1707. 4. Hæn.

R. Belmann *de chloroſi.* ib. 1707. 4. Hæn.

P. A. Borst *de variolis.* ib. 1707. 4. Hæn.

J. Michaelis *de ictero flavo.* ib. 1707. 4. Hæn.

Mulder *de rabie hydrophobica.* ib. 1707. 4.

J. Gartzweiler *de fluxu menſtruo periodico & medicamentorum uterinorum operatione.* ib. 1707. 4.

Wilh. Henr. Müller *de αγκυλωσι.* ib. 1707. 4.

C. Stuart *de viribus & uſu balneorum.*

J. L. Goeschen *de vomitu.* ib. 1707. 4. Hæn.

Axel. Normann *de ſpecificis quibuſdam in ventriculi imbecillitate.* Utrecht. 1707. 4. Pl.

F. Frikke *Medicus obſtetrix.* ib. 1707. 4.

Godof. Henrici *de febribus.* Harderov. 1707. 4.

Jan. Christ. Lodberg *de cholera* Præſ. Frank. Havn. 1707. 4.

Ej. *de morbis ſenum ſecundum* Hippocr Aphor. III. 23. ib. 1739. 4. Pl. Br.

Holz *de ſingultu.* Regiom. 1707. 4.

Georg Frid. Wagner *de ſignis neointerfectorum.* ib. 1707. 4.

J. Petr. Zorn *de philtris enthuſiaſticis anglico batavis.* Roſtock. 1707. 4.

Jan. Rosewing *de lithogeneſia ex animalibus.* Havn. 1707. 4. Excerptum habent A. lit. Mar. Balth.

Barnstorf & Sig. Aug. Pfeiffer *de phantaſiæ imperio in ſenſus.* Greifsw. 1707. 4.

Ej. Pfeiffer *Variolæ ac imprimis epidemiæ malignæ verminoſæ cum tota embryologia ſ. doctrina fœtus in utero.* Sedini 1719. 8. Pl. Br.

Thomas Jacobæus & J. de Ho *de præcipuo veterum medicorum officio.* Havn. 1707. 4.

J. Andr. Bosius *de clinicis Eccleſiæ veteris.* Jen. 1707. 4.

J. Jac. Bleibtreu *Femina febre quartana laborans.* Gieſſ. 1707. 4. Riv.

J. Robel *de ſingultu.* Marburg. 1707. 4. *.

J. Andr. Hempel *de achoribus* (ulceribus manantibus cutis). Altdorf. 1707. 4. *.

J. Lud. Crollius *de incubo.* Marburg. 1707. 4.

Nic. Wolfg. Muller *de empyemate.* Altd. 1707. 4. Pl.

J. Samuel Roemhild *de ſtrumis.* Altd. 1707. 4.

J. Nic. Ammon *de febre miliari.* ib. 1707. 4. Riv.

Benj. Dapples *γαλακτολογιας tentamen.* Baſel. 1707. 4.

Ej. *Memoire ſur le Falltrank ou decoction vulneraire qui eſt la panacée helvetique* in Nouv. de la Rep. des lett. 1709. Juill.

Ej. *Remedes pour prevenir & guerir la dyſenterie.* 1723. 4.

Benj. Pache *de dolore dentium.* Baſel. 1707. 4. Pl.

Jnan Fr. Foy Vaillant & Fr. Ol. de Culville *an ſtatim ab aſſumtu cathartico ſomnus.* Paris. 1707. 4.

Alex. Litre & Alex. le François *Eſtne aliquod lunæ in corpora humana imperium.* ib. 1707. 4.

Petr. Joan Burette & Joan Cl. Andr. Helvetius *an a gymnaſtice optimus ſegnioris diaphoreſeos ſtimulus.* ib. 1707. 4.

Petr. Azevedo & Alex. le François *an hydropi aliquando balneum frigidæ.* ib. 1707. 4.

Joan. Herment & Mich. Procope Couteaux *an ineunte morbo vomentibus vomitoria.* ib. 1707. 4.

§. MXLI. Diaria ad a. 1707.

In Philoſ. Tranſact.

Jacob Younge nr. 309. Fetus mortuus, aperto cranio eductus, tumores manſerunt in utroque inguine, in ovario faſciculus pilorum, obductorum muco, & os non adgnoſcendum inter oſſa humana. Alia exempla.

N. 312. Du Moulins de aquæ Cantabrigienſis in febre intermittente effectu.

R. Waller

R. Waller de hominibus qui ex adſpectu motus labii & oris didicerunt loqui.

In Hiſt. de l'Acad. des Science. 1707. Exempla boni effectus muſices in placanda febre & agrypnia.

A. Chomel* Tubercula lapidea in arteria pulmonali, ſpiratio difficilis, febris lenta, frequentes palpitationes.

Ej. *Abregé de l'hiſtoire des plantes uſuelles.* Paris. 1712. 1713. 2 vol. 12. 1725 12. 3 vol. 1761. 12. 3 vol. Amſterd. 1736. 3 vol. *. Plantæ in Gallicis diſpenſatoriis receptæ ſecundum claſſes virium medicatarum recenſentur, cum virium ſalubrium narratione, ad propria etiam experimenta.

Gandolphe Medicus Maſſilienſis Ovaria virginis enormia, utrumque quinque libris gravius. Comperta erat caro plena cellulis in quibus lympha coagulabilis, uti lympha ſolet.

Burlet Analyſis aquarum celebrium de Vichi & Bourbon l'Archanbaud. Illas incauto uſu nocuiſſe, dyſenteriæ cauſam fuiſſe, hæmorrhoidum fere lethalium, hæmoptyſeos.

In *Journal des Scavans.* 1707. P. II. Agitur de longo ſomno juvenis, qui una vice 21 dies dormivit nullumque fere cibum ſumſit. Excrementa pauca ſicca, cutis arida, motus vix ullus. Convaluit. Bourbonienſes ſæpe vomitum ciunt, in clyſteribus adſtringunt.

De Pas De plantis novæ Hiſpaniæ. Circa Panamam Chenulagua, quæ ad pleuritidem, febres malignas, intermittentes, eximie utilis ſit. Simillima eſt Centaurio minori.

In Act. Mar. Balth. 1707. Thomæ Broder Bircherod Relatio de quatuor coſtis bubulis quarum caro in os converſa erat.

In *Memoires de Trevoux.* 1707. In ventriculo corpus decem pollices longum, olivæ formæ.

ERRATA.

ERRATA.

Pag. 7 linea 14 pro aut lege ut.

12 — 24 lege BAYNARD.

13 — 14 pro Itale beer lege ſtale beer.

19 — 15 lege richiude alla cognitione.

15 — ult. pro ultimum lege ultimam.

50 — ult. pro Geneſæ — Genevæ.

78 — 10 lege venæſectionis.

79 — 4 pro elles — eller.

96 — 14 pro Tſchirnauſianam — Tſchirnhauſianam.

100 — ult. pro momendi — momenti.

101 — 38 pro Paracea — Panacea.

102 — 26 pro diſputationes — diſputavit.

128 — 3 pro militis — milites.

131 — 32 pro MUGKENS — MUYKENS.

132 — 13 pro ragees — rayees.

132 — 24 pro pariſio — parizio.

132 — 28 pro ROGAZZINI — RAGAZZINI.

135 — 8 pro DERLINCOURT — DRELINCOURT.

136 — 9 pro RHAM. FRID. s'UCHLAN — THOM FRID. SUCHLAN.

136 — 17 LAPPONI — ZAPPONI.

151 — 10 lege Etſi etiam hic ſordidiſſima eſt dictio & ab eloquentia ſummi viri remotiſſima, non tamen inutilis eſt labor, in quo plurimas bonas adnotationes reperies.

151 — 18 pro liberam — liberorum.

151 — 34 pro Ex — Eo.

157 — 13 pro herborum — herbarum.

157 — 23 pro codice — radice Nindſin.

160 — 14 pro nuperorum — nuperarum.

161 — 2 pro treſſer — dreſſer.

169 — 17 pro impugnaverat — imprægnaverat.

175 — ult. pro camplectentium — complectentium.

129 — 8 pro diſſempers — diſtempers.

179 — 29 pro induation — indication.

Pag.

Pag. 180 linea 16 pro ſame objections ageas lege ſome objections ageanſt.
180 — 19 pro D. PILCAIRNS — D. PITCAIRNS.
192 — 34 pro nova — ouva.
194 — 2 pro pedecolore — pedicolare.
199 — 7 pro ſpacelum — ſphacelum.
207 — 22 pro allsr — aller.
232 — 32 pro Londinenſis — Lundenſis.
244 — 19 pro occurate — accurate.
250 — 30 pro BONTEKOR — BONTEKOE.
252 — 23 pro tophoceisque — tophaceisque.
259 — 37 pro traité — traite.
260 — 22 pro Tateter — Fatetur.
264 — 10 pro adeleſcebat — adoleſcebat.
265 — 16 pro ſuvi — ſuoi.
269 — 11 pro faglio — foglio.
270 — 15 pro furcoſamente — furioſamente.
271 — 7 pro gnimica — chimica.
272 — 13 pro ishmur — iſthmus.
275 — 16 pro abductus — obductus.
280 — 13 pro POUPORT — POUPART.
283 — 18 pro fallamus — fallamur.
293 — 25 pro pathagnomonicum — pathognomonicum.
300 — 30 pro ſcſurari — ſicurari.
302 — 16 pro diſcurſed — diſcuſſed.
302 — 25 pro febrica — fabrica.
317 — 29 pro tricuſpidules — tricuspidales.
326 — 27 pro miracuſa — miraculoſa.
340 — 29 pro decupto — decuplo.
341 — 20 pro PHILLPE — PHILIPPI.
369 — 5 pro microcosmia — microcosmica.
371 — 12 pro 1773 — 1703.
372 — 23 pro Anagullidem — Anagallidem.
373 — 13 pro ſæcula — ſæculo.
373 — 24 lege ipſum autem, qui STAHLII auditor non fuit, profeſſorem jam, nova luce affulſerunt.
374 — 36 pro 1500 — 1700.
378 — 1 pro ſudor de ſanguineus — ſudor ſanguineus de.
378 — 4 pro ſesquiulmaris — ſesquiulnaris.
379 — 5 pro vetutatis — vetuſtatis.
380 — 12 pro BARUFFOLDI — BARUFFALDI.
407 — 20 pro albi — alibi.

Pag.

Pag. 415 linea 32 pro Diascorides — Dioscorides.
421 — 2 pro Baglio — Bagliv.
425 — 21 Camellarum — lamellarum.
426 — 29 pro ſuas — ſuos.
430 — 13 pro cayione — cagione.
437 — 10 pro bealth — health.
442 — 11 pro abrigd — abridged.

INDEX.

INDEX GENERALIS

Auctorum in IV. voluminibus Bibliothecæ med. practicæ recenſitorum.

Aaron T. I. pag. 335
Abadie D. de II. 463
Abano Petr. de I. 440
Abanus Petr. I. 84
Abaſcantius I. 167
Abascantius C. Quintius I. 186
Abbatius Baldus Angelus II. 286
Abdalla Narech I. 412
Abdalla Narech I. 381
Abdalla Abil Pharagius I. 395
Abdalla F. Gabrielis I. 339
Abdalla Al Coſſuni I. 412
Abdalrahaman Ben Ali, Ben Abiſadik I. 41
Abdelrabman Ben Ali, Ben Abiſadik I. 49
Abdelrahman Ben Ali I. 412
Abderrhaman Mohammed I. 412
Abderrhaman Naſſer Ben Abdalla I. 409
Abdo'l Rhaman I. 402
Abdoſſalam Ebn Ingiduſt I. 401
Abdul Wahel Ben Abdal I. 402
Abdur I. 388
Abeille Scipion IV. 206
Abel Heinrich C. IV. 273
Abel Jacob III. 48
Aben Juliet I. 381
Abengnefith I. 381
Abercromby David III. 619
Aberlin Georg II. 442
Abernethe A. II. 471
— — — Abr. II. 426
Abeſs J. III. 400
Abi Mohammed David I. 411
Abil Abbas Ben Mohammed I. 411
Abimbat Aldrazuh I. 381
Abimcher Moyſer I. 380
Abix I. 381
Ablabius I. 274
Abraham Abeneſra I. 429
Abraham Ben David Aría I. 400
Abraham Ben Jehudah I. 412
Abraham Ben Rabbi Jehudah I. 412
Abraham Ben Salomon Cohen. I. 400
Abraham Eſchelenſis I. 410
Abraham F. Salomonis I. 381
Abrech Joſuel II. 396
Abſyrtus I. 289
Abu Abdallah I. 379
Abu Abdallah Said I. 336
Abu Achar I. 413
Abu Achmet Ben Abraham I. 413
Abu Ali Ben Riſen I. 412
Abu Amra Iſchak. I. 413
Abu Bahas Ibn O'l Chalſon I. 410
Abu Beer Ebn Tophali I. 402
Abu Beker Ben Ali Bedk I. 405
Abu Bekr Yesdenſis I. 403
Abucaspel Jacob F. Juda I. 490
Abu Charam Ibn Ebraſi I. 413
Abu David I. 358
Abu Ebn Hali I. 397
Abugerig I. 358
Abu Ghiafar I. 389
Abu Giafar Achmed I. 393
Abu Giafar Achmet Ben Izak Alhoſaini I. 413
Abu Giafar Ben Abraham I. 413
Abu Giafar Mohammed I. 413
Abu Giafar Muhamed I. 338

Abugiaffar Achmet Ben	I.	393
Abu Haſſan Alladdin	I.	404
Abuhanifah	I.	381
Abu Iſchak Ben Ibrahim	I.	410
Abu Iſchak Jacob	I.	388
— — — Ibrahim	I.	404
Abu Iſmael Ibrahim	I.	413
Abu Juſeph	I.	351
Abu Kobair	I.	413
Abul Abbas Achmed	I.	352
Abul Abbas Ben Mohammed	I.	410
Abu'l Carm ſaed Ebn Tuma	I.	405
Abulcaſem Abdelrahman	I.	350
Abulfaragius	I.	389
Abulfarajus	I.	388
Abulhar	I.	413
Abul Haſan Ibn O'l Haidar	I.	410
Abu'l Haſſan	I.	414
Abul Haſſan ſaid Al Hadhiri	I.	401
Abu'l Helm Al Mogrebi	I.	401
Abulkhair	I.	401
Abu Lola Ben Zohairi	I.	403
Abul Rihan Mohammed	I.	379
Abu Manen Ben Abu	I.	402
Abu Manſur	I.	413
Abu Manſur Al Haſen	I.	382
Abu Manſur Elhaſen	I.	413
Abu Marwan Ben Zohar	I.	403
Abu Maslad	I.	402
Abu Maſſa	I.	413
Abu Mona F. Abunaſſer	I.	413
Abu Naim	I.	413
Abu Nasr Anazarbenoi	I.	413
Abu Nasr Adoran	I.	413
Abu Obaida Al Giciziani	I.	384
Abuſahal Al Maſſihi	I.	379
Abuſaid Ben Abi ſurur	I.	390
Abuſaid f. Huſſein Al Thabib	I.	414
Abu Salem Ben Caraba	I.	405
Abuſar	I.	359
Abuſchaik Ebn Ol Masſchi	I.	388
Abu Schegia Al Basthami	I.	414
Abu Semgoun	I.	414
Abu Takin Muhammed	I.	411
Abu Zale	I.	414
Acabri	I.	359
Acacior	I.	171
Accoltus Benedict	IV.	64
Accurſinus Bartholomæus	II.	507
Aceſias	I.	24
Aceſias	I.	29
Acevedo Petr.	II.	287
Achillas	I.	69
Achilles	I.	18
Achillinus Alexander	I.	491
Achinoander Henr. Com.	II.	458
Achmed	I.	403
Achmed Al Thabib	I.	358
Achmed Ben Abubeker	I.	390
Achmed Ebn Harun	I.	352
Achmet Al Cars Rai	I.	390
Achmet Ben Abraham	I.	414
Achmet Ben Ibrahim	I.	378
Achmet Ben Ibrahim	I.	412
Achmet Ben Ibrahim	I.	414
Achmet Ben Mohammed	I.	378
Achmet Ebn David	I.	381
Acidalius Chriſt.	II.	366
Acidalius Gottfr.	II.	651
Acoluthus J.	III.	628
Acriſus	I.	328
Acron	I. 22.	14
Acron Agrigentinus	I.	24
Actuarius	I.	49
— — — Johannes	I.	319
Acumeneus	I.	102
Acunha Chr. Triſtan	II.	685
Acuto J. Affinato d'	II.	355
Adam Jacob	II.	536
Adam —	II.	536
Adam —	II.	542
Adam Jacob	II.	517
Adamantius	I.	296
Adamasca	I.	381

Adami

Adami Melchior	II.	493
Adamius Andr.	II.	379
Adamius Wilhelm	II.	366
Addiſon Joſeph	IV.	420
Adelardus	I.	429
Adelgehr Laurent	II.	549
Adeli	I.	414
Ader Guilielm	II.	492
Adlung J. Chriſtoph	III.	405
Adolphi Chriſt. Mich.	IV.	347
—— Fr.	IV.	298
Adrognis Santes de	I.	455
Æder J.	III.	37
Æſob	I.	382
Ægialeus	I.	278
Ægidius	I.	429
Ægimius	I.	25
ÆGIMIUS Velius	I.	24
Ælignus Claud.	I.	226
Ælius Ariſtides	I.	225
Ælius Gallus Aſclepiades	I.	187
Ælius T. Aſclep.	I.	187
Æmilius Guil.	III.	432
—— Hiſpanus	I.	291
Æmilius Macer	I.	161
Æmilius Macer	I.	425
Æneas	I.	221
Æplin	III.	205
Æſculapius	I.	13
Æſculapius	I.	327
Æſchengeder Theodorich	II.	500
Æſchines	I.	184
Æſchrion	I.	220
Æthlius	I.	131
Ætius Amidenus	I.	299
Ætius Cajus	I.	180
Ætſema Joſias ab	II.	422
Affilé Petrus l'	II.	259
Afintus Henr.	I.	502
Afforti Fr.	III.	370
Afforty Franc.	III.	359
—— ——	IV. 186.	214
Agapetus	I.	303
Agapius	I.	303
Agariſius	I.	355
Agatarchides	I.	132
Agathemerus Claudius	I.	187
Agathinus	I.	197
Agathocles	I.	132
Agathocles	I.	168
Agathotychus	I.	389
Agathotychus	I.	290
Agathus	I.	220
Agathyrſus	III.	23
Agbari	I.	414
Agerius Nicol.	II.	327
Aggravi J. Franc.	III.	151
Agoſti Leonh.	II.	699
Agoſtino Francesco	II.	441
Agricola Georg	I.	539
—— Joh.	I.	43
—— J.	II.	448
—— J.'	III.	4
—— J. G.	II.	470
—— J. Jacob	III.	401
—— J. Wilhelm	II.	718
Agrippa Henr. Cornel.	I.	529
—— H. Cornel.	II.	540
—— Leon.	I.	187
—— Livio	II.	699
Aguado Petr. Mancedo	II.	544
Aguenza Petr.	III.	323
Aguero Bartholom. Hidalgo de	II.	260
Aguilar Franciscus de Leyva y	II.	605
Aguillar Franc.	II.	308
Agviar Theon de	II.	499
Ahasverus J.	II.	542
Ahuad	I.	359
Aibini Sebaſt.	III.	381
Aichſpalt Petr. de	I.	436
Aiden Ben Ali	I.	409
Ajelli Sebaſtian	II.	210
Aignan	IV.	133
—— Franc.	IV. 315. 345.	366

Aimar Ozias II. 464
Aiſchard J. II. 424
Aitinger J. Conrad. III. 503
Akakia J. II. 426
—— J. II. 431
—— J. II. 460
—— J. II. 512
—— J. II. 588
—— Martin I. 261
—— Martin II. 173
—— —— II. 187
—— —— II. 224
—— —— II. 331
—— —— II. 324
—— —— II. 336
—— —— II. 622
—— —— II. 634
—— —— II. 640
—— —— III. 183
—— —— III. 202
Akakias Martinus II. 43
Alaeddin Ali Ben Abial I. 389
—— Ebn I. 410
—— Mohamed I. 410
—— Ebn Elnaſis I. 49
Alain Herm. III. 10
Alamah I. 404
Alardus Amſtelredamus I. 86
Alary B. III. 640
Alatinus Moſes I. 235
Alaymus Marcus Anton II. 538
Albamt al Hagelegi I. 361
Albaneſius Guido Anton III. 7
—— —— —— I. 53
Albani Giov. II. 584
Albatenius I. 338
Albergus J. IV. 353
Alberico Gion II. 377
Albericus Anglus I. 425
Alberius Claudius II. 261
Alberti Elias IV. 67. 345
—— Henr. Chriſt. III. 232
Alberti Henr. Chriſt. III. 624
—— Mich. IV. 386
Albertini Hannibal II. 475
Alberti Salomon II. 214
—— —— II. 300
Albertus Magnus I. 433
Albert Valentin III. 624
Albeyron G. II. 612
Albicus I. 468
Albini Petr. II. 287
—— Theoph. IV. 383
Albinus Bernard III. 403
—— Fr. III. 252
—— Jacob II. 442
—— —— II. 480
Albizzi Hieron. IV. 215
Alboſius J. II. 232
—— J. II. 235
Albrecht J. Gunther IV. 240
—— J. Wilh. I. 77
—— Meiſter III. 199
Albucaſis I. 407
Albucius I. 485
Alburga I. 359
Albus J. Wilh. IV. 296
Albutius I. 166
Alcaçar Lud. de II. 593
Alcanes Luis II. 342
Alcazar Andr. II. 197
Al Chauzi I. 379
Alcinicon I. 169
Alcimus T. Claud. I. 185
Alcinous I. 104
Alcmæon I. 28
Alcon I. 166
Alcyonius J. I. 483
Aldobrandini M. I. 459
Aldrovandus Ulyſſes II. 331
Al Eman. Al Pehacher I. 388
—— —— Phacher I. 402
Alemannus Adr. I. 60
—— —— I. 69

Alen Albert ab	III.	432
Alethinus Theoph.	IV.	51
Aletophilus Janus Modeſtinus	IV.	108
Alexander Aphrodiſeus	I.	227
— — Franciscus	II.	154
— — Frondiſi	I.	356
— — Laodicenſis	I.	146
— — Philalethes	I.	159
— — Philarethes	I.	147
— — Phrygius	I.	225
— — Sext. Titius	I.	180
— — Trallianus	I.	303
Alexandrinus Johann	I.	77
— —	I.	235
— —	I.	321
Alexandro ab Alexandro	I.	456
Alexias	I.	106
Alexion	I.	156
Alexippus	I.	106
Alexis	II.	713
Alexius	I.	326
— —	II.	119
— — Alexius	II.	549
Alfalam.	I.	359
Alfaro Andr. de Zamudo y	II.	335
— Henr. Vaca de	II.	478
Alferus Ant.	IV.	453
Algafeki	I.	411
Alghiſi Thom.	IV.	417
Alguazir Albuleizor	I.	397
Al Jabali	I.	401
Ali Ben Juſſuf	I.	414
— — Kemaleddin	I.	389
— — Omar	I.	408
Alidoſius	II.	514
Ali Ebn Achmed Abul Haſan	I.	405
— F. Rabir	I.	359
— Haſſan Ali Ben		
Alkadi Al Arran	I.	405
Alkatrani	I.	414
Alkindi	I.	351
Allain Dionyſ.	II.	449
Allain Dionyſ.	II.	549
— —	II.	588
— —	III.	21
Allain Dionyſ.	III.	48
Allard Gui	III.	479
Allatius Leo	II.	610
— — —	I.	317
Allaxinus Jacob	II.	18
Allemand Joh.	II.	118
— Louis Auguſt.	III.	303
Allen Benjam.	IV.	272
Alliot Fr. IV. 54.	67.	114
— J. B.	IV.	238
— L. Petr.	III.	143
Almacenien	I.	381
Almacher J. Frid.	III.	335
Almanavi	I.	410
Almaſa Herodi	I.	381
Almaſaher	I.	381
Almeddin Ali Bin	I.	389
Almeloveen Janſ. Theod.	I.	42
— Theod. ab	I.	208
— Janſan ab	III.	468
Almenar Johannes	I.	499
Al Mochtar Ebn Ol Haſan	I.	395
Almond	III.	356
Almowafa Jacob	I.	406
Alos J.	III.	170
Alpagi Andr.	II.	319
Alpagus Andreas	I.	386
— —	II.	74
Alphanus Franciscus	II.	208
Alphen Godofr. v.	III.	358
Alpherio Hyacinthus de	II.	563
Alpinus Proſper.	II.	293
Alprunus J. Baptiſt.	III.	472
Al Rahabi	I.	401
Alraheb	I.	359
Al Raheb	I.	379
Al Razi Codbeddin	I.	388
Alſtedius J. Henr.	II.	585
Altabari	I.	381

Althuſius

Althuſius Henr. III. 252
—— —— III. 263
Altimarus II. 165
—— —— J. I. 55
Altomari Donat Anton. ab II. 80
Alton Mathurin II. 596
—— —— II. 601
—— —— II. 607
—— —— II. 686
Altwein J. IV. 21
Alvares Thomas II. 172
Alvarez Anton II. 261
Alvarus II. 565
Aly Abdalag I. 359
Aly Bin Ron I. 359
Aly Sultan Al Khoraſſani I. 411
Alziari Pietro III. 80
Amando M. Johannes de S. I. 436
Amanrich Cyr. IV. 339
Amat J. Carol. IV. 129
Amatus J. Carolus II. 574
—— Leonh. III. 220
Amboiſe Jac. d' II. 314
—— —— —— II. 391
—— Jaques d' II. 319
Ambroſini Bartholomeo II. 595
Ambroſius I. 165
—— Mediolanenſis I. 288
—— Pateolanus I. 288
Amelung Petr. II. 397
Amende Joh. IV. 82
Amicus Diomedes II. 320
Amideus Mathias II. 692
Amman J. Conr. I. 208. IV. 14
—— J. III. 182
—— J. Conr. III. 58
—— Paul. III. 91
Ammianus III. 153
Ammiraux M. Demetr. IV. 133
Ammonius Agricola I. 258
—— J. Agricola II. 14
—— —— I. 241
Amphilochus I. 17
Ampſing J. Aſſuerus II. 357
Amran F. Biaumet I. 381
Amthor Caſpar II. 600
Anaſtaſius I. 453
—— II. 75
Anatolius I. 288
—— I. 276
—— I. 290
Anaxagoras I. 28
Anaxilaus I. 161
Anda IV. 108
Andalori Andr. IV. 358
Andernacus J. Guintherus II. 197
Anderſon Joſeph IV. 8
Anderus Hyacinthus III. 294
Andouillette l' III. 450
Andrade J. Galbam de III. 431
Andrado Joſeph. Homen. IV. 108
Andreæ F. III. 539
—— J. Valent. III. 614
—— Valerius II. 398
Andreas I. 129
—— Archiatrorum Comes I. 180
—— Comes I. 298
—— Hyacinthus IV. 301
—— J. Georg IV. 123
—— Tobias III. 79
—— —— III. 201
André François III. 329
—— —— de St. I. 74
—— N. de St. IV. 18. 47
—— Pierre II. 147
—— —— II. 233
Andriolli Mich. Angel. IV. 126
Androcydas I. 106
Andromachi Cretenſes I. 178
Andron I. 117
Andronicus I. 171
Andry Nicol. IV. 214. 287
Angeleres J. Fr. Bonaventura Angel. IV. 122

Angelico

Angelico Michel Angelo	II.	434
Angeli Daniel	III.	221
Angelieri Bonaventura	IV.	16
Angelini Fulvius	II.	362
—— ——	II.	412
—— Nicol. Boca	II.	338
Angelinus Facondinus	II.	652
Angelocrator Daniel	II.	564
Angelus Camerinenſis	I.	437
—— J.	II.	416
Angelutinus Theod.	II.	277
Anglois Mich. l'	III.	21
Anguilbertus Theodor.	I.	502
Anguillara Anton	II.	184
Anguiſola Anton	II.	270
Anhalt	IV.	208
Anhard Elias	II.	262
—— ——	II.	389
Anna Cominena	I.	322
Annaard Chriſtoph.	IV.	344
Anſelmi Battiſta	II.	584
Anſelmus Aurelius	II.	384
—— Valerius	I.	467
Antæus	I.	183
Antarvetus Iſrael	II.	367
Antheros	I.	164
Anthoni J. Gregor.	III.	644
Anthus	I.	299
Antigenes	I.	24
——	I.	25
——	I.	128
——	I.	138
——	I.	220
Antiles	I.	356
Antimachus	I.	167
Antimetus	I.	165
Antiochus	I.	220
——	I.	221
Antipater	I. 160.	213
Antiphanes	I.	132
Antiphenes	I.	24
Antiſthenes	I.	26
Antiſtius	I.	157
Antoine Dominique	IV.	271
Antonelli Hyppolytus	II.	593
Antoniacus Janus	I.	232
Antonio Alb. Mich.	II.	614
Antonius	I.	172
—— B.	I.	470
—— Joh.	I.	517
—— Muſa	I.	150
—— Nicol.	III.	328
Antonius Pharmacopola	I.	216
Antyllus	I.	279
Apelles Thaſius	I.	181
Apemantus	I.	125
Aphroda	I.	168
Apianus Petr.	I.	536
Apiarius Matthias	II.	31
Apinus J. Lud.	IV.	84
Apion	I.	165
Apis	I.	11
Apollinaris	I.	294
—— T. Julius Roscanus	I.	186
Apollo	I.	12
Apollodorus	I.	117
—— ——	I.	132
—— ——	I.	181
APOLLONIDES Cous	I.	24
—— Cyprius	I.	213
APOLLONII Antiocheni	I.	135
Apollonius	I.	89
——	I.	103
—— Archiſtator	I.	223
—— Cyclus	I.	137
—— Citicus	I.	139
—— Glaucias	I.	137
—— Memphitus	I.	124
—— Muſ.	I.	129
—— ——	I.	154
—— organicus	I.	222
—— Pergamenus	I.	223
—— Pytnæus	I.	181
—— Tarſeus	I.	223

Appollophanes

Apollophanes	*I.*	125
Apoloniſius	*I.*	357
Apono Petr, de	*I.*	105
Appelius J. Juſt.	*IV.*	353
Aprianus	*I.*	222
Apulejus L.	*I.*	187
——— L.	*I.*	188
Aquila J. de	*I.*	484
Aquilanus Sebaſtian	*I.*	481
Aquilera Anton	*I.*	508
Arabas	*I.*	223
Arabaſus	*I.*	356
Arabus	*I.*	12
Aranqueto Brunettus ab	*III.*	4
Aras Georg	*III.*	193
Aratias	*I.*	357
Arbaud Georg.	*II.*	391
——— ———	*II.*	613
Arbauld Georg.	*II.*	380
——— t ———	*II.*	369
——— t ———	*II.*	460
——— t ———	*II.*	542
——— t ———	*II.*	640
Arbinet Daniel	*III.*	29
——— ———	*III.*	30
——— ———	*III.*	56
Arbre J. Claud. de l'	*III.*	481
Arcadio Aleſſandro	*II.*	600
——— Franceſco	*II.*	479
Arcadius	*I.*	315
Arcagenius	*I.*	357
Arcaſio Medico	*II.*	586
Arcella Juſtin.	*II.*	168
Archagatus	*I.*	132
Archer John.	*III.*	356
Archibald Georg.	*III.*	369
Archibius	*I.*	131
———	*I.*	222
Archidamus	*I.*	102
Archigenes Apameus	*I.*	198
Archiſtratus	*I.*	131
Archon	*I.*	355
Arcinicga Franc. Beler de	*II.*	365
Arculanus Johan.	*I.*	462
Arcularius J. Henr.	*II.*	692
Arcuſia Charles d'	*II.*	378
Ardensbach Wenc. Maxim.	*III.*	297
Ardern Johannes de	*I.*	450
Ardizzoni Sabr.	*III.*	53
Areault Georg	*II.*	431
Arellan Petr. Franc.	*II.*	3:2
Arend J. Georg.	*III.*	388
Aretæus	*I.*	192
Arevalo Alphonſo Somez de	*II.*	538
Argelati Philip.	*IV.*	203
Argenterius Jul.	*I.*	55
——— ——— ———	*II.*	96
Argoli Andreas	*II.*	642
Arimono Annib.	*II.*	207
Ariſius Franc.	*IV.*	414
Ariſtæus	*I.*	18
——— Torſeus	*I.*	216
Ariſtarchus	*I.*	130
Ariſtion	*I.*	81
———	*I.*	102
Ariſtippus	*I.*	192
Ariſtocles	*I.*	169
Ariſtodemus	*I.*	154
Ariſtogenes	*I.*	116
Ariſtogiton	*I.*	132
Ariſtomenes	*I.*	227
Ariſton	*I.*	159
Ariſtophilus	*I.*	24
———	*I.*	26
Ariſtoteles	*I.*	105
——— Melitinienſis	*I.*	222
Arlebout Ysbrand Gisbert	*III.*	163
Arlunus Petrus	*I.*	534
Arma J. Franc.	*II.*	90
Armbruſter J.	II.	336
Arminius	I.	180
ArnaldusBachouneVillanovanus	I.	446
Arniſæus Fr.	III.	43
——— Henning.	II.	415

Arnold

Arnold Erm.	III.	480
—— J.	IV.	52
—— J. D.	IV.	164
—— J. M.	II.	410
—— J. Martin.	IV.	84
Arnoldi Phil. Jac.	IV.	384
Arnoldus Stephan.	I.	453
——— Villanovanus	I.	387
Arnolphus J. B.	II.	235
Arnould Th.	III.	25
Aromatarius Joſephus ab	II.	538
Aron	I.	328
Arquatus J. Franc.	II.	476
Arraes Duartus Madeira	II.	638
Arragon Evert	II.	227
Arragoſius Wilhelm	II.	326
Arrais	II.	431
Arredondo Martin	III.	70
Arrhabion Ponticus	I.	46
Arrivabenus Ludov.	II.	46
Arruntius	I.	166
Arſares	I.	359
Artemdorus	I.	126
—— ——	I.	326
—— —— Capito	I.	219
Artemius Chriſtoph.	II.	480
—— —— Dianio	I.	288
Artemon	I.	132
—— ——	I.	181
Arthuis Petr.	II.	219
Arthuys Petr.	II.	211
Artocophininus Henricus	II.	500
Artocophinus Henr.	II.	318
Artopœus J. Chriſt.	III.	528
Artorius M.	I.	150
——— M. Asclep.	I.	185
Arum Joach. v.	I.	58
Aruntus L. Asclep.	I.	185
Arviſet Etienne	II.	457
Aſaineri	I.	382
Aſascara	I.	359
Aſcelin Petr.	I.	436
Aſch Georg	III.	646
Aſchenberg Henr. Bern.	IV.	344
Asclapo-Patrenſis	I.	156
Asclepiades	I.	76
—— ——	I.	140
—— —— Pharmacion	I.	216
Asculanus Soladinus	I.	462
Aſellius C.	II.	544
Asgaard Rœmer	IV.	439
Aslaki	I.	401
Asnaſiander	I.	359
Asphalarteſius	I.	167
Asrabtl.	I.	359
Aſſaltus Petr.	III.	511
Aſſelinæus J.	III.	85
Aſſelineus Petr.	II.	157
Aſſendelft Simon v.	III.	252
Aſſnerus J.	II.	358
Aſt J. Danz von	II.	68
Aſtiarius Blaſius	I.	464
Aſtmann C. S.	IV.	224
Aſtorius J.	II.	495
Aſtrampſychus	I.	278
Aſtruc J.	IV.	328
Aſuſiſtara	I.	357
Ateuriſtus	I.	354
Athenæus	I.	326
—— —— Ægyptius	I.	226
—— —— Cilix	I.	192
Atbenagoras	I.	126
—— ——	I.	326
Athenion	I.	157
Athenippus	I.	166
Athenodorus	I.	224
Athotis	I.	20
Athuriscus	I.	354
Atram	I.	382
Atrocianus Johannes	I.	425
Atryillatus	I.	224
Attalion	I.	90
Attalus	I.	213
Attarhindi	I.	363

Atyatai I. 357
Auberius Johannes II. 401
Aubertus Jacob II. 199
Aubry Jean II. 494
Auchter Petr. Mich. II. 447
Auda Dominicus III. 400
Aufidius M. I. 188
Augenius Horatius II. 176
——— Sebaſt. II. 116
Augenville Cæſar II. 271
Augeraſius I. 216
Aulaire S. II. 488
Auletius Alardus II. 366
Auliſius Dominic. IV. 286
Aurelius M. Aclepiades I. 134
Auriaſius I. 357
Aurifaber Andr. I. 323
——— Ph. II. 91
Aurimontanus Hieronymus I. 592
Auſonius Julius I. 287
Auſsfeld J. Chriſtoph. III. 175
Auſten Andr. IV. 307
Auſtins III. 197
Auſtriacus Joh. III. 424
Auſtrius Sebaſt. I. 55
——— ——— II. 42
Auvalle S. IV. 114
Auvergne Mlle. d' IV. 108
Avantius Carol. III. 6
Avelinus Franciscus III. 146
—— —— —— —— II. 632
Avenius Henr. III. 142
——— Joh. IV. 57
Avenzoar I. 395
Averault Ant. de II. 487
Averrhoes I. 398
Avicenna I. 383
Avignon Anton d' I. 505
Avila Ludov. Lobera de I. 530
Avil Hakim. I. 400
Avil Memi Ali Nafid I. 400
Avinnon J. de II. 75
Avour Daniel Chardon IV. 207
Awek J. III. 202
Axt J. Conr. III. 445
Axtelmeyer Stanisl. Rich. IV. 273
Ayala Gabriel II. 141
—— ——— Hieronymus de III. 329
Aylwin Thomas III. 527
Ayme Iſaac III. 619
Ayrer III. 372
Ayrer Chriſt. Henr. II. 313
—— —— —— II. 356
—— —— —— II. 423
—— J. Chriſtoph II. 500
Azanita I. 223
Azararus I. 381
Azevedo Juan Velasquez de II. 546
——— Moyſes Salomon. III. 133
——— Petr. IV. 366. 386. 453.

B.

Babinet Hugh. II. 88
——— Hugo II. 96
——— ——— II. 157
Bacchini Benedict. IV. 9
Baccius Andr. II. 157
Bachanelli Joh. II. 101
Bachaut Joſeph. III. 626
Bachendorf Nic. Matth. IV. 422
Bachendorph Nic. Matth. II. 410
Bacher Stephan. II. 318
Bachius I. 128
Bachius I. 88. 89
Bachmeyer Wolfg. Wilh. IV. 186
Bachot Etienne II. 713
—— Steph. II. 715
—— —— II. 719
—— —— III. 5
—— —— III. 10
—— —— III. 73
—— —— III. 389
—— —— IV. 4. 9. 24

Bacht

Bacht Clemens Joh.	III.	447
Bachus	I.	12
Bachwald J.	IV.	296
Back Jacob de	II.	637
Backmeiſter Matth.	II.	390
—— —— Sebaſt.	IV.	285
Bacmeiſter J.	II.	676
——— J.	III.	72
Bacon Franciscus de Verulamio	II.	512
—— Rogerius	I.	435
Bacquere Bened.	III.	327
Bactiſchua	I.	339
Bacuet Hoſeas	III.	275
Baddamius J.	III.	188
Badilius Valerius	II.	385
Badreddin Abu Abdalla	I.	414
Badroddin	I.	406
Badus Sebaſtian	II.	691
Bær Nicol.	IV.	233
Bærtſcheer J.	III.	388
Bæsdorf Cornel. a	II.	251
Bæza Petro	II.	261
Bagaylus	II.	355
Bagellardus Paulus de Flumine	I.	466
Baggaart Joh.	IV.	208
Baglivus Georg.	IV.	197
Baie Arnaud.	II.	713
Baier J. Jac.	IV.	243
Baillard Edm.	III.	249
Baillon Guil.	II.	330
—— —— de	II.	224
—— —— de	II.	319
—— —— de	II.	359
—— —— de	II.	426
—— —— du	II.	174
—— —— le	II.	449
Baillon J.	II.	416
Bailly Nic.	III.	614
—— ——	III.	614
—— ——	III.	645
—— Pierre	II.	566
Bain Chr.	II.	311
Baker Georg	II.	198
Balæus J.	II.	88
Balamius	I.	235
——— Ferdin.	II.	97
Balbianus Juſtus.	II.	338
Balcianellus J.	II.	309
Balde Jacob	III.	23
Baldeſius Antonius	II.	431
Baldi Hubert.	II.	714
Baldinger E. G.	IV.	147
Baldini Bernard	I.	273
Baldinius Bacius	I.	60
——— Baccius	II.	267
Baldinus Bernard	II.	160
—— ——	II.	165
—— Hieron.	I.	476
Baldit Michael.	III.	194
Baldus Baldus	I.	60
—— ——	II.	592
Baldus Camillus	III.	414
Baldus Hieron.	II.	690
Baldutius Valerius	II.	401
Baleſtra Guiſeppe	III.	62
Balingham	II.	534
Baliſta Chriſt.	II.	112
—— ——	II.	80
Ballonius Guilielm.	I.	97
—— ——	II.	211
—— ——	II.	449
Balneis Abraham de	II.	131
Balthaſar Theodor.	IV.	345
Balvard	II.	713
Baluze Steph.	III.	364
Bamachitus	I.	359
Bamferds	II.	365
Bandiera Paul. Hieron.	IV.	300
Bandini Angel. Maria.	I.	138
Banzer Marcus	II.	459
Baralis B.	II.	259
—— Bartholom.	II.	448
—— ——	II.	460
—— ——	II.	472

Baralis Bartholom. II. 568
—— —— II. 607
—— —— III. 48
—— Car. III. 27
—— —— III. 29
—— Charles III. 56
Baraſin III. 626
Baravolus II. 156
Barba Petr. II. 685
Barbati Hieron. III. 171
Barbe Sim. IV. 207
Barbeirac Car. III. 68
Barbek Frid. Gottfr. III. 645
Barbereau III. 260
Barberius J. III. 544
Barbette Paul. II. 56
Barbier J. II. 478
Barbor. Wilhelm. III. 141
Barchauſen J. II. 634
Barcheſius Petr. II. 113
Bardili Car. III. 153
—— Martin II. 707
Barelier Jac. II. 601
—— —— II. 607
—— —— II. 607
Barera Juan Ordonnes de la IV. 271
Bares I. 359
Baret II. 575
Baricellus Julius Cæſar. II. 367
Barili J. III. 35
Bariſanus Franc. Dom. I. 53
Barker J. I. 100
Bark F. Elbi. I. 381
Barkhauſen J. Conr. IV. 75
Barlaam I. 328
Barlandus Hubert I. 535
—— —— I. 264
Barlet Claud. IV. 441
Barner Jacob III. 364
Barneſius Fauſt. Naronius III. 304
Barnſtein Henric. II. 701
Barnſtorf Erm. III. 335
Baroccius Alphonſus I. 56
—— —— II. 387
Baronius Theod. II. 406
—— Vincentius II. 615
Baron Petr. II. 349
—— —— II. 358
—— Theodor. IV. 305
Barra Pierre III. 151
Barralis B. II. 494
Barre Guil. de la II. 211
—— P. I. 87
Barrie Arnaud III. 249
Barrios Johannes II. 398
Barroughs II. 414
Bartas Guil. Saluſt de II. 402
Bartels Nicol. Adolphus III. 133
Barth Jeremias II. 399
—— Michael I. 510
—— —— II. 129
Barthius Caſpar I. 296
—— Zacharias II. 329
Bartholi Georg Theodor. IV. 266
Bartholino Antonio II. 262
Bartholinus Albertus III. 194
—— Caſpar II. 421
—— —— III. 348
—— Eraſmus III. 449
—— Laurent. II. 102
—— Thomas II. 653
—— Thomas III. 346
Bartholi Sebaſt. III. 401
Bartholomæus I. 484. II. 365
—— —— —— ab urbe vetere II. 68
—— —— —— de Glanville I. 434
—— —— —— J. III. 335
—— —— —— Juſt. Politanus I. 24
—— —— —— Juſtinopoli
Bartiſch Georg. II. 252
Bartoletti Fabricius II. 686
Bartoli Sebaſt. III. 193
Bartſch Jac. II. 535
Baruffaldi Girolamo IV. 380

Baruffaldus

Baruffaldus Hieron.	II.	27
Barziziis Chriſtoph. de	I.	470
Barzuatus	I.	382
Barzujah	I.	334
Bascarini Joh.	III.	353
Baſilius	I.	288
—— —	I.	311
Baſſiere Paul.	III.	647
Baſſi J. Jacob	I.	96
Baſſius J. Jacob	II.	313
Baſſus Julius	I.	151
Baſtellus Andr.	II.	335
Bataller J. Bapt.	III.	108
Bate G.	III.	303
Bateman	II.	237
Bates William	III.	495
Bathurſt Radulph.	III.	15
Batſch J.	II.	588
Battarelli G.	IV.	49
Batti Carol.	II.	318
Battier Daniel	III.	448
Battus Gerardus	II.	173
——— Henr.	I.	58
——— Levinus	II.	247
Bauda Abraham	III.	329
Baudelot Cæſar	IV.	292
Bauderon Brice	II.	281
Baudeſſon Nicol.	II.	96
Baudiche Simon	II.	114
Baudis Joachim	II.	260
Bauduyn Chr.	II.	191
——— Claud.	II.	195
Bauer	IV.	22
Bauerius de Baueriis	I.	471
Bauerſchmidt Thomas	II.	429
Baufort L. de	III.	47
Baugrand D. Landeus	III.	482
Bauhinus Caſpar	II.	232
——— Hieron.	III.	71
——— ———	III.	202
——— J.	II.	297
——— J. Caſp.	III.	29
Bauhinus J. Jac.	III.	124
Bauiynet	II.	252
Bauler Ezechiel	III.	477
Bauman Henr.	IV.	306
——— ——— Frid.	IV.	298
——— J. Nicol.	II.	578
Baume le	IV.	345
Baur Lud. Luc.	IV.	440
Baurger Jac. de	IV.	277
Bauſch J. Laurent.	II.	588
——— Leonh.	II.	424
Bauſchius Laur.	III.	280
— — — Leonh.	II.	313
Bauſchner Ezechiel	III.	35
Bausner Bartholomæus	III.	49
Bautzmann Joh. Chriſt.	III.	358
Baux	III.	482
Bauzmann Chriſtoph	II.	693
——— J. Chriſt.	III.	647
Baviſani Franc. Dom.	III.	146
Bavot Ludov.	I.	256
Bay O van der	III.	402
Bayer Andr.	III.	33
——— J. Michel.	III.	130
——— Wenceslaus	I.	520
Bayfield Robert	III.	46
Bayle Franciscus	III.	267
Baynard D.	IV.	12
Baynord Eduard.	IV.	190
Bayro Petr. de	I.	493
Baza Alonſo	II.	172
Bazin Claud.	II.	185
—— ——	II.	350
—— ——	II.	358
—— ——	II.	416
—— Dionyſ.	II.	579
—— ——	II.	588
—— Fr.	III.	305
—— Fr.	III.	337
—— Sim.	II.	331
—— —	II.	333
—— —	II.	334

Bazin

Bazin Sim.	II.	436
—— —	II.	442
—— —	II.	483
—— —	II.	511
—— —	II.	615
—— —	II.	647
Bazzicaluve Ascan. Maria	IV.	303
Beal Joh.	III.	371
Beale Barthol.	IV.	294
—— J.	III.	184
Beard Gabriel	II.	400
—— ——	II.	449
—— Caſpar.	II.	400
Beautus Gabriel	II.	270
Beauchesne J.	II.	191
—— —— J.	II.	195
—— —— J.	II.	208
—— —— J.	II.	288
—— —— J.	II.	292
—— —— J.	II.	349
—— —— J.	II.	411
—— —— J.	II.	448
—— —— J.	II.	501
—— —— J.	II.	517
Beaufort J. de	II.	391
Beaugrand N.	II.	606
Beaulieu Etienne de	I.	528
Beaurains Petr. de	II.	449
—— —— —	II.	460
—— —— —	II.	549
—— —— —	II.	595
—— —— —	III.	48
Beauval Henry Basnage de	IV.	48
—— J. Boucher	III.	356
Beauvoys J. de	II.	103
—— Adr.	II.	99
Bebber D. Iſaac	III.	641
Bebel Balth.	III.	337
Beccer Hermann.	II.	548
Beccher Joach.	III.	135
Bechmann Frieder.	III.	359
Becht J. G.	III.	480
Beck Adam.	III.	611
—— Chriſt.	II.	471
—— J.	III.	37
—— J. D.	IV.	428
—— Janus	III.	448
—— Joh.	IV.	440
—— J. Rud.	III.	481
——e David van der	III.	364
——e —— — —	III.	423
Becker Andr.	III.	123
—— Chriſtoph.	III.	141
—— Dan. Chriſt.	IV.	8
—— Gottl.	III.	388
—— J. Conr.	IV.	212
—— J. Gottfr.	353.	382
Beckers Jac.	III.	263
—— Nicol. Wilh.	III.	283
Becket Guilielm.	IV.	442
Beckher Daniel	II.	509
—— ——	III.	28
Becmann F.	III.	527
—— J. Chriſt.	III.	405
—— ——	III.	398
Becquet Claud.	II.	88
—— El.	II.	68
Becritius	I.	171
Beda El.	II.	501
—— —	II.	512
—— Helias	III.	21
Beddevole Dominicus	III.	505
Bedreddin Haſſan Ben Omar.	I.	409
Bedrotius	I.	226
Beer Henr. Leonh.	II.	651
—— J. Wolfg.	II.	495
Beeſt Gualth van	III.	447
Beggi Jac. Andr.	IV.	303
Begin Jacques	IV.	239
Behrens Conr. Barthold	IV.	16
—— Georg Henr.	IV.	21
Behrnauer G.	IV.	125
—— Gottlob	IV.	52
—— Jac.	II.	358

Beier

Beier Gottfr.	III.	133
—— J. Chriſt.	IV.	306
Beikeſtein J.	IV.	124
Beintema J. W.	IV.	101
Beinza Matthias de	III.	479
Bek Mich.	IV.	306
Bel Ægid le	III.	56
—— —— ——	III.	508
—— —— ——	III.	626
Belas	I.	299
Beleſtre Fr. de	III.	614
—— —— ——	III.	626
—— —— ——	III.	645
Belet Guil.	II.	469
—— ——	II.	517
—— Nicol.	II.	489
Belfort Gabr. Bell. n	IV.	242
Belfortis Albert.	II.	190
Belida J.	II.	206
Beli Lucianus	I.	538
Belin	III.	481
—— Cl.	II.	314
Belius Carolus	III.	527
Bellacati Ludovicus	III.	398
Bellacatus Aloyſ.	II.	200
Bellay Jac.	II.	579
Bellefort Zachar. Belin a	II.	369
Bellerie S. de la	III.	261
Belleſtre F. Picate de	IV.	167
Belleus Theod.	I.	51
—— ——	II.	184
Belli Barthold.	IV.	182
—— Nicol.	II.	173
Bellinus Laurent.	III.	124
Belliſarius Ludovicus	I.	231
Bellius Dominic.	I.	273
Belloforti J.	II.	233
Bellorus J. Petr.	III.	637
Bellos Anton. de	IV.	77
Belloſte Auguſtin.	IV.	204
—— Mich. Anton.	IV.	205
Bells	III.	172
Bellunenſis Andr.	I.	386
Belot Franc.	II.	99
—— Guil.	II.	501
Below. Bernh.	III.	382
—— J. Frid.	IV.	110
Beltran Luis Amigo y	III.	524
Bembis Wolfg. de	II.	150
Ben Abdallah.	I.	412
—— Abil Gaith.	I.	414
—— Almukah	I.	414
Benancius Liſſetus	II.	102
Benaſſe Rudolph.	IV.	211
Benavides Petrus Arias de	II.	141
Ben Ebn Chalid.	I.	359
—— Ehgelbey.	I.	361
Benedictus	I.	468
—— Alexander	I.	474
—— Johannes	I.	499
—— Julius Cæſar.	II.	604
—— Magiſter.	I.	49
Beneſet	I.	360
Ben J.	III.	607
Benier	III.	527
Benivenius Anton.	I.	50
—— ——	I.	490
Bennet Chriſtoph.	III.	49
Benoit Albert.	III.	370
—— Petr.	III.	82
Ben Omar.	I.	389
Bensheim Erneſt.	IV.	267
Bentius Hugo	I.	457
Benz Adolph. Chriſt.	IV.	84
—— J. Georg.	IV.	277
Benzoni Nicol.	III.	388
Bequoy J. de	IV.	123
Beragerus	I.	355
Berauld Jean	II.	588
Berault J.	II.	472
—— J.	II.	496
—— J.	II.	542
Berckring D.	III.	97
Berdegalage Phil. Bern. de	IV.	226

Beré

Beré Jul.	II.	208
Berengarius Jacobus	I.	500
Berenger	IV.	432
——— Barth. Adam.	IV.	364
Berga Anton.	II.	317
Bergani Ceſare	II.	368
Bergat Bernardus	II.	544
Bergen J. Georg. a	IV.	82
——— — ——	IV.	82
Bergenſis Gerard.	II.	151
Berger Cl.	III.	233
——— —	III.	265
——— —	III.	370
——— — IV. 277.	298.	299
——— J.	III.	181
——— J. Bened.	II.	458
——— J. Gottfr. de	III.	641
——— U.	IV.	287
———ies Jacob Girard des	III.	330
Bergeron Petr.	I.	436
Bergner Georg.	II.	511
——— ———	II.	566
Berigardus Petrus	I.	44
——— ———	II.	704
Berkel Abraham	I.	296
Berkelmann Petr. Valent.	III.	37
Berkhuys Ant.	III.	72
Berlin Sim.	II.	447
Berlochs Ant.	I.	521
Berlu J. Jacques	IV.	133
Bernagie Pieter.	III.	521
Bernard Chriſt.	IV.	360
——— Eduard. III. 637.	IV.	219
——— Edward.	IV.	44
——— Georg.	III.	143
Bernardinus Fr.	II.	48
——— S. Senenſis	I.	454
Bernard J. Steph.	I.	315
——— J.	I.	323
Bernardus Archiepiscopus	I.	430
Bernerus Girard de	I.	460
——— Sylveſter.	II.	90
Bernier Franciscus	III.	274
——— Joh.	III.	523
——— Pierre	II.	377
Berniz Martin Bernh.	III.	361
Beroaldus Philipp.	I.	483
Berricov J.	III.	335
Berſelaar Jac.	IV.	82
Bersmann Georg.	II.	14
——— ———	II.	184
Bertaldi J. Lud.	II.	421
Bertapalia Leonardus	I.	458
Berthod	IV.	114
Bertholdi Andr.	II.	251
Bertholet S.	IV.	422
Berthot J. Alph.	II.	192
Berti Giov. Bapt.	II.	458
Bertini Antonio Francesco	IV.	270
Bertinus G.	II.	265
Bertod	IV.	125
Bertotius Alfonſus	II.	116
Bertram Chriſt.	II.	516
——— Joach.	II.	471
Bertrand	III.	602
———	II.	584
Bertruccius Nicol.	I.	442
Bertuccius Placidus	IV.	292
Bertuch J. M.	III.	206
Berytius	I.	291
Beſardi J.	II.	469
Beſchebien Petr.	I.	462
Besler Michael Rupert.	II.	594
—— Hieron.	II.	423
Beſſe J.	IV.	308
Beſſon Jac.	II.	124
—— Jaques	II.	190
Beſtinus	I.	196
Betera Felicianus	II.	298
Bethencourt Jacob a	I.	514
Betienback Conr.	II.	448
Betten Henr.	IV.	21
Betti Anton Maria	II.	35
Bettus J.	III.	288

Betulius J. Gregor.	IV.	100
Betz Georg. Sigism.	III.	370
Beughen Corn. a	III.	494
Beutel J.	II.	458
Beuttel J. Georg.	IV.	24
Bevault J.	II.	483
Beverwyck J.	I.	57
——— Johannes van	II.	607
Bex Abraham	III.	480
Beyer Ezechiel	II.	423
—— Gottfr.	III.	369
—— J.	III.	263
—— J. Hartmann	II.	268
—— Michael	II.	499
—— Phil. Henr.	III.	264
Beyler Lucas	II.	480
Beynon Elias	III.	47
——— Elie	III.	356
Beza	IV.	22
—— Theod.	II.	180
—— ——	III.	46
Bezançon Charles.	III.	400
Bianzani Thomas	II.	365
Biard Gabriel	II.	607
—— Gabr.	II.	634
—— ——	II.	406
Biart Gabr.	II.	542
Bibar	I.	359
Bibben J.	IV.	66
Bibelesworth Gualther	I.	459
Bicais Michel.	III.	261
Bicaiſſe Honor.	I.	46
—— ——	I.	79
—— Honorat.	I.	37
—— ——	III.	50
Bickfai J. de	II.	638
Bidloo God.	III.	513
—— Nicol.	IV.	224
Bieben Matth.	III.	100
Biechling J.	IV.	123
Biel Gabr.	I.	501
Bienaſſis Pierre	II.	565
Biendiſant Cl.	III.	234
——— Cl.	III.	370
——— Cl.	III.	265
Biennita	I.	221
Bierdumphel J.	II.	333
Bierling Caſpar Theoph.	III.	169
—— Hieron.	III.	8
Biermann H.	IV.	383
——— Martin.	*II.*	292
Biermannus Mart.	*II.*	311
Bierwirth Chriſt.	*IV.*	439
Bieſter J.	*III.*	336
—— Jac.	*IV.*	420
—— Peter.	*III.*	153
Biet	*IV.*	381
Biganoi De	*IV.*	359
Biggs Nathanael	*III.*	25
Bigorre Ant.	*III.*	72
Bilion	*IV.*	302
Bilitzer Chriſtoph.	*II.*	426
Billich Ant. Gunther.	*II.*	531
Billiks J.	*II.*	574
Bimbault Ant.	*II.*	436
Bimbino *B.*	*II.*	252
Bimbiollus Annibal	*II.*	376
Bimius J.	*III.*	296
Binder Catharina	*II.*	258
—— Chriſtoph.	*II.*	424
—— Udalricus	*I.*	429
—— ——	*I.*	492
Bindi J. Bapt.	*III.*	66
Binet Etienne	*II.*	565
Bineteau	*III.*	54
Bingelſtein J. Adolph.	*II.*	479
Bin Habrin	*I.*	361
Binninger J. Nicol.	*III.*	348
——— L. E.	*IV.*	345
Bin Sahfi	*I.*	363
Biquet Anſelmi	*II.*	588
—— Ant.	*II.*	588
Birber Chriſtoph.	*IV.*	316
Birch Samſon	*III.*	615

Birch Thom. III. 185
Birnbaum Gottfr. Sigism. III. 337
—— —— —— III. 368
Biſchof Balth. III. 197
Biſellus Agabitus II. 118
Bismack J. I. 482
Bitterkraut J. Chriſtoph. III. 416
Biumi Paul. Hieron. IV. 202
Bix J. Ulr. III. 419
Blachot Gaſpar. II. 546
Blacvoc Henr. II. 448
Blacvodeus Henricus I. 36
—— —— II. 402
—— —— II. 540
Blacvod Henr. II. 44
—— —— II. 181
—— —— II. 271
—— —— II. 314
—— —— II. 358
—— —— II. 324
—— —— II. 416
—— —— II. 607
—— Hieron. II. 536
—— Hon. II. 489
Blagrave Joſeph. III. 197
Blancaard Steph. III. 436. IV. 133
Blanc Ægid. le II. 442
—— —— II. 436
—— —— II. 460
Blanchellus Menghus I. 509
Blanchet Nicol. II. 698
—— —— II. 715
—— —— III. 5
Blanck Erasm. IV. 315
Blankendeel Nic. de IV. 164
Blaſius Armengandus I. 388
—— G. III. 77
Blaſſ Caſp. IV. 296
Blaſtus I. 170
—— I. 222
Blau Matth. II. 606. IV. 231
Blazer Caſp. Melch. IV. 247
Blechſchmidt J. Conr. III. 448
Blegny Nicol. de III. 353
—— —— de III. 449
Blendinger Abraham III. 418
Blochwitz Martin II. 548
Block III. 205
Blom Cornel. de III. 607
Blondel Almerius II. 226
—— —— II. 492
—— Franciscus II. 407
—— —— II. 595
—— —— II. 601
—— —— II. 646
—— —— II. 686
—— —— III. 96
—— —— III. 253
—— François II. 699
—— Jac. Aug. IV. 123
—— O. F. IV. 121
Blondellus Almaricus I. 507
—— —— Petr. I. 37
—— —— —— II. 200
Blondi I. 84
Blondus Mich. Angel. I. 67
—— —— —— —— —— I. 96
—— —— —— —— —— I. 579
Bloſſius Sebaſt. II. 258
Blum Gregor. III. 133
—— Mauricius II. 535
Blumentroſt Deodat. IV. 165
—— —— J. Deodat. IV. 296
Blumig J. III. 252
Boate Gerard III. 36
Bobart Henr. III. 432
Bocaud J. II. 106
Boccalino J. Franc. II. 156
Boccardi J. Giacom. II. 675
Boccobadati J. B. IV. 102
Boccone Paul. IV. 365
Bocer Joh. II. 119
Bochalini J. F. II. 90
Bochmann J. II. 399

Bochot Steph.	III.	73
Bocks Hieron.	II.	114
Boclæker J.	III.	301
Boddicker J.	II.	423
Bodecher Janus	II.	614
Bodenſtein Adam von	II.	207
Boderius Thomas	II.	113
Bodex	I.	360
Bodineau C.	II.	552
—— Urban.	II.	549
—— ——	II.	549
—— ——	II.	697
—— ——	II.	719
Bodolo Jac.	III.	480
Bodonius Henr.	IV.	364
Boe Franciscus Sylvius de le	II.	627
Bœckel Henr. Jul.	II.	459
Bœckelmann Andries	III.	417
Bœckler J.	III.	359
Bœclerus J. IV. 15. 226.		286
Bœhme J. Juſt.	III.	624
Bœhmens Mart.	III.	47
Bœk Chriſt.	IV.	405
Bœkel Wilhelm.	II.	399
Bœrhaave Herm. I. 99.	IV.	142
Bœrner F.	I.	278
—— F.	I.	66
Bœrnerus F.	I.	475
Bœſe Dan.	IV.	21
Bœthus	I.	159
Bœtiſchuarum Familia	I.	338
Bœtticher Andr. Jul.	IV.	312
—— J. Gottlieb	IV.	422
—— Otto	II.	435
Bœxio Luchino	II.	586
Bogdan Martin	I.	173
—— ——	III.	7
Bohemus Chriſt.	III.	527
—— Tobias	II.	442
Bohm J.	III.	415
Bohn Johannes	III.	87
Boirel	III.	367
Boirel Nic.	IV.	341
Bois Henr. du	IV.	311
Boiſot	IV.	54
Boiſſard	II.	328
Boiſſe Jaques	II.	487
Boiſſiere Petr. de la	II.	350
—— —	II.	358
Boiſſy Guilielm. de	II.	157
Bokel Joh.	II.	208
Bokelmannus J. F.	I.	188
Bola Balthaſar	II.	401
Boldo Barthol.	II.	207
—— Fabricio	II.	210
Boldoni Nic.	II.	113
Bollo Hermann.	II.	639
Bolmann J. Henr.	IV.	182
Bolneſt Eduard	II.	377
—— Edward	III.	329
Bologna Giov. Stephan.	III.	621
Bologninus Angelus	I.	492
Bolus Mendeſius	I.	28
—— ——	I.	28
Bolzetta Angel.	II.	206
—— ——	II.	544
Bomier J.	II.	227
Bommer Mich.	II.	448
—— ——	II.	460
—— Nicol.	II.	483
Bompart	IV.	186
—— Conr.	IV.	214
—— Marcellin.	I.	86
Bonaciolus L.	II.	232
—— Lud.	I.	488
Bonacoſſus Hercules	II.	51
Bonacurſius Barthol.	II.	706
Bonafides Franciſcus	I.	536
Bonagentis Victor	II.	82
Bonamici	I.	439
Bonamicus Franc.	II.	363
Bonannus J. Philip.	IV.	97
Bonard J.	II.	234
Bonardis B. de	I.	452

Bonaventura Ant. de ſan III. 70
—— Federicus II. 345
Bonaveri IV. 254
Bonckenbergh Petr. III. 231
Bonet Theoph. II. 454
Bonevaal J. van III. 42
Bonier J. II. 552
—— J. II. 552
Bon Johannes le II. 266
Bonipertus Hieron. I. 248
Bonnaire Robert de II. 639
—— —— de II. 640
Bonnart Jean II. 566
Bonnet Claud. III. 45
—— Fabr. II. 492
—— Petr. III. 389
—— —— III. 389
—— Theophilus III. 236
Bonnodiere II. 432
Bonomius I. 437
Bonomo G. Coſm. IV. 19
Bonpart Marcellin. Hercule II. 587
Bontekoe C. III. 521
—— Cornel. van III. 425
Bontius Gerard II. 335
—— Jac. II. 681
Bonus I. 171
—— Bernard. IV. 25
Bonvarlet Nic. III. 134
Bonvinius Elias II. 413
Bonze J. Andr. IV. 166
Boolcoel Juſt. III. 153
Bootius Arnold III. 5
Borbon Matth. Borbonius a II. 329
—— Philipp. III. 620
Borde Ardrew II. 199
Bordegaraye Phil. Bern. de IV. 215
—— — Berth. de IV. 298
Bording Chriſtoph. II. 426
—— Jac. I. 237
—— — II. 299
Bordoni Benevenuti II. 147
Borelli G. Alfonſo III. 70
Borellus Petr. III. 17
Borgarucci Proſper. II. 155
Borgeel J. Gottfr. IV. 211
Borgemann Coſm. II. 314
Borges J. Alveres III. 479
Borgheſi S. Giov. IV. 420
Borhameddini I. 389
Borhammeddin Mohammed I. 405
Borhameddin Naphis I. 388
Born L. IV. 276
Bornemann J. Chriſt. IV. 311
Bornet Duncan II. 455
Bornhout J. IV. 343
Borrhi Franciſcus III. 258
Borrichius Olaus III. 114
Borri Giof Franc. III. 501
Boſch Laurent van der IV. 183
Boſchius J. Lonæus II. 141
Bosci Hippolytus II. 337
Bosco Franceſco dal III. 150
—— Jacob Manlius de I. 471
Boſe Claude Irat. de IV. 419
Boſellus Franciſcus III. 247
Boſidajar I. 360
Boſius J. Andr. III. 62
Bosmann Wilh. IV. 382
Boſſy le III. 223
Botallus L. II. 165
—— Leonardus II. 126
Botrys I. 181
Botterus Henricus II. 710
Botti Florentin IV. 379
Bottonus Albert. II. 232
—— —— II. 235
Bouchard Franc. III. 338
—— t Anton. II. 292
—— t Franc. III. 108
Bouche Honoratus II. 611
Boudewyn Michael III. 193
Boudin J. III. 505
—— J. III. 529

Boudin

Boudin J.	III.	614
—— J.	IV. 68.	186
Bougard Tennecoyus	III.	141
Bougaud J. Ant.	III.	646
Bouillon	IV.	370
Bouillot Sim.	II.	715
Boujonnier Franc.	II.	542
—— ——	II.	579
—— ——	III.	10
—— ——	III.	30
—— ——	III.	56
—— Jac.	III.	134
—— —	III.	194
Boulduc Sim.	IV.	300
Boullot Sim.	III.	102
Boulton Rich.	IV.	272
Bourdelin Cl.	IV. 113.	441
Bourdelot Petrus	II.	320
—— ——	II.	646
—— ——	II.	647
—— ——	II.	652
—— ——	III.	143
—— ——	IV. 167.	187
—— Pierre Joſ. Michon	III.	273
Bourdon III. 628.	IV.	92
Bourgaud Ant.	III.	5
—— ——	III.	22
—— ——	III.	56
—— J. Ant.	III.	21
—— ——	III.	614
Bourgdieu Car. Valeſ. de	I.	53
—— —— — ——	III.	52
—— —— — —— de	I.	37
Bourgeois J.	II.	449
—— —— J.	II.	460
—— —— J.	II.	568
—— —— J.	III.	43
—— —— J.	III.	56
—— —— Louiſe	II.	403
Bourgeon Joh.	II.	607
Bourges de	II.	489
—— J.	III.	30
Bourges J de	II.	501
—— J. de	II.	536
—— J. de	II.	579
—— J. de	III.	10
—— J. de	III.	22
—— J. de	III.	63
—— J. de	III.	370
—— Jac.	III.	143
—— —	III.	143
—— — de	III.	155
—— — de	III.	155
—— — de	IV.	366
—— Ludov. de	II.	103
Bourgoin Dom	II.	211
—— ——	II.	288
—— ——	II.	288
Bourſaud Ant.	III.	29
Bouſſuetus Fr.	II.	119
Bout Bern de	IV.	163
Boutheroue Michael	II.	514
Boutonnier Franc.	II.	472
—— ——	II.	483
—— ——	II.	496
Bouvard Carol.	II.	431
—— ——	II.	380
—— ——	II.	483
—— ——	III.	43
—— ——	III.	63
—— Claud.	II.	549
Bouvart Car.	II.	640
Bouvier Bernard.	IV.	280
—— Samuel	III.	276
Bouze J. Andr.	IV.	166
Bovius Thomas	II.	246
Boxbarter Anton	II.	595
Boxbart Theodor.	III.	389
Boxberger J. Caſp.	III.	398
Boxhorn M. Quirin.	III.	20
Boyle Robert.	I.	23
—— ——	I.	24
—— ——	III.	109
Boym Michael.	III.	647

Boym Michael. III. 647
Boys Johannes du II. 187
Boyuin Cl. II. 224
Boyvin Claud. II. 336
—— —— II. 341
—— —— II. 406
—— —— II. 448
Bozavotra J. Ant. II. 75
Bra Henr. a II. 266
Braak J. IV. 135
Bracciolini Steph. III. 21
Brachelius Hieron. Thriver I. 82
—— —— —— I. 163
Brachus Jac. III. 638
Bræms J. III. 417
Braga Melchior III. 517
Braillet Pierre II. 120
Braitenburg Georg Bartholom. Polani a II. 376
Brancaccius J. IV. 339
Brancaleo J. Franc. II. 31
Brand Herm. III. 102
—— Paul. III. 406
—— —— III. 449
—— Sebaſt. I. 477
Brandes J. Dietr. III. 72
—— —— —— III. 480
Brandolinus Lippus II. 61
Braneaccio J. Maria III. 146
Brasbridge Thomas II. 219
Braſſavola Hieron. II. 290. IV. 10
Braſſavoli Ant. Muſ. I. 50
Braſſavolus I. 43
—— Anton Muſa I. 272
—— —— —— II. 25
—— Romulus II. 228
Braſſean Philip II. 644
Bratti Giov. II. 293
Braun Frider. Chriſt. III. 405
—— J. III. 53
—— J. III. 505
—— Laurent. IV. 276
Braun Nicol. II. 568
Bravo Caſp. III. 129
—— J. I. 37
Bravus J. I. 240
—— J. II. 184
Brayer Andr. II. 336
—— Caſp. II. 288
—— —— II. 460
—— —— II. 460
—— —— II. 472
—— —— II. 588
—— Gaſp. II. 483
—— —— II. 489
—— —— II. 517
—— —— II. 622
—— Nicol. II. 549
—— —— II. 568
—— —— II. 693
—— —— II. 715
—— —— III. 277
—— —— III. 305
Breche Jean I. 44
—— J. I. 48
Brecht Clemens Joſ. III. 626. IV. 43
Brechtel C. F. II. 364
Brechtfeld J. Henr. III. 346
Breden Sim. I. 453
Bredenbeck Bernhard III. 56
Breget Claud. II. 634
Breil Andr. du II. 228
Brem Wolfg. Sigism. III. 26
Brendel Adam IV. 297
—— J. II. 94
—— J. Martin III. 21
—— J. Phil. II. 445
—— Zacharias II. 99
—— —— II. 318
Brengger Matth. II. 571
Brentius I. 93
—— Andr. I. 63
—— —— I. 65
—— —— I. 66

Brentius Andr.	I.	66
—— ——	I. 81.	82
—— ——	I.	389
Breſch	IV.	276
Bresmar	IV.	360
Breton Carol. le	II.	652
—— —— le	II.	686
—— —— le	II.	716
—— —— le	III.	155
—— —— le	III.	155
Bretſchneider Adam	IV.	422
Brettel Phil. Conr.	II.	606
Bretthauer J. Henr.	IV.	345
Breuil Andr. du	II.	173
—— —— du	II.	219
—— —— du	II.	174
Breuille J. Loys de la	II.	675
Breyne J. Phil.	IV.	296
Briccius Chriſt.	III.	29
Briganti Annibal	II.	210
Bigard F. R.	II.	191
Bright Timotheus	II.	249
Brioude Gabr. de	II.	676
—— —— de	II.	686
Briſet Claud.	II.	640
Briſianus Hieron.	II.	298
Briſſeau fil.	IV.	431
—— Pierre	IV.	121
Briſſet Car.	III.	124
—— ——	III.	124
—— Jac.	III.	143
Briſſot Petrus	I.	511
Brocardus	III.	450
—— Marinus	I.	503
—— Petrus	I.	536
Brochmann Caſp.	II.	421
Brocking J.	II.	500
Brodie Jac.	IV.	227
Brodholz J. Mich.	IV.	365
Brodtbeck J. Conr.	III.	101
Brœn Johannes	III.	422
Brœnig J. Bernh.	IV.	276
Bromel Olaus	IV.	20
Bronchorſt Henr. v.	IV.	20
Broncoli Thomas	II.	507
Bronzerius Hieron.	II.	584
Broſſe la	III.	446
—— Gui de la	II.	315
Brouwer J.	III.	624
—— J. A.	IV.	123
Brown Richard	III.	365
—— Thomas	II.	713
Browne Andr.	IV.	108
—— Joh.	III.	641
—— Joſeph.	II.	360
Brucæus Henr.	II.	172
—— ——	II.	247
Brucker Jac.	II.	151
Bruckner E. C.	IV.	134
Brudus Emanuel	II.	73
Bruehl Gualther	II.	223
Brugge Wilh. Gunther	IV.	164
Brugis Bartholom. de	I.	485
—— Thomas	III.	622
Bruguer Onuphrius	II.	147
Bruhier Joh. Jac.	III.	544
Bruïtsma Regner	II.	470
Bruke Andr.	IV.	123
Brunaclus Gaudentius	III.	104
Brunel Andr.	III.	253
—— Guilielm.	II.	91
Brunet	IV.	227
—— J.	IV.	292
Brunfels Otto	I.	314
—— ——	I.	527
Brunheimer Steph. Dom.	II.	612
Bruni Gabr.	II.	482
—— Vincent	II.	356
Brunn Joh. Jac.	II.	585
Brunnemann Andr.	II.	536
Brunner Balth.	II.	226
—— J. Chriſt.	III.	34
—— J. Conr.	III.	321
Bruno Chriſtoph	II.	279

Bruno

Bruno Frid. Jac.	IV.	84
—— Jac. Pancratius	I.	57
—— — ——	II.	312
—— — ——	III.	39
Brunsmann J. IV.	III.	182
Brunswig Hieron.	I.	476
Brunus	I.	431
—— Jordanus	II.	298
Bruſaſchi J. J.	IV.	121
Brutus J.	II.	165
Bruxius Adam	II.	369
Bruyerinus J.	I.	387
Bruyerinus J.	I.	398
Bruyn Cornelis le	IV.	272
Bruynſteen Herm.	III.	368
Bryde David	III.	197
Bryon Franc.	II.	594
Bſcherer Daniel	IV.	27
Bubilihi	I.	360
Buccardus J. Jac.	II.	635
Buccella Nicol.	II.	278
Bucci Agoſtino	II.	262
Buchan Caſp.	II.	333
Buchchin J.	I.	456
Bucheim J. Georg	IV.	307
Bucher Victorin	II.	356
Buchholz Henr.	IV.	52
—— Hieron.	II.	639
Buchner El. And.	I.	58
—— N.	IV.	421
Buchnerus Auguſt.	II.	686
Bucius Domin.	II.	98
Bucoldiani Gerard.	II.	64
Bucoldianus	II.	367
Buczina J. Daniel Globitz de	III.	495
Budæus Godofr.	IV.	273
—— Guilielmus	I.	225
—— ——	II.	48
—— ——	II.	399
—— J.	II.	410
Budens Georg	IV.	110
Bufaletti Paul. Ant.	IV.	341
Bufalé Annib.	I.	52
Bufalus	II.	376
Bufatus	I.	303
Bugatus J.	I.	371
Bugella Janus Caſſini de	IV.	183
Bugnot Sim. Albert	IV.	422
Buhahylyha Ben Gezia	I.	394
Buhiſel	I.	360
Buhren Dan. Frid.	IV.	242
Buiſſon Lud. du	III.	109
Bulæus Cæſar Egaſſi	III.	171
Bulenger Jul. Cæſ.	II.	550
—— Petr.	I.	43
Buleyn Wilh.	II.	122
Bulgetius Attilius	III.	58
Bulkeley Rich.	IV.	10
Bullart Iſaac	III.	524
Bulleyn W.	II.	317
—— Will.	III.	81
Bultingk Abrah.	III.	263
Bumaldi J. Anton.	II.	674
Buncken Chriſt.	II.	707
—— ——	III.	24
Bunken Chriſtoph.	II.	651
Bunworths Richard	III.	132
Burchard J. Rudolph.	III.	100
—— — ——	III.	233
—— Petr.	I.	95
Burchelat Bartholom.	II.	308
Burchhard Chriſtoph.	II.	587
Burckel J.	IV.	125
Burckhard Jac.	II.	440
Bure Otto Engelbert.	II.	426
Burée Pierre	II.	378
Burette Petr. Joh. IV.	68.	91
Burgauer Domin.	II.	14
Burgeel J. G.	IV.	210
Burgenſis Claudius	II.	46
Burges Peter.	III.	382
Burggraf J Ern.	II.	428
Burggrav J. E.	III.	423
—— J. Phil.	IV.	307

Burghil

Burghil III. 338
Burgis Barthol. I. 50
—— —— de I. 36
Burgius Johannes III. 435
Burgmann Jac. IV. 440
Burgoin Dom. II. 201
Burgos Alphonſ. III. 25
—— Vincent de I. 521
Burgower J. II. 548 IV. 9
Burigny D. de I. 277
Buring Joh. III. 623
Burky Chriſt. IV. 296
Burlachinus Bern. II. 222
Burlet IV. 126 300
—— Cl. IV. 114
Burlin Jac. III. 154
Burmannus Petr. I. 274
Burmeiſter Petr. II. 447
Burnet Thom. I. 98
—— —— III. 325
—— —— IV. 110
Burntorf Berh. IV. 364
Burrough Jac. IV. 299
Burroughs III. 28
Burſer Joachim II. 439
—— Leopold II. 311
Bury Jacques II. 515
Buſch Henr. von der III. 252
—— Laurent van den IV. 276
—— Sebaldus II. 52
Buſchmann Petr. III. 432
Buſennius Anton. I. 241
Buſſchof Hermann. III. 302
Buſſe J. IV. 241
Buſſius A. F. IV. 123
Buſtamanti Bened. II. 95
Buſti Angel. II. 438
Butaducus I. 355
Butini Johannes II. 112
Butinus J. I. 37
—— J. I. 39
—— J. I. 42
Butinus J. I. 45
—— J. I. 51
Butironus Franc. I. 403
Butius Vincent III. 34
Butter Joſeph. IV. 221
Buttner Andr. II. 89
—— J. II. 577
Butzius J. III. 385
Buxbaum Andr. III. 448 IV. 177
—— L. IV. 224
Buyſen Henr. IV. 432
Bye Jac. de IV. 51
Byfield III. 641
Byſſus Fortunat Fidel. II. 332
Bywaart Hercules IV. 51
Bzovius Abraham II. 427

C.

Caballis Comes de Carolus IV. 3
Caballus II. 211
—— Franciscus I. 470
Cabes Sigism. de II. 369
Cablan M. Fremont de III. 603
Cabotin A. I. 53
Cabreira GonzalezRodriguez de II. 424
Cabrerda Juande IV. 20
Cabriara de Juan IV. 4
Cachet Chriſt. II. 428
Cachetus Chriſtoph
Cæcilius Bion I. 181
Cælius Apicius I. 276
—— Aurelianus I. 207
—— Ludovicus I. 505
Cælus Anton II. 476
Caen Ant. de III. 83
—— —— de III. 124
—— —— de III. 406
—— —— de III. 529
Cæſalpinus Andr. II. 181
Cæſar J. Chriſt. III. 481
Cæſarius I. 180

Cæſarius J. I. 274. 517
—— S. I. 278
Caffa Car. IV. 86
Cagnatus I. 167
—— Marſigt. II. 56
—— Marſilius II. 230. 422
Cahagneſi Jacob II. 327
Cahlen Frid. III. 3
Caimus Pompejus II. 563
Cajus I. 221
—— Bernard II. 387
—— C. Ætius I. 185
—— Joh. II. 70
—— J. I. 83. 271
Calafatti Georgio III. 525
Calaman I. 360
Calaminius Georg. II. 197
Calaminus Georg. I. 519
Calanius Proſp. I. 237. 241
—— —— II. 42
Calaph I. 360
Calart J. B. III. 639
Calays I. 355
Calbo J. II. 228
Calcagnini Cælius II. 550
Calcanus Proſper. II. 637
Calderus Caſp. II. 122
Caldeſis B. IV. 18
Cale Guiliem. III. 293
Caleſtanus Girolamo II. 92
Calexius P. Blondell. I. 65
Callianax I. 127
Callicles I. 137. 318
Calligenes I. 138
Callimachus I. 127
Callimorphus I. 186
Callinicus I. 129. 161
Calliſthenes I. 105
Calliſtratus I. 227
Calliſtus Ælius Nic. I. 186
Calloet Querbret. III. 198
Calmette Franciſcus II. 465
Calmette Franciſcus III. 414
Calpetanus I. 166
Calphurnius Franciſcus I. 384
Calpurnius Q. Asclep. I. 185
Calvinus Laurent. I. 500
Calvis Paul de I. 460
Calvo Ferdin. II. 354
Calvoli Giov. Cinelli III. 416
Calvus I. 80
—— Fabius I. 35. 62. 69. 92
—— J. Fab. I. 78
—— Petr. I. 225
Calwenfeld Andr. de II. 614
Calzavelia Vincent. II. 179
Camachilis I. 328
Camaffi Ant. II. 414
Camannez Petr. II. 539
Camarindi I. 414
Cameau III. 603
Camelius I. 161
Camerarius Elias IV. 92
—— —— Rud. I. 57. III. 311
—— J. I. 811
—— Joach. II. 14. 75. 250. 329. 423
—— J. Rud. II. 427
—— Rud. Jac. III. 612
Camillus Annibal II. 401
Cammerer J. Andr. II. 447. III. 173
Camotius J. B. I. 314
Camozza J. IV. 380
Campanella Thomas II. 491
Campbell A. W. IV. 382
Campegius J. Brugerinus II. 128
—— —— Symphorinus I. 64. 81. 93. 95
Campen Chriſtoph von IV. 102
Campenſius Claud. I. 41. 51
Campi Balthaſar } II. 575
—— Michael }
—— Simon a I. 240
Campolongi Æmilius II. 320
Campolongo Ottavio II. 440

Campolongus

Campolongus Æmilius	II. 189.	312
Campo Simon a	II.	685
Campus Franciſc.	II.	225
Camutius Andr.	II.	146
Can Franceſco	IV.	65
Cana Muſali	I.	405
Canadelle	II.	620
Canali Florian	II.	434
Canario Gaſpar Lopez	II.	156
Cancah Alhindi	I.	414
Candele J. le	III.	304
Canevarius Demetr.	II.	354
Cangaloes Anton.	III.	260
Canonherius Petr. Andr.	I. 52. II.	368
Canterus Guilielm.	I.	225
Capella Michael	I.	498
—— —— de	I.	434
Capelle Bernh. Chriſt.	III.	276
Capello J. Franc.	III.	54
Capelluti Rol.	II.	650
Capellutius Rolandus	I.	466
Capitanus Joh.	II.	103
Capitonis	I.	89
Capivaccius Hieron.	I. 56. II.	142
Capluanus Anton	II. 262.	268
Capoa Leonardus a	I.	59
—— —— de	I.	98
—— Lombard de	III.	499
Capoccius Franc.	II.	267
Cappe Andr. de	II. 271.	336
Cappel Guil.	II.	208
—— W. F.	IV.	445
Cappeln J. Frid. van	III.	358
Cappon Nicol.	II. 615. III.	202
Caprilius Pius Æneas	II.	297
Caranes Bernardinus	II.	302
Caranta	II.	515
Caranza Alphonſus de	II.	561
Carcanus Achill.	I.	45
—— Achilleus	II.	210
—— Baptiſta	II.	209
Carceus M.	III.	335
Carcheſius Valent.	II.	425
Cardano F.	II.	706
Cardanus	I.	37
—— H.	I. 33. 64. 41.	76
—— Hieron.	I. 50. 60. II.	81
—— J. B.	II.	232
Cardenos J.	II.	299
Cardesle J.	IV.	187
Cardilucius J. Hiskias	III.	275
Cardoſus Ferdin.	II.	354
Cardueli Domenico	II.	634
Carera Anton Pricivallo	II.	605
Carion Manuel Ramirez de	II.	578
Carke Timoth.	III.	254
Carl Samuel	IV.	354
Carli	IV.	254
Carliere Nic. de la	III. 645. IV. 9. 24.	125
Carmarteau P.	IV.	142
Carmeni Daniel	II.	616
Carmichael Rob.	IV.	163
Carminæus Balthaſ.	IV.	177
Carmona Gerardus de	I.	439
—— J. de	II.	232
Carmonenſis Gerard.	II.	319
—— Guilh.	I.	39
Carnerius J.	II.	101
Carnevala J. Bapt.	II.	492
Carnilia Caſp.	II.	313
Carnola Ludov.	III.	495
Carolus Theod.	IV.	25
Caron	I.	328
—— Jac.	II.	91
—— Phil.	IV. 68. 91.	386
—— Philib.	IV.	67
Carovala Joh. Felix Fernandez	IV.	431
Carozzi J.	IV.	379
Carpentarius Jac.	II. 150.	152
Carpentier Jac.	II.	187
Carpinetus Tarquinius	II.	406
Carr Rich.	IV.	99
Carra Rafaele	III.	35

Carrerius Petr. II. 87
—— Vincent.
Carrero Petr. Garcias II. 458
Carrichter Bartholom. II. 189
Carron Phil. IV. 215
Cartagena Anton. I. 520
——— Petr. I. 508
Carte III. 529
Cartegni G. B. II. 565
Carterius Melch. II. 469
——— Steph. II. 117
Cartier Renat. II. 449
Cartli Pia IV. 132
Carvinus J. II. 142
Carys Walther II. 271
Caſalenus J. Anton. II. 375
Caſalis Vincent. II. 101
Caſaubonus IT. I. 226
Cascales Franc. Perez. II. 422
——— —— Puez. II. 338
Caſelius J. II. 432
Caſerta Anton Franc. II. 401
—— Franc. Anton. II. 574
Cashley I. 36. 49
Caſpari J. Caſp. III. 252
Caſpius Georg. II. 226
Caſſanus Ferdin. II. 137. 165
—— Franc. II. 80
Caſſa nova II. 544
Caſſius Andr. III. 201. IV. 439
—— Felix I. 152
—— Georg. II. 206
—— L. I. 188
Caſſola Scipio II. 156
Caſt Matth. IV. 310
Caſtagne Gabr. de II. 424
Caſtaigne Gabr. de III. 120
Caſtalio J. II. 396
Caſtellani Joh. Maria II. 562
Caſtellanus Honoratus II. 113
——— Petr. II. 476. III. 364
Caſtelli J. II. 506
Caſtelli Petr. I. 57
—— Philotheus III. 495
Caſtellius J. Durantius II. 221
Caſtello Tura de I. 484
Caſtellus II. 483
—— Bartholom. II. 325
—— Joh. II. 402
—— Petr. I. 53
—— —— Vasci II. 454
Caſtiglion Petr. Maria II. 476
Caſtillio Anton Diaz I. 99
Caſtinus I. 298
Caſton Armenus I. 328
Caſtor I. 12
—— Antonius I. 165
Caſtrillo Franc. Mart. de II. 119
Caſtrius Jacob. I. 520
Caſtro Andr. Anton. de II. 616
—— Benedictus a II. 716
—— Emanuel a II. 343
—— Ezechiel a II. 681
—— J. de II. 492
—— Petr. a I. 97. III. 15
—— —— de II. 681
—— Rodericus a II. 370
—— Steph. Rodericus de II. 496
Caſtus I. 168
Caſulanus Prothus II. 498
Catahauſtus I. 356
Catalanus Berengar. II. 343
Cataneus Jacobus I. 491
Catania Franciſc. II. 716
Catanutus Nicol. III. 17
Cate Th. IV. 164
Categua Gabr. I. 507
Catelan Laurent. II. 408
Cato M. Porcius I. 133
Catoſius Matthæus II. 364
Cattier Iſaac III. 18
Catzius P. R. IV. 176
Caula Ulricus Leonorus a II. 228
Caupin Corneau III. 54

Caux de III. 364
Caval Johannes Gutterez II. 179
Cavallara G. Batt. II. 269
Cavallerius J. Bapt. II. 355
Cavalli Franc. III. 66
Cavallini IV. 78
Cavalo Emanuel Martin IV. 431
Cavigliolis J. Bapt. II. 61
Cayus D. IV. 278
Cecco de Asculo I. 436
Ceckius J. II. 368
Celano Carlo III. 501
Celich Andr. II. 218
Cellarius Henr. III. 381
—— Juſtus III. 402
—— Salom. IV. 204
Cellius Erh. II. 173. 300
Celſius Olaus IV. 383
Celſus A Cornelius I. 162
—— L. Apulejus I. 161
—— M. Livius I. 185
Cenſorinus I. 277
Cerf Chriſt. le IV. 165
—— Claud. du IV. 423. 441
—— Petr. le IV. 165
Cermignolius D. B. II. 113
Cermiſonus Anton. I. 459
Cerrat Frider. II. 426
Ceſtonus Hyacinth. IV. 19
Cevol de Carette Nic. Marchio III. 472
Chachon Didacus Alvarez I. 492
Chadr. I. 415
Chaillon Jaques III. 151
Chalcidius I. 104
Chalmetæus Antonius II. 129
Chamberloyne J. III. 641
Chamberlen II. 700
Chamberlin H. IV. 163
Chambon IV. 291
—— Joſeph. IV. 214
Chambre Fr. de la III. 48. 56
—— Marin Curæus de la I. 59
Chambre Marin Cureau de la II. 620
Champerius Jac. II. 36
Champier Symphorianus I. 494
Champierius Symphorianus I. 271
Chamul Bizagiſuh I. 361
Chanchius Fr. III. 482
Channing J. I. 376
Chanoine J. IV. 210
Chanvel Claud. II. 414
Chapeauville J. II. 428
Chapelain J. II. 157
Chapuzeau D. III. 400
Charas Moyſe III. 244
Chardin Juan IV. 5
Charicles I. 164
Charidemus Hermogen. I. 187
Chariton I. 327
Charixenus I. 157
Charles Claud. II. 380. 391. 433. 549. 599. 585
Charles Hugo II. 549. 552. 568
Charleton Gualther III. 14
Charmis I. 175
Charpentier Ant. II. 501. 517. III. 27
—— —— J. III. 381
Charrier Edm. III. 83
Charriere Joſeph de la IV. 81
Charterius I. 64
—— R. I. 315
—— Renatus II. 398
Chartier J. II. 607. 709
—— Phil. III. 48. 56
—— Renatus I. 82. 92. 269. 307. II. 400. 430. 472. 613. 642
—— René II. 406
Chasles Hugo II. 579
Chaſtelan IV. 105
Chatib Ebn Chatib I. 415
Chauliac Guido de I. 450
Chaume de la III. 479
Chauvel Renat. III. 370. IV. 114
Chauvele —— III. 359

Chauvin

Chauvin Petr. III. 176
—— Steph. IV. 121
Chavigni Jean Aim II. 114
Cheappeau Jac. IV. 303
Cheireddinus II. 36
Chelner Clement. II. 211
Chemin Andr. du II. 406. 431. 482. 542
—— Adrian II. 359
—— Ant. du II. 460
—— Petr. du II. 200. 208
Chemineau Ambr. Nic. IV. 141. 423
Chemnitius Mich. Frid. IV. 363
Chemnitz III. 204
Chena Pietro della II. 620
Cherusci Ignat. IV. 121
Cheſnai Grotæus a III. 4
Cheſne Joſeph du II. 201
Chevallot Matthur. II. 330. 334
Cheyne Georg. IV. 435
Chiaramente Hieron. IV. 431
Chicoineau Mich. III. 21
Chiflet J. Jac. II. 411
Chimanſus I. 361
Chioccus Andr. II. 304
Chirac Petr. IV. 1
Chiron I. 289
—— Centaurus I. 18
Chiutelbeni I. 382
Chlorus Gal. I. 222
Chmielecius F. Lucas II. 501
Chokier J. a III. 365
Chombert J. III. 9
Chomel III. 261
—— B. IV. 167
—— Franciſc. II. 463. III. 52
—— J. B. IV. 187. 242. 257. 386
Choysnin Frid. II. 195
Chreſtien Claud. II. 579. 698
Chretien Claud. II. 519
Chriſteau St. IV. 223
Chriſtgau II. 196
Chriſtian Wolfg. IV. 315
Chriſtiani Andr. II. 251
—— A. R. III. 404
—— Georg. IV. 296
—— J. C. IV. 363
—— Laurent. III. 419
Chriſtinus Bernardin II. 464
Chriſtodulus I. 326
Chrosczſieyoroskius Joh. II. 170
Chryſalmuya I. 361
Chryſarcs I. 223
Chryſermus I. 154
Chryſippus I. 125. 153. 198
—— —— Cnidius I. 114
Chryſogonus Federicus I. 517
Chuno Phil. Henr. III. 418
Chuzi I. 360
Chyta Nathanael II. 534
Ciacconius Petrus II. 405
Ciampini J. III. 409
Cibaldi Bruno III. 224
Cicinello Filippo III. 274
Cicot Johannes III. 50
Cigalinus Franc. II. 301
—— Paul. I. 52. 57
Ciganelli Paul. III. 34
Circe I. 18
Cirenbergius J. II. 152
Cirini Andr. III. 54
Ciſandra I. 356
Citeſius Franc. II. 350
Cito Gio. Ant. II. 404
Cittadini Anton. I. 509
Ciuccius Ant. Filippo III. 447
Clacius Georg. IV. 252
Clair Robert S. III. 527
Clama Mich. de I. 468
Claramonteus Scipio II. 539
Claramontius Carol. III. 327
Clarke Rob. IV. 227
Clarke T. III. 186
—— Timotheus III. 184. 236
—— William III. 274

Clarſtad

clarſtad Valerius II. 545
clauder Gabr. III. 105
claudianus Solon. I. 220
claudini J. car. Mattheſi. III. 32
claudinus Jul. cæſ. II. 260
claudius Agathemerus I. 175
clauning Godofr. IV. 320
clauſer chriſtoph. I. 321. 531
—— Philip. II. 368
clauſewitz Bened. Gottl. I. 165
clauſs Maximilian II. 637
clavariis Joſeph Phavorin a II. 334
claveira Joſeph. Zamora y III. 79
clavenna Jacob Anton III. 2
claveroni Hieronym. III. 23
claves car. de II. 443
clavius Matthæus II. 500
claye Guil. de la II. 443
clearchus I. 156
cledat J. de II. 22
—— J. du II. 501. 707
cleemann M. III. 447
cleemporus I. 183
clemaſius Gottfr. David III. 479
—— Matthias III. 202
clemens cynthius II. 346
clement Gabr. II. 546
clementinus clementius I. 491
clementis Guilielm. III. 326
cleomenes I. 224
cleon I. 154
cleopatra I. 160
cleophantus I. 156. 160
clerc Ant. le IV. 214
clerc carol. le II. 568. 607. III. 38. 56
—— Daniel le I. 98. III. 632
—— Gabr. le IV. 206
—— Wilh. IV. 278
clercq car. le II. 460. 472
—— Gabr. le III. 598
clericus Dan. I. 189
clerſellier Germ. II. 331. 380
cletus I. 167
—— Ætius I. 56. II. 422. 483
cleyer Andr. III. 396
clifton Franc. I. 60. 93
clinch Guilielmus I. 173
clivoli Barthol. II. 101
clodius Apollonius I. 146
—— Barthol. II. 495
clok Fr. Wilh. IV. 211
cloots J. I. 348
clopthak Marc. IV. 20
cloſius Sigism. III. 9
clowes William II. 198
cluger Balthaſ. II. 426
cluſard Salv. IV. 423
cluscard IV. 441
clusfeld Steph. Joh. v. III. 644
cluſius carol. II. 137. 408
clutius Augerius II. 550
cnobloch J. II. 124. 148
cnœffel Andr. II. 568. III. 344
cnop Lud. chriſt. II. 692
cnutius Henr. II. 408
—— Juſtus II. 401
cober Thomas II. 430
cober Tobias II. 310
cocanarius Fabricius II. 467
cocchius Antonius I. 145
cocci Alexander IV. 301
coccius Benedictus II. 379
cochin Lud. II. 103. 163. 185. 238. 268
coci caſp. II. 459
cocq J. III. 123
coctier Ludov. I. 467
cocus Jac. II. 314
codericius J. II. 434
codicius Martin II. 314
codius Tuscus I. 156
codronchus Baptiſt. II. 295
cœlius Anton. I. 56
cœller Henr. III. 72
coghan II. 620

cogolli

cogolli Vincent III. 398
cohauſen Henric. IV. 260
cohen Samuel Henriquet III. 4
cointe Petr. le II. 88. 91
coiter Volcherius II. 187
cokburne Guil. IV. 177
coke III. 203
colantonio Guiſeppe III. 70
colberg Daniel II. 587
colbius Joachim II. 442
cole Guilielm. III. 362
coler Jac. 405
colinus Sebaſt. I. 305. II. 117
collado Louis II. 137
colladon Theod. II. 443
collart caſp. II. 551
collat IV. 187
collat Arm. Joſ. IV. 386
collbath J. IV. 179
colle J. I. 397 II. 465
collenutius Pandulphius I. 498
colletet Guill. II. 258
——— Nicol. II. 622. 634
collier Petr. II. 96. 195. 268. 334. 341
342 369. 436. 436. 472
collimithius Georg. II. 18
collins Samuel III. 638
collot Arm. Joh. IV. 214. 215
colmann Benjam. IV. 449
colmenero D. Joſeph IV. 271
colombiere III. 224
colombini Gaſpar II. 500
colonius Phil. conr. IV. 439
columba Agoſtino II. 138
——— Gerard. II. 285
columbani Aſtolph. III. 357
columbo Michael II. 170
columbus Franciſc. II. 113
——— Realdus II. 125
columella L. Junius
colutius Franc. II. 407
——— Philander II. 335
colutus Franciſc. II. 532
colzovius Nicol. III. 29
combes de III. 37
comenzius Ant. II. 447
comitibus Paulus Venetus de I. 484
complainville J. II. 552. 588
comung Petr. II. 460
concoregio Johannes de I. 457
conde J. Bapt. de I. 44
—— Pedro Garcia IV. 455
condio Lorenzo II. 233
confortus Hieron. II. 179
connor Berhard IV. 130
conon I. 227
conradi caſpar. II. 495
——— J. II. 435
——— Iſrael III. 414
conradini Balthaſ. II. 141. 418
conradus caſpar II. 369
conring Hermannus II. 623
——— Maria Sophia IV. 255
conſidemus I. 382
conſtant Jacob III. 350
——— Petr. II. 622
conſtantin Anton II. 327. 432
conſtantinus I. 298. 311. 327
—— —— Africanus I. 48. 426
—— —— Monachus I. 43
—— —— R. I. 274
—— —— Robert I. 44. II. 98
conſtantius J. III. 417
contarenus J. II. 438
conte J. Fr. le III. 450
—— J. le II. 223. IV. 206
—— Petr. le II. 380. 391. 460. 588
595. 613. 640. 676
—— Renat. le III. 359. 389. IV 186. 214
contecillis J. Angel de II. 249
contugi Car. IV. 24. 54. 91
contulus J. Baptiſt. IV. 97
cooke James III. 399. 623
cool c. IV. 295

cop

cop Etienne II. 113
cope Henr. I. 32
coper J. II. 692
cophon I. 425
coppeniager Andr. III. 420
copponus III. 640
copus G. I. 39. 93
—— Guilielm. I. 270. 512
—— J I. 63
coq Ant. le II. 91
coquillat Sebaſt. II. 118
corbeel car. III. 122
corbejus Theod. II. 456
——— Thomas III. 25
corbeus Hermann II. 493
cordæus Mauritius I. 70. II. 193
cordelle J. III. 305. 310
cordeus Mauricius II. 232
cordo Simon de I. 437
cordus Euricius I. 521. II. 114
—— Valer. II. 15
corella Alph. de I. 273
corfinus Simon. III. 232
cormeille Nicol. II. 96
cormeilles —— de II. 188
cornachinius Thomas II. 376
cornachinus Marc. Anton. II. 564
cornachius Marcus II. 171
cornarius Diomedes II. 154
—— —— J. I. 60. 95
—— —— Janus I. 43. 66. 67. 68. 69. 86. 91. 512
—— —— Jeremias II. 396
—— —— Paulus I. 315
cornarus Aloiſ. III. 122
cornarus Janus I. 41. 55. 65
cornax Matthias II. 95
cornejo Alfonſo Sorea III. 224. IV. 240
——— J. II. 342
cornelius I. 186
—— —— Artemidorus I. 156
—— —— J. II. 147
cornelius Quintus I. 156
—— —— Thomas III. 137
cornicius Jac. II. 97
cornuti Georg. II. 400
——— Jac. II. 542
cornutius Gen. II. 431
cornutus I. 188
—— —— J. II. 259
cornuty Georg II 234. 279. 336. 341 431. 443. 448. 460. 512. 588. 622
——— J. II. 698
——— Jac. II. 542. III. 5
coronatus I. 46. III. 495
corrado Lud. I. 48
corral Anton. I. 99
corronius Dionyſius I. 320
cortacius Georg. III. 41
corte claudio II. 141
cortes Hieronym. II. 637
—— Johannes II. 638
corteſe Iſabella II. 138
corteſius J. B. II. 437
——— Petr. II. 685
cortez Hieron. II. 340
cortilio Sebaſt. II. 412
cortnum Juſt. III. 361
corvent IV. 240
corvinus Andr. II. 479
—— —— J. Peter. II. 699
coryophyllus Blaſius I. 145
coſchwitz Dan. II. 458
—— —— D. G. III. 580
—— —— G. D. I. 72
—— —— J. Dan. IV. 122
cosmas I. 278. 303
cosmius I. 288
cosmus I. 180
coſſon Petr. III. 263
coſta Felix II. 269
—— Nonius a II. 313
coſtæus J. I. 60. 97. 269
——— Johannes I. 386. II. 213. 319

coſte Petr. III. 150
coſter J. II. 709
coſtha Ebn Luca I. 357
cotaiphat I. 395
coteau J. II. 223
cotereau Simon III. 235
cothheddin Ibrahim I. 389
cothillon J. II. 191
cotonius J. Maria IV. 379
cotreau J. II. 223. 227. 234
coudenberg Petr. II. 221
coudin Laurent. II. 471
couillard Joſeph. II. 652
cour de la IV. 7
courcellius Franc. II. 309. IV. 132
court Fer. M. II. 201
courtaud II. 340
—— J. III. 3
—— Simon. II. 703
courteaux Pr. IV. 441
courteis Th. IV. 381
courtheſis Paul. IV. 9
courthier Joh. Frid. IV. 441
courtial Joh. Joſ. IV. 44
courtin Germain II. 201. 271. 328
courtois Paul. II. 698. III. 134. IV. 24
courvée claud. de la II. 637
couſin III. 187
—— J. II. 416. 536. 601. 686. 686
—— Jac. II. 542
—— Joh. II. 472. 634. III. 353
couſinot J. II. 311. 460. 489. 595
—— Jac. II. 300. 334 380. 391. 443
443. 472. 568. 615
—— J. Jac. II. 652
couſture P. de la IV. 24
couturier III. 450
coward Guilielm. IV. 176
cowper Guil. III. 329. IV. 167. 278
cox III. 197
—— Daniel III. 186
—— Thomas III. 235
coyttarus Joh. II. 212
craanen IV. 5
—— Theodor. III. 395
cradock Sam. IV. 135
craft Juſtus II. 480. 511
cramer caſpar III 393. 448. 503. 528
—— —— Gunth. III. 252
—— Daniel II. 545
—— Gabr. III. 153
—— J. Bernh. III. 528
—— Melchior conr. III. 372
—— Paul. II. 441
crampfer Henrich. II. 718
craſſo Lorenzo III. 199
craſſus carol. II. 277
—— Hieron. II. 309
—— Jul. Paul. II. 232
—— Junius I. 77
—— J. P. I. 173
—— Junius Paul. I. 193. II. 178
crater Gerh. Herm. IV. 312
craterus I. 156
cratevas I. 140
cratippus I. 131
cratiſtus I. 165
crato I. 157. 224. 258. II. 116
—— J. I. 272
—— Joh. II. 107
crauſe Rud. Wilh. III. 331. 576
craveſius Statius Henr. III. 29
cregut Frid. Chriſt. IV. 213. 440
crellius Fr. Wilh. III. 304
—— Jac. II. 75
crequimier Petr. IV. 243
crescens L. cæſennius I. 186
crescenzo Nicolo III. 500
creſpon Nicol. II. 687. 693
creſſé IV. 187
—— Andr. IV. 386
—— Petr. III. 63. 83. 614. IV. 299. 366
cretel III. 483
crinas Maſſilienſis I. 175

crinci Paul. II. 286
criſpus I. 168
—— Anton. III. 108
—— Mediolanenſis I. 452
—— Petr. I. 55
crito I. 137. 169
critobulus I. 103
critodemus I. 106
critopulus I. 322
crivellati cæſar. II. 595
crivellatus —— II. 339
crocius chriſt. Frid. III. 133
crœſer Jac. III. 21
croix du II. 258
—— Simon de la II. 211. 219
croizé P. S. IV. 210
croker Paul. II. 479
crollius Oswald II. 407
croone Theod. III. 335
croſs Franciſc. III. 145
crot Gabr. du III. 7
crounius III. 483
cruce J. Andr. a II. 191
—— Vincent Alſarius a II. 362
crugener Michael III. 225
cruger J. II. 399. IV. 352
crugerus I. 68
crullus Jodocus III. 447
crusca J. Barth. II. 621
cruſerius I. 76
CRUSERIUS HERMANNUS I. 32. 242 271
—— Hieron. II. 180
cruſius David II. 410. 446
cruſo J. IV. 305
cruyskerken corn. de IV. 421
cruz Anton Ponce de S. III. 16
—— Pontius de S. I. 69
cteſias I. 21
—— cnidius I. 102
cteſiphon I. 159
cteſius I. 274
cuballeſius Romanus I. 326
cubach I. 355
cuchot J. II. 64
cuellar Henr. a I. 37. II. 68
cuemanus J. I. 93
cujacius Iſaac III. 23
cuilli Thom. de II. 96
culigius chriſtoph II. 435
culpeper Nicol. III. 8
cumanus Marcellus I. 477. III. 84
cuminus D. III. 623
cummé Alhard Hermann III. 284
cunaeus Petr. II. 408
cuneillon M. D. IV. 455
cunelius Georg. II. 288
cuno J. clemens II. 447
cunrad c. IV. 242
—— chriſt. IV. 312
—— H. H. IV. 315
—— Henr. Alb. IV. 365
cunradi caſpar. II. 446
—— Joh. Henr. IV. 429
curio Joh. II. 75
curne J. B. de la III. 290
curtius Arnold II. 480
—— J. II. 435
—— Jac. III. 480
—— Matthæus I. 55. 507
—— Nicol. II. 312
—— Tob. Joh. II. 442
cuſan Nicol. de II. 156
cuſignotus Jac. III. 41
cuſſon Nicol. III. 233
cuville Franc. Oliver de IV. 441
cuyper J. Henr. IV. 276
cuzac Louis III. 524
cycneus Matth. Flaccius II. 162
cypriacus I. 298
cyprianus Abrah. IV. 131
—— Joh. III. 504
cyrillus Nicol. III. 180
cyrus Alexandrinus I. 326

Cyrus Apollonii fil. I. 180
—— Aſclepius I. 326
—— Edeſſenus I. 180
—— Georgius Chryſococcus I. 326
—— Mercurialis I. 326
Cyſo Philoſophianus I. 288
Czaſchelius Tob. III. 345
Czimmermann Joſ. I. 509

D.

D. W. M. B. R. M. P. IV. 7
Daça Anfonſ. Dies II. 206
Dacier IV. 220
—— Andr. I. 94
—— J. II. 227
—— J. J. II. 223
—— Luc. II. 211
—— Nicol. II. 439
Dacierus I. 66. 67. 68
Dacquet Gabr. III. 254. 277. 370
Dacuin Gabr. II. 259
Dæbel J. Jac. IV. 232
Dælhauſen Henr. III. 480
Dælmann Ægid. IV. 65
Dætri Chriſt. IV. 211
Dagronetti Hieron. II. 478
Dahiah Ebn Dahiah I. 415
Dail Sim. Theod. von IV. 241
Dale Sam. IV. 126
Dalechamp J. I. 208
Dalechamp Jac. I. 450. II. 100
Dalicourt III. 198. 248
Dalion I. 132
Dalie Car. III. 337
Dam Marcart von IV. 211
Damascene J. B. I. 60
Damascenus J. I. 35
—— —— J. B. I. 87
Damascius I. 326
Damer Zachar. IV. 385
Dames Guil. des II. 431
Damianus I. 278
—— Tertius I. 471
Damocrates I. 165
Dampier Georg. IV. 254
—— —— Wilh. IV. 221
Danaus I. 298
Dandi Giov. Allegrino IV. 317
Dangueville IV. 125
Daniel Auguſtin II. 369
—— Henr. I. 450
Danker J. Henr. III. 423
Dankwerth Caſp. II. 606
Dankwerts Chr. Fr. III. 480
—— Chriſt. Gottfr. III. 608
IV. 273
Dant Jean II. 800
Daphnus Epheſius I. 224
Daquin Petr. III. 359
Darguiville Lud. de IV. 141
Dariot Claude II. 236
Dariotti Claud. II. 119
Darius I. 168
Darneddeni Andr. III. 505
Daſſonville Guil. II. 80
Daud Al Antiaki I. 390
—— Alantaki I. 411
—— Ben Naſſar. I. 402
Dauken J. H. III. 37
Daum Caſp. Conr. IV. 383
Daumius Chriſt. II. 530
Daval J. III. 614
—— S. III. 626
David Ben Honaim I. 347
—— Godofr. III. 495
—— Jean II. 324
Davin Antoine II. 578
Davioni J. I. 41
Daviſſon III. 25
—— Guilielmus III. 97
Davy III. 450
Dazuin Petr. IV. 214
Debes Lucas III. 401

Debonnaire

Debonnaire J. II. 271. 279
Decembris Angelus I. 471
Decker Jac. Frid. IV. 109
Deckers Frider. III. 349
——— Hab. IV. 164
Dehnrothfelſer Jac. Frid. III. 481
Dehus Petr. III. 37
Deichmann Petr. IV. 183
Deidier Ant. IV. 257
Deigler J. Phil. III. 102
Deletius Epagatus I. 224
Delgado Franc. I. 520
Delmann Henr. III. 42
Delphini Petr. I. 472
Delphinus Hieronym. III. 641
——— Julius II. 118
Demetrius I. 128. 138. 220
——— Aliptes I. 134
——— Apameus I. 198
——— Archiates I. 180
——— Chlorus I. 183
——— Pepagomenus I. 322
——— Phyſicus I. 183
Demeuve III. 417
Democedes
——— Crotomates I. 24
Democritus I. 291. 356
——— ——— Abderita I. 28
Demoſthenes Alex. Diſcipulus I. 154
——— ——— Maſiliota I. 154. 171
Denis Alexand. II. 233
——— J. Bapt. III. 250. 266
Deniſot Ger. I. 42
Denizot Gerard. II. 88. 191. 195. 268
Denkelius J. II. 251
Genoun Daniel III. 624
Dent Thom. IV. 168
Denyau Alb. Mich. III. 505. 614 IV. 299
——— Alex. Mich. IV. 366
——— Matth. II. 613
——— Mich. III. 73
Denyſſen Sam. IV. 124
Deodatus Alexand. III. 97
——— Claud. II. 362
Deppe Joh. Jodoc. IV. 226
Descemet Felix III. 265
Deschamps Petr. II. 91
Desdanus Guil. II. 426
Deſiderius Guido I. 455. II. 131
Deſignatianus Largius I. 86
Desnoues Georg. IV. 430
Despree J. IV. 114
Desprex Jacques III. 419
Deſſali Aug. Chriſt. Paul. IV. 164
Deſſaſix J. B. II. 429
Deſſe IV. 105
Deſſenius Bernard II. 111
Detharding Georg. III. 442. IV. 54
Dethmarus F. IV. 276
Deuſing Anton. III. 258. II. 701
Deuſingius I. 388
Deuxivoye Barthol. IV. 9
——— Betlin II. 719. III. 5. 10. 73 IV. 385
——— ——— Sim. III. 614. 626
Devaux Joh. III. 522
Deventer Hindryk IV. 208
Deventerwaag Theod. von IV. 66
Dexbach Ægid. III. 182
Dexippus I. 103
Dexius I. 159
Dhiæddin Abdalla Ben
Dhvalnun Al Arhmini I. 415
Diætus C. Cæcilius I. 187
Diagoras I. 29. 182
Diaz Franc. II. 279
Dicter J. II. 348
Didier J. III. 37
Didymus I. 276
Diedenhoven Gerard. v. IV. 51
Diederich J. Georg. Nic. IV. 420
Diekel Martin. III. 303. II. 551
Diemerbrœck Isbrand von II. 710

Dienheim

Dienheim J. Wolfg. II. 413
Diephout Reiner. a III. 252
Dieterich Helfried II. 548
—— J. Conr. I. 98
—— J. Dan. II. 622
—— J. Gottlieb IV. 384
—— Joh. III. 46
Dieterichs II. 384. III. 97
Dietericus I. 33. 78
—— Conr. I. 53
—— Wolfg. Xaver. IV. 454
Dietrich Balthaſar III. 623
—— J. III. 352
—— Joh. Conr. I. 41
Dietz J. II. 496
Dieuches I. 115
Dieuxivoye Bert. IV. 366
Digby Kenelmus III. 25
Dillenius Juſt. Frid. IV. 84
Dimel J. Wilh. III. 643
Dinckel Dan. II. 511
Dinghen Leonardus Franc. III. 423
Dinkel J. Rudolph. III. 48
Dinus Florentinus I. 386
Diocles Caryſtius I. 107
—— Chalcedonius I. 111
Diodorus I. 137. 184. 291. 326
Diodotus I. 137
Diogenes I. 159
—— Apolloniates I. 24. 25
Diogenianus I. 224
Dionis III. 497
—— Petr. I. 274
Dionyſius I. 132. 213. 220
—— Cyrtus I. 182
—— M. Junius I. 182. 187
—— Methodicus I. 182
—— Mileſius I. 159. 181
—— Paul. I. 43. II. 325
—— Saluſtius I. 182
—— Samius I. 182
Dionyſodorus I. 223
Diophantes I. 170
Dioſcorides Anazarbæus I. 172
—— —— Phavas I. 129. 155
—— —— Tertius I. 218
Dioscorus I. 223. 297
Diotas I. 134
Diotimus I. 184
Diphilus Laodicenſis I. 138
Diphylus I. 132
Dippold Mart. II. 410
Diſarme IV. 291
Disdier A. IV. 133
Diſſaldeus Franc. II. 550
Diſſaudeau Fr. II. 336. 341
Diurius J. I. 506
Diverſus Petrus Salius I. 72. II. 254
Doarius I. 298
Dodart Cl. IV. 24
—— Denius III. 529
—— Dionyſ. III. 102. 419
IV. 298. 366
—— J. B. IV. 114
Dodonæus Renbert II. 228
Dœbel J. Jac. III. 153
Dœderlein Jac. IV. 385
Dœring Michael II. 396
Dœrner Aug. Mich. III. 477
Doge Joh. Bapt. IV. 167
Dohren Jac. van III. 398
Dolæus J. III. 406
—— J. Dan. IV. 229
Doldius Leonh. II. 424
Dolus I. 311
Doma Bernard a III. 258
Domitius Nigrinus I. 216
Domninus I. 110
Domnus I. 90. 298
Donat S. IV. 227
Donatelli J. II. 309
Donatius J. B. II. 165
—— —— Baptiſt. II. 161
Donatus a Mutiis I. 55

Donatus Anton. II. 674
—— Ebr. III. 304
—— Eremita II. 535
—— J. II. 541
—— J. B. I. 70
—— Marcellus II. 166
Dondis Jacobus de I. 449
Dondy Sam. IV. 226
Donius J. B. III. 258
Donker Adrian. III. 368
Donkers Laurent. IV. 4
Donner Marc. Laurent. III. 359
—— Samue III. 202
Donnoli Francesco Alfonſo III. 198
IV. 414
Donricius J. II. 399
Donzelius Joſeph. II. 649
Donzellini H. II. 329
—— Joh. IV. 51
—— —— Ant. IV. 453
Donzellinus Hieron. II. 179. I. 235
Dorcheſino Martinus II. 49
Dordonus Georg. II. 168
Dorelle Hermann. III. 263
Dorelaer Dav. v. IV. 211
Dornæus Georg. II. 168
Dornavius Caſp. II. 333. 429
Dornkrelle Tobias II. 322
Dornſtenius J. Dan. IV. 112
Dorotheus I. 182
Dorſchæus Jul. IV. 307
Dorſtenius J. Dan. III. 231
Dortmont Bonav. Gœgelen a III. 48
—— J. Lud. Coigelana IV. 124
Dorus I. 186
Doſſier J. II. 472. 496. 472
—— J. J. II. 483
Doſitheus I. 182
Douglas Guil. III. 623. IV. 21
—— Jac. IV. 441
Doute Am. IV. 54
—— Ant. IV. 9
Doute Fr. III. 529
—— Phil. III. 43. 48. 62. 626
IV. 24. 54. 114
Douw Florent. III. 276
—— J. III. 527
Downes J. III. 100
Doye J. B. III. 626. 646. IV. 9
Doynæus Jacob. II. 165
Drachart B. M. IV. 363
Draco I. 17. 102
Drage Guil. III. 173
Dragueville IV. 113
Dragojævus Johannes II. 100
Drake Carl. IV. 307
—— Jac. IV. 454
Draper Caſp. III. 503
Drayer Laurent. III. 100
Drawitz J. II. 718
Drebel Cornel. II. 499
Derlincourt Carolus III. 30
—— —— Jac. III. 607
Drembach Mart. II. 87
Dreſſer Matth. II. 110
Dreux Ludov. II. 211. 268
Dreyer Abraham II. 501
—— Deric. III. 607
Droet Petr. II. 188
Drœtus I. 79
Drouin IV. 92
Drouin Gabr. II. 251
—— Nicol. II. 460
—— Petr. IV. 187
Drouyn Mich. II. 489
—— Nicol. II. 448
Dravin Gabr. II. 447
Droyn Johannes I. 499
Druyvært J. III. 335
Dryven Balduin III. 133
Dubé III. 303
Dubravius Janus I. 170
Duclaux D. IV. 135
Ducretius Tuſſanus II. 199

Ducrer

Duerer J. van II. 49
Dufresne J. II. 88
Duhamel J. Bapt. III. 257
Dulcken Adolph. III. 9
Duncan Daniel III. 431
Dunus Thaddæus II. 71
Duprade III. 417
Dupré IV. 271
—— Carol. II. 652
Dupuy III. 482
Duquerie J B. Callard de la IV. 121
Duracuhioſius I. 356
Duranc Jac. II. 472. III. 26
Durand Raymund. II. 106
Durante Caſtor. II. 154
Duraſtante II. 312
—— —— Janus Matth. II. 164
Duratius J. Franc. II. 118
Durelle Jean II. 700
Duret II. 257. 478. 576
—— J. II. 259. 336. 400
—— Ludov. II. 114. 259. 273
Duretus I. 57
—— Joh. I. 79
—— Ludov. I. 64. 78
Durnhof Georg. an und von Wald auf II. 234
Durondel IV. 44
Durr Georg. Tob. IV. 56
Durſton Wilh. III. 266
Duſſeau Wich. II. 138. 434
Duſus Æmil. II. 236
Dutal Claud. Fr. IV. 277
Dutemplæus Steph. I. 239
Duul Franc. IV. 9
Duval Balthaſ. II. 252
—— Franc. III. 420
—— Guil. II. 426. 429
—— —— II. 512
—— Jacques II. 424
—— Simon. II. 91
Duverney Joſeph. Guichart III. 615
Duvernoy IV. 316
Dwight Sam. IV. 285
Dwinnas Guil. III. 25
Dyck Arnold v. III. 480
—— Corn. v. III. 181
Dycker R. IV. 82
Dylmann J. III. 42
Dyurides I. 357

E.

Earnshau Gui. III. 646
Ebad Ollah. I. 389
Ebel Henr. Chriſtoph. III. 433
—— J. Valentin. II. 587
—— J. Wilh. III. 626
—— S. Gerlach. III. 480
Ebeling J. III. 79. IV. 124
—— Job. II. 566
—— Petr. Schwendus III. 645
Eben Dan. Lud. IV. 121
Ebenus Joh. II. 480
Eber Paul. II. 131
Eberhard J. II. 426
—— —— III. 52
Eberlin Lucas II. 292
Ebibula I. 399
Ebn Abi Uchari I. 359
—— Angel. I. 415
—— Arvadh. I. 415
—— Gamia I. 415
—— Hagige I. 415
—— Hobai Mockhtar. I. 415
—— Malchi I. 415
—— Rabiah. I. 415
—— Redwan I. 395
—— Tholoun Al Damaſcki I. 415
Ebnol Naphis I. 390
Ebreu Alexius II. 510
Ebu Maſar I. 399
Echtius J. II. 59
Eck L. von IV. 183

Eck S. I. 535
Eckard Frid. II. 426
Eckhard III. 205
——— Eſaias II. 547
Eckolt J. Dan. III. 141
Ecluſe Petr. de l' II. 227
Ecuyer Jean II. 566
Edam C. IV. 123
Edelmann P. III. 607
Eduards II. 639
Ee Theod. van IV. 344
Egbert Sebaſt. II. 650
Egemann IV. 345
Egg Emanuel ab II. 410
Eggebert J. III. 26
——— Samuel III. 48
Eggeling Henr. II. 61
Eggelingius Henr. I. 315
Eggerdes Alard Maurit. IV. 26
Eglinger Andr. I. 37
——— Nicol. III. 123
——— Samuel III. 100. 233
Egmoyſſe Ant. IV. 243
Ehinger Conr. Caſp. III. 609
Ehlwart Chriſt. III. 66
Ehrhard J. Georg. II. 639
Eichhorn J. II. 516
Eichler Salomon. III. 232
——— Sam. III. 252
Eichmann Joh. II. 33
Eichſtad Laurent. II. 459
Eiſen Car. Chriſt. III. 370
Eiſenhart J. III. 448
Eiſenheim Ludov. II. 634
Eiſenmenger J. Chriſt. II. 435. 600
Eiſenring J. II. 612
Eiſenſchmidt J. Caſp. III. 505
Elain Nicol. II. 181
Elama Regner ab II. 495
Elchio Ennius II. 564
Eldanſar I. 361
Elebotes I. 18
Electatis I. 328
Eler J. II. 578
Elianus Philotheus II. 438
Elias ex Candia I. 484
——— F. Juda I. 467
Elichmann J. II. 644
Elici Frediano III. 54
Eligeſi I. 361
Eliſius Nicol. Aug. II. 612
Ellain Franc. II. 334. 336. 342
——— Nicol. II. 223. 314. 358. 389. 416. 426. 448
Ellinger Andr. I. 43. II. 130. 173
Ellis Carol. IV. 346
Elluchaſem Eliminthar I. 404
Elmiſius I. 355
Elsholz J. Sigism. III. 135
Elsner Joach. Georg. III. 280
Elstorp Joach. II. 448
Elsworth J. III. 231
Elyot Thomas II. 15
Elyſius Joh. II. 94
Emericus Franciſc. II. 35
Emerus D. D. III. 354
Emmen Gallus II. 252
Emmendorf Petr. III. 623
Emmerez Guy. III. 505
——— ——— Er. III. 506
Emmerich. G. III. 141
——— Georg. IV. 138
——— J. III. 141
Emmerſon William II. 697. IV. 164
Emmius Ubbo. III. 41
Empedocles I. 22. 24. 25
——— ——— Agrigentinus I. 27
Emram F. Iſaac I. 379
Emricus Benjam. IV. 296
Enciſo Juan Fernandez II. 604
Ende Valentin am II. 405
Endeleichus I. 292
Engel C. IV. 295
——— J. I. 505

Engelen Engelbert Ab. III. 601
Engelhard Andr. II. 697
——— Auguſt. III. 200
——— Matth. II. 436
Engelhardt Laurent. III. 264
Engelmann Godofr. III. 133
Engering Gerh. Dan. IV. 66
——— Georg. —— IV. 82
Engring J. Clemens III. 643
Enguehand Andr. IV. 126
Enguehard Andr. III. 406. IV. 187
——— Ant. III. 419
——— Joh. Bapt. IV. 423. 441
Enkelmann Achat. Chriſt. II. 639
Envelin Engelbert. III. 276
Epagathus I. 222
Ephicianus I. 47. 220
Ephicienus I. 90
Epicharmus I. 25. 27
Epicier Fr. l' II. 431. 436. 460
Epictetus I. 180. 288
Epigonus I. 168
Epimenides I. 20
Epiphanius I. 287
——— Nicol. II. 514
Eraſiſtratus I. 117
——— Syconius I. 122
Erasmus Deſiderius I. 810
——— Roterodamenſis I. 270
Eraſtus II. 140
——— Thomas I. 39. II. 174. 247. 423
Erb J. Chriſt. II. 456
Erberfeld L. IV. 136
Erbinæus Matth. II. 405
Erer J. Frid. III. 264
Ereſarde P. III. 261
Erhard Jeremias II. 429
Ericus Nic. IV. 51
Ering Chriſt. II. 333
—— J. II. 676
Eriſippus I. 223
Eriſtides I. 356
Erkels Eberhard. III. 359
—— Frid. Gottl. Sylveſtr. IV. 9
Erndt Chriſt. Henr. IV. 100
Erni Andr. III. 647
Ernſt J. Georg. III. 535
Eros I. 187
Erotianus I. 175
Erythræus Janus Nicius II. 685
Erythropel Henr. Chriſtoph. III. 417
Eryximachus I. 102
Eſaharagki I. 379
Eſcaillon Guil. l' II. 369
Eſchenbach Mich. Chriſt. Juſt. I. 164
Eſchoc Pero Jayme I. 484
Eſcrivain Jac. l' II. 319
Eslinger J. Erneſt. III. 43
Espieh Daniel III. 5
—— Valentin II. 262
Espicht II. 333
Espicier Fr. l' II. 622
Eſſerich Eſſachalli I. 402
Eſtanove Petr. II. 463
Eſtelle J. l' II. 234
Eſteve Petr. Jac. I. 76. II. 98
Eſthius Lubertus II. 368
Etſchenreuter Gallus II. 173
—— —— Paul. III. 82
Etſcher J. II. 516
Ettabarani I. 393
Ettmüller M. Ern. I. 99. IV. 183
——— Mich. I. 98. III. 55. 173
Ettner Chriſtoph. IV. 137
Ettpheſenius I. 409
Etzler Auguſt. II. 433. 594
Eubulus I. 168
Euchyon Diodorus II. 165
Eucles I. 228
Euclides Palatianus I. 222
Eudelius I. 294
Eudemus I. 24. 25. 150. 203
Eudoxus I. 103
Euelpiſtus I. 159

Euenor

Euenor I. 116
Euergetes Ptolom. I. 48
Eugalenus Sev. II. 275
Eugemius I. 293
Eugenius I. 171. 221
Eumelus I. 289. 290
Eunapius Sardianus I. 287
Eunomus Aſclepiades I. 224
Euphemus Siculus I. 327
Euphorbus I. 161
Euriphon Cnidius I. 24
Euryphon I. 21. 74. 81
—— —— I. 25
Euſchemus I. 222
Euſebe Jean II. 169
Euſebius I. 180
Euſtachius Alexandrinus I. 277
—— B. I. 95
—— Bartholom. I. 175. 160
—— Ferdin. II. 277
—— J. Martin. II. 210
Euſtathius I. 180. 278
Euth J. Ægid. IV. 171
Euthycleus I. 159
Eutropius I. 287
Eutychianus I. 180
—— —— Terentius I. 287
Eutychus I. 187
—— M. Julius I. 185
Evald Benjam. IV. 224
Eve Val. de. II. 91
Evelyn J. III. 121
Evenius Sigiſm. II. 489
Eveque Rem. l' II. 552
Everartus Ægidius II. 699
Everhardus Anton. III. 105
Eveſham Hugo de I. 436
Evonymus Pancrat IV. 4
Ewald Bejam. III. 233
Ewich J. II. 237
Eyre Franc. IV. 343
Eyſel Ant. III. 329
Eyſſel Andr. IV. 139. 166
Eyſſon Henr. III. 104
—— R. IV. 428
Ezawaragius I. 395
Ezzeddin Ibrahim I. 395

F.

Faber Alb. Otto III. 97
—— Cl. II. 268
—— Daniel II. 587
—— J. II. 157. 201. 234. 400. 500. 538
—— J. M. III. 86
—— Thomas II. 227
Fabianus I. 183
Fabius Iſaya II. 181
—— Ravennates I. 93
Fabra Aloyſ. della IV. 220
Fabrani Franciſc. II. 593
Fabretti Raphael IV. 338
Fabri I. 42
—— Albert. Otto III. 133
—— Ant. II. 447
—— Claud. II. 95
—— Franciſc. II. 262
—— Georg. II. 541
—— J. II. 342 564
Fabricius Balthaſ. II. 577
—— —— Ernſt. Frider. II. 605
—— —— Georg. Frid. I. 77
—— —— Guilielmus
—— —— Henr. II. 262
—— —— Hier. ab Aquapendente II. 319
—— —— J. II. 423. III. 35
—— —— J. Alb. IV. 415
—— —— J. Phil. III. 253
—— —— Jac. I. 66. II. 379
—— —— Martin. II. 606
—— —— Septimius Andr. III. 181
—— —— Tobias II. 329
—— —— Vincent. III. 311
Fabritius I. 56

Fabritius J. Georg. II. 495
Fabrius Petr. Joh. II. 550
Fabrotti Raphael III. 472
Fachinæus Andr. II. 413
Facio Sylv. II. 259
Facundez Steph. II. 593
Fadlo Wolfg. II. 480
Fages J. III. 639
Fagon Guid. IV. 277
Fagon Guido Creſcent. III. 155. 183. 370. 482
Fagot Guil. II. 174
Fahrinholz Chriſtoph. III. 260
Faigue Etienne I. 528
Fairfax Nathanael III. 184. 235
Fakreddin Mohamed. I. 388
Falconet André II. 134. 686
—— —— Noel. III. 379
Falconiis Nicol. Nicolus de I. 451
Falkenburg Hadrian. II. 508
Falkner J. Chriſt. III. 448
Fallopius Gabr. II. 143
Faltzius Abraham III. 109
Famans J. Regnert de IV. 241
Famoſa Vincentius IV. 233
Fancy Dom. de IV. 298
Faner IV. 163
Fanois Guido III. 295
Fantonus J. Bapt. IV. 255
—— —— Joh. IV. 255
Farcy Dom de III. 234. 370
Fargue J. de la I. 83
Farina Tiber. III. 327
Farinarius J. II. 347
Farjon Jac. III. 68
Farnek J. Philip. IV. 66
Farner Chriſt. III. 54
Farneſius Henric. IV. 379
Farra Graſſini IV. 6
Farus Chriſtoph. III. 37
Farvacus Rodericus II. 633
Faſch Auguſt. Henr. III. 229
Faſch R. III. 433
Faſeltus Chriſtoph. III. 182
Fatic Robert. III. 10
Fatio J. IV. 295
Faucis Dom. de IV. 214
Fauconnier Guil. II. 303
Fauliſi Joſeph. III. 66
Fauſius J. Wilh. III. 388
Fauſt J. II. 419
—— J. Mich. IV. 54
Fauſtinus I. 223
Faurelet Cl. II. 211. 219. 223. 268. 336. 341
Faveligenis I. 383
Faventini Antonius I. 509
Fayard Ervé II. 87
Faye la IV. 299
Fayk I. 361
Fayole J. II. 517. 536
Fayſer Joh. II. 207
Feake J. III. 276
Fealdus Laurent. II. 698
Febure Albr. le II. 259
—— J. le II. 391
—— Jac. le II. 622
Fechtius J. Henr. IV. 52
Federer J. Jac. II. 399
Fedronius Georg. II. 161
Fehr J. Mich. III. 192. 518
Feig Georg. II. 390
Feige Melchior II. 587
Feldner Caſp. III. 123
Felibien IV. 371
Felicianus J. B. I. 507
Felix Valerius III. 138
Feller IV. 83
Feller Joachim. III. 93. 180. 504
Fellon P. IV. 202
Felſius Ulrich. IV. 163
Feltmann Gerhard. III. 352
Fendius Mich. II. 88
Fenot Anton. II. 208

Fenot Raymund. III. 419. IV. 226
Feragus I. 371
Ferdinandus Epiphanius II. 422
—— —— Jac. II. 68
Ferezi I. 359
Feria Antonio Suarez. de IV. 285
Fermethuys J. B. IV. 385. 423. 441
Fernel J. II. 91. 99
Fernelius J. II. 68
—— —— Johannes II. 36
Feroldi Hieron. II. 164
Feron De IV. 278
Ferrand III. 640
—— J. II. 345. III. 370
—— Jacques II. 429. 515
—— J. B. II. 552
Ferrandi II. 356
—— J. II. 181
Ferrant J. B. II. 568. III. 124
—— Ludov. I. 79
—— Louis II. 705
Ferrara Camillus II. 322
Ferrari J. B. III. 357
Ferrariis Georg. de I. 437
—— Joh. Matth. I. 463
Ferrarius Jac. II. 298
—— Octavius III. 79
—— Omnebonus II. 160
Ferrer Jayme II. 338
Ferrerius Augerius II. 56
Ferri Joſua IV. 215
Ferrioli Balth. Andr. III. 194
—— Chriſtoph. II. 294
Ferro Joſue II. 390
Ferrus Alfonſus II. 33
Ferry Dav. IV. 134
Ferſehius Janus II. 262
Ferſius J. II. 311
Ferteriis Franc. Marcellus de II. 194
Feſelius Wolfrad Engelh. II. 613
Fesquet Carol. III. 82
Fettich Theob. I. 531
Feu Roman du II. 349
Feuerlein Jac. Wilh. II. 231
Fev Francisc. III. 398
Fevinus Robert. II. 193
Fevre Albert. le II. 219. 330. 366
—— Phil. le IV. 365
—— Jacob le II. 622
—— Nicol. le III. 98
Feyerabend J. Balth. III. 505
Feynæus Francisc. III. 18
Feyneus —— —— II. 190
Feyo Francisc. Soarez III. 8
Ficelius Job. II. 152
Fichard J. II. 113
Fichardus Johannes I. 231
Ficinus Maſſilius I. 469
Fick Jac. I. 44
—— J. Jac. I. 54. IV. 212
Ficta Sebaſt. Petrus II. 313
Fideliſſimus Raimondus II. 455
Fiellſtrœm. IV. 232
Fienus J. II. 235
—— —— Thom. II. 331
Fiera Baptiſta I. 501
Fierlinck Henr. IV. 20
Figueroa Francisc. II. 604
Figulus Nicol. III. 96
Filacteus Lucas I. 49
Filareto II. 191
Fileſac Joh. II. 466
Filetio C. Julius I. 186
Filhollt Raymund. II. 585
Filholus Raimundus II. 46
Filimon I. 399
Fillant J. B. III. 124
Filodeſiſis I. 383
Filogorius I. 356
Finarienſis David II. 82
Finck Hermann. IV. 110
Finelli Philipp. III. 3
Finger Chr. Gottfr. IV. 165
Fink Chr. II. 489

Fink

Fink Thomas II. 552
Finkius J. Vincent. II. 477
Finot IV. 243. 298
—— Raym. III. 183. 233. 359. IV. 346
Fiochetto G. Franc. II. 595
Fioraventi Leonh. II. 149
Fiſcher Benjam. III. 480
—— Eberhard. II. 430
—— H. III. 388
—— J. Andr. IV. 114
—— J. II. 595
—— Joh. Andr. I. 58
—— Levinus I. 53. II. 531
—— Petr. IV. 8
Fiſe Jac. II. 517
Fitzmann J. IV. 124
—— J. III. 72
—— Nic. IV. 363
Fizes Ant. IV. 1
Flach Jac. II. 333
Flachius Ant. II. 259
—— Jac. II. 318
Flacht Henrich II. 501
Flacourt III. 120
Flad J. Wilh. IV. 315
Flamant IV. 121
Flamerding J. v. III. 304
Flamming G. IV. 136
Flatacher Paul. II. 237
Flavius Camillus I. 60. II. 321
—— Pyctes I. 221
—— T. I. 188
Fleiſcher J. IV. 50
Fleiſchhauer Salom. III. 202
Fleſſeles Philippus II. 96
Fletcher Robert. III. 399
Flisco Comes de III. 172
Florembenus Pamph. II. 92
Florentinus Henr. II. 386
Flores Ferdinando II. 61
Floridus Ambroſ. II. 427
Florindo Andr. II. 398
Florio Marco Anton. II. 271
Florus I. 161
Floyer Joh. IV. 10
Fludd Rob. II. 468
Focky Jac. Ignat. IV. 165
Fœrſters Gottfr. III. 200
Fœſius I. 60
—— Anutius I. 42. 48. 76. 78 91. 93. 95. II. 131
Fogarole J. III. 400
Fogerole Franc. I. 59
Fogerolleus Franciſc. II. 412
Foiniſeca J. I. 501
Follini Hermann. II. 477
—— J. II. 209
Fomannus Adolph. II. 710
Fones Thomas III. 263
Fonſeca Alvarus de III. 8
—— Anton. II. 514
—— Franc. Henriq. de IV. 304
—— Ferdinand. Solis de II. 546
—— Gabr. de II. 514
—— J. Alphonſ. de II. 331
—— Rodericus a I. 37. I. 52 II. 264
Font Carol. de la III. 273
—— Steph. la II. 380. 431
—— —— de la II. 460
Fontaine Jean la III. 524
—— Phil IV. 366. 386. 423
—— Touſſain II. 652. 676 III. 155. IV. 54
Fontani Jac. II. 326
Fontanini I. 98
Fontanonus Dionyſius II. 74
Fontanus Gabr. I. 57. III. 59
—— Jac. I. 52
—— Nicol. I. 45. II. 601
Fonte Lælius a II. 400
Fontenettes Louis de I. 44
Foqueda J. de II. 179
Forberger Jac. III. 337

Forbitus

Forbitus I. 356
Forchon IV. 45
Foreſius I. 50. II. 97
Foreſtier J. II. 693. 707. III. 124
——— Th. le I. 484
Foreſtus Petr. II. 239
Forlaſſe J. F. IV. 420
Formy Samuel II. 463
Fornerus Frider. II. 363
Forneſius Anton. II. 232
Forolivio Jacobus de I. 456
Forreſt IV. 163
——— Jac. IV. 110
Forſt Ameldoncius v. III. 480
Forſter Martin. II. 425. 441
Fort Remy III. 499
Fortis Raymundus Joh. III. 243
Fortius Angelus II. 61
Fortrailles J. IV. 223
Foſſius Janus IV. 338
——— Petr. IV. 363
Foſter Georg. III. 447
Foucault Fr. III. 626.
——— Touſſain II. 715. III. 5
Fouque Franc. II. 542. 543
Fouquet III. 151
Four du I. 54. IV. 161. 359
——— J. du II. 234
——— Phil. Sylveſt. du III. 304
——— Steph. du II. 238. 251. 336
——— Sylveſt. du III. 430
Fourneau Fr. IV. 316
——— Jac. IV. 316. 366
Fournie Matth. Dion. IV. 215
Fournier Andr. le II. 238
——— Denys III. 249
——— Guil. II. 271
——— J. II. 460
——— J. le II. 349. 358
——— Matth. Dion. IV. 277
Foyvaillant J. Franc. IV. 54. 91. 113
Fr. Ranchinus I. 66
Francantianus Ant. II. 148
Fracaſſati Car. III. 235
Fracaſtorius Hieron. I. 522
Frade J. de II. 588
Frades Chriſt. de IV. 315
Frades Chriſt. de IV. 315
——— Claud. de III. 43. 56. 506. 614
——— Lancelot de II. 693
Fragoſo J. II. 645
Frambeſarius Nicol. Abrah. II. 315
Franchimont a III. 371
Franchini Franciſc. II. 184
Francier Mich. II. 436. 443
——— Nicol. II. 449
Francieres Jean de I. 499
Francini Horace de II. 487
Francioſi Salvator. II. 540
Franciſci Angeli J. III. 297
Franciſcis Franciſcus de II. 476
Franciſcus de Franciſcis I. 66
——— Senenſis I. 452
Franciſo Joh. Franciſc. de III. 46
Francius J. III. 636
——— J. B. IV. 132
Francken J. II. 478
Franco Franceſcus II. 173
——— Gaſp. Delos Reyes III. 103
——— Loreto de II. 604
Francois du II. 595
——— Franc. des II. 501. II. 707
III. 21
——— ——— du II. 542
——— Gerard. II. 252
Francus Georg. III. 176
——— Georgius III. 316
Frank Johannes III. 599
Franke Franc. Bernh. IV. 78
Frankenberg Abrah. v. II. 649. III. 401
Frankenfeld Nicol.
Frankenſtein Chr. Fried. III. 25
Frantzius Sam. IV. 241
Franzius Georg. Fried. I. 170

Franzoſius

Franzoſius Hieron. II. 594
Frauendorfer Phil. Franc. IV. 176
Frecomundt Chriſt. IV. 240
Fregari Petr. IV. 453
Freher Car. Joach. III. 419
——— Paul. II. 639. IV. 44
Freigius J. Thom. II. 238
Freind Joh. IV. 261
Freindius I. 33
Freinshemius Joh. II. 619
Freitag II. 328
——— Arnold. II. 262. 440
——— J. Jac. II. 430
——— Joh. II. 456
Frellon J. I. 258
Frenzel Sim. Frid. III. 143 358
Freſenius J. G. IV. 226
Fresne Carol. du III. 424. IV. 214
——— du IV. 187
Freſſant J. Georg. IV. 242
——— Joh. Gabr. IV. 166
Fretzchner J. P. II. 410
Freudemann J. II. 458
Freudenberg J. Althon a II. 43
Freund J. Georg. IV. 242
Frey Jan. Cæcilian. II. 496
——— Janus Cæcilius II. 511. 566
——— J. C. II. 512
——— J. J. III. 4
Freylas Alonſo de II. 377
Freytag Gottl. III. 102
——— Henr. II. 620
——— J. III. 432
——— Matthias III. 388
Fribe Melch. III. 339
Frichard Cl. IV. 377
Frick Melch. III. 616
Frida J. II. 390
Fridævallis Hugo II. 155
Fridel J. III. 253
Friderici II. 516
——— Ant. Gunther. III. 72
Friderici J. III. 121
——— J. Arnold. III. 121
Frieſe Martin Frideric. III. 71
Friezou IV. 214
Frigimelica Franc. II. 112
Friis Chr. Rodb. I. 58
Friſchmuth J. III. 358. 504. IV. 306
——— ——— Mich. Arn. IV. 307
Friſe Henr. III. 133
Friſius Gemma II. 121
——— Henr. III. 624
——— Jac. II. 500
——— J. Jac. II. 405
——— Jul. Joachim. III. 480
Fritſch Ahasverus III. 619
——— Bartholom. II. 480
——— Joh. II. 531
Frœlich Conr. II. 435
——— J. Henr. II. 425. 480
Frœs Sebaſt. Georg. II. 604
Fromann J. Chriſt. III. 60
Fromans P. IV. 183
Froment IV. 160
Frommann J. Andr. III. 48
Frommen Andr. II. 714
Froſet J. de II. 91
Frugoli Anton. II. 595
Frumentarius J. I. 483
Fryer J. IV. 240
Fuchs Abraham II. 358
——— F. II. 400
——— J. II. 577
——— J. Reinh. IV. 52
——— J. Th. IV. 384
——— Leonh. I. 76. 237. 523
——— Remaclus II. 60
Fuchſius L. I. 41
——— Leonh. I. 50
Fueldez Antoine II. 704
Fuente Andres Fernandez de la II. 652
Fuhrmann Jac. II. 446
——— Joſua III. 402

Fuhrmann Petr. ll. 496
Fuhrſen J. Henr. lll. 134. 231
Fuiren Henricus ll. 703
Fuirenius Henr. ll. 420
Fulbertus Carnutenſis l. 424
Fulginas Gentilis l. 272
Fulgineo Gentilis de l. 445
Fulgino Gentilis de l. 386
Fulikesmer l. 383
Fuller Thom. lV. 305
Fumanellus Anton. ll. 30
Fumouze J. lV. 182
Funccius Car. Lud. lll. 418
——— Chriſtoph. ll. 447
Funk J. M. lV. 186
Funſtel E. Wolfg. lV. 382
Furich J. Nicol. ll. 568
Furetiere Antoine lV. 45
Furnius Henr. ll. 472
Furno Vitalis de l. 443
Furſt J. Zachar. lV. 120
Fuscone Pietro Paolo ll. 377
Fusler Lucas. lll. 23
Futzius lll. 480

G.

Gaasbek Laurent. v. lll. 368
Gabaldo Hector ll. 141
Gabbema Sim. Abbas lV. 20
Gabelchoverus ll. 363
Gabelhover Oswald ll. 288
Gabriel Georgii Fil. l. 339
——— ocularius medicus l. 353
——— P. lll. 197
Gabrielis Gabrielis ll. 95
——— Joh. lV. 210
——— Pyrrhus Maria lV. 170
Gabrielli Andr. ll. 210
Gabrizius Matthias l. 96
Gabro Dinus de l. 438
Gabuccini Hieron. ll. 81
Gadaldinus l. 82
——— Aug. l. 233
——— Auguſtin. l. 507
Gaddesden Johannes de l. 443
Gadroys lll. 251
Gaffarel Jac. ll. 587
Gafford ll. 700
Gagliardi Anton. ll. 601
——— Dominic. lV. 61
Gagneur Steph. le lll. 134. 143
Gagnier Johannes l. 376
Gagnon Fr. Ad. lV. 223
Gahrlieb Guſtav. Caſimir. lV. 72
Gaigneur Stephan le ll. 640. 646. 647. 687
Gaillard lV. 187. 227
——— J. lV. 215. 266. 277
——— J. P. lV. 164
Gajoni Bartholom. ll. 164
Gajotius Mar. Anſ. l. 44
Gajus l. 129
——— Herophileus Neapolita l. 155
Gaizonus l. 426
Gakenholz Alex. Chriſt. lV. 241
Galacius Felix. lV. 292
Galante Anton. lll. 494
Galarati Joſeph. lll. 619
Galard Antoine lV. 272
Galateau lll. 330
Galateus Antonius l. 468
Galeachus de S. Sophie l. 451
Galeanus Joſephus ll. 703
Galenus Claudius l. 228
Galeon. l. 328
Galericon l. 356
Galeſius Bartholom. ll. 584
Galfredus Anton. ll. 14
Galianus Joſeph. l. 237
Galignanus lV. 304
Galinger Andr. ll. 140
Gallanda Petr. lll. 364
Gallarati Auguſt. lll. 66

Gallarati Joſeph. IV. 55
Gallego Anton. III. 220
——— Geneſius Paſtor de II. 532
Galleo Petr. Paul. II. 326
Galler Hieron. II. 495
Gallois J. III. 73
——— Lud. III. 62. 73
Galluccius Car. IV. 414
Gallus Andr. II. 156
——— Anton. II. 50
——— Carol. II. 338
Gallus Marcus Asclepiadeus I. 153
— — Paſchalis II. 291
Galtier Louis de II. 705
Galucci J. Paul. II. 226
Galvani J. B. II. 540
Gamalielis I. 288
Gamard Th. II. 501
Gamare Petr. III. 614. 626
——— Thom. II. 496
Gamarre Jac. II. 715. III. 5. 10
——— Thom. II. 512. 536. 719
III. 27
Gambatonſonus Mart. Euſt. I. 272
Gambi J. Frid. IV. 166
Games I. 328
Ganivet Jacobus I. 455
Gans J. Ludov. II. 509. 552
Ganſius J. Lud. I. 43
Ganzland Andr. II. 651
Garancieres III. 399
Garbe J. II. 693. 697. III. 124. 134
IV. 9. 24
—— J. Mich. III. 529. 614. 626
—— Mich. III. 614
Garbers G. IV. 136
Garbicius II. 152
Garbo Thom. de I. 240. 449
Garcia Marcus III. 62
——— Matthias III. 414
Gardin Ludov. du II. 467
Gardini Hieron. II. 180
Garencieres Theoph. de II. 716
Garet Henr. II. 301
Gargilius Martialis I. 277
Garibei Ben Said. I. 378
Gariogli I. 453
Gariopontus I. 427
Garmann Chriſt. Frid. III. 218
——— Emanuel Henr. III. 218
Garmer J. III. 140
Garmers Johannes III. 423
Garner Georg. II. 412
Garnier Pierre IV. 105
Gars Ol Neemat. I. 406
Gartiveiler Theod. Wilh. IV. 82
Garzon Thomas II. 223
Gaſſendus Petr. II. 635. III. 45
Gaſſer Petr. III. 85
—— Samuel Petr. III. 549
Gaſſerus Achilles III. 84
——— ——— Pirm. I. 45
——— ——— Pyrminius II. 151
Gaſtaldi Hieron. Cardinalis III. 617
Gaſtner J. II. 424
Gaſto Wolfg. II. 458
Gaſton Flamin. III. 97
Gatinaria Marcus I. 465. III. 398
Gatti Ant. IV. 379
Gauber Abrah. III. 527
Gaudin III. 47
Gaudinus Ægid. I. 239
Gauken Chriſt. IV. 139
Gaukes Yvonis IV. 284
Gault Du II. 281
Gauricus Lucas II. 79
Gauſapé Anicet. IV. 105
Gauthier J. II. 458
——— D. III. 356
Gavalda Mich. II. 137
Gavet Jac. IV. 283
Gavois Jac. II. 634. III. 202
Gavot Theod. III. 304
Gay Guil. Lud. IV. 276

Gay

Gay J. le II. 80. 191. 195
Gayant Lud. III. 265. 359
——— Petr. Paul. III. 481
Gayette J. II. 211
Gaza Theod. I. 43. 48. 50. 479
Gazæus Theod. I. 105
Gazius Ant. I. 471
Gebler J. Wilh. III. 26
Gehema Joh. Abrah. a III. 518
Gehler Matth. II. 399
—— Mich. II. 480
Geidelin Sam. III. 141
Geiers Mart. III. 133
Geiger Daniel III. 130
—— Jac. II. 300
—— Malachias II. 633. III. 23
Geilbrunner Elias II. 511
Geilfus Bern. Wilh. III. 405
—— J. Chriſt. III. 71
Geilfuſs ——— III. 20
——— Alb. Chriſt. IV. 212
Gelaſius I. 180
Gelee Theoph. II. 276
Gelenius Sigism. I. 293
Gelhorn Caſp. II. 152
Gelli Claud. II. 247
Gellius A. I. 226
—— J. II. 435
Gello J. Baptiſt. de II. 407
Gelly Joh. IV. 166. 423
Gelmann Georg. III. 28
Gelſtrope Petr. IV. 21
Gemaleddin Abdalla Ben Abul I. 415
Gemaly I. 415
Gemma Cornel. II. 198
——— J. Bapt. II. 255
Gempp J. II. 425
Gemuſæus Hieron. I. 269. 313
Gendre Anton. II. 543
Gendron Deshaies IV. 309
Gendry René II. 595. III. 20
Geneſtet David. II. 471
Genga Bernard. I. 59. III. 328
Genger Jac. II. 15
Gennadius I. 294
Genova Georg. III. 357
Genſel J. Adam IV. 366
Geocrinus Franciſc. II. 82
Geoffron J. Jac. IV. 428
Geoffroy IV. 442
——— Steph. Frid. IV. 366
Geopretius Robertus II. 42
George St. IV. 215
Georgi Andr. Caſp. III. 624
Georgius I. 291
——— Antiochenus I. 407
——— Byzantinus I. 328
——— Chriſtianus I. 338
——— Cloniates I. 328
——— Matthias IV. 203
Geraik I. 361
Gerardus Carmonenſis I. 36. 47. 390
——— Theodoricus I. 256
Gerbault Carn. II. 224. 227
——— Guil. II. 430. 436
Gerbeau Guil. II. 460
Gerber Georg. Salom. III. 645
—— Godofr. IV. 83
Gerberus R. III. 206
Gerbez Marc. IV. 70
Gerdes J. III. 480. IV. 66
Gerenzani Car. Joſ. IV. 49
Gerhard Cunr. II. 455
Gerhardus J. II. 650
Gerich. IV. 83
Gericke Petr. I. 19
Geritius Maximus II. 188
Germain Carol. de St. I. 53
——— Charles —— III. 42
——— Claud. II. 588. 601. 607
639. III. 28. 234. 254
Gerner Abrah. II. 587
—— Adam. II. 646
—— Andr. II. 639

Gernler J. Henr. IV. 345
Geronimo Mich. II. 83
Gerontius I. 328
Gersdorf Hans a I. 503
Gerſtmann B. Florian IV. 21. 379
——— Florian III. 81
Gertner Ambroſius II. 369
Gervais Claud. II. 436. 579. 613
Gervaiſe III. 3. IV. 45
——— Nicol. III. 195
Gervaſius Nicol. III. 258
Geſel Jean II. 713
Geſenius Georg. III. 42
Geſius I. 296
Geſner Car. Phil. I. 100
——— Conr. II. 52
——— Jeremias II. 447. 458
——— J. Matthias I. 226
——— Salomon II. 303
Geſnerus Conr. I. 269
Geſsler J. II. 74
Geſua'do Filippus II. 340
Geuder J. III. 182
——— Melch. Frid. IV. 63
Geuſs Wolfg. II. 433
Geutersberger Sam. II. 391
Geyer Dan. IV. 5
Gherardus Galenus II. 257
Ghini Lucas II. 286
Ghinus L. III. 85
Ghirabat I. 485
Giacchini Leonh. I. 538
Giaheth I. 361
Giarechius J. Maria IV. 25
Gibellus Franc. II. 674
Giboult Guil. II. 157
Gichel Mich. II. 410
Gieſeler J. Frid. III. 368
——— Laurent. III. 136
Gieswein J. Phil. III. 182
——— Phil. a III. 626
Giſtheilers J. II. 441
Gigas Caſp. III. 133
——— Godofr. III. 252
——— J. II. 366
Gil J. Batt. Vincente Miguel II. 718
— Vincent. Mich. I. 55
Gilbertus Anglicus I. 434
Gilgius Georg. Wolfg. IV. 113
Gilinus Coradinus I. 479
Gillenius Arnold. II. 410
——— J. Werner III. 480
Gilles Arnauld. II. 510
——— Philibert. II. 200. 208
Gillet Servatius III. 108
Gillin J. II. 166
Gimaleddin Al Sarai I. 390
Gimma Hyacintho IV. 358
Giordani Giorgio II. 714
Giorgi Federico II. 190. 510
Giovannini G. Battiſta III. 638
Giraldi J. B. IV. 128
Giraldini Francisco II. 546
Giraldus I. 318
Girard Ægid. II. 263. 279
——— Fr. III. 389
——— J. I. 191. II. 195
——— J. R. III. 389
——— Mart. II. 157. 200
Girardet J. B. III. 416
——— Petr. I. 62. 64. 76. II. 483
496. 501. 517. 579
Giraudus J. II. 499
Girault Nicol. II. 426
Girnti Jerem. III. 54
Girolamo Anſelmo Françesco IV. 271
Girouſt Petr. II. 219
Giſcaferius Guil. II. 231
Giſelin Hieron. II. 391
Giſelinus Victor. II. 223
Gislimbertus Joſ. III. 97
Gither Balthaſ. II. 218
Giuliani J. Fr. III. 25
Giuſtiniani Michieli III. 224

Glacani Nellanus II. 576. 709
Gladbach J Bernh. IV. 124
Glanville Joſeph. III. 248
Glaſer J Henr. III. 233. 528
Glaſs Sam. IV. 320
Glauber J. Rudolph. III. 24
Glaubitz Mich. v. II. 260
Glaucias I. 76. 135
Glaucon I. 131
Glaucus I. 106. 161. 224
Gleich J. And. IV. 137
Gliſente Ant. II. 207
Gliſſon Franc. III. 13. 420
Globitz J. Dan. I. 46
Glorez Andr. IV. 134
Gloxin Paul. Benſ. III. 10
Gluckſrad Chr. II. 442
Gluſſiani Joh. Bapt. IV. 302
Glycon I. 156
Glytus I. 167
Gmelin J. F. IV. 93
Goad J. IV. 78
Gobbis Ant. de III. 224
Gobien P. IV. 341
Goclenius Ludov. III. 122
—— —— Rudolph. II. 304
—— —— Theod. Chriſtoph. II. 601
Goddard Jonathan. III. 248
Godfrey Robert. III. 356
Godoy Petr. III. 524
Gœbel J. Georg. II. 423
Gœbel Mich. III. 623
—— Severin. II. 318
Gœckel Eberhard III. 166
Gœffron Jac. II. 387
Gœldii Henr. II. 180
Gœlicke Andr. Ottom. I. 72. 99. IV. 406
Gœſchen B. Leberecht IV. 421
—— —— Eman. IV. 439
Gœte Georg Henr. IV. 298
Gœtz Georg. Henr. III. 141
—— Sigism. a II. 423
Gœtze Georg. Henr. IV. 307
Gœurot Jean I. 528
Gœz Zach. Nicol. III. 199
Gogler Car. de III. 224
Gohl J. Dan. IV. 245
Gokel Chriſtoph. Eraſm. IV. 186
Goldaſt Melchior II. 493
Goldner Ant. Adam. III. 155
—— Georg. Ludw. I. 99
Golemowsky Albert. II. 380. 391
Golitz J. Georg. IV. 111
Golius I. 87
—— Jac. III. 35
Goltz J. Georg. IV. 82
Gomedi Ciriquis II. 685
Gomer E. II. 358
Gomes Alphonſ. II. 80
Gomez Andr. III. 601
—— —— de IV. 341
—— Emanuel II. 364
—— Heorg. II. 210
—— Martin. II. 332
Gonfalonerius J. Bapt. II. 18
Gongora Lucas de III. 119
Gonnin Adrien Helvetius II. 495
Gonthier Petr. III. 243
Gonzalez Andr. II. 612
Goodall Charles III. 399
Goodyear Aaron IV. 254
Goppingenſis Joh. I. 481
Gordonio M. Bernardus I. 437
Gorgias I. 220
Gorion Joſeph. II. 336
Gorion Steph. II. 341. 349. 369
Goris Gerard III. 644
—— J. de III. 52
Gorius Camillus II. 455
Gorlizer J. Sigism. II. 52
Goriæus I. 36
—— J. I. 65. 67. 68. 95. II. 62
Gorrhæus J. III. 79

Gorris J. de II. 152. 400. 406. 426. 449
472. 542. 613. III. 63
Gorrius J. I. 45
Gorter Joh. de I. 54
Gosky Martin. II. 515
Gothofredus I. 484
Götte J. Chriſtoph III. 503
Gottlieb Gottfr. IV. 294
Gottſchalk Dideric. IV. 61
Gottſched J. IV. 165
Gottward Chriſtoph III. 133. IV. 318
Goudanus Theod. I. 256
Gouel Franc. III. 62. 72. 449. 645
646. IV. 24. 125
Gouey Lud. IV. 240
Gouge P. IV. 25
Gouges Des IV. 415
Gouiet Claud. Pierre II. 540
Gould III. 615
Goulſton Theod. I. 270. 271
Goulou Hieron. II. 416. 472. 536
Goupylus I. 314
——— Jac. I. 376. II. 83. 87. 91
Gouraigne Hugo II. 693
Gourdon Rob. IV. 24
Gourmelen Steph. II. 173. 223
Gourmelenus Steph. II. 160
Gouy P. IV. 424
Goynæus J. B. II. 236
Gozar Laurent. II. 287
Gozze Nicolo Vito di II. 287
Gozzi Claud. Hermodor. II. 194
Graaf Regner de III. 143
Graba J. Andr. II. 406. III. 67
Grabe Mart. Sylv. IV. 297
Gradibus Georg. de I. 464
——— Matthæus de I. 386
Gradus Anton. I. 464
Græbner Dav. de IV. 174
Græfer Caſo II. 479
Græff Caſp. II. 458
Grætz J. Henr. III. 161
Grævius J. Georg. III. 447
——— Ludov. II. 233
Grafenberg Andr. Poſthum. a II. 339
Graft Theod. van de III. 402
Grafton Bonamicus I. 484
Gramann Georg. II. 470
——— Mich. II. 459
Gramannus J. II. 310
Gramm Cæſo III. 133
Grammæus Theod. II. 346
Grand Anton. le III. 494
——— Nicol. le II. 88. 166
Grandi Jac. III. 495. IV. 27
Grandmann A. D. IV. 363
Granger Bonaventura II. 206
Grangerius II. 211
——— B. II. 226
Grangier Bonaventura II. 186. 219
Granitus Conſtant. III. 16
Granz Andr. II. 430
Grapaldi Franc. Maria I. 475
Grapheus Bened. I. 480
Granano Chriſtoph. II. 479
Gras Andr. le II. 431
—— Henric. II. 181
Graſeck Georg. II. 446
Graſs Sigism. III. 9. 339
Graſſault Fr. H. de IV. 340
Gratarolus Guilielmus II. 105
Gratianus J. IV. 304
Gratius Faliſcus I. 276
Grau J. Juſt. IV. 440
Graunt J. III. 132
Grav Georg. IV. 63
Graverol III. 279
Graveſande Iſaac IV. 110
Gray de II. 645
Gratz E. Anhard v. II. 233
Greatrake IV. 278
——— Valentin. III. 130. 197
Greaulme Rob. II. 201
Greaume Rob. II. 191

Greaves

Greaves II. 718
Gredel J. II. 471
Greenhill IV. 299
——— Joh. IV. 423
Gregorius I. 358
——— Ebn Hakim Ebn Koph Al Naſrani I. 409
——— Martin. I. 235. II. 95
Gregory Georg. IV. 384
——— Gideon IV. 439
Greifenhagen J. II. 423
Greiff Frideric. II. 599
Greiffius Frider. III. 398
Greiſel J. Georg. III. 283
Greiſing Valent. III. 418
Grembs Franc. Oswald. III. 58
Greslet Phil. II. 271
Gretz J. II. 578
Greulich J. Georg. III. 493
Grevinus Jac. II. 160
Grew Nehem. III. 409. 502
Grey Thom. de III. 54
Grezlet Phil. II. 279
Gricheld J. Caſp. IV. 43
Grignanus Symphorianus I. 484
Griguel Theobald. II. 64
Grillot Joh. II. 577
Crimaldi Deuis de Caſponai de IV. 271
Grimberg Nic. IV. 61
Grimm Caſp. IV. 281
Grimm Hermann Nicol. III. 443
——— Mauritius III. 101
Griſignanus Paul. I. 50
Griſon Steph. II. 391
Griſoni Freder. II. 125
——— Theoph. IV. 228
Grive Louis de la II. 600
Grivius J. H. Frid. IV. 111. 125
Grœlmann J. Dan. III. 607
Grœneld C. v. III. 201
Grœnendyk C. a III. 100
Grœneveld J. III. 270
Grœnvelt J. IV. 124
Grojean Nicol. III. 183
Groiſſard de la Riviere III. 417
Groller G. IV. 164
Gros Andr. le II. 359. 472
——— Ant. le II. 349. 358. 369
——— J. II. 208
——— Nicol. le II. 238
Grosjean Nicol. III. 277
Groſs J. Georg. II. 493
——— J. Matth. IV. 362
Groſſer Georg. II. 426
——— Sam. IV. 125
Groſſius Thom. II. 467
Groſthead Richard. I. 439
Groult J. III. 83. 102. 134
Grouſt J. II. 268. 271. 334
Grube Hermannus III. 145
——— J. Georg. IV. 384
Grubel J. Georg. IV. 69
Grubelig Fr. IV. 363
Gruber Chriſt. Frider. III. 370. 401
Gruberus Mich. II. 447
Grue J. Joachim. la III. 527
Gruhlmann J. Ger. IV. 8
——— J. Godofr. IV. 439
Gruling Philip. II. 598
Grundel III. 204
——— J. Bened. III. 650
Grunden J. IV. 164
Grundmann Aug. Dav. IV. 135
Grunewald Blaſius II. 378
Gruninger Erneſt. II. 288
Grunſpex Joſeph. I. 477
Grunwald Mart. IV. 319
Gruterus Jan. II. 455
Grutinius Andr. II. 298
Gruywaart Ferdin. III. 140
Gryant Lud. IV. 214
Gryllus Laurent. II. 159
Gryn J. II. 441
Grynæus Sim. II. 63

Guainerius Anton. I. 460
Gualtherus Salernitanus I. 453
Guargante Horat. II. 194
Guargantus Horat. II. 316
Guarinonius Chriſtoph. II. 411
—— —— Hippolytus II. 413. 650
Guaſtavinius Julius II. 400
Gudenius J. Chriſt. IV. 277
Gudenus Urban. Ferdin. III. 141
Guekelin L. E. IV. 273
Guenault Fr. II. 443. 449. 615
—— —— Petr. II. 568. 579. 693. 715
Guenellon Petr. III. 470
Gueniot III. 481
Guerence Guil. II. 103
Guerin III. 379. 640
—— Cl. II. 615. 622. III. 202. 233. 234 253. 406. IV. 54. 345
—— Dionyſ. II. 369. 380. 472. 496 640. III. 48
—— Dom. II. 366
—— Guil. II. 579. 588
Guerra Nicolo III. 250
Gufer J. III. 250
Gufferus J. Jac. II. 705
Gui Lud. de IV. 277
Guibauder IV. 223
Guibelin Jourdain. II. 365
Guichard Petr. I. 53
Guide P. III. 367
Guidot Thom. I. 307. IV. 219. 354
Guilandinus Melchior. II. 188
Guilemeau Car. II. 542
Guilielmini Dominic. IV. 50
Guilielmius Clemens II. 576
Guilielmus Brixienſis I. 462
Guiliermus I. 485
Guillaume Jean II. 378
Guillaumet Tanaquil. II. 424
Guillemæus Leno III. 41
Guillemeau Car. II. 549. 698
—— —— Charles II. 493. III. 3
Guillemeau Jacques II. 262
Guillot Lud. IV. 366. 386. 423
Guinant Ant. de II. 342
Guinter J. I. 208
Guintherius J. I. 270
Guintherus II. 140
—— —— J. I. 48. 314. 517
—— —— Joh. I. 305
Guiot Jean II. 174
Guirin Cl. IV. 214
Guiſſe J. II. 698
Guiſſon Petr. III. 244
Guldinius Paul. II. 685
Gumberts S. III. 623
Gummert J. III. 505
Gumpetzhaimer Georg. III. 34
Gundling Nic. Henr. IV. 429
Gundlingius Nic. Hier. I. 99
Gunedo Federico IV. 162
Gunther Ant. III. 37
—— —— Dieterich II. 697
—— —— J. I. 232. II. 405. 650
—— —— Jac. II. 369
—— —— Owen. II. 341
—— —— Simon. II. 403
Guntherius J. I. 82
Gunter Alb. IV. 10
Gunz J. Godofr. I. 62
Gunzius J. Godofr. I. 296
—— —— Juſt. G. G. I. 64
Gurges Simon de II. 80
Gurye III. 251
Guſtel J. Georg. II. 479
Gutberleth IV. 379
—— —— Henr. II. 432
Gutierrez Julianus I. 481
—— —— J. Lazarus III. 32
Guttierez J. II. 577
Guttorf J. Georg. IV. 182
Guyard IV. 309
Guyart S. Paul. IV. 114
Guybert Phil. II. 411. 517

Guybert Philibert. II. 558
Guyet Andr. II. 693. 707
Guynant Ant. le II. 349
Guyon Guil. II. 448
—— Ludov. II. 446
Guyot Andr. III. 124
—— Car. III. 56
—— J. III. 35
Gwinne Matthew. II. 422
Gyer Nicol. II. 303
Gyllius Petr. II. 427
Gyon Guil. II. 460
Gyra Angelus de I. 484
Gyſi Jac. IV. 385

H.

Haas L. L. de IV. 310
Haaſius Nicol. III. 7
Haasleben J. Alb. III. 495
Haberkorn J. Chriſt. IV. 136
Haberſac J. Car. III. 502
Habert D. III. 482
Habicot Nicol. II. 398
Habon Haſeu I. 381
Habrecht Iſaac II. 471
Habuiller Chamellin. I. 362
Haccius Henr. Conr. IV. 211
Hachette Bonav. II. 334. 336. 341
Hachim Ebn Amorim I. 382
Hack J. Frid. Joſ. IV. 362
Hadden J. v. III. 61
Hadrianus Imperator. I. 226
Hæggi J. Scher. II. 430
Hæn Galen. de II. 706
Hænel Chriſt. Frid. IV. 282
Hæniſch J. II. 607
Hæsbært Mart. Joh. III. 448
Hafenreffer Matthæus II. 222
—— —— Samuel II. 508
Hafenreuter J. Lud. II. 268
Hagedorn Ehrenfried. III. 225
Hagen J. II. 456
—— J. Joach. III. 401
Hagit Taddæus Chaggæus II. 137
Haguenot Petr. II. 647
Hahn Laurent. II. 413
—— Sigmund. IV. 166
Hahnen J. Chriſtoph. III. 502
Hain J. Paterſon III. 310
Hainlin Sebaſt. II. 479
Hainzel Tob. Jac. III. 141
Haitze Petr. Joſeph. de I. 449
—— Pierre Joſeph. de I. 114
Hake Rob. IV. 66
Halbach Chriſt. III. 62
—— Daniel I. 500
Hali parvus I. 382
Halieus I. 169
Hall John. III. 61
Halley Edm. IV. 126
Hallorky Joſeph. I. 456
Halmaal J. v. IV. 49
Halteren N. van II. 516
Halvegius Nicol. Esbern. II. 425
Haly I. 49
—— F. Abbas I. 380
—— Meddin Machmud. I. 415
—— Rodohan. I. 415
Haman J. IV. 24
Hamberger Georg. II. 227
—— —— —— Alb. IV. 345
Hamburg Thom. IV. 421
Hamel III. 530
—— du IV. 383
—— J. Frid. IV. 415
—— Marin. III. 71
Hamer Chriſtoph. IV. 183
—— J. Herman. IV. 125
Hammen Ludov. v. III. 370
Hammerer J. Carl. III. 264
Hamon J. II. 707. 714. III. 102. 645
Hamont Pierre II. 494
Hanacri Nathan. I. 41

Hancke Martin. III. 220
Handley Jac. IV. 382
——— J. H. IV. 420
Handorf J. III. 26
Handſch Georg. II. 227
Hanemann B. J. Otto IV. 229
——— J. Lud. III. 271
Hannæus Georg. III. 386
——— M. G. III. 624
Hannaſch Caſp. III. 62
Hanneken Meno Paul. IV. 311
Hannemann Petr. Chriſt. IV. 189
Hanniel Statius Joachim. III. 417
Hanſen J. Wilh. IV. 8
Hant Sybrand. IV. 21
Haoart Dan. IV. 110
Happel J. Henr. III. 418. IV. 23
Harchies Jodocus ab II. 165
Hardek Wolfg. II. 91
Harder Chriſtoph III. 5
——— J. III. 141
——— J. Jac. III. 287. 448
——— J. Rud. IV. 365
——— Matth. IV. 228
Hardouin Gabr. II. 436. 443. 449
——— Phil. II. 223. 224. 336. 341 448. 517. III. 10. 337
Hardouyn Gabr. II. 615
——— Phil. II. 410. 496. 536. 698
Hardy Sebaſt. II. 432
Hareth Ebn Kaldath I. 335
Hargemon I. 328
Harincarſpel Sim. III. 9
Harkius Mart. IV. 454
Harmadicus I. 356
Harmis Henr. III. 123
——— Martin. III. 645
Haron Ben Senton I. 410
Harp M. IV. 124
Harpalus I. 169
Harpocras I. 218
Harpocrates I. 218. 134
Harris Gualther. III. 394
——— J. IV. 360. 382
Harriſon J. IV. 164
Harſcher Matthias II. 489. III. 253
——— Nicol. IV. 385
Hart James III. 28
——— N. II. 606
Hartenfels Georg Chriſt. Petr. v. III. 265
Hartmann J. II. 388. 407. 416. IV. 202
——— Martin. III. 277
Hartmannus Hartmannus II. 180
Hartung Phil. Wilh. Wirdung ab IV. 26
——— Valent. II. 480
Hartwigs IV. 365
Hartwiſs Barthold Anthorn. IV. 423
——— Sylv. Sam. Anhorn ab III. 531
Harvei Gideon IV. 82
——— Guil. II. 552
——— James IV. 432
Harvet Iſrael II. 328
Harvetus Iſrael II. 350
Harvey Gideon. III. 195
Harwood Joh. III. 398
Has Gerhard. II. 645
Haſebard Jac. II. 251
Haſeneſt Chriſt. II. 692
Haſeveen G. IV. 276
Hasfurth Joh. I. 535
Hasler J. II. 217
——— Paul. II. 311
Hasnun I. 405
Haſſard Petrus II. 106
Haſſen Hoſſen Ben Akkad I. 416
Hatten Ulricus de I. 505
Hattenbach J. Salom. III. 369
Hattenius J. II. 489
Hauck Frid. III. 481
——— Leonh. van der III. 252
Haudigel Ulric. IV. 230
Haultpas Nicolas II. 147
Hauptmann Auguſt. III. 18
Hauſer J. Jac. IV. 91

Hauſſemaine

Hauſſemaine Nicol. de I. 528
Hautefeuille IV. 341
Hautin II. 189
—— J. II. 208. 288. 349. 416
—— Jac. II. 201
—— Jean II. 448
—— Symph. II. 411
Hautpas Nic. I. 57
Havenreuter Sebald. II. 287
Havercampius I. 276
Hawkins Joh. II. 606
Haworth Sam. III. 526
Haye de la IV. 133
Hayer J. Georg. IV. 188
Hayk Thaddæus ab II. 166
Hayn J. III. 600
Hayne J. III. 140
Hays II. 706
Hazen Koraſchita I. 389
Heba Olla Ebn Said I. 401
Hebat Olla Ebn Melcan I. 401
—— Olla Ebno'l Hoſeim I. 401
Hebenſtreit Georg. II. 424. 550
—— —— J. II. 141. III. 152
—— —— J. Erneſt. I. 180
Heberling G. I. 472
Hecatæus I. 159
Hecate I. 18
Hechler J. W. III. 182
Hecht Leonh. III. 598
Hechtel Leonh. III. 207
Heckheler J. IV. 140
Heckius J. II. 375
Hecquet I. 54
—— Phil. I. 42. 43. IV. 233. 385
Hector A. M. I. 484
Hedas I. 356
Hedau Joh. Henr. IV. 439
Hedeneck E. II. 180
Hedenus Eraſm. II. 332
Hedouville Gallois de III. 187
Heers Henr. ab II. 503
Hegendorfinus Chriſtian II. 52
Hegner Hans Jac. IV. 385
—— J. Henr. III. 202. 433
Heideling J. J. IV. 385
Heideneccius Eckardus I. 45
Heidenreich III. 204
Heigel Ambroſ. III. 504
—— J. A. IV. 21
Heiland A. III. 337
—— Mich. III. 142
Heimerberg Ger. de III. 304
Heimreich J. III. 300
Heineken Hermann. III. 358
Heinrich Erneſt. II. 423
—— J. IV. 212
Heinrici J. Tob. IV. 138
Heinſius Erneſt. IV. 132
—— Nic. IV. 133
—— Tob. III. 56. 120
Heintke Georg. III. 649
Heintkius J. II. 469
Heintze F. II. 500
Heintzius J. II. 424
Heinz Leonh. III. 419
Heiſter Elias Frid. I. 100
—— Laurent. I. 58. IV. 443
Heiſtermann Theod. III. 480
Heitmüller Jul. Nic. Diet. III. 528
Helal Ebn Abrah. I. 379
Heland Laurent. II. 430
Helbach Frider. II. 368
—— Wend. v. II. 389
Helbich J. Wolfg. III. 264. IV. 84. 277
Helbling J Caſp. II. 448
Held Matthias II. 707
—— Mich. III. 5
—— Rud. IV. 440
Helidæus Padoanus II. 95
Heliodorus I. 222. 287
—— —— Peregrinus I. 187
Heliot Nicol. II. 552. 568. 579. 687. 707
Hellenius Anton. Gunter III. 143

Hellenius Wilh. III. 252
Helling Martin. II. 314
Hellot Marc. Ant. III. 360. 370. 406
Helmbach J. ab II. 415
Helmont Bapt. von II. 518
——— Franc. Mercur. v. III. 57
Helmreich Andr. II. 282
Helmuth J. Vit. III. 481
Helvet Phil. IV. 214
Helvetius Adrien IV. 45
Helvetius J. Frid. III. 98
Helwetter II. 147
Helwich Chriſtian IV. 187. 320
——— Chriſtoph IV. 185
Helwig I. 97
——— Anton. II. 489
——— Clamor. II. 545
——— Chriſtian IV. 260
——— Chriſtoph III. 200
——— J. III. 467
——— J. Frid. III. 231
——— J. Otto de IV. 294
Hemard Urbain II. 238
Hemmerli Felix I. 462
Hemminus Nicol. II. 292
Hemſterhuis Tiberius I. 278
Hemſterhuys J. IV. 384
——— Sibold. Tiber. III. 194
Henault J. II. 517
——— Nic. II. 416. 426. 460. 588
Henaut III. 139
Henckel Elias Frid. IV. 63
Hendich Phil. IV. 298
Hener J. II. 99
——— Petr. II. 262
Henig Mich. II. 238
Henis J. II. 500
Heniſch Heorg. I. 194. II. 190
——— Theod. III. 26
Heniſius J. II. 425
Henkel El Henr. III. 43
Hennicke Godofr. IV. 63
Henning Chriſtoph III. 26
Henninger J. Sigism. IV. 15. 113
Henrici Daniel II. 690
——— J. Georg. IV. 365
——— J. Jac. III. 614
Henricius Martin. II. 165
Henricus Grammaticus I. 511
Henriquez Georg. II. 444
——— Henricus Gorge II. 317
——— Iſaac Gabay. III. 527
Henshaw Nathanael III. 416
Henzus Nicol. II. 429
Hephæſtion I. 278
Hepner Paul. II. 410
Heppius J. Caſp. II. 588
Heraclides I. 88. 125
——— Erythræus I. 154
——— Ponticus I. 116
——— Tarentinus I. 135
Heraclitus I. 28
——— I. 311
——— Epheſius I. 26
Heras Cappadox I. 159
Herault Jac. II. 251
Heraut Jac. II. 238
Herbault Georg. II. 482
Herbelot Barthol. d' IV. 181
Herberger J. III. 432
Herbſten Chriſt. E. IV. 341
Hercules medicus I. 12
Herden Balthaſ. ab II. 423
Herderen Joachim Schiller ab I. 530
Heredia Caſp. Caldera de III. 66
——— Petr. Mich. de I. 33. 77. III. 170
Herel J. Frid. IV. 44
Herelius J F. IV. 440
Herennius Philo. I. 159
Herfeld Henr. Georg. III. 638
Herilacius Pamphilus II. 298
Hering Honorius II. 539
——— J. III. 134
——— J. Jac. IV. 166

Heriſſant

Heriſſant Ludov. Anton. Proſp. I. 519
Heilin Bernh. III. 526
—— J. Henr. IV. 139
Herliz David II. 237
Herls Cornel. II. 432. III. 248
Hermann Benedict. III. 535
—— J. II. 330
—— Joh. II. 125
—— Paul. III. 513. IV. 15
Hermannus Joh. I. 96
Herment Cl. IV. 385
—— Jean IV. 386
Hermes Triſmegiſtus I. 11
Hermetus Pſeudepigraphus I. 327
Hermogenes I. 125. 220. 187
Hermolaus Barbarus I. 489
Hermon I. 159
Hermondavilla Henr. ab I. 438
Hermophilus I. 221
Hermotimus I. 134
Hernandez Gonſalo II. 17
Hero Mich. I. 536
Heroardus J. II. 564
Herodes I. 215
Herodicus I. 24
Herodotus I. 132. 190
—— Ariei Tharſienſis Fil. I. 158
Herold Hieron. II. 125
Heron Ægid. II. 191. 195. 201. 288
292. 349
—— Franc. III. 29
—— H. Ægid. II. 189
Herophilus I. 122. 140
Herr Martin. III. 477
Herrera Chriſtoph Perez de II. 438
—— D. Diego IV. 271
Herrichen J. Godofr. III. 619. 636
Herrmann Auguſtin. III. 310
Hert J. Chriſtoph. III. 358. 649
Hertel Mich. IV. 285
—— Valent. II. 439
Hertodt J. Ferdin. III. 258
Hervée J. II. 80
Hervelt Jac. IV. 182
Hery Theod. de II. 100
Herzog Sam. IV. 93. 242
Heſe I. 361
Heshuſius Ant. III. 252
Heſiodus I. 24
Hesling III. 34
Heslopp J. IV. 296
Heſs Mart. II. 479
Heſſo Gabr. II. 426
Heſſus Eobanus I. 510
Heſter J. II. 238
Heſychius I. 316
Heteropolites Johannes I. 248
Hettenbach Erneſt. II. 300
Heucher J. Henr. IV. 282
Heuppel II. 238
Heurnius I. 41. 80
—— J. I. 36. 37. 42. 52. 64
66. 67. 96. II. 272
—— Joh. I. 92
—— Otho. II. 427
Heurtault Pierre II. 510
Heuſch Gerard. IV. 363
Hevnius J. III. 34
Hewden Ant. IV. 442
Heyde Anton. de III. 440
—— Hermann v. der II. 687. III. 601
Heydeck Henr. IV. 110
Heyl Chriſtoph II. 14
—— Henr. II. 405
Heyle Chriſt. I. 233
Heyimann Chriſt. II. 457
Heyne J. Chriſt. IV. 414
Heyſe Ern. Gottfr. III. 528
Hiærne Urban. III. 375
Hiceſius I. 125
Hieblin Chriſtoph II. 287
Hiebner Iſrael III. 26
Hiel Laurent. II. 122
Hiemenbergh J. v. III. 335

Hiera I. 159
Hieraulme Nicol. II. 489
——— Valent. II. 91. 536
Hieraume Valent. II. 52. 191. 195
Hierocles I. 289. 290
Hieron I. 289
Hieronymus I. 289
—— —— de M. Catino II. 102
Hierophylus I. 325
Hierovius Bartholomæus II. 317
Highmor Nathanael III. 22
Hilaire S. III. 446
Hilaris M. Calpurnius I. 134
Hilbrand J. Phil. III. 253
Hilchen J. Phil. IV. 140
Hildanus II. 305
Hildebrand Joach. III. 67
—— —— Wolfg. II. 414
Hildebrandt Andr. II. 399
Hildegardis I. 428
Hildernis Corn. ab IV. 124
Hilders Henr. III. 47
Hildesheim Franciſc. II. 423
Hill Aaron IV. 227
Hille Petr. III. 624
Hiller J. II. 413
Hilling Georg. III. 535
——— Gregor. III. 277
Hillius Frid. Bogisl. IV. 110
Hilcher Sim. Paul. IV. 367
Hiltprand J. II. 399
Himantotomus J. Gualther III. 62
Hinchalios I. 361
Hinoioſo Alphonſo Lopez II. 317
Hipparchus I. 127
Hippias Artemidon fil. I. 126
Hippius J. Chriſt. III. 252
Hippocrates I. 29
—— —— IV. Draconis fil. I. 106
—— —— V. VI. & VII. I. 131
—— —— Veterinarius I. 289
Hire Philippus de la III. 639
Hirtenrodt J. Mich. III. 233
Hitzler Georg. II. 163
Hizler Georg. I. 527
Hoang Ti. I. 5
Hobaiſch I. 346
Hobart Thom. III. 362
Hobbes Thom. III. 255
Hoberweſchel Andr. II. 410
Hoboken Nicol. III. 244
Hochberg Wolfg. Helmhardt v III. 504
Hochſtatt J. Wilh. II. 646
Hock Wendelinus I. 490
Hodencq Mich. de III. 529. IV. 91
Hodenie IV. 187
Hodenq III. 505
Hodges Nathanael III. 165
Hoe Matthias II. 614
Hœcher J. Adam. IV. 242
Hœchſtetter Chriſt. Frid. IV. 365
—— —— P. II. 377
—— —— Philip II. 348
—— —— Wolfg. II. 355
Hœckel Henr. Chriſtoph II. 423
Hœfer Henr. Adolphl. III. 43
——— Wolfg. II. 567
Hœgger Sebaſt. IV. 91
Hœgn Hubert. III. 181
——— J. Cornel. III. 536
Hœniſch Sam. IV. 211
Hœnn J Conr. III. 389
Hœpfner Henr. II. 564
Hœrnick Matth. II. 541
Hœrnigk Ludov. v. II. 547
Hœrſcher Frider. III. 9
Hœſchel David. II. 327
Hœſchelius David. I. 316
Hœſt Dan. de III. 276
—— N. IV. 66
Hœven Petr. van der II. 499
Hofer Petrus Auguſt. II. 697
—— Tobias III. 37
Hoffmann Andr. IV. 312

Hoffmann

*H*offmann Frid.	I.	98
*H*offwenius Petr.	III.	100
*H*ofman Bernh.	IV.	298
—— Joh. Jac.	IV.	233
—— Laurent.	II.	226
*H*ofmann Abrah.	II.	433
—— Andr.	IV.	312
—— C.	I. 270.	273
—— Caſp.	I. 180. III.	472
—— Jun.	II.	371
—— Chriſt.	III.	352
—— Conrad	II. 176.	397
—— Frid.	I.	72
—— —— Sen.	III.	20
—— Fridericus Fil.	III.	536
—— J.	II.	122
—— J. Mauritius	III.	372
—— Maurit.	II.	695
—— Petr.	II. 347.	423
—— Philip	II.	399
*H*offtædt J. Dietr.	IV.	134
*H*offteter J. Andr.	III.	433
*H*offtetter J. Adam.	IV.	353
*H*older Guil.	III.	254
*H*oldthenius Arn.	IV.	384
*H*ollænder J. Conr.	III.	233
*H*olland Adam	IV.	20
*H*ollerius Blaſius	I. 66. 273. II.	116
—— J.	I.	42
—— Jac.	I. 51. 78. II.	65
*H*ollybuſch Thom.	II.	138
*H*ollyng Edmund.	II.	358
*H*olſchen A.	IV.	135
*H*olſt Jac.	III.	59
*H*olſtein G.	III.	526
—— Gedeon.	III.	62
—— L.	III.	517
—— Nic. ab	IV.	124
*H*olſten J.	II.	405
*H*olt Carol.	IV.	279
*H*olterhoff Engelbert.	III.	257
*H*oltmann Guil.	III.	480
*H*olzach J. Coſm.	II.	122
*H*olzapfel Jac.	III. 109.	626
*H*olzemius Petr.	II.	378
*H*olzhauſen J. Chriſt.	II.	636
*H*olzmann C.	II.	515
—— J. *Henr.*	IV.	124
*H*omberg	IV.	408
—— Andr.	III.	304
—— Guil.	IV.	168
*H*ombergk J. Phil.	IV.	312
*H*ome D.	IV.	278
*H*omerus	I.	24
*H*ometz Petr.	II. 579.	588
*H*ommelius Lud.	III.	28
*H*ommerius Ant.	I. 42.	53
*H*ommets Petr.	II.	693
*H*ommetz Petr.	II.	652
*H*ommez Petr.	II.	596
*H*onain	I.	94
—— Caſiri	I.	41
—— F. Amram.	I.	416
—— F. Iſaac	I.	345
—— Iſaci Fil.	I.	47
—— Wolf.	I.	63
*H*oneſtis Chriſtoph Georg. ab	I.	267
—— —— —— de	I.	454
*H*onter	I.	362
*H*onuphrius de *H*onuphriis	I.	466
*H*oobrœck Jac.	III.	100
*H*oofd J.	IV.	135
*H*ooghlandt Corn. Schagen	III.	47
*H*oogſtraten David v.	III.	598
*H*ooke Robert.	III. 173.	450
*H*oolewerf Jac. v.	IV.	214
*H*oolt T.	IV.	276
*H*oolwerf J. ab	III.	358
*H*oorn V.	IV.	79
*H*oorne J. v.	III.	362
*H*ope	IV.	432
—— Guil.	III.	223
—— Richard.	III.	469
*H*opf	III.	207

Hoppenſtein

Hoppenſtein Petr. III. 358
Hoppius J. III. 9
Horapollo I. 12
Horbius Chriſt. Joh. IV. 140
Horenburgen Anna Eliſabeth IV. 295
Horky Martin. II. 534
Horlacher Conr. IV. 79
Horn Bartholom. I. 35. 37. 39. II. 704
—— Caſp. II. 548. 606
—— Chriſtoph. II. 587
—— Gaſp. II. 458
—— J. IV. 123
—— Mich. Henr. III. 418. 504
Horne J. v. II. 698
Hornicæus Ludov. II. 542
Hornius Chriſt. II. 413
Hornung J. II. 423
Horosco Chriſtoph de I. 314
Horſt IV. 83
—— Georg. II. 380. 622. III. 183
—— Gregor. II. 424. III. 418
—— Jac. II. 215
—— J. Dan. II. 636
Horſtius I. 78
—— Gregor. II. 358
—— J. Otto III. 358
Hortenſius J. II. 82
Horus I. 5. 356
Hoſſein Ibn Mohammed I. 411
Hoſte Guilielm. II. 288
Hoſtreham Nicol. I. 456
Hotmann Antoine II. 233
Hottinger J. Conr. III. 645
—— J. Henr. IV. 317
—— Salomon III. 337
Hotton Petr. III. 335
Houghton Joh. IV. 279
Houlier Jac. II. 99
Hovel Nicol. II. 184
Hovius Bernh. IV. 295
Howmann Roger III. 646
Hualmann I. 411
Huarte Juan II. 227
Huberts J. III. 382
Hubner Bartholom. II. 281
Huboſi I. 361
Hucher J. II. 346
Huchterlein J. IV. 306
Huck G. Frid. III. 358
Huggel Jac. II. 129
Hughes Guil. III. 329
Hugo Jac. II. 535. IV. 109
Hugonius Abrah. IV. 385
Huguet J. II. 88. 191. 269
—— Joh. II. 262
Huhne Erneſt. Caſp. IV. 224
Huldenreich J. Frid. III. 384
Hullekens Jac. III. 388
Hulſemann J. III. 9
Hulſt Abrah. v. III. 607
Humelberg Gabr. II. 36
Humelbergius Gabrielis I. 274
Hunauld Pierre IV. 205
Hund Magnus II. 114
Hundertmark Henr. Elias IV. -
—— —— —— Frid. IV. 295
Hundeshagen Chriſt. III. 182. 134
Hundt Magnus I. 489
Hunerwolf J. Aug. III. 261
Hunt Thom. I. 376
Huntley Rich. IV. 82
Hugues Phil. IV. 187
Hurault Germ. III. 20
Hureau Germ. III. 10. 29
Hurte Martin. III. 337
Hurter Emanuel III. 26
—— Melchior III. 448
Huſer Matth. III. 233
Huswedel J. Alb. III. 140
Husweiel J. Alb. IV. 301
Huth J. Chriſt. IV. 277
—— J. Phil. III. 141
—— Phil. IV. 365
Hutten J. Georg. III. 297

Hutzens

Hutzens Enoch. ll. 499
Huval Balthaſ. de ll. 252
Huve J. Georg. lV. 110
Huxholz J. Ludw. lll. 358
——— Wolrath lll. 28
Huyberts A. lll. 37
Hybault Cypr. ll. 501. 512. 693. 715
Hyde Thom. lV. 41
Hygeia l. 16
Hygieneus l. 127
Hyginus l. 161
Hygiophilus Aletheus lll. 36
Hygræus lll. 47
Hyrer J. Wilh. lV. 52

I.

J. C. B. A. H. P. M. D. lV. 8
J. de S. Paulo l. 432
Jaac Judæus Salomonis fil. l. 348
Jabot Nic. ll. 259. 263. 268. 336. 406 443
Jacchæus Gilbert. ll. 531
Jachines l. 20
Jachini Leonh. ll. 265
Jaciſſuha l. 382
Jackſon Joſeph. lV. 219
Jacob F. Iſaac F. Zachajæ lll. 271
—— F. Murtuk l. 582
—— Forolivenſis l. 50
—— Ludov. lll. 33
—— Suter ll. 318
—— Theod. Tabernæmontanus ll. 168
Jacobæus Jac. lV. 363
Jacobæus Matth. lll. 347
——— Oliger lll. 360
Jacobi Fr. Gottl. l. 99
——— Lud. Conr. lll. 389
——— —— Fr. lV. 111
Jacobilli Ludov. lll. 70
Jacobus Damascenus l. 327
——— Forolivenſis l. 48
Jacobus J. lll. 130
——— Martynopolites l. 328
Jacotius Deſider. l. 78
Jacoz Simeon ll. 463
Jacquart Florent. ll. 83
——— Nicol. ll. 188. 191
Jacquelot Petr. ll. 587
Jacquemiere lV. 187
Jadighiar Ibn Scherif l. 416
Jæger J. Dieter. lV. 164
Jægwitz Frid. lV. 211
Jænich J. lll. 202
——— Petr. ll. 442
Jæniſch lll. 141
Jahia Al Targeman. l. 352
Jahja Ben Hamet l. 416
Jakub Ebn Saklan l. 405
Jalaloddin Abd'or Raman l. 410
Jamaloddin l. 406
Jamato Teofilo lV. 292
Jamblichus l. 278
James J. lV. 49
—— Joh. lll. 185
Jamot lll. 482
Jamotius Freder. l. 323
Jamoys Car. ll. 380
Jan Ant. Maitre lV. 359
Jani J. Frid. lll. 527
Janich Joach. ll. 459
——— Petr. ll. 386
Jantke J. J. ll. 152
Januarius l. 288
Januenſis Simon. l. 305
Janus Damascen. l. 343
—— Jac. ll. 552
—— Philologus l. 232. 270
Jaſon Jaſonis l. 126
Jaſſoy Dav. lV. 365
Jatrodorus l. 126
Jay Sam. le ll. 268
Ibn Ali Oſaibah l. 404
Ibn Daud. l. 377

Ibn Saigh.
—— Waſiah I. 351
Ibrahim Ben Abi I. 416
——— —— Benr. I. 416
——— Ebn Alwaid. I. 416
Icadotus I. 224
Iccus I. 25
Iccus Tarentinus I. 24
Icenidus I. 356
Icetidas I. 182
Ickart Godefried. IV. 111
Idius I. 222
Jehring J. Chriſt. III. 147
Jenichen Gottlob Friderici III. 316. IV. 184
Jeniſch Georg. II. 330
——— Paul II. 347
Jennert Dan. II. 392
Jens Petr. III. 480. IV. 218
Jeſſensk J. II. 311
Jeſu J. A. IV. 278
Jeſuei I. 362
Iken H. III. 643
Ildefonſi Gabr. II. 492
Illing Theod. II. 578
Illyes Joach. II. 327
Illyricus Matthias II. 256
Imperialis Franciſc. II. 106
——— J. II. 650
India Franciſc. II. 309
Infuſus I. 356
Ingenbert J. IV. 122. 233
Ingenuus M. Julius
Ingolſtetter J. II. 317. 424
——— Joh. II. 323
Ingraſſia J. P. II. 329
Ingraſſias J. Philippus II. 68
Inſulanus Guilielmus II. 49
Joannius J. II. 422
Job I. 338
— Pinzolicus I. 362
Jobachi I. 362
Jobert Firman II. 349
Jocelin Petr. II. 607
Jockiſſus Jac. II. 147
Jodon Antoine II. 716
Joel Franciſc. II. 285. 288
Jœpſer Jac. Joſeph. III. 471
Joh Muſſalenſis I. 416
Johannes I. 180
——— Archimedicus I. 326
——— Burgundio I. 429
——— de Mediolano I. 428
——— Episcopus Priſdrianenſis I. 325
——— F. Meſues I. 340
——— fil Meſues jun. I. 393
——— Jatroſophiſta I. 327
——— jun. I. 297
——— Serapionis fil. I. 343
John J. Severus III. 337
Johnſon II. 355. IV. 294
——— Robert. III. 623
Johnſton III. 371
——— J. II. 539. IV. 135
Johrenius Conrad. II. 488
——— J. Conrad. III. 336
Jolaus Bithynus I. 132
Joly Henr. II. 409
Jona Ben Janachi I. 429
Jonchinus philoſophus I. 298
Joncktys D. II. 714
Jondot Philibert. III. 132
Jones J. III. 596
—— Jezreel. IV. 279
Jongh J. de IV. 165
—— Laurent. III. 643
Jonicus Sardianus I. 279
Jonnelier Petr. le IV. 278
Jonquet Dionyſ. II. 634. 640. 647. III. 183. 202
Jordan Thom. II. 204
Jordanus Hyacinthus II. 690
——— Petrus II. 244
Jorden Edw. II. 606

Jorden Sam. III. 432
Joſeih I. 362
Joſeph Ben Iſmael al Giuni I. 408
—— —— Saher I. 352
—— Ebn Hakim. I. 416
—— F. Jſaac I. 378
—— F. Hely I. 416
—— F. Ismael Ebn Al Cabir I. 408
—— F. Ismael Ebn Ebkabir I. 416
—— Ibn Veibaſch I. 400
Joſepho Angelus de S. III. 492
Joſſel Jean II. 311
Joſſelyn John. III. 329
Joſſius Nicol. II. 226
Joſteriis Joſterus de II. 321
Joubert IV. 80
—— J. II. 328
—— Iſaac II. 135
—— Laurent. I. 132. 239
Joudovyn Georg. II. 686
Jourdan Jean II. 718
Jourdin J. III. 47
Jourdouyn Georg. II. 579. 698
Jourdovin Georg. II. 552
Jouvain Jac. II. 517
—— Mich. II. 552
Jouvanci Nicol. de III. 370. IV. 214
Jouvancy Nicol. III. 389
—— Nic. de III. 359. IV. 186
Jouvanet Nic. de III. 338
Jouvencel Jac. II. 188
Jouvin Jac. II. 536. III. 10
Jovius Paul. II. 326
Joyſſe David. II. 510
Irenæus I. 159
Irvies D. IV. 316
Irvine III. 54
Irvinus J. II. 603
Iſa I. 406
— Ben Ali I. 405
— Ebn Shalata I. 340
— — Jahia I. 338
Iſa Ebn Juſeph I. 379
— — Juſuf. I. 378
Iſaac Ben Amram I. 348
— — Erram I. 348
— — Harum Schelmon I. 410
— — Iſrael I. 409
— fil. Abaham. I. 337
— — Honain. I. 346
Iſah Al Sidalani I. 349
— Ben Nahalah I. 350
Isbi Ben Candu I. 416
Iscan Dav. III. 432
Ischack Ben Ali I. 416
Iſidorus I. 221
—— Hiſpalenſis I. 311
Iſis I. 10
Isla Ludov. de II. 180
— Rodericus Diaz. de II. 35
Isle Arnulph de l' II. 268
Islebius Joh. II. 409
Iſrael Jac. III. 55
Iſrail I. 382
Iſſa Barali I. 417
— Ben Iſchak Ben Zarahah I. 416
— Giavallah I. 378
Ittigius III. 405
Jubera Alphonſ. de II. 210
Juch Paul. Henr. IV. 343
Juda Ibn Iſak Aſtilagi I. 409
Judæus II. 398
Julianus I. 47. 90. 214
—— Diaconus I. 298
—— T. Claud. I. 186
Juliarius Paul. I. 63
Julius Alexandrinus I. 272
— Apulejus I. 275
— Michael II. 335
— Pollux I. 278
Junaducus I. 355
Juncker J. II. 479
Jung Aug. III. 85
—— Georg. Sebaſt. III. 282

Jung Juſt. II. 479
Jungens Ambroſ. I. 508
Jungermann Lud. II. 416
Jungewerths J. Franc. IV. 240
Jungius Joachim. III. 61. 326
Jungken J. Helfrich. II. 448. III. 496
——— J. Mich. IV. 202
Junior Valent. II. 497
Junius Adrian. II. 165
Junker J. I. 43. 58
Juno Soſpita & Lucina I. 12
Junta Nicol. III. 56
Juſef Ibn Yahia I. 405
Juſti Philip. II. 614
Juſtinus Franc. IV. 119
Juſtus I. 222. 294. 326
——— J. II. 479
——— Lucas II. 348
——— Wolfg. II. 117
Juvalgis Fortunatus ▪ III. 133
Juvellina Bernard. Chriſt. ▪ III. 396
Juvenis J. II. 264

K.

Kabotzer I. 383
Kacebras I. 382
Kæks Henr. Balth. I. 58
Kæmpfer Engelb. IV. 158
Kahle Adam. IV. 138
Kahler Wigand. I. 521
Kaiſer J. Chriſtoph. II. 442
Kaldenbach III. 230
——— Sam. III. 82
Kaliſienſis Moſes III. 398
Kalkhof J. Chriſt. III. 432
Kaltenbeinerin Victorina IV. 79
Kannengieſſer Didrich III. 335
Kanold J. IV. 374
Kanutus Episcopus I. 482
Katſch Joh. II. 89
Kaufmann Balth. III. 199
Kaufung Georg. II. 278
Kaufungen Georg. III. 43
Keesmann J. III. 43
Kegel Marcus III. 277
Kegler Caſp. II. 162
Kehr Eman. IV. 343
Keil Andr. IV. 19
—— Car. IV. 442
Keilius J. II. 436
Kekkrad Mich. v. IV. 384
Keldermann Corn. IV. 272
Keller Fr. Jac. III. 481
Kellerthaler Thom. II. 238
Kelling Sim. II. 311
Kellner David. III. 502
Kelner D. III. 358
Kelner David. III. 253. 277
Kemaleddin Abu'l Fadhl I. 417
Kemble Georg. III. 480
Kemler IV. 83
Kempf J. II. 551
——— J. Franc. IV. 433
Kempis J. Wilh. ▪ III. 7
Kendale Georg. III. 140
Kenericht Aug. IV. 306
Kentmann J. II. 156
——— Theoph. II. 222
Kepler Caſp. I. 520
——— J. II. 413
——— Ludov. II. 638
Kepſerus Sixtus II. 74
Kerescer Sam. Kœleſer de IV. 453
Kerfbyl J. III. 100
Kerger Guilh. IV. 344
Kergerus Martin. III. 137
Kerkring Theod. III. 268
Kermann U. III. 368
Kerner A. III. 26
——— Arnold. II. 405. 547
Kesler Franc. II. 457
Keſt Franc. II. 238. 442
Ketelær Vincent. III. 260

Ketelar

Ketelar Andr. III. 402
Ketham Johannes I. 472
Kettenes Cornel. III. 252
Keuchenius J. II. 441
—— —— Petr. I. 274
Keuhe Georg. III. 202
Keyler Caſp. II. 300
Keyſer J. Chriſt. III. 192
—— J. Georg. III. 253
Kheder Ben Ali Ben Katthab. I. 409
Khelle J. II. 500
Khern Frid. IV. 171
—— J. Frid. IV. 16
Khogendi I. 403
Khonn Alphonſ. III. 133
Khuenius J. II. 270
Khunrat Henr. II. 424
Kielmann Henr. III. 201
Kiesling Chriſt. III. 56
—— J. II. 501
King D. III. 203
—— Edm. III. 235. IV. 9
—— J. I. 33
Kinkhuyſen Abrah. III. 369
Kinner Dav. IV. 8
—— R. III. 206
Kirchberger J. Henricus II. 541
Kirchem Georg. II. 390
Kirchen Bernh. a II. 328
Kircher Athanaſ. II. 672
Kirchheim Joh. Lud. II. 622
Kirchhof Gottfr. IV. 123
Kirchhof J. Everh. III. 82
Kirchmaier III. 645
—— Georg. Caſp. III. 72
Kirchmayer Theod. III. 264
Kirſtenius Georg. II. 716
—— Petr. II. 345
—— —— II. 638
Kisling Anton. II. 606
Kiſchelbach Barthol. III. 100
Kiſſelius J. H. IV. 51
Kiſſner J. III. 276
Kitſch Henr. II. 430
Kittel J. II. 458
Kitz Nic. IV. 440
Klaunig Georg. IV. 374
—— Godofr. IV. 275
Klein Balth. II. 117
—— Conr. II. 578. III. 48
—— Franciſc. III. 481
—— Hieron. II. 251
—— J. III 48
Kleinfeld Nicol. II. 301
Kleinius J. III. 109
Klenck J. Jac. II. 405
Klenkius Jan. III. 220
Klepperbein Hieron. IV. 421
Klett Tob. IV. 365
Klieftenburg J. a III. 358
Klœkhof Ern. Alb. I. 58
Klok Fr. Wilh. IV. 344
Klopfinger J. II. 479
Klotz Anton. III. 154
Klus Dan. Godofr. III. 389
Kneuffel Andr. II. 689
—— Chriſt. Frid. IV. 242
Knoblauch J. Henr. IV. 166
Knobloch J. I. 52. II. 435
Knobloch Tob. I. 42. II. 391
Knœffel A. IV. 274
Knopper R. P. IV. 421
Knyf Guil. II. 477
Knyphæus J. II. 510
Koat J. Diederich IV. 124
Kobenhaupt J. Sebald. II. 287
Kobler Chriſt. II. 234
Koch Lothar. IV. 383
Koch Marcus III. 182
—— S. C. IV. 343
Kœber J. Frid. III. 259. 645
Kœfferlin Caſp. Franc. Xaver. IV. 166
Kœgler J. II. 405
Kœhler J. Tob. I. 436

Kœhlichen Caſp. III. 154
Kœler Sam. IV. 223
Kœlreuter Sigism. II. 147
Kœnig D. Eman. IV. 383
Kœnig Emanuel III. 466
—— Georg. II. 701
—— Sigism. III. 351
Kœrber Joach. Ludw. III. 528
Kœrper Joach. Lud. III. 644
Kofkugt Iſ. III. 643
Kohler Maternus II. 511
Kohn J. Adolph. III. 385
Kolb J. Dan. IV. 365
—— Joach. II. 637. III. 528
Kolbenſchlag Sixtus I. 506
Koller Dominic. III. 271
Kolner J. II. 477
Konig Reinhart. II. 685
Kopeczki J. III. 252
Koppius J. II. 358
Kornmann Henr. II. 413
Kornthauer Job. II. 510. 650
Kotzebue Chriſt. Ludw. IV. 346
Kozak J. Sophronius II. 575
Kozer Agapetus II. 356
Kraft J. II. 699. III. 364
Kragius Andr. II. 314
Kramer Dan. Paridom IV. 51
—— Theod. Valent. IV. 251
Krapf J. Wolfg. II. 399
Kraske Tob. IV. 439
Kraus Rud. Wilh. I. 57
Krauſius Georg. Frid. IV. 438
Kraut Georg. III. 173
Kreslin Georg. III. 173
Kreuſſer Frider. I. 468
Kriegmann Guil. Chriſtoph III. 297
Kriſtenius J. Jac. I. 176
Kromayer Hieron. III. 79
—— J. Henr. I. 164
Kronland Marc. Marc. de II. 644
Krorifius Chriſt. Fr. IV. 363
Krug Andr. II. 423
—— J. Theod. III. 405
Kruger Barthol. IV. 122
Krugk Georg. II. 707. III. 43
Kruitmann Valent. IV. 260
Kryppel Eitel. Joach. II. 456
Kryt Corn. de IV. 211
Krytin I. 357
Kuchler Elias IV. 125
Kueffer J. II. 651
—— Wilh. Chriſt. III. 337
Kuefner J. II. 63
Küfner J. G. E. IV. 365
Kuffer J. II. 391
Kuhn J. Mich. III. 82
—— Joach. IV. 186
Kuhnius J. E. IV. 414
Kulmius G. IV. 343
Kundmann Sylv. II. 541
Kulmus J. Georg. IV. 354
Kunrath C. C. II. 313
Kunz J. J. III. 612
Künzli Ant. III. 305
Kupitz Erdm. IV. 84
Kurſchner Chriſt. IV. 23
Kuſſuni I. 417
Kuyl Mart. van IV. 110
Kyper Albert. II. 640
Kyranides I. 327
Kyum I. 383

L.

Labadie Emanuel II. 494
Labat Dan. IV. 163
Labbé Laur. IV. 187
—— Lud. III. 449. IV. 125
—— Philippus III. 95
Labiſtrade Petr. de II. 277
Lachmund Frid. III. 361
Lacuna Andr. I. 272
—— —— a II. 61

Læfilee

Læſilee Petr. II. 99
Læger J. III. 7
Lælius Lucius II. 339
Laet de III. 598
Lafaye Joh. IV. 423
Laffile Petr. II. 331. 366
——— T. Georg. III. 85
Lagli Sebaſt. III. 8
Lagus J. II. 227
Lahme D. Chriſt. IV. 281
Lahr Petr. van der III. 644. IV. 21
Laib J. Georg. III. 616
Laigneau David. II. 534
Laiſſant IV. 167
Lakeman Florent. III. 100
Lakemacher J. Gott. I. 351
Lakenkooper Petr. III. 304
Lalamant J. I. 233
Lalemantius Petr. III. 444
Lallemant Andr. II. 91
Lalli J. Bapt. II. 578
Lamand J. II. 442
Lamare IV. 133
Lamb Andreas III. 417
Lambach Henr. II. 330. 387
——— Hieron. II. 365
——— Lud. Herm. III. 244
Lambecius Petr. III. 171
Lambert Antoine II. 551
——— Franc. IV. 291
——— François III. 621
——— Nicol. II. 195. 200. 501. 511
Lamberts III. 603
Lamelin Engelbert. II. 564
Lammus Gerhard. III. 201
Lamoniere J. II. 543
Lampe Henr. I. 189
Lamperiere J. II. 324. 331. 334
Lampertus Chriſtoph. IV. 64
LAMPON Peluſiota I. 171
Lampriere Jean de II. 494
Lampugnano J. C. III. 17
Lamy III. 524
—— Alanus III. 38. 43. 48
—— Guil. III. 251. 305
—— J. II. 471
Lamzweerde J. B. III. 295
Lanæus J. I. 45. III. 146
Lanceanus Sylvius II. 309
Lancelotus Blaſius I. 277
Lancetta Troilo II. 600
Lanci Paolo II. 226
Lancillotus Carlo III. 601
Lanciſius Joh. Maria III. 508
Lancius J. Carol. I. 98
Lande Maffeus de I. 461
Landgrav Sim. II. 348
Landi Baſſiani I. 59
—— Conſtant. II. 200
Landrery III. 25
Landrey II. 365
——— François III. 4
Landriano Bernardinus de I. 476
Landrieu Fr. III. 27. 29. 38. 48. 56
Landrini Galleacius II. 308
Landrinius Galateus II. 550
Landulphus Cæſar. I. 464
Landus Baſſianus I. 273. 537
Lang J. Ambroſ. IV. 63
Lange III. 482
—— Carol. IV. 228
—— Bernhard II. 410
—— Chriſt. II. 696
—— Chriſtoph Joh. III. 634
—— J. I. 37
Langelott Joel II. 643
Langemann Georg. IV. 210
Langenholt Ahasverus III. 432
Langenmantel Hieron. Ambroſ. IV. 57
Langenraet Abr. III. 607
Langenwagen Nic. IV. 109
Langguth Georg. Aug. I. 100
Langham II. 605
Langhans Gerh. Dan. IV. 166

Langi

Langi Evangeliſta II. 228
Langius J. III. 327
—— J. Caſp. II. 165
—— Joh. II. 83
—— Petr. II. 646
Langlois Adr. II. 482
—— Flor. II. 652. III. 183
—— Mich. III. 29
—— —— III. 56
—— Nicol. II. 595. 698. III. 265. 278
Langloys Nic. II. 579. 588
Langner Andr. II. 207
Langton Chriſtoph II. 87
Langwedel Bernard. I. 45
—— Bernh. I. 97
—— Bernard. II. 640. 717
Lanſus Joh. III. 517
Lankiſch Gott. v. III. 478
Lannoy Arnold de III. 368
Lansbergius Phil. II. 432
Lantana Hermes Franc. IV. 24
—— P. IV. 131
Lantoscan Dominic. Auda III. 47
Lantzenberger Michael II. 536
Lanzani Nic. IV. 353
Lanzonus Jac. IV. 27
Laphanchini Damian. II. 267
Laphanginus Daniel I. 52
Lapi Mich. Angelus III. 271
Lara Gill Matthias de III. 62
Larbre J. Cl. de III. 506
Laredo Bernard. II. 75
Large Petr. le III. 63. 73
Lariti Sim. de I. 485
Lascari Conſtant. I. 69
Laſcher J. S. IV. 233
Laſſon D. N. IV. 291
Latioſo Anſelm. I. 44
Laub Georg. II. 327
—— J. Georg. III. 504
Laudenos Ph. II. 201
Laudenot Ph. II. 238
Laufrancus Mediolanenſis I. 440
Laugier J. Franc. IV. 133
Launai Herman de II. 517. 542
Launay de I. 49
—— Car. de II. 76
—— Charles Denis de IV. 239
—— Herm. III. 338
—— —— de II. 536. 698. III. 305
—— Louis de II. 151
Laurea Georg. II. 324
Lauremberg Guil. II. 378
—— Petr. II. 497. 531
Laurenceau Petr. III. 419
Laurendiere Car. de III. 68
Laurentianus Laurentius I. 35. 36. 43
48. 50. 270. 498
Laurentio Auguſtin de III. 32
Laurentius Andr. II. 275
—— Georg. Frid. I. 33. 57
II. 717
—— Joſeph. III. 194
—— Thom. IV. 136
Laurus Petr. I. 83
Lautenbach Joſeph. II. 378. 416
Lauterbach Joſeph. II. 178
Lauthier Honorat. III. 258
—— —— —— Maria III. 45
Lavacher Nicol. I. 536
Laval Car. de III. 83. 102. 419. 529
Lavater J. Henr. II. 718. III. 337
—— Lavater II. 413
Lavaus G. IV. 223
Lavellius Jac. I. 37. II. 354
Lavernot J. II. 288. 292
Layſok E. IV. 168
Laynge W. III. 643
Lazarus J. Jac. II. 476
Lazius Wolfg. II. 157
Leache Miguel Martinez y II. 699
Leaulté Urb. III. 645. IV. 9
Lebberer Jac. II. 614
Lebzelter Sigmund. II. 595

Lecanius Areus Tarſenſis I. 153
Lechel J. III. 401
—— Frid. III. 138
Lectus I. 356
Ledel Samuel III. 339
—— Sigism. IV. 55
Lederlin J. Henr. IV. 428
Ledesma Antonio Colmenero de II. 335
Leenhof Theod. Jac. IV. 233
Leeuwenhœck Ant. v. III. 627
Lefer Dan. III. 623
Lefmann S. III. 644
Leghius Leonh. I. 273. 509
Legier Cl. II. 91
—— Petr. II. 613. 634. III. 134. 155. 254. 389. 506.
—— Sim. le II. 693
Lehenherr Dan. IV. 384
Lehmann Chriſt. IV. 273
—— J. III. 202
Leibniz Godofr. Wilh. IV. 190
Leichner Eccardus II. 708
Leigh III. 595
Leinker L. C. IV. 132
Leiſchner Georg. III. 401
Lemery IV. 300
—— Ludov. IV. 243. 278
Lemerz Nicol.
Lemich Henr. II. 532
Lemmers G. IV. 136
Lemmie N. II. 606
Lemnius Guil. II. 106
—— Levinus II. 136
Lemos Ludov. I. 258. II. 236
Lenciis Mundinus de I. 442
Lendeneria Hippolitus Brillus II. 35
Lenge Joſua IV. 363
Lenius Franc. I. 35
—— J. I. 186
Lenk Frid. II. 459
Lentilius Roſinus III. 451
Lentulus Paul. II. 367
Lenzius J. Leonh. IV. 276
Leo Jatroſophiſta I. 325
—— Johannes Afer. I. 514
Leon Andr. II. 293
—— Diego Henriquez II. 308
—— Francisc. de IV. 271
Leonardus Camillus I. 539
Leonhardus Camillus I. 491
Leonicenus I. 43. 51. 93
—— —— J. I. 51
—— —— N. I. 41
—— —— Nicol. I. 48. 223. 273. 477
Leonides I. 215
—— Alexandrinus I. 197
Leonis Ambroſ. I. 509
—— Petrus I. 500
Leontiscus I. 228
Leonus Dominic. II. 138
Leopold. Phil. II. 410
Lepleignius Theobald. II. 49
Lepner Frid. III. 134
Leporin II. 430
—— Polycarp. IV. 448
Leppin J. III. 62
Leriſſe Guill. de II. 566
Lescaillon Guil. II. 336. 349. 431. 436. 472
Leſchenbrandt Matth. II. 447
Lescrivain Jac. II. 319
Lesdorf J. Georg. IV. 383
Leslaan J. III. 624
Lespicier Franc. II. 512. 588
Leſſius Andr. II. 606
—— Leonh. II. 432
Leſſner Georg. III. 200
Letier Nicol. le III. 38. 48
—— Sim. le II. 460. 482. 483
Letſch A. R. J. Theoph. III. 404
Lettier Sim. le II. 707
Letus J. II. 359. 369. 426. 501
—— Jac. II. 549
Leurechon J. II. 288

Leusden Lud. IV. 164
Leveque Remig. II. 542
Leveroni Juvenal. II. 157
Leveronius Juvenal. I. 51
Leydeck Mich. IV. 224
Leyra Mich. Martin. II. 325
Leyſer Mich. III. 55
Li Chum Zio I. 423
-- Sche Tſching I. 423
Libanius I. 355
Libavius II. 423
——— Andr. I. 97. II. 282
Liberati Francesco III. 260
Liberatis Liberatus de II. 632
Liberti Hilarius III. 503
Liborius Sebaſt. II. 233
Licand B. IV. 222
Licetus Fortunius II. 610
Lichfield J. IV. 167
Licinianus T. Cl. Valer. I. 185
Licken Th. IV. 109
Liddel Duncan. II. 316
Liebault J. I. 51. II. 192. 263
Liebaut J. II. 227
Liebenfeld Ambroſ. Walter. a III. 327
Liebertanz J. Wolfg. IV. 183
Lieber Thom. II. 174
Liebhold Zachar. II. 323
Liebler Georg. II. 271
Liebzelter Jac. II. 333
Lienand Claud. II. 483
Lienard Claud. II. 472. 496. 549 588. III. 21. 38
——— Nicol. III. 56. 62. 80. 529. 626
Lienart Claud. II. 460
Lieras Matth. de III. 364
Lievens Gerh. III. 263
Lievre Eſoje le II. 233
Liger Ludov. IV. 291
Lignamine J. Philippus I. 467
Lilhatinatus I. 382
Lilienau Nic. Witte de a IV. 44
Limanus Horat. I. 231
Limborch Georg. II. 124
——— Guil. a IV. 131
Limmer IV. 267
——— Conr. Phil. IV. 15. 134
——— Zachar. II. 369
Limprecht J. Adam. III. 388. IV. 172
Linacer Thom. I. 65. 258. 270. 510
Linard Barth. II. 340
Lindelius J. IV. 210
Lindemann Caſp. I. 509
Linden C. v. der III. 358
——— J. Anton. v. der I. 91
——— J. Antonides van der I. 97
——— ——— ——— von der II. 580
——— Joh. van der I. 196
Lindenſtolpe Joh. IV. 337
Linemann Mich. III. 447
Lingon I. 223
Link J. Car. IV. 52
Linſing Petr. IV. 307
Lipari Mich. III. 170
Lipenius Martin. III. 48
Lippi Aug. IV. 277
Lipſius David. II. 456
Lipstorp Chriſtoph. III. 48
——— Chriſt. III. 152
——— Chr. III. 401
——— Guſt. Dan. IV. 20
Liscovinus Vincent. II. 341
Lislemann Fel. III. 278
Liſter Mart. I. 42. 54. III. 290
Liswyd Edw. IV. 423
Litorius Beneventinus I. 291
Littleton Adam. IV. 131
Littre Alex. IV. 91
Lobel Matth. II. 186
Lobetti Andr. II. 539
Locatelli Ludov. II. 578
Locatellus Bonetus I. 371
Loccenius J. II. 650
Lochner Melch. Fr. III. 518

Lochner

Lochner Mich. Frid. III. 193
Locke Johannes III. 378
Lodetius Anton. II. 102
Lodetti Joh. Ant. II. 546
Lodge Thom. II. 365
Lodon Ant. de II. 463
Lodovicus Ant. II. 51
Lodwick II. 24
Lœber Ægid. Henr. Chriſt. II. 400
—— Chriſt. Henr. IV. 223
—— Valent. III. 297
Lœf Iſaac a III. 252
Lœfler Adolph. Ludolph. IV. 440
Lœgler J. II. 366
Lœnius Nic. IV. 211
——— Rod. III. 146
Lœppen Joach. II. 416
Lœſchenbrand Balth. III. 142
Lœſel J. II. 618
—— Joh. III. 37
Lœsler Frid. Sim. IV. 165
Lœuw III. 206
—— Andr. III. 471
—— Cl. III. 229
—— J. Franc. I. 54
—— ——— III. 620
Lofhagen IV. 404
——— Georg. IV. 372
Logadius Memphita I. 224
Loigk Ant. IV. 317
Lois Guyon de III. 432
Lolive J. III. 598
Loman J. III. 429
Lombard Car. Phil. IV. 8
——— Petr. III. 183
——— —— III. 202. 234. IV. 215
Lombardus Car. III. 48
——— J. Franc. II. 68
Lommius Jodocus I. 163. II. 120
Long Car. le III. 183. 253. 406
IV. 215
—— Jac. le II. 709
Long Mich. la I. 66
—— Michel le II. 705
Lonicer Adam. II. 97
——— J. II. 187
Lonius J. Philip. II. 287
Lonk R. III. 252
Lookemann Matthæus II. 718
—— —— Valer. III. 388
Lopel Franc. III. 56
Lopez Alfonſus II. 90. 322
—— Fr. III. 27. 29. 30
—— Petr. II. 476
Lopi Ant. I. 37
Lopius Garcias II. 151
Loppez Petr. II. 613
Lorenzini G. Andr. III. 54
Loris Dan. II. 471
Loriſecie Wolfg. II. 304
Lorry Ann. Carol. I. 54
—— Anna Maria I. 43
Loſemdyer J. G. IV. 296
Loſes Franc. III. 22
Loſs Frid. III. 320
— Jerem. III. 154
— J. Ludov. IV. 438
— Laurent. III. 253
— Wolfg. II. 366
Lothus Georg. II. 441
Lotich Petr. II. 129
Lotichius Petr. II. 544
Lotzer J. I. 506
Loubere de la IV. 64
Loucius J. II. 400
Louvain J. de III. 181
Lovell G. III. 358
Lowe Petr. II. 324
Lower Rich. III. 164. 235
Loyd Phil. IV. 279
Loyſeau Guil. II. 470
Lower Regner de IV. 21
Lubbe Philip. I. 273
Lubbertus J. III. 48

Luca Conſtant. I. 52
Lucanus J. II. 390
—— David. II. 674
Lucas Conſtant. II. 250
—— Evangeliſta I. 165
—— Paul. IV. 380
Lucena Ludov. I. 509
Lucha Matthias de I. 475
Luchtenius Adam. II. 341. 365
Lucianus I. 225
Lucius I. 205
—— Apulejus I. 225
—— Cyriacus II. 225
—— J. G. IV. 164
—— J. Jod. II. 405
—— Maximil. II. 200
Lucy Nathanael II. 363. IV. 121
Ludden Mummius III. 644
Luder J. III. 143
Luderens Eſaias III. 82
Luders Ant. III. 644
Ludolfus Jobus III. 494
Ludolph Hieron. IV. 348
Ludovici Daniel III. 300
—— Tob. II. 348
Ludovicus Ant. I. 55
—— Laurent. II. 516
Luduc Criſtoval. Franc. de IV. 161
Luffkins Thom. IV. 279
Luge A. R. Dan. III. 404
Luja God. Ad. III. 133
Luiſinus Aloyſ. I. 43. II. 100
Lukius Gallus II. 391
Lum Sin. I. 423
Luna Vega J. de II. 427
Lundelius J. IV. 82
Lune Pierre de III. 54
Lunig Juſt. Chriſt. von III. 120
Lunker Corn. Theod. III. 26
Lupeus Aloyſ. Toreus II. 194
Lupius J. III. 275
—— Jac. II. 706
Luque Chriſt. Ruys Pendroſa y III. 224
Luſitanus Amatus II. 28
—— Dilectus II. 680
—— Zacutus II. 569
Luſius J. Laurent. III. 535
Luſſaud Charles III. 139
Luſſon Guil. II. 191. 195. 201. 288. 411
Luſſuard III. 603
Luther Car. Frid. IV. 344
Lutkens Franc. Jul. IV. 224
Lutterloch Joach. Henr. III. 388
Lycius Herod. I. 95
Lycomedes I. 171
Lycus I. 46. 47
—— Macedo I. 180
—— Neapolita. I. 90
—— ——nus I. 180
Lyege II. 119
Lygæus J. I. 50
Lymbiſani Horat. II. 576
Lyncæus Samius I. 133
Lyonnet Rob. II. 641
Lyſeck J. Phil. de III. 261
Lyſerus J. II. 329
Lyſo I. 156

M.

M. S. P. IV. 7
Mabitus I. 328
Macaſius J. Centurio III. 252
—— J. Georg. II. 697
Macchellus Nicol. I. 33. 153
Macedo I. 168
Machaon I. 18
Machellus Nicol. II. 111
Macheronius Petr. II. 584
Mack J. Chriſt. III. 478. IV. 55
—— Steph. I. 92
Mackius Andr. II. 717. III. 173
Mackline III. 197
Marcollone J. II. 454

Macrobius

Macrobius Aurelius
Madewis Frid. III. 264
Madre Rob. le II. 181
Mæts Car. de IV. 163
Mævius Ch. IV. 124
Maggius Bartholom. II. 93
Maginet Pierre II. 515
Magini J. Ant. II. 396
Magiri Godofr. III. 314
—— J. II. 445. III. 142
—— Walther. III. 8
Magirus Georg. II. 495
—— J. Godofr. IV. 241
Magiſtratius Guil. III. 327
Magiſtratus Guilielm. II. 188
Magiſtrianus I. 198
Magitus Proſp. IV. 162
Magius I. 357
—— Hieron. II. 150
Magliocca Dominic. II. 593
Magnanus Hippolytus III. 255. IV. 132
Magnenus Chryſoſtomus I. 29
Magninus I. 449
Magnus I. 203. 220
—— Jatroſophiſta I. 287
—— Nicol. II. 75. 703
Magon Carthaginienſis I. 117
Magri Dominic. III. 304
Maheult Matthieu III. 639
Mahieu Henr. III. 233. 253. 389. IV. 316
Mahomet Bin Elychem. I. 362
—— F. Caid. I. 362
Mahraris I. 362
Mahu le Feburen II. 676
Mahudel Nic. I. 164
Mahuet Gabr. II. 543
Mahumed Abu Abdalla I. 417
—— Ben Achmet. I. 417
Mai Henr. IV. 112
Maichanguez Joh. Ant. IV. 423
Maichanquez D. III. 344
Maier J. Valent. II. 548. 645
Maier Mich. II. 470. 498
Maillard Fr. III. 529
—— Joh. II. 52
Mailles D. de IV. 254
Maimon Meſuach. I. 382
Maine Franciſc. de la
Majoli Ant. Vincent. III. 365
—— Laurent. I. 480
—— Simon. II. 338
Major J. Bapt. II. 251
—— J. D. III. 126
Majorianus I. 298
Maire Joh. le I. 507
Maittaire Michael I. 196
Majus Henr. III. 277
—— J. II. 495
—— J. II. 500
—— Theod. II. 429
—— Tob. II. 587
Mak M. IV. 405
Malacata Rodericus a I. 509
Malant Jac. II. 211
Malcolm A. IV. 83
Malebranche IV. 346
Maleſi I. 357
Malinkrot Bernard a III. 4
Mallet Franc. II. 517
—— —— Ant. II. 542
Malmedi Sim. II. 211
Maloppe Alex. Knips IV. 128
Malpetaſt Joh. III. 365
Malpighius Marcellus III. 102
Malvicinus Julius III. 514
Mambateus I. 223
Man P. de IV. 363
Managetta Zacharias III. 283
Manara Camill. IV. 19. 338
Manardus J. I. 482
—— Johannes I. 515
Mancini Jac. III. 79
Mancuſi Joſeph. III. 16
Mandat Fr. II. 472. 549. III. 38

Mandat

Mandat Jean II. 588
Mander Car. v. III. 109
Mandeville B. de IV. 110
Mandoſius Proſp. III. 517
Manduit IV. 18
Manellphus J. I. 43
Manelphi J. I. 52. 56. II. 498
Manelphus J. II. 483
Manes I. 278
Manet Fr. III. 21
Manfredi de M. Imperiali I. 450
——— Hieron. I. 466
——— Paul. III. 242
Manfredus IV. 132
Mangehai I. 362
Manget J. Jac. III. 603
Manggus Victor. II. 480
Mangius Paulus I. 386
Mangold Georg. II. 207. 568
——— J. Georg. III. 337
——— J. Caſp. IV. 385
——— Juſt. Henric. III. 503
Manialdus Steph. II. 205
Manitius Sam. Gotthelf. IV. 131
Manlius Georg. II. 442
——— J. II. 147
Manlove III. 526
Manna Camill. IV. 453
Manner Guil. II. 441
Manſaneda J. Bapt. IV. 309
Manſur Ebn Moraſcher I. 379
Mantias I. 127
Mantinus Jacob. I. 387. 528
Manuel Phile I. 322
Manuford Petr. IV. 440
Mãon Rene de II. 488
Mappus Marcus III. 101
Marafiotus Hieron. III. 424
Marais Claude III. 603
Marais Petr. IV. 54. 68. 91
Marand Jac. II. 185
Marant Jac. II. 191. 300. 303
Maranta Bartholom. II. 124
Marbodeus I. 429
Marcard Fr. IV. 91
Marcellanus Sebaſt. II. 150
Marcellinus I. 171
——— ——— Ayroldus I. 51
——— ——— J. Petr. Ayrold. II. 343
Marcellus I. 167. 176. 294 327
——— Guil. II. 141. III. 33
——— Pancrat. I. 52
——— Sidetes I. 227
Marcenaus I. 59
Marces Rich. II. 330. 334. 436. 442. 483
March Caſp. III. 72
Marchal Rud. Chriſtoph. III. 26
Marchand Nicol. II. 341. 411. 448
Marchandet Jean II. 424
Marchant IV. 442
——— J. III. 194
——— Nic. II. 191. 195. 271. 288
——— Yvo. II. 201
Marche Caſp. II. 162
——— Georg. III. 28
Marchetti Ant. IV. 442
Marchettis Dominic. de III. 40
Marcianus I. 165
Marcleiſus I. 424
Marco Joh. de St. IV. 455
Marcouville Jean de II. 194
Marcucci Caſp. II. 154
Marcus Italus I. 210
Mardorf J. Jac. IV. 112
Mare de la IV. 419
Marechal Petr. le II. 366
Mares Mich. II. 80. 96. 634
III. 183. 202
Marescot II. 152
——— Mich. II. 163. 201. 234
330. 359. 366
Marescotti II. 343
——— Alphonſus II. 250
Marescottus Jac. Ant. I. 265

Mareſeur le IV. 340
Mareſius Phil. II. 535
——— Sam. III. 201
Marets Rich. II. 380
Maretz Sam. Nic. de IV. 51
Marggraf Chriſt. III. 79
Marggrav Chriſt. III. 325
Mari I. 401
Maria J. Aurel. II. 643
Marianus I. 298
Marie Petr. II. 269
Marillier Cl. III. 370
Marin J. Alb. I. 46
——— Lud. IV. 215
Marinelli I. 51
——— J. I. 92
——— Joh. I. 52
——— Johannes II. 146
Marinellus Curtius II. 443
Marinis Dominic. de III. 444
Marinus I. 47. 90. 176
——— Andr. II. 157. 197
——— Poſthumius I. 176
Mariottus Carol. III. 96
Marius Georg. II. 160
——— J. III. 599. 638
Mark J. van der III. 252
Markham Georg. II. 414
Marles Rich. II. 511
Marlianus J. I. 464
Marold Juſt. Ortolf. III. 264
Maroldi Juſt. Ortolf. II. 162
——— Ortolfus II. 140
Maron Æſchatius II. 633
Maroxa Cyprianus II. 674
Marquard J. II. 250
——— Lamb. Frid. IV. 439
Marquis J. II. 238
——— Thom. II. 550
Marquiſius D. III. 529
Marra Pius de II. 614
Marrandan Bartholm. II. 458
Marrard J. III. 185
Marre de la IV. 341
Mars Des I. 34
Marshal Leonh. II. 324
Marſiglius a S. Sophia I. 451
——— Ludov. Aloyſ. III. 638
Marſilius I. 50
Marſtaller Gervaſius II. 211
Martaris I. 362
Marte Jac. de St. II. 76
Marteau Car. III. 155. 370. 505
IV. 366
——— Caſp. III. 143
Martel de III. 279
——— Jac. II. 588
Martellinus J. I. 484
Martellus Ant. III. 447
——— Claud. III. 353
Marten D. II. 52
Martialis I. 215
Martianus I. 54. 220
——— Afer. I. 299
——— Franc. II. 506
——— Proſp. I. 56. 94. II. 505
Martin III. 621
——— Claud. II. 568
——— Georg. II. 499
——— J. II. 219. 311. 324. 358
460. 463. 577
——— Jean II. 189
——— John. IV. 432
——— Martin. IV. 227
——— Mich. de St. III. 524
Martinenghi Celſi. II. 184
Martinez Emanuel II. 632
——— Franc. III. 35
Martini David. III. 358. 399
——— Henrich. III. 18
——— Henr. III. 337. 365
——— J. I. 74
——— Jac. II. 330. 620
——— J. Jac. IV. 25

Martini Johannes II. 632
——— Joh. Leonh. IV. 212
——— Martinus Bogdan IV. 277
——— Matthæus II. 270
——— Valer. II. 562
Martiniere de la III. 151
———— Pierre Mart. de la III. 251
Martino Petr. Ant. de IV. 38
Martinus J. I. 60. 63
——— J. Ferrarienſis I. 484
Martius Galeottus I. 463
——— Hieron. I. 316. II. 188
——— Jerem. II. 148. III. 84
——— J. Nic. IV. 298. 421
Marwitz Theod. *III.* 535
Marx J. Jac. *IV.* 19
Mas Raym. du *II.* 99. 114
Masbach Georg. *II.* 194. *III.* 398
Maſelli Paolo *II.* 226
Maſenius J. B. *II.* 221
Maſer J. Chriſtoph. *III.* 481
Maſerjawaih *I.* 334
Maſiero Phil. *III.* 274
Maſihi Ebn Abul. *I.* 388. 402
Maſinius Nicol. *II.* 217
Maſius J. *II.* 651
Masle Mich. le *II.* 690
Maſon H. *III.* 42
Maſſa Nicol. *I.* 384. 531
Maſſac Raym. *II.* 709
Maſſalius Hieron. *II.* 151
Maſſard *I.* 67
——— Jacques *III.* 198. 530
Maſſaria Alexander. *II.* 219. 364
Maſſarius Domin. *II.* 159. 257
Maſſe Jean *II.* 147
Maſſerius Domin. *I.* 502
Maſſialot *IV.* 122
Maſſin Chriſt. *II.* 157
Maſſonio Salvatore *II.* 551
Maſtagni Dominic. *IV.* 195
Maſter *I*ſaac. *IV.* 23
Maſuaphius *I.* 298
Maſucci Marino *II.* 210
Muſud Bagdadenſis *I.* 406
——— Ebn Ol Naſſ. *I.* 337
Maſſurius *I.* 183
*M*atamori Bened. *II.* 507
*M*ataralius Didacus *IV.* 78
*M*atarani Petr. *II.* 413
*M*ataratius Didacus *III.* 327
*M*athæatius J. B. *II.* 225
*M*atheſius J. *II.* 209
*M*athiæ Georg. *I.* 164
*M*athieu Henr. *IV.* 214
*M*athiſius Conr. Henr. *I.* 319
*M*athon J. *III.* 418
——— Phil. *III.* 155. 202. 234. 419
*M*athienco Iſidor. Fernandes *IV.* 132
*M*atisperger Lucas *II.* 495
*M*aton Petr. *IV.* 210
*M*atos Paul. de Sylva de *I.* 100
*M*atten Sebaſt. *II.* 426
*M*attenburg J. *II.* 252
*M*atteus Petr. *IV.* 377
*M*atthæolus Peruſinus *I.* 466
*M*atthæns Conr. *II.* 622
——— J. *II.* 433
——— Phil. *III.* 201
*M*atthews Rich. *III.* 140
*M*atthiades *M*ath. Jac. *III.* 138
*M*atthiæ Daniel *M*eno *III.* 596
——— Georg. *I.* 68
*M*atthias J. *II.* 363
*M*atthier Nicol. *III.* 264
*M*atthieu Nicol. Henr. *II.* 579. 647
693. *III.* 406
*M*atthis J. Conr. *III.* 264
*M*atton Paul. *III.* 202. 253. 406
*M*attot *IV.* 114
——— Alex. Petr. *IV.* 126. 441
*M*aty *M*atth. *IV.* 149
*M*auchart J. Dav. *IV.* 216
*M*auche *III.* 450

*M*aukiſch

Maukiſch J. II. 651
Maul J. Chriſt. IV. 301
Maulius J. Phil. IV. 8
Maundrell Henry IV. 360
Maunoir J. II. 436. 443. 449
Maurel IV. 340
Mauriceau Franc. III. 244
Maurin Gaſp. III. 143
—— J. II. 707. 715. III. 83. 102
—— Pont. III. 481. 506. 528. IV. 91
—— Raph. III. 83. 614. IV. 299
Mauſſac Phil. Jac. I. 277
Mauvillain Arm. J. de III. 406
—— J. Armin. de III. 21
—— J. de III. 5
Mauvillon J. Armin. de III. 62[illegible]
Maximilianus Hieronymi F. II. 171
Maximus Andr. II. 138
Maxwel Guil. III. 442
May Phil. III. 503
—— Theod. III. 140
Mayamet Edw. II. 645
Mayenſchein Lazarus II. 251
Mayer Franc. IV. 216
—— Georg. II. 379
—— Gottfr. Dav. IV. 384
—— J. Frid. IV. 306
—— Joh. Frid. IV. 440
—— J. Wilh. III. 277
—— Lud. Caſp. IV. 166
—— Theod. I. 275
Mayerne Theod. Turquet de II. 359
Maynardus Petrus I. 504
Maynwaring Everardus III. 144
Mayow J. III. 242
Mayrola Balthaſ. II. 147
Maza Ant. III. 495
Mazini Joh. Bapt. II. 223
Mazuri I. 417
Mead Rich. I. 188. IV. 322
Meara Dermuth de II. 487
—— Edmund. de III. 144
Mechhovius Guil. III. 432
Mechinger J. I. 479
Meckowsky S. II. 479
Medea I. 18
Medius I. 116
Medus I. 159
Meekern Job v. III. 247
Meckleben Hieron. II. 542
Meer J. van der III. 100
Megaporitus Ant. IV. 424
Meges I. 157
Mehererit I. 382
Mehlbaum Chriſtoph. Ascan. IV. 448
Mehlführer Rud. Mart. IV. 267
Meibom Brandan IV. 311
—— Dan. Henr. IV. 224
—— H. III. 363
—— Henr. III. 67. 158
—— J. Henr. I. 66. II. 488
Meier Dan. IV. 433
—— H. L. IV. 210
—— Mich. II. 324
—— Sebaſt. III. 9
Meisner Balthaſ. II. 634
—— Chriſtoph II. 579
—— Joh. Theod. IV. 343
—— Leonh. Ferd. I. 58
—— L. G. IV. 82
Mekel G. Abr. III. 277
Melampus I. 16. 297
Melanchton II. 75
—— Philip. II. 122
Melanelius Matth. Theod. II. 50
Melanus Coccinus I. 328
Melchior Eberh. IV. 163
Melchior Paul. III. 389
Mele Andr. II. 271
Melero Mich. Ximenes III. 224
Meletius I. 48
—— Monachus I. 310
Melich Georg. II. 194
Melioratus Rhemigius II. 101

Melisma Petr. II. 714
Meliſſus I. 61
Melito I. 168
Mella J. B. II. 326
Mellé A. II. 279
Melzigiar I. 399
Memin Franc. IV. 299
——— Abrah. II. 292
Memmius Petr. I. 66. II. 151
Memnon I. 138
——— Pamphylius I. 127
——— Sidetes I. 88
Memorarius Jordan I. 536
Mena Ferdinand I. 256. II. 102
Menander I. 183
Mendez Chriſtoph. II. 101
——— Ferd. III. 253
Menecrates I. 103
——— Tiber. Clad. Quirina I. 185
——— Zeophletenſis I. 164
Menelaus I. 222
Menemachus I. 213. 159
Meneſtrel Jac. le III. 143
Mengenberger Conradus I. 467
Mengering Adrian. III. 37
Mengos I. 430
Menicles I. 227
Meniot Ant. III. 93
Menippus I. 219
Meniſiner Adam IV. 428
Menius Euſeb. II. 101. 142
Menodorus Eraſiſtrateus I. 125
Menodotus I. 158
Menœtus I. 158
Menon I. 132
Menſinga J. III. 398
Mentel Jac. II. 375. 424. 579. 588
685. III. 254
Menz Frid. IV. 422
Menz Nicol. Balth. III. 34
Menzel Alb. II. 549
——— Chriſt. III. 383
Menzel J. II. 400
——— J. Chriſt. III. 403. 528. IV. 119
Menzer J. Caſp. IV. 385
Menzinger Henr. II. 157
——— J. II. 167
Mer Conr. von der III. 253
Mera Guil. de II. 699
Merbiz Valent. III. 297
Mercado Petr. II. 251
Mercatus Ludov. II. 185
——— Mich. II. 207
Mercenarius Archangelus II. 175. 178
Mercenne Petr. de II. 698. 714. III. 645
Mercennes Petr. de II. 687
Merch Caſp. IV. 364
Mercier J. le II. 336. 341. 366. 472
——— Jean le II. 501
——— Petr. le II. 615. III. 202. 234
Merclin Chriſt. Barthold. II. 501
——— J. Abrah. IV. 175
Mercurialis H. I. 33. II. 232
——— Hieron. I. 37. 52. 64. 76
91. 96. II. 169
——— Maximil. I. 52
Mercuriis Scipio de II. 263. 264
Mere Petr. de la II. 188
Merenda J. Petr. II. 82
Mergilet A. F. IV. 315
Merinus Didacus II. 197
Merklin Georg. Abrah. II. 678
Merlet III. 47
——— Bol. IV. 24
——— J. II. 442. 449. 615. III. 18. 56
——— Jean III. 42
——— R. II. 687
——— Rob. III. 134. 143
——— Roland II. 676
Merola Hieron. II. 270
Merret Chriſtoph. III. 98
Merula Georg. Alexand. I. 463
Mervan F. Zor Moſes I. 399
Merwan I. 352

Mery

Mery Ant. de I. 258
Meſnil du II. 565
—— J. du III. 505. 506. 529
Meſopotamianus I. 311
Meſſibigo Chriſt. de II. 117
Metius J. Mich. IV. 112
Metlinger Bartholom. I. 466
Meton I. 102
Metri Nic. de II. 188
Metrodorus I. 117. 153. 228
—— Paſicratis fil. I. 126
Metſchler Conr. II. 706
Metzger Wilh. III. 29
Meulen Jac. van der III. 527. 607
Meurer Chriſtoph. II. 303. 470
—— Wolfg. II. 90. 271
Meurerus Wolfg. II. 366
Meuriſſe Henri Eman. IV. 7
Meurſius J. II. 432
Meuſel Georg. Ernſt Ludw. III. 432
Mey Cosm. IV. 436
—— Henr. III. 600
Meyer Conr. IV. 110
—— Dan. W. IV. 103
—— Dav. IV. 23
—— Franc. III. 62
—— Gottfr. Andr. IV. 165
—— Henr. Lohalm. IV. 383
—— J. IV. 439
—— J. Dan. III. 264
—— Frid. III. 253
—— Jac. IV. 23. 25
—— Marcus de IV. 124
—— Matthæus II. 707
—— Sebaſt. II. 364
Meynard Antoine II. 541
Meyſſonerius Petr. II. 238
Meyſſonier Lazar. I. 44. 53
Meyſſonnier Lazar. II. 619
Mezery Pierre de III. 639
Mezger Chriſtoph II. 692
—— Georg. Balth. II. 607. III. 141
Mezger Mart. Chriſt. III. 26
Miccioni Giacomo III. 62
Michael I. 339
—— Valent. III. 123
Michaelis Georg. II. 587
—— Henr. II. 251
—— J. II. 325. 407. 591. III. 170
—— Juſt. Conr. III. 638
—— Phil. II. 595
—— Vincent. I. 38
Michaels IV. 20
Michault Jean III. 330
Michel B. IV. 343
—— J. III. 5
—— Nicol. II. 50
Michele IV. 186
Michelet IV. 187
—— Honor. IV. 386
—— J. Hon. IV. 226
Michels C. Th. IV. 438
Micheti Eugen. III. 379
Michon Pierre Joſeph. III. 273
Mickanarus Laurent. IV. 111
Micon Franc. II. 206
Micrælius J. III. 9
Middleton Conyers I. 188
Miedes Bernh. Gomez
Mieg Lud. Chriſt. IV. 125
Miegius J. Rud. III. 465
Milero Mich. Ximenes IV. 222
Milich Jac. II. 100
Miliot Nic. II. 224
Miller Georg. Ulric. III. 613
—— Lud. III. 481
Millerius Dan. II. 313
Milli Jul. I. 79
Millius Dan. II. 564
Millus Jul. III. 41
Milot Nicol. II. 314. 330
Minadous Aurel. II. 321
—— J. Bapt. II. 270
—— J. Thom. II. 255

Minder Conr. II. 268
Minderer Raim. II. 424
Mindinger Gabr. III. 153
Minerva I. 12
Mineſius Ildefonſus. II. 444
Minettus Hieron. II. 308
Minis Paul. de III. 365
Minot III. 621
—— Jac. IV. 214. 277
—— Paul. III. 202
Minſinger Henr. III. 85
Minutius Gabr. II. 270
Mira J. Vides. y IV. 132
Miræus Aubert. II. 403
Miranda Alfonſ. II. 141
Mirapice Mich. de I. 484
Miraval Blaſius Alvarez II. 303
Mirbel III. 275
Miron Marc. II. 105
Mironus Sebaſt. II. 302
Misler J. Jac. III. 480
Miſtichelli Dominic. IV. 430
Mitellus Bernh. II. 300
Mithob Burkard. II. 101
——— Conr. II. 409
——— J. III. 141. 182
Mithradorus L. Annius Caſſius I. 186
Mithridates Eupator I. 139
Mizaldis I. 86
Mizaldus I. 108
Mizauld Ant. II. 91
Mizler Steph. Andr. IV. 184
Mnaſeas I. 203
Mneſides I. 182
Mneſitheus Athenienſis I. 115
Mocet Fr. II. 64
Mocha Cæſ. II. 335
Mochinger Georg. II. 568
——— J. III. 29
Mock Jac. II. 312
Moder Timoth. II. 238
Moderatus I. 164
Modhoffer Ebn Naſer. I. 417
Mœbius Godofredus. II. 647
——— J. III. 368
Mœgling Dan. II. 278
——— J. Phil. II. 448
——— J. Wolfg. III. 311
Mœhring Alb. III. 358
Mœllenbrœck Valent. Andr. III. 19
Mœller Frid. II. 697
——— Frideric. III. 130
——— Petr. III. 359
——— Sebaſt. II. 357
Mœnther J. IV. 136
Mœren J. Theod. III. 649
Mœrmann Dop. III. 231
Mœuch. Mart. III. 503
Mogen J. Wilh. III. 182
——— Phil. Wilh. IV. 166
Mohabeddin Abdelrahim I. 412
Mohadeb Eddini Abdelrahim I. 36. 49
Mohamed Ebn Giaber. I. 395
——— Ibn Amri I. 390
Mohammed Abdallathif Ben Joſeph Al Bagdadi I. 408
——— Ben Abdul. I. 402
——— — Achmed. I. 417
——— — Alan. I. 411
——— — Ali Ben I. 417
——— — Iſrael I. 411
——— — Machmund Al Schiruni I. 408
——— — Maſſud. I. 388
——— Ebn Abdoſſalam I. 401
——— F. Al Raſi. I. 417
——— F. Machmut. I. 408
Mohammet I. 379
Moibanus J. II. 149
Moine le III. 417
—— Ant. III. 183
—— — le III. 134. 143. 155. 370
—— J. II. 234
—— J. le II. 279. 336. 341

Molanus

Molanus J. II. 317
Moldenarius Chriſt. II. 456
Moles Bartholom. II. 75
—— Vincent. II. 685
Molinæus Ant. I. 305
Molinariis Sim. de III. 66
Molinas Mich. Marcell. Boix y I. 99
Molinelli Jul. IV. 50
Molinetti Ant. III. 257
Molineux IV. 168
Molitor J. Horatius III. 398
Moller Car. Otto IV. 166
Moller Dan. II. 416
—— Juſt. II. 222
Mollet Fr. II. 517
Molpœus J. I. 37. 39
Molther Georg. II. 430
Monantheuil Henr. de II. 227. 319
330. 3[illegible]9. 366
Monantholius Fr. I. 66
—— —— Henr. II. 326
Monardes Nicol. II. 48
Monavius Frid. II. 508
—— Petr. II. 236
Monbel Franc. II. 201
Monceaulx Lud. de II. 400
Moncin Joh. Bapt. IV. 441
Monclar Bernard du Puy I. 291
Monconis III. 172
Mondieres Lud. de Gui de IV. 315
Mondon Etienne IV. 309
Moneglia J. Andr. III. 139
Mongaglia Andr. I. 68
Mongen IV. 359
Mongin Joh. Bapt. IV. 423
Monginot Franc. de II. 614
—— Frid. de II. 390
Mongius Paul. II. 319
Mongnot III. 482
Monk Franc. IV. 223
Monlaaxar Durand de II. 577
Monnier J. le II. 588. III. 198. 603
Monreal J. Bapt. Orivaz de III. 364
Monsleo Francesc. II. 165
Monſtravero Asdrubal II. 440
Monſtreuil B. de III. 254
Monſtroeil J. de II. 652
Mont du IV. 299
Montagnana Bartholom. I. 459. 486
—— —— —— jun. I. 482
—— —— Petr. de I. 468
Montaltus Hieron. II. 298
Montanna Bernard. II. 95
Montanus Arnold. III. 130
—— —— Comes II. 228
—— —— J. II. 330
—— —— J. B. I. 33. 55. 226. 269. 272
—— —— J. Bapt. II. 76. 232
—— —— Petr. II. 151
—— —— Rob. II. 633
—— —— Th. III. 260
Montauſier Durand de II. 578
Montecelli Giuſeppe IV. 380
Monteſaurus Domin. I. 242
—— Natalis I. 480
Montheſaurus Domin. I. 318
Monti Oratio II. 551
—— Petr. Maria IV. 359
Montigni J. III. 10
Montigny J. de II. 719
Montiſianus M. Ant. II. 79
Montius Pamph. I. 240. 536
Montmort de III. 250
Montroeil J. de II. 647
—— —— Mauric. de II. 448 449. 568
—— —— Maurit. de II. 460. 607
Monts Petr. de II. 200
Montnus Hieron. II. 12
—— Sebaſt. I. 537
Monus I. 299
Monvert Raoul de II. 75. 269
Moolwyck J. III. 153
Moor Barthol. de IV. 173
Moor Barth. Henr. de I. 58

Moræus

Moræus Franc. III. 271
Morales Georg. I. 53
Moralez Garcias Perez de I. 528
—— Georg. III. 4
Moram Sim. Pinheiro III. 601
Morand Ant. II. 707. 715. III. 5
63. 83. 505
—— — Joh. III. 72
Morandiere de la III. 450
Moraſch Mag. IV. 207
Morato Francisco II. 546
Moray Rob. III. 184
Morbeka Guil. I. 269
Mordechai Cohen I. 400
More Guſtav. Frid. III. 518
—— Phil. II. 157
Moreau D. IV. 126
—— Jacq. III. 602. 645
—— J. B. III. 73. 83. IV. 186
—— —— Renat. III. 389. 406
—— Petr. II. 693. 707. III. 134
—— Renat. II. 458. 483. 489
504. 549. 588. III. 43
Morel D. IV. 123
—— Mich. II. 471
—— Petr. II. 561
—— Phil. Marcius III. 535
Morell D. IV. 210
Morelli J. II. 672
Morellus I. 65. 79. 92
—— — F. I. 83
—— — Georg. II. 292
Morgagni J. B. I. 275
Morgagnus J B. IV. 424
Morgan Thom. II. 288
Morgenſtern Jean III. 276
Morhof Dan. Georg. III. 171
Morin IV. 280
—— Lud. III. 155. 183. 202. 253
IV. 345
—— Nicol. III. 48. 56. 59. 62. 614. 626
Morinus J. Bapt. III. 109
Moris J. I. 48
—— P. III. 402
Moriſiano Carlo III. 80
Moriſotus J. I. 50
Moriſſet Phil. II. 542. 549. III. 338
—— Philib. II. 552. III. 5
—— Philip. II. 698
—— Philippus III. 305
Morizen II. 470
Morley Chriſt. Love III. 470. IV. 131
Morly Carol. IV. 227
Moroni Matth. II. 716
Morphæus Edm. III. 253
Morpia Cyprian de IV. 43
Morſianus Chriſt. Torchill. II. 80
Morſius Joach. II. 314
Mort Jac. le III. 428
Morteau Car. III. 183
Mortimer Joh. IV. 455
Morton Rich. IV. 57
Moſchion I. 182. 214
—— —— Corrector. I. 147
Moſchus I. 159
Moſer Bartholomæus II. 343. 704
—— Zachar. III. 527
Moſes Abdalla Cordubenſis I. 49
—— fil. Eved. Elohim. I. 49
—— Jahia F. Ali I. 417
—— Maimonides I. 87. 399
Moſis Ebn Hallohim I. 41
Mosleder J. Jac. IV. 125
Moslyn Phil. Roger. III. 409
Moſſa Ictrus Aquerze y IV. 338
Moſſea Joſeph. IV. 427
Moth Paul. II. 634
Motte III. 481
—— Benjam. III. 185
Motz J Phil. IV. 82
Mouffet Thom. I. 35. 96
Mouillet Pierre de II. 434
Moulin Ant. de I. 295
—— Antoine du II. 92

Moulin

*M*oulin du II. 414. IV. 360
—— Louis du III. 417
*M*oulinet C. du IV. 122
*M*oulinus Ant. I. 274
*M*oura Emanuel Fernandez de I. 256
Mouram Didacus II. 544
*M*ourik Nicol. III. 252
*M*ouſin J. II. 412
*M*outeau Filip. III. 98
*M*owammel Abu'l Haſſan I. 401
*M*oxius J. Raph. II. 427
*M*oya J. Perez de II. 221
*M*oyle J. IV. 339
*M*oyne J. II. 410
—— Jac. le II. 406
*M*oyſes F. Jbrahim I. 351
—— F. Tablun. I. 399
*M*uaffeki En ſal I. 390
*M*uccius J. II. 390
*M*ucelius J. II. 399
*M*üller Chriſt. IV. 208
—— J. Elias IV. 345
*M*uffetus Thom. II. 257
*M*ugali J. B. II. 633
*M*ugino Giuſeppe II. 210
*M*uhamed I. 334
—— Ben Zacharia I. 364
*M*uhammed Aben Iſaac I. 405. 410
—— —— F. Abdalla I. 408
—— —— F. Ali I. 417
—— —— F. Behram I. 417
*M*uhlen Gerh. Zur. III. 402
*M*uldener Chriſtoph II. 31
*M*ulder II. 480
*M*uliaſus I. 362
*M*ullen Allen. III. 627. 646
*M*uller IV. 204
*M*uller A. III. 205
—— Balthaſ. II. 379
—— Car. Joh. IV. 25
—— Dan. III. 219
—— Georg. IV. 307
*M*uller Godofr. IV. 110
—— J. II. 390. III. 53. 405
—— J. Alb. III. 43
—— J. Dan. III. 389
—— Jac. II. 479
—— —— Frid. III. 358
—— J. *M*atth. IV. 365
—— Joh. II. 501
—— *M*atth. II. 314. 501
—— Petr. III. 481. IV. 440
—— Phil. II. 457. III. 79. 202
—— Sam. IV. 20
—— Theoph. III. 389. IV. 19
*M*umen Ben *M*okil. I. 408
*M*uncer Paul. IV. 80
*M*undella Aloyſ. I. 272. II. 39. 164
*M*undius Henr. III. 469
*M*unker J. Henr. IV. 66
*M*unniks J. III. 363
*M*unnoz Juan de Peralta IV. 271
*M*unſter J. II. 364
—— Paul. II. 458
*M*unthelius J. III. 9
*M*unting Abrah. III. 494
—— Albert. III. 644
*M*unzer Paul. II. 480. 500
Muralt J. III. 238
—— J. Conr. IV. 125
Murasky Theoph. IV. 421
Murillo Hieron. II. 188
Murſinus I. 299
Murtinez Franciſc. I. 521
Muſæus Sim. Henr. I. 98. III. 480
Muſchel Joſeph. Ignat. IV. 72
Musculi Balthaſ. Juſt. III. 645
Musgrave Guil. III. 514
Mushaim Rudbertus a I. 324
Muſimey I. 362
Muſitanus Carol. IV. 35
Muſſaphia Benjam. II. 650
Muſtel Vincent. II. 173. 200
Muſtellius Vincent. II. 75

Muſurus

Muſurus Marcus I. 322
Mutagnachil I. 383
Muther Henr. Lud. IV. 307
Mutiis Donat. a II. 81
Mutiliana Joh. Ronconius de II. 593
Mutonus Nicol. II. 88. 397
Muyden Theod. a II. 404
Muyen Joh. v. III. 644
Muykens T. IV. 110
——— Theod. IV. 131
Muys Joh. III. 514
—— Iſaac III. 624
—— Guil. Wierus IV. 303
Muzaffer F. Muhammed I. 417
Mye Frid. van der II. 530
Mylius Gottl. Fr. IV. 267
——— J. C. III. 304
——— J. D. II. 477
——— Mart. II. 327
Mylphort Henr. II. 534
Mynſicht Adrian von II. 598
Myrepſus Nicol. I. 324. 526
Myrica J. I. 51. II. 117
Myron Marcus II. 181. 234. 268. 331
Myrrhen Andr. IV. 139. 318

N.

Naaldwyck Petr. a I. 531
Nabasquez Johannes II. 93
Nacattel Lootrus II. 705
Nadhi F. Naſſ. I. 379
Nævianus Marcus II. 190
Nævius II. 140
——— Caſp. II. 87
Nafiz Ben Avad. I. 404
Naldius Matthias I. 52. II. 466
Nalte J. IV. 341
Nancel Nic. de II. 233
Nantes Oliva Sabuga de II. 281
Naphis Odaula I. 406
Nardius J. I. 83
Nardius Johannes II. 609
Naſius Sebaſt. II. 604
Naſſers Adrian III. 357
Naterus Gerardus III. 220
Nathan F. Eliezer. I. 400
——— F. Palken I. 400
——— Menthæus I. 407
Naudé Gabr. II. 562
Navarro J. Bapt. II. 563
——— J. Deodat. III. 479
Navarrus J. Bapt. I. 240
Nazari J. Franc. III. 409
Nazario Franciſc. de S. I. 508
Neac Dan. IV. 449
Neander J. II. 609
——— Mich. II. 114. 507
Nearchus I. 223
Neaume B. I. 258
Nebel Dan. IV. 185
Nechepſus I. 20
Nedam Thom. IV. 294
Needham Gualther. III. 172
Nefe J. II. 162
Negri Franc. IV. 431
Negri Salom. I. 376
Negroponte Jac. Wenceſl. Dabrzensky a III. 285
Nehemias Abrah. II. 299
Neithard Petr. III. 504
Neland Laurent. II. 333
Nellius J. Conr. II. 225
Nemeſianus M. Aurel. Olymp. I. 276
Nennius Ambroſ. II. 339
——— Gerh. II. 278
Nenter Georg. Phil. IV. 373
Neocles I. 224
Neophytus I. 326
Neris Thom. de II. 507
Nerius Nerus II. 257
Neſter J. II. 516
——— J. Matth. III. 194
Nettelbladt J. Chriſt. III. 232

Neubuer

Neubuer Georg. IV. 440
Neucranz Mich. II. 595
——— P. II. 704
——— Paul. III. 4
——— Zachar. II. 442
Neudorfer J. II. 329
Neuenaar Herm. Comes I. 291
— — — — — — — — de I. 520
Neuenhahn Chriſt. II. 495
—— —— —— Zum. II. 348
—— —— R. III. 204
Neufville Adam. III. 62
Neuhaus Guerner IV. 440
——— J. L. IV. 109
Neuhuſius Edo. III. 605
Neumann A. IV. 370
Neuſe III. 206
Neuſtain Jul. Alexander a II. 84
Newcaſtle Dux de III. 223
Newton Jac. IV. 254
Nicander I. 137
——— Id. I. 521
——— M. U. Fontejus I. 186
——— Rob. II. 709
Niccalus Nic. I. 49
Nicephorus Blemmyda I. 322
—— —— L. Valer. I. 187
—— —— Patriarcha I. 315
Niceratus I. 151
Nicetas I. 318
Nicias I. 131. 224
Nicodemo Leonardo III. 600
Nicolai Chriſtoph. II. 707
——— Henr. III. 24. 370
——— J. II. 347. IV. 16
Nicolas J. IV. 344
——— Jac. II. 208
Nicolaus I. 453
——— de Anglia I. 452
——— Philoſophus I. 355
——— Præpoſitus I. 324
Nicolichi M. A. IV. 443
Nicolinus Annibal II. 298
Nicomachus I. 103
Nicomedes I. 139. 186
——— Jatroſophiſta I. 325
Nicon Agrigentinus I. 146
Nicoſtratus I. 104. 171
Nida F. Iſſa I. 389
Nidemontanus J. I. 521
Nieſer Henr. Alex. IV. 362
Nieſius Benjam. III. 359
Nieto Diego Luis II. 557
Nieuwetydt Bernard. III. 404
Nifanius Chriſt. III. 43
Niger Ant. II. 113
—— Atticus I. 325
—— Stephan. I. 508
Nigidius Figulus I. 157
Nigriſoli Hieron. III. 170
Nigriſolius Franciſc. Maria III. 493
——— Sigiſm. III. 97
Nigriſolus Sigiſm. II. 119
——— J. Maria IV. 300
Nileus I. 159
Nimptſch Ulr. Sigiſm. IV. 226
Niphon I. 291
Niphus Auguſt. I. 483
Nitſchke Elias III. 276
Noblet J. II. 88. 91
Noblot Theobald. II. 399
Nocera Joſeph. IV. 177
Nocito Gerh. I. 499
Nœsler Georg. II. 511
Noir Ludov. le II. 707. 714. 719
Nola Franciſc. II. 412. 492
—— J. Andr. II. 141. 165
Nolde Helena Adelgunda de IV. 341
Nollius Henr. II. 433
Nonnius Ambr. I. 56
——— Lud. II. 455
Nonus I. 316
Noorden J. van II. 714
Noort Alb. IV. 438

Normann A. IV. 438
Norre Eduard. IV. 221
Northeimer J. Jac. II. 251
Noſſet J. Jac. III. 619
Noſtradame Michel de II. 114
Noſtradamus Michael IV. 216
Nottelmann Bern. Andr. IV. 136
Novenianus Phil. Mich. II. 122
Noverini Ant. III. 526
Nuck II. 226. III. 420
Numenius Heracliotes I. 116
Numeſianus I. 90
Numius I. 299
Nunnez Ant. I. 240
——— Chriſtoph. II. 432
——— Pedro II. 638
Nurſia Bened. II. 199
Nuſsler J. Gottlob. IV. 51
Nuys Otto IV. 241
Nymman Gregor. II. 487
——— Hieron. II. 303
Nymphodorus I. 156
Nynand Jean de II. 447
Nyſſenus Georgius I. 287
——— Steph. I. 303

O.

Obaditarum Familia I. 345
Oberndorfer Joh. II. 318. 340. 424
Obert Ant. II. 577
Obicius Hippolyt. I. 56. I. 249. II. 374
Obregon Bernardinus II. 398
Obſopœus J. I. 36. 78. 80. 92
——— Joh. I. 65
——— Sim. II. 448
Occonis Adolph. II. 190
Ochoa Thom. Caſtello II. 703
Oclerius Franc. I. 36. 39. 45
——— P. Franc. I. 43
Ocyorus Tarquin. II. 114
Oddi de Oddis I. 55
Oddis Marc. de II. 178
Oddus de Oddis II. 40
Oder Hieron. II. 94
Odoni J. Cæſar. III. 18
Odonus Cæſar. II. 137
Odry Guil. I. 42. 52
Oehme Carol. IV. 320
Oehmichius C. G. IV. 123
Oeler J. Ulrich. III. 141
Oelhafen Joach. II. 530
Oellinger G. E. III. 138
Oertel J. III. 337
Oertelius Mich. II. 336
Oetheus Georg. II. 140
——— Jac. II. 193
Oettanger IV. 401
Offredi Paul. I. 42
Offredus Carol. II. 434
Ofredi Paul. I. 52
Oheimius Benedict. III. 3
Ohimonius Chriſtiſtella II. 36
Oio Ant. de Calaxarana de I. 504
Olaus Bened. II. 219
——— Petr. II. 314
Olde Nic. Dan. IV. 110
Oldenborch J. Eric. III. 389
Oldenburg Henr. III. 184. 420
Oleariis Hieron. Pompil. I. 50
Olearius Aug. Chriſt. IV. 301
——— Godofr. I. 276
Oliva Chriſtoph de II. 675
Olivarius Jac. II. 61
Oliver J. IV. 49
——— John III. 140
——— William IV. 371
Olivera Franceſco Sylva y II. 365
Olmedilla Gonzalo Buſtos de III. 379
Oloff Thom. Diet. IV. 433
Olpius J. II. 568
Olymnius I. 325
Olympiacus I. 213
Olympius I. 180. 293

Olympus

Olympus I. 161
Omar Ebn Joſeph. I. 417
Omeis Henr. III. 598
Omich Franc. II. 459
Ommia Ben Abdallazis I. 402
Oneſidemus I. 221
Onetrus I. 171
Oooſtryk Cypr. Regn. III. 336
Ooſtwoud J. IV. 164
Ophoven Georg. III. 368
Opilius I. 183
Opion I. 183
Oporinus J. II. 174
Opperdær Petr. IV. 136
Opſopœus I. 41. 42
Optatus Cæſar. I. 502
Ordonnez Andr. II. 514
Oren Rod. III. 506
Oreſtes I. 297
Oreſtinus I. 222
Oria Franc. Wunnen de II. 172
Oribaſius I. 180. 283
Origenius I. 216
Orion I. 168
Orlob Matth. Andr. III. 624
Orme Carol. de l' II. 406
Ormedilla Gonſalvi Buſtos I. 86
Oroscius Chriſtoph. I. 302. II. 31
Orpheus I. 17
Orphitus I. 221
Ortlob Frid. III. 287
—— J. Chriſt. IV. 384
—— Joh. Frid. III. 504
Ortolph I. 467
Orus Mendeſius I. 221
Oſemeyer M. Jul. IV. 405
Oſiris I. 11
Osna Stephan de Mag. I. 485
Oſſatus Theſſalus II. 152
Oſtenfeld Chriſt. III. 53
Oſterland III. 204
Osthanes I. 183
Oswald J. II. 288
—— J. Jac. IV. 23
Otho Cremonenſis I. 428
Otter Frider. II. 441
Ottho Cremonenſis II. 75
Ottinellus Cæſ. II. 267
Otto Georg. IV. 112
—— J. Georg. IV. 91. 140
—— J. Sebaſt. III. 153
—— Sigism. Gabr. III. 335
Outreleau Jac. l' III. 368
Outſchooren L. Chriſt. ab IV. 296
Oven D. III. 646
Overkamp Heidentryk III. 501
Overſehle Adam. IV. 276
Oviedo Ludov. II. 233
Ovington John. IV. 207
Owenius Maurit. III. 402
Owens C. H. IV. 363
Owmann Mart. III. 417
Oyenbrugge Matthias von IV. 66
Ozon Petr. III. 305. 337
Ozzolini Iſidor. Ogurgione III. 8

P.

Paars Adr. IV. 309
Paauu Petr. III. 386
Pacchionius Ant. IV. 302
Paccius Antiochus I. 147
Pacheque Petr. II. 463
Pacichelli J. B. III. 353
Pacificus Lepidus III. 495
Pacinus Jac. II. 121
Paciotus Felix. I. 49
Pacius Fab. I. 258. II. 326
Packbuſch Steph. Ludw. IV. 210
Padbrugge Rob. III. 141
Padoano Fabr. II. 355
Paduanus Fabr. III. 130
Pæderos T. I. 187
Pagenſtecher Arnold. IV. 240

Paggius Car. Ant. III. 146
Pagliai Leo Bernard. IV. 196
Pagliri Petr. Paul. IV. 300
Pagolino Serafino IV. 358
Pajot Franc. II. 634. 652. 640. III. 155. IV. 24. 54
Paiſenius Matth. III. 200
Palæios Phil IV. 429
Palæmon Q. Rhemnius Fannius I. 275
Palamedes Jul. II. 257
Palfyn J. IV. 335
Palladius I. 77. 232. 318
Pallement Bern. III. 43
Palliani G. Bapt. II. 718
Pallu Victor. II. 579. 588. 676. 698
Palma Georg. II. 423
Palmar Guil. IV. 123
Palmarius Julian. II. 120
——— Petr. II. 402
Paltronius Carol. Lanzeani III. 220
Paludanus Bernh. II. 425
Paman III. 483
Pamphilius Sidetes I. 138
Pamphilus I. 138. 166
——— Gramaticus I. 131
Panarolus Dominic. II. 680
Pancirolus Guido II. 334
Pancovius Franc. II. 341
——— J. III. 503
Pandolfinus Joſeph. II. 439
Paneelius Mich. IV. 241
Panicelli Carlo II. 586
Paniza Ludov. I. 535
Panſa Mart. II. 434
Pantaleon I. 498
Pantelius J. III. 335
Panthæmus I. 159
Pantheus J. Ant. I. 468
Panthot IV. 291
Panthot J. III. 38
——— Joh. IV. 104
Panring J. Henr. IV. 82. 138
Pantinus Guil. II. 100
Panvinius Onuphrius II. 499
Panzarnius Ascan. II. 685
Panzer Frid. Gottl. III. 37
Papa Joſeph. del III. 367
Papelier J. Eberh. III. 626
Papen Ambroſ. II. 293
Papi Petr. Angel. IV. 429
Papias Laodicinus I. 222
Papinius P. IV. 301
Papius J. II. 427
Papken Jerem. IV. 422
Paracelſus II. 2
——— Th. I. 55
Paracuellos Miguel III. 70
Paravicinus Fabric. IV. 81
——— ——— Petr. Paul. II. 76
Parcov Franc. II. 416
——— Thom. II. 314
Pardo Geron. I. 57
——— Jeromio III. 119
Paré Ambroſ. II. 196
Parent IV. 371
——— Dan. III. 388
——— Guil. III. 259
Pargault Rom. III. 30
Paris Franc. III. 370
——— J. de I. 452
Pariſienſis Chriſtoph II. 403
Pariſius Joh. II. 643
——— Petr. II. 311
Pariz Franc. III. 233
Parma Hippolyt. II. 401
——— Joh. de I. 452
Partibus Jac. de I. 305
Partliz Sim. II. 532
Pascal Jacq. II. 457
——— Jean III. 498
Paſch Georg. IV. 174
Paſchal IV. 141
Paſchalis Mich. Joh. II. 14
——— Petr. II. 594

Paſchaſius

Paſchaſius Henr. II. 440
Paſchetti Bartholom. II. 444
Paſchius Georg. III. 637
Pascoli Alex. IV. 265
Paſicrates I. 125
Paſienus Ant. I. 60
Paſinius I. 180
Paſinus Ludov. II. 116
Paſithemis I. 116
Pasqual Mich. Joh. II. 86
Pasqualigi Zachar. III. 45
Pasquil II. 90
Paſſart Barthol. II. 201
Paſſavant Claud. IV. 384
Paſſebreme Eville de II. 117
Paſſera IV. 132
——— Felice IV. 49
Paſta Andr. I. 37. 54. III. 16
—— Joh. I. 44
Pater Henr. IV. 440
Paternus Bernard. II. 81
Patin Carol. III. 48. 67
—— Cl. III. 48
—— Gui II. 552. 559. 719
—— Guido II. 542. III. 305
—— Rob. II. 716. III. 10. 62. 63. 138
Patinius Bened. II. 187
Patinus G. I. 66. III. 258
———— Guido II. 389
Patribus Jac. de I. 386
Patrich Abrah. I. 49
Patroclus I. 18. 221
Pauli J. II. 366
—— J. Guil. III. 175
—— J. Henr. III. 62
—— J. Mich. IV. 172
—— Mich. IV. 320
—— Sim. II. 552
Paulina Luigi Santa IV. 207
Paulini Chriſt. Fr. III. 298
Paulinius Fab. II. 319
Paulinus I. 216
Paulinus Fab. I. 269
Pauliti J. H. IV. 210
Paulmier Petr. II. 319. 369. 380
Paulus Ægineta I. 311
——— Diacon. I. 427
——— Jul. I. 83
——— Nicæus I. 325
——— Petr. Franciſc. I. 538
Paunciforte Nicholet IV. 82
Pauſanias I. 22. 25. 27. 176. 226
Pautier Jean III. 26
Pavillon Ant. II. 343
Pavoni Giuſeppe II. 586
Pavonius II. 376
Paxton Petr. IV. 309
Payner Thom. II. 15
Paz Bened. Buſtmante I. 59
Paz Jac. de III. 72
Pazmez Joſua III. 527
Pazzi Franc. Conr. IV. 385
Peccana Aleſſandro II. 509
Peccetti Franciſc. II. 455
Pechey J. IV. 159
Pechlin J. Nic. III. 221
Pecquet III. 255
Pedemontio Franciſc. de I. 439
Pedio Sex. I. 188
Pedroſa Mich. Rodriguez. III. 194
Pegaſius I. 297
Pegolotti Aleſſandro IV. 177
Peirce D. III. 646
Peiresc Claud. Nic. Fabricius de II. 635
Peladius I. 357
Pelagonius I. 290
Pelecyus J. II. 470
Peletarius Jac. I. 272. II. 118
Peleus Jul. II. 355
Pelicanus Dan. II. 501
Pellegrini J. B. II. 237
Pelletarius Franc. IV. 224
Pelletier Jean IV. 431
——— Nic. III. 359. 370. 389

Pellicini Antonio II. 586
Pellin Matth. Zachar. III. 232
Pellinigerinus Acteus Phil. I. 509
Pelopis I. 184
Pelops I. 90. 219
Pelshafer J. Georg. II. 535
Pelt P. A. IV. 241
Pemel Rob. III. 20
Pena Jac. II. 449
— Lazar. II. 448. 483. 595
Penicher Louis IV. 181
Penna Hier. Gil. de la II. 618
Penzon Nic. II. 634
Pepin Ant. IV. 346. 366. 385
Pepulis Od. de III. 221
Peralta Joannes Munnoz de IV. 341
Peramato Petr. de II. 206
Peramatus Marius II. 476
Perdriſot Edm. II. 201
Perduch Bened. III. 243
Perdulcis Bartholom. II. 185. 188. 319
549. 358. 375. 416
Peré Jubian. II. 271
Peredia Petr. Paul. II. 222
Peregrini J. Bapt. II. 137
Peregrinus Lælius II. 438
Pereira Georg. Gomez. II. 107
Perelius Bened. II. 302
Perelli Frid. II. 325
Pererius Bernard. II. 482
Perez Ant. I. 56
—— Eman. Lopez IV. 285
—— Lazar. II. 199
Periander I. 103
Perigenes I. 169
Perla Franciſc. II. 637
Perlinus Hieron. II. 433
Pernauer Georg. Ferd. III. 445
—— P. F. III. 61
Pernis Euſtach. de II. 83
Pernumia J. Paul. II. 149
Perottus Nic. I. 65
Perpeſſa Arnaud. IV. 415
Perrault IV. 206
—— Cl. II. 647. 686. III. 155. 222
IV. 54
—— Jac. II. 442
—— Pierre III. 626
Perraut Jac. II. 460
Perreau Fab. III. 83
—— Fabr. III. 73
—— J. III. 41
—— Jac. II. 431. 512. 615. III. 56
—— P. III. 21
—— Petr. III. 10. 72. IV. 9. 366. 385
Perrera Chriſtoph. Perez de II. 650
Perrin J. II. 336
—— Joh. II. 341
Perſio Ant. II. 311
Perſo Chriſt. II. 322
Perſona J. Bapt. I. 255. II. 355
Perſus I. 359
Perſyn Fr. de III. 276
Pertſch Steph. Caſp. III. 624. 645
Pescard J. Depiney IV. 316
Peſchard J. Depyney. IV. 345
—— Joh. Bapt. Epiney. IV. 441
Peſcheur J. le II. 185. 191. 208. 292
Peſtalozzi Jean IV. 419
Peſtorf J. Lud. IV. 276
Petenkofer G. Ludw. III. 305
Peter Charles III. 432
Petermann Andr. III. 278
—— Benjam. Benedict. IV. 454
—— Juſt. Gottfr. IV. 383
Petit II. 478
— Guil. II. 687. 693. 698. III. 134
143. 253. 254. IV. 9. 24
— J. B. II. 386
— J. le II. 369
— J. Ludov. IV. 417
— Petr. I. 196
Petitæus Ant. II. 161. III. 171
Petitus Petr. III. 636

Petiver Jac. IV. 279
Petoſiris I. 327
Petra Ecchopædius de II. 187
Petræus Henr. II. 416
——— Petr. Paul. III. 447
Petri J. II. 552. III. 123
Petricus I. 133
Petron I. 106
Petrone Vincentius de II. 715
Petronius Alex. Trajan. II. 17
—— —— Diodot. II. 152
—— —— Niger. I. 152
Petrus I. 424
——— Archiater I. 298
——— Cornel. I. 537
——— de Creſcentiis I. 433
——— Gallus II. 129
——— Hiſpanus I. 435
——— Martyr. I. 468
Petſcher Sebaſt. I. 539
Petty Guil. III. 525
Petzold Caſp. IV. 229
Peu Phil. IV. 160
Peuca Rainerio III. 47
Peucer C. II. 364
——— Caſp. II. 94
Peugs Jac. van de IV. 82
Peutinger Chriſtoph. III. 85
Peverellus Cæſ. II. 401
Peyer J. Conr. III. 420
Peyronie Franc. Gigot. de la IV. 456
Pfaaz J. I. 44
Pfannenſtiel Georg. III. 404
Pfanner J. II. 426. 479
Pfautz Car. III. 154
——— J. II. 478
Pfendler Henr. II. 458
Pfenning Frid. IV. 312
Pfitzer Nic. III. 101
Pfizer Phil. II. 613
Pfuel J. E. III. 480
Phacas I. 89
Phæroddin Al Achlah I. 406
Phalaris I. 23
Phanius Ereſius I. 117
——— I. 168
Phaon I. 104
Pharetratus F. Phareſtis I. 224
Pharnacis I. 223
Phayre Thom. II. 74. 324
Pherecydes I. 26. 81
——— Syrius I. 24
Pherrel Adam. IV. 415
Phidippus I. 156
Philagrius Epirota I. 281
Philalethes Eudoxus II. 179
Philaitheus Lucius II. 156
Philaretus Gilbert. I. 83. 96. II. 60
Philelphus Franc. I. 69. 73
Philetes I. 81. 159
Philinus Cous. I. 129
Philip J. IV. 165
Philippe J. Dav. IV. 9
Philippus I. 202. 327
——— Acarnan I. 106
——— clericus Tripolitanus I. 484
Philiſtion I. 22. 24
——— Locrius I. 81
Philo I. 158. 213. 224
—— Judæus I. 159
—— Triccenſis I. 158
Philoblaſus M. Lucinius I. 187
Philocles I. 167
Philocrates I. 159
Philodotus I. 303
Philologus Thom. II. 41
Philonides Dyrrhachenus I. 146
——— Ennenſis I. 146
Philonius J. Dugo II. 101
Philoponus Johannes I. 311
Philoſophus J. I. 299
Philoſtratus I. 276
Philotas I. 161
Philotheus I. 36. 49

Philotimus

Philotimus I. 113. 198
—— P. Ælius I. 185
Philoxenus I. 168
Philumenus I. 203
Phlinus I. 168
Phocus I. 12. 17
Phoeb J. C. IV. 428
Photius Patriarcha I. 316
Phrygius Franc. I. 33 37. 77
—— Joh. Ant. II. 401
—— Petr. Franc. II. 689
Phryſius Laurent. I. 503
Piccini Maxentius II. 562
Piccolhomini Archangel I. 241
Piccoli Steph. IV. 177
Pichler J. Ferd. IV. 353
Pichonat Mich. IV. 167
Pichonnat Mich. III. 614. IV. 9
Pichot Petr. II. 194
Pickheimer Bilibaldus I. 467
Picolhomineus Archangel II. 116
Picquer Andr. I. 33. 35
Pictorius Georg. II. 88
Pidoux Franc. III. 52
Pidox J. II. 279
Pidoxius J. II. 376
Pieck Guil. IV. 164
Pielat Bartholom. III. 445
Piens Francisc. III. 172. 259. IV. 63
Pierce Rob. IV. 219
Pietragraſſa Bartholom. III. 7
Pietre J. II. 416. 426. 536. 601. 607. 613. 634
—— Nic. II. 380. 443. 489. 511. 568. 647
—— —— le II. 331
—— Sim. II. 88. 96. 188. 191. 268. 271. 334. 336. 343. 400
Pignocatti Franceſco III. 139
Pigrai Petr. II. 385
Pijart Franc. II. 496. 511. 579. 614. 719. III. 29. 338. 359. IV. 67. 91
Pijart Petr. II. 271. 334. 391. 400. 443. 568
Pimpelius Andr. IV. 242
Pineau Benjam. IV. 109
Pincier J. II. 347
Pinedo M de I. 54
—— Moſes de III. 643
Pinelli Hieron. II. 469
Pinkenau Abr. IV. 439
Pinker Chr. Fr. IV. 109
Pini Petr. Matth. I. 97 II. 326
Pintevill. IV. 181
Pinto J. J. IV. 109
—— Joh. Jezurun IV. 164
Pintor Petr. I. 480
Pipernus Petr. II. 532
Pirbach Tob. II. 422
Pirkmayer Bil. II. 299
Pirola Hieron. de la Fuente II. 407
Piſanelli Balthaſ. II. 210
Piſanus Petr. Paul. II. 685
Piſis Bartholom. de I. 506
Piſo Car. II. 288. 292
—— Guil. III. 1
—— Hamobonus IV. 129
—— Nic. II. 224
Piſſinus Sebaſt. II. 406
Piſtor Sim. I. 481
Piſtorius J. II. 169. III. 80
—— J. Phil. III. 626
Pitcairn Archibald. IV. 38
Pithopæus Wilh. II. 441
Pitt R. IV. 360
—— Rob. IV. 168
Pizzuti Paul. II. 716
Pla J A. IV. 164
Placcius J. II. 621. III. 201
Placentinus Ant. Ruſt. I. 43
Placet Franc. II. 400. 406. 431. 449
Placitus Sextus I. 275
Placius G. I. 45
Placotomus J. I. 82. II. 421

Pouſſe Franc. IV. 441
Pouſtma Tammer III. 201
Powell Petr. II. 607
Pozzis Ant. de III. 360
Prachtelius Sim. II. 613
Præfectus Jac. II. 31. 124
Prætorius IV. 84
Prævot J. II. 590
Prat Ellis III. 623
—— J. IV. 123
Prati Pasquale IV. 443
Pratis Jaſon a I. 511
Praxagoras I. 21. 111
Pré Car. du II. 579. 588. 601
— du IV. 278. 299
— G. du IV. 239
— Guil. du II. 552
— J. Frid. I. 58
Preaux Germ. II. 595. 601. 639. 676
III. 264. 359. 370
——— Gerom. IV. 214
Preibis Chriſt. II. 390
Preisler Chriſt. Wilh. IV. 364
Preſton Car. IV. 215
Preſs Maxim. III. 174. IV. 57. 320
Preuſſing Georg. III. 21
Preux Germ. II. 596
Prevaux Geom. III. 234
Prevoſteau Hugo II. 174
Prevot J. le II. 676. 686
——— Johannes III. 84
Prez Des Grands des II. 463
Preziatus Laur. II. 217
Priaux Gean. IV. 187
Priggo Alfonſ. Gonzalez II. 429
Primigenius I. 187
Primiroſe Jac. II. 582
Printz Mart. IV. 384
Priscianus I. 180
Priuli Chriſtophoro II. 675
Probſt Andr. III. 41
Procaccini Calliſt. II. 468
Procer Marius II. 165
Proclianus I. 288
Procope Joh. Bapt. IV. 441
Procopius I. 311
Proculus I. 150
Prodicus I. 26
——— ſecund. I. 103
Promotus Ælius I. 326
Prosdochius I. 311
Prosdochus I. 288
Proſimus J. Dominic. II. 604
Protarchus I. 158
Protas I. 221
Protoſpatarius Theoph. I. 48
Prottenius Dan. III. 387
Provancher Sim. I. 43
Provenchieres S. II. 232. 235
Prückel Georg. III. 401
——— J. Petr. III. 264
Pruggmayer Mart. Maxim. IV. 168
Prunier Ant. II. 174
Pryme Abrah. de la IV. 346
Prytanis I. 171
Pſellus Mich. I. 317
Pſychreſtus Jac. I. 297
Ptolomæus I. 125. 159. 215. 220
———— Physcon. I. 139
Publius I. 168. 220
Puchner J. II. 447
Pulcharello Conſtant. II. 476
Pupius P. I. 185
Purcell Joh. IV. 293
Purgold J. III. 200
Purman Matth. Godofr. III. 472
Purpanus Pontius Franciſc. III. 3
Purpius Ad. III. 264
——— Sam. II. 551
Puteanus Guilielmi II. 34
Puteo Zachar. a II. 428
Puy Cochon du, fil. IV. 239
Puylon IV. 167

Puylon Cl. III. 254. 264. 277. 359
IV. 214
——— Denis III. 330
——— Dionyſ. III. 83. 419. 529
——— Gilbert II. 588. III. 277. 278
——— Guil. II. 698
Pylander Georg. I. 72. II. 52
Pyraux II. 184
Pyropulus I. 326
Pyrrhus I. 228
Pyſslinger Balthaſ. I. 514
Pythagoras I. 134
——— Samius I. 25. 27
Pythocles I. 102

Q.

Quadratus I. 167
Quanteal Cl. de III. 265. 278. 337
Quartier Cl. III. 38. 43. 48. 614. 646
IV. 366
Quartier El. IV. 316
Quatrammi Evangeliſta II. 325
Quatrocchi Albert. II. 468
Quatroux J. Iſaac III. 303
Queccius Georg. II. 599
——— Jac. Georg. II. 495
Queitſch Gottfr. III. 446
Queller Henr. de I. 96
Quelmalz C. S. IV. 164
Quenſtedt Andr. III. 41
——— J. Andr. IV. 307
Quentenus J. II. 147
Quentin III. 418
——— Juſt. Otto IV. 224
Quercetanus Joſeph. II. 201
Querzetanus Euſtach. II. 90
Quesſtel Caſp. IV. 242
Queſtier Georg. III. 95
Quillet Cl. III. 45
Quina Cl. III. 100
Quincy J. IV. 100
Quineſſault Petr. II. 219
Quinkard Georg. III. 527
Quinquarboreus J. I. 387. II. 180
Quintus I. 46. 90. 181
Quiqueboeuf Ant. II. 288. 292. 319
333. 369. 380
——— Cl. II. 511. 715. III. 22
337. 359. 626
——— Franc. II. 483. 549. 588
——— U. IV. 186
Quirino Alphonſ. I. 514
Quiſtorp Balthaſ. IV. 428
——— Bernh. IV. 276

R.

R Jac. F. Judæ I. 416
— Iſaac Ben Ali Ben Athar I. 400
— Meſchullam Ben Jonai I. 400
Raabe Jac. Rob. III. 304
Raabens Jac. Jodoc. III. 55
Rabasco Ottao II. 447
Rabault Ant. II. 331. 334
Rabe J. Chriſt. I. 86. 100
Rabelæſio I. 65
Rabelæſius I. 35. 39. 63
——— Franc. I. 43. 93. II. 76
Raberius Ant. I. 237
Rabeux Claud. II. 366
Rabirius I. 183
Rabiſcha William. III. 526
Rabner Gerh. IV. 231
Rabour Cl. II. 184
Rabus Petr. IV. 126
Radcliff IV. 292
Rademacher Gottf. Th. III. 368. 369
Radier Dreux du II. 213
Rado Gregor. de IV. 431
Rædt J. de III. 42
Ræsfeld A. IV. 370
——— Thom. Ludw. IV. 21
Raffiné Ant. III. 83

Raſt Wolfg. II. 423
Ragazzini Franc. Ferd. IV. 132
Raguſa Hieron. IV. 286
Raici Franc. II. 286
Raimond Florim. III. 155
Rainſſant III. 647
—— Nic. III. 134. 143. 406
506. IV. 177. 186. 277. 366
—— Petr. III. 48
—— Sebaſt. II. 552. 579. 715
Ram Everard de II. 697
—— Steph. III. 26
Ramazzinus Bernardin III. 483
Rambaldus Angel. IV. 102
Ramel Jean II. 714
Rameln Matth. II. 707
Ramelow Matth. III. 199
Ramirez Hieron. Nunius II. 401
Ramnus M. Bernardus I. 327
Ramoin Matthia Domingo y III. 639
—— Matthias Dominigo i III. 517
Rampulla Angelus Mich. de III. 271
Ramſay W. III. 121
Ramuſius I. 60
Ranchin Franc. II. 339
Rannos Sim. II. 514
Ranzov Henr. I. 425
Ranzovius Henric. II. 155
Raoult Rob. III. 183. 202. 233. 359
Rapaldi Franc. II. 99
Rapin Marc. II. 200
Rapolt Henr. III. 55
Rapp J. II. 707
Rappolt Frid. III. 405
Raſarias J. B. I. 77
Raſarius I. 92
—— J. B. I. 271. II. 165
Raſaye Hieron. Uguet. II. 586
Raſchid Thabib. I. 408
Raſt Georg. II. 676. III. 432. IV. 421
Rat Ant. le II. 448. 460. 483. 601
—— Franc. le III. 419. IV. 187
Rat Petr. le III. 481
Rattray Sylv. III. 69
Ratzenberger Matthias II. 140
Rau Jac. IV. 224
Raudenius Mich. II. 324
Raumburger Ant. IV. 226
Raveau Nic. III. 359. 370
Ravellinus Fr. M. III. 424
Ravelly Jean III. 415
Raven Abr. III. 388
Ravennatis Petr. I. 472
Ravenſtein Andr. III. 61
Raveſteyn Andr. III. 258
Ravin J. Frid. III. 479
—— Petr. II. 174. 181
Ravizoni J. Bapt. I. 484
Rayger Car. III. 226
—— Wilh. III. 228
Raynaud François IV. 180
—— Theoph. II. 633
Raynault Claud. III. 359
—— Jac. II. 579
Razarius J. B. I. 62
Razeus I. 35
Razor J. Conr. III. 388
Read William. IV. 432
Reads Alexandr. III. 20
Realis Caſp. IV. 338
Reatini J. B. Magini III. 271
Rebours Cl. II. 211
Recalchus Jul. II. 637
Recellius Chriſtoph. Henr. III. 398
Reck Jac. III. 643
Record Franc. II. 83
Rectorius Livonius II. 308
Reddewitz Georg. Henr. IV. 224
Redeker Conr. II. 697
Redlich Paul. Roch. IV. 43
Redo Theod. de I. 485
Redus Franc. III. 147
Redwan Hali Ben I. 232
Reeſſen Iſaac IV. 8

Regis Petr. Sylv. III. 497
—— Zachar. III. 472
Regius Henr. II. 672
—— J. IV. 78. 363
Regnart IV. 423
Regnault Jac. II. 568. 579. 596. 652. 693
Regnier II. 707
—— Nic. II. 489. 536
—— Petr. II. 707. 719
Reh Guil. II. 472
Rehemyer Juſt. Conr. IV. 312
Rehfeld Joh. II. 547
Rehmen J. Chriſt. III. 446
Reich David. III. 405
Reichart R. IV. 240
Reichel Jul. III. 406
Reichelt Jul. III. 277
Reichenau Georg. Erich IV. 383
Reichhelm J G. IV. 343
Reidanus Petr. II. 179
Rein J. David. III. 505
Reinboth J. Adolph. III. 417
Reineccer Fidejuſt. II. 409
Reineſius I. 208
—— J. Maurit. III. 477
—— Thom. I. 97. 226. II. 332. 528
Reinhard Georg. Mich. IV. 298
—— J. Fr. III. 358
—— J. Georg. III. 18
Reinhardi J. Georg. III. 43
Reinhold Godofr. III. 276
Reinmann G. F. III. 549
Reinwolf B. IV. 136
Reiſel Salom. III. 280
Reiske J. III. 644. IV. 306
—— Jac. I. 334
Reiter J. II. 516
—— J. Jac. II. 471. 511
Reithardt J. Frid. IV. 125
Reitmeyer Georg. III. 359
Relandus Hadrian. I. 86
Rembold Erasm. II. 423
Remenberg Franc. III. 607
Remmelin Lud. II. 470
Remond J. de I. 485
Renaudot Euſebe II. 605. 652
—— Euſebius III. 5. 73. 83
—— Iſaac II. 646. III. 83
—— Theophile II. 675
—— Theophr. II. 692
Renaudotus I. 94
Renauld Jac. IV. 54
Renault Jac. III. 278
Renaut Jac. IV. 68
Rendtorf F. IV. 453
Renealmus Paul. II. 385
Reneaulme IV. 298. 300
—— Mich. Lud. IV. 315
—— Rich. Lud. IV. 277
Renerius Jac. III. 85
Rengel III. 123
Renger F. III. 405
—— Mich. II. 470
Renier Nic. II. 579
Renner Franc. II. 119
Renninger W. C. IV. 429
Renodæus J. II. 402
Renou J. de II. 271. 279. 334. 400
—— P. de II. 391
Renouard Lud. II. 595. 676
——t Lud. II. 596. 640
Renpin Hieron. II. 676
Rentzius Andr. I. 480
Reſchvlite Lazar. II. 442
Reſcius Rutger I. 41. 539
Reſeboom J. III. 304
Reſerius Horat. II. 121
Reſtaurand Raymond. III. 61
Reſtivo Alexandr. la Barbera e III. 23
Reuchlin Caſp. I. 475
—— Erneſt. II. 151
Reudenius Mich. II. 377
Reulin Dominic. II. 131
Reus J. IV. 240

Placotomus Joh. I. 45. II. 85
Plancius Guil. I. 48
Planer Andr. II. 222. 400
—— Mich. II. 605
Planerius J. II. 194
Planiscampi David. II. 495
—— ——y Joh. de I. 436
Plantina Petr. II. 61
Planque Nic. de la IV. 276
Plantius I. 43
—— G. I. 50
—— Guil. I. 42. II. 31
Plantovicius I. 49
Planudes Maximus I. 326
Plateanus Theoph. II. 163
Platearius Johannes I. 432
Plater Felix. *II.* 252
—— —— jun. *III.* 470
—— Fr. *III.* 233
Platner Fr. *III.* 264
—— J. L. *IV.* 390
Plato *I.* 104
—— Tiburtinus *I.* 221
Platt Thom. *III.* 147. 338
Plege Ant. le *II.* 336
Pleix Scipio du *II.* 390
Plemp Vopisc. Fortunatus *II.* 596
Plempius Franc. *III.* 79
—— Vopisc. Fortun. *I.* 387
Pleſſeus Car. Artur *III.* 598
Pletius Nic. *II.* 42
Plevianus Ludov. *II.* 400
Pleyer Corn. *II.* 262. 467
Plinius Baſil. *II.* 327
—— C. ſecund. *I.* 184. *I.* 295
—— C. Valerianus *I.* 184
Pliſtonicus *I.* 113
Plot Rob. *III.* 415
Ploumier Petr. Jac. *IV.* 214
Plutacrus Jac. *III.* 598
Plutarchus *I.* 138. 224
Pluvinel Antoine de *II.* 541
Pocciantius Mich. *II.* 286
Pock Ferd. Frid. *III.* 305
Podalyrius *I.* 18
Podanithra *I.* 171
Pœckel Georg. Quirin. *III.* 634
Pœtter J. Georg. *III.* 359
Poggius *II.* 43
Poinſſant Mich. *III.* 253
Poinſſart Mich. *III.* 234
Poirier Jac. du *IV.* 63
—— Lud. *III.* 406. *IV.* 166
Poirot Franc. *II.* 259
Pois Car. le *II.* 472
—— Cl. de *II.* 449. 460. 613
—— —— du *II.* 568
Poiſſon *IV.* 214
—— J. *III.* 506. 529. *IV.* 113
Poitou Franc. *IV.* 9
Polcaſtris Sigism. *I.* 462
Polemannus Joach. *III.* 79
Polemocrates *I.* 18
Polemon *I.* 297
Poletes *I.* 274
Polhammer Joh. *II.* 292
Poli Martino *IV.* 431
Polis Godofr. Sam. *III.* 433
—— Melch. *II.* 622
Politius Ant. *II.* 431
—— Chriſt. *III.* 181
Poll Nic. *I.* 503
Polles Ægienſis *I.* 223
Pollich Mart. *I.* 482
Pollto Joh. *II.* 74
Polltus J. *I.* 252
—— J. *I.* 270
Pollux *I.* 12
Poltz Matth. Dietr. *IV.* 384
Polyanthes *I.* 21
Polyarchus *I.* 157
Polybus *I.* 61. 73. 82. 83. 102. *II.* 75
Polycletus *I.* 22. 23
Polydamus Valent. *II.* 52

Polydorus I. 107
Polyidas I. 17. 117
Poma Joſeph. II. 346
Pomaret Dionyſ. II. 464
Pomarius Sam. III. 9
Pomer J. II. 200
Pomergue IV. 17
Pomet Pierre IV. 161
Pomis David F. Iſaac de II. 277
Pompejus Lenæus I. 139
——— Sabin. I. 215
——— Ser. I. 188
Pona Franc. II. 506
—— J. B. II. 292
Poncet Car. Jac. IV. 405
Poncet Sim. II. 96
Ponçon Petr. II. 311. 319. 333
Pons Claud. II. 612
—— Jac. II. 324
Ponſerrada Petr. II. 42
Pont Mich. du II. 687. 693. 698
714. III. 124
Pontanus J. II. 140
——— J. Bapt. II. 257
——— Joh. II. 87
——— Iſaac I. 296
Ponthieu Alex. II. 410. 411. 416
Ponticelli Dominico II. 594
Pontius Mag. I. 453
——— Virunnius I. 221
Ponzet Sim. II. 185
Ponzetti Ferdin. I. 472
Poorſtius van I. 42
Popard Olivier II. 225
Popardus Olivar. I. 45
Popelblount Thom. IV. 78
Poppius J. II. 347
Popus Ildefonſus II. 322
Porchon A. III. 248
Porier Lud. IV. 187
Porphyrion I. 222
Porbhyrius Euſebius I. 287
Porphyrius philoſophus I. 277
Porras Eman. de IV. 81
—— Matth. de II. 499. III. 194
—— Roque II. 532
Porſe de IV. 241
Port Franc. II. 189
— Fr. du II 191. 257. 279. 288
342. 349. 411. 448. 517
Porta Caſp. de IV. 8
—— Cornel. III. 231
—— J. Baptiſta II. 125
—— Leonis Abrah. a I. 500
Portal Paul. III. 639
Porteſius Joh. II. 92
Portius L. A. I. 67. III. 323. 409
——— Sim. II. 43
Portus Ant. II. 225
Portzius J. David. III. 326
Poſewitz J. Henr. III. 224
Poſidippus I. 220
Poſidonius I. 160. 223
Posner Caſp. III. 418
Poſſevini Ant. II. 364. 367
Poſſidonius I. 282
Poſtel Nic. III. 639
Poſthius Erasmus II. 435
——— J I. 348. II. 291
Poſthumius Herm. Lib. I. 185
——— Hyginus I. 185
Potamon I. 227
Potel Guillaume II. 404
Poterius Mich. Petr. II. 633
——— Petr. II. 444
Potou Fr. III. 645
Potter J. IV. 120
—— J Georg. III. 480
—— Ludov. de II. 718
Poupart IV. 280
——— Franc. IV. 181
——— Olivier II. 207
Pourret Petr. III. 102. 406. 528. IV. 366
Pourrit Petr. IV. 277

Reus Abr. de III. 335
Reuſchel Caſp. II. 335
Reuſchii J. I. 514
Reuſchius J. II. 190
Reusner III. 273
——— Bartholom. II. 138
——— Hieron. II. 236. III. 84
Reuſs J. IV. 240
Reuſs J. IV. 210
—— Matth. II. 480
Reuſſel Urb. IV. 306
Reutſch Andr. IV. 136
Revellois J. B. III. 62
——— —— de III. 73. 102. 419. 614
Reverhorſt Maurit. van IV. 123
Revety IV. 223
Rex David. II. 415
Reyger Wilh. III. 389
Reyna Franc de II. 150
Reyſingh J. Hennemann II. 446
Rezer Mich. III. 85
Rezold IV. 364
Rhazeus I. 60
——— Abubeker I. 364
Rhebus J. Chriſtoph. III. 154
Rhegini Guil. II. 151
Rheginus I. 213
——— Nic. I. 269. 443
Rhenanus J. II. 433
Rhiem Lud. III. 528
Rhipalus I. 171
Rhodez de IV. 81
Rhodius Ambr. II. 430
——— J. I. 167
——— Johann II. 536
——— Nic. II. 165
Rhumel J. Conr. II. 323. 587
——— J. Pharamund. II. 585
Rhyn Gerh. v. III. 43
Rhyne Guil. ten. III. 255
——— Wilh. ten. I. 67
Ribbe K. v. IV. 79
Ribbius G. IV. 438
Ricardi Paul. II. 170
Riccius Auguſtin. I. 269
——— J. Vincent. III. 304
——— J. Petr. I. 483
Riccoboni Ant. II. 332
Richard Ant. II. 615
——— Nic. II. 615. III. 202. 233
IV. 54. 68
Richardus Anglicus I. 432. 435
——— Pariſinus I. 452
Richer Georg. II. 619
——— Petr. II. 613. 622
Richi Alexandr. II. 604
Richier J. IV. 26
Richinus Sim. I. 520
Richter Aug. Gottl. I. 189
——— Benjam. J. III. 600
——— Chriſtian. II. 365
——— Chriſtoph. III. 600
——— Chriſt. Frid. IV. 310. 342
——— —— Sigism. IV. 342
——— Georg. II. 416. 442
——— Godofr. III. 432
——— J. II. 330. III. 600
——— Sam. IV. 342
Riclius I. 235
Ridiger Georg. Conr. II. 587
Ridley Humphredus III. 441
Riebius J. Petr. IV. 135
Riecker Phil. II. 548
Rieder Chr. IV. 421
Riedlin Vitus III. 28
——— —— fil. III. 489
Rieger Chriſt. I. 43
——— J. Chriſt. I. 54
Riemſchneider J. G. III. 367
Rietmaker Hubert Arnold II. 507
Rietmann Ulrich. II. 511
Rigaud Sulpit. II. 349
Rigault II. 208
——— Nic. II. 427

Rigault

Rigault Sulpic. II. 192
Rikemann J. III. 277
Rinci Cæſ. II. 223
Ring Elias IV. 8
Ringhieri Innocent. II. 94
Rinius I. 386
——— Bened. II. 79
Rio Mart. del II. 341
Riolan J. II. 191. 195. 208. 288. 292. 349. 359. 366. 425. 472. 707
——— J. Pater. II. 192
Riolanus I. 29
——— J. II. 646
——— Joh. II. 370
Riollet Jean Thom. III. 172
Riouſt Artus II. 114
Ripa J. Franc. II. 333
Ripamonti Joſeph. II. 674
Riſica Vincent. II. 642
Ritter J. Chriſt. IV. 307
——— J. Jac. III. 528
——— P. IV. 165
——— Valent. II. 458
Ritterſhuſius Conr. II. 300
——— Nic. III. 24
Rivalier III. 529
Rivault Flurence II. 404
Riverius Lazar. II. 461. III. 396
Rivet Georg. II. 327
Rivetus Andr. II. 180
Riviere Davache de la IV. 222
——— Giller de la IV. 242
——— Guil. IV. 214
——— Jac. Sim. Giller de la IV. 298
——— J. Sim. Guil. de la IV. 215
——— Roc le Baillif de la II. 218
Rivinus Andr. I. 274. II. 639. III. 54
——— Auguſt. Quirin. III. 313
——— J. Aug. IV. 115
——— J. Septimius III. 313
Rivius Berchtold. II. 410
Rizetti Hieron. Occhi III. 16
Roberg Laur. IV. 136
Robert J. III. 265. 278. 305. IV. 187. 214
Roberte III. 483
Roberti Gaudentius IV. 9
Robertus Burton. II. 534
Robichon Mart. II. 472. 482
Robillard Elias II. 501
Robillart Lud. II. 460. 579
Robillat Lud. II. 449
Robin Ant. II. 496. 501. 517. 579
——— Nic. III. 124. 143
——— Vincent. II. 565
Robineau Guil. II. 99. 157. 184. 188. 259. 268
Robinſon Tancred. IV. 215
Roboretus Octav. II. 301
Robynet Petr. II. 472
Rochas Henri de II. 700
Roche Henr. la IV. 166
Rocheus Nic. II. 64. 232
Rochlitz Mich. Bapt. von II. 292
Rochon J. II. 174. 181. 263. 279
Rockendahl Conr. IV. 241
Rodericus Steph. I. 66
Rodoham Haly I. 490
Rodolphus Magiſter. II. 432
Rodomontius Laurent. III. 6
Rodriguez Alfonſ. I. 462
——— Felix Julian II. 517. III. 271
——— Joh II. 93
——— Joſeph. IV. 415
Rœbel O. Jac. IV. 405
Rœlande E. IV. 182
Rœmer Chriſt. IV. 421
Rœmerus Jac. I. 481
Rœpenhauſen Otto Arn. IV. 66
Rœper Chriſt. IV. 345
——— Th. IV. 135
Rœſel J. Georg. IV. 22
Rœſer Car. Aug. IV. 363
——— Jac. IV. 312

Rœſer

Rœſer J. Georg. IV. 8
Rœsler Andr. II. 423
—— Chriſt. II. 303
—— Chriſtoph. III. 345
Rœslin Helidæus II. 327
Roet Iſaac III. 194
Rœtel Hieron. III. 123
Rœtenbeck Joh. II. 606
—— —— J. Georg. III. 405
Rœters Paul. IV. 110
Roganus Leon. II. 121
Roger Claud. II. 88. 103
Rogerius de Baronio I. 431
—— J. Nic. II. 326
—— J. Vincent. II. 121
—— Magiſter Parmenſis I. 430
Rogers Dan. II. 686
—— Georg. III. 517
—— J. III. 145
Rohle Sam. IV. 211
Rohr Gerh. Matth. IV. 242
—— Phil. III. 448
Rohrborn Chriſt. II. 481
Roht Eberh. Chr. III. 304
—— —— Rud. III. 619
—— Sebaſt. III. 37
—— Vitus Eberh. IV. 357
Roi Franc. le IV. 125
Roland Jacques II. 586
—— Nic. II. 501
Rolandinus Medicus I. 431
Rolandus Magiſter I. 431
Rolfink D. G. III. 202
—— Werner. II. 553
Rolichen Chriſt. IV. 405
Rollin Paſcal. II. 271
Rollius Theod. III. 133
Rolotius Joh. II. 332
Roma Franc. de III. 256
—— —— Moreto III. 47
—— Mich. Hieron. II. 492
Romain de S. III. 449
Roman Jac. IV. 80
Romanus Adrian II. 322
—— Claudius I. 186
—— Cubicularius I. 328
—— Guil. II. 268
—— Paul. Franc. III. 277
Romateti Car. II. 549
Romberg Wilh. IV. 317
Romeo Lorenzo II. 515
Romery Ant. I. 507
Rommel Petr. III. 475
Romoli Domenico II. 131
Rondelet Guil. II 110
Rondinelli Franc. II. 612
Rongeat IV. 358
Rongwitz Dav. III. 337
Ronſeus Baldiun. II. 114
Rontrier Franc. de II. 333
Roonhuyſe Hendryk v. III. 140
Ropilus A. I. 156
Roqué Abbé de la III. 187
Roquet J. II. 208
Rorarius Nic. I. 96. 273. II. 158
Rorck Valent. II. 405
Roſa Andr. II. 125. 173
—— Petr. III. 444
Roſaccio Giovanni II. 499
Roſæ J. Georg. III. 337
Roſelius Franc. I. 239
Roſelli Guil. II. 468
Roſellus Ludov. II. 308
Roſenbach Zachar. II. 480
Roſenberg J. Car. II. 532
Roſencreuzer Mart. Frid. III. 8
Roſenhardt Paul. III. 123
Roſenſtein III. 607
Roſetti Carol. IV. 453
Roſettini Petr. Lud. II. 119
Röslin Euchar. I. 517
Roſetti Andr. II. 220
Roſſelius J. Franc. II. 550
Roſſelli Giov. de I. 506

Roſſelli Timotheo II. 125
Roſſellius Coſmas II. 223
Roſſen J. A. IV. 134
Roſſi Giuſ. di II. 261
Roſſius Petr. Matthæus II. 400
Roſſolus Hannibal I. 327
Roſt Georg. II. 541
Roſtgaard Cl. II. 420
Roſtinio Pietro II. 117
Roſtinius Bartholom. I. 45
——— Petr. I. 45
Roſtinus Ludov. II. 113
Rot Sebaſt. I. 521
Rota J. Franc. II. 101
—— Jul. Martianus I. 252
—— Mich. Angel. II. 611
Rotario Sebaſt. Alteano IV. 267
Rotarius J. III. 527
Rotenberger III. 204
Rotendorf Bernard. III. 445
Roth Jac. III. 183
Rothe Adolarius II. 233
Rotmund J. Caſp. II. 595
Rouille Guil. II. 105
Rouillon C. IV. 187
Roure Jac. du III. 261
Roukema Rœlof IV. 360
Rouleau Jean IV. 380
Rouſſeau Nic. II. 436
——— Abbé IV. 432
——— Abr. IV. 222
Rouſſel Ant. II. 349
Rouſſelet Cl. II. 223. 331
——— J. II. 191
Rouſſet Franc. II. 232
Rouvere M. IV. 381
Roverellus J. Ant. II. 36
Rowitz Georg. II. 311. 318
Roy Franc. le IV. 135
Rover Jac. le III. 95
Royet Antoine II. 252
Royo Domengo II. 612
Ruatus Ant. III. 517
Rubeaquenſis Sebaſt. I. 314
Rubeti Batt. de II. 142
Rubeus Franc. II. 507. III. 423
——— Hieron. II. 236
Rubiger Joſ. II. 332
Rubini J. III. 337
Rubrius I. 166
Rubruquis Vincent. I. 436
Rucker Mich. I. 53
Ruckert Abr. III. 644
Rudbeck Olaus III. 619
Rudius Euſtach. II. 274
Rudl Dan. IV. 124
Rudolf Ant. IV. 298
Rudolphi III. 624
——— J. Gabr. IV. 266
Rudolphus Magiſter I. 59
Ruel Alex. IV. 308
Ruelen Chriſtoph. Henr. IV. 80
Ruellius J. I. 66
——— Joh. I. 320
Ruff J. II. 232
—— Jac. II. 106
Ruffin Ant. III. 124
Rufin Ant. III. 83
Rufine Jac. III. 304
Rufus I. 64. 76. 89
——— Epheſius I. 172
——— T. Vibius I. 186
Rui John. III. 357
Ruinus Car. II. 332
Ruiz Franc. II. 540
Ruland J. Dav. II. 699
Rulandus Mart. II. 152. 323. 358
——— —— fil. II. 317
Rule Gibert. III. 181
Ruler Ant. II. 511
Rulich Sigiſm. II. 442
Rumbaum Georg. II. 399
Rumler J. Udalricus II. 342
——— Udalricus III. 84

Rumpel IV. 440
—— Henr. III. 369
—— Phil. Jac. III. 314. IV. 183
—— V. II. 341
Rumpelt J. Andr. II. 435
—— Valent. II. 425
Rumpolt Marx. II. 234
Ründ Mart. III. 503
Rung J. II. 219
Ruoff C. A. IV. 22
Ruoff Caſp. a III. 153
—— Chriſtoph. II. 548
Rupert Chriſtoph. Henr. III. 389
Rupetus Chriſtoph. Henr. III. 619
Rupeus Hieron. II. 124
Rupitz Valent. II. 300. 516
—— —— Caſp. III. 276
Rurock J. Chriſt. III. 447
—— Mich. III. 10
Ruscelli Jeronimo II. 165
Ruſius Laurent. I. 535
—— Mich. II. 410
Ruſſe Petr. III. 482
Ruſticus Helpidius I. 294
—— Petr. Ant. I. 386. 493
Ruſtingh Salom. IV. 430
—— —— van IV. 134
Ruy Th Chriſt. III. 527
Ruyelen Adr. de III. 388
Ruylon IV. 186
Ruymen Adr. von III. 368
Ruyſch Frideric. III. 160
—— Henr. IV. 165
Ruyter Nic. III. 368
Ruzenenti Mich. Angel. IV. 55
Ryder Henry IV. 65
Ryff Gualther Herman. II. 57
—— Petr. II. 259
Ryftius Gualt. I. 525
Ryhiner J Henr. II. 480
Ryk Roder. a III. 417
Ryp R. van IV. 276
Ryſendeech Henr. III. 43

S.

Saa Georg. a II. 237
Saalmann Jac. III. 253
Sabiis Jac. de I. 35
Sabinus I. 46. 76. 89. 90. 219
—— Georg. Roscius III. 52
Sabur Ben Saleh I. 350
Sabuya I. 362
Sacchetti Hieron. II. 267
Sacchettus Hieron. I. 235
Sacchi Bartholom. de I. 467
Sacchus Pomp. III. 596
Sachkirch J. v. II. 430
Sachs Eſaias II. 379
—— Franc. IV. 440
—— J. Sac. IV. 242
—— Paul. Ludov. III. 397
—— Phil. Jac. III. 107
Sadler J. II. 633
Safford Jedida IV. 66
Sagapene Pelagio III. 224
Sagapenus Pelagius II. 704
Sage Fr. le II. 426. 431. 433. 512
Sagittarius Thom. II. 400
Saher I. 337
Sahya I. 340
Said Ebn Batrick I. 352
—— —— Hebat Olla Ebn Ol I. 401
Saillens Petr. II. 472
Sainthillier Joſ. de II. 515
Sakis Rufi I. 358
Sal Ali I. 417
Sala Angelus II. 406
—— Jayme IV. 338
—— J. Dominic. II. 438
Saladin Aug. II. 613
Salamia I. 382
Salandus Ferd. II. 395
Salapio Mich. IV. 48

Salas Vincent. Garcias	III.	517
Salat Vincent Garcia	III.	33
Salatus Erasm.	II.	685
Saldi J. Fr.	II.	492
Salch Ebn Schabur	I.	350
—— F. Nabahl	I.	349
Salern Hieron.	I.	476
Salerno Paul. Griſignani de	II.	68
Salernus M.	I.	429
Salgado Diego Blanco	III.	447
Saliceto Guil. de	I.	434
—— J. de	I.	479
Saliis Hieron. de	I.	469
Salimachus	I.	131
Salini Cosmo	II.	409
Salins de	IV.	223
Salius J.	I.	499
Salle Jean Pierre la	IV.	380
Sallo Denis de	III.	187
Salmaſius Cl.	I. 56. II.	574
Salmawahi	I.	349
Salmon J. Rud.	III.	505
Salmons Wilh.	III.	303
Salmuth Henr.	II.	334
—— Phil.	II.	545
Salmuthus Georg.	II.	226
Salnove Rob. de	III.	47
Salo Andr. Gratiolo de	II.	156
Salomon	I.	19
—— Ben Joſeph.	I.	392
—— Joſeph.	II.	584
Saloninus Tib. Claud. Ant.	I.	186
Salter Dav.	II.	430
Salube	I.	339
Saluſtius A.	I.	188
—— Mopsveſtanus	I.	165
Salutati Col. Pietro	II.	64
Salvi Tarduccio	II. 434. III.	260
Salvianus Hippolyt.	II.	121
—— Saluſt.	II.	267
Salvinius Salvinus	III.	150
Salzmann J.	III.	613
Salzmann J. A.	II.	424
—— J. Rod.	II.	634
—— J. Rud.	II. 329.	466
—— Lud.	III.	305
Sambach J. Georg.	III.	600
Sambucus J.	II.	195
Samithras	I.	172
Sammarthanus Scævola	II.	258
Sammichellius Nic.	I.	285
Sammonicus Q. Seren.	I.	274
Sampſon Henr.	III.	252
Samuel Ebn Juda	I.	401
—— Ebn Keder.	I.	418
Sancaſſanus Dionyſ. Andr.	III.	601
Sanchez Franc.	II. 308.	622
—— Thom.	II.	354
Sanctorius Chriſtoph.	II.	646
—— Sanctor.	I. 56. II.	351
Sanctus Marian.	II.	18
Sand Chriſtoph.	III.	371
—— God.	III.	369
—— Gottfr. Ef.	IV.	297
—— S.	III. 607. IV.	312
Sandæus Maximil.	II.	633
Sanden Henr. v.	IV.	211
Sander Ant.	II.	532
Sandris Jac. de	IV.	202
Sangonne Vigneul Marville de	IV.	291
Sanguinetus Dominic.	IV.	266
Sanibos	I.	383
Sanpellegrino Titus	II.	564
Sanſovini Fr.	II.	142
Santa Cruce Hieron. de	II.	343
—— Crux Ant. Ponce	II.	337
Santanielli Ferd.	IV.	216
Santinelli Bartholom.	III.	142
Santini Guiſeppe	II.	368
Santorelli Ant.	II.	507
Santorini J. Dominic.	IV.	405
Saporta Ant.	II.	181
Saraceno Zuarte	II.	74
Saracenus Jan. Ant.	I. 172. II.	183

Saraci

Saraci Plac. IV. 366
Sarak Indus I. 363
Sardo Porcel. II. 156
Sargant J. Mich. IV. 125
Sarmes Jac. III. 130
Sarte Andr. de III. 27. 30
—— Ant. de III. 38. 56
Sarton Petr. IV. 366
Sartorius J. Georg. III. 478
——— Petr. II. 706
Sartorius Severin. IV. 5
Saſariego Joh. Gimenes II. 356
Saſſaham I. 362
Saſſens Ant. Domin. IV. 377
Satler IV. 22
Sattler Chriſt. II. 387
Saturnius Cythenas I. 224
Satyrus I. 90 219
Sauberich J. II. 342
Saubers Joh. II. 633
Saubert Jac. II. 692
Sauter Jac. II. 262
Sauvage L. IV. 439
Sauvalie IV. 125
Sauvall Mich. IV. 441
Sauvalle Mich. IV. 166
Sauvageon III. 41
Sauveur IV. 381
Saux de la III. 482
Savage Henr. III. 503
Savanarola Hieron. II. 175
——— Mich. I. 461
Savarre Petr. II. 517. 536. 542
Save Philib. Ignat. IV. 68
Saviard Bartholom. IV. 107
Savius J Jac. I. 38
Savona Philip. II. 532
Savot Lud. II. 407. 410
Sax J. Melch. III. 153
Saxonia Hercul. II. 296
Sbaragli J. Hieron. IV. 62
Scacchi Durante II. 321
Scacchi Franc. II. 506. III. 130
Scaffiglioni Hippolyt. II. 576
Scala Dominic. IV. 202
Scalich Paul. II. 142
Scaliger J. II. 455
——— Cæſ. I. 81. II. 314
——— Joh. Cæſ. II. 40
——— Joſeph. I. 270
Scaliz J. II. 587
Scanagatus Nic. IV. 128
Scarabicius Sebaſt. III. 46
Scardeonius Bern. II. 131
Scardonius Leonh. II. 342
Scarella Felix. II. 613
Scarlatinus Octavius III. 472
Scellier Car. le II. 550
Schaadel J. Frid. IV. 186
Schaarmann Andr. III. 264
Schaarſchmidt El. IV. 247
Schacher Polycarp. Gottl. IV. 208
Schacht Hermann. Oſterdyk IV. 135
——— Luc. III. 123
——— Theod. Phil. IV. 364
Schack Wilh. IV. 8
Schade Immanuel IV. 362
Schaden Jac. II. 223
Schadgehemius Ninorigus IV. 80
Schæffer Fr. Wilh. III. 231. 418
——— J. Henr. III. 402
Schaffeldt Philip. III. 388
Schagen Cornel. III. 252
——— ——— van IV. 21
Schaller Dan. II. 332
——— Hieron. II. 44
——— Ig. II. 415
——— Iſaac II. 140. 200
——— Wolfg. II. 481
Schalling Jac. II. 446
Schamſeddin Mohammed I. 418
Schanaki I. 350
Schaper J. III. 264
——— J. Erneſt. IV. 52

Scharach Sam. II. 613
Scharandæus J. Jac. III. 7
Scharf Benjam. III. 424
—— Theod. IV. 20
Scharfoddin Ebnol Rabba I. 406
Scharmeyer Henr. III. 133
Scharpius Georg. II. 471
Schaſchurdh Al Hindi I. 418
Schato Andr. II. 341
—— J. II. 311
Scheffel Chriſt. Steph. III. 411
—— Mart. III. 625
Scheffer Guil. Ern. II. 516
—— Joh. III. 352
—— Mart. II. 415
—— Sebaſt. I. 237. III. 434
Scheffler Erneſt. I. 45
Schegk Jac. II. 50
Scheid J. Ludov. III. 419
—— J. Val. III. 81. 419
—— Nic. Phil. II. 479
Scheidemann Henr. III. 276
Scheider Barth. II. 169
—— Chriſtoph. IV. 421
Scheidt Nic. Phil. II. 548
Scheik Ali Ben Huſſein I. 408
Scheitsmeier Petr. III. 480
Scheler J Jac. Nic. II. 251
Schelhammer Chriſtoph. Sen. II. 621
—— G. C. III. 205. 410
Schelhas Ern. Fr. III. 481
Schelling I. 483
Schem Tor ben R. Jitzcha I. 452
—— —— —— Joſeph Ben Palkeira I. 499
Schemuel Ibn Jehudah I. 429
Schenckius J. Georg. I. 519
Schenis H. H. J. II. 714
Schenk Congerdi I. 389
—— Euſeb. I. 67. II. 238. 482
—— J. II. 423
—— Jac. II. 262
Schenk J. Georg. I 397. II. 388
—— J. Theod. II. 693
—— Joh. II. 224
Schenkel Lambert. II. 310
Scherb Phil. II. 499
Scherbius Phil. II. 257
—— Sim. II. 301
Scherf Matth. III. 406
Scheuber J. Henr. IV. 224
Scheuchzer J. IV. 440
—— J. Jac. IV. 140
Scheunemann Henning. II. 403
Scheuner Fabian. II. 378
Scheurl C. F. III. 600
—— Chriſt. Theoph. III. 195
Schickart J. Sebaſt. III. 305
Schiefmann J. III. 443
Schiller Henr. II. 389
Schilling Adam. II. 199
—— Andr. II. 500 III. 29
—— Frid. III. 370
—— J. III. 405
—— J. Sigism. III. 34
—— Laurent. III. 389
—— Sigism. II. 330
Schimmelpſennig J. Georg. III. 29
Schiragius Mich. II. 389
Schilter J. II. 188
—— J. Jac. II. 268
Schitnovius de III. 278
Sohlæger Jul. Car. I. 189
Schlam G. III. 623
Schlanhovius Joach. II. 639
Schlaperizzius III. 204
Schlegel Albert. II. 171
—— J. Andr. III. 232. 448
Schleher J. II. 425
Schleupner Joh. II. 516
Schleyermacher Georg. Ludw. IV. 166
—— J. Barth. III. 630
Schleyermann J. Georg. III. 612
Schlitt J. Henr. IV. 66

Schmeling Conr. III. 21
Schmeuſer J. Henr. IV. 224
Schmid III. 204
—— Henr. III. 405
—— J. IV. 224
Schmidius J. Andr. I. 99
Schmidt Chriſt. III. 600
—— Conr. IV. 211
—— Eraſm. II. 714
—— Franc. Joach. IV. 51
—— G. H. IV. 439
—— Guil. II. 578
—— Guſtav. III. 607
—— Henr. III. 48
—— J. III. 11. IV. 219
—— Jac. III. 616
—— J. Andr. III. 528
—— J. Georg. III. 417
—— J. H. III. 297
—— J. Henr. III. 645
—— Joſeph. II. 700
—— Ludolph. II. 424
Schmidts Hans II. 718
Schmiedel C. C. IV. 369
Schmitner Ahaſver. II. 430
Schmitz J. Andr. III. 32
Schmitzer Ahaſv. II. 697
Schmuck Vinc. II. 488
Schmuckers Mart. II. 634
Schmuz Raph. III. 120
Schneeberger Ant. II. 139
Schneider Conr. Vict. II. 668
—— Frid. IV. 372
—— J. II. 405
—— J. Dan. IV. 208
Schneidermann J. III. 402. 492
Schnellen H. IV. 311
Schnellenberg Tarq. II. 52
Schneller Henr. IV. 218
Schnitzerus Sigiſm. II. 423
Schnurr Balthaſ. II. 425
Schober Gottl. II. 714. IV. 211. 319
Schober Jac. II. 200
Schobinger Dav. II. 435
Schoder J. Sam. IV. 186
Schœn Mich. II. 415
Schœnborn Bartholom. II. 433
—— Sam. II. 633. III. 495
Schœneich Gaſp. II. 426
—— Petr. II. 378
Schœner J. II. 676
—— Joh. I. 516
Schœnfeld Phil. Jac. III. 371
Schœnfelds Bened. IV. 122
Schœngaſt Chriſt. Andr. III. 252
Schœnheid Victorin. II. 252
Schœnholzer Balth. II. 425
Schœnlin J. Theod. II. 493
—— Phil. Maurit. II. 585
Schœpfer J. Joach. IV. 422
—— Theod. IV. 414
Scholl Jac. II. 35
Scholtz Gottfr. IV. 21
—— Henr. II. 430
—— J. III. 34
—— Laur. II. 410
Scholze Laur. II. 287
Schomberg J. Chriſt. IV. 67
—— Radulph. I. 100
Schönberg Thom. Meermann v. III. 371
Schonfeld D. IV. 124
Schonkoff Juſt. Theod. III. 645
Schook Iſaac III. 353
—— Mart. III. 66
Schoon Theod. IV. 122
Schopf Abr. II. 318
—— Phil. II. 237
Schopfius Abrah. II. 364
Schorer Chriſtoph. III. 120
Schotanus Petr. II. 456
Schott III. 205
—— Andr. I. 316. II. 401
—— J. II. 430
Schouten J. III. 358

Schouten

Schouten Wouter. IV. 294
Schrader Frid. I. 54. 57. III. 402
—— Juſt. III. 362
Schratemberg Ascan. II. 173
Schreber Dav. IV. 384
Schreckinger Petr. III. 82
Schreiber Frid. III. 163
Schrein Tob. IV. 109
Schreyer J. IV. 133
—— Joh. III. 597
Schrick Mich. I. 521
Schrodæus Hefricus II. 639
Schroder Frid. III. 447
Schrœck Luc. III. 86. 338
—— fil. III. 376
Schrœckius L. II. 446
Schrœcks Dion. II. 409
Schrœder Arnold. II. 531
—— Chriſt. Paul. IV. 125
—— Franc. II. 259
—— J. IV. 164. 183
—— Joh. II. 616
—— Sebaſt. II. 410
Schrœer J. Chriſt. IV. 139
Schrœter Adolph. Dieter. IV. 124
—— Car. IV. 189
Schrœter J. II. 98
—— J. Frid. II. 259
—— Maurit. II. 390. 442
—— Phil. Jac. II. 258
Schrœterus Georg. II. 140
—— Joh. II. 140
Schroot J. Helfr. IV. 122
Schubart Godofr. III. 311
Schubarth Georg. IV. 241
Schuchman Chriſt. IV. 73
Schuilmann Iſaac IV. 51
Schuler Sim. III. 483
Schuller Georg. Herm. III. 335
Schultens Alb. IV. 149
Schultius Balth. I. 108
Schulze Andr. III. 62
Schulze Georg. Dav. II. 418
—— —— Dietr. III. 527
—— Godofr. III. 385
—— H. C. IV. 276
—— J. II. 348
—— J. Chriſt. IV. 111
—— J. Henr. I. 67. 100. 189
—— Joh. Henr. I. 58
—— Sim. III. 307
Schulzius Joh. IV. 63
Schumann Georg. Adr. III. 447
Schur J. Theod. III. 418
Schurf Auguſtin. I. 514
—— Mart. II. 36
Schurſius Lamb. Mart. II. 288
Schurig Mart. IV. 41
Schurz Joh. Nic. III. 304
Schuſter Barthold. II. 718
—— J. Jac. III. 72
Schut Aſſuerus III. 100
—— J. IV. 110
Schute J. Caſp. IV. 213
Schutze Tob. IV. 19
Schuyl Florent. III. 263
Schwab C. J. IV. 311
Schwaben C. III. 330
Schwalb J. II. 269
Schwalenberg A. II. 279
—— Ant. Ulr. IV. 66
Schwaller J. Georg. Joh. IV. 172
Schwartz Caſp. IV. 213
Schwarz J. Caſp. IV. 360
—— J. Frid. IV. 440
Schwarze Car. Henr. IV. 365
Schwarzmann J. B. IV. 186
—— J. Balthaſ. IV. 213
Schweiker Car. Frid. IV. 312
Schweitzer Chriſt. III. 623
Schwenkfeld Caſp. II. 270
Schwenzer Andr. II. 262
Schwermann J. Thom. IV. 276
Schwetkius Gott. III. 252

Schwimmer J. Mich. III. 264. 327
Schyllander Corn. II. 199
Schyronius J. II. 250. 408
Schyyl Florent. I. 67
Scialoja Donat. III. 297
Sclanovius Hector. II. 564
Sclanus Salvius I. 51. 55. II. 256
Scotus Jul. Clemens III. 17
—— Mich. II. 355
Scourien Thom II. 219
Screvelius Ewald. II. 714
Scribonius Car. II. 477
—— Guil. Adolph. II. 249
—— Largus I. 166
Scrofa Sebaſt. I. 235. II. 83
Scultetus Barthol. II. 269
—— Bernh. III. 24
—— Joh. II. 702
Seappi Barthol. II. 404
Searamuccia J. B. IV. 27
Sebach Nic. IV. 433
Sebaſtian II. 207
Sebaſtus I. 288
Sebitz J. Alb. I. 239
Sebiz J. Alb. III. 81
—— Math. II. 269
—— Melch. I. 97. 258. II. 311. 417
Sechten Phil. II. 440
Secq Rob. le II. 330. 333. 336. 436 483. 552
Secquier Petr. III. 263
Secundus Gymnaſtes I. 224
Sedideddin Alkadharari I. 403
—— Alkadhirari I. 418
Seerup Nic. IV. 296
Segarra Jacob. II. 533
—— Jasme II. 322
Seger Georg. III. 99
Segerus Georg. I. 93
Seguin Claud. II. 568
—— Petr. II. 334
—— Sim. II. 234
Seguyn Claud. II. 549. 579. 707
—— Mich. II. 443. 448
—— Nic. II. 460
—— P. II. 288
—— Petr. II. 292. 380. 489. 568 622. 652
Seibſtius Moſ. III. 503
Seid Mohammed I. 412
Seiddel J. II. 426
—— Bruno II. 128. III. 130
—— Jac. II. 291. 425
—— Mart. Frid. III. 297
Seidler J. Godofr. III. 276
Seignette Fratres III. 380
Seikuri Luchmeni I. 418
Seiler Chriſtoph. Gottfr. IV. 298
—— Georg. II. 341
—— Hieron. II. 358
—— J. II. 548
—— J. A. IV. 364
—— J Dan. II. 697
Seiller Georg. II. 318
Seine Petr. la II. 532
Seitz Alexandr. I. 510
Seleucus Cyzicenus I. 198
Seliger Chriſtoph. III. 133. 420
Selincourt Jacques Epée de III. 603
Sellier Cl. II. 191. 195
Selve A. la III. 499
Semichon Frederic. II. 586
Seminara Gradonicus III. 108
Seminarius J. Chriſt. III. 202
Semmedo J. Curvo. IV. 48
Senales Rob. I. 535
Senan Ebn Thabeb. I. 352
Seneca L. Annæus I. 176
Senenſis Hugo I. 49
—— Ugo. I. 386
Seng Jerem. II. 423
Senger Andr. II. 516
Senguerd Arn. III. 130. 220
—— Wolferd. III. 244

senkenberg J. Henr. III. 406
sennert Chriſt. III. 202
sennertus Mich. III. 42
seotto Phil. del IV. 301
septalius Lud. I. 60. II. 289
sepulveda Ferdinandus de II. 93
——— J. Geſen. II. 428
seq Rob. le II. 501
sera Chriſtoph. de IV. 7
seraphini Polydorus II. 401
seraphinus Guil. II. 313
serapion I. 125
——— Alexandrinus I. 130
serapis I. 10. 11
sercy III. 367
sergius I. 222
serieddin Achmed I. 418
serigiah Al Malati I. 418
serin Ant. IV. 214
sermes Gerard. IV. 80
sermoneta I. 49
——— Joh. I. 457
serna Joh. Gallego II. 604
serpetro Nic. III. 35
serrano Lupus II. 223
serre J. la IV. 25
serres Louis de II. 541. III. 260
serrier Trophimus III. 95
servet Mich. II. 34
servetus Mich. I. 55
servilius D. I. 187
servius Petr. II. 597
seſirid I. 363
seſti L. IV. 443
seuberlich Fr. Erich. IV. 242
seuler Magnus II. 335
—— Matth. IV. 110
severini Marc. Aurel. II. 486
severinus Marc. Ant. II. 79
——— ——— Aurel. II. 571
——— Petr. II. 183
severus I. 198
severus ſanctus I. 292
sewel W. IV. 420
sextius Niger. I. 152
sextus Empiricus I. 214
——— Jul. Afric. I. 275
sgambati J. Andr. II. 491
sganarolus Ant. I. 480
sgubz Dionyſ. le II. 601
shætland ſam. III. 646
shepel Mart. III. 607
shepton J. IV. 346
shermann D. IV. 423
shipton Jac. IV. 267
——— Phil. IV. 423
shirley Thom. III. 329
short Rich. III. 54
sibbald Rob. III. 123
sibutus Georg. I. 492
sibyllenus Petr. II. 149
siccus J. Ant. II. 97
sicelius Hieron. III. 264
——— J. ſebaſt. III. 277
sulenſis J. Franc. III. 372
sicler Adrian. III. 274
siderocrates ſam. II. 147
sidebre Ant. IV. 267
siebenkees C. IV. 421
sieboldt J. III. 134
siegfried Nic. Matth. III. 173
siegmundin Juſtine IV. 79
sigfrid J. II. 410
siglicius J. II. 369
signoretus Joh. I. 48
sigon I. 222
silarius I. 356
sileber Barth. I. 512
silentiarius Paul. I. 326
siligerus I. 356
sillanus Niger. I. 450
silveſtri Ridolfo. II. 225
simeon Churtabutenſis I. 405
——— seth. I. 318

simler Joſias II. 159
—— Paul. II. 328. 423
—— Petr. III. 133. 277
simon I. 131. 353
—— Berthold. III. 276
—— J. G. III. 304. 418
—— Leonh. III. 51
simoneta Petr. Paul. II. 332
simonides I. 183
simonis Balth. II. 601
simonius I. 222
—— sim. II. 195. 278
sinan Bey. I. 411
sinapius Aloyſ. I. 59
—— Mich. Angel. IV. 98
singkeler sebaſt. II. 36
sinibaldus Jac. IV. 77. 132
—— J. Bened. I. 98. II. 683
siqueira Gaſp. Cardoſa de III. 357
sirberhaar Mart. II. 347
siricius J. IV. 23
siſeid I. 363
sismus C. IV. 183
sitonus J. B. II. 674
sittert H. IV. 363
sizzonus J. Andr. IV. 38
skinner Jac. IV. 20
sladus Matth. III. 9
slare III. 529
—— Frideric. III. 507
slatholme Guil. III. 59
slegel J. III. 233
—— Paul. Marquart. III. 84
—— Priſc. Marquart. II. 481
slepegrel Arn. III. 100
sleskowskius sebaſt. II. 469
slevogt J. Hadrian. IV. 86
—— Paul. IV. 307
slingeland Corn. III. 100
sloane Hans III. 646. IV. 254. 279. 454
smallegange Hieron. II. 432
smalzius J. IV. 20
smetius Henr. II. 247
smith J. II. 620. III. 54. 197
—— Perr. III. 607
—— Thom. III. 495
smollius Gottfr. II. 408
smutz Mich. Raph. II. 650
snakenburg Petr. van IV. 21
snell Petr. Pauret. IV. 345
socius Nobilis II. 96
socrates I. 157
socration I. 221
sode J. Hermann IV. 125
soderinus Petr. I. 484
sœffing A. A. IV. 384
sœldner J. Ant. IV. 414
sœrs Martin. II. 676
sœſting Alb. Ant. III. 626
solanus Narciſſus II. 18
soldecilla Philip. de I. 485
soldi Jac. I. 467
soldner J. Ant. IV. 298
soleimon I. 363
solenander Reinerus II. 115
solerius Hugo. I. 302. II. 90
soleyſel III. 223
solimenes I. 132
solingen Corn. v. III. 357
solinus sam. IV. 183
solo Gerhardus Bututus de I. 440
solon smyrnæus I. 132
soltau Dieter. IV. 21
som Cor. van III. 276
somentius Thom. II. 205
somer Petr. I. 469
somern Corn. a II. 674
sommer Joh. Caſp. IV. 438
sommer J. G. III. 152
sommerhof J. Chriſtoph. IV. 310
sommerſet J. I. 456
sommerzel Andr. IV. 384
soner Erneſt. II. 391. 423
sonnenberger Henric. III. 423

sonnet T. II. 414
sopolis I. 294
sorand Franc. III. 134. 389. 506
soranus I. 8. 46. 94
——— Epheſius I. 205. 296
——— Malleotes I. 207
sorapan J. II. 458
sorbait Paul. de I. 53. III. 306
sorbiere sam. III. 279
sordes Pierre II. 546
sori J. Bapt. II. 564
soria Didacus de II. 613
soriano Geron. II. 441
——— Hieron. II. 335
sorianus Hieron. IV. 81
soſagoras I. 159
soſicrates I. 171
soſipolis I. 294
soſthenes P. Charm. I. 185
soſtratus I. 289
soteridas I. 220
sotion I. 168
soto J. de II. 458
—— Lazar. a I. 60. II 287
—— Louis Aldarete y III. 524
—— sebaſt. de II. 616
sotomayor Georg. de II. 180
soubs Dionyſ. le III. 27. 48
soubz Dionyſ. le II. 460. 472. 552
soury Franc. du II. 600
souez Dionyſ. le II. 449
souhait Jac. IV. 214. 277
soutkaſt A. IV. 123
sovirolius Guil. II. 98
sozomenus J. I. 76
spach Iſrael II. 299
spænholz J. III. 120
span Laurent. I. 43. II. 180
spangenberg Cyriacus II. 101
———— J. Wilh. III. 624
spangenberger J. III. 424
spanheim Ezechiel IV. 428
sparr J. Caſp. III. 359
specht J. III. 434
spehner Petr. II. 318
sperer Chriſt. Maxim. IV. 226
——— Jac. Carl. IV. 384
——— Phil. Jac. IV. 132
spenholz Andr. II. 645
sperelli R. schemuel I. 485
sperling J. II. 605
——— Otto II. 420
——— Paul Godofr. III. 625
speuſippus I. 129
spezioli Romul. III. 621
shenduſa I. 169
spielemberg Ripis a I. 468
spielenberger Dav. III. 644
———— R. III. 206
spies Frid. II. 405
—— Joh. Chriſt. IV. 67
spiewaczer Matthias IV. 183
spigelius Adr. II. 475
spilemberg Dav. III. 286
spina Dav. de IV. 21
—— Petr. de III. 643
spindler Paul. II. 611
spinelli J. Paul. II. 368
spithov J. II. 532
spithovius II. 299
——— J. II. 138
spittalus I. 24. 25
speiſs Dav. IV. 170
—— J. Jac. IV. 422
spon Car. II. 690
—— Jac. I. 98. III. 429
sponius Car. I. 37
spoorwater Thom. IV. 21
sporiſch J. II. 237
spragge J. III. 231
spranger Gottfr. IV. 343
sprat Thom. III. 185. 399
spreckelſen J. A. IV. 276
spremberger Joh. II. 113

sprengel Conr. I. 44
sprengels N. I. 54
sprye Nathaniell III. 637
spuntonus Bapt. II. 689
spyk Wilh. Henr. v. d. III. 644
squarcialupi Camill. II. 156
—— —— Marc. II. 156
stackelbeck Arn. III. 201
stadmion Chriſtoph. II. 99
stæger J. Rud. IV. 422
stæhelin Henr. III. 182. IV. 140
——— J. Jac. III. 264
stæhelinus Georg. II. 251
stahl Georg. Ern. I. 57. 72. 98. III. 575
—— Gotth. Chriſt. IV. 223
stainer Bernardin II. 594
stalberg J. Reinh. IV. 134
stamler J. II. 424
stange J. H. IV. 226
stangius Dan. II. 403
stantleius Thom III. 46
staphorſt Nic. III. 637. IV. 305
staphylus I. 183
stargard Mich. Chriſt. II. 652
staritz J. II. 534
starck J. Henr. IV. 230
stark Hieron. II. 80
—— J. Henr. IV. 78
—— Joh. Henr. III. 406
starke Conr. IV. 312
—— F. IV. 363
—— Henr. III. 503
—— J. Frid. IV. 421
—— J. H. IV. 21
starkens Andr. II. 329
starkey George IV. 20
starniegel Laurent. II. 256
stathmion Chriſtoph. II. 175
statius Annæus I. 175
stearne IV. 219
stecchini Alb. II. 194. 578
stechat Ant. II. 606
stectes Paul. III. 23
stedius Erhard. III. 79
stedroſa Chriſtoph. de IV. 233
steeb J. Chriſt. III. 154
steegh Godofr. II. 327
steen Matth. II. 718
steenberger Herman III. 43
steffanius J. IV. 315
stegmann Ambroſ. IV. 168
steigerthal IV. 183
——— Caſp. IV. 183
——— J. G. IV. 82
——— J. Georg. IV. 364
stein Gottfr. III. 389. IV. 354
—— Luc. IV. 124
steinbach J. II. 259
steinberger Herman II. 706
steinhart J. E. IV. 165
steinhovel Henr. I. 466
steinmetz J. I. 56. II. 314
steinmez J. II. 228. 448
steinpeis Mart. I. 507
stella Benedetto III. 260
stelliola Nic. II. 210
stelzlin Jac. III. 101
stoman IV. 183
stemler Levinus II. 103
stengel Car. II. 440
—— J. II. 324
—— Juſt. III. 401
—— Luc. II. 162
stenius sim. II. 364
stenonis Nic., fil. III. 347
stenzel Chr. Gottf. I. 58. 77
stephani Barthol. IV. 81
——— Henr. II. 150
stephanius steph. II. 480
stephanus I. 49. 485
——— Athenienſis I. 309
——— Baſilii fil. I. 338. 350
——— Byzantinus I. 296

Stephanus Car. II. 91
——— Henr. I. 208
——— J. I. 66. 70. 97. II. 533
——— Nic. IV. 5
Sterpini J. III. 271
Sterre Dionyſ. v. d. III. 521
Sterrebeck Franc. v. III. 382
Stertinius Q. I. 66
Stetter Alex. II. 578
Steudner Theod. III. 82
Steuerling Sam. IV. 361
Steurlin Sam. III. 528
Sticticus Alex. II. 277
Stieber Bernh. II. 423
Stieff J. Erneſt. IV. 175
Stierhielm Georg. III. 279
Stimmel Chriſtoph. II. 390
Stimmer Tob. II. 300
Stiſſer Joh. Andr. IV. 3
Stlapritz Hieron. III. 526
Stobæus Joh. I. 310
Stoccklin Conr. I. 502
Stock J. Chriſt. IV. 384
—— Georg. Nic. III. 528
Stocker J. I. 507
Stockhammer Franc. III. 307
Stockhauſen J. Frid. IV. 21
—— —— Sam. III. 52
Stœſſer J. Gotth. IV. 67. 242
Stoffel Jac. III. 197
Stokar J. Frid. IV. 385
Stokarus Alex. III. 447
Stokemann III. 432
Stokmann Erneſt. III. 495
Stolberg J. R. III. 140
Stollius B. III. 29
Stolmann Ern. III. 220
——— J. III. 26
Stolte J. II. 479
Stolterfoht J. Jac. IV. 242
Stoppanus Ant. II. 68
Storck J. Chriſtoph. III. 645
Stork Henr. Ant. IV. 51
—— J. III. 43
Storzia Nathanael III. 621
Stowgaard Chriſt. II. 420
Straatens Guil. II. 651
Strabent Chriſt. III. 253
Stræmer Henr. I. 502
Straiskirchnerus J. Jac. II. 226
Strangehope Sam. III. 140
Strasburg J. Theod. IV. 275
Stratander J. I. 272
Straten Guil. III. 273
Stratius I. 137
Strato I. 104. 124. 157
Stratocles I. 198
Straton I. 116
Stratonicus I. 219
Strauch Ægid. II. 400
——— J. III. 47. 232
Straus J. Chr. III. 304
—— J. Dan. III. 612
Strauſs J. Chriſtoph. IV. 177
—— Laurent. II. 568
Strauſſius L. III. 258
Strehlin J. Dav. IV. 52
Streiter J. Hulderich II. 471
Strobelberger J. A. Steph. II. 489
——— J. Steph. II. 408. 439
Stromayer Petr. II. 423
——— Sebaſt. II. 430
——— Thom. III. 85. 398
Strooth Mart. IV. 365
Strother Eduard. IV. 15
Strube J. Gerh. IV. 439
Strubius Caſp. II. 329
Struppe Joach. II. 190
Struthius Joſeph I. 265. II. 49
Struve Fr. Go IV. 364
—— Georg. Henr. III. 405
Struvius J. Chriſt. III. 405
Stubbs Henr. III. 185
Stubbes Hen III. 130

Stubendorf

Stubendorf J. II. 575
Stubing J. II. 138
Stubner Georg. Alb. IV. 276
Stuckeloæ Godofr. IV. 267
Stukius Guil. II. 236
Stulmann J. G. IV. 276
Stun Chriſt. Aug. IV. 439
Stupani Eman. I. 52
Stupanus Æmil. II. 325
——— Eman. II. 192. 446. 651
——— J. Nic. II. 390. 423
Sturm Franc. III. 138
—— J. Chriſt. III. 405. IV. 92
—— Matth. Euchar. IV. 186
—— Roland. II. 618
—— Sam. III. 137. IV. 273
Sturmius Laur. I. 43
Sturziades Georg. II. 86
Stuven Henr. Jac. I. 58
Stykolisky Dan. II. 415
Stylle Petr. von d. II. 425
Stymmel Chriſtoph. II. 311
Suan Juan i Domingo Nic. Franc. IV. 4
Suardus Paul. I. 476
Suart Ant. II. 549. 552
Suan Jean II. 269
Suavius Leo II. 168
Suchlan Thom. Frid. IV. 136
Suevi Godofr. II. 564
Suevus Bernard. II. 471
Suidas I. 316
Sulahim Ebn Hahafen I. 382
Sulzberger J. Rup. II. 548
——— S. R. III. 388
Sulzer J. Henr. IV. 315
—— J. Melch. III. 389
Summer Udalr. II. 74
Summers Balth. II. 328
Supercaſaux Guilaume III. 449
Supprian Henr. IV. 135
Surdus J. Petr. II. 487
Sure Pierre le II. 633
Surianus Paul. I. 371
Surlet J. a Chokier de II. 716
Suſenbetus Lazar. II. 303
Suſius J. Bapt. II. 112
Suter Maurit. IV. 277
Suterius J. Chriſt. IV. 182
Swalmius J. IV. 21
Swalwe Bernard. III. 60
Swammerdam J. III. 382
Sweertius Franc. II. 564
Swelling J. Henr. III. 472
Sybillinus Marc. II. 226
Sydenham Thom. III. 188
Syen Arn. III. 82
Syffredi III. 98
Sygnatius Mich. Aloyſ. IV. 312
Sylva IV. 2
Sylvanius Barthol. I. 232. II. 97
Sylvaticus Bened. III. 50
——— J. Bapt. I. 273. 244
——— Matthæus I. 444
Sylveſtre III. 647
Sylvius F. III. 363
—— J. I. 239. II. 232
—— Jac. I. 96. 258. II. 44
—— Jac. Dublinenſis IV. 4
—— Joh. II. 118
—— Zachar. III. 470
Symphon I. 172
Syneſius I. 326
Syngrapheus Polyon. II. 14
Syrbius J. Jac. IV. 307
Syſſenbach Melch. II. 480

T.

Tabri I. 363
Tachart Guy. IV. 7
Tack J. III. 29. 200
—— Lud. Chriſt. III. 389
Tacquet Hieron. II. 334

Tacquet Jac. II. 614
Tadini Aleſſandro III. 4
—— Alexandr. II. 703
Tændler Tob. II. 357
Tævart Abr. III. 48
Tagault Joh. II. 35
Tagereau Vincent. III. 424
Tagliacotius Caſp. II. 327
Tagni Mich. III. 379
Tahir F. Ibrahim. I. 418
Takioddin Alhogeshi Ebn Tolaib. I. 406
—— —— Ebn Ol Chatab. I. 406
Talbor Rob. III. 328
Talbot Guilbert. III. 255
Talmenius J. I. 187
Talpa Petr. II. 219
Tamajo Andr. II. 499
Tamaro Jac. II. 287
Tamini Al Modeſſi I. 379
Tamponnet III. 449
Tamyras I. 222
Tanaro Vincentio II. 699
Tancredus Latinus II. 396
Tankius Joach. II. 293. 358
Tanſteter I. 530
Tant Jac. IV. 109
Tappe J. II. 645
Taquet Hieron. II. 330
Taranta Valesci de III. 218
—— Valescon de I. 454
Tardif Guil. I. 472
Tardy I. 86
—— Claud. I. 70. 94. 97. II. 618
693. 698. 715. III. 102
124. 251
Tarentius I. 383
Targier Joach. IV. 15
Targiri Joach. IV. 233
Tarlet Dionyſ. II. 99
Tarmidius I. 355
Taro Saladino II. 207
Tartagua Gabr. a II. 68
Tarte Rich. du II. 64
Tatai Georg. Koaevs III. 276
Tatum J. III. 368
Tau Lud. Fr. du IV. 316
Taubenheim Caſimir. III. 611
Taurelli Nic. II. 231
Taurellus Andr. II. 584
—— —— Nic. II. 423
Tauvry IV. 187
—— Dan. IV. 81. 186
Tavares Eman. Dos Reys. III. 220
Tavernier J. B. III. 400
Taxil Jean II. 356
Teckop Petr. III. 123
Tectander Joſeph II. 27
Tectandrus Joſeph. I. 255
Tectoriis Franc. Maria de II. 346
Teffelen Jac. III. 304
Teicher J. III. 304
Teichmann Elias II. 542
Teichmeyer Herm. Theod. III. 369
—— —— —— Frid. IV. 411
Tellier Ægid. le II. 311
—— Nic. II. 181. IV. 386
—— —— le IV. 366
—— Paul. II. 514
—— Petr. II. 646
—— Sam. le II. 552
—— Sim. le II. 330. 391. 436. 483
511. 542. 615
Temple Steph. du II. 208
Templeman Petr. IV. 281
Tencke Henr. III. 494
Tenot Lazar. II. 200
Tenzel Andr. II. 478
—— Wilh. Erneſt. IV. 65
Terelius Dominic. II. 218
Terentius I. 215
Terenzanus IV. 413
Terier Jean II. 449
Teriert Joh. II. 596
Terilli Dominic. II. 395

Terraneus

Terraneus Laurent. IV. 304
Tertiis J. de IV. 7
Tertre Marguerite du III. 416
IV. 108
——— P. du III. 223
Terzaya Petr. Maria III. 494
Teſti Ludovico IV. 162
Tetens Joh. II. 369
Tetrippus I. 291
Tetrodius Andr. III. 43
Tetterode Jac. II. 718
Tettius C. I. 180
Teuberus J. III. 34
Teucher Sam. III. 314. IV. 242
Texier J. II. 552
Textor Bened. II. 93
——— Vincent. II. 368
Thabeb Ebn Korra I. 352
Thabeth I. 382
Thabor J. Chriſt. IV. 383
Thaddæus I. 36. 48. 49. 63. 64
——— Florent. I. 386. 444
Thalelæus Cilix I. 278
Thalius Wendelin II. 329
Thanmuller Georg. II. 200. III. 398
Tharrias I. 160
Thaumaſius Andr. I. 325
Thaurer Maurit. II. 140
Thebb Ben Saidi Bin Heballah I. 395
Thebeſius J. Ehrenfried III. 644
Thelen Nic. Lamb. IV. 121
Thelotten Iſrael II. 566
Themiſon Laodiceus I. 147
——— Macedo I. 150
Theobald Zachar. II. 566
Theocrates I. 299
Theodoricus I. 431
Theodorus I. 183. 298
——— Antiochenus I. 406
——— ——— Jacobita I. 311
——— Priscian. I. 215. 293
Theodoſius I. 296. 299. 354
Theodoſius Jac. II. 59
Theodotius I. 299
Theodotus I. 158. 159. 222
——— Laodicenſis I. 279
Theodoxus I. 336
Theodunus I. 336
Theomedon I. 103
Theomneſtus I. 289. 290
Theon I. 138. 279
——— Alexandrinus I. 176. 287
Theophanes I. 317
Theophiletus I. 187
Theophilus I. 221. 288. 307
——— ——— Chriſt. III. 401
Theophraſtus Ereſius I. 107
Theophylactus Simocatta I. 310
Theopompus I. 299
Theoſebius I. 299
Theoxenus I. 159
Thermarius Charis. I. 98
Theroude IV. 10. 92
Theſaurus Camill. II. 313
Theſius I. 294
Theſſalus I. 46. 102. 176
Theudas I. 158
Thevart Abr. III. 56. 63. 529. 626
IV. 366
——— Alb. III. 48
——— Arn. IV. 316
——— J. III. 305
——— Jac. II. 453. 542. 552. 693
711
Thevenin Franc. III. 12
Thevenot Melchiſedek III. 139
Thevenyn Quint. II. 652
Thevet Etienne II. 434
Thibault III. 367
——— Joh II. 74
——— Lud. II. 211. 238. 330
——— Phil. II. 288
Thiel A. IV. 124
Thielleux Franc. le II. 98

Thiemen Chriſtoph. III. 526
——— J. E. IV. 163
Thiermaier Fr. Ignat. III. 357
Thile J. III. 504
Thilenius Gerh. III. 55
Thileſius Godofr. III. 286
Thilo J. III. 21
Thionneau Renat. II. 227
Thograi Maſudi I. 402
Thom J. D. IV. 132
—— Thom. Alhindi I. 418
Thoman Chriſtoph. II. 328
Thomas I. 297
——— de M. Avium I. 453
——— Magiſter I. 42
——— Sim. II. 87
Thomaſinus J. Philippus II. 581
Thomaſius Chriſt. I. 86. IV. 225
——— Franc. II. 270
——— Godofr. IV. 190
——— Jac. III. 123
——— J. Nic. II. 587
——— Joh. III. 154
Thomaſſeau Jac. IV. 187
—— —— Joh. IV. 141
—— —— Joh. III. 389. 406
Thomaus Camill. II. 86
Thoming J. Nic. II. 587
——— Nic. II. 651
Thomſon Alex. IV. 231
——— Georg. III. 197
Thoner Auguſtin. III. 22
Thorax I. 215
Thoresby Radulph. IV. 371
——— Rudolphus IV. 278
Thorius Raph. II. 699
Thouart Jac. III. 305
Thraſyander I. 299
Thraſyas I. 106
Thriverius Hieron. I. 50. 64. 529
Throphilus I. 220
Thruſton Malach. III. 254
Thryphon I. 198
Thryphones I. 157
Thuanus Jac. Aug. II. 428
Thuilius J. II. 487
Thuillier IV. 186
——— Car. IV. 214
——— Charles III. 621
——— ——— de IV. 133
——— Euſeb. Ad. IV. 277
——— Matth. III. 155. 183. 359
IV. 226
Thulemeier Conr. III. 29
Thurinus Andr. I. 96. 515
Thurneiſen Leonh. II. 129. 356
Thurrianus Barthol. II. 376
Thurſenreuth J. Brand. II. 587
Thucydides I. 102
Thympius Mart. II. 514
Thyodamas I. 17
Tiberius I. 291
Tidicæus Franc. II. 301
——— Georg. II. 539
Tiefenbach J. Cunrad. IV. 372
Tiele J. IV. 383
Tielen J. III. 133
Tielens P. IV. 109
Tien Petr. de III. 277
Tigidas Chriſtoval IV. 48
Tilemannus J. I. 46. II. 643
Tiling J. IV. 123
—— Matthias III. 269
Tilinz J. IV. 439
Tillanas Elias III. 276
Timæus I. 159
——— Baldaſſar II. 589
Timariſtus I. 132
Timm J. I. 54
Timochares I. 131
Timotheus I. 180. 298
Tinctorius Chriſtoph. II. 621
Tinelli Zoroaſter II. 376
Tiraquellius Andr. II. 137

Tirelli

Tirelli Maurit. II. 584
Titis Placidus de III. 96
Titius C. I. 185. 187
Titus Aufidius Siculus I. 146
Tixullius J. II. 380
Tlepolemus I. 183
Tocitanus Gundiſalvus I. 456
Todtenfeld Matth. Franc. Hertodt a III. 280
Tol Gisbert v. III. 368
Tolet Franc. III. 499
Toletti Petr. Jac. II. 43
Tollius Jac. IV. 15. 285
Tollus Adr. II. 612
Tomitanus Bern. II. 147
Tonnelier Petr. le IV. 226
Tooker Guil. II. 327
Toppis J. B. de IV. 302
Toppus Nic. III. 431
Tordera Vincent. III. 271
Torella Gaſp. I. 479
——— Hieron. I. 500
Torinus Alban. I. 35. 72. 83. 237 277. 305. 313. 539
Tornamira Joh. de I. 454
Torrega Gabr. de I. 510
Torres Alfonſ. de II. 150
——— Diego de I. 469
——— Petr. de II. 339
Torrini Barthol. III. 59. 108
Torthona Quiricus de Auguſtis de I. 471
Torti Francisc. IV. 433
Tortor I. 364
Toscano Leone I. 512
Toſettus Ludov. Charenſius I. 501
Toſius M. Antonius II. 475
Toullieu IV. 114
——— Paul. de IV. 125
Toulon P. Maurice de III. 132
Tourbier Phil. III. 449. 505
Touret Petr. II. 181
Tournefort Joh. de IV. 186
——— ——— Pitton de IV. 220 386
Tourneur Leo le II. 615
Tournier J. II. 436. 443
——— Jean II. 501
Touſſault Nic. II. 715
Toutain Mich. II. 334. 336. 341. 366 431. 436. 472. 615. 646
——— Nic. II. 501
Tovar Hieron. a II. 188
——— Sim. a
TOXARIS Scytha I. 24
Toxita Mich. II. 166
Tozzi Luc. I. 54
Tozzius Luc. III. 488
Trabona Hyacinthus II. 616
Tragus Hieron. II. 114
Trallianus Jac. I. 316
Tramigliozzi Gaetano IV. 38
Trapolinus Petr. I. 492
Traufell J. IV. 311
Travagini Fr. III. 447
Travagino Fr. III. 193
Traverſarius Horat. Barthol. III. 511
Treck J. Mart. III. 626
Trefurt J. III. 253
Tretzel Galenus IV. 183
Treubler J. Frid. III. 38
Treuner J. Phil. IV. 185
Trevel J. Malbec de III. 261
Treviſius Andr. II. 277
Trew Abdia III. 221
——— Chriſtoph. III. 478
——— Guil. Athenius II. 171
Tribechovius Adam III. 305
Tribunus I. 303
Triller Dan. Wilh. I. 33. 99. 164
——— J. Mauriz. IV. 67. 273
Trillerus J. Mauriz. I. 93. 194
Trillo Antonio III. 417
Trinaud Jac. IV. 299

Trincavellius Vict. I. 234. 240. II. 46 232
Trinkhuſius Georg. III. 232
Triphyllodacnus Guil. II. 149
Triscov Mich. II. 390
Triſſini Aloyſ. I. 273
Triſſinus Aloyſ. II. 79
Triſtan Cæſarius II. 387
Tritter Rob. III. 417
Trolliet Jac. IV. 385
Trombetti Phil. III. 364
Trotter Rob. III. 335
Trotula I. 430
Trullerius Joſ. II. 637
Trumenus Ludov. II. 291
Trumph J. Georg. III. 253. 434
Trunconius Jac. II. 209
Truſiah I. 364
Traye Jean II. 328
Truyer III. 382
Tryon Chriſtoph. IV. 183
Tryon Thom. III. 526. IV. 223
Tſch Mart. III. 54
Tſchientchi Felix III. 141
Tſchientſchi Felix III. 154
Tſchirnhauſen Walther Erneſt. v. IV. 2
Tucca Paul. I. 535
Tudecius Sim. Aloyſ. III. 434
Tudela J. Lopez de II. 262
Tullerin Oswald. IV. 164
Tulloue Rob. II. 449. 460. 483. 601 III. 27
Tulp Nic. II. 666
Turberville III. 628
Turcus Franc. II. 396
Turnebus A. I. 323
Turner Wilh. II. 168
——— T. IV. 5
——— Rob. IV. 20
Turre Franc. de la I. 500. II. 428
—— Georg. a III. 243
—— Philip. de III. 512
Turriſanus Bernardinus II. 178. 206
——— de Turri Saniis I. 439
Tuſſignana Petr. de I. 458
Tuſſigniano Petr. de I. 105
Tuthill D. IV. 179
Tuxanius Jac. Gregor. II. 268
Tuynsluiper Phil. III. 48
Tygeon Thom. II. 193
Tylkowsky Adelb. III. 365
Tymæus I. 357
Tzetzes J. I. 95
——— Joh. I. 318

U.

Uberte Marcellinus II. 703
Ucay Gervaiſe IV. 47
Ucholius I. 297
Udemans C. III. 503
Udenis Utopienſis I. 272
Uffenbach Petr. II. 299
Ugaus I. 224
Uhl J. Mart. II. 707
Ulacveld J. III. 97
Ulianus Oswald. II. 340
Uilerd Dan. II. 74
Ulmus Fab. II. 438
——— Franc. II. 218
——— Marc. Ant. I. 97. II. 363
Ulrich Dan. Henr. III. 205
——— J. W. IV. 343
Ulſenius Theod. I. 476
Ulſtad Philip. I. 514
Ulſtætt J. Dav. III. 182
Ulſtenus Theod. II. 184
Ultralæus Dav. II. 432
Undimius I. 293
Ungarus Matthias II. 238
Unger G. IV. 136
Untzelmann A. IV. 125
Unverzagt Henr. II. 459
Unzelmann III. 372

Unzelmann Adam. IV. 113
Unzer Matthias II. 397
Upilio Wolfg. III. 202
Upmark J. IV. 439
Uranius I. 302
——— M. Mich. II. 237
Urbich J. C. IV. 210
Uries Wilh. de III. 181
Urſa II. 292
Urſinus Chriſt. III. 21. 337
——— J. II. 61
——— J. Henr. III. 109
——— Leonh. III. 37
——— Paul. Chriſt. IV. 63
Urſo I. 425
—— Nic. Andr. d' II. 346
Usleber J. III. 337
Usler Dan. II. 348
Uylhoorn Henr. IV. 447

V.

Vacca Ant. I. 465
Vacher J. II. 579
Vacherot J. II. 552. 707
Vadianus Joach. I. 506
Vaez Petr. II. 206
Vagetius J. III. 326
Vaillant J. Franc. IV. 345
Vailly Guil. de II. 436. 449. 613
———. —— le II. 442
Val Ant. du II. 166. 227
—— Guil. du II. 460. 588. 622. 690
—— Hipp. du III. 134. 183
—— Jac. du II. 698. 707. 715
—— Phil. du III. 48
Valcareli Joh. de la Torre III. 400
Valcarenghi Paul. I. 403
Valcaſſar Franciſc. IV. 49
Valcherius Rich. II. 267
Valdanus Joh. II. 125
———— Joſ. II. 164
Valdes Ferdin. II. 250
Valdivia Andr. II. 346
Valens I. 294
Valentin J. Matth. III. 253
Valentinus Aragonus I. 461
———— Innocent. III. 139
———— Mich. Bern. III. 455
———— Valent. II. 286
Valeriola Franc. I. 96. 239. 272
Valeſius F. I. 97
——— Franc. I. 64
Valet Ant. II. 181
Valetiſius Sebaſt. II. 470
Valetius Ant. II. 180
Valetta Dav. III. 53
——— Ludov. IV. 428
Valgelas Claude II. 125
Valiani Sigism. IV. 228
Valgius C. I. 161
Valisneri Ant. IV. 192
———— Joſeph. IV. 132. 191
Valla G. I. 227. 232
—— Georgius I. 488
—— J. Petr. I. 270
—— L. Tuccius I. 181
Vallade J. Franc. IV. 160
Vallambert Sim. de II. 156
Vallan Petr. III. 447
Valle Pietro della II. 541
Vallees des II. 595
Vallemont IV. 419
Vallenſis Rob. II. 137
Vallericola Franc. II. 103
Valles Franc. I. 37
Valleſius Franc. I. 33. 51. 77. 240
II. 123
Valſalva Ant. Maria IV. 376
Valvaſor J. Weichard. IV. 64
Valvaſorus H. IV. 300
Valverde J. I. 512
———— Thom. de Murillo y III. 219
Vang Scho Ho I. 423
Varades Her. de II. 195

Varandæus

Varandæus Joh. II. 386
Varenbuler Ulrich. II. 480
Varenius B. III. 9
Vari Ant. II. 300
Varignana Barthol. a I. 443
——— Guil. de I. 443
Varignaneus Guil. II. 131
Varin Ant. III. 645
Varismanus J. II. 268
Varlet Raim. III. 234
Varro M. Tarent. I. 157
Varvaziovinus Jac. II. 119
Vaslet Raym. III, 265. 360
Vasmorus C. III. 358
Vasquez Andr. II. 261
——— Andr. Garzias. IV. 447
——— Auguſtin. II. 287
Vaſſæus I. 32. 36. 76. 77
——— J. I. 63. 79. 82
——— Joh. II. 61
Vaſſe Raym. III. 254
Vaſſeur Ch. le III. 183
——— Claud. le II. 634. 639
——— J. le II. 647
——— Joh. le II. 166
——— Lud. le III. 242
Vater Abr. I. 58. IV. 449
—— Chriſt. III. 609
Vatterius Petr. I. 387
Vaucoulcurs III. 626
Vaughan II. 548
——— Fr. III. 9. IV. 124
——— Henr. IV. 346
Vauguyon de la IV. 206
Vautier IV. 381
Vaux Alex. Barth. de III. 400
—— Georg. IV. 383
—— J. de IV. 37
—— Joh. de IV. 7
—— Lud. de IV. 67. 91
Vecchius Paul. II. 674
Vechner Matth. II. 430
Vectius Valens I. 150
Vectroni Anton. IV. 228
Veeken Phil. Ferd. von d. III. 369
Veen Egbert. III. 37
Vega Chriſtoph. a I. 36. 39. 43. 51 240. II. 99
—— Joh. Roderic. a II. 217
—— Petr. de II. 487
—— Roderic. a I. 240
Vegetius Flavius I. 291
Vehr Irenæus III. 230
Veiel Elias IV. 121
Veiga Thom. Roderic. a III. 423
Velden Mart. van de IV. 135
—— Petr. II. 714
Velin Ant. III. 646
Velius Theod. II. 313
Vella Georg. I. 501
Velſerus J. M. II. 455
Velſius Juſt. II. 51. 55. 81
Venator Balthaſ. III. 643
Veneroſius Hieron. II. 422
Venette Nic. III. 389
Vennel T. II. 566
Venner J. III. 20
Venus I. 12
Venuſti Ant. Maria II. 183
Verbeck Damaſ. IV. 21
Verbeek Jac. III. 624
Verbez Dav. II. 477
Verbrugge Joh. III. 247
Verde Franc. III. 147
Verderius Petr. II. 338
Verdries J. Melch. IV. 319
Verduc Laurent. IV. 133
Vergilius Polydorus I. 482
Vergne Cl. IV. 315. 345. 441
Verheyen Philipp. III. 596
Vergot Cl. IV. 316
Verhoofd Luc. I. 42. 53. 54
Verhooft P. IV. 164
Veri Caſp. IV. 440

Veridici Theophr. III. 244
Vermeiren Nic. III. 231
Vermethuys IV. 381
Vermooſt Dan. II. 699
Vernage Fr. I. 9. 24
Verner Thom. IV. 383
Vernete de IV. 300
Verneuil J. de II. 211
Verney Petr. II. 349
—— Pierre I. 36. 39
Verpoorten G. IV. 136
Verrion Jac. I. 100
Verryken Godofr. II. 539
Verryn Gisb. IV. 21
Vertue J. Bapt. II. 455
Verus C. Virius I. 185
Verzaſcha Bern. II. 60. III. 6
Veſalius Andr. II. 32
Vesling Joh. II. 635
Veſti Caſp. Henr. IV. 364
—— Juſt. III. 390
Veteris Joh. II. 129
Vetranus Andr. II. 23
Vezon Franc. II. 359
Vezou Franc. III. 264. 277. 305 IV. 187
Viana J. de II. 616
Viardel Cosme II. 302
Vicarius Barthol. II. 298
—— J. Jac. Franc. V. 68
Vicecomes Matthias II. 18
Vicentinis Alexand. de II. 18. 611
Victor Petr. II. 415
Victoriis Leonelli Faventin. de I. 506
Victorius Angel. I. 431
—— Bened. I. 33 37. 51. II. 27
—— Petr. I. 237
Vidius Vidus I. 73
—— —— jun. II. 267
Vielheuer Chriſtoph. III. 401
Vierzigmann J. IV. 186
Vietheimer J. J. II. 340
Vietor J. Joach. III. 43
Vieuſſens J. III. 606
—— Raym. de III. 630
Vigiano J. Bapt. Veni de III. 130
Vigier J. I. 52
—— Jean I. 44
—— Joh. II. 376
Vignati Giov. Ant. II. 586
Vigne Mich. de la II. 443. 460. 501 579. 615. 699. III. 73. 297 614. 646. IV. 345. 385
—— Nic. de la III. 10
Vignon Fr. de III. 254
—— — le II. 607
Vignon Quirin. le II. 311. 314. 400 460. 483. 640
Vigoreus Nic. II. 97
—— N. Melitenſis I. 62
Villa Steph. de I. 172. 273. 384 II. 632
Villacorta Franc. Henriquez de III. 468
Villafranca Blaſius a II. 94
Villalobos Franc. de I. 480
Villanova Arn. de I. 392
Villareal J. de II. 422
Villarini Franc. II. 190
Ville de la Gabriele IV. 1
Villena Melch. II. 492
—— Mich. de II. 709
Vinario Raim. de I. 450
Vincent Jean II. 120
Vincentius Bellovalenſis I. 434
—— Ignat. IV. 267
Vinci Guil. IV. 276
Vindicianus I. 215. 292
Vinding Paul. III. 115
Vindonis Jac. Aubert. II. 201
Vink Dan. I. 189
Vinkius I. 167
Violaines Olivier de II. 191. 263
Violet Fabien. II. 614
Vira Juſto Delgado de IV. 20

Virdung

Virdung H. I. 535
——— Paul. II. 480
Viridet Joh. IV. 103
Virivaſius I. 452
Virrey Pascal. Fr. I. 55
Virunnius Pontic. I. 302. 492
Vischer Hieron. II. 423. 489
——— J. I. 52. II. 173
Viscot Henricus II. 234. 259
Viſorus Felix. II. 195
Viſſcher Adolph. III. 231
Visviliet D. v. IV. 343
Vitalis Sanctorius II. 179
Vitalliani Ant. III. 17
Vitigliani Ant. II. 699
Vitriario Giov. II. 440
Vitriarius J. Petr. IV. 439
Vitruvius M. I. 161
Vitus J. Balth. II. 150
Viviani Viviano II. 546
Vlakveld Jac. III. 644
Vlietarpius Georg. III. 335
Vochenberg J. Tollat v. I. 483
Vochs Joh. I. 493
Vœlter Chriſtoph. III. 446
Voet Gisbert. II. 676
—— Lazar. II. 95
Vogel Cornel. de III. 201
——— Jac. II. 500
——— J. Gottl. IV. 452
——— S. de IV. 224
——— Tob. IV. 50
Vogetius J. IV. 210
Vogler Tob. III. 398
——— Valent. Henr. II. 715
Vogter Barthol. I. 531. II. 377
Vogther Conr. Burgh. IV. 365
Voigt Gothofr. III. 104
—— J. Caſp. Bart. III. 433
—— J. Chriſt III. 478
Voiſin Ant. Roder. du IV. 315
Voit Nathan. II. 369
Volaterrans Raph. Maffæus I. 501
Volcamer Georg. Sen. II. 676
——— . Georg. III. 625
Volchoviu Mævius II. 686
Volck J. III. 9
Volgand enr. III. 286
Volgnads ac. II. 333
Volhardt . J. III. 528
Volk J. II. 430
Volland eorg. III. 85
Volpini B. IV. 217. 372
Volswets Andr. Matth. III. 233
Voorde ornel. van den III. 247
Voosd P r. IV. 109
Vorſt Adlph. I. 37. II. 564
—— Ad. I. 42
Vorſter ranc. Sebaſt. IV. 67
Vorſtius Adolph. I. 97. II. 531
——— Elius Eberh. II. 408
Vorwalt r J. M. IV. 229
Voſſius erh. Joh. III. 10
Vries Ptrus de III. 527
—— G h. de IV. 124
Vroling Adr. Leo. IV. 310
Vuarhorski J. III. 85
Vulpius J. Chriſt. IV. 51

W.

Waarmnn P. J. IV. 421
Waart . v. III. 503
Wachedorf Alex. Felix. Phil. IV. 110
——— — S. Blankaard I. 44
Wacke J. Mich. III. 21
Wafer ionel. IV. 272
Wagne Dan. IV. 439
——— Georg. III. 123
——— J. Georg. IV. 83
——— J Jac. III. 233. 469. 629
——— Melch. IV. 226
——— Mich. II. 686. III. 59
——— Paul. II. 448 480

Wagner

Wagner Reinholdt IV. 230
—— Rud. Chriſt. IV. 344
—— Wolfg. Erneſt. IV. 242
Wahrendorf J. P. IV. 109
Wahrmund Urſinus IV. 246
Wahrmundts IV. 80
Wagenitz Melch. Erneſt. IV. 352
Waineright Jerem. IV. 455
Waite Guilh. IV. 363
Walæus J. II. 603
Waldſchmidt J. Jac. III. 155
—— Phil. Jac. III. 182
—— Wilh. Ulrich. III. 607
Waldung Wolfg. II. 380. 435. 487
Walfridus Strabus I. 425
Walker Thom. IV. 51
Wall Jac. II. 642
—— W. IV. 208
Wallace J. IV. 299
Waller D. III. 529
Wallerius Harald. IV. 363
Wallich Iſaac III. 388
Wallis J. III. 35. 254
Walſch III. 279
Walther Barthol. II. 91. 271
—— Conr. II. 615
—— Dav. Chriſt. IV. 307. 318
—— Georg. II. 311
—— J. II. 606. III. 4
—— J. Georg. III. 445
Walzogen Lud. III. 364
Wancker J. II. 405
Wandelune Ch. III. 447
Warenius Henr. II. 358
Warlitz Chriſt. IV. 298
Warmbold Sim. III. 449
Warmuth Georg. III. 276
Warner Levin. I. 334
Wartenberg Frid. Ferd. Ilmer a I. I. 285
Warwichs J. II. 534
Waſſelewitz J. Nic. III. 304
Waſſenaer J. a III. 100
Waſſu Jac. IV. 167
Waſteau Abrah. IV. 66
Weber Andr. II. 548
—— J. II. 706
Wechtler J. Conr. III. 79
Wecker J. III. 465
Weckerlin Caſp. II. 447
Wedalin Angrim. IV. 382
Wedel Chriſt. IV. 298
—— Ern. Henr. IV. 185
—— Georg. Wolfg. I. 37. 46. 98
III. 203
Wedel J. Adolph. IV. 312
Wedig J. Hieron. de IV. 112
Weerkempe J. E. IV. 242
Wegleiter Chriſtoph. III. 448
Weick Andr. II. 405
Weickart Arn. II. 403
Weickhard Arn. II. 546
Weickmann J. IV. 310
Weidner Godofr. II. 517
—— Gottfr. II. 511. 646
Weigel III. 204
Weinlig Godofr. III. 174
Weintraubin Barbara II. 365
Weis Matth. II. 578
Weiſe Mart. III. 72
—— Sim. IV. 183
Weiſs Gottfr. III. 252
—— J. Frid. II. 568
Weiſſenberger J. Laurent. II. 676
Weiſſenfels F. III. 85
Weiſsmann Iman. IV. 23
Weiz Jac. III. 536
Weller Ant. III. 204
Wellis Benj. III. 261
Welmann Henr. II. 651
Welner Eberh. III. 202
Welſch C. L. IV. 15
—— Georg. Chriſt. Lud. IV. 52
—— Godofr. III. 31

Welſch Georg. Hieron. I. 318. II. 482
III. 83
Welſchius Georg. Hieron. III. 398
Welt A. D. van IV. 310
Welvis Henr. IV. 423
Welwin William. IV. 208
Weman J. C. IV. 183
Wencker Dan. IV. 186
Wenckh J. D. IV. 216
Wendeland Caſp. IV. 124
Wendelin Joſaphat. II. 706
Wendland Henric. III. 46
Wendler Dan. IV. 307
Wendrich Mart. II. 292
Weneſteel J. III. 276
Wepfer J. III. 280
—— J. Jac. III. 63. IV. 363
Werckhorſt J. III. 358
Werdenhagen J. Angel. II. 358
Werkmeiſter Franc. Henr. IV. 138
Werloſching J. Bapt. IV. 317
Werner Abrah. I. 272. II. 180
—— J. II. 322
—— Juſt. II. 426
—— Sam. Frid. IV. 438
Wernerus Joh. II. 79
Wernher J. II. 90
Wernicher Jac. II. 390
Werter J. Jac. IV. 384
Wesling Adolph. IV. 363
—— J. IV. 164
Weſtelier Dan. III. 181
Weſtenberg E. U. IV. 135
Weſtenberg J. II. 479
Weſterveld Paul. III. 123
Weſtphal Caſp. IV. 74
—— Elias III. 600
—— J. Caſp. III. 178
—— Joach. Chriſt. IV. 21
Weſtwoude Corn. III. 201. 231
Weverus Henr. II. 247
Weypert J. Fr. III. 261
Wharton Thom. III. 52
Whiſt Dan. II. 706
Whiſter J. II. 704
Whitaker Tob. II. 639. III. 97
Whitmore III. 79
Wiburg N. Joh. II. 424
Wichmann Joach. Arn. IV. 52
Wichmans Aug. II. 545
Widemann Car. II. 650
—— —— Georg. Melch. III. 527
Widerer J. II. 413
Widmacher Balth. II. 651
Widmann Car. III. 85
—— Joh. I. 479
Widmekker J. Caſp. III. 528
Wiedemann Georg. Melch. III. 175
Wiegandt Juſtinus IV. 277
Wiel Corn. Stalpart van der III. 520
Wietzel Caſp. III. 405
Wiexmann Arn. IV. 136
Wigand Juſtin. III. 264
Wigganus J. I. 194
Wijon G. II. 718
Wildbeck Euſeb. II. 162
Wildbolz Dan. II. 516
—— J. Ulr. III. 26
Wilden Sim. II. 140
Wildvogel Chriſt. IV. 139
Wilhelmi Nic. Maxim. IV. 163
Wilkins Joh. III. 183
Willemer J. Helv. IV. 306
Willerborch Mich. II. 268
Willet Steph. III. 108
Willi J. Valent. III. 293
*W*illiams Ralph. III. 61
*W*illiamſon Rich. IV. 384
*W*illich Chriſt. Frid. II. 622
—— J. III. 389
—— Jac. IV. 343
—— Jodocus III. 273
—— Mart. III. 202
*W*illichius Jodoc. II. 107. 236

*W*illis	II.	500
—— J.	III.	424
—— Thom.	III.	73
*W*illiſius Joh.	III.	365
*W*illius J. Valent.	II.	652
*W*ilmerdingh J.	III.	527
*W*ilſtermann Nic.	IV.	111
*W*ilt Jac.	III.	609
*W*ilvisheim J. Dan.	III.	29
*W*impinæus J. Alb.	II.	173
*W*inand Theod.	III.	100
*W*inckelmann Chriſt.	II.	614
*W*inckler Godofr.	IV.	277
*W*inding Paul.	IV.	384
*W*incler Godofr. Chriſt.	III.	383
*W*inclerus	III.	614
*W*indthier J. B.	I.	167
*W*inkelmann Chriſt.	III.	273
*W*inkler Dan.	II.	586
——— Fr. Chriſt.	III.	448
*W*inkler Godofr. Chriſt.	III.	345
*W*inkler Theod.	IV.	307
*W*inſchhemius VitusO rtelius	II.	292
*W*inſemius Menelaus	II.	619
*W*inslow Jac. Benign.	IV.	366
——— J. Bened.	IV.	385
*W*intarus	I.	424
*W*inter J. Gerh.	III.	418
*W*interton	I.	42
——— Radulph.	II.	594
——— Rod.	I.	44
*W*inther Georg. Sim.	III.	331
*W*inton Henr. de	I.	484
*W*intperger *W*olfg.	II.	102
*W*ippel Nic. von der	IV.	183
*W*irdig Sebaſt.	III.	296
*W*iringus J. *W*.	II.	327
*W*irſung Chriſt.	II.	167
*W*irth Gallus	III.	123
*W*iſemann Richard.	III.	399
*W*iswiler Henr.	IV.	21
*W*ith, C. de	IV.	210
wither D. G.	IV.	168
witkinſon Eduard.	IV.	224
witte Henr.	IV.	44
—— J.	III.	202
—— J. de	III.	263
witten M. Henning.	III.	397
witteſtein Car.	II.	278
wittich Chriſt. Mart.	II.	607
——— J.	II.	323
——— Joh.	II.	139
wittie	IV.	167
——— Rob.	III.	266
wittig Georg. Baſil.	III.	367
——— J.	I.	57
——— J. Jac.	III.	123
witzel J. Ludov.	III.	26
wœldicke Marc.	I.	400
wœlfer Gabr.	IV.	52
wœllner Petr. Mich.	IV.	439
weſthoven Abrah.	IV.	276
wohlfert Petr.	IV.	212
woldenberg Jac.	III.	447
wolf Andr.	II.	692
—— Caſp.	I. 214. II. 55	158
	IV.	16
—— Chriſtoph.	III.	124
—— Henr.	III. 98.	274
—— J.	II.	436
—— J. Chriſt.	IV.	377
—— Idonis	IV.	377
—— Joſ. Sal.	I.	41
—— Pancrat.	III.	369
wolfart Petr.	III.	645
wolfeshuſius J. Frid.	II.	299
wolfhard J. Mich.	II.	369
wolfharts Ludov.	II.	601
wolfius J. Chriſtoph.	I.	334
wolfſtriegel Laurent.	III.	283
wollhardt J. Jerem.	III.	100
wollimhaus J. Sim.	II.	714
wolphardus Marc.	II.	499
wolphart Chriſt. Joach.	III.	202

wolveridge James III. 274
woodhouſe J. IV. 295
woodward J. IV. 281
woolhouſe Thom. IV. 204
worde wynkyn de I. 483
workum Eberh. von III. 335
worm Hobius van der III. 105
—— Olaus II. 420
worman Franc. II. 279
wormbſer J. III. 405
wormer Theod. IV. 211
worms Joh. Otth. IV. 20
worſt Gerh. III. 48
worth Eduard. IV. 312
wotton william. IV. 17. 159
wout J. IV. 384
woyt J. Jac. IV. 207
wreden Otto Juſt. IV. 443
wren Chriſtoph. III. 184
wright Andr. IV. 294
—— J. IV. 346
—— Rob. II. 686
wrigth Matth. II. 615
wroe Rich. IV. 423
wurfbain J. Paul. III. 444
wurz Felix. II. 495
wurzius Felix. II. 231
wybrandt Gellius IV. 82
wyer J. II. 163
wynel Joh. III. 98
wyringhen J. v. III. 388
wyntoll Frid. IV. 82
wyſs C. IV. 257

X.

Xamarro J. Bapt. II. 365
Xanites I. 172
Xanthus Timonis Pyrrhonii fil. I. 131
Xarin Ant. IV. 125
Xeno I. 325
Xenocrates I. 116. 170
Xenophilus I. 224. 279
Xenophon I. 12[illegible]
———— Cous I. 216. [illegible]
Xeuxis Herophileus I. [illegible]
Ximenes Franc. [illegible] 458
Ximenez Hieron. II. 218
Ximines Mich. IV. [illegible]
Xiraxes [illegible]
Xylander Car. Chriſt. IV. [illegible]
Xyſticus [illegible]

Y.

Yagmiſius I. 356
Yahia Ebn Said Ebn
Yahya Ibn Iſa Ibn Giazah I. 394
Yarwood J. III. 603
Ydeley Etienne II. 233
Ydelez Etienne II. 565
Yhaje I. 382
Ynghym J. Porer I. 453
Yon Ant. de S. III. 305. IV. 187
—— —— de St. III. 359. IV. 214
—— D. D. S. II. 698
—— Dionyſ. Fr. II. 63[illegible]
—— Dur. Fr. II. 615. 622
—— J. de S. II. 715. 719
—— J. S. II. 707
—— Petr. II. 588. 601, 613. 63[illegible]
652. III. 338. 359. IV. 186. 214
Yonge J. I. 59
Young Joh. IV. 346
Yvelen Petr. III. 359
Yvelin Petr. II. 607. 613. 622
III. 254. 277

Z.

Zacagninus Lælius II. 698
Zacaria Ebn Nohammed Ebn Mahmud
Al Kemuni Al Casvini I. 408
Zaccagnini Lælius II. 498

Zacch.. s Paul. II. 501
..enus Hieron. II. 170
...... Al Tiſuri I. 350
...ma..n Joh. Jac. IV. 385
Za... ..nat. IV. 23
Zahn J. III. 637. IV. 204
i I. 418
Adamus Zaluzianus de II. 368
... Petr. Lopez II. 281
...us Joſ. IV. 120
...o Andr. de y Alfaro II. 223
Za..rdi Mich. II. 491
Zancka..is A.h. de I. 443
Zander Car. Lud. IV. 135
—— J. IV. 164
Zanderus J. III. 598
Zantvliet J. I. 502
Zapata Diego Mattheo IV. 305
—— J. B. II. 269
Zapf J. Adam. III. 200
—— J. Georg. IV. 67
Zapponi Domin. IV. 136
Zara Ant. II. 446
Zarotti Cæſ. I. 215. III. 59
Zaunſchlieſer J. Jac. III. 158
Zavortiz J. Screta von II. 511
Zavorziz Henr. Screta
Zeæmann J. II. 651
Zecchius Androm. II. 263
—— J. I. 52. 56. II. 263
Zee Cornel. van der IV. 123
Zeidler III. 204
Zeidlerus J. II. 516
Zeiger Ant. II. 258
Zeiler J. II. 686
Zemon Abidina I. 411
Zeinuddin Iſm. I. 403
Zeiſius Valent. II. 341
Zeller J. IV. 22
Zelſius Matth. II. 328
Zender J. Rud. III. 305
Zendrinus Bernardinus IV. 379
Zeno I. 224
—— Herophileus I. 88. 127
—— Laodiceus I. 128
Zentgraf J. Joach. III. 232
Zenus Ant. I. 472
Zephirus Sylvius II. 31
Zerbi Gabr. I. 470
Zeſch wilh. III. 504
Zeutchner Tob. II. 479
Zeuxis I. 32. 46. 76. 88. 89
Ziegler Adr. II. 455. IV. 183
—— J. IV. 226
Zieglerus J. IV. 5
Ziegra Ab. IV. 137
—— Georg. Dav. IV. 306
Ziehler Jac. Bern. IV. 211
Ziervogel M. III. 447
Zimarra M. Ant. II. 540
Zimmermann Balth. II. 707
—— Joach. II. 651
—— Matth. III. 365
Zink G. Chr. III. 305
—— J. III. 7
—— J. Theodoſ. IV. 315
Zinkius J. II. 407
Zippel Jonas III. 80
Zittmann J. Frid. IV. 429
Zobel Frid. III. 398
Zœtmann J. IV. 343
Zoilus I. 223
—— Theſſalius II. 179
Zoller Hector. II. 511
Zollet Tob. III. 420
Zollichofer Maxim. Honor. III. 141
Zollicofer Dav. III. 645
Zollikhofer Dav. IV. 67
Zollikofer III. 372
—— Georg. III. 277
Zonca Joh. Maria II. 376
Zonellus Dominic. II. 33
Zopf III. 204
Zopyrus I. 139. 224

Zorinus

Zorinus Cl. II. 138
Zorzi Mich. Angel. I. 442
Zovilli Petr. Jac. II. 118
Zuccari Marcus I. 33
Zuccarius Marcus II. 355
Zuintillus Alex. II. 458
Zulachtes I. 303
Zumbach Lothar. IV. 135
Zurmatten Chriſt. II. 619
Zuylen Gilbert. a III. 607
Zypæus Franc. III. 596
Zwecks Caſp. IV. 440
Zwelfer J. III. 27
Zwihlius Gerh. II. 435
Zwiki Theod. IV. 9
Zwinger Jac. II. 333. 423
—— Th. I. 92. 232. II. 132. III. 463
Zwingerus I. 66